

تصوير أبو عبد الرحمن الكردي

شلاله فنا ماله

مېټرووی مال المېرانی کوردستان

میرشده ف خانی بېسي

ولاد كېرانی

ماموستا هه رار

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوی ناراس

خاوهنی نيمتياز؛ شهوكت شيخ يهزدین

سهزنووسهر؛ بهدران نه همهد جهیبب

ناسنامه

ناوی کتیب: شهرفنامه
نووسهر: میرشهرف خانی بدلیسی
وهرگیت: ماموستا ههژار
نوویسیار: ماجد مهردوخ رۆحانی
بلاوگراوهی: ناراس - ژماره: ۴۱۰
پیتچنین و پازاندنهوه: ناری عبیدی
ههلهگری: نه فشین به هاری زهر، ناراز عبیدی
رووبه رگ: همهیدرهزا زهری
نووسینی رووبه رگ: سه عید غه فووری
سه رپه رشتی چاپ: شوان ماجد
چاپی سیهم: ۲۰۰۶

ناونیشان: گهره کی خانزاده، ههولیر، کوردستان

ناوەرۆك

سەردىپ

لاپەرە

- دەسپىك.....يازده
- پىشەكى ۋەرگىپ ،من و شەرەفنامە.....پازده
- گىزى گىزاو.....شازده
- بەرە ۋە نەماو.....جەقده
- راستى پروداو.....نۆزده
- كول و زووخاو.....بيست
- چپەى دنەدان.....بيست و يەك
- لە هيپچى نەبوو.....بيست و دوو
- دوژمنان و پەسەنمان.....بيست و دوو
- ھەر خۆم بە خۆم كرد.....بيست و پىنج
- نەمەگناسى.....بيست و جەۆت
- شەرەفنامە نازانامەيە.....بيست و نۆ
- نەو نازايە چۆن تىچوۋە؟.....سى و چوار
- چارەنوس.....سى و شەش
- بە گەفى گەرم سارد بووينەۋە.....سى و شەش
- ماكى ناسۆر.....سى و ھەشت
- شەرەفنامە ھونەرنامەيە.....چل و يەك
- چۆنم ۋەرگىپراۋە.....چل و دوو
- تۆزە بىزارىك.....چل و دوو

پی‌زانیسن..... چل و چوار
 ئەوانەیی که زۆریان خۆ بە میترووی کوردەوه ماندوو کردوو و بۆ شەرەفنامە کوردیە که بە هەریان
 پی‌گەیانندووم..... چل و پینج
 حوسین حوزنی موکریانی..... چل و پینج
 ئەمین زەکی بەگ..... چل و شەش
 محەمەد عەلی عەونی..... چل و حەوت
 مەلاجەمیل رۆژبەیانئە..... چل و هەشت
 بیروبروای ئەو زانایانەیی، شەرەفنامە کوردیە که بیان بەر لە چاپ- دیو و هەتیان سەنگاندوو و
 نرخیان بریووە..... چل و نۆ
 مەسعوود محەمەد..... چل و نۆ
 عەلادەدین سەجادی..... بەنجا و یەك
 هیمن..... بەنجا و سی
 کەمال مەزھەر..... شینست
 پێشەکی عەونی بە سەر شەرەفنامە فارسیە که ی چاپی میسرەووە..... شینست و یەك
 ئەمەگداری..... شینست و چوار
 پێشەکی زێرئۆف..... شینست و حەوت
 لێدوانێک بە دانستە (محەمەد عەلی عەونی)..... حەفتا و حەوت
 کورد و کوردستان (یەحیا خەشاب)..... هەشتا و حەوت
 شەرەفنامە لە کوردناسیی سوڤیئتدا (کەمال مەزھەر)..... سەت و بیست و پینج

شەرقنامە

- ۱.....
۳..... سەرەتا
۹..... من و ئەم كىتئبه
۱۳..... پيشدهستيهك
۲۰..... لىكۆلئىنەوئىهك دەر بارەى رەگەزى كورد و چۆنئەتى ژيانيان

پروپەرى يەكەم:

فەرمانرەوايانى دىنەوەر و شارەزور (۵ بەند)

- ۳۱..... بەندى يەكەم: فەرمانرەوايانى دياربەكر و جزير
۳۵..... بەندى دووهم: فەرمانرەوايانى دىنەوەر و شارەزور (حەسنەويىه)
۴۴..... بەندى سىتھەم: فەرمانرەوايانى فەزلەويىه (لورى گەرە)
۵۸..... بەندى چوارەم: فەرمانرەوايانى لورى پچوك
۸۷..... بەندى پىتتەم: پادشايانى مىسر و شام (ئەيووبى)

پروپەرى دووهم: (۵ بەند)

- ۱۳۱..... بەندى يەكەم: فەرمانرەوايانى ئەردەلان
۱۴۳..... بەندى دووهم: فەرمانرەوايانى ھەكارى (شەنبۆ)
۱۶۱..... بەندى سىتھەم: فەرمانرەوايانى ئامىدى (بادىنانى)
۱۷۱..... بەندى چوارەم: فەرمانرەوايانى جزيره (۳ لك)
۱۷۶..... لكى يەكەم: فەرمانرەوايانى عدزىزان
۲۰۴..... لكى دووهم: فەرمانرەوايانى گۆرگىتل

- ۲۰۹..... لکی سیتهم: فرمانره وایانی فنیك
- ۲۱۰..... بهندی پیتنجهم: فرمانره وایانی حسه نکیف (ملکان)

روویهری سیتهم: (۳ بهش ، ۲۵ بهند)

بهشی یه کهم: (۹ بهند)

- ۲۲۳..... بهندی یه کهم: فرمانره وایانی چه مشکه زهک (۳ دهسته)
- ۲۳۰..... دهسته یه کهم: فرمانره وایانی مجه نکورد
- ۲۳۲..... دهسته یه دووهم: فرمانره وایانی پدرتک
- ۲۳۳..... دهسته سیتهم: فرمانره وایانی سوقمان
- ۲۳۶..... بهندی دووهم: فرمانره وایانی مهرداسی (۳ دهسته)
- ۲۳۹..... دهسته یه کهم: فرمانره وایانی نه گیل (بلدوقانی)
- ۲۴۴..... دهسته یه دووهم: فرمانره وایانی پالهو
- ۲۵۰..... دهسته سیتهم: فرمانره وایانی چه رموک
- ۲۵۲..... بهندی سیتهم: فرمانره وایانی ساسون (حزق)
- ۲۶۸..... بهندی چوارهم: فرمانره وایانی خیزان (۳ دهسته)
- ۲۶۹..... دهسته یه کهم: فرمانره وایانی خیزان و هوی نهو ناوهیان
- ۲۷۶..... دهسته یه دووهم: فرمانره وایانی مهکس
- ۲۷۸..... دهسته سیتهم: فرمانره وایانی نه سپایرد
- ۲۸۰..... بهندی پیتنجهم: فرمانره وایانی کلیس
- ۲۹۰..... بهندی شه شههم: فرمانره وایانی شیروان (۳ لک)
- ۲۹۰..... لکی یه کهم: فرمانره وایانی کفرا
- ۲۹۷..... لکی دووهم: فرمانره وایانی کرنی
- ۲۹۸..... لکی سیتهم: فرمانره وایانی تیرون

- ۲۹۹..... بهندی ههوتهم: فرمانپه‌وایانی زه‌رقی (۴ دهسته)
- ۳۰۱..... دهسته‌ی یه‌که‌م: فرمانپه‌وایانی ده‌رزینی
- ۳۰۴..... دهسته‌ی دووه‌م: فرمانپه‌وایانی گردکان
- ۳۰۷..... دهسته‌ی سیته‌م: فرمانپه‌وایانی عیتاق
- ۳۱۱..... دهسته‌ی چواره‌م: فرمانپه‌وایانی ته‌رجیل
- ۳۱۵..... بهندی هه‌شته‌م: فرمانپه‌وایانی سویدی
- ۳۲۶..... بهندی نۆه‌م: فرمانپه‌وایانی سلیمانی (۲ لك)
- ۳۳۰..... لکی یه‌که‌م: فرمانپه‌وایانی قولب و باتمان
- ۳۳۳..... لکی دووه‌م: فرمانپه‌وایانی میافارقین
- ۳۳۶..... بهشی دووه‌م له‌ رووپه‌ری سیته‌م: (۱۲ به‌ند)
- ۳۳۶..... بهندی یه‌که‌م: فرمانپه‌وایانی سوژان
- ۳۵۷..... بهندی دووه‌م: فرمانپه‌وایانی بابان
- ۳۶۶..... بهندی سیته‌م: فرمانپه‌وایانی موکری
- ۳۷۷..... بهندی چواره‌م: فرمانپه‌وایانی برادۆست (۲ دهسته)
- ۳۷۹..... دهسته‌ی یه‌که‌م: فرمانپه‌ویانی سو‌ما
- ۳۸۱..... دهسته‌ی دووه‌م: فرمانپه‌ویانی ته‌رگه‌وهر و قه‌لای داود
- ۳۸۵..... بهندی پینجه‌م: فرمانپه‌وایانی مه‌حمودی
- ۳۹۵..... بهندی شه‌شم: فرمانپه‌وایانی دونبولی
- به‌ندی ههوتهم، هه‌شته‌م و نۆیه‌م: زه‌رزا، نه‌ستۆنی، داسنی ؟ (داکه‌وتوره)
- ۴۱۰..... بهندی ده‌یه‌م: فرمانپه‌وایانی که‌له‌وهر (۳ لك)
- ۴۱۳..... لکی یه‌که‌م: فرمانپه‌وایانی پلنگان
- ۴۱۵..... لکی دووه‌م: فرمانپه‌وایانی ده‌ره‌ته‌نگ
- ۴۱۷..... لکی سیته‌م: فرمانپه‌وایانی ماهیده‌شت
- ۴۱۹..... بهندی یازده‌ه‌م: فرمانپه‌وایانی بانه

- ٤٢١..... بهندی دوازددههم: فرمانره وایانی گهلباخی (گهلباخی).
- ٤٢٧..... بهشی سیتههم له رووپه پری سیتههم: فرمانره وایانی کوردی نیران (٤ دهسته).
- ٤٢٩..... دهسته یه کهم: فرمانره وایانی سیامه نسووری.
- ٤٣٣..... دهسته دووههم: فرمانره وایانی چکنی.
- ٤٣٥..... دهسته سیتههم: فرمانره وایانی زهنگنه.
- ٤٣٦..... دهسته چوارههم: فرمانره وایانی پاژۆکی.

رووپه پری چوارههم: (٤ بی)

- ٤٤٣..... فرمانره وایانی بدلیس.
- ٤٤٣..... سه ره تا: بنیات و ناوی شار و قه لای بدلیس.
- ٤٧٠..... بپی یه کهم: هۆزی رۆژه کی.
- ٤٧٥..... بپی دووههم: بنه چه که ی فرمانره وایانی بدلیس.
- ٤٨١..... بپی سیتههم: فرمانره وایانی بدلیس.
- ٥١١..... بپی چوارههم: ماله میرانی بدلیس چۆنیان بدلیس له دهست داوه؟

کۆتایی

- ٥٤٦..... ژیننامه ی نووسهر (میرشه ره فخان).
- ٥٥٨..... نامه ی زیا شه ره فخان.

ده سینک

نهم کتیبه سیتهم چاپی وه رگتپراهی میژووی له میژینهی کوردان (شهره فنامه) به قهلهمی سدنکین و رهنکینی ماموستا ههژاره؛ که به شیوازیکی تازه و بهم چهنده ئالوگۆزه وه، پیشکەشی خوینهران ده کری:

۱- خالبهندی: راسته له ماوهی نهم ده- دوازه ساله دا، چاپه مهنی به زمانی کوردی شوکور زۆر گه شهی کردوو و پهره ی ساندوو؛ به لام به داخوه هیشتا له باری خالبه نديه وه، کتیب و نووسراوه ی کوردی زۆر لاوازه. به ده گهن کتیبیکی وا ده ست بگری لهم باره وه کاریکی له سهر کرابی و بۆ باشتر و زووتر تینگه یشتنی خوینهر، هه ولیکی ده گه ل درابن.

تاقمیک له خال (.) به و لاوه، هیچ نیشانه یه ک دانانتین؛ به م بۆنه وه یه ده یینین بری جارن تاقه رسته یه ک دوو- سه مانا هه لده گری و جاروباره ش مانای مه به ست به هیچ جوژی خو نانوینسی و به ته واری سهر له خوینهر ده شیوتینی.

ده سته یه کیش به نیشتیا و به بن یاسا بۆی داده نین! ده ی جا وه ره و خوینهری هه ژار سهر ده رکه چی نووسراوه و اته و مه به ست له کام شوین هشاردراوه؟

تۆ بلتی نهم کتیبه بایه خداره ش به م بۆنه وه بن تا نه ورۆکه - وه کوو شیاوه - نه ناسراوه؟ له م چاپه دا کتیبه که مان له سهر را پیت چنیوه و به شیوه یه کی جه م جوژتر و جوانتر ده زمان هانیوه. بۆ خالبه نندیش تا نه و راده پیم کراوه و لیم زانیوه، نیشانه کانی { . و ، و ؛ و : و ... و - و - « و » () و [] و ! و ؟ و / و } م له جینگای خوینان داناه؛ به و هیوا یه خوینهری هیترا، سانتر پرواته سهر مانای ورد و زمانی رازاوه و ویزه ی تایبه تی وه رگتپراهه که و باقی به ره مه کانی نهم کتیبه وه.

۲- شهره فخان له سالی ۱۰۰۵ ی کۆچی مانگیدا میژوووه که ی دوا یی هیتاوه. که و ابو دیاره له

۱- نهم وشه به رامبهری «نقطه گذاری» فارسی و «الترقیم» عهره یی و «Punctuation» ئینگلیسی دانراوه.

بهشی ئەمیرانی ئەرەدەلانی، تا سەرەتای سەرەدەمی هەلۆخانی نەمر باس دەکا و ئیتر بەولاولتر ناچن.
مامۆستا مەلا جەمیلی پۆژبەییانی - لە پەرراویزی وەرگێراوە عەرەبەییەکی شەرەفنامەیی
بدلیسی دا - درێژەیی بەم باسە داوە و بە کورتی تا پرانەوی ئەمارەتیانی هیناوە. مامۆستا هەژاریش
هەر لە پەرراویزدا، ئەو بەشەیی کردۆتە کوردی و دایناوە.

دەوری بیست سالتیک لەو دەو، مامۆستا پینج میژووی تایبەتی بە بەرە و هۆزی ئەرەدەلانی هانی
و میژووەکی مەستورە خانمی کردە بناغەیی کارەکی و ئەوانی خوسرەوبەگی ئەرەدەلانی و سمایلی
مەلا محەمەدو نایەتووللا مەردۆخ و مەلاشەریفی قازی و مەلا جەمیلی - یەک بە یەک - بەرامبەر
کرد و هینایە سەر زمانی کوردی و ئەوی وردەکاری بۆی دەکار کرد و کردیە کتیبی سەرەخۆ؛ بە
ناوی: میژووی ئەرەدەلان. ^۱ الامان هە دە

ناشکرایە ئیستاکە لە سەری ئەم کتیبەدا، ئەو پەرراویزە لاوازه و جینگای پینشوی ناگرتتەو.
کەوا بوو لەم چاپەدا دەسمان لێ هەلگرت. ^۲ کە داوێ شۆڕی ئەم پینج میژووی ئەرەدەلان مامۆستا
۳- لە کۆتایی دوو چاپی پینشوی شەرەفنامەیی بە کوردی - وەکوو پاشگر - «فەرەنگیەیی
شەرەفنامە» و دوو نامیلکەیی: «بە سەر چلی ژیننامەیی هەژاری وەرگێر» و «لە شوین چوونیک» - کە
لە مەڕ ناوچەیی بارزان و نەمر بارزانی نووسراوە - داندرا بوو. ئەو پۆ، کە کتیبخانەیی کورد خاوەنی
هەنبانە بۆرینە و چیشتی مسجۆر و دەیان کتیب و پەرتووکێ تایبەت بەو پیاوێ گەرەییە، ئەم سۆ
وتارە - وەک دیارە - چاوکەن لە چاوی پوواری و گەرەکن لە حاندی شاری. بەم بۆنەو ئەو سۆ
بەشەشمان لەم چاپەدا نەهینا.

لە بەرامبەر کردنەو و پیدچوونەوێ ئەم وەرگێراوە دەگەڵ میژووە فارسیەکی شەرەفخاندا،
چەند خالیکم بەرچاو کەوت کە بە کورتی ئەمانەیی:

۱- سەردێرەکان - بە تایبەت لە پووپەری سیهەم بەو لاو - نالۆزابوون و یەکیان نەدەگرتەو. لە
پێرستەکەشدا ئەم ناتەباییە زەق دیار بوو. زیاد لەو، لە چەند شوینیک - تاک و تەرا - سووکە هەلەیی
و هەک ژمارەیی مندالان و سالەکان و جینگۆرکێ کردنی شوینی پووداوەکان، پوویمان داو. لەم چاپەدا
ئەوانە چوونەتەو سەر دەقی خۆیان.

۱- میژووی ئەرەدەلان سۆ جارن - لە هەولێر و لە تاران - لە چاپ دراو.

۲- وهك ده زانين، ماموستا هه ژار قهت بپروای به وه رگيپانی پرسته به پرسته نه بووه و له هه موو پاچقه كانيدا، بهرگی بن گهردی زمانی پاراوی خۆی، ده بهر مانا و مه بهستی وه رگيپاوه کانی کردووه. جا دیاره له م شپوه وه رگيپانه دا، گرینگ کاکلی مانایه و تویکل زۆر بایه خی نیسه. له م کاره شدا بهو بۆنه وه، بری جار وادپاره خهریکه بی له ماکی فارسیه که نه ختی دوور که ویتته وه؛ به لام که ده گاته ئاکام، پوخته ی مانا پر به پری خۆی دیتته وه. جا که وابوو، نه گهر که سی ویستی نه م پاچقه کوردیه دتیر به دتیر و پرسته به پرسته له گه ل فارسیه که یدا به رام بهردانی، شوین بۆ قامک له سه ر دانان فراوانه؛ به لام نه گهر پوخته ی مانامان مه بهست بن، بن شک کارینکی بن قسه یه.

۳- میر شه ره فخان له ناخر و نوخری چه رخی ده یه می کۆچیدا میژووی شه ره فنا مه ی نووسیوه.

پارسته ده ورانی سه فه وی سه رده می کزیوونی ویتزه و زمان و فه ره ههنگی فارسیه؛ به لام نه م میره زانایه بۆ خۆی نوو سه ریکه توانا و ویتزه وائینکی هه لکه وته و کتیبه که ی باشترین ویتنه ی په خشان ی فارسی نه م سه رده مانیه. له و لاشه وه، هه موو شاعیرانی گه وره و ناسراوی فارس، وهك: حافیز، سه عدی، مه وله وی، فه رده وه سی، خاقانی، نزامی و عه تار و سه نایی، پیتشت له چه رخی نه م ژیاون و هه موو شیعر و به ره مه یکیان له کتیبخانه ی شه ره فخان، شوینی تایبه تی خۆی بووه. سه رانه سه ی شه ره فنا مه به شیعه ی بهرز و زۆر جوانی نه م که له شاعیرانه رازا وه ته وه. ماموستا نه ک خۆی له م شه م نه به وار دووه و چاوی له وه رگيپانیان نه قوو جان دووه، یه که به یه کی نه م شیعه رانه ی - هه ر له سه ر کیتشی خۆی - کردوونه ته کوردی و به راستی یه که جار جوانیشی خولقاندوون.

بۆ ویتنه له باسی شه ری میر سه یفه ددینی سۆزان و حوسین به گی کوردی داسنی - نوکه ری چاوه دهستی سولتان سوله یمان خانی خوینمژ - که میری سۆزان به مه ردی و نه به ردی، جار له دووی جار دوژمنانی راده مالتی و نیشتمانی له تورکان و به رده ستانیان ده سه رپتته وه، سولتانی بن فه ر و قوشقی، پرک و قینی دل ی پیسی، به سه ر حوسین به گی داماودا نه رپتینی و فه رمان نه دا به هه زار نه شه که نه ج و نازار، له کۆل دنیا ی نه که نه وه. شه ره فخان بۆ نه وه نه م ده سه مان له به ر نه چیتته وه و نه به ینه نوکه ری دوژمنی بیگانه و دلخۆش به خۆ فرۆشی نه یین، نه م سی به یته فارسیه مان بۆ دیتیتته وه که ده لئ:

کسی کو با کسی بد ساز گردد	بدو روزی همان بد باز گردد
به چشم خویش دیدم بر گذرگاه	که زد بر جان موری مرغکی راه
هنوز از صید منقارش نپرداخت	که مرغی دیگر آمد کار او ساخت

مامۆستا ههژار - که قسه کهی زۆر به دله و تهواو قسهی دلی خۆیه - به کوردی ناوه های

ده خه ملینیتتهوه:

دهسی زۆردار به بیور دای له پیشهیی	که سسی هاوکاری زۆرداران بوو پیشهیی
له لای راوکه له ژیر داردا سه کهت بوو	که تاژی راوی پی نه کراو شه کهت بوو
نه دووره خیتوی، خۆی لیسنی به شۆریاو	که وتیک هاو خوینی خۆی بیئیتته سهراو

زیاد له مهش له چند شوینان که باری قسه کهی خۆش دیوه، خۆی شیعی - بۆ شاده - لی زیاد کردوه. وه که له وی که قسهی حه سه نه به گ ناویکی گه وری هۆزی عیفاق ده کا - که پیایوکی پاره زۆر و نان نه خۆر بووه و به چکووسی و پیسی ناوی ژیا نی حیق کردوه - نه م س به یتهی بۆ داناوه:

کۆ زۆر چنۆک و پیسه، به رژی بیبه زینه

زیر باخه قولینچکان، وه که مشکی سهرا خه زینه

نهو رژی ده چیه بن گل، ههزار گری له سهرا دل

مشکان له میشکی وشکت بازباز و گه زگه زینه

کۆت کردوه به بی هۆ، ویستت نه خۆی ده بیخۆ!

نهو بازه سل به زینه، نهو گازه دل ته زینه

به کورتی، نهو شه ره فنامه میر شه ره فخان نووسیویه تی، میژوو پیکی یه کجار به نرخی له میژینه یه؛ به زمانیکی پوخت و پاراو. به لام نهوی مامۆستا ههژار - با بله یین - وه ریگی پاره، پیش هه مو شتی شاکاریکی زمان و ویژه وانیه؛ تژی له وشه و پرستهی ره سهن و جوانی کوردی.

بهو هیوایه که نه م کتیبه هیژایه با شتر له پیشوو بناسری و زووتر جیگای یه کجار به رز و تاییه تی خۆی له کتیبخانهی کوردیدا بگریته وه، چاپی سیه می به خوینه رانی هیژا پیشکesh نه که یین. دوایین قسه، درودی بی برانه وه یه بۆ گیانی پاکی نهو دوو زانا دل سوژی گه له که مان: شه ره فخان ی بدلیسی و مامۆستا ههژار.

ماجد مهردۆخ پۆحانی

سنة، خه زمانانی ۱۳۸۴ (ز. ۲۰۰۵)

پیشه کی وەرگیر

من و شهره فنا مه

منالتیک بووم؛ ته منم له چارده بهاری تینه پیراندیوو؛ له خوینده واریشدا هیز و پیرتیکسی ته واوم نهستاندیوو؛ که بۆ یه کهم جار - له سهر ده لاقهی دیوه خانی قهره نیاغای مامهش - کتیبیکم بهرچاو کهوت، به درشتی له پشتی نووسرابوو: شهره فنا مه. چند پیریکم لی هه لدایه وه و شهودیو نه مسدیوم کرد، ههر نه وهندهی تیگه ییشتم که تاریخه و نیتیر چیتیرم بۆ نه برایه وه سهر یهک.

سال هاتن و سال چوون. ده ماوده م له و له مم ده بیسته وه که شهره فخان له سهر فلان رووداو ناوای فرمووه و شهره فنا مه وای باسی فیساره کهسی کردووه. تازه زانیم شه و شهره فنا مهی که من هیچم لی نه زانیبوو، میژووی کورد و کوردستانه و کوردیکی گه لپه روهر و خاوهن هونه ر به فارسی نووسیویه و وهریش گه راوه ته وه سهر زۆر زمانان و دوو جاریش له لایهن دوو کوردی زانا و دلنسوژه وه کراوه به عاره بی. واتا شه و میژووه هیژایه ی کورده، ههر به زوانی کوردی نهوی، به هه موو زمانتیک دهست ده کهوی!

گیژی گیزاو

هه‌ره‌مه و جەنگەى بە‌هاری سالی هه‌زار و نۆسه‌د و شیتست و نۆ - که نزیکه‌ی نۆ سال به سەر شو‌رشه مەزن و پسرۆزه‌که‌ی کوردستاندا له عیسراق راده‌برد و پالەوانی نه‌ته‌وه‌ی کورد و رۆلە‌ی هه‌ره دلتسۆزی کوردستان (مه‌لا مسته‌فای بارزانی) سەرکردایه‌تی ده‌کرد و پیتی به پیتی دوژمن‌سووتیتی نه‌یار په‌تینی، رۆژ به رۆژ و کات به کات له هه‌لکشان و تیشک داندان بوو - منی هه‌زاریش بۆ یه‌که‌مجار له ژبانمدا، به‌ختم هینابووی و ده‌ژیر سیبهری بالی ئەو قاره‌مانه پی و قه‌ده‌م پسرۆزه خرابووم و له ریزی پینشمه‌رگه‌ی کوردستاندا رینگه‌ درابووم و به‌و رینگه‌دانه سەرفراز کرابووم و به پیتی وزه و توانای هه‌زارانه‌ی خۆم، له رینگه‌ی نیزیگه‌ی شو‌رش و چاپه‌مه‌نیه‌کانی خه‌باتی کوردستانه‌وه، ده‌سته‌چیلە‌ی خۆم وه‌به‌ر ده‌دا و ده‌سته‌واره‌ی هه‌زارانه‌م ده‌خسته سەر ئەو بلتسه به ودمه و به ده‌ست و داوین باوه‌شیتنم ده‌کرد.

رۆژێک له رۆژه‌کانی مانگی بانه‌مه‌ردا، له جەنگه و گه‌رمه‌ی جەنگ و شه‌ردا، له لانزاريکه‌وه، له به‌ر په‌ساريکه‌وه، له لی‌په‌واریکه‌وه، پالم دابوو به کۆته‌داریکه‌وه و له ناقاریکه‌وه له دیمه‌نی سپر مێترگ و چیمه‌نی نه‌خشین و په‌نگینی کوردستانی خه‌مگینم ده‌روانی؛ چی ببینم؟

شینکه‌ی ده‌شت و ده‌ر و گۆ و گیای که‌ژ و چیا، له به‌ریک و شینه دووکه‌لی بۆمبای ناپالمی دوژمنانی کوردستان له سه‌ریکه‌وه، له هه‌ر ده‌ریکه‌وه لێک هالابوون. هالای سوتمانی بۆمبارانی به‌دکاران، له هه‌ر سات و کاتی‌کدا هه‌زاران و هه‌زاران په‌لک و لاسکی شلک و ناسکی تورت و خاوی چنوو و به‌ره‌زا و مه‌ندی و بی‌زا و هه‌لآله و به‌ییوون و خاوی به دیمه‌ن لاو و به بۆن و به‌رامه‌ خۆشی هه‌لده‌په‌رووزاند. چه‌روچاوی ساوا و تازه له خه‌م په‌خساو و ژن و پیاو و کیژ و لاوی شو‌خ و شه‌نگی کوردی هه‌لده‌که‌رووزاند. کۆلیت و کۆخته‌ی وه‌رزیران و جووتیران، به ویزان کراوی و که‌س تیدا نه‌ماوی و مووچه و کیتلگه‌ی کیتلداو و داچیتراوی برسی و پرووت و هه‌زاران، به تیک‌دراوی و لیک‌دراوی و لانه‌ی هه‌له‌شای مەل و بالداران - له بن بنچک و له سەر داران - به شپ‌پتوی و شیاوی، ده‌گه‌ل پۆل پۆلی لۆرک و خه‌شخاش و می‌لاقه و سوپسینی گۆل گۆل داوه‌ستاوی راه‌ستاو له باه‌ناو باگرادا، به‌ده‌م گه‌ری ناگری کوردستان داگره‌وه - له دووره‌وه - هه‌روا سوور ده‌چوونه‌وه و به‌ره‌و توونی نه‌مان و نه‌بوون

لەو دیمەنە بە سامانە، بە دەم پامان و دامانەوه وا تاسا بووم، بە گێژ و وپی وەنەوزم دەدا و لە خەفەتان خەونووچکە دەبیردەمەوه؛ بەلام هەر زۆر زوو تینی ئاگری بی ئامان و نالە و زالەیی لەش بەزامانی کورد و گرمەیی بۆمبا و زرمەیی گوللەیی داگیرکەرانی کوردستان، وشیاریان دەکردمەوه و خاوی و خەویان لە بێر دەبردەمەوه و دەرگای هەراوی خەییالاتم بەرودا دەکرایەوه و هەر ئەوەندەم بۆ دەمایەوه لە بەر خۆمەوه پیش بخۆمەوه و پیسیس دادپم و چاوی کز و سیس و فرمیتسکاویم بەرەو عاسمانی پر لە فرۆکە و دووکەلاوی هەلبێرم و بە قولپی گریانەوه لە ژێر لیوانەوه بە وتەیهکی هەناسە ساردانەوه بلیتم: خویا دەبەر بەشت مرم؛ تاکەیی هەلی دەگری؟ نێمە بۆچی دەبی هەروا چارەپەش و کلۆل بێن و خۆشیکە بۆ کورد لە نارادا نەبی و کوردستانی نیشتمانمان هەر پیخوستی بیتگانه بی و بۆ خۆشمان -کە خاوەن مالتین و گەلیکی تەمەن شەش هەزار سالتین- لە ژێر چەکمەیی زۆرداراندا بنالتین و ناوا ژیانتال بێن و ناواری چیا و چۆل و شیو و دۆل و شکێر و ئەشکەوت و بن بەرد و نزاران بێن و دوچاری ژان و نیش و کول و کەسەر و دەرد و نازاران بێن و هیتمان پیمان رەوا نەبێنن و بیانی بی بەزەیی بیانوومان پی بگرن و خانوومان پی دەست لسی هەلگرن و بە بن بەرد و شاخ و هەردان بساچینن؟ کەچی بیانەوی لە وەندیشمان بکەن و لەوەندەشمان دەپەرینن و ئەو تۆزە دار و دەوونەشمان لە چنگ دەرتین!

بەرەو ئەماو

هەروا بە دەم وردە خەییالات و نزامەوه بەرەو رۆژگاری کەونارا و لە میژینەم گەپامەوه و روو بە بناوانی مالتەباوانی پالەوانانی ئەم کوردستانە پێدا چووم و پی هەلاچوومەوه، تا تووشی هەوارگەیی چۆل و کۆنە ناوڕگی بی تین و پر لە خۆلەمیشی بادینان هاتم و لە گەل کۆرە کۆرەیی کۆرماژاندا رووبەرپوو بوومەوه و بە تاسەوه ماچ و مووچیتکمان کرد و پیکەوه سەرتیکمان لە کاولگەیی بارەگای ئەردەشیری شوانکارە دا و بە لارەملی کپنۆشیتکمان برد.

لەو گەران و سوورپانەوه دا تووشم هات بە تووشی دەبەدە و شکۆی کەیانەکانەوه. گەلیک خاوەن

تهخت و بهختی وهك كاوس و كاقوباد و كاخوسرهوم هاتنه بهر چاو، كه تانجی خونكاری له سهر سهر و له سهر تهختی سمروهی، به دلتیایی پالیان به پالپشتی گهوههربهندهوه دابوو. له بهر بارهگای شهوانهنا روسته می كوردی مازندهرانی بۆ بهرو پیدانی زهند و پازهند و نهویتستا - وهك چیبای شهلبورز - ههلویتستابوو؛ مهچك و زهنی ههلكراوی و چاكی مهردانهی بهلادا كراوی، زراوی پۆلای ناودراویان دهبرد و دلای بهردیان دهكرده ناو. كهلهی دتیوی سهربزیوی به لاتیلای سهریهوه نابوو، گیو و گۆدهرز و بیژهن و برزو، دهوریان لی دابوو. به نیازی نازادی بهخشی، ببوو نهخشی سهر پشتی رهخشی بهناوبانگ و بانگی له دوژمنانی نیشتمانی دهكرد: نهگهر مهردن خۆ دهرخهن با خویتنتان بهخۆمهوه.

بارامی چوبینهی سهركردهم به سهر كردهوه؛ كهلهی له كهلهی خوسره و پهرویزی سواری شهودتیز دهدا و دهیخسته ناو ههمیتزی سهرداری پۆمهوه.

تهیسهفونی ساسانیم به ناوهدانی هاته بهر چاو و هیئندیك چاوم پیندا گیترا و لهویرا بهر و بوخجی نیوهخالیم له كۆلی خهیاڵم شهتهك دا و دیسان بهرو پیتشوم پی ههلقچوممهوه و پرویهپرووی ههگباتانی پاتهختی كوردهكانی ماد بوومهوه و لهوێوه له تهك لاوانی كوردی پالنهوان و تیرنهانداز و نیهباز و چاپك سوار و بهكاردا، لهرێوه چوبینه سهر نهینهوا و تهواو كهوتمه ناو تهپ و تۆزی ههرا و كیشهی دوو هۆزی گهرهی ماد و بانیهالهوه و له پالنهوه دنهی كوره كوردانسم دهدا: كوپینه! نهكهن بیدۆرپین.

من كه لهو خهیاڵتهمدا ته می خهمم لی پهویبوو، له خۆشی شهو پابردوه پر له شانازییه، ههموو كوژ و كهسهرم له بیس چووبونهوه؛ لهپر و نهكاویك كوئنگی گیانی فهراهی كهلوپ - زۆر به تاو و گور - له چیبای بیستونهوه دهنگی دایهوه و گویتچكهی دلای خهیاڵایمی پی زرينگایهوه. گرمژن و خرمژنی بهردی بهردهستی فهراهی مهرد راییهپاندم و تیگهیاندم كه: خهیاڵ پلاو دادیك نادا، نان شهو نانه شهمرۆ له خوانه. بهرو خۆتی ئیستا بگهرپوه بزانه چیت بهسهر هاتوه و ئیستا بهرت به كویهیه؟ كوئنگی شهرحاد ره و شهتانه كوررا و زله باره به ده شهسه سا نه ن ههچیان مینزی ههسه د نین.

پاستی رووداوا

پاست به سهر شۆپى پاستى رووداوا، به ره دوا گه پامه وه. لوزه وى هه وه لىن دهسته سوارانى داگير كه رانى كوردستان، نۆغريان لى پريمه وه و به ريه رچيان دامه وه. زۆر به سه رساميه وه ده مروانى كه چۆن به برووسكه ي شيريان و بارانى تيريان، سوولاوى خوينى گه شمان له له شمان هه لئيشت و به سيلاوى زۆردارى و گزيكاري، بزيسك و ترووسكه ي مان و ژيانى نهم كورده بى زيانه - وهك په نگر و پيتى كوانوه كه ي - هه تاهه تايه كوژايه وه و تازه بى پراي بى پراي نه گه شايه وه! دهسته دهسته كيژه كوردى گه ردى زهردى رووسور و مهسته چاوم به بهر چاودا تى پهرين كه له پاش كوژراني برا و باويان، پراويان كوربوون و گرابوون و بهديل برا بوون؛ زنجير له مل كراو و به زنجيره تيك خراو، له شار و بازاراندا به دهست كريان و فروشيارانه وه ده ستاوده ستيان ده كرد. شه مه ي مه راره يان هه موى به سه هه ر ته زيه كي مله ور و مه نده بۆر و خاوه ن زير و زۆر بوايه، كيژله ي كوردى چاوشين و قوزيرينى هه لئارده ي به ديارده هه لئينا و بۆ خۆى ده بردن.

به بارستايى چيا به رزه كانمان جهنده كي لاوانى خوين گه رمى كوردى سه ربه رز و نازا بوو كه به تاوانى نه وينى سه ربه ستى و له سه ر هه ستى نيشتمان په رستى، په ل په ل كرابوون و وه سه ر يهك نرابوون و له گيشه درابوون. نيشتمان يه رينى شيما يه كه زور رانى له سه ر ده خورست ه هه ر له بناوانى ده جگه و كوژانه وه گه لئيك دانه وه ي دواوانه كه ي ساتم. هه موى به رۆندك و نه سرينى گهش و نالى بيوه زنى بابان و تيران و بى مال و حالى پياونه ماوى زگسووتاوى كور كوژراوى، كيژ فرۆشراو، په نكابوون و سوور هه لگه پرابوون. هه ر په لكه گولاله يه كي تورت و نالى نه وه هه موو لايال و نوالانه، به لگه ي كال و منالانى كوردى له خويندا گه وزيوى خۆشى له ژيان نه ديو بوون. چهند سولتان و شاهه نشاي تيران و تووران به فيزه وه خويان له بهر چاوم پانا، كه له خۆلى له تورت و خوينى گهشى كورده كوردان خشتيان پيژاوه و داموده زگاي زۆردارى و بهدكارى خويان پى داناهه. كورديان به كورد به كوشت داوه و نهوى له بهر مردن به بهر ماو ماوه، به بى سل كردن ده ميان تيناوه و توونيايه تيان به خوينتمان شكاوه و ورگيان به گوشت و پيشه مان هه لساوه.

نوقمى بىرى نه وه بىسه پر له ناسۆزانه بووم و ژيانى پر زانى پابردووم و ليك دانه وه و به راهه ردى

به‌ریپوار و نادیارى پوژگارى داهاتوم لى بېوونه تارمايى و وهك شريتىكى سينه‌مايى، به بهر لىتلايى چاوى تهر و سوورمدا راده‌برد و هه‌نيسك و هه‌ناسى به ته‌وژم و پر له تاسه، مليون به مىلى يه‌كه‌وه نابوو؟ به‌ريپنگيان لى گرتبووم و په‌لپيان پى گرتبووم و بو سه‌رکه‌وتن و ده‌رکه‌وتن مله‌يان ده‌کرد و له‌ز و په‌له‌يان بوو.

كول و زووخاو

بيسر له‌و رابردوو په‌رکوپړه‌وه‌ريه و کوينده‌به‌ريه، زور به‌ده‌رد و ژان بوو. خوین به فيسپو چوون و توله نه‌ستانده‌وه‌ش زور له سهر دل گران بوو؛ به‌لام ناسوړى هه‌ره‌گه‌وره و جه‌رگېر، بى سهر و شوین چوونه‌که‌مان بوو. هه‌ياران! چهند داخىكى گهرم و داغه، له‌و هه‌موو پوژگار په‌ر له نازاره‌دا که کوردى زورليکراوى تيدا ژياوه و به شوین نه‌و هه‌موو پدت په‌تینه‌دا که به سه‌ريان هیناوه، نووسه‌ريکى وامان لى په‌يدا نه‌بووه که ده‌ماری کوردايه‌تى بېزوى و ته‌زوئىکى کورده ناموسى به له‌شدا بى و له سهر به‌سه‌ره‌اتى نه‌و گه‌له کلوله‌ى خوى شتیک بخاته سهر کاغز و له مه‌ر باب و باپيره ليقه‌وماوه‌کانيه‌وه که‌میک بنووسى و ده‌میک بدوى. هه‌بووه و نه‌بووه، ته‌نيا و ته‌نيا شه‌ره‌فخانىک له‌ دور و زه‌مانىکا هه‌لکه‌وتوو و ويکه‌وتوو و لپره و له‌وى چى له نووسراوى دوژمن و بېگانان چاو بېکه‌وتوو و چى -به په‌رژ و بلاوى- له پيره‌پياوى سه‌رده‌مى خوى و له چيرۆکوانى ديوه‌خانى بيستوه، تىكى خستوون و رىكى خستوون و به پى توانا و به‌ش به‌ حالى خوى هيچ دريغى نه‌کردوو. با نيوه و نيوه‌چليش بووى، بناخه و هيمىكى توندى دلپه‌سندى بو دارژتووين و که‌له‌پوورىكى باش و له‌بارى له‌و باروه بو به جى هيشتووين. به‌لام هه‌زار حه‌يف و مخابن! نه‌وى نه‌ويش پى رها ديوين و بوى نووسيوين، به زمانىکه که هاوژمانه‌کانى تيناگه‌ن. برىا به کوردى بوايه! خوزيا کوردیش تى بگه‌يشتايه! کاشكى ابوايه! چهند خوښ ده‌بوو نه‌گه‌ر ناوا نه‌بوايه!

چەي دىھدان

كەچى لە پىر ھەستەم كۆرد ۋەك پەرى ھومىدەۋارى بىمىدوئىنى ۋە بە گوئىما بىسركىئىنى كە: بەسىھتى! ناخ و داخ و خۇزىيا و برىا مالى كەسى ئاۋەدان نەكردۆتەۋە. پىياۋى پىياۋ دەبى بە ھەۋاى شاقەلى كەۋاى خۇى تىكەۋى ۋە لە پىيى پىيىك ھىننانى ئاۋات و نىياز و ئارەزۋویدا، ھەرگىز تەسەرەۋى ۋە بە دل پتەۋى چاكى مەردانەى بكا بە لادا ۋە بە زەبرى مەچەك و باھۆى لى بران، مىلى دىۋەلوۋكەى ناھومىدى بادا ۋە گىژەلوۋكەى دەستەۋستانى ۋە بى دەرەتانى لە بەرخۇ رادا ۋە كۆسپ و لەمپەر و بەرگر و بەرھەلستان لە سەر رىگە لادا. شەرەفنامە ئەگەر بە فارسى نووسراۋە ۋە دەستى كوردانى پى ناگا ۋە خزم ۋە ھۆزە ھەزارەكتى تىنناگا، تۆ كە فارسى ۋە كوردى بە ئەندازەى خۆت دەزانى ۋە دەتوانى -بە پىيى توانا- كارىك بەكى ۋە بۆ ئەۋ دەردە چارىك بەدۆزىيەۋە، ھەستە ۋە كەمەرى كۆشش و مانىدوۋ بىۋون بىستە ۋە ھەتا ماۋى ۋە لە بەر چاۋى ۋە ماۋەت ھەيە، دەست بەكار بە ۋە خۆت لەۋ خەمەشت رىزگار كە ۋە بىكە بە كوردى. با ئەگەر مردى لە بىر بىرىش بچىيەۋە؛ با ئەۋ كارەى كە دەيكەى -لە مەر مېۋوۋەۋە- كەس بە ھىچى نەگرى؛ با لە لای نووسەرانى دوارۆزى كوردەۋە نرخیكى پى نەدرى؛ با پەبىۋىن ۋە نووسىنەكانت كال ۋە كرچىش بن؛ با تۈيل ۋە ھىلى دىر ۋە پىتەكانىشت ھەلقراۋ ۋە بىنمود ۋە پىر لە لۆچ ۋە چرچىش بن؛ ھەر ئەۋەندە بۆ تۆ زۆرە كە كوردىيەكەى ئەمىرۆ دەخەيە سەر كاغەز ۋە بەشىك لە زوانە جوان ۋە شىرىنەكەت لە پارىزى دز ۋە چەتەى داگىر كەر دەپارىزى ۋە ھەر چۆنىك بىت، لە سوچىنكەۋە كەلىنىكى پى پر دەبىتەۋە ۋە ھەرگىز بە يەكجارى ناپوۋچىتەۋە.

لەۋانەيە نووسەرانى باشى كوردى لەمەۋپاش -كە ئەم نووسراۋەى تۆيان دىتە بەر چاۋ- بزهىان بە نەخۈئىندەۋارى ۋە كۆلەۋارى تۆ بىتتى ۋە بەزهىان بە نەدارى ۋە ھەزارى ئاسەۋارى كوردەۋارىدا بىتەۋە ۋە لە سۆنگەى تۆۋە ئىشتىباى نووسىنەيان بىكرىتەۋە ۋە بۆ ئەۋە دەرىخەن كە دەتوانن زۆر لە تۆ چاكتەر ئەۋ ئەركە پىنك بىنن، شان بەدەنەبەر ۋە سەرۋەرىكى ۋە بە نووسىن ۋە ئاخافتنمان بەدەن كە بە شانازىيەۋە خۆ بنوئىنن ۋە لە باتى ئەم گوشمەيەت مەبىرە ۋە لۆرك بىخەنە سەر خۋان ۋە لە جىياتى ئەم چەند مۆرە خۋار ۋە بۆرە، كۆشك ۋە تەلارى جوان ۋە لەبار ۋە سىپى كار، ھەلخەنەۋە.

تۆ سەر پلى تەشىكە خۆش كە، ئەۋسا رىس ۋە كر ۋە نەخشى رەنگىن ۋە بەۋىنە، با لە سەر

دهستړه نگیس و شیرینکاران بی. تۆ بهو کالھو پیتاوه به بهن داپیتراوه، چدهیک بشکینه، پاری پلنگ و شکاری شیران، کاری چاپکسواران بی. خوی گهوره فرموویه: له توانا بهدەر ناخهینه سر کس. پیشینینانی کوردیش گوتویانه: سمۆره گوتی له دار کهوتسه خوار دوو مهنم کهم کرد! پرسیان: تۆ خۆت نیو مهن نابی، نهو دوو مهنهت له کوی هیتا؟ وتی: کاکي خۆم همر کس به مهنی خۆی.

له هیچی نه بوو

مرخی خۆم لی خۆش کرد و بریارم دا که له سر بۆریای خۆزیا و بریا لاجم و بهرانهر به وزه و توانای خۆم، دهگژ نهو کاره دژواره راجم؛ بهلام «ناسمان دوور و زهوی سهخت!» منی پیشمه رگهی هه لوه دای چیا و چۆل و بی دهره تان و کلۆل، همر چوار لام لی ته نراوه و رینگهی شار و باژیرانم لی بهر بهست کراوه، شهرفنامه له کوی بیتنم و وهیخوینم و وهریگیزم و کام کتیب وه که سرچاوه بدهمه بهرچاو و بۆ بهراورد کردنی راست و خواران، له کام نوسخه و کام نووسراو بنه پیم؟ به گیز و وپی و به دلپری به دهوری خۆما خولم ده خوارد و پامده سپارد. ته نانهت رینونگ و ریتبواریشم هه لته ده بواردن؛ بهریننگم بی ده گرتن و وه بهر پرسیارانم ده دان؛ تا له پریکا خوی گهوره «کلای بۆ بهر وو کرد» و منی ده گه ل کاک سالتح مه محمودی بارزانیدا رو به روو کرد. نهو برا به نرخ و هیژایه لهو چۆل و ده شته، لیم بوو به فریشته و شهرفنامه ی فارسی و عه ره بیه کانی محمه ده علی عه ونی و مه لا جه میل رۆژبه یانی بۆ هینام و بهو دیارییه نایابهی، لهو کۆسپه رزگاری کردم و لهو دهرده گرانهش چاری کردم. منیش بی سی و دوو کردن لیتی وه خۆ کهوتم و له پیداجوونه وهی شهرفنامه دا، به سر شتی هیتنده سهیر و سه مهره و سه سوورپیتنه ردا کهوتم، که همرگیز به بییری بی ریشمدا رانه برده بوون.

دوژمنان و ره سه نمان

سه عدی شیرازی ده لی: کابرایه که له خودا شهیتانی زۆر به جوانی دیت. لیتی پرسی: تۆ له رووکاری کهرماوان ویتنهت به تاکه چاو تیکه و شاخ و کلکیشت لی رپاوه. ئیستا نهو شوخ و شهنگی و

نازداريهت له كوی هیناوه؟! له وه راما پیتی گوت: من فریشتهم و فریشتهش هه موویان جوانن؛ بهلام بنووسه که له دست دوژمنان دایه؛ هه چاکه نه وهندهشیان پیئوه هیشتووم! کوردیش ده لیتن: پیئوه که سیکی بدزی، خهونی گولیهی پیئوه ده بیئی.

ئیمهی کورد بۆ خۆمان میژووی خۆمان نه نووسیوه. زانا و میژوونوسه کورده کانیش هه به بهژن و بالای داگیرکه رانی کوردستانیان هه لگوتوه و هه رگیز چاویان خۆیانی نه دیوه. بیتگانه داگیرکه ره کانیش چاویان ده خواردنمان بریوه و خهونی ناخۆش و پیسیان پیئوه دیوین. نه گه ر جار و باره یه که - بۆ بهر ژوه وندی خۆیان - تا که و ته را لیژه و له وی، به ده گه من یادیان کردوین، به جوین و

نه فرینه وه بۆمان هاتوون و فریان پیدا داوین و هه به جارێک به یادیان کردوین.

شعره حاله لای بووه بهر دهستی
داگیرکه ره ره ره ره ره ره ره ره ره ره
به وانهی
سینه شهوه
بهلام دوای که تهنی
گورد له
سینه شهوه
په ره ره ره ره ره ره ره ره ره ره
په ره ره ره ره ره ره ره ره ره ره

کۆمه لێک کوردی بازرگانی هۆزی «باجن» له لای بۆتانه وه چونه ته تایف و له سه ره دهستی بێژنیهی
پیغه مبه ره موسولمان بوون. له وه ره ژوه «باجن» کراون به جنی نوسه بیین و هه موو نه ته وه ی کورد
له سایه ی نه وه نۆ موسولمانانه وه - له وه تیره جنۆکانه من که سه ره یۆشیان له سه ره لادراوه!

سوله یمان شای جووله کان، به دێر و درنجاندا که نیه که ی بۆ به دیاری هاتوون. له ره یگه دا نه وه نۆ
داوین پیسه نه گریسانه، دهستیان ده گه ل تیکه ل کردوون و زگیان په نه مانه نوون و بێژوویان تیدا گۆراوه و ناوچه
سه مان له وه که نیه بۆ شه رمانه تۆراوه؛ نه گه رچی عیبه ری زمانیش بووه به عاره بی فه رمویه: گورد له
«اکردوهن فی الجبال» و اتا: به ره له دای کێوانیان که ن با کوردیان لی بکه ویتته وه. ئیتر به و پێ و دانه،
هه رچی کورده و ره لیهی کورده ستانه، زۆله و له دێوانه و له وساره هه لوه دای کێوانه!

ره ژۆیک کوردی کوری مور دین و چه لیک جووجه له ی سه عسه عه یین و هه لیک - به هه وای
هه وازنیهن و تاوێک باوکمان موزیکای به چه که بارانه یه و ده مێک له هیلکه ی ره بیعه ی به که ره وه سه رمان
ده رتیاوه و چاخیک مامانی مناله کانی موزه ر، ناوکی بریوین و سه رده مێک ژنه که ی ده واری نزارنشین،
فرچکی پێ مژیوین. ته نانه ت بویژ و زانایه کی عه ره ب له مه ر میژووی کورده وه سویتندی خزی کردۆته
به لگه و فه رمویه:

به خوا سویتندم کورد نه فارسن بیئچه و له ی عه مری کوری حارسن

مامۆستا فیسه ده وسی خاوه نی شانامه - خوا خیری بنووسی - گوایه به زه ی پیماندا هاتۆته وه، له

ناو كه لپ و په نجهی زه هاکی خوینمژ و نا پاکی دهرهیناوین و به رهو چیا راوی ناوین و له سایه ی سهری شو چیا رژد و هه له مووتانهوه ماوین و به بی ترس حاواوینهوه. که چی - له پر و نه کاو- باو ده خوا و با ده داتموه سرمان و به سر و پوتر اکماندا دیته خوار و گه زاره مان لی ده کیشی و کاریکمان پی ده کا با به ده واری شپی نه کردوه. به بی شهو میوانسمان بووی و که سمان لی بناسی، به خانوویه لاسی خوانه ناسی بی فخر و به گهرمان ناو ده با!

نه بوو موسلیمی خوراسانی زور به هاسانی هه موو نیمپه راتزیره تی نیسلامی نهوسای، به زوری باسک و باهزی پتهوی خزی له چنگ بهری نه مهوی دهریناوه و وهک هیلکه ی پاکراوی خوئی له سهر، له بهره می عه باسیانی داناوه و دهسته ونه زهر له بهره دستیان راهه ستاوه؛ که چی له پاداشی شهو پییاوه تیه دا، به گزی و دزی کوژراوه و نه بوو دلامی شاعیری دهریاری مه نسوری لی هان دراوه که له دوا ی کوژرانی فری باویتی و پیی بلی: «باوک و باپیسه کرده کانیشت وهک خوت غه ددار و بی شه مگ

بوون». ~~تسه ترانه حلاله می قویله میناوه عازله تراکیه باور و جویانه نه مالایه بن پروردگاری~~
~~شواله بو کرده شکراله شه مگ عسکره کلان و خوشتر زوری صومالیانه خواجه می~~
 که مهی له هه مووان خوشتر نه مهی: نوغوزخانی تورکستانی، بوغدوزناوی کورده ستانی ناره ده نیسلامی زوری صومالیانه کهن دهری بوری
 لای پیغه مبه ر. بوغدوز نه ونده ناشیرین و ره زاگران بوو پیغه مبه ر بیزی له چروچاوی هه لقرچاوی

بوغدوز

ههستا و له داخانی تووک و نه فرینی له هه موو کوردی سهر زه مین کرد!

ناخر با پروانین شه نووسره ساویلکانه ی له دوژمنایه تی کوردان و بو دراوی گیرفانیان، شه چیرۆکه یان هه لبه ستووه و شه بوخثانه گه وره یان به پیغه مبه ر کرده وه و ده ناو روپه ری میژویان ناخنیوه، شه ونده یان به میشک و دلا تی نه په ریوه که شه هه ویره چند ناو هه لده گری و لیکیان نه داوه توه که گونا هیکی چند گه وره ملیان ده گری و چون له به ری دهره چن؟ نه یانزانیوه که پیغه مبه ری خوا ده یزانی بنیاده می دزیویش ده سکاری خویه و شه گهر کرک له بار و ریک نه هات، له کرگاره وه یه؟ له لایه کی تریشه وه شه گهر خوانه خواسته باوه بهو درویه بکه یین، وای لی دیتسه وه شه گهر شه بوغدوزه کورده به دبه خته، لایکی لووس و پووس و له بار و بهرچاو و چاونه رم و بی شه رم بویه، ده بویه به کو لیک نرای باشه وه بگه رپته وه کورده ستان! حاشا که پیغه مبه ری خوا نا کاری و ناله یاری بووی و شه درۆ پوچ و به رباده له ده می شه وانه زیاده که بو لاکمی مرداری دنیا، ریکیان خسته وه.

هەر خۆم به خۆم کرد

زۆر سهر و سه مه ره به شه وه موو هۆزان و زۆر زانه كوردانه - كه به درێژایى مێژووى ئىسلامه تى هاتوون و رابردوون و به عاره بى و توركى و فارسى شه وه موو كتیبانه یان نووسيون و له سه ره به كیان هه لچنیون و نامه خانه ی دنیا یان لى ناخنیون و ناوبانگیان سه ره زوى ته نیوه ته وه و ئىستاش زۆریان له بى سه نه چونه وه و شوینه واریان كوێر نه بوونه وه، پىساوانى وه ك ئىبنوئه سه سه ره كان و كوړى خه له كان و شه بولفیدا و هه زار شه وه نه ده ی وه ك شه وانمان لى هه لكه وه توه - هه رگیز له به رامبه ر شه وه موو درۆ و ده له سه و بوختان و پىدا هه لخوا شه انه دا، گنجیان نه په رپه وه ته توێل و توژ كالتى كیش شلوێ و لیتل نه بوون و ده میان بووه به ته له ی ته قیو و خوستیان له خۆ پرپه وه و بى پرای بى پرای له پرووى دژمان بى ژ و فراهوێژان هه لته گه رپاونه وه و جارێك له جاران به ده میان دا نه داونه وه. له ناو شه وه موو بلیمه ت و هه لكه وتوانه دا به كى كیان به خۆیدا پانه په رمیوه و له وه رامى شه وه نه زانانه دا نه یفه رموه: بابه ئیوه هىچ نه بى وه رن و ناوینه به ك بى نن و ده سه ر و سه كه وتى ئیمه و ته رح و دیدارى خۆتان پامی نن، تا بوۆتان ده ركه وى ناخۆ كاممان له كاممان لاو و به ده وتر و پێك و له بارترین و كیته مان له كیته مان بوۆر و دزیوتر و خێچ و خوارترین؟! كه ی خودا به رداره شه برا كورده بى چاره و بى تى سن و هاودینه تان له تیره ی بنیاده م هه لداوێرن و بنه و بنه چه كه ی به جنۆكه و خێو و درنج و دێوان ده سپێرن؟!

مێژوونووسانى كورد تارىخى داگیركه رانیان نووسیه وه له مه ر خۆیانه وه مه ته قیان له خۆ پرپه وه. كوردێك و بى گانه بى كیش - كه شه وه ی له وانعه ده یوه - گوته ویه: بى دهنگى نى شانیه ی پى رازى بوونه و نه گه ر هىچ پاكانه ی خۆیان ناكه ن دیاره هه رچى ده رباره یان نووسراوه، به راستى ده زانن و شه وانیش له خه لكى تری باشته ر تى ده گه ن.

كۆلكه مه لای كه مزان و به سه ته زمانى كوردانى شه وه فه رمایشته جوانه یان له ناو كتیبى په رزه ردى پىوازیدا خوێندۆته وه و هه ر چونكه ناوى كتیبه، ناشى درۆى تى دا بى. له گوێ ناگردانى زستان له مزگه وتان ده سه ر و مێشكى كوردى نه خوێنده وار و ساویلكه یان په ستاوتوه و هینده یان بو دووپاته و هه زارپاته كرده و نه وه كه خۆیان له بى سه ر خۆیان برده و نه وه و بى ژیان له په سه نیان و قى ژیان له نه ته وه كه یان هاتۆته وه.

مامۆستای به نرخ و هیوا مامۆستا شیخ عومەر وەجدی، کاتێ لە جامع‌الزهری قاهیسره مامۆستای ره‌واقی کورده‌کان بوو (پایزی سالی ۱۹۵۸) - له رینگه‌ی چوونه مۆسکۆدا - چوومه دیدنه‌ی و له ناو گهرمه‌ی وتووێژی کوردانه‌مان ناخینکی هه‌لکیشا و فرموی: «هه‌زار! ده‌ردی گه‌لی کورد دوو سه‌ره‌یه؛ ئیحه‌ ده‌رباره‌ی خۆمان هه‌یچمان نه‌نووسیوه؛ دوژمنان له هه‌موو بارێکه‌وه هه‌موو شتی پێداویستی خۆیان نووسیوه. شتیش که نووسرا و به‌رگی تێگه‌یرا و بوو به کتیب، نه‌گه‌ر هه‌زار درۆی شاخداریشی تێدا بێ تازه ده‌بی به راست و هه‌ر گوتت: له‌ل! ده‌لێن به‌چین کتیبت بسۆ بێنن؟ ئیتر قسه‌ت پێ نامێنێ و قسه‌ی دوور له کتیب له لای که‌س خۆ ناوێنێ.»

جا هه‌ر ئه‌م ئاهۆیه بۆته هۆ که زۆربه‌ی زۆری ئه‌و کوردانه‌ی بوونه خاوه‌ن زۆر و به‌ پایه و مایه‌ گه‌شتوون، خۆیان له دایک و بابه‌ جنۆکه و دێوه‌که‌یان دزیه‌تمه‌وه و شان و شه‌په‌لکیان له هه‌ورسه‌نی کوردی په‌مه‌کی و بۆره‌پیاگ ته‌کاندووه و ته‌کیونه‌وه و ته‌کیان داوه به ته‌کی عاره‌به‌ی بنیچه‌ پاک و خانه‌دان و جوان چاک و به هه‌زار درۆ و ده‌هۆ، سه‌ره‌تای که‌ونارا‌یان به یه‌کتیک له‌وانه‌وه لکاندووه.

خالته‌ی هۆزێکی له میژینه‌ی کوردن و زۆربه‌یان ئیستاش یه‌زیدین. میری بۆتان - که به

شووره‌یی زانیوه سه‌ر به وان بێ - فرمویه: نه‌وه‌ی خالیدی کورپی وه‌لیدم. به داخه‌وه نه‌شیزانیوه که خالیدی کورپی وه‌لید هه‌یچ زار و زیچی لێ نه‌که‌وتوونه‌وه!

هه‌رکی هه‌باس ناویکی له تیره‌یدا گومان برده‌ی - به بێ نه‌وه لێکی دا‌یته‌وه که دنیا چ باسه - خۆی کردووه به عه‌باسی و نه‌وه‌ی له پێشودا بزنه‌وان بووه و مه‌زنایه‌تی ده‌ست که‌وتووه، فرمویه ئیحه‌ له مه‌روانیه‌کانین!

ئه‌و نه‌خۆشی و خۆ لێ‌گۆڕان و خۆگۆڕینه، نه‌وه‌نده‌ گران و هه‌مووانی بوو، ته‌نانه‌ت جارویه‌ره هۆزه په‌مه‌کیه‌کانیشی وه‌به‌ر خۆی داوه و نه‌شیانویاره‌وه لاسای به‌گژاده و گه‌وره‌ماله‌کان بکه‌نه‌وه؛ هه‌ولیان داوه تا سه‌نگی خۆیان له‌و کۆنه عاره‌بانه‌ بدۆزنه‌وه و به‌ باپه‌ر و باوه‌په‌پاره‌ی خۆیان ب‌قۆزنه‌وه. وه‌ک هۆزی سویدییه‌کان؛ که گوايه‌ باپه‌ره‌گه‌وره‌ی خوالێخۆشبوویان کۆیله‌یه‌کی ره‌شی مه‌دینه‌نشین بووه!

له سه‌رتاسه‌ری شه‌ره‌فنامه‌ بروانی - جگه‌ له شه‌ره‌ف‌خان و دوو سی‌بنه‌ماله‌ی خزمیان نه‌بێ - که

خۆيان داوهته پال ساسانى و بهرمهكيان- هه موو ميره كورديك، عاره بيكي به تاره زووي خۆي ههلبژاردوو و په گهز و بنيچهي خۆي پي ههلبه ساردوو. جا نه گه ر باپيره له درۆ تاشراوه كهي، كۆنه ميره و گزيريش نه بووي، هيچ نه بي دهرۆزه كهر و گۆشه گيريك ههر بووه.

نهمه گ ناسي

وهك دهيزانن لهو ساوه كه ئيسلامه تي له ناو كورداندا بۆته باو و بلاو بۆته وه و زۆر و زه بهنده نووسهر و زاناي بهرز و بهر پي زمان لي پيدا بوون، گه ليك نووسراوهي له مهر و ويژه و ميژووي گه لانيان نووسيوه؛ بهلام هه رگيز يهك لهوانه گه ل و هۆزه كهي خۆي به سهر نه كردۆته وه و خزم و كه سي خۆي له بيهر نه بووه و ده سي بۆ دهنگ و باس و پروداوي كورد و كوردستان نه چوه. كه چي زياد له هه مان و سه ره پاي هه موو ده مان، له چه رخي يازده هه مي كۆچيدا دوو كه سمان لي هه لكه وتوون كه به زه بيان به گه له ليقه وماوه كهي خۆياندا هاتۆته وه و نان و لان و باوه شي گه رمي كوردانيان له بيهر خۆ نه بر دۆته وه؛ به نووسين و هاوار و داديك، كورديان ياد كردۆته وه. ئه و دوو كه سه ش شه ره فخان و نه حمه دي خاني بوون. سه ير و سه مه ره ش ئه وه يه له پاش ئه و دوو دلسۆزانه، ديسان ئه و ده رگانه داخراوه ته وه و نزيكه ي چوار سه د سال به گالو داوي ماوه ته وه. جالجالو كه له ده وري ته نيوه و به شه داري ژه نگسي هانيوه و جاريك حاجي كۆيه هاوار يكي بۆ كر دووه و كه س ئاوري وي نه داوه و كه شه و يش مر دووه، كه سي تر تا ئه م دوايانه به لايه وه نه چوه. له م دوايانه شدا حوسين حوزني و نه مين زه كي بۆيان په خسيوه و هه ر يه كه به پيئي توانا تي كۆشيوه كه ئاسه واري له ناو چومان كۆكاته وه؛ ده نا كه سي تر ده خۆي پانه ديوه سه ري لي بداته وه و سه ره ويه ري پي بداته وه.

گه لو! له و پرۆگار هدا چۆن بووه به تايبه تي ئه و دوو كه سه - زياد له هه موو كورديك- كوردايه تيان بزوتوو؟ ده ربا ره ي خاني له بهر كوله كهي مه م و زينه مو كور يانيه كه مدا بيهر و پر واي خۆم له و باره وه خستۆته روو. شه ره فخانيش - كه هه ر له پرۆي هاتنه دنيا يه وه، به ژه كي زانست فر چك دراوه و به لاوي له مالي شاي ئيراندا په روه رده كراوه و شان به شاني شازادان پيئي خوي ندر اوه و وهك ئه وان راهي نراوه - هه موو هونه ريكي ده وره داوه و به ژيهاتي و له باري بار هاتوو.

وهك خۆشى بۆمان دەگپتتەوه: له باس و خواسی رابردووان و له هونەری میژووناسیندا، زۆر سەرکەوتوو و ئەوەندە ھۆگری ئەو بابەتە خۆبەندەواربە بوو کە ھەموو کات و ساتی تەنیا یی خۆی دەگەڵ بەسەرھاتی رابردوواندا رابردوو و ویستوو بە تەنیا یی لە تاریخ نووسین و میژوو ناسیندا، جیگەبەکی بەرز داگیرکا و ناویک دەرکا. لە ھەر دەرکیکی داو و لیتی نۆزیو، دیتوو بە پێش ئەودا چەند کەسیکی زۆر کارامە یی خۆی و ھیچ مەودایەکی وای بەدی نەکردوو کە ھەر خۆی تاکەسواری مەیدانە کە بێ و بە ئارەزوو ئەسپی ھونەری تێدا تاو دا. تا لەپەر و نەکاودا فریشتە یی بەختی ئاوپێکی بەختی لێ داو تەو و گەلە ئازا و نەبەز و مەرد و پەندە کە یی خۆی و ھیبەر ھیناوتەو. ئەوسا دیتوو بە دەتوانی بە تیرێک چەند نیشانە بپێکی:

۱- میژووی کوردستان کەس دەستی بۆ نەبردوو؛ ئەگەر ئەو بێنوو، دەستی خۆی پێش خستوو و لەو کارەدا بە داھینەرێک ناو دەر دەکا.

۲- ناوی ناودارانێ کورد لە ناو نەچی؛ وپێرای ئەوانیش ناوی باب و باپیرانی -کە میرانی بتلیسن- بە زیندوویی بـمـیـنـنـەو و کورانی دواڕۆژیش باسی شان و شکۆی ئەو گەورە مائە بخۆبەندەو.

۳- بۆ خۆی -ھەر وەك لە ژياندا میر و خوونکارە- بەو کارە لە دواڕۆژیشدا بە پایەداری لە ناو کوردەواریدا دەمی و لە سەر رووبەری پەنگینی نووسراوە کە یەو بە سەر بەرزی دەنوێنی و کوردە رۆشنبیرەکانی دوا یی لە ھونەر و کردەو یی خۆی تێ دەگەینێ و ھەرگیز کە مایەسی ناھینێ.

چونکە تیر و تەسەلیش بوو، ئارەزووی نەکردوو لە باتی نووسینە کە یی بەخشیشکی لە دیوانی تورکانەو پێ بگا. ھەر ویستوو بە کوردە کە یی خۆی و نووسەری ھارچەرخێ لە ھونەر مەندیە کە یی تێ بگا و ئیتر چاوی لە چیتەر نەبوو؛ دەستی داو تێ و لە راستیشا دادی داو و ھەر چۆنێک خۆی نیازی لێ گرتوو، وای ھیناوتەو. میژووی کوردی نووسیو و مردووی بۆ زیندو کردوینەو و کارێکی وای کردوو کە تازە نەمرینەو. سوپاس بۆ میر شەرەف خانی گەورە کە گەرای ژیانەو یی لە ناو توپەکانی پەری شەرەفنامەدا بۆ ھەلگرتین و ئیستا وا خەریکین سەر ھەلدەینەو و ببووینەو و بە ناشکرا و بە شانازی ئەو میرە ژیر و سەرفرازە یاد کەینەو و ھەتا دنیادنیایە لە بێرخۆمانی

شانازی کورد لىم سىد سالى دواييدا بىننه بهرچاو و به دل ليكى دىنهوه و بهسەرى كىنهوه و بروان و بزىنن ئىم نىتهوه دل پتهوه، چىه و چۆنه و چى كىردوه و كىردىهوى هەتا كوئى چىوه؟ هەروا له رابردووئىكى زۆر نىزىكدا -كه يان خۆمان له بىرمانه يا خۆ باب و كال و نەنك و باپىرانمان دىويانه، نان له بهيت و سەرگورۆشته و چىرۆكاندا بىستومانە- نىم كورده نازا و پىاوه- لهسەر ئىمو هەموو بىئەكسى و لىك بلاوى خۆشى را- له مەيدانى نەترسانا، چەندى هونەر نواندوه و چەند لهشكرى بەزاندوه و چۆن دۆرمىنى بزاندوه.

ئەگەر پىاو بۆ خۆى كورد نەبى يان دەمارى كورد باش نەناسى، له باسى نازايەتى ئىم گەلەدا سەرى دەماسى و لای واىه بەشىكەن له چىرۆك و نەفسانە و شتى وا پرووى نەداوه.

دوازده سوارەى مەريوان، باپىرناغا و هەمزىاغى مەنگور، شىخ عوبەيدوللاى نەهرى، سىمايلاغى سىمكو، قەدەم خىرى بەختيارى، هۆزى بىچووكى سوئسىنى، بەگزا دەى بانە، جافىسان، كۆمەللى ژى كافى مەهاباد -كه دەگۆ دەولەتى ئىرانى دەولەمەند و له مەيىنە راجوون- چىان بەسەر هەتئاوه؟ شىخ سەعیدى پىران، پالەوانانى ناگرى داغ و چىاى ساسۆن، تەنانەت هەيزى كەم دەستى هەمەوهەند -كه دژى ئىمپىراتۆرى عوسمانى راپەريون- چۆن پەت پەتەينىكەيان بەو دەولەتە زەبەلاحە كىردوه و چەندىيان خۆين و مال تى چووه تا بەردەست كراون؟

شىخ مەحمودى حەفید بەو لەشكرە كەم و پرووت و نەدارەبەوه -كه هەر يەكەى له دىيەكەوه و هەرچەكەى له جىيەكەوه پىئەكەوه نابوو- وەهاى تەنگە بە ئىسنگلىس و پادشايەتى عىراقى دەستندەخۆزى ئىسنگلىس هەلچنى كه زۆرى لهشكرى عىراق و ئىسنگلىس و سىك و گورگەى لى دەنگ دراو، هەموو چەكى تازەبابەتى ئىمو رۆژەى لى دەكار كرا، هەشتا ئەگەر كوردى بىئەهۆش و نىشتمان فرۆش نەبوونايە، بۆيان چارە نەدەكرا و پىئى نەدەچاران.

زۆر جارى وا هەبوو هەر تاك و تەراى كورد، له چىنگ پەل هاوئى دىگىر كەران و دەست درىزى زۆرداران، وەتەنگ هاتوو و كىردى گەيشتۆتە ئىسكان و له ناچارى خۆى له سەر خۆى وەدەنگ هاتوو و دەستى له خۆى شوشتوو و رىنگەى چىاى داگرتوو و دەگۆ دەولەتەك راجووه و كارى واى له دەست هاتوو كه به لەشكرىكى بىگانە ناكرى. خەلىل خۆشەوى، عەلىكى بەتى، شىخ عەتا، حەمەتالى بانە، خولەبىزه و هەزارانى دىكەى وا، كه ناويانگىان هەر ماون و به پالەوانى گەل ناسراون

و همومومان له چیرۆکهکانی گوی ناگردانی زستاندا، زۆر لهو تاکهسوارانهی مهیدانمان بۆ باس کراوه و به تاسهوه له گۆشهی دڵ و میشکماندا جیمان بۆ کردوونهوه و له بیر خۆمان نهبردوونهوه.

نه میرنیزامی گهرووسی کاربه دهستیکی ئیتران بووه و له کوردستان بووه. له نامهیه کدا بۆ گهورهتر له خۆی نووسیوه، دهلی: «هممزاغای مهنگور و دوو برزای - که بۆ نازایهتی له دنیا دا وینهیان نهبووه - به دهستی سهربازهکانی ئیتران کوژران». ههر کهشیش تۆزی شارهزای نهو رووداوه بۆ باش دهزانی که دهولتهتی ئیتران له شهردا پیمان نهویراوه و به بهلینی درۆ و به سویند و پهیمانی نامردانه فریو دراون و بانگهێشتن کراون و له ناو خپهتدا له نهکاو بهر گولله دراون.

نیحسان نووری پاشا له نووسراوه فارسیه کهی خۆیدا بۆمان دهگێریتهوه، دهلی: «له شوپشه کهی ناگری داغ دا، تورکان ههر کوردیکیان به دیل بگرتایه سهریان دهبری و له گوی پرد و دهم پرتگیان بهسهر داربانهوه دهکرد تا کوردهکانی پێ چاوترسین بکهن. شوپشگیتانی ناگری داغ - ههر دهستهیهک نۆهی دهرجوون و دهگۆ پاجوونی تورکانی دههات - بهر له ههموو کاریک پێشی خۆیان لووس دهتاشی و سمیلیان قیت با دهدا و تاویکی باش به خۆدا دههاتن؛ دهیانگوت: نهگهر کیژه کورد سهری براومان به سهر دارانهوه ببینن، با جوان و لهبار و بهرچاو بین و ههزمان لی بکهن و بیزمان لی نهکهن».

جا دهشزانین که نهستیره ههر هینده به دیسهن و جوانن تا خۆهتاو خۆی دهردهخا؛ ههر نازایهتیهکی له درێژی میژووی کهون و نویدا، مرۆ له خۆی نیشان داوه، ههمبهه به میترخاسی و گهرناسی بارزانیان، چله کایه که له راست چیایهک و تنۆکه ناویکه له حاند دهریایهک. بروام وایه نهگهر نازایهتی و نهترسان له بیجم و تهززی پیاویکدا بهاتایهته سهه دنیایه، تووشی ههر بارزانییهک بوایه، به سهركزی کپنۆشی بۆ دهکرد و به لاره ملی سوژدهی بۆ دهبرد.

ههر لهم سێ یهکه چهرخهیی بیسته مهدا و لهم پۆژگاره دژوار و ههسته مهدا - که به سهر کوردا تیپه پیه - ههزاران مهردی وا نه بهرد لهو هۆزه سهه بهرز و پیه رۆزه په خسیوه که ناوی پالهوانانی نهفسانهیی له ناو سیایی ناوی بهکاران سپیوه تهوه. نهه هۆزه کهم ژماره و باوه پداره، زۆر جار له سهه کورد و کوردستانی نیشتمانمان دهگۆ لهشکری زۆری زۆرداران پاجوون و به پزانی خوینی پاکی خۆیان، نابرووی پزایی گهلی کوردیان کپیوه تهوه و به مهچک و باهوی لی بوردن و باوه به خۆی، دهست و زهندی گهلیک له زۆردارانمان له بندا بریوه تهوه. ههتا دنیا دنیایه و ههتا کوردستان کوردی

تېدايه، ناوی شیخ عبدوسهلام و شیخ ئەحمەدی بارزانی لە سەر تەتەلەي پێژنامەي میترخاسان و گەرناسانی هەره سەر بەرزی دنیادا بە پیتی زێرین و بە زبری و بەرزی جیگەي بۆ دیاری دەکری و بە رەنپۆ هینی سەبەر زانی بارزان ناویان دەبری.

پیشینه گوتووینە: شاگردی هونەر مەند نیشانەي هونەر مەندی مامۆستایە. ئەو شێخانەي بارزان کە ئەو فێرگە نابوو مەندەیان بۆ هونەر مەندی دامەزراندوو، شاگردی وەک مستەفا بارزانیان پەروراندوو و پێگەیان دوو؛ کە سەرەتای کوردایەتی و نازایەتی چۆن دەست پێ دەکری و ئەو پێگە پێچە چۆن پێی تێ دەبری و نامانجی پاک و ئاکاری چاک چەندی دەرد و چەوسان و بەجەرگی و نەبەزین گەرەکە و چقاس پشوو لە سەر خۆیی و شەکەتی پێ دەوی تا سەر دەگری و سەر دەکەوی.

وابزانم تەنیا ناوی مستەفا بارزانی بەس بێ بۆ بەلگەي نازایەتی کورد. وەک مەولانای پۆمی فرمویە: **والله کەر کۆتایە مایە دە تۆت ئەنجا بارزانی بە سەر سەر سەر مەمو**
مەمووی نازایەتی گەل کورد، چونکە رێگۆری و نەبەزینی بارزانی نیشانیان ئەنجا بەلگەي بۆ پۆزی روون تیشکی هەتاو بۆ پەسندی گۆل بەسە بۆنی گۆلاو
سەر یەریو

بێ گومان بە هاتنە ناوی ناوی بارزانی، باوەری هەموو دوو دڵ و گوماندار تیکیش - لە مەر نازایەتی بێ وینەي کورد - دەگاتە سەر چلەپۆیەي بێ گومانی و هەموو دڵخورتیەک لەم بارەو لە ناو دڵان بار دەکا.

ئەوانەي ئەمڕۆ لە سەر دنیا دەژین و ئەوانەش کە لە دوا پۆژدا دەخرینە ناو مەیدانی ژیانەو، کێمان دەست دەکەوی کە ئەم ناوی بەر گوی نەکەوتبێ یان نەکەوی و ئەو پیاو نەناسی و بە چیرۆکی ئەو نازا پایە بەرزه ناشنا نەبێ؟

نیشتمانی کورد - بە بێ هیچ ماندوو بوون و وەستان، هەولیان داو و خوتنیا ن پزواو و کۆلیان نەداو و کۆلەي دوژمنیا ن کوتاوە؛ تا بە زەبری باوەری بەهێز و دلی پتەویان، دڵ و دەزگای کوردستان خاوازان لەرزی و درزی برد و کورانی ئیستا و چینهکانی دوا پۆژ کە دین و میژووی شوێشە خوتنایەکانی بارزانی دەخوتننەو و بە وردی شی دەکەنەو و بە لیژانی شیو و وردی دەدەنەو و بە زیرەکی دەگەل رووداوەکانی شوێشەکانی دیکەي دنیادا بەراو وردی دەکەنەو، چۆن هەبوو و چۆن رووی داو، وای تێدەگەن. بە تاییەتی کە دەربارەي شوێشە مەزنەکەي نیوان سالانی ۱۹۶۱-۱۹۷۰ دەدوین؟

ئىمە لىرەدا زۆر بە سەرچلى، باسى تۆزىك لى نازايەتى بارزانى و پىشمەرگەكانى كوردستانمان
 -تەنيا بۆ نىمۇنەبەك لى نازايەتى كورد- ھىنايەوہ؛ تا بۆمان دەرگەوى كە ھەرچى لەمەو بەر لە مەر
 نازايەتى كوردەوہ گوتراوہ و نووسراوہ، ھىشتا زۆر ناتەواوہ و كەمىكە لە زۆر و شەمىكە لە چاوخۆر.
 نەگىنا بارزانى و شۆرشەكانى، پىتويستيان بە زۆر شۆرشنامەى زۆر گەورە ھەمىە و لە توانادا نىە لە
 پىشەكەكى وادا سەرۆبەرى لىك دەينەوہ و گەوبەگەوى ئەو زى پىرگى و پتەوہ، بە وردى لە بەر يەك
 ھەلۆھىتەين و بە ھەستايى لىكى دەينەوہ و تىكى خەينەوہ. نەگەر مەرگ مەودا بەدا، لەمەولا
 مەنىش -وہك زۆر كەسى تر- نەوہندى بۆم بلوى لە كىتەيىكى سەربەخۆدا لىيەوہ دەدۆيم.

ئەو نازايە چۆن تىچووە

ھەر دلىكى لە سووچىكەوہ كەمووسكەبەك ترووسكەى كوردايەتى وى كەوتبى، بىر لەو مەتەلۆكە
 دەكاتەوہ و بە بىرى خۆى لىكى دەداتەوہ و ديارە ئەو پىرسيارە، بە سەر زۆر دەم و زارانەوہىيە و مالم
 ھەقە، پىرسىكى زۆرىش بەرى و جىيە: ھۆى دوا كەوتن و سەرنەكەوتنمان چىيە؟ يان كىيە؟ زۆر
 وەك مەن بە بىرى خۆم بۆى چووم، كوردەكە ھەر وەك لە ھەموو كەس نازاتر و بى باكتەرە، لەس
 ھەموو كەسىش راست و دلپاكتەرە و ھەتا بلئى خۆش باوەر و بى گەر و گزىيە. جا ئەم پەوشتە
 پەسندانەى لى بوون بە سندان و لە سەر دلى خىوون و گەستويانە و بەستويانە و خستويانە!

ئايىنى پاك و بى گەردى ئىسلامەتى -كە لە سەرەتاوہ پەيدا بووہ- تىشكى برايەتى و
 يەكسانى، وە چىاكانى كوردستانىش كەوتووە. تارىكايى ئاگرپەرستى لە سەر پەواندويىن و چاكان و
 پاكانى ئىسلامى پىشوو تىيان گەياندوويىن كە موسولمان ھەموو پىكەوہ بران و پەش و بۆر و سىپى و
 مۆر و زەرد و كەوہبەك لە ئارادا نىە و ھەموو پەگەز و تىرە و ھۆز و نەتەوہبەك -لە بەرانبەر
 بارەگاي خوداي بەرز- يەكجۆرن و يەكتەرز. نەژادپەرستى ستەمكارانە، كارى بەدكارانە و ھەويىنى
 بى تاكارى و پەستىيە. كەس لە كەس زلتەر نىە. ھەموو موسولمانىك -خاوەنى ھەر پەنگىك و خىوى
 ھەر زمانىك بى- لە بەر بەرپۆچكەى خۆرەتاوى ئىسلامەتى دا، بە سانايى دەحاوتتەوہ و ھىچ بى ھىز و
 پىزىك، ھەرگىز لە بۆتەى دەستەلاتداراندا ناتاوتتەوہ. پلەى لە پىشى و گەورەيى، بە ئەندازەى ئاكارى

كوردیش -كه چوونه ته ژیر سیبهری ئالای پیروزی نهم نایینه پاکهوه- دیتوویانه وهك بیستوویانه وایه و موسولمان هه مووی پیکهوه برایه و هه موو بۆ یه کتر پشت و په نان و نه گهر جاران که میکی بی کس بوون -وا له سایه ی نایینی تازه وه- بوونه ته زۆر و کس زۆریان لی ناکا. نایین و رهوشتی نوییان به لاهه زۆر له رپوشوتنی پیشینی پرنازاری ناگریه رسته که، له بار و چاکتر بووه و له سایه ی نهو فرمانه ئاسمانیه دا- که قورنانه- ماوه یه کی زۆر باش حه ساونه وه. به لاهه هزار داخ و مخابن! که نهم جهننه پیروزه زۆری نه خایاندوه و لهشکری خهم و په ژاره دووباره سه ری لی داونه وه و به سه ربه سستی نه ماونه وه. دهسه لاتداره راست و دروسته کانی ئیسلام، به ره به ره له ناسۆی ژیان ناوابوون و که نهوان چون، خوونگار و زۆرداری به ناو موسولمان و به هه ناو دووره ویژدان -وهك گورگی که په نهك به شان- خۆیان ناو ناوه شوان و له فرمانه کانی خوا هه رچی بۆیان نه لواوه، پاش گوئیان داوه و دهستیان کردوه به ره گه زه رستی و ملیان ناوه له نه ته وه هه لاواردن و بی هیز خواردن.

لهو نیچیر هه لپارنده دا، کاتی کوردیان به دیارده هه لئاوه و ده که ژ و چپای رژد و هه لئه مووتی کوردستانیان هه لپوانیوه و گه لی کوردیشیان زۆر له خۆیان به نازاتر ناسیوه، هه رگیز ده خۆیان پانه دیوه روه به روو به شیر ی روه ته وه هه لمان که نی و په لامارمان بدهن و به رده سمان بکه ن. زانای زۆر وریا و گزیزانیان، بیریان لی کردۆته وه و زانیویانه نهو به رووداره گریداره، به وان هه لئاکه نی و نه گهر دهسکی بیور و هۆره و پوازی له خو، بۆ نه تاشن و له ناو خۆیدا کرمی پی هه لئه هیتن، زۆریان پی ناشکی و شکاندنی زۆر دژواره. نه گهر ده کری کاریکی واپکه ن هه ر کورده که کورده که یان بۆ بکاته پاروه چه وه و بیخاته ده میانه وه. راوی کهو به کهو بکه ن و هه ر کهو یکی له داو کهوت بیخۆن و نه گهر کهو گره کهش له راو کهوت، هاسان ده خوری. جا بۆ نهو مه به سته هه ستان به ناوی برایه تی و هاو نایینی و هاو سایه تیه وه، خۆیان ده ناو هه لکی شاوین و بی هه ست و خشپه چوونه ته بن کلێشه مانه وه و چنگورکیان خستۆته ریشمانه وه. مه لای بی نان و پییری نه زانیان به زپ و زیو کپوه و دهستی گه لی به سته زمانیان پی برپوه؛ میتشک و دلپان وا له پرپووج ناخویین هه ر به جارێک تاساوین و ته زیوین و بیگانهش له بن سیبهری میزه ر و پرچ و ریشی خۆمانه وه داوی راویان بۆ ته نیوین و ته پکه و فاقه یان بۆ ناوینه وه؛ هه یچ به خۆمان نه زانیوه تا تیکه وتووین و پیوه بووین و له فره و په له قاژه کهوتووین.

به زمانی لووس و بزهی ژهراوی و سویند و پهیمانی درۆزنانه، فریریان داوین و نیمهش - که راست و دلپاک رسکاوین - باوه‌رمان کردووه و گوتومانه: برای هاوتاییین دلسۆزمانه و وهك خۆمانه و هرچی بوومانه خستوومانه‌ته بمرده‌می برای میوان و بۆ خۆمان به برسئیایه‌تی سهرمان ناوه‌تسه‌وه. برای ده‌سپیش - له باتی چاکه - له بن دوو گردی فیلبازیه‌وه، وازی به ناوه‌زمان کردووه و مرخی له دل و میشکمان خۆش کردووه و له بییری نه‌ته‌واپه‌تی و گه‌لپه‌رستی دایته‌کاندوین و ته‌کانی پیداوین، تا له راسته‌پتی ژییانی کلاکردووین و به دهردیکی بردووین کهس نه‌زانی ماوین یان مردوین. نه‌وسا هر به هالاوی ده‌می گهرمی، وا کولاوین و تولاوینه‌وه، که تۆزکالپیکیش به چیسری نه‌ماوینه‌وه و هر به لیوان خوراوین.

چاره‌نووس

به دریژایی هه‌زار و نه‌وه‌نده ساله، زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری کورد، وا تی گه‌یه‌نراوه که هرچی به سهری دی، هر رۆژی به‌ری له چاره‌ی نووسراوه و کۆشش و ماندوو بوونی بی به‌هریه و زۆر ده‌میکه هه‌موو شت برپاوه‌تسه‌وه و هه‌رگیز مانای نه‌وه‌ فرمانه‌ی خوی بۆ لی نه‌دراوه‌تسه‌وه که فهرموویه: به تیکۆشان نه‌بی، مرۆ هیچی ده‌سگیر نابی.

به گه‌فی گهرم سارد بووینه‌وه

مندالی کورد هر له رۆژی چاوکردنیه‌وه به دوویشکی هه‌وگری و ماری سهرپان و ناگری بی‌تامانی دوای نه‌مانی فرچک ده‌گری و ریگه‌ی هه‌موو خۆشی و شادی و ناواتی دنیای لی به‌ریه‌ست ده‌کری و بیچاره چاری خۆی هر له‌وه‌نده‌دا به‌دی ده‌کا، پرچ و ریش به‌رداته‌وه و هانا بۆ پییری بی پیر به‌ری و بگری و بکروزیته‌وه و نه‌رکی ژییانی له بیسر بچیتسه‌وه. هه‌موو ته‌مه‌نی هر نامۆژگاری ده‌کری که پیساو ده‌بی به به‌شی بیبه‌شی رازی بی و رووت و نه‌داری سهر دنیا له‌ولا ده‌وله‌مه‌نده و نه‌خۆشی و له‌ش به‌باری به‌هره‌ی خودایه و دهرمان و بریشک چیان له ده‌س نایه و چاری دهرد و ژان، له نوشته‌ی مه‌لا و خاکی سهر گۆری چاک و پسرانه‌ویه و هرچی دم ده‌می مه‌لا بنی، هاواری دین و دنیایه‌تی و هر

کەس نەچووێتە ژێر سایەی پیری کەو، شەیتان پێبەر و کوێخایەتی.

بە هەزار و ئەوەندە بەند و باوی بن شێ و بلاو، بێستیان لێ بربوین و بە هەودای داھۆ، چاویان دادووریوین و بە دلتیایی شیشاوانە گیانمان و هەرچی هەست و نستمانە، بە خڕپیری پیاواندووە و تەنانت هونەر و پەسەن و مێژووی پێر لە شانازی شمان لێدزراوە و بە رووت و قووتی کەوتووینە دەشتەو و بە پالەپەستۆ خزان دوویانینە چیاو و ئەوسا تێرمان پێ پێکەنیون و گوتیانە: ئێوەی بۆی بۆ موسولمانمان رووت و بێبۆیون! وەرن - بە خێری ئیمانی خۆمان - بە خێوتان کەین! لە سەرمانە پیاوانە و موسولمانانە بە سەرتان کەینەو؛ ئەوەی لە خۆتانمانەو پێگەیشتووە، هەزار یەکیکتان دەدەینەو؛ با لە برسان نەمرن. بەلام دەبێ ئێوەش نەمەگتان لە چاودایی و بە کاری ئێمە بچاریین. پیاوی ناچاریش هەموو شتیکی بۆ پەوایە. کەوایە لە پێی نان و ژیاندا کوشتن و خۆ بە کوشت دانیش پێ تێدەچێ. داگیرکەرانێ کوردستان بە درێژایی مێژوو کوردیان خستۆتە پێش خۆیان و بە گۆ دوژمنیاندا کردووە. هەر کوردێکی لە تاوی گیانی خۆی لەوانە هەلگەراپێتەو کوردی ھاپرەگەزی خۆیان ناردۆتە سەر و لاساریان پێ لە سەر پێگە لابردووە.

کورد کە خاوەنی مائی خۆی نەبوو، بە دەسندەخۆری و نەمر و نەژی، بەختو کراوە و واش تێگەییەنراوە کە خەزەم و کەس دادی پیاو نادەن و دەر و دراوسی، نەتەوی و نەویستن و دەستی ھەنگویناوی بەخەییە زاری خەزانەو، دەیگەزن و دار و بەردی دەور و بەرت پێت دوژمنە. ھەر خەلیفە و پاتشای موسولمان - کە ئێویش کورد نیە - لە پۆژی تەنگانەدا جێگەیی ھانا و ھاوارانە و لە قیامەتیشا فریارەس ھەر خۆیەتی. ئەو ھەزار و سەدان سائە، ئاوا گۆش کراوین و ھاوکاری و کوردەنامووسیمان لەبیر براوە و بێر و پراوی نەتەو خەزەمی و کەلکی کۆمەلایەتی و بەھەری دەستی گەلمان لێ وەلا نراوە و تەنانت زمانە زکماکەکی خۆشمان لە بەرچا و خراوە و بە شات و شووتی درۆنەخشینان، پەچەلاک و بنیچە و نەزادەکەیی بووشمانە، لە بەرمان بێزراوە و سەرۆبەری ھەموو کار کردووەیەک - کە ھەر لە مێژوونەو فیژمان کراوە و بۆمان بە کەلەپوور ماوەتەو - ھەموو ھەر نەوہیە: ئەم لا دەکەین، ئەولا دەکەین، بە بلوێری داگیرکەر سەما دەکەین!

خۆشەویستی نیشتمان و خەمایەتی و ھاوخوازی خۆمان لە دەست داوە و کەسمان نازانین چ

بووین و چۆن بووین و چیمان به سهرهات و چۆن چووین؟ له هه موو رهوتاندا به رهوتیک فیرین؛ نهویش سوئسکهییه. له میژووی خۆمان هه ره نهوهنده ده زانیسن که بابه لبا بمان نۆکه ره و ده سنده خۆزی بیگانهی داگیرکه ره بووه و هه تا مردووه پارووی به خوئینی هاوخوئینی خۆی ته پرکردووه و ره گسی خۆناسین و سه ره به خۆیی تیدا مردووه و ههستی به سووکایهتی نه کردووه.

پیاوی سووک دهردی سووکی ناکیشی زامی شه ندامی مردوو نائیشی

کهسی واشمان نه بووه چش له بهرماوی بیگانه بکا و هه له په رستی به گه له په رستی بگۆزیتهوه و دهنگ هه لئینی و لهو خهوه بیبیرانه وه یه مان پا په ریشی و تۆزیکمان له دهردی خۆمان تیبگه یه نی.

خوئنده وارمان - که شاده مارمانن - له فیرگهی داگیرکه ره اندا زمان و شه ده بیاتی بیگانه یان پی خوئندراوه و په سنی و پیکه وتوویی و پایه به رزی خۆیان و نرمی گه لانی ژیره ده سته یان فیر کردوون و زمان و دل و دهست و قه له میان بۆ خۆشه ویستی ناغا و خیزان و خزمی راهیتندراوه و دادراوه و شهوا پییان سپی راهه، نه خوئنده واره ساویلکه و به سته زمانه که یان بۆ به رده ست و بی هه ست بکه ن و شه و له گۆشته براشته که مان به نوئی و نه مانیش ئیسکه هه لکرو زاویک و تیکه بهرماوئیکیان بهر بکه وی.

ماگی ناسۆر

نه گه ره میرشه ره فخان و سه بیدای خانی، تاوانی یه که نه گرتن و لیک دووریان ده خه نه سه ره ملی مله پوری و لاساری و ده مار نه ستووریان - ده بی لیم ببووین - به بروای دلی من، په روه رده کرانی هه زار ساله مان دهو چاله ی خسته ویسن و نه وه ی پی کردووین که کردوویه و چاوبه ستن و گزیکاری به دکار و ناله باران بهو ده رده ی بردووین.

نه وه نده ی چپی و درپی شاخ و داخ و چیا و که ژه پژد و دژواره کانمان و ززی و خوری رووباره کانمان، بوونه ته له مپه ره و بهرگری پیک گه یشتن و تیک گه یشتنمان، سه ده نه وه نده و بگه ره سه ده هه زار نه وه نده، به ندویاری پر له ته فره و ژه هراوی برایی ده مگه رم و ده سپر و ناشنایانی به دیمه ن جوان و بن شر، نهو په نده یان پیداوین و لهو به ند و داوه دا شه ته که دراوین و تا ئیستاش هه ره به دیلی و هه ژاری و خاکه ساری ماوینه وه.

گاوا، مامۆستاکهی سولتان مراد ده یفه رموو: «کورده نهوه تهی ههیه - له وتهی شاده و ئیماندا نه بی- یه کتریان نه گرتوه!» نابی نه شیوانیی که خهتی خوار ده بن سهری گای پیر دایه و نه نگوستی سولتان و کلکی باب و با پیرانی سولتانیشی تیدا بووه. نهو سولتان سه لیمه ی گوتویه: «میش، کیشه یان ده ناو کهوی، پیاو ده توانی تیر به خوئی!» ده یزانی که وتی خهز و کیسه لیره ی هه لساو، مامۆستا مه لا ئیدرسی بو تاو ده کا و لئی ده پارته هه که ترکینک بکه به میری میرانی کوردستان؛ نهوسا کورده کان قزلباشانت بو له کوردستان ده رده کهن! په نگه مه لا لهو کاته دا که فلوریه کانی خهتیه تته ناو گیر فانی کهوله خهزه کهوه، فه رموویتی: «به ریکی من شیرین بار بی، با به شی کورد

ژه هری مار بی!» میر سیمان میر سودای شیرینی سه ره ریان و رایمالین

نهو مه لا ئیدرسی که هه متوو کوردی هاو چرخه ی به پیاو ئیکی پیرۆز و پایه به رزیان زانیوه، نه گهر به شیرگی کۆله یی په روه رده نه کرابا و هه روا تو زکالیک ده ماری کوردا یه تی تیدا با، کورده کانی تیده گه یاند که ئیوه عه جه م له کوردستان ده رده کهن؛ مه بنه نو کهر و نانسخوری عوسمانی و وه رن خاره نی نیشتمانی خو مان بین. نه گهر خان بو خان و به گ بو به گ سه ر ناچه میتی، با من که یخودا و ریش سپیتان بم و به کارتان پابه گم؛ مامۆستایه کی به ناویانگی کوردستان، له ده رکه وانیکی تورک و بیگانه باشه ره! به لام وای نه کردوه تا بزانین ده یانکرد یان هه ر گه رنه یان له تورکی ده رکه وان ده گرت؟! ^{دروست لای نهو پادا زل و به ده سته لاتهی ئیران، لای}

^{وا بووه چونکه کورده، رتی نا کهوی ناوی شایه تی پیوه بی!} به خو ی گوتوه: وکیل الرعایا (ده مه راستی مسکینان)! ^{هه مه کاره ی میری په واندر سووه و له لای سه رووی خونکاری کوردستان}

^{هه لای خه تی،} مه لای خه تی، هه مه کاره ی میری په واندر سووه و له لای سه رووی خونکاری کوردستان پو ئیشتووه؛ به لام نانی میر نانیکی خو مالییه و به ده می مه لا خو ش نایه؛ نهو فیری جیره ی خانه دانی بیگانه یه. به فتوا یه که ده وله تیکی کوردی سه ره خوی سه ره وو تیر کرد و تا خو ی نه کرده وه به نانسخوری داگیرکه ر، نو قهری نه گرت! ^{یقه راسی نه وه یه یکه ده ستی و به نه وه ئی که یه نا}

^{هیچ دوور نه رۆین، هه ر له رۆژگاری خو ماندا و له نیوه ی دووه می چرخه بیستم دا، گه لیک} هیچ دوور نه رۆین، هه ر له رۆژگاری خو ماندا و له نیوه ی دووه می چرخه بیستم دا، گه لیک ^{هه لای خه تی، هه مه کاره ی میری په واندر سووه و له لای سه رووی خونکاری کوردستان} هه لای خه تی، هه مه کاره ی میری په واندر سووه و له لای سه رووی خونکاری کوردستان ^{هه لای خه تی، هه مه کاره ی میری په واندر سووه و له لای سه رووی خونکاری کوردستان} هه لای خه تی، هه مه کاره ی میری په واندر سووه و له لای سه رووی خونکاری کوردستان ^{هه لای خه تی، هه مه کاره ی میری په واندر سووه و له لای سه رووی خونکاری کوردستان} هه لای خه تی، هه مه کاره ی میری په واندر سووه و له لای سه رووی خونکاری کوردستان

خویندهواری به ناو کورد و کوردی زمان، له قهواره‌ی کوردستانی نیشتمانیان بوونه پواز و بۆ نه‌مانی کورده‌کانی نازادبخواز و بۆ سرینه‌وه‌ی ناوی پیروزی کوردستان، به دل و به گیان تیده‌کۆشان!

به چاوی خۆمان دیمان، له جهنگه‌ی شۆرشه خویناویه‌که‌ی بارزانیدا، که هه‌زاران لای کوردی هه‌ژار و نه‌خوینده‌وار و دهره‌ده‌ر - گیان له سهر ده‌ست و ده‌ست له سهر خه‌نجهر - ده گۆ داگیرکهری په‌گه‌زه‌ه‌ست و بۆ به‌زه‌یی پا ده‌چوون، نه‌و خوینده‌وارانه‌مان له پیش له‌شکری دوژمنانه‌وه چه‌ک به شانوه ده‌هاتن و گوندی کوردستانی نیشتمانیان ده‌سووتاند و کوردیان ده‌کوشت و جوتیر و وه‌رزیری بیچاره‌یان ده‌پرووتانده‌وه و مائی کوردیان تالان ده‌کرد و منائی ساویان ده‌خسته سهر گپی ناگری سوور و له دووره‌وه فۆکه‌ی دوژمنیان شاره‌زا ده‌کرد که چۆن بۆمبامان به سهردا ببارینن و چۆن هه‌ست و نستمان بتارینن... بۆچی؟ چونکه نه‌و خیزانه‌ی نه‌وانی له ناودا په‌روه‌رده بووه، نه‌یانزانیوه جگه له ژێرده‌ستی و بێگانه‌په‌رستی، په‌هوشتی‌ک هه‌یه! له فیترگه‌ش ههر نه‌و به‌ند و بالۆره فیتر بوون. نه‌گه‌ر له‌م لا‌ولاش، له مه‌ر نازادی و سه‌ره‌ستی گه‌له‌وه چه‌یه‌کیان وه به‌ر دل و گوی کوه‌وتوه، ته‌واو جیگه‌ی خۆی نه‌کردۆته‌وه و هیتنده‌ی په‌گ دانه‌کوتاهه که تازه هه‌لنه‌کی‌ش‌ریتته‌وه. له سه‌ره‌تای شۆرش‌ی گه‌وره‌ی کوردستاندا - که لایان وابوو سه‌میرانی‌که ده‌کریت و قه‌یرانی‌که به‌چهند رۆژیک به‌سهر ده‌چیت - هاتنه‌ ناوه‌وه که ناو ده‌رکه‌ن و پلاو به‌خۆن؛ به‌لام کاتی زانیان رێگای نه‌م بیاوه‌تیه هه‌له‌موت و دژواره و زۆر هه‌سته‌م و پر نازاره، گورج که‌وتنه‌وه سهر هه‌وای ته‌لار و ژیا‌نی ناوشار و وه‌ک پی‌رێژنه‌که، به‌سه‌رده‌ی پار چوون و دایانه‌وه سهر شۆپ و رێکی باب و با‌ییران؛ که ژیا‌نی نۆکه‌ری و دوور له ده‌رده‌سه‌ریه. له کورده‌واری خۆمان ده‌لێن: «خویه‌کی بگری به‌شیری، به‌ری نا‌ده‌ی به‌پیری».

من به‌بروای خۆم نه‌م ناهۆی به‌نۆکه‌ری فیتریونه‌مان و نه‌م خۆ به‌که‌م زانیسه‌مان، ما‌کی هه‌موو ده‌رد و به‌لایه‌که‌مانه. هه‌رگا بی‌ری زۆریه‌ی کورد بگاته نه‌و قۆناغه که بروای وابی نه‌ویش وه‌ک خه‌لکی‌تر وایه و مافی ژیا‌نی پی‌ره‌وایه و شه‌نده له‌مه‌نده که‌متر نیه و کۆیله‌یی کردن شه‌رم و شوره‌یه، هه‌رگیز نه‌خاینی خوینده‌وار و نه‌جاشی نه‌خوینده‌وارمان لی په‌یدا ده‌بی و نه‌ش وه‌ک مه‌لای خه‌تی، له‌خه‌ت ده‌رده‌چی.

جاریک هه‌مه‌دا‌غا ناویکی موکوریانی، به‌نۆکه‌ریکی پی‌ر و زوره‌انی خۆی ده‌لی: ریشته‌سپیه

و پشم شهرمه له پاشخانه بهرماوی من بخوی؛ له دیوه خان دانیسه با له گهډل منا سینیت بو بینن. مام خدری نۆکر دهلی: ناغا شازده تنه که رۆنت پیشکهش ده کم ژبانی چند ساله مه گۆره. دهنا ناچارم بار ده کم و ده چم له پاشخانهی ناغایه کی دیکه ده ژیم. تازه به سهری پیری دهستم پی له بهرماو خواردن هه لئاگیرئ! که رینسا ده ماس نومبر نه ههت له بهرماو خواردن وای ده زانم نه م چیرۆکه، چیرۆکی هه ممو کوردیکه. تا بیرتی نۆکره و بهرماو خواردن نه گۆرئ، نابیتته دیوه خان نشین و تا ده شی گۆرئ، زۆر کاریکی چه تونه. هه که گۆریشی ژبانی به رهو باشی ده گۆرئ. مامۆستای نه مرمان جه نابی مه لای کۆیه زانیوییه ده لی چی که فه رموییه:

نهوی رینگای له کورده کان گۆری له عنه تی خوی له نه لحد و گۆری

شهره فنا مه هونه رنامه یه

نهو که سانهی شاره زای نه ده بی فارسی کۆن و نوین و ده یخویننه وه و لیتی ده دوتین، بزبان درده که وی که نه ده بیاتی فارسی له نیراندا، له رۆژگاری فه رمانه ر ه وایه تی سه فه ویه کاندای - که میر شه ره ف خانی تیدا ژیا وه - ره نگیکتی تاییه تی به خۆیه وه گرتوه و بهرگیکتی زۆر فش و فۆل و ناقولای ده بهر خۆی کردوه. وشه و رستی ناپیوستی رهق و تهقی ده رویشانه و ناواخن و شره بزگوری بیکاره و ناهه ماری تی خزاوه. فارسه کان خۆیان نهو رۆژگاره به قهیرانی که نه فتی نه ده به که بیان ده ژمیرن و لایان وایه لهو ماوه یه دا له گه شه کردن وه ستاوه و بگره سیسیش هه لنگه راره. نه گه ر نهو نووسراوه فارسپانهی لهو چاخه دا نووسراون، ده گهډل فارسپه که ی شهره فنا مه دا، له بهر یه کیان را گرین، گومان نامینئ که شهره فخان سه رتۆپی هه ممو نووسه رانی فارسی زمانی نهو زه مانه بووه و بو که ره سته ی شهره فنا مه که ی، هیناویه پوخته ی فارسی نهوسای گولبۆزیر کردوه و چه پکی سه رسه وه ته ی نه ده بیاتی فارسی نهو سه رده مه ی نیشانی خه لکی دنیا داوه. وه که گو تیشمان، ویستویه له میژوونوو سینیشدا کاریک بکا که گرو له هه ممو میژوونوو سیکی هاو چه رخی بباته وه و که س ده خۆی پانه بینئ، ده مه لاسکه ی بکاته وه. واتا به تیریک، دوو نیشانه ی هه نگاوتوه: میژووی کوردی کو کردۆته وه و لینگه مروارییه کی نایابیشی له نه ده بی فارسیدا هۆندۆته وه.

نەم شیرینکاریەى ئەو شاسوارە خونکارە، منى هەژارى دنەدا كە لە وەرگێرانی نووسراوە بەدەنگ و ناوەكەیدا، بەردێك بگرمە دوو چیشكەوہ:

رووداوى میژوویی - وەك لە شەرفنامەدا هەبە - بە زمانى كوردى بگێرمەوہ. هەولیش بەدەم بە پێى توانا، ئەدەبى ئەمڕۆى كوردى تێدا جێ كەمەوہ. جا ئەگەر نەشم پێكا، بۆ هەژاریكى وەك من هەر ماىەى شانازییە؟ خۆ هێچ نەبێ، بەلە كۆزەكم بە دیارى هیناوە.

عەزیزم ئەهلى میسرى بوون بە كریارت بە گیان و دل

كەچى كوردى، لەشى وەك داوہمووى دینیتە بازارت

چۆنم وەرگێراوہ

وەرگێرانی خەیاىم بە دەستەوہ بوو؟ مامۆستایەكى پایەبەرز لێى پرسیم: فلانە وشەى فارسیت چۆن بە گێرانی كوردى جێ كردۆتەوہ؟ گوتم: ئەزبەنى! من نیازم وا نیه فارسى فێرى كورد بكەم، تەنیا و تەنیا بێر و پروای خەیاىم بۆ كورد دەگێرمەوہ. لە وەرگێرانی شەرفنامەشدا، هەر ئەو پڕچەمەم پڕچاوە كردووە. پوختەى رووداوە میژووییەكەم بە كوردى بۆ كورد گێراوہتەوہ. لەو جێیانەشدا كە شەرفخان - بۆ سەرپت خۆش كردنى بەندەكان و پازاندنەوہى كۆپى شەپ و پێداهەلگوتنى مێر و مەزەنەكان - ئەدییانە بە فارسى دەستى خۆى وەشانووە و خۆى راناوہ، من لە جیاتى ئەوہ، كوردانە مەلم لى ناوہ و ئەوئەدى شیرم بریویە، شنگەلم لەخۆ داوہ، كوردییەكى ئەدەبى، یان ئەدەبىكى كوردى بەخەمە بەرچاوى هاوزمانانم. هەلبەستە فارسى و عەرەبى و توركیەكانیشم كردوون بە شیعەرى كوردى و زۆریەى زۆریشیانم هەر لە سەر كێشى پێشو و هۆندوونەوہ و هەر لە بیجىمى خۆیاندا هەلم خستوونەوہ.

تۆزە بژاریك

خوێندەوارى ژیر و خوێن شیرین! دنیای ئیستامان نیوہى دووھەمى چەرخى بیستەمە و بنیادەم لە سەرپشتى مانگ، پالتى داوہتەوہ و باى پالتى دەدا كە ئەستێرەكانى كاكێشانیش بەخاتە ژیر پالت و بیانكاتە لانە و مالت و بەھرەیان لى وەرگرتى. زۆر دەمێكە جن و دیو و دیوہزەمە و خێو - لە بەر

تیشکی کارهبا- به شهواره کهوتون و له دنیا ناواره بوون. کیتی قافیش - که قه ققازه- نه وندهی کارگه ری سؤقیاتی تی خزاوه، جینگه لاپره سه نانی نه فسانه ی کونی لی نه ماوه. چوار چهرخ له مه ویر زور کس لای وابوه که نهو جوژه نادیارینه دهس به کار و دهسه لاتدارن؛ به لام شه مرچ باسی نهو پیره هه قوک و شهوه و نالانه، گالته جاپی منال و کوپ و کالانه و کس به په میان ناپیوی و کس له مه ریان ناخپوی.

له وه تا زانستی تازه بابهت وه کار کهوتوه، تووک و نزای دهر ویش و پیریش له کار کهوتوه و بهر پیوار و نادیری له نارادا نه ماوه و هرچی ههیه، ههیه و له بهرچاوه و چاونوقاندن و پرتسه پرت و ورتاندن سر له زانا ناشیوتی.

میرشهره فخان که نهو پوژه به دهس پاکی دهستی بۆ بردوون و دهسکاری نه کردوون و وهک بیستویه گپراویه تهوه - دیاره هیچ به دلشی نه بوون؛ به لگه شم نهویه تا لهو مه به ستانه وه داوه، بینه ی «خوا بۆ خوی دهیزانی» پیوه ناوه - هر خۆشی له پیشه کیه به نرخ و خۆشه کهیدا دنه ی داوین و لیشمان پاراوه تهوه که هه له ی بۆ هه لگینه وه. ناچار به هاواریه وه چووم و هیندیك جنۆکه و منۆکه و بوغدوزی خوین تال و شتی له ناوهز به دوورم لی دوور خسته وه و کیشامنه ناو پیشه کیه که ی خۆمه وه و له هه تیتهم داون. به هومیدم گیانی پاکی نهو میره نازداره لهو بواره هه ژارانیه م گهش و شابی و لیم نه په نجابی.

خۆم زور به به خته وه ده زانم که هه رچهندی له دهستم هاتوه درتیم نه کردوه و هه ر شه ونده شم له دهست هاتوه. هه ر که سیش هه ر چهندی بۆ ده لوی بیکا، کارمان زور ده چته پیش.

له م کاره مدا سه ر کهوتووم، یان به سه ر سه ردا کهوتووم، نه وه خۆم نایانم؛ خۆینده واری ژیر و به بیر دهیزانن. هه ر هینده م له دهست دی له به ریان بیاریمه وه که به چاوکی بی لایهن و به هیمنی، به وردی له کرده وه که م پروانن. به لام دیسان دوویاته ی ده که مه وه که زور وشه ی کوردیم خسته تته سه ر کاغهز؛ نیتر کاکل و به ره ی تریان هه بی یان نه بی، خۆم به کرده په شیمان نازانم.

عبدالرحمن «هه ژار»

بی خۆلان - چۆمان (۱۹۷۰/۷/۲۰)

پاکنوس کردنی نه م پیشه کیه ی سه ره وه سه عات چواری به یانی رۆژی سێ شه مه مه ۱۹۷۷/۴/۵ دوا یی هات.

پى زانين

فەرمودەبە كە دەلى: چاكەى خەلكت لە چاودا نەبى، چاكەى خوداشت لە بىر نابى. بۆ بەرھەم ھاتنى نەم شەرەفنامە كوردبە چاكەى زۆر كەسم لە سەرە كە لە سەر خۆمى بە پىتويست دەزانم سوپاسيان بكم.

زۆر سوپاس بۆ باوكى ھەژارانى كورد (كاك مستەفا بارزانى) كە ئەگەر ساھەى پىرۆزى ئەوم بە سەرەو نەبا، ھەرگىز نەمدەتوانى خزمەت بە زمانەكەم بكم و ھەلى نووسىنم بۆ نەدەپەخسا. سوپاس بۆ مامۆستاىان: محەمدەعلی عەونى و يەحيا خەشەب و يەفگىنافاسىلېفا كە بە پىشەكە بە نرخەكانيان بەھرەيان بە مېژوو كورد گەياندوو؛ منىش لە ھەرگىزانى شەرەفنامەدا زۆرم سوود لى و ھەرگرتوون.

سوپاس بۆ مەلا جەمىل بەندى رۆژبەياتى كە بۆ شەرەفنامە عەرەببەكەى خۆى، زۆر بە وردى لە نووسراوەكانى حوسىن حوزنى و ئەمىن زەكى بەگ و گەلېك كىسبى تىرش ورد بۆتەو و گولبۆزى كوردوون و ھەرچى شەرەفنامەى پى تەواو دەبى كوردونى ناواخنى نووسراوەكەى و بەو كارەى رىنگەى دورى بۆ نىزىك كوردوومەو و ئەگەر ئەو نەبا، من نەمدەتوانى ئەو كارە گرانە بكم.

سوپاس بۆ شاعىرى گورەى كورد كاك ھىمىن مەھابادى كە زۆر بە پشوو رۆزى سەرلەبەرى نووسراوەكەى پشكنى و زۆرى ھەلە و پەلە بۆ ھەلگرتەمەو و بە نامۆژگارى زانايانەى گەلېكى بەھرە پىگەياندم.

سوپاس بۆ مامۆستاىان مەسعوود محەمد و عەلانەدىن سەجادى و دكتۆر كەمال مەزھەر كە لە سۆنگەى ھەلسەنگاندىدا خۆيان بە خويندەو ھى ماندوو كورد و بىرورپاى خۆيان لە سەر دەرپى.

سوپاس بۆ چىرۆك نووسى بەنرخى كورد كاك محەمد مەولوود (مەم) كە بۆ دۆزىنەو و بردنەو سەر يەكى بەمالەى مىرانى سۆران، زۆرى خۆ ماندوو كورد و سوپاس بۆ مامۆستا نوورەدىن بەھانەدىن ئەندامى دادگای تەمىزى عىراق كە لەوبارەو درىغى نەكرد و بە شارەزایى رىنمونى كوردىن. سوپاس بۆ ھونەر مەندى بى رىنەى كورد، كاك بەدىع باباجان كە بۆ كلىشە و وینە بەنرخەكانى

نەوپەرى ئەركى خستە سەرشان؛ خوا بە گەلى كوردى بىلى.

سوپاس بۆ كۆزى زانيارى كورد، كە لە سەر ئەركى خۆى چاپى كورد.

ھەزار

ئەوانەى كە زۆريان خۇ بە ميژووى كوردەوه ماندوو كردوو و بۆ شەرەفنامە كوردىه كە

بەهرەيان پى گەياندووم:

ميژوونووسى كورد، حوسين حوزنى موكورىيانى

۵۷

۱۸۹۰

لە سەيدەكانى يىنچكە و شقۆيفە كە دوو گوندن دەكەونە نزيك بۆكان. سالى ۱۳۱۱ى كۆچى لە شارى سابلاغ (مەهاباد) لە گەرەكى حاجى حسەنيان هاتۆتە دنياوه.

لە تەمەنى لاويدا ئاوارەى ولاتان بووه. هەموو كوردستانى بەردەستى ئيران و عوسمانى ئەوسا گەراره و بە مۆرهلەكنى بەرپى چوووه. سالى ۱۹۱۵ لە حەلب چاپخانهيىكى گچكەى پىنكەوه ناوه؛ بۆ بلاوكردنەوهى ئەدەب و ميژووى كوردى تەرخان كردوووه.

شيخ عومەر وەجدى مامۆستاي رەواقى ئەكراد لە ئەزھەر بۆ مامۆستا گيو موكورىيانى نووسيوه، دەلى: لە محەمەدعەلى عەوينيم بيستوووه گوتيوه: «چاپخانەى

ئەوانەى كە زۆريان خۇ بە ميژووى كوردەوه ماندوو كردوو و بۆ شەرەفنامە كوردىه كە بەهرەيان پى گەياندووم

حوزنيم لە حەلب ديتوووه كە ئەدەب و ميژووى كوردى پى چاپ دەكرد. خەيالم بووه بچمە سوپرەك و سەر لە خزمان بدەم؛ بەلام حوزنى ئەوهەندەى كار تىكردم وازم لە سەفەر هيتا و گەرنامەوه ميسر و پىيارم دا منيش چاو لەو پياوه بكەم و -بە پىتوانا- خۆم بۆ خزمەتى ميژووى كورد تەرخان بكەم.»
حوزنى سالى ۱۹۲۵ هاتۆتە رەواندز و چاپخانەى زارى كرمانجى دامەزراندوووه. سالى ۱۹۴۳ لە رەواندز دوور خراوهتەوه و تا مردوووه لە بەغدا ژياوه.

هيئەتدەى ئەو كىتابانەى كە حوزنى لە سەر ميژووى كوردى نووسيوون ئەمانەن: ميترگەى دلان، خونچەى بەهارستان، پيشكەوتن، ئاورپىكى پاشەوه، ميرانى سۆران، كوردستانى موكورىيان، ناودارانى كورد، بە كورتى هەلەكەوتى دىريكى، لاپەرەيك لە دىريكى كوردستانى موكورى، ناودارانى كورد، گەلىكى تىرشى نووسيوون و بلاو نەكرانەوه. هەرەها لە سەر رووپەرى گەلىك گۆثار و رۆژنامە و بە گەلىك نامىلكەى هيژا، خزمەتى زۆرى بە ئەدەب و ميژووى كورد كردوووه.

حوزنى لە ۲۰ى ئەيلوولى سالى ۱۹۴۷دا لە شارى بەغدا مردوووه و تەرمەكەى راگويزراوتە هەولير و ئىستا گۆرى ئەو پيشمەرگە دلسۆزه لە شارى ميژووى هەوليرە. ^{رواى نامەى سۆران}

۱- ئەو زانباريەم لە مامۆستا گيوموكورىيانى -دايك براى حوزنى موكورىيانى- وەرگرتوووه. هەژار

میژووناسی کورد، نه مینزهکی بهگ

سالی ۱۸۸۰. ز له شاری سلیمانی له گهږه کی گۆیژه
هاتۆته دنیاوه. به زمانی فارسی و عه ره بی و تورکی
خویندووویه و له فیرگه ی نه رکانی حه ربی تورکیا
دهرچوووه و بووه به نه فسه ر. گهلینک کاروباری دیوانی
تورکیا و عیراقی به دهسته وه بووه و زۆر جار ان وه زیر
و نوینهر بووه.

خولاسه ی تاریخی کورد و کوردستانی له دوو
به رگدا نووسیوه. به رگی یه که م سالی ۱۹۳۱ چاپ
کراوه و سالی ۱۹۶۱ له چاپ دراوه ته وه، به رگی
دووه م سالی ۱۹۳۷ چاپ کراوه. مشاهیرالاکرادی
نووسیوه، تاریخی سلیمانی و فه رمانه وایانی - که
سالی ۱۹۳۹ چاپ کراوه - به ره می قه له می نه وه.

سالی ۱۹۴۸ له ۹ ته موزدا له شاری به غدا مردوووه و ته رمه که ی براوه ته وه شاری سلیمانی و

له گۆرستانی گردی سه یوان نیژراوه. *سه رست و حه رشت سال شراوه*

زانای دڤسۆزی کورد، محهمه ددعه لی عهونی

سالی ۱۸۹۷ ز له کوردستانی بهره‌دهستی تورکیا، له شاری سویرهک، لیوای دیاربه‌کر هاتۆته دنیاوه. پله‌ی یه‌که‌م و دووه‌می خۆیندنی له تورکیا ته‌واو کردووه و بو فیر بوونی زانستی ئائینی و عه‌ره‌بی هاتۆته میسر و له قاهیره، له شه‌هر خۆیندوووه و کارنامه‌ی به‌رزوی ساندووه.

زمانی فارسی و فه‌رانسیشی زۆر باش زانیوه. ده‌گه‌ل ماله‌ به‌درخانیه‌کاندا له دامه‌زاندنی کۆمه‌لی خۆیبووندا به‌شار بووه. له‌به‌ر کوردایه‌تی کردنی، تورک نه‌یانه‌یه‌شتووه

بگه‌ڕێته‌وه نیشتمانی خۆی و هه‌ر له میسر ماوه‌ته‌وه و له دیوانی شاهیدا به‌ وه‌رگێری زمانه‌ رۆژه‌لاتیه‌کان دامه‌زراوه.

شه‌ره‌نامه‌ی فارسی له چاپ داوه‌ته‌وه و پێشه‌کی و په‌راویزی زۆر هیژای له سه‌ر نووسیوه. هه‌روه‌ها شه‌ره‌نامه‌ی کردۆته عه‌ره‌بی و له پاش مه‌رگی شه‌و - سالی ۱۹۵۸ - وه‌زاره‌تی ته‌ریبه‌ی میسر له چاپی داوه.

مه‌سه‌له‌ی کورد (القضية الكردية) ی بله‌چ شی‌رکۆ - عه‌ره‌بییه‌که‌ی - نه‌وونوسیویه. خولاسه‌ی تاریخی کورد و کوردستان و تاریخی دوه‌ل و شه‌ماراتی کوردی مامۆستا شه‌مین زه‌کی به‌گی کردوون به‌ عه‌ره‌بی و به‌ په‌راویزی زۆر بایه‌خداری رازاندوونه‌وه. جزمی دووه‌می مشاهیرالاکرادی شه‌مین زه‌کی به‌گی له چاپ داوه‌ته‌وه. گه‌لیک نووسراوی زۆر به‌ نرخ‌ی له سه‌ر کورد و کوردستان هه‌یه که تا ئێستا بلاو نه‌کراونه‌وه.

سالی ۱۹۵۲ له ۱۱ ته‌موزدا مردووه و له قاهیره، له ته‌کیه‌ی شیخ مغاوری له جه‌به‌ل مه‌قته‌م، له نزیک گۆری «عمر ابن الفارض» نێژراوه. *١٠ مه‌ی ١٩٥٥ سال*

۱- ژینامه‌ی محهمه‌ددعه‌لی عه‌ونیم له مامۆستا نه‌جمه‌دین عه‌ونی - برای - وه‌رگرتووه. هه‌ژار

میژووژانی هیژا، مه لاجه میل به ندی رۆژبه یانی

سالی ۱۹۱۲ له گوندی فورقان له ولاتی کەرکوک هاتۆته دنیاوه. له مهدرهسهی ئاشینی خۆیندوووه. له کوردی و تورکی و عهرهبی و فارسیدا زۆر شارهزایه و به ههر چوار زمانان زۆر نووسهری چاکه. شهرفنامهی بدلیسی کردۆته عهرهبی و گهلێک پهراویزی جوان و به کهلکی لی ناوه و سالی ۱۹۵۳ له بهغدا چاپ کراوه.

ههر وهها تاریخی سلیمانی و فهرمانهوانیانی - که مامۆستا ئەمین زهکی به کوردی نووسیوه - مه لاجه میل کردووێته عهرهبی و سالی ۱۹۵۱ چاپ

کراوه. گهلێک نووسراوی تریشی له زۆر بابتهوه ههیه و بلاو نهکراونهوه.

هومید وایه ئەو زانا هیژایه زۆرتر خزمهت به زمان و ئەدهبیاتی نهنهوه بیکهسه کهی خۆی بکا و

لهو رینگهیهدا ماندوو بوون و وهستان نهزانی. 'دعای نهدیه سالان زبانا مهوت دهکان

۱- ژینامه ی مامۆستا رۆژبه یانیم له دوکتۆر مارف خهزنه داره وه پینگه یشت. ههژار

به داخه وه له سه ره تای سالی ۲۰۰۲ ی زاینی، له شاری بهغدا، به شیوه ییکی درندانه، چرای ژینانی به دهستی به عسیه کان کوژایه وه. ماجد

و نرخیان بریوه:

بروای کاک مهسعوود مههههه

کتیبه (په روفنامه) وه رگیترانی ماموستا ههزار له فارسیا سر کوردی، به چاوی پرخنه گرتن له زۆر شوینانیم ههینهوه. مه ماملد که ههراوه که سنه ۱۸۰۰ له کوردی به ههلیانسه تگاندووه
 عباره ته کانیهوه سه رنج بهدم. دووری و نیزیکی وه رگیترانه که له گهل نهسلنی فارسی چهنده و چۆنه؟
 شتیك نیه من لیم کۆلیبیتتهوه چونکه بهراوه ردم له مهیانی ههردووکیان نه کردووه تا تی بگم و
 پراگهینم. له باری نهده بیهوه نهوهی بۆ من پوون بووه له هه موو شهو شوینانهی که وهك نسوونهی
 سه رتاپای کتیبه که خویندومنهوه نه مه بوو: که وا ماموستا ههزار چه شتیك نووسینی له کار هیئاوه
 نهوهی ته که للوفه تییدا نیه؛ هه ده لینی قسهی ئاده میزادیکه به لووس و لیکی و بیقورت و گری
 کوردی به دهه بیهوه می کوردی

۵۷۶/۶/۵

کتیبه شهرفنامه وه رگیترانی ماموستا ههزار له فارسیهوه بۆ کوردی، به چاوی پرخنه گرتن له زۆر
 شوینانیم خویندوه. فه رمانیتك که خرابووه نهستۆم نهوه بوو: له باری نهده بی و دارژتنی
 عباره ته کانیهوه سه رنج بهدم. دووری و نیزیکی وه رگیترانه که له گهل نهسلنی فارسی چهنده و چۆنه؟
 شتیك نیه من لیم کۆلیبیتتهوه چونکه بهراوه ردم له مهیانی ههردووکیان نه کردووه تا تی بگم و
 پراگهینم. له باری نهده بیهوه نهوهی بۆ من پوون بووه له هه موو شهو شوینانهی که وهك نسوونهی
 سه رتاپای کتیبه که خویندومنهوه نه مه بوو: که وا ماموستا ههزار چه شتیك نووسینی له کار هیئاوه
 نهوهی ته که للوفه تییدا نیه؛ هه ده لینی قسهی ئاده میزادیکه به لووس و لیکی و بیقورت و گری
 کوردی به دهه بیهوه می کوردی

داستانیک ده گیتیتتهوه و دل و میشکی خۆینەر بۆ خۆی ئەکیشی. مەبەسم هەلدان و پێدا هەلگوتن نیه؛ بەلکو راستی ئەوهی خۆیندومەتەوه دەگێرمەوه.

یەك له نرخه زله كانی دیکه‌ی نووسینه‌که ئەمەیه که وا نمونه‌ییکی ئەوتۆ دەخاته پیش چاوی خۆینەری کورد، ناشنا بێ بە هەموو شوێن و مەلەبەندەکانی کوردستان و لە «ئێقلیمیەتی تەسک» خۆی پرگار کردبێ.

ئەوه‌نده‌ی له‌و کتیبەم هاته پیش چاو و به‌ سه‌رنجی ته‌واوه‌وه ده‌مخۆینده‌وه؛ له‌ یه‌ك جینگادا نه‌مدی نه‌فس کورتی وه‌یا بریسی بیده‌سه‌لاتانه وه‌یا هه‌لاتن له‌ مانای مەبەس یا هەر کەم و کۆپیه‌ك له‌وانه‌ی ده‌بن به‌ هۆی داله‌نگاندنی به‌ره‌می ئەده‌بی و هونه‌ری. ئەگەر له‌ گوێره‌ی گرنگی و درێژی کتیبه‌که درێژه بده‌م به‌م په‌خه‌یه‌م، ماوه‌ییکی زۆر و ماندوو بوونیکی بیسنوورم پی‌ ده‌وی. بۆیه به‌ کورتی و ساده‌گی ئەلێم ئەم شیوه‌ نووسینه‌ی مامۆستا هه‌ژار داهااتیکی تازه و نرخدار ده‌خاته کۆری ئەده‌بی و هونه‌ری کوردیه‌وه.

مەسعوود مەحمەد

١٩٧١/٦/١٥

مامۆستا مەسعوود مەحمەد کۆری جەنابی مەلا (مەلامەحمەدی کۆیه) و یادگاری هه‌ره به‌نرخ‌ی خانه‌دانی جه‌لیزاده‌یه. سالی ١٩١٩ له‌ شاری کۆیه هاتۆته دنیاوه. لای باوکی خۆیندوویه و له‌ مه‌کتەبی ده‌وله‌تیش له‌ حقوق ده‌رچوه. له‌ کار و فه‌رمانی میریدا نایب و وه‌زیر بووه و ئەندامی ته‌رخانی «مجلس‌الخدمه»ش بووه.

ئێستا ئەندامی ته‌رخانی «کۆری زانیاری کورد»ه و خزمەت به‌ وێژه و

زمانی کوردی ده‌کا. چاکترین کتیبی که له‌ سه‌ر حاجی قادری کۆبی نووسرابی ئەوه نووسیویه و دوو پاژی گه‌وره‌یه و له‌ سه‌ر ئەرکی کۆری زانیاری کورد له‌ به‌غدا له‌ چاپ دراوه. *چەشتا و سێ کال*

١- مامۆستا مەسعوود مەحمەد سالی ٢٠٠٢ی زاینی، له‌ سلێمانی کۆچی دوایی کردوه و له‌ کۆیه نێژراوه. ماجد

بروای ماموستا عه لانه دین سه جادی

شهرنامه

شهرنامه که آئینگی میرووی کورد و سرخرانی تلمیسی به نامه نویسی
 در ۱۰۰۰ کویچیلا به زانی خانکه دیباوه لدم کتیبه دیباوه به میرووی
 کورد نرنگی گوری لهدیه ناآتم میرووی ریبه لکریه نغمه به لکریه لدهتم
 میرووی دیباوه و هنرمند و دیباوه میرووی کورد هم میرووی و کورو یونوه
 به کده آئینه له راستی حله لهد دیباوه

لدم کتیبه له لایون گهلی کوروه و سرخرانی تلمیسی شهر میرووی زانی خانکه
 ماموستا مجیدی حاجی
 به نامیقری غریب و کورو ماموستا جلیل بدلی و ...

به سر چاویدیکه زور به زنه میرووی کورد له له
 له کورده دکرده لهد و کورده لکریه زور لایون لاسکان
 مایوه سر زانی کورده ، کتیبه که میرووی
 لده میرووی حقو جملنکده خه به بی بوه !
 لده کتیبه که نا آئینه لهد به فاری قسری له
 عبدالرحمن لکریه و فزیه سر کورو زانه کو میرووی
 لکریه ضحیه سر زانی کورده . له میرووی م
 نص ، فارسیه کورده به لوردم کرد ، له کتیباما طم
 و سرخرانی فارسیه که نظریه لهد میرووی لکریه
 به لکریه له فارسیه که چونکه جله لهد که به لده
 که له کورده فارسیه کورده لهد خبارنه کورده یکه لهد
 لکریه پزیکه لکریه بی به لکریه به لکریه کورده یکه لهد
 لکریه ناووه به مدینه که شکی مهنا فارسیه که لکریه
 لکریه و سرخرانی لکریه و سرخرانی مهنا لکریه لکریه
 لکریه مهنا لکریه ، لکریه لکریه لکریه لکریه لکریه
 به لکریه لکریه به لکریه لکریه لکریه لکریه
 راسته لکریه و سرخرانی لکریه فارسیه به لکریه و سرخرانی لکریه
 لکریه لکریه لکریه و کورده لکریه لکریه لکریه لکریه
 به کتیبی شرفنامه کورده یه سامانگی ندریسه لکریه
 لکریه لکریه لکریه

عبدالرحمن مجیدی
 ۱۹۷۱/۶/۱۰

شهره‌فنامه

شهره‌فنامه که کتیبی‌کی میژووی کورده و شهره‌ف‌خانی بدلیسی به ناوی خۆیه‌وه له ۱۰۰۵ی کۆچیدا به زمانی فارسی دایناوه، نهم کتیبه به‌ران‌بهر به میژووی کورد نرخیکی که‌وره‌ی هه‌یه. نالیم میژووی ره‌چه‌له‌ک و بناغه به‌لکو نه‌لیم میژووی نه‌ماره‌ت و عه‌ش‌ره‌ت و به‌ره و تیره‌ی کورد؛ له‌م پروه‌وه وه‌کو چۆن یه‌که‌م کتیبه له راستیشدا هه‌ر یه‌که‌مه.

نهم کتیبه له لایه‌ن گه‌لی که‌سه‌وه وه‌ر‌گێ‌پ‌راوه‌ته سه‌ر غه‌یری زمانی فارسی؛ به تایه‌تی عه‌ره‌بی وه‌کو مامۆستا جه‌میل به‌ندی و مامۆستا مسحه‌مه‌ده‌علی عه‌ونی و هه‌روه‌ها بووه به سه‌ر‌چاوه‌یه‌کی زۆر به‌رز له میژووی کوردا له لایه‌ن نه‌و که‌سانه‌وه که باسیان له کورده‌وه کردووه؛ نه‌و که‌سانه‌ش رۆژه‌ه‌لاتی ناسه‌کان بووبن یا غه‌یری نه‌وان.

مایه‌وه سه‌ر زمانی کوردی. کتیبه‌که میژووی کورده؛ که‌چی زمانی کوردی له‌و میژووی خۆی بیه‌ش بووه! نهم جاره و له‌م رۆژه‌دا نه‌و کتیبه که تا نیسته هه‌ر به فارسی قسه‌ی لیوه نه‌گرا له لایه‌ن مامۆستا عه‌بدول‌په‌حمان هه‌ژاره‌وه خرایه سه‌ر نه‌و زمانه که میژووه‌که هه‌ی نه‌وه. واته نه‌و هه‌ینای خسته‌یه سه‌ر زمانی کوردی. له‌م پروه‌وه من چاوم پێ که‌وت: له‌گه‌ل «نص» فارسیه‌که‌دا به‌راورد‌م کرد. له نه‌ن‌ج‌اما وام بۆ ده‌ر‌که‌وت نه‌گه‌ر کوردیه‌که وه‌ر‌گێ‌پ‌راوی فارسیه‌که نه‌بوایه، نه‌متوانی بلیم دا‌پ‌شتن و به‌پێ‌زی نهم، گه‌لی به‌هێ‌ز‌تره له فارسیه‌که؛ چونکه جگه له‌وه که به ته‌واوی نه‌و مه‌عنا و مه‌فه‌وه‌مانه که له نه‌سه‌له فارسیه‌که‌دا هه‌ن عبا‌ره‌ته کوردیه‌که هه‌مووی داوه به ده‌سته‌وه، هه‌ت‌روپێ‌زێکی نه‌ده‌بیشی به‌ران‌بهر به نه‌سه‌لی زمانه کوردیه‌که هاتۆته ناوه‌وه. هاتۆته ناوه‌وه به مه‌ر‌جی که شکلی مه‌عنا فارسیه‌که هه‌چ تیک نه‌چووبی له باری پێ‌گای وه‌ر‌گێ‌پ‌راوه‌وه. نهم کتیبه پێ‌گای وه‌ر‌گێ‌پ‌راوی مه‌عنا‌ی گرتووه نه‌وه‌ک ته‌ر‌جه‌مه‌ی حه‌رفی؛ به‌ل‌کو له هه‌موو لایه‌ک‌دا -ج له هه‌ژ‌ن‌راوه‌کان‌دا و ج له په‌خ‌شانه‌کان‌دا- به ته‌واوی حه‌قی خۆی دراوه‌تی. که‌وابوو به لای مه‌ن‌وه راسته نهم وه‌ر‌گێ‌پ‌راوی شه‌ره‌ف‌نامه‌ی فارسیه به کوردی وه‌ر‌گێ‌پ‌راویکه پر به پێ‌ستی و هه‌چ که‌م و کورپه‌کی تیدا نایه‌نم، به‌ل‌کو نه‌توانم بلیم کتیبه‌خانه‌ی کوردی به‌م کتیبی شه‌ره‌ف‌نامه کوردیه سامانیکی زۆری ده‌ست نه‌که‌وی.

عەڵا ئەدین سەجادی

۱۹۷۱/۶/۱۰

سالی ۱۹۱۵ هاتۆته دنیاوه. له مه‌لایه‌تی خۆ‌تندووه و گه‌لی‌ک نوسراوی هه‌ژای به کوردی بلاو کردۆته‌وه. له میژوودا، شو‌پ‌شه‌کانی کورد و میژووی نه‌ده‌بی کوردی نووسیه‌وه و کتیبه نه‌ده‌بیه‌کانی‌تری وه‌ک پ‌شته‌ی سه‌رواری و گه‌شت له کوردستان و گه‌لی‌کی‌تریان زۆر به‌ناوایان‌گن. نیستا له کۆ‌پ‌ی زانیاری کورد، نه‌ندامی کارایه و خزمه‌ت به وێ‌ژه‌ی کورد ده‌کا. **دوا‌ی ۱۹۸۴** **ی زایینی،** له شاری به‌غدا کۆ‌چی دوایی کردووه و هه‌ر

له‌وتیش نیژ‌راوه. ماجد

به رهه می لیکۆلینه وهی مامۆستا هیمن مه هابادی

هه ژار و شهرفنامه

ته ره سالی وام نه دیبوو. هه وری رهش و چلنکن به ریبنگی عاسمانیان به رنه ده دا. ته م له سه ران نه ده ره وی و باران هه لی نه ده برینگاند. رۆژ نه بوو چه ند ره هیله ی توند نه هیئی و شه و نه بوو چه ند رپژنه ی به خوړم نه باری. شریخ و هۆری هه وران نه ده پساوه و به بی نیوبر، بریسکه ی ده دان. له نگیزه و باسریشک و قور و چلپاو و جلیتاو، پرستیان له که له ده بری. که ویه به فر و رنو هه ره سیان ده هیئا. زه وی ده جمی و رپوبان جمگه یان ده دا.

له و به هاره ته پ و تووشه دا و له و رۆژه گرژ و

مۆنانه دا، له بناری کپوه سه ره رزه کانی کوردستان، له بنکه یه کی پپشمه رگه، تووشی یه ک هاتینه وه. من و هه ژار له مندالیه وه هاوا له بووین؛ ویکرا په ره وازه و گه وره ببووین. هه ره تی لاوه تیمان پیکه وه له ناو چوار دیواری قورماوی و پر له جۆلاته نه ی حوجره ی کۆنه مزگه وتاندا رابوار دیوو. ئیستاش وا به سه ری پیری، پاش بیست و نه وه نده سال لیک دووری و هه لبران و تامه زرۆیی، یه کترمان ده دپته وه. نه هاتی و لیقه ومان هه ردوو کمانی که نه فت و که له لا و پیرو و زۆرهان کردبوو. نه و نه ستوور ببوو من لاواز؛ نه و له بهر ورگ و گه د و گیپالی پشوی لی برابوو، من له بهر کزی و بی هیزی هه ر لاکه ی سه رم ده هات. دیسان سه رمان گه یشته وه یه ک و بووینه وه یه ک ما؛ مالی چی؟ دوو لیقه ی شر و په توپ، سه ر و سه ریسی په رپلاو و هه لوه شاو، هه ر یه که ته خته شکاوێک و به هه ردوو کمان چرایه ک و چادانیک و دوو پیاله ی پروکیش و ناو خۆره وه یه کی گلینه و ناوی بینه و ده ستان بشو.

ژوو ره که مان به وشکه به رد داندرابوو. دیواره کانی خوار و خپج بوون؛ له هه موو لایه که وه زگیان

دابوو. هیچ دیوتیکی سواغ نه کرابوو؛ باگیپه وهی نه بوو. نالوداره کانی که پروای بوون و چه که ره بیان ده رکردبوو. هه لاشه که ی داچۆرابوو؛ بۆساردیکی پیسی لیده هات. هینده تهنگ و تهسک بوو به چیره چیر جیمان ده بۆوه. هینده تاریک بوو به نیوه رۆ چرای ده ویست. هینده نه وی بوو تیتیدا هه لانه ده هاتینه وه.

قسه ی خۆمان بی زۆریش تیروپر نه بووین؛ ده گه ل پيشمه رگه جوان و جحيله كان له سهر خوانتيك كو ده بووینه وه و ژه مه نانمان يهك بوو. زيده پارووی چهور و نهرمی پیری چلیس و گرده نشینمان بۆ دیاری نه کرابوو. گوزه رانمان پیکه وه میخۆش بوو؛ ترش و شیرن تیکه لاو بوو. یادی رۆژانی رابردوومان ده کرده وه و دوارۆژمان به راورد ده کرد. نه وه نده مان خۆشی و ناخۆشی به سهر دل و میشکدا تیده به پری که وه ک ده رویشه کانی چیرۆکی کۆن ده گریاین و پینده که نین. گریانمان به پیکه نین سواغ ده دا. یاخود بلین زۆر زۆر پۆ ده که نین و قاقا ده گریاین. شهوگار شهق ده بوو، له بیداری بیزار ده بووم باویشک ده میان که زیک پی داده چه قاندم به وه نهوز و ورده وه یۆینگانه وه ده بیسه خه و راده چووم و ده لیغه شه کهم ده خزام و ده مه ویست سه ر خه ویک بشکینم و شه که تی و کفتیم نه مینی؛ نه تازه وه خۆ ده کهوت، چوار میزده کی له سهر ته خته بیبه خته که ی به پانه وه داده نیشت؛ کاغزه ز و قه لمه می له سهر گۆشی داده نا؛ که وله تیسکنه که ی به خۆی داده دا و ملی خوار و سه ری زل و شان و که ولتی که سیبه ریان ده خسته سهر دیوار، نه وه شه وله بان و غوولی بیابانه ی وه بیسه دینامه وه که دایکم به ساوایی لیتی ترساندبووم.

دیاره من لیم نه ده پرسى چ ده که ی. نه ویش نه ییده گوت چ ده کهم؛ به لام ده مدی شه ره فنا مه ی فارسی و عه ره بی له ده وری خۆی داده نان و له بهر یه کی راده نان و به تیرامان چاوه کانی بن چاویلکه ی بازباز تینان به سه ردا ده کردن ههر له بن لیوانیشه وه پرته و بۆله ی ده هات و ورته ورتی بوو. جار له دوا ی جاریش جیره ی قه لمه بۆری ده هات. به وه دا ده مزانی خه ریکی وه رگیپانی شه ره فنا مه یه؛ که وه ختی خۆی به فارسی له سهر میژوو ی کورد نووسراوه و به چه ند زمانیکیش ته رجومه کراوه؛ به لام وادیاره هیچ کوردیک به پیوستی نه زانیوه -یان ده خۆی پانه دیوه - بیکاته کوردی؛ چونکه:

شه ره فنا مه ی فارسی یان بلتین فارسی شه ره فنا مه زۆر سهخت و گرانه و شه مرۆ له ناو فارسی زمانیشدا هه موو خوتنده وارتيك تیتی ناگا. بۆ نه وه نه م راستیه روون که ی نه وه ده بی تۆزتيك به ره وه

پاش وه گه پیتین و سووکه ناو پیتک له نیرانی زهمانی سه فهدوی بدهینه وه.

سه فهدویه کان زۆله کوردی تازه تورکی له ریّ دهرچووی دوو پره گ بوون و به مله پوری و گهلوری ده ژیان. له ژیر پهرده ی نایین و به ناوی وسین و هه باسه وه شهریان به خه لک ده فروشت و له کوشتار و تالان و برۆ به ولاره نه یانده زانی دنیا چ باسه. گولله توپتکیان به سه د کتیبی باش نه ده گوپیه وه. هونه ری جوان و شیعی ری پر مانا و ره وان، له لای نه وان شیر و مه تان و تیروکه وان بوو. نه گهر کاریان بکه وتبا نووسینیش نووسه ریکی وایان ده ویست که به پاروه به رمایتک و چنگه دراویتک کلکه سووته یان له بهر بکا و کینچیان بۆ بکاته گا و به کهر بلۆ شیر و کوپیر به چاوتیژ دانسی و دز و بیویژدانان به خدی زینده قه له ممداد بکا. نووسه ری هونه رمه مند و کارامه و بره وابه خۆ شه رمیان له خۆیان ده کرد و پیتیان زۆر شووره یی بوو ناو پروویان به ناوه رۆ داگهن و ویژدان به گیرفان به فروشن؛ به ناچاری خزینه گۆشه و که نارانه وه و هه لوه دای شاران بوون و هیندیک له هیند سه ری هه لدایه وه و گه لیتکیش بی ناو نیشان توایه وه. خویپی و توپیش - که ببوونه گۆشتی سه رچه پهر- به بلویری خاوه ن زیی و زۆران که وتنه سه ما و سه ر و گویتلاکی نه ده بی فارسیان له بهر پیتدا پلیشاهه و خمی لی شتوا و له بهر یه ک هه لوه شا و ره تینرا و نسکۆی برد و نه گهر سه فهدوی گوپیان گوم نه بووا، له مردن نه ده گه رایه وه؛ له پاش نه وانیش هه تا دره نگ هه ر خۆی به سه ر پتوه نه گرتوه.

شه ره فخان له و رۆژگار ه نه نگوست له چاره دا چاوی کردۆته وه و له ناو ته پ و توژ و گیتوه لئوکه ی سه فهدویدا به خۆدا هاتوه. له مالی شادا نه و فارسیه دزیو و بن شه ری پی خوتیندراوه؛ به لām نه و کابرا بلیمه ت و هه لکه وتوه - زۆر به ده خۆپادیوی- باسکی لی هه لمالیوه و له و گیتاوه خۆی په راندۆته وه و هیناویه نه ده بیاته بی زه له ته که ی نه و رۆژه ی به با کردوه و له کهوی داوه و بهر دبژی ری کردوه و به دانسته سه ی کردوه و توپکلی فری داوه و کاکلیکی پاک و خاوین و تیرگۆشتی لی هه لبژاردوه و له سه ر په ری شه ره فنا مه ی داناره و به نمونه ی ره وانی و جوانی پیتشکه ش به فارسی دۆستانه نه و زه مانه ی کردوه؛ به لām له راستیدا نه و کاکله جوان و بهر چاره ش چونکه به ری داری نه و دیمه کاره یه هینده ره ق و چیره ددان ده شکیتنی. جا من هه ر چه ند ده مزانی هه ژار فارسی ده زانی و زۆر باشیشی ده زانی؛ به لām له دلّی خۆمدا پیتم وانه بوو ده توانی نه و گابه رده له سه ر شان دانی و له و که ل و به نده نه رۆد و کوپه سه رکه وی.

وهرگيترانی نهو کتیبه رهق و زله، پشروی دريژ و جيکلدانهی گوشاد و له کار نهوهستان و پهنجی
 فهرهای دهوی؛ پیاوی دهوی به دريژایی سال و مانگ، سیتسه‌رهی له سهر هه‌لته‌گری و هه‌تا نهو که‌لاوه
 هه‌راوه له هه‌موو لاره سهرنه‌گری، کاری به کاری که‌س نه‌دابی. هه‌ژاری وا شسل و شه‌ویق و په‌رژ و
 بلاو، له لایه‌که‌وه به بنکه‌ رابگا، له لایه‌که‌وه ده‌سته‌چیلهی گپی شۆرش بۆ ئیژگه کۆ بکاته‌وه و له
 لایه‌کی‌تریسه‌وه که‌ره‌سته‌ی پۆژنامه و شه‌ونامه ناماده بکا؛ سهره‌رای هه‌مووانیش وه‌رگيترانی
 شه‌ره‌فنامه‌ی شه‌ره‌ف‌خانیس سه‌ربار بی و نه‌ویش پاپه‌ریتنی؟ هه‌یه‌وو! چی به سهر چیه‌وه؟ بپروام وابسو
 هه‌وايه‌که له که‌له‌ی داوه و که‌میکه له سه‌ریدا ده‌جوولیتته‌وه و هه‌ر سه‌ریکه و لیتی وه‌ره‌ز ده‌بی و وازی
 لی دیتنی.

به‌هار پی‌ر بوو. باران وه‌ستانه‌وه. هه‌ور په‌وین. تاو خۆی نو‌اند. تم و مژ بوونه هالاو و ده‌گه‌ل
 به‌فری پار چوونه‌وه. گز و گومبه‌ت که‌رما شالاوی هیتا و جپروانه‌وه‌ر ژیانه‌وه و دوژمنانی
 کوردستانیش ده‌گه‌ل تینی که‌رما بووژانه‌وه؛ وه‌ک ژه‌نگه سه‌وره هارووژان و ده سه‌روچاوی
 نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد هالان. پۆژانه له به‌ر گپی فرۆکه و گرمه و زرمه‌ی بۆمبا و ته‌ق و تۆق و
 شه‌وانه له به‌ر هاشه‌های ماران - که به‌ درزی دیوار و کون و که‌لینی باندا، بۆ راوی مشک و نانی
 وشک سه‌ریان به ژووره‌که‌ماندا ده‌کرد - تۆقره‌مان لی هه‌لگیرا و سانه‌وه‌مان لی تۆرا و له هیلانه‌که‌ی
 ته‌ره‌بوو. به‌ر له‌وه‌ی بزانه‌م شه‌ره‌فنامه‌ی کوردی سه‌ری به کوی گه‌یشت، چاری ناچار لیک هه‌لب‌پ‌این و
 هه‌ر یه‌که بۆ لایه‌ک بازه‌ بووین و وێرای که‌وه‌ری ده‌گه‌ل به‌فران هه‌لده‌کشاین.

سال پایزیکی درنگ بوو. سیخوار له به‌ر په‌ساران هه‌لی نابوو. ناوڕ خۆشه‌ویست ببوو. له ده‌وری
 ناو‌رگی پر له پۆلوی داربه‌پروو، دیسان ژیان‌ی دوو براله ده‌قی جارانی گرت‌وه.

ئیمه‌ی وا سوێر قسه، هیتا له چه‌نه‌چهنی چاک و خۆشی نه‌وه‌ستا بووین و هه‌ژده‌ر - هه‌ژده‌ر
 قسه‌مان له دم ده‌رده‌په‌ری، هه‌ستا و له سه‌ر لاقه‌وه له کۆنه ته‌وپراتیک نه‌وی و خسته‌یه نامیژه‌وه و
گوتی: ده‌ها بیخوینه‌وه؛ به‌لان که‌ردنت نازا نه‌بی نه‌گه‌ر به‌ چاوی دوژمن سه‌یری نه‌که‌ی و ئۆسالم به‌
ملت نه‌گه‌ر هه‌ر په‌خنه‌یه‌کت به‌ بێردا دی، چاوی لی بپۆشی و پیم نه‌لینی. نه‌گه‌ر دۆستی بمگره‌ینه‌ و
 نامه‌وی قانه‌قدیم ده‌ی. نه‌گه‌ر چرووک و پووکت وه به‌رچاو بی و ده‌نگ نه‌که‌ی، تووک له مندالت نه‌یه.
 منیش به‌ بی فوو له دۆ کردن، خۆم دانا و هه‌زارنامه‌ی کوردیم زۆر به‌ وردی خوینده‌وه و ده‌گه‌ل

ماکه کهیدا له بهر یه کم رانان و چۆنم هاته بهرچاو ناوای ده گێرمهوه:

بیاو ههق بلی، ده ربارهی میژووی کورد ههرجی شهرفخان به دل نیازی لیگرتوو و دهستی بۆ بردوو و خستوو به سهر کاغەز، نووک و بهدی ههه له سیر ههتا بیوازی زۆر به دهسپاکی پاگوتیزاوه و بهرگه عهجه میه کهمی لی داڕناوه و جوان و قازاخ شۆراوه و جل و بهرگی زۆر نایابی کوردی ده بهر کراوه و به خشل و زیر و سسله و پپله و خرینگه و ئۆبیهی کوردانه پازاوه تهوه و نهگه ده بیینی ههزار قورعان ده خۆی که نهو کتیبه هه رگیز به بۆره خزمایه تیش نه چۆ تهوه سهر فارسی و ههه زکماک کوردیه و به کوردی رسکاوه.

ههه کهس بزانی ته رجمه کردن ده بی چۆن بی، تیدهگا که هه ژار نهو کوردیه چۆن فیر بووه؛

به لام بۆ من که له گهپ و گه مهی سهر سه رانگو ئیلکانه وه ده گه لی گه پ اوم و ده زانم چۆن ژیاوه و له کوی ژیاوه له چهند سه رچاوهی هه لینه جاوه، هیه چ شتیکی سه مه ره نیه و به لای منه وه باری خۆیه تی. به برۆای هه موو کوردی زانیکی له راستی نزیک و له شه ره گه ره که به دوور، ته نانه ت به برۆای زۆره ی پۆژه له اتناسانی پۆژا و ایش، له ناو زا راوهی سۆرانیدا شیوهی موکوریان له هه مووان پاک و په وانتر ماوه و شه و پا و ئۆی ده می بیگانه ی زۆر که متر تیخزاوه. له ناو موکوریانی شدا ناوچه ی بۆکان له وه باره وه سه رتۆیه. هه ژار موکوریانیه و سه ر به ناوچه ی بۆکانه و مندالی نهو ناوه هیه شتا سه ریان له هیلکه نه جوو له ته وه له کوردیدا بلبلن و زمانیان هه تا بلیی په وانه. بابی هه ژار زانا و کورد په رست بوو؛ هه موو کوردستان گه رابوو؛ کرمانجی و سۆرانی زۆر باش ده زانی و له نه ده بی کوردی و فارسی و عه ره بی و تورکیدا ده ستیکی بالای هه بوون. هه ژار له سه ر کۆشی نهو بابسه زمانی گرتوو و قسه ی خۆش فیر بووه و دل و میشکی به شیعر و چیرۆکی کوردی په اته وه. له دی گه وه بووه. ده گه ل مندالان به و کوردیه بی گه رد و ساکاره داوه. ده گه ل کیژۆلندا له و به ره له و به ری چیاوه بالله زه ریان بۆ به کتر هه لداوه. شه ره جنیو و فریپک دادان و ته وس و پلار و توانجی په ریزانی بیستوو. شه وانه به لایه لایه ی دایکه کوردی موکوریانی ده خه و پا چوو؛ به یانی به ورینه گه ورینه گی دل ته زینی کیژه کوردی مه شه که ژین وه ناگا هاتوو. له مزگه وتی لادی، به یه ت و لاوک و حه ریان و گه لو و شه و و نیوه شه و و درکانه و نازیزه و پایزه و سوارۆ، گوئیچکه یان ناوداوه. به میرمندالی له خانه قای شیخی بو رهانی خۆیندوو؛ که ده تگوت که شتی نووچه و هه موو توخم و تۆیکی لی کۆ ببۆوه. ههه شیوه و

زاراوه يەكت بويستايه ده بەر دەستدا بوو. لە پەريژ و خيژۆكي پيران و زانايسانى وهك: سەيد پەشيد و سەيفى قازى و شەيخ محەمەد و مامۆستاي فەوزى، دەسكەنەى كەردووه و گوئى هەلگرتوونەوه. كە پيش گەيشتووه، دۆست و هاوئىشيني شاعيران و نووسەران و كورديزانانى وهك: مەلا مەرف و خالەميسن و قەزەلجى و حەقىقى و جەوهەرى و كاكە پەحمانى موهتەدى بووه كە لەو باو خۆشتر بوون و هەر يەكەيان لە ئەدەبى كورده واريدا دەريايەك بوون. لە بەر دەست و لە ژيژ چاوه ديري پيشهوا قازى محەمەدى ئەديبپەرورەدا فيرى پۆژنامە نووسى بووه و شيعەرى بە كۆمارى كوردستان و شۆرشەكەى هەلگوتووه و نازناوى شاعيرى ميللى پي دراوه. لە ژيانى ناوارەيشدا بە دەردى خۆى گوتەنى: بە شەقى زەمانە فيرى شيوه ليك جياوازه كانى كرمانجى كراوه. لە ژيانى پيشمەرگەيدا شارەزاي شارەزور و شارياژيژ و گەرميان و بيتويين و هەوليز و كۆ و خۆشناو و سوورچى و بالەكايەتى و ناو دەشت و گەليتك شويني تريس بووه و هەر پيسريكي كوردىزان و زيندوى دەست كەوتووه، زۆر بە وردى دۆزبويه و هەرچى لە دەميانەوه دەرچووه، قۆزبويه تەوه و ئەو هەموه كۆ كردۆتەوه و بە كاوه خۆ لە بيتونگى داوون و بنويلى جودا كردۆتەوه و ساغ و پتەوى هەلبژاردووه و بە ميتشك و دلى خۆى سپاردووه. ئيدى بۆ سەيره كە هەژار كورديزانتيكى هەلبژارده بي؟

هەژار بۆ تەونى ئەو كره لە بار و سفتەى خۆى، شيوهى موكوريانى كردۆتە تەخت و بۆ نەخش و ویتەكانى وشەى پەنگين و خۆرەنگ و جوانى، هەموو زاراوه كانى تيوه داوه و تا بۆى كراوه خۆى لە پايلە و پۆى وشەى نامۆ و بينگانه و كوردى داتاشاروى ناقۆلا و ناپەسەنى تازه پينداكەوتوو پاراستووه. سەير لەوه دايە دەليى شەرفخان و هەژار ليكيان گيژاوتەوه. لە پۆژگارتيكدا كە هەژار شەرفنامەى كەردووه بە كوردى، زمان و ئەدەبى كوردى لە بەر بى سەرە و بەرەيى و بەرەللايى خەريكە بە مەردەى زمان و ئەدەبى فارسى زەمانى سەفەوى بچى. لە سايهى نەزانانى خۆپەسندەوه ئالۆزى و شيوه يەكەى زۆرى تى كەوتووه و مەترسيه كى گەوره هەره شەى ليندەكا.

بى گومان هەژاريش هەستى بەو مەترسيه كەردووه و لام وايه مەبەستى هەرە گەورهى لە وەرگيژپانى شەرفنامە بووژاندنەوهى زمانى كوردى بووه و دەيهوئى لە مردنى پيارتيژى. جا چونكە مەيدانتيكى فەرت و فەروان و پان و بەرينيشى بۆ هەلگەوتووه، توانبويه بە كەيفى خۆى قەلەمى تيدا باژوئى و خزمەتتيكى هيتوا بە زمان و ئەدەبى كوردى بكا. هيج بە دووريشى نازانم كە هيندتيك لەو

که سانهی چهند ساله ده گهڻ نهو خم لی شیوانهی زمانه که دا راهاتوون، نووسیسی هه ژاریان به دل نه بی. نه وانه ی له ده باغخانه دا کار ده کهن به بونی گولاو ده پشمن و سه ره گیزه ده گرن و تا فیر ده بن ماوه یه کی ده وی.

من لهو پروایه دام که شه ره فنامه ی هه ژار ده بی بکریتته به ردی بناغه بۆ کوردی نه ده بی و زمانی به کگرتوومان. هیوادارم هه موو کوردیکی کوردی خواز و دلسۆز که لکی لی وه گرگی. هه ژاریش هه به ونده وه نه وه ستی و دریزه به خزمهت کردنی زمانه که مان بدا و دریتی نه کا؟

هینمن

۱۹۷۱

من لهو پروایه دام که شه ره فنامه ی هه ژار ده بی مکریتته به ردی بناغه
بو کوردی نه ده بی و زمانی به کگرتوومان هه موو کوردیکی
کوردی خواز و دلسۆز که لکی لی وه گرگی، هه ژاریش هه به ده بنه وه
نه وه ستی و دریزه به خزمهت کردنی زمانه که مان بدا و دریتی نه کا

هینمن

هینمن مکریان - ۱۹۷۱ شه ربه چوار سال

سه مه ئا کوردوه

شاعیری به ناویانگی کورد محمد امین شیخ الاسلامی (هینمن) سالی ۱۹۲۲ له گوندی لاپین نزیك به شاری مه هاباد له مه لبهندی مکریان هاتۆته دنیاوه. له کۆمهالی «ژ.ك» دا نه ندامیتی به کار بووه و له لایهن کۆماری کوردستانه وه نازناوی «شاعیری میلیسی» پیندراوه. شاعیریکی بی هاوتا و کوردی زانیتی کهم وینهیه. شیعهر و نووسینی به کجار زۆره؛ به لām که می بلاو کراوه تهوه.^۱

۱- مامۆستا هینمن نه ورۆزه مانگی سالی ۱۳۶۵ی کۆچی-هه تاوی (۱۹۸۶.ز) له ورمی کۆچی دواپی کوردوه له زیاره تانی بداغ سولتانی مه هاباد نێژراوه. ماجد

بیرورای دوکتور کهمال مه زهەر

له سهه داواي ماموستا هه ژار
خهوي گه ليك. لاس ده ست نووسه شه ره ف
نامه كه كردويه قهجه به كووردس له گه ل چاپس
پرووسه عه ره بي له نوو كتيبه دا به او دردم
كرد مه له نه بخارا ده كهوت كه ته ره جه مه كه
زور ريك و پيك و نه مينه و له هيچ شوينكا
جياوازييم به چاو نه كهوت.

كهمال مه زهەر
١٩٧١/٦/١٤

له سهه داواي ماموستا هه ژار - خۆي - گه ليك له ده ست نووسى شه ره فنامه كه - كردويه تى به كوردى -
له گه ل چاپى پرووسى و عه ره بى نه و كتيبه دا به راورددم كرد. له نه انجامدا ده كهوت كه ته ره جه مه كه زور
ريك و پيك و نه مينه و له هيچ شوينكا جياوازييم به چاو نه كهوت.

كهمال مه زهەر

١٩٧١/٦/١٤

دوکتور کهمال مه زهەر، سالی ١٩٣٦ ز له شارى سلیمانى هاتۆته دنیاو
دوا پلهی خویندنی له یه کیه تی سۆشیه تی ته واو کردوو و کارنامه ی
دوکتۆری له تاریخی کورددا وه رگرتوو. ئەندامی کارای کۆری زانیاری
کورد و سکریتیری گشتی کۆریشه.

له زۆر جینگه هەر به دهشتهکی و په‌وه‌ندان ده‌لێن کورد و شارستانییه‌کان به کورد نازان! جا من که ئەوانهم ده‌دیت دلم کورکاندی که به شوین جوغرافیا و میژووی کورد و کوردستاندا هه‌له‌دا بسم و کهل و قوژنی کتیبخانه‌کانی قاهیره و ناستانه پیشکنم و ئەو ده‌سنووسانه‌ی له‌ مه‌ر کورده‌وه ده‌دوین و تۆزی هه‌له‌دانه‌وه‌یان لی نیشتوه، بیانته‌کینم و بیانزۆینم و بیاننۆینم.

رۆژێک که بۆ ئەو مه‌به‌سته ده‌مروانیه کشف‌الظنون، ناوی هیندیك تاریخانم هاته به‌رچاو؛ وه‌ک مفرج‌الکروب فی اخبار بني ایوب و تاریخی شه‌ره‌ف‌خانی بدلیسی و الروضتین فی اخبار الدولتین (النوریة و الایوبیة) و سیره‌ الصلاحیه و چند کتیبیکی تریش که له‌و مه‌به‌ستانه داوان و له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا به‌ عه‌ره‌بی و فارسی نووسراون.

له‌ پاشان ناشنایه‌کم پیتی گوتم: شه‌ره‌ف‌نامه‌ سالی ۱۸۶۰. ز. و اتا ۷۰ سال له‌مه‌وه‌به‌ر له‌ پرووسیا به‌ فارسی چاپ کراوه و کراوته فه‌رانیسیش و له‌و ساوه له‌ ناو رۆژه‌له‌ئاتناساندا وه‌ ب‌ه‌وه‌ که‌وتوه و هه‌ر کس خۆی به‌ تاریخ و جوغرافیای رۆژه‌له‌اتی ناوه‌راسته‌وه خه‌ریک بکا، زۆری پیتیستی به‌و کتیبه هه‌یه؛ چونکه شه‌ره‌ف‌نامه هه‌ر چند تاریخی کورده، به‌لام بۆته فه‌ره‌نگیکی گه‌وره‌ی میژوویی و جوغرافی بۆ ئەو دوو مه‌له‌بنده که گه‌لێک پووداوی گرینگی به‌ خۆیه‌وه دیووه. وه‌ک: لیشاوی ته‌تار و تورکمانی و ئیرانکار و پووخانی ده‌ور و دوکانی عه‌بباسیان و سه‌ره‌له‌دانی گه‌لێک ده‌وله‌تۆکه و ورده‌پاشایان که له‌ بن‌بالی ته‌تار و سه‌ل‌جووقیانه‌وه ده‌رکه‌وتبوون وه‌ک شاق‌قۆینلووه‌کان و قه‌ره‌قۆینلووه‌کان.

هاوینی سالی ۱۹۲۲ پیم که‌وته هه‌له‌ب و ده‌گه‌ل دۆستیکی زانا و کوردپه‌رستدا له‌و مه‌به‌ستانه‌وه ده‌دواین؛ شه‌ره‌ف‌نامه‌م وه‌ بیه‌ره‌اته‌وه و پیم گوت: ده‌لێن له‌ پرووسیه چاپ کراوه. که‌چی نه‌ویش مزگینی پێدام که‌ نوسخه‌یه‌کی ده‌سنووس له‌ هه‌له‌ب هه‌یه و له‌ کتیبخانه‌ی مه‌دره‌سه‌ی عوسمانی دایه. ئیتر به‌ بی‌خۆگرتن چووم کتیبه‌که‌م خوازته‌وه و ده‌ستم کرد به‌ نووسینه‌وه‌ی به‌شه زۆره‌که‌ی که‌ باسی کورد و کوردستان ده‌کا و به‌شه که‌مه‌که‌شم به‌جی هیشته که‌ دانهر له‌ مه‌ر عوسمانیان و پادشایانی ئیرانه‌وه نووسیویه و ناوی کۆتایی لێناوه.

بۆم ده‌رکه‌وت که شه‌ره‌ف‌نامه له‌و کتیبه‌ بی‌هاوتا و هه‌ره‌ باشانه‌یه که له‌ سه‌ره‌تای ئیسلامه‌وه ده‌رباره‌ی کورد و ده‌وله‌ت و میسر و مه‌زنه‌کانیانه‌وه نووسراوه و تا سالی ۱۰۰۵ی کۆچی هیناوه.

ناخر و نۆخری سال بوو که گه پامهوه بۆ میسر؛ مامۆستای زانا شیخ فه ره جو لّلا زه کی کوردیم تیگه یاند که چیم به دیاری هیتاوه. چونکه ده شمرانی شهو پیاوه چاکه له چاپ کردنی کتیبه به نرخه کان زۆر خیرایه، پروم لیتنا که شهرفنامهش به چاپ بگه یهنی.

له وه راما درکاندی که خۆشی زۆر له میژه خهریکی شهو کارهیه و نوسخه چاپکراوه که ی پرووسیه و ده سنوو سیکی سورهبیا (ثریا) به درخانیشی پهیدا کردوه و نیازی وایه له چاپی بدا؛ نیتتر به هموو لایه که لیتی وه خۆ کهوتین.

پیداچوونهوه و له بهر یه ک پانان

شهو سی نوسخه یه مان له بهر ده ستا بوو. مامۆستای زاناش جهنابی شیخ محیه دین سه بری کوردی¹ - که زۆری سه ر له فارسی ده رده چی و له شه ده بیاتی که ون و تازهیدا زۆر شاره زا به - پیاوانه هاته یاریده مان و ملمان نا له بهراورد کردن و له بهر یه ک پانانی هه ر سی ک نوسخه و نه گه ر زیادیه کمان له ده ستنوسه کاندای ده ست نه کهوت شه مانخسته سه ر چاپکراوه که ی پرووسیا. شیخ فه ره ج زه کی جگه له وه که چاپکردنی کردبووه ته رک ی خۆی، راست کردنه وه ی هه له ی چاپخانه شی وه ستۆ گرت. منیش چونکه شاره زا بیم له جوغرافیای میژوو یی ناسیای تورکیا و به تایبه تی ولایاته شه رقیه کهیدا هه بوون کارم شهو بوو ناوه کان بهر مه وه سه ر یه ک و نه گه ر هه له یه کی تیدابی پانان که مه وه.

سالتیکی ره به ق بهو ناوایه به پیداچوونهوه و له بهر یه ک پانان و لیکۆلینه وه و پشکنینه وه خه ریک بووین. هموو سه ری جه وتوان له مالتی شیخ فه ره جو لّلا کۆ ده بووینه وه و هه ر که سه کرده وه ی خۆی پاده نا.

نوسخه چاپکراوه که ی پرووسیه مان دانا به ما ک. هه ر چی له ده سنوو سه کاندای زیاد ی بوو، لاشمان وابوو زۆر پتویسته هه بی، خسته مانه ناو ناوه ره ژکه وه و نه وی زۆریش گرینگ نه بوون له که ناره دا جیمان کردنه وه و پاشمانگه یاند که شهو نوسخانه له کویدا جیاوازیان هه یه.

شه ره فخان له پیتشه کیه که دا نالتی باسی گه لباخ ی ده که م، به لام که نیتسه له ده ستنوو سه کاندای چاومان پی کهوت، وامان به باش زانی ره گه لتی خه یین و چاپی که یین.

1- باوکی زکریا محی الدینه؛ که دهستی راستی جمال عبدالناصر بووه. هه ژار

ئەمەلگە ئاشۇرغۇچى

كورد ھەمىشە دەپى چاكەي مەسپۇف. فېلىيانوف، زىنوفى لە چاۋ دابى و ئەو رۇژھەلاتناسە پىياۋچاكە لە بىر نەكا كە بۇ يەكەمجار لە سالى ۱۸۶۰ز دا شەرفنامەي چاپ كىردوۋە و لە رۇژاۋا بىلاۋى كىردۆتەۋە. خوالىخۇشبوۋى نەمىر پىشەكەيەكى زۇر ھىۋاى بە فەرانسى لە سەم شەرفنامە نووسىۋە. ئىمەش بە ناۋى ئەمەلگە ئاشۇرغۇچى ۋە رىدەگىرپىن و تەنبا ئەۋە نەبى كە بەسەرھاتى شەرفخانە دووبارە گىرپاۋەتەۋە لە كۆتايى كىتەبەكەدا ھەيە، ھەرچى نووسىۋىيە دەپسەخەينە بەرچاۋى خۇيىندەۋاران؛ تا ھەمۇ كەس بىزانى كە ئەۋ زانا پاىەبەرزە و رۇژھەلاتناسانى رۇژاۋاىيى ھاۋكارى، بۇ پەيدا كىردى نۇسخەكانى دەسنووسى شەرفنامە چەندىيان ھەۋل داۋە و چەند پاتەختى خۇرھەلات و خۇرنشىنيان پىشكىۋە و لە رىنگەي زىندوۋ كىردەۋەيدا چەندىيان دەرد و نازار دىۋە.

بە ناۋاتەۋەم زانا و نووسەرە و رىيا و درىياكانى رۇژھەلاتىش تىبگەن، كە زىندوۋ كىردەۋەي ناسەۋارى باب و باپىرى ھاۋنىشمانە كوردەكانەم بەھرى زۇرى ھەيە؛ بە تايىبەتى رۇۋ ئەكەمە ئەندامانى كۆمەلى «يانەي سەركەۋتن» لە بەغدا، كە شىنگىلىك لە خۇ بەدەن و بۇ پاراستى ناسەۋارى گەلى كوردى چارەپەش كۆششتىك بەكەن.

زۇر بە داخەۋە تاۋىستا زانا و نووسەرەكانى كورد لە ناخافتىن و نامەنووسى و كىتەب داناندا زىمانى زىگماكى خۇيان ۋەلا ناۋە و زىمانى ئەۋ گەلانەيان بە دەمەۋە گىرتوۋە كە تەناتە مافى ژيانىش بە گەلە كۆلەكەي ئەۋان رەۋا نابىنن!

خۇزى چاپ كىردى ئەم كىتەبە گىيانى كوردايەتى لەۋ كوردە زلانەدا زىندوۋ بەكردايەتەۋە و دىنەي دابان كە شەرفنامە بەكەن بە كوردى و بىشىخەنە سەم ئەۋ زىمانانە كە رۇشنىبىرانى كورد لىنى تىدەگەن.

ئارەزۋومە كۆمەلى بەرپىزى ناۋبراۋ ئەۋ پىشەكەيە فەرانسىيە بەكەنە ناۋىنەي تىكۆشان و بە ھەمۇ تۋانا ھەۋل بەدەن ئەدەبىياتى كورد زىندوۋ كەنەۋە و زىمانەكە لە ناۋ خۇيىندەۋاراندا پەرە پىسى بەدەن و لە گىتوگۇ و نووسىن و چاپەمەنىەكانىاندا ھەر زىمانى كوردى دەكار بىنن. خەبات بەكەن كە زاراۋە لىنك جىاۋازەكانى باكۋور و باشۋور و رۇژاۋا تا لورستان بەگەيەننەۋە يەك و ئەۋ دەسنووسانەي كە لە مەپ

كورد و كوردستانهوه ده‌دوین و له رۆژه‌ه‌ل‌ات و خۆرنشیندا خزیونه‌ته گۆشه‌ی بی‌که‌سییه‌وه،
بیاندۆزنه‌وه و تۆزیان بته‌کینن و به‌هره‌یان لی‌ه‌ل‌ک‌رینن.

نیمه‌ش به‌ش به‌ حالی خۆمان نه‌گه‌ر بزانیان زانیانی کوردی عه‌ره‌بی‌زان و عه‌ره‌به‌کانی دۆستی
کورد یاریده‌یه‌کمان ده‌دن، ناماده‌ین نه‌م کتیبه‌ نایابه‌ بکه‌ینه‌ عه‌ره‌بی تا فارسی‌نه‌زانیان بزانیان چی
تیدایه‌.

خۆ نه‌گه‌ر نه‌ندامانی به‌ریزی «یانه‌ی سه‌رکه‌وتن» خۆیان بیانه‌وی‌ بیکه‌ن به‌ عه‌ره‌بی نیمه‌ که‌ له
پیداچونه‌وه و له‌به‌ریه‌ک رانان و دۆزینه‌وه‌ی ناوی راستی جوغرافی و تاریخیدا نه‌زموونمان هه‌یه‌ و
له‌ کل‌ ده‌ره‌اتوین، ناماده‌ین به‌ پی‌ توانا هه‌موو جۆره‌ کۆمه‌گیک‌ی زانستی و نه‌ده‌بی به‌و برایانه
بکه‌ین.

داخم ناچی: ناوی سه‌دوچه‌فتاوسی کتیبمان له‌ میرسوره‌ییا به‌درخانه‌وه بۆ هاتبوو که‌ له‌ مه‌ر
کورد و کوردستانه‌وه دواون و جیگه‌ و سالی چاپکردنیشیان دیاری کرابوو؛ هه‌روه‌ها دوو پی‌ستی‌شمان
ساز کردبوو؛ له‌ دوامین کاتا نه‌ماتوانی بیخه‌ینه‌ پال‌ نه‌م چاپه‌ فارسیه‌وه.

زۆر سوپاسی میرسوره‌ییا به‌درخان نه‌که‌ین و هه‌ر وه‌ها چاکه‌ی جه‌لادت به‌درخانی برایشیمان له
سه‌ره‌ که‌ هاوینی سالی ۱۹۲۶ بۆ ماوه‌یه‌ک یاریده‌ی داين.^۱

مه‌مه‌ده‌دعه‌لی عه‌ونی

۱- شه‌ره‌فتنامه‌ به‌ فارسی، سالی ۱۹۳۰ز له‌ میسر له‌ چاپ دراوه‌ته‌وه. هه‌ژار

شهرهفنامه کتیبیکه ههر له رۆژکارانی کهوناراوه تا سالی ههزار و پیننجی کۆچی دهربارهی هۆز و بنه ماله کانی کورد دهووی. دانهره کهی شهرهف خان کوری شه مسه دین میری ولاتی بدلیسه. بدلیس - له گهل بچوو کیشیدا - له هه موو مهزن نشینه کانی کوردستان گرینگتر و له پرووتره.

«لیره دا باسی ژبانی شهرهف خان و باب و باپیرانی دهکا. جا چونکه نیمه له دواییدا ههر

نهینوو سین لامان داوه. م. ۶۰»

به لام زۆر دژواره بزانیس کهی دهستی پی کردووه؟ نه کهر له پیشه کهی کهی ورد بینه وه وا ده رنه کهوی زۆر له میژسال بووه به ناواتی نووسینه وه بووه. چونکه زۆری سهر له تاریخ دهرچووه و لیش براره تاریخیک بنووسی کهسی تر پیتی تی نه بردپی و کاری تیدا نه کردپی؛ به لام له بهر کار و فرمانی زۆری خۆی بۆی نه کراوه نهو ناواته پیک بینی. له دواییدا که تووشی نارامی و سانه وه بووه، تاریخی گهلی کوردی خۆی به سهر پووهره وه چه سپاندووه. منیش و مسیق و لکو لامان وایه دوای نهوه سولتان مراد شهرهفی هیتاوه ته وه سهر چیگهی باب و باپیرانی، نهوسا نووسینی کتیبه که دهستی پی کراوه. کهرستهی شهرهفنامهی له به لگهی هه مه جوهری رۆژهه لاتی و له گێرانه وهی ده ماوده می پیرانی باوه پیتکراو و له بیره وه ری خۆیه وه پیک هیتاوه.

نرخى زانستی نه م میژووه کوردیه چیگهی گومان و کیشه نیه. ده گهل نه وه شا که سیسه د سالی به سهر تپیه ریوه، هیمان له رۆژهه لاتی کاریکی دیکهی وا نه کراوه که به سهنگی شهرهفنامه بیتته وه. له راستیدا جگه له شهرهفنامه، دهربارهی کوردان چه ند بزگور و تیتۆلنیک لیر و له وی و چه ند پارچه یه کی که م نه بی - که کهوتۆته ناو کتیبانه وه - چیترمان دهس ناکه وی؛ نه م چه ند پارچانه ش با زۆریش بن، به لام شتیکی وا ناده نه دهست که پیاو وه دهنگ نه هیتنی و به وانه ناکه نینه دامه زرانی تاریخیک بۆ گهلی کورد؛ که گه لیک لکی لی ده بنه وه و ههر لکهی میژووی سهریه خۆی خۆی ههیه.

شهرهف جگه له پرووداوانه ی له تاریخی عه ره ب و فارس و تورکه وه کۆی کردۆته وه، به شیکی زۆری له به سه ره اتی تازه و گرینگى وا خستۆته سهر که زۆر به کارن؛ هۆزه کانی به ریکی و ته کوزی

بردۆتەوه سەر یەك و بەو كارەى والايبهكى زۆرى له تاريخى گەلانى ناسيادا پىر كردۆتەوه و لىسرهدا زۆرى چاكه كردوو.

له مەر جوغرافيا و سروشتى گەلان و چلۆنايه تيان، زانوييه كامى چاك و پاكه، هەلبىياردوو و له تاريخه كهيدا جىي كردۆتەوه و بەوه نرخى ئەدهى نووسراوه كەى زۆر بالا بردوو.

ئەو رەختانەى دەتوانين له شەرەفى بگريين دوانى سەرەكين:

يەكيان رى و شويى كتيب دانانە و ئەوى تر تەرزى دارژتنيهتى.

هەرچى رووداوى ميژووى كورده، دەبوايه بكرايه به دوو بەشەوه و بەشيتكيان زۆر لەوى تر

جياواز بوايه:

ئەو لايەنە كە زۆر سەرنج راده كيشى ئەو مەبەستانەيه كە له پيشدا نەنووسراون و له كوردانەوه ميژووى رابردوانى بيستوو و هينديكيشى بۆ خۆى به چاو ديتوو. كتيبەكە لەو بارەوه سەرچاوهيه كە هەرگيز لىل نابى و وشكاوى دانايه. بەلام ئەوانەى له كتيبى تريهوه وەرگرتوو له گىرانەوهى رووداوه كاندا زۆرى هۆش نەداوتى و خۆى له هەلە نەپارازتوو.

هينديك جارن گىرانەوهى رووداوه كانى لى ئالۆزاه و ناوى به هەلەى نووسيون و تووشى بى سەر و بەرەى واهاتوو كە تاكرى دلمان ناوى لى بخواتوو. له مەر تەرزى نووسينه كەشى ئەگەر ئەو شىعرە زۆرانە و ئەو چەند وشە هەلمساو و گرانه كەمانە نەبى - كە رۆژەلاتيه كان حەزى لى دەكەن و به لای نيمەشەوه باش نيبه - به گشتى نووسينه كەى رەوان و هاسانە؛ چەند رووداوىكى له راستى به دووريشى تيدا بەرچاو دەكەوى.

له چاپ كردنا نيشانەى پرسيارم (?) له سەر ئەو وشانە دانا كە لىيان دوو دل بوم. له دواى

كتيبەكەوه به دريژى لەوانەوه دەدويم و دەيكەم به نووسراوى خۆم!

دەگەل ئەو هاشا نابى رەختە كانم به گرینگ بگريين؛ چونكە ئەك هەر شەرەف خان، بگره هەموو نووسەرانى رۆژەلات، گوئى بەوه نادەن كە دەبى پياو له لىكۆلینەوهى زانياريدا باش ورد بيتەوه. رۆژەلاتيه كان زۆرەيان له پوو بيسرەوهرى خۆيانەوه تاريخ دەنووسنەوه و لايان وايە وا باشتره.

تەرزى نووسينه كەش دەكرى بۆ پياويكى وەك شەرەف خان چاوپۆشى لى بكرى؛ چونكە زۆرەى

ژيانى له فەرمانى ديوان و له هەرا و شەر و شۆردا بەخت كردوو.

له ولاتی رۆژهه لاتا شهرفنامه زۆر کهم بلاو بۆتەوه. هۆیه کهشی زۆر هاسانه: گهلی کورد له ناسیادا دهوێکی گرینگی نهبووه و تاریخه کهشی بۆ خهڵکی رۆژهه لات زۆر به کار نههاتووه. دیسان سه ره پرای نهوهش له فهرههنگی هونهر و کتیباندا - که حاجی خهلیفه ی کاتب چه له بی نووسیوه - ناوی شهرفنامه جینگه یه کی باشی بۆ ته رخا ن کراوه. (پروانه: کشف الظنون، چاپی فلورجل، ژماره: ۲۱۳۵-۲۱۴۴).

ئهو نووسه ره گه وه ی کتیبی جیهان نوما ی له جوغرافیا دا نووسیوه، هه ره وه ها زهینه له عابدين، که کتیبی ریاض السیاحه ی داناهه، هه ره دوو کیان ده ره ره ی کوردان زۆر شتیان له شهرفنامه وه رگرتووه. دوو جاریش له ناسیادا شهرفنامه کراوه ته تورکی؛ یه کیان سامی ناویک بۆ میرینکی کوردی وه رگرتاوه؛ که ناوی مسته فا به گ بووه. (پروانه: مۆرلی. پیپستی ده سنووسه عه ره بی و فارسیه میژووییه کان؛ که له کتیبخانه سی کۆمه لئی ناسیایی پادشایی بریتانیا و ئیهرله نده).

حاجی خهلیفه به ناوی تاریخی شهرفخانه ی بدلیسی ناوی بردووه. له نه وروپادا بۆ یه کهم جار دێرلو باسی لیه کردووه و له دوو وتاردا له مه ر کتیبخانه رۆژهه لاتیه که یه وه لپی دواوه: جاریک «تاریخی شهرفخانه ی بدلیسی» پی ده لئی و جاریک به «تاریخی کوردان» ی ناو ده با. (پروانه: مایسترخت). هه ره دوو وتاریشی بی زیاد و کهم له فهرههنگه که ی حاجی خهلیفه وه وه رگرتاوه و وا دیاره سی ر جان مالکۆلم له پیش هه موو نه وروویاییه کدا نوسه ی شهرفنامه ی وه گیر که وتووه. نه ویش مه زنی هۆزی محیتری کورد داویه تی، له سه ری نووسیوه: کوردین کورونیک هی فۆن شهرف نه و نوسه یه لای مه کۆی ناسیایی پادشایی بریتانیا ی مه زن و ئیهرله نده یه (پروانه: پیپستی). زۆریش سهیره که تاریخی فه رمانه ره وایی نه رده لانیشی له دواوه ره گه ل خراوه که له سالی ۱۲۲۵ ی کۆچی (۱۸۱۰ زایینی) دا نووسراوه. (پروانه: که ته لۆگی مۆرلی و ماریلو).

مالکۆلم له تاریخه فارسیه که یدا که سالی ۱۸۱۵ بلاوی کردۆته وه، زۆر جار باسی شهرفنامه ده کا و ته نانه ت چه ند کورته رووده اوێکیشی لی نه گرتۆته وه؛ به لام زۆر به گرینگی نه رگرتووه و به درێژی

له ناوه‌رۆکی نه‌دواوه.^۱

تا سالی ۱۸۲۶ نه‌وروپا نرخى شه‌رفنامه‌ی نه‌زانیبوو؛ چونکه سه‌رنجی پۆشنبیرانی پانه‌کیشابوو. من لی‌ره‌دا ده‌ خۆ پاده‌بینم نه‌م راستیه‌ بخه‌مه‌ روو که له‌ سایه‌ی زانایانی پروسه‌وه‌ نه‌و دیاریه‌ هی‌ژایه‌ پێشکه‌ش به‌ زانست کراوه‌ (پروانه: دورن. مه‌کۆی ناسیایی. به‌شی دووه‌م).

مسیۆ فراش یه‌که‌م که‌سی‌ک به‌وه‌ که له‌ سالی ۱۸۲۶ دا بانگاوازی بۆ نه‌و تاریخه‌ کوردیه‌ کرد و کورته‌ لی‌کۆلینه‌وه‌ و شی‌کردنه‌وه‌یه‌کی له‌ سه‌ر نووسی و له‌ کۆتاییدا به‌ ناواتی خواست که نه‌م تاریخه‌ گرینگه‌ ناسیاییه‌ ته‌رجه‌مه‌ بکری‌ت. ده‌لی: «وه‌رکیرانی نه‌و ناسه‌واره‌ به‌ نرخه‌ ده‌بی‌ته‌ په‌نجه‌ره‌یه‌ک، تاریخی ناسیامان بۆ پۆشن ده‌کاته‌وه‌.»

هه‌ر له‌ هه‌مان سال‌دا مسیۆ ول‌کو یادداشتی‌کی له‌ سه‌ر می‌ژووی فارس بلا‌و کرده‌وه‌ و ناوی شه‌رفنامه‌شی له‌ سه‌ر نووسی و برێکی‌شی باسی شه‌رفخان کرد (رۆژنامه‌ی ناسیا، به‌شی ۸، سالی ۱۸۲۶ پ‌و‌پ‌ه‌ر ۲۹۱، ۲۹۸).

دوای نه‌وه‌ش به‌ ماوه‌یه‌ک مسیۆ شار‌موا - که له‌ سان پت‌رسبورگ مامۆستای زمانه‌کانی پۆژه‌ه‌لات بوو- له‌ سه‌ر نامۆژگاری مسیۆ فراش فرایه‌ین ده‌ستیدا ته‌رجه‌مه‌ کردنی شه‌رفنامه‌ (پروانه: فراش ژبانی شی‌خ سه‌فی شه‌رده‌وی‌لی). شه‌گه‌ر نه‌خۆشی ری‌نگه‌ی لی‌ نه‌به‌ستایه‌، نه‌و پۆژه‌ه‌لات‌ناسه‌ هی‌ژایه‌ کرده‌وه‌یه‌کی وای ده‌خسته‌ پ‌وو که سه‌رنجی زانایان راپیک‌شی.

له‌م پۆژانه‌ی دواییدا که له‌ سایه‌ی تی‌کۆشانی زانایان و دنیا‌گه‌رانه‌وه‌ لی‌کۆلینه‌وه‌ له‌ زمان و تاریخ و جو‌غرافیای کوردستان زۆر له‌ بره‌و دایه‌، شه‌رفنامه‌ بۆ نه‌و مه‌به‌سته‌ تایبه‌تیانه‌ زۆر به‌که‌ل‌که‌ و شه‌وانه‌ی به‌ه‌ره‌ی لی‌ ده‌بینن پۆژ به‌ پۆژ روو له‌ زیادین.

۱- نه‌و نووسه‌ره‌ ئینگلیسیه‌ به‌ شه‌رفنامه‌ ده‌لی: می‌ژووی کوردان" به‌ دانه‌ریش ده‌لی: شه‌رفه‌دین. ناوی می‌ژووی کوردان له‌ نه‌وروپا و ناسیا به‌ سه‌ر کتیه‌که‌دا پ‌راوه‌. مسیۆ ری‌خ [له‌ پ‌و‌پ‌ه‌ر ۱۲ی چاپه‌که‌ی میسر‌دا وا نووسراوه‌. به‌لام رهن‌گه‌: ری‌خ بێ. هه‌ژار] که‌ پاش مال‌کۆلم به‌ ده‌ سا‌ن ها‌تۆته‌ کوردستان هه‌ر وای ناو ده‌با. «پروانه‌ باسی مانه‌وه‌ی له‌ کوردستان و دی‌سه‌نی نه‌ینه‌وی کترن، چاپی له‌ندن، سالی ۱۸۳۶. ز، به‌شی هه‌وه‌ل، پ‌و‌پ‌ه‌ر ۱۰۹، ۲۴۷، ۳۰۲ و ۳۸۰».

ناتوانین بل‌تین ناوی شه‌رفه‌دین هه‌له‌یه‌؛ چونکه شه‌رفخان هه‌ر خۆی به‌ شه‌رف باس کردوو. هه‌موو شه‌رف ناوی‌ک دینی‌کی ده‌گه‌له‌. مۆزلی له‌ پێرستی مال‌کۆلم‌دا هه‌ر ده‌لی: شه‌رفه‌دین و له‌ پێرستی سان‌پت‌رسبۆرگ‌یشدا هه‌ر وایه‌.

مسیؤ کاتمر له تاریخی مغول و فارس، چاپی پاریس، روپەر ۳۱۹-۳۲۹، چند پارچه‌یه‌کی له شهره‌نامه خوازتوتوهه. نه‌گەر له پیستی ده‌ست‌نوسه‌کانی رۆژه‌لات، له کتیبخانه‌ی قه‌یسەر له سان‌پترسبۆرگ، هی سالی ۱۸۵۲، روپەر ۲۹۵ پروانی، وتاریکی سه‌ره‌خۆ بۆ ئەم تاریخه‌ تهرخان کراوه. دوکتۆر هاینریش ئالفرد بارب^۱ له ناکادیمی زانستی پادشاهی ئه‌هن به‌شی فله‌سه‌فی - میژوویی^۲ - که ده‌باره‌ی فله‌سه‌فه‌ی تاریخه‌وه‌ی نووسیه‌ و باسی تورکیا و فارس نه‌کا - له دوو وتاراندا پوخته‌ی شهره‌نامه‌ی سه‌ر له سه‌ر جێکر دۆتسه‌وه و لێسه‌وه دواوه. هه‌ر وه‌ها شه‌و نووسه‌ره وتاریکی سیه‌مه‌ی له سه‌ر پینج بنه‌ماله‌ی کورد نووسیه‌ که ده‌توانین بلیین به‌شی یه‌که‌می پێ تهاو کردوه.

مسیؤ مورلیش له پیستی شهره‌نامه‌دا، ناوی شه‌و هۆز و مه‌زانه‌ی به‌ هه‌له نووسراون له سه‌ر دوو ته‌رجمه‌ تورکیه‌که‌وه که له مووزه‌ی بریتانیادان راستی کردوونه‌وه.

مسیؤ لیرسن له باسی کورداندا کورته‌ وتاریکی له سه‌ر تاریخی کورد هه‌یه و چند رووداوێکی سه‌یر نه‌گێرته‌وه که له شهره‌نامه‌ی وه‌رگرتوه؛ که له دوايسدا مسیؤ کۆتیک راستی شه‌وی گوت و نووسراوه‌که‌ی بلاو کرده‌وه تا به‌تالایی پرکاته‌وه و پێداویستیک پیک بێنێ.

بیرم لێ کرده‌وه، تیگه‌یشتم چاپ کردنی شهره‌نامه‌ جگه‌ له‌وه که به‌هه‌ری فه‌ری هه‌یه، بۆ زانستی میژوویی ده‌باره‌ی کورد زۆر زۆر پێویسته. بریارم دا نوسخه‌ فارسیه‌که‌ به‌ ته‌رجمه‌وه بلاو بکه‌مه‌وه و چند که‌ناره‌ و لیدوانی فله‌سه‌فی و میژوویی و جوغرافیش به‌خه‌مه سه‌ر شه‌و به‌شه‌ی که من ده‌ری ده‌خه‌م و جگه‌ له کۆتاییه‌که سه‌رله‌به‌ری شهره‌نامه‌که ده‌بێ و نه‌مه‌ش که من چاپی ده‌که‌م بۆ میژوویی کورد زۆر گرینگه؛ چونکه باسی هه‌ر هۆزه‌ی به‌ جیا تێدایه‌ و به‌ باسی به‌سه‌رهاتی دانسه‌ر دوا‌ی پێ ده‌هینم و کۆتاییه‌که‌ش ده‌که‌ویته سه‌ر به‌رگی دووه‌م. جا وا من له چند وشه‌یه‌کدا روونی نه‌که‌مه‌وه که بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی ما که فارسیه‌که‌ چم کردوه‌وه:

۱- HEINRICH ALFRED BARB

۲- Sitzungserichte der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften. Phil-Hist. Klasse. Wien ۱۸۵۳.

له چوار دهسنووسم روانیووه:

۱- دهسنووسی کتیبخانهای قهیسەر له سانپترسبۆرگ، که سالی ۱۰۰۷ کۆچی، پاش دانانی کتیبکه، به دوو سال نووسراوهتهوه و دانهریشی چاوی پیتدا خشاندووه.^۱

۲- دهسنووسی مسیۆ خانیکۆف: ئەم زانا رۆژههلاتناسه سالی ۱۸۵۴ له فارس کۆنسولتی گشتی رووسیه بووه. ئەو نوسخه‌ی له دیلمه‌کان- لای سلماس- کپیوه. دوو دهسنووسی دیکه‌شی له کتیبخانهای یه‌حیاخان، خانی فه‌رمان‌ره‌وای نازه‌ربایجان وه‌رگرتووه^۲ له به‌ر یه‌کی راگرتوون و هینه‌که‌ی خۆی له به‌ر چا کردوون.

مسیۆ خانیکۆف- که هه‌موو که‌س ده‌زانێ له ریتگی زانستدا چه‌ند پیاوه- هه‌تا له چاپ کردن بوومه‌وه، ده‌سنووسه‌که‌ی خۆی له لا دانام.

ده‌سنووسی خانیکۆف نۆزده‌ی مانگی شابانی سالی ۱۲۵۲ی کۆچی (۱۸۳۷.ز)، کابرایه‌ک به‌ ناوی مه‌حموودره‌زا کورپی سابەر عه‌لی که‌ربه‌لایی به‌ فه‌رمانی ره‌وشه‌ن ئەفه‌ندی له گوندی دیلمه‌کان، له به‌ر ده‌سنوسیکی شه‌رفه‌خانه‌وه نووسیویه‌ته‌وه؛ که میژووی ده‌گه‌ریته‌وه سه‌ر سالی ۱۰۰۷ کۆچی و له کۆتاییدا ناوای نووسیوه: «دانهری هه‌ژار و نووسه‌ری بیتکاره و چا له به‌زه‌یی خوای گه‌وره، شه‌رف کورپی شه‌مسه‌دین رۆژه‌کی کیسپایی، له کۆتایی مانگی موچه‌ره‌می سالی ۱۰۰۷ کۆچی پیغه‌مبه‌ر - دروودی خوای له سه‌ر- له شاری بدلیسی خوا له به‌لایانی بیاریزی، له نووسینه‌وه و راست کردنه‌وه و بۆار کردنی بوومه‌وه. به‌ یاریده و کۆمه‌کی خوای به‌خشنده، کۆترین کۆیله و له به‌رد و دار بیتکارتر مسه‌مه‌د ره‌زا کورپی که‌ربه‌لایی سابەر عه‌لی، له گوندی دیلمه‌کان له رۆژی سی‌شه‌مه‌ نزیک چیتشه‌نگاو، ۱۹ی مانگی شابانی به‌ریز، نووسینه‌وه‌ی ئەو کتیبه‌ی ته‌واو کرد.»

له ده‌سنووسه‌که‌دا رۆژ جار جی مۆری ره‌وشه‌ن ئەفه‌ندی ده‌بینرێ. مۆره‌که‌شی به‌ فارسی لیتی هه‌لکه‌ندراوه: تسجلی‌الله ناگاه آید اما بر دل آگاه آید (خوا له سپر خۆی ده‌ر ده‌خا به‌لام دل‌ی وشیا‌ری گه‌ره‌که) له ناوه‌پاستیشا ناوی ره‌وشه‌ن و سالی ۱۲۵۱ به‌رچاوه‌ده‌که‌وی.

۱- ئەم گفته‌ راسته؛ له برانه‌وه‌ی ده‌سنووسه‌که‌دا نووسراوه: له برانه‌وه‌ی مانگی شه‌شه‌کانی سالی هه‌زار و هه‌وتی کۆچی پیغه‌مبه‌ر دروودی خوای له سه‌ر، له شاری بدلیسی خوا له گزی شه‌یتانی بیاریزی، به‌ ده‌ستی دانهری کتیب، خوا هه‌ر پایه‌دار و بالاده‌ستی بکا، راست کردنه‌وه، بۆاری ئەم کتیبه‌ کۆتایی هات.

دهسنووسى خانىكۆف ۲۵۰ پەرپه وهه مووى كه سىك نووسيوويه ته وه و زورره وانه و دىرپى لىك نىزىكن.

۳- دهسنووسى مووزهى ناسيا، زانكۆى قهيسەر له سان پتسر سبزرگ، ژماره ۷۵۶، له سەر شوينى پيشووى رۆسۆ. ئەو دهسنووسه ۶۰۵ پەرپه و خهته كهى ناخۆشه؛ بهلام باش ده خوئندىرتهوه. به ديارى بۆ مسيو رۆسۆ هاتووه. كابراى خاوهنى له رووپهري يه كه ما نووسيوويه: «له باداخانى حاكمى ساوجبلاغهوه، نريك گۆلى وان» بهلام نه تاريخى نووسينه وهى له سهره و نه ناوى نووسەر. ههر دهسنووسه كهش چوار خهتى له دواوه نه ماوه. ئەم نوسخهى رۆسۆيه دراوه به مسيو ولكو. شهوئيش وتاره كهى له سەر نووسيوه و له رۆژنامهى ناسيايدا بلاوى كردۆتهوه.

۴- دهسنووسى مووزهى ناسيا، ژماره ۵۷۶ كه بارۆن بود له فارسه وه هيناوويه و تهنيا سه د لاپه رپه و به: «كه ايوان كيوان با وجود علومكان» كه له پيشه كيه فارسيه كه دايه دهست پى ده كا و به: «سبحان بگ و سلطان احمد بگ» - كه باسى سوئديه كانه - ده برپهتهوه.

دهسنووسه كه به خهتئىكى زۆر جوانه و دياره كۆنه و ناگادارىشى لى نه كراوه. له سهره تا و برانه وه شدا چهند نووسراوئىكى له بابته خوا و دينه وه وه سەر خراوه. به ندىكى زۆر تازه شى له سەر ميژووى نه رده لان له دواوه په گهژ خراوه و پيكه وه ده بهرگ گيراوه. دوو كه مايه سى زل له وه دهسنووسه دا ههيه. به كيان به رستى «محمدي خان الشهير» دهست پى ده كا؛ تا ده گاته ئەم وشانه: «و شايسته رفعت آن كس است». «بروانه يه كه م چاپى شه ره فنا مه، رووپه ۱۲۹-۱۵۹ به شى يه كه م». دوو هه م: به دوو وشه «آثار شجاعتش» دهست پى نه كا؛ تا ده گاته: «و پنج پسر داشت». «بروانه چاپه فارسيه كهى رووسيه، به شى يه كه م، رووپه ۱۸۹-۱۹۷». شتى تيريشى تيدا نه دۆزرتته وه و په ركهانىش هه موو له جىگهى خۆيان نين.

به لای منه وه له و چوار دهسنووسانه ههر دوانيان ته واون: نوسخهى مسيو خانىكۆف و نوسخهى

ناسيا، ژماره ۵۷۶؛ كه چى ئەوانيش به و پييه كه شهرف خان له پيشه كيه كه دا هيناوويه، ههر دووكيان چوار به نديان كه مه كه باسى زه رزا و نه ستونى و داسنى و ته رزايه. من ده ليم ده بى دانهر خۆى باسى نه كردبن. ئيتريان چى له وانه وه نه زانويه، يان زه مانه ماوهى نه داوه، وازى لى هيناون. ناوه كانى نووسيون بۆ نه وه له هه لئىكى باشتردا بگه رپهته وه سه ريان و نه وه هه له ش نه ره خساوه كه بۆيان بابدا ته وه. ئەم بيهره له هه موو شتئىك پتري رى تى ده چى؛ چونكه شهرف خان به گشتى گوتى به وه

نه داوه به ناوه کانی پيشه کيه کهيدا بيتهوه يهک له داوی يهک به سهريان کاتهوه.

نهو رټک و پټکيهی که نټستا تيا ده بينرئ بؤيهيه که من خؤم پټرسته کهم ته کووز و له بار کردووه. ده سنووسه کهی مووزهی ناسيا ژماره ۵۷۶ له بهشی دووه می (روپهړی سيهه م) دا که ده بوايه له نټوان فسرمانه پوهایانی ماهیده شت و بانه دا باسی ته رزا بکا ته رزاش له هه موو ده سنووسه کانی که وتووه؛ به لآم لټوانیټکی سه ربه خؤی ده رباره ی گه لباخی تټدايه. «بروانه نوسخه ی سټرجان مالکؤلم پټرستی مؤزلی روپهړ ۱۴۹».

نهو بار سووپان و نالآ و گوژرانه منی هټناوته سه ر نهو بیره که دانهر خؤی ده ستیکی تټداوه و بؤی ته واو نه کراوه؛ به لآم هه ر بؤ خؤم وا بیره ده که مه وه. پياو ته واو دلئی ناو ناخواته وه تا گه لټک نوسخه ی ده سنووسی شه ره فناصه ی ده س نه که ون.

من که هه ر چوار نوسخه م به رچاو که وتووه، ناچارم هه ر چی له و چوارانه دا لټک جياوازن له داوی بهشی دووه می کتټبه که دا بيانخه مه به ر چاوان و له وه به ولاره ش نهو وتارانه ی ده رباره ی نهو ده سنووسانه وه ده نووسرټن، نرخي هه مروانيان دیاری ده کا.

بؤ له به ر پانان و له چاپ دانی نهو کتټبه، ده سنووسه که ی کتټبخانه ی قه یسه رم به لاره پئ باشتر بوو؛ چونکه شه ره فخان به ده ستی خؤی چاکي کردووه. کارگټپری کتټبخانه که -پياو هه ق بلئ- زؤر به رووی خؤشه وه رټگه ی دام، که لک له و ده سنووسه وه رگرم. جا چونکه رټی و شوټنی کتټبخانه واوو، نه ده بوايه کتټبی لئ ده رکه وټته ده ر، ناچار بووم هه ر له وټدا ده گه ل نوسخه ده سنووسه که ی خانیکؤفندا له به ر يه کيان راگرم و گه لآله ی چاپه که شم هه ر له به رانبه ر نه ودا راده نا. هه ر که موکوړپه کيش که له نوسخه که ی کتټبخانه دا هه بوون له به ر نه وه که ی خانیکؤف چاکم کرد. نټتر گومانم نه ما که کتټبه که ی من زؤر له ده سنووسه که ی ناو مووزه ی ناسيا باشتر ده رچوو. خؤ به تايبه تی که سه ر له به ر دوو جارانشی پټدا چوومه وه. جا داومه چاپ بکری. مه گين چؤنه کاييش روټی دنا هټچ ده سکاريشم له خؤمه وه تټدا نه کردووه.^۱

نه گه ر جاروباره -نه ویش زؤر که م- به تالآيه که م پر کردؤته وه، بؤم روانيوته نووسراوی نه وانه ی

۱- لټره دا به چند دټرټک باسی ته رزی نووسين و درؤشمی سه ر پټه کانی کتټبه فارسيه که ده کا. جا چونکه له کورديه که دا کارمان پئ نامټنی، ناچار بووم ده رم هاویشت. هه ژار

شهره فخان خۆی بههره‌ی له کتیبیان وهرگرتوو. وهك: ئیبنو خهله‌كان و عه‌بدوپرزه‌زاق و هه‌ی‌ت‌ریش. چونكه من -وهك گوتم- راست کردنه‌وه‌ی هه‌له و به‌لگه له سهر هه‌ینانه‌وه‌یان هه‌لده‌گرم بۆ دوا‌یه و به‌ دوور و درێژی له سه‌ری ده‌پۆم.

به‌ر له‌وه له‌وه پێشه‌که‌یم بېمه‌وه که ویستم خۆبنده‌واران بزانتن بۆ چاپ و بلاو کردنه‌وه‌ی چۆن شیوه‌یه‌که‌م په‌چاو کردوو، به‌ پێویستم زانی بۆ شاره‌زا کردن، ناوی نه‌و شه‌ره‌فنامه ده‌سنووسانه بنووسم که وهك من نه‌یزانم له نه‌وروپا ده‌س ده‌که‌ون.

جگه له چوار نوسخه‌ی که من کتیبه‌که‌م له به‌ر چاپ کردوو و له رووسیه هه‌ن، سه‌ی ده‌سنووسیش له نه‌مسا لای دوکتۆر بارب هه‌یه. سیرجان مالکۆلم له لهنده‌ن نوسخه‌یه‌کی هه‌یه که ئیستا له پال کۆما کتیبی کۆمه‌لی ئاسایی پادشایی بریتانیا و ئیسرله‌نده دایه. «پروانه که‌ته‌لۆگی مۆزلی رووپه‌ر ۵۱». له پاریس ده‌سنووسیک هه‌یه و به‌شیکه له کۆمه‌له کتیبیک، به‌ خه‌تیکێ زۆر جوانیش نووسراوه‌ته‌وه. «پروانه: ولکۆ وتاره‌کانی پۆژنامه‌ی ئەزمانک سالی ۱۸۲۶، به‌شی ۸، رووپه‌ر ۲۹۱، وتاری تاریخی مغول و فارس، کاترمه‌ر، رووپه‌ر ۳۰۱».

لیم پوونه له مووزه‌ی بریتانیا‌شدا نوسخه‌ی مسترریچ هه‌یه -که له کوردستان ده‌ستی که‌وتوو- چونکه هه‌موو ده‌سنووسه‌کانی دران به‌و مووزه‌یه. «پروانه چیرۆکی مانه‌وه‌ی ریچ له کوردستاندا، به‌شی یه‌که‌م، رووپه‌ر ۲۴۷ و که‌ناره‌ی بارب رووپه‌ر ۵».

هه‌ر وهك باسیشمان کرد، دو ته‌رجه‌مه‌ی ترکی له شه‌ره‌فنامه هان له مووزه‌ی بریتانیا‌دا. مسیۆ ریۆ کورته باسیکی له سهر نووسیون. «پروانه که‌ته‌لۆگی مورلی-۱۴۵ و که‌ناره ژماره ۳».

ف. ئیلیامینۆف زۆرنۆف

سان پتسرسیۆرگ، مانگی یه‌که‌م، سالی ۱۸۶۰ میلادی

ئىدىئىيە بە دانستە

دەريارەى كورد و كوردستان

كوردستان يان كوردەوارى، ولاتىكى گەورە و ھەراو و بەرىنە و بەشى ھەرە زۆرى ۋەبەر توركەيە كەوتووە. بەشىكى زۆر گەورەشى خراوتە سەر ئىتران و ھىندىكىشى لاي ژووروى عىراقى لى پىك ھاتووە و ھەر بە ناوى دانىشتووەكانىبە ناو دەبرى كە ھەموو كوردن.

توركان بۆ مەبەستى سىياسى خۆيان ناوى كوردستانيان لە جوغرافىيا و دەفتەرى ديواندا سىپوئەتەوہ. ئەو ولاتەى لە توركيا ناوى كوردستان بووہ و ھەرەھا ئەستەنى كوردستانى ئىترانى ئىستا، ھەموو شار و مەلئەندەكانى كوردنشەين ناگرىتەوہ و سەنورەكانى نەتەوايەتى كوردستان دانان. ديارى كوردنى سەنورەكانى نەتەوايەتى كوردستانى گەورە زۆر دژوارە كە بە وردى ديارى بىكرىن. چونكە:

۱- ھەر زۆر لە زووہو لە لايەن دەسلەتدارانەوہ ژمارەبەكى يەكجار زۆر لە توركمان و فارس و

عەرەب كۆچيان پى كراوہ و دە كوردستان خىترائوہ و تىكەلۆ بە كورد كراون.

۲- زۆر كورد لە كوردستان ئاوارە بوون و دەگەل يىگانەى دراوستىدا رەگەزيان لىك ھالوہ.

۳- دەولتە ئىسلامە گەورەكان، زۆريان ئال و گۆرى ئىدارى و سىياسى كردووہ و كوردىان لىك

ھەلاواردووہ و شوئەنەوار و سەنورى نەتەوايەتى گەلانىان دەسكارى كردووہ.

۴- ھۆى ھەرە گرىنگىش نەوہبە خويئەوارى كورد ھەستى نەتەوايەتى خۆيان بەرانبەر بە پى و

شوئىنى تازەى زانىارى پەروەردە نەكردووہ و لە نووسىن و بلاوكردەنەوى بىر و باوپردا زمانى خۆيان

دە كار نەھىناوہ و بەو ھۆبەوہ زمانى نىشتمانيان وەختە لە شارە گەورەكاندا لە ناو بچى و زمانى

كوردى ھەر لە چيا و چۆلان ماوہ و خەلكى گوندان و كۆچەران ھىشتوويايەتەوہ.

ھەر چۆنىك بيت، ئىمە دەتوانىن لە پرووى ئەو مەلئەندانەوہ كە زۆربەى كورد لەواندا بە زمانى

كوردى داخۆن، سەنورى نەتەوايەتى مېژووى كوردستان نىشان بەدىن؛ ئىتەر بە كوردى دەنوسن يان

نا، كارمان بەوہ نىبە.

کوردستان له شیمالهوه دهگاته چیای نارارات؛ که ئەو چیایه له مپه‌ریکی جوغرافی و سیاسی نیتوان نیتران و پروس و تورکیه و سنووری نیشتمانی ره‌گه‌زایه‌تی کورد و فارس و تەرمەنه. له جنوبیه‌وه ده‌گاته جه‌بل هم‌مرین؛ که له نیتوان عیراقتی عمره‌ب (به‌غدا و به‌سره) و عیراقتی کورد یان کوردستانی عیراقتی (ولایه‌تی مووسلی پینشو) دایه. ئەو ده‌گاته‌وه نیتوان کوردستان له رۆژه‌لاته‌که‌ی له‌و سه‌ری لو‌رستانه‌وه ده‌ست پینده‌کا و رۆژاوا‌ی ده‌گاته‌وه ولایه‌تی مه‌لاتیه له تورکیا.

به‌و پینیه هم‌مو ویلایاتی شه‌رقی تورکیای ئاسیا- جگه له ویلایاتی ته‌رابزون و به‌شیک له ویلایه‌تی نه‌رزه‌پۆم- کورده و له ناو سنووری کوردستاندا هه‌لکه‌وتوه. هه‌روه‌ها به‌شی جه‌نوبی ئیستای ولایه‌تی ته‌وریز و هم‌مو نه‌یاله‌تی کوردستان و لو‌رستان له نیتران ده‌که‌ونه سه‌ر کوردستانی مه‌زنه‌وه.

زۆریه‌ی هه‌ره زۆری خه‌لکی شاه‌ه‌کان و دانیشتووی چیاکان و په‌وه‌نده‌کانی ناو ئەو سنووره پانه، به‌ خوین و زمان و پێ و شوین کوردن. زمانی تورکی و فارسی و عاره‌بی که له شاره گه‌وره‌کانی کوردستاندا ده‌بیسرین، فیتی نیتران و تورکیه و عراقه که کوردستانیان به‌ سه‌ردا دابه‌ش کراوه.

سنووری کوردستان

پوخته‌ی سنووری کوردستان ناوايه:

له شیماله‌وه: کۆماری ته‌رمه‌نستانی به‌رده‌ستی پروس.

له رۆژه‌لاته‌وه: نازه‌ریایجانی نیتران و عیراقتی عه‌جم و مه‌له‌ندی فارس.

له جه‌نوبیه‌وه: خۆزستانی نیتران و عیراقتی عمره‌ب و چۆلی شام (لیوای دیتزۆر)

له خۆزنشینه‌وه: چه‌می فورات و بێتک له ویلایاتی شه‌رقی له نه‌نادۆن.

زمو و هه‌وا‌ی کوردستان

له هم‌مو لایه‌که‌وه چیای زۆر سه‌ره‌رز ده‌وری کوردستانیان داوه؛ ته‌نیا له به‌شه جه‌نوبیه‌که‌ی نه‌بی که

زۆرى بانو ھەن و كانياوى بە تەوژمى تېئدان و دەشت و مەزراى زۆرىشى ھەيە كە بە شاوى چەم و كانياوھەكان پاراودەبن. بەشى جەنوبى و جەنوبى شەرقى - كە چەمى دەجلە و فوڤات و رووبارەكانى زىي گەورە و چوك و چەمى خاپورىان پېئادەپېرى - لە ھەموو شوئەكانى تى كوردستان بە پىت و رېژەوترن.

چىاي ھەرە بەرزى كوردستان لەو پەرى شىمالەو ھەلكەوتوۋە؛ پىپەتى لە لېرى چى و بە ھەرەدەر و شىو و دۆلى زۆر بە پىت و سوودى لە دەورەيە و بە ھاوین و بە زستان ھەر ئاۋەدانە و پىر لە شار و گوندە. كىئەكانى نىئوانى ئىران و توركىيا رووت و قاقى و كراتن. نە لېرەوارە و نە لەو پە و لە بەردى پەقى ناگرېئىن پىك ھاتوون و كەلپە و گرەبەردى وا پىشى گرتوون كە لە وزەى ھىچ لەشكرىكدا نىە لىيانەو ھاوا بى. زۆرىەى چۆماوھەكان وەك فوڤات و ھەردوك لكى و دەجلە و زۆر لە رووبارەكانى لەو كىئە پۇد و سەختانەو سەرچاۋە ھەلدەگرن. نەم چەمانە ھەموو بەرەو جەنوب پادەخوشىن. جگە لە چەمى قەتور كە لكى چەمى كوپە و دەپۇئە ناو دەرياي قەزوينەو.

گەلنىك رووبار و جۆبارى تىشى ھەن؛ ھىندىكىان دەپۇئە دەرياجەى وانەو و پىكىيان روو دەكەنە گۆلى ورمى؛ كە لە ولاتى عەجەمە و دەكەوتتە پۇژەھەلاتى گۆلى وانەو.

كوردى ھەندەران

ئىمە لە سنورى كوردستان دواين و گوتسمان نەو مەلبەندە پان و ھەراوئە كە زۆرىەى خەلكەكى كوردن؛ بەلام گەلنىك ھۆز و تىرەى كوردى تىشى لە دەرەوئەى كوردستان دەژىن. بۆ نەموونە لە شىمالى سوورىە لە نىئوان نەسكەندەروونە و ھەلبەدا لە ناوھەركى دەشتى خەسىب، كوردىكى بەكجار زۆر ھەيە كە ژمارەيان نىك بە سەد ھەزار كەسە. لە پۇژەھەلاتى ھەلبەيش چەند گوندىكى بەكپارچە كورد ھەيە.

لە زۆر جىگەى ئانا دۆلىش لە دەشتەكانى قونىيە و بانوى سىواس و جورم و دەشتى نەدەنە گەلنىك ھۆزى كوردى تىدایە.

لە وىلاياتى جەنوبى قەفقازىش كورد ھەر بەكجار زۆرە و ئاگاداران بە نىو مىليۇنىان دادەنىن.

زۆریه‌ی زۆری هۆزه‌کانی لای خوراسان و سه‌جستان له پۆژه‌ه‌لاتی ئییران، کوردی ته‌واو عه‌یارن و ته‌نانه‌ت نه‌فغانستان و به‌لووچستانیش زۆر و زۆریه‌ی کوردی په‌وه‌ندیان تێدایه‌.

ژماره‌ی کورد

له‌ مه‌ر ژماره‌ی سه‌رجه‌می کورد به‌ تابه‌تی دانیه‌شتوانی کوردستان، زۆر قسه‌ی تیک په‌ریو و لیک دوور و دژی په‌کتر هه‌ن! چونکه‌ شه‌ ده‌وله‌تانه‌ی که‌ ده‌ستیان به‌ سه‌ر کوردستاندا گرتوه‌ تاوێستا هه‌رگیز سه‌رژماریه‌کی به‌ پاست و درووستیان له‌ کوردستاندا نه‌کردوه‌ و تا توانیویه‌ که‌ میان نیشان داوه‌. بۆ نمونه‌ خوالیخۆشبوو شه‌مه‌سه‌دین سامی نه‌رناوتی له‌ قاموس‌الاعلامی تورکیه‌ که‌یدا فه‌رمویه‌ «ژماره‌ی کورد نزیکه‌ی دوو میلیۆن و نیوه‌.» *نه‌ وه‌ درۆکی وه‌ خرو چه‌ واکه‌ کارنه‌ داوه‌*

«دائرة‌المعارف اسلامی» به‌ زمانی فه‌ره‌نسی ده‌نووسی: ژماره‌ی هه‌موو کوردان له‌ پێش جه‌نگی

سالی ۱۹۱۴دا سێ میلیۆن بووه‌. *نه‌ وه‌ ئییران به‌ نه‌ها ژماره‌ی دانێستوانی کوردێکه‌ گه‌یه‌ به‌ ۱۰*
هه‌ژمه‌ریه‌ی سه‌ر سه‌ر ژماره‌ی په‌وه‌ریه‌ی کوردی
گومان له‌وه‌دا نیه‌ چه‌نده‌ی زه‌وی له‌ عاسمانه‌وه‌ دووره‌ شه‌ فه‌رمایشانه‌ش شه‌وه‌نده‌ له‌ پاستیه‌وه‌

دوورن! چونکه‌ دنیاگه‌ران و نه‌وانه‌ی له‌ولاوه‌ هاتوون و له‌ سه‌ر کورد و کوردستانیان نووسیه‌وه‌، کاتی دیتویانه‌ خه‌لکی شاره‌ گه‌وره‌کانی کوردستان زمانی تورکی و فارسی و عه‌ره‌بی په‌گه‌ڵ کوردی ده‌خه‌ن، وایان زانیوه‌ کورد نین و داگیرکه‌رانی کوردستانیش میوانه‌ بینگانه‌که‌یان به‌ ناره‌زووی خۆیان تێگه‌یه‌اندوه‌ که‌ چۆنمان له‌ سه‌ر بنووسی و تا ئیستاش ده‌ستیان له‌م گه‌نده‌ڵ فیئانه‌ هه‌ر به‌رنه‌داوه‌.

بیانی نه‌شاره‌زا وایانزیویه‌ که‌ ته‌نیا هه‌ر خه‌لکی ناوچیا و گوندی و په‌وه‌نده‌کان کوردن و چیترا ئیتر شارستان و به‌نده‌رنشینه‌کانی کوردیان نه‌هاتۆته‌ به‌ر چاوه‌ - که‌ نه‌وانه‌ که‌له‌پووری سێ مه‌ده‌نییه‌تی گه‌شه‌داری پۆژه‌ه‌لاتی که‌ونارای ناشووری و میدی و که‌یانیان بۆ ماوه‌ته‌وه‌ و هیمی هه‌ره‌ گرینگی دواپۆژی کوردن - ژماره‌ی کوردیان که‌م نووسیه‌وه‌ و سنوور و که‌وشه‌نی کوردستانیان به‌ ناره‌زووی خۆیان هه‌لته‌رچاندوه‌وه‌؛ به‌لام هه‌رچی گوتویانه‌ و ده‌یڵین ده‌گه‌ڵ روودای پاستی تاریخی و زانستی په‌سه‌ن ناسین و به‌لگه‌ی تری نه‌ته‌وایه‌ تیدا عاسمان و پتسمان.

به‌لگه‌ له‌ میژینه‌ و که‌وناراکانی کوردی و لیکۆلینه‌وه‌ی وردی میژوویی و پێداگه‌ران و لێروانیی

ئەو كوردستانە بەرفەرەوانە كە لە ئەنقەرەوہ تا خوراسانی داكرتووہ و گەلی كوردی تێدا دەژی، بۆمان دەردەخا كە ژمارەمان بە لۆری لۆرستان و كەلۆری كرماشان و ھەمەدانەوہ ھېچ نەبێ خۆ لە شەش ملیۆن دەدا. ئەگەر ئەو لاپرەسەن و بیانیانەى كوردستانیش بە زیادەوہ دانین، ھەر ملیۆنێك دەبن. بەو پێیە ژمارەى كوردەكانى كوردستان و ھەندەران بە لانى كەمەوہ لە ھەوت ملیۆنى نزیك دەكاتەوہ. ئەمەش سیاىیە كە یەتی:

لە ئێران	۱۵۰۰۰۰۰
لە پرووسییە	۲۵۰۰۰۰
لە ھەموو تورکیە	۴۵۰۰۰۰۰
لە عێراق	۵۰۰۰۰۰
لە ھەموو سووریە	۲۵۰۰۰۰
ھەمووی ھەوت ملیۆن ^۱	۷۰۰۰۰۰۰

پەگەز و زمان

زانایان دەربارەى پەگەزى كورد پێك نەھاتوون؛ ھەر وەك بۆ ھەموو شتیكى تەری سەر بە گەلی كوردیش یەكتەریان نەگرتووہ! ھێندێك لە پەسەنناسان لایان وایە كورد لە ھۆزە ئاریەكانەوہ كەوتۆتەوہ و ھەر لە بەرەبەیانى میژووہوہ لە كاردۆكیا (وان و بدلیس) دانیشتووہ و بۆ پارازتنى ئازادى و سەربەخۆیی خۆى - كە داخواز و پێشەى ھەمیشەى ئەو گەلە چیانشینە بووہ - پالێ بەو كەژە سەر كەشانەوہ داوہ؛ كە بە سەر ئاشورستانی كەونیدا روانیوہ.

بەلگەى بە ھێژ بۆ ئەم مەبەستە نووسراوہ كەى ~~مێژووانى پێشینی یۆنانە كە باسى~~ پاشەكشە كردنى دەھزار شەركەرى یۆنانى دەكا كە سالى ۴۰۱ پێشى عیسا لە ئێرانەوہ بەرەو شىمال ھاتوون و پرویان كردۆتە لای دەریای پەش و لە پێگەى نێوان چیاكانى پەواندز تا دەگاتە دەرسیم و نەرزنجان بە ناو گەلیكى زۆر ئازا و نەترسا تێپەریون كە ناویان كاردۆخ بووہ. بێگومان كاردۆخ

۱ - ئەم ژمارەیانە ئەگەر پێتموہ بۆ ۶۵ سالى پێش. ئەوى ئێستا تا رادەبەك پۆشە، ژمارەى كوردی عێراق: دەرى پێنج ملیۆن. ماجد

كوردە و یۆنانی گۆرپویانه. بهو پیتییه وا بوو به نزیكهی سی ههزار سال گهلی كورد لهو نیشتمانهدا دهژی و رهوشت و ناكاری شهو كۆنه باپیرانهی بۆ ماوهتهوه.

هیندیکیتر له زانایان لایان وایه كورد تمنیا ههر شهو كوردۆکیانه نهبوون، لهوانیش و له یۆنایش له میژینهترن؛ چونكه لیكۆلینهوهی زانستی تازه بابهت دهریخستوه كه له سهرهتای تاریخهوه لهو چیا بهرزانهدا كه به سهر ناشوور و میدیایاندا دهروانی، كهلیك به ناوی كۆتۆ تیاندا ژیاوه و گۆتۆش به مانا پالهبان و شهركهره. ناشۆریهكان كۆتۆیان به كاردۆیان كاردۆ گوتوه. استرابوون جوغرافی زانی پشوش ههر شهو ناوهی دهكەل باسی كارداسیسا هیناوه. نهگهر وهك گومانی لی دهكری كاردۆکی توورانیس بووبی، ههر له سهرهتای تاریخهوه تیكهلاوی ناریهكانی دهووبهری بووه و بووه به لكیك لهو ناریه ههره كهوناریانهی كه ناسهواری شارستانییهتیان زۆر له ناسهواری شارستانییهتی رۆژئاوای ناسیایی وهك شارستانییهتی ناشۆری و ههیسسی و سۆزی و عیلامی و بابلی پتر بووه.

گۆتۆ

وا دهردهكهوی له رۆژگاری دهسهلاتی ناشۆراندا جۆره سهربهستییهکی سیاسی پتیكهوه نابی؛ بهلام له پاش تیكچوونی نهینهوا، دهگەل میدیهكاندا بوونه یهك. شهو میدیانهی باپیرانی شهو كوردە شهركهر و نازایه بوون و دهستیان گهیشتۆته جهنووبیش و فارس و خۆزستانیان دهست به سهر راگرتوه. چونكه شهو شارستانییهتهی له كرماشان و همداندا ههبووه، تهواو لهو شارستانییهته دهكا كه گۆتۆ له شیمالدا له كاردۆکیای دامهزراندوه و ههر وهك شارستانییهتهكهی میدیا و ناشۆریانیش دهچی.

ناسهواری كهونارا وا نیشان دهدا كه وشهی گۆدهرز واتا گهوهری گۆتۆ. هۆزی كهلههر خۆیان به تۆرهسهی شهو گۆدهرز دهزانن. ههروهها گۆرانیش (كوردی عیراق و ئیران) لایان وایه به رهسهن دهچنهوه سهر گۆدهرزى كۆری گیو كه گیویش كۆریکی ههبووه ناوی رهحام بووه و بههمهنی كهیانی ناردوویه نورشهلیسی پی ویران كردوه و جوولهكهی به دیل گرتوون و شهو رهحامیه كه عههبان به بهختونهسری ناو دهبنن. شهو رهحامه دواپی له سهر تهختی پادشایی رۆنیشتوه و نهوه و نهتهوه

دهسه لاتداره کانی به گۆزان ناوبانگیان رۆیشتوه. له نزیك قهسری شیرینهوه له سهر هیندیك بهردی بیستون هه لکه ندراره؛ گیوی کورپی گۆدهرز راسته وه هه بووه. «بروانه گۆشاری کۆمهلی ناسیایی ۹-

۱۱۶»

جا به ههرتك باران دا، گهلی كورد به ههر چوار لکیهوه (کرمانج و گۆزان و لور و كهلور) لهو كره كه له ناریه ههره له مێنانهیه كه شارستانییهتی زۆر گهشه داریان له بانوی نیران و دهوور بهری دامهزراندوه و به سهر هه موو هۆزه هاونه ژاده ناریه کانی پیشووی خۆیاندا زال بوون. پاته ختیان نه کباتانی لای کرمانشان بووه و له سهرچاوهی دهجله و فوراته وه تا خهلیجی فارس كهوتۆته ژیر قهله مپهویان. له سهرانسهری نهو نیمه پراتۆریه دا زمانی کوردی زمانی کشتی بووه و ناوی په هلهوی لیتراوه که وانا زمانی پالمانان و نه مهش ههر مانای گۆتۆ و کاردۆ ده کریتته وه. کوردی شانامهش ههر به مانا نازایه و چونکه به درێژی مێژوو له هه موو کهس نازاتر و گیانبازتر بوون نهو ناوه یان به سهردا پراوه.

زاراوه ناوێتی

زمانی په هلهوی ماکی نهو کوردهیهی ئیستایه که بوته زاراوهی کرمانجی و گۆزانی و لوری و کهلوری. لوریش له وانی تر له په هلهوی نزیکتره؛ چونکه لور که متهر تخوونی کلدان و ناشۆران بوون. کهلوری و نهو جار گۆزانی و له پاشان کرمانجی زۆریان ناشۆری و کلدانی تیکه له بووه؛ چونکه هاوسای یه کتر بوون.

بۆ روون کوردهوهی نهو مهبهسته دژواره، پوختهی نووسراوهی خاوهنی جوغرافیای مهتته برون ده خهینه بهرچاو، که نزیکهی سه دهیه که له مهویدر له سهر وشه «نیران، یهرا» وه که شهرقی دهیلین و «نیرانه، ناریانه» وه که رۆژاوا یه کهان نهیدرکینن، دهروا و باسی گۆزانی زمانی خاوهن شارستانییه ته کانی گهوره ده کا.

دهلی: پیشینه کان ناری و نهسقوسی (تهتر) و تووران و نیرانیشیان لیک هه لنداوارده؛ که له دیواره کانی نیسته خر ناوی ناریانه نووسراوه. یۆنانه کانیش ههر نهوه یان ده گوت؛ نه له بت هیندیك له زاناکانی یۆنان ته نیا به رۆژههلاتی نیران واتا به خوراسان و نه فغانیان ده گوت ولاتی ناریانه. بهلام باوکی تاریخ - که هیرۆدۆته - له سهر نهوه سووره که رۆژههلات و خۆرنشینی نیران هه مووی

سوار

مه‌لبندی نارینه‌یه و خه‌لکی میدیاش بی‌گومان نارین.

کۆتترین زمانی نارینه زهند و په‌هله‌وانه. زهند یان زهندناویستا، زمانی پیرۆزی مه‌جووسان سووه و زمانی نایینی که‌ونی ئیترانیانه و ده‌گه‌ل زمانی سانسکریتیدا - که زمانی پیرۆزی هیندۆکانه - خزمایه‌تی هه‌یه و زۆر وشه‌ی نه‌و دوو زمانه له‌ ریشه‌دا یه‌کتر ده‌گره‌وه.

زمانی په‌هله‌وی واتا زمانی پالئوان و شه‌رکه‌ران، خۆیا ده‌گا له‌ عیراقتی عه‌جه‌م و میدیای گه‌وره و په‌رت(فارس)دا زۆر به‌ بره‌و سووی و له‌ کۆشک و دیوانی پادشایانی بنیچه‌ی سیرووس (کوورش)دا، هه‌ر زمانی په‌هله‌وی ده‌ کار هینراوه.

نه‌گه‌رچی په‌هله‌وی گه‌لێک وشه‌ی کلدان و ناشۆرانیشی تیخزاوه، به‌لام هه‌ر له‌ زووه‌ کتیبی نایینی مه‌جووسان له‌ زنده‌وه‌ کراوه به‌ په‌هله‌وی.

نوسینی ده‌ره‌ی ساسانیانیش به‌ زمانی په‌هله‌وی هه‌ر ماوه‌ته‌وه. نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه که له‌ زه‌مانی ساسانیانیشدا هه‌ر زمانی دیوان بووه. به‌لام له‌ نیوانی سالانی ۲۱۱.ز تا ۶۳۲.ز وا دیاره‌ خۆیان له‌ زمانی په‌هله‌وی نه‌بان کردووه و له‌ بره‌ویان خستووه. له‌و ساوه‌ پرویان کردۆته‌ چیاکانی پارس و به‌ فه‌رمانی پادشا زمانی فارسی کراوه به‌ جینشینیی زنده‌ و په‌هله‌وی؛ چونکه له‌ هه‌ردوکیان هاسان و په‌وانتر بووه.

کاتی که‌ عه‌ره‌ب له‌ سه‌ده‌ی چه‌وته‌مدا ده‌ستیان به‌سه‌ر ئیتراندا گرت و ده‌وله‌تی فارسیان له‌ناو برد، زمانه‌ فارسیه‌که‌ش له‌ بره‌و که‌وت و نه‌و وچانه تا سالانی ۹۷۷.ز خایاند. تا ده‌یله‌میه‌کان لی‌ پاران که‌ زمانی کۆنی خۆیان تازه‌ که‌نه‌وه و بره‌و به‌ زمانی نه‌ته‌وایه‌تی بده‌نه‌وه؛ فارسیه‌که‌یان هه‌لبژارد؛ که له‌ خۆیان نزیکتر و له‌ کۆنه‌کان هاسانتر بوو. به‌لام فارسیش زۆر گۆرپا سوو؛ گه‌لێک وشه‌ی عه‌ره‌بی تیخزابوو. بوژان و نووسه‌ران تیکه‌وتن له‌ زهند و له‌ په‌هله‌وی (کوردی که‌ون) و له‌ فارسیه‌ تیکه‌لاوه‌که‌یان، زاراوه‌ییکی هاسان و ده‌وله‌مه‌ند و په‌وانیان پیکه‌وه نا و ناویان نا فارسی تازه؛ که ئیستا له‌ ولاتی عه‌جه‌مدا باوه. فارسیه‌ که‌ونه‌که‌ش له‌ سایه‌ی شانامه‌ی فیرده‌وسی و له‌ سۆنگه‌ی کتیبی نایینی ناگره‌رستان مایه‌وه و له‌ ناو نه‌چوو. «پروانه: وتاری په‌نجا و پینجه‌م له‌ مه‌ر ناسیاوه، ته‌رجه‌مه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی ملتبرون، روپه‌ر ۱۲۱».

له پوختهی نهم باساندوه بزمان دهرده کهوی که گهلی کورد یه کیکه له گهلانی نیرانی هره کهونو شارستانیته کی زور گه شه داری له بانوی نیرانی مه زندا دامه زرانندوه و هر له «سه ند» بوه پرژه هلانی به دهسته بوه و به ره و خورنشینیش هاتوه و تا ده جله و فوراتی داگرتوه. زمانه کوردیه که شی - که په هلهوی (زمانی پالوانان) بوه - له هموو نیمه پراتوریته پی شوی نیراندا (شوهی نه سکهنده ری مه کدونی تیکی داوه) زمانی همووانی بوه. له پاشان که ورده پاشا هاتونه ته سرکار و له میژووی فارس به پرژگاری نه شکانیان ناو ده بری، شهوانیش سهریک له سر سرداری هموو نیران دهست و په نجه میان لیک نهرم کردوه و ده گو یه کتر راجوون؛ تا له نه جامدا پادشاهی مه لبه نندی فارس (شیراز) هموو ورده پاشا گانی دهردهست کردوه و نیمه پراتوریته دوهمی له نیراندا دامه زرانندوه و ناوی ناوه ساسانی. وشه ی فارس له و ساوه ده گهل نیراندا شان به شان هاتوه و به هموو نیرانی کهون و نوییان وتوه و بهو بونهوه به نیمه پراتوریته کوردی و په هلهویه که شیان هر گوتوه فارسی.

گهلی فارس له گهل نه وه شا که له شارستانیته و دهسه لاتاریدا زور خاوهن ره گه، به لام له چاو گهلی کوردی برای، تازه کاره و کورد زور له میژتروه شارستانیته یه که می له نیراندا دامه زرانندوه.

نه نو سراوانه ی بۆ نهم پیتشه کیه و بۆ که ناره و لیدوان دهریاره ی شهره فنامه وه لیم روانیوون نه مانه ن.

۱- مسالك الابصار ۲- التعريف بالمصطلح الشريف ۳- صبح الاعشى ۴- معجم البلدان
 ۵- مراد الاطلاع ۶- قاموس الاعلام التركي ۷- نمنسا کلوییدیای تینگلیس ۸- دائرة المعارفی اسلامی به فرانسوی و چند کتیبکی تاریخی و جوغرافی تورکی و فارسی دیکه ش و هیندی تیکیش یادداشت و گهرانی کوردانه ی خۆمالی.

مجموعه دعوتی عهونی

هرگیتی تورکی و فارسی له دیوانی خاوهن شکۆ: پادشای میسر

كورد و كوردستان^۱

بهشی یه كهه م: رهگهزی كورد

(۱)

نووسه رانی موسولمانی پیشوو، له سهر رهگهزی كوردان پێك نه هاتوون؛ هیندیک ده لێن له عه ره بانن و ته نانته له مه شدا یه كه ده نگ نین! دهسته یه كه بنه چه كه یان به ره بیعه ی كور ی وائلی داده نین. كۆمه لێك ده یانده نه پال موزه ری كور ی نزار و گوایه نه ته وه ی كورد ی كور ی مو رد ی پۆله ی سه عسه عهن و له هۆزی هه وازنن. برێكیشیان فه رموو یانه وه چه ی ره بیعه و موزه پرن. به لام تیکرا لایان وایه ههر له میژوو ی زۆر دووره وه، به هۆی زۆر شه پ و شوپه وه - كه له نیوان كورده كان و عه ره بی به ره ی عه سه ساندا پرو ی داوه- یا خود به شوین چایه ران و له وه پ و پووش و پاوانان، هه له وه دای بیابانان بوون و له ناو چیا گیرساونه وه و نهو له گهل ته ره بوونه یان و تیکه ل بوونیان به نامۆیان، بۆته مایه ی له بیسرجوونی زمانه عاره بیه كه یان و خۆشیان زۆر به زل ده زانن بۆیه فیزی عه جه می بوون.

میژوونوو سی موسولمانی وه هاش هه بووه كورد ی كردۆته تۆره مه ی جند و شه یتان و گوتوو یه: «شه یتانیک لهو شه یتانانه ی كه به جه سه د به ناویانگه و كۆیله ی مائی سوله یمان بوو، له سوله یمان هه لگه پراوه و ده ری كرد و په لاماری كه نیزه حیزه كانی دا و جندۆكه ی تیدا گوراندن و كاتی خودا سوله یمانی سهر خسته وه، فه رمو ی: نهو داوین ته رانه ئاواره ی شاخ و کیوان كهن. كورد ی نیستا لهو

۱- مامۆستا محمه ده لعی عه ونی شه ره فه نامه ی وه رگێپراوته سهر زمانی عه ره بی و له سالی ۱۹۵۸. ز له سهر نه ركی وه زاره تی په روهرین و فیركردنی میسر له چاپ دراوه و له لایهن میژوونوو سی میسری مامۆستا یه حیا خه شابه وه نه م پێشه كیه ی بۆ نووسراوه.

کیرانه کهوتونوه پیژی شهیتانی نازاوهن. «
کیرانه کهوتونوه پیژی شهیتانی نازاوهن»
کیرانه کهوتونوه پیژی شهیتانی نازاوهن»

(۲)

خواه نه که می شهرفنامه - که له سدهی یازدهی کۆچیدا کتیبه که می خۆی نووسیوه - وت می هیندیک
نوسه رانی راگۆرتوووه که ره گهزی گهلی کوردیان به خه لکی ئیران زانیوه و گوتویانه: «کورد
ئیرانین؛ بۆ مژی پارێزی خۆیان له چنگ زه حاکمی مار به شان، داویانه ته که ژ و رازان و په وه زیان
کردۆته زید و زار و زیچیان خستۆته وه و ناوی کوردیان لێ نراوه و که زۆر بیون و له کۆ جییان
نه بۆته وه، به ره و پیده شتان خزیون. ^۲ خۆشی لای وایه وشه ی کورد واتا نازا. بۆ به لگه می نه و نازایه تیه ش
ناوی روسته می کور زان و بارام چوبینه و فه رهادی دل داده ی شیرین و خیره دین پاشای وه زیری
نورخانی عوسمانی دینی. بدلیسی میرانی جزیر ده باته وه سه ره خالیدی کورپی وه لید و خانه دانی
بدلیسیانیش به نه وه ی کیرا داده نی.

(۲)

میتۆرسکی له لای وایه کورد گه لیک ئیرانیه و له ولاتانی فارس و قه و قاز و تورکیا و عیراق
نیشته جین. زمان و میتۆرشیان ده گه ل گه لانی بانی ئیراندا لیک جیاواز نابیته وه و نه گه ر بیچم و
دیمه نیشیان له یه ک نه کا گرینگ نیه.
زۆر ویده چی ره گهزی کورد، له نالی رۆژه لاته وه (خۆرنشین ئیران)، به ره و رۆژئاوا (کوردستانی
ناوه ندی) کۆچابن و به ره له وانیش گه لانی تر له و خۆرنشینه دا ژیا بن و به ناوی کاردۆ ناسرا بن و ده گه ل
کورد ئیرانیه کان لیک درابن.

سیرۆدانجن له خۆیتنه وه ی ناسه واری ناشووریا ندا ناوی «کار-دا-کا» دیته وه و لای وایه

۱- مروج الذهب للمعهودی، بهرگی ۱، رۆپه ۳۰۷ و ۳۰۸، چاپی میسر، یه حیا خه شاب.

به پیتی فه رمایشی مه سه وودی، کورد بهر و پشت نه تله سن! هه ژار

۲- میتۆرسکی له دائره المعارفی ئیسلامیدا ده لێ: «هه موو سالتیک له ئیران له رۆژی ۳۱ اغطوسدا بۆ بیره وه ری
نه مانی زه حاک جیۆنیک ده گیتێ که «جیۆنی کورد» ی پێ ده لێن.

مه‌لبنديك بووه دراوسیتی گه‌لی سۆ بووه. درایقهر ده‌لی: سۆ جه‌نویبی گۆلی وانه. شهره‌فخان ده‌لی: قه‌لای سۆ له نزیك شاری بدلیسه و له پاش شه‌هش به هه‌زار سا‌ن تگلات پلیسر هیرش ده‌باته سهر گه‌لی کورتی له چپای نازۆ. درایقهر نازۆ به حه‌زۆی ئیستا (ساسۆن) ده‌زانێ. به‌لام «کورتی» یه‌که ته‌واو دیار نیه! هیرۆدۆت له سه‌ده‌ی پینجی پیش میلاد شه‌واوه نابه‌با؛ به‌لام گوتویه: «مه‌لبندی سیزده له ئیمپه‌راتۆری شه‌کمینی خراوه‌ته سهر شه‌رمه‌نستان و ناوی بوخته‌یوخه. که هیتدیك رۆژه‌لاتناسان لایان وایه بوختان، بوهتانه.

گه‌زه‌نفۆن ۴۰۱-۴۰۰ به‌ر له میلاد ناوی گه‌لی کوردۆك دینێ که له خاوه‌ری (کنتریتس، بوختان) ده‌ژی. ههر شه‌واوه زۆر جاری دیش لهو شویتانه‌ی که‌وتونه لای رۆژناوای ده‌جله و چپای جودی، ده‌بیسری و میژووناسان به کوردۆئینیان ناسیوه. ئارامیه‌کان شه‌واوه ناوچه‌یان ناو لێناوه حه‌زۆی کاردۆ شاری جزیری ئیستاشیان گازارتای کاردۆ پێ ووتوه.

شاری جزیر له پیشوودا شه‌رمه‌نیه‌کان ناوی کوردوزیان لێ تابه‌بو؛ شه‌ره‌ب کردیان به بقردی. یاقووت له زمان ئیبنونه‌سیروه پیمان ده‌لی: به‌قردا پاژی جزیری ئیبنوعومه‌ره. دواي ئیسلام بقرداشیان نه‌هیشتوه و له کتیبه شه‌ره‌بیه‌کاندا جزیره‌ی ئیبنوعومه‌ر (بوهتان) نووسراوه. مینۆرسکی لهو سهر باسه ده‌پرا و ده‌لی: «کاردشۆی (نیشتمانی له میژینه‌ی گه‌لی کاردۆ) نیشتمانی ئیستای کورده و ده‌بێ شه‌هش به‌سه‌لمینین که وشه‌ی کاردشۆی ههر کورده و له سه‌ره‌تای چه‌رخه‌ی بیسته‌می ئیستاوه هه‌موو کهس لهو باوه‌ریه‌یه. کورد و خه‌لدیش ههر یه‌ک ناون.

ریسک ده‌لی: «ناوی خه‌لدی و کورد و کوردیای لێك جیا نین.» ده‌ریاره‌ی زمانه‌که‌شیان توژینه‌وه‌ی پسپۆرانی زۆر به وردی خویندۆته‌وه و ده‌لی: «کورد بۆته ناو بۆ گه‌لیکی ره‌گه‌ز ئیرانی دوته‌وه؛ یان گه‌لیکه که هاوسای ئیرانیان بووه؛ که شه‌ره‌ب هاتوونه ئیران، بیانی ده‌گه‌ل ئیرانیاندا تیکه‌ل بوون و حوکماتیشیان له سهر کردوون.»

(۴)

سیدنی سمیت له باره‌ی زمان و میژووه‌هه‌ پێشه‌کیه‌کی هیژای هیه‌ تیا ده‌لی: «له مه‌ر زمانی کورده‌وه له رۆژگاری تازه‌دا بیسری زانایان گۆپراوه و به‌ ریشاژۆی زمانی فارسی نازانن و لایان وایه

زمانیکی سدره‌خۆیه و کهونارایه و گۆزانی به سهدا هاتوه و ناسک و په‌وانتر بووه و کوردی لهو فارسیهش کۆنتره که شوینه‌واری دارایه.^۱ زمانی کورد شه‌شسه‌د سال بهر له میلادیش ههر زمانیکی سدره‌خۆ و خۆزی بووه و لهو چاخه‌وه که میدیه‌کان هاتونه ولاتی میدی و ئیترانی هاتونه ئیتران، گه‌لی کوردیش له کوردستان دامه‌زراوه».

سیدنی سسین - که پسرپۆری زمانه کهونارا‌کانه - له لای وایه کوردی و فارسی لیک جیان و فریان به یه‌که‌وه نیه و لاشی وایه که پاش سالی ۶۵۰ پیش میلاد، کورد هاتونه کوردستان و بدلگه‌شی نه‌و ناسه‌واری ناشووریانه که بهر له‌وه ناوی کوردیان تیدا نیه.

(۵)

سافراستیان له دائره‌المعارفی بریتانی بهرگی سالی ۱۹۴۴ ده‌لی: «به‌ر له نیسلام هیچ وه‌ختی کورد سه‌ری بۆ کهس نه‌چه‌ماندوه و له ده‌ورانی نه‌کمییدا ته‌واو بوونه ناری نه‌ژاد و نه‌وسا وه‌کو ستاریه‌کان شه‌رکه‌ریان بۆ ده‌ولت ده‌نارد و پارێزگاری ناگردانی زه‌رده‌شتیانیش ههر خۆیان بوون.

(۶)

نه‌مین زه‌کی بۆ نه‌و باسه دوورتر ده‌روا و ده‌لی: «کوردستان یه‌که‌م نیشتمانی دووم بنچینه‌ی مرۆفه و گه‌لان به هۆی کاره‌سات و پرودای کۆن له‌وتیه ناواره بوون و له هه‌نده‌ران نیشه‌جی بوون. ههر له سه‌ره‌تای میژوودا چپای زاگرۆس نیشتمانی گه‌له‌کانی لولو و گۆتی و خالیدی (کالیدی) و سوارو (هوری) بووه. له باشووری پۆژه‌لاتی نه‌و مه‌ل‌به‌نده‌ش عیلام ژیاون. جگه له گه‌لی عیلامی، نه‌و گه‌لانه بنه‌چه‌که‌ی هه‌ره کهونی گه‌لی کوردن».

له‌مه‌ر «میدی» چه‌رخ نۆه‌می پیش میلاد نه‌و لای وایه: «میدی‌کان هیند و نه‌وروپین و له ولاتی «باختریانه» پۆژه‌لاتی ده‌ریای قه‌وقازا به‌ره‌و پۆژاوی باکووری بانوی ئیتران واتا: ولاتی میدیا بزوتوون و نه‌مه زۆر راسته که ده‌لین: میدی نه‌و هۆزه کوردانه‌ن له پۆژه‌لاتی ولاتی ناشووریه‌کاندا نیشه‌جین. میدی به په‌گه‌ز نارین و زمانیان له زمانه‌کانی هیند و نه‌وروپیی به‌شیکه و ههر زمانی کوردی کۆنه‌یان نه‌و بنچینه‌ی نه‌مه بووه و ههر وه‌ک گه‌لی په‌رتی و فارس که تیکه‌ل بوون، په‌رتی په‌رت و بلاو بوونه، میدیه‌کانیش که کهوتونه ناو فارسه‌وه به مه‌رده‌ی نه‌وان چوونه».

۱- Early Histry of Assyria.

نهمین زه کی پلاری ده سیدنی سمیسی ده گری که گوتوویه: «بهر له سالی ۶۵۰ پیش میلاد، ناوی کوردان له شوینهواری ناشووریان دیاری نیه.» به لگه می توژینهوهی «هۆل» که له میژووی پۆژهه لاتی نزیکیدا درکاندوویه: «سپههه خونکاری ناشووری که ئاداد (نیسرای) بووه، ۸۱۲ پیش میلاد په لاماری هۆزه کانی کوردی لای باکووری داوه». به وهدا باش ده رده کهوی که گهلی کورد له ۶۵۰ یه که زۆر کۆنتره».

پاشان ده لئی: «خوا کورده کان قهوقازی بن و له پاش کۆچ و کۆچباری زۆر له چه رخی نۆیهه و هه شته می پیش میلادا بووینه ناری سه ه هیندیك خاوه رناس ده لئین - خوا هه ر ناری هه سل بووین و راست هیند و نه وروپایی بن - وه ک زۆر میژوونوس دهینوسن - شه وی بیگومان سۆیه بیسروپروای نه وانه یه که په گهز و په سه نی کورد زۆر به که و نارا ده زانن و لایان وایه زۆر به په گه. ده گه ل هیمان پیوستمان به زۆر به لگه می تریش هیه که بۆمانی پوون که نه وه. ده گه ل شه وهش من لام وایه شه وهی ده لئین کوردان له چه رخی هه وه می بهر له میلاد هاتوونه کوردستانه وه، به سه رچوون و تیسی نه گه یون.»

جا بۆ به لگه می نهم داوایهش ناوا ده لئی: «نه و ناوه لیک جیاپانه ی که له گه لی کورد نراون نایگه یینی که چه ند گه لی جیاواز بووین. ئالوگۆری باری ژیان پیشچوون و گه شه کردنی ناو گۆرانی به شویندا دی. به لگه ش قسه ی سپایزه ره که گوتوویه: گۆرانی ناو و ناتۆزه له ناو هه موو گه لان زۆره؛ بۆ نمونه: کاسی وه رگه را بۆ: کاسای، کۆسی، کاششو، کۆشی و ههروه ها لولو کردیانه: لولوسوم، لوللومی و نوللو.»

نه و ناوی له کورد نراون و هیندیك به پوا ته لیک جیان، پۆژهه لاتناس لایان وایه له بنچینه دا هه ر یه ک ناون. جا یان به هه موو کورد گوتراون یان ناوی تیره و هۆزانن که کوردیان لی پیکه اتوه و ئیستاش هه ر هۆزه ی سه ریه خۆ ناویکی تایبه تی هیه. له پۆزگاری که و نارادا ناوی کورد به م چه شنه بووگه:

لای سۆمه ریه کان: گۆتی، جۆتی، جوودی.

لای ناشووریه کان: گۆتی، کو تی، کور تی، کار تی، کار دۆ، کار دا کا، کار دان، کار کتان، کار دا ک.

لای ئیترانیه کان: کور تیوی، سیر تی، کور د را ها.

لاى پۇمانى و يۇنانى: كاردوسۆي، كاردخۆي، كاردۆك، كەردۆكى، كەردۆخى.

لاى ئەرمەنان: كوردۆئىن، كورچىخ، كورتىخ، كەرخى، كورخى.

لاى غەربان: كوردى، كاردۆي، باقاردا، كارتاويه، جوردى، جودى.»

ئەمىن زەكى لە برانئەھەي باسەكەيدا، خۆي لاي وايە كە دەربارەي سەرچاھەي رەگەزى كوردان

بەلگەي وا دەست نەكەوتتووه كە تەواو لىي پىشت ئەستور بىن.

بهشی دووههم

کوردستان له سهرهتای ئیسلاموه ههتا جهنگی یهکهمی جیهانی

(۱)

ههر لهو ساوه که عه ره بان خاکی فارس و رۆمانیان گرت، میژووی کوردیش لهوه دهرچوو میژووی کهونی بۆ پروانی و بۆ زمانهکهی کهونارا پیشکنی. ههر له سایهی کتیبی میژووی ئیسلامی، میژووی کوردیش شی کراوه و پروون و رهوان باسی کراوه! کله که میژووی کوردیش له کوردان زۆر شانازی دهکهن که ههوائیکی پیغه مبهر ناوی گابانی کورد بووه. کوری گابان - که له مهیمون نهبووه سیر^۱ بووه - له لای کورد زۆر خۆشهویسته. گابان وهک سهلمان فارسی - که فارس خۆی پی راده نین - زۆر له پیغه مبهر نزیك و فهرمووده کانی له بهر بوون. له چهره کانی سهرهتای دهولتی خاوهری ئیسلام، نیوی کورد له زۆر شویتاندا دیته بهر چاو. سالی ۲۲۴ ک (۸۳۹ ز) به سهرکردهیی سهرداریان جعفری کوری فههرجس له لای مووسل شۆرشیکیان دژی موعتهم عه بباسی ههنگیرساند و والی مووسلیان وه دهر نا و خهلیغه چاری ناچار بوو لهشکرکی یه کجار زۆری به سهرکردهیی ئیتاخ ناو نارده سهریان و جعفر کوزرا و کوردهکان قهلاجو کران و ساف له سافیش تالان کران. ^۲ بلام نوسه له یوا به وه سانی له نه له تابه که و نه قل کرد اپه وه خندلگه این الایزه لیرت عظم و یستویه که کورده شوینده لایوانه ده (دوره م سالی ۲۵۲ ک (۸۶۶ ز) که مسکور دهگز والی مووسل پاچوو، کورد هاوکاری مساور بوون. شۆرشی زهنج و سهفقاری - که دژی بهغدا دهجنگین - کورد یاریدهی شۆرشیان کرد. یه عقوویی لهیسی سهفقاری له پاداشتی نازایهتی، نهوازی دا به محهمد کوری عوبهیدوللا کوری ههزار مهرد؛ بهلام محهمد دهیویست ههر بۆ خۆی ههمه کاره بی. نهبووه هیجا کورچه مهدان تازه ببوووه والی مووسل، هاواریان بۆ هینا و گوتیان: محهمد کوری بیلال و کوردهکانی ههزه بانی دهوری نهینه وایان داوه و ههر کوردهکان پینج ههزارن. نهبووه هیجا له معروبه - که له سهر چۆمی خازره - چوووه جهسته بیان و له شهردا له بهر کورد شکا و هاتهوه مووسل و دووباره خۆی بۆ شهر ساز کردهوه؟

۱- کورد و کوردستانی نهمین زهکی که نهویش له تهفسیری روح المعانی نالوسی پاگویتز توه. یه جیا خهشاب

۲- نینونه سیر، رووداوه کانی سالی ۲۲۴.

به لهشکرێکی زۆرهوه چوو سهريان. محهمهد كهوته تنگانه و داواي شهر و يستاني كرد و به ئيني دا كوره كاني خۆي ده گپۆ دانی و خۆيشی بدا به دهستهوه. كه چوو كورانی بنیتری، كورده كانی خۆي تیگه یاند كه بچنه نازربایجان و خۆ پرزگار كهن. نه بووه یجا كه تیگه یشت محهمهد فریوی داوه، خۆي گه یاندنی و دهوری گرتن. دهوره درا و كه زانیان ده رتهان نه ما، هاتنه بهر دالدهی دوژمن و نه بووه یجاش عافوی كردن و منداڵ و مالی كوردانی - كه برده بوون - وئی دانوه. له پاشان كوردی حه میدی و كورده كانی چیاي داسن هاتنه په نای نه بووه یجا و شهر و نازاوه داكوژا.^۱

وهك نیسن مسكویه ۳۳۷ ك. (۹۴۳ ز) ده ئی: حوسین حه مه دانی هیری كرده سهر نازربایجان و ده گه ل مه زنی هۆزی كوردی هه زه بانای په یمانی دۆستایه تی به ست و مه لبه ندی سه لماسیسی گرت. وه كو تاریخی به یه قی و چهند میژوونووسی دیش ده ئین: غه زنه ویه كان به شی زۆری له شكه كه یان ههر كورد بوون. له راستیشدا كورد هه میسه به نازا و بویر و شهر كهر به ناویانگ بوون. بدلیسی هه تا تاریخی ۱۰۰۵ باسی بنه مالیی كوردان ده كا.

(۲)

به شی پۆژئاوای مه لبه ندی ناو چیا (اقلیم الجبال) به كوردستان ناو براوه.^۲ مستوفی ده ئی: له دهوری نیوهی سه دهی شه شی كۆچی، سولتان سه نه جهری سه لجهوقی ۵۱۱ ك. (۵۵۵ ز) نهو ناو چیا یه ی له كرماشان جیا كرده وه و ناوی كوردستانی لی نا و سوله یمانشای برازای خۆی له سهر دانسا. باج و پیتاکی كوردستان نهو پۆژگاره دوو ملیۆن دیناری زیتر بوو.^۳

«سروج و الذهب» ی مسعودی، ۳۳۲ ك. (۹۴۳ ز) ناوی چهند هۆزی كورد دینی:

شاهجان: له لای دینه وه ر و هه مه دان.

ماجوردان: له كهنگاوه ر.

۱- لوسترانگ، بلدان الخلافة الشرقية، ترجمه می بشیر فرنیس و گورگیس عواد، ل ۱۸. رانیه عه ده شه ریه

۲- مینۆرسکی، دائرة المعارف الاسلامیه، خلاصه تاریخ كوردستان ۳۷۴، ۳۷۵. بلدان الخلافة الشرقية، ۲۱۶.

۲۱۷. په حیا خه شاب

۳- ههر نهو سه رچاوه ی پیتشو، ل ۲۲۷-۲۲۸.

هه‌زه‌بانی و برات: له نازره‌بایجان.

شادنجان، لازبا، مادنجان، مازده‌نکان، باریسان، جه‌لالی، جه‌بارقی، جاوانی^۱، مورسته‌کانی: نه‌وانه له ناو چیا ده‌ژین.

ده‌بابلا: له شام ده‌ژین

کوردی مه‌سیحیه‌کانیش وه‌ک تیره‌ی یه‌عقرویی (جورقان) له لای مووسل و چپای جودین. هه‌ر مه‌سه‌وودی له کتیبی التنبیه والارشاد، رووپه‌ر ۸۸-۹۱ دا هه‌ژزی بازنجانی کورد ناو ده‌با. نیسته‌خری (۹۱۵/۳۴۰) له لاپه‌ره ۱۱۵ ی کتیبه‌که‌یدا ناوی نه‌و هه‌ژزانه دیتنی: ناشاویرا، بوزیکان، کیکان. ده‌شلی: له لای مه‌رعیش ده‌ژین. له لاپه‌ره‌ی ۲۸۲ شدا هیندیک مه‌ل‌به‌ندی کوردنشین ناونوس ده‌کا؛ وه‌کو: فارس، سه‌جستان، خوراسان (گوندیکه لای نه‌سه‌داباد) نیسفه‌هان -جگه له‌وه که باژیریکی گه‌وره‌یه و به شاری کوردان ناسراوه^۲ - ناوی تیره‌یه‌کی کوردی سه‌ر به هه‌ژزی بازنجانه. نیاز له ناو چیا: الجبال، ماهی کوفه و ماهی به‌سره و ماهه‌به‌دان (ماهه‌به‌دان) و هه‌مه‌دان و شاره‌زور و ده‌ور و به‌ری داراباد و سه‌مه‌غان و زیمکان و نازریایجان و نه‌رمه‌نستان بووه و له دوین یان توین -که پیتشو ناوی دییل بووه و له سه‌ر چه‌می پس هه‌لکه‌وتوه- کوردان خانوی به به‌رد و خشتی کالیان لی ساز داوه. مه‌قه‌سی ده‌لی: «کوردی‌کانی سه‌ر چه‌می پس به‌شی زۆریه‌یان مه‌سیحین». هه‌روه‌ها نه‌رانیش کورده و یه‌ک له ده‌روازه‌ی به‌رزه‌عه به ده‌روازه‌ی کورد ده‌ناسرا. مسکویه ده‌لی: «حاکمی نه‌ران سالی ۳۳۲ک (۱۰۴۲ ز) -که رووس په‌لاماریان دابوو- هیمدای له کورده‌کان خواست.»

بیلقان و باب‌الابواب (ده‌به‌ند) و جزیره و شام و سه‌غوور (سه‌رحه‌دان) کوردیان لیته.

نیسته‌خری باسی پینج مه‌ل‌به‌ندی کوردنشین ده‌کا که له فارس دان^۳ و هه‌ر کۆمه‌له کوردیک له‌و

۱- بز باسی جاوانی پروانه نامیلکه‌ی دکتۆر مسته‌فا جه‌واد: «جابان، القبيلة المنسية الكردية» که مامۆستا هه‌ژار

کوردیه‌ته کوردی به ناوی «هه‌ژزی له‌بیر‌کراوی گاووان» و کۆپی زانیاری کورد له سالی ۱۹۷۱ ز له‌چاپی داون. ماجد

۲- البیعوری، ل ۲۷۵ نیسته‌خری، ل ۱۲۵. یه‌حیا خه‌شاب

۳- نه‌و شوینانه‌ی که کوردی لی بوون «پم» میان پی ده‌گوتن. دائرة المعارف اسلامی، وتاری مینۆرسکی، مفاتیح‌المعلوم

خواره‌زمی، به‌ندی هه‌وته‌م. یه‌حیا خه‌شاب

مه‌لبنده پاته‌خت و سمردراری خۆیان هه‌یه و پیتاکی خۆی ده‌ده‌نی و شه‌ویش ده‌یانپاریزی. شه‌و پینج مه‌لبنده‌ش بریتین له:

۱- جیلویه: له نیوان نیسفه‌هان و خۆزستاندا.

۲- له‌وه‌لیجان: له نیوان شیراز و خه‌لیجی فارسدا.

۳- دیوان: له ناوچه‌ی سابوور (شاپوور).

۴- کاریان: له لای کرمان.

۵- شه‌هریار: له لای نیسفه‌هانه و بازنجانیسی پی ده‌لین؛ له بهر شه‌و هۆزه کورده‌ی که به‌و

ناوه‌ن و هیندیکیان راگوئیزاونه نیسفه‌هان.

له پاشان ههر نیسته‌خزی باسی سی‌وسی تیره‌ی کورد ده‌کا که له فارس دان و ناوی شه‌وانه‌ی له

دیوانی صدقاتدا ده‌ریناوه؛ شه‌وانیش شه‌مانه‌ن:

کرمانی، رامانی، موده‌سه‌ر، محمه‌د بن به‌شه‌ر و بقیلی. مه‌قده‌سی ده‌لنی: شه‌لبی، بونده‌مه‌هری، محمه‌د بن نیسحاق، سه‌باهی، نیسحاقی، شه‌دورکانی، شه‌هراکی، ته‌همادانی، زه‌بادی، شه‌هره‌وی، بونده‌ده‌کی، خوسره‌وی، زه‌نجی، سه‌فه‌ری، شه‌هیاری، میهرکی، موبارکی، نیشتامه‌هری، شاهونی، فوراتی، سه‌لمونی، سیری، نازادختی، به‌رازدوختی، موته‌للله‌بی، مه‌مالی، شاهکانی، کجتی، جه‌لیلی.

شه‌و هۆزانه هه‌مووویان کۆچه‌ر و ده‌وارنشین بوون و ژماره‌یان پینج سه‌ده‌هزار خه‌یزان بوو. جگه له‌وانه‌ش نیسته‌خزی له کورده‌کانی ناو فارس ناوی هۆزی لوریش دینی. ابن‌البلیخی ۵۰۰ هـ (۱۱۰۷ ز) ده‌لنی: «کابرایه‌ک به ناوی عه‌له‌ک له‌و کوردانه ببوه نیسلام؛ نیستاش وه‌چه‌ی له ولاتی فارسدا ماون؛ به‌لام کورده‌کانی دیکه که له ولاتی فارس ده‌ژبان، له که‌وشه‌نی نیسفه‌هان بوون و عضدالدوله رایگوئیزتوون». ابن‌البلیخی^۱ به تایبه‌تی له مه‌ر کوردی شه‌وانکاره‌وه ده‌دوی و ده‌لنی: «هیندیکی زۆر گه‌وره بوون و له ده‌ورانی بویه‌هیه‌کان به‌ناوبانگ بوون.»

رامانی - که‌وا نیسته‌خزی باسیان ده‌کا - لکی هۆزی شه‌وانکاره‌ بوون. شه‌ره‌فنامه هه‌یج باسی

شوانکاره ناکا! نه مه بۆمانی ده‌رده‌خا کورده‌کانی ناوچه‌ی فارس ده‌گه‌ل کوردی کوردستان (شول، لور) لیک جیاوازن. به‌لام زۆزان (هاوینه‌وار) - که به گشتی به کوردستانیان گوتوو- هیشتا زۆر پوون نه‌بۆتوه.

یاقووت له معجم دا^۱ ده‌لی: «زۆزان ولاتیکی جوانه و له نیوانی چیاکانی نهرمه‌نستان و نه‌خلات و نازربایجان و دیاریه‌کر و مووسل هه‌لکه‌وتوو. دانیشتوو-ه‌کانی نهرمه‌نن و که‌لیک هۆزه کوردیشی لین.

یاقووت له زمان نه‌سیروهه رایگوتوو: «زۆزان مه‌ل‌به‌ندی هه‌راوه و له پۆزه‌ه‌لاتی ده‌جمله‌وه تا جزیره‌ی عومره و سنوره‌که‌ی له دوو پۆزه‌پێی مووسله‌وه ده‌س پێده‌کا و نه‌خلاتیش وه به‌ر خۆ ده‌دا و له سه‌لماسی نازربایجان کۆتایی دیت؛ هه‌مووش به‌ ده‌ست کورده‌کانی به‌شنه‌وییه و به‌ختیه‌ویه. قه‌لای برقه و قه‌لای به‌شیر له ده‌ست به‌شنه‌ویه‌کاندایه و قه‌لاکانی جورزه‌قیل و ناتیل و عه‌لوس و بازی سوور، هی به‌ختیانه و جورزه‌قیل پایته‌ختیانه و جی و پێی هه‌ره سه‌ختیانه. قه‌لای نه‌لقی و نه‌روه‌خ و باخۆخه و به‌رخۆ و کینکور و نیره‌وه و خه‌وشه‌ب هی خاوه‌نه‌کانی مووسلن.

قلقشندی له صبح‌العشی^۲ دا ده‌لی: مسالك الابصار^۳ ده‌لی: «نه‌گه‌رچی کورد زۆر په‌گه‌زیان که‌وتوو نه‌ ناو، به‌لام په‌سه‌نی سه‌ریه‌خۆن و هاوسای عیراق و عه‌ره‌بن و زۆر نه‌چوو نه‌ته ناو فارس. کورد له شام و یه‌مه‌نیش هه‌ن و له زۆر شوینی‌تریش ده‌ژین و ئاپۆره‌یان زۆر له ده‌وره‌ی خاکی عه‌جهم و عیراقه». له مه‌ر ولاتی کینواتیش ئاوا ده‌لی: «نیاز له کینوات نه‌و که‌ژانه‌ن که له‌مه‌په‌رن. هۆزه‌کانیان هه‌رچی باشم نه‌ناسیبی ناوم نه‌برد و له‌وانیشدا ناوی پادشا و نه‌میره‌کانم باس کردوون. له چیاکانی هه‌مه‌دان پا ده‌ست پێده‌که‌ین و به‌ شاره‌زور و هه‌ولێردا دیننه ده‌روبه‌ری مووسل و له جزیره دیننه سه‌ر ده‌جله و نه‌و به‌ر ده‌جله‌ی به‌ره‌و فو‌رات گوی ناده‌ینی - چونکه لامان گه‌نگ نیه - نیتسر جگه له کورده‌کانی جزیره و کوردی گونده‌کانی ماردین چیتسر نیه.»^۴

۱- معجم‌البلدان، ب ۴، ل ۴۱۵، چاپی میسر.

۲- صبح‌العشی، پاژی ۴، ل ۳۷۳-۳۷۹. یه‌حیا خه‌شاب

۳- هی «فضل‌الله‌العمری» یه. یه‌حیا خه‌شاب

۴- نه‌مه‌خه‌شه‌کێشانه‌ی «قلقشندی» ده‌لی بۆ تیئلگراف کردن نووسراوه! هه‌ژار

قلقشندی ۸۱۴ك (۱۴۱۱ز) هۆزهكانى لور و شول و شوانكارهش ناو دهبا و دهلى: «لور دوو تيره: لورى گهوره و لورى پچوك؛ يهكجار زۆرن و زۆريشان بلاو بوونهوه و پادشا و ميرى خۆيان هميه و بهشى زۆريان له ولاتى ميسر و شامين و شاميه كانيشيان زۆرتن و زۆريش نازا و گفتم راست و شايى بهخۆن. هۆزى شول وهكو شوانكاره، له ناوهزدا بهرانبهرن و دهست و دلواز و بهخشندهن و پهنادهرى ههژاران و بهختوكهرى پيوارانن؛ بهلام به گژ يه كدا دهچن و پهيمان ههلهوه شيتينهوه و خويى يه كترى دهريزن. شوانكارهكان له لورهكان رهوشت پاكتر و چاكترن و خاوهنى گفتم خويان و خودان باهر و نيمان.»

خيوى مسالك الابصار دهريارهى «اقليم السجبال» دهلى: «كهوشه نه كهى سهر زنجيرهى كيوهكانى هممه دان و شاره زووره و له كن شوره قهلاكانى كافرهكانى ولاتى تكفور دواى ديت. تكفور مهمله كهتى سيبه و نهو شوينه شه كه سهرهيوى له دهست مالى لاون دابه.»

نهوسا باسى بيست شوين دهكا كه ههر شوينهى هۆزه كوردىكى لى هميه:

- ۱- ماهيدهشت: له كيواتى هممه دان و شاره زووره و كوردى گۆرانى لى ده زين.
- ۲- دهه تهنگ: نهووش ههر هى گۆرانانه و ميرى سهره خۆيان هميه و ههر دوو لا لهو گۆرانانه پينج ههزار پياويكيان هميه.

۳- داتسرك و نههاوه نديش تا ديته نزيك شاره زوور، چيگهى هۆزى كه لالييه و به كۆمه لى شير ناسراون؛ ههزار شمركه ريكيان هميه و دهستان له سهر كوردهكانى هاوساش دهروا.

۴- له نزيك هۆزى گهلالى و له كيوهكانى هممه دان كوردى زهنگلى^۱ نيشته چين.

۵- دهووربهرى شاره زوور، زىدى دوو هۆزه كوردانه كه ناويان لوسه و بابرييه؛ له پاش ههراكهى بهغدايه لهوى دهروچون و پرويان كرده ميسر و شام و هۆزى «خوله» يان «خولسه» هاتوته مهلبه نده كهيان و تهواو كوردى رهسه نيش نين.

۶- شويتيك له دۆژ شاره زوور و شنۆى نازهر بابجانه، هۆزى سيولى لى ده زين.

۷- ناليشتر^۱ هۆزى قرتاوى (كرتاوى) لهو زين و چهند جيتى ديشيان له ولاتى ههوليتري هميه.

۱- محمه دهلى عمونى لاي وايه: زهنگنهي و تيكچووه. يه حيا خهشاب

- ۸- ناوچهی کرکار، هۆزی حسنانی (خۆشناوی) لێیه و نهو هۆزهش بوونه سی تیره: عیسا شههابه دینی، تلی و جاکی.
- ۹- ده‌ربه‌ندی (قراولی)، جێکهی هۆزی قریاوییه؛ پاسانهی ده‌ربه‌ندیان ههیه و خێوی ده‌ربه‌ندی دۆستی سولتانی میسرده.
- ۱۰- کرچین و دقوق الناقه^۱، نیوان که‌رکوک و تاوغه. به‌فه‌رمووده‌ی مینۆرسکی شوینی هۆزی تیرکارینه.
- ۱۱- ناو دوو چپای سهر به‌هه‌ولیر، نه‌مو کورده‌ی لێن که‌ دۆست و ناشنای میسر بوون و ته‌هریشیان نه‌ره‌نجاندن.
- ۱۲- مازنجان، بیروه، نجمه، ناوچه‌ی سوران: مازنجانی - که‌ سهر به‌ هۆزی هه‌میدین - له‌و ناوه‌دان.
- ۱۳- ناوچه‌ی سوران، شه‌قلاره و خه‌فتیان نه‌بوو عه‌لی (خه‌فتیانی چسوک) به‌ ده‌شت ده‌ربه‌ندیسه‌وه - که‌ له‌و به‌ینه‌ن - هۆزی سۆرانی تێدایه.^۲
- ۱۴- ملازکرد و پستاق^۳ شوینی هۆزی زرزاریه^۴ و ده‌لێن عه‌جه‌م بوون، بوونه کورد.
- ۱۵- جۆله‌میرگ، جۆله‌میرگی لی نیشه‌جین. ده‌لێن عه‌ره‌ب بوون بوونه کورد؛ پادشاکه‌یان له‌ لای کوردان زۆر به‌ پێزه و باج ده‌ستینی و پێی ده‌لێن خێوی جۆله‌میرگ.
- ۱۶- مه‌رگه‌وه‌پ: کورده‌کانی وی ده‌گه‌ل کوردی جۆله‌میرگی هاوپه‌یمانن.
- ۱۷- کوار لای پۆزاوای جۆله‌میرگه و هاوکه‌وشه‌نن و نه‌و کوردانه‌ی له‌وی ده‌ژین هه‌ر به‌ کوازی ناو ده‌برین.

-
- ۱- بلدان الخلفه الشرقیه: ل ۲۲۸-۲۲۹. یه‌حیا خه‌شاب
- ۲- بلدان الخلفه الشرقیه: ل ۲۲۸-۲۲۹. یه‌حیا خه‌شاب
- ۳- شه‌قلاره، هه‌ودیان، وێده‌چه‌ی ده‌ربه‌نده‌که‌ گه‌لی عه‌لی به‌گ و ده‌شته‌که‌شی ده‌شتی هه‌ریر بێ. هه‌زار
- ۴- مه‌لازگرد، پۆست.
- ۵- له‌ مسالک‌دا ده‌لی: زرزاری به‌ زمانی عه‌جه‌می بێچه‌و گورگه. خلاصه‌ التاریخ الکرد، ل ۳۸۵، په‌راویزی عه‌لی عمونی.

۱۸- ناوچهی دینار: کوردی دیناری لی دهژین.

۱۹- عیمادیه و قهلائی هرور جینگهی کوردی ههکاریه.

۲۰- قمرانیه و کههف داوود، مهلبهندی هۆزی تنبکی و بستیکیه. ^۱ دیسان هه خیتی مسالک

باسی بوختی و سندی و راسنی و دونبولی دهکا و دهلی دونبولیهکان خه لک پیتیان دهلین زازا (ظاها) و به خو دهلین دملی (دونبولی).

خاوهنی کتیبی/التقیف ناوی بیست و پینج مهلبهند و هۆزی کوردانی نووسیوه که پۆژی خۆی له دهفتهری دیوانی میسری راگویتزون. ^۲

مینۆرسکی له وتاریک که دهبارهی کوردهکانی لای رۆژههلاتی ئیترانی نووسیویهتی، دهری دهخا که له مهلبهندی قههباغ له قهفقازی، بیست و چوار هۆزه کورد ههیه و دوو هۆزی گل و زهنگهش له خوراسانیدا دهژیان و هۆزی جیگان له گورجستان نیشتهجی بوون.

ابن خلدون له میژوووهکهی خۆیدا دهلی: «دوو هۆزی کورد له ولاتی جزایر دهژین، ناویان لایسن و بادینه.»

(۳)

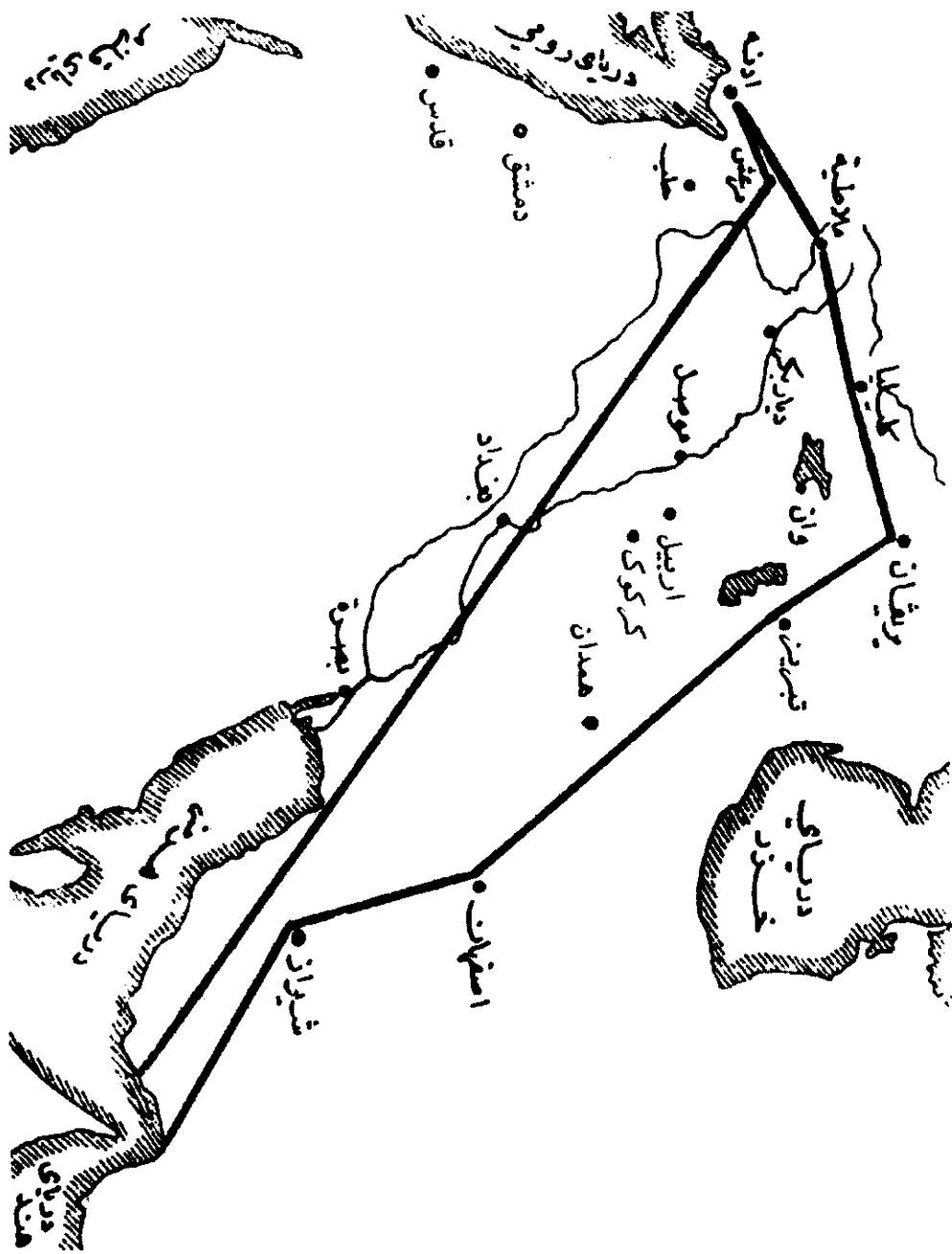
شهرهفنامهی بدلیسی ۱۰۰۵ ک (۱۵۹۶ ز) وای راگهیاندوه که کورد له باری کۆمهلایهتی و

زاراوهوه دهبنه چوار بهش: کرمانج و لوپ و کهلهو و گۆران. دهشلی سنووری کوردستان به خهتی راست له سهه خهلیجی فارسهوه تا برانهوهی مهلاتیا و مهرعهش دهچی. ئالی باکووری شهه خهته ولاتانی فارس و عیراقی عهجهه و نازربایسجان و شههمنستانی گچکه و شههمنستانی گهورهیه. باشووریش عیراقی عهههه و ناوچهکانی مووسل و دیاریهکه.

پادشایان و میرانی نازای کوردستان به ناوی هۆزیان ناسراون. وهک: ههکاری و سۆری و بابانی و شهههلان. هیندیکیشیان ناویان ویرای شار و قهلاکانیان هاتوون. وهک: میرانی، هسهنکیف و بدلیس و جزیر و ههزۆ و نهگیل و ههتیریش.

۱- دائرة المعارف الاسلامیه مینۆرسکی. یهحیا خهشاب

۲- خلاصه تاریخ کرد و کردستان، ل ۳۸۰.

نخستین کوردستان له زه مانی شهره ف خاند

فەرمانپره‌واکانی کوردان، له لای بدلیسی چوار ده‌سته‌ن:

- ١- سه‌ربه‌خۆکان که میژوونوس ناویان به پادشا نووسیون.
- ٢- نه‌وه‌ی ته‌واو سه‌ربه‌ست نه‌بوون، به‌لام دراویان له سکه داوه و له خودبه ناویان وه‌خویندوون.
- ٣- فەرمانپره‌وای کوردستانی.
- ٤- فەرمانپره‌وایانی بدلیس.

ده‌سته‌ی یه‌که‌م:

ده‌وله‌ته‌کانی مه‌روانی، سه‌سه‌وه‌ی، لوپری مه‌زن، فضلو‌ی، لوپری بچووک، نه‌یویه‌کان؛ که پادشای میسر و شامی بوون. ده‌شلی شادی کوپری مه‌پران باپیری سه‌لاحه‌دینی کوردی په‌وه‌ندی دوین سوو له سه‌ر شه‌ری سه‌لیبیانیش زۆر دو‌اوه.

ده‌سته‌ی دو‌وه‌م:

ره‌سه‌نی نه‌رده‌لانیه‌کان ده‌باته‌وه سه‌ر نه‌حه‌مه‌دی کوپری مه‌پران و له باب‌ه نه‌رده‌لان ده‌وه‌ی و ده‌لی زۆر له ناو گۆرانان ژیاوه و له پاشان شاره‌زوری گرت و ناوی یه‌کی له شاهانی ساسانی‌شی له خو‌ناوه. هه‌مدوللا مسته‌وه‌فی خێوی تاریخ‌گزیده ده‌لی: «هه‌میشه کورد حوکمی شاره‌زوریان ده‌کرد؛ زۆرانبازی زۆرداران بوو. کی له گشتان زۆردارتر با، شاره‌زوری بۆ خۆی ده‌برد.»

نه‌رده‌لانی له ناو عوسمانی و سه‌فه‌وی دابه‌ش ببوون. شه‌ره‌ف‌خان له کتێبه‌که‌یه‌دا بۆ سه‌فه‌ویان هه‌ر ناوی قزلباش ده‌لی^١. سورخابی نه‌وه‌ی نه‌رده‌لان ببوه ده‌ستی شاتۆماسی سه‌فه‌وی (٩٣٠-١٥٢٤/١٥٧٦) و به‌ تکای نه‌وه له براکه‌ی خو‌ش سوو؛ که ده‌ی نه‌وه ببوه ده‌ستی سولتان سوله‌یمان قانونی (٩٢٦-١٥١٩/٩٧٤-٢٠-١٥٦٦). نه‌رده‌لان ببوه مه‌یدانی شه‌ر و هه‌رای نیتوان نیتوانی و عوسمانی. تا له نه‌ه‌جامدا هه‌لو‌خان چوه ژێر نالای سولتان مرادی عوسمانی و ده‌گه‌ژ

١- قزلباش پاشماوه‌ی نه‌وه دیلانه بوون که ته‌یسه‌موورله‌نگ به شیخ‌ه‌یدری نه‌سپاردن؛ بۆ نه‌وه‌ی بناسه‌رینه‌وه کلاری سووریان له سه‌ر بوو. له دوازده‌دا قزلباشی تورك و فارس بوونه سوپای هه‌ره به‌هێتری سه‌فه‌وی.

قزلباشانیشدا تیکی نه‌دا و ئابهم چه‌شته خۆ پارئیزیه، تا سالی ۱۰۰۵ک (۱۵۹۶ز) - که شه‌ره‌فخان له شه‌ره‌فنامه بۆ‌ته‌وه - ئهو هه‌ر فه‌رمانه‌وا بو‌وه.

له باسی هه‌کارانی‌شدا ئیژی فه‌رمانی‌کم به‌ خه‌تی ئیگیوری دیوه. چه‌نگیزیه‌کان بۆ هه‌کارانیان نووسیه و ناوچه‌کیان بۆ پشتاویشت به‌و بنه‌ماله به‌خشیه‌وه؛ که‌چی هه‌رگیز ته‌می تورک و گه‌ری فارس له‌و ناوچه‌دا نه‌په‌ویه.

ده‌سته‌ی سیته‌م:

له پاش میرانی هه‌کاری، باسی فه‌رمانه‌وا یانی کوردستان (چه‌مشکه‌زه‌ک) ده‌کا که مه‌زنه‌کانی م‌ج‌ه‌ن‌کورد و په‌رتک و سوقمان له‌وانن. له مه‌ر میرانی مه‌رداسی و شه‌گیل و پاله و چه‌رموگ و ساسۆن و خیزان و مه‌کس و نیسپایرد و کلیس ده‌دوی. سوئیدیانی‌ش ده‌باته‌وه سه‌ر به‌رمه‌کیان.

ده‌سته‌ی چواره‌م:

باسی ژیننامه و رابردوی میره‌کانی بدلیس ده‌کا که خانه‌دانه‌کی خۆنی و هه‌میشه‌ش له‌و کتیبه‌یدا ده‌ری ده‌خا که بی‌ خۆیندنن و بی‌ فیرگه، هه‌یج گه‌لێک به‌ ناوات ناگا. بۆ نه‌ییوییان به‌ شانازی باسی نه‌و فیرگانه ده‌کا که له پاشیان به‌جیماوه. کاتی باسی بدلیس ده‌کا له به‌ر خۆینه‌ری پاده‌نی که باپیری فیرگه و ته‌کیه‌ی بنیات ناوه و بۆ خۆی پینج فیرگه‌ی ساز داوه و هه‌موویانی سالی ۹۹۹ک (۹۱-۱۵۹۰ز) سه‌رگرتوه و ده‌لی هه‌موو پر له‌ فه‌قی و مه‌لای چاکن و ناوی مه‌لاکانیش دینی.

باسی خوسره‌و پاشای تورکی‌ش ده‌کا که چاکه‌ی ده‌گه‌ل کردوه و له پاش چل و نه‌وه‌نده سال ده‌ریه‌ده‌ری، هه‌ناویه‌ته‌وه ناو نیسلام!

ناوی قه‌لای نه‌خللات ده‌با که شاتۆماسب رووخاندی و سولتان سوله‌یمان له باتی چاکردنه‌وی خراپتری به‌ سه‌ر هه‌نا!

ره‌سه‌نی خۆی ده‌باته‌وه سه‌ر کیسرایان و ژیننامه‌ی خۆشی نووسیه‌وه که له مالی شاتۆماسب په‌ره‌ریوه و له ده‌ورانی شانیسماعیل ده‌مه‌راستی کورده‌کان بووه و خه‌لک ئیژه‌ی پی بردوه و شایان لی دردۆنگ کردوه و هه‌لیدا‌شتۆته نه‌خه‌وان و سولتان موراد هه‌ناویه‌ته‌وه بدلیس و له شه‌ری تفلیس و

گورجیان، شهرکمری عوسمانی بووه و له پاداشتی نازایهتی، شاری موشیان پی به خشیوه و له سالی ۱۰۰۵ دا کوری له جیی خۆی داناوه.

که نایینی کورد باس دهکا دهلی: که میان یهزیدین و زۆریه زۆریان شافعیسن و له خویندن زۆر زیرهکن و مهلای زۆر زانایان ههیه؛ بهلام بی ناو و نارویانگن!

بدلیسی دهلی: چونکه کورد نه هاتوونه ژیر فه رمانی تاکه فه رمانداریکهوه بۆیه له یه کتر نامۆن و خوینی یه کتری ده پۆن و گوێ ناده نه هینمایه تی و پیکوپینکی و له سه ر زۆر کهم، زوو هه لده چن! نه مین زه کیش هه ر لای وایه چونکه کورد نابن به یه ک و تیکرا دژی تورک و فارس ناخه بتسن، داگیرکه رانی کوردستان ده رفه تی خۆیان لی هینان و ده وله تۆکه سه ربه خۆکانیان که مه لی تیکدان و هه ر به کورد کوردیان کوشتوه.^۲

کورد به نازا به نارویانگن: «نه گه ر تووپه بن له شیر توندترن؛ نه گه ر راپه رن له برووسکه سووک

ترن»^۳ بۆ پیزگرتن، ناو له کورد نراوه «قورهبی عه جه م»^۴.

۱- نووسه ر زۆری ناوه رۆکی شه ره فنا مه خستۆته نه م پیتشه کیه وه؛ ناچار بروم هه لمه رچاندن.

۲- خلاصه تاریخ کوردستان، ل ۱۴۹.

۳- صبیح/اعشی، ب ۴، ل ۳۷۹.

۴- شفاء والغلیل، ل ۳. پروانه کتیبی تنسر، یحیی الخشاب، ل ۵۲.

بەشى سېھەم

كورد ئەم پۇزگارەدا

(۱)

بروپايتكى و نتيوان خۆشى شەرەفخان و سۆلتان مرادى سېھەمىن، تا ماوهيەك كورد و توركى به نارخەيانى راگرتن؛ بەلام كورد - پاش وچايتكى كەم- وە كار كەوتن، كە ژيژدەستەي توركان نەبن و بۆ خۆيان سەربەخۆ بۆين. نيتويان دەگەل نيتزان و ھاوسا فەلەكانيان خۆش كرد و بەدرخان بەگى بۆتانی - كە سەرەك ھۆزى پۆندز و ھەكارى بوو- سالى ۱۸۳۲. ز. لە پۇزگارى سولتان مەحمودى دووھەمدا، دۇى توركىا راپەرى و شۆرشەكەي ھەتا سالى ۱۸۷۴ - كە پۇزگارى دەسەلاتى سولتان عەبدولعەزىزخان بوو- دانەمركا و لە ئەنجامدا تورك گەلتيك ولاتى كوردیان بەرخۆ دا و والى توركيان لە سەر دانان. دوايەش سولتان عەبدولعەميد بۆ ئەوئى كورد و فەلەكان لە يەكتەر بكا بە دوژمن، سالى ۱۸۹۰. ز. تىپى سوارەي ھەمىديەي لە سوارەي كوردان پيئك ھيتنا و كوردنيە قولەچۆماغ و ھەر كەس لە پووى ياساي توركان وەرگەراپەو، بەو كوردانە تەنبى دەكرا و لە ئەنجامدا ھەر سوارەي ھەمىديەي كورد بوونە ھۆى بەدبەختى كورد و كۆسپى رينگەي سەربەخۆيى كوردستان بوون و ئەرمەنيشيان كوردە دوژمنى خويئنى كورد.

كە عەبدولعەميد لە ۱۹۰۹. ز. دەرکرا، تىپى سوارەي كوردەكانيش لە ناوبرا. لەوئەدا كوردى پۆشنبيير كەوتنە دنەدانى كوردان كە بۆ نازادى بکۆشن. درۆشمى ئەوساي توركىا - كە نازادى و برايتى و يەكسانى ھەموو گەلانى ژيژر بەيداغى عوسمانى بوو- دەرەفتى دا بە كوردەكان كە بريكاريان بە ھەر دوو كۆرى نوينەران وەدەنگ بيين و داواي مافى كوردان بکەن.^۱

جگە لەمەش لە ناستانە و بەغدا و مووسل و تەننات لە قاھيرەشدا كۆمەلە كورد و گۆفاريان بۆ داواي ماف وەكار كەوتن؛ بەلام توركان زۆر بە توندى لىيان دان و خپيان كردن. ھيتنديك لە كۆمەلئى كوردان كە لەم چەرخى بيستەمەدا لە ناستانەدا پيئك ھاتوون ئەمانە بوون:

۱- كۆمەلئى عەزمى قەوى.

۲- کۆمەللی تەعالی و تەرەققی کورد.

۳- کۆمەللی خویندەواری کورد. ئەم کۆمەلە فێرگەییکی بۆ کوردی خویندن کردەوه و منالی کورد لە قۆناغی بەراییدا لییان دەخویند؛ بەلام حوکمی نیتحد و تەرەققی نوی که نیازی وابوو کەلانی ژێردەستە یەکاتە تورک، کۆمەلەکە ی هەلۆه‌شان و فێرگەکەشی لی داخستن!

۴- لە ۱۹۱۰ کۆمەللی هیقی دامەزرا و تا سالی ۱۹۱۴ هەر مایه‌وه و دوای شەریش هەلیدایه‌وه؛ بەلام کاتی ئەتاتورک هاتە سەر کار، لە کار کەوت.

۵- کۆمەللی نیستقلالی کورد. کۆمەللی «تشیکیلات اجتماعی» بۆ کوردستان، لکی نیستقلالی کورد بوو.

۶- کۆمەللی میلله‌تی کورد.

بەوه‌دا باش دەر دەکەوی که کورده‌کان زۆر تامەرزۆی ژبانی نازاد و سەرەه‌خۆن. لە دوای ئەوه‌ی کە مایه‌کان حوکمی ته‌واویان گرتە دەست، ئەو کۆمەلەنە هەلۆه‌شان. بەلام ئەو دەر و نازارە ی کورد لە تورکیا تووشی بوون، پێگە ی نەبەست که کورده‌کان لە هەندەران لە پێی زمان و ژبۆاری کەونارایان چالاکانە خۆ بنوینن و خەبات بکەن. لە دەر وه کۆمەل یەکیان گرت و داویان کرد که ئەوانیش وه کەلێکی خاوه‌نی میژووی کەونارا و خێوی داب و پێشوی نی نەتەوه‌یی، پێز بگێرین و لە خەلکی تر هەلئاوێرین. کۆمەللی خۆبۆون (نیستقلال) لە دەر ی تورکیا پێک هات و هەموو کوردستانی داگرت و کورد بە گشتی پەسندیان کرد. لە بەغدا یه‌ش یانە ی سەرکەوتن دامەزرا.

گۆفاره‌کان، ئەوانە ی که زۆر گرینگ بوون:

۱- کوردستان، لە تورکیادا دەر دەر چوو. پاشان لە پێش شەری گەرە گۆبیرایه‌وه بۆ قاهیره و بە کوردی و تورکی دەر دەر چوو؛ نیو مانگیش بوو.

۲- کوردستان لە ورمی بوو؛ مژدە دەر مەسیحیه‌کان دەر یان دەر کرد.

۳- پۆزی کورد سالی ۱۹۱۲ کۆمەللی هیقی دەر ی خست. لە ژمارە ی یەک و دوویدا، وێنە ی دوو قاره‌مانی کورد: سەلاح‌دینی ئەبۆبۆی و کەریم‌خان زەند - که کورده‌کان بە مییری زۆر بە هێزیانی هەساو دەر کەن و لە سالی ۱۷۵۰ ز. را تا ۱۷۹۴ شای ئێران بوو - چاپ کرابوو.

۴- لە پاشان هەر ئەو گۆفاره بەرگ و ناوی پێشوی گۆزا و کرابوو بە هەتاوی کورد.

۵- ژيان، دواى كوتايى شهري گهوره، له ميسر و له نهستهنبول و له كوردستاني دهر دهچوو.

۶- پيشكهوتن، له شاري سولهيماني بوو.

۷- بانگي كوردستان، زواني حالي حكومتهتي شيخ مهحمود بوو؛ ههوتانهش بوو.

۸- بانگي حق.

۹- نوميدي نيستقلال.

۱۰- ژيانهوه، ههوتانه بوو. ههتا سالي ۱۹۳۱ ههر دهر دهچوو.^۱

(۲)

كوردستان به ههموو مانا و لهو بارهوه كه جيى كورده، له مابهيني سى دهولتهتي نيران و عهراق و توركيادا بهش كراوه.

كوردى نيران به تايبهتي له كرماشان و كوردستان (نهستانيكه بهو ناوهوه) و بهشى باشوورى نازربايجان و كيواتى لاي ورمى و خزي و داوينهكانى باشوورى ناراراتيدا نيشتهجين. چهند كۆمهله كوردى ديكهش له خوراسان و فارس و بروجرد (لورستان) ههيه.

له توركييا كورد له نيتوان تورك و نيراندا ههلكهوتون و له دهورى زييارى وان دراوسى مهسيحيهكانن. له لاي سهروى چهى دهجله و فؤزاتوه، كورد له باكورى تهوختهن كه فيشخابور (نزىك جزير) دهگهله سومهيسات ليك دهده؛ كه كهوتۆته باكورى بريجيكهوه. له رۆژئاواى فؤزاتيش ههن. له بهدليس و نهرزنجان و دياربهكر و نهرزهرۆمى و دامينهكانى رۆژئاواى ناراراتى، ههره زۆرن. بهرانبهر به سهرژمارى سالي ۱۹۳۹ كوردى عيراق نيومليۆن و له سولهيماني نيشتهجين و زۆربه دانىشتوانى ههولير و كهركوكى كوردن.^۲

مينۆرپسكى له *دائرةالمعارف اسلامى* دهالى كوردى نيران نزيكهى پينجسهده هزارن. نهويش له روى نهو ژمارهى ههنگرتوه كه روى سالي ۱۹۲۵ بۆ كوردى توركيياى دانا و دهالى كوردان له

۱- خلاصهالتاريخ كرد و كردستان، ل ۳۷۰ و دواى وي. يهچيا خهشاب

۲- نينسكلنزيدي برستاني، كوردستان. يهچيا خهشاب

تورکیا ده‌گه‌نه ملیۆن و نیوێك! و ده‌شلی توركان پێیان وایه كۆنی كورده‌كانی (كۆچهر؟) تێكرا نۆت‌وشه‌ش هه‌زاره. به‌لام كورده‌كانی عێراق (لیوای مووسل) به پێی سه‌رژماره‌ی ساڵی ۱۹۲۳-۲۴ ده‌گاته چوارسه‌د و نه‌وه‌ت و چوار هه‌زار و چه‌وت كه‌س. سه‌ت و هه‌شتا و نۆ هه‌زاریان له ئه‌ستانی سوله‌یمانیسن و زۆریه‌ی خه‌لكی هه‌ولێریشن چونكه سه‌دوچه‌فتا هه‌زار و شه‌شسه‌ت و په‌نجای لێیه. له كه‌ركوكیش زۆریه‌ی دانیشتوانی كوردن. جیا له‌وه‌ش له قه‌وقازیای سه‌ر به‌ پروسیاش له ناچه‌ی به‌ریوان و قارس، كورد هه‌یه و ساڵی ۱۹۱۰ سه‌ت و بیست و پێنج هه‌زار بوون؛ بیست و پێنج هه‌زاریان یه‌زیدی بوون. له سووریا قونسولی روس كوردی ولاتی هه‌له‌بی به سه‌تو بیست و پێنج هه‌زار داناهه. *گۆفاره‌العالم الاسلامی كوردی* لای دیکه‌ی سووریا به بیست هه‌زار كه‌س داده‌نی! له شاری ده‌مشق و هه‌له‌ب گه‌ره‌کی كورده‌كان هه‌یه. هیندیك له نووسه‌ری تازه بۆ ژماره‌ی كورد وا ده‌لێن:

له تورکیادا چوار ملیۆن و اتا چواریه‌کی دانیشتوان.

له ئێران سێ ملیۆن و نیو و اتا بیست و سێ له سه‌تی.

له عێراقیدا ملیۆنیك و اتا له سه‌تا بیست و هه‌شت.

له سووریا دوو سه‌ت و په‌نجا هه‌زار كورد.

له پروسیا ده‌گه‌نه سه‌د و شێست هه‌زار.

(۳)

مووسل له نیوان ئینگلیز و تورکیا

زۆریه‌ی زۆری دانیشتوانی ئه‌و لیوایه كورده‌كانن. تورك و ئینگلیز له جه‌نگه‌ی شه‌ری گه‌وره‌دا و له

پاشانیش له سه‌ر وی، مشت و مریان بوو. ئینگلیز زۆر به‌ چاوچنۆکی بۆ نه‌وتی مووسلی ده‌روانی.

سه‌ر زوونیان به قه‌تل له ده‌ستی ئه‌نگلیزان

له سه‌ر

ئاگره‌سی مۆدروس

بیست و پێنجی سپتامبری ۱۹۱۸ ئینگلیسان كه‌ركوکیان گرت و هێزه‌كانیان گه‌یههه‌ داوازه‌میلی

۱- ساڵی ۱۹۱۰، ۱۲۵هه‌زار، ۶۳ ساڵ ۲۵ هه‌زاری زیاد كردوه؛ په‌نگه له سه‌رمان، زه و زوو نه‌كهن! هه‌زار

بروانه بۆ په‌راوێزی لاپه‌ره‌ی هه‌شتاوێك.

مووسل. رۆژی سی مانگ، تورک و ئینگلیز له سەر ناگرههس پێک هاتن.

ماده کانی ۷ و ۱۶ ی په یمانی ناگرههسه که بهم جۆرهیه:

مادهی ۷: له هەر شوپینیک هەر مهترسییهک روو بکاته هاوپه یمانان، دهتوانن ئەو شوپینه بگرن!

مادهی ۱۶: مۆلگه کانی سوپای تورک و حیجاز و عهسیر و یه مهن و سووریا (میزوپۆتامیا):

بین النهرین - هەرچهندی ههن- ده درینه دست نزیکتترین سهرلهشکری هاوپه یمانان.

نهوسا به پیتی ئەو دوو ماده، له دووهمی نوامبری ئەو سالهدا، ئینگلیز سیتر و لیام مارشالی

نارده سەر مووسل که بیگری.

سهرکردهی لهشکری تورکان (تیحسان پاشا) له سەر مانای وشهی (میزوپۆتامیا) کردیه کیشه و

دهیگوت مووسلی ناگریتهوه. که پرسى به ناستانه کرد، رایان سیارد که شار چۆلکا و بیدا به سوپای

ئینگلیز و فرمانبهرانی پهشایش - به ناوی سەر به عوسمانی - کاروباری خۆیان بکهن.

ههشتی مانگی نوامبری، ئینگلیز هاتنه ناو مووسلهوه و نالای خۆیان لی هه لکرد و نالای

تورکانیان لی داگرت. پاشان ئینگلیز هه موو ولاته که ی گرت و سهرکردهی لهشکری ئینگلیز، شیخ

مهحمودی گهوهری کوردی له سەر سوله یمانی دانا و کردیه نوینهری دهسه لاتی سوپای خۆی.

ئینگلیز پیلانی داناوو که له نیوان مووسل و خهلیجی فارسدا دهوله تیکی عه ره ب پێک بی.

واتا عیراقی نیستاکێ له ژیر دهستی ئینگلیز دابی و ناویکی و اشی لی بنی که نه لئین موسته عمه ره یه

و وهکی دیش موسته عمه ره بی. ئینتدابی بۆ دۆزیه وه! نا بهم جۆره ویلایه تیک و پارچه یه که له دهوله تی

عوسمانی ژیرکه وتووی بی هیز، دابرا و بریار درا کورپیکی شهریف حوسینی - که پیتشو والی مه که

بوو - بکه نه پادشای ئەو پاژه.

وهزاره تی هیند له له ندهن نارديه لای حاکم عه سه کهری ئینگلیز که له خه لکی ولاته که پرسیار

بکا ناخۆ دهوله تی عه ره بی تازه ئیجاد په سه ند ده کهن؟ نه میری عه ره بیان دهوی؟ کییان بۆ نه میر

گه ره که؟

نهفسه ره پاسپێراوه که له نه نجامدا وهرامی پرسیاره کانی وا دایه وه:

۱- همەموو خەلکە که حمز دە کەن ئینگلیز چاوه دێریان بکا تا بۆ خۆیان یه کجاری له خەم

دەره خسن!

۲- مەسیحیه کان- کلدانیش و کاتۆلیکیش- راسته وخۆ ئینگلیسیان دەوی.

۳- کوردی یه زیدی سنجاری نایانهوی فەرماندهریان موسولمان بی.

۴- کورده کانیش - که نیوهی خەلکی ناوچه کەن- حوکماتی عەرهبیان ناوی.

(۴)

له پرووسیا شۆرشی بالشه ویتک پروویدا. هیزی پرووس له م پۆژهه لاتی ناونجیه خۆی کیشاوه و له مهیداندا هەر ئینگلیس و فەرانسى مان. کلیمه نسوۆی سه ره كه وه زیری فەرانسه خهونى به و پۆژه وه ده دیت که پۆژهه لاتی عەرهبی وه گیر فەرانسا بکهوی و ئاواتی کۆنیان بیته دی. سه ره كه وه زیری ئینگلیسان (لوید جورج) سالی ۱۹۱۶ له گفتوگۆی سایکس پیکۆ ملی دابوو که موسول بۆ فەرانسه بی و نیازی وابوو که فەرانسیان بکاته هیزیکی له مپهر له نیوان پرووس و ئینگلیسدا. به لام که پرووس کشانه وه، ئینگلیس په شیمان بوونه وه و داوایان کرد که موسول پشکی خۆیان بی و نه ستان دیشیان! سه ره كه وه زیری فەرانسه له پاش دێراندنی موسول، تازه به برینی خۆی زانی و درهنگ تیگه یشت که موسول نرخی چهنده و چهندی به هره و پیت پیوه یه.

وتووێژ ده رباره ی نهوت ده ست پیکرا. کلیمه نسوۆ پیک هاتنه که ی سان ریمۆی په سه ند کرد و رۆژی بیستی یه نایری سالی ۱۹۲۰ خۆی له حکومه ت کیشاوه. به لام له دوایی که ئینگلیس به شیکیان له نهوتی موسول بۆ فەرانسه نیشان کرد، پیک هاتنامه که له بیستی ئاپریلی ۱۹۲۰ نیماز کرا و رۆژی پاشین پریار درا ولاتی سووریا و لوینان قه له مپه وی فەرانسه بی و بریتانیس له عیراق و فه له ستیندا ده ستیان برۆا. (بروانامه ی کۆمه لێ گه لان، بهرگه ی ۴، ماده ی ۲۲).

پهیمانی سیفر

نهم پهیمانه له دهی ثابی ۱۹۲۰دا بهسترا و شاهه‌نشاهی عوسمانیانی هه‌لوه‌شانده و پهیمانی سازپرموی چه‌سپانده و سه‌رپه‌رستی «انتداب» ولاتانی له عوسمانی دابریاری کرده یاسا. له سۆنگهی نهو پهیمانه‌وه که‌وشه‌نی تورک و عیراقیش دیاری کرا. واتا میزوی‌توامیا ناوچه‌ی موسولیشی گرت‌ه‌وه. ماده‌ی ۶۲ و ۶۴ لهو پهیمانه که ده‌بارهی مافی کورد ده‌وا، رای ده‌گه‌یاند که کورد گه‌لیکن سه‌رپه‌خۆ و نه تورکن و نه عه‌ره‌بن و مافیان هه‌یه له نیشتمانی خۆیاندا سه‌رپه‌ست بژین. ناوه‌روکی نهو دوو ماده‌یه بهم جۆره‌ن:

ماده‌ی ۶۲: له روژی وه‌کار خستنی پهیمانه‌وه هه‌تا شه‌ش مانگ، سی نهدام سه‌ر به سی ده‌ولته‌تی فه‌رانسان و بریتانیا و ئیتالیا له نه‌سته‌مبول کۆ ده‌بنه‌وه و نهو لیژنه‌یه حوکمی زاتی بز کوردستان دیاری ده‌کا و کوردستانیش نهو شو‌تینه‌یه که له نیوان روژه‌لاتی فو‌رپاتی لای سنووری باشووری ئه‌رمه‌نستان و باکووری که‌وشه‌نه‌کانی تورکیا و سووریا و عیراقه و کوردیان تیدا نیشه‌جیه. ماده‌ی ۶۴: نه‌گه‌ر لهو ولاتانه‌دا که له ماده‌ی ۱۹۲۰ ده‌ست نیشان کراون، تا مه‌ودای سالتیک له ده‌رچوونی نهو پهیمانه‌وه روو بکاته کۆپی کۆمه‌لی گه‌لان و ده‌ری بخا که زۆریه‌ی زۆری دانیشه‌تووانی نهو ناوچانه ده‌یانه‌وی له تورکیا جیا بنه‌وه و نه‌گه‌ر کۆمه‌لی گه‌لانیس لای وابوو که نهو کوردانه شیایوی نهو سه‌رپه‌خۆ بوونه‌ن و نه‌گه‌ر کۆمه‌لی گه‌لان رای‌سپارد که نهو مافه‌یان بدریتی، وا تورکیا له ئیستاه به‌لین ده‌دا نهو سپاره‌یه پینک بینن و لهو ناوچانه واز له هه‌موو مافیتیکی خۆی بیتن. نه‌م وازه‌ینانه‌شی له ناو به‌ینی هاویه‌ی‌مانانی سه‌ره‌کی و تورکیا، وتووژی له سه‌ر ده‌کرئ و پینک دین.

جا نه‌گه‌ر له وه‌ختی خۆیدا تورک نهو کاره‌ی نه‌نجام دا، نه‌وسا هیژی هاویه‌ی‌مانه سه‌ره‌کیه‌کان به شتیکی ره‌وای ده‌زانن که نه‌م ده‌ولته‌ته کورده سه‌رپه‌خۆیه، کورده‌کانی نیشه‌جی مه‌لبه‌ندی موسول په‌گه‌ل خۆی خا (نه‌گه‌ر خۆیان ناواتیان بی). واتا: ئینگلیس لهو ناوه‌دا پارووی هه‌ره‌چه‌وری رفاند و سی چیشکه‌ی به به‌ردینک پینکا:

۱- گه‌له که‌مایه‌تیه‌کانی تورکیا و عه‌ریستانی سه‌ر به تووکی ناگادار کرد که هه‌ر کامیک

سهرت و بارده

مردمان

ئاواتى بى له ئاغاي ھەلگەرتتەو، پەنا و پارىزگارى ھەيدە.

۲- ئەگەر عىراق ئافەرمىنى ئىنگلىس بگا، زۆر ھاسانە ئاۋچەي موسلى لى دابىرەت كە بەيىتتىرىن شوئىنىكە لە عىراقدا.

۳- گوئى توركيى لە شەپ دۆراو باش ئاۋ بىدا كە بە تەماي موسل نەبى و تازە بە ھى خۆي نەزائى.

(۵)

بىروانامەي نىشتمانى

ھاۋپەيىمانان مستەفاكەمال پاشايان كرده گش پشكن (مفتش عام) لە سەر ئەو ھىتەزە چە كدارەي لە سىواس و نەرزەپۆم بوون، كە نەھىلى لە خەت دەرچن. ھەرۋەھا حوكمى عوسمانىش كىردبوويە والى نەرزەپۆم.

شەپرى گەورە كۆتايى ھات. ئىمپەراتۆرى توركييا كوت كوت كرا. خاۋەر و خۆرنشېنەكەي لە بن چەكەمى برىتانىيا و فەرانسە و ئىتالىادا پىخوست كرا. يۆنانى لە ئىزمىردا بوون. چەندىن دەرگە لە توركييا دابوۋە يۆنانىيەكان و ئىتالىا. ھەروا لىئۆنەي سوئىندخۆران بوو بەرەو ئەستەمبول دەھاتن و پاتەختى ئىمپەراتۆرى لە داگىركەر جەمەي دەھات. يەك داۋاي تاۋانى دەكرد؛ يەك وامى كۆنى لى دەويست. ھەركەسە بۆ خۆي دەكىشا و لە بەر يەكيان دەكىشاۋە. مستەفا كەمال كە دەيدى زىدى لە دەست نەياراندا دەئالىنى و دوژمنان دەمىيان تىناۋە، زۆرى لە لا شوورەيى بوو كە داردەستى بىگانە بى. لە ئەستەمبول ھەلگەراۋە و زۆر بە توندى بە گۆ ھاۋپەيىماناندا چو!

۱۱ى يۆلىۋى ۱۹۱۹ مستەفاكەمالى ياخى، نەركى مىرى لىدارنا و نىشتمانىپرەستى توركى لە دەورى خۆي كۆ كردهۋە. پۆزى ۲۷ى تەموز لە نەرزەپۆم حىزبى ۋەتەنى نوئى ئىجاد، يەكەم كۆنگرەي پىك ھىتا و پۆزى ۱۳ى سېتامبىرى ۱۹۱۹ش كۆنگەرەيەكى دى بەسترا و بىروانامەي نىشتمانى پەسند كرا. مادەي يەكەم لە بىروانامەكە دەلى:

ئەگەر چارەمان ناچار بوو ئەو پارچانەي كە زۆرەي دانىشتوۋەكانى عەرەبن و دە پىشدا سەر بە

توركيا بون و له كاتى ناگرهسه كهى ۳۰ ئۆكتۆبرى ۱۹۱۸دا كهوتبوننه بېردهستى دوژمن، با به نازادى دهنگ بدن و چاره نووسى خويان ديار كهن. به لام نمو پارچه كانى تر - خوا كهوتبنه بهر خهتى ناگرهسه وه، يان سهر خهت بن - كه زۆريه ي زۆريان عوسمانى و موسولمانن و له دين و پرده گز و دۆز و نامانچ و ناكاردا يه كن و له مافى نه ته وايه تى و دابى كۆمه لايه تيدا ليك نزيكن و ريتى يه كترين له بېره و به تمواوى تيكه لاون - به هيچ جۆريك له نيشتمان دانابرين و بو هيچ هويه كى قانونى يان مه نتيقى گوى شل ناكه ين.

دانهرى كتيبي موسول لاي وايه به شى دووه مى نهم ماده بو دوو شت بوو:

۱- ناوچه ي كليكا كه له سهر پيك هاتنه كهى تورك و فرانسه له ۲۰ ئۆكتۆبرى ۱۹۲۱دا دراوه به توركيا.

۲- ناوچه ي موسول كه ئينگليز خوى لى ساز دابوو له دهست توركانى ده ريتى.

نهم ده مه ي كه هاوپه يمانان توركيا يان په لپهل ده كرد، كۆمه له ي مسته فا كه مال هه لوه شانى پارلمان و نالوگۆرى وه زيран و هه لبژاردنى نوئى ده خواست.

له ۲۸ جينه ورى ۱۹۲۰دا مه جليسى تازه كو بۆوه و قۆلى له سهر پروانامه ي حيزب كيشا. به و بۆنه وه ئينگليس ناستانه ي گرت و په رله مانه كهى هه لوه شانده. مسته فا كه مال نه مجاره كۆرى نيشتمانى گه و ره ي له نه نقره كو كرده وه و رۆژى ۲۳ى ئاپريلى ۱۹۲۰ كۆر بريارى پيك هينانى بېروانامه كهى راگه يانده.

(۶)

وه حيددين ناخر سولتاني عوسمانى ناماده بوو هه رچى ئينگليس و فرانسه ده يانه وى بۆيان بكا. مسته فا كه مال وانه بوو. مى بو په يمانى سيقر نه دا و ده گه ل پرووسيا ريك كه وت و ۱۶ى مارسى ۱۹۲۱ په يمانى دۆستايه تيان به ست. ني تالياشى تاق كرده وه و به دانى چهند سه ريشكى (امتياز)، تازاليابى لى وه رگرتوه. ده گه ل فرانسه ش ريك كه وتن كه له ئۆكتۆبرى ۱۹۲۱دا كليكايى بو به جى بيتلن. واشى كرد كه هاوپه يمانان له ۱۰ى ئابى ۱۹۲۱ رايان گه يانده شه رى نيوان تورك و يونان به ستيه به و دوو ده و له ته.

له سهره تاكانى سالى ۱۹۲۲دا نه نقره نوئنه رى ناردن كه بو ناشتى و نيوان خوشبوون ده گه ل

ئینگلیس و توویژ کەن. وەزیرانی هەندەرانى بریتانیا و فەرانسە و ئیتالیاش لە پارێسی کۆ بوونەوه کە لە کێشەى تورک و یۆنان بکۆڵنەوه و لەو دەسکاریەش ورد ببنەوه کە تورکیا داواى دەکرد لە پەیمانى سیفر بکری.

۹ى سپتامبەرى ۱۹۲۲ مستەفا کەمال لەشکرى یۆنانى لە نەزمیر دەکرد. لوید جورج کە هەولێ دەدا هاوپیەمان و بەلگانیه‌کان لە دژی تورک هان بەدا، چى بۆ نەکرا؛ پوانکاریه گوتى فەرانسە بە گۆ تورکیادا ناچى.

نەم رووداوانە بوونە هۆ کە لە ۱۱ى ئۆکتۆبەرى ۱۹۲۲دا ناگرەسى مۆدانیا بێتە گۆپى و هەر

لەوێش مستەفا کەمال لە زمانى نیشتمانیه‌کان وای رایگەیاندا:

۱- پروانامەى نیشتمانى بۆ تورکیا مافى هەرە بەرە ژێرە.

۲- هەر هەردێگمان لە دەست چوو گەرە کە بیستینینەوه.

۳- پرس بە خەلکى تەراقىای رۆژاواى ئەشى بکری.

۴- سەرىشکيه‌کان (امتیازات) گەرە کە هەلۆه‌شپنەوه.

۵- دانیش بەوه‌دا بندری کە تورکیا خێرى هەموو زەمینەکانى خۆیتى. بەمه‌دا وا دەردەکەوت

کە تورکیا پازى نابى هیچ زەمینى لى جوئ وە کەن.

رۆژى ۱۶ى نوامبەرى ۱۹۲۲ سولتان محەمەد وەحیدەدین وە دەر نرا و مستەفا کەمال هاتە سەر حوکم و هاوپیەمانان پیتی پازى بوون و لەوه‌شدا زۆریان قازانج کرد. چونکە نەمانى خەلافەتى نیسلام هەر وەک بۆ مستەفا کەمال باش بوو بۆ هاوپیەمانان باشتر بوو.

(۷)

کۆنگره‌ى نۆزان

لەو کۆنگره‌ لە سەر مووسل، بوو بە هەرای عیسمەت ئینۆنو و لۆرد کرۆزن. عیسمەت دەیگوت: کوردی مووسل تورکی مووسلمانان! بەلگەشى ئەوه دێناوه چەند نوێنەریان لە پارلەمانى تورکیان! لۆرد کرۆزن پەخنەى لە هەلبۆاردنە کە دەگرت و دەیگوت: دەولەت بۆ خۆى ناوی داوون و لەو کوردانە شى وا

ناپیزاده لاتیکی مائی ناییه و دهستی بابی خۆی بریوه؛ گویا دهچی له تورکیا کاسبی بکا. له وه تا بابی زانیویه که بۆته نوینهر له لاتان، کوری خۆی خۆپری کردوو. سوله ییمان نهفهنندی له مووسل باج نهستین بوو؛ دراوی به ملدا هات و ههلات و له پارلهمانی ئیوه دا خۆی ههشار دا. نوری نهفهنندی فرمانبهریکی عیراق بوو؛ له بی تا کاریان ده رکرا و خرایه بهر چاوه دیری و ههلات؛ نازمه گ نهفتچی زاده له پارلهمانی عوسمانی نوینهری ناوچهی کهرکوک بوو؛ له عیراقیش له کۆری دامه زینهرانی بوو به ئەندام. سالی ۱۹۲۱ کردیان به کارگیری هیلله، نهیویست؛ ویستی کارگیری کهرکوک بی، بۆیان نه کرد. له و رقانه دژی عیراق ده جوو لاه و عیراق نیازی وابوو بیگری؛ ههلات و له سوله ییمانیه وه چوو تورکیا.

فتاح به گیش - که ژن برای شیخ محموده - له نهسته مبول کاری شیخ محمودی ده کا که دیهوی نیوه راستی داردهست بگری و هیچ لایه کی نه رهنجینی!

باشان گوتی: نوینهریه تی نهو کوردانه له پارلهمانی تورکی دا، پیچموانه ی په ییمان نامه که ی لۆزانه. مهرج نهویه که هیچ لایه کی کاریک نه کا باری کهوشه نی بی بگۆری. مووسل ئیستا سه ره به هوکما تی عیراقه و بوونی وان له پارلهمانی توریکادا رهوا نیه.

کۆنگره ی قوسته تینیه سه ری نه گرت و کار کهوته کۆمهالی گه لان و لیژنه یه که ده ست نیشان کرا که له و کیشه یه وه کۆلی. قسه که هاته سه ره نهوه که نایا کورد له ره گه زدا تورکن یان ئیرانین، یان

بازمه نه مه عمره بین؟! لیژنه له ۱۶ ئه یلولی ۱۹۲۵ دا کرده نامه ی خۆی پیشکه ش کرد که به و جۆره بوو: باری «نه گه ر قازانجی خه لکه که له بهر چاوی، به لای لیژنه وه وا باشه مه لبه نندی مووسل به ش بگری. به لکه ی گرینگ به تاییه تی له سه ر نابه وری و جوغرافی و ناره زووی دانیشه تووانه وه وا ده رده خه ن که سه ر هه ردیک له باشووری خه تی بروکسل دا هه یه، ه ی عیراق بی؟ به دوو مهرج:

۱- نه م هه ردا نه بیست و پینج سال له ژیر انتداب به مین. نه ی سه سا له که نه شه ر ه نه ر زووری ۲۷- چا که ده گه ل کوردان بگری؛ فرمانبه ریان له دادگا و فیرگه هه بن و له و شویتانه ش زمانه کوردی ره سمی بی.

به لام نه گه ر مه رجی یه که مین پیک نه یه، مه ترسی سیاسی هه یه و چونکه تورکیا له باری سیاسی و هیمنایه تیه وه له عیراق حا لی باشتره، لیژنه له و باوه ره دایه مووسل به ری به تورکیا. خۆ

ئەگەر مەرجى دووھەمىش يېڭ نەھىتىرى، ئەوا زۆرىدى ئەو كوردانە جوكمى توركيان لە هيىن عەرەب بىن باشترە. بە (سۆي) ئەزىز بەرپارە زور رەئىس سەئىدە فەھىمە كورد نەھىسىرە

ھەر چۆنىك بى عىسراق دەبى دىالەى ھەر بۆ بىمىتى؛ چونكە لە مەز ناو دەتيرەوہ زۆرى پىتويستى بىن ھەيدە. پاشا بوە لە ھەر مەز بەرپارە زور رەئىس سەئىدە فەھىمە كورد نەھىسىرە

مەز ناو دەتيرەوہ زۆرى پىتويستى بىن ھەيدە. پاشا بوە لە ھەر مەز بەرپارە زور رەئىس سەئىدە فەھىمە كورد نەھىسىرە

مەز ناو دەتيرەوہ زۆرى پىتويستى بىن ھەيدە. پاشا بوە لە ھەر مەز بەرپارە زور رەئىس سەئىدە فەھىمە كورد نەھىسىرە

مەز ناو دەتيرەوہ زۆرى پىتويستى بىن ھەيدە. پاشا بوە لە ھەر مەز بەرپارە زور رەئىس سەئىدە فەھىمە كورد نەھىسىرە

شۆرشى شىخ سەئىد

ھەر لەو سەروپەندانەدا كە توركيان تىتى گىررەو، شۆرشىكى كورد ھەلگرسا. ھىندىك نووسەر لايان واہە بۆيە روويدا مستەفا كەمال بېرىارى كۆنگرەى لۆزانى بە ھىچ گرت و ھەر لە سالى ۱۹۲۴ ھە

زمانى كوردى ياساغ كورد و كوردەكانى لە جىن خۆيان دەگوازتەوہ. كوردەكان بە سەركردەيى كۆلۆننىل (خالىدبەگ) سەركۆمارى ھۆزى جىبران، بۆ بەرپەرەكانى توركان خۆيان ساز كرد و زۆر نەفسەر و

پۆشنىبىرى كورد بۆ خەبات كۆ بوونەوہ. بېرىاردا رۆژى ۲۶ى مارسى ۱۹۲۵ ئەو شۆرشە دەست پى بىرى؛ بەلام رىكەوت واى ھىنا كە بەر لە رۆژى دانراو تەقە قەوما. ھىندىك پىاوى شىخ سەئىد - كە

سەرزكى تەرىقەى نەقشەبەندى بوو - دەگەل پەلىك عەسكەرى تورك بە شەر ھاتن؛ سۇپاي تورك شۆرشەكەى لە ناو برد و شىخ سەئىد و ھاوکارەكانى گرتن و تىكرا دانى بە مەحكەمە.

مەحكەمەى ئىستقلال رۆژى ۲۷ ماىۆ فەرمانى خنكانى شىخ و دوكتۆر فوشاد و چىل و شەش شۆرشگىرتى راگەيانند و مانگى نابى سالى ۱۹۲۵ لە دار دران. سەرزكى مەحكەمە گوتى ئەوانەى ئەم

شۆرشەيان كرد مافى نەتەوايەتبان دەويست. دواى ئەوہ زۆر گەرەى كوردان لە بۆتان و ساسۆن و بايەزىدى راگۆتيزان و ناردیاننە شوپىنى ناسازگار لە كەنارواى ئاناوۆل. بەلام ئىستاش كورد و تورك ئىشە

پى ئەو سەرىخۆپىيەدا وىك دەكەون!

ھۆبەكانى ئەو شۆرشە لاي مېنۆرپسكى نەمانەن:

۱- كۆمارى توركيان دىنى لە دەولەت جيا كردهوہ.

۲- ژيانەوہى نەتەوايەتى كورد و ئاواتى سەرىخۆ بوونبان.

مەشۇرەت حوسبان دە گىبىت كورد بەرپارە زور رەئىس سەئىدە فەھىمە كورد نەھىسىرە

بەئىت مەلەك مەشۇرەت حوسبان دە گىبىت كورد بەرپارە زور رەئىس سەئىدە فەھىمە كورد نەھىسىرە

بەئىت مەلەك مەشۇرەت حوسبان دە گىبىت كورد بەرپارە زور رەئىس سەئىدە فەھىمە كورد نەھىسىرە

(Vertical handwritten notes on the left side of the page)

مەشۇرەت حوسبان دە گىبىت كورد بەرپارە زور رەئىس سەئىدە فەھىمە كورد نەھىسىرە

بەئىت مەلەك مەشۇرەت حوسبان دە گىبىت كورد بەرپارە زور رەئىس سەئىدە فەھىمە كورد نەھىسىرە

بەئىت مەلەك مەشۇرەت حوسبان دە گىبىت كورد بەرپارە زور رەئىس سەئىدە فەھىمە كورد نەھىسىرە

۳- پیلانی میرنکی عوسمانی که له جهلب دهژیا.

۴- فروفنیلی نینگلیزه کان. *بیرگه نینگلیز بورژوازی ده دله دله نینگلیز بورژوازی ده دله دله*
بیرگه نینگلیز بورژوازی ده دله دله نینگلیز بورژوازی ده دله دله
هیندیك رۆژنامهی تورکیاش نووسیان که فرمانبهرانی تورک له دیاربه کر چه ند ناخه

کومپانیایکانی نینگلیسیان وه دهست که وتوره که بۆ وه زارتهی جهنگی کوردستان نووسران. نینگلیس له پاش شه شوپشه - له کۆری کۆمهالی گه لان- گلهی له تورکیا ده کرد که مهسیحیان بازار ده دا و گۆی ناداته پهیماننامهی سیترو و لۆزان. *بیلان عوسمانی*

تورکیش بهر بهرچیان ده دان و گازنیان له نینگلیز ده کرد که گهرمان تینه هالیتی و نیازی وایه ئاواتی داگیرکه رانهی به سه رمه دا بسه پیتی و دهشیان گوت که ههر نینگلیس دنه ی شیخ مه محمودی ده دن کوردی مووسلیان لی هان دا، دژی تورکیا راپه رن.

سه رهنجام کۆمهالی گه لان ۱۶ دیسامبری ۱۹۲۵ خه تی بروکسلی په سهند کرد و مووسل وه سه ر عیراق خرا و دوو مه رجیشی بۆ دانرا:

۱- ۲۵ سال عیراق له ژیر «انتداب» (سه ره رشتی نینگلیز) دا بی.

۲- حکومه تی بریتانی به لیتن به کۆمهالی گه لان بدات که به رژه وه ندی کورده کان ده پاریزی!

عیراق به وه هه ردووک مه رجه پازی بوو. هیندیك نازادیخوازی عیراق له ۲۵ سال «انتداب» دلخۆش نه بوون؛ نینگلیز هه ره شه ی لی کردن که مووسل ده دا به تورکان. *روانه حاکمانی زول هه ره*
که ره کار

۵ ژوویه ی ۱۹۲۶ پهیماننامه ی نیوان عیراق و نینگلیس و تورک به ستر و تورک دانیان به وه دانا که مووسل سه ر به عیراق بی و توژیك خه تی بروکسل ده سکاری بکری و هه تا ۲۵ سالانیش

دهیه کی داها تی شه کۆمپانیانه ی عیراق بۆ تورک بی:

۱- شیخ مه محمود سه رژیکی کورد بوو له پاش شوپشی شیخ سعید له تورکیا وه پای کرد و هاته عیراق بۆ لای نینگلیز و له سه ر شاری سولهیمانی کردیان به وه کیلی خۆیان.

مامۆستا په حیا خه شاب، له روویه ی ۳۰ پتسه کیه کهیدا ده لی: سالی ۱۹۱۸ سولهیمانی درا به شیخ مه محمود؛ له روویه ی ۱۳۹۹ ده لی: سالی ۱۹۲۴ کرۆز گوتی: فه تاح به گ، شیخ مه محمود نارده ویه ته نه سته مبولن؛ له روویه ی ۱۴۰۲ ده لی: پاش شوپشی شیخ سعید - که سالی ۱۹۲۵ بووه - شیخ مه محمود له تورکیا وه پای کردوه. ده بویه نه وه ندی له بیس بویه که شه هه له زلانه ی به باریکدا بیسه بکرا ده؛ چونکه به کس دانا پۆشترین. هه ژار

- ۱- کۆمپانیای نهوتی تورکی به پیتی مادهی ۱۰ یی تمیازی ۱۴ ای مایوی ۱۹۲۵.
- ۲- کۆمپانیا، یان کهسانیک بههره له نهوت دهستین به پیتی مادهی ۱۶ یی تمیازه که.
- ۳- لوقبۆبی کۆمپانیاکانی نهوت، به پیتی مادهی سی و سیهدهمی تمیازه گۆزینه که.

(۱۰)

کورد و بریتانیا

له دووهه می ماری سالی ۱۹۲۶ دا له مهر مافی کوردانهوه ئینگلیس کرده نامهی «انتدابی» دا به کۆمهلتی گهلان و تیا دهلتی: «کوردیکی زۆر له وهزارهتهکانی دارایی و ناوهخۆ و داد و له مهلبهنده کوردنشین و مهلبهندهکانی تری عیراق دامهزاون و دهست بهکارن؛ له حکومهتی ناوهنیشدا بهشیان ههیه له ۲۰ نهنامی سهنایه دوویان کوردن؛ له ۸۸ نوتههری پارلهمانیش ۱۴ کوردن؛ دوو وهزیری کوردیش ههیه؛ له ناو سوپا و پۆلیسیشدا کورد مشهیه. مهلبهنده کوردنشینهکان ۲۵ فیرگی لێ ههیه؛ پیتنجیان لهوان هی فهلانن و له شازده فیرگی بیسته کهش دهرسی کوردی دهخویندری؛ زۆریه می مامۆستاگان کوردن. مامۆستای کورد له زۆر فیرگی نه کوردیش ههن.»

جگه له وهش ئینگلیز کاریکی وایان کرد که ناوهزۆکی دهفتەر و نامه ی رهسمی به کوردی بن.

به ره شمهی، زمانی کوردی پێ باو بوو؛ ئیستا کینی که کوردی نووسی بۆته باو، له پیاوهتی فرمانبهرانی ئینگلیسه؛ تا ویتتا له لیوای مووسل کوردی خویندن پهیدا نهبووه. بهلام له ناوچهی ههولێر و سولهیمانی وا خهریکه پهره دهگری.

جیا له ئینگلیس کاربه دهستانی عهرههیش له عیراقتا ههولیان دهدا که مایهتی کورد له لایان گهشه بکا و زمانه کهی ده کار بیتی و فرمان و خویندن ههبی. تهنازهت حاکمانی عهرهه کوردیان بۆ نهوه هان دهدا که له ناو دهولته کهدا نهوانیش دهولتهتۆکه بن.

سه رهک وهزیرانی عیراق له ۲۱ ی جینوهری ۱۹۲۶ له وتاریکیدا رایگهتاند: «له سه رهک دهولتهتی

عیراقته که ماف بدا به کوردان و فرمانبهریان له خۆیان بێ و زمانی کوردیش رهسمی بن.

نهم وتاره بۆ ههموو وهزارهتیک چوو که گشت پهیرهوی لێ بکن.

(Handwritten notes and signatures in Arabic script, including names like 'Seyid' and 'Hadi', and various dates and administrative markings.)

له ناههنگیک که بۆ نیمزای پهیمانی تازه گیرابوو، مهلیک فهیسهل له مهر کوردانهوه گوتی:
«یهک له نه رکمی عیراقي پاست، دنه دانی برای کوردی عیراقيهتی که ره گهزی بیاریزی و بیته ژیر
نالای عیراقي».

هه ره لهو جیههش مه ندوب سامی بریتانی له وتاری خویدا گوتی: «نه رکمی گرینگسی سه رشانسی
حکومهتی عیراقي واکاریک بکا که کورده کان دلسارد نه بن و شانازی به کوردایهتی خویان بکه ن.
بینگومانیشم که عیراق نه م سیاسه ته بهرنا دا».

که وابوو نه وه نینگلیز و حاکمانی عیراقي بوون که بریاریندا کورد له ناو عیراقيدا پیناس و
زمانی خویان بی، بهرانه بهو باره نوییه. نایف به گ- که سه ره ک هۆزیکی کورد بوو- به په نجا
ههزار که سه وه له تورکیا باری کرد و هاته عیراق.

نازادی پیناس و زمان - که عیراق به کوردی به خشی!- نازادیخوازی کورده کانی تورکیاشی وا
وه کار خست که بارکه ن و بیته عیراق.

نه گه ر بییری دامه زرانی ده ولته تی سه ره به خۆی کوردی، دایه سیس بوون، سه بووری کوردان به وه
بوو که له م ده ولته عه ره به، ره گه ز و زوانیان بی ترسه و مافی ره وای نه ته وه بی خویان هه به. به لام
نینگلیز که نیسه تقلالای کوردی باس ده کرد یان له تورکانی داده برین، هه ره بۆیه بوو که مووسل له
تورک بیری و ده گه ل نه وه ش که زۆریه ی دانیه شه وه کانی عه ره ب نین، بیخاته سه ر عیراقه وه.
مووسلیشی بۆ نه وته که ی بوو. سیاسه تی بریتانی له مهر تورک و کورد و که مایه تیه کانی دیکه و بۆ
هه موو شوئینیکی عیراق بناعه ی له سه ره نه وت بوو. کیر از اسم یحسان یار از رهن و زر و لو

کۆمپانیایکانی نه وت له کیشه و هه رای مووسلدا زه م جالاک بوون. له سالانی ۱۹۱۸-۱۹۲۰ دا
سیر نارنۆلد ویلسون بریکاری مه ندوبی سامی عیراق بوو. کاتی که وه شه نی نیوان تورکیا و عیراق
دیاری کرا، نه وه ده گه ل سه ره کوردایه تی هاوپه ایمانان ده س به کار بوو. سالی ۱۹۲۶ که نینگلیس بوون
به خاوه نی نه وتی مووسل، سیر نارنۆلد بوو به کارگیرێ گشته نه وتی نیرانی و نینگلیسی، له و
شوئینه ی که نه وتی نیران و عیراقي لییه.

۱- نیازی نایفی پاشایه که سه رۆکی هۆزی کۆچهر بوو؛ مالی هاتبووه سووریا. په نجا هه زاره که ش خۆی نیه. هه زار

له بهر خوا جاکا که کۆم زو بان له ده دایه بیال ارکلیز
ریا به لکو هه ره شه ی ریکلیز سه ره شه ی سه ران رو نا

سالی ۱۹۳۲ که عیراق چوه کۆمهالی گه لانهوه، نوینهری عیراق رایگه یانند که مافی کورد پاریزراوه. به لام چونکه گوی ندرابووه مه لهنده کورد نشینه کان، سالی ۱۹۳۳ شیخ نه حمده بارزانی، به رزنجی، شوپشی کرد و به کۆششی کابتن فیولیت سالی ۱۹۳۴ دامرکینرا و سه رانی شوپش هیترا نه کورکوک و سوله یمانیه و تا سالی ۱۹۴۳ لهوی مان.

سالی ۱۹۴۳ مه لامسته فا بارزانی برای شیخ نه حمده بارزانی - که حکومت بۆی دانابوو له شاری سوله یمانی بی- له گرتووخانه ی خۆی هه لات و په نای به هۆزی بارزان برد و لهو کاره شدا شیخ له تیف به رزنجی کوری شیخ مه حمود یاریده ی داوه.

لهو ده مه شدا نازریایجانی ئیزان له شکر پیروسی سی چوو یوو. پیروسی کوردیان دلخۆش ده کرد و سه ره ک هۆزه کورده کانیا ن به ده ستله تدار هیتشه وه. نهو چاکه ی پیروسی ده گه ل کوردی ئیرانیان کرد، کوردی دیکه ش بیستیه نه وه و لهو سۆنگه وه شیخ له تیف چوه نازریایجان و پیروسی زۆر باشیا ن به خیر هیتا. پیروسی نیازیا ن بوو بۆ کورد و نازریایجان دوو ده ولته ی یان سه ره به خۆ یان یه کدیگیر! دروو ست بکه ن. شیخ له تیف له نازریایجان گۆفاریکی مانگانه ی چل پیرویه ری به ناوی نیشتمان درده خست.

هیتی پیولسی عیراقی چونه سه ره مه لامسته فا و به شه ر ده رۆستی نه هاتن. نه م جار سوپای ده گۆ راپوو. نه ویش به شه ر پیی نه وه ستا. نووری سه عیدی سه ره ک وه زیر - که گۆیا نه ویش هه ر کورده -

وای پی باش بوو مافی کوردان دا بین بکا و نهو شوپشه دامرکینی و یه کیه تی عیراق بمینی: زه عیمیکی کوردی کرده وه زیر ده ولته که ناوی مه جید مسته فا ماجد بوو؛ بهوی سپارد که وتووێژ ده گه ل مه لامسته فا بکا. نووری سه عید مه رجی مه لامسته فای قبول کرد که چه ک له بارزانیه کان نه ستینی و مافی کوردیش له مه ر باری کۆمه لایه تی و ئابووری و رۆشنییه وه چی ن، بیدا؛ به لام په رله مانی عیراق دژی نهو پیک هاتنه وئستا و نووری سه عید به ناچاری خۆی له وه زاره ت کیشا وه و پاچه ی هاته شوینه که ی و به ئینی نووری سه عیدی به هیچ نه گرت.

مه لامسته فا شوپشیتی زۆر توندوتیژی هه لگی رساند. سالی ۱۹۴۵ هیرشینی گه وری سوپای

۱- شیخ له تیف مانگی ای ۱۹۴۳ چۆته سه رده ست؛ پاش سه وت مانگ هاتۆتسه وه عیراق. گۆفاری نیشتمان نورگانی کۆمهالی ژک بوو، له مه هاباد به نه ئینی درده چوو. یه که م ژماره ی مانگی پوو شه پی ۱۳۲۲ ای هه تاوی، و اتا حزیران - ته موزی ۱۹۴۳ دره چوو. هه ژار

عیراق چووه سهر کوردان و شوژشه‌کمی له ناو بردن. ۷ی ئابی ئه‌وی سالی مه‌لامسته‌فا چووه ئیتران و زۆر له چه‌کداری هۆزه‌کەش ده‌گه‌تی چون. عیراق داوای له ئیتران کرد که بارزانی بداته‌وه. ئیتران گوتی: ئه‌من ده‌ستم پیتی راناگا؛ چونکه له بهره‌ده‌ستی پروسه. که داوای له پروسیا کرد گوتی: ناتوانم بیگرم چونکه له عمرزی ئیترانه! هه‌ر نه‌ری خۆ داریه‌وه و نه‌ بۆم نه‌ دان، راستیشت ده‌وی، کوردستان هه‌میشه بۆ کاربه‌ده‌ست و حاکمانی ئیتران به‌لایه. له رۆژگاری ناسره‌دین‌شا به‌م لاره، پیاوی ده‌وله‌ت له لای کوردان زۆر خۆیتتالان. فرمانبه‌رانی حکومه‌ت له جیاتی وه‌ی دلی کوردان به خۆ خۆش که‌ن هه‌ر له خۆیان دره‌و‌نگ ده‌که‌ن.

پاش هاتنی پروس بۆ ئیتران و پال پێوه‌نانی په‌زاشا، پروس لی بران ده‌وله‌تیک له نازربایجان به‌ سه‌رۆکی جەعفەر پیشه‌وه‌ری دامه‌زرتین. پیشه‌وه‌ری به‌ هاریکاری کورده‌کان به‌ شه‌ر ده‌ گۆ هێزه‌گانی حکومه‌تی تاران چوو؛ گفتیشی به‌ کورده‌کان دا که له ناو نازربایجاندا ده‌وله‌تیک سهر به‌ خۆیان بۆ پێک بێنی. سالی ۱۹۴۶ که جەعفەر به‌ ناوات گه‌یشت؛ کورد داوای به‌شی خۆیان کرد و ~~پاش~~ کورد به‌ سه‌رۆکایه‌تی قازی محممه‌د پێک هات و پاته‌ختیشی مه‌هاباد (سابلاخ) بوو. که پروس له ئیتران ده‌رکه‌وتن، ولاتی نازربایجان دیسان دراوه به‌ تاران و هوکمی جەعفەر پیشه‌وه‌ری و قازی محممه‌د له به‌ین چون. هێزه‌گانی مه‌لامسته‌فا بارزانی حکومه‌تی ئیتران یه‌ک له دوو پێگه‌ی بۆ دانان: یان چه‌ک دانین و له ئیتران بن، یان مه‌لامسته‌فا و سه‌د کورد به‌ په‌نا به‌ر بێننه‌وه و نه‌وانی تر بگه‌رپێنه‌وه بۆ عیراق. ئه‌گه‌ر به‌و مه‌رجانه‌ش نه‌که‌ن، ئیتران هه‌مووانیان ده‌رده‌کا.

له ئه‌پرێلی ۱۹۴۷ مه‌لامسته‌فا هاته‌وه عیراق و خۆی ته‌سلیم کرد.^۱

۱- وا دیاره مامۆستا یه‌حیا خه‌شاب نه‌م باسه‌ی ته‌واو ده‌ بنج و بناوان نه‌کرده‌وه و له نێوان شیخ نه‌حممه‌د و مه‌لامسته‌فادا لێی ئالۆزاره. راستیه‌که‌ی نه‌مه‌یه: دوا‌ی ئه‌وه که بارزانی و ده‌وله‌تی ئیتران پێک نه‌هاتن، له‌شکری ئیترانی گه‌لێک له هۆزه کورده‌گانی بهره‌ده‌ستی خۆشیان وه‌ پێش خۆ دا و هاتنه‌ سه‌ر بارزانیان. له ده‌شتی سنۆ و نه‌غه‌ده‌دا ده‌گه‌ل بارزانیان ده‌ گۆ یه‌ک پاچوون و گه‌لێک شه‌ری خۆیناوی له نێواندا روویدا. گه‌لێک زیان به‌ گیان و مالی له‌شکریانی ئیتران و کورده‌گانی هاوکاریان گه‌یشت. زستانی زۆر سه‌خت بوو؛ به‌فری زۆر و برسایه‌تی برستی له بارزانیان سه‌ری. به‌ تایبه‌تی پیسر و ژن و مندالی ورده، زۆر په‌ریشان و بێ سه‌ره‌ویه‌ره بپوون. بارزانی به‌ دم شه‌ره‌وه خۆیان گه‌یاند سه‌نووری عیراق، بۆ ئه‌وه که ماڵ و مندال و په‌که‌وته‌ی بارزانیه‌کان له به‌ین نه‌چن. شیخ نه‌حممه‌دی بارزانی و چه‌ند که‌سێک له شه‌رکه‌ران ده‌گه‌ل ئه‌و خێزان و ماله‌نه‌دا خۆیان ته‌سلیمی حکومه‌تی عیراق کرد. حکومه‌تی عیراق ←

سالی ۱۹۵۵ رفیق حیلمی - که له کورده رۆشنبیره کانی عیراقه - گوتی: «کورده مافیسی

نهوهیان ههیه دهولتهتی سه‌ربه‌خۆیان بی.»

گومان نیه ئینگلیز که باسی نازادی کوردیان ده‌کرد، بۆیه بوو نهوتیان ده‌س که‌وی. پروسیسیش

بۆیه کوردیان ده‌ویست که بگه‌نه نهوتی نازربایجان. که وابوو شوژیسی سالی ۱۹۴۵ی بارزانی و

→ شیخ نه‌حمده و چهند که‌سیکی له خزمانی، له به‌سرا زیندانی کرد.

مال و مندال و ورده‌ی بارزانیانیش خرانه ناو زنجه‌وه و نه‌مر نه‌ژی ده‌ژیان و زۆر به‌ شیرزه‌یی رایان ده‌بوارد. ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌ر وا مانه‌وه تا له نه‌نجاما رێگه‌یان دان به‌چنه‌وه ولاتی بارزان. به‌لام مه‌لامسته‌فا و پینجه‌سه‌ده‌س که‌س له پیاوانی به‌کار و به‌گوردی بارزانی خزیان ته‌سلیم نه‌کرد و له ۴۷/۴/۲۸ هاتنه‌وه له سنووری عیراق چهند شه‌رێکیان ده‌گه‌ل عیراق کرد و له ۱۹۴۷/۵/۱۸ سنووری عێراقیان به‌جی‌هینشت و به‌ رێگه‌ی تورکیادا گه‌رانه‌وه و له چهند جێیه‌کدا ده‌گه‌ل تورکان تووشی یه‌ک هاتن و به‌ شه‌ر خزیان رزگار کردن. هاتنه‌وه ناو کورده‌ستانی ئێران و ده‌یان‌ه‌ویست به‌ره‌و پروسیا به‌چن. ئێرانیه‌کان له هه‌موو جێگه‌ و شویتیکدا له‌شکریان له‌ سه‌ر رێگه‌ دانا‌بوون که‌ شاید پیتشیان پێ بگه‌رن و وانکه‌من مه‌لامسته‌فا بگاته‌ پروسیا. بارزانی له‌و رێگه‌ دوور و پیر له‌ مه‌ترسیه‌دا - که‌ زۆر که‌س سه‌ری لێ سوو‌ر ماوه‌ - گه‌لیک جار تووشی له‌شکری ئێران هاتن و شه‌ری زۆر خۆیناویان له‌ نیتواندا قه‌وما و به‌ نازایه‌تی خزیان رزگار کرد و توانیان له‌ چۆمی ناراز به‌په‌رنه‌وه. له‌ نازربایجانی سو‌فیتی بوونه‌ په‌ناهنده‌ی ده‌ولته‌تی روس. له‌ پاش ماوه‌یه‌ک له‌ نازربایجانیان راگوزرتن و بره‌یاننه‌ ئۆزه‌کستان. مه‌لامسته‌فا له‌ ئۆزه‌کستانه‌وه‌ چوه‌ مۆسکۆ. هه‌ر له‌ سالی ۱۹۴۷ را تا سالی ۱۹۵۸ مه‌لامسته‌فا و هه‌والاتی بارزانی له‌ پروسیا ژیان و له‌ پاش شوژیسی ۱۴ی ته‌موزی عیراق، هاتنه‌وه‌ بۆ نیشتمانی خزیان.

سالی ۱۹۶۱ پارتی دیموکراتی کورده‌ستان - که‌ به‌ سه‌رۆکایه‌تی بارزانی بوو - له‌ سه‌ر داوای مافیسه‌ ته‌وه‌ییه‌تی گه‌لی کورد، ده‌گه‌ل عه‌بدولکه‌ریم قاسه‌دا نیتوانی زۆر خۆش نه‌بوو؛ که‌وتبه‌وه‌ گه‌له‌ و گازنده‌ کردن. له‌ ۱۱ی ئابی سالی ۱۹۶۱دا عه‌بدولکه‌ریم قاسم له‌شکری ناره‌ده‌ سه‌ر کورده‌ستان و شه‌ری هه‌لگه‌یرساند. هه‌ر له‌ ۱۶ی ئه‌م مانگه‌ش‌دا له‌ خوت و خاف‌ل فرۆکه‌ی ناره‌ده‌ سه‌ر بارزان و بۆمه‌بارانی کرد.

له‌ به‌رانه‌به‌ر ئه‌م ~~ده‌سه‌رۆکه‌یه‌دا~~ مه‌لامسته‌فا - له‌ سه‌ر نه‌مر و فه‌رمانی شیخ نه‌حمده - بۆ مافیسه‌ په‌وای پارێزگاری له‌ زۆلم و زۆری، راپه‌ری و به‌ گۆ سه‌پای عێراقدا هاته‌وه‌. نه‌و شوژشه‌ هه‌تا ۱۱ی نازاری سالی ۱۹۷۰ ده‌وامی کرد و له‌وه‌ ساوه‌ ده‌گه‌ل حکومه‌تی به‌عسی پێک هات که‌ حوکمی زاتی (ئۆتۆنۆمی) بده‌ن به‌ کورده‌ستان. نیتیر دوایی به‌و شه‌ر و کوشتاره‌ هینا. نیتستا که‌ سال ۱۹۷۲ه‌، کورده‌کان چاره‌نۆری وه‌ن حکومه‌تی عیراق به‌لینه‌کانی پێک به‌ینی و حوکمی زاتی بدا به‌ کورد و جاریکی‌تر شه‌ر و خۆین رۆژن نه‌بینن. هه‌ژار

شیاوی باسه: نیتستا که‌ من نه‌و په‌راویزه‌ چاپ ده‌که‌م و وه‌ختیش ۱۲ی مانگی ئۆی سالی ۱۹۷۳یه‌ له‌ قه‌یرانی حوکمی زاتی له‌ کورده‌ستانی عێراقدا ۶ مانگ ماوه‌. به‌ هۆمه‌ینده‌ کوردی هه‌ژار ئه‌م ناواته‌یان بێته‌ جی و حوکمی زاتیان بۆ به‌چه‌سی؟ په‌نا به‌ خوا. هه‌ژار

شۆپشى قازى محەمدىش نەگەرچى بۇ سەربەخۆيى كوردستان بوون، ئەو ھىمە تونىدەيان نەبوو كە دەولەتى لە سەر گىپ بى. ھەرگا ئەو ھىمە قايمە بۇ كوردەكانىش ھەلگەوى، ئەو ئاواتەى كە بە سەرچلى لىتى دواين بۆيان پىتك دى. ھەزم دەكرد مامۆستا محەمدەلى عەونى - كە شەرفنامەى بە عەرەبى ۋەرگىپراۋە و بەو كوردەۋەى رۇشنىبىرى نىسلامەتى بە تىكراپى و رۇشنىبىرى كوردەكانى بە تايبەتى دەولەمەند كورد - نىستا لە سەر دنيا بوایە و بەرى ماندوو بوونى زۆرى بە چاپكراوى بدىايە. خۋاى لى خۆش بى و بچىتە بەھەشت.

زۆر سوپاس بۇ شىخ عومەر ۋەجدى، شىخى رەۋاقى كوردان لە ئەزھەر كە زۆرى خۆ بۇ چاپ كوردنى ئەم كىتەبە ماندوو كورد و پىپرستىشى بۇ درووست كورد.

يەھىيا خەشاپ

ئاپرىل ۱۹۵۸

شهره‌نامه له کوردناسی سوڤیتدا

دوکتور کهمان مه‌زه‌ره نه‌مه‌ده

هیچ خوینده‌واریکی کورد و هیچ پۆژه‌لاتناسیک نیه ناوی شهره‌نامه و شهره‌فخانی بدلیسی نه‌یستی که تا ئیسته به گه‌لیک زمان و به ده‌ها جار کورت و درێژ ده‌ریاره‌یان نووسراوه. هه‌موو پۆژه‌لاتناسی سوڤیت به گشتی و کوردناسیان به تایه‌تی، بایه‌خیکی دیار و شایانیان به هه‌ر دوو به‌رگه‌که‌ی شهره‌نامه و دانهری داوه. ژماره‌یه‌کی زۆر له پۆژه‌لاتناسانی سوڤیت له نووسینه‌کانیادا نه‌ک ته‌نیا ده‌ریاره‌ی کوردستان، به‌لکو ده‌ریاره‌ی زۆر لای‌تری پۆژه‌لاتی ناوه‌راستیش که‌لکیان له شهره‌نامه وه‌رگرتوه. له ساله‌کانی ۱۵۳۰ داوا له کاربه‌ده‌ستی نه‌کادیمیای سوڤیتی پۆژه‌لات و کوردناس: ف.ب. راستۆپچین^۱ کرا نه‌م سه‌رچاوه کۆنه بگۆریتته‌وه سه‌ر زمانی رووسی؛ به‌لام مردنی له ناکاری بووه کۆسپ له به‌رده‌می جی‌یه‌جی کردنی نه‌م کاره پیتۆسته‌دا.

بایه‌خ پیدانی پۆژه‌لاتناسی سوڤیت به شهره‌نامه له ده‌سالی رابردوودا گه‌یشته به‌رزترین پله‌ی. له سه‌ره‌تای ساله‌کانی شه‌سته‌وه، کاربه‌ده‌ستی زانستی به‌شی کوردی ده‌زگای پۆژه‌لاتناسی نه‌کادیمیای زانستی سوڤیت، لقی لینینگراد (یگیسنا فاسیلیفا) ده‌ستی کرد به گۆرینی نه‌م سه‌رچاوه کۆنه له زمانی فارسیه‌وه بۆ سه‌ر زمانی رووسی. سالی ۱۹۶۷ به‌رگی یه‌که‌می به رووسی له

۱- پۆژه‌لاتناسی سوڤیتی ف.ب. راستۆپچین، له ساله‌کانی ۱۵۳۰ چهند باستیکی به‌ نرخه‌ی ده‌ریاره‌ی کورد بلاو کرده‌وه. راستۆپچین یه‌که‌م زانایه له جیهاندا که یه‌که‌م بیبلیوگرافیای له سه‌ر کورد داناهه و کاتی خۆی له ژیر ناوی بیبلیوگرافیا له باره‌ی کیشه‌ی کورده‌وه، له گۆفاری پۆژه‌لاتی شۆرشگێردا بلاوی کردۆته‌وه. «پروانه: پۆژه‌لاتی شۆرشگێردا به‌ زمانی رووسی، ژماره ۳-۴، سالی ۱۹۲۳، ل ۲۹۲-۳۲۶ و ژماره ۵ هه‌مان سال، ل ۱۵۹-۷۳.» یه‌کێک له وتاره به‌ نرخه‌کانی راستۆپچین «سه‌رنج له باره‌ی کورده‌وه» یه‌که له ژماره ۱۳-۱۴ سالی ۱۹۲۲ ی گۆفاری ده‌نگ و باسی پۆژه‌لاتی ناوه‌راستدا بلاوی کردۆته‌وه. گۆفاری ناوبراو، ل ۷۲-۹۳. بۆ لیکۆلینه‌وه له ژماره‌یه‌ک، پووی گرنگی ژبانی نابووری و کۆمه‌لایه‌تی کورد ته‌رخان کراوه. راستۆپچین له سه‌ره‌تای نه‌م وتاره‌یدا هێرشیکی زۆر توندی کردۆته سه‌ر نه‌و میژوونووسه دوورنه‌بینانه‌ی له خۆرا خه‌باتی گه‌لی کوردیان له‌که‌دار کردوه. له هه‌مان کاتدا راستۆپچین زۆر توند په‌خه‌شی له‌و پۆژه‌لاتناسه سوڤیتیانه‌ش گرتوه که نه‌زانانه -له ژیر په‌رده‌ی مارکسیه‌دا- له‌که‌ی کۆنه‌په‌رستیان به هه‌موو جوولانه‌یه‌کی کورده‌وه لکاندوه.

ژیر چاپدا ده‌رچو^۱. بمر له‌وه‌ش به چند مانگیک کاربده‌ستی زانستی ده‌زگای گه‌لانی رۆژه‌لاتی نریک و ناوه‌راستی نه‌کادیمیای زانستی نازه‌ریایجانی سوڤیتی (م.شه‌مسی) سه‌بارت بمو نامه‌یه‌ی تهرخانی کردبوو بۆ لیکۆلینه‌وه له شه‌رفنامه، به ناوی شه‌رفنامه‌ی شه‌رفخانی بدلیسی وه‌ک سه‌رچاوه‌ی میژووی گه‌لی کردوه^۲؛ که بمره‌می کاری بی‌وچانی چند سائیکی بوو نازناوی دوکتوری پیترا.

نهم دوو شاره‌زایه به شیوه‌یه‌کی زانیاری قوول، نرخ‌ی شه‌رفنامه و گه‌لیک پرووی نه‌زانراوی خۆی و دانهره‌که‌یان بۆ یه‌که‌م جار به جزیریکی ریکوینک خستۆته بمره‌می رۆژه‌لاتناسانی ولاته‌که‌یان و ده‌روه؛ که وا بزاسم کورته باسیکیان له پیتشه‌کی یه‌که‌م چاپی کوردی شه‌رفنامه‌دا کارینکی له‌جی و پیتوسته.

بهرگی یه‌که‌می شه‌رفنامه به پروسی، ۶۱۹ لاپه‌ریه^۳، که تنه‌ها ۴۱۲ لاپه‌ری بریتیه له وه‌رگێپانی نووسینه‌که‌ی شه‌رفخان؛ نه‌وی تری بریتیه له پیتشه‌کی و پاشکۆ و کورته باسیکی کتیبه‌که به ئینگلیزی؛ که له لایهن نافرته‌ی زانای سوڤیتی (ی. فاسیلیقا) وه ناماده کراون.

ی. فاسیلیقا له په‌نج و پینج لاپه‌ری پیتشه‌کیه‌که‌یدا وه‌ستایانه شه‌رفنامه‌ی هه‌لسه‌نگاندوه و نرخ‌ی زانستی دیاری کردوه و گه‌لیک زانیاری نوئی لهم باره‌یه‌وه بلاو کردۆته‌وه که زۆریه‌ی هه‌ره زۆریان لای خوینده‌واری کورد نه‌زانراو بوون. لهم پیتشه‌کیه‌دا زانای سوڤیتی به دریتوی باسی میژووی لیکۆلینه‌وه‌ی شه‌رفنامه و ده‌سنووسه‌ کۆنه‌کانی و نه‌و کتیبخانانه‌ی ئیتسته تیاپاندا هه‌لگیراون و گه‌لیک باسی تری لهم بابته‌وه تۆمار کردوه.

وه‌ک فاسیلیقا نووسیوتی، هیریتلۆ به زمانی فەرهنسی سالی ۱۷۷۶ له لاپه‌ری ۸۳۶ و ۸۴۱ کتیبه‌که‌یدا (کتیبخانیه‌ی رۆژه‌لات یا فهره‌نگی گشتی) بۆ یه‌که‌م جار باسی شه‌رفنامه‌ی به جیهانی

۱- فاسیلیقا ده‌میکه‌ ده‌ستی به گۆرینی به‌رگی دووه‌می شه‌رفنامه کردوه که نیاز وایه نه‌ویش لهم چه‌نداندا به‌خیرته ژیر چاپه‌وه.

۲- نهم نامه‌یه به زمانی نازه‌ری نووسراوه و کورته‌که‌ی به پروسی چاپ کراوه.

۳- هه‌زار و سێسه‌د دانه له به‌رگی یه‌که‌می شه‌رفنامه به پروسی به شیوه‌یه‌کی جوان و به‌رچاو، چاپ کراوه و ده‌میکه له بازاراندا نه‌ماوه.

زانیاری پۆژناوا گهیاوندوه^۱. هیریتلۆ له ڕینگه‌ی په‌کێک له نووسراوه‌کانی گه‌رۆکی به‌ناویانگی تورکی سده‌ی حه‌فده‌هه‌م (کاتب چه‌له‌بی)یه‌وه به‌ شه‌ره‌فنامه‌ی زانیوه «پروانه ل ۱۴ ی پێشه‌کێه‌که‌ی ی.فاسیلینقا». دوا‌ی شه‌وه به‌که‌م شه‌رووپایی که‌ ده‌سنووسی شه‌ره‌فنامه‌ی ده‌ستکه‌وتوه‌وه جۆن مالکۆلم^۲ بووه که‌ ته‌نانه‌ت له‌ پ‌رووی زانستیشه‌وه که‌لکی لێ‌ وه‌رگرتوه‌وه؛ به‌وه‌دا که‌ له‌ به‌رگی دووه‌می^۳ ده‌ریاره‌ی میژووی ئێران چه‌ند جارێک شتی له‌ شه‌ره‌فنامه‌ وه‌رگرتوه‌وه؛ به‌لام بێ‌ شه‌وه‌ی ناوی کتێبه‌که‌ یا دانهری بێنیت. بێ‌گومان به‌کارهێنانی شه‌ره‌فنامه‌ وه‌ک سه‌رچاوه‌ -له‌و کاته‌دا له‌ لایه‌ن شاره‌زایه‌کی وه‌ک مالکۆلمه‌وه- به‌لگه‌یه‌کی میژوویه‌ بۆ نرخی به‌رز و بایه‌خی بێسنووری شه‌ره‌فنامه‌. دوا‌ی جۆن مالکۆلم، به‌ بیست سالتیک میژوونووسی فه‌رانسی (کاترمیتر) له‌ زۆر شوێنی نه‌و کتێبه‌یدا که‌ سالی ۱۸۳۶ له‌ پاریس له‌ ژێر ناوی میژووی مه‌غوله‌کانی ئێران‌دا بلاوی کردۆتسه‌وه که‌لکی له‌ شه‌ره‌فنامه‌ وه‌رگرتوه‌وه.

فاسیلینقا به‌ درێژی باسی شوێنی شه‌ره‌فنامه‌ی له‌ پۆژه‌لاتناسی رووسدا کردوه‌وه. خ.د.فرین یه‌که‌مین زانای رووس بووه که‌ سالی ۱۸۲۶ له‌ په‌کێک له‌ پۆژنامه‌کانی پیته‌ربورگدا باسی شه‌ره‌فنامه‌ی وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی میژوویی یه‌که‌جار گ‌رنگ کردوه‌وه^۴. له‌ پاشای سێ ساڵ دووباره‌ فرین له‌

۱- به‌ پیتی نه‌و زانیاریانه‌ی له‌ بیللیۆگرافیاکه‌ی ژاکه‌ موسه‌یلیاندا بلاو کراوه‌ته‌وه‌، هیریتلۆ له‌ پینچ شوێنی کتێبه‌که‌یدا ل ۸۴۱، ۸۳۶، ۸۰۷، ۷۰۶، ۳۱۷، باسی کورد و شه‌ره‌فنامه‌ی کردوه‌وه: (ژ.س موسه‌یلیان، بیللوگرافیا‌ی کوردناسی به‌ زمانێ روسی مۆسکۆ، ۱۹۶۳، ۵۵ل).

۲- جۆن مالکۆلم ۱۷۶۹ ک. (۱۸۳۳ ز.) کاربه‌ده‌ستیکێ دیبلۆماسی به‌ریتانی ناسراوه‌؛ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ هیندوستان و ئێران کاری کردوه‌ و شاره‌زایه‌کی زۆری ده‌ریاره‌ی وڵات و گه‌له‌کانی پۆژه‌لات هه‌بووه‌ و گه‌لێک نووسراوی به‌ نرخی له‌ باره‌یانه‌وه‌ به‌جێهێشتوه‌ و کاتیک که‌ له‌ ئێران بووه‌، ژماره‌یه‌کی زۆر سه‌رچاوه‌ و ده‌سنووسی کۆنی ده‌ستکه‌وتوه‌وه که‌ یه‌کێکیان شه‌ره‌فنامه‌ بووه‌.

۳- J. Malcolm, The History of Persia From The Most Early Period to the present time, vol.۲ london, ۱۸۱۵ pp. ۲۰۷-۲۰۸.

۴- پ‌روڤیسۆر قه‌ناتی کوردۆ له‌ په‌کێک له‌ وتاره‌کانی نه‌م دوایه‌یدا باسی نه‌وه‌ی کردوه‌وه که‌وا یه‌که‌م که‌سی که‌ به‌ درێژی سالی ۱۸۲۶ ده‌ریاره‌ی شه‌ره‌فنامه‌ی نووسیه‌وه، م.فۆلکۆف بووه‌. به‌ پیتی نه‌م وتاره‌ی مام‌زستا کوردۆ جگه‌ له‌ فرین ژماره‌یه‌کی تریش له‌ پۆژه‌لاتناسه‌کانی رووسیا هه‌ر له‌و کاته‌دا داوا‌ی بلاو کردنه‌وه‌ و گ‌زێڕینی شه‌ره‌فنامه‌یه‌یان کردوه‌وه

یه کتیک له نووسینه کانیدا باسی شهره‌فناصه‌ی کردۆتوه و داوای کردوه به زووترین کات فارسیکه‌ی بلاو بکرتتوه و بگۆردرتته سهر زمانیکه ئه‌وروپایی.

زانا و کاربه‌دهستی نه‌کادیمیا، فیلیامینۆف زیرنۆف^۱ نه‌رکی بلاو کردنه‌وه‌ی شهره‌فناصه‌ی به فارسی گرتته ئه‌ستۆی خۆی و توانی سالی ۱۸۶۰ به‌رگی یه‌که‌می به‌پیشه‌کیه‌کی بیست لاپه‌ره‌یی به‌ نرخه‌وه به‌ زمانی فه‌رانیسی بلاو بکاته‌وه^۲. دوابه‌دوای ئه‌وه، به‌ دوو سال به‌رگی دووه‌میشی له‌گه‌ڵ پیشه‌کیه‌کی فه‌رانیسی حموت لاپه‌ره‌ییدا بلاو کرده‌وه^۳. جیبه‌جی کردنی ئه‌م کاره ئه‌وه‌نده پایه‌ی زانستی فیلیامینۆف زیرنۆفی -له‌ رۆژه‌ه‌لاتناسی رووسیدا- به‌رز کرده‌وه که نازنای ئه‌کادیمی پی درا. به‌شیکه‌ی یه‌کجار پر که‌لگ و گرینگی پیشه‌کیه‌که‌ی فاسیلینقا بو باسی ده‌سنوسه‌کانی شهره‌فناصه‌ ته‌رخان کراوه که ژماره‌یان -وه‌ک ده‌لێت- یه‌کجار زۆره. ژماره‌ی تو‌مارکراوی شهره‌فناصه‌ ته‌نها له‌ کتیب‌خانه‌ ناسراوه‌کانی جیهاندا ده‌گاته ۲۲ دانه (ل ۱۷). ئه‌مه‌ش بیگومان به‌لگه‌یه‌کی تره بو گرنگی شهره‌فناصه‌ که وا دیاره زانیان هه‌ر له‌ زوه‌وه‌ بایه‌خیکه‌ی زۆریان پێداوه و ژماره‌یه‌کی زۆریان له‌ سهر

(پروانه: ك.ك. کوردوتیف، کوردناسی، کتیبی موزه‌خانه‌ی ناسایی لقی لنینگرادی ده‌زگای رۆژه‌ه‌لاتناسی نه‌کادیمیای زانستی یه‌کیه‌تی سو‌قیه‌ت، مۆسکۆ، ۱۹۷۲، ۳۸۶-۳۸۷).

۱- فیلیامینۆف زیرنۆف (فیلاذیمیر فیلاذیمیروویچ) ك.ك. (۱۹۰۴.ز) یه‌کیکه‌ له‌ رۆژه‌ه‌لاتناسه‌ ناسراوه‌کانی رووسیا که شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی له‌ میژوو، نارکیئولوژیا و زماندا هه‌بووه و گه‌لێک زمانی ده‌زانی و سالی ۱۸۶۱ به‌ نه‌ندامی نه‌کادیمیا هه‌لبژێردا. به‌شی زۆری به‌ره‌مه‌کانی فیلیامینۆف زیرنۆف بو لیکۆلینه‌وه‌ی میژوو و زمانی گه‌له‌ رۆژه‌ه‌لاتیه‌کانی رووسیا ته‌رخان کراون. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی یه‌کیک له‌و زمانانه‌ی زیرنۆف به‌ په‌وانی ده‌یزانیسن فارسی بوو، بلاو کردنه‌وه‌ی شهره‌فناصه‌ی پی سپێردا.

۲- له‌ لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می به‌رگی یه‌که‌مدا به‌ زمانی فارسی نووسراوه: «جلد اول از کتاب شرفنامه تألیف شرفخان بن شمس‌الدین بدلیسی که به‌ اهتمام اقل عباد ولادیمیر ملقب به‌ ولیامینوف زیرنوف در محروسه بطریورغ در دارالطباع اکادیمییه‌ امپراطوریه‌ سنه ۱۸۶۰ عیسوی مطابق سنه ۱۲۷۶ هجری مطبوع گردید».

۳- له‌ لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می به‌رگی دووه‌مدا به‌ زمانی فارسی نووسراوه: «جلد دویم از کتاب شرفنامه تألیف شرفخان بن شمس‌الدین بدلیسی که به‌ اهتمام اقل عباد ولادیمیر ملقب به‌ ولیامینوف زرنوف در محروسه بطریورغ در دارالطباع اکادیمییه‌ امپراطوریه‌ سنه ۱۸۶۲ عیسوی مطابق سنه ۱۲۷۸ هجری مطبوع گردید».

نووسیه‌تەوه^۱. بە پیتی ئەو زانیاریانەی فاسیلینقا کۆی کردوونەتەوه، کۆنتەرین و بەنرخترین و راستترین دەستنوسی زانراوی شەرەفنامە ئەو ژمارەیه که بە دەستخەتی خودی شەرەفخان لە ژێر ناوی شەرەفنامەی تاریخی کوردستاندا نووسراوەتەوه و ئیستە لە کتیبخانەی بۆدلیان لە ئاکسفۆرد هەلگیراوه. ئەم دەستنوسەی شەرەفنامە کەوتۆتە ٢٤٦ پەرەوه و بە ٢٠ وێنەی نایاب راپزاندۆتەوه و لە کۆتایی زولحەججەدی سالی ١٠٠٥ ک (١٣ی نابی ١٥٩٧ ز)دا، شەرەفخان لە نووسینەوهی بۆتەوه. واتە ئەمە یەکەم ژمارەیی نووسراوی شەرەفنامەیه؛ چونکە شەرەفخان لە مانگی نابی سالی ١٥٩٧ ز لە نووسینەوهی بەرگی یەکەمی کتیبەکەیی و لە مایسی ١٥٩٩ ز شدا لە نووسینەوهی بەرگی دووهمی بۆتەوه.

دووهم ژمارەیی بە نرخی دەسنوسی شەرەفنامە، ئەو ژمارەیه که لە کتیبخانەی گشتی لنینگراد پارێزراوه. میژووی نووسینەوهی ئەم دەسنوسەی شەرەفنامە، سالی ١٥٩٨ ه و شەرەفخان خۆی سەیری کردۆتەوه و مۆری خۆی لەسەر داناوه. بەلام ئەوهی تا رادەیهک لە نرخی کەم کردۆتەوه، ئەوهیه که چەند شویتیکی کەمی ئەماوه^٢.

دەسنوسیکی تری کۆنی شەرەفنامە که سالی ١٦٠٦ لە شاری کلس لە لایەن جەسەنی کۆپی نوورەدینەوه لە بەر یەکەم ژمارەیی شەرەفنامە بە بۆ دەستکاری لە ٣٢٧ پەرەدا نووسراوەتەوه، لە کتیبخانەی بۆدلیان هەلگیراوه. جگە لەمانە فاسیلینقا باسی ژمارەیهکی تر لە دەسنوسە کۆنەکانی شەرەفنامە دەکات که لە مووزەخانەی بەریتانی و کتیبخانەی ئەستەمبول و هەندیک شویتنی تردا پارێزراون (١٧-٢٠).

تا ئیستە شەرەفنامە چەند جارێک لە زمانی فارسیهوه گۆردراوته سەر چەند زمانێکی تر. وهک فاسیلینقا دەگێڕیتەوه: کۆنتەرین گۆڕینی شەرەفنامە ئەو دوو گۆڕینەن که بۆ سەر زمانی تورکی بە

١- زۆر لەوانەیه تا ئیستەش ژمارەیهکی زۆر لە دەسنوسە کۆنەکانی شەرەفنامە لە کوردستان وه یا لە هەندیک لە ولاتەکانی دیکەیی رۆژه‌لاتی ناوەراستدا هەبن.

٢- ئەم دەسنوسەی شەرەفنامە یەکیەک بووه لە دەستکەوتە بە نرخەکانی لەشکری پروس لە کاتی شەری پروس و فارسدا لە سەرەتای سەدی نۆزدەهەمدا (١٨٢٦-١٨٢٨ ز) که لە ئەرەبیلەوه لەگەڵ کتیبخانەی سەفەویکاندا گواستویانەتەوه پیتەرزبورگ.

جیا- کروان؛ یه کیتکیان کورت کراوهی شهره‌فنامه‌یه و شهوی‌تریان هه‌موویه‌تی و تا ئیسته دوو ده‌سنووسی یه‌که‌میان و ده‌سنووسیتی دوو‌هه‌میان دۆزاون‌هوه؛ به‌لام هه‌چ کامیتکیان بلاو نه‌کراونه‌ته‌وه. کورت کراوه‌که‌ی شهره‌فنامه له لایهن محمه‌ده‌بگی نه‌حسه‌ده‌بگی میرزا ناو‌هوه سالی ۱۰۷۸ ی کۆچی (۱۶۶۷-۱۶۶۸ز) ته‌رجه‌مه کراوه و شهوی‌تریشیان له ساله‌کانی هه‌شتای سه‌ده‌ی هه‌قده‌هه‌مدا، له لایهن سامی ناوی‌که‌وه کراوه (ل ۲۰-۲۱).

دوای نه‌وه به ده‌رویره‌ی دووسده سالی‌ک، به‌رگی یه‌که‌می شهره‌فنامه له لایهن یه‌کیتک له رۆشنییره هه‌ره زرنه‌گه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌می کوردستان (مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیلی) یه‌وه^۱ بۆ یه‌که‌م جار کراوه به‌ کوردی. مه‌لا مه‌حمود نهم کاره‌ی سالی (۱۸۵۸-۱۸۵۹) به هاندانی کوردناسی به‌ناویانگی رپوسی «ئه‌لیتکسه‌نده‌ر ژابا»^۲ وه کردووه و ده‌سنووسه‌که‌ی ئیسته له کتیبخانه‌ی گشتی لینینگراد هه‌لگیراوه. هه‌ر له‌وه ده‌رویره‌شدا، له قیسه‌نا شهره‌فنامه له لایهن ه.ا. بارب‌ه‌وه کراوه به‌ ئه‌لمانی و به‌ره-به‌ره له نیوان سالانی ۱۸۵۳ و ۱۸۵۹دا له‌گه‌ل پیتشه‌کیه‌کی وه‌رگیردا، بلاو

۱- مه‌لامه‌حمودی بایه‌زیلی زانایه‌کی پایه‌بلندی کورده که له کۆتایی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌دا له دایک بووه. بایه‌زیلی جگه له زمانی زگمکی خۆی، له زمان و نه‌ده‌یی عه‌ره‌یی و تورکی و فارسیدا ده‌ستیکی بالای هه‌بووه؛ شاره‌زایدکی گه‌وره‌ی قورئان بووه و بۆ ماویه‌کی درێژ نه‌ک ته‌نها له بایه‌زیدا، به‌لکو له هه‌موو کوردستاندا مه‌لایه‌کی که‌م هاوتا بووه. مه‌لا مه‌حمود ژماره‌یه‌کی زۆر به‌ره‌می نه‌ده‌یی و زمانه‌وانی کۆمه‌لایه‌تی له دوای خۆی به‌جێ هه‌شتووه که له پوری زانستییه‌وه نرخیکی زۆر گه‌وره‌یان هه‌یه. م.ب. رۆدینکۆ له‌م رپوه‌ه نووسیتی ده‌لیت: گه‌لی کورد له پاراستنی گه‌لیتک رپوداوی به‌ نرخی ژبانی، زۆر قه‌رزدارێ مه‌حمودی بایه‌زیلیه. نه‌گه‌ر هه‌موو ته‌قه‌لای مه‌حمودی بایه‌زیلی و ژابا نه‌بوایه ژماره‌یه‌ک له سه‌رچاوه گرینه‌که‌کانی نه‌ده‌یی کوردی سه‌ده‌کانی ناوه‌ند تا شه‌مڕۆش به‌ نه‌زانراوی ده‌مانه‌وه. «پروانه‌وه: مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیلی، عادت و رسوماتنامه اکراویه، چاپی روسی. کۆپین و لیتکۆلیننه‌وه‌ی م.ب. رۆدینکۆ مۆسکۆ، ۱۹۶۳، ل ۴. ده‌ریاره‌ی ژبان و کاره‌کانی مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیلی، پروانه پیتشه‌کی نهم سه‌رچاویه».

۲- ئه‌لیتکسه‌نده‌ر ژابا کاتی خۆی قۆنسولی رپوس بووه؛ له نزیکه‌وه کورد و کوردستانی ناسیوه و گه‌لیتک نووسینی بایه‌خدا‌ی له باره‌یان‌ه‌وه به‌جێ هه‌شتووه؛ وه‌ک جامعیی رسالیان و حکایتان بزمانی کورمانجی که بریتییه له ژماره‌یه‌کی زۆر په‌ند و چیرۆکی فۆلکلۆری که کۆی کردوونه‌ته‌وه و کردوونی به‌ فه‌ره‌نسی و سالی ۱۸۹۰ له پیته‌ریورگ له چاپی داو. ژابا هاو‌پیتشه‌کی نزیکی مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیلی بووه و به‌ یارمه‌تی شه‌و توانییه‌تی گه‌لیتک ده‌سنووسی به‌ نرخی په‌یدا بکات و له گه‌لیتک پوری زمان و ژبانی رۆشنییری گه‌لی بکۆلیننه‌وه. نووسینه‌کانی ژابا و شه‌و سه‌رچاوه ده‌سنووسانه‌ی له باره‌ی کورده‌وه کۆی کردوونه‌ته‌وه له کتیبخانه‌ی گشتی لینینگراد هه‌لگیران.

کراوه ته‌وه. دواى شه به ماوه يه کارتيكى زانستى يه کجار گوره به نيسبت شهرفنامه‌وه کرا که بووه هؤى پيناساندى ته‌واوى شه سهرچاوه کوته، له جيهانى زانستى رۇژناوادا. شه بسو پرؤفيسور ف.ب.شارموا - که شه کاته وه زاناي هدره فارسيزان له شهرووپا حيساب ده‌کرا - توانى له نيوان (۱۸۶۸ - ۱۸۷۵) دا ته‌رجه‌مه‌ى فه‌رانسى هدر دوو به‌رگه‌کەى شهرفنامه له پيتسه‌رزبورگ بلاو بکاته‌وه؛ که بريتى بوو له به‌رهمى ۳۰ سال کارى بى وچانى. شارموا چاپه‌کەى فيلياميسنوف زيرنوڤى بى ته‌رجه‌مه‌کەى کردبووه بنچينه و که‌لکيشى له دوو ده‌سنووسى کوڤنى شهرفنامه وه‌رگرتبوو.

شه چاپه فه‌رانسيه‌ى شهرفنامه که‌وتۆته چواربه‌رگى سه‌ربه‌خۆه: به‌شى يه‌که‌مى به‌رگى يه‌که‌مى سالى ۱۸۶۸ و به‌شى دووه‌مى به‌رگى يه‌که‌مى سالى ۱۸۷۳ و به‌شى دووه‌مى به‌رگى دووه‌مى سالى ۱۸۷۵ له چاپ دراوڤ (۲۱،۵۴۹).

شارموا له ته‌رجه‌مه‌کەيدا په‌په‌وى مه‌رجه زانياربه‌کانى گۆپرينى کردووه. بيسرى خۆى و شه‌واست و پوون کردنه‌وانه‌ى به‌ پيويستى زانيون، له په‌راويزى کتبه‌که‌دا بلاوى کردوونه‌وه. جگه له‌وه‌ش پيشه‌کيه‌کى بى نووسيوه که تيبدا باسى شهرفنامه و هه‌ندىک رووى ژيانى کورد و جوغرافياى کوردستانى کردووه. فاسيليتا له‌گه‌ل شه‌ه‌شدا که چهند په‌خه‌يه‌کى له پيشه‌کيه‌کەى ف.ب.شارموا گرتووه، دان به‌وه‌دا ده‌نيټ که ته‌رجه‌مه‌کەى تا شه‌مروڤش نرخی زانستى خۆى له ده‌ست نه‌داوه (۲۳).

دوابه‌دواى شه‌م زانياربه به‌نرخه‌ که‌م زانراوانه، فاسيليتا ده‌که‌ويتته هه‌لسه‌نگاندى

شهرفنامه و بيسرى خۆى - وه‌ک رۇژه‌ه‌لاتناسيک - ده‌رباره‌ى سه‌نگ و بايه‌خى ده‌رده‌پيټ و ده‌ليټ: نرخی زانيارى شه‌م سهرچاويه شه‌ه‌نده زۆره که پيويستى به‌ پياهه‌لدان نيه. هيج نه‌بيټ به ياره‌مته‌ى شهرفنامه ده‌توانريټ جينگه‌ى گرنگى ون بووى گه‌لى کورد له ميژووى رۇژه‌ه‌لاتى ناوه‌پاستدا ديارى بکريټ (۳۷)؛ شه‌ه‌ش بينگومان له نرخاندىن نايه‌ت؛ چونکه: گه‌لى کورد، هدر وه‌ک چۆن رۇژه‌ه‌لاتناسى هه‌ره به‌ناوبانگى رووسيا و سوڤيټ (نۆرييلى)

۱- نارکيولوز و ميژوونوسى به‌ناوبانگى سوڤيټى، يوسف نه‌بگاره‌فيچ نۆرييلى ۱۸۸۷.ک (۱۹۶۱.ن)، يه‌کيټکه له‌و زانا پايه‌بلندنه‌ى به‌ قولى له زمان و ميژووى گه‌لى کورد و بارى ژيانى سياسى و کۆمه‌لايه‌تى تينگه‌يشتووه و خزمه‌تيكى زۆرى کوردناسى کردووه و له پينگه‌ياندىن ژماره‌يه‌ک له زانا کورده‌کانى سوڤيټ ده‌ستيکى زۆر بالاى هه‌بووه.

دهلیت: «کاریکی به کجار گه وری کردۆته سهر پۆشنبیری پۆژهه لآت و نهم گه له زۆر له پۆله کانی خۆی له ژیر ناوی فارس و تورک و عه رهب و نهرمه ندا له ده ست داوه. به وهی ناویان وه ک شاعیر و مؤسیقار و جهنگاوه ری نهمر، میژووی چه ند میلله تیک ده پازینه وه و نهمه ش کاریکی وه ای کردوه له زانستی نه وروپا و پروسدا وه ها باو بیت که گوايه کورد نه ک ته نها ناتوانیت شتیکی نوێ له ژیا نی پۆشنبیریدا بی نیتته کایه وه، به لکو توانای نه وه شی نیه ته نانه ت له بیگانه شه وه هیچ فی ر بیت». به لآ م وه ک فاسیلیقا ده لیت به یارمه تی شه رفنامه ده توانیت نهم که لینه گه وریه له میژووی گه لانی پۆژهه لآ تدا پر بکریته وه و شوینی راسته قینه ی نه ته وه ی کوردی تیدا دیاری بکری ت.

یه کیک له وه نه نجامه گرنگانه ی که زانای سو قیتی (ژ. فاسیلیقا) له باره ی ناوه روکی شه رفنامه وه پتی گه یشتوه بریتیه له ده ست نیشان کردنی راستی نه وه ی که وا نهم سه رچاوه میژووویه ره سه نه، یاریده ی کوردناسان ده دات که به شیوه یه کی قولتتر له زۆر پرو ی ژیا نی سیا سی و کۆمه لایه تی نه مرۆی کورد تی بگه ن (ل ۶۷). نهم بی ره ی فاسیلیقا زۆر راست و دروسته؛ چونکه شه رفنامه گه لیک پرو ی گرنگی خه باتی سه ختی نه ته وه ی کوردی له سه ده کانی رابوردوودا تۆمار کردوه که لای میژوونووسی خۆ و بیگانه نه زانراویون و ته نانه ت تا نه مرۆش به ته وا وه تی نه زانراون و نهمه ش هۆیه کی گه وری تی نه گه یشتنی حواله نه وه ی نازادیخوازی نه ته وا یه تی گه لی کورده له لایه ن بیگانه وه.

فاسیلیقا پتر له سه دو بیست لاپه ره ی به ئینگلیزی له کۆتایی کتیبه که ی، بو تی بی نی پروون کردنه وه و هه لته راست کردنه وه و به راورد کردن و سه رچاوه و مه لبه ند و کورته با سیک له باره ی شه رفنامه وه، نووسی وه و هه مو نه مانه وه بیگومان نه ونده ی تر نرخ ی زانیاری کاره که یان به رز کردۆته وه. شایه نی با سه پۆژهه لاتناسی سو قیت هه ر زوو بایه خ ی به م کاره ی فاسیلیقا دا و به ده سته که وتیکی دیاری کوردناسی له قه لمه دا.^۱

۱- بره وانه: کۆفاری گه لانی تاسیا و نه فریقا (به زمانی پروسی) ژماره ۶، سالی ۱۹۶۸، ل ۲۰۱، ۲۰۲. نهم کۆفاره دانی به وه دانا وه که ته رجه مه که ی فاسیلیقا له هه مو روویه که وه ته وا و بیگه رده و نه مه ی به ده سته که وتیکی گرنگی پۆژهه لاتناسی سو قیت دانا وه.

زانای نازهریش دوکتۆر محمەدی شەمسی -جگە لە نامەی دوکتۆریەکی- زنجیرهێك وتاری زانستی لە بارەی شەرفخان و شەرفنامەوہ بلاو کردۆتەوہ؛ وەك: میژوونووسی كوردی بەناویانگ شەرفخان بلبیسی^۱ و باسی راپەڕینەكانی سەدەیی شازدەھەمی نی هۆزە كوردەكان لە شەرفنامەدا^۲. دوکتۆر شەمسی لە نامەی دوکتۆریكەیدا بە درێژی باسی ژیان و بەسەرھاتی شەرفخان و باری ژبانی سیاسی و كۆمەڵایەتی كوردستان لە سەدەیی شازدەدا دەكا و لە ناوھەرزگی شەرفنامە دەدۆی. بۆ روون كردنەوہی ئەم باسانە ژمارەیهکی زۆر سەرچاوەی كۆنی وەك *نزھتە القلوبی حمدالله القزوينی* و بەرھەمی ژمارەیهك میژوونووسی سەردەمی شەرفخان بەكار ھێناوہ؛ وەك قازی ئەحمەدی غەفقاری.

دوکتۆر شەمسیش - ھەر وەك فاسیلیقا- بە درێژی باسی گرنگی شەرفنامەیی كردووە و دەئیت كەوا میژوونووسەكانی دواي شەرفخان بۆ وێنە كاتب چەلبەیی و ئەولیا چەلبەیی و گەلیكی تر، لە بەرھەمەكانیاندا لە سەرچاوەیهك زیاتر شەرفنامەیان بە كار ھێناوہ. ھەر وەھا ئەو ھەڵئەیهشی راست كردۆتەوہ كە ھەندێك میژوونووس لەو بارەیهوہ كردوویانہ؛ كە گوايە شەرفخان كتیبەكەیی بە ھاندانی شای ئێران داناوہ^۳. لە راستیدا شەرفخان لەو كاتەدا كە شەرفنامەیی داناوہ، زۆر لە سولتانی عوسمانیەوہ نزیك بووہ و بە پیتی قسەكانی دوكتۆر شەمسی، عوسمانیتكان تەنانەت یارمەتیشیان داوہ. بەلام لە گەڵ ئەوہ شدا، ئەمەش زۆر گرنگە كە لە ناوھەرزگی شەرفنامەدا -تا رادەیهکی یەكجار زۆر- ھەست بە بیلاینی و لانەدان دەكریت؛ بۆ وێنە شەرفخان بە یەك جۆر بە شان و باھۆی شاتوھماسب و سولتان موراوی سیتھەمیدا ھەلداوہ و خۆی لەوہ كەپ كردووە كە ئەو جووتە شیر و تیریان لە یەك دەسوو. جگە لەمە شەرفخان لە سەرھەتای كتیبەكەیدا بە شیوہیەکی ناشكرا و

- ھەر وەھا ئەو ھەڵئەیهشی راست كردۆتەوہ كە ھەندێك میژوونووس لەو بارەیهوہ كردوویانہ؛ كە گوايە شەرفخان كتیبەكەیی بە ھاندانی شای ئێران داناوہ^۳. لە راستیدا شەرفخان لەو كاتەدا كە شەرفنامەیی داناوہ، زۆر لە سولتانی عوسمانیەوہ نزیك بووہ و بە پیتی قسەكانی دوكتۆر شەمسی، عوسمانیتكان تەنانەت یارمەتیشیان داوہ. بەلام لە گەڵ ئەوہ شدا، ئەمەش زۆر گرنگە كە لە ناوھەرزگی شەرفنامەدا -تا رادەیهکی یەكجار زۆر- ھەست بە بیلاینی و لانەدان دەكریت؛ بۆ وێنە شەرفخان بە یەك جۆر بە شان و باھۆی شاتوھماسب و سولتان موراوی سیتھەمیدا ھەلداوہ و خۆی لەوہ كەپ كردووە كە ئەو جووتە شیر و تیریان لە یەك دەسوو. جگە لەمە شەرفخان لە سەرھەتای كتیبەكەیدا بە شیوہیەکی ناشكرا و
-
- 1- پروانە گۆفاری ھەولەكانی كۆری زانیاری نازەریایەتی سۆڤیت (بە زمانی پۆسی و نازەری) ژمارە ۱، سالی ۱۹۶۷، ل ۶۷-۷۲. ھەمان گۆفاری، ژمارە ۱، سالی ۱۹۶۸، ل ۴۰-۴۶. ھەر وەھا ئەو ھەڵئەیهشی راست كردۆتەوہ كە ھەندێك میژوونووس لەو بارەیهوہ كردوویانہ؛ كە گوايە شەرفخان كتیبەكەیی بە ھاندانی شای ئێران داناوہ^۳. لە راستیدا شەرفخان لەو كاتەدا كە شەرفنامەیی داناوہ، زۆر لە سولتانی عوسمانیەوہ نزیك بووہ و بە پیتی قسەكانی دوكتۆر شەمسی، عوسمانیتكان تەنانەت یارمەتیشیان داوہ. بەلام لە گەڵ ئەوہ شدا، ئەمەش زۆر گرنگە كە لە ناوھەرزگی شەرفنامەدا -تا رادەیهکی یەكجار زۆر- ھەست بە بیلاینی و لانەدان دەكریت؛ بۆ وێنە شەرفخان بە یەك جۆر بە شان و باھۆی شاتوھماسب و سولتان موراوی سیتھەمیدا ھەلداوہ و خۆی لەوہ كەپ كردووە كە ئەو جووتە شیر و تیریان لە یەك دەسوو. جگە لەمە شەرفخان لە سەرھەتای كتیبەكەیدا بە شیوہیەکی ناشكرا و
- 2- ھەمان گۆفاری، ژمارە ۱، سالی ۱۹۶۸، ل ۴۰-۴۶. ھەر وەھا ئەو ھەڵئەیهشی راست كردۆتەوہ كە ھەندێك میژوونووس لەو بارەیهوہ كردوویانہ؛ كە گوايە شەرفخان كتیبەكەیی بە ھاندانی شای ئێران داناوہ^۳. لە راستیدا شەرفخان لەو كاتەدا كە شەرفنامەیی داناوہ، زۆر لە سولتانی عوسمانیەوہ نزیك بووہ و بە پیتی قسەكانی دوكتۆر شەمسی، عوسمانیتكان تەنانەت یارمەتیشیان داوہ. بەلام لە گەڵ ئەوہ شدا، ئەمەش زۆر گرنگە كە لە ناوھەرزگی شەرفنامەدا -تا رادەیهکی یەكجار زۆر- ھەست بە بیلاینی و لانەدان دەكریت؛ بۆ وێنە شەرفخان بە یەك جۆر بە شان و باھۆی شاتوھماسب و سولتان موراوی سیتھەمیدا ھەلداوہ و خۆی لەوہ كەپ كردووە كە ئەو جووتە شیر و تیریان لە یەك دەسوو. جگە لەمە شەرفخان لە سەرھەتای كتیبەكەیدا بە شیوہیەکی ناشكرا و
- 3- بۆ وێنە پروانە: شاكر خصباك، *الكرد و اللسانة الكردية*، بغداد، ۱۹۵۹، ل ۱۵. بە بیری دوكتۆر شاكر خصباك گوايە شەرفخان شەرفنامەیی بە ھاندانی شاعەباسی دۆوہ داناوہ؛ كە كاتیكدا كە شەرفخان ھاوژینی شاعەباسی بەكەم بوو!

سهرنج پراکیتشهر بهم جۆرهی لای خواره وه باسی نمو هۆیهی کردوه که بۆ دانانی شهرهفنامه پالی پیوه ناوه؛ دهلی: چونکه میژوونوسان تا ئیستا هیچیان له بارهی کورد و کوردستانهوه نهووسیوه، من ویستم به پیی توانا لهو بارهوه کتیبیک بنوسم و ناوی لی بنیم شهرهفنامه؛ ههموو ئاواتیشم ههر ئهوهیه که خانهدانه گهرهکانی کوردستان ناویان گرم نهییت. کهواته بهر له ههموو شتیک و پتر له ههموو هۆیهک، گیان و ههستی کوردایهتی شهرهفخانیان جوولاندوه و بهلگی ئهمهش ههر له ناو شهرهفنامه جارههای جار بهرچاو دهکهویت. بۆ وینه له سهراپای شهرهفنامهدا ههست بهوه دهکریت کهوا خارهکهی به ناشکرا یا له ژێر لێوهوه و له ژێر پهردهی ههڵدان به شانوباهۆی سولتانهکاندا دهلیت: «کوردستان ولایتیکه به کهس داگیر ناکریت و سهر بۆ کهس شوێر ناکات».

سهره
پهنا
پهنا

سهرهپای ههموو ئهمانه، شهرهفخانی بدلیسی یهکهم کهسه که ههولێ داوه به شیوهیهکی راست و بویچ و پهنا، دهستکاری سنووری کوردستان دیاری بکات. بهر له شهرهفخان و به تایبهتی له سهردهمی سهلهجوقیکانهوه، کوردستان بهو مهلبهاندانه دهوترآ که کهوتبوونه نیوان نازربایجان و لورستان و پۆژئاوای زنجیره شاخهکانی زاگۆسهوه؛ بهلام له شهرهفنامهدا سنووری کوردستان له مهلاتیهوه دهست پێ دهکات و له سهر پۆخهکانی خهلیج کۆتایی دیت. یهکێک له پروه گرنهگهکانی کاره زانستیهکی دوکتۆر شهمسێ له بارهی شهرهفنامهوه ئهوهیه کهوا به یارمهتی ئهم سهرحاوهیه و له بهر پۆشنایی پێبازیکی زانیاری راست، توانیوتی چهند لایهکی پر پیچ و پهنا و کهم زانراوی ژسانی کۆمهلایهتی و ئابووری و چهند ناوچهیهکی کوردستان له کۆتایی سهدهکانی ناوهنیدا دیاری بکات. زانیاریکانی ناو شهرهفنامه وا دهردهخهن کهوا بناغههی ژسانی ئابووری میرنشینی بدلیس له سهدهکانی ناوهندا، له سهر جۆری خاوهن مۆلکیتی پچوک دامهزرابوو. چهوساندنهوهی جوتیارش قالبی تایبهتی خۆی وهگرتهبوو؛ بهوهی له سنووری تهنها بهرههم هیناندا نهمابوو؛ بهلکو جوتیار دهبوو جگه لهوهش پاریزگاری بهرژهونده سیاسیهکانی سهروکهکانی بکات؛ به بهشدار بوون له ههموو شهپهکانی ناغایدا؛ که ههندیکیان بریتی بوون له شهپی دهربهگایهتی نیوان سهروکه کوردهکان. بۆ دواچار له کوردناسی سۆفیتدا، مامۆستا قهتاتی کوردۆ (کوردوییت) لهو وتارهیدا که له ژێر ناوی

۱- له راستیدا ههموو ئهمانه نیشانهی ئهمن کهوا له سهدهی شازدهدا - سههتای دروست بوونی ههستی نهتهوایهتی - ئهم تایبهتیه له ناو سهردازه کوردهکاندا له نارادا بووه.

كوردناسى سالى ۱۹۷۲ بىلاوى كردۆتەوه^۱، باسى شەرفنامەى كردووه. بە تايبەتى دەسنوسە كۆنەكانى كە لە ئارشيفەكانى لىنينگراد پارىزراون. وەك قەناتى كوردۆ باسى دەكات، م. فۆلكوڤ يەكەم كەس بووه كە بە درىژى لە سالەكانى بىستى سەدەى نۆزەدا - لە چەند لاپەرەيەكدا - وەسفى ئەو دەسنوسانەى كردووه و خ. دفرىتەيش يەكەم كەس بووه كە ھەر لەو دەورو بەردەدا لە وتارەكانى خۆيدا باسى گرنكى پىوستى بلاو كردنەوه و گۆرپىنى شەرفنامەى كردووه^۲. دواى ئەو مامۆستا قەناتى كوردۆ دىتە سەر باسى مېژوووى لىنكۆلېنەوهى شەرفنامە لە لاين پۆژھەلاتناسەكانى رۇوسيا و سۆڤىتەوه؛ وەك لە سەرەوه باسماڤ لى كرد.^۳

بەم جۆرە وەك دەبينن شەرفنامە شوئىنى شايانى خۆى لە كوردناسى سۆڤىتدا كردۆتەوه و ئەو راستيانەش كە لە سەرەوه باسماڤ كردن، وا بزانم تا پادەيدەك يارمەتى ديارى كردنى نرخى زۆرى ئەم چاپە كوردىيەى شەرفنامە دەدەن.

بىتگۆمان مامۆستا ھەژار بەم كارە گرنگ و بايەخدارەى كەلەبەرىكى گەورەى لە كىتەبخانەى كورديدا پركردەوه و كۆرپى زانىارى كوردىش بە بلاو كردنەوهى نەركىكى گرنكى سەرشانى بەجى ھىتا.

۱- پروانە پەراوێزى ژمارە ۸.

۲- ك.ك. كوردۆڤىتف، سەرچاوەى ناوبراوى، ل ۳۸۶-۳۸۷.

۳- ئەم بەشە لە ژێر چاپدا بوو كە نووسەر، كىتەبىكى بە زمانى ئازەرى لە دوكتۆر م. شەمسى، بەم ناووە وەرگرت: شەرفنامەى شەرفخانەى بىلىسى وەك سەرچاوەى مېژوووى گەلى كورد. بەم جۆرە نامەى دوكتۆرەكەى د. شەمسىش وەك كىتەب بلاو بووه و ئەمەش بىگومان بۆ كوردناسى سۆڤىت دەستكەوتىكى نوێیە. كىتەبەكەى دوكتۆر شەمسى سەد و چل و چوار لاپەرەيە و ۱۷۰۰ دانەى لى چاپ كراوه و دانەرى كەلكى لە ۱۳۴ سەرچاوەى ھەمەجۆر وەرگرتووه؛ كە ناوھەكەيان لە كۆتايى كىتەبەكەدا تۆمار كراون.

شاهزادگان

مبتدوی مالہ ہیرانی کوردستان

میرشہزاد خان بیگ

ولایت ہیرانی
ماموستا ہزار

سەرمتا

به ناوی خودای دههنده و دلۆشان

سهره تاي وتارم به سوپاسی نهو خودایه دهست بی دهکا، که پهسندی نهو له دلی پروناکوهه وهک پۆژی به تیرتۆ، زهوی و عاسمان دهتهنیتتهوه. نهو خاوهن شکۆیهی که ههموو پایه بهرز و سهربلندیك له سهر و ژیر پتسمه ی ده رگانه ی نهودا، به لاره ملی و سهرکزی سهر ده نیتتهوه.

شیرینکاریکه، ده فریکگی گلینی بۆ دالدهو په سیوی گیانی نادهم، له قور و لیته هه لختستۆتهوه و به تینی تیشکی بهزه بی خۆی، وشکی کردۆتهوه و به چاو پیندا خشاندنیک، وه های مشت و مال داوه و نهوه نه دی پتیز لیتاوه که شیاری کۆری باره گای پر شکۆی خۆی بی و له بهره ژوورتر له نۆپله ی تهختی یهزدانیدا جینگه ی بۆ کردهوه و به شانازیهوه رایناوه.

دهس پهنگینیکه، له خاکی رهشی نمناک، سکه یه کی وای دارشتوهه که به ههزاران ههزار به بار و به خه توار مرواری و گه وهمر - له بازاری دورناساندا - به قوله قاپه ی پاناگن و دهسکی له دوو ناکهن. بالا دهستیکه، نهو پادشاو خان و به گلهر و سهردار و سهروره رانه ی که به لوتوت بهرزی و فیز و شانازیهوه له سهر ژیرده ستلن خۆ پاده نین و تیز بهم و بهو دهکهن، له بهرانبهر هیز و دهسه لاتی نهودا پرووت و نابووت و که ساس و بی ته نوان. نهو گه دا و بی ته وایانه ی که چاوی چاکه یان له دهستی به خشنده ی خودای تاکه و دهستی نیازیان ته نیا به رهو باره گای شکۆداری نهو بهرز ده که نهوه و بهس و لهو پیتوه کاریان به کهس نه ماوه، نه گهرچی له پراوته و له دیسه ندا بی پایه و مایه و بی سه ره و بهر و شه رزه و په ریشانه ن، به لام له راستیدا پادشای سهر بهرز و دلخۆش، ههر نه وان.

هر خویه‌تی هیندیکیان بۆ ماوه‌یه‌ک به‌رز ده‌کاته‌وه و به‌ سهر کۆمه‌لیکیاندا زال ده‌کا و بۆ
 نه‌زمون و به‌لگه‌ لی‌ ده‌رخستن، په‌تیا‌ن بۆ شل ده‌کا و سه‌رده‌میتک خۆیا‌ن لی‌ ده‌بو‌تیری و له‌ نه‌نجام و
 ناکامدا پی‌میری گیان‌کیشانیان بۆ ده‌نیری و له‌ گۆپری ژیا‌نیان وه‌ ده‌ر ده‌نی و گۆپری جیهانیان لی‌
 هه‌لده‌وه‌ژیری و به‌ گۆپری ته‌نگه‌به‌ر و گۆپری‌چه‌می سه‌نگه‌سه‌ر و تاریکیان ده‌سپیری و له‌ رۆژی پرسینه‌وه‌دا
 پاک و پووکیان لیک هه‌لدا‌ویری و له‌ به‌رده‌می دادگای به‌رزی خۆیدا بی‌ژوده‌روایسی و بی‌که‌مایه‌سی
 چاکه و خراپه‌کانیا‌ن بۆ ده‌ژمیری؟ ساغ و پته‌ویان ده‌کاته‌ نه‌مامی به‌هه‌شت و ده‌غه‌ل و گه‌نده‌لیان به‌
 به‌رکلی دۆزه‌خه‌وه هه‌لده‌په‌سی‌ری.

کارنه‌خشی‌نی‌که، هه‌ر له‌ تا‌که جووتیکی نیر و میوه، گه‌لیک تیره و هۆزی جو‌ریه‌جو‌ر و سپی و
 سوور و زه‌رد و بۆر و په‌ش و گه‌ندمی له‌ بنه‌چه‌که و په‌گه‌زی نا‌ده‌می هه‌ل‌خستۆته‌وه؛ بۆ نه‌وه که خۆی
 و خۆیا‌ن بنا‌سن. هه‌ر که‌سه -به‌ پیتی پیداوایستی ژیا‌ن- فی‌ری شتی‌ک کراوه و چه‌شنه زانستیکی وه‌پال
 نراوه و نه‌رکی فه‌رمانیکی شایانی پی‌ سپی‌راوه تا کاروباری ژیا‌ن له‌ هه‌موو سه‌ر‌یکه‌وه ریک بیه‌وه و
 به‌ند و شیرازه‌ی ژیا‌ن‌نامه‌ی مرۆفایه‌تی له‌ به‌ر یه‌ک هه‌ل‌نه‌وه‌شی و لیک نه‌بیه‌ته‌وه و نه‌م دا‌ه‌وه‌زگا
 گه‌وره و گرانه و نه‌و خانه‌دانه پر‌خیزان و نا‌وه‌دانه، نا‌ورگی پر په‌ره‌نگی دا‌نه‌مرکیته‌وه. دل و ده‌روونی
 کیژ و کو‌ری له‌ تین و گ‌ری نه‌وین پر‌کردوه و به‌ تیشکی تا‌سه‌ی پیک گه‌یی‌نی دا‌گرساندوه. ده‌ردی
 ژانی له‌ ژن -به‌ هه‌زار په‌نگی دل‌رفین- په‌نگاندوه و شه‌که‌تی و ماندوو‌یونی بی‌پرا‌نه‌وی، به‌ پیا‌و
 سه‌لماندوه. هه‌ر بۆیه که پی‌ت و بلینسه‌ی کوانسوی نه‌م ژیا‌نه له‌ سه‌ر رووی نه‌م جیهاندا هه‌ر
 بگه‌شیه‌ته‌وه و هه‌رگیز نه‌کو‌ژیته‌وه.

هه‌ر له‌ خۆت جوانه‌ گه‌وره‌یی کردن گه‌ردن که‌چی تۆن ژیا‌ن و مه‌ردن
 نه‌وی کردن و به‌رزی له‌ تۆیه ژیا‌ن له‌ تۆیه به‌ تان و پۆیه

په‌سنی پی‌غه‌مبه‌ر

دروود و نا‌فه‌رینیک که هه‌رگیز له‌ بنه‌ نه‌یه و سه‌روینی دیا‌ر نه‌بی، بۆ دیدا‌ری پاکی شه‌و پی‌غه‌مبه‌ره
 دیا‌ری بی‌ که فه‌رمو‌یه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ر بووم و هیشتا با‌به‌ده‌م له‌ نا‌و نا‌و و لیته‌دا ده‌تلا‌یه‌وه. نه‌و

پیتغەمبەرى كە خۇداى بانى سەر دواندوويىە و دەبارەى ئەو گوتوويىە: تۆمان ھەر بۆيە نارد و ئەسپاردەمان بە تۆ ئەسپارد، كە بىيە مايەى سەرورەى و بەختەورەى و نموونەى دادگەرى بۆ ھەموو ئافەرىدەيك.

پیتغەمبەرى كە بە ميوانى بۆ سەر خوانى ديۈەخانى يەزدانى مەزن لە سەرورەى نۆ نھۆمى عاسمانان بان كرا. بە دريۋايى رېبازى - بۆ بەختىر ھىنان و پىشوازى - ھەر نۆ گومبەزى تەرز و بەرزى بۆ پارازايەوہ و چراخان كرا. فرىشتەكەى بەھشتەكەى خۇدا - كە بوپاقتى ناو نراوہ - دىمەنى ئەسپى بالدارى پىدراوہ، بۆ گەشتى دەشت و چۆلى بى تۆز و خاك و خۆلى بەرەو خىوہتى شىن، بە زىن كراوى لە سەرزەوين نامادەكرا و فەرمانى بزوتنى پىدرا. چاپوك سوارى نازدار - بە تەيارى و چەلەنگى - مامزە و ناوژەنگى لى بزات و بە حاستەم تەپرادى ھەنگاوت. ئەسپى بالدارى خۆش رەوتى وەخۆ كەوت و لە باى شەمال رەوانتەر و زۆر لە خەيال تىۋىالتەر، نيوانى دەپپوان و بە خۆشبەزى و گور و تاوى، تەوس و پلارى دەھەرپەتى چاۋ دەگرت. چوارنالەى گالەيىكى واى دەكرد، پىلى لە گەپرانى مانگ و خۆر دەبەريەوہ و بە پەلكەى يال و بۆان، دەنكە فرمىسكى قەتيسماوى لە چاۋى ئەستىزان دەسپريەوہ. ئەوئەندەچالاک و بەكار بوو كە جوپرايلى جەلەودار، دەگەلى دەرنەبرد و سەرەودەرى دەرنەكرد و يىنى تەنگ و پشورەى سوار ببوو؛ لە نيۋەى رېدا بەجىما و لە سوپى ئەو نيۋە و نيۋەچلە، ھەر ناخ و داخى پىما.

لە شەورپى خۆشت كە جىرەيل بە جىما و رەى بىرى پىشەوپرەى تۆ بە كى ما؟

فرىشتە شوخ و شەنگ و قۆزەكەى بەر پكىفى خۆشەويستى خۇدا - لە فەر و پىتى سوارە بە ودم و پىرۆزەكەى - چارلە جار مەست و سەرخۆشتەر و سەر و دلخۆشتەر و خۆشەز و باوخۆشتەر دەبوو. لە گەرمەى ھاتوچۆ و رەمبازىدا، شانازى بە خۆزى دەكرد و دەھاتە بىرى كە دار پىر دەبى و چارىك بازى بە سەرەوہ دەنىشى؛ با دار كرمۆل و دەغەزدار بى و با باز نازى لى بشىتوى. پىرۆزەش ئەگەر بەختەوہر با، سىبەرى سىمى منى بە سەر خۆيەوہ دەدەيت كە سىبەرى خۆشەويستى خودام بە سەرەوہيە. شۆرەسوارى ميوان لە بەر دەروازەى خانەدانى خانەخويى مەزنى خۆى، زەنگۆى بە تال كرد و بەرەو مال و بە سەر بالى پەريەكانى پاسەوانە تايبەتتەكانى بارەگاي يەزدانىدا - كە ببوۋە

پایه‌ندازی- ورده‌ه‌نگاوی ه‌لدینا تا گ‌یشته جینگ‌ی دیاری کراوی که ژیکه‌وانیک و بگره که‌متریش، له بینایی چاوان و داهین‌م‌ری گیانله‌ب‌ر و بی‌گیانان نریک که‌وت‌ه‌وه. شو جینگ‌ی له‌و دیداره‌دا به‌و درا -ه‌متا دنیا دنیا‌یه- که‌س ری‌ی تی‌ ناکه‌وی؟ تنان‌ت که‌س ری‌ی ناکه‌وی خ‌ونیش به‌و پایه و شک‌زیه‌وه بی‌ینی.

له به‌ر شو تم‌ی ک‌فر و چه‌وتی په‌وی	له به‌ر شو گ‌ران ع‌اسمان و زه‌وی
که پی‌غه‌م‌ب‌ری گ‌رت‌ه هام‌یزی خ‌وی	زه‌وی ک‌اتی زانی پ‌له‌ی ری‌زی خ‌وی
به گ‌وره‌بی‌ه‌که‌ی خوا مه‌گین په‌ی به‌ری	بل‌ند پایه‌تر بو له ه‌ر سه‌روه‌ری
به ق‌د پ‌لکی داران و په‌ملی چه‌مان	ه‌متا چه‌رخ و خ‌ولیه زه‌مین و زه‌مان
دروود بی‌ی له دیداری شو گیانی پاک	به ق‌د به‌فر و باران، گیا و ناو و خ‌اک

په‌سنی سولتان

ه‌روه‌ها له پاش سوپاسی خودا و پی‌ه‌لگ‌وتنی پی‌غه‌م‌ب‌ری مه‌زن، ده‌مه‌وی سوپاسی پادشای خ‌وشم ب‌کم. شو پادشای‌ی که گ‌وم‌ب‌زه شینه‌که‌ی کاک‌یشانی ع‌اسمان -به‌و ه‌موو دووری و به‌رزیه‌وه و به‌و ه‌موو ری‌کی و ته‌رزیه‌وه- که‌م‌ترین خ‌ه‌مل و خ‌شلی سه‌رده‌ران‌ه‌که‌یه‌تی. خون‌کاری سه‌یوانی چواره‌م -که ناوی خ‌وره و به‌خشینی تیشک و تی‌ری‌زی ح‌وره‌نگ نه‌خشینی بی‌پ‌رانه‌ویه و ه‌تا بل‌ینی زوره- له ری‌زی بی‌ری‌زترینی ده‌رکه‌وانان و پاسه‌وانانه‌که‌یه‌تی. پ‌وخت و پاراوی ه‌لب‌ی‌راوی په‌چه‌لاکی شاگ‌وره‌کانه؛ نه‌ته‌وه‌ی پاک‌ی بنه‌مال‌ی خان‌دانه ه‌ره سایه‌چه‌وره‌کانه. دال‌دهو په‌نا و په‌سیوی کیس‌پ‌ایه و بۆ ق‌ه‌یس‌ران جینگ‌ی ه‌وم‌ید و ه‌انایه. پادشایانی چین‌وماچین ده‌که‌ونه ده‌ست و پایه‌وه؛ ک‌اری سولتانان ماچ کردنی لاشیپانه و سه‌رده‌ران‌ی ده‌رگایه‌تی. سوننی مه‌زه‌بان ده‌پاری‌زی و له گ‌وم‌را بوون و گ‌ونا‌هیان دل‌ی ده‌بی‌زی. ه‌ر چه‌ک بدرک‌یتی، که‌س له گ‌فتی ده‌ران‌چی. به‌ پ‌استه‌وچ‌پ‌ده‌ا ه‌ر زوردار و تاوان‌باران داده‌پاچی. ه‌ه‌ژاری و خ‌ه‌م‌باری له سارادا نه‌ه‌یش‌ت‌وه و سی‌ب‌ری ش‌ابالی به‌زه‌یی و به‌خ‌ش‌نده‌یی، به‌ ه‌موو که‌لوک‌ول‌یت‌یک گ‌ه‌یش‌ت‌وه. سه‌رۆکی دین و دنیا‌یه و به‌خته‌وه‌ری ه‌ر دوو لایه. خ‌اوه‌نی دوو ده‌ریا و دوو به‌ژانه؛ کۆیله و مفردی مه‌که و مه‌دینانه. دووه‌مین نه‌سکه‌نده‌ری شاخ‌داره

و سیه‌مین عومهری له خواترس و پارێزگاره. له سایه‌ی نه‌ورا، دنیا زۆر هێندی و هێمن و نارام و بێ دهردوژانه. باوکی بێکەس و بیچاران سولتان محهمده‌خانه^۱؛ خوا راوه‌ستاوی کاو دەس دەبن بآلی گری...

چۆن پیت هه‌لبێتم پۆژی تیشکده‌ر؟
خۆزگه به‌و که‌سه‌ی سایه‌ی تۆی له سه‌ر
خوا به‌ هۆی تۆوه شادی بۆ ناردين
ئێمه‌ی خۆش ده‌وێ به‌ تۆی نه‌سه‌پاردین

په‌سنی میژوو

له لای نه‌وانه‌ی که زۆر زرينگ و ژیرن و ورده‌کارن و دوور نه‌بینن و به‌ راویسرن، زۆر ناشکراه که هه‌موو نووسه‌ریکی له زه‌بر و هه‌موو زانایه‌کی زۆرزان و ده‌پراست و هه‌موو ناگاداریک له به‌سه‌رهاتی پابردووان، لای وایه میژوو پرپه له نامۆزگاری به‌ سوود و تۆی له پێشاندانی به‌ که‌لک و به‌هره‌یه. به‌سه‌رهاتی پابردووانمان بیه‌ر ده‌خاته‌وه و دووری که‌ونارامان لێ نزیک ده‌کاته‌وه و خۆ به‌ تابه‌تی نه‌گه‌ر نه‌و سه‌ره‌بورد و پروداوانه‌ش، دهم و پاوێژ خۆشان بیه‌گێر نه‌وه و میسرزا چاکی ده‌ستوقه‌لهم ره‌نگین، پروبه‌ری کتیبانی پێ بنه‌خشینن، ده‌باره‌ی شه‌م ته‌رزه‌ دیزۆکانه‌یه مسحه‌مه‌د کورپی خواندشاکورپی مه‌حمود که به‌ میرخواند به‌ناویانگه و خاوه‌نی تاریخی «*روضه‌الصفا*»یه، له پێشه‌کی کتیبه هێژا و به‌ نرخه‌که‌یدا ده‌لی: خۆیندنه‌وه‌ی میژوو له ده‌سه‌رانه‌وه به‌هره به‌ پیاو ده‌که‌یه‌نی:

۱- زانسته بۆ مرۆ.

۲- ناگاداری و خۆیندنه‌وه، ناوده‌نگی و خه‌مه‌وه‌ینه.

۳- رێگه‌ی دوور بۆ پیاو نزیک ده‌کاته‌وه و کۆسپ و دژواریش له‌ پێ لا ده‌دا.

۴- پراست و درۆ لێک هه‌لده‌وه‌یژیری و ناره‌وا له‌ ناو ره‌وا ده‌بژیری.

۵- فره‌ی هه‌لسه‌نگاندن و به‌راورد کردن تێدايه. زانایان گوتویه‌نه: نه‌زموون پیاوان زانا ده‌کا؛

۱- محهمده‌خانی سیه‌م، کورپی سولتان مرادی سیه‌م و سێزده‌هه‌مین سولتانی عوسمانیه. له‌ سالی ۱۰۰۳ه‌ تا

۱۰۱۳ پادشایه‌تی کردوه.

تاتی گردنهویان به لکیتک له ده لکی زانست زانیوه. پیاو به میژوو خویندنهوه، زۆر فیری لیکدانهوه و تۆژینهوه و ئەزموون دهبی.

٦- میژوو زان که متر کاری به پرسپاری لای ئەم و ئەو دهبی؟ چونکه مەبەستە که له بەر دەستە و بۆی دەروانی و خۆی دەیزانی.

٧- گهوره پیاوان که ده گه ل کاری گران و دژواردا پرویه پروو دهبن، به خویندنهوهی میژوو کولێ دلیان داده مرکێ و نارامی پرویان تی دهکا.

٨- میژووناسین ژیری و وریایی بۆ پیاو زیاد دهکا و ناراسته ی راویژ و بییری راستی دهکا.

٩- ناگادار له میژوو هه میسه پشوو درێژ و له سه رخۆیه.

١٠- سهرداران و زۆرداران له به سه رهاتی پابردووانهوه، بالادهستی و دهسه لاتی خودای مه زنیان دیته وه بیسر و به هیتزگوپی خۆیان بادی ههوا نابن و به مله وری و لاساری له ری لانادهن و باش تیده گهن که نه خۆشی ههتا سه ره و نه ناخۆشی. هه ر سه بارهت به م مەبەستە شه که پادشای هه موو پادشایان له قورنانی پیروژدا فه رموویه تی: «به راستی له چیرۆکیاندا، په ند هه بوو بۆ خاوه ن دلان.»

من و نهم کتیبه

من که نووسه‌ری نهم پروپه‌رانهم و ناوم شه‌رف کورپی شه‌مسسه‌دینه و چاوم له به‌زه‌یی خودایسه و هومیده‌وارم که ناریکارم بی و له‌م دنیا‌یه‌دا سه‌رفراز بسم و له کیتشه‌ی شه‌و دنیا‌ش رزگارم بی، له هه‌ره‌تی جوانی و هه‌ره‌مه‌ی به‌هاری ژیانمدا، له دوای شه‌وه که ده‌ستی راست و چه‌پی خۆم ناسی و له خوینده‌واریدا هیتروپیتزم په‌یدا کرد و هه‌زاره و دوولایی زانسته‌یه رواله‌تی و نه‌پینه‌کانم یه‌ک لا کرده‌وه و هه‌رچی بو دنیا و دینم پیوست بوو، له هه‌ر شته‌ی زۆر شتم زانی و به‌ سه‌ر راستی و کارامه‌یی که‌وتمه سه‌ر کاروباری دیوانی؛ له‌و سه‌روه‌یه‌نده‌دا هه‌تا لاقاری وه‌ره‌زی پروی تیتسه‌کردم، به‌ خویندنه‌وه‌ی چیروکان و دیرۆکان به‌رم ده‌گرت. هه‌رچه‌ند جارێ ته‌م ومژی په‌ژاره و که‌سه‌رم به‌ سه‌ردا ده‌هات، به‌ سه‌روه‌ی بیسه‌وه‌ری پروداوی رابردووان ده‌رم ده‌کرد. هه‌ر چه‌ندی کزه و سه‌زه‌ی ساردوسپی ناهومیدی نیازی وابوایه به‌ لامدا تیتسه‌ری، به‌ پینداچوونه‌وه‌ی سه‌رگوروشته‌ی میرومه‌زنه‌کانی پیتشوو، خۆم سه‌رگه‌رم ده‌کرد؛ تا وام لیتهات له‌و هونه‌ره‌ جوانه‌دا بوومه‌ بژارده و له لی‌دوانیه‌وه بوومه‌ ده‌م و پل په‌وانیتکی وه‌ها که‌ دنه‌ی دام و هیتنامیه سه‌ر شه‌و پروا و بیسه‌ که -به‌ پیتی توانا- منیش چه‌ند گه‌وتیک به‌خه‌مه شه‌و زنجیره‌وه.

شه‌وسا مرخی خۆم وا لی خۆش کردبوو که له‌م زانسته به‌ مایه و هیتزا و پر به‌هایه‌دا نووسراوتیکی شه‌ونده به‌ نرخ و سه‌ریه‌خۆ به‌خه‌مه پروو که هه‌رگیز به‌ر له‌ من ده‌ستی میژوونوسانی پیش خۆمی پی شه‌وانه‌گه‌یشته‌یی و شه‌وه‌ی من ده‌یخه‌مه به‌ر چاو، که‌سی تر وه‌ک خۆمی تی‌ته‌گه‌یشته‌یی. به‌لام به‌ هژی کۆسپی دژوار و پروداوی ناله‌بار و لارگه‌پانی پۆژگاری ناهه‌موار، شه‌و ناواته‌م هه‌ر به‌ ناوات مایه‌وه و بووکی ناوپه‌ردووی نیازم، تارای له سه‌ر هه‌لته‌درایه‌وه. له هه‌موو لاره هه‌ر بای پینچه‌وانه بوو، که‌له‌کی ناره‌زویی به‌ پاشدا ده‌گیتراه و له هه‌موو سووچیتکه‌وه هه‌ر گیتراه‌لووکه‌ی ناژاره بوو، سه‌ری له عاسمان ده‌ساوی و سه‌ری له زانا ده‌شیتواند.

دیمهن همموو لا درنج و دیو بوو	دنیا وه کوو پرچی یار په شیو بوو
خوڅی شر و هیتمنی گه نیبوو	ناژاوه جیهانی وا ته نیبوو
پیس جینگر و نابروو خزیبوو	باو باوی شهر و گهر و گزی بوو

هه شاماتی بهسته زمان له بیابانی سرگردانیدا به سرلشیتواوی مابوونهوه؛ دیوه زمه‌ی دهره و نازار دوولینگانه‌ی کول و کسه‌ری به سردا بهردابوونهوه. لهو پرژگار و هیشوممه و تالدها کسه ده‌هاواری کسه نده‌هات و له تووک و نزا و ناه و ناله بهو لاهه، هیچیان له دهس نده‌هات. چاوی سوور و ته‌ریان ده‌بریه عاسمان و دهستی که‌مه‌یز و سستیان به له‌رزوکی پان ده‌کرده‌وه و له بهر خودای خو‌یان ده‌پارانه‌وه: خواجه! تو کارسازی بیچارانی و فریاره‌سی بی‌ده‌ره‌تانی. هه‌لگرتنی نهم باره‌گرانی نهم زوریه زوره له وزه و توانای نیمه به‌ده‌ره. تو‌ش هه‌لینه‌گری و ده‌فریامان و هره و به دهستی توانای خو‌ت نهو نه‌رکه مل‌شکینه و نهو په‌نجه دلته‌زینه و نهو داخ و دهرده بی‌وینه‌یه‌مان له بهر بره‌وینه و له سمرمان لابه‌ره.

تیشکی به‌زه‌ی خودای تاک و پاک بزووت و سروه‌ی خوڅی و شادی هه‌نگوت و تاریکی زورداری و هه‌وری چلکنی ناله‌باری و هه‌ا تهرت و تونا بوو که ناداری به سر پاداریه‌وه نهما.

نهم پادشاده‌گهر و هه‌ژار په‌روه‌ره‌مان بو پیدایا بوو؛ که له ودمی هاتنی، برینی دلان گوشته‌زونیان هیناوه و به هه‌توانی دل‌دانه‌وه‌ی نهو، ساریژ بوونهوه. له ژیر سایه‌ی شابالی نهو پیروزه پیروزه‌دا، دلخورتی و نیگه‌رانی له بیسر همموو کسه چوونه‌وه و ناگردانی دلته‌په‌ی و سرگردانی به جاریک کو‌یر بوونه‌وه و هه‌ژار و نه‌دار و بیمار و دهرده‌داری نهوسا، هه‌موویان تیر و ته‌سه‌ل و پوخته و ساغ و به ده‌ماغ - به دلی خوڅ و چاوی پوونه‌وه - ژیان به‌پتوه ده‌بن. کونده‌بوومه‌ی و هیشوممه فرین و قه‌له‌په‌شکه‌ی بی‌قه‌ر له قرین کهوت. باوی تووتی شه‌کرشکین هاته‌وه؛ که به گفت و لغتی شیرینی خو‌ی شه‌کر بیارینی و خو‌ینتالی بتارینی. بولبول به‌رگی که‌ساسی له بهر خو‌ دارنیوه و په‌رده‌ی بی‌ده‌نگی دادپویه و زور به راشکاوی به‌رانبه‌ر به گولی دلخو‌ازی خو‌ی ده‌نوینتی و بو‌ی ده‌خو‌ینتی و ده‌چریکینی.

جا چونکه نه‌وانه‌ی له بازاری و تاردا گه‌وه‌ره‌فرۆش و دورپاسن و نهو می‌وووناسانه‌ی که تووتی ناو

شەكەرستانى چىرۆك و دەنگ و باسن، تا ويستا ريگه‌ي خويان نه‌خستۆته ناو كوردستانه‌وه و باسوخواسى گەرناسان و سەرناسانى كورديان به سەرده‌مى بنوسدا پانه‌بردووه و شو ميژوووه پى له شانازى و خوشەي - كه له چيژ و بەرامەدا برەوبەرى هەنگوين و گەزۆشە - به داخه‌وه له‌وانه‌وه نەديارى بووه و كهوتۆته بەر پيوار و به هيچ ناوايه‌ك دەست و دەميان لى نزيك نه‌كردووه، منى بى‌تسين و توان و بى‌دەست و زوان، كهوتسە سەر شو خەيالە كه به ئەندازەي وزه و تواناي خۆم - ئەوه‌نده‌ي بۆم لىوا - له باسوخواسى گەوره پياوان و خاوه‌ن ناوان و سەرداران و خونكارانى كورد و كوردستان كۆ بكەمەوه و ئەوه‌ي له پياوه پيەرە ژيرەكانى راست و بى‌درووه بيستووومە، بينووسمەوه و ناوي لى بنيتيم: **شەرفنامە**. هەموو نياز و ناواتيشم هەر ئەمەيه كه خانەدانە گەوره‌كانى كوردستان ناويان له ناو ناوان بسميني و له ناو نه‌چن.

له زانايانى پياوچاك و دلپاك و بەوه‌ج دەپارتمەوه كه‌وا زۆر به وردى له نووسينه‌كەم ورد ببنه‌وه و نه‌گەر په‌شيوه‌كيان بەرچاو كهوت، به شيوه‌يه‌كى مەردانە بەراوردى بكەن. خو ئەگەر هەلە و له بىرچوونيكەم له سەر دەدۆزنه‌وه، هەر به گالته پيكردن و تيز و تەشەر ليم نه‌قۆزنه‌وه؛ پياوه‌تيم دەگەل بكەن و به پارچه‌يه‌كى چاكتر و به بزگورتيكى تازه‌تر و پاكتەر، بۆم پينه بكەن.

هەلەم پيۆشە، نه‌چى گيڤ ببى له سەرکۆنەم بترسە رۆژي ئەتەش تەپىبى، مەلئى سۆنەم
پەلئى هەلە هەموو لا دەگرئ، کيتيە بى پەلەيه؟ بلاوه بىرى مرۆ، هەر خودايه بى هەلەيه

پیشدهستییهك

یه کالاً کردنهوی بنج و بناوانی کورد و پوون کردنهوی باری ژیان و چۆنیتهی ناکاریان به درێژیی میژوو.

رووپه‌ری یه‌که‌م

دهنگ و باسی ئەو فرمانپه‌وا کوردانه‌یه که له کوردستاندا ئالای سه‌ریه‌خۆیه‌تیان هه‌لگرددوه و

میژوونوسان له ریزی پادشایانیان نووسیون؛ ئەویش له پینج به‌نداندا دین:

به‌ندی یه‌که‌م: فرمانپه‌وايانی دیاربه‌کر و جزیر.

به‌ندی دووه‌م: فرمانپه‌وايانی دینه‌وه‌ر و شاره‌زور؛ که به‌هه‌سنه‌وییه به‌ناویانگن.

به‌ندی سیه‌ه‌م: فرمانپه‌وايانی فه‌زله‌وییه؛ که به‌لوپی گه‌وره ناسراون.

به‌ندی چواره‌م: فرمانپه‌وايانی لوپی بچووک.

به‌ندی پینجه‌م: پادشایانی میسر و شام؛ که به‌بنه‌ماله‌ی ئەییوی ناوبراون.

رووپه‌ری دووه‌م

باسی به‌سه‌رهاتی ئەو گه‌وره پیاوانه‌یه که هه‌رچه‌نده‌باوی سه‌ریه‌خۆیوونی ته‌واویشیان بۆ نه‌په‌خساره و

خۆیان به‌پادشاناو نه‌ناوه، به‌لام له سه‌ریه‌ستی و نازادیدا گه‌یشتوننه پاده‌یه‌ک که هه‌تندیک له‌وانه

ته‌نانه‌ت سکه‌شیان به‌ناوی خۆیانمه‌وه لێداوه و خودبه‌ی هه‌ینیش له سه‌ر به‌ره‌زکی مزگه‌وتان به‌ناوی

ئه‌وانه‌وه خۆیندراوه‌ته‌وه. له پینج به‌ندیشدا ده‌ریاره‌ی ئه‌وانه‌وه داخۆیین:

به نندی یه کهم: فرمانرِه وایانی نارد ده لآن.

به نندی دوووم: فرمانرِه وایانی هه کاری که شه نبوشیان پیّ ده لّین.^۱

به نندی سیتهم: فرمانرِه وایانی نامیدی^۲ که به بادینان به ناویانگن.^۳

به نندی چواروم: فرمانرِه وایانی جزیر که به ختی (به ختیه) شیان پیّ ده لّین. نهویش سیّ لکی لیّ

ده بیتهوه:

لکی یه کهم: فرمانرِه وایانی جزیر.

لکی دوووم: فرمانرِه وایانی گۆزکیئل.

لکی سیتهم: فرمانرِه وایانی فنیک.

به نندی پینجهم: فرمانرِه وایانی حه سن کیف که به ملکان (مهلهکان) ناسراون.

دوو په ری سیتهم

فرمانرِه وایان و کار به دهستانی تر له کوردستاندا؛ که ده کرّین به سیّ به شهوه. به شی یه که میان له نوّ به نداندا لیّ ده دویتین:

به نندی یه کهم: فرمانرِه وایانی چه مشکه زهک. نهوانیش به سیّ دهسته دابهش ده کرّین:

دهسته یه کهم: فرمانرِه وایانی مسجه نکورد.^۴

دهسته یه دوووم: فرمانرِه وایانی په رتک.^۵

دهسته یه سیتهم: فرمانرِه وایانی سوقمان.

۱- ناوچه یه که سهر به جزله میرگه له ولّاتی وان و نزیکی بۆتان و چال و نالبان. لکیتی زئی گهوره لهویژه هه لده قولی و ده رژیته ناو ده جلهوه. کوار و شه مدینان و مه محمودی و بیت شه باب له سهر هه کارین. عهونی

۲- نامیدی (عیمادیه)، بنیاتی عیماده دین زهنگیه. نه بولسهودی نامیدی - که به «مفتی الثقلین» به ناویانگ بووه - خه لکی نهوی بووه. عهونی

۳- پهیرهوانی زه ردهشت بیهیدینان بوون؛ بهه دینه کهش گوتراوه (دینی بهی) واتا: نایسن باشان و نایینی باشی. بادینان په رنگه بیهیدینان بی. هه ژار

۴- شاریکه له نیوان نه رزه رۆم و قارس. عهونی

۵- له دوازه کیلۆمتری باکووی خه ربوت له سهر زئی فورات هه لکه وتوه. عهونی

بەندى دووھم: باسى فەرمانپەرەوايىنى مەرداسى دەكا و ئەويش سى لكى لى دەبنەوھ:

لكى يەكەم: فەرمانپەرەوايىنى ئەگىل^۱.

لكى دووھم: فەرمانپەرەوايىنى پالەو^۲.

لكى سىتھەم: فەرمانپەرەوايىنى چەرموگ^۳.

بەندى سىتھەم: فەرمانپەرەوايىنى ساسۆن^۴ (ھەزۆ).

بەندى چوارەم: فەرمانپەرەوايىنى خىزان كە ئەويش دەبنە سى دەستە:

دەستەى يەكەم: فەرمانپەرەوايىنى خىزان^۵.

دەستەى دووھم: فەرمانپەرەوايىنى مەكس^۶.

دەستەى سىتھەم: فەرمانپەرەوايىنى ئەسبايرد (ئەسپاروت)^۷.

بەندى پىتتەجەم: فەرمانپەرەوايىنى كلىس (كلز، كىلس)^۸.

بەندى شەشەم: فەرمانپەرەوايىنى شىروان^۹؛ كە ئەويش سى لىكن:

لكى يەكەم: فەرمانپەرەوايىنى كىرا^{۱۰}.

لكى دووھم: فەرمانپەرەوايىنى تىرون (ئەروھ)^{۱۱}.

۱- شارىكە لە مەلبەندى ئەرغەنى سى و دوو كىلۆمىتىر لە دياربەكرەوھ دوورە. عەونى

۲- شارىكە ۹۵ كىلۆمىتىر لە دياربەكرەوھ دوورە.

۳- يان چەرمك، لە ۵۰ كىلۆمىتىرى باكوپرى دياربەكرە. گراوى زۆر لى ھەن و خەلك دەيچنى. عەونى

۴- لە ولاتى بدلىسە و نزيك بە شارى مووشە. چىاى ساسۆن دەكەويته خۆرنشېنى و ۲۶۰۰ مېتىر بەرزە. عەونى

۵- شارىكە سەر بە دياربەكرەو لە ئەسەمەرد (سەرت) نزيكە و دارى شاپەرۋى زۆرە. عەونى

۶- شارىكە ۹۹ كىلۆمىتىر لە وان دوورە. عەونى

۷- ناوچەكە سەر بە بدلىس. لە نەخشەى عوسمانىدا سپاروت نووسراوھ. عەونى

۸- شارىكە ۵۰ كىلۆمىتىر لە ھەلب دوورە. ياقووت دەلى: كلز گوندىكە لەلای اعزاز و اعزاز شارىكى گەرەبە.

عەونى

۹- شارىكە لە لای بدلىس. عەونى

۱۰- لە نارچەى ئەسەردە و سەر بە بدلىسە. ھۆزى مەحمەدىان و ئەستوركان لەوین. عەونى

۱۱- لە ئەتلەسى عوسمانىدا «ئەروھ» يە؛ شارۆكىكە لە باكوپرى پۆژھەللاتى ئەسەردەوھ. عەونى

مستەرىچ دەلى: لە ئىرنەوھ بۆ كىرا سى سەعاتە رتتە. جەمىل

- لکی سیٹھم: فرمانرہوایانی کرنی (کرتی، کورتی).^۱
 بہندی حدوتہم: فرمانرہوایانی زہرقی^۲؛ ٹھویش چوار دستہن:
 دہستہی یہ کہم: فرمانرہوایانی دہرزینی.^۳
 دہستہی دووہم: فرمانرہوایانی گردکان.^۴
 دہستہی سیٹھم: فرمانرہوایانی عیتاق (ئاتاق).^۵
 دہستہی چوارہم: فرمانرہوایانی تہرجیل.^۶
 بہندی ہدشتہم: فرمانرہوایانی سویدی.
 بہندی نژیہم: فرمانرہوایانی سولہیمانی؛ ٹھویش دوو لکی لی دہیتتہوہ:
 لکی یہ کہم: فرمانرہوایانی قلوب و باتمان.^۷
 لکی دووہم: فرمانرہوایانی میافارقین.^۸
 بہشی دووہم لہ پروپہری سیٹھم. بہ دوازدهبہند کوتابی دیت:
 بہندی یہ کہم: فرمانرہوایانی سہران (سوران).
 بہندی دووہم: فرمانرہوایانی بابان.
 بہندی سیٹھم: فرمانرہوایانی موکری.
 بہندی چوارہم: فرمانرہوایانی برادۆست^۹؛ ٹھویش دوو دستہن:

-
- ۱- دووسعاتہ ریتہ بۆ خیزان و چوارسعاتہ بۆ شیروان و زۆر چہ و سہختہ؛ ہۆزی چنگنی عہمبہرلووی لی دہژین.
 ۲- ناوچہیکہ و گوندیکہ بہو ناوہ لہ لای نەسەرد ہدیہ؛ ہۆزہکانی زہرقی و عہزمانکی و ہریدی و ژہنگانہ لہوی
 دہژین. عہونی
 ۳- لہ نەسەردوہ چوار سعاتہ ریتہ. عہونی
 ۴- کھوتۆتہ نیتوان دیارہکر و میافارقین. جہمیل
 ۵- ناوچہیکہ سەر بہ دیارہکر. عہونی
 ۶- ناوی گوندیکہ لہ لای دیارہکر. جہمیل
 ۷- مەلبەننیکہ سەر بہ بدلیس و دہکھوتتہ لای باشووری کنج.
 ۸- ۷۰ کیلۆمیتەر لہ دیارہکر دوورہ و قەلایەکی کھونارا و بہناویانگی ہدیہ و بنگہی قەزای سلوانہ.
 ۹- ناوچہیکہ سەر بہ لیوای ہمولتەر.

دەستە یە کەم: فەرمانرەوایانی وەشنی (نەشەنە، شنۆ).^۱

دەستە ی دووهم: فەرمانرەوایانی سۆما.

بەندی پینجەم: فەرمانرەوایانی مەحمودی.^۲

بەندی شەشەم: فەرمانرەوایانی دونبولی.^۳

بەندی حەوتەم: فەرمانرەوایانی زەرزا.

بەندی هەشتەم: فەرمانرەوایانی ئەستۆنی (ئەستوانی).^۴

بەندی نۆیەم: فەرمانرەوایانی تاسنی (داسنی).^۵

بەندی دەیەم: فەرمانرەوایانی کەلھور^۶؛ ئەویش سی لکی لی پەیدا دەبی:

لکی یە کەم: فەرمانرەوایانی پلنگان (پالەنگان)

لکی دووهم: فەرمانرەوایانی دەرەتەنگ.^۷

لکی سێهەم: فەرمانرەوایانی ماھیدەشت.^۸

بەندی یازدەم: فەرمانرەوایانی بانە.

۱- شنۆ شارێکە لە نازربایجانی کوردستان؛ سی زانی بەناویانگی حەدیس بە ناوی نەشنایی و نەشەنە و نەشنانی

و زۆر مەلای بە ناوی نۆشەنەوی، لەو شارە هەلکەوتوون. عەونەلی کوری شیخ حامیدی نۆشەنەوی یەک لەوانە یە. جەمیل

۲- مەلەبەندی هۆزی مەحمودی لە سەر سنووری نیستیای تورکیا و ئێرانە و ۹۰ کیلۆمەترێ لای پۆژەلانی وانە.

عەونی

۳- کتێبی المسالک دەلی: دونبولی لە پیشدا لە چیاکانی مەقلوب و موختاردا ژیان و راوتراون و پەڕیدە نازربایجان

بوون و لەوی مەزنایەتیەکی سەرەخۆیان دامەزراندوو. جەمیل

۴- گوندیک بەو ناوە لە ناوچەی ئەهری، لە کوردستانی داگیرکراوی تورکیادا هەیە. جەمیل

۵- معجم البلدان دەلی: لە باکووری مووسل لە لای خۆرنشین دەجلەو، چیاەکی مەزن هەیە؛ گەلێکی کورد لی هەن

و بەداسنی دەناسرین، ئەمڕۆ بەو داسنیانە دەلین یەزیدی. تەوفیق وەهبی دەلی: داسنی لە وشە دنیقەسنەو هاتوو.

جەمیل

۶- کەلھور (کەلور) ئەو مەلەبەندە یە کە کەوتۆتە نیوان حلوانی کۆن و کرماشان، تا دەگاتە کەوشەنی سنە (سەنەندەج).

هیندیک لە کەلوران لەو مەلەبەندەو پەڕەوازە بوون. جەمیل

۷- نزیکێ زەھاو و لە دەم دەرەبەندیکەو یە؛ چەمی ئەلواند لەویۆ دەپۆتتە دەشتەو؛ پاتەختیشی پۆژاوە. جەمیل

۸- قەلایەک و شارێکی لە میژینیە و لە خانەقینەو نزیکە. عەونی

بەندى دوازدهمىن: فەرمانپەرەوايىنى تەرزى.

بەشى سىتھەم لە ڕووپەرە سىتھەم:

فەرمانپەرەوايىنى ئەو كوردانەى كە لە نىتران و گۆرانىيان پى دەلەين؛ ئەويش چوار دەستەن:

دەستەى يە كەم: فەرمانپەرەوايىنى سىيامەنسور.^١

دەستەى دووهم: فەرمانپەرەوايىنى چەكنى.^٢

دەستەى سىتھەم: فەرمانپەرەوايىنى زەنگنە.^٣

دەستەى چوارەم: فەرمانپەرەوايىنى پارۆكى.^٤

ڕووپەرە چوارەم

فەرمانپەرەوايىنى بدلىس^٥ كە دەبنە باب و باپسىرى نووسەرى ئەم ڕووپەرەنە. ئەويش بە سەرەتايەك

و چوارپر و كۆتايىەك، كۆتايى پى دەهيتىرى.

سەرەتا كە باسى شارى بدلىس دەكا؛ كى دروستى كردوو و هۆى شاوهدان كردنەهوى شار و

قەلاكەى چبوو و چۆن بوو؟

١- لە ڕۆژگارى سەفەويدا هۆزىكى زۆر ئازا و بە هيتز بوون. لە پاشان لەبەرىەك هەلۆەشان و بە كوردستان و نىتراندا بلاو بوونەوه؛ هيندىكىشيان پەريەرى ئەفغانستان بوون. خەلكى گوندى سىيامەنسور لە ناوچەى قەرەحەسەن لە كوردستانى عىراق، لەو هۆزەن. جەمىل

٢- يان چنگنى. لەزەمانى سەفەويدا هۆزىكى زۆرخواوەن زۆرو زۆردار بوو؛ عەجەم تىكىداون و نىستا پەريۆبلاون و ئەوى لەوانە مان كۆچەر و پەوەندن و لە نىوان مەراغە و سولەيمانىدا گەرمىتن و كوستان دەكەن. جەمىل گوندىكە لە ناوچەى شارىباژىرى لای سولەيمانى بە ناوى چنگنىان هەيە. هەژار

٣- هۆزىكى كوردە. لە ڕۆژگارى سەفەويدا نەمىرنشىنى خۆى دامەزرانيد و ماوەيەكيش مايەوه؛ لە پاشان هەر دەولەتى نىتران لە ناوى بردوو و بلاوى كردوو. نىستاش هيندىكىيان لە لای كرنە لە نىتران و هيندىكىشيان لە لىواى كەركوك لە عىراق نىشتەجىتن. جەمىل

٤- هۆزىكى كوردە. لە ڕۆژگارى سەفەويدا ناوى دەركردوو و مىرنشىنى خۆى دامەزراندووه؛ لە پاشان لە بەرىەك هەلۆەشاوه و نىستاش هيندىكىيان لە لای تاران و هيندىكىيان لە باشووپى نىتران. جەمىل

٥- مەلەبەندىكى گەريە و شارىكىشە لە كوردستانى باكورپى و كەوتۆتە ڕۆژاواى گۆلى وانەوه. مسووش و كنج و نەسەرد سەر بە بدلىسن. عەونى

بری یه کهم: دهربارهی هۆزی روزکی (رۆژهکی)؛ که بۆچی ئەم ناوہیان به سردا براوه.
 بری دووم: فرمانرہ وایانی بدلیس به رەسەن دەچنەوہ سەر کی و چۆن کەوتونەتە ئەو ولاتەوہ؟
 بری سێهەم: دہبارەئە ئەو فرمانرہ وایانەئە بدلیسە کہ پادشاگەوہ کانی رابردوو زۆریان بەرپۆز
 گرتوون و دۆستایەتی و چاکەیان دەگەڵ کردوون؛ ئەویش دەکرێ بە چوار بەش.

بەشی یه کهم: مەلیک ئەشەرف.

بەشی دووم: حاجی شەرف کوری زیانەدین.

بەشی سێهەم: ئەمیرشەمسەدین کوری حاجی شەرف.

بەشی چوارەم: ئەمیرئیبیراھیم کوری ئەمیرحاجی محەمەد.

بری چوارەم: ئەو هۆیانەئە کہ لە سۆنگەیانەوہ فرمانرہ وایانی بدلیسیان لە دەست داوہ. ئەویش

چوار هۆی هەبووہ:

هۆی یه کهم: کێشەئە نێوان میرشەرف و میرئیبیراھیم.

هۆی دووم: دامەزرانی میرشەرف لە جینگەئە میرئیبیراھیم و بوونی بە فرمانرہ وای بدلیس.

هۆی سێهەم: باس لەوہ دەکا کہ چۆن میرشەرف قەلای بدلیسی لە قەلباشان ساندەوہ.

هۆی چوارەم: بەسەرھاتی میرشەمسەدین کوری میرشەرف.

کۆتایی: باس وخواسی ئەم بەستەزمان و بالئشکاویہ؛ ھەر لە رۆژی ھاتنە سەر دنیاوہ تا ئەمڕۆ

کہ بەرانبەر بە مێژووی سالی ھزار و پینجی کۆچیہ.

ئەوسا کتیبە کہم بە چیرۆکی بەسەرھاتی پادشایانی بەرز و بەرپۆزی خانەدانی عوسمانی و

پادشایانی ئێران و تووران و زۆریہی خونکارانی دیکەش لە دنیادا - کہ ھاوچەرخی ئەوانە بوون -

دەبرێمەوہ.

ئىكۈنلەنە ۋە يەك

دەريارەي رەگەزى كورد و چۆنەتى ژيانان

لە مەر پەگەزى كوردەۋە زۆر باس و خواسى جۆرە جۆر نووسراۋە؛ بۆ نسومونە: ھىندىك لايان وايە لە پۆژگارى فەرمانرەۋايى زەھاك (ضحاك)ى ماراندا،^۱ كە پىنچەمىن پادشاى پىشادايان بوۋە و لە جىنگەي جەمشىد لە سەر تەختى ئىران و توران پۆنىشتوۋە و دەستى بە سەر بەشى زۆرى جىھاندا پۆنىشتوۋە، ئەو زەھاكە ئەۋەندە بە دەفەر و جوت قۆشە و نەعاملاۋ و نەگونجاۋ و ناھەموار و ناھەنجار بوۋ كە كۆمەلنىك لە مېۋوونوسان لايان وايە زەھاك، شەددادە. زانايەكى پىتۆل و ژىر و بەبىر، دەريارەي زەھاك دەلى:

كە جەمشىد پۆيى بەرەو گۆرەشار بە زۆر ھاتە جىيى ئەۋدەھاكى گەمار
جىھان كەۋتە بەر دەستى وا بى فەرپى ۋە كووۋ بىتتە بەر چىنگى ۋرچى، مەرپى
دل و دەست و پوو رەش، دژ و نالەبار دز و دەسبىر و شىت و پەتبار و ھار
ھەموو كەس لە دەستى بە گازندەبوو بە وىرانە فىر بوو ۋە كووۋ كوندەبوو

سەريارى ئەۋەش كە ئەۋەندەگىزىكەر و بە گەر و لاسار و نارپەسەن و ناپەسەند بوو، ۋەك دەلىن:
دوو رەگ ۋە كووۋ دوو مار لە سەر شانپەۋە ھەستابوون كە لە پۆژگارى ئىستادا بۇيشكان بەو نەخۆشىنە دەلىن شىرپەنچە.

ئەو نەخۆشى شادەمارى سەرشانە، زۆر بە ژان و بى تامان بوو. گەلىنكىيان بۇيشك و لوقمان لى كۆ كوردەۋە و زۆريان داۋودەرمان و تۆزۋەتوان بۆ دەكار ھىنا، ھىچيان بى دەگەل نەكرا و تاۋتويى نازار دانەمركا و پۆزبەرپۆز و سات بە سات لە بارىك و بنىسى دەدا و ئاھىكى بى نەھىشتبوو؛ تا پۆژنىك شەيتان خۆي گۆرپى و لە بىچم و تەرزى بۇيشكدا ھاتە لاي زەھاك و پىسى گوت: چارى مارى سەر

۱- يەك لە پادشاىيانى «جەمىھرى» يە و كورپى عاد، كورپى عىملاق، كورپى جام، كورپى نووحە. عەۋنى

شانت، هەر میتشکی لاوانه. نه گهر بیتوو هه موو پوژئی به میتشکی تازه و گهر ماوگهرم بیان هه نووی، نیتسر هەر یه کاویه که و به نامان و زامان چاکت ده کاتهوه و وهک گوژیی نازات لی دیتسهوه. به هه لکهوت ژانی سهرشانی زه هاک نهو ده رمانه ی پی ده کهوت و هه تا میتشکی تازهی سهری تازه لاوانیان تی هه لده سوو، بۆ ماویه کی باش نوقره ی پیده هات و خرپ، خهوی لیته کهوت. نیتسر وهک بوژییه که ده لی:

و شتر نه به سی بوو بارگرانی وا زهنگوله شی خرا ملانی

لهو پوژوهه هه موو پوژیک دوو لای بی تاوان و به سه زوانیان سهرژی ده کرد و میتشکیان بۆ چاری نازاری زه هاک ده برد. ده لئین نهو کابرایه ی که شهرکی سهر برینی لاوانی پی سپی راهه، پیاویکی دلنهرم و خاوهن به زهیی و به ناکار بووه. لهو کاره زۆر په ریشان و خه مبار و نهو شهرکه ی به لاهه فره دژوار بووه. گه لیککی له سهر دل گران ده هات و زۆری لی تووره بوو؛ به لام که می ده ست ده پویشته. ههر نه وه نه دی له دهس ده هات که هه موو پوژیک لایکی له دوو لاهه که پاشقل ده دا و خۆی له سهر برینی ده بوارد و میتشکه مه ریککی ده گه ل سهری لاهه سه برپراهه که دا لیک ده دا و بۆ پادشای ده نارد. نهو که سه ی ده شی دزیه وه، به دزیه وه رزگاری ده کرد و مه رچی بۆ داده نا که له ناوه دانیدا نه مینتی و پوو بکاته شاخ و کیوان. لهو تاک تاک و کم که مه کۆمه لیککی زۆر و له هه موو په نگ و جوړ و له شیوه ی زماندا لیک جیا له چیا لیک کۆ بوونه وه. ژن و ژنخوازی کهوته نیوان و خزمایه تی هه مووی له یه کتر کردنه خۆیی و بیگانهیی و نامویی له ناویان کۆچی کرد و نه وه و نه ته وه و تووره مه و زار و زیچی زۆریان لی کهوته وه و ناویان بوو به کورد.

جا چونکه بۆ باره وبار و کار و باران، له باژێران دووره په رتیز بوون و پوویمان نه ده کرده شاران و که متهر چاویان به بیانی و نه ناس و لاپره سه نان ده کهوت، شیوه زمانیککی تایبه تی و سه ربه خۆیان بۆ خۆیان داهیتنا و لهو ناو دار و ده وهن و ته لان و به ندهن و په وهز و چه رگه ن و خر و بودر و پوژد و چه ر و لپه وار و شهشکهوت و شکیر و به رپه سار و نزارانه دا، بوون به خاوهنی ناوه دانی و خیتوی مال و ده ستیاندنا کشت و کال و زۆر به ی زۆریشیان به په نئو هینان و به ره می ناژه ل و ولسات و پاتاله وه خه ریک ده بوون و به شوین پووش و پاوان و له وه ر و بژویندا ده گه ران و بهو هۆیه له هۆز ته ریک ده بوون و پوویمان ده کرده چینه که و نوال و چیمه نان و گه شتیان ده کهوته پیده شتان و لهو دیسه ن گۆرانه،

ده گۆران و دهشتیان ده کرده نشیمن و دهشیان کرده نیشتمان و به یه کجاره کی له کهل کلا ده بون.

هیندیك كهس گوتویانه: له بهر نازایه تی و نه بهردی و مهردی - که تاکاری همیشه و له میژینه یانه - ناوی کوردیان به سهردا پراوه.

له میژوونوسانیشدا ئی وا هه بووه گوتویه: کورد له تۆمی جندۆکهوه گۆراون و خوا سه ریۆشی له سه ر لاداون!

هیندیکی تر هه ر له و جوړه میژوونوسانه فەر موویانه: دێر به بنیادم گه یشتووه و قه واره ی کوردیان دارشتووه! شتی وا سه یر و سه مه ره مه گه ر خوا بزانی چۆنه؟! هۆزه سه ره که یه کانی کورد له و باره وه که شیوه ی ناخافتن و هیندیك تاکار و داب و ده ستوور و هه لئس و کهوتیان لیک جیاوازه، ده کرین به چوار به شه وه:

یه کهم: کرمانج^۱، دووه م: لوړ، سه ته م: که له وړ، چواره م: گۆران.

سنوور و کهوشه نی ولاتی کوردان - که ناوی کوردستانه - له سه ر لیواری ده ریای هورمز^۲ وه - که له سه ر که ناری ده ریای هیند هه لکه وتووه - ده ست پنده کا و له ویوه به خه تیکی راست ده کشی و دیت هه تا له مه لبه ندی مه لاتییه^۳ و مه رعش^۴ ده بریته وه. ولاتی فارس^۵ و عیراقی عه جه م و نازریابجان و نه رمه نستانی چکۆله^۶ و نه رمه نستانی گه وره^۷، ده که و نه لای باکووری نه و خه ته وه. عیراقی عاره ب^۸ و

۱- پروانه پیشه کی وه رگتیر له ژیر سه رده تی دوژمنانمان و په سه ماندا. هه ژار

۲- خزماتی زه رده شت به ماژ ناو براون. مانج ره نگه نه و ماژه بێ. هه ژار

۳- خه لیجی فارس؛ ته نگه یه کی به ناوی هورمز لی هه یه. عه ونی

۴- شاریکه له مه لبه ندی خه رپووت له کوردستانی باکووری. عه ونی

۵- شاریکه له باکووری هه لهب و باشووری نانا دۆل. عه ونی

۶- مه لبه ندیکی گه وریه که وتۆته باشووری ئیتران و بنگه شی شیرازه. عه ونی

۷- نیاز کلکیاییه که ئیستا نه ده نه ی بێ ده لێن. عه ونی

۸- نه و مه لبه نده یه که واکه وتۆته نیوان گۆلی وان و چیاکانی قه ققازوه، پایته خته که ی نارانه که ئیستا یه ریوانی پی ده گوتری. عه ونی

۹- مه لبه ندیکی گه وریه و بریتیه له به غذا و به سه ره؛ له لای باکووره وه له ته کریت را ده ست پی ده کا و به جه به ل جه مریندا ده روا و له ده ریای فارس و له ریژگی شه توله مه رب و ناوچه ی هه سا ده بریته وه.

مووسل و دیار به کر دهنه باشووری شو سنووره.

سهره پای شهوش زور و زوهند به هوز و تیسره کانی کورد لهو په ری مهلبه نندی روزه لاتمهوه دایانگرتوه و تییدا بلاو بوونه تهوه و شو سهریان گه یوته شه په ری مهلبه نندی خوړنشین.

زوری کورده کان نازاد و شازا و بویر و جوامیر و میرخاس و گه پرناس و به کار و به فیز و ده مارن. شهونده له خوازه لۆکی و سهرشوری بیزارن که شه گهر کوردیک ههستی کرد دهستی کورته، چهک ههله گری و منعت هه لئناگری و نان له ده می شیریشدا بی به زوری زورداری ده ریدینی و بوی دانامینتی. نه خوازا شهونده یان پیخوشه به تازا و نه ترساو باسیان بگری و به بیباک و گه پرناس ناویان ببری، زوری وایان همیه که ههر چه مند ههر گیز ریگری و چه ته می نه کردوه و شهر و شوپیشی نه دیتوه، دیسان وا خوی ده نوتینی که به سهری هاتوه و لهو بارهوه له کل ده رها توه. کورد له لای گران نایه پیتی بلین به زور شتی له بی زور ساندوه؛ به لام پیتی خوشه بمری و نه لئین ده روزه کردوه و دهستی خوازه لۆکی له بهر شه و شو پان کردوتهوه. بهو فرموده ره رفتار ده کهن که فرموویانه:

دهستنی دریز بی به ته می توژی زیو باشه که به برین بچی بو دانگ و نیو

پیشینیان گوتوویانه: «که سیتی بییر له دواروژ بکاتهوه ترسه نۆک ده بی». کورده کان له ترسی شهوه که شهوه که به ترسه نۆک ناو ببری، زور بییر له دواروژ ناکه شهوه و بهرو و دوای کار و باری خویان لیک ناده شهوه!

زوری کورده کان سوننی مهزه بن و له سهر شویی نیمامی شافعی ده رۆن و له سهر به چی هینانی

۱- شیعری سعدی شیرازیه ده لی:

«دست دراز از پی یك حبه سیم به که بیرند بدانگی و نیم»

دانه ری کتیب بهراوه ژوی مانا لیداوتهوه؛ بویه نووسیویه بهو فرموده ره رفتار ناکهن. که پیشهوانه که ی راسته و سعدیش دزی له که دایی به باشتر زانیوه. من «ده» م له جینگهی «نا» دانا و هه لثم هه لگرت. هه ژار شه تاقه به یته له چه رۆکتیکی زور کورتی «گلستان» دایه، له بابی سیه م: دزیک به گه دایه که ده لی: شهرم ناکهی له بهر توژی زیو، دهست بز ههر ناکه سیك داده کیشی؟ شهویش بهم به یته جوابی دهاته شهوه؛ واتا: وا باشه، تا له سهر دزیسی دانگ و نیویک (گره مینک) به برین بچی. که و ابو، بوچه ونه که ی شهره خانه. به لام چه ن ماموستا هه ژاری بلیهت پیشهوانه ی مانا لیداوتهوه؟! فرمایشه که ی خویه: «بلاوه بیری مرز، ههر خودایه بی هه لیه». ماجد

پى و شوتنى ئايىنى خۇيان زۆر سوورن و سەريان بېچى نوڭۇيان ناچى و لە چۈنە حج و زەكات داندا
 ھېچ لام و جۇميان نىيە و بۆ پىك ھىنانى ھەموو ئەركى سەرشانىيان - لە مەپ ئايىنەھە - ھەتا بىلىنى
 چوست و چالاک و نامادەن و لە پۈوى فەرمانى مەلاياندا لارە ملن و چيان پى بىسپىرن بە موو لىنى
 لانادەن. خزم و يارانى پىغەمبەرىشيان زۆر خۆش گەرەكە.

ھىندىك ھۆز و تىرەى كورد - كەوا كەوتونە ئالى مووسل و شامەھە - ەك: داسنى و خالتى و
 پەسيان و بىر كىش لە مەحمۇدى و دونبولىيەكان، يەزىدىن و لە دەستە و بەستەى شىخ ەدى كۈرى
 موسافىرن؛ كە ئەوئىش سەر بە پاشاكانى زنجىرەى مەروانى بوو.

ئەو يەزىدىيەنى لايان وايە ئەو شىخ ەدى (ئادى) يەى - كە لە گەلى لالەش نىزراوہ - ئەركى نوڭۇ
 و پۆزۈوى يەزىدىيەكانى گرتۆتە ئەستۆى خۆى و دەستەبەر بوو پۆزۈ ھەستانەھەى ئەو دنيا بە بى چەند
 و چوون و پىرسىار و باس و خواس، بىيانباتە بەھەشت. يەزىدىيەكان لە مەلا پۈالەت بىسەكانى

موسلمانان زۆر دىرەڭگن و پىكان لىيان دەپتەھە. ئەمە ھەقان پىرسىار پەرسىار ھەستانەھە
 لە كوردستاندا بە گشتى و لە نامىددا بە تايبەتى، مەلاى چاك و زاناي ھۆزان گەلىك زۆرە و
 زۆرىيان لە ھەر دوازە زانستەكاندا زۆر زەبەر بە دەستن و گەلىكيان خويىندۆتەھە و فرەشيان لە بەرەھە
 رەنگە لە دانانى كىتبايشدا بەشدار بووبىن؛ بەلام لەو بارەھە ناوبانگيان دەر نەكردوھە.^۲

مەلاكانى كورد لە مەپ ئەو زانست و ھونەرەھە كە زانىسن و فىربوونىيان دەرگاي بارەگاي

۱- ەدى كۈرى موسافىرى ھەكارى، پىرىكى گەرە بووہ و لای ەبىدولقادى شارەزورى و غەوسى گەيلانى
 پىنگەبىشتوھە. سالى ۵۵۷ ھى كۆچى لە چىاي ھەكارى مردوھە و لە گەلى لالەش نىزراوہ. ەھونى

تارىخى مووسل دەلى: شىخ ەدى دوانن؛ ەدى كۈرى موسافىرى ھەكارى و ەدى كۈرى نەبووبەرەكات كە لە چىاي
 ھەكارى لە داىك بووہ و شىخايەتى كردوھە. دەر بارەى ئەمەيانەھە مسىۆنۆ دەلى: كورد بووہ و زەردەشتى بووہ و لە سەر
 پچەى ئايىنى تىراھى پۆبىشتوھە. جەمىل بەلكەى ەبىدولقادى شىخ ەدى كۈرى پىرسىار ھەستانەھە
 ۲- نىياز لە نامىد (ئامد) دىياربەكەرە. ھەزار

۳- زۆريان كىتەب داناون و لەو بارەھە زۆرىش خاوەن ناون. ئەھكامى ئامىدى لە ئەزھەر بە دەرس دەخوئىندى؛ كافىيە و
 شافىيەى نىبىوھاجىب، تارىخى نىبىوئەسىر، موستەھەھاتى نىبىوسەلاح (كشف الغومە فى مناقب الائمةى عىسا
 ھەولتېرى، لەم داويانەشدا پىاوى ەك شىخ ەبىدولقادى موھاجىر نووسەرى تەھنىبەلكلام، زەھاوى، حەيدەرى، چۆرى،
 پىنجوئىنى، بىتووشى و ئەوئەندەزۆرى دىكەش ھەن كە دەژمارە ناينە. فەرەجوللا زەكى ئەمە ھەقان پىرسىار ھەستانەھە

پادشایانی نیران و تووران به پرودا ده کاتهوه و له سایه‌ی نه‌وانه‌وه پیاو ده‌بی به خاوه‌نی پایه و مایه، ره‌نجیکیان نه‌داوه و هیچ بۆی تی نه‌کۆشاون.

ره‌مه‌کی و بۆره‌پیاگ و نه‌خوینده‌واری کورد، بۆ به‌کاری و نه‌مه‌گذاری و ریتز له دایک و باب نان و به‌خیر هینانی میوان، له جیهاندا تاکه‌سواری مه‌یدانن. له پیناوی سردار و مه‌زنی خۆیاندا به گیان و دل گیانبازن و به تیکرایی هم‌مویان چاوتیر و ده‌ست و دل وازن و له زیخی و نازایه‌تی و په‌یتی و به‌جهرگیدا له لای ژووروی هم‌مو که‌سپکه‌وه‌ن. وا ده‌رده‌که‌وئی که وشه‌ی کورد به مانا نازا و به جهرگ و بیتاک له مهرگه؛ چونکه زۆره‌ی پالّه‌وان و نه‌به‌ردانی به‌ناو و ده‌نگ و قاره‌مانانی کۆری شهر و جه‌نگ و سردارانی سر به ده‌روه، له‌م گه‌لی کورده‌وه سه‌ری هه‌ل‌داوه. وه‌ک ناشکرایه پالّه‌وانی پۆلاخۆر و خاوه‌ن زۆر و گورز و گۆیاڵ (روسته‌می زال) که له رۆژگاری که‌یقوبادشادا ژیاوه، کورپه کوردیک بووه و له سیستان هاتۆته دنیاوه و به روسته‌می زابلی ناو براره. هۆنه‌ری هونه‌رمه‌ندی شانامه (مامۆستا فیرده‌وسی) تووسی به روسته‌می کوردی نویسیوه.^۱ هه‌روه‌ها له سه‌رده‌می پادشایه‌تی هورموزی کۆری نه‌وشیرواندا، سرداری هه‌ره به‌کار و پالّه‌وانی به‌ده‌مار و پلنگی مه‌یدانی جه‌نگ و شیری پر کینه (بارامی چۆینه) کورد بووه و له تورکستان و خوراسان به‌ختیو کراوه و بنه‌چه‌که و ره‌گه‌زی پادشاکانی کرت^۲ و غور^۳ به‌و ده‌گه‌نه‌وه.

گورگین میلاد که له جه‌نگه و جهرگه‌ی شه‌ردا کۆنه‌گورگی باران دیده^۴ و چاونه‌ترساو و له مه‌ردایه‌تیدا به‌وینه و یه‌که‌میس پیاو بوو، له نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه که‌وتۆته‌وه و شه‌وا نزیکه‌ی چوار هه‌زار

۱- حاجی قادری کۆبی فرمویه:

گوردی شانامه پاکیان کوردن کافی نهم سافه کافی شه‌و دوردن

۲- پادشایانی کرتی نه‌وانی که له پاش ده‌ولته‌تی تیلخانی به فرمانی مه‌نکۆقنان بیونه فرمانه‌یه‌ی غور و هیسات و سیستان و بلوچستان. هه‌وه‌لینیان مه‌لیک شه‌مه‌دین‌مه‌مه‌د بووه؛ سالی ۶۴۳ک فرمانه‌یه‌ی غورستانی ده‌ست که‌وتوه. عه‌ونی

۳- پادشای نه‌فغانستان و خوراسان و غه‌زنه و هیسات بوون. عه‌لانه‌دین کۆری حه‌سه‌ن کۆری حوسین کۆری سام - که له سه‌ده‌ی شه‌مه‌دا بووه - یه‌که‌میس پادشای شه‌و بنه‌ماله‌یه. عه‌ونی

۴- «گورگی بالان‌دیده» یه؛ بالان به مانای ته‌له. واتا گورگی که پیتشتر به‌ته‌لموه بووینت و خه‌له‌ستین. ماجد

ساله نه‌وی له مه‌لبه‌ندی لار دا خونکار و فه‌رمانه‌وی سهر به‌ستن و کسه له ده‌ستی نه‌هاتوو ده‌ست بخاته کاریانه‌وه و گه‌لیک جاریش سکه و خودبه هه‌ر به ناوی خۆیانه‌وه بووه. پادشاهه‌لام و زۆرده‌کانی عه‌جه‌م - به‌تۆزێک دیاری و پێشکه‌شێکی که‌م - له راستیان ده‌م به‌ست ده‌بن و چاو ده‌قونسجێنن و ناوێرن خۆیان له قه‌ره‌ی به‌دن و نایانه‌وی بیانهارووژێنن.

مه‌لاتاجه‌دینی کوردی - که له پێشدا له شاری برووسا له مزگه‌وتان مامۆستا بوو - له دواییدا ببوو وه‌زیری هه‌ره گه‌وره‌ی ئورخان و نازناوی خه‌یره‌دین پاشای پێ درابوو.

ئه‌ه‌جار با بێینه سه‌ر باسی ئه‌و ئه‌وینداره دل برینداره به‌ناووه‌نگه‌ی که له پێی دل‌داری و به‌نده‌واریدا، دلی سه‌نگی سه‌خت و چه‌توونی کێوی بێستوونی له به‌ر یه‌که ده‌رێنا و به‌ ئاواتی گه‌ستنی لێوی شیرینی شیرینی، ده‌ستی له گیانی شیرینی هه‌لگرت و هه‌ر به یادی ئه‌وینی شیرینی، دوایی به‌ ژینی تالی خۆی هینا؟ ئه‌و کێ بوو؟

بروانه له بێستوونی سه‌رکه‌ش	جه‌رگ و دلی پر له زامه‌ نێسته‌ش
کام هێزه دلی که‌ژی برپوه؟	کام چه‌نگه که کێوی دادپروه؟
نووسرا به ده‌می کولنگ له سه‌ر به‌رد	هه‌ر کورده نه‌به‌رد و مه‌ردی بی‌گه‌رد
سه‌رتۆپی کورانی کوردی که‌له‌هور	فه‌ره‌اده‌له‌ه‌رای دلا چیا‌دپ

کورده‌کان ئه‌گه‌ر ئاکاریکی ناپه‌سندیان هه‌بێ، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه: که‌سیان سه‌ر بۆ که‌سیان ناچه‌مینی و بۆ یه‌کتر نایه‌نه به‌رکه‌مه‌ند و هه‌ر وه‌ک تاکه-تاکه، هه‌ر که‌سه بێر له سه‌ره‌به‌زی خۆی ده‌کاته‌وه، به‌ تێکراییی بێر له سه‌ره‌به‌ندی تێکراییی ناکه‌ن و پشته‌ی یه‌کته‌سری ناگرن و نابنه یه‌ک. ده‌رباره‌ی ئه‌م ئاکاره ناله‌باره‌یانه‌وه مامۆستای زانا مه‌لاسه‌عه‌دده‌ین^۲ که‌ فێرکاری سو‌لتان مرادخانی خوالێنخۆشبووه، له ناو میژوووه تورکیه‌که‌یدا - که بۆ عوسمانیانی داناوه - له مه‌ر کوردیشه‌وه دوآوه و

۱- مه‌لبه‌ندیکه له نێزان و سه‌ر به‌ ئه‌ستانی کرمانه و شاریکیش به‌و ناوه، له‌و مه‌لبه‌نده‌دا هه‌یه. عه‌ونی

۲- خواجه سه‌عه‌دده‌ین کورپی حوسین، دانهری *تاج‌التواریخ* - که به‌ خوجه‌تاریخی به‌ناویانگه - سالی ۹۷۲ه‌ک مامۆستای مرادخان بووه و سالی ۱۰۰۶ کراوه‌ته شیخه‌لئیسلام. عه‌ونی

دهلی: «همه مو کوردیک بۆ خۆی سهر به خۆیه که و نالای مله پوری و زۆرداری بهرز کردۆتهوه و له تاوسه و شاخ و کیتوانه دا به سهر به سستی دهژی. نه گهر سه رنج بدهیه باری به کدیگیری و هاوییری و هاوکاریانهوه، تنیا له شاده و نیماندا نه بی له هیچ شتی تر دا به کتر ناگر نهوه.»^۱

کورد له تۆله نهستاندا زهبری زۆر توند دهوه شیتنی و تۆله ی خۆی یه که به هزار دهستینی. خۆینی پیاوانیان کیرتکه یان نه سپیکه باشه یا خۆ به چهند سه رتیک له ولسات و ناژه له داده کوژی.

کورد ههتا چوار ژن دینن؛ نه گهر دهوله مهن دیش بن چوار که نیه کیشی ده خه نه سه ر. زۆر به زه و زوون و زوو زیاد ده کهن. نه گهر نه وه هه مو کوشت و کوشتاره له ناویان پووی نه دا با، نه وه نه زۆر و خاوهن زۆر ده بوون که ئیران و هه موو جیهانیش ده بوو لیتیان به ترسی؛ به لام هه ر خودا بۆ خۆی ده زانی چی به ریار داوه.

هه ر نه مه راسته که خوای گه وره به ری دایناوه چاو به راستی که نه بی نی نه وه سووچی چاوه ده سه ته لاتداره کانی کوردستان نه وانیه هۆزه که یان گه وره و خاوهن زۆر و زۆر ناو به سه

۱- نه حه مه دی خانی له مه ر نه وه مه به سه ته وه ده لی:

هینده ی که به جهرگ و دووره تر سن	که متر له به یه که گه یین ده پرسن
کهس بۆ که سی نابی چاو ده بهر بی	هه ر کهس ده یه وی زل له سه ر بی
له م سه ره قیه و ده ماری زلیان	بیگانه ده بن سواری ملیان
هه ر خۆیه تی زل که وه و په ش و بۆر	هه ر بۆیه یه بوونه هینزی خۆ خۆر
کوردیش که به یایه یه که دل و ده ست	ده ستیان ده که وت ژیا نی سه ره سه ست
په ییدا ده بوو باو و گه وره یی و ژین	ناومان ده رته کرد به بی سه ر زانین
جیاواز ده بوو گه تی پاک و نا پاک	په رنرخ و به ری تیز ده بوو شتی چاک

«مهم و زین»ی خانی، وه رگیتپاری هه زار

* دانهر له مه ر یه که نه گرتنی کوردانه وه نه فسانه یی تکی زۆر ساویلکانه ی گیتپاره ته وه که له نیتوان به غه دوزی کورد و پیغه مبه ردا پووی داوه. له راستیدا نه وه چیرۆکه سووکایه تی به بۆ پیغه مبه ر؛ له بهر نه وه را مانگوتزته ناو پیغه مبه ر که ی وه رگیت و لیتی داوین. به روانه لاپه ری بی سه تو پی تنج، پیغه مبه رگیت. هه زار مر ()

دەرەوون، بە ناوی ھۆزە کەیانەو دەناسرین؟ وەك: ھەکاری، سۆران، بابان و ئار دەلان. ئەو میر و مەزنانەش كە دژی سەخت و ھەلەموت، یان شاریان دەبەردەست دایە بە ناوی ئەو قەلایە، یان ئەو شارەو ناو دەبرین؟ وەك فەرمانرەوایی: ھەسەن كیئف و بدلیس و جزیر و ھەزۆ و ئەگیل و ھی تیش.

خاکی کوردستان بە لورستانیشیەو، بەشی زۆری رەقەن و چەر و لێرەوارە و نەرمانی ئەوئەندەنیە کە بەرھەم و دەرامەتی کشت و کالی دانیشتوانی ھەموو بە تەسەلی تیر بکا.

سەبارەت بە پرژد و کرائی زەوی و زارە کەیان، کورد لە چاو دەرواوسێکانیان ھەژار و نەدارن. سەرەپای ئەوئەش ھەموویان زۆر چاوتیر و کەم چاوەن زۆرین و ھەرگیز گازندەلە بەختی خۆیان ناکەن. زۆریە زۆری خێزان و مال و مندالی رەمەکی و بۆرەپیاوی کوردستان - بەشی زۆری سال - بە نانی ھەرز و گارس و گال رابیدەبوین و لە سەر ئەو بەلەنگازیشەو، شوکرانە بوین. لە پێتانی گەنم و پێخۆری گەرم و پایەخی نەرم و ژبانی کامرانی و پێکەوئەنای دراو و ساماندا، رووناکەنە دەرگای خونکاران و زۆرداران و ھەرگیز دەستیان لە بەر نامەردان پان ناکەنەو. پادشایانی زلیش چاویان نەبرپوئە و لاتە کەیانەو و نیازی داگیر کردیان دەدان نەگرتووە. تەنیا بە دیاری بو بردن و پێشکەش کردنی پێشکەشی، چاویان لێ دەپۆشن و لێیان گەپاون.

ئەگەر شەپیش روو بەدا، ئەوا کوردەکان دەبەن و بە گژ دوژمنی خۆیانیدا دەدەن و خۆیان پێ دەپارزین؛ دەنا لەو بەو بەولاوە کاریان بە کاریان نەداو و وازیان لێ ھێناون. خۆ ئەگەر جار و بارەش وا ھەلکەوتبێ پادشایەك لەو پادشازانە لێ برابێ کە کوردستان بەخاتە ژیر چەنگی خۆیەو، زۆری خوین و مال لێ بەخت کردوو و زۆر بە گرانی لە سەرکەوتوو.

داگیرکەری کوردستان - ھەرکی بووی - ھەرگا دەستی بو ئەم ناگرە بێ ئامانە درێژ کردوو، لە ئەنجامدا ھەر پەشیمان بوئەو و لە دواي داگیرکردنیشی چاری ناچاربوو دەیسان ھەر بە خواوەنی پێشووئەسپاردۆتەو. نەسموئەش گورجستان و شەکی^۱ و

۱- شاریکە لە ئیقیمی گورجستان.

شیروان^۱ و تالش^۲ و گمیلان^۳ و پوسته مدار^۴ و مازندهران^۵ نوستوراباده^۶ که له باکووری
ئیران و به سمر کوردستانه وهیه. روانه شه ره فرمانده ساسانی به دژ کارن ساوه باوه

زۆری به شه کانی کوردستان که وتوونه سمر مهلبند (اقلیم) ی سیههه و چوارهم؛ چند شاریک
نه بی له و پیری کوردستانه وه که زانایان لایان وایه سمر به مهلبندی پیئجه مه.

وا لیته دا بنووسی زمان لووس و گوهه ربار، نویسنی پیشه کیه هیژا و به هاداره که ی برانده وه و
به ناسوده بی پالیدایه وه و پشوی داو له شه که تی سایه وه. سا له مهولا به رانبر به و پرپاره ی که
دهسته بیری بووم، دهست ده کهم به درژیه پیدانی مه به ست و له شی کردنه وه ی ناوشاخنی رووپه پری
یه که مه وه تی هه لده چمه وه.

ناواتمه جیگی په سنی یاران بی و هروپه کی دلی خوئنده واران بی

۱- ناوچه یه که له نریک به ریوان. عهونی

۲- شاریکه له ئیران؛ هژی تالشی کورد له وین. عهونی

۳- یان «گیلان»، ئیستا نه ستانیکی ئیرانه و شاری رهشت بنگه یه تی و له باشووری ده ریای قهزوین هه لکه وتوه. عهونی

۴- ناوچه یه که له نیوان گمیلان و مازندهران دا. عهونی

۵- ئیستا نه ستانیکی ئیرانه و که وتوته نیوان ده ریای قهزوین و چپای نه لپورز. عهونی

به گفتی زانای به ناویانگی ئیران (سه عید نه فیسی) له کوندا ناوی نه لپورز (هه ره بهرز) بووه. هه ژار

۶- شاریکی گه ره یه له باکووری ئیرانی ئیستایه و له رۆژه لاتنی مازندهرانه و بنگه ی ته بهرستانه.

رووبه‌ری به‌که‌م

ئەو فەرمانپەرەوایانە‌ی کە لە کوردستاندا ئالای سەرپه‌خۆ بوونیان هه‌لکەردوو و میژووناسان لە ریزی پادشایانان نووسیان، ئەویش لە پینچ بەنددا باسیان دەکری:

بەندی به‌که‌م

فەرمانپەرەوایانی دیارپه‌کر و جزیر

لە بەر ئاوێنە‌ی خاویێنی دلی پرووناک و پاکی میژووناسانی زانا و ناگاداران‌ی رۆژگارانی پینشین و ناگا لە دەنگ و باسان، شتیکی زۆر دیاری و ناشکرایه‌ کە به‌که‌مین کوردیکی لە ولاتی دیارپه‌کر و جزیر لە سەر ته‌ختی فەرمانپەرەوایەتی سەرپه‌خۆ رۆنیشتوو و بە پادشاناوایانگی رۆنیشتوو، ئەحمەد کۆپی مەروان بوو.

۱- حکومەتی ئەحمەدی کۆپی مەروان لە سەردار و پەردەوی حکومەتی لە بەر یه‌ک هه‌لۆه‌شای دۆسته‌کی دامەزرآوه.

حکومەتی دۆسته‌کی لە دەرووبەری سالی ۳۲۱ ک (۹۳۱ ز) لە لایەن دۆسته‌ک (دۆشتیک) ناویکەوه -کە لە خانەدانی حەمیدی (حەمودی) بوو- دامەزرآوه. کۆپیکی هەبوو بە ناوی بازنەبوشوجاع، ناوی مندالی حوسین بوو و نازناوی ئەبووعەبدوللاشی لە سەر بوو. ئەو کۆپە سالی ۳۲۴ ک لە شاری دیارپه‌کر هاتۆته‌ دنیآوه. لە نازیەتی و پیاوه‌تیدا بی‌ۆیتە بوو. لە بەر ناکاری چاکی هەموو کەس خۆشی ویستوو و خەلکی زۆری لە دەورە هه‌لاوه. نیازی پادشایەتی لە کەللە‌ی داوه و بۆشی لئاوه لە سالی ۳۴۵ و ۴۶۰ ک (۹۵۵ ز)دا لە پاش داگیر کردنی جزیر و ئەسەرد، حکومەتی خۆی دامەزراندوو؛ سالی ۳۴۸ ک (۹۵۸ ز) دۆشتیک مرد و قەلە‌مپەرە‌ی ئەویش کەوتە دەست بازی جینشین. ئەویش هەر بەوه‌ندە‌شموه‌ نەویستا؛ ملی لە پان و بەرین کردونەوه‌ی ولاته‌کە‌ی ناو مەلازگورد و ماکۆی داگیر کرد و شارێکیشی بە ناوی شاباز بنیات نا؛ کە لە دواییدا لە لایەن مەلیک عادلی ئەیوبییموه‌ ناوه‌کە‌ی گۆراوه و بۆته‌ عادل‌جەواز. لە نیوان سالی ۳۵۵ و ۳۶۴ ک (۹۶۴ و ۹۶۶ ز) نەرجیش و دیارپه‌کر و میافارقین و ئورفە و ئەخلات و وان و بدلیس و ←

→ گه لیک جینگه‌ی تریشی دست به سردا گرت. میر و مه‌زنه‌کانی حسنه‌ن‌کیف و جزیر و بۆتان و سروج و نووسه‌بیسن هم‌مو هاتنه بمر فرمانی و دیاربه‌کری کرده‌پاته‌خت. نه‌لقادر و بیلا‌ی عه‌ببایی ناز‌ناوی شاباز نه‌بو و شجاعی دایه. سالی ۳۶۰ ک. (۹۶۸ ز.) شاباز سکه‌ی به ناوی خۆیمه لئندا و له خوتبه‌شدا ناوی له ته‌ک ناوی خه‌لیفه‌ی عه‌بباسیدا ده‌خوتیند رایه‌وه. کاتی نه‌بو ته‌غله‌ی حه‌مه‌دانی و عه‌زدوده‌ولئی ده‌یله‌می بوو به شه‌ریان، باز یاریده‌ی عه‌زدوده‌ولئه‌یدا. له پاش ممرگی عه‌زدوده‌ولئه سالی ۳۷۲ ک. (۹۸۲ ز.) باز به نیازی داگیرکردنی مووسل به له‌شکره‌وه له ژه‌نگار (شنگال) هوه هات. سه‌مساموده‌ولئی کورپی عه‌زدوده‌ولئی به سه‌رکردایه‌تی نه‌بو سه‌سعید بارام کورپی نه‌رده‌شیر له‌شکری نارده‌پیتش و همردوک له‌شکر له باجلایا به گۆ یه‌کدا چوون و له پاش شه‌ریکی زۆر گهرم و خوتیناوی له‌شکری سه‌مسام شکا. دیسان به سه‌رکردایه‌تی نه‌بو القاسم سه‌سعید له‌شکری نارده‌جه‌سته‌ی باز؛ نه‌مسجاره‌ش له سه‌ر یه‌خ می‌خاپوور ده‌گۆ یه‌کتری پاچوون و سه‌مسام و له‌شکری زۆر پیستر له پیتشوو شکان. باز ده‌م له سه‌ر پشت پاره‌دووی نان و ده‌ناو مووسلی کردنه‌وه و نابلۆقه‌ی دان. له سه‌ر تکای خه‌لکی مووسل سی مانگی بۆ دانان که ده‌ستیان بۆ نه‌با و شه‌وانیش له‌و ماوه‌یدا شاره‌که چۆل کهن. نه‌بو عه‌لی حاکمی فه‌نیکی به هیتندیک له‌شکره‌وه به دیاره‌وه دانان و بۆ خۆی گه‌رایه‌وه بۆ دیاربه‌کر و نیتسر مووسلیشی له دست ده‌یله‌میان پرگار کرد و سه‌ر و سامانیک می‌باشی به کار و باری مووسل داو نه‌مسجار به له‌شکره‌وه به‌ره‌و به‌غدا بزووت و نیازی وابوو ده‌یله‌می‌ه‌کان له به‌غدا یه‌سه‌ ده‌رپه‌یتش. سه‌مسام سه‌رسام ببوو! له‌شکرینکی یه‌که‌جار زۆری به سه‌رکردایه‌تی زیاد کورپی کاکۆیه نارده‌سه‌ر پتیبازی باز و له تکریت تووشی باز هاتن و پینکدا هاتن و باز شکا و گه‌رایه‌وه دیاربه‌کر.

له پاش ماوه‌یه‌ک سه‌مسام و باز پتیک هاتن؛ سالی ۳۷۷ ک. (۹۸۷ ز.) باز دووباره ده‌وری مووسلی گرت. له‌و ده‌مه‌دا له لایهن شه‌ره‌فوده‌ولئی حاکمی به‌غداوه، نه‌بو نه‌سرخ‌واشازه به سه‌ر مووسل پاده‌گه‌یشت. نه‌بو نه‌سه‌ر به له‌شکره‌وه هات و به‌ره‌نگاری باز بوو. باز زۆری خسته ته‌نگانه‌وه و ته‌نگه‌ی پی هه‌لچنی و ناچاری کرد که په‌نا به هۆزه‌کانی عاره‌بی به‌نوعه‌قیل و به‌نونه‌میر به‌ری که ده‌هاواریه‌وه بیژن. باز ته‌لیعه‌توده‌ولئی برای خۆی نارده‌سه‌ر پتینگیان. نه‌و له شه‌رپدا کوژرا و له‌شکره‌که‌می شکا. باز دیسان بۆ جاری سه‌ته‌م سالی ۳۸۰ ک. (۹۹۰ ز.) هاته‌وه سه‌ر مووسل و نابلۆقه‌ی داو پۆزی دووه‌می جیمادی دووم له جه‌نگه‌ی شه‌رپدا نه‌سه‌په‌که‌ی گلا و تازه باز له‌و که‌وتنه هه‌ل نه‌ستایه‌وه.

ده‌لئین عاره‌بیکی عوقه‌یلی تووشی لاشه‌ی نیوه‌گیانی هاتووه و سه‌ری بریوه و بۆ حه‌مه‌دانیه‌کانی به دیاری نارده‌وه و شه‌وانیش بۆ به‌غدا یان به‌ری کردووه لاشه‌که‌شیان له مووسل له باب‌الاماره هه‌ل‌واسیوه.

له پاش نه‌مانی باز، سه‌رکردی له‌شکره‌که‌ی (نه‌بو عه‌لی حسنه‌ن کورپی مه‌روان) که برازا یان خوارزای بوو، کراوه‌سه جیتشیننی نه‌بو عه‌لی. له‌شکری په‌رژویلاوی خر کرده‌وه و پوری کرده‌قلای حسنه‌ن‌کیف - که ختیزانی شابازی تیندا بوو - له‌وی خۆی بۆ هم‌مو پیتش هات و پرودا و تیک ناماده‌کرد و چاوه‌نۆپی چاره‌نووس بوو.

نه‌بووتاهیر نیه‌سراهیم و نه‌بو عه‌بدو لا‌حوسین حه‌مه‌دانی خۆیان له‌وه خۆش کردبوو که هم‌مو ولاتی باز داگیر بکهن. به له‌شکره‌وه هاتنه به‌ره‌وه و نه‌بو عه‌لی به‌رسینگی لی برینه‌وه و ده‌ره‌تانی لی برین و کوشت و بریکی تی‌خستن، هه‌ر دوژمنینکی که له مه‌یدانی شه‌رپدا که‌لاکی نه‌که‌وتبوو، به له‌شی پر برینه‌وه رای کرد. نه‌بو عه‌بدو لا‌ی حه‌مه‌دانی به دیل گرت و به پیاوه‌تی به‌ره‌لای کرد. هاته‌وه سه‌ر دیاربه‌کر و حکومه‌تی مه‌روانی به‌ناویانگی تیندا دامه‌زاندوه ←

له پژگاری فرمانپه‌وایی نه‌لقادر ویلای خلیفه‌ی عه‌ب‌اسیدا، ده‌سه‌لاتی نه‌و پادشاکورده‌گه‌یوه‌ته‌چله‌پزیه‌ی به‌رزی و به‌ پاییه‌ک‌گه‌یشتوه‌ که‌ خلیفه‌ی به‌غدا نازنای: نه‌سروده‌وله‌ی پیداه.

نه‌حمده‌ی کوری مه‌روان هه‌شتا سال ژیاوه و په‌نجاودوسالی ره‌به‌ق له‌ سر ته‌ختی پادشایه‌تی دیاربه‌کر و جزیر مه‌زنایه‌تی کردوه و زور به‌ شادی و دلگوشادی و کام‌په‌وایی و خوشگوزهرانی رایبواردوه. به‌ پیای خویدا دیاری و پیشک‌ه‌شی زوری بۆ سولتان توغروئی سل‌جوقی ناردوه و دۆستایه‌تی و دل‌سۆزی خۆی بۆ ده‌رپروه. یه‌ک له‌و دیاریانه‌ی که‌ به‌وی ره‌وا دیوه، پارچه‌ یاقوتی‌کی نایاب و گرانبه‌ها بووه که‌ ده‌یانگوت به‌ نرخیکی دور له‌ ناوه‌ز له‌ پادشاکانی ده‌یله‌می کپروه. فخروده‌وله‌ کوری جه‌هیر - که‌ وه‌زیری خلیفه‌ بسوه - له‌ پیشدا شه‌ویش و نه‌بولقاسمی مغربیش وه‌زیری نه‌حمده‌ی کوری مه‌روان بوون.

وه‌ک ده‌گپ‌نمه: هم‌میشه‌ سیسه‌دوشیتستوشه‌ش که‌نیزی لوس و له‌باری هه‌بووه. هه‌ر شه‌وتیک له‌ شه‌وگاری سالدا ده‌گم‌ل یه‌کیکیان خه‌وتوه و هیچ که‌نیزیک له‌ سالتیکدا دوو جار چای به‌ کپاری خۆی نه‌که‌وتوه! سالی ۴۵۳.ک (۱۰۶۱.ز) به‌ مردنی خۆی مردوه! *نه‌حمده‌ی کوری له‌ که‌ دست‌ی عه‌دله‌ شه‌ره‌ عه‌بانه‌ وه‌ که‌ دست‌ی واته‌ مکتوب‌ له‌ سه‌ر پادشاه‌ به‌ ناری گور‌اوه‌ و سحر‌ دواتر پیای له‌ سه‌ر ده‌ دست‌ اوده‌ ییست به‌ فزویه‌ بی نه‌سروده‌وله‌ کوری نه‌حمده‌ کوری مه‌روان باوه‌ر پیست‌اوه*

له‌ جینگه‌ی باوکی دانرا و جله‌وی فرمانپه‌وایی گرته‌ ده‌ست و بیستویه‌ک سالی بی‌ زیاد و گم‌ به‌ چاوه‌دیزی کوری جه‌هیری وه‌زیری پادشایه‌تی کردوه. چهند شه‌ر و پینک هه‌لپه‌ژانیک له‌ نیوان نه‌سر و سه‌عیدی برای‌دا پروی‌داوه. نه‌سر له‌ میافارقین و سه‌عید له‌ نامید فرمانپه‌وایی ده‌کرد. له‌

→ و ولاته‌که‌ی خۆی زور له‌ جاران پان و پزیرتر کرده‌وه. له‌ باکووری پژه‌ه‌لاته‌وه‌ گه‌یشته‌ وان و له‌ لای پژه‌ه‌لاته‌وه‌ مووسل و ده‌وروییه‌ی وه‌به‌رخۆی داو پیای خۆی به‌ سه‌روه‌ دانان. سکه‌ی به‌ ناوی خۆی لیده‌دا. له‌ نه‌نجامدا سالی ۳۸۷.ک (۹۹۷.ز) ده‌ست ره‌شیک به‌ ره‌شه‌کوژ کوشتی. نه‌بووسه‌عیدمه‌نسور برای نه‌بووعملی - که‌ له‌ پاش نه‌مانی باز له‌ میافارقین ده‌ثیا - کرا به‌ جینشین. شه‌ویش وه‌ک براکه‌ی به‌ مشور و داب و ده‌ستور بوو؛ سکه‌ی به‌ ناوی خۆی لیدا و ولاته‌که‌ی زور به‌رو پیتدا. له‌ سالی ۴۰۲.ک (۱۰۱۱.ز) دا، شه‌ره‌ کوری ماسه - که‌ خارنه‌ی قه‌لای ناتاخ و دۆستی زور نزکی نه‌بووسه‌عید بوو - بانگه‌یشتنی کرد و زور به‌ نامه‌ردانه‌ میوانی خۆی کوشت. له‌ پاش مه‌رگی نه‌و، مدلیک‌عادل ناسرده‌وله‌ نه‌حمده‌ی مه‌روانی هاته‌ سه‌ر حوکم. جه‌میل

نه‌نجامدا نهر له مانگی قوربانی سالی ۴۷۲.ك (۱۰۸۰.ز) کۆچی دوايي کردوه.

سه‌عید کورې نه‌سروده‌وله نه‌حمه‌د

ماوه‌یه‌کی زۆر له نامید^۱ (دیاریه‌کر)دا فه‌رمانه‌وا بووه. له راست هه‌ژاران و بیچاران زۆرده‌ست گوشاد و دلاوا بووه و بۆ داماوان و لێ قه‌وماوان پشت و په‌نا بووه. په‌مه‌کی و سوپایی له ره‌ژگاری فه‌رمانه‌وايي نه‌ودا به کامه‌رانی و نارامی ژیاون. سالی ۴۶۵.ك (۱۰۷۳.ز) خوا بۆ خۆی برده‌وه.

مه‌نسور کورې نه‌سروده‌وله نه‌حمه‌د

له جیگه‌ی باوکی دانیشته و له نه‌نجامدا ده‌گه‌ل فه‌خروده‌وله کورې جه‌هیری وه‌زیردا بوو به شه‌ریان و تێ شکا^۲. له پاشانیش جگه‌رمز^۳ی فه‌رمانده‌ی له‌شکری مووسل^۴ به دیلی گرت و کۆت و زنجیری خسته پا و پیللی و له جزیرئ^۵ له ماله جووله‌که‌یه‌کدا به‌ندی کرد. تا له مانگی مه‌هره‌می سالی ۴۸۹.ك (۱۰۵۹.ز) دابه‌ر به‌زه‌ی خوا کهوت و دنیای روونی به‌جێ هێشته. چوار کهس له‌و بنه‌ماله نه‌وه‌دویه‌ک سال^۶ فه‌رمانه‌وا بوون و به نه‌مانی مه‌نسور له به‌ین چوون.

- ۱- یاقوتی هه‌مه‌وی ده‌لی: نامید دژیکي قايم و شاریکی رینک و پینکه؛ وارشینکی به‌رز و پته‌وی له ده‌وره کراوه.
- نیتسا نامید ناوی دیاریه‌کره و پاته‌ختی کوردستانی باکوورییه و ده‌به‌رده‌ستی تورکان دایه. عه‌ونی
- ۲- نه‌و شه‌ره له سه‌ر نه‌وه قه‌وما، دواي نه‌وه مه‌نسور هه‌موو ولاته‌که‌ی باوک و مامی خۆی گرتنه‌ ده‌ست و حکومه‌تی لێ دامه‌زراند فه‌رمانیدا له خودبه‌دا ناوی ده‌گه‌ل ناوی خه‌لیفه‌ی به‌غدا به‌خویندریتته‌وه. خه‌لیفه به‌وه ته‌ورپه بوو مه‌لیکشای سه‌له‌جوقی وای کرد دیاریه‌کر به‌دی به فه‌خروده‌وله که له پیتشدا وه‌زیری مه‌لیکه‌عادل ناسروده‌وله نه‌حمه‌دی باپیری مه‌نسور بوو. فه‌خروده‌وله بینه‌مه‌کی کرد و له سه‌ردار و نان به‌دی خۆی هه‌لگه‌راپه‌وه و به له‌شکری بینگانه‌وه هه‌لیکوتایه سه‌ر دیاریه‌کر. مه‌نسور خۆی له به‌ر نه‌گرت و کشایه‌وه بۆ جزیر و بۆتان. فه‌خروده‌وله سالی ۴۷۸.ك دیاریه‌کری گرت و ده‌وری جزیریشی دا. بنه‌ماله‌یه‌کی کوورد له جزیرئ هه‌بوون مالی ده‌هان‌یان پێ ده‌گوتن؛ له به‌نه‌وه بوونه پیاوی دوژمن و به شه‌و ده‌رگای قه‌لایان بۆ کرده‌وه و مه‌نسور به‌دیل گیسرا و پادشابه‌تی له‌و خانه‌دانه بنه‌پ بوو. جه‌میل نه‌مه‌ی ده‌کرسی رزینوا رزینی هه‌ترو، بارشه‌ به‌ مانه‌ی سووریه‌کی لێ
- ۳- شه‌مه‌سه‌ده‌وله جگه‌رمز کوردیکي جزیری و له مالی به‌نی‌وه‌ه‌بان بوو؛ له کن پادشایانی دۆسته‌کی نۆکه‌ر بوو؛ پیاویکی به‌جه‌رگ و نازابوو؛ پایه‌ی درایه‌وه سه‌ر کرده. له پاشان له نان به‌دی خۆی هه‌لگه‌راپه‌وه بوو به پیاوی نۆکه‌ر بوو؛
- ۴- فه‌خروده‌وله دوايش هه‌ر نه‌و جگه‌رمزه مووسلی بۆ خۆی داگیر کرد. جه‌میل

فرمان ره و ایاری ديار به گرو به ره ره
 په جمه دگا کوری به روان واهه زر شترستی ۴ ساله کلمه یو
 نه ره ره دلاوه به گهوه ره به روان به بندی دوهم ۱ ساله کلمه یو
 ره به ره دلاوه نه گهوه ره به روان

فرمان ره وایانی دینه وهر و شاره زور

که به حسنه ویه به نایانگن

وهک له سهر پروپه پری پر له بیروه وری میژووناسان نووسراوه و له سهر ته ته له یادی دیرۆکنووسان هه لکه ندراره و هیشتا نه شهو سراوه ته وه و نه شهم کپراهه؛ وه ها زانراهه که حسنه ویه کوری حوسیتن ده گهل پوکنوده و له کوری بویه دا هاوچهرخ بووه و له پوژگاری شهودا کاری حسنه ویه زور بالا

۱- میرحوسیتن به رزیکانی سهر کومارتک بووه له شاره زور. پیاویکی زور دلاوا و نانبد به بووه؛ گهلنک کوردی لی کۆ بوته وه. سالی ۳۳۰ ک دهستی به ولات گرتن کردوه. خهلیغه یه بغدایه (متقی لله ابراهیم) له شکری ناردۆته سهر، به لام زور بیس شکاوه و ههرچی گران باریانه دهست کورده کان که وتوه. نیتسر له وه بهو لاره ولاتی خزی زور به رفروواتتر کردوه.

ونداد و غانم - که دوو برای میرحوسیتن بوون و سهرۆکایهتی هژی نایشانی بیان ده کرد- دینه وهر و هه مه دان و نه هاوهند و سامغان و چهند جیگه یه کیشیان له نازربایجان خستبووه دهست خزیانه وه.

حسه نوای (حسه نوویه) ههر به زیندی سهری باوکی کرابوه جینشین. سالی ۳۴۸ ک میرحسه ن، سالی ۳۴۹ ک ونداد و سالی ۳۵۰ ک غانم له دنیا ده رچوون و حسه نوای میراتی میرایه تی باب و هدرتک مامانی بو به جی ما. خاکی ژیر قهله مپه روی هه موو مه لبه بندی شهواز و خۆزستان و شهه داباد و شاره زور و گهلنک شوینی تریشی ده گرتوه. موعیژوده و له ی بویه چاری ته ماحی بریبوه مولکی حسنه ویه وه. له شکری به نی ته غله بی حسه داننی به سهر کردایه تی به نالاکوش نارد ه سهری. حسنه ویه له پوژاوی هه ولیر پیتسه و پرپی دایه وه و به گۆی دا هات و شکاندی و هه موو چک و جبه خانه ی دوژمن کهوته دهست له شکری کورده وه. موعیژوده و له له تۆله دا له شکری نارد ه سهر دینه وهر و تالانیان کرد و ناوایه کان بیان سووتاند. حسنه ویه سهر پیتی لی گرتن و خزی لی داگرتن؛ به لام به ختیان به کار بوو، ده داوی نه کهوتن. لهو سهرده مانه شدا پوکنوده و له ی بویه ده گهل کورده کانی گورگاندا زور به توندی شه ری بوو؛ ده ترسا ده پوستانیان نه یه؛ هاواری بو موعیژوده و له نارد. موعیژوده و له بو شه وه که بتوانی ده هانای پوکنوده و له بی، ناچار ده گهل حسنه ویه دا پیک کهوت. بهو مه رجه ناشت بوونه وه که حسنه ویه په نجا هزار زیت و هرگری و ناویشی له تهک ناوی موعیژوده و له دا بخزیتته ناو خودبه وه. حسنه ویه له شکری بو بویه کرد و بویان چوهه سهر کورده کانی گورگان. ←

چو ده گهل نهوشايي نهمه گي كردوه و له دژي روكنوده وله راپهريوه. له سهر نهوه روكنوده وله سالي ۳۵۳ ك (۹۶۹ ز) له شكريتكي گهوره و گراني به سهر كر دايمه تي نيبنوعه ميدي وه زيري خوي نارده سهر حسنه وييه. حسنه وييه كه ليكي دايمه به لايه وه زورگوج بوو نو شه ره بكا؛ به زماني خوش و به نهرمي هاته پيش و كه بخودا و پيش سپي خسته نيوان و ده گهل روكنوده وله ناشت بوونه وه و له شكر به دوا دا گه رايه وه^۱

ده لئين حسنه وييه دارا و ده وله مهنديكي زور قورس بووه زوريش پياويكي ده ست بلاو و خاوه ن به زه يي و خيره ومه ند بووه. له خوراك و پوشاكي برسي و هه تيوان و له په ناداني بي په نا و په سيوان هه رگيز دريغي نه كردوه. رژي شه ممه سيته ممي مانگي مه ولوودي سالي ۳۶۹ ك (۹۷۹ ز) چاوي له دنيا پوشي و باه ي مهرگي نوشي و له دنيا كه وته خوشيه وه.^۲

به در كوي حسنه وييه

حسنه وييه

له جينگي باوكي له سهر ته ختي فه رمانه وايي جينگير بوو؛ رژيه رژيه نه ستيره ي به ختي گه شتر هه لده هات؛ هه تا واي ليته ات كه سالي ۳۸۸ ك (۹۹۸ ز) نه وه نده ي پره و سه ند، له ديواني به غدا وه

→ سالي ۳۵۶ ك شه ريك له نيوان عيزه ده وله به ختيار كوي موعيزه ده وله و حسنه وييه دا قوما. مير حسنه زوي له شه ره شدا سهر كه وت و زور ناوي نازايه تي ده ركه وت. سالي ۳۵۷ ك ديسان پينكه وه ناشت بوونه وه. عيزه ده وله ديارى و پيشكيشي زوري بو حسنه وييه نارد و راشي سپارد نه گهر بزي به گز نه بووته غلبي همه دانيدا بچي؛ هه تا سهر زا بي گه وري بي ده به خشيت. حسنه وييه له نه بووته غلبي وه خ كه وت و له شكري همه دانياني راو نا هه تا ده ناو شاري ره ققي په ستاوتن و به سهر كه وت ويي به رينگي هه وليز و شاره زوردا گه رايه وه بو دينه وه. روكنوده وله له پينكه اته ي موعيزه ده وله و حسنه وييه زور توپره و ته نگه نه هه فس ببوو؛ له شكريتكي يه كجار زوري به سهر كر دايمه تي نيبنوعه ميدي وه زير نارده سهر دينه وه و شاره زور و له حسنه وييه ي داگير كردن و شه وي له ناوياندا پروي داوه دانهرى كتيب پيماني ده لي. جه ميل

۱- نه مينزه كي و حوسين حوزني ده لئين: نيبنوعه ميدي له رينگه دا له نريك هه مه دان مرد؛ نه بولفه ته تحي كوي بوو به سهر كر ده ي له شكره كه. نه ويش ده يه ويست بگه رپته وه ره ي، نه وه كه به شي بخوري؛ نه ك بچي و تووشى شه بي. له بهر نه وه ده گهل حسنه وييه پينكه ات و په نجاهه زار زيري زياني له شكركيشي بي بژارد و وازي لي هينا. جه ميل

۲- له شاري سهر ماج مردوه؛ كه نه و شاره ه هه خوي دروستي كردوه و له شوينه وا ره هه ره گرينگه كانيه تي.

جه ميل

نازناوی ناسرودده ولئی به خلات پی دراهه.^۱

همر له دینهوره وه بگره تا شهواز^۲ و خوزستان^۳ و بروجرد^۴ و شهسهداباد^۵ و نههاوهندی^۶ - به قهلا^۷ و چیا و دهشتهوه - به گشتی دهبر دهستدا بوو. سالی ۴۰۵ ک (۱۰۱۴ ز) هیرشیتی گورهی کردهسر قهلا^۸ کوسجهد^۹ حوسینی کوری مه نسوری^{۱۰} له قهلاکه دا نابلوقه دا. له ماوهی شهو نابلوقه دانهدا

۱- همر لهو سالهدا که ببووه فیرمانپروا، هلیکوتایه سر لای پوزاواوی ههولیر و گهلیک قهلا^۱ له دهست دهبله مان درینا. عمزوددهوله له سر شهوه که باوکی بهدر به رکه بهرایهتی شهو چوووبو یاریدهی فخروددهولهی دابوو، بیسی تزله و رکی کونی همر له زگدا بوو؛ لی پرابوو شهو بنه مالهی به یه کجاری له بنه بیتنی. له بنه وه فخروددهوله و مونتهیدودهوله و گهلیکی تریشی لی هاندا که تیی ههلیچن و دهگزی راجن. بهدر و براکانی - که شهبووعهلا و عهبدوپهزاق و عاسم و نهبووعهندان و بهختیار و عهبدولمهلیک بوون - به هیچ ناوایهک دانویان پیتهکه نهده کولا. هیندیک ببوونه قرله چوماغی دهستی دوژمن و بریکیشیان خهریکی شهر و ههراي خۆبه خۆ بوون. بهختیار که له قهلا^۱ سهرماج بوو، ناردیه لای عمزوددهوله که بیته و قهلاکهی بۆ بهجی دیتلم. دوژمن لهو شهره برایه ههلی دهست کهوت و به پانهوه لهشکری ناردهسر شهو به شه کوردستانه، به بی شهر هه ممدانی گرت. شهوسا کاربه دهستانی فخروددهوله و هیندیک له سر هۆزه کانی کوردی بهرزیکانیش ره گه کوهتن و به رهو نههاوهند و سهرماج هاتن و ملیان له تالان و شه خۆزی نا. کورانی ههسه تهویه هه موویان هاتن و دهغاله تیان به دوژمن کرد.

عمزوددهوله له بهدر و عاسم و عهبدولمهلیک خۆش بوو؛ خهلاتی کردن و براکانی تریشیانی خسته زیندانه وه. بهدر سهرپای شهوه که شیر و نهسپی به زینی زیره دۆزه به خلات درایه، کرایه وه به مهنی کورده کانی بهرزیکان و لهو مهنزایه تیه تازه شی دا، زۆری گه شه به مهلبهندی خۆی داو گهلیک کاری بیواونه و خیره مه ندانهی کرد. جه میل

۲- شهواز شارته که له باشووری پوزاواوی نیران و بنگه ی مهلبهندی خوزستانه. شوینه واری شاری سوسه ی پایته ختی ساسانیان له نریک شهوازوه هه رماوه. عهونی

۳- خوزستان یان عمه ربهستان، مهلبهندی که له پیری باشووری پوزاواوی نیرانه وه؛ له کوندا سوسیانیهان پی ده گوت. عهونی

۴- شارته که له ۱۸ فرسه خی هه ممدان. عهونی

۵- شهسهداباد ناوچه یه که له نیران هه ممدان و کرماشان. عهونی

۶- نههاوهند له عراقی عهجه مه؛ شارته که ونارایه. ۶۰ کیلومتر له باشووری هه ممدانهویه و ههزار مالتیک دهی. له سهره تای نیسلامدا شارتهی زۆر قهوغا بووه. عهونی

۷- مینزورسکی له باسی گوزاندا دهلی: «نه گهر نیاز له کۆسجهد، گوشخه دی - که قهلا^۱ که له کهناری شهو سفیروده ی کهوا ده ریتته دریا ی قهزیتنه وه - وا دیارته دا مهیدانی شهر ی بهدر زۆر به رفروان بووه؛ به لام نه گهر نیاز له سفیروود چه می سیروان بی، دیاره مه بهست له دژی کۆسه جه که نریک به کۆسه ی هه جیجی هه رماونه. جه میل

۸- مینزورسکی و شه مینزه کی و حوسین حوزنی به ناوی حوسین کوری مه سهوودیان ناو بردووه. جه میل

زستانیکی زۆر تووش و سهخت به سردا هات و کەس له بهرینه‌ند و به‌سته‌له‌ک له دهره‌وه، خۆی نه‌ده‌گرت. له‌شکره‌که‌ی که له سردمان حه‌جمینیان لێ هه‌لگیرابوو، زۆری ده‌سته‌وداوتین بپوون که هه‌تا ئه‌و وشکه‌به‌ند و سه‌رمایه به سه‌ر ده‌چی ده‌ست له گرتنی ئه‌و قه‌لایه هه‌لگری؟ به گوتی نه‌کردن و پیتی داگرت که هه‌تا نه‌یگرم به‌ره‌ه‌لدای ناکم. ئه‌وان له‌و مقومۆیه‌دا بپوون، له پرونه‌کاو له‌شکرێک له کورده‌کانی جوزقان^۱ به سه‌ر ئابلۆقه‌ده‌رانیان دادا و دهره‌تانیان بۆ نه‌هێشتن و له‌شکری به‌در به‌هه‌نده‌پاگه‌یشتن رابکهن و که‌وتی خۆیان دهریاز بکهن؛ ئیتر ئاواتی گرتنی قه‌لا بوو به زینده‌خه‌ون.

هیلال کورپی به‌در^۲

هه‌میشه ده‌گه‌ن^۱ باوکی شه‌ر و کیشه‌یان بوو؛ هه‌ر له سالی ۴۰۵ ک (۱۰۱۴ز) پرا چه‌ند جارێک له‌شکریان له یه‌کتر کردبوو. له ئه‌نجامدا هیلال له شه‌رێکدا - که ده‌گه‌ن فخره‌لملوکی وه‌زیری به‌غدايه رۆبه‌روو بپوو- به دیل گیرا و خرایه گرتووخانه‌وه.

جه‌لالوده‌وله کورپی به‌هائوده‌وله کورپی عه‌زدوده‌وله کورپی روکنوده‌وله - که ده‌سه‌لاتداری به‌غدا

۱- یان جوزقان چه‌ند تیره و هۆزێکن له کورده‌کانی هه‌لوان، ئه‌بووعه‌بدوڵا هوسێن جوزقانی له‌وانه. هه‌روه‌ها ناوی گوندێکیشه که نزیکي هه‌مه‌دانه. عه‌ونی

۲- دایکی هیلال له کورده‌کانی شازنجانێ بوو؛ به‌در زۆری پوو نه‌ده‌دایه و هیلالی کورپیشی خۆش نه‌ده‌ویست؛ به‌لام ئه‌بووعیسا کورپی - که له ژنیکی دیکه بوو- بپوو نازداری باوان و هه‌مه‌کاره هه‌ر بۆ خۆی بوو. هیلال پیاویکی زۆر نازای لێ په‌یدا بپوو؛ بابی به دل لیتی ده‌ترسا. هه‌ر بۆ ئه‌وه له خۆی دوورخاته‌وه سامغانی دایه. هیلال له سامغانه‌وه هه‌لیکوتایه سه‌ر کوێخایه‌کی باوکی له شاره‌زور، که ناوی کورپی مازی بووه. کوێخا و مال و مندالی هه‌موو کوشتن و شاره‌زوریشی تالان کرد. به‌در لێ پرابوو تۆله‌ی لێ بکاته‌وه؛ به‌لام هیلال له ژیره‌وه به زه‌بری دراو و دیاری، کاربه‌ده‌ستانی باوکی له خشته برد و کردیه دۆستی خۆی و به سه‌ر دینه‌وه‌ری دادا و له‌شکری باوکی پوانا و باوکی خۆی به دیل گرت و ناردیه قه‌لایه‌که‌وه که له‌وێدا بژی و ده‌ست له دنیاداری هه‌لگری؟ بۆ خۆشی له جیگه‌ی دانیشته و بوو به فه‌رمانه‌وای سه‌ربه‌خۆ. به‌در به دزیه‌وه هاواری بۆ ئه‌بولفه‌تحی عه‌یار و ئه‌بووعیسا شادی نارد که تۆله‌ی بستی‌ننه‌وه و دژی هیلال بجووتی‌ننه‌وه. ئه‌و دوانه به له‌شکره‌وه به هانایه‌وه هاتن و ئه‌بولفه‌تح کرماشانی گرت و ئه‌بووعیسا «سابور- خاست؟»ی تالان کرد و هیلال گه‌یشته سه‌ریان و هه‌رتوک له‌شکری تیک شکاند و چوار سه‌د که‌سێکی له ده‌یله‌مان کوشت؛ له‌وانه نه‌وه‌دیان هه‌ر مێر و مه‌زن بپوون. ئه‌بووبه‌کری کورپی رافعی هه‌مه‌دان و ئه‌بووعیسا به دیل گرتن. به‌در که له‌م پیلانه‌یدا سه‌ر نه‌که‌وت ئه‌مجار هاواری بۆ ئه‌میربه‌هائوده‌وله‌ی ده‌یله‌می نارد. ئه‌ویش له‌شکرێکی زۆری به سه‌رکردایه‌تی فخره‌لملوک ئه‌بووغالب بۆ نارد. جه‌میل

بو - بیستیهوه که وا شه مسوده‌وله کورپی فه خروده‌وله و کورپی روکنوده‌وله حه‌سه‌نی کورپی بویه، خاوه‌نی هه‌مه‌دان چاوی برپوه‌ته ولاته‌که‌ی به‌دره‌وه. هیلالی له زیندان ده‌رخست و به له‌شکری زۆر و پرچه‌که‌وه ناردیه‌وه که پاریزگاری ولاتی خۆی بکا. له مانگی قوربانی سالی ۴۰۵ ک (۱۰۱۵ ز) دا شه‌پێکی زۆر گران و خویناوی له نیتوان هیلال و شمس و له‌شکریاندا پرووی دا. هیلال له‌وه‌هنگامه به‌سامه‌دا خۆی له بهر تیشکی تیغی جه‌وه‌ردار و موکاري شه‌مس، بۆ پانه‌گیرا و سه‌ری نایه سه‌رناسۆی ئاوابوون و به ده‌ستی شه‌روه‌شیتانی خوینپێژ، به‌ره‌و شه‌وی بی پانه‌وه‌ی مهرگ به‌ری کرا.

تاهیر کورپی هیلال

هیلال باوکی هیشتا هه‌ر له شاره‌زور ده‌به‌ندی‌خانه‌دا بوو که تاهیری کورپی، له ترسی باپیری^۱ نه‌یوترا گیر بی و پایکرد و پرووی کرده‌شاره‌زور. له پاش ماوه‌یه‌ک به نیازی ده‌ست دیتوی و په‌نجه‌بازی، هاته‌وه جه‌سته‌ی باپیری و له لایه‌ن شه‌مسوده‌وله‌وه ده‌ده‌ست کرا و هه‌تا سالی ۴۰۶ ک (۱۰۱۵ ز) له ناو چواردیواری زیندانی په‌شدا به‌به‌ست کرا. له‌وه پاش رزگار بوو؛ به‌لام هه‌ر له‌وه سه‌له‌دا له شه‌پێکدا که ده‌گه‌ن نه‌بوششۆکی کرد، به کوشت چوو.

۱- هیلال سالی ۴۰۴ له شاره‌زور گیرا و شاره‌زور درایه ده‌ست پیاوه‌کانی به‌هاشوده‌وله‌ی وه‌زیر. تاهیر کورپی هیلال هیشتیکی له نه‌کاوی برده‌سه‌ر شاره‌زور و له بیگانه‌ی پاك کرده‌وه؛ به‌لام هیشتا ته‌واو خۆی نه‌گرتیوو که ده‌گه‌ن شه‌مسوده‌وله‌دا پێک هه‌لپه‌ژانه‌وه و نه‌و جاره تیشکا و گیرا و خرایه زیندانی هه‌مه‌دانه‌وه. شه‌مسوده‌وله له پاش ماوه‌یه‌ک بیستی که جه‌لالوده‌وله شاره‌زوری داوه به نه‌بولفه‌تج‌مه‌مه‌د کورپی عه‌یار. نه‌مه‌ی لی خۆش نه‌هات و تاهیری رزگاری کرد و له‌شکری دایه که به‌چی شاره‌زور به‌ستینیته‌وه. نه‌بولفه‌تج که سه‌رکۆماری هۆزی شازنجانی بوو نه‌بوششۆکی کورپی خۆی به له‌شکروه نارد‌ه‌شهری تاهیر. نه‌بوششۆک شکا و سه‌عدی براشی له‌وه شه‌ره‌دا کوزرا و تاهیر شاره‌زوری لی ساندنه‌وه. له دوا‌بیدا نه‌بوششۆک و تاهیر ناشت بوونه‌وه و تاهیر خوشکی نه‌بوششۆکی خواست؛ به‌لام نه‌بوششۆک خوینی برای هه‌ر له بی‌ر مابوو. له بنه‌وه لی ده‌خه‌فتا هه‌تا له هه‌لیکدا کینسی لی هینا و له تۆله‌ی برای خۆیدا کوشتیوه. نیت‌ر له‌وه ساوه ده‌وله‌تی حه‌سه‌نویه که‌وته که‌نه‌فتی و بنه‌ماله‌ی عه‌یار هاته پرووی کار. جه‌میل

به در کوری تاهیر کوری هیلال

سالی ۴۰۸ ک. له سمر پارسپاردهی نیبراهیمیه نال کرا به فرمانپه‌وای قومش و دینه‌وهر.

نه بولفته‌تخ کوری عییار^۲

بۆ ماوه‌ی بیست سال^۱ فرمانپه‌وای حملوان^۴ بووه. سالی ۴۰۱ ک. (۱۰۱۰ ز.) کۆچی دوابی کردووه. نهو نه بولفته‌تخه له به‌ره‌ی حسنه‌وییه کان نه‌بووه؛ له بنه‌ماله‌یه‌کی دیکه‌ی کورد کهوتۆتوهه. به‌لام هیندیتک له میژوونوسان نه‌ویشیان له پیزی فرمانپه‌وایانی دینه‌وهر و شاره‌زوردا داناره و قه‌له‌م‌ره‌وی حوکمیشی قومش و شاره‌زور بووه.

- ۱- پاش کورژانی بابی، خۆی گه‌بانه‌کرماشان و چند هۆزه کوردتکی له خۆی کۆ کرده‌وه و هه‌لیکوتا سمر دینه‌وهر و حوکمی خۆی لی دامه‌زراند. نیبراهیم یه‌نال، کرماشانی پێ سپارد؛ به‌لام زۆری نه‌خایاند له سالی ۴۲۸ دا موهله‌هه‌ل - که له بنه‌ماله‌ی عییار بوو - په‌لاماری داو ولاته‌که‌ی هه‌موو له ده‌ست ده‌رتنا. جه‌میل
- ۲- نه‌م تاریخه له شه‌ره‌فنامه فارسیه‌که‌ی چاپی پتربۆرگ، رووبه‌ر ۲۲ دا نووسراوه: «در سنه ثمان و ثمانین و اربعمایه». هه‌ر له هه‌مان رووبه‌ر دا بۆ تاهیری باوکی ده‌لتی: «سنه ست و اربعمایه» له فارسیه‌که‌ی چاپی میسریشدا، رووبه‌ر ۴۱ وا نووسراوه: «در سنه ثمان و ثمانین و اربعمایه» و اتا له سالی ۴۸۸ دا. که‌چی هه‌ر له هه‌مان رووبه‌ر دا سالی پێ کورژانی باوکی به‌در ۰۶ نووسراوه! هه‌روه‌ها له په‌راویزی رووبه‌ر ۴۲ ی چاپه فارسیه‌که‌ی میسر دا ده‌لتی: نیبراهیم یه‌نال سالی ۵۰ کورژاوه. له ته‌رجه‌مه‌ عه‌ره‌به‌کانی محمه‌ده‌علی عمونی و مه‌لا جه‌لیل رۆژ به‌یانیش دا، هه‌ر به ۴۸۸ نووسراوه؛ که‌چی مه‌لا جه‌میل له په‌راویزی رووبه‌ر ۳۹ ی شه‌ره‌فنامه چاپ‌کراوه‌که‌یدا ده‌لتی: موهله‌هه‌ل سالی ۴۳۸ مولکه‌کانی له به‌در بریوه. بۆ گومانم که نه نیبراهیم یه‌نال پاش ۳۸ سال^۳ مردن فرمان ده‌رده‌کا و نه کورپش له پاش ۸۲ سال^۴ له جیگه‌ی بابی دامه‌زراوه! راسته‌که‌ی هه‌ر نه‌وه‌یه ۴۰۸ بووه و هه‌شتایه‌ک به‌هه‌له‌ خۆی ده‌ناو خزانده‌وه. هه‌زار
- ۳- سه‌رکۆماری هۆزی شازنجان بوو؛ کرابوه سه‌رداری له‌شکری به‌دري حسنه‌وییه و به‌ سه‌ر شاره‌زور و قومش و کرماشان یاده‌گه‌شیت. حملوانیش به‌ ده‌ست نه‌بوششۆکی کورپه‌وه بوو. هه‌ر له سالی (۳۵۰ ک.) وه‌ خۆی ناماده‌ده‌کرد که مه‌زنایه‌تی له ده‌ست نامۆزاکانی ده‌رتی. حوسین هوزنی ده‌لتی: بنه‌ماله‌ی عییار و حسنه‌وییه خزمی یه‌کتیری بوون. نه‌بولفته‌تخ کوری عییار کوری میسر هوسینی به‌ریزکانی بووه که ده‌بیته باوکی میسر حسنه‌وییه.
- ۴- کۆنه شارتک بووه له نیوان کرماشان و به‌غدادا و له سمر چه‌می دیاله و ۱۹۰ کیلۆمیتسری باکووری رۆژه‌ه‌لاتی به‌غدا هه‌لکه‌رتوهه. عمونی

ئەبوششۆك كۆپى مەھمەد كۆپى عەيار

نازناۋى حوسامودەولە بوو. سالى ۴۲۱.ك (۱۰۳۰.ز) مەلئەندى قوماى داگىر كردوو. ھەمىشە دەگەل براكانى ھەرا و كىشەى بوو. سالى ۴۳۷.ك (۱۰۵۵.ز) مردوو.

موھلەل^۲

براى ئەبوششۆك بوو، نازناۋى ئەبوماجىد بوو. سالى ۴۴۲.ك (۱۰۵۰.ز) خۆى گەياندەسولتان توغرولى سەلجوقى و تكاى لى كىرد كە سورخابى براى لە بەند پزگار بكا. سولتان تكاى گرت و سورخابى - كە گرتبوو - بەرىدا.

سورخاب كۆپى مەھمەد^۳

۱- لە پۇزگارى ئەبوششۆكدا عەلئودەولەى كاكۆبە، ھەمدەدان و دەرووبىرى داگىر كىرد و ھىرشى بىردەسەر دىنەوەر. ئەبوششۆك خۆى لە بىر نەگرت؛ ھەللات و پەناى بە شەرەفودەولەى وەزىر برد. عەلئودەولە لە ترسان وازى لى ھىنسا و ھاتمو ھەمدەدان. سالى ۴۲۰.ك ئەبوششۆك، ئەبولفەتھى كۆپى خۆى ئارەسەر پىئى غوزەكان، كە دەورى دىنەوەريان دابوو. ئەبولفەتھ قەلاچۆى خستە ناو غوزەكان و تەرت و تونناى كىردن و ئەبوششۆك بەو سەركەوتتە ناۋى دەر كىرد و خەلىفەى بەغدا نازناۋى حوسامەدىنى دەگەل شىرتىكى جەواھىرەند بە خەللات بۆ ئاردا.

سالى ۴۳۰.ك كىرماشان و مەلئەندى كىتوات و گەلىك چىگەى تىرى گرت و ئەبولفەتھى كۆپىشى بۆ چىنشىمىن دىارى كىرد. لە سەردەمىكدا كە ئەبولفەتھ لە باتى بابى بە سەر دىنەوەر پادەگەشىت، قەلاكانى بىكورا و بىزارشا و سىند و سامغان و چەند ناۋچەمەكى تىرىشى لە دەست موھلەل دەرھىتا؛ بەلام لە داۋىدا موھلەل بە سەر ئەودا زال بوو، بە دىلى گرت و لە زىندانى موھلەلدا مرد.

۲- بە سەر بىكورا پادەگەشىت. كاتى ئەبوششۆك مرد، ھەلىكوتايە سەر سەعدى كۆپى و مەلئەندەكەى ھەموو داگىر كىرد. سالى ۴۳۸.ك پەلامارى تاهىرى ھەسنەوبىيەى دار كىرماشانى لىئاندا. لەشكرى ئىبراھىمپەنالىشى شكاندا؛ كە بە ھاۋارى تاهىرەو ھاتبوو. چوۋە دىدەنى سولتان توغرول لە بەغدايە؛ ئەۋىش داقوق و شارەزور و سامغان و سىروانى دايە. لە پاشان سەعدى كۆپى ئەبوششۆك باى دايەو سەرى و بە دىلى گرت و بە تكاى توغرولىش بەرى ئەدا و ئىتەر لەو ساۋە بى سەر و شوپىن چوو. جەمىل

۳- لەو كاتەدا كە ئەبوششۆك و عەلئودەولە شەرىان بوو، سورخاب خۆى گەياندەداقوق و داگىرى كىرد. كە ئىبراھىم پەنالىش كىرى ئەبوششۆكى شكاندا، سورخاب چوۋە سەر سەعدى كۆپى ئەبوششۆك و بەندىنچىن (مەندەلى) لى داگىر كىرد و مالىشى بە تالان برد و ماۋەبەك مایەو؛ چەند جارىك سەعدى بە گۇيا ھاتمو؛ تا لە شەرىكدا سەعدى بە دىل گرت و خستىە زىندانەو. كۆپىكى سورخاب - كە ناۋى ئەبووعەسكەر بوو - لە باۋكى خۆى ھەلگەپرايەو و بە ←

دوای ئەوێ که لە بەندی توغڕول نازاد بوو هاتموه سەر مەلێبەندی ماھەکی^۱ و پۆژگاری لەویدا بەسەر دەبرد. چونکە لەو پێش لە سۆنگەي نازاوه نانەویدا سالی ۴۲۹.ک (۱۰۴۷.ز) خۆمەکانی گرتیان و بۆ ئیبراھیم یەنالیان برد^۲. ئەویش چاوی هەلکۆلی و لە بینایی بی تەش کرد.

سەعدی کورپی ئەبوشۆک^۳

سورخابی مامی گرتبووی و لە قەلای خۆیدا بەندی کردبوو. ئەبۆلەسکەر کورپی سورخاب لە پاشا کوژیرونی باوکی لە بەندی دەریسا و نازادی کرد. سالی ۴۴۴.ک (۱۰۵۲.ز) توغڕول بەگ لەشکرێکی زۆر و تەیارای دایە و هاتە سەر عیراقي عەرەب^۴ و موھەلەھەلی مامی خۆی گرت و خستیه زیندانەوہ.

→ کۆمەگي کوردەکانی ھۆزی ماھەکی، لەشکرێ باوکی شکاند و سورخابی بە دیل گرت و ناردی بۆ ئیبراھیم پەناڵ و ئەویش ھەرتک چاوی کۆلی. سالی ۴۴۳.ک موھەلەھەلی برای تکای بۆ کرد و بەریان داو قەلای ماھەکی درایە. ئەمێن زەکی دەلێ: ھەر ئەو سالە بە کوشت چووہ. جەمیل

۱- ماھەگي: ھۆزێکی کوردن لە دەورەي کرماشان و ھەیلاندا دەژیان. پۆژگاریک میرنشینیەکی پەچووکیان دامەزراندووہ و بە ناوی حکومەتی ماھەگي ناسراوہ. جەمیل
۲- ئیبراھیم یەناڵ یان ئینال، برا گچکەي توغڕول پەگي سەلجوقی بووہ. دژی برای لە ھەمەدان شۆرشی کردوہ و سالی ۴۵۰ کوژراوہ و لەشکرێ لێ بلاوکراوہ. عەمونی

دوکتۆر مستەفاجواد لەو مەقالەدا کہ لە سەر ھۆزی گاوانی ھیلەي نووسیوہ و لە بەرگی ۴، جزمی ۱- ۱۹۵۶ ی کۆتاری محەممەد دا چاپ کراوہ، دەلێ: ئیبراھیم پەناڵ دایک برای توغڕول بەگ بووہ. ھەزار

۳- مەندەلی بە دەستوہ بوو؛ سورخابی مامی لیتی داگیرکرد. لە پۆژگاری دەسلاتی موھەلەھەلدا ئیبراھیم پەناڵ لەشکرێ غوزی رەگەل خست و چوو ھلوانی داگیر کرد و خودبەي بە ناوی ئیبراھیم پەناڵ تیدا خۆتەرایوہ. پاشا ماوہیەک موھەلەھەل لە ھلوانی دەریە پاندا. سەعدی لە مەلێبەندی مامیدا دەستی کرد بە چەتەي و پتەگري؛ سورخاب گرتی و کورپی سورخاب بەریدا و هاتموہ و ھلوانی گرتوہ. سولتان توغڕول قەلای پادندیسی پی سپارد. دیسان دەگەل موھەلەھەلدا بە گۆ یەکدا چوون و موھەلەھەلی گرت و بە تکای توغڕولیش بەری نەدا. لە ژێرەوہش دەگەل مەلیک پەحیم نیتوانی خۆش کرد. توغڕول چیتگەي ئەوی دابە بەدر بەگ مەنسور کورپی موھەلەھەل و لەشکریشی دایە کہ بچێ شەری سەعدی بکا؛ بەلام بەدر چی بۆ دەگەل نەکرا. دوایی بەدر لەشکرێ زۆرتري کۆ کردوہ و هاتە سەر سەعدی و سالی ۴۴۶.ک ھەموو ولاتەکەي لێ داگیر کرد. لەو ساوہ حکومەتی سەرەخۆی خانەدانی عەیار هاتە بەر تیسری سەلجوقیان و بەدر کورپی ھیلال بۆیان بە سەر شارەزور و دینەوہر و ھلوان پادەگەمیشت. جەمیل

۴- نیاز بەغدا و بەسرایە. چونکە عیراقي عەجەم بە رەي و نەھاوہند و ھەمەدان دەلێن. جەمیل

سورخاب کوپی به در کوپی موهلههل

نازناوی نهبولفهوارسه^۱ و به کوپی نهبوششوک بهناویانگه و ماوهیهک فەرمانپه‌وای شاره‌زور و قوما بوو. له پیشوودا قه‌لای جقندکانیان لی سینرابوو. سالی ۴۹۵.ک (۱۱۰۱.ز) نهو قه‌لایه‌شی خسته‌وه ژیر دهستی خۆی. سورخاب پی‌اویتیکی زۆر ده‌وله‌مه‌ند و به‌داهات بووه؛ مانگی شه‌شه‌کانی سالی ۵۰۰.ک (۱۱۰۶.ز) عمیری خوی کردووه.

نه‌بولمه‌نسور^۲

له پاش سورخابی باوکی بوو به فەرمانپه‌وا. نهو خانه‌دانه ماوه‌ی ۱۳۰سال^۳ ده‌سه‌لاتدار بوون.

۱- له پاش بابی به فرمانی توغول به سمر شاره‌زور و خفتینگان و داقوق راده‌گه‌یشت. ده‌گه‌ل سولتان به‌رکیارقی کوپی مه‌لیکشاشدا ببوو ه‌اویه‌یمان. سالی ۴۹۵.ک نه‌میریکی تورکمان به ناوی قه‌رابلی سلغر به له‌شکره‌وه هیترسی برده‌سمر؛ سورخاب شکاندى. قه‌رابلی دیسان خۆی سازکرد و هاته‌وه سه‌ری، دیسان شکا. ده‌ستی همر هه‌لنه‌گرت و جاری سته‌م به له‌شکریتیکی زۆر و بی ژماره‌وه هات و نهو جار سورخاب خۆی له به‌ر نه‌گرت و دایه چیا. له‌وه شه‌په‌دا هه‌زار کوردیك به گوشت چوو. له دواى شکانه‌که‌ی سورخاب، یه‌کیتک له هه‌والانی خۆی لیتی هه‌لگه‌پرایه‌وه و ده‌ستی به سمر قه‌لای خفتینگاندا گرت.

به‌رکیارق له‌شکری ناره‌سمر کابرای یاغی؛ به‌لام به سهد هه‌زار زۆر به‌رتیل وازی لی هینا. سورخاب ته‌نیا شاره‌زور و داقوقی به ده‌سته‌وه مابوو؛ کابرای یاغی پۆژیک ده‌گه‌ل براده‌رتیکی خۆیدا بوو به ده‌مه‌قاله‌یمان و یه‌کیان کوژرا. نه‌وی مابوو نارده‌لای سورخاب که شه‌گه‌ر لیتی ببورئ قه‌لاکه‌ی ده‌داته‌وه. سورخاب سوتندی به‌خشینی بۆ خوارد و به‌م جۆره قه‌لای ده‌ست که‌وته‌وه. سالی ۴۹۹.ک به‌لک کوپی بارام کوپی نه‌رتق قه‌لای جانیه‌جاری له سورخاب داگیرکرد. سورخاب سی جارن له‌شکری لی کرد، هیچی بۆ ده‌گه‌ل نه‌کرا. له دوا‌ییدا ناو‌پۆیکه‌ر که‌وته‌ نه‌توانه‌وه و قه‌لاکه‌ی درایه‌وه. جه‌میل ۲- حوسین‌حوزنی ده‌لی: مه‌نسور له پاش سورخابی برای فەرمانپه‌وای شاره‌زور بووه. پی‌اویتیکی زۆر به‌مشور بووه و زۆری گه‌شه به ولاته‌که‌ی داوه و بیست سالان فەرمانپه‌وای سمر به‌خۆ بووه. جه‌میل

بەندى سېھم

فەرمانرەھوایى قەزلەۋىيە

كە بە لوپى گەۋرە بە ناۋايانگن

لە كىتەبى *زىدەلتواریخ*^۱ دا نووسراۋە كە: ئەۋانە بۆيە ناۋى لوپیان بەسەردا بىراۋە، لە مەلەپەندى مانرود گوندیک ھەيە ناۋى كوردە. لە نزیك ئەوگوندەۋە دەریەندیکە بە لوپى پیتی دەلین «كول». لە ناۋ دەریەنەى كولیشدا شویتیک ھەيە «لوپى» پى دەلین. جا چونكە بنەچەكەى ئەو ھۆز و تیرانە لەو شویتە بوۋە، ناۋى خۇیان ناۋە لوپ.

لە مەر ناۋى لوپوۋە چەند باس و خواستیکى تریش ھەيە؛ بەلام چونكە بەلاموۋە گرینگ نەبوون لە نووسینیان خۇ دەبویرم.

مەلەپەندى لوپستان دەكرى بە دوو بەشەۋە: لوپى گەۋرە و لوپى بچووك. گۇیا دو برا ھەبوون و پیکەۋە ژیاون و لە دەۋرى سالى ۳۰۰ ك (۹۱۲ ز) فەرمانرەھوای خاكى لوپستان بوون.

فەرمانرەھوای لوپستانی گەۋرە ناۋى بەدر بوو. لوپستانی بچووكیش براكەى تر بە سەرى پادەگەشیت؛ كە پیتیان دەگوت ئەبو مەنسور. بەدر بۆ ماۋەيەكى زۆر مەزناپەتى ناۋچەى خۇى كوردوۋە و كە ئەۋیش مردوۋە، نەسیرەدین مەمەد كوپى ھىلال كوپى بەدر - كە نەۋەى بوۋە - جینگەى باپىرى گرتۆتەۋە.

نەسیرەدین مەمەد كوپى ھىلال كوپى بەدر^۲

۱- *زىدەلتواریخ سین*؛ دان بە فارسى و یدك بە توركى. بەكەم لوتفوللا ھیرەۋى بۆ بايسنقوپمیرزای نووسیۋە و سالى ۸۳۴ ك مردوۋە. دووم جەمالەدین مەمەد كوپى غەلى كاشى داينارە و سالى ۸۳۶ ك مردوۋە. سېھم مەلامستەفاسافى كروویەتە سەربارى *تاجالتواریخ* و تا سالى ۱۰۲۴ ك ھاتوۋە. غەۋنى

۲- ئەمىنزەكى لە *تاریخ الدول والامارات الكردية* دا دەلى: نەسەردین نەۋەى بەدر - لە لوپستانی گەۋرە - جینگەى باپىرى گرتەۋە. لەو سەردەمەدا نوپى لوپستان بە دەست كوردەكانى شولەۋە بوو. سەرزكیان سەیفەدین بوو. گوايە بنەمالەیان لە رۆژگارى ساسانیانمۇ ھەر فەرمانرەھو بوون. جەمیل

دوای نموه که بوو به فرمانپه‌وای لوپرستانى گه‌وره، محمدهد خورشیدی کرده‌وه‌زیرى خۆی. سالى ۵۰۰ ك (۱۱۰۶ ز) كورده‌كانى چيای سماق^۱ له ولاتى شام، خۆبه‌خۆ به‌گژ به‌كدا هاتن و له‌وانه ۴۰۰ مالىيان ناواره و په‌ره‌وازه بوون و پرويان كورده‌لوپرستان و له لای هۆزه‌كه‌ى خزمى محمدهد خورشید گیرسانه‌وه.

روژتێك له روژان په‌كێك له نه‌ته‌وه‌ى محمدهد خورشیده‌وه‌زیره‌كه -كه نه‌ویش وه‌زیرى فرمانپه‌وا و خۆشه‌ویستی كورده‌كانیش بوو- نان و خوانیكى جوانى پازانده‌وه و زۆر كه‌سى بانگیشتن كردبوو. له كاتى نان داناندا نه‌بولحه‌سه‌نى فەزله‌وى -كه سه‌رۆكى كورده‌ئاواره‌كان بوو- سه‌ره‌گایه‌كى له پیش دانرابوو. نه‌بولحه‌سه‌ن ودمى سه‌ره‌گای به‌ لاوه‌ پیتروز بوو؛ به‌ ده‌سته و به‌سته‌كه‌ى خۆى گوت ئیمه‌ ده‌بین به‌ سه‌ردارى ئەم گه‌له‌.

نه‌بولحه‌سه‌ن كورپێكى هه‌بوو ناوى عه‌لى بوو. روژتێك چوو سه‌وه‌ پاو؛ سه‌گێكىشى ده‌گه‌ژ خۆى بردبوو. تووشى هیندێك دز و چه‌تان هات و بوو به‌ شه‌ریان و عه‌لى بریندار كرا و له هۆش خۆى چوو. دزه‌كان نه‌یانده‌زانى بووراوه‌ته‌وه، وایان زانى مردوو. له‌ لینگى نه‌وین و په‌كیشیان كرد و له‌ ناو نه‌شكه‌وتیدا رایان كیشاو به‌جیان هیشت. سه‌گه‌كه‌ به‌ره‌دوا كه‌وته شوپین دزان و شوپینى ون نه‌كردن و ده‌نیوه شه‌ودا -كه دز ده‌خودا بوون- په‌لامارى كابرای سه‌رته‌ریده‌ى داو گازی له‌ باتونى گرت و تا نه‌يكوشت به‌رى نه‌دا. ئەم‌جاره به‌ هه‌له‌داوان رای كرد و خۆى به‌ ماله‌ عه‌لى‌دا كرده‌وه. نۆكه‌رانى عه‌لى كه سه‌گیان به‌ ده‌مى خۆیناویه‌وه دیت، ترسان كه عه‌لى شتیكى به‌ سه‌ر هاتبى. سه‌گیان دایه پیش خۆیان و راست بردنیه سه‌ر ئەو نه‌شكه‌وته‌ى كه عه‌لى تێدابوو. عه‌لیان به‌ بریندارى هینایه‌وه و ده‌رمانیان كرد و له‌ مردن خه‌له‌ست و له‌ پاش ئەو كاره‌ساته‌ش گوايه‌ ماوه‌یه‌كى زۆر هه‌رماوه.^۲

له‌ پاش مردنى عه‌لى، محمدهدى كورپى رووى كورده‌لاى به‌ره‌ى سولغور كه له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا

۱- كه‌ژتێك و بانویكه له‌ روژاواى هه‌له‌ب و نزیكى نه‌سه‌كهنده‌روونه‌یه. عه‌ونى

دائرة‌المعارف، به‌رگى ۳ ده‌قی: ئەو هۆزه كورده‌ده‌گه‌ژ مه‌زنه‌ فەزله‌ویه‌كه‌یان له‌ چيای سماقى ولاتى سووریاوه‌ چوونه‌ میافارقین و له‌وتیوه‌ روویان كورده‌نازربایجان و گه‌یلان و په‌یمانێكیان ده‌گه‌ژ میهرى گه‌یلان (دیباچه‌) به‌ست و له‌وتیوه‌ هاتنه‌ لوپرستان و سالى ۵۰۰ ك (۱۱۰۶ ز) له‌ باكوورپى شوتوران‌كوه‌ دامه‌زران. جه‌میل

۲- تاریخی عوممى ده‌قی: ئەو عه‌لیه‌ بۆ ماوه‌یه‌ك مه‌زنایه‌تى هۆزى خۆى كرده‌وه. جه‌میل

فهرمانرِ‌ه‌وای ولّاتی فارس بوون؛ به‌لام هیشتا ناوی پادشایه‌تیبان لی نه‌نرابوو. محمه‌مد به‌نازایه‌تی ناویانگی ده‌رکرد و زۆر زوو توانی جی‌گه‌ی خۆی بکاته‌وه و پایه و پیزی زۆری پیدا کرد.

له پاش مردنی محمه‌مد، نه‌بوتاهیری کوری ببسووه پیاوی باوه‌پینکراوی نه‌تابیک‌سونقور و نه‌ونده‌به‌نازا و نه‌ترساو ناسرابوو که سونقور له خۆی جیا نه‌ده‌کرده‌وه و پشتی خۆی پی سپاردبوو.

نه‌تابیک‌سونقور ده‌گه‌ل هۆزی شوانکاره^۱ شه‌ری بوو. نه‌بوتاهیری به‌له‌شکرکی گه‌وره و گرانه‌وه نارد‌ه‌یاریده‌ی له‌شکرانی خۆی. نه‌بوتاهیر به‌سەر دوژمناندا سهرکه‌وت و به‌سهره‌ری گه‌رایه‌وه بۆ فارس. نه‌تابیک زۆری نافهریم لیکرد و گوتی بخوازه‌ مالی دنیا‌یه! نه‌بوتاهیر داواکاری نه‌سپیتکی نه‌تابیک بوو؛ پیتی به‌خشرا. هم‌میسان گوتی بخوازه! نه‌مجار داوای درۆشمی نه‌تابیکی کرد؛ نه‌ویشیان ههر بۆ پینک هیسنا. دیسان گوتی لیم بخوازه! نه‌بوتاهیر له‌ ولامیدا گوتی زۆر پیم خۆشه‌ نه‌تابیک بمنیزیتته سهر لورستان؛ ده‌مه‌وی نه‌ویش بگرم و بیخه‌مه ژیر قه‌له‌مه‌وی نه‌تابیکه‌وه.

نه‌تابیک سونقور هم‌ وه‌راهی زۆر لی خۆش هات و به‌له‌شکرکی به‌کار و زۆر و ساز و ته‌یاره‌وه ره‌وانه‌ی لورستانی کرد.

نه‌بوتاهیر

کوری محمه‌مد کوری عه‌لی کوری نه‌بولحه‌سه‌نی فه‌زله‌وی

نه‌بوتاهیر له‌ داوی نه‌وه له‌ یارمه‌تیدانی سنقور پشت‌نه‌ستوو بوو، خۆی گه‌یاند‌ه‌سهر سنووری لورستان و جار به‌ شه‌ر و گا به‌ ناشتی و تاویکی به‌ توندوتیژی و زۆر جار به‌ نه‌رمی و نیانی، توانی ده‌ست به‌ سهر خاکی لورستاندا بگری. کاتی که خۆی دیته‌وه وا خاوه‌ن زۆر و ده‌سته‌لات داره‌ و کاری به‌ نۆکه‌ری کردن نه‌ماوه، ساره‌زوی سهره‌خۆ بوونی که‌وته که‌لله‌ و له‌ نه‌تابیکی ناغای خۆی

۱- هۆزکی کوردی زۆر نازا و نه‌به‌رده‌وه له‌ پینج تیره‌ پینک هاتوو. پۆزگاریک له‌ ناو جه‌رگه‌ی فارسدا حکومه‌تی سهره‌خۆیان هه‌بووه و نزیکه‌ی سه‌ده‌یه‌نجا سال شه‌و حکومه‌ته‌ ههر ماوه. دامه‌زێنه‌ری حکومه‌تی شوانکاره‌ نه‌میر فه‌زله‌وییه‌ کوری عه‌لی کوری حه‌سه‌نی نه‌ییویی بووه. جه‌میل حکومه‌تی شوانکاره‌ سالی ۴۲۱.ک (۱۰۳۵.ز) دامه‌زراوه‌ و تا سالی ۷۵۶.ک (۱۳۵۵.ز) ههر به‌رده‌وام بووه. کورد و کوردستانی نه‌مینه‌زه‌کی، ته‌رجه‌می محمه‌ده‌علی عه‌ونی، چاپی به‌غدا، رووبه‌ر ۱۳۷. هه‌زار

هه‌لگه‌پراوه و فهرمانی دا‌که هه‌موو که‌س ده‌بی پی‌ی بلی ته‌تاییک. ئیتر له‌وساوه کوپ و کوپه‌زاکانی ویش هه‌ر دایانه سه‌ر نه‌و شو‌یه و به زۆیه بوون به ته‌تاییک.

له راستی‌دا ئەم زنجیره، ته‌تاییکی به‌راستی نیسن و زپه ته‌تاییک بوون؛ چونکه ته‌تاییکی ره‌سه‌ن نه‌وانه بوون که پارێزگاری سنووریان پی‌ ده‌سپاردن و پادشایانی سه‌ل‌جووقی مندالیان پی به‌خێو ده‌کردن و ده‌بوايه سازاده‌کانیش به‌و له‌لانه بلیتن ته‌تاییک واتا باوکه‌به‌گه.^۱

پوخته‌که‌ی ئەمه‌یه: نه‌بووتاهیسر به‌ نۆکه‌ری له‌ کن ته‌تاییک‌سنقور بوو. سالی ۵۵۰.ک (۱۱۵۵.ز) لوپستانی به‌ ناوی سنقوری گرت و بۆ خۆی نالای سه‌ربه‌خۆیی تیدا هه‌لکرد و هه‌تا سالی ۵۵۵.ک (۱۱۶۰.ز) به‌هه‌په‌ری سه‌ربه‌ستی فهرمانه‌وایی کرد و به‌ نازایی ژیا و به‌ نازادی مرد. پینج کوپ له‌ پاش به‌جی مان: هه‌زار نه‌سپ، به‌همه‌ن، عیماده‌دین په‌هله‌وان و نه‌سه‌ته‌دین ئیلواکوش، قزل ته‌تاییک.

هه‌زار نه‌سپ

له‌ سه‌ر دوا نه‌سپاره‌ی باوک و به‌ قۆل له‌ سه‌ر کێشانی تیکرایی براکانی و هه‌موو هۆز و تیره‌کانی ولات، هه‌زار نه‌سپ کرا به‌ فهرمانه‌وای سه‌ربه‌خۆ له‌ ناو هه‌موو لوپستاندا. له‌ پۆزگاری ده‌سه‌لاتی هه‌زارنه‌سپ، نه‌و مه‌ئبه‌نده‌به‌ ده‌ستوریک په‌ره‌ی گرت و گه‌شه‌ی کرد و به‌ خۆدا هات و به‌ره‌وی سه‌ند، که‌ به‌هه‌شتی به‌رین هه‌زار خۆزگه‌ی به‌ لوپستان ده‌خواست. له‌ هه‌موو سووچ و که‌ناران و له‌ لادی و له‌ شارانه‌وه، له‌ ده‌شت و کۆسارانه‌وه، له‌ نزیك و له‌ دووره‌وه، هه‌روا خیتلات و په‌وه‌ند و کۆچه‌ر بوون سه‌ره‌وژێر و سه‌ره‌وژوور وه‌ك شاره‌ میروو رچه‌یان ده‌به‌ست و مله‌یان ده‌کرد و پانه‌ده‌وه‌ستان و له‌پرا ده‌وه‌ستان و پروویان ده‌کرده‌لوپستان و خۆیان ده‌گه‌یانده‌ژێر سیبه‌ری نالای نازادی و سه‌ربه‌خۆیی کوردستان.

له‌ راستیدا لوپستان له‌و سه‌رده‌م و پۆزگاره‌دا ببووه‌ چاری بیچاران و ده‌رمانی ده‌رده‌داران و هه‌توانی برینداران و بژبوده‌ری هه‌زاران و نه‌نوا و په‌نای بیپه‌سیوان و بزهی سه‌رلێوی خۆشی نه‌دیوان و

۱- پینج بنه‌ماله‌ی فهرمانه‌وا له‌ کوردستاندا نه‌و ناوی ته‌تابه‌که‌یان پتوه‌ بووه: فهرمانه‌وایانی نه‌رتقی و حوکمدارانی شاه‌نهرمه‌ن و پادشایانی زه‌نگی و ته‌تاییکانی نازریایجان و ته‌تاییکانی لوپستان. جه‌میل

مالي باوكى ستيوى و ههتيوان و جى سانه وهى شه كه تان و فرياره سى داماوآن. نهك ههر بۆ كوردان يانهى بوورانه وه و لانهى حهسانه وه بوو، بۆ زۆر تيره و په گهزى جۆربه جۆرى تريش مايهى هوميد و جينگهى هانا بوو. چهندين هۆزى عاره بى وهك عوقه يليه كان - كه ده چوونه وه سهر عوقه يلى كوپى شه بووتالب و هاشميه كان كه له نه ته وهى هاشمى كوپى عه بدى مه ناف بوون- ده خۆ نووسان و له لاي شامه وه و له نالى چپاي سماقه وه باروينه يان پيچا و له هيچ كوئى ناورپان نه داوه و لوپستان بگره و هاتم! گه ليك و گه ليك هۆز و خيلى كوردى لاره كى تريش له هه موو لايه كى كوردستانه وه به ره وه قه لاي نازادى بزووتن و له لوپستانى سه ره به خۆدا دامه زران و له ژيتر چه پۆكى بيگانان خه له ستن و رۆزى ره شيان كۆتايى پى هينا. له وه هۆزه كوردانه نه وانهى ناويان زانراوه نه مانه ن:

۱- نه سته ركى ۲- مه ماكوپه ۳- به ختيارى ۴- جوانه كى ۵- بى دانيسان ۶- زامه ديان
۷- عه لانى ۸- لووت وه ند ۹- بته ونه ۱۰- پوازه كى ۱۱- شنوه ند ۱۲- پاكى ۱۳- خاكى ۱۴- هاروونى
۱۵- نه شكى ۱۶- كوئى ۱۷- لى سراوى ۱۸- مۆى ۱۹- به حسه فويى ۲۰- كه مانكه شى
۲۱- مووماستى ۲۲- نۆمه كى ۲۳- ته وابه ۲۴- گراوى ۲۵- مه ديحه ۲۶- ناكورد ۲۷- كۆلارد.

گه ليكيش هۆز و تيره ي ديش كه نازانين سهر وه كى بوون و له پيشدا له كوئى بوون، نه وه كى بوون و له لوپستان گيرسانه وه و به تيكه لاو بوونى نه وه هه زاره زيله ي حه شاماته، ده گه ل دانيشتوانى لوپستانى هه زاره سپ و برايانى، كاروبارى لوپستان نه وه پهرى بارى له بارى گرت و گه شه و هينز و پيژيكي واي پهيدا كرد كه به بيسرى بيسريشدا نه يه. له شكرى نه بهزى لوپستان زۆر زوو شوولستان يشى دهس به سه ردا گرت و خستيه سهر لوپستانه وه. ده سه لاتى هه زاره سپ هه زاره نه وه نده ي پيشوو پته و تر و ناويانگى دادگه رى و شكۆ و سه ره رى- سه ده هه زاره هينده ي به رى- وه به ره كه وت. هه موو زه وى و به ياريك، له ههر ئاقاريك، هه روا تۆزيك نه رمان با و بۆكيلان ده ستى دابا، جووتى لى كرا و تۆوى لى خرا و كرا به مووچه و مه زرا و ناوه دانى و گوندى قه و غاى له ده ره دامه زرا. سه ره وى لوپستانت پشكنيبا، بسته خاكيتك نه مابوو كه شيوى نه برن و به وه رد و سى گاسنه، داى نه دپن و له سه رى وه رزى

۱- مه لبه نديكه له نه ستانى فارس و به ناوى هۆزى شولى كورد وه ناو نراوه؛ كه له سالى ۵۱۹ ك. داله موكوريسانى نازربايجانه وه چوون و له وى نيسته جى بوون. له وه باره وه شاعيريك ده لى:

جه كوردانى شاهين و پراوه ند و شوول فره له شكر شاما وه لاي ديئرفوول جه ميل

خزیدا خەلە و خەرمانی لی هەلنە گرن. بە ئە گرنە لە مە بە گرنە

دەرگای خۆشی و کامەرانی بە پرووی گەلی کورددا لە سەر گازی پشتی کرایەوه و لەو پۆژگارددا، لەو مەلبەندە سازگارددا، کەست نەدەدی که لە بەختی رەش و ناهەموار و لە ژانسی پەر لە ناسۆر و دژوار، گلە و گازندەبەیک بکا. ئەو بەختەوهەری و دادگەریه ی هەزار نەسپ - بە هەزار ناوازه - لە دنیادا دەنگی دایەوه.

خەلیفە بەغدیاه بە ناوی رێژ لیئان و باربووکردنەوه، بەلگە ی فەرمانداری بو نارد؛ و اتا: من پێم خۆشە که لە قەلە مەرەوی خزیدا سەر بەخۆیە! هەموهە بە دیاری و خەلاتی زۆر گرانبەها و ئافەریم و دلدانەوه ی پیاوانەش بە سەری کردەوه.

هەزار نەسپ سالی ٦٥٥ ك (١٢٧٥ ز) گیلانی پاکی بە خودای تان سپارد و ئەو دلە چاکە ی ناویته ی خاك بوو.

ئەتاییک توکلە کوری هەزار نەسپ

دایکی توکلە لە بنەمالە ی سولغوری بوو؛ که ئەوانیش بە بنەمالە پادشایبون. لە پاش مەرگی باوکی لە سەر تەختی فەرمانرەوایی لورستان رۆنیشت. لە کاتیگدا که دەنگویاسی نەمانی هەزار نەسپ گەیشته فارس، ئەتاییک سەعدی سولغوری - که لە دەمێکەوه نیوانی دەگەڵ هەزار نەسپ و توکلەدا ناخۆش بوو - هەلی بە دەرفەت زانی و هەلیکو تایە سەر لورستان و شکا. دوو جاری تریش بە لەشکرەوه هاتەوه سەر توکلە و جار لە جار خراپتر دەشکا و لەشکری کورد راوی دەنا و هێزی توکلە سەردەگەوت.^١

١- نەمینزەکی دەلی: سەعد بە دوو هەزار کەسەوه - بە گەفتی تاریخی عمومی بە دەهەزارەوه - هێرش ی هینا و سەر کردە ی لەشکرە کەشی جەمالە دین عومەری ناموزای هەزار نەسپ بوو. لەشکری توکلە پێنج سەد کەس بوون. لە نزیک قەلای نیرویە دەگۆ یەک راجوون. زۆری نەما بوو توکلە ب شکێ تیرێکی لە نەکاو، جەمالە دینی پێکا و لەشکرە کە ی بلایە کرد. سێ جاری تریش لەشکری سولغوری هاتنەوه سەری و هەرسێک جارە کانیش زۆر پێس شکان. توکلە هیندیک لە ولاتی لوری پچووکی لە حسامە دین خەلیل گرت. لە دوا ییدا خەلیفە ی بەغدا لی رەنجابوو؛ لە خۆزستانەوه بە سەر کردایەتی بەهاتە دین گەرشاسپ و عیقادە دین یونس، لەشکری ناردە سەر لورستان. هیندیک ناوچەیان گرت ←

سالی ۶۵۵ ك (۱۲۷۵ ز) که هولاکوخان بهره بهغدا دهچوو، توکله چاوی پیکهوت و نامادهیی
 بۆ خزمهتکاری نیشان دا. له سهر فرمانی هولاکو، توکله ره گهل تومان کیتمو قانوئین خرا. له
 پاش نهوه که هولاکو بهغدای گرت، رۆژنیک بۆیان گیرایهوه که وا توکله به کوشتنی خهلیفه^۱ و
 قپرکردنی موسولمانان زۆر پهریشان و خه مگینه. هولاکو زۆر رقی ههستا و دهیهویست توکله بکوژی.
 توکله ههستی کرد که بهلا نزیکه؛ به بی نهوه خۆی نیشانی خان داو داوای گه پانهوهی لی پکا، له
 بهغدا ده رکهوت و بهره لوپستان هاتهوه. هولاکو خان کیتمو قانوئین و چهند سه رکردهیه کی تری
 ته تهری به له شکرهوه نارد هه سه لوپستان که توکله ی بۆ ده ردهست بکهن. وا ریکهوت نهو مغولانه له
 رینگه دا تووشی نهلب نهرغون برای توکله بوون که بهره سویاگهی هولاکو دههات، گرتیان و ده گهل
 خۆیاندا هینایانهوه بۆ لوپستان. توکله نهیتوانی زۆر خۆی له بهر له شکرگی مغول بگری، به ناچاری
 په نای به قه لای «مانخست^۲» برد و له ویدا خۆی قایم کرد. ته تار ده وریان لینگرت و سه رکرده کانی
 مغول جارنیک به هه ره شه و گو ره شه و جارنیک به دل دانهوه و لاواندنهوه ده بهانتی که خۆی به دهستهوه
 بدا به هره ی نه دا. ههتا سه رنه نجام هولاکو مینه که می دهستی خۆی بۆ نارد؛ که نیشانه ی لی بوردن بوو.
 نهوسا توکله هاته دهه و خۆی دایه دهست ته تاران و رهوانه ی ته ورزنیان کرد. له پاش لی
 پرسینه وهیه کی کم و به سه ر داسه پاندنیکی زۆر، فرمانی کوشتنی درا و له ته ورز کوشتیان و

→ و تالانیان کرد. براهی کی توکله شیان به دیل گرت و له قه لای لاهوج دا خستیانه به ندیخانهوه. توکله خۆی
 گه یاندنی و له شکرگی خهلیفه ی شپزه کرد و عیماده دین یرنسی کوشت و به هانه دین گرشاسپی گرت و ده گهل برا کهیدا
 پینکی گۆرینهوه. جه میل

۱- له شکرنیک دهه هزار کسهی تومان، بووه. تومان له تورکیدا بۆ دهه زاری دراویش ده کار هاتوه.

۲- «مستعص بالله» کوی «مستنصر بالله» دوامین خهلیفه ی عه بیاسی، سالی ۶۴۰ ك (۱۲۴۲ ز) کرا به خهلیفه و
 سالی ۶۵۶ ك (۱۲۵۸ ز) هولاکو کوشتویه. هیندیک ده لاین له ۷۰ مسهره مدا کوژراوه و هیندیکیش به جوژی
 تری ده لاین. جه میل

۳- پۆژه لاتتاسی روس زینوف، نیشانه ی پرسی له سه ر کردوه. وه دیاره به راستی نه زانیوه هیندیک له میژوونوسان
 به جانبخشتیان نویسهوه. جه میل

ده بی جانبخش (جانبه خش) بی و نه گه ر جانبخشست نوسراوه، «است» به فارسی - که نیشانه ی خه بهره - کهوتۆته
 شوینی و هه مزه کهش به رانه بهر به ده ستوری نویسنی کۆن، له ناو ده چی. واتا ناوا بووه «قلعه ی جانبخش است»: قه لای
 گیانه خسه. هه زار

بیاوه‌کانی لاشه‌که‌یان دزیه‌وه و هیتایانه‌وه لورستان و له گوندی زهرده، به خاکیان سپارد.

نه‌تابیک شه‌مسه‌دین نه‌لپ نه‌رغون

له پاش کوژرانی توکله، هولاکۆ فرمانی بۆ نه‌لپنه‌رغونی برای ده‌رکرد که ببیتته جینشینی توکله و به سهر لورستان رابگا. پازده‌سال^۱ فرمانه‌واپه‌تی کرد و له پژوگاری نه‌ودا لورستان که‌وته نه‌و په‌پری گه‌شه و خۆشیه‌وه. نه‌لپنه‌رغون -که خودای گه‌وره بۆ خۆی برده‌وه- دوو کوپری له پاش به‌جی مان: یوسف‌شاو عیماده‌دین په‌هله‌وان.

نه‌تابیک یوسف‌شاکوپی نه‌لپ نه‌رغون

له پاش مهرگی باوکی -به فرمانی «نه‌بقاخان»^۲ کوپری هولاکۆخان- کرا به فرمانه‌وه‌ای لورستان. به‌لام له بهر نه‌وه که ده‌بواپه هه‌میشه به دووسه‌ده سواره‌وه ده‌گه‌ل نه‌بقاخاندا بواپه و هیچ‌گا به‌جی نه‌هیتایه، ناچار بوو کاروباری لورستانی به هیندیک له کاربه‌ده‌ستانی باوه‌ر پیکراوی بسپیری.

نه‌تابیک یوسف‌شاله گه‌لێک شهر و هه‌رایاندا خزمه‌تی زۆر هیژای به نه‌بقاخان کرد و به نازایه‌تی و گیانبازی خۆی، بۆ نه‌بقاخانی درخست که پیاویکی دلتسۆز و بۆ پیچ و په‌نایه و توانی دلتی خانێ بهره‌و خۆی رابکیشی و خان ده‌یزانی یوسف‌شاهه‌رگیز کارێک ناکا که دلتی پێ بیتش.

نه‌بقاخان پێ راگه‌بشتنی ولاتی خۆزستان و کوه‌کیلویه^۳ و شاری فه‌یرووزان و جه‌ریادقانیسی هه‌ر به یوسف‌شانه‌سپارد.

له دوای مردنی نه‌بقاخانیسی نه‌حمه‌دخانێ کوپی، زۆری ریتز له یوسف‌شاده‌نا و هه‌رگیز له خۆی دوور نه‌ده‌خسته‌وه. پاش کوژرانی نه‌حمه‌دخانیش نه‌رغون‌خانی برازای وی -که ببووه خان- یه‌کجار

۱- کاتی نه‌بقاخان و بوراق‌خان شه‌ریان بوو، به له‌شکری لورستانه‌وه کۆمه‌گی زۆر باشی نه‌بقاخانی کرد. هه‌ر وه‌ها ده‌گه‌لیدا چوو سه‌ر گه‌یلان و ولاتی ده‌یله‌م. له وه‌ختیکه که هیندیک له ده‌یله‌مان په‌لاماری نه‌بقاخانیاندا و ده‌وره‌یان گرت، یوسف‌شا ده‌فریای هات و له مه‌ترسی پژوگاری کرد. که له‌وه سه‌فه‌ره‌ش گه‌راوه، چوووه کۆه‌کیلویه و هیترسی برده‌سه‌ر هۆزی کوردی شوول -که له نارچه‌ی مامه‌سینی بوون- میسه‌ره‌که‌یانی کوشت و له به‌ر یه‌کی بلاو کردن. جه‌میل

۲- مه‌لپه‌ندیکه له نینوان شووش و فارس‌دا.

زۆری ده گه‌ل باش بوو.

نەرغون‌خان یوسف‌شای نارده‌نیسه‌هان که بچی و خواجه شه‌مسه‌دین ساحیب دیوانی بۆ بانگ بکاته ناو هۆردوو. یوسف‌شاله رینگه تووشی خواجه شه‌مسه‌دین هات؛ که هر بۆ خۆی به‌رو هۆردوو ی خان ده‌هات؛ ده‌گه‌لی گه‌رایه‌وه. نەرغون‌خان هر له‌وی خواجه شه‌مسه‌دینی کوشت. یه‌کیتک له زانایان له شینی خواجه شه‌مسه‌دیندا گوتویه:

له وه‌تا تیشکت بی سهر و شوینه ئاسۆ له شینیدا شه‌لالی خوینه
مانگ جگه‌رسووتاو، زوهره رهنگ زهره شه‌وگار ره‌شپۆشه و هه‌ناسه‌سهره

نه‌تابیک یوسف‌شاله ئاخروئۆخری ژیانیدا نیزی له نەرغون‌خان خواست که بگه‌ریته‌وه ولاتی خۆی و له ناو خزم و کهسانیدا رژۆگاری به‌سهر به‌ری. خانیش زۆر به‌ رووی خۆشه‌وه نیزی‌دا و به‌پتی کرده‌وه. یوسف‌شاگه‌بیشته‌وه لوپستان و له‌وتیه ده‌چوه کوه‌کیلۆیه، له رینگه خه‌ونیتیکی زۆر په‌ریشانی دیت و گه‌رایه‌وه. زۆری بی نه‌چوو له سالی ۶۸۴ ک (۱۲۸۵ ز) دابه یه‌که‌جاره‌کی سه‌ری نایه‌وه. دوو کوپی له پاش به‌جی مان: نه‌فراسیاب و نه‌حمه‌د.

نه‌تابیک نه‌فراسیاب کوپی یوسف‌شا

له سه‌رفه‌رمانی نەرغون‌خان نه‌فراسیاب کرا به‌ جی‌نشینی یوسف‌شاو هاته‌وه بۆ لوپستانی. نه‌حمه‌د براشی لای نەرغون‌خان هیشته‌وه که له خزمه‌تیدا بی.

نه‌فراسیاب پیاویکی ده‌ست و دل‌ده‌ش و پروکه‌ش و زۆرکار و زۆردار و بی‌هزه و خوینپرێژ و بی‌قه‌پر بوو. وه‌ک دوویشک و ابوو؛ بگه‌بیشتایه‌ هر چه‌ک، چزوتیکی تیرا ده‌کرد؛ زیانی به‌ هه‌مووان ده‌گه‌یانده‌. ته‌نانه‌ت دۆست و کاربه‌ده‌ستانی باوکیشی له‌ گه‌روگری و گه‌زنده‌یی نه‌و نه‌خه‌لسی بوون. په‌لپی به‌م ده‌گرت و به‌هانه‌ی به‌و ده‌گرت و هر ساته‌ گۆلمه‌زیکی ده‌نایه‌وه؛ تالانی ده‌کردن و ده‌یکوشتن و له‌ سه‌ر کاری ده‌ر ده‌کردن و به‌ پیاوی خوینپری و تۆری جیگه‌ی پر ده‌کردنه‌وه. وای لیته‌ات زۆریه‌ی پیاوماقوولان و که‌یخودایانی لور، له‌ به‌ر ده‌ستی پایان کرد و په‌نایان به‌ نیسه‌هان برد.

نه‌فراسیاب په‌ره‌قزل ناوی ناموزای خۆی نارد که بچی نه‌و په‌نابه‌ر و هه‌لاتوانه‌ له‌ نیسه‌هاندا

بگری و دستبهسته بژ لورستانیان بهری کاتهوه. لهو سمرویه ندانه شدا دهنگ داکهوت که نهرغونخانی مغول مردووه. پدهرقزل دهرفته تی لهو ههله هیتنا و دهگهل سلفورشادا ریک کهوت و خوی له مغولان یاغی کرد.

بایدو^۱ - که سهردار و سهر داروغهی نیسفههان بوو- به دهستی نهو قزله کوژرا و فهرمانیسی داکه خودبه له سهر بهرزهکان به ناوی نهفراسیابی نهتابیک بخوینرتیتتهوه. نیتسر لهو روزهوه نهفراسیاب سهریهخویی خوی راگیانند و گورجینک چهند کهسینکی له پیوانی تایبهتی خوی دانا که حکومسهتی عراقی^۲ بژ بهرپوه بهرن و بژ خوشی لی برا که پاتهختی مغولان بگری.

جهلاله دینی کوری توکلهی وهک پیشهرو دهگهل لهشکریکدا ناردهسهر دهریهندی گریهرو^۳ - که لهشکریکی یهکجار زوری مغولی تیدا بوو- لهشکری لورستان به سهریان دادان و زوریان شپزه کردن و مغول ههلاتن. لورهکان بهو سهرکهوتنه زور له خوی بایی ببوون و کهوتنه شوین شکستهیان و خویان گیاندهناو مال و مندالان و دهستیان کرد به تالان و کاری ناشایسته کردن.

مغولهکان که زانیان ناموس و نابروویان کهوتوته دهست دوژمن، نیتسر خوینیان کولی و به دلپری پایان دایهوه سهر لوران و کاریکیان پی کردن به داستان بگهپیتتهوه. دهلین نهو روزه ژنه مغولیک - ههر به دهستی خوی- دهلوری کوشتوه. کاتی دهنگ و باسی نههم کارهساته گهیشته ناو سوپاگهی ههرهگهورهی مغول و کهیخاتووخان ناگادار کرا که نهفراسیابی لی یاغی بووه، نه میرتولدای یهداجی به دههزار شهرکهری مغول و به لهشکری لوری بچوکهوه ناردهسهر نهفراسیاب.

شهریکی زور خویناوی له نیواندا پروی داو تولدای، نهفراسیابی به دیل گرت و بالی بهست و ناردی بژ لای کهیخاتووخان. نهروکخان و پادشاختوونی کرمانی تکایان بژ کرد و کهیخاتووخان بهوانی بهخشی و ناردیشیهوه سهر لورستان.

۱- بایدوتوغل کوری نهبقاخان، کاتی نهرغونخان هاته سهر حوکم، عراقی عهجهمی پی سپارد و له سهر نیسفههان کردیه نایی خوی. جهمیل

۲- هیندیک له خزمانی بژ به سهر راگهیشتنی ههمهدان و فارس هتا خلیجی فارسی دیاری کردبوو. جهمیل

۳- گریهرو یان گهرمود رهنهگه کوهرمود بی که زنجیره کیتیکه له کوردستانهوه به ناو فارس و کرماندا دهکشی تا دهگاته چپای پشت بامی بهلوچستان؛ له نیوان نیسفههان و کاشاندا ۳۰۰۰ میتر بهرزه. عدونی

نه فراسیاب نه حمه‌دی برای خوی له لای که یخاتووخان به‌جی هینشت و هاته‌وه لورستان و دهست به جی نامؤزایه‌کی خوی و گه‌لیک له سهرداران و پیواماقوولانی، به بی هیچ سووچ و تاوان کوشت.

کاتی غازان‌خان هاته سهر ته‌ختی پادشایه‌تی، نه فراسیاب چووه لای که‌وته خاک و پایه‌وه و غازان‌خان رووی دایه و همر وه ک پیتشو کردیه‌وه به فرمان‌په‌وای لورستان.

سالی ۶۹۵ ک (۱۲۹۵ ز) که غازان‌خان به‌رهو به‌غدا ده‌چوو، نه تابییک نه فراسیاب له سنووری هممه‌دان خوی گه‌یاندی و دل‌سوژی خوی نیشان دا. غازان‌خان زوری ریژ لی‌گرت و به دل‌لی خۆشه‌وه به‌ریی کرده‌وه.

لهو گه‌رانه‌ویه‌دا تووشی بوو به تووشی حاکمی هورقوداق (سورقوداغ) که له فارسه‌وه ده‌چووه لای غازان‌خان. نیوه‌زۆر و نیوه‌خواهیشته هم‌چۆنیک بوو ده‌گه‌ل خۆیدا گیت‌پایه‌وه و پینکه‌وه چوونه‌وه لای خان. ههرچی نه فراسیاب کردبووی و ههر کرده‌ویه‌کی ناپه‌سند و گه‌ندی هه‌بوو. نهو نه‌میسره نووک و به‌دی له به‌رده‌می غازان‌خان دانا و نه‌و‌ندی بوو چهند نه‌و‌ندی شی خسته سهر و دل‌لی غازان‌خانی وا لی پر کرد که دهست به‌جی فرمانی کوشتنی ده‌رکرد.

نه تابییک نه‌سره‌ته‌دین نه‌حمه‌د، کوری یوسف‌شا ۳۸
له پاش کوژرانی نه‌تابییک نه فراسیاب، غازان‌خان نه‌حمه‌دی کوری یوسف‌شا، برای نه فراسیابی کرده فرمان‌په‌وای لورستان. نه‌سره‌ته‌دین پیاویتیکی ده‌ستودل پاک و ناکارچاک و گه‌لدۆست بوو. به ماویه‌کی زۆرکه‌م توانی - به‌هه‌توانی به‌زه‌یی - برینی دل و ده‌رونی گه‌له چه‌وساوه‌که‌ی ساپیژ بکاته‌وه و به - شنه و سروهی دل‌سوژی - تۆزی نه‌هاتی و هه‌ژاری، له پیل و پۆری داماوان و پینشیل کراوانی هاوینشتمانی ره‌واند و هیم و بناغهی گه‌ر و بی‌فه‌ری، له بهر یه‌ک هه‌لته‌کاند و کزه‌بای نازادی، نالای خۆشی و شادی له هه‌موو لورستاندا شه‌کانه‌وه. هه‌رگیز له فرمان‌یشته خودا و پیغه‌مبهر

۱- سالی ۶۹۶ ک (۱۲۹۶ ز) کوژراوه. نه‌مینه‌که‌ی ده‌لی: غازان‌خان فرمانی قه‌لاچوی کرده‌کانی ده‌رکرد. په‌نجا هزار کوردیان کوشت و وردهو به‌خسیریان به تالان بردن. وای لیته‌اتبوو کوره کوردیکی دوازه‌ساله‌یان به دوازه‌دره‌م فرۆشت و گوئلیکیکیان به پینچ دره‌م ده‌دا و نرخ‌ی شه‌کیک دره‌میک بوو. نه‌مه‌ش له تۆله‌ی نه‌وه بوو که نه‌و کوردانه - له دژی خان - یاریده‌ی میرنه‌ورۆزیان دا. جه‌میل

دەرنەدەچوو؛ دابووێه سەر شاپێی راستی و دروستی و هەرگیز بە سەر نەدەچوو. ماوێ سی و هەشت ساڵ فەرمانرەوایەتی کرد و ساڵی ۷۳۳ ک (۱۳۳۲ ز) بە مردنی خۆی مرد و گیانی پاکێ بەرەو بەهەشتی بەرین کەوتە فرین.^۱

ئەتابیک ڕوکنەدین یوسف شا کۆری ئەحمەد

بوو بە جێنشینی باوکی. ئەویش شەش ساڵ^۲ بەو پەڕی مەردی و نەبەردی و دڵسۆزییەوه کاروباری دنیاواری راپەراند و لە دادگەری و هەزارپەرەریدا لە باوکیشی تێ پەراند. واتا لە ڕۆژگاری ئەودا وەک کورد دەلی، گورگ و مەر پێکەوه شاوی خواردۆتەوه. ڕۆژی شەشەمی مانگی جیمادی یەکمەمی ساڵی ۷۴۰ ک (۱۳۳۹ ز) گیانی پاکێ بۆ بەهەشت بانگ کراوه و تەرمی پیرۆزی لە مزگەوت و مەدرەسەیکدا - کە ڕوکنابادی ناو - بە خاک سپێراوه.

موزەفەرەدین ئەفراسیاب ئەحمەد کۆری یوسف شا

۱- قوتبەدین کۆری عیبادەدین پەهلەوانی کردبووه هەمەکاری خۆی و خوسرەوشای کۆری مەلیک حسامەدینی بە سەرداری لەشکر دیاری کردبوو. زانای زۆر خۆش دەویستن؛ زۆر کتیبیان بە ناوی ئەو پازاندۆتەوه؛ لەوانە: /تاریخ المعجم فی أحوال ملوک العجم که فەزلولاقەزۆینی نووسیویه. چوارسەدوشتیست مەدرەسە دیستی دروست کردووه؛ چلیان لە شاری نێزەج و ئەوانی تریش لە جێی دیکە؛ سێ یەکی داهاشی ساڵانە خۆی لەو مەدرەسانە بەخت دەکرد. حافیزی شیرازی شاعیری بەناوبانگ، کۆری کەمالەدینە و کەمالەدین لە لورستانەوه هاتۆتە شیراز. حافیز یەکیک بوو لە شاعیرانی بارەگای ئەم ئەتابیکە نەسرەتەدینە و لە چەند جێیەیدا پێی هەلگوتووه. وەک ئەو غەزەلەی کە تێیدا دەلی: «گر نبودی شاهیحیی نصرتالدین از کرم» یان لە جێگەیکێ تردا دەلی: «فلک جینەکش شاه نصرتالدین است» واتا: ناسمان سوژەبوو شا نەسرەتەدین دەبا. جەمیل

۲- لە مردنی باوکیەوه تا مەرگی خۆی دەبیستە هەشت ساڵ. بەلام ئێبنوبەتوتە لە سەفەرنامەیکیدا، ج ۱، ۱۲۲ ل دەلی: ئەتابیک یوسفشا دەساڵ فەرمانرەوای بووه؛ بەسرا و خۆزستان و فەیروزان و چەند مەلێنێکی تریشی لە ژێر دەستدا بوو و کە مردووه، لە ڕوکنابادی شیراز نێژراوه. حافیزی شیرازی زۆر بەو ڕوکنابادەهەل دەلی کە هەر دەسکردی ڕوکنەدینیش بووه. جەمیل ئەوەست ئەو نێژراوی ئەو سەرناوێ هەسارێ بەکی لاواز ە

۳- ئێبنوبەتوتە لە نێزەج چاوی بەو ئەتابیکە کەوتووه و دەلی: کۆری ئەتابیک نەسرەتەدین ئەحمەد و برای ئەتابیک ڕوکنەدین یوسفشایە. جەمیل

له پاش مردنی باوکی تاجی فرمانپه‌وایی لوپرستانى به لاتیلایگی سهریه‌وه نا. له پوژگاری شه‌ودا مانگیله‌ی ئالای شه‌میرته‌ی‌موروی کوره‌کانی به تیشکی جیهانگیری سهر زه‌ویسی، ته‌نیه‌وه و لوپرستانیش وه‌کووو هه‌موو خاک و ناوی ئیتران زه‌مین، هاته ژیر قه‌له‌مپه‌روی شه‌م. پوژی دووشه‌مه بیست و سینه‌می مانگی جیمادی دووه‌می سالی ۷۹۵.ک (۱۳۹۳.ز) ته‌ی‌موروی‌له‌نگ فرمانی فرمانپه‌وایی لوپرستانى بو موزه‌فهره‌دین مؤر کردوه. له پاش شه‌و فرمانه موزه‌فهر، زوری بهر له ژیان نه‌خواردوه و گیانی پاکى به خودای نه‌مر شه‌سپاردوه.

ته‌تاییک‌په‌شه‌نگ کوری یوسف‌شا^۱

له پاش نه‌مانی مامی، فرمانپه‌وایی لوپرستان بو شه‌و مایه‌وه. شه‌ویش زور له سهر ته‌ختی ده‌سه‌لاتداری نه‌مایه‌وه و له ناو نوینی مهرگدا سهری نایه‌وه.

ته‌تاییک‌نه‌حمه‌د کوری په‌شه‌نگ

له جینگه‌ی باوکی ناوی فرمانپه‌وای لی نرا؛ به‌لام له پوژگاری شه‌ودا لوپرستان بریه‌تی بوو له زور چۆلگه و چند کاولگه و ویرانه‌یه‌ک، زیوی تیندا ده‌زا و مامزی لی ده‌حه‌سایه‌وه. له لانی چه‌قه‌ل و لانه‌ی کونده‌بوو به‌و لاره‌ ناوه‌دانی تیندا نه‌ما.^۲

۱- تاریخی عمومی ده‌لی: پیاوینکی باش بووه. شه‌مین‌زه‌کی ده‌لی: له پوژگاری شه‌ودا لوپرستان ویران ببوو؛ چونکه هه‌میشه ده‌گه‌ل به‌ری موزه‌فهردا شه‌ریان بوو؛ شاه‌نهوری موزه‌فهری له په‌ستا له شووشته‌روه په‌لاماری لوپرستانى ده‌دا. په‌شه‌نگ به یارمه‌تی شاشوجاع -که برای شاه‌نهور بوو- توانی شاه‌نهور له کۆل خۆی کاته‌وه. هیندیک سکه‌ی شاشوجاع له نیشه‌ج دۆزراوه‌ته‌وه. میژووویان له نیتوان ۷۶۲ و ۷۶۶‌ی کۆچی دایه. جه‌میل

۲- هۆیه‌ک‌شی شه‌مه‌ بوو: شه‌حمه‌د یان پیره‌شه‌نگ و مه‌لیک‌هۆشه‌نگی خزمی به شه‌ر هاتن و هۆشه‌نگ کورزا. شاه‌نهور له تۆله‌دا شه‌حمه‌دی له لوپرستان ده‌ریه‌پاند و لوپینکی سهرناسی له جینگه‌ دانا. سالی ۷۹۵.ک شه‌حمه‌د چوه لای ته‌ی‌موروی‌له‌نگ؛ شه‌ویش لوپرستانى دایه‌وه. دوو هه‌زار مالتیکی لوپیش که ده‌گه‌لی ناواره ببوون هاتنه‌وه سهر جی‌ویتی خۆیان. ته‌ی‌موروی‌له‌نگ شه‌فراسیابی برای شه‌حمه‌د و شاه‌نهوری -وه‌ک بارمه‌ته- برده‌سه‌مه‌رقه‌ند. له دواییدا لوپرستانى له نیتوان شه‌حمه‌د و شه‌فراسیاب دابه‌ش کرد. له پاش مردنی شه‌میرته‌ی‌مور، پیره‌مه‌مه‌د، پیره‌شه‌دی گرت و له قه‌لای کوه‌اندزا به‌ندی کرد. سالی ۸۱۱.ک دووباره لوپرستانى ده‌ست که‌وته‌وه؛ ←

ته تاييك ته بوو سه عید کوری ته حمده^۱

له پاش بابی چند سالتیک له لورستاندا معزنايهتی کرد و سالی ۸۲۷ ک (۱۴۲۳ ز) مرد.

ته تاييك شاحوسین

کوری ته بوو سه عید کوری ته حمده کوری په شهنګ کوری یوسفشا، بو ماوه یه کی زور کم به سهر نهو مه لېه نده پراگیشته و هر له سالی ۸۲۷ ک (۱۴۲۳ ز) دا به دهستی غیاسه دین کوری هوشه نګ کوری په شهنګ کوژرا.

میرزا سولتان نیبراهیم کوری میرزا شاپرڅخ، له شکرې نارده سهر غیاسه دین و له ولاتی درپه پانده. ئیتر له وساره له و بنه ماله که سیان فرمانپه وایه تی لورستانیان نه کردوه.

گیلی لات وایی ژیان تا ماوی هر بو لایه که کونه فرتولی جیهان هر تاوه بو زاوایه که

→ به لام ناژاوه یه کی ناوخوی له ناوی برد. جمیل

دز وانا قهلا، کوهان دز: قهلائی کتوان؟ یان قهلائی که له دووگه وشتی ده کا. ههژار

۱- بهر لهوه دوو سالان به بارمته له شیراز گل درا بزوه. جمیل

بهندی چوارهم

فهرمانره‌وایانی لوری پچووک^۱

وهك له‌مه‌وبهر گوتمان نهم ناوی لوره بۆیه به سهر نهو كوردانه‌دا بپاوه كه وهختی خۆی له «كول»ی مانپود ژیاون و له دوایی له بهر زا و زوی زۆر و وهچه خستنه‌وه، جینگه‌یان بهرتنه‌نگ بسوه و دهسته دهسته و تیره تیره‌یان لی جیا بۆته‌وه و ههر لایه رووی كردۆته لایه‌كه‌وه. ههر كۆمه‌لێکیان له ههر جینگه‌یهك ده‌گیرسانه‌وه، ناوه‌كهیان ده‌كرد به ناوونیشان و به‌وتیه ده‌ناسران. وهك هۆزی جه‌نگروویی و نۆتری.

نهو تیره لورانه‌ی كه به بنیچه نه‌چنه سهر كۆنه دانیشتوانی كول، لوری ته‌واو په‌سه‌ن و بینگه‌رد نین؛ وهك هۆزه‌كانی: ۱- كرۆسکی ۲- لیسکی ۳- پۆژی‌یه‌یانی ۴- ساکی ۵- شادلوویی ۶- دادووعه‌یانی ۷- محهمه‌د كه‌ماری؛ كه به لوری په‌سه‌ن داناندرین و زپه‌لورن.

هۆزی جه‌نگروویی - كه فهرمانره‌واكانی لوری پچووك له‌وانن- له لوره په‌سه‌نه‌كانن و ده‌چنه‌وه سهر تیره‌ی شه‌لبۆری. هه‌روه‌ها تیره لوره‌كانی: ۱- كارانه ۲- زه‌پنگه‌ری ۳- فه‌زلی ۴- ستوه‌ند ۵- ئالانی ۶- كاهكاهی ۷- په‌خوارکی ۸- درې ۹- براره‌ند ۱۰- مانگره‌دار ۱۱- نه‌نارکی ۱۲- بوله‌بباسی ۱۳- عه‌لی‌ماماسی ۱۴- كینجایی ۱۵- سلکی ۱۶- خوده‌کی ۱۷- نه‌درۆیی و گه‌لیك هۆز و تیره‌ی تریش له‌و لوره په‌سه‌نانه‌ن. به‌لام هۆزه‌كانی: ۱- سامی ۲- نه‌سپان ۳- سه‌هی و ۴- نه‌رکی^۲، نه‌گه‌رچی به شیه‌وی لورپیش داخپۆن، لور نین و ته‌نیا ههر نه‌وه‌نده‌یه كه بۆره‌پیاگ و

۱- نه‌سكه‌نده‌رمونشی خاوه‌نی تاریخی *عالم‌آرای‌عباسی* ده‌لی: لورستانی پچووك ده‌كه‌وتیه باشووری عیراقی عه‌جهم و له پاناییدا هه‌مه‌دان و عه‌لی‌شوكر و خۆزستان ده‌گرته‌وه و له درێژاییدا له شاری برووجرده‌وه تا نزیک به‌غدایه ده‌چی. مه‌ودای سه‌د فرسه‌خێك ده‌بی و شاره‌كانی خوره‌ماباد و نه‌لشه و سه‌دمه‌ره و خاوا و هه‌زفین، له سهر لورستانی پچووكن. جه‌میل

۲- نه‌رکی یان هه‌رکی، نیستا به شیه‌وی کرمانجی داخپۆن؛ له لیوای هه‌ولێز و له لای شنه‌و و مه‌رگه‌وه‌پێ زۆرن. هه‌زار

ره‌مه‌کی بوون و له گونده‌کانیاندا به مسکینی دامه‌زراون.

هدتا سالی ۵۵۰ ک. (۱۱۵۵ ز.) لوره‌کان سهرداری سهره‌خۆیان له خۆیان نه‌بووه و ههر راسته‌وخۆ

له ژێر فهرمانی خه‌لیفه‌ی به‌غدادا بوون.

له دوا‌ییدا لورستان خرایه سهر عیراقه‌وه و حسامه‌دین‌شوهلی -که له تورکه‌کانی نه‌فشار و سهر به سه‌ل‌جووقیه‌کان بو- کرا به فهرمانه‌ه‌وای لورستان و هیتندیک له خۆزستان. دوو کهس به ناوی محمه‌د و کهرامی، کورانی خورشید^۱ -که له هۆزی جه‌نگرووی بیرون- چوونه لای حسامه‌دین‌شوهلی و گه‌لێکیان ریز و پایه په‌یدا کرد و بوونه پیاوماقوول و سهرناس. له نه‌ته‌وه‌ی شه‌و دوو برابه، پیاوی زۆر نازا و کارامه و ژێهاتی هه‌لکه‌وتن و یه‌ک له‌وانه شو‌جاعه‌دین خورشید بووه؛ که له دوا‌یی باسی ده‌که‌ین.

ههر له‌و سهرده‌مه‌شدا سورخاب کورپی عه‌یار -که له‌وه پێش شتیکمان ده‌ریاره نووسی- یه‌ک بوو له ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی حسامه‌دین‌شوهلی. پۆژتیک له جه‌نگه‌ی راووشکار، شو‌جاعه‌دین خورشید و سورخاب کورپی عه‌یار، له سهر که‌رویشکیک لییان ده‌بیتته هه‌را و کار به جییه‌ک ده‌گا که هه‌ردووک لا به شیرێ پرووته‌وه بۆ یه‌کتر ده‌چن. حسامه‌دین شوهلی ناویان ده‌گا و شه‌ره‌که داده‌کوژیستی؛ به‌لام هه‌ردووک له دلدا رک له یه‌کتر هه‌لده‌گرن و لیک ده‌خه‌فتین.

له پاش ماوه‌یه‌ک حسامه‌دین‌شوهلی گزیرایه‌تی هیتندیک له لورستانی به شو‌جاعه‌دین سپارد. سورخابی‌شی ههر له‌و مه‌له‌به‌نده‌دا کرده‌گزی‌ری چهند شوینتیک.

چونکه کاربه‌ده‌ستانی عیراق زۆریان زۆری بۆ دانیشتوانی لورستان ده‌هیتسا و به نامه‌ردی و دل‌ره‌قی ره‌فتاریان ده‌گه‌ڵ ده‌کردن و هه‌موو له ده‌ستیان به زاله و شاه و ناله بوون، هانایان به شو‌جاعه‌دین برد و تکیان لی کرد که بۆ خۆی سهره‌رستیان بی و له به‌رامبه‌ر ده‌ستدرێژاندا په‌نا و

۱- حوسین‌حوزنی ده‌لی: نه‌و خورشیده‌له هۆزی حوسنی (هه‌سه‌نوه‌ند هه‌سه‌نویه‌ی) کورده‌و حکومه‌تی لوری بچوک، که پێیان گوتوه حکومه‌تی خورشیدی به ناوی نه‌وه. *دائرة‌المعارف* ده‌لی: به‌ر له دامه‌زرانی ده‌له‌تی لوری بچوک، خورشید ناوتک ده‌بووه وه‌زیری حاکماتی لورستان. دوور نیه نه‌و ناوه له‌و سهرچاوه هه‌لقولا‌یی. تاریخی عالم‌نارا پێیان ده‌لی: عه‌باباسی. گۆیا خۆیان به وه‌جه‌ی هه‌باباسی کورپی ئیمام عه‌لی زانیوه. به‌لام نه‌مه راست نیه " ههر چونکه دۆستی به‌غدا بوون، بۆیه ناوی هه‌باباسیان به خۆیان‌ه‌وه نووساندوه. جه‌میل

پشتيان بى.

لەو سەرۆبەندەشدا حسامەدەين شوھلى مرد و شوجاع بوو بە ھەمەكارە و پوژبەپوژ بەھىتر دەبوو؛ تا واى لىھات لە ھەموو لوپستاندا كەس لە ھەرمانى دەرنەدەچوو. وردەوردەپىتى بە سورخابى غەنىمى خۆى ھەلكىشاوھ و دەستى كورت كردوھ و تەنگەتاوى كرد و ھىچكى لى ھىنايەوھ يەك؛ ھەتا كردى بە گزىرى خۆى لە مانرود. نىتر ھەموو ولاتى لوپى بچووك كەوتە دەست شوجاعەدەين خورشىدەوھ.

شوجاعەدەين كوپى خورشىد

كوپى ئەبووبەكر كوپى مەھمەد كوپى خورشىد

لە دواى ئەوھ كە خوداى گەورە ئەو ئاوپرە بەخىرەى لە ولاتى لوپستان داىەوھ و مەردىكى وەك شوجاعەدەينى بۆ پەخساندن و ھەرمانرەواى لوپستانى بچووكى دامەزراند و سەر و سامانى بە كاروبارى دا، ئەوسا دووكوپى خۆى؛ بەدر و ھەيدەرى كەردەسەر كەردەى لەشكر و ناردنىە سەر سەما بۆ شەرى ھۆزى جەنگرۋى. ئەوانە گەينە بەرەوھ و قەلاى رەشيان ئابلۆقەدا. لە شەرى دەورى قەلادا ھەيدەر كوژرا. كوژرانى ھەيدەر زۆرى كار كەردەسەر شوجاعەدەين و سوتىدى خوارد كە نابى كەس لەو ھۆزە بە زىندۋى بىتىنى و دەبى ھەمووان لە خوتىنى كوپى خۆدا بكوژى. ئەم ئاگرى تۆلەيە سووتماىتىكى ناىەوھ كە خەلكى ئەو ناوچەيە بەجارتىك لە گيان و ژيان بىزار بوون و ھەركەسە شەرە و شاتالى پىچايەوھ و ھەر ئەو پۆشتنە كە پىتى پۆشتنە، نىتر ئاوپريان وەو مەلبەندەنەداىەوھ.

ناوچەى مانرود بە چۆل و ھۆلى كەوتە دەست شوجاعەدەين خورشىدەوھ لە پاش ماوھەك لە لاىەن خەلىفەوھ شوجاعەدەين و نوورەدەين مەھمەدى براى داواكران و برانە بەغدايە و داوايان لىكردن كە دەبى قەلاى مانگرە بەجى بىلن. ئەمانىش مانيان گرت و نەياندا و ھەردووكيان خستتە زىندانەوھ. نوورەدەين مەھمەد لە زىنداندا مرد و بەر لە مردنى وەسىەتى بۆ براكەى كرد كە نەكەى ھەرگىز دەست لەو بەردەى بەردەى. شوجاعەدەين راسپىرى براى بەلاوھ زۆر پەسند بوو. ماوھەكى زۆر لە زىنداندا ماوھ و ھەرامى بە داخوازى خەلىفە نەداوھ؛ بەلام لە ئەنجامدا كە لىسى روون بوو تا قەلا نەدا، ھەزار تەقەلا بدا بەرى نادەن و ئەویش بە مەردەى براكەى دەچى، بە ناچارى مىلى داو لە

بەيرانبەردا قەلەپەكى تىرى لە خەلىفە خواست و ئەويىش ناوچەى تەپرازەكى لە باتى قەلەپە مانگرەى پىسى بەخشى؛ كە ھەر سەر بە خۆزستانە.

شوجاعەدەين كە پزگار كرا، ھاتەو ھەر لورستان و سى سالى تر فەرمانرەوايى كرد. لە ناخروئۆخرى ژيانيدا لە بەر پىرى خەرەفا بوو؛ چاكە و خراپەى لىك جوى نەدە كەردەو. بەدرى كورپى و سەيفەدەين پوستەمى برازاي - كە كورپى نوورەدەينى بوو - ھەمىشە لە بەر دەستيدا بوون و كار و بارىيان بۆ بەرپۆتە دەبرد. لەو سەرۆبەندانەدا مەلىكى بەيات - كە توركىك بوو - لەشكرى ھىنايە سەر لورستان و دەستى بە تالان و بۆز و شەپە خۆزى كرد. لەشكرى لورستان بە سەر كەردايتى بەدر و سەيفەدەين پوستەم، بەرەنگارى ئەو دۆزمنە ھىرش ھىنە بوون و لە پاش شەپە و كوشتارى زۆر، لەشكرى بەياتى تورك شكا و زۆر بە شەپزەيى راونرا و مەلەبەندى بەياتانىش خراپە سەر لورستانى.

شوجاعەدەين لە ئەنجامى ئەو سەر كەوتنە گەورەدا، بەدرى كورپى و سەيفەدەينى برازاي - بە جووتە - كەردە جىنشىنى خۆزى و بۆي دانان كە لە پاش مەرگى ئەو، ھەردوو كيان پىنكەو بە سەر ولاتە كە رابگەن.

سەيفەدەين دەيوست بەدر بەفەوتىنى و جىگەى مامى ھەر تەنيا بۆ خۆزى بىستىنى. چووە بن كلىشەى شوجاعەدەينەو و دللى كرمى كرد و واى بردە مەيشكىەو كە بەدر و ژنە كەت دەيانەوى دەرمانداوت كەن و لە ناوت بەرن. شوجاعەدەين - ەو كە گوتمان - خەرفابوو، ھۆش و گۆشپىكى ئەوتۆي نە مابوو كە راستى و درۆي ئەو دووزمانى دەبناوان بكا، گورجى باوهرى كرد و فەرمانى دايبە كە بەدرى بۆ بكوژى. بەلام سەيفەدەين پوستەم بۆ ئەو لە دوا پۆژدا پاكانەى خۆزى پى بكرى، ئەنگوستىلەى بە نىشانە لە مامى ەرگرت و بەدرى نامۆزاي خۆزى كوشت.

بەدر چوار كورپى لە پاش بەجى مان: حسامەدەين خەلىل، بەدرەدەين مەسعود، شەرەفەدەين تەھمەن و ئەمىرەلى.

ماوھەك بوو بەدر كوژرابوو؛ روژتىك شوجاعەدەين پىسارى كرد: گەلۆ! بەدرى كورپم بۆ نايىنم؟ ھىندىك لە ھاونشىنان و ھەمدەمانى، چىرۆكى كوژرانى بەدرىيان بۆ گىراو. بەو خەبەرە پر كەسەر و دلتەزىنە زۆر تىك چوو. نىتر پەژارەى مەرگى بەدرى جوانە مەرگى، بىستى لى بىرى و سالى ۶۲۱ ك. (۱۲۲۴ز) بە داخى بەدرەو سەرى نايبەو و پووپەرى ژيانى ھەلئرايبەو.

دهلئين پتر له سهد سال ژياوه. له بهر دادگهري و ئاكارچاكي، لوړان به پياوچاكي دهزانن و ئيستتهش گۆره كهي رووگهي نيازانه و بؤ ودم دچنه سهري.

سه يفه د دين پوښتم

كوي نوږه دين كوي نه بو به كر كوي محمه د كوي خورشيد

له پاش مردني شرجاعه دين، سوو به فرمانه واي سه ربه خوځي هم مو لوړستاني بچوك. حسامه دين خليل - كوره گوره ي به در - سهري خوځي هه لگرت و پروي كرده به غدايه و له وي مایه وه. سه يفه دين زور به دلنه رمي و دلسوځي ده گهل ژيږده ستاني خوځيدا ده بزو ته وه. له رۆژگاري نه ودا كه س نه يده تواني هينده ي په ربه كايه ك ناروايي بكا. كامه راني و خوځي و هه رزاني به يه كساني هم مو خاكي لوړستاني ته نيښووه. ده گيږنه وه كه هه ر له رۆژگاره دا ژنيك له گوندي ناشجان له جياتي ناوردوو، جوي كرډوته ناو ته ندوور و نان و شيوي پي پيژاوه. سه يفه دين كه نه مه ده بي سي ته وه بانگي ژنه ده كا و سه ركډنه ي ده كا كه چون بريوي به ناگروه ناوه و نهو كاره ناروايي لي پروداوه؟ ژنه كه له ورامدا ده لي بويهم وا كرډوه له دواړو ژدا به چيرك بيگيږنه وه كه له ده وراني سه يفه ديندا نه وه نده هه رزاني بووه، ده غل و دان بؤ سوو ته مهنې خراوته ته ندووره وه. سه يفه دين له و پهرسفه هيتايه زور دلي پشكوتووه و ژنه كهي خه لات كرډوه.

هه روه ها ده لئين له و سه ربه نده دا كه سه يفه دين هاتوته سه ر كار، شيتت كه س له پياوه هه ره نازاكاني لوړ دزي و ريگريان كرډوه و ريگهي هاتوچو له بازرگان و كاروان بپاوه و كاريه ده ستاني عيراق هه رچهندي كرډويانه و كوځشويانه، ده روستيان نه هاتوون و بويان به ربه ست نه كراون. سه يفه دين ده گزيان پاچووه و پرستي بريون و ده رده ستې كرډوون و بالآ به سته هينانوي و خستونويه زيندانه وه. كه سو كاري به دكاره كان كه وتوونه خاك و پايه وه و بؤ هه ر سه ريك له و دزانه، شيتت ئيستري شه شدانگيان داوه كه ئيستره وهرگري و ده س له دز هه لگري. سه يفه دين گوتويوه نه گه ر نه م كاره ناله باره بكم، ميژوونووسان له پاشه مله بؤم ده نووسن كه سه يفه دين بازرگاني دزفروش سووا هه رگيز نه و نه نگه ناخه مه سه ر خوځم. هه ر شيتستي هه ر له جي و ده س به جي كوشتوون.

نه و هم مو پاستي و دروستيه، ده گهل ئاكارې خيچ و خواري لوړاندا ريك نه ده هاتوه؛ ريگه له

دز و ریگر گرتنیان زور به دل نه بو! چوون و له بنهوه ده گدل شمره فهدینی برای، کاکه ویرالتهی خویمان کرد که سفه دین بکوژن و نهو جینگهی بگریتهوه. سفه فهدین پژوتیک له گهر ماوتیدا خوئی ده شوت که بهو کهمین و بهینهی زانی. سهری ده بهر دهستی سمرتاشدا بوو، به نیوه چلی هیشتهوه و ده گدل پیساوئیکی خویدا رای کرد. دوژمنان سهریان ده دوو نا و هه لیا نبری تا گه یشته چپای کلاو. پیاهه کی ده گه لی دابوو نهویش دؤستی نه یاران بوو. له پشته و هرا تیخیکی بو داهینا و لاقیکی له کار خست. سفه فهدین هیزی راکردنی نه ما و به زامداری و له بهر زوری دهرد و نازار بو سهره ردیک خشکهی کرد و که له لا له سهر لا لیتی کهوت. شمره فهدین نه بو به کری برای به پدیکانه تیریک پینکای و عهلی کوری به دری نارده سهری که له بری خوین به های باوکی سهری بیسری و که له بهری خوینته خوینی پر بیتهوه.

شهره فهدین نه بو به کر کوری نووره دین محمد

له دواي نهوی له چپای کلاو، برای خوئی گوشت و به دلنیایی هاتهوه ناو ناوایی، خیزانی به در - که دایکی حسامه دین خه لیلی بوو - ده گدل پیشوازی که راندا نهویش چوو بوو به پیریه وه و پیالهی تژی له خو شای له پیشی راگرت و گوتی له مزگینی نهو کاره دا که تۆلهی شوومت ساندوه، نهو خو شایه له دهستی من و هر گره بینوشه و نوشی گیانت بی. شهره فهدین فری کرد و ههر لاشی و ابو خو شایه و به خو شه ویستی پندراوه. نیتسر هیچ به ممدی نه زانی ژه هراوی به ده مدا کراوه. نه خو ش کهوت و له سهر جینگا کهوت و زوری دهرد و نازار کیشاو زوری کیشاهه تا که میک هه ستایه وه. تازه تۆزیک به لاره لار، که میک داره داری ده کرد، به نیازی راو و گه شتهوه پرووی کرده چپا و ده شتهوه. برایه کی شهره فهدین - که ناوی عیزه دین گرشاسپ بوو - لهو ده رچوونهی شهره فهدین هه لی باشی بو هه لکهوت و هه لیکوتایه سهر عهلی کوری به در و گوتی نه گهر برام برای خوئی گوشت، تۆ چکاره بووی خو ت تیهوه داو ناگری دوژمنایه تیت خو ش کرد؟ ههر له جیدا نهویش عهلی - له تۆلهی برای خویدا - گوشت.

حسامه دین خه لیل له به غدایه نم پرو داوانه ی بیسته وه و به هه لده داوان کهوتسه ری و بنه ره و لو رستان هاته وه. شمره فهدین ده ست و پیوه ندی خوئی تیگه یانندن: نه گهر حسامه دین خه لیل گه یشته وه و هاته پرسه ی نه خو شینم، ههر گا من جاجم به سهر خۆم هه لکیشا، نیتسه سواری سهری بن و زوو بیکوژن.

حسام‌دین هاتوه و هاته دیده‌نی نه‌خۆش و نه‌ویش وه‌ك داینابوو مه‌وجه‌که‌ی به‌ سهر خۆی دادا. به‌لام نۆکه‌ران ده‌ستیان نه‌وه‌شاند و خۆیان تینه‌گه‌یاندا. کاتی حسام‌دین ده‌رچوو ده‌روه، شه‌ره‌فه‌دین خۆی له‌ پیاوه‌کانی تووره‌ کرد که بۆچی به‌ گویتان نه‌کردم و له‌ کۆل دنیا‌تان نه‌کرده‌وه؟! گویتان میرم خۆشت له‌ نيمه‌ باشتر ده‌زانی که تازه له‌و نه‌خۆشیه‌ راست نابیه‌وه. شه‌گه‌ر تو نه‌مای جگه‌ له‌ حسام‌دین‌خه‌لیل کيمان هه‌یه‌ دروویکمان له‌ له‌ش ده‌رینی و کاروباری لوپستانه‌ هه‌لسووپینی؟ حسام‌دین جیگه‌ی هومید و هانای دوا رۆژمانه‌ چۆنی بوگۆین؟

شه‌ره‌فه‌دین تینگه‌یشت که لوپه‌کان حسام‌دینیان بۆ جینشینی نه‌و داناوه. به‌ دل لێ پرا که به‌ هه‌ر ناوایه‌ک بێ حسام‌دین‌خه‌لیل له‌ ناو به‌ری. حسام‌دین هه‌ستی کرد که په‌ی سه‌ری ده‌گه‌رین و لیتی ده‌خه‌فتن بیکوژن، دیسانه‌وه‌ پای کرد و پرووی کرده‌وه به‌غدايه‌. شه‌ره‌فه‌دین له‌و نه‌خۆشیه‌ هه‌لنه‌ستاوه‌ و ترووسکه‌ی ژيانی کوژاوه‌.

عیزه‌دین گرشاسپ کوپی نووره‌دین مسحه‌مه‌د

له‌ جیگه‌ی برای کرا به‌ فه‌رمانه‌وه‌وا و له‌ پاش ماوه‌یه‌ك براژنه‌ بیوه‌ژنه‌که‌ی خۆی -که خوشکی «سلیمان‌شأبوه» بووه- ماره‌ کرده‌وه. حسام‌دین‌خه‌لیل که شه‌م ده‌نگ و باسانه‌ی له‌ به‌غدا پینگه‌یشت، بریاری دا که هه‌ر چۆن بێ لوپستان بخاته‌ ده‌ست خۆی. له‌ خۆزستانه‌وه‌ هات و له‌شکرێکی زۆر به‌هیزی کۆ کرده‌وه و هاته‌ جه‌سته‌ی عیزه‌دینی. عیزه‌دین شه‌ر و خویترپۆی به‌ دل نه‌بوو؛ ویستی به‌ بێ هه‌را و قه‌ره‌ لوپستان بۆ حسام‌دین‌خه‌لیل به‌جێ به‌یلتی؟ به‌لام خوشکه‌کانی که‌وتنه‌ ته‌وس تینگرتن و پلار پێدادانی و زۆر به‌ ترسه‌نۆکیان دانا و به‌ تیز و ته‌شه‌روه‌ گویتان تو پیاوی شه‌ر مه‌که‌! نيمه‌ ژنینه‌ کاری پیاوان ده‌که‌ین و به‌ گویدا ده‌چین.

سه‌رکۆنه‌ی ژنان بوو به‌ هه‌سان و عیزه‌دینی تیژ کرد و چاری ناچار له‌شکری ساز کرد و به‌ره‌وی سه‌ری دوژمنی ناژۆت و له‌ نزیک گوندیک له‌واوه‌دا به‌ره‌نگاری به‌کتر بوون. زۆریه‌ی له‌شکری لوپستان دلایان ده‌گه‌ل حسام‌دین بوو. به‌ دل شه‌ریان نه‌ده‌کرد و عیزه‌دین شکا و پای کرد و نیازی

وابو خز بگه‌یه‌نیتته قه‌لای که‌ریه‌ت^۱، که مه‌له‌که خاتوونی ژنی تیدا بوو. حسامه‌دین‌خه‌لیل پیاوی له سهر پینگه دانا نه‌گهر هات بیگرن. عیژه‌دین بۆی نه‌کرا بگاته قه‌لا و حسامه‌دین له پشته‌وه‌را بۆی هات و عیژه‌دینی به دیل گرت و گفتی پیدا که نه‌یکوژی. نه‌مجار هات قه‌لای که‌ریه‌تی نابلو‌قه‌دا و قه‌لاکه سۆ پۆژان خۆی گرت و له‌مه به‌ولاره له سهر قسه‌ی عیژه‌دینی مه‌له‌که خاتوونی ژنی ده‌رگای دژی بۆ کرده‌وه و قه‌لا درا به ده‌سته‌وه و ناگری شه‌ری دامرکا و لوپستان به خروپسری که‌وته ده‌ست حسامه‌دین خه‌لیل.

حسامه‌دین‌خه‌لیل

کۆپی به‌در کۆپی شو‌جعه‌دین خورشید

له دوا‌ی شه‌وه که حسامه‌دین‌خه‌لیل له سهر ته‌ختی فه‌رمانه‌وه‌ایی لوپستان جیگهر بوو، عیژه‌دین گرشاسپی بۆ جینشینی خۆی دیاری کرد. سالتیک پینچوو‌بوو، پۆژتیک ناردی به شوین عیژه‌دیندا که بچته دیوانی. مه‌له‌که خاتوونی ژنی عیژه‌دین که‌وته دلخورتیه‌وه و لای وابو داوینکیان بۆ می‌رده‌که‌ی ناره‌ته‌وه، زۆری به ده‌وره‌دا هه‌له‌خویند که له‌و چونه خۆ ببویری؛ به‌لام شه‌وه به نامۆزگاری ژنه‌که‌ی نه‌کرد و زۆر بیباکانه پووی کرده‌دیوه‌خان. حسامه‌دین‌خه‌لیلش زۆر نامه‌ردانه له ماله خۆیدا جینشینی خۆی کوشته. مه‌له‌که خاتوون که زانی می‌رده‌که‌ی کوزراوه، هه‌رسیک کوره‌کانی - که ناویان شو‌جعه‌دین‌خورشید و سه‌یفه‌دین‌پروستم و نووره‌دین‌محمه‌د بوو - به دزیه‌وه ناره‌ده‌مالتی سوله‌یمان پاشای خالیان.

له سۆنگه‌ی شه‌وه کاره‌ساته‌وه دوژمنیه‌کی شه‌وه‌ند سه‌خت که‌وته نیتوان حسامه‌دین‌خه‌لیل و سوله‌یمان‌شاهه که هه‌ر ته‌نیا له ماوه‌ی تا‌قه مانگی‌کدا سی و یه‌ک جاریان له‌شکر به گۆیه‌کدا کرد و له نه‌نجامدا سوله‌یمان‌شاشکا و قه‌لای به‌هار^۲ و هیندیک مه‌له‌بندی دیکه‌ی کوردستان وه‌ده‌ست لوپه‌کان که‌وت. سوله‌یمان‌شادیسان له‌شکری کۆ کرده‌وه و هاته‌وه سهر حسامه‌دین و له شوینیدا به

۱- کره، کره‌خ، کره‌ق: جیگه‌یه‌که هه‌شت فرسه‌خ له شه‌وازه‌وه به لای به‌سراوه هه‌له‌که‌رتووه. عه‌ونی

۲- به‌هار شار و شو‌ریه‌یه‌کی زۆر قایم بوو له کوردستانی نیراندا و له پۆژگاری سوله‌یمان‌شادا پاته‌ختی مه‌له‌بنده‌که بوو. عه‌ونی

ناوی دهلیز بهره‌نگاری یه کتر بوون و نه‌مجار حسامه‌دین شکا. سوله‌یمان‌شاه‌هر له‌وتیوه بهره‌ودوا
 گه‌رایه‌وه؛ به‌لام حسامه‌دین دیسان خۆی لی گیف کرده‌وه و بۆ تۆله که‌وته شوتیان و دیسان پیتک
 هه‌لپژانه‌وه و نه‌مجاره حسامه‌دین، سوله‌یمان‌شای زۆر شپرتو کرد و گه‌لیتک له سه‌ر کرده‌وه که‌س و
 کاری سوله‌یمان‌شای کوشت و عومهر به‌گی برایش یه‌ک له‌وانه بوو که سه‌ریان له‌و جه‌نگه‌دا چوو.

سوله‌یمان‌شابه هه‌له‌داوان خۆی گه‌یانه‌وه به‌غدایه و هانای به خه‌لیفه برد و داد و بێدادی له
 ده‌ست حسامه‌دین له به‌ر ده‌م دانا و داوای کۆمه‌گ و هیمدادی کرد و له‌ویزه به شیتسه‌هزار که‌سی
 چه‌کداره‌وه هاته‌وه شه‌ری حسامه‌دین. حسامه‌دین خه‌لیل به‌سی‌هزار سوار و نۆه‌هزار بیا‌ده‌وه له
 ده‌شتی شاپور^۱ پیتشی لی گرتن و شه‌ر دامه‌زرا. له سه‌ره‌تادا له‌شکری سوله‌یمان‌شاخیزان بۆ نه‌گیرا و
 ملیان له هه‌لاتن نا؛ به‌لام سوله‌یمان‌شای خۆی له مه‌یداندا چه‌قی و که‌وته دنه و هاندان و ناوتیدانی
 له‌شکریانی خۆی و کاریکی کرد زۆریه‌ی زۆری هه‌لاتوو‌ان گه‌رانه‌وه ناو کۆزی شه‌ر و بایان‌دایه‌وه سه‌ر
 دوژمن.

حسامه‌دین خه‌لیل سی‌به‌سی ته‌لاقی خواردبوو که هه‌تا دوژمن نه‌شکینتی یان دوژمن خوتینی
 نه‌رژینتی، هه‌ر له مه‌یدانی جه‌نگدا بمینتی و له شه‌ر واز نه‌هینتی. دوژمن زۆری زۆر بۆ هینا و له
 هه‌موو لایه‌که‌وه گه‌مارۆیان داو ده‌ناو خۆیان گرت و کوشتیان و نه‌وسا لاشه‌که‌یان سووتاند و
 سه‌ره‌که‌یان به‌ دیاری بۆ سوله‌یمان‌شابد و له به‌ر ده‌میان دانا. سوله‌یمان‌شاگوتی نه‌گه‌ر به‌ زیندوو‌یی
 بۆ منتان هینابا نه‌مه‌ده‌کوشت. به‌لام ده‌ئیتی چی؟ کاری خودایه‌ وه‌ر ده‌با وایه‌ و نه‌م چوار
 خشته‌کیه‌شی خوتینه‌وه.

بیتچاره خه‌لیل خشتی درا به‌ر پشتی ئاواتی به‌هاری رشت و به‌ خوتین شوستی
 دپو هاتبوو تا ته‌ختی سوله‌یمان بگری دپوتیکی سوله‌یمانی گه‌یششتی، کوشتی

کوژرانی حسامه‌دین سالی ۶۴۰ ک (۱۲۴۲ ز) بووه.

۱- ده‌شتی شاپور بانویکه که‌وتۆته نیران فارس و لوپستانه‌وه. عه‌ونی

به دره دین مه سعود

کوری به در کوری شو جاعه دین خورشید

کاتی که براهیان له دهشتی شاپور کوشت، دادی خوی برده لای مهنکوقانان و پیسی گوت چونکه هموو کس دهزانی که نیمه هر له میژینهوه سر به خانه دانی خانین، بویه له به غداوه یارمستی دوژمنی نیمه دراوه و برای من کوژراوه. وا منیش هانام به تز هیناره و دهبی به باریکدا چاریکمان بکمی. مهنکوقانان^۱ به پرووی خۆشهوه وهری گرت و لاواندیهوه و ناردی بۆ لای هولاکۆخان.

کاتی هولاکۆخان دهچوهه سر به غدایه، به دره دینی دهگه لدا بوو. له ریگه به دره دین داوای له خان کرد که نه گهر به غدای گرت سوله ییمان شای بکاته به شه تالانی شهو. هولاکۆ له ولامدا گوتی ناتوانم به لئنت پی بدهم، چونکه هر خوا دهزانی چۆن دهبی. کاتی هولاکۆ به غدای گرت و کوشت و کوشتر دستی پیکرد، سوله ییمان شاله شه پندا شه هید کرا. شهوسا به دره دین له بهر هولاکۆ پاراپیهوه که مال و مندال و کسوکاری سوله ییمان شای به بهخشش بداتی. هولاکۆ بسوی کرد و فرمانی لهو بارهوه بۆ ده رکرد. به دره دین خاووخیژان و دست و پیوهندی سوله ییمان شای هموو هینانه لوپرستان. به لام له باتی شهوه که تۆله ییان لی بکاتهوه، زۆر به مهربدی دهگه لئیان بزوتتهوه و له خزم و کسوکاری خوی هه لئاواردن.

له پاش شهوهش که به غدا ناوه دان کرایهوه و ناژاوه کوژایهوه و ژینانی تیدا بووژایهوه، به دره دین به مندالی سوله ییمان شای راگه یاند که هر کس به غدای پی له لوپرستان خۆشتره، با بسچیتتهوه و لهویش له بیسم ناچیتتهوه و چاوه دیزی ده کم. هر که سیش ده مینیتهوه و به خزمایه تی من رازیه، شهوا نامادهم بیانکه مه بووک و زاوای خۆمان و له خۆمان هه لئه پرتن.

هیندیکیان له سر داخوازی خۆیان چونه به غدایه و شهوانه شیان که مانهوه به ریژهوه گلدرانهوه و له ماله میرانهوه ژینان پی دران و کیویان لی خوارزان و به خزمایه تی خانه دانهوه دامه زران.

۱ - شهوهی چنگیزخان و برای هولاکۆخان و چواره مین پادشای بهرهی چنگیزیان بووه. هولاکۆ پۆژاوی ناسیای بهو گرتوه و که بلای خانی برای تریشی بهرهو پۆژهه لاتی ناسیا ناردوه. له پۆژگاری مهنکوقاناندا لویسی نۆیم پادشای فرانسسه پیی پتشنیار کرد که خان بیته خاچهرست و همدوکیان له دژی موسولمانان به کتر بگرن؛ خان گوتی نه دایه. عهونی

به دره دین مسعود پیایکی دادگر و ههژار پهروه و دلنهرم و خوتنده وارتيکی هونهروهه بسوه. ده لئين چواره هزار مسهلهی هدر له مهزه بهی شافعيذا له بهر کردوه و نهوندهش له خوا ترساوه که هدرگيز دؤخيني نارهواي نه کردؤتموه.

به دره دین شازده ساله فرمانه هوايي کردوه و له سالي ۶۵۸ ك (۱۲۵۲ ز) داخواي گهروه بسؤ خؤي بردؤتموه.^۱ له پاش مهرگي به دره دین مسعود، جه ماله دین بهدر و ناسره دین عومهر - کوراني به دره دین - ده گهله تاجه دین کورپ حسامه دین خه ليلدا له سر کورسي فرمانه هوايي لورستان به کيشه هاتن. کار گه يشته نهو جيگه به کاره که يان گه ياننده بهرده می نه باقاخاني مغول که پسي رابگا و بؤيان به کلا بکاتهوه. کاتي گه يشتنه باره گاي هژدووي نه باقاخان، به فرماني خان هدر دوو کورپ به دره دین کوژان و تاجه دین کرا به فرمانه هوايي لورستان.

تاجه دین شا

کورپ حسامه دین خه ليل کورپ بهدر کورپ شوجاعه دین خورشيد

ماوهی هه فده ساله له لايهن نه باقاخانهوه به سر لورستان راگه يشت و سالي ۶۷۷ ك هدر به فرماني نه باقاخان کوژا و لورستان درايه دست فده که دین حسمن و عيژه دین حوسين که هدر دوو کيان کورپ به دره دین مسعود بوون. فده که دین کرا به حاکمي ولاي^۲ و عيژه دین ينجؤ^۳ يان پي سپارد. برياريش وا درا که له پاش فده که دین، عيژه دین بيته جينشين.

نهو دوو براي به ماوهی پازده ساله به جووت فرمانه هوايي لورستان بسوون و زؤريان گه شه پيدا و پيشيان خست و گه ليک له دوژمنان و نه ياراني خؤيان له سر ريگه لابرده دستيان به سر ولاته کاني

۱- تاريخ عمومي، ج ۵، ل ۲۰۵ ده لئ: ۱۸ ساله فرمانه هواي بووه و سالي ۶۶۷ ك مردووه. جه ميل

باوكي سالي ۶۴۰ کوژا و ۱۶ سالي وه سر خه ده بيته ۶۵۶، انا سالي کرتني بهغدا. ده شلي تا ناوه دان بوونهوهی بهغدا ماوه. وا دره ده کورپ ماوهی حوکمي وه که گفتي تاريخي عمومي وه له ميژووي مردنيشيدا قسمی شهره فخان راسته. هه ژار

۲- نه ميسزه کی به دلاری نووسيوه و ده لئ به دارايی ده ولت راگه يشتنه. جه ميل

۳- ينجؤ وانا: چاوه ديري ملکی تايبه تي خان و خه زيني خان. جه ميل

بهیات و بیشر و نه‌هاو‌ندیش داگرت و ماوه‌یه‌کی زۆریش همر ده‌بهر ده‌ستیاندنا مانه‌وه.^۱ سنور و کهوشنی ژیر قه‌له‌م‌رهبان همر له همه‌دانه‌وه گرتبوی هه‌تا شوشته‌ر و له نیسه‌فه‌هانه‌وه ده‌گه‌یشته‌ه‌ره‌بستان. ژماره‌ی چه‌کداریان له حه‌قده‌ه‌زاری تیپه‌پرانده. فه‌له‌که‌دین زۆر پیاویکی وریا و دریا و دانا و دیندار بوو؛ زۆریشی گالته و لاقردی و حه‌نه‌ک پیئخۆش بوو. به‌لام عیژه‌دین زۆر دژ و ر‌کونی و مۆر و به‌سام بوو. همرگیز به‌زه‌یی به‌گونا‌ه‌باراندا نه‌ده‌هاته‌وه. همردووک برا نه‌وه‌نده‌ه‌ژارد‌وست و داد‌گه‌ر بوون که زۆردار و بیژوریان له لا نه‌مابوو. وه‌ک ده‌لین هاروتیه‌کی نارهبایان به‌هاوریه‌کی زۆر هیتزایان ره‌وا نه‌ده‌دیت و له‌سه‌ر به‌پروله‌یه‌کی به‌زۆرداری، سه‌رداریکیان به‌داردا ده‌کرد. همردوویکیان نه‌وه‌نده‌یه‌کتریان خۆش ویستوه که نه‌بیته‌وه و که‌س نه‌یتوانیه‌ کیشه‌یان ده‌ناودا بنیته‌وه و به‌ریکی و به‌یه‌کدلی، ولاتی خویان به‌پتوه‌ بردووه و به‌ریزان کردۆته‌وه. پادشایانی تیرانیش زۆریان دل‌پاگرتوون و ده‌ستیان بۆ درێژ نه‌کردوون. خودای گه‌وره‌ه‌مر وه‌ک له‌ژیانی جیهانیدا لیکی هه‌لئاو‌اردن، بۆ لای خۆشی پیئکه‌وه‌ی هه‌لبژاردن و لیکی نه‌کردن همردوویکیان له‌سالی ۶۹۲.ک (۱۲۹۳.ز) داله‌پۆژگاری ده‌سه‌لاتی که‌یخاتووخاندا مردن.

فه‌له‌که‌دین کورپکی له‌پاش به‌جی ما به‌ناوی به‌دره‌دین؛ عیژه‌دینیش نوره‌دین محهم‌ده‌ ناویکی به‌جی هیشته.

جه‌ماله‌دین خدر

کورپ تاجه‌دین شا‌کورپ حسامه‌دین خه‌لیل کورپ شو‌جاعه‌دین خورشید

له‌سه‌ر فه‌رمانی که‌یخاتووخان، جه‌ماله‌دین خدر کرا به‌فه‌رمانه‌وای لورستان. به‌لام حسامه‌دین عومه‌ریه‌گ کورپ شه‌مه‌دین کورپ شه‌ره‌فه‌دین ته‌هه‌ته‌ن کورپ به‌در کورپ شو‌جاعه‌دین خورشید، ده‌گه‌ل شه‌مه‌دین له‌نبه‌کی، خویان به‌له‌پیشتر ده‌زانی و سه‌ریان وه‌بهر باری نه‌هانی. له‌سالی ۶۹۳.ک (۱۲۹۳.ز) دا ده‌گه‌ل نه‌و مغولانه‌دا که‌له‌تزیک خوره‌ماباده‌وه پاسداری سنور بوون ر‌یک که‌وتن و شه‌وتیک له‌نه‌کاو به‌سه‌ریاندا داو جه‌ماله‌دین و خزمه‌کانیان گوشت و نیتتر له‌و ساوه‌نه‌ته‌وه‌ی حسامه‌دین خه‌لیل به‌یه‌کجاره‌کی دا‌پراو بوون.

۱- نه‌مینزه‌کی ده‌لی: ۱۷ هه‌زار که‌سیان نارده‌سه‌ر به‌میانان و ولاته‌که‌یان لی داگیر کردن. جه‌میل

حوسامه دین عومر به گ

هر به زوره کی خوی کرده فرمانپه‌وای لورستان. شازاده‌کانی لورستان: سه‌مسامه دین مه‌حموود کورپی نوره دین محمه‌د و عیژه دین محمه‌د و نه‌میردانیال - که له بنه‌ماله‌ی گرشاسپی بوو - ده‌گه‌ل چهنه که سینیکی تر له سهرداران و به‌کارانی دیکه‌دا ریکه‌وتن که تۆله‌ی خویینی کورپانی تاجه‌دین شای لی بکه‌نوه و ده‌شیان گوت حوسامه دین عومر رتی ناکه‌وی فرمانپه‌وای بی؛ چونکه به بنیچه به‌شی به فرمانپه‌وایانه‌وه نیه و گهره‌که سه‌مسامه دین مه‌حموود بییته مه‌زن و فرمانپه‌وامان؛ چونکه باب و باپیرانی همه‌میشه جی گه‌وره و فرمانپه‌وای بوون.

سه‌مسامه دین زور لایکی وریا و پیایکی زرینگ و پیکه‌وتوو بوو. سه‌مسام له خۆزستانه‌وه هات و گه‌یشتبوه سهر سنووری خوره‌ماباد که ریش‌سپی و تکاکاران خویان خسته نیوانه‌وه و نه‌بانیه‌تشت شه‌ره‌که بکری و له سهر نهم مهرجه پیک هاتن که شه‌هابه‌دین له‌نبه‌کی و براکانی - که وه‌ک ناگری بن کایه و مایه‌ی هه‌را و ناژاوه بوون - له لورستاندا نه‌میتن؛ حوسامه دین عومریش لورستان بداته ده‌ست سه‌مسام. نیتر له‌وساوه سه‌مسام بوو به فرمانپه‌وای لورستان.

سه‌مسامه دین مه‌حموود کورپی نوره دین محمه‌د

له پاش وه‌لا نانی عومره‌به‌گ، سه‌مسام به‌ویه‌ری بادی‌ه‌واییه‌وه له پالنه و پشتی فرمانپه‌وایی پالی دایه‌وه و کاروباری ولاتی زور به ریکی گرتنه ده‌سته‌وه و له ماوه‌یه‌کی زور که‌مدا لورستانی ته‌واویک وه بره‌و خسته‌وه. رۆژگار هاتوچوو؛ رۆژیک سه‌مسام به تاقی ته‌نیا چوه جه‌سته‌ی شه‌هابه‌دین نه‌لیاسی له‌نبه‌کی و برایانی و کیشی تیها‌لاندن و نه‌وانیش ده‌سته‌وه‌که‌ریان کرد و په‌نجاوچار برینیان له له‌شی سه‌مسام کرد! به‌لام سه‌مسام په‌کی نه‌که‌وت و ده‌ست به‌رداریان هه‌ر نه‌بوو تا راوی نان و که‌وته شوینیان و له سهر لووتکه کیتیکی پر به‌فردا حاسیه‌ی کردن و له سه‌رمانی که‌سیره کردن و هه‌مووی گرتن و جووقه‌واری لی برین.

به شوین نه‌و پروداوه‌دا نه‌وه‌زایه‌کی شیخ کاکویه چوه لای غازان‌خانی مغول و له‌به‌ری پاراوه که خویینی جه‌ماله‌دین خدر و شه‌هابه‌دین نه‌لیاس ون نه‌کا و تۆله‌یان بستینی. غازان‌خان ناردی عومره‌به‌گ و سه‌مسامیان هینا و له عومره‌به‌گی پرسی تۆ بۆچی جه‌ماله‌دین خدرت کوشت؟ عومره‌

گوتی: چونکه نهو منی نه کوشت! غازان خان نهو جار پرسى: باشه نهى کورپه چکوله کهیت بؤ کوشت؟
 عومهر له وهراما راما و بهسهركزى داما. غازان خان دایه دهست کهس و کارى جه ماله دین و له تۆلهى
 خوینى خویندا کوشتیان و ههروهها به فرمانى خان، سه مسامه دین مه محمودیش له تۆلهى
 شهابه دین نه لیاسدا کوژرا. نهه پرووداوه سالى ۶۹۵.ك (۱۲۹۵ و ۱۲۹۶.ز) پرووى داوه.

عیزه دین محمهد

کورپى نه میر عیزه دین هوسین کورپى به دره دین مه سعود

له پاش کوژرانى عومهره گ و سه مسامه دین مه سعود، عیزه دین محمهد - که هیشتا مندال بوو -
 کرا به فرمانپهوا. به دره دین مه سعود کورپى فهله که دین جه سهن - که شاموژای بوو، به ته مه نیش
 گه وه تر بوو - ببووه به ره هتست و خۆى لهو له پیشتتر ده زانى.

له رۆژگارى دهسه لاتى سولتان محمهدى خودابه ندهدا، له سهه فرمانى سولتان به دره دین
 مه سعود، نازناوى نه تاییكى درایه و کرایه حاکمى ولای لورستان و عیزه دین به نینجۆ - ملکی
 تاییهت و دارایی سولتان - راده گه یشت. له پاش ماوه یه که ههردووک نهک هه به عیزه دین سپیتر و
 ههتا ما، نهو کار به دهستییهى هه ره به دهسته وه ما و له سالى ۷۱۶.ك (۱۳۱۶، ۱۷.ز) دا کۆچى دواى کرد.

دهولت خاتون ژنى عیزه دین محمهد

له پاش مه رگى عیزه دین بوو به شاژنى خاکی لورستان. به لام له رۆژگارى نهودا کاروبارى دنیادارى
 رۆژه رۆژه به رهو گهندى و لهنگى دهچوو. ببووه هه رکهس - هه رکهس و کهس خهتى شاژنى
 نهده خوینده وه. زۆریهى کاروبارى له دیوانى پادشایانى مغوله وه به رپتوه ده برا و که له نهجامدا
 کارىکی بؤ نه کرا. ناچار عیزه دین برای خۆى، له جیگه ی خۆى دانا و خۆى له کار کیشایه وه.

عیزه دین هوسین برای دهولت خاتون

له جیگه ی خوشکی جلهوى فرمانپه وایى لورستانى گرتته دهست و ماوه ی چارده سال فرمانپه وایه تى
 کرد. خه لکی لورستان له ژیر سپیبه رى دادگه رى نهودا به خۆشى و شادمانى و تهسه لى و

شجاع‌دین محمود

له پاش مهرگی عیزه‌دین، شجاع‌دین محمودی کورپی کرا به جینشین؛ به‌لام پیساتیکی ناپیساو و بی‌نفر بو؛ هم‌موو خه‌لک له ده‌ستی وه‌زاله هاتبورن. له سالی ۷۵۰ ک. (۱۳۴۹ و ۱۳۵۰ ز.) دا لیتی راپه‌ریس و کوشتیان و له کۆلّ دنیا‌یان کرده‌وه.

مه‌لیک عیزه‌دین کورپی شجاع‌دین محمود

له پاش باوکه‌کی کرا به فرمان‌په‌وا و له سۆنگه‌ی نه‌وه‌دا که په‌یوه‌ندی دۆستانه‌ی ده‌گه‌ل پادشایانی عیراقدایا پیدا کرد، به‌رز بۆوه و ناو و ناویانگی پینکه‌وه‌نا.

دواجار له سالی ۷۹۰ ک. (۱۳۸۸ ز.) نه‌میرته‌یمووری کوره‌کانی له قه‌لای وامیاندا - که نیوفرسه‌خی برووجرده - ده‌وری داو گرتی و ناردیه سه‌مه‌رقه‌ند و سه‌یدی نه‌حمه‌دی کورپیشیان برده‌نه‌ندگان و له پاش سی سال دوورخستنه‌وه - که ناویان نابوو و چانی په‌روه‌ده‌کردن - هیتانیه‌وه و هاتنه‌وه لوپستان و عیزه‌دین ده‌ستی کرده‌وه به فرمان‌په‌وایی خۆی؛ به‌لام له نه‌نجامدا له سه‌ر سه‌رسه‌ختی و لاساری و بیباری سه‌یدی نه‌حمه‌دی کورپی، باجگرانی مغول گرتیان و به ناوی سه‌رپیچ و یاغی بردیانه سولتانیه و به زیندوویی که‌ولیان کرد و لاشه‌یان هه‌وت رۆژان له راسته بازارپی شاری سولتانیه‌دا هه‌لاوه‌سی.

سه‌یدی نه‌حمه‌د

هه‌تا نه‌میرته‌یموور له سه‌ر دنیا بوو، نه‌یوئیرا خۆ ده‌رخا و دابوویه چیا و چۆلان و هه‌ر رۆژه له جیه‌ک و هه‌ر شه‌وه له دتیه‌ک و هه‌رتاوه له شوینتیک و هه‌ر ده‌مه ده‌که‌لینتیک و کولتینتیکدا خۆی ده‌شارده‌وه؛ به‌و په‌رپی په‌ریشانی و چاره‌په‌شی ده‌ژیا. له پاش مهرگی ته‌یموور هاته‌وه ولات و تا سالی

۱ - حوسین‌حورزی له سه‌ر شه‌م باسه ده‌پوا و ده‌لی سولتان نه‌بوسه‌عید مه‌زنایه‌تیه‌که‌ی دان پیتدا ناوه و له فرمان‌په‌واییه‌که‌یدا به سه‌رکه‌وتوویی سه‌رده‌که‌وت و هه‌تا رۆژگاری نه‌میرته‌یموور هه‌رما. نه‌میرته‌یموور ده‌یویست بیخاته به‌ر فرمانی خۆیه‌وه، ملی نه‌دا و توانی بیگری و بیکوژی. زانیشمان که بنه‌ماله‌ی پیتشو به مهرگی عیزه‌دین برابیه‌وه و خیزانیکی نوێ هاته‌ پووی کار. جه‌میل

۸۱۴.ك (۱۴۰۱ و ۱۴۰۲.ن) له لورستان مهزنايه تي كرد و نهوسا مرد.

شاحوسیتن کورپی مه لیک عیزه دین

له پاش نه مانی سهیدی نه حمسه د، شاحوسیتنی کورپی عیزه دین کرا به فرمانه پوهای لورستان. شاحوسیتن پیاویکی بزۆز و هارو هاج بوو؛ وهك ده لئین ده زیتی داودی نه ده وه ستا. هیرشی ده برده سهر همه دان و په لاماری جه ریادقان و ده رو بهری نیسفه هانی ده دا. ته نانهت له پۆزگاری سوئتان نه بوسه عید کوره کانیدا همه دانی گرت و له ویتوه پرووی کرده گهرمه سیّر و له شماره زوور هه لیکوتایه سهر هۆزی به هارلوو. کۆز پیرعه لی سهر کۆماری به هارلوو ده پۆستی هات و پرستی لی سهری و کوشتی. نه م پوو داوه له سالی ۸۷۳.ك (۱۴۶۸، ۶۹.ن) دا قه ماوه.

شارپوسته م کورپی شاحوسیتن

ماوه یه کی زۆر مهزنايه تي لورانی کرد و له دواییدا خۆی گه یانده لای شانیسماعیلی سه فهوی و نه ویش په سندی کرد و به چاوه دتیری شایان و به لاواندنه وهی شایانه سه ریلندی کرد. زۆر لهو خۆشیه دا نه مایه وه و دواي ده میتکی کمه دنیای پر له خه می به جی هیشت و به یه کجاری سهری نایه وه.^۱

نه غوه ر کورپی شارپوسته م

۱- نه مینزه کی و حوسیتن حوزنی ده لئین: دواي نه وه که شانیسماعیل به غدای گرت و به ره وه حه ویزه ده چوو، له شکریتی ده هه زار که سی به سهر کردایه تی هه سه نه به گی لالا و سه رهك هۆزه کانی کورده کانی تالش و به یرام به گی فرمانلوو، نارد سهر شارپوسته م و شه ریتیکی زۆر سه ختیان له ناودا قه وما. شارپوسته م خۆی نه گرت و دایه چیا. له پاشان خۆی زۆر ده ته نگانه دا دیت، داواي پیک هاتنی کرد و دواي نه وه که هه سه نه به گ و به یرام به گ معرجه کانیا ن قبول کرد، هاته وه و له پۆزی دووه می مانگی جیمادی دووه مدا هاته لای شانیسماعیل و زۆر پیتشوازیه کی گهره ی لیکرا و شا زۆر به پرووی خۆشه وه به ختیری هینا و به زمانی کوردی به شیوه ی لورپی زۆری ده گه ل دوا و فرمانیشیدا ریشه درتزه که ی به جواهیرات برازتنه وه. هه ر تاله مووه ی پدپنی گه وه ریتیکی پتوه هه لاهه سرا و چه ند پۆزیک به میوانی گلی دایه وه. نهوسا مه لبه ندی شوو شته ر و دزفولی پی به خشی و فرمانی فرمانه پوهایی بز مۆر کرد و گه پاندموه پایته ختی ولاتی خۆی و هه تا سهر هاوسایه تیان هه ر خۆشبوو. جه میل

نه غوره کوره گورهی شاپورستم بوو؛ له پاش باوکی بوو به فرمانپوهای لورستان. سالی ۹۴۰ ک. (۱۵۳۳ ز.) که عوبهیدوللا خانى نوزبهگ هیرشى هینابوه سر نیران و گهیبوه خوراسان، نه غوره بو بهر بهرست کردنى نهو هیرشه ره گهل لهشکری شاتوماسب کهوت و جیهانگیری براگچکهی خوی له لورستان به جیهیتشت، که سر بهرشتی ولات بی. جیهانگیر کیسی لهو دهرفته هانی و هوزهکانی لورستانی کرده لایه نگیری خوی و رایگه یاند که هر خوی فرمانپوهایه و کاکى هیچکاره نیه.

کاتی که لهشکری شابه ره دوا ده گه پایه وه، نه میر نه غوره نهو دنگ و باسه ناخوشه ی بیستوه و داوای گه رانهوی له شاکرد و چوارناله نه سپی به ره لورستان تاودا. له نه هاوهند هیندیک هه تیومه تیوی لاتولوتی لی هالان؛ به لام گه وره پیاوان و که یخودایانی لور، که س دانی پیدا نه هینا و جیهانگیریان لهو خزشت روست. له پاش هیندیک شهر و کوشتر نه غوره به دیل گیرا و کوژرا.

جیهانگیر کوری شاپورستم

جیهانگیر له پاش کوشتنی برای، بوو به فرمانپوهای سهر به خۆ له لورستانداو ماوهی نۆسال به سهر بهستی و کامهرانی پادشایه تی کرد. له سالی ۹۴۹ ک. (۱۵۴۲ و ۴۳ ز.) دا شاتوماسب له تۆله ی نه غوره دا کوشتی^۱.

۱- میژوونوسانی کورد، نه مینزه کی بهگ و سهید حوسین حوزنی ده لئین: نه غوره بهگه ماوه یه که فرمانپوهایه کی سهر به خۆ بووه. سالی ۹۴۸ ک. (۱۵۴۱ ز.) کاتی که شاتوماسب بو ته می کردنی والی دزفول (عه لانه دین ره عناشی) لهشکری دهر د و گه بیسته لای لورستان، جیهانگیر چوه لای و دیدنه لی کرد. به لام له پاش ماوه یه که گوتی نه داوه ته فرمانی شا و زیانیسی به ولاتی هاوسای خوی گه یاندوه. له سر فرمانی شاتوماسب عه بدوللا خانى نیستاجلوی تورکمانی سالی ۹۴۹ ک. (۱۵۴۲ ز.) لهشکری یه کجار زۆی بر دۆته سر لورستان و شهرتکی هستم و به سام له نیرانیاندا پوری داوه و جیهانگیر له شهر دا به دیل گیراوه و کوژراوه، به لام پورستم و مسحه مده ی کوره کانی جیهانگیر هه لاتوون و خویان گه یاندۆته به غدا یه.

له پاشان شاتوماسب فرمانی لورقرانی دهر کرده وه و دهستی لهشکری له تالان بهر لا کرده وه. لهشکری قزلباشان به شیر و تیر، شیشاونه گیانی لورانه وه و پیر و لار و ژن و پیاو و زورهان و ساوایان نه پاراستوه و ته نانه ت ناژن و پاتالیشیان سر برپوه و ده غل ودان و باغاتیشیان - سر له بهر - له بنه هیناوه. له نه جامدا نه میر شاقاسم - که

شاپروسته م کوری جیهانگیر

له پاش نهوه که شاتوماسب میرجیهانگیری کوشت، نه بو موسلیمی گووده رزی - که له لهی منداله کانی جیهانگیر بو - شاپروسته می کوری جیهانگیری به نیوه خوش و نیوه زور، ره کیش کرد و بریدیه لای شاتوماسب و کردیه دیاری دهستی خوی و گوتی: شادوستیم وای لیکردم که نم کورپم بؤ هیناوی. ده زیه جی له سمر فرمانی شاکوت و زنجیریان خسته پی و پیللی شاپروسته م و له قه لای السموت دا بهند کرا. له پاداشتی نهو کاره چاکهی که گووده رزی کردی! پله و پایهی میرناخوری تاییهتی شاهانهی درایه و له ناو هاوکارانیدا سمر فراز کرا.

کورپکی تری جیهانگیر که ناوی مسحه مدهی بو لهو کاتهدا زور مندال بوو، هه لئسوورانی کاروباری فرمانه وایی له وزه نهودا نه بوو. لورپه کان به دزیه وه بردیانه چه نگله - که جینگایه کی سهخت و بهرپیوار بوو - لهوی شاردیانه وه. نیتسر که سی وا لهو بنه ماله نه مابوو که به سمریان رابگا. ماوه یه که نهو هوز و تیرانه بی سمر و سمر دار مانه وه.

رژژیک له رژژان کابرایه کی خویری و بی فر - که به سمر و شکل زور له شاپروسته می ده کرد - پهیدا بوو، گوتی: من شاپروسته نامم و له قه لای نه له مووته وه رام کردوه و خه لکیش باوه ری کرد. کابرای تاین زور بیتاکانه و به بی سل کردن پروی کرده مالتی شاپروسته م و خوی کرده سمداری مال. ژنی شاپروسته م - که چه ندین سال بوو میتردی لی دور خرا بؤوه - به هاتنه وهی همر شاگه شکه بوو! خوی دابه دهسته وه و ده گه لیدا راده بوارد و به میتردی خوی ده زانی و خه لکیش که دیتیان وا مال و مندالتی خوی پیتی شاد و شوکور بوونه وه، نه وانیش هیچ دوودلی و گومانیان نه ما که شاپروسته می به راستی همر به راستی هاتوته وه. زور به دل هاتنه ژیر فرمانیه وه و کردیانه فرمانه وای خویمان. کاتی نهو

میرنشینه کی به سمر لوپستانه وه بووه و کریوی نه میرجیهانگیریش بووه - تکای له شا کردوه، قزلباشیان کیشاوه ته وه و به پرو لیتانی سیدنه میریش له خانه دانی میرانی لوپستان خوشبووه و همر شا بؤ خوی لوپستانی له نیران روسته م و مسحه مدهی دا بهش کردوه. جه میل

۱ - ناوی قه لایه کی قایسه و له لای قه زوینه. جه میل

له شهرفنامه فارسیه که دا همر نو سراوه «قلعه السموت» ماموستا رژژیه یانی له ترجمه مه عمره بیه که دا ناوی نووسیوه: قلعه آل موت - السموت الاحمر. اتا: نالی کوردی و فارسی ده گه ل مهوتی عمره بی لیکداوه و بووه به مهرگی سوور. من لام وایه هه له مووتی کوریدیه که به جینگهی زور سهخت ده لیتن؛ چونکه فارسیش به «نه له مووت» ی ده خویننه وه. هه ژار

خهبره سهر و سه‌مدره گه‌یشته قه‌زوين و به گویي شادا درا؛ گورجی شاپروسته‌می له گرتو‌خانه ده‌رینا و فرمانی شاهانه‌ی بۆ‌ده‌رکرد که فرمان‌روای لو‌رستان بی و خوره‌مابادیشی پی بدیتته‌وه؛ که هر له زووشه‌وه پاته‌ختی خویان بوو.

شاپروسته‌م وهک بالنده‌یهک که له رکه به‌درابئ و په‌له‌پرووزه‌ی چوونه‌وه‌ی هیلانه و سه‌ردانی جووجه‌لان بکا و ابوو.

هر ده‌ست و په‌لیکی بوو به بالئ تا هرچی زووه بگاته مائی

به بی پشودان و وچان، شه‌وروزی ده‌سهر یهک خسته‌وه و به پرتاو به‌رهو لو‌رستان ده‌یکوتا و رانه‌وه‌ستا هه‌تا خوی گه‌یاندوه‌وه ناو کهس و کاری. شاپروسته‌می گۆرینیش له خۆگۆرپسن وازی هینا و پی پیوه نا و له په‌ناوه بۆی ده‌رچوو. پتیوه‌بۆر کپیری کهولت هاته‌وه! به‌لام دۆستانی شاپروسته‌می به راستی نه‌یانه‌یشت زپه شاپروسته‌م بی ده‌ردیسهر سه‌ر ده‌رکا. کهوتسه شوینی و گرتیان و هینایانه‌وه ناوایی و له بهر چاری چه‌شامات به‌رده‌بارانیان کرد و چاری نامه‌ردانیان پی ترساند.

له‌و ماوه‌یه‌شدا مسحه‌م‌دی برای شاپروسته‌م ببووہ پیاو و له سه‌ر مه‌زنایه‌تی لو‌رستان ده‌گه‌ل شاپروسته‌مدا کیشه و هه‌رایان لی پیدا بوو؛ ته‌نانه‌ت کار گه‌یشته به گۆ یه‌کدا چوونی چه‌کدارانه و شیر و رمبیان له پرووی یه‌کتر هه‌ژاند. که‌یخودا و پیش سپی بوونه به‌ریوان و ناو‌بیشیان کردن و له سه‌ر نه‌وه پینکیان هینان که شاپروسته‌م چونکه برا گه‌وره‌یه چوار دانگ له شه‌ش دانگی لو‌رستانی به ده‌سته‌وه بی و نه‌و دوو دانگی دیکه‌ش که ده‌میتته‌وه، مسحه‌م‌دی پی رابگا و هر پینکه‌وه‌ش بژین. هر دووک برا به دل ده‌گه‌ل یه‌کتر ناشت بوونه‌وه و زۆر به خۆشی و برایه‌تی پاینده‌بوارد.

له‌مه‌ویه‌ر باس‌مان کرد که له دوا‌ی نه‌وه‌ی نه‌تابیک شاحوسین به ده‌ستی غیاسه‌دین کوری کاوس کوژرا و غیاسه‌دین له ترسی میرزا شاه‌رۆخ له ولات هه‌لات و نیتسر نه‌تابیکانی لو‌ر ناسه‌واریان برایه‌وه، له‌وساوه مه‌له‌بندی لو‌رستانی گه‌وره - که به ولاتی به‌ختیاری به‌ناویانگه - هر ناوه و هر تاوه، له ناو ده‌ستی نه‌م و نه‌ودا ده‌ستاوده‌ستی ده‌کرد.

له رۆژگاری شاتۆماسی سه‌فه‌ویدا مه‌زنایه‌تی به‌ختیاریه‌کان به تاج‌میرناویک سپی‌رابوو که سه‌رکۆماری هۆزی نه‌سته‌رکی بوو. نه‌ویش ده‌بوايه هه‌رساله دراویکی زۆر و زه‌وه‌ند به ناوی یاری و دیاریه‌وه پیشکه‌ش به شای نیران بکا. سالتیکیان تاج‌میردراوی دیاری شای بۆ هه‌لنه‌سووپا و فرمان

درا له سه‌ریاندا، له پاش تاجمیری سه‌ریه‌پراو مه‌لبه‌ندی به‌ختیاری (سوری گه‌وره) درایه ده‌ست میرجیهانگیری به‌ختیاری و ده‌بویه سالانه ده‌هزار نیستر بۆ دیوانی شای نیترانی به‌ری بکا. میرجیهانگیر پیایکی سر به‌ده‌روه و له‌ناو هۆزه‌که‌ی خۆیدا به‌ریز و خۆشه‌ویست بوو. شاپروسته‌می کوری جیهانگیر - که نیستا باسی نه‌و ده‌که‌ین- ببووه ده‌سته‌به‌ری نه‌و میسه‌ به‌ختیاریه که هه‌ر گاه نه‌و نیسترانه‌ی بۆ نه‌درا، نه‌و بۆی بدا.

سالی ۹۴۷ ک (۱۵۶۶ ز) شاتۆماسب نه‌میرخانی مووسلووی خاوه‌نی هه‌مه‌دانی نارده‌بوو که نه‌و ده‌هزار نیستره له‌لوپستانی گه‌وره‌دا کۆ کاته‌وه و بشچی باج و پیتاکی خۆزستانیش بۆ شاه‌هرگرت. له‌و ده‌مه‌شدا خۆزستان به‌ده‌ست عه‌ره‌به‌کانی موشه‌عشه‌عه‌وه بوو.

شاپه‌روه‌رخانم کچی نه‌غوره و ژنی شاپروسته‌م به‌دزیه‌وه فه‌رماتیکی شای نیترانی وه‌رگرتبوو که ده‌بی نه‌میرخانی مووسلو له‌هه‌لیکدا که بۆی هه‌لکه‌وت- محه‌مه‌دی برای شاپروسته‌می بگری و بۆ شای په‌وانه‌کات!

جا که نه‌میرخان گه‌یشته به‌روه و له‌خوهره‌ما‌باد نزیك که‌وته‌وه، محه‌مه‌دی چو به‌پیره‌وه و دیده‌نی لی کرد. پۆژنیکیان نه‌میرخانی مووسلو، محه‌مه‌دی و گه‌لیک له‌ده‌ست و پتوه‌ند و هه‌والانی بانگیشتن کردن و له‌شوینیکدا کۆی کردنه‌وه و محه‌مه‌دی و سه‌ده‌کسی له‌گه‌وره‌پیاوانی لوپستان گرت و باله‌سته بۆ شای نیترانی به‌ری کردن؛ شاش هه‌مووی له‌قه‌لای نه‌له‌مووتدا خستنه‌ناو زیندانه‌وه.^۱

ئه‌گه‌ر خوا ده‌رفه‌ت بدا به‌دووروژی باسی به‌سه‌رهاتی شاپروسته‌م و محه‌مه‌دی ده‌نوسم.

۱- سیدحوسین حوزنی ئەم رووداوه به‌جزییکی‌تر ده‌گێڕێت‌هه‌وه و ده‌ڵێ: نه‌میرمه‌مه‌دی شوژی نه‌هه‌ستانده‌بوو؛ ناوچه‌کانی ده‌روبه‌ری تالان ده‌کردن و قه‌له‌مه‌وه‌ی زنده‌ده‌کرد و له‌شکری هه‌ر به‌هێزتر ده‌بوو. شاتۆماسب له‌شکریکی یه‌که‌جار زۆر و پرچه‌کی به‌سه‌رکردایه‌تی نه‌میرخانی حاکی هه‌مه‌دان نارده‌سه‌ر. محه‌مه‌دی ده‌گۆی پاچوو. ماوه‌یه‌کی زۆر، زۆر پالنه‌وانانه‌ شه‌ری ده‌گه‌ل کردن و هه‌ردووک به‌ره‌ زۆریان زیان وی که‌وت. به‌لام له‌پاشان محه‌مه‌دی به‌دیله‌ گیرا و بۆ شاتۆماسیبیان نارد و خستیه‌ قه‌لای نه‌له‌مووته‌وه. هیندیکیش ده‌لێن: شاپروسته‌م بانگیشتنه‌که‌ی کردووه و به‌و فێله‌گرتوونی و خستوونیه‌ زیندانه‌وه. جه‌میل

محمدهدی کوری جیهانگیر

محمدهدی له قهلائی نهله موروتدا ده سال زیندانی کیشا. له ماهوی نهو ده ساله دا چوار کوره کانی - که عدلی خان و نه سلنه مز و جیهانگیر و شاوریدی بوون - له شاپروسته می مامیان هه لنگه پرابونه وه و ببوونه گری ناگر و له تشک و داوینی هه لنگه پرابوون و یه خه و بهرۆکیان بهر نه ده دا و سهر و گوینلاکیان ده کوتایه وه؛ گهر و گینه لئی وایان بۆ ده نایه وه هه نگوین و دۆشویان به زاری تالۆ کردبوو. ههر به وه شه وه نه ویستا بوون، په لاماری ولاتی ژیره دهستی شاشیان ده دا و شاشیان سهر گهردان و شاش کردبوو. هه مه دان و جهربادقان و ده وروره ی نیسفه هان و جهند شارستانیان پور ده کرد و مالتی شاپه رستانیان کاول و خاپوور ده کرد. جگه له وه ی که به سهر پوسته مدا زال بوون، له پاست قزلباشانیش پوسته می زال بوون و پاسدارانی سهر سنووریان وه زال هینا بوون و بنیشته تالنه یان به بۆزلانه وه نابوون و له ده ست و بردیان هه په سا بوون. سهردارانی سهر به شاپو شاپروسته می دل نه شا، ههر چه ندی کردیان و کۆشان و پروه پروه یان بوون و ده گزیان راجوون، ههر سهری شکاو و پاشلی دراویان بۆ ما و به هیه چ ئاویه که ده رۆستیان ههر نه ده هاتن و زۆریان نه ده بردن و چاریان نه ده کردن.

ده ستدریژی و ده ست گهرمی نهو به چه که شیرانه، کیتی خسته که ولتی شای نیرانه وه و جه مینی لی هه لنگه پرابوو؛ تیی گه رابوو نه یه ده زانی به چه رایتک چاریان بکا و له ده ستیان رزگاری ببی. راپوۆکه رانی شاپوایان ده شاگه یاند که نه م به لایه به هیه چ شتیک دوایی نایه مه گین فرمان ده رکه ی و به فرمووی که له محمه دی خۆشبووی و له زیندان ده ری خه یه ده روه و نه وسا ده ست به سهر، به سهر کرده یه کی قزلباشی بسپیژه و پیودانی بۆ دانی، ده بی کوره کانی به بارمه له لای تو دانی. نهو ده م به یه که جاری بهر ده درئی و رزگار ده کری و لۆرستانی ده دریته وه و له سهر چینگه و رینگه ی پیته سووی داده مه زریته وه.

شانم راپوۆزه ی په سند کرد و چۆنیان شوین بۆ کیشابوو، له سهری پۆیشت. محمه دی به مزگینی نازاد کردن فریه شاد بوو. به لأم سهره پای مه رجی ده گرز نانی کورانی شه وه قزلباشان بۆیان خسته سهر که ده بی سی هه زار سهر نه سپ و نیستهر و مه ریش پیته که ش به شاپو نازکیان شاپکا!

محمدهدی په وانیه قه زوین کراو درایه ده ست حوسین به گی نستاجلو - که سهردارنکی قزلباش بوو - له ویتوه نامه یه کی بۆ کوره کانی نووسی که هیه چ گه ر نه بن و سی هه زار سهر نه سپ و نیستهر و

پهز بۆ شایینن و بیینه قهزوتین.

کورانی محهمه‌دی زۆر به ده‌ست‌وبردانه وه‌خۆ کهوتن و ویکه‌وتن و پیشه‌کی ده‌هزار نه‌سپ و ئیستر و ناژه‌لیان پینکه‌وه نا و دوانیان به هه‌له‌داوان نه‌و ولسات و پاتاله‌یان ره‌په‌یج کرد و به‌ره‌و قه‌زوتین کوه‌تنه‌ ری.

کاتی گه‌یشتنه‌ گوندی شه‌ره‌فاباد - که فرسه‌خێکی بۆ قه‌زوتین ده‌میئی - ولامیان بۆ با‌ییان نارد که‌وا گه‌یشتونه‌ به‌ره‌وه و فه‌رمایشتی له‌ سه‌ر چیه‌ه؟

محهمه‌دی به‌ حوسین به‌گی نستا‌جلوی را‌گه‌یاند که‌وا کوپه‌کانم له‌ شه‌ره‌فاباد و ولساته پیشکه‌شیه‌که‌ی شایان هیناوه و من وای به‌ باش ده‌زانم بۆ خۆم به‌جمه شه‌ره‌فاباد و چاوێک به‌ پاتاله‌که‌دا بگه‌یژم و قه‌زۆک و نه‌یاغی لی هه‌له‌وه‌ژێرم و گه‌هر گوجه‌ری لی هه‌لاوتێرم و تیر گوشت و بۆارده‌که‌ی بۆ شابنێرم؛ نه‌وه‌ک رۆژه‌ردیمان بێته‌ سه‌ر. خۆ نه‌گه‌ر له‌وه‌لا‌واردن و هه‌له‌بۆاردنه‌شدا کم و کوپه‌که‌ بکه‌وتیته‌ به‌ینه‌وه، له‌ دواییدا پری ده‌که‌ینه‌وه.

حوسین به‌گ نه‌م پینشیا‌ره‌ی به‌ دل بوو؛ چهند که‌سیکی له‌ قه‌زلباشی تیرادیوی خۆی ره‌گه‌ل خست و بردیا‌نه‌ لای کوپه‌کانی.

تا نه‌وان گه‌یشتنه‌ شه‌ره‌فاباد، تاریکان دا‌هاتبوو. محهمه‌دی به‌ قه‌زلباشه‌کانی پاسه‌وانی گوته‌: ده‌لیئن چی؟ نه‌م شه‌و له‌ لای کوپه‌کانم میوان بیه‌ن؟ چونکه‌ تازه شه‌وه و چاک و چرووکی ئاژه‌ل لیک نا‌کریتته‌وه؛ به‌یانی به‌ رووناکی له‌ پاتاله‌که‌ ده‌روانیه‌ن و ده‌زانیه‌ن کامی قه‌له‌وه و پته‌وه، وه‌پیش خۆمانی ده‌ده‌ین و ده‌یه‌ین و پیشکه‌شی ده‌که‌یه‌ن و نه‌وی له‌ر و دا‌لگۆشت و بی بره‌وه، جیای ده‌که‌ینه‌وه و گلی ده‌ده‌ینه‌وه. زۆر ده‌مه‌یکیشه‌ چاوم به‌ جگه‌رگۆشه‌کانم روون نه‌بۆته‌وه، با نه‌م شه‌و تیریان ببه‌نم و بیاندوینم. قه‌زلباشه‌کان مانه‌وه‌ی شه‌و و میوانی کوپه‌کانیان به‌ باش زانی و گوته‌یان چی تیدا‌یه؟ با وای.

محهمه‌دی تاریکایی شه‌وی به‌ ده‌رفه‌ت زانی و خۆی و کوپه‌کانی سه‌ر و نه‌سپی زۆر باشیان هه‌له‌بۆارد و ناوی خویان لی هینا و مامزیا‌ن گه‌یاندنه‌ته‌پادی که‌حیلان و ده‌سته‌و جله‌و به‌ سه‌رپه‌و تییان ته‌قاند و وه‌ک تیری سارده‌که‌وان بۆی ده‌رچوون؛ لوپستان بگه‌ر و هاتم! شه‌وه‌کی شه‌و که‌ ده‌نگ و باسی نه‌م کۆچ و په‌وه به‌ ناو قه‌زوتیندا گه‌را و گوته‌چکه‌ی شاش به‌وه‌ ده‌نگه‌ زرینگایه‌وه، فه‌رمان

دهرچوو که نه میرخانای فرمانبره وای همه مدان و دهسته یه کی هه لبردارده له چاپک سوارانی قزلباش بکهنه شوین محهمه دی و کوره کانی و دهرده ستیان کنن. به لام نه سپی ژیر رکتیفی عجه مان نه و کرده و دهرهاتووانه نه بون که تۆزی سوارچاکانی لور بشکینن؛ زور له چاره ویتکانیان له رینگه دا سه کت بون و به دم له پووشی گه رانه وه. محهمه دی و کورانی رینگای دهرژیان به چوار رۆژ بری و خویان گه یانده وه لورستان.

شارپوستم وه ک گوتوویانه: ترسی له بیچووه مار بوو، هه زدیهاشی دوچار بوو! کاتی زانیه وه که محهمه دی به کورانه وه هاتوه، ده شیزانی ده سه ریه وه ناچی و هه ر به گه ز و ریه ی خوی بوئی ده پیوتیه وه، تۆقری لی هه لگیرا و کونه مشکلی لی بوونه قه یسه ری و سه ری خوی دهن کهوشی گرت و نه وه لاته نی پی هه لات، ناوری نه داوه هه تا له کوچه و کۆلانه کانی قه زوین خوی گرتوه و له ویش دناو کلاوسوراندنا ماته ی هه لگرت و تازه بیرای-بیرای بیرای له لورستان نه ده کرده وه و نه یده ویرا خه ونیش به و رۆژه وه بیینی که کویتخایه تی کرده وه. له قه زوینیش چونکه کهس کاری پی نه مابوو، کارکیان پی نه سپارد و به ره ه لدا-به ره ه لدا ده خولایه وه هه تا رۆژیک له برسان و له ترسان سه ری نایه وه و ناوی له روپه ری ژیان کورژایه وه.

محهمه دی له سه ره مو خاکی لورستان بوو به فرمانبره وای سه ریه خۆ و شای بی جوققه. به ده سه لاتیك بوو خودا نه بی کهسی به بالادهستی خوی نه ده زانی و ده یگوت پیام ده وی لار پروانیه ته لورستان و مه ردم گه ره که به ره دم وه بهر پی بدا. به ویه ری سه ریهستی و نازادی ده ژیا و قۆشه و پوله سووتاریك له داها تی لورستان به هیچ ناوتیکه وه نه ده چوه گیسرفانی هیچ ناپیاویکه وه.

مه ردی و نه به ردی سامیکی وای بو پیدا کرد که شاتوماسب و شانیسماعیلی دووه میش دلیان راده گرت و هیمی دۆستایه تیان ده گم داده رشت.

دوای نه وه که شانیسماعیلیش مه رد و پشتی ده دنیا کرد، محهمه دی خوی کرده لاگیری سولتان مرادی عوسمانی و سولتان به دۆستایه تی محهمه دی زور شاد و دلخۆش بوو. له ناستانه وه بوئی برایه وه که ناوچه کانی مه نده لی و چه سان و بادرانی و ته رساق-که مولکی تاییه تی شاهانه بون- نه به سه ری رابگا و ده رانه تیان-که ده یکرده دوازه کیسه زیتری عوسمانی و به رانه بهر به شه شه سه د تومانی عیراق بوو- مووجه ی سالانه ی محهمه دی بی. فرمانیکی سولتان مرادیشی بو دهرچوو که

ههتا محهمه‌دی دۆستی دلتسۆزی ده‌ولت بی، ئەو مووچه و به‌راته‌ی هه‌ر بێ، سه‌ره‌پای شه‌وه‌ش فه‌رمانی فه‌رمانه‌ه‌وایی لوپستانیشی بۆ مۆرکرد و گه‌لیک خه‌لاتی درایه‌ و دراوی زۆری پێدرا و که‌مه‌ربه‌ند و چه‌مایه‌له‌ شیرێ زێرین، به‌شیتک بوون له‌و خه‌لاتانه‌.

چه‌ند سالیک به‌و جهۆره‌ راببوارد. به‌لام پیاوی وه‌ک محهمه‌دی که‌ سه‌ری بۆ عاسمان نه‌ده‌چه‌ماند، نه‌یده‌توانی لالایی له‌ به‌ر میری میرانی به‌غدا بکات و زمان لووسی و کلکه‌سوته و خۆهینانه‌ پێش، زۆر له‌و به‌دوور بوو. میری میران له‌ سه‌ر ئەو سه‌ره‌رزیه‌ی خۆشی نه‌ده‌ویست و به‌گه‌کانی تری عوسمانیش هه‌ر سه‌به‌ره‌ت به‌و ئاگاره‌ پیاوانه‌یه‌ی به‌ تاوانباریان ده‌زانسی و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ لێی که‌وتنه‌ دوزمانی و درۆیان به‌ ده‌مه‌وه‌ هه‌لده‌به‌ست و کارێکیان کرد که‌ به‌ دزیه‌وه‌ فه‌رمانیکی سولتانیان خسته‌ ده‌ست که‌ هه‌ر کاتی بۆیان لوا محهمه‌دی بگرن و بیه‌خه‌نه‌ به‌ند و پێوه‌ندی.

محهمه‌دی هه‌ستی به‌و که‌هین و به‌ینه‌ کردبوو، خۆی دووره‌ په‌ریز ده‌گرت و هه‌لی بۆ هه‌لنه‌ده‌خستن که‌ به‌رده‌ستی بکه‌ن. ته‌نانه‌ت رۆژیک یه‌ک له‌ به‌گه‌ره‌گه‌کانی عوسمانی -که‌ خۆی به‌ گاشه‌خۆر ده‌زانسی- سه‌ره‌پتی له‌ محهمه‌دی گرت و نیازی گرتنی ده‌دڵ گرتبوو. به‌لام محهمه‌دی له‌و که‌سانه‌ نه‌بوو که‌ ئەم جهۆره‌ قه‌له‌ و قوتانه‌ به‌نی بابه‌دن و به‌ به‌گه‌ره‌یک و دوان و سیان و ده‌یانیش بگیری. به‌گه‌ره‌ی چه‌نبه‌ری له‌و پێگرتنه‌ی، له‌ هه‌ناسه‌ی سارد و خوینی گه‌رمی خۆی به‌ه‌لاوه‌ چس ده‌سگیر نه‌بوو. له‌و رۆژه‌ محهمه‌دی پتسر له‌ پێشوو خۆپاریزی ده‌کرد و ئاگای له‌ خۆی ده‌بوو. توخنی به‌غدا نه‌ده‌که‌وت و ته‌نیا داها‌تی ئەو مولکانه‌ی وه‌رده‌گرت که‌ دووره‌ به‌غدا بوون و له‌ مولکی تایبه‌تی شاهانه‌ بۆی دیاری کرابوون.

شاوێردی و جیهانگیری کورپشی -که‌ به‌ ناوی بارمه‌تی دلتسۆزه‌وه‌ له‌ به‌غدا گل درابوونه‌وه‌- رۆژیک که‌ ده‌یانزانی والی له‌ به‌غدا ده‌رچوو و به‌ ناوی گه‌شت و پاره‌وه‌ چۆته‌ چۆل و ده‌شته‌وه‌، به‌ هه‌لیان زانی و به‌ جووته‌سواره‌ له‌ شار ده‌رچوون و نه‌سپیان تاودان و به‌ جوړیکیان داژۆت که‌ بای شه‌مال و خه‌یالی تورکانیشیان پێ رانه‌ده‌گه‌یشت و خۆیان گه‌یاندوه‌ لوپستان.

لهو سەروپەندانەشدا سولتان محەمەد کورپی شاتۆماسب^۱ ناردبوویە سەر کیژی محەمەدی که بۆ هەمزەمیرزای کورپی خۆی بخوازی و نیازیشی لەم خزمایەتیە نێوان خۆشبوونی محەمەدی و نێران بوو. ئەمیر محەمەدی بەو خزمایەتیە ملی داو کچی خۆی کردەبووکی شای نێران و دیسان دۆستایەتی دەگەڵ قزلباشان دامەزراندەوه. تا ژیا هەر بە سەرپەرزی و نازایی ژیا و که مردیش بە نازادی مرد.

شاوێردی کورپی محەمەدی^۲

له پاش ئەمانی میر محەمەدی - له سەر پەسندی ریشسپی و کەیفخودایانی لورستان - شاوێردی له سەر تەختی فەرمانرەوایی پۆنیشت و له دیوانی شاسولتان محەمەدی سەفەویشەوه فەرمانی فەرمانرەوایی بۆ دەرچوو.

کاتی که هەوساری کاروباری فەرمانرەوایی نێران کەوتە ناو لەپیی بە هێزی شاعەبباسەوه^۳

۱- سولتان محەمەدی خودابەندە کورپی شاتۆماسبی سەفەوی، سالی ۹۸۵.ك (۱۵۷۷.ز) له جینگە شانیسماعیلی دووم - که برای بووه - کراوه تا شا و هەتا سالی ۹۹۵.ك (۱۵۸۷.ز) پادشا بووه. جەمیل

۲- فەرمانرەواییکی زۆر بە مشور بووه و کاروباری ولاتی زۆر بە رێکوپێکی بەرپۆه بردووه و سنووری قەلەمپەدی خۆی گوشاد کردۆتەوه و لەشکری زۆری پێکەوه ناوه و چەک و جیبه خانەیی فرەیی وه سەر یەک ناوه و گەنجینەیی له دراو ناخناوه و ئەوەندەبە دادگەری و دلتسۆزی دەگەڵ ژێردەستانی خۆیدا رەفتاری کردووه که هەموو کەس خۆشی ویستووه و له فەرمانی دەرئەچوون. سالی ۹۹۷.ك (۱۵۸۸.ز) سەنانپاشای چغاله زادهی تورک، بە لەشکری بەغدا، نەهاوەندی گرت و خەلکی ئەو ناوێ هەموو ناواری کرد و قەلایە کیشی تیندا بنیات نا و بەو هێرشەیی قورقومازخانێ حاکمی هەمەدانی خستە تەنگانەوه. گەلێک له سەردارە کوردهکانیش بە تاییەتی کوردی شارەزوری کەوتنە گەل. چغاله زاده پەلی هاویشتە عەلی شوکور و شارەزوریەکانی ناردەسەر هەمەدان. شاوێردی خان بە هێزی خۆیەوه هاتە هاواری قورقومازخان. له پاشان نامۆژگاری قورقومازی کرد که بەو لەشکرە کەمەیهوه بە گۆ سەنان پاشادا نەچیتەوه باشتەرە. قورقوماز ئەم نامۆژگاریی بە خەیانەت زانی و قسەکەیی بە دەم دادایەوه؛ شاوێردی تۆزا و بە لەشکرەوه هاتەوه لورستان و دەستی کرد بە دابەستنی سنوور و قەلاکانی و ئەو هۆزە کوردانەش که ناواری بیوون پەنای دان و له خۆی کۆ کردنەوه و سەرپەرزی لورستانی راگەیانند و دەگەڵ دەولەتی عوسمانیش خۆی کردەدۆست.

له پاشان که عوسمانی و نێرانی پێک هاتنەوه، شاوێردی سالی ۱۰۰۰.ك (۱۵۹۱.ز) خۆی کردەوه بە دۆستی نێران و بوو بە خزمی شاعەبباس. جەمیل

۳- شاعەبباسی یەکم کورپی سولتان محەمەد خودابەندەیی سەفەوی، له سالی ۹۹۵.ك (۱۵۸۷.ز) و هەتا سالی ۱۰۳۷.ك (۱۶۲۸.ز) پادشایەتی کردووه. جەمیل

ویستی پتر له پیشوو پایه‌ی دۆستایه‌تی ده‌گه‌ل فەرمان‌پره‌وایانی لوپستاندا پته‌و بکا. له پیتشدا خوشکه گه‌وره‌ی شاوریدی -که بیوه‌ژنی همزه‌ میرزای برای بوو- له خۆی ماره‌ کرد.

دۆستامیکی خۆشی -که نه‌وه‌ی بارام میرزا بوو- له شاوریدی ماره‌ کرد و به‌و خزمایه‌تیه نه‌وه‌نده لیتک نزیك ببوونه‌وه وه‌ك ده‌لێن موویان ده‌به‌روه نه‌ده‌چوو.^۱

ئهم دۆستایه‌تی و نیوان خۆشیه هه‌روه‌ك خۆی ما هه‌تا وه‌ختیک که شاعه‌بباس نه‌غوه‌رلوو به‌گی به‌یاتی نارده‌سه‌ر هه‌مه‌دان و کردیه گزیری خۆی له‌و ناوه‌دا. نه‌غوه‌ر به‌گ و شاوریدی دوژمنی له میژینه‌ی یه‌کتر و وه‌ك کێرد و په‌نیر و ابوون. لور و به‌یات هه‌ر له کۆنه‌وه خۆینه‌خویتی یه‌کتر بوون و هه‌میشه لیتک ده‌خه‌فتان و له به‌هانه ده‌گه‌ران.

شاوریدی و نه‌غوه‌رلوو له سه‌ر مه‌لبه‌ندی برووجرد کردیانه کیتشه و ده‌ستیان لیتک دایه چه‌ك و هۆزه‌کانی لور و به‌یات له نزیك برووجرده‌وه تیتک به‌ریبون و هه‌را قه‌وما. نه‌غوه‌رلوو به‌گ و زۆربه‌ی پیاوه سه‌رناسه‌کانی به‌یات و گه‌لیتک له شه‌رکه‌ره‌کانیان له‌و شه‌ره‌دا کوژران. له‌شکرچی لوپستانیه‌کان پژانه ناو ما‌ل و مندالی به‌یاته‌وه و ده‌ستیان کرد به‌ تالان و شه‌ر خۆزی و له سیه‌ر هه‌تا پیاوزیان بۆ نه‌هیشتن و وه‌ك په‌لکی سیریان لی‌ کردن.

شاقولی به‌گ برای نه‌غوه‌رلوو به‌گ به هه‌ر ئاوايه‌ك بوو خۆی گه‌یانده‌لای شاعه‌بباس و سووك و به‌دی کاره‌ساته‌که‌ی بۆ گێپاوه و چۆن برا و خزمه‌کانی کوژراون و چۆن مالیان به‌ تالان براوه، هه‌مووی له به‌رده‌م دانا. شاعه‌بباس به‌ بیستنی نه‌و ده‌نگه‌ویاسه ته‌میکی به‌ سه‌ردا هات و گه‌ری گرت و له ڕکان هه‌روا ناوڕینگی دیتان و هه‌ر نه‌و رۆژه خۆی لی‌ ساز کرد و به‌ره‌و لوپستان هێرشی هیتا.^۲

شاوریدی که زانی وا شاعه‌بباس هه‌ر خۆی هاتوه‌و زانی به‌ره‌ره‌کانی شای پی‌ ناکرێ

۱- ده‌لێن شاعه‌بباس هه‌ر بۆیه خوی‌ کردۆته‌ خزمی شاوریدی که فریوی بدا و له خۆی دێدۆنگ نه‌کا و بتوانی کیتسی لی‌ بیتی و له بنه‌ی به‌یتی و هه‌ر وا له‌وه ده‌گه‌را که به‌هانه‌یه‌کی بۆ هه‌لکه‌وی. بۆ نه‌و مه‌به‌سته‌شی نه‌غوه‌رلوو سولتانی به‌یاتی تورکمانی حاکمی نیسه‌هانی نارده‌برووجرد که پیتاکی بۆ کۆ بکاته‌وه. ئیتیر ده‌گه‌ل شاوریدی خاندای بوو به شه‌ریان و نه‌غوه‌رلوو ده‌گه‌ل چه‌ند میریکی تورکمان سه‌ریان تیندا چوو. چه‌میل

۲- گوايه شاعه‌بباس له‌و سه‌رده‌مه‌دا بۆ شه‌ری نۆزه‌کان به‌ره‌و خوراسان ده‌چوو؛ که ئهم خه‌به‌ره‌ی بیست، به‌ره‌و لوپستان گه‌رایه‌وه. چه‌میل

و کله‌ی پیّ له کله‌ی شاعه‌بباس نادری، ده‌گه‌ل چهند که‌سیک له ده‌سته و به‌سته‌ی خویدا به مالّ و مندال‌توه باری کرد و به هزار کویره‌وری له چه‌می سه‌میره په‌ریه‌وه و خوی گیانده‌چیای کلاو. نیتسر خه‌لکه‌که‌ی‌تری لوپرستان، مالّ و مندالّ و ورده و یه‌خسیریان له به‌ری چه‌م قه‌تیس ما.^۱ له‌شکری شاعه‌بباس به سه‌ری دادان و گه‌لئیکی شپزه کردن و زور پیای لیّ کوشتن و هه‌رچی سامان و دارایی هه‌یانبوو هه‌مووی قزلباشان به تالانیان برد و نانی شهویان پیّ نه‌هیتستن.

شاعه‌بباس مه‌دی‌قولی سولتانی شاملوی کوره‌زای شه‌غزه‌وار سولتانی له سه‌ر خوپره‌مابادی پاته‌ختی لوپرستان دانا و کردی به میری میرانی شه‌و سنورانه و چهند که‌سیک له سه‌ر کرده‌کانی قزلباشیشی له کن به جیه‌یشت که هاریکار و پاریزگاری بن. نه‌وسا به سه‌رکه‌وتوویی گه‌رایه‌وه پایته‌خت.^۲

له دوی شه‌وه که شاعه‌بباس له نازادا نه‌ما و گه‌رایه‌وه قه‌زوین، شاوریدی وه‌گورد که‌وته‌وه و کۆمه‌لئیکی له پیساوه به کاره‌کانی کورد و گۆران له ده‌وری خوی کۆ کرده‌وه و پروی کرده‌وه لوپرستان بۆ ده‌ره‌پاندنی مه‌دی‌سولتان.

زور بیباکانه و به له‌خۆ‌وردوویی له چه‌می سه‌میره په‌ریه‌وه و له پشت خوپره‌ماباده‌وه خوی به له‌شکری مه‌دی‌قولیدا دا. شه‌ریکی زور گه‌رم و گوپ و به خوین و

۱- حوسین حوزنی له کتیبی لوپرستاندا ده‌لئ: شاوریدی به له‌شکروه کشایه‌وه و خوی گیانده‌چیای گورکوه که له سنووری نیوان به‌غدا و لوپرستانه و بیست فرسخ له سه‌ده‌مه‌روه دوره. شاعه‌بباس به له‌شکروه بۆی چوه؛ نه‌ویش که زانیویه ده‌ستی لیّ هه‌لتاگرن پروی کردۆته به‌غدا به و شاعه‌بباس گه‌راوه‌ته‌وه. جه‌میل

هه‌روه‌ها حوزنی له‌و کتیبه‌یدا ده‌لئ: گه‌لئیک له کاربه‌ده‌ستانی لوپرستان که یه‌ک له‌وان شه‌میر قه‌یسه‌رخان بیدل و

سه‌رۆکی هۆزئیکی دوو هزار مائی بوو، له شاوریدی هه‌لگه‌رانه‌وه و چوونه لای شای نیران. جه‌میل

۲- شاعه‌بباس ولاتی لوپرستان بچوکی کرده‌دوو که‌رتوه: که‌رتیکی دابه مه‌دی‌قولی ناوبراو، که‌رتکه‌ی‌تریشی دابه ده‌ست سولتان‌حوسینی کوری شاروستم و هه‌موو سه‌ره‌که‌هۆزه‌کانی لوپی بچوکی بانگ کرد و خه‌لاتی کردن و رایسپاردن که له فه‌رمانی سولتان‌حوسین ده‌رنه‌چن و هزار سه‌ریشی مه‌ر به دیاری دابه سولتان‌حوسین و له دوی شه‌وه‌ش که هۆزی قه‌ره‌تالووسی له لوپرستان گویزه‌ته‌وه و ناردیه عه‌لی‌شوکور، بۆ خوی پۆزی ده‌ی موچه‌ره‌می سالی ۱۰۰۲ ک (۱۵۹۳ ز) گه‌رایه‌وه بۆ قه‌زوین. جه‌میل

خورد لهو ناوهدا پروويدا؛ بهلام له نهجامدا له پاش كوشت و كوشتاريكي دژوار و بيژمار، لهشكري شاوردي خوي نهگرت و پاي كرد و هر كهسه لهو پژژدا، ببووه دزي گاي خوي و وهك ناردی ناو دركانيان ليهاست. شاوردي له پاش نهو تيشكانهي، پروي كردهغدا و هاناي بردهبر عوسمانيهكان و لهوي گيرسايهوه.^۱

شاعهباس كه بهمهي زاني بهراوردي كرد و ليكي دايهوه، واي به باش زاني به هر نرخيك بي له دهمي عوسمانياني بيچرپتهوه و نهبيته داردهستي دوزماني.

فرماني شاهانهي دهركرد كه خوردهماباد و لوپرستان بدرپتهوه دهست شاوردي و له جينگهي باب و باپيراني خوي فرمانپهوايي بكا. كهمبهره شيري زيرپين و گهليتك خهلاتي شاياني بو نارد و له ناو هموالاينيدا سهرفرازي كرد.^۲ نيستا كه ميژوو ۱۰۰۵ ك

۱- شاعهباس دواي نهوه كه شاوردي له لوپرستان ناوارة كرد، پهژوان بژوه. هزي نهدهكرد شاوردي بيته دزستي عوسمانيان؛ چونكه دهيزاني نهگمر نهو سرداره نامداره و نهو پالوهانه قارهمانه دوزمني نيران بي، ژيان به خهلكي خوزستان و فارس و عهليشوكور و لوپرستان تالدهكا و به تالان و چهتهيي له بنهيان ديني. لهوانهشه پژژيك له پژژان دهولتي عوسماني لهشكري بداتي و بينيرپته سمرنيران. لهبهرنهوه هر بيريهكردهوه چوني بينيتهوه سهرولاتي خوي. له دواييدا نيتمادودهولته فرهادخاني به ناوي پشكينهوه نارهلوپرستان و راشيسپارد كه زور پهله بكا و تهقلا بدا كه شاوردي ناشت كاتهوه. نيتمادودهولته فرهادخان پياوي نارهلاي شاوردي و وتوويزيان له ناودا هاتووچوو. دوايي ژوانيان له گوزستانيك كرد و هرودوك لا سوتنديان بو يهكتر خوارد و پيماني ناشت بوونهويان بهست. نهسه له سالي ۱۰۰۳ ك (۱۵۹۴ ز) دابوو؛ نيتر شاوردي هاتموه خوردهمابادي پاتهختي و فرمانپهوايي پيشووي گرتوه دهست و شاعهباس خهلاتي كرد و نهويش هزار زيري بهخششدا به پياوهكاني نيتمادودهولته و هرروها به لهشكروه رهگهلي كهوت و چوونه سمر خوزستان كه شوزشي تيدا ههگيرسا بوو. جهميل

۲- شهرهفخان هر همتا سالي هزاروپيننجي نووسيهوه؛ بهلام له دواي نهوه له سالي ۱۰۰۶ ك (۱۵۹۷ ز) دا شاعهباس دهشاوردي ههپنچا و دهيهويست له ناوي بيري و تولي لي بكاتهوه. بهو نيازوه و به لهشكريكي زورهوه پروي كردهنيسفههان و له ريگهدا باي دايهوه سمر لوپرستان و له نهكاو به سمر شاورديدا دا. شاوردي كه زاني دهگهليان دهر نابا. له بيريان ههلات و خوي گهياندهسنوري عراق و لهويشوه چوو خوي له قهلاي چهنگهدا قايم كرد. شاعهباس به سمركرديهتي نهلاويزدي خان، لهشكري نارهلسمر و نابلوقهي قهلاكيان داو له پاش چهند شهر و پينكا هاتنيك شاوردي به ديبل گيرا و برديانه سدهمهره بو لاي شاعهباس. كاتي گهيشته بهردهمي شا، دهستي كرد به جوين پيداني و نهگهجي شا به نياز نهبوو بيكوژي، بهلام رقي هستا و فرماني داكوشتيان. نههمجار شاعهباس پروي له حوسينخان سهلويزي نا كه به سمر لوپرستان رايگا. حوسينخان له بهر ←

(۱۵۹۷ ز.) به شایردی ماوه و زۆر به کامرانی فرمانبره‌وای لورستانه.

→ خاتری ماله‌میران قبولی نه‌کرد. شاعه‌بباس به‌وه زۆر توورپه بوو؛ فرمانبیدا هرچی ک‌ه‌س و کاری شایردی بوو، هر له کۆرپه‌ی ساواوه تا پیسر و پ‌ه‌ک ک‌ه‌ت‌ه‌ی ن‌ی‌رومی، ه‌ه‌موویان ک‌وش‌تن و ن‌اس‌ه‌واری برپ‌نه‌وه و به‌و کاره نام‌ه‌ر‌دانه‌ی‌ه‌ی، پ‌ه‌ل‌ه‌ی‌ه‌کی و ا‌ر‌ه‌شی له م‌ی‌ژوودا خ‌سته س‌ه‌ر خ‌ۆی ک‌ه توولی مرۆف‌ایه‌تی خ‌وه‌دانی پ‌ی‌ده‌دا. له پ‌اش ن‌ه‌وه کاروباری لورستانی دایه ده‌ست س‌ول‌تان ح‌وس‌ی‌ن‌ه‌وه ک‌ه ن‌ه‌ویش ک‌چه‌زای شایردی‌خان و له ه‌ۆز‌ی‌کی لورپ‌ی لای پ‌شت‌ک‌ۆ بوو.

ن‌ه‌م‌ی‌ن‌ز‌ه‌کی ده‌لی: ن‌ه‌گ‌ر‌چی ن‌ه‌و م‌ی‌س‌ر‌ح‌وس‌ی‌نه ماوه‌ی‌ه‌ک‌یش به س‌ه‌ر لورستان راگ‌ه‌ی‌شت‌وه؛ به‌لام ک‌ات‌ی نادرشا تۆماس‌ب‌قولی بۆت‌ه‌ شا، س‌ه‌د‌م‌ه‌ره و ه‌ی‌ز‌ماس و پ‌شت‌ک‌ۆی داوه به ه‌ۆز‌ی ن‌ی‌نان‌لو. به‌مه پ‌ه‌رده‌به س‌ه‌ر فرمانبره‌وایی لورستانی گ‌چ‌ک‌ه‌دا ک‌ش‌اوه؛ به‌لام ن‌ه‌وه و ن‌ه‌ت‌ه‌وه‌ی شایردی م‌ی‌ر‌ن‌ش‌ی‌ن‌یه‌کی پ‌چ‌ک‌ۆل‌ه‌یان له پ‌شت‌ک‌ۆ هر له ده‌ست داما و فرمانبره‌واکانی - که به والی ناو ده‌بران- به زنجیره ن‌ه‌مانه‌بوون:

۱- ح‌وس‌ی‌ن‌خان ۲- ن‌ی‌س‌م‌اع‌ی‌ل‌خان ۳- ن‌ه‌س‌ه‌د‌خان ۴- ح‌ه‌س‌ن‌خان ۵- ک‌ه‌ل‌ب‌ع‌ه‌لی‌خان ۶- ع‌ه‌لی‌خان ۷- ح‌ه‌ی‌د‌ر‌ع‌ه‌لی‌خان ۸- ح‌وس‌ی‌ن‌قولی‌خان ۹- غ‌ول‌ام‌ر‌ه‌زاخان. له پ‌ۆز‌گاری ن‌ه‌م غ‌ول‌ام‌ر‌ه‌زاخانه‌دا ر‌ه‌زاشای پ‌ه‌ه‌له‌وی له س‌الی ۱۳۴۶ ک (۱۹۲۸ ز.) دام‌ی‌ر‌ن‌ش‌ی‌ن‌یه س‌ه‌ر‌به‌خ‌ۆک‌ه‌ی له به‌ی‌ن برد و ح‌اک‌م‌ی‌کی سوپایی به س‌ه‌روه دانا.

م‌س‌ت‌ر ن‌ه‌د‌م‌وند‌س ن‌ه‌م غ‌ول‌ام‌ر‌ه‌زاخانه‌ی به والیه‌تی دیوه و له به‌ر ک‌ت‌ی‌ب‌ی‌ک‌ه‌وه که والی دایناوه م‌ه‌ق‌ال‌ی‌کی راگ‌ۆز‌ت‌وه و نووس‌ی‌وه: «ن‌ه‌وان‌ه‌ی لورستانیان له ژ‌ی‌ر ح‌وک‌م‌دا بووه ن‌ه‌مان‌ن: ح‌وس‌ی‌ن‌ی یه‌ک‌م، شایردی، م‌ه‌ن‌س‌ور، ح‌وس‌ی‌ن‌ی دووهم، ع‌ه‌لی‌م‌ه‌ردان، م‌ه‌ن‌و‌چ‌ه‌ر، شایردی دووهم، ن‌ی‌س‌م‌اع‌ی‌ل، م‌ح‌م‌ه‌د، ن‌ه‌س‌ه‌د‌ولا، م‌ح‌م‌ه‌د‌ح‌وس‌ی‌ن، م‌ح‌م‌ه‌د‌ح‌ه‌س‌ن، ح‌ه‌ی‌د‌ر، ح‌وس‌ی‌ن‌قولی، غ‌ول‌ام‌ر‌ه‌زاخان.» س‌ی‌یه‌کانی پ‌ی‌ش‌وو له خ‌و‌ر‌ه‌م‌اباد له گ‌ۆز‌ستانی ن‌ی‌ما‌زاد‌ن‌ی‌ژ‌راون؛ ح‌وس‌ی‌ن‌ی دووهم چونکه ه‌ۆز‌ی ق‌ه‌ره‌ئ‌ال‌ووس‌ی پ‌ی ن‌ه‌دا له ز‌ه‌هاو پ‌ه‌ر‌ن‌ه‌وه و ب‌چه‌ لای ع‌وس‌مان‌ی، شا کردی به والی. ع‌ه‌لی‌م‌ه‌ردان د‌و‌ای ن‌ه‌وه‌ی که چ‌ا‌وی شایردی بر‌ای خ‌ۆی ک‌ۆلی، نادرشا ناردیه ناستانه و که له‌وی‌ه ده‌گ‌ه‌راوه، له ده‌وری ک‌ه‌ر‌ک‌وک مرد و له گ‌ۆز‌ستانی ن‌ی‌ما‌ز ز‌ه‌ی‌ن‌ه‌ل‌ع‌اب‌د‌ی‌ن ن‌ی‌ژ‌را. [گ‌ۆز‌ی ز‌ه‌یدی ک‌ور‌ی ع‌ه‌لی له گ‌وندی ن‌ی‌ما‌م و با‌ک‌و‌ور‌ی پ‌ۆز‌ه‌ل‌اتی تاوغه] ن‌ی‌س‌م‌اع‌ی‌ل ه‌ه‌شت س‌الی ح‌اک‌م‌ه‌تی کرد و در‌ا‌و‌ی‌کی زۆری له ن‌ی‌س‌ف‌ه‌هان وه‌س‌ه‌ر یه‌ک نا. م‌ح‌م‌ه‌د‌ح‌ه‌س‌ن‌خان، ناغ‌ام‌ح‌م‌ه‌د‌خ‌انی ق‌اجار کردیه والی لورستان و س‌الی ۱۰۵۵ ک (۱۸۴۹ ز.) یان وه‌ک ن‌ه‌م‌ی‌ن‌ز‌ه‌کی ده‌لی ۱۲۵۶ ک (۱۸۴۰ ز.) مردووه و ۹۰ س‌الی ت‌ه‌م‌ن‌ بووه و ک‌را‌و‌ی‌شه والی پ‌شت‌ک‌ۆ؛ چونکه لورستان له ن‌ی‌وان ک‌ور‌پ‌ه‌کانیدا -ع‌ه‌لی و ن‌ه‌ح‌م‌ه‌د و ح‌ه‌ی‌د‌ر- به‌ش‌ک‌راوه و ع‌ه‌لی له س‌الی ۱۲۵۸ ک (۱۸۴۱ ز.) دا ح‌اک‌م‌ی‌کی ناودار بووه و ت‌ه‌ن‌ان‌ه‌ت شیخی ه‌ۆز‌ی به‌نی‌لام‌ی ع‌ه‌ر‌ه‌ب‌ی‌ش س‌ه‌ر‌ان‌ه‌یان داوه‌تی. له پ‌اشان ح‌وس‌ی‌ن‌قولی‌خان له پ‌ۆز‌گاری ن‌اس‌ر‌ه‌د‌ی‌ن‌ش‌ای ق‌اجاردا ک‌را‌وه‌ته والی و زۆری خ‌زم‌ه‌تی ده‌ول‌ه‌تی ن‌ی‌ران کردووه. د‌و‌ای ن‌ه‌وه که غ‌ول‌ام‌ر‌ه‌زاخان بۆت‌ه والی و خ‌زم‌ه‌ت‌کاری ن‌ی‌ران‌یش بووه، والیه‌تیه‌که ه‌ه‌ل‌ه‌ه‌ش‌اوه و خ‌را‌وه‌ته س‌ه‌ر ن‌ی‌ران. ج‌ه‌م‌ی‌ل

بهندی پیتجه

پادشایانی میسر و شام

که به بنه مائهی نهییوی به نوابانگن

چیرۆک بیژانی ده مپراس و دیرۆک زانانی دورناس و میژوونوسانی تهردهست و میژووناسانی پیتۆل و له سهر ههست، بۆ باسی نهم مه به سه ته مان بهم جۆره دهست پهی ده کهن و ده لێن:

باپیرانی پادشایانی میسر و شام به بنه و بنه چه که ده گهنه وه سهر شادی کورپی مسهران^۱ و له هۆزی کورده کانی ره ونده^۲ و له مه لبه نندی نازریایجان، له گوندی دوین^۳ ده ژیان. گوندی دوین ئیستا ویرانه و له شوین نمو گوندیک به ناوی «چغور سه عد» هوه ناوه دان کراوه ته وه.

له رۆژگاری ده سه لاتداری سولتان مه سه وودی سه له جۆقیدا، یه کیک له کاریه ده ستانی سولتان پاراستنی قه لای تکریتی به شادی -باپیره گهره ی نه ییویه کان- نه سپاردوه و به وه هۆیه وه شادی له

۱- له بنه مائه ییکی گهره و سه ره له هۆز بووه، له گوندی نه جدنکانی نزیک به دوین ژیاوه. به ره گه ز ده جیتته وه سهر پادشایانی شه ددادی کورد. هاوچه رخی نه میرفه زلونی سه یه م بووه. کاتی نه میسرقرتی تورکمان ولاته که ی بۆ سه له جۆقیان لێ داگیر کردون، شادی له نیشتمانی خۆی ناواره بووه.

۲- له کتییی اخبار له لهدا ده لێ: له هۆزی حه میدی کورده؛ به لام ره ونده، رواندا، ره وندی یان ره وادی تیره یه کن له هۆزی هه زه بان، هه زانی یان خیرانی؛ کوردن که له نیوان هه ولێر و نازریایجان ده ژیان و هۆیه یان له لای تشنه (ناران) بوو. جه میل

۳- میژوونوسان له سهر نمو ناوه کیشه یانه؛ هیندیک ده لێن: له نیوان هه ولێر و ره وانده و نزیک گوندی دیرحه ریره؛ که سهر وه ختیک پاته ختی فه رمانه یه یایی سۆران بووه. زانی گهره ی کورد مه لام حه مد کورپی حاجی هه زار میتردی. له ئیسنو خه له کانی کورده وه گیتته وه که فه رمویه: «دوین دال بۆر و واو ژیر. شارۆکینه که له نزیک هه ولێر و زۆریه ی کاولگه یه و نه مپۆر نمو ده روه بیره به ولاتی سۆران ناسراوه». هیندیکیش گوتویه انه له نازریایجان و که وتۆته لای سنووری ناران (بهریقان) و گورجستان. شه ره فخان خۆی لای وایه و گه لیک له میژووناسانی ئیستاش وه که دوکتۆر نه حه مدییلی و نه میسنزه کی به گ ههر له سهر نمو بره وایه؛ به لام قازی مه حیه دین لای وایه بدوین بیتوینی ئیستایه که له لای کۆیسه ته قه. جه میل

تكریت گيسراوه تهوه و همر له ويدا ماوه تهوه، ههتا رۆژى تيسندارى ژيانى كهوتۆته خۆرنشيشنى مهرگهوه و شادى له كهسوكارى بووه بهشيين.^۱

له پاش نهمانى شادى، كورپ گهوهى -كه ناوى نهجمهدين نهيبوب بو-^۲ له سهر كارى بابى دامهزرا و نهركى قهلادارى كهوته سهر شانى. نهجمهدين نهيبوب برايهكى له خۆى گچكهترى ههبوو ناوى نهسهدهدين شيركو بوو.^۳ لهو سهرويهنداندا كه نهجمهدين بسووه دژدارى تهرى، رۆژىك له رۆژان نهجمهدين و شيركو پيئكهوه به ناو شارى تهرىندا دهگهپان؛ له نهكاو ژنيك به زيرژن و گريان و هاوار، هاوارى بۆ هينان و دهست و دامينيان بوو، كه بيكهن له راهى خودادا كابرايهك چاوى بريوته ته ناموسم و ئيوه نه مپارتيزن نارووم دهبا! وا خۆم هاويشته دالدهو پهسيوى ئيوهوه.

نهسهدهدين شيركو به بى پامان و سى و دوو لى كردن، راي كرده سهر كابراى بى نارووى ناروويه و نهو نيزه له دهست دهريئا كه گهفى پى له ژنهكه ده كرد و ههر به نيزهكهى خۆى برينيئىكى وا ههسته مى لى كرد كه به بى لينگه فرته و نقه كردن، ههر دوو جارن ده مى پيئك دادا و مرد.

نهجمهدين وهك هه موو فه رمانداريئى خۆ نه بوير و ريشوئينزان، شيركوئى براى خۆى كۆت و زنجير كرد و خستيه زيندان و كاره ساته كهشى چۆن ديبو، ناواى ده نامه يه كدا نووسى و بۆ نايبى سولتان مه سهوودى سه له جۆقى نارد و چاوه نوڤى فه رمانى به غدا بوو.

نايبى سولتان مه سهوود له ولامى نامهى نهجمهدين دا نووسيبووى: نهو كابرايهى كه براى تۆ كوشتوويه، دۆستىكى زۆر نزيك و خۆشه ويستى من بوو؛ زۆرى بۆ به په رۆشم. له لايهكى تهر شهوه

۱- نه ميرجه ماله دين به هرروز كۆنه كۆيلهى شادى بووه. كه شادى ناواره كراوه، به هرروز له لاي مه ليكشاي سه له جۆقى دامهزراوه و ياريدەى له لهى شازادانى كردووه. كاتى له له مردووه، به هرروز جيهگهى گرتۆتهوه. وريابى زۆرى له خۆى نيشان داوه و له نه سجامدا كراوته والى به غدايه. نهوسا ناردوويه به شوين شادى كۆنه خاوه نييدا و قه لای تهرى داوته دهست. له پاش مهرگى شادى، نهجمهدين نهيبوب و شيركو بوونه دژدارى تهرى؛ كه شارىكى بچووكه و له لاي رۆژاواى ده جلهيه و سهر به سامرايه. جه ميل

۲- نهجمهدين له گوندى نه جدنكان هاته دنياوه و سالى ۵۶۸.ك له ميسر دنياى به جى هيشت. جه ميل

۳- نه بولسحه رپ شيركو كراوه به سه ركردهى له شكرى نوره دين زهنگى و سالى ۵۵۵.ك نه ميرجه ج بووه و ناردراويشته ميسر بۆ ياريدەى خهليفه عازه دويبلاى فاتمى و سى جار ده گز فه رپهنگان راپچووه و كراوته وه زيرى خهليفه و له بيست و دووهى جيمادى دووهى سالى ۵۶۴.ك دامردووه و له مه دينه نيزراوه. جه ميل

ههوال و هۆگری تۆشم. زۆر دهترسم پۆژتیک تووشم ببی به تووشی شیرکۆوه و خوینم ههلهچی و خۆم بۆ پانهگیری و له تۆلهی دۆستی له دهست چوما، شیریی لی بکیشم و لیمان بیته کیشه و دیسان خوین بیته سهرخوین. من وای به باش دهزانم تا ته می ماتهمی شهوم له سهه دهپهوی، نیهه لهه مهلبهندهبارکهه؛ با چاومان به بهکتر نهکهوی.^۱ نهجمه دین له وهرامهوه زانی که تازه له تکریت مانهوه تامی نهماوه. دهگهله شیرکۆی برای دا نیوما و کهل و پهلی خۆیان پینچایهوه و باریان کرد و پرویان کرده مووسل و چوونه لای عیماده دین زهنگی؛ که فرمانپهوهی مووسل بوو.^۲ عیماده دین زۆری بهخیر هینان و گهلیکی پیز لای نان و زۆر به پرووی خۆشهوه له لای خۆی گل دانهوه و کردیه باوه پیتکرای خۆی و له سهه خواست و ئاواتی خۆیان دای مهزاندن.

کاتی که شاری بهعله بهک کهوته دهست عیماده دینهوه، به نهجمه دینی نهسپارد که به سهه کاروباری پابگا و کارگوزاری نهوی.

نهجمه دین که له پیاویک بوو له پیاوه ههلبژارده کانی جیهان؛ بهمشور و کارزان و نازا و پالهوان و له سهه رخۆ و پشودریژ و بهرچاوفرهوان و دهستودل پاک و ئاکارچاک و له خواترس و پاریزگار و لاگری پینچاره و ههژاران و ناگری سهه رگیانی دوژمن و بهدکاران و جیهگی شانازی دۆست و یاران؛ له سهه کوی پیهک و له سهه جیهک ماوه بهک ماوه تهوه، به دادگری و هونه روهری دهنگی داوه تهوه.

له سهه روهبهندهدا که به سهه بهعله بهک راگه بیشتوه، خانه قایه کی بۆ سۆفیه کان دروست کردوه که به نهجمیه ناوی رۆیشتوه.

له پاش مهه رگی خوالی خۆشبوو عیماده دین زهنگی، نهجمه دین و نهسه ده دین شیرکۆ چوونه لای

۱- مامۆستامحه مه د کورد عه لی له کتیبی القدیم والسحدیثی دا ده لئ: کابرای په لاماری ژنه کهی دابوو، له نهفسه رانی پاریزگاری قه لا و مهسحیش بوو. له وه شهوه دا که نهجمه دین ده بوو تکریت به جی بیلی، سه لاهه دین له دایک بوو، باوکی پیتقه ده می به شووم زانیوه. نووسه ریکی بهردهستی، خاری کردۆته وه و گوتهویه: نه مئاله گوتاهای چیه که خۆی لی به خاوه ناکه ی؟ چووزانی له دوا رۆژدا نابیتته پادشایه کی به ناویانگ؟ جه میل

جوورجی زهیدان ده لئ: میسزاکه مهسیحی بوو؛ نهگه ره نهبا، نهجمه دین سه لاهه دینی ساوای ده خنکاند. ههژار
 ۲- عیماده دین زهنگی کوپی تاقسونفور، به سهه بهغدا راگه بیشتوه و سالی ۵۲۱ ک. (۱۱۲۷ ز) بۆته فرمانپهوهی مووسل و سالی ۵۴۰ ک. (۱۱۵۵ ز) - که ئابلهۆقهی قه لای جهعه بری داوه - کوژراوه.

نورهدین محمود^۱ که پادشای شام بوو. نورهدین به هاتنی کورانی شادی، شادوشاگه شکه بوو؛ زۆری به خیراتن کردن و گه لیکي به پزگرتن. شیرکۆی کرده سهرداری له شکر و شاری جیمیشی پی سپارد.^۲

عازدی ئیسماعیلی والی میسر^۳ - که له چنگ فه پنهنگان وه تهنگ هاتبوو - هانای برده بهر نورهدین محمود که به هاواریهوه بچی. نورهدین محمود سی جارن شیرکۆی به لهشکری گرانسی خۆیهوه نارده میسر و یاریده عازدی دا. له جاری سیتهه میندا - له سهر خواستی عازد - شیرکۆ، شاپووری وه زیری عازدی کوشت و له چینگه ی نهو کرا به وه زیر.^۴ به لام هیشتا گولئیکي له گولزاری وه زارته نه چنی بوو که شه ختهی سه ختی مهرگی له پر، بهرگ و په لکی گولئی ژییانی په پهر پر کرد و هه لیه و راند و کۆچی بیوا دهی نهو نازا و نازاده - وه ک درکه زی - چه قیه ناو جهرگی هه موو میسری و شاسیه که وه؛ له دواي ته نیا ۶۵ رۆژ وه زیرایه تی کردن، رۆژی دووشه مه، دووه می مانگی جیمادی به که می سالی ۶۵۴ ک (۱۱۶۹ ز) گیانی پاکي به خودای تاک سپارد و له پاش نهو سه لاهه دینی برزای کرا به جینشینی.

-
- ۱- نورهدین محمود کوری عیماده دین زهنگی سالی ۵۱۱ ک (۱۱۱۷ ز) له هه له ب هاتۆته دنیاوه و سالی ۵۴۰ ک (۱۱۵۵ ز) بۆته فه مانپه وا؛ پادشایه کی دادگهر بووه و له پی ئیسلامدا زۆری شه پی فه پنهنگان کردهوه. قه لا و وارشی زۆری له دهوری زۆر شارن دروست کردهوه و گه لیک فیزگی نایینی بنیات ناون؛ بیست و هه شت سال به سه ربه خۆی پادشایه تی کردهوه و سالی ۵۶۹ ک (۱۱۷۳ ز) له شام مردوه و هه ره له ویش نیژراوه. جه میل
- ۲- نه جمه دین و شیرکۆ ناشنایه تی پیتشوویان ده گه ل نورهدین هه بووه؛ سالی ۵۲۶ ک (۱۱۳۲ ز) نه تاییک نورهدین له باشووری تکریت ده گه ل سه لجه قیان به شه پ هات و زۆر خراب شکا و خۆی گه یانده تکریت. نه جمه دین میوانداری کرد و به که له ک و به له م له ده جله ی ده ریا ز کرد. جه میل
- ۳- والی بووه یان خه لیفه؟ عازدوبیلا یازده میسن خه لیفه ی فاتمه عوبه یدیبه و ناوی عه بدولا کوری یوسف کوری حافیز بووه. سالی ۵۵۵ ک (۱۱۶۰ ز) به لاوه تی کراوه به خه لیفه و سالی ۵۶۷ ک (۱۱۷۱ ز) مردوه. جه میل
- شهره فخان هه ره خۆی به ناوی خه لیفه عازد ناوی بردهوه. پروانه چاپه فارسیه که میسر، پرویمه ۸۶. هه ژار
- ۴- شاپوور (شاور) له په یسهری نه سه ده دین شیرکۆ و هه والانی ده گه را و لییان ده خه فتا. نیازی وابسو که بانگیشتنیکیان بکا و له ماله خۆیدا هه مروان بکوژی. نهو پیلانته پی زاندره و رۆژیک له سویاگه دا سه لاهه دین گرتی و بال به سه ته ناردی بۆ خه لیفه که فه رمانی له سه ره چیه؟ خه لیفه بۆی ناردهوه که سه ری بیسن و سه ره که ی به دیاری بسز بنیتره وه. نا به م جۆره نهو وه زیره خاینه ی ده یه ویست ولاته که ی بدا به فه پنهنگان، سه ری تیدا چوو. جه میل

سه‌لاحه‌دین یوسف کوری نه‌جمه‌دین نه‌ییوب

سه‌لاحه‌دین لایکی ژیهاتی و ژیر و کارامه و پیاویکی زیت و زۆرزان و به زیبک و ده‌ستگهرم بووه. له ماویه‌کی زۆر که‌مدا زۆر خۆی ره‌پیش خست و هه‌موو کاروباری میسری خسته ناو چمک و ژیر چۆکی خۆیه‌وه و کاریکی کرد که هیچ که‌سیک له میسردا هیچ کاره نه‌بی، خۆی نه‌بی.

له لایه‌ن خه‌لیفه‌ عازده‌وه نازناوی مه‌لیک ناسری پیتراو و له‌و ساوه به مه‌لیک ناسر سه‌لاحه‌دین ناو براو.

سه‌لاحه‌دین له دوا‌ی نه‌وه که زۆر باش له میسردا خۆی دا‌کوتا و هه‌موو کاروباری روویه‌را کردن، پیاوی به نامه‌وه نارده‌شام و وه‌لامی بۆ نووره‌دین به پڕی کرد و تیا درکاندی: گه‌وره‌م خۆت نا‌گاداری که چه‌ندی‌که له دیداری شپوه به‌ش براوم و چاوم به که‌سوکار و خزمانم نه‌که‌وتوه. به تاییه‌تی زۆرم وه‌ره‌زی باوکم کردوه و زۆری بۆ به تاسه‌م. نه‌گهر نه‌و چاکه‌یه‌شم ده‌ریاره بکه‌ی و پینگه‌ی بابم بده‌ی بیته لام و به دیداری شابم، هه‌رگیز له سوپاس‌گوزاریت پر‌گاریم نایه.

نووره‌دین نا‌واته‌که‌ی پیک هینا و نه‌جمه‌دین، به‌ره‌و فرزه‌ندی جگه‌رگۆشه‌ی - که ده‌می‌ک بوو بۆی به په‌رۆشه‌وه بوو - به‌ره‌و میسر چوو.

رۆژی بیسته‌و‌چواره‌می ره‌جه‌به مانگی سالی ۵۶۵ ک (۱۱۶۹ ز) نه‌جمه‌دین گه‌ییشه‌ میسر و خه‌لیفه‌ عازد - هه‌ر خودی خۆی - تا ده‌ره‌وه‌ی پاته‌خت به پیره‌یه‌وه هات و زۆر به ریتز و حورمه‌ته‌وه پیتشوازی لیکرد.

نه‌جمه‌دین نه‌ییوب که مینا یاقوب پیغه‌مبه‌ر، له سوئی تازیزی له به‌ردلان و جگه‌رگۆشه‌ی پاله‌وانی، جگه‌ریزواو و چرژاو و له تاوی دووره دیدیه‌ی یۆسفی میسری جوانی، تانه له چاو و بی‌تین و تاو بوو؛ هه‌موو نا‌واتی هه‌ر شه‌ه‌نده‌بوو جارێک له که‌ناری‌که‌وه هه‌والێکی بۆنه‌وی یان له‌باتی ده‌نگ و باسی، بۆی کراسی، وه‌به‌ر بی‌ئهل که‌وی. نه‌وا خوا کاریکی وای کردوه که دووبه‌دوو، پوویه‌روو ده‌بنه‌وه و هه‌مبه‌ر به یه‌ک خۆ ده‌نوینن و تیر و پڕ ده‌به‌ژن و بالایی یه‌ک راده‌می‌نن و ده‌س ده‌ملی یه‌کتر وه‌ردینن و ته‌می سه‌رده‌می تووشی جودایی ده‌ره‌وینن و دیو و خیتی هه‌سته‌می پۆژانی لیک بران و چاره‌نۆری ده‌تۆزینن و ده‌تارینن. له‌و تووشی یه‌کتر هاتنه‌وه‌دا، فرمی‌سکی شادی هه‌لده‌وه‌رین و په‌لک و به‌رگی چۆری داری په‌ژاره و خه‌مباری - وه‌ک گه‌لاریزانی سارده‌پاییز - داده‌ورین.

باب و کوپ پینک شاد و شوکور بوونهوه و له ناو چهپله پرتزان و گولبارانی حهشاماتدا به دلی خوژ و چاوی روونهوه بهرهو مال بوون و بز ناو شار چوونهوه.

سه لاهه دین له بهران بهر نهو سهروهه خاوهن ناوهی باویدا، ههر ده بوو به تنۆکه ناویک و به چاویکی نهوهنده به پرتزهوه سهیری ده کرد که هه موو کهس سهیر ده ما.

ههر که نه جمه دین توژی ریگی ته کاند و شه که تی ره واند و پشوری داو حه سایه وه، سه لاهه دین که وته خاک و پایه وه و له بهری پارایه وه که وه زیرایه تیه که خوژی بیکا و نه میش وه که بنده به کی نالقه به گوئی فه رمان به ریکی به گوئی و گوئی له مست و راست و درووست، له بهر ده ستیدا راوهستی و به راویژ و فه رمانی نهو دانیشی و ههستی و نوکه ریکی که مبهر بههستی بی. به لام نه جمه دینی وا پسه پور و دورناس - که ده یزانی نرخی کوره کهی چنده و چند هیژا و به جهوههر و هونه روهه و مهرد و په نده و چاوی تیه بوو که چۆن نه ستیره ی به گر شه ی شکۆ و سه ربلندی، له ناسۆی هات و کامرانیدا ده ره وه شیتته وه و سات به سات پتر ده گه شیتته وه - باش تی گه بیوو کالای خونکاری ههر به بالای نهو پراوه و له کهسی تر ناوه شیتته وه؛ به هیچ ناوایه که ملی نه دا جیگی بگریته وه و بوئی له خودا پاراوه که ههر بالاده ست و کامه روا بی. له سه ره تا کانی مانگی محه ره می سالی ۵۶۷ ک (۱۱۷۱ ز) دا، خلیفه عازد به نه خوژی له سه ر جیگا کهوت و پتر له ده پوژی نه خایاند که چاوی له دنیای روون نوقاند و له مه لبه ندی رابرد و واند له ناو نوینی گلکۆدا بز هه میشه لیتی خهوت.^۱

سه لاهه دین بوو به یه که مین که له پوررگری خلیفه ی خوالی خوژش بوو. ههر که خلیفه سه ری ناوا

۱- خاوهنی اخبار الملک له روپه ری ۹۹ی کتیبه کهیدا ده لئی: «سه لاهه دین که بوو به وه زیر، عازدی گرت و له کوژکی کدا خسته ژیر چاوه دیریه وه هه تا مرد»؛ به لام من نه مه به راست نازانم؛ چونکه سه لاهه دینیکی ده گه ل خاچه مرسته کانی قهسته سه ری نه ونده باش ره فتار بکا بز تیماری برینداریان بۆیشک بنیتری و به به فراو تونیا به تیان بشکینتی، ده گه ل نان بدهی خوژی - نه گهر نه مه شم راست بی! که له دواي مامی کردی به وه زیر - بز گه یشتن به کورسی پادشایه تیه کی که درهنگ یا زوو ههر هی خوژی تی، چۆن نهو ره فتاره نا هه مواره ده کا؟ سه ره رای نه وه ش زۆر سه ی میژووناسان پیچه وانهی نه وهی ده گپ نه وه. جورجی زهیدان ده لئی: «عازد پیلانی دژی سه لاهه دین پینک ده خست و شیخ سولهیمانی گزیکاریش - که نه بولحه سه نیان بی ده گوت و به ته مای جینشینیی و خواستی نه میره سیتله لمه لیک خوشکی عازید بوو - له پیلاندا یاریده ی عازیدی ده کرد. به لام چونکه سیتله لمه لیک خوژی نه ده ویست و به گیان و دل نه فینداری عیماده دینی هاوونشینیی سه لاهه دین بوو، مه رگیش که بز عازید له که میندا بوو، پیلانیان تینکا. جه میل

بوو، سه لاهه دین خوی گه یانده سه ر گه نجینه ی گه واهیرات و کۆ-کۆ و لوده-لۆده زیز و زیزو وه سه ر یه ک نرابوون و هه لدرابوونه وه. چهنده یه غدان و سندوق و تیر و جهوان، له خشل و خه ملی دور و یاقوت و زمرووت و لال، قه لاپه چن و دارمال بوون؛ هیه لئی رانه وه ستا، سووکه ده ستینکی پیندا هینسا و پایمالی.

نه وه هه موو دراوه - له سه که دراوه، له زیز و زیوان- که ده ژماره و پیتوان نه ده هاتن و به سال و زه مانان کۆمه لئی نیسماعیلی به و نیازه که رۆژنیک دیت و دراو بۆ رۆژی وا به کاریان دیت، قۆشه - قۆشه و چکه -چکه به گرده وه کۆیی وه سه ر یه کیان نابوو، له خه زینه ی خه لیفه که ی خویان دانابوو، هه مووی مابوو؛ به خروپی و سووک و هاسان که وته ده س گه رناسانی کورد.

یافیعی له تاریخه که یدا ده لی: هیندیک له و شتانه ی که ده گه نجینه ی عازیددا بووه و ده ست سه لاهه دین که وتوو، دار عه سایه که له زمرووتی رووت و سه ده هزار به رگ کتیبی ده ست نووسی زۆر هیزا و خۆشخه ت بووه.

نیتیر له پاش مه رگی عازید ناوه که شی له ناسۆ ناوا بوو؛ کاروباری دنیا داری له میسر دا بۆ سه لاهه دین یه کلا بۆه.

سه لاهه دین نه وه جار ده ستی کرد به ریک و پیک کردنی دارایی و داها تی میسر و له شکر ی زۆر و تیری ساز کرد و نه وه نده ش به دادگه ری و دلسوژی ره فتاری ده گه ل ژیره ده ستان و بی ده ستان ده کرد که دلی زۆریه ی زۆری خه لکی میسری به لای خۆیدا هینا و له هه موو گۆشه و که ناران و گوند و شاراندا، باس هه ر باسی پیاوه تی و کارچاکی سه لاهه دین بوو.

که سه لاهه دین له میسر دا بوو به و ده سه لاتداره، چاوچنۆک و چرووک و قریۆکه پیاوان، له لای نووره دین بۆیان تی چاند و پیاوان راگه یاند که سه لاهه دین وه ک پادشاله خوی ده روانی و خۆی به پیاوی

۱- یافیعی له تاریخه که یدا (۳-۴۴۵) ده لی: کاتی سه لاهه دین ده ستی به سه ر کۆشکی نشیمه نی عازیددا گرت و مال و سامانه که ی خسته ده ست خۆیه وه، هه رچی ویستی لئی هه لبارد و به نارزه زوی لیشی به خشی و لیشی فرۆشت. گه واهیرات و نه غدینه ی نه وه نده به نرخی هه بوون که گه لیک سالان خه ریکی کۆکردنه و یان ببوون، وینه یان له خه زینه ی هیه ل پادشایه کدا نه بووه. له مانه چه لاکینکی زمرووت بوو که قامیش و نیویک دریا یی بوو. نه سپی له یاقووتی هه بوو. گه لیک شتی تریش. هه ر کتیبی بۆرده و خۆشخه تی سه ده هزار به رگ تیندا بوو. جه میل

تۆ نازانى. نوورەدین دلى له سەلاحەدین كرمى بېوو؛ لى پرابوو كه بۆ خۆى بچىتە ميسر و يەككىكى تر له جىنگى سەلاحەدین بكاتە وهزير و ئەوى له سەر كار لابەرى. سەلاحەدین كاتى بەم كەين و بەينەى زانىەوه، كۆرپكى پىك هيتا و باوكى و خالى و خزم و كەسى خۆى كۆكردهوه و مەبەستەكەى خستە گۆرپى و داواى كرد كه له هەموو سەرىكەوه لىى بتۆژنەوه و بيسر و پروايان چىبە دەرى بىرن.

تەقىەدین - كه برازايەكى سەلاحەدین بوو - له ناو كۆرەكەدا هەستا و گوتى ئەگەر نوورەدین هەر پىتى داگرت و هاتە ميسر، بە لەشكەرە پىشى لى بگريين و بە گۆيدا بچين. ئىمە هەتا دەسمان چەك بگريى و هەتا رەگى تەرمان دەلەشدا مابى، نابى ميسر له دەست خۆمان بەدين.

ئەجمەدین كه لای سەرووى هەمووانەوه رۆنیشتبوو، وتارەكەى نيوەچل بە تەقىەدین بىرى و گەلىكى جوپن پىدا و دەرى كرده دەروە. ئەسجار پووى كرده سەلاحەدین و پىتى گوت: كوپى خۆم! من باوكتەم و شەهابەدینىش خالته؛ ئىمە تۆمان لە هەموو كەس خۆشتەر دەوى. ئەگەر ئىستا ئىمە هەردووكمان چاومان بە نوورەدین زەنگى بكەوى، دەكەوينە خاك و پایەوه و دەستەونەزەر بە نۆكەرى له بەر دەسيدا دەوەستين. ئەگەر فەرمانى كوشتمان بدا، بە بىگومان لە تەهى دلمانەوه ملى بۆ كەچ دەكەين و دەستى وەبەر ناھينين. جا كه ئىمە باوك و خالته بيسن و وابيسن، كاربەدەستان و سەردارانى چەكدارانت دەبى چۆن بن؟ ئەگەر بە راستى و بە وردى بيسر بكەيسنەوه، ئەم ولاتە پارچەبەكە لە زەوى و زارى نوورەدین مەحمود و ئىمەش هەموو نان خۆر و كۆيلەى ئەوين. ئەگەر ئارەزووى دەرکردنمان بكا، ناچارين برۆين و ئەگەر فەرمانى سزا دانمان بدا، سەر بە فەرمانين. ئەگەر بە قسەى بابى خۆت دەكەى، وەرە و وەك پىت دەلیم بە نامەبەك بۆ نوورەدین مەحمود بنووسە: گەرەم! وەك من گوى بىستبوم گوايه دلى پر بەزەبى و پىرۆزت هاتۆتە سەر ئەو نيازە كه لەشكرى نەبەز و هەميشە سەركەوتووەكەى خۆتان بنيرنە ميسر؛ بۆ پرگار كردنى. وەك من بىرى لى دەكەمەوه لام وايبە هىچ ئەمەى پى ناوى و بۆ منيش لە مردن گرانترە كه ئىئو تۆزى رىنگاتان لى بنيشى و خودا بەو رۆژە ئەكا لە رىنگەدا ئىئو شەكەت و ماندوو بن.

من تا ئىستا هەرگىز لە كۆيلەبى و نۆكەرى ئىئو سەرىپچىم نەكردووه و ناشىكەم. هەتا دەمرم و

بگرە دواى مردنیش من خۆم و گيانم بە پاسەوانى پىچكى تەختى فەرمانرەواى ئىئو دەزانم.

تا تۆم ناسیوہ من خۆم فری دا ھەرچی بیفەر مووی سەرم لە پێدا

ئەگەر خودا نەخواستە لە منی کۆیلە نالغە بە گۆیوہ ئاکاریک سەری ھەلدابێ، یان کاریکی وا
 پرووی دابێ کہ بە ھۆیوہ تۆز و گەردێک لە دلێ پۆشنی ئیوہ نیشتبێ و من خۆم پێم نەزانیبی، دیسان
 پێویست بەوہ ناکا پەنجی سەفەرت بدەمە بەر و باری گوناھم لە سەر خۆم سەنگینتر بکەم. لەوێوہ
 نۆکەریکی بەردەستی خۆتان بنێرن، با لێرەوہ بە دەستی خۆی زنجیر بخاتە گەردنسمەوہ و پەکیشم
 کا ھەتا دەمھێنیتتە بەر ناستانە دەرگانە خانەدانێ سایەچەورت.

بەندە ی سەرکەز و شکستە بالەم خۆلێ بەر دەرگات بە چەم دەمالەم

سەلاحەدین لە نامۆزگاری بابی دەرنەچوو؛ نامە نووسرا و بە پێ کرا. کۆپ بەلاوہی کرد و لە
 بیگانە ھەلئوہژێرا. نەجمەدین و سەلاحەدین دووبەدوو مانەوہ. باوک پرووی کردە کۆپی خۆی و گوتی:
 کورم! تۆ ھیشتا لاوی و سەرت گەرمە و زوو ھەلدەچی! ھیمان سارد و گەرمی ژیان، قالی نەکردویت و
 لە کلی دەرنەخستویت و لە بەراورد کردنی سوود و زیانتدا پوخت و پاراو نەبوویت. دەبی ئەوہندەبزانی
 ھەر وەک گەف و ھەرەشە ی نوورەدین لە شامەوہ بە تۆ گەیشتووہ، ھەرا و گورپەشە ی تۆش بە نوورەدین
 دەگاتەوہ. ئەوی سرتە ی خەلکت بۆ دینی، لای خەلکیش بۆت تێ دەچینی. سبە ی پۆژ نوورەدین
 دەیزانیوہ کہ تۆ چنگت بە سەر میسردا گرتووہ و ناتەوی بەشی ئەوی لێ بدە ی؛ ھەرچی لە ھیز و
 توانیدا بوا یە و دەستی پێ پراگەبیایە، دەبھینا کایەوہ و لەشکری شام و مووسلی لێ دەنگ دەداین و
 دەھاتە سەرمان بۆ شەرمان و سا بە ھەر نرخێک بۆی بکرایە و بە ھەر جۆرێک بۆی بلوایە، ئەوہندە ی
 زیان پێدەگەیاندین، ئەگەر بۆشی دەر نەکرایین ھیز و گورپی زۆر لێ ھەلدەقرچاندین. بەلام وەک
 دەلێن: مار بە فیتوی نەرم لە کون دیتتە دەر؛ ئەم باریک پستنە ی ئیستامان ئەو گشتە کہ گشتە وەھا
 خا و دەکاتەوہ کہ باو ناخواتەوہ و ئاو بە ئاگردا دەکری و کیشە دادەمرکیتتەوہ.

کورم! ئیتە لە باتی ئەوہ کہ شەری نوورەدین بکەین، زۆر شەرکی گرینگتەرمان لە پێشە و
 دەبی بەرەو پێشی ببەین و ئەنجامی بدەین و دواپۆژی خۆمان قایم کەین.^۱

۱- جورجی زەیدان دەلی: نەجمەدین پێی گوت: بە خودا ئەگەر نوورەدین داوای قامیشە شەکرێکی میسر بکا، دەگەلی
 بە شەر دیم و خۆمی دەگەل دەگۆرمەوہ. ھەژار

له راستیشدا همر وهك نهجمهدين بهراوهردی کردبوو، راست هاتوهه. کاتی نامه‌ی سلاحدین و باس و خواستی ناو کۆز و گفت و لفتی نهجمهدين گه‌یشتهوه نووره‌دین، پشوری هاتوهه سه‌رخۆ و ژه‌نگی دلته‌نگی مشت و مالّ کرا و وه‌رامی نامه‌ی سلاحدینی به پرووخۆشی و پر له دلخۆشی‌دانهوه نووسیه‌وه و تیا درکاندی که: «جگه له تۆ کهس له سهر میسر نابی و تۆ دهستی راست و دلسۆزی به راستی منی و له‌وه بهو لاره کهس رای ناکه‌وی به‌دگۆیی تۆم له لا بکا و ریگه ناده‌م له گول کائت‌رت پی بلین.»

سالی ۵۶۸.ک (۱۱۷۲.ز) نهجمهدين نه‌ییوب پۆژتیک له سهر نه‌سپ هه‌لدیرا و چه‌ند پۆژتیک له ناو نوین و باندا به نه‌خۆشی مایه‌وه؛ نه‌وسا گیانی بی تاوانی به بینایی چاوان سپارد. کۆری پایه‌برز و خاوه‌ن شکۆی، له به‌پێکردنی ته‌رمه‌که‌یدا، داریه‌ستی خسته سه‌رشانی خۆی و له شویتیکدا که شایانی نه‌و باوکه بی وینه‌یه بوو، به خاکی سپارد و پرسه و سه‌ره‌خۆشی شاهانه‌ی بۆ دانا.

نهجمهدين نه‌ییوب شه‌ش کۆری له پاش به‌جی ما: سه‌لاحدین یوسف، سه‌یفه‌دین مسحه‌مد نه‌بویه‌کر، شه‌مسده‌وله تورانشا^۱، سه‌یفه‌لئیسلام توغرولته‌گین، شه‌هه‌نشا، تاجه‌لملوک بوری.^۲ نوره‌دین مه‌حمود سالی ۵۶۹.ک (۱۱۷۳.ز) سه‌رزه‌میسنی به‌جی‌هیشت و به‌مردنی نه‌و سه‌لاحدین به بی له‌مپه‌ر و به‌رگر پادشایه‌تی میسری بۆ په‌خسا و هیچ کۆسپی له‌و باره‌وه له سهر پۆ نه‌ما و ههر به‌وه‌نده‌شه‌وه نه‌ه‌ستا؛ دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌میش شامیشی خسته ژیر قه‌له‌مه‌روی فه‌رمانه‌وایی خۆیه‌وه و ئالای ده‌وله‌تی نه‌ییویی به سهر ولاتی شامیشدا شه‌کایه‌وه و هه‌ناسه‌سارد و بی‌ده‌رتان و شه‌که‌تی نه‌رکی ژیانی، له ژیر سایه‌دا جه‌سایه‌وه.

۱- مه‌لیک موعه‌ززه‌م شه‌مسده‌وله تورانشا. له زۆریه‌ی شه‌په‌کانی ده‌گه‌لّ خاچه‌رستاندا له سه‌رده‌اره هه‌ره‌نازاکانی له‌شکر بوو. مورته‌مه‌نه‌ل‌خه‌لافه جه‌وه‌هر که به له‌شکری سوودانه‌وه شۆرشی ده‌کرد، تورانشا ده‌رده‌ستی کرد و سالی ۵۶۷ سوودانی گرت و سالی ۵۶۹.ک ده‌ستی به سهر یه‌مه‌ندا کیشا. ماوه‌یه‌ک له شام له باتی سه‌لاحدین حوکمی کرد و به سهر به‌عله‌به‌کیش راگه‌یشتوه. یه‌من و به‌عله‌به‌کی دایه‌وه به سه‌لاحدین و به سهر نه‌سکه‌نده‌ریه‌ پاده‌گه‌یشت و سالی ۵۶۷ ههر له‌وی مردوه. جه‌میل

۲- زانایه‌کی به‌رز و شاعیریکی توانا بووه. سالی ۵۵۶.ک هاتۆته دنیاوه‌وه ده‌گه‌لّ کسکی ده‌وری جه‌له‌بی داوه و زۆر نازایانه ده‌گۆ دوژمن راچوه و له شه‌پدا بریندار بووه و برینه‌که‌ی وه‌بنی داوه و سالی ۵۷۹.ک پیتی مردوه. جه‌میل

سەلاحەدین كەسى بى كەسان و فریارەسى بى دەسان بوو. بەدكار نەویست و هەزار خۆشەویست بوو. پرووی لە هەر لایەك بكردايه، ناھۆی پیسی و بى قەپى و نەگربىسى لى دەتاراندا و هەر شویتىك سایدى ئەوى پىدا رابىردايه، پىت و پرەوى بەرپژەوى بە سەر دانىشتوانىدا دەباراندا. لە دواى شامىش زۆرى نەخايندا كە شارى قودس و خەلىلەرەحمانىشى لە فەرەنگان پاكردهوه و خوار و خىچى خاچى راست و يەكلا كردهوه.

تەرابولس و يەمەن

لە لایەكى تریشەوه سەلاحەدین بەھانەدین قەراقوشى برازای خۆى بە لەشكرەوه بەرەو خۆرنشىن بەرپى كرد و ئەوىش خاچەپرستەكانى لە تەرابولسى غەرب وەدەر نا؛ كە دەمىك بوو چەپاویان دەكرد. تىرىژى ئەستىرەى بەختى سەلاحەدین سات بە سات پتەر و زۆرتەر سەرزەمىنى دەتەنیهوه و سرەوى نازادى لە سایەى ئەو خانەدانەدا، دەم بە دەم خۆشتەر دەشەنیهوه. هیشتا هەوالى گرتنى تەرابولس كۆن نەببوو، كە مزگىنى هات وا توورانشاش يەمەنى گرت و ئەو لە دین دەرچووهى كە بە زۆر دولینگەى بە سەر يەمەندا بەردابۆوه و ناوى عەبدولنەبى بوو، لە شەرگەدا بە دەستى پیاوہەكانى توورانشابە كوشت چوو.^۱

وہك باسمان كرد زۆرى زۆرى ولاتى شام -بە دەمشقى پاتەختەوه- كەوتە ژىر دەستى سەلاحەدین. مەلىك سالىح ئىسماعىل كورى نۆرەدین مەحمودىش فەرمانرەوايەتى حەلەبى بە

۱- قاموس/لاعلامى توركى دەلى: قەراقوش كۆيلەى سەلاحەدین بووه و برازای نىه. نارى بەھانەدین عەبدوللا بووه و نەبوسە عەيدىشيان بى گوتووه. سولتان سەلاحەدین زۆرى خۆش وىستووه؛ نەگەر خۆى لە مال نەبووى ئەوى لە جىگەى خۆى داناوه. كاتى خاچەپرستان لە عەكا بە دىلبان گرت، سولتان بە دەھەزار زىرى لى كرىنەوه. ماوہىەك بە سەر شامىش راگەيشت. پیاویكى زۆر پیاو و خىزەومەند بووه؛ شورەى قاهىرە و دژى جەبەل و پردى سەرەپى شەھرامى جىزە و گەلەك تەكیە و مېوانخانەى دروست كردوون. سالى ۵۹۷ ك (۱۲۰۰ ز) مردووه. جەمىل

۲- عەبدولنەبى كورى مەھدى، بە ملھورى يەمەنى گرت و پیاویكى زۆردار و خوینمژ بوو. گومبەزىكى لە سەر گۆزى باوكى كردبوو. خەلكى ناچار كردبوو كە لە باتى كابە لە دەورى ئەو گومبەزەدا سوور بخۆن. توورانشا گەيشتە سەرى و كوشتى و تالانى كرد و گۆزى بابى ھەلەوشاند و زىرەكەى تواندەوه و بە جىگەى خۆى گەياندا. جەمىل

دهستهوه مابوو؛ لهوی دامه زرابوو.^۱

سه لاهه دین سالی ۵۷۲ ک (۱۱۷۶ ز) فرمانیدا دیوارتیک به درتژیایی بیستونزه زاروسیتسه د گهز له پروکاری بیابانهوه به همر چواره دوری قاهیره دا بکیتشری. له هه موولایه که وه و هستا و فده لیه یان لی کۆکرده وه و دهست به کار کرا و هیچ وهخت کار پانه گیرا و پشوی تی نه کوت و وچانی لی نه درا و ههتا دواړۆزه کانی ژیانی سولتانیش نهو قوره کاریه دواپی همر پی نه هاتبوو.

شهری په مله

سالی ۵۷۳ ک (۱۲۷۷ ز) سه لاهه دین به لهشکری زۆره وهیشری برده سه شاری عه سقه لان و قه لاکانی دهور و بهری و تالان و مالتیکی زۆری له خاچپه رسته کان گرت. نیازی وابوو په ملهش بگری. شو له رینگه ی په مله دا بوو، له پرونه کاو لهشکریکی گهوره و گران و له ژمار به دهری خاچپه رستان، وهک لیشاو به وناوه و هریبون و لهشکری سه لاهه دینیان د ه ناوه خۆ گرت و د هره تانیان بز نه هیشت و بوو به کوشته و کوشتاریک لهو رۆژه دا باب ناوپی وه سهر کوپی خۆی نه ده داوه. له بهر تۆزی سواران، پۆزی پروناک و تاووساو، ببوو شه وه زنگیکی نه نگوست له چاو. دهم و دووخی شیران وهک پاخوشینی نه ستیران ده بریسکانه وه. لیزمه ی بارانی تیران وهک تهرزه ی خاکه لیتوه لهو نیوه، که ی که م نیسه ی که م دای دابوو. له همر چوار که نارانه وه، له سۆنگه ی خوین بارانه وه، جۆی خوین جۆخینی جهنده کی کوژراوانی گرتبووه بهر خۆی و پایدا بوو. همر گۆشتی تهر بوو به دهم دهبانانه وه زویل ده بوون و هه روا گیان بوون و به دهم هه نیسکانه وه د ده چوون. ههتا رمبی هه یزه رانی هه ژده قه فی به گهل ده له رین، سهری سواران له دهشتی شهرگه ی به ریندا، وهک سیوی باوه رین داده وه رین.

همر چهنده سوارچاکانی فه رینگ یه که جار زۆر و زۆر نازا و له شهردا نه ههنگ و خاوه ن زۆریش بوون؛ به لاه لهشکری په روره ده ی دهستی سه لاهه دین که ترسان و هه لاتنیان به ویه ری شوو ره یی و نهنگ ده زانی، کۆی که می خۆیان وه بهر چاو نه دا و له هه موو لایه که وه همر گوپره و هه را بوو. پۆز پۆزی

۱- سالی ۵۶۹ ک که نووره دین مرد، نیسماعیل ده سالانه بوو؛ سه لاهه دین ولاتی شامی لی داگیر کرد و ته دنیا جه لیه ی به دهستهوه مابوو. چه ند سالتیک هوکمی نه ویی کرد و سالی ۵۷۷ ک (۱۱۸۱ ز) مرد. جه میل

کوپانه و شهر شهری فەرپهنگ و کوردانه؛ پیاو لاشه‌ی له ناو گۆز بی، نهك بمیئنی و سهرشۆپ بی. کەس لهو ههنگامه‌یه‌دا خۆی نه‌وه‌شارد و له جهنگ خۆی نه‌بوارد.

له‌شکری سه‌لاحه‌دینی قاره‌مان هه‌تا شیریی پری و تا هه‌تیی تیدا ما، له شه‌ردا ما و له شه‌ر، دانه‌ما و دوژمنی خۆی زۆر شه‌پۆ کرد؛ به‌لام لهو زۆرانی کم ده‌گه‌ل زۆره‌دا، زۆری زیان پی گه‌یشت و به‌شی هه‌ره‌زۆری به‌سه‌ره‌ره‌زی چون. برازازی سه‌لاحه‌دین که ناوی ته‌قیه‌دین و ته‌مه‌نی له بیست به‌هاری تی نه‌په‌راندبوو لهو شه‌رده‌دا خونه‌چی ژینی په‌په‌ر کرا و له سه‌ر روپه‌ری سیایی پیزی مه‌رده‌نه‌مه‌ره‌کاندا جیتی خۆی کرده‌وه.^۱ ته‌نانه‌ت سه‌لاحه‌دین خۆشی زۆر جارن لهو شه‌رده‌دا که‌وته ته‌نگ و چه‌له‌مه‌وه و درایه به‌ر گه‌مارۆ و خرایه شوینی به‌رته‌نگ و مه‌ودا که‌مه‌وه و به هه‌زار ناری‌عه‌لی و به زه‌بری شیر و به نووکی خه‌نجه‌ر، له‌مه‌په‌ری په‌راند و پیزی دراند و پیی بۆ خۆی کردووه و به له‌شکر شکاوی خۆی گه‌یاندوه مه‌یسر.

خاچه‌رسته‌کان له دواي ئه‌و سه‌رکه‌وته‌نیان له‌شکریان برده‌سه‌ر حه‌ما و له ده‌وری قه‌لاکه‌یدا چوار مانگ مانه‌وه.

له برانه‌وه‌ی سالی ۵۷۳ ک (۱۱۷۷ ز) دا قه‌لاي حه‌له‌ب به بی شه‌ر و له پیی ناشتی‌ه‌وه که‌وته ده‌ست سه‌لاحه‌دین و ته‌ویش فه‌رمانه‌روایی حه‌له‌بی به مه‌لیک زاهیری کوپی خۆی سپارد.

هه‌رشه‌که‌ی سه‌ر شام

خاچه‌رسته‌کان سالی ۵۷۴ ک (۱۱۷۸ ز) به نیازی داگیر کردنی شامه‌وه هه‌رشیان هه‌تا و لهو ده‌مه‌دا فه‌رپه‌رخ شای برازازی سه‌لاحه‌دین - له باتی مامی - به سه‌ر شام پاده‌گه‌یشت؛ خۆی لی ساز دان

۱- په‌نگه نیازی مه‌لیکه‌نه‌سورمه‌مه‌د کوپی مه‌لیکه‌موزه‌فه‌ر ته‌قیه‌دین‌عه‌مه‌ر کوپی نووروده‌وله شه‌ه‌نشاه بووی. زانی به‌ناویانگ نه‌مه‌یرعیسای هه‌کاریش لهو شه‌رده‌دا به دیل گه‌یرا؛ سولتان به دراویکی زۆری کره‌وه. جه‌میل
 ۲- نه‌مه‌یرعه‌زه‌دین فه‌رپه‌رخ شاکوپی نووروده‌وله شه‌ه‌نشاه. فه‌رپه‌نگ له ژێر سه‌رکه‌دایه‌تی بلدوین‌شای چواره‌مه‌دا بوون؛ که حاکمی په‌مله بوو. فه‌رپه‌رخ شاهه‌خت بوو بلدوین به دیل بگری، به‌لام هه‌مه‌فری ناوتک - که له سوارچاکان (شه‌قالیه‌ی) به‌ناویانگی خاچه‌رستان بوو - خۆی ده‌به‌ر گه‌یرا و پرگاری کرد و له سه‌ر ئه‌و خۆ ده‌به‌ر گه‌یرانه، برینه‌دار کرا و هه‌ر به‌و برینه‌ش مرد. نابێ ئه‌وه‌مان له بیس بجی که شه‌ری مرجه‌سون به دواي ئه‌و شه‌رده‌دا به ماوه‌یه‌ک روویدا و ←

و پیبازی لی پربینهوه. ده لئین: نانیتکی خواردووه بهو پۆنهوه، هاتووه بهو پی و شوژنهوه. فه پرهنگ لایان و ابو له هممو ههوران هه دهباری و جارئ سه رکه وتوون تازه دانا بهزنهوه؛ به لام که فه پوخ شاخوی ده رخست، بۆی ده رخستن که به تاقه گوئینک به هه هار دانا به و شهو کوردهی شهوان نه یان ناسیوه به تیشکانیتک وره یان به رنه دایه و هه رگیز ترسیان به دلدا تینه په ریوه. دوو له شکر پیسک و هه رسون و ده گژ یهک پاچوون و هه نگامه یه کی زۆر به سام پرویدا. نهو پۆژه له شکری ژیر سه رکرده یی فه پروهی کورد، کارینکی به فه پرهنگان کرد با به دهواری شهی ناکا. هه ر خاچ بوو ده سینگی فه پرهنگاندا داده پاچان و خوار ده بوونهوه و هه ر خاچه رست بوون به سه ر قه لپووزی زیندا لار ده بوونهوه و به ره و به هه زار به هه زاری سه رگ گلار ده بوونهوه. فه پوخ تو له ی په مله ی ده قات لی ساندن و زۆر پیسی شکاندن و تیی گی یاندن که خهونی به راوه ژوو یان دیوه؛ ته نانهت سه رکرده که شیانی له کۆل دنیایه کردهوه.

هه ر له سالی ۵۷۴ ک (۱۱۸۷ ز) دا شه هابه دین لالۆی سه لاهه دین - که فه رمان په وای هه ما بوو - پۆزی له سه ر زهوی نه ما بوو؛ دنیای پروونی به جی هیشت و مه لیک موزه فه ر ته قیه دین کوری شه هه نشاکوری نه جمه دین له جی گه ی نهو کرا به فه رمان په وای هه ما و تا سالی ۵۷۷ ک (۱۱۸۱ ز) فه رمان په وایی کرد و نهویش پروی کرده بهاره گای خودا و دنیای بی تانوپۆی به خۆی په وای نه دی.

سالی ۵۷۶ ک (۱۱۸۰ ز) شه مسوده وه ته تووران شاکوری نه جمه دین، نهو نازا و فیله ته نه ی به زهبری شیر هه موو شار و گوند و چیا و چیمه ن و دهشت و به ندهنی یه مه نی سه ند و چوو بووه نه سه کنده رییه، گیتواری سه رگ وه گیتۆی نه سه کنده ر ده ناو خۆی گرت و پرو به نه مان پۆی هیشت. ته ره که یان هینایه وه شهام و له فیر گه بیته کی بنیاتی خوشکیدان نیرا. له پاش نه مانی تووران شاسه یغه له نسیلام تغه گین توغرول ته گینی برای کرا به جینشینی و بوو به فه رمان په وای یه مه ن.

شه ری ته بهریا (طبریه)، که به شه ری هوتتین به ناوبانگه

سالی ۵۸۳ ک (۱۱۸۷ ز) پۆزینکی ههینی، له پۆژه کانی مانگی مه ولوود، له شکری سه لاهه دین و

→ حاکی ته رابولس و بلدوینی حاکی په مله و هوج خاوهنی ته بهریه و گه لیک له خاچه رستانی گه ره ی تر به دیل گیران. بلدوین به ۲۵۰ هه زار زیر و به نازاد کردنی هه زار دیلی موسولمان خۆی کپه وه. جه میل

لهشکری خاچهرستان، له دهستی تهبهريا گه‌یشتنه يهك و بهرانهر به‌يهك ویتستان.

نهوه نهو پزژه بوو كه سولتان‌سه‌لا‌حه‌دين بؤی ده‌گه‌را و پالته‌وانه داخ له دلته‌كاني مه‌گيرانيان پيتوه ده‌كرد. ^۱ هم‌موو به دل لي برابوون كه ژه‌نگي جه‌نگي ره‌مله به يه‌كجاره‌كي له ميشكي فهره‌نگان بكرپتن و وايران له بهر يهك هه‌لدرپتن كه له ميژووي تازه و كه‌ونيشياندا گرينگتيرين به‌سهرهات و

۱- له نه‌نجامي شهري ره‌مله‌وه -جگه له حاكي ته‌رابولس و نه‌تاكبه - بلاوين و هم‌موو سهرداراني‌تري خاچهرست، په‌يماني شهري وه‌ستاندنيان ده‌گه‌ل سه‌لا‌حه‌دين به‌ست و ماوه‌يه‌كي زور دنيا نارام و هيمن بوو. به‌لام لهو ساله‌دا هينديك له فهرمانه‌راويايي خاچهرست په‌يمانه‌كه‌يان شكاند و شمونات حاكي كه‌رهك پتي به كاروانيكي بازرگانه موسولمانه‌كان گرت و تالاني كردن و ژن و پياوه‌كاني به ديل گرتن و جنپوي به ناييني نيسلام دا. سولتان كه نهم هه‌واله ناخوشه‌ي بيستمه‌وه، لهشكري برد و له بنكهي سه‌لامه نزيك به گوندي به‌سپري، لهشكريه‌زي كرد و نه‌ونده‌پاره‌ستا تا كارواني حاجيان ده‌رياز بوون و لهشكري ميسريشي بؤ هات. نه‌وسا گوژيايه‌وه ته‌له‌عشتمه و كوژيكي له سهرله‌شكراني خوي بينك هيتنا و پلاني شهريان دارژت و برياريان داكه بؤ هاتا هه‌تايه فهره‌نگان ته‌نبئ بكن.

روژي پينج‌شه‌مه ۱۶ه‌ي ربه‌يمي دووه‌مي سالي ۵۸۳.ك (۱۱۸۷.ز) پيزه‌كاني لهشكري پانا و مايه‌وه هه‌تا بؤ به‌ياني نوژي هميني كرا و نه‌وسا لهشكري ده‌نگ داو له لاي باشووري زيباري تهبه‌ريه‌وه، له پوياري شوردون په‌ريه‌وه و به دزيه‌وه ناردی كه بچنه سفوريا و به وردی مه‌كوي دوژمني بؤ هه‌لتنين.

بهر له هم‌موو شتيك گردی كه‌فهرسه‌بتي لي گرتن و پتي هاتوچوي لي برين. كۆمه‌ليك پياوي زور نازا و به‌كاري له پروكاري دوژمن دامه‌زراوند و خوشي به لهشكريكي هيرش به‌روه په‌لاماري تهبه‌ريه‌ي داو زور زوو به‌رده‌ستي كرد. به‌لام قه‌لاكه خوي ندها به ده‌ستمه‌وه و ژن و مندال و ده‌ست و پيتوه‌ند و گه‌ليك پياوه‌كاني رپامؤند -كه لهو قه‌لايه‌دا قه‌تيس مابوون- هاوريان بؤ جوي شاي خاوه‌ني سفوريه نارد.

خاچهرستان كوژي جه‌نگيان بينك هيتنا و به گه‌ل برياريان داكه به‌ره‌نگاري سه‌لا‌حه‌دين بن. له به‌ره‌به‌يانيكدا به پانه‌وه هيرشيان هيتنا و نيازبان وابوو ري له سولتان بيسرن و له لهشكره‌كه‌ي خوي دابيسرن و نه‌شه‌پتن ده‌ستيان به ناوي خوارنده‌وه رابگا؛ به‌لام سولتان ده‌ستي خوي ره‌پيش خست و هم‌موو پيسي لي كردنه‌وه به خوري و ناچاري كردن پاشه‌كشه بكن و بچنه‌وه سوپاگه. پزوي دوايي كه ده‌بووه بيست و شه‌شمي مانگ، لهشكري سولتان هه‌ليكو‌تايه سه‌ريان و له بهر يه‌كيان هه‌له‌وشاندن و راپويان نان و جوي شا و رينولنده‌رناتي براي -كه حاكي كه‌رهك بوون- ده‌گه‌ل گه‌ليك له خاچهرستاني‌تر به ديل گيسران و له پاش پرايه‌وه‌ي شه‌ره‌كه، سولتان پويي كرده‌خيروه‌تي خويه‌وه و ده‌گه‌ل رايژوكر و سهرداراني لهشكردا به گه‌ل سوژده‌ي سوپاسگوزاريان بؤ خودا برد كه به سهر كافرانيدا زال كردوون. نه‌مجار فهرماني‌دا پادشا ديله‌كانيان بؤ برد؛ له لاي خوي دانان و به‌فراويان بؤ هيتنان و ده‌ستي كرد به سهركوژنه كردني خاوه‌ني كه‌رهك كه نهو كه‌ريه‌تپه‌ي بؤ كروهه؟ كارواني موسولماني پوت كردووه و ناوي پينغه‌مبه‌ري به خراب بردووه؟ له سهر سوتنديكي كه خواردبووي به ده‌ستي خوي ملي رينولدي په‌راند؛ به‌لام جوي شاي زور لاوانده‌وه و به‌وپه‌ري پز و حوره‌ته‌وه ده‌گه‌ل گيسراوه‌كاني‌تردا ناردیه ديمشق. جه‌ميل

نەھاتیان بێ.

لێك مۆرپوونەوهی دووربەدوور زۆری نەخایاند؛ خێسوی خوێنخوازی رووبەندی لە سەر چاره‌ی دزیوی لادا و بە چرنوکی تیژ و نینۆکی درێژی پر قریژی، لە شەپیلک و لاپانی شۆرەسوارانی شەپانی رەبادا و لە پر دوو لەشکر وەکوو دوو دەریای لە گوشت و ئاسن، بە یەکا هاتن و پێکیان دادا. گۆرە و هەوهوهی سواران و کۆرە و حیلە ی کەحیلان و هابگرە ی شیروەشینان و دەبەرە ی نێزەداران و ناخ و نالە ی برینداران لەو دەشتەدا مەحشەریکی وای بەریا کەردبوو ساوای بەر مەمکانی دەکرده‌پیر و زۆرھانێک. عیززاییل ھەر چنگ و پلیکی ببوو ھەزار پەل و بە تەرزیك لە گیانکیشان کەوتبوو پەلەو، نەیدەپەرژا سەری خۆی بوخرینی و بە ھیچ لایەکدا لا بکاتەو.

ئەسپی دووبادی عەرەبی نەژاد، خاک و خۆلی بۆ سەمکۆلی وە بەر نەدەھات و لە خوێناودا وە مەلە کەوتبوو. لە بەر پاکۆی لاشە و گیشە ی جەندەک و گالیش و تەر مەکی تەرمان، نە بۆی دەلوا بۆ پێش برۆا و نە لۆی دەکرا باو بخواتەو. ھەر سوارێک لە سەر ئەسپی پەپریبا و مەلە ی نەزانیبا، تازە لە گۆمی خوێندا دەر نەدەھاتەو. لەشکری خاچەرستان شکان؛ بەلام چۆن شکانێک؟ ئەوی بە بیسری خۆی رینگە ی ھەلانی بۆ خۆی دەدۆزیو و بە خەیاڵ بۆی دەردەچوو، وای سەر لێ شێوابوو کە بە سەر دەچوو، بەرەو دوژمن پای دەکرد و نووکی خەنجەری مووکار و شیر ی جەوھەرداری کورد ھەر لە پێو دەیقۆزیو. ئەو لەشکرە گەورە و گرانی فەرەنگ لەو رۆژەدا، لە ھەشتیک مەشتیک و لە دیوارێک خشتیکی مابوو. شکستە ی شەل و کۆت و شکستیان بە خوین و خورەو و لەشی پر لە برینەو، ملیان لەو دەشتە بەرینە نابوو. ھەموو زەندەقی چوو بوو؛ ھیچی زراوی پێ نە مابوو. تەنانەت سوپاسالاری ھەرەگەرەشیان، نەشیا دەربازی و بە دیل گیرا و زنجیری خرایە پا و پیلەو.

ھەلە و ھەلکەوتوو

سەلاحەدین نەبەشت دوژمن پشوو بەدا و برینی خۆی بلیستتەو و گۆشتەزۆن بێنتتەو. وای بە باش زانی ھەتا گەر مەبرینیان سارد نەبۆتەو و بە خۆدا نەھاتوونەو، باشتیریان سەر و گۆیلاک بوکتیتتەو. ھەلێکوتایە سەر باژێری عەکا و لەنەکا و ئابلۆقە ی داو لە خاچەرستانی پاک کردەو و چوار ھەزار موسولمان - کە دیلی دەستی فەرەنگ بوون - بە دەستی سەلاحەدین ئازاد کران.

ئەو سەررەوی ھەلێگرتبوو، خاوی نەکرده‌و و بە پانەو ھێرش بردەسەر شارەکانی نابولوس و

حەیفە و قیساریە و ناسرە و عەسقەلان و گەلێك قەلا و دژ و ئاوی و بەژ و دەشت و تەلانی تریشی لێ گرتن و ئەوسا فەرمانی دەرکرد کە چونکە لەشکر لەو ماوە زۆرەدا هەر لە شەردا و شەکەت بوو، با وچان بەدا و ماندووی بەحەسێتەو و خۆ بگریتەو و وەگورد بێتەو. شەری لەو دەوامان شەری بەرانانە و نامانج و مەبەست رووگە ی پیرۆزی خاچەرست و موسولمانانە.

گرتنی قودس

لە پاش ماوەیەك وچان و سانەو، شەپووری نامادەبوون لێدرا و لەشکری سەلاحەدین بەرەو دەورو بەری شاری قودس کەوتەری و گەیشتەجی. سەر لە هەو ئەو لە لای خۆرنشینی شارەو لەشکرەزی کرد. دوا ی چەند رۆژێك پلانی گۆری و بنکە ی بەردە لای خۆرەلاتی شارەو و لەوێو پەلاماری شار درا و شەری مان و نەمان دامەزرا. شاری قودس شیتت هەزار خاچەرستی تێدا بوو؛ هەمووی بە گیان و دژ لێ برابوو هەتا شیر ی بیری و تا هیزی تێدا مابو، شەری رووگە پاریزی بکا. زۆر چالاکانە چاک ی مەردانەیان لێ بەلادا کرد و قۆلیان لێ هەلمالی و ملیان نا لە پتەو کردنی سەنگەر و دابەستنی چەپەر و شانیان دایە بەر بۆچین و مۆرە ی دیواران و سەنگچن و هەلنانی حەشار و پیواران و دلێان دایە سەر سەرەخت کردن و شار بە دەستەو نەدان.

سەلاحەدینیش بریاری دابوو بە هەر نرخێکی لە سەر تەواو بی، ئەو کارە گرینگە تەواو کا و کاری شەری خاچەرستان بە یە کجاری یە کلا و یە کچاو بکاتەو و قودسیان لێ بستینی و موسولمانی لێ دابمەزرینی. لە هەر چوارلاو بەرەقانی قەلاگر و مەنجه نیقی ناگریوینی خستە کار و بەریووە کوچک پێدادان و بەردەباران و سووتمان نانەو. دەم بە دەم و سات بە سات نالقی لە شار تەنگ دە کردەو و هینچکی لە فەرەنگ دە کیشاو هیزی بەرەره کانی لێ هەلئە قەرچاندن و وای دە مالی کولی کردن، کە ئاواتە خوازی مردن بن. پینگە ی پشودانی لێ بریبوون؛ هەرکی سەریکی هینابا دەری، نەیدە بردەو و کێ بە قەد بەرگە نوشتە یەکی دیار با، تیری ساردە کەوان ساردی دە کردەو.

ئەم دەورە دانە فرە ی نە خایاند و رۆژی هەینی بیست و حەوتە می رە جەبە مانگی سالی ۵۸۱.ک (۱۱۸۷.ز) خاچەرستان توانای بەرەره کانی کردنیان برا و داوایان لە سەلاحەدین کرد کە لە خۆنیان

خۆش بى و به دىليان نه گرى، شار ده دن به دهسته وه. سه لاهه دين به ئىنى پىندان و ده رگای شارى قودس كرايه وه و موسولمان به شاگه شكه بى به نىو قودس وه ربوون و به رله هم موو شتىك چوون نهو خاچه زه به لاهه يان ورد و خاش كرد كه له سهر گومبه زى به ردى سه خزه توللا قوتيانه وه كردبوو.

ههر نهو پوژه سه لاهه دين و هه والانى نوژى هه ينيان له مزگه وتى به يتولموقه ده سه دا به جى هينا و دهنگى سوپاس و شادومانى گه و ره و گچكه ي موسولمانان - لهو پوژه ميژوو يينه دا - گووى فريشته ي عاسمانى^۱ ده زرينگانده وه. ناوا مال به مال خو گه يشته وه و شارى قودس، كه له سالى ۴۷۲.ك را تا نهو پوژه ده به رده ستيان دابوو، سه لاهه دين بو موسولمانانى ساند ه وه.^۲

نه مسجار سه لاهه دين و خاچه پرستان له سهر نهو پىك هاتن كه ههر پياويك له خاچه پرسته كان بىست دىنار و بو ههر ژنىك دىنارىك له زىرى سكه ي شارى سوور سه رانه بدهن و نازاد بن. ههر كه سيش نهو دراوه ي بو هه لئه سوورا، به بارمه به مي نى ته وه تا دهيدا يان بوى ده رى. له كو كردنه وه ي نهو سه رانه يه دراويكى له نه ندازه به ده ر كو كرايه وه و هه مووشى ههر له وى به سهر له شكرچى و مه لا و فهقى و ده رويش و سو فياندا به شرايه وه.

قه لای سه ور

له پاش گرتنى قودس، سه لاهه دين له شكرى برده سه ر قه لای سه ور و ده ورى دا. قه لای زور دژوار و هه ستم بوو؛ هه روا به سووك و هاسانى نه ده گى را و پشووى درى وى ده ويست. زستانى كى زور سه خت به سه ردا هات و له شكر خو ي له سه رمان له ده ره وه پى نه ده گى را. به ند و به سه سته لهك پياوه كانى

۱- قازى حه لىب (مه جبه دين) له قه سى ده كه دا - كه بو سولتانى نوو سى بوو - پى شى بىنى گرتنى قودسى تىدا كردبوو؛ گو تى بى:

سه فهر حه لىب تان نه ستاند به شى رى مانگى ره جه بىش قودس ده گى رى

پى شى بى نه كه ي وه پاست گه را؛ سولتان ناردى هى نايان و خود به ي هه ينى به وى خو يند و له سه ره تا كه يدا گو تى:

نهم دى نه كه پى تغه مبه رى عاره ب بوو خودانى كورد هات و له ده ست دوژمه نه دى نانى ده رانى جه ميل

۲- زى رنو ف پرسه كى له په نا تارى خه كه داناهه؛ چونكه خاچه پرستان سالى ۴۸۲.ك (۱۰۸۹.ز) قودسى ان گرتوه و سه لاهه دين سالى ۵۸۳.ك (۱۱۸۷.ز) ده رى كردوون. جه ميل

که سیره کردبو؛ له بنهوه کهوتبونه پرتموه. له سهر ناموژگاری ناموژگاران، سولتان دهستی لهو قهلايه ههنگرت و لهوئیه به هیرشیکي گورج و گولانهوه له نهکاو پهلاماری شاری تهرسوسسی داو له ماوهیهکی زور کهمدا گرتی و مائیکي زوری له خاچهرستان دهسکوت و له پاش تالان، شارهکهی سوتاند و بهرهو مهلبندهکانی تری خاچهرستانی بزوت و وهک بزوت به پووشهوه بنیسی، شار له دواي شار و قهلا له دواي قهلا دهکهوتنه دهست سهلاحهدين و له ههموو لایهکهوه فرهنگی راو دهنان تا گهسته قهلاي بهرزیه.

قهلاي بهرزیه^۱

ئهو قهلايه بۆ سهختی و ههلهمووتی و پژدی نایانگی دهکردبو؛ بهرزایی دهگهژ دیوارهکانی له پینسهدووهفتا گهز پتر بوو. بهلام لیبرانی سهخت و پتهوی سهلاحهدين، زور لهوه پتهوتر سوو که قهلايهکی بهردینه خۆی له بهر بگری. دهستی لی ههلهنگرت ههتا قهلاي بهرزیهش له سهربهززی کهوت و ملی بۆ سهلاحهدين چهماند و نهوئیشی له دوژمن داتهکاند.

ئهسجار هیرشی بردهسهر نهنتاکیا. خاچهرستانی نهوی له ریگهی ناشتیهوه دهگهلی پیک هاتن و ههرچی دیلی موسولمانیان له لا بوو ههمویان نازاد کردن.

به سهرگردنهوه

له پاش گهراوه له نهنتاکیا، سولتان له سهر بانگههشتنی مهلیکزاهیرشای کوری چووه ههلهب. مهلیکزاهیر پیشوازیهکی شایانی شانی میوانی مهزنی خۆی کرد و له خۆشیان شاگهشکه ببوو.

سولتان بۆ ماوهی سی پوژان له میوانداری پۆلهی شیرینی مایهوه و لهوئیه چوو بۆ سهردانی تهقیهدینی برازی و پرووی کردهشاری ههمایه. ماوهیهکیش له لای ئهو مایهوه و زوری دلی تهقیهدینی دایهوه و لاواندیهوه و ناوچهی جهبهله^۲ و چهند شوئینیکي تریشی پی بهخشی و خستنیه ژیر

۱- بهرزیه شاریکه له ولاتی شام. خاوهنی قهلا و ژن و مندالی به دیل گیران. کچیکي حاکمهکه تازهبوک بو؛ زاواکهی له جهنگی شهردا لی ههلبرابوو؛ سولتان فرمانی دابه شوین زاوادا گهران، تا پهیدایان کردهوه و دایهوه دهست بووکی. جهمیل

۲- لهو دوو نوسخهدا له جیاتی جهبهله، ههلهب نووسراوه. پهنگه دهروبهری ههلهبی نیاز بووی. عهونی ←

فەرمانیهوه.

لهوه دوا سهلاحهدين گهراپهوه بژ ديمشق و چهند رۆژتيكيش لهويدا ههساپهوه و نههجار هيرشيكى بردهسهر شارى سهفهد¹ و نهوئيشى به بى شهپر و خوئنهريوى دهسكوت و له سۆنگه گرتنى سهفهدوه، كهرك و كهوكب² يش - كه سهر بهوى بوون - كهوتنه سهر قهلهههروهوى سهلاحهدينهوه. لهوئيشهوه هاته شارى قودس و نوئوى جيزنى قوربانى له «بيت المقدس» دا كرد و پاشان چوه عهسقلان و مهليك عادلى بى لهوى لابرده و ناردپه سهر قهلاى كهرك و نههجار هاته عهكا و فەرمانيدا شووه كاول كراوهكهى نوئى بكرئتهوه و كوئنه و پزيو و بنخزيوى لى دور بخريتهوه و عهكا به وارشيكي قايم و پتهو دهوره بدرئتهوه.

قهلاى شقيف³

له پاش نهو گهشت و گوزاره، سولتان ههر خوى به لهشكرتكهوه ركيئفى هينايه و چوه جهستهى قهلاى شقيف؛ كه قهلايهكى زۆر رۆژ و سهخت و پهوهزيكى ماه و ههستهم بوو. دهورى ليدا و گنچهلى تيهالاند.

خاوهنى قهلاكه خاچهپرستيكي زۆر پيتۆل و له بنهوهپر بوو. دهيزانى نهوه سهلاحهدينه و دياره، تا دژهكهى نهستينى وازى لينهايتنى و شهوئيش نهوهندهى به بهروه نيه كه بتوانى ههتا سهر بهريرهكانى سولتاني پى بكرى. رۆژتيك ههر به تاكهسواره له قهلاكهى دهركهوت و خوى گهپاندهسهلاحهدين و گوئى واخۆم هاويشته پهناى تسوه و خۆم و مال و خيزانم به پياوهتى تۆ دهسپيرم. سولتان زۆر به پووخواشى به خيبرى هينا و له وهرامدا گوئى: ههرجى تۆ نارهزوتسه بلى تا

→ رۆژهياني له ناو كهواندا نووسيوه «نواخته حلب» وادياره نواختهى به نهواخى يان نواخته ههلهبى به يهك نار زانيبى بهلام فارسويه كه دهلى:

«سلطان برادرزاده را نواخته، جبله و يك دو قصبه ديگر را اضافالكاى او نموده» نواختن: لاواندنهويه. وانا «برازى لاواندنهوه و جههله و يهك دو شارۆكهى تى خستهسهر مهلبهندهكهى». ههزار

۱- شارتيك بوو به سهر چپايهكى بهرزوه و دژهكهى دهپروانيه دهرياچهى تهبهريا. جهميل

۲- دژيكي سهخت بوو؛ له سهر چپاي پووكارى تهبهريا و به سهر دۆلى ئوردوندا زال بوو. جهميل

۳- شقيف له سووريا، له كهنارى دريا و سى كيلۆميترى سهوره و ناوى قهلايهكه و فهرانگ ناويان نابوو «بوفور».

بۆت بكم. كابرای خاچپه‌رست - كه زمانى عه‌ره‌بیشى زۆر باش ده‌زانى - عه‌رزى كرد من خۆم ه‌اويشتۆته خاك و پاى تۆوه، ده‌زانم مه‌ردايه‌تى تۆ له هه‌موو نياز و ئاواتيكي ئيمه‌ى تپپه‌پرانده‌وه و ناشكرايه كه تۆ له به‌ئيني خۆت پاشگه‌ز نايه‌وه. من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م ده‌وى خۆم و مال و خيترانم له ديمشق دابمه‌زيني و بژيوئىكى وامان بۆ ده‌به‌رچاو بگري كه نه‌مر و نه‌ژى پيني بژين و سه‌رى خۆمان پاكرين. نه‌گه‌ر ئه‌و ئاواته‌م بيته دى نه‌وا منيش به‌ خۆشى خۆم له ته‌هى ده‌وه قه‌لا بۆ پياوه‌كانى سولتان جى ديلم و به‌ شانازيه‌وه هه‌تا ده‌رم نانخۆرى سولتانم.

سولتان به‌و قسانه گه‌ردى له سه‌ر دل نه‌ما و ده‌گه‌لى پيگ كه‌وت و بپيار درا كابرأ بچته‌وه كارسازى خۆى بكا و نه‌وسا به‌ مال و منداله‌وه به‌ره‌و شام باركا. سولتانيش -وهك په‌يمانى دابو- له‌شكرى له ده‌ورى قه‌لا دوور خسته‌وه و له دووره‌وه چاوه‌نۆز بوون كه‌نگى قه‌يران به سه‌ر ده‌چى و كابرأ له قه‌لا ده‌رده‌چى، ئه‌و سايه‌ بچنه‌ ناويه‌وه. رۆژ هاتن و شه‌وگار چوون، كابرأ تايين نه‌هاته ده‌ر و به‌ئيني نه‌برده‌سه‌ر و هه‌رچى گوتبووى هه‌مووى به درۆ ده‌رچوو. ئه‌و پتويى بازي و فنده‌ل فيله‌ى هه‌ر بۆيه كرد كه له‌شكرى سولتان هيج نه‌بى بۆ ماوه‌يهك سه‌ر و دلى به‌رده‌ن و پتسى ده‌ستى بسى ديواره‌ رووخاوان چاكاته‌وه و كه‌ل و قوژينان داداته‌وه و بورجان گورج كاته‌وه و دانه‌وتله و تيشووى زۆر وه‌سه‌ر يه‌ك نى و چه‌كى له كاركه‌وتوو نوى كاته‌وه و كه‌لله له كه‌لله‌ى دوژمن بداته‌وه.

سه‌لاحه‌دين هه‌ستى كرد كه ده‌ستى به‌ زاخه‌دا كراوه و به زمانىكى لووس و دوو قسه‌ى خۆش، فريو دراوه. زۆرى له به‌ر گران هات و فه‌رمانى به له‌شكرى گرانى داكه هه‌تا قه‌لاى شقيف ده‌گه‌ل زه‌وى پيگ نه‌خرى نابى وازى لى بينى. ده‌ورى قه‌لا درايه‌وه و سه‌ر له نۆى مه‌نجه‌نيقى ناگرپژين كهرسته‌ى قه‌لا پميين دامه‌زرايه‌وه. به‌لام هيشتا كلئى شه‌پى به گورپوتاو به ته‌واوى نيل نه‌دراوو، نامه و پاسپارده‌به هه‌له‌داوان گه‌ينه سه‌لاحه‌دين و خه‌به‌ريان دايه وا له‌شكرىكى زۆر و زه‌به‌نده‌ى خاچپه‌رستان كه سه‌روينى ديار نيه و كارى هه‌زار و ده‌هه‌زار و سه‌ده‌هه‌زاريش نيه و به‌ده‌ر له هه‌ژمارن و خوا نه‌بى كه‌س نازانى چهنن و چهنده‌ تيارن و چييان پييه، گه‌يشتونه‌ته سه‌ر به‌نده‌رگه‌ى عه‌كا و ده‌ورى قه‌لاكه‌يان داوه و زۆريان زۆرى بۆ مه‌ليك عادل و دانيشتووانى شار هيناره و كار گه‌يشتۆته نالۆزى و كزى و ته‌نگايه‌كه‌وه كه مه‌ليك عادل به ناچارى مى داوه شارى عه‌كا به هه‌موو چه‌ك و جبه‌خانه و گه‌ميه و كه‌له‌ك و باره‌به‌رانه‌وه بخاته ده‌ست فه‌ره‌نگانه‌وه و سه‌ربايش دووسه‌ده‌هه‌زار

دیناریان کالەدرانە بۆ ببژیوی و سەد دیلی خاچەپرستی گەورەشیان دەگەڵ پینج سەد دیلی ڕەمەکی سەر بەوان نازاد بکا و بەوانی بسپیتری و ئەوانیش پیاوەتی بکەن ڕینگەیی موسولمانەکانی شارەکه بەن، لە شار دەرکەون و لە ڕینگە خۆیان تیّ نەگەینن و ئەوسا شارەکش بپیتتە مۆلگەیی فەرەنگان^۱.

سەلاحەدین لە بیستنی ئەم کارەساتە دلتەزیتە گەلیتک تەزوی سارد و گەرمی بە لەشدا هاتن و دەماری ڕێک هاتن و لە حیرسان گرژ بوو. هەرگیز چارەنۆری ئەو ڕۆژی نەدەکرد کە بنەمالەیی ئەیبوی بەو جۆرە سەرشۆڕیە مل بەن و سەر بۆ دوزمەن دانەوینن. لە عەیبەتان ژانی دەدڵ ویتا و لیّ پرا کە ئەم پەرۆشینە لە شان بکاتەوه.

پسپۆزانی لە شەڕزان و ڕاویۆکەرانی زۆرزان کۆ کردەوه و کۆریان بەست و مەبەستەکەیی خستە

۱- بۆ ئەو هێرشە هەموو ئەوروپا هرووژا و لە بۆرەبیاگەوه هەتا کەشە و پادشا، لە خەزای خاچەپرستیدا بەشدار بوون. سەرکردەکانی شەڕ پێچاردشیردەل پادشای نینگلیز و فیلیپناگستۆس پادشای فەرانسە و فریدریکبارباروس پادشای ئەلمان بوون. خوا وای کرد ڕۆژی چواری جیمادی دووهمی سالی ۵۸۶.ک (دەیی حوزەیرانی ۱۱۹۰.ز) فریدریک لە چۆمی سالفدا خنکا و لەشکرەکەیی بلاوی کرد. پێچارد و فیلیپ شەڕی زۆریان کرد و زۆریان نازاری موسولمانان دا. بیّ تاوان و بە تاوانیان هەر دەکوشت و تەر و وشکیان پیتکەوه دەسووتاند. دوایی ئەو دوانەش لە نیتوان خۆیاندا تیتک چوون. فیلیپ ڕۆژی حەوتەمی ڕەجەبی سالی ۵۸۷.ک (تەموزی ۱۱۹۱.ز) بە سوورەیی فەلەستینی بەجۆر هیتت و کۆناردی لە جینگەیی خۆی کردەسەرکردەیی لەشکرەکەیی. پێچارد نزیکەیی مانگیک لە عەکاذا مایەوه و بەرەو یافای ناژۆت. لەشکری سولتان ڕینگەیی لیّ گرت و زۆری شەڕ کرد و دەیافای پەستارت و لەویدا خۆی قایم کرد. سولتان لە یافاش تەنگی پێی هەلچنی و جارێک لە شەڕتکدا هیندەیی نەمابوو پێچاردی بگرن، گیلیسۆم ناوتیک هاواری کرد: مەن پێچاردم. ئەویان کوشت و پێچارد بە پەلەپرووزە دەرپاز بوو.

پێچارد کە دەیزانی سەلاحەدین بە هیچ جۆرێک وە بەر نادا و دەستیشی لیّ بەر نادا، چاری ناچار دەگەلتی کەوتە وتووێژی ناشتی و لە سەر ئەوه پینک هاتن کە پێچارد خوشکی خۆی بدا بە مەلیکەعادل و کەنار دەریا بۆ سووک و زاوا بیّ و قودسیش لە ژێر فەرمانی ئەو دوانەدا بیّ کە نوێنەری خاچەپرست و موسولمانان و زیارەتی «بیتالمقدس» بۆ نیشلام و مەسیحی، وەک یەک و نازاد بیّ.

ئەمەینزەکی دەلتی: بڕیارەکەیی پیتشو و ابووه مەلیکەعادل هەزار و شەشەد کەس لە فەرەنگە یەخسیرەکان بەر بدا و دووسەد هەزار دیناریش بدا و ئەوانیش لیّ بگەڕێن موسولمانان لە عەکا دەرکەون. بەلام خاچ پەرستەکان پەیمانی خۆیان شکاند و قەلت و بڕیان خستە موسولمانەکانەوه. دەلتین: هەر پێچارد شیردەل ڕۆژی ۲۳ی ڕەجەبی سالی ۵۸۷.ک (۱۲ حوزەیرانی ۱۱۹۱.ز) دووهەزار و حەوسەد موسولمانی کوشتوو. هەر لە شاری عەکا ۶۰ هەزار موسولمان کۆژاوه. جەمیل

بهر دهستهوه. بیسر و بروای همموویان نهوه بسوو قه‌لای شقیف واز لسی بیئن و همرچی زووه فریای عه‌کایه بکهون. سه‌لاحه‌دین فرمانی دابه مه‌لیک‌نه‌فزه‌لی کوری - که له باتی بابی به سهر دیمشقی راده‌گه‌یشت - بچی و عه‌سقه‌لان ویران کا؛ چونکه ده‌ترسا خاچهرست ده‌ستیان بگاته عه‌سقه‌لان و پوور و تالانی بکهن و نه‌وه‌نده‌یان لی ده‌سکه‌وی که بۆ گرتنی شاری قودس خزی پی سازه‌ن.

مه‌لیک‌نه‌فزه‌ل به خه‌لکی عه‌سقه‌لانی راگه‌یاند که شر و شاتال و سر و سپالیان بییچنه‌وه و عه‌سقه‌لان به‌جی بیتلن و روو بکه‌نه ناوچه‌ی‌تره‌وه. خه‌لکی عه‌سقه‌لانی کلژ و چاره‌ره‌ش ده‌سته‌پاچه ببوون و سهره و ده‌ریان ده‌رنه‌ده‌کرد که چ بکه‌ن و روو بکه‌نه کوی؟ ده‌ستیان کرد به هه‌راج کردنی شهو کهل و په‌لانه‌ی که بۆیان وه‌ده‌ر نه‌ده‌خرا. نرخ‌ی هه‌موو شت له ده‌وه ببسوه یه‌ک و هیشتا کریاریشی نه‌بوو. له تاریخی *مراث‌الجنان* داده‌لی: «عه‌سقه‌لانی‌هک دوازده‌م‌ریشکی ده‌دا به دره‌مه‌یک». نیتسر به‌و پیته لیکی ده‌ره‌وه و بیسری لی بکه‌ره‌وه.

پوخته‌ی مه‌به‌ست حد‌شامات و ناپۆره‌ی زۆر - له بۆزه پی‌اگ و له‌شکری - به‌ری‌بونه خاپوور کردنی شار و له رۆژی بیسته‌می مانگی شابانه‌وه هه‌تا رۆژی نیه‌تی ره‌مه‌زان، داریان به سهر به‌رده‌وه نه‌هیشت و داروپه‌ردوویان به سهر یه‌ک‌دا داو سهره‌پای کاول کردنی، ناگریشیان پی‌وه‌نا و له خۆله‌میش و مشک‌ی به‌ولاره - له شوینه‌واری شهو شاره به‌خت وه‌رگه‌پاوه‌ی ته‌خت کراوه - شتی‌ک نه‌مابوو که پیتی بلین شت.

ههر له سهر شهو پلانه، شاری لودد و قه‌لای ره‌مله‌شی به مه‌رده‌ی عه‌سقه‌لان برد و به سووتاری و کاول کراوی به‌جی‌هیشتن.

به له‌شکروه به‌ره‌و عه‌کا ده‌چوو، نامه‌بینکی له مه‌لیک‌عاده‌وه بز هات بۆ نووسی‌بوو خاچهرستان نیستا خاوتر قسه ده‌که‌ن و هاتونه‌ته سهر شه‌وه ناوچه‌ی که‌نار ده‌ریا بدری به‌وان و شه‌وانیش ده‌ست له شه‌ر و خوین‌پۆی به‌ر بدن و ببنه دۆستی یه‌که‌جاریمان. تۆ فرمانت له سهر چییه؟ سه‌لاحه‌دین به‌وه رازی بوو. مه‌لیک‌عادلی سپارد که ده‌گه‌لیان ریک بکه‌وی. نیتسر هیم و بناخه‌ی ناشتی و شه‌ر به‌ریه‌ست کردن له نیواندا دامه‌زرا و په‌یمان‌نامه نووسرا و به سویند و به‌لینی پی‌اوانه‌ش دابه‌سترا. هاتوو‌چۆی بازرگانی به‌روی سه‌ند و ههر دوولا بۆ سارد و سه‌ودا و کالا به کالا ده‌چونه ناو

یه کتر و دنیایه کی کر و نارام هاته پروو.^۱

سولتان نهوسا مهلیک نه فزه لئی کورپی به له شکره وه ناردوه شام؛ که پشوو بدن و بسحه سینه وه. بزخوشی چوو شاری قودسی و ماویه که لهوی مایه وه و به ره و دیمشقی پاته ختی گه راپه وه. له رۆژی بیست و حوته می شه شه کانی سالی ۵۸۸ ک (۱۱۹۲ ز). گه یشته وه دیمشق و هر که خه بری هاتنه وه ی بلاو بزوه، هه موو خه لکی شام به ژن و مندال و پیسر و کاله وه، کهس نه مابوو نه چی به پیشوازی نهو خزشه ویسته وه و هه موو کهس لهو رۆژه دا گه شه له چاو و بزه له سه ر لیوان و مزگینیان به یه کتر ده دا و به شانازی هه ره به رزیان ده زانی که چاو یان به دیداری نهو نه به رد و مه رده به ناووده نگه پروون ده بیته وه.

کۆچی یه کجاری

سالی دواپی که ده بووه سالی ۵۸۹ ک (فیسرا بیر ۱۱۹۳ ز). رۆژی هه یینی پازده ی سه فهره مانگ، سولتان سه لاهه دین بز پیشوازی هه جاجان - که له مه که ده گه رانه وه - له شار ده رکه وت. له گه رانه وه دا تایه کی زۆر گرانی هاتی. ئیتر بهو تایه که وت و به ری نه دا و زۆریشی مه ودا نه دا و له پاش دوازه رۆژ، واتا رۆژی یه کشه مه بیست و حوته می سه فهری سالی ۵۸۹ ک (۴ مارس ۱۱۹۳ ز) نهو خودا به رسته خزشه ویسته، به هه شتی به رینی له سه رزه مینی به رته نگ به باشته ر زانی و جیهانی به رچاوته نگی به ره لدا کرد و خینه وتی سه ره رزی له بهر باره گای یه زانی دلا وادا به ریا کرد.

له رۆژی مه رگی سه لاهه دین نه ییویدا وایس ده کرایه وه که هه رچی خۆشی و شادیه سولتان له پیش خۆیدا به پیشباری به ری کردوه؛ یان هه مووی به شوین کۆچباری نهو نازداره دا باری کردوه. هه شاماتی شام و هه ول و هه وش، هه رچی لهو کاره ساته به ناگا بوون، به خپی و به پانه وه جمابوون و تیگرا گه وه و گچکه و پیسر و منال و ژن و پیساو و لاو و کال و شارستانی و ده شته کی و دارا و هه ژار و خانه دان و په مه کی و کاسبکار و جووتیار، قوپه شان و سه ره هه ش و جه رگه هه ش و دل بریان و چاو به گریان بوون. جۆی فرمیسکی سویر و سوور له چاوانه وه سه ری کردبوو. نهو نا پۆره ی له ناشتئا

۱- نهو په یمانی دۆستایه تیه رۆژی ۲۲ شابانی سالی ۵۸۸ ک (۲ سپتامبری ۱۱۹۲ ز) نیمزا کراوه.

بەشدار بوون و نازىه تىبار بوون، لە ئەندازە بەدەر بوون و لە شىن و شەپۆرگىران و لە خۆداندا، لە ئەندازەيان بردهدەر. خۆنەخوازە كە داربەستى تەرمى پىرۆزى دەرکەوت، دەنگى گريان و هاوار و پۆپۆ و شلپەى دەستى لە خۆدەران و كوتەى لاقى لە پىتش تەرما سەماكەران، گای ژىرزەمىنى سل دەکرد و دلى فرىشتەكانى عاسمانى سەرشىنى دادەچلەكاند و دادەخورپاند و رايدەتلەكاندن. تەرمى پىرۆزى لە نزيك مزگەوتى ئەمەوى لە شارى دىمشقدا بە خاك سپىرا و لەشى كەوتە بن گل؛ بەلام هەتا دنيا دنيايە، سەلاحەدين نەمردووه و نامرى و ناوى ئەو مەردەلە سەر زارى خەلكى هەموو دنيا، هەموو زەمانان بە هەموو زمانان، هەر دەمىنى و لە ناو ناچى.

وا لە دنيا بۆى ئەگەر سەرى هەرچى ناوت بزانى بۆت بگري
پياوى نازا نەمان سەرى نادا ناوى چاك هەر دەزى لە دنيادا

ناكارەكانى

سولتان سەلاحەدين هەر چەندى خوا حەزكا پادشايەكى دادگەر و بەلەنگازبەرورە و بەدەستودل و نازاد و نازا و سەنگىن و گران و رەزاسوك و خوينشيرىن و پووخواش و دەم بە پىكەنىن بوو. پياوى دەست رەنگىن و هونەرورەى زۆر لە لا هيا بوو. دۆستى هەرە نزيكى پياوى خويندەوار و زانا بوو. پىزى لە بوژ و نووسەران دەنا و بۆ شىرىنكار و بەجەوهەران سەرورە و پشت و پەنا بوو. هۆزان و پىتۆل و هونەرمەندى لە خۆى خپ دەکردنەوه؛ كەمايەسى و كەم و كۆپى ژيانى بۆ پىر دەکردنەوه. لە هىچ چاكەيەك خۆى نەدەبارد؛ با زۆرىشى تى چووا. دەسەر هىچ خراپەيەكەوه نەدەچوو؛ با زۆرىشى پى چووا. لە پۆزگارى ئەودا كەس نەيدەويژا بە خەيالئىش خراپە بكا. هىچ دەستدارىك بەتيتوش دەس نەدەكەوت كە لە سەر بى زۆران بەدى هەوابى. يان بىرى زۆركارى بە دلدا بى. لە ودم و پىتى ئەو سەردارە سەرزەمىنى ميسر گەيشتە چلەپۆپەى گەشەدارى و ببووه نەمونهى نارامى و خىر و خۆشى و هەرزانى. هينديك لەو شوپنەوارە بەهەردارانەى كە لىتى بەجى ماون و هەر ماون ئەمانەن:

١ و ٢- مەدرەسەى قەرەفەى گەرە و مەدرەسەى قەرەفەى گچكە. كە لە نزيك كۆپى پىرۆزى

نىمام شافەين.

۳- مەدرەسەى قاهىرەى موعىزى. تزيك بەو زيارەتگايەىە كە دەلەين نىمام حوسىنى تىدا نىژراوہ.

۴- مەدرەسەى ھەنەفىيان. كە لە جىتى كۆشكى عەبباس كورپى سەلاردا دروست كراوہ.

۵- مەدرەسەى شافەيان كە لە مىسر بە ناوى «زينالتجار» بەناوبانگە.

۶- مەدرەسەى مالكيان لە قاهىرەى موعىزى.

۷- نەخۆشخانەىەك لە ناو كۆشكى خۆيدا.

۸- مەدرەسە و خانەقاىەك لە قودسى خەليل (شارى خەليل).

۹- خانەقاىەك لە جىگاي كۆشكى «سعيدالسعدا»^۱. كە يەكيتك بووہ لە خەلىفە نىسماعىلىيەكان^۲.

بەخشندەىى و دلواىى سولتان بى وىنە بووہ؛ مالى دنيا و خۆلى دەم پىگاي بە چاوتىك سەير كردوہ. تەنانەت كە لە پاش مردنى سەرى نەغدینەكەى خۆيان داوہ، تەنيا چل و ھوت درھەمى مالى دنيا لە پاش بەجى ماوہ.

ئەبولفەتھ عوسمان كورپى سەلاھەدىن

سولتان سەلاھەدىن ھەر بە زىندى سەر مىسرى دابو بە عوسمانى كورپە گورەى كە نازناوى مەلىك عەزىز بوو.^۳ كاتى وەلامى مەرگى كىتورپى جەرگىرپى ئەو شىرى مىسرى و شىرى مەيدانە گەيشتەوہ عەزىزى مىسر، بە كۆسكەوتەىى و پەژارى كەوتە ماتەمدارى و نازىەتبارىيەوہ و لە مىسرىشدا پرسەى

۱- سعيدالسعدا نازناوى پىاوتىكى خەلىفە موستەنسەروىيلاى فاتمى بووہ و ناوى پىشوى قەنبەر بووہ. جەمىل

۲- ئەو خەلىفانەن كە لە مەغرىب و مىسر حوكميان كردوہ و لەو شىعانە بوون كە نىسماعىلى كورپى جەغفەرى سادق بە نىمامى خۆيان دەزانن. لە سالى ۲۹۷.ك را تا ۵۶۷.ك خەلىفايەتيان كردوہ. عەونى

لە مېژووہكانى تردا نووسراوہ كە ھەر لە قاهىرەدا جگە لە دوو نەخۆشخانە، كۆشكى خەلىفەشى كردوہ بە نەخۆشخانە و ئەنواى غەربانىشى بنىات ناوہ. جگە لەوہش گەلىك پرد و ناوبارە و شوورە دىواى لە شاران كردوہ و پىنگەى زۆرى خۆش كردوون و زەوى كشت و كالى چاك و زىاد كردوہ و باج و گومرگى گرانى لە سەر خەلك لابر دووہ. درۆشمى ئالاکەشى پارچەىەكى زەرد بووہ و سىسارگىتىكى سوورى لە سەر نەخش كراوہ. جەمىل

۳- ھىندىك لە مېژووناسان لايان وايە مەلىك ئەفرەژ كورپە گورەى بووہ. عەونى و جەمىل

لە پاش ھەلگىرانى خوانى سەرەخۆشى، سەرداران و ئەمىرانى مىسر بوونە سوئندخۆرى و پەيمانى سەرورەيان بۆ مۆر کرد. ئەويش كەوتە خۆى و خۆى تەيار کرد و كاروبارى مىسرى لىك و لە بار کرد و ئەوسا دەگەل مەلىك عادلى مامىدا كاكە و برالەى خۆيان کرد و بە جووتە لەشكرىيان نازۆت و چوونە سەر شام و گەريان دەمەلىك ئەفزەل ھالەند. براپەك لە لايەك و برا و مامىك لە لايەكى ترەوہ لەشكرىيان بەگۆ يەكدا کرد و مەلىك ئەفزەل دوو جارەن لەشكرى ھېرشەبرانى بە پاشدا كشانەوہ و سەرى سى جارە زۆر بە توندى دەورى درا و مەوداى لى بەرتەسك كرا و برستيان لى پرى و دەروستيان نەھات و لە مانگى رەجەبى سالى ٥٩٢ ك (١١٩٦ ز) دا مەلىك ئەفزەل دىمشقى بۆ بە جى ھىشتەن. عوسمان فەرمانى فەرمانرەواى دىمشقى دابە عادل و بەرەو مىسر گەراپەوہ.

سالى ٥٩٣ ك (١١٩٧ ز) سەيفەلئىسلام توغتەگىن (توغرولتەگىن) كورپى نەجمەدىن ئەبىوب -كە پادشاى يەمەن بوو- كۆچى دواى کرد و كورپەكەى كە نارى فەتەھەدىن ئىسماعىل و نازناوى مەلىك موغىز بوو جىگەى گرتەوہ.

سالى ٥٩٥ ك (١١٩٨ ز) مەلىك عەزىز عوسمان كورپى سەلاھەدىن -كە پادشاى مىسر بوو- لە دواى شەش سال پادشاھەتى كەردن چاوى لە دنيا پۆشى و لەو دنيا كەوتە خۆشپەوہ.

مەلىك عەزىز پىساوىكى ژىر و وريسا و وشيار بوو و لە شەرمىئونى و ھىمىندا ناودار و لە پشوو درۆوى و سەرەخۆشيدا تاى نەبووہ. زۆرىش دەستوداويژىپاك و دلچاك و بەخشنەبووہ.

١- ئەمىنزەكى لە تارىخى دول و نەماراتى كوردىدا، ج ٢، ل ٢٢٦ دەلى: مەلىك عادل و كۆمەلىك لە ئەمىرانى ئەبىوبى پازى نەبوون كە مەلىك عەزىز پەلامارى مەلىك ئەفزەل بەدا و بوونە ناويژىكەر و لە ھېرشى يەكەمدا گىراپانەوہ دواوہ. سالى دواى ديسان ھېرشى ھىناپەوہ سەر ولاتى شام و زۆر ھاتە ناوہوہ. مەلىك عادل لاگىرى لە ئەفزەل دەكرد و دنەى لەشكرى عەزىزى دەدا كە لى ھەلگەپىنەوہ تا نەتوانى بەشى براكەى داگىر بەك؛ بۆ جارى دووھمىش پىكى ھىنانەوہ.

ئەمىنزەكى ھەر لەو كىتەبەيدا دەلى: مەلىك عادل كە زانى شەرى ئەو دوو براپە كۆتايى ناپە و لەو سۆنگەپەشدا لەشكرى موسولمان تى دەچى و فەرەنگىش گوتيان لە كلاو دەرپەراندووہ و نىنۆك لىك دىشتەن و لەوانەپە ھەر ئەوان بەرەى لى بىين، دەشپەويست بۆ خۆى خەز و بەزەكەى بەرى، وازى لە ئەفزەل ھىنا و دەگەل عەزىز پىك كەوت و بە جووتە ھاتەنە سەر شام و ئەفزەلئىيان دەر كەرد و قەلاى سەرخەدىان داپە و بۆ خۆى بوو بە پادشاى ولاتى سورىا. جەمىل

له پاش نه‌مانی مه‌لیک عه‌زیز، به‌ره‌ی نه‌ییوی له سهر جینشینی بېوونه دوو ده‌سته: ده‌سته‌یه‌کیان گه‌ره‌کیان بوو نه‌بوو مه‌نسور عدلی کورپی عه‌زیز بکه‌نه جینشینی باوکی^۱؛ ده‌سته‌یه‌تر ناردیان به شوین مه‌لیک نه‌فزه‌ل کورپی سه‌لا‌حه‌دیندا و کردیانه پادشای میسر.

مه‌لیک نه‌فزه‌ل کورپی سه‌لا‌حه‌دین

ههر وه‌ک له‌وه پیتش باس‌مان کرد، هه‌تا سه‌لا‌حه‌ددین ما‌بوو مه‌لیک نه‌فزه‌ل به سهر دیم‌شق راده‌گه‌یشته و که نه‌ویش نه‌ما عه‌زیز عوسمانی - برای نه‌فزه‌ل - ده‌گه‌ل مه‌لیک عا‌دلی ما‌میدا، سی‌چار له‌شکریان هیتنا سهر شام و نه‌فزه‌ل‌یان ده‌رکرد و قه‌لای سرخه‌د آیان دایه و نه‌فزه‌ل له‌و قه‌لایه‌دا ده‌ژیا. تا مه‌لیک عه‌زیز له میسر مرد؛ نه‌وسا له دوویان نارد و بۆ ما‌وه‌یه‌کی کم له‌سهر میسر پادشایه‌تی کرد. که مه‌لیک عا‌دلی به‌م کاره‌ی زانی، به له‌شکری گه‌وره و گرانیه‌وه هاته میسر و به زۆری زۆرداری دیسان مه‌لیک نه‌فزه‌لی له سهر ته‌ختی پادشایی دا‌گرت^۲ و قه‌لای شمیشاتی^۳ پی‌ سپارد. مه‌لیک نه‌فزه‌ل هه‌تا مرد ههر له‌و قه‌لایه‌دا راپی‌وارد و له سالی ۶۲۲ ک (۱۲۲۵ ز) به‌ر به‌زه‌یی خوا که‌وت.

۱- مه‌لیک مه‌نسور عدلی کورپی مه‌لیک عه‌زیز عوسمان کورپی سه‌لا‌حه‌دین یوسف. عه‌ونی

۲- قه‌لایه‌کی که‌ونارایه له شام و له نیوان حوران و جه‌بل‌دروزه و نیستا گوندیکه شوینه‌واری کۆنی لیته. عه‌ونی

۳- نه‌مینه‌زه‌کی ده‌لی: کاتی مه‌لیک نه‌فزه‌ل کرا به پادشای میسر و سه‌ره‌رشتی مه‌لیک مه‌نسوری برا‌زای، لی‌پرا که تۆله له مه‌لیک عا‌دلی بکاته‌وه؛ نار‌دیه لای مه‌لیک زاهیری برای - که پادشای هه‌له‌ب بوو - دژی مامی یاریده‌ی بدا و بۆ خو‌شی خه‌ریکی خو‌سازکردن بوو که بچیتته جه‌سته‌ی مامی. مه‌لیک عا‌دلی به‌و که‌ین و به‌ینه‌ی زانی و له بنه‌وه نیوانی نه‌فزه‌ل و سه‌ردارانی تیکدا و به له‌شکرتیکی زۆریشه‌وه هاته سهر میسر و سالی ۵۹۶ ک (۱۱۹۹ ز) نه‌فزه‌ل و مه‌لیک مه‌نسوری ده‌رکردن و میسریشی خسته ژیر قه‌له‌مه‌روی خو‌یه‌وه. جه‌میل

۴- شمیشات که‌ونه قه‌لایه‌که له سهر چه‌می فورات له کوردستانی باکوورپی و له باشوورپی قه‌لای مه‌نسوروه. نه‌تله‌سی عوسمانی به سامسادی نووسیوه. عه‌ونی

نه‌مینه‌زه‌کی ده‌لی: نه‌گه‌ر له میسرین ده‌رکرد، نار‌دیانه‌وه قه‌لای سرخه‌د و ما‌وه‌یه‌کی تیدا مایه‌وه. مه‌لیک زاهیری برای له‌شکری هه‌له‌بی هیتنا که شام بگری؛ وریایی مه‌لیک عا‌دلی نیوانی دوو براله‌ی تیکدا و مه‌لیک زاهیر هاته‌وه هه‌له‌ب و مه‌لیک نه‌فزه‌ل به ناهومیدی هاته‌وه قه‌لای سرخه‌د. له پاشان عا‌دلی به‌زه‌ی پیتدا هات و قه‌لا‌کانی نه‌جم و سروج و حمسادی دایه. جه‌میل

تاریخی یافعی دهلی^۱ مهلیک نه فزله له زانست و ویژه وانیدا زۆر سه رکه وتوو بووه. زۆری
 فهرمایشی پیغه ممبر له بهر بوون. خه تسخوشتیکی ده سه ره نگیسن و له زه بر بووه. دلی به زانا و
 هونه رمه ندان کراوه ته وه و زۆری له خۆی نزیك کردوونه وه و گه لیکى له لا به ریز بوون. له کاری ناره وا
 زۆر به قیز و بیژر و تووپه بووه. خۆی به که سی بیکه سان ده ژمارد و له گه ل گه لدا بیدریغ بووه. به
 کورتی، زۆر لایکی پیکه وته و ناکارچاک و هونه روه ر و به جهوه ر و له پیاوه تیدا گولی سه ر چل
 بووه. له بوژیشدا دهستی بالایی هه بووه. بۆ نمونه مهلیک عه زیزی برای - وه ک زانیمان - ناوی
 عوسمان و مهلیک عادللی مامی به نه بوویه کریش ناو براوه؛ بۆ خۆشی ناوی عدلی بووه. نه بوویه کر و
 عوسمان ریک که وتون و هاتوونه سه ر عدلی و له شامیان ده ر کردوه له و باره وه نامه یه کی بۆ ناسری
 خه لیفه ی عه بباسی نووسیوه و نه و شیعرا نه ی تیدا گونجان دووه (نه مه کوردیه که یانه):

دنه ی نه بوویه کریدا عوسمان و ده س له ده سا
 به شی ره وای عدلی بیچاره یان وه بهر پیددا
 گه وره م ده زانی که و باوک به زیندی سه ری
 به ناوی جیگری خۆی بۆ منی قه له م لیددا
 که نه و نه ما له سه رم ده س کرا به سه ریچی
 له خنج و خواری، که سیك راستی ناچی به گویدا
 منیش به ده ردی عدلی پروت کرام به ده ست عوسمان
 نه بوویه کر که نه بی کی ده ویری خۆم لیددا!؟

ناسره دینه لای خه لیفه ی به غدا یه ش له وه رامی مهلیک نه فزله لدا سی به یتی نامه ی خۆیدا

۱- یافعی عه بدوللا کوری نه سه د به قوتبی مه ککه و میوانی مه دینه ناسراوه؛ چونکه زۆریان تیدا ماوه ته وه. سالی
 ۷۵۵. ک مردوه. زۆری کتیب داناون «مرآة الجنان فی السعوات الزمان» که له ههیده رابادی ده کن چاپکراوه له
 هه موان به ناربانگه ره. جه میل

۲- خه لیفه ناسره دینه لای نه سه د کوری موسته نزی، سی و چواره مین خه لیفه ی عه بباسی له سالی ۵۷۵ هه یه وه تا
 سالی ۶۲۱ حوکی کردوه و له پاش نه و زا هیر بیته مریلای کوری بوته خه لیفه. عه ونی

نه گهرچی دهرده دلئیش زۆر هه بوو له نامه که تا هونهر دهباری بهر پێژه و له تۆی په یامه که تا
 عملی که مافی وه بن لیج درا به زۆرداری که سیکتی وا نه بوو نهو دهم بگا به هاواری
 به لām نه تۆ وه کوو نهو نیت و ئیسمه هاناتین دهم به یاریدهرت خۆش به ههرینا هاتین

نه سرو لā کورپی نه بولکه رهه زیانه دین محمه د، کورپی عه بدولکه رهه شه یبانی جزیری وه زیری
 مه لیک نه فزه ل بووه؟ که شهویش ده گه ل عیزه دین عملی^۱ و مه جده دین نه بوسه عاده تی برای^۲ به
 ئیبنونه سیر ناویانگیان پۆیشتووه. نهو ئیبنونه سیره ی که وه زیری مه لیک نه فزه ل بووه له هه موو
 زانایانی زه مانی خۆی به ناویانگتر بووه و کهس نه یه تانویه له زاناییدا له بهری بکوخی و له
 بهران به ریدا بلتی نه زم. له هونهری نامه نووسی و وتار پازاندنه وه و ورده کاری پسه پۆرانه دا هه ر خۆی
 تاکه سواره ی مه میدان بووه. له جزیره ی ئیبنوعومهر له دایک بووه^۳ و لهویش پێگه یشتووه و ده لئین زۆر

۱- عیزه دین عملی: نه بولکه سه من عیزه دین عملی کورپی نه بولکه رهه می جزیری برای نه بولسه عادات مه جده دین مباره ک
 کورپی نه بولکه رهه می جزیری، که به ئیبنونه سیر به ناویانگه و له جزیره ی ئیبنوعومهر (ابن عمر) سالی ۵۵۵ ک
 (۱۱۶۰ ز) هاتۆته دنیا وه و کتیبی النهایه فی غریب الاحادیث و الکامل فی التاریخ و أسد الغابه فی معرفه الصحابه
 نهو دایناون. عمونی

۲- نه بوسه عادات مه جده دین مباره ک نه بولکه رهه می جزیری - که به ئیبنونه سیر به ناویانگه - سالی ۵۴۴ ک
 (۱۱۴۹ ز) له جزیره ی ئیبنوعومهر هاتۆته دنیا و لهویش گهوره بووه و چووته مووسل و له لای محمه د سه عید
 کورپی مباره کی خویندووه و گوئی له فه رموده کانی پێغه مبه ر گرتووه و بۆته دۆستی نه میر موجهیده دین قایماز و
 دوا ی شهویش هه مده می نه میر نووره دین نه رسه لانی کورپی بووه؟ شه پله لینی داوه و گرده نشین بووه. نه میر و
 نه جیمزاده کان دهاتنه مانی پرسیان پێ ده کرد. میوانگه یه کی له دهوری شار دروست کرد بووه؛ سالی ۶۰۶ ک که مرده،
 لهویدا نیژرا. جامع الأصول و النهایه فی غریب الاحادیث و الانصاف فی تفسیر القرآن و البدیع فی فن الکتابه و
 دیوان الرسائل و کتاب الشافی و المصطفا و المختار فی الادعیه و الافکار و گه لیک شتی تریشی داناوه. جه میل
 وادیاره عمونی و پۆرژه یانی له سه ر خاوهی النهایه فی غریب الاحادیث پێک نه هاتوون. هه ژار

۳- جزیره ی ئیبنوعومهر، عومهری کورپی عه بدولعه زیز ناوه دانی کردۆته وه و بۆیه به جزیره ی عومهری ناوناوه. عمونی
 منیش ده لیم عه بدولعه زیز عومهری کوردی خه لکی به رقه عید - که سه ر به مووسله - دروستی کردووه. میژوونووسی
 گهوره نه بولفیداش له میژووه هیژا که یدا، ج ۳، ل ۱۳۹ قسمی من ده کا. له ناوه که شتی دیاره ئیبنوعومهر نه بوو.
 هیندیکێ تر که نووسیویانه عومهر کورپی سه سه نی ته غله بی دروستی کردووه، له په گه زیه رسته یه وه بووه و له ←

به مندالی هموو قورثانی له بهر کردووه. نه وهنده بیریژی و له سه رزهین بووه هموو کهسی ناسیای
سه ری لی سووړ ماوه؛ هیشتا تازه لاوتیک بووه هموو دیوانی شیعی موتنه بی (متنبی) و بوحتوری
(باحتری) وه ناو له بهر بووه.

تاریخی یافعی له نیبنوخه له کان (ابن خلکان) هوه ده گپرتسه وه که نهم نیبنونه سیره کاتی
خویندنی ته واو کرد و پیگه یشت، له دیوانی سولتان سه لاهه دینی شهییوی دامه زرا و سولتان زوری
خوش دهویست و ههر نهویش کردی به وه زیری مهلیک شه فزهلی کوری خوی. نیبنونه سیر له کار و
باری خویدا زور سه ربه ست و کارامه بووه؛ وه زرایه تی حکومه تی دیمشقی به پتوه برد هه تا مهلیک
نه فزه لیان له شام ده رکرد. نیبنونه سیری وه زیر زور نه ترسا که تنیکی پی بکن و گه پتکی تی هالینن؛
له شاری دیمشقا خوی جه شار داو کهس نهیده دیت و له نه انجامدا به کیک له په رده دارانی مهلیک
نه فزه لی خستیه ناو سندوقیکه موه گالهی داو له وشتری بارکرد و بر دیه میسر. له میسریش ببووه نایب
و وه زیری کوری عه زیز.^۲

کاتی مهلیک عادل میسری داگیر کرد، نیبنونه سیر دیسان توانی خوی رزگار بکا و بهر چه نگی
عادل نه که هو؟ له میسره وه خوی گه یاننده جه لب و ماوه یه که له لای مهلیک زا هیر مایه وه و له ویتشه وه
چووه مووسل. سه رده مهیک له سنجاریش رایبورد و دوباره گه رایه وه مووسل. نیتسه هه تا مرد له
مووسل بوو. نه و کتیبانه ی که دایان و له وانسه زانیاری شه و پیاوه مان بۆ ده رده که هو، یه کیان
المثل السانده که ده ربه ی نووسه ر و شاعیره وه دانراوه. نه وه نده ی ناموزگاری به نرخ و هیژا تیندا
گونجاندووه که هموو نووسه ر و شاعیریک زوری پیدایستی پیمان ده بی. دوو کتیبی تریشی به ناوی
الوشی للرقوم فی حل المنظوم و المعانی المختصره فی صناعة الانشاء نووسیوه. سالی ۶۳۷. ک

→ راست نووسین به دووره. جه میل

۱- نیبنوخه له کان، نه بولعه بیاس شه مسه دین نه حمه د کوری نیبراهیم له زانا گه وره کان و میژوونووسه ر به ناربانگه کان
بووه. سالی ۶۰۸. ک له شاری هملیز له دایک بووه و سالی ۶۷۱. ک له دیمشق مردووه. زور کتیبی هیژای داناون؛

رفیات الاعیان و انباء و انباء و الزمانی میژوویکی له هه مووان به ناربانگتسه. عه ونی

خه له کان له دۆلی خه له کانه و گوندیکی گه وره یه و له کزیسنجه قه وه نزیکه. جه میل

۲- نه بوومه نسور عه لی کوری مهلیک عه زیز عوسمان. هه ژار

(۱۲۳۹ ز.) شیرازهی ژبانی هه‌لوه‌شاو بهرگی مهرگی پۆشی و له سه‌ر تاقچه‌ی نه‌مان له پۆزی رابردوواندا جێگهی بۆ دیاری کرا. دوو برای له خۆی گه‌وره‌تری هه‌بووه ناویان عیزه‌دین عه‌لی و مه‌جده‌دین نه‌بولسه‌عادت بووه.

مه‌لیك عادل کوری نه‌مه‌دین نه‌ییوب

یافعی له‌ تاریخه‌که‌ی خۆیدا ده‌لی: مه‌لیك عادل زۆر پیاویکی کارزان و به‌ زیك و زاگون و به‌مشوور بووه؛ زۆری خه‌مخۆزی له‌ بێزۆران کردووه. ته‌نانه‌ت ژیری و به‌بیری به‌ نه‌ندازه‌یه‌ك بووه که‌ سولتان سه‌لاحه‌دین بۆ هه‌موو کاری دژواری پرسورای پێ کردووه و گری پووجه‌که‌ی کاری نالۆزای به‌ نامۆزگاری نه‌و په‌ها کردووه. هه‌روه‌ها زۆر دیندار و پارێزگار و له‌ خواتر‌سێش بووه؛ رۆزوی زۆری گرتووه و له‌ نوێژ و شه‌ونوێژان زۆر خێرا بووه. له‌ سه‌رده‌می پادشایه‌تی سولتان سه‌لاحه‌دیندا له‌ ولاتی شام به‌ سه‌ر عه‌کا^۱ و که‌ره‌ک^۲ راگه‌یشتووه.

له‌ پاش مردنی مه‌لیك عه‌زیزی برازای، ده‌ستی به‌ سه‌ر میسر و شامدا گرت و نه‌بوومه‌نسوور عه‌لی کوری مه‌لیك عه‌زیزی نارده‌شاری په‌ها^۳ و کاروباری نه‌وتی پێ سپارد و مه‌لیك کامل

۱- عه‌کا شاریکه‌ له‌ سه‌ر که‌ناری ده‌ریای‌سپی ناوه‌ی‌پاست هه‌لکه‌وتووه و قه‌لایه‌کی که‌ونارای هه‌یه که‌ له‌ زه‌مانی خاچه‌مرستان و له‌ هێرش ناپلۆن و شه‌ره‌کانی ئیبراهیم پاشای میسریدا - نه‌و قه‌لایه‌ - ده‌رێکی گه‌وره‌ی میژوویی هه‌بووه. له‌ دوا‌رۆژیشدا ده‌وری زۆر گه‌وره‌تری ده‌بی. زۆر فه‌رمووده‌ی پیغه‌مه‌بر و مژده‌ی گه‌وره‌ی ده‌رباره‌ هه‌یه. یه‌کیان نه‌و هه‌دیه‌ به‌ناویانگه‌یه که‌ فرموویه: «خۆشی له‌و که‌سه‌ی عه‌کای دیت» و فه‌رموده‌ده‌ریاره‌ی «عَیْنُ الْبَقَر» و شتی دیشه‌وه هه‌یه که‌ لیته‌دا ناگونجین. له‌ کتیبی *یواقیت و الجواهر* دا ده‌لی: حموت وه‌زیری مه‌هدی له‌ میترگی عه‌کا داده‌بهن، هه‌موویان به‌ عه‌ره‌بی داخپۆن هتد. عه‌ونی

نه‌و هه‌دیسانه به‌ زمان پیغه‌مه‌به‌روه هه‌لبه‌ستراون؛ پروانه کۆتایی *سفرالسعاده‌ی خاوه‌نی قاموس*. جه‌میل

عه‌کا شاری پیرۆزی به‌هایبانه و بۆ نه‌وان وه‌ک مه‌که‌کی موسولمانان وایه. هه‌ژار

۲- قه‌لایه‌ک به‌و ناوه له‌ دۆلی که‌ره‌که‌دایه. ناوه‌پۆی که‌ره‌ک ده‌رۆتته ده‌ریاچه‌ی لوت، که‌ له‌ رۆژه‌لاتی تۆردۆنه و گه‌لیکیش شوینه‌واری کۆنه قه‌لایانی زه‌مانی خاچه‌مرستان و هیتیری تیندایه. عه‌ونی

۳- شاریکه ئیستا ناوی ئورفایه، ۱۹۰ کیلۆمیتسر له‌ دیاره‌کری پاته‌ختی کوردستانی تورکیاوه دووره و له‌ باکووری جزیره‌یه و له‌ رۆژه‌لاتی فواته؛ شاریکی که‌ونارایه و شوینه‌واری کلدانیانی زۆر تیندایه. عه‌ونی

مەخمەددى كۆپى خۆشى بە سەر ميسرەۋە دانان؛ كە لەباتى خۆى ئەو پى رابگا. مەلىك موعەزەمى كۆپىشى لە دىمشقدا كەدەمەكارە و مەلىك ئەشرف - كە سىتەمىن كۆپى بوو - جىزىرەى پى سپارد و مەلىك ئەۋجەد ئەيىوبى كۆپى چوارەمىنى كەدەفەرمانپەرۋاى ئەخلات^۱. ئەوسا بۇ خۆى ھات و لە سەر تەختى پادشاھىتى ميسر پالتى داھەۋە و سىبەرى ئالائى بەرزەبالتى، سەرى لە گونبەزى بەرزى كادزى عاسمان دەساوى.

بە كوشت چوونى موعىز

لە سەرەتاكانى سالتى ۵۹۸ ك. (۱۲۰۲ ز. دا)، مانگى رەجەب، مەلىك موعىز ئىسماعىل كۆپى سەيفەلئىسلام توغتەگىن كۆپى نەجمەدىن ئەيىوب، - كە پادشاى يەمەن بوو - لە شارى زوبەيد^۲ بە دەستى سەردارانى لەشكرى خۆى كوژرا. بۇيەشيان كوشت چونكە ئەو موعىزە پىاۋىكى داۋىن-پىس و ھەمىشە سەرخۆش و بىتفەر و بەگەر بوۋە. دەستدريزى بۇ مال و نامووسى ژۇردەستانى خۆى كەدوۋە. ھەر ئەو موعىزە لە لاي شەپم بوۋە بلى كوردم؟ گوتوۋىە من لە تۆۋى ئەمەۋىيە كانىم. لە پاش نەمانى ئەو، مەلىك ناسرى كۆپى - كە ھىشتا زۆر مندال بوو - كرا بە جىنشىنى.

يەك لەو زانا بەناۋانگەى كە لەو سەردەمەدا ژىاون ئەبولغەنايم موسلىم كۆپى مەخمۇدى شىرازىيە كە كىتئىبى عجائب الاسفار و غرائب الاخبارى بە ناۋى ئەو مەلىك موعىزەۋە دانائە.

مردنى ئەيىوب

مەلىك ئەۋجەد ئەيىوب كۆپى مەلىك عادال - كە فەرمانپەرۋاى ئەخلات بوو - پىاۋىكى زۆر ناپىساۋ و توش و چەموش و توۋرە و تۆسن و نەگونجاۋ بوۋ؛ سالتى ۶۰۹ ك. (۱۲۱۲ ز.) خۋاى چارەساز، لە كۆل كۆل و بىچارانى كەدەۋە و بۇ خۆى بىردەۋە. ئەخلاتىش خرايە سەر جىزىرە و درايە دەست مەلىك ئەشرف.

۱ - ئەخلات شار و قەلئەكى قايمە لە ولاتى بدلىس و باكۆپى پۆژاۋاى دەرياچەى وانە، لە كوردستانى باكۆپى و دانىشتوانى لە چوارەھزار تى تاپەرن. عمونى

۲ - شارى بەوناۋە لە يەمەنە، كەتۆتە باشۋورى پۆژھەلاتى بەندەرى ھودەيدە و گەلىك زانائى گەورە لەو زوبەيدەۋە پەيدا بوون. عمونى

مهسعود

سالی ۶۱۲ ك (۱۲۱۵ ز) مهليک عادل نهويه کی خۆی به ناوی مهسعود کورپی مهليک کامیل ناردیه مهن که لهوی پادشایه تی بکا. کاتی مهسعود گه‌یشته سنوری یه مهن، هه موو که یخودا و بیاماقولانی یه مهن هاتنه پیشوازی و به خۆشی و شادییه وه له سر تهختی یه مهنیان دانا.

سالی ۶۱۵ ك (۱۲۱۸ ز) مهليک عادل دلی له ناو و گلی جیهان گۆزی و باروبنه‌ی یه کجاری به ره و گۆز تیک نا و بۆ هه‌میشه چاوی لیک نا.

پازده کورپی له پاش به جی مان؛ پینج له‌وانه له پروی نهم جیهانه‌دا نه‌ستیره‌ی هاتیان له عاسمانی کامهرانی‌دا دره‌وشایه وه و له سر تهختی پادشایه تی پالیان‌دایه وه. نهو پینجانه کامیل و موعه‌ززه م و نه‌شرف و سالح و شه‌هابه‌دین غازی بوون.

مهليک نه‌شرف‌موسا کورپی مهليک عادل

مهليک نه‌شرف - که به مندالی ناوی موسا بووه - له رۆزگاری ده‌سه‌لاتی بابی‌دا روه‌ا (تورفا)ی دراوه‌تی و حهرانیسی بۆ خراوه‌ته سر و که مهليک نه‌وحه‌دیش مردووه، نه‌خلاتیش بهو گه‌یشتووه.

مهليک موعه‌ززه م شه‌ره‌فه‌دین عیسا، کورپی مهليک عادل - که پاشای دیمشق بوو - سالی ۶۲۵ ك (۱۲۲۷ ز) له دنیا کۆچی کرد. داودی کورپی - که نازناوی مهليک ناسر بوو - جینگه‌ی گرتوه و بوو به پادشای شام. سالی ۶۲۶ ك (۲۲۸ ز) مهليک کامیل کورپی مهليک عادل له میسه‌روه له‌شکری هینا سر دیمشق که داگیری بکات. مهليک نه‌شرفیش ده‌گه‌ل مهليک کامیلی برابیدا پینک هاتن که بۆ داگیرکردنی دیمشق هاوکاری بکه‌ن. مهليک ناسر داود - که جینشینی باوکی خۆی بوو - به‌ریه‌ره‌کانی مامه‌کانی بۆ نه‌کرا و له پروی ناچاریه‌وه داوای پینک هاتن و شه‌ر داکوژانی کرد. له پاش وتووێژ و نامه و پاسپارده‌گۆزپینه‌وه‌ی زۆر، بریار له سر نه‌وه درا مهليک ناسر دیمشق به‌جی بیتلی و له باتیان قه‌لای شویه‌ک^۱ و نابلس و که‌ره‌ک و هرگری. مهليک نه‌شرف دیمشقی ده‌س که‌وی و حه‌رپران

۱- نیستا کاوله قه‌لایه‌که له نیوان عه‌مان و ده‌ریای سوور دایه و سر به‌ئوردونه. عه‌ونی

و ثورفه و رَهَقه^۱ و رَهَنسولعهین^۲ ببنه بهشی مهلیک کامیل. له پاش نمو بهشینهوهیه، مهلیک کامیل هاتوه میسر.

مهلیک نَهشرف له دیمشقدًا له سهر تهختی فرمانرَهوایی جیگیر بوو؛ له راستیدا خیر و بیتریک بوو خودای گموره بۆ داموان و لیتقهوماوانی ناردبوو. تا خوا حمز کا دلۆقان و دلنهرم و بهکار و کارزان و خوینگهرم و بهمشور و ریکوپیتک و بهدامودهستور و دهستپاک و ناکارچاک و له بهدفعری به دور بوو. ههموو خهلکی شام شهو و رۆژ بۆی دهست وهدوعا بوون، که نمو پادشاخوهن داد و نمو بههرهی خودادادهیان لی نَهستینی. سهرداران و سهربازانی لهشکری، نمو ساتهیان له خودا دهویست که فرمانیان بۆ دهراکا و خوینی خۆیانی بۆ بهخت کهن و کۆسپی سهر رینگهی تهخت کهن. خویندهواری زۆر خۆشدهویست و پهری زۆری به خویندن دا. گهلینک فیرگه و زانکۆی گرینگ و پرپایهخی بنیسات نان و مامۆستای هیژای بهسهرهوه دانان. زانکۆیهکی به ناوی دارالحدیث بۆ زانای بهناوودهنگ شیخ نهبووعه^۳ - که به نیبنوسهلاحی شمارهزوری بهناویانگه - کردووه؛ که دهرسی فرموودهکانی پیغه مبهری تیدا بلیتهوه.

مهلیک نَهشرف سالی ۵۷۰ ک. (۱۱۷۴ ز.) هاتۆته دنیاوه^۴ و سالی ۶۳۵ ک. (۱۲۳۷ ز.) له تهختایی گۆردا جیگهی گرت و گیانی پاکی به خودای تاک سپارد. سهرکردهکانی سوپایی و کاربهدهستانی سهراوپهردهی شایی و ههموو گهورهپیاوانی شار و زانا و پیتشهوایانی نایینی، له ناشتنی تهرمهکهیدا بهشدار بوون و له قهلائی دیمشقدًا نَهسپاردهی گلپان کرد و له پاش ماوهیهکه تهرمی پسرۆزی گوپزایموه بۆ ناو کۆشکیکی خۆی که له نزیک مزگهوتی گهوهری باژیردا دروستی کردبوو؛ لهوی و هشتیرایموه.

۱- شاریکه له سووریا له سهر چهمی فوراته و کهوتۆته نیوان ههلهب و دیرزۆر. عمونی

۲- شاریکه له جزیره و باشووری رۆژههلاتی ئورفایه. عمونی

۳- نهبووعه مرعوسمان کوری عمبوریه حمان له زانا بهناریانگهکانی شافیتیه. سالی ۵۷۷ ک. له شمارهزوری هاتۆته

دنیاوه و سالی ۶۴۳ ک. مردووه. زۆر کتییی بهنرخه له زمان و نهدهیدا نووسیه. عمونی

۴- مشاهیر الاکردی نهمینزهکی دهلی: سالی ۵۷۸ ک. (۱۱۸۲ ز.) له دایک بووه. جمیل

مه‌لیک کامیل محمد کوری مه‌لیک عادل^۱

مه‌لیک کامیل پادشایک بوو له رۆژگاری خۆیدا له هه‌موو پادشایان ناویه‌ده‌ره‌وه‌تر و له دنیا‌داری و چاکه‌کاری و به‌گژدا‌چوونی زۆرداریدا، له هه‌موو خونکاران له سه‌ره‌وه‌تر بوو. مه‌رد و په‌ند و خیره‌ومه‌ند و چاو‌تیر و دلا‌وا بوو. ژیر و وریا، پیتۆل و زۆرزان و دانا بوو. له مه‌یدانی شه‌ردا له رووی هه‌زار سوار رووی وه‌رنه‌ده‌گه‌را و بۆ دینداری و خوداپه‌رستیش ناویانگی به دنیا‌دا ده‌گه‌را.

ئه‌وه‌نده‌ی له راست دوژمنان تازا و به‌زراو بوو، سه‌د ئه‌وه‌نده‌له خودا ده‌ترسا و له فه‌رمانی به‌ موو لای نه‌ده‌دا. له ئاوی شه‌و پارێزی ده‌کرد و له ئاره‌وا بی‌زی ده‌هاته‌وه. هه‌موو شه‌وانی هه‌ینی پیسر و پیاوچاکی له خۆ کۆ ده‌کرنه‌وه و به باسی خواناسی و پرس و رای خواپه‌رستانه رایده‌بوارد.

له رۆژگاری پادشایه‌تی خۆیدا هه‌دیسه‌گه‌یه‌کی خۆش‌نوما و به‌رفه‌روانی له قاهیره‌ی «مُعزّز»ی دروست کردوه و گومبه‌زێکی زۆر به‌رز و ته‌رزیشی به سه‌ر گلکۆی ئیمام شافعیه‌وه به‌رز کردۆته‌وه.

مه‌لیک کامیل له رۆژگاری باوکیدا ببوه ده‌ستی راستی بابی و سه‌ره و به‌ره پێدانی دیوانی میسر به‌و سپێرا بوو. له پاش ئه‌وه که سالی ۶۱۵ ک (۱۲۱۸ ز) باوکی کۆچی دوایی کرد، مه‌لیک کامیل جیگه‌ی گرتوه و زۆر زوو هێزوپیتێکی وای په‌یدا کرد که توانی له ماوه‌یه‌کی زۆر که‌مدا خاکی جیجاز و یه‌من و شامیش بخاته ژێر سیبهری ئالای خۆیه‌وه و به‌و هۆیه‌وه، له هه‌موو مزگه‌وته‌کانی هه‌موو ئه‌وه مه‌لّه‌نده‌ئیسلامیانه‌دا خودبه‌ی هه‌ینی و جیژنان به‌ناوی ئه‌وه پادشا‌خواه‌ن شکۆیه ده‌خوێنراوه‌وه و له سه‌ر به‌ره‌زه‌کی مزگه‌وتان وایان پێ هه‌لنده‌گوت: خاوه‌نی مه‌که‌که به‌ عوبه‌یده‌وه و یه‌من به‌ زوبه‌یده‌وه و میسر به‌ سه‌عیده‌وه، سه‌رداری شام به‌ پالّه‌وانیه‌وه و جزیره به‌ منالانیه‌وه؛ بۆ هه‌ردووک رووگه سولتانه و خاوه‌نی هه‌ردووک نیشانه. خزمه‌تکاری هه‌ردووک شوێنه پیسرۆزه‌کانه. بۆ دین یاریده‌ر و یاری جینشینی پیغه‌مبه‌ر (مه‌لیک کامیل) خوا پاره‌ستای کات؟ نامین.

مه‌لیک کامیل ئیواره‌ی رۆژی چوارشه‌مه بیسته‌یه‌که‌می په‌جه‌بی سالی ۶۳۵ ک (۸ مارس

۱- مه‌لیک کامیل ئه‌بولمه‌عالی ناسره‌دین محمد، کوری مه‌لیک عادل سه‌یفه‌دین ئه‌بوویه‌کر محمد، کوری نه‌میر نه‌جمه‌دین ئه‌یوب، مانگی مه‌لوودی سالی ۵۶۷ ک (۱۱۸۰ ز) هاته دنیا‌وه و له شه‌ری خاچمه‌رستاندا ئه‌وه‌نده‌تازا و به‌کار بووه که ریکاردوسی پادشای ئینگلیس نازناوی شیتفالی‌ی داوه‌تی. جه‌میل

۲- له چاپه‌که‌ی رووسیادا و نووسراوه به‌لام له دوو نوسخه‌ی خه‌تی‌تردا شه‌شسه‌د و پینتجه. عه‌ونی

۱۲۳۸ ز) له قهلاي ديمشقادا دهستی له ژيان بهردا و زور به پروسووری، پروی کرده باره گای خودای خوی. وانا له تهمه نی چل سالیدا جوانه مهرگ بوو.

باسیك دهریاره ی مهرگ و نهمانی پادشایانی میسر و شام

یافعی له تاریخه که ی خویدا دهلی: مهلیك مه سعورود یوسف کوپی مهلیك کامیل که سالی ۶۱۲ ک. (۱۲۱۵ ز) له سمر فهرمانی بایسری لهشکری برده سمر یه مهن و پادشایه تی یه مهنی دهس کهوت، نهوسا نیازی خاکی حیجازی کهوته سمر و نازانه و بازانه گوپی بهسته وه و بازیکی سهریازانه ی داو ههرده ی پیروززی حیجازیشی وه ک دلخوازی خوی خسته دهسته وه. نهو مهلیك مه سعوروده سالی ۶۲۶ ک. (۱۲۲۹ ز) له مه که که ی پیروز کوچی دواپی کرد و له پیچی مالآواییدا رای سپارد کهوا کفن و دفنی له مال و دراوی خوی بز نه کن و تهرمه که ی بدریته دست شیخ سدیق^۱ - که پسر و پیواچاکیکی به ناوده نگی نهو رزگار بوو - تا پیسری ناویراو له جاوی بیخهوش و رهوا، کراسی قیامه تی بز بیسری و وه که هه موو مردوی هه ژار و بی پنا، بی ههرا و هوریا و زهنا و بی تهره هیه چ ریزی لی بنری، ناویته ی ژیر تویی خاک و گل بکری و له سمر کینلی گوپه که ی بنووسن: «نهمه گلکزی هه ژاری چاو له دهستی خودای پهروه ردار، یوسف کوپی محمه مد کوپی نه بووه کر کوپی نه بیویه».

شیخ سدیق له باتی کفن بالاپوش و فوته یه کی خوی تیوه پیچا که زوری حه ج پیوه کرد بوون و له گوپستانی په مه کی موسولماناندا به خاکی سپارد.

مهلیك کامیل له مهرگی نهو جوانه مهرگه نازیزه، کزه ی له جهرگه وه هات و ته می خه می په ژاره ی جگه رگوشه ی ناواره ی، دهوری ته نی و دویاره له شامدا پرسه ی بز دانایه وه و شین و شه پوپر نوی کرایه وه.

سالی ۶۳۲ ک. (۱۲۳۴ ز) سهر کرده ی لهشکری مهلیك کامیل (سهواب خادم) - که له نازایه تییدا بیوه نمونه ی هه لکه وتویی و نه بهردی له دنیا دا و هه موو میرخاس و گهرناسیك تیهره ی پی ده برد - دنیا ی به جیته یشت و مرد. نهو سهوابه سه د پیوا ی وای پیگه یانسن که زور لهوانه له دواروژدا به

۱- شیخ سدیق کوپی بهدری، کوردی هملیتری له مه که که ده ژیا. جه میل

پله و پایه ی زۆر بهرزویالا گه یشتن.

هەر له سالی ۶۳۲.ك (۱۲۳۴.ز)دا مهلیك زاهیر كوری سولتان سهلاحه دین -كه ناوی داود بوو، نازناوی نه بوو سوله یمانیشیان بۆ خستبووه سه- له قهلائی بیسه ی پاته ختیوه گوێزایه وه بۆ گۆرستان و برازایه کی خۆی -كه ناوی مهلیك عهزیز كوری مهلیك زاهیر بوو- كرا به جینشین.

سالی ۶۳۳.ك (۱۲۳۵.ز) مهلیك موحسین كوری سهلاحه دین په دهی لای ژبانی دادایه وه و به ره و نه بوونی بادایه وه. نهو مهلیك موحسینه زانایه کی هه لکه وتوو بووه و به تایه تی له مهی فرمایشاتی پیغه مبهری خواوه وه كه ده ربایه کی بییه ی وا بووه و له هه موو ری و شوینی نایینیدا زۆر شاره زا بووه؛ دووره دنیا و له خوا نزیك و بی فیز و نارام و پارێزگار و بی تازار بووه.

سالی ۶۳۵.ك (۱۲۳۷.ز) مهلیك شهشه فی پادشای شام، رۆزی له سه ر دنیا نه ما و چووه به ر باره گای بهزه ی خودا و مهلیك سالح ئیسماعیلی برای كرا به جینشین و له سه ر ته ختی دیمشقی به چوارمشقی دانیشت.

مهلیك کامیل كوری مهلیك عادل له میسه ره وه به له شکره وه و هاته و یزه ی نهو مهلیك سالحه و شاری دیمشقی ده وه دا. مهلیك سالح له شاردا سه نگره بندی کرد و ماته ی هه لگرت و ماوه یه کیش به ربه ره کانی هیز شه ره کانی کرد؛ به لام له نه نجامدا ناچار بوو له پاش وتووێژکی روالته تی و به مه رجی که م و زبانی زۆر، مل بدا و ولاتی خۆی به کامیل بدا و مهلیك کامیلی مام بوو به پادشای شام و وه كه ده پیشداهی لی دوا یین، پادشایه کی زۆر کامه روا و به داموده ستوو و به مشوور بوو؛ به لام هه ر له پاش دوو مانگ پادشایه تی شام کردن، مردن هاته جهسته ی و دهوری شاری له شی گرت و له پاش بیماریه کی که م و نازاریکی زۆر و گیانی پاک و بی تاوانی کرده میوانی مه لبه ندی نه ماوان.

تا دوو رۆژان وایان نه کرد نهو باس و خواسه بلاو بیته وه. سیته م رۆژی پیمردنی -که ههینی بوو- به ر له وه مه لا به جیته سه ر مینبه ر کابرایه ک سه ر کهوت و به قه و گوئی؛ خویه بهزه ت به مهلیك کامیلدا بیته وه و سایه ی مهلیك عادل مان له سه ر نه ره و بیته وه. هه شاماته که به بیستنی نه م خه به ره دلته زینه تیکرا دایانه قولپی گریان و بوو به شین و شه پۆر و له خۆدان. مهلیك عادل جینشین -که

۱- قهلائی بیسه جهگ له رۆژهلاتی روبراری فورات و رۆژاوی شاری نورفایه. عمونی

له میسر بوو- هیشتا مندال بوو؛ کاروباری دنیاداری پی هه‌لنده‌سوروا. سهردارانی له‌شکر و کاربه‌دهستانی ولات وایان به په‌سند زانی که موزه‌فقره‌دین مه‌لیک جه‌وادینوسی برازای مه‌لیک کامیل بکریته سهرپرشت و به ناوی مه‌لیک عادلوه فرمانره‌وایی دیمشق به‌ریته‌به‌ری. نه‌وسا گۆری مه‌لیک کامیلیان له په‌نا مزگه‌وتی گه‌روهه هه‌لکه‌ند و تهرمه‌که‌یان له قه‌لاوه گویزه‌تسه‌وه و شه‌و گۆره‌یان بۆ کرده‌مائی یه‌کجاری.

پادشاکانی دیکه‌ی نه‌و خانه‌دانه‌و باسی پرانه‌وه‌یان

یافعی له تاریخه‌که‌یدا ده‌لتی: مه‌لیک کامیل مرد و مه‌لیک عادلئی کورپی له میسر کرا به جینشین و مه‌لیک جه‌واد به ناوی نه‌و، بوو به فرمانره‌وایی دیمشق. سالی ۶۳۷ ک (۱۲۳۹ ز) پی‌اوه گه‌وره‌کانی میسر هاتبونه سهر نه‌و بیروباوه‌ره که مه‌لیک عادلئی وا مندال بۆ پادشاده‌ست نادا و باش نه‌ویه مه‌لیک سالح‌ته‌ییوبی برای له‌بری نه‌و پادشابی.

روژنک په‌لاماری کۆشکیان داو مه‌لیک عادلئیان خسته ناو که‌زاوه و له بنکه‌ی فرمانره‌وایه‌ت‌یان وه‌رده‌رنا. چه‌کداریکی زۆر ده‌وری که‌زاوه‌یان گرت و بردیانه قه‌لا و خستیانه زیندانه‌وه. ئیتسر مه‌لیک سالح هیچ له‌مپهر و ته‌گه‌ره‌ی له‌به‌ر نه‌ما و به‌بی‌دلته‌به‌ی، له سهر ته‌ختی پادشایه‌تی جیگیر بوو. مه‌لیک سالح سه‌روبه‌ری ته‌واوی به کاروباری میسر دا. پادشایه‌کی دادپه‌روه‌ر و مشورخۆر بوو. بۆ ناسوده‌یی ژێرده‌ستانی، خۆی زۆر ماندوو ده‌کرد و بۆ به‌خته‌وه‌ر کردنی کلۆلان، ته‌مه‌نی خۆی به‌خت ده‌کرد. له هه‌موو ناقاریکی میسر دا مزگه‌وت و په‌رسگه‌ی بنیات نان و میسری -سهر له‌به‌ر- زۆر ئاوه‌دان کرده‌وه.

نه‌وسا به نیازی شام ساندنه‌وه -به له‌شکری گرانه‌وه- که‌وته‌ ری و هات و جه‌وادی له سهر دیمشق به‌رکه‌نار کرد و له باتی نه‌سکه‌ندریه‌ی پی سپارد که پینی رابگا. مه‌لیک سالح بۆ شه‌وه له به‌رچاوی خه‌لک مه‌لیک جه‌واد بشکیینی، خۆی که سوار بوو سه‌ری‌وشی زینی نه‌سپی خۆی پی هه‌لگرت و چه‌ند هه‌نگاوێک به پیاده‌یی وه‌پیش خۆی دا. به‌لام له دوا‌ییدا له‌و سووکایه‌تی به‌سه‌ر هینانه‌ی زۆر په‌ژیوان و شه‌ر مه‌زار بوو.

مهلیک سالتح دواى نه‌وى ديمشقىشى به يه‌كجارى بوويه، پروى کرده‌مه‌لبندى غهور و له‌وتيوه نارديه شوين مهليک سالتح‌نيسماعيلى مامى - که فرمانبره‌واى به‌عله‌به‌ک بوو - که بيته لای و بجيته بهر فرمانيه‌وه. مهليک سالتح‌نيسماعيل ناماده‌نه‌بوو سهر وه‌به‌ر بارى برازاكهى خۆى بيئى و بۆ به‌ربه‌کانى کردنى داواى له موجهيدى فرمانبره‌واى حميس کرد که دژى نهو برازايدى کۆمه‌گى پى بکا. موجهيد به دهنگيه‌وه هات و له‌شکرى بۆ نارد و نه‌ويش که خۆى به ساز و ته‌يارى ديت، له‌شکرى خۆى به کويژه‌پيئيه‌کى وادا هيئنا که هه‌تا له‌شکر به ناو شارى شام وه‌رنه‌بوون، کهس پيئى نه‌زانى و کاتى پيئيان زانى کار له کار ترازو و مام، پرزه‌ى برازاي پرى و زۆريه‌ى سه‌رياز و سه‌ردارانى سوپاى شام له پادشاي خۆيان ته‌کينه‌وه و ته‌کيان دابه‌ ته‌ک مهليک سالتح‌نيسماعيليه‌وه و سالتح نه‌يوپيان فروشت و دلى سالتح‌نيسماعيليان پى‌کرى.

سالتح نه‌يووب ده‌يوست خۆ وشيئى، به‌لام هيئديک له پياوانى مهليک ناسرى خاوه‌نى که‌ره‌ک - که بۆ کۆمه‌گى سالتح‌نيسماعيل هاتبوون - تووشيان بوو به تووشيه‌وه و گرتيان و باڵ به‌سته برديان و کرديانه ديارى ده‌ستى خۆيان و بۆ پادشاي خۆيان برد. مهليک ناسر مهليک سالتح نه‌يوپى له قه‌لاى که‌ره‌کدا خسته گرتووخانه‌وه.^۳

کاتى مهليک عادلى کورى مهليک کاميل زانیه‌وه که سالتح نه‌يوپى برائى نه‌وى ده‌گه‌ل کراوه و له ديمشق وه‌ده‌ر نراوه، هه‌لى به ده‌رفه‌ت زانى و توانى خۆى له به‌ندى ميسر پزگار بکا و ته‌ختى پادشايه‌تى ميسرى وه‌گير خۆى خسته‌وه و پياويشى نارده‌لاى مهليک ناسر و راپسپارد که نه‌گه‌ر بى و سالتح نه‌يوپى برام بداته ده‌ست، سه‌د دينارى خويئبه‌ها بۆ ده‌نيئرم.^۴ مهليک ناسر به‌و پيشنياره زۆر تووره بوو؛ مهليک سالتح نه‌يوپى له به‌ند پزگار کرد و په‌يمانيشى ده‌گه‌ل به‌ست که به له‌شکرى خۆى

۱- هه‌ر نهو مهليک سالتح‌نيسماعيلى کورى مهليک عادليه‌وه که مهليک کاميل کورى عادل له ديمشقى ده‌رکرد و براش بوون. مهليک سالتح نه‌يووب کورى مهليک کاميل کورى عادل برازاي سالتح‌نيسماعيل بوو، که فرمانبره‌واى به‌عله‌به‌ک بووه.

۲- موجهيدشترکۆ کورى نه‌سه‌ده‌دين‌شترکۆ.

۳- مهليک ناسرداود کورى مهليک موعزهم شه‌ره‌فه‌دين عيسا کورى مهليک عادل کورى نه‌جمه‌دين نه‌يووب. جه‌ميل

۴- په‌نگه هه‌زارتيک له‌و ناوه‌دا په‌رپيئى و سه‌د نه‌بوپيئى و سه‌ده‌هه‌زار بوپيئى. جه‌ميل

میسیری بۆ بستیڭنیتتەوہ و بە گەورەیی خۆشی بزانی.

مەلیك سالتح ئەییوب بە مەلیك ناسر و لەشكریەوہ پروویان كرده میسر و ھەر ئەوئەندە لە سنوورەوہ چوونە ژوورەوہ، ھەموو ئەمیرانی بەرەیی کامیلی ئەییوبی میسر -كە عادلیان دەزا و سالتحیان دەویست- گوز و گومبەت ھەلیانكوتایە سەر مەلیك عادلئی پادشایان و دەست و لاقیان بەست و لە گۆشەیی زیندانیان توند كردهوہ و رینگەیان بۆ مەلیك سالتح كردهوہ و چوون بە پیریەوہ و بۆ سەر تەختی پادشایەتی میسریان بردهوہ و ئەوسا مەلیك ناسر ھاتەوہ بۆ قەلائی كەرەك.

سالی ٦٣٨.ك (١٢٤٠.ز) مەلیك ئیسماعیلی پادشای دیمشقی -سا بە ھەر نیازتێك بووہ- قەلائی شقیفی بۆ خاچەرستان چۆڵ كردهوہ. لە سەر ئەم كارە نارەوایەیی، دوو زانای ھەرە گەورەیی شام (عیززەدین عەبدوسەلام^١ و ئەبوعمەر ئیبنولحاجب^٢) زۆر بە توندی بەرپەرچیان دایەوہ و توورەیی خۆیان ناشكرا كرد. مەلیك سالتح ئیسماعیل لەو بەگژ داچوونەیان زۆری پك ھەستا و عیززەدینی لە نیمام جومعەیی خست و دەگەڵ ئیبنوحاجبدا گرتنی و ھەردووکی خستە زیندانەوہ.

١- عیززەدین كوپری عەبدوسەلامی دیمشقی -كە نازناوی سولتانی زانایانی دراوہتی- لە شاگردانی نامیدی كورد و نیمام جومعەیی دیمشقی بووہ. كە ئەو كارەساتەیی بەسەر ھاتووە، لە داوییدا پای كردهوہ و چۆتە میسر و سولتانی میسر زۆری قەدر گرتووە و كردهوویتە دادپەرس و نیمام جومعەیی مزگەوتی عەتیق و لە قاھیرەشدا لە مەدرەسەیی سالتحیە دەرسی گوتۆتەرە و لە پۆژی دەییەمی جیمادی یەكەمی سالی ٦٦٠.ك (١٢٦١.ز)، كۆچی داوی كردهوہ.

٢- شیخ جەمالەدین ئەبوعمەر عوسمان كوپری ئەبووبەكر كوپری یونس كوردی شارەزوری، لە رێژمانزانە بەناویانگەکانی زمانی عەرەبی بووہ. سالی ٥٧٠.ك (١١٧٤.ز) لە نەرسا لە مەتبەندی سەعیدی میسر لە دایك بووہ و لەوئێ خۆیتدنی تەواو كردهوہ و لە فیترگەیی فازلیدەدا لە قاھیرە كراوہتە فیتركار و دەرسی گوتۆتەرە و پروویان لێ ناوہ كە بیکەنە قازی، ھەزری لێ نەكردووە و لە ترسی قازیەتی، لە میسر پای كردهوہ و پەنای بە دیمشقی بردووە. دەپێشدا لەسەر شۆیی شافعی رۆژیستووہ و لە شام رچەیی مالکی رەچار كردهوہ و لە مزگەوتی گەورەیی دیمشقی كراوہتە مامۆستا و گەلیك كۆتیبی زۆر ھێزای داناون و لەوانە نامیلکەبەكە بۆ برەو پیدانی مەزھەبی مالکی، شافیە لە سەرف و كافییە لە نەحودا بە شەرھەوہ ئەو نووسینی و شرح السلفصل و مختصر المنتھی لە اصولی فقہ و گەلیك شتی تیریش ھەر بەرھەمی ئەوہ. لە پاشان كەوتە ئەسكەندەریەوہ و پۆژی پینجشەمە بیستوشەشی شەشەکانی سالی ٦٤٦.ك (١٢٤٨.ز)، لە تەمەنی ٤٦ سالییدا مردووہ و لە دەری بابلەھر لە گۆرستانی سالتح كوپری ئەبووشامە نیتزراوہ.

باوکی ئیبنوحاجب بەرلەمۆہ بێتە میسر، پەردەداری ئەمیر عیززەدین سەلاحی كورد بووہ و لە شاری سند (زاخق) لە لای نامیدیەوہ ژیاوہ و لەبەر ئەو پەردەداریەیی باوکی ناوی ئیبنوحاجبی بەسەردا براوہ. جەمیل

سالی ۶۴۱ ک (۱۲۴۳ ز) نو مهلیک جهواده- که له پاش مهرگی مهلیک کامیل چهند رۆژتیک
فهرمانپه‌وای دیمشق بوو- له دنیا ده‌رچوو.

سالی ۶۴۵ ک (۱۲۴۷ ز) مهلیک عادل کوری مهلیک کامیل له زینداندای مهرگی فریاسکوت و
پرگاری کرد^۱. کوریتیکی له پاش به‌جی‌ما ناوی «مهلیک موغیس عومهر» بوو؛ که بابه‌که‌ی مرد،
نه‌ویشیان خسته زیندانه‌وه. له سهر نوو کاره چهند جارێک شه‌ر و کیشه له نیتوان مهلیک سالتح
نیسماعیلی پادشای دیمشق و مهلیک سالتح نه‌ییبوی میسر و مهلیک ناسری که‌ره‌کدا رویدا و به‌شی
زۆریش ههر مهلیک سالتح نیسماعیل تیده‌شکا. سهره‌پای نه‌ویش قاتی و گرانی و په‌تای چاقوولکه
به شامیان وه‌ربوون و زۆریان قه‌ر کردن و هیز و پیتزیکیان پتوه نه‌هیتتن.

سالی ۶۴۷ ک (۱۲۴۹ ز) مهلیک سالتح نه‌ییبوی پادشای میسر له شاری میسر وشکاوی ژسانی
هات. قه‌تایا ناو- که کوێله‌ی مهلیک سالتحی خوالیخۆشبوو بوو- ده‌گه‌ل سهرداران و نه‌میرانی
میسردا بریاریاندا که هه‌تا جینشینی بو‌ داده‌نیتن باسی مهرگی مهلیک سالتح له لای که‌س نه‌درکیتن.
مهلیک سالتح کوریتیکی بوو به ناوی مهلیک موعه‌ززه‌م^۲ و له‌و سهرده‌مه‌دا له ولاتی شام ده‌ژیا. هه‌تا
پیاویان نارد و مهلیک موعه‌ززه‌میان په‌یدا کرد و هینایانه‌وه میسر، سی مانگی پیتچوو؛ به‌لام هیتشتا
که‌س به مهرگی مهلیک سالتحی نه‌زانیبوو، که جینشین په‌یدا بوو. نه‌وسا نه‌مانی پادشای پیتشو
راگه‌یه‌ندرا و پادشای نوێی له جینگه‌ داندر و مینهر و زیز و زیزی دراو به ناوی مهلیک موعه‌ززه‌م
رازینرایه‌وه.

سالی ۶۴۷ ک (۱۲۵۰ ز) له‌شکریتیکی زۆر گران و پرچه‌کی خاچپه‌رستان هیرشیان هینایه‌ سهر
میسر^۳. مهلیک موعه‌ززه‌م بۆیان ده‌رکه‌وت و له شاری مه‌نسوره پیتشایی نه‌و لیتشاوه‌ی گرت و
به‌ره‌نگاریان بوو. شه‌ر و کوشتاریک کرا که هه‌تا دنیا دنیا به‌ زه‌وی له سهرپه‌رشتی گایه‌ له هه‌موو

۱- له‌ رووپه‌ر ۱۶۹ی /خباروالله‌ول داده‌تی: مهلیک سالتح [نه‌مه‌دین] نه‌ییبو نیازی وابوو به‌ره‌و شام به‌جی. ده‌ترسا له‌و
به‌ینه‌دا عادلێ بکای، گیتجه‌لێک بکا. ویستی بینیریتته‌ قه‌لای شویه‌ک؛ به‌لام عادل ملی ندا که ده‌رکه‌وی. سالتح هیندیک
کوێله‌ی خۆی ناردن له زینداندای خنکاندیان و بلاویان کرده‌وه که به‌ مردنی خۆی مردوو. جه‌میل

۲- مهلیک موعه‌ززه‌م، تورانشایان پت گوتوو. جه‌میل

۳- سانتله‌ویس (سانلوی) نیمپراتوری فه‌رانسه‌ سوپاسالاری نه‌و هیزه‌ بووه. جه‌میل

كۆر و دىۋەخانان، خوشخوانان بە بەيت و چىرۆكوانان بە داستانى بگىپرنەۋە. لەو پۇژەدا خورپىنى خونكاران و گوپىنى سەرداران و ھەرەشەى چەكداران و خرمەى سواران و گرمەى تەپل و دەۋالان و شەقى شوران و ورەقى مەتالان و تەقى تەوران و كۆرەكۆرى كەحىلان و زۆرەزۆرى زامداران و بۆرەبۆرى ترسەنۆك و بىباران، دەنگى ھەورى بەھارنى ۋەبن خۇ دەدا. سنگ و بەرى نەياران بە دەردى كۆتەرەداران چوربوون؛ كە شۆرەسورانى كوردى ئەبىوبى، رىمى ھەيزەرانى سەر بە جۆلانى خۇيان پى دەنەزمون و نىزەيان بىبەزەى ۋەك جلىتى پۇژى شايى بە سەردا دەكوتان.

لەشكرى مەلىك موعەززەمى ئەبىوبى لەو شەرى فەرەنگەدا نەمۇنەى گەرناسى و نەبەردى بىۆتەنى بە خەلكى جىھان راگەياند و لەو جەنگەدا لەشكرى خاچپەرستانى وا شكاند و ئابرووى وا تكاند كە ھىچ ئافەرىدەيەك لە دنيادا خۇزگەى پى نەخۋازى. لە كۆرى شەر و لە شەرگەدا ھەوت ھەزار كەلەشى خاچپەرستان لە كۆرى بەجىمان و پاشان ئەو لاشانە گەنىن و بوونە بۆيوى خەرتەل و دالاشان. پادشای گەورەى خاچپەرستان دىل كرا و دەست و قاچى بەسترا و پەسترايە گۆشەى بەندىخانەۋە و لەۋىشدا بە كۆت و پىۋەند شەتەك درا^۱.

مەلىك موعەززەم لە پاش ئەو سەرکەوتنە فىز و ھەۋاى پەيدا كەردبوو؛ رەفتارى دەگەل كۆيلەكانى بايىدا زۆر خراب ببوو. ئەۋەندەى زۆر بۆ ھىتان كە ئەۋانىش لە دژى ئەو يەكتىريان گرت و لە نەكار پۇژىك لىتى راپەرىن و گرتيان و كوشتيان و عىززەدىن توركمانى^۲ - كە يەكئەك بوو لە خۇيان - كەردىانە سەردارى خۇيان و لە مەنسورەۋە بە لەشكرەۋە ھاتن و قاھىرەى «مەزىيان دەست بەسەردا گرت. پادشادىلەكەى خاچپەرستانىش پىنجسەدھەزار دىنار و شارى دىمىياتى دانى و خۆى لى كرىنەۋە و پزگار كرا^۳.

۱ - زىانى سەلىبىيان لەو شەرەدا سەدھەزار كورزاو بوو. جەمىل

۲ - مەلىك موعىز، عىززەدىن ئابىبەگ (ئاغابەگ)، مېردى شەجەرەتوددورپى ئەبىوبى، لە سالى ۶۶۳ك (۱۲۵۵ز)دا خۆى كەردەپادشای مىسر و ھەوت سالان ھوكمىتىكى سەربەخۆى كەرد و مىراتگرانى لە دۋاى ئەو بە چىنى كۆيلە (تەبەقى مەمالىك) ناۋ براون. جەمىل

۳ - ئەمىنزەكى دەلى: سانلۋى بە ھەشتەدەھەزار دىنار خۆى كرىۋەتەۋە و شارى دىمىياتىشى داۋەتەۋە بە موسولمانان. جەمىل

هر لهو سالددا مهليک ناسر - حاکمی کهرک - لهشکری بردهسهر ديمشق و زۆر به هاسانی گرتی. نهوسا زۆر باش به خۆدا هات و لهشکرێکی ساز و پرچهکی سازدا و پرووی کردهميسر و هاته گیانی کۆيلهکان؟ بۆ له ميسر وهدهرنانیان. لهشکری ميسر به سههرکردهیی کۆيلهکان له عهباباسيه هاتنه بهرايی و شهپێکی زۆر خهست و خۆیناری لهو ناوهدا قهوما. له ئهئجامدا لهشکری ميسر شکا و لهشکری ناسر به سههرکوتوویی هاته ناو شاری قاهيره و ئالای دهولتهی نهیبویی ديسان له سههر ميسر شهکایهوه و له سههر بهرزهکی مزگهوتان، خودبه به ناوی مهليک ناسر خۆیندرايهوه.

عيززهدين تورکمانی و قهتایا دهگهڵ سێسهده کۆيلهی ههلبژاردهوه زۆر ئازا له کۆيلهکانی مهليک سالح، له دهست ناسر ههلاتن و بهرهو شام رۆيشتن. له رینگهدا تووشی کاروانتییکی سوپایی مهليک ناسر هاتن؛ که چهک و جبهخانه و گهنجینه و تهپل و ئالآ و کهلوپهلی تریان بۆ ميسر دههینا. عيززهدين و قهتایا بهو سێسهده کهسهوه بهسهر کاروانیان دادا و ههر نهوهندهی بلێسی يهک و دوو له بهریهکیان ههلهوهشاندن و شیر و پرمببیا تێنان. شهمسهدین لؤلؤ - که سهرقافله بوو - کهوته بهردهستیان و وهک مهپری ناوهکی گۆش تا به گۆش سهریان بری. تهپلی مهليک ناسریان ورد و خاش کرد و گهنج و داراییهکیان ههموو به تالان برد. لهویشهوه هێرشیان بردهسههر غهززه و گرتیان و کورپی سهلاحهدين نهیبویی و مهليک نهشهره فموسا کورپی عاذل^۱ فهرمانهراوی حمیس و مهليک سالح نيسماعیل - که له پێشدا هیندییکی دهباره دواوین - دهگهڵ گهلیک له سهرناسان و نهمیسرانی نهیبوویان به دیل گرتن و ههموویان یه کجی کوشتن و ناسهواریان برینهوه.

کاتی ههواڵ و باسی نهو کارهساته جهرگبهره به مهليک ناسر گهيشتهوه، زانی کار له کار ترازاهه و تازه مانهوهی له ميسردا ههچ تامی تیدا نهماوه. ناچار به یهکجاری سی بهردهی نایه مشت بووکی پادشایهتی به تهختوتاجی ميسر و تهلاقیکی وایدا به ههچ شیخ و مهلايهک چا نهبیتهوه و ميسری بهجیتهیشت و سهری خۆی ههلهگرت و بهرهو شام قاچاندى.^۲

۱ - زيرنوف پرسهک(؟)ی له سههر داناره. پهنگه له بهر ههلهی ناوهکه بی؟ چونکه موسا کورپی عاهد ههريگيز حيمسی به دهستهوه نهبووه. تهنا به سههر ميسر راگهيشتووه و نه مهش زۆر له دواي نهوه بووه و راستهکهی نهشهره فموزه فموزهدين موسا کورپی مهنسووره که له نيتوان سالانی ۶۴۴.ك (۱۲۴۵.ز) و ۶۶۱.ك (۱۲۶۲.ز) پادشای حيمسی بووه.

۲ - له تاريخی دول و ئيماراتی کوردی دا دهلی: سالی ۶۵۲.ك (۱۲۵۴.ز) خهليفهی بهغدا دهستی تينخست و ←

سالی ۶۴۹ ک (۱۲۵۱ ز) تهاوشی - که له لایهن مهلیک ناسرهوه دژداری کمرهک بووه - ههستا سهریه خۆ مهلیک موغیس عومهر کورپی مهلیک عادل کورپی مهلیک کامیلی له بندنیدخانه دهرتینا و کردیه فهرانه‌وای کمرهک. ده‌لین دستی ههنگویناوی بسخهیه زاری سپله‌وه دهیگه‌زی؛ شه‌ویش پارسه‌نگی چاکه‌ی نان بده‌ی خۆی ناوا خراپه دایه‌وه.

سالی ۶۵۱ ک (۱۲۵۳ ز) مهلیک سه‌لاحه‌دین کورپی مهلیک زاهیر کورپی سه‌لاحه‌دین کورپی نه‌جمه‌دین نه‌سیووب، پۆژی له سهر دنیا نه‌ما و په‌نای به گۆرستان برد.

سالی ۶۵۲ ک (۱۲۵۴ ز) نه‌میران و که‌یخودایانی میسر، عیززه‌دین تورکمانیان کرده‌پادشای خۆیان و نازناوی مهلیک موغیزیان دایه. شه‌و موغیززه - وه‌ک گوتمان - له کۆیله‌کانی مهلیک سالتح بوو. نیتتر له‌و پۆژه‌وه پادشایه‌تی میسر که‌وته دست کۆیلانه‌وه و خانه‌دانی نه‌سیووبی سیبه‌ری له سهر میسر ره‌وی و بۆ یه‌که‌جاری ناویان له روپه‌ری پادشایه‌تی میسر کوژایه‌وه. جا چونکه هیندیک له‌و کۆیلانه‌ی به‌ری نه‌سیووبیان، ده‌گه‌ل پادشایانی عوسمانیدا هاوچهرخ بوون، له برانه‌وه‌دا - که باسی شه‌و پادشاخوه‌ن شکۆیانه ده‌که‌م - به‌ره‌به‌ره نه‌گهر خوا حه‌ز کا، له‌وانیشه‌وه ده‌دویم.

مه‌لیک ناسرداود کورپی موغه‌ززه‌م کورپی عادل، له ترسی عیززه‌دین تورکمانی نۆقره و نامانی لی هه‌لگیرابوو. به‌ دهریه‌ده‌ری و خاکه‌سه‌ری ههر پۆژه له جیبه‌ک و ههر شه‌وه له دیکه‌ی پایدیه‌بوارد. سالی ۶۵۶ ک (۱۲۵۸ ز) به‌ هه‌ناسه ساردی سه‌ری نایه‌وه و له گۆزی ته‌نگه‌به‌ردا به‌ بی‌ترس حه‌سایه‌وه.

شه‌و مه‌لیک ناسره زیره‌ک و خۆش‌مرخ بووه. ماوه‌یه‌ک دهرسی خۆیندوووه و لای مۆنه‌یدی تووسی گوئی بۆ حه‌دیس راداشتوووه. شیعری زۆر باش ده‌هۆنده‌وه و مانای زۆر ته‌روناسکی به‌ بیسر و میشکدا تینده‌په‌ری.

سالی ۶۶۲ ک (۱۲۶۵ ز) کۆیله‌کانی میسر هاتنه سهر کهره‌ک و ده‌وریان‌دا. مه‌لیک موغیس کورپی عادل سه‌نگه‌ریه‌ندی خۆی کرد و ماوه‌یه‌ک شه‌ری کرد. به‌لام دوژمن برستی لی‌ب‌ری و مه‌لیک

→ ناسر و عیززه‌دینی ناشت کرده‌وه. جه‌میل

۱- نه‌مینه‌زه‌کی ده‌لی: سالی ۶۵۳ ک بووه. جه‌میل

موغیس به هیرشکهرانی گوت: نه گهر نه مکوژن خو متان به دهستهوه دهدهم. به لئینیان پیدئا و هاته دهر و ناردیانه لای پادشای میسر و ئیتر سهری تیدئا چوو. له پاش مهلیک موغیس، تازه له نهتهوهی نهجمه دین تهییوب کهس سهری به پادشایی نهگهیشتهوه.

خودا به نیازی خوئی دهکا و چۆنی دهکا و چۆنی گهرهک بی، فرمانی پهوایه.

رووپه‌ری دووهم

فەرمانپه‌وایانی سهریلند و پایه‌به‌ری کوردستان، که هەر چنده‌خۆشیان به پادشا ناو نه‌ناوه و ده‌ریان نه‌پریوه که کوردستانی به‌رده‌ستیان ده‌وله‌تیکى سهریه‌خۆیه؛ به‌لام زۆر به سهریه‌ستی ژیاون و زۆریان -زۆرجار- خودبه‌یان به ناو خویندراوه و به‌ر و پستی دراویان وینه‌ی خۆیانی لیدراوه. باسی نه‌وانه له پینچ به‌نداندا کراوه.

به‌ندی یه‌که‌م فەرمانپه‌وایانی نه‌رده‌لان

به‌ناگایان له که‌ونه پۆژگاری فەرمانپه‌وایانی کوردستان و شوین‌هه‌لگرانی شوینه‌واری شه‌تابیکانی لوپستان، بنچینه‌ی فەرمانپه‌وایی نه‌رده‌لانی ده‌گیژنه‌وه سهر په‌سه‌نی خونکارانی دیاربه‌کر؛ که شه‌وانیش له نه‌ته‌وه‌ی نه‌حه‌دی کورپی مه‌پرانن^۱؛ که له‌وه پینش له‌ویش دواين و ده‌توانن بۆی پروانن.^۲

۱- له دوو نوسخه‌ی ده‌سنوسدا بابه‌ک کورپی ساسان. عه‌ونی

۲- حکومه‌تی دۆسته‌کی کوردی مه‌پروانی له ناخر و ئۆخری چهرخی پینچه‌مدا پراوه‌ته‌وه. وه‌ک ده‌لین: بابه‌نه‌رده‌لان له وه‌چی نه‌وانه و هه‌چ دوور نیه که بابه‌نه‌رده‌لانی سهر به مه‌پروانیان له ترسی ده‌سدریزی نیسنوجه‌هه‌یری وه‌زیری به‌غدايه، سهری خۆی هه‌لگرتبێ و که‌وتبیتته ناو گۆزانانوه و له‌وی گه‌رسابیتته‌وه و هه‌لیدا بایته‌وه.

مستهرپه‌چ ده‌لی: نه‌و بابه‌نه‌رده‌لان هه‌ر خۆی گۆزانه و له تیره‌ی مامۆتی‌یه‌کانه‌وه به هه‌نزی هۆزه‌که‌ی، ده‌سه‌لاتی ده‌ست خستوه و نه‌مه‌یرایه‌تی کردوه.

بابه‌نمرده‌لان ناوه بۆ پیاویک که چهند سهردهم و تاویک له ناو هۆزه‌کانی گۆراندا ژییانی پابواردووه؛ له بهره‌ودوای ده‌سه‌لانی چه‌نگیزیه‌کاندا ده‌ستی به سهر شاره‌زووردا گرتووه و نه‌میرایه‌تی لى دامه‌زراندووه. نه‌وسا ناوی بابه‌نمرده‌لانی گۆپیوه و کردوویه به قویادی کۆپی فه‌یروزی ساسانی.^۱

به گفتمی حمدموللامسته‌وفى^۲ شاره‌زوور، واتا شاری هیژوژوژ^۳ و هه‌میشه فه‌رمانه‌واکانی کورد بوون و هه‌ر که‌سى که خاوه‌ن زۆر بووى، بى زۆری پیتش خۆی ره‌پێچه‌ک داوه و پاوی ناوه و له جیگا‌کە‌ی دامه‌زراوه. نه‌ویش هه‌ر نه‌ه‌نده‌ی توانیوه ب‌مینی تا به توانایی ماوه و هه‌رگا داویه‌ته‌ باری کزی و زه‌بوونی و به‌ره‌و نه‌بوونی خزیوه، یه‌کی زۆرداری بۆ ره‌خسیوه و پرزه‌ی لى بریوه و میرایه‌تیه‌که‌ی گۆپیوه.

بابه‌نمرده‌لان له‌و خاوه‌ن زۆرانه‌ بووه که زۆریان نه‌بردووه و به سه‌ربه‌ستی فه‌رمانه‌ه‌وایی مه‌ل‌به‌ندی شاره‌زووری کردووه و پیاویکی ورد و کارزان و به‌ده‌ست‌بیرد بووه و له ماوه‌یه‌کی که‌مدا زۆری په‌ل ه‌اویشتووه و به‌ه‌وی به‌ قه‌له‌مه‌ر‌ه‌وی خۆی داوه و زۆری پان و پۆر و هه‌راو کردۆته‌وه و هه‌تا ژیاوه هه‌ر به‌ خونکاری و سه‌رداری ماوه و نه‌وسا پیمێردی خودا سه‌ری داوه و ده‌گه‌ل کفن‌پۆشان به‌ره‌و شاری خامۆشانی ناردووه و هه‌له‌وه‌دای بیابانی نه‌مانی کردووه.

→ نیسماعیل کۆپی مه‌لا محهمه‌ده‌حوسین، نووسه‌ری تاریخی نمرده‌لان ده‌لی: بابه‌نمرده‌لان له جیتی خۆی په‌پیوه بووه و له مه‌ل‌به‌ندی پانه‌نگان دابه‌زیوه و له دوا‌پۆژدا -له سۆنگه‌ی مه‌نمون به‌گی کۆپی سوئیزی نه‌وه‌یه‌وه- ناوی مامۆییان به‌سه‌ردا براوه. جه‌میل

۱- په‌نگه‌ لی‌ره‌دا کورته‌ی هینایی. راسته‌که نه‌وه‌یه‌ه‌ پابه‌یاندووه که له وه‌جه‌ی قویاد کۆپی فه‌یروزی ساسانیه؛ چونکه ناشکرایه قویاد بابی نۆشیره‌وانی پادشای به‌ناویانگی نیرانه‌وه به‌ر له پیغه‌مبه‌ر ژیاوه و سالی ۵۰۲. ز له کوردستاندا شه‌ری ده‌گه‌ل رومانان کردووه. جا که نمرده‌لانی ده‌لین له رۆژگاری عه‌باسیهدا حکومه‌تیان هه‌ر بووه و زۆر له میژینه‌ن و پاشماوه‌ی ده‌ولته‌ی ساسانین، نیازیان نه‌و مه‌به‌سته‌یه. جه‌میل

۲- حمدموللامسته‌وفى قه‌زوینی خاوه‌نی میژووی نه‌ه‌تا/قه‌لوب و تاریخ‌گزیده -که به فارسی نووسیین- سالی ۷۴۰. ک (۱۲۳۹. ز) مردووه. جه‌میل

۳- ئیبنوخه‌له‌کان ده‌لی: زوور کۆپی زه‌حاک دروستی کردووه. هیندی‌ک میژوونوس لایان وابه‌ قویاد کۆپی فه‌یروزی ساسانی بنیاتی ناوه. هه‌یشه‌ ده‌لین: ناوی سیازوور بووه و نه‌و ناوه له نامه‌یه‌کدا که قه‌یسه‌ر بۆ کۆپی پیرانی رۆه‌ای ناردووه، به سیازوور نووسراوه. جه‌میل

كاتى بابانەردەلەن سەرزەمىنى بەجى ھىشتوۋە، كلۆلى^۱ كوپى لە جىگە دانىشتوۋە و نەوېش پاش ماۋەيەك بەرەو گۆرخانە لى نىشتوۋە و بۆ مەركستان پۆشتوۋە. لە دواى ئەوې كۆلۆش بە كلۆلى چۆغەي بى گۆرۆلى ژيانى بە شېرۆلى كەوتە بن گلەو، نەوە و نەوەچرپكانى -كە بە شوپىن يەكدا شوپىنى باب و كالتيان رەچاۋ كەردوۋە- ئەمانەن:

۱- خدر كوپى كلۆل^۲ - ئەلياس كوپى خدر ۳- خدر كوپى ئەلياس ۴- ھەسەن كوپى خدر ۵- بابلۆ كوپى ھەسەن^۶ - موزىر كوپى بابلۆ.^۳

چونكە چۆنەتە بەسەرھاتى ئەم فەرمانرەوا رابردووانەم باش بۆ دەبناۋان نەكرا و لىم پرون نەبوو چۆن بوون و چۆن چوون، ناچار چاوم لە راست باسى بەسەرھاتيان نوقاند و ھەر ناۋەكانيانم پراگەيانەد. وا لى پراوم ھەر دەريارەى ئەو پىاوانەو بەدویم كە ناويان لە پۆژگارندا كەوتۆتە سەر دەم و زارانەو و باسى راستى پروداوى ژيانيانم لە تاگادارانى وردەكارەو بەستوۋە و بەراوردم كەردوون و لە كەوم داۋن و ئەوى بىژىۋان و دارووجان بوون و چروك و قىرۆكيان تىنەچوون -بە دانستە- ھەر ئەوانەم ھەلبژاردوون و بە مېژوۋەكەم سپاردوون. تەنانت ئەوانى كە باسەم كەردوون، ھىندىكيان ھەر خۆم دىتومەن و دواندومەن. پەيمانم دەگەل بنووسى زمان لووسم بەستوۋە كە ھەر مەبەستى بىنگىرى و لە بار بنويسم و لە وشەي بى گەشە و سىس، بەيىز و خۆيارىز بىم. ھەر كەشەش بە دواى راستدا ھەلۆەدا بى، ھەرگىز ژيانى تووش ناپى.

۱- مېجرلونگريك دەلى: كلۆل ۋلاتى خۆى زياد كەرد و ھەولتېرى گرت و باجى لە دەۋرۋەرى دەستاند. جەمىل

۲- لە تارىخى ئەردەلەندا بە ناۋى بالۆل كوپى موزىر نووسراۋە. جەمىل

۳- تارىخ الدول و الامارات الكردية ج ۲، ۲۷۶ل و القرون الاربعه الاخيره في العراق پرويسر ۷ و ۸ دەلىن: ھكۆمەتى بابانەردەلەن لە پۆژگارى خدرى كوپى كلۆل و ئەلياس كوپى خدردا زۆر بى كىشە و ھەرا مابوۋ؛ بەلام ھكۆمەتى جەلايرەكان لە پۆژگارى ئەلياس كوپى خدردا دەستى بەسەر بەشى زۆرى باكوپرى پۆژناۋاى ۋلاتى شارەزۋوردا گرت و ئەگەر وريايى ئەمىر ھەسەن كوپى خدر بەگ نەبوايە، ھەمو ۋلاتەكە دەكەوتە دەستيانەو.

لە سەرەتاي چەرخى پازدەھەمى زايىنى (قەپرى نۆھەمى كۆچى)دا مەنمەون بەگ كوپى موزىر بەگ كوپى ھەسەن بەگ ھاتە سەر كار و مىلى نا لە بەرەردەكانى و بە گۆدا چوونى جەلايرىان و زۆر چالاكانە ھەرچى گرتىويان لىتى ساندنەو و قەلەمپەۋى خۆى گوشاد كەردوۋە و بۆ جارى دووم زابى گەورە كرايەو بە سنوورى باكوپرى ۋلاتەكەى و بە ھىزىكى زۆر گەورەش رەۋاندىزى دا بەستبوو. جەمىل

مه‌نمون به‌گ

کوری مونزیر کوری بابلو کوری حه‌سه‌ن کوری خدر کوری شه‌لیاس کوری خدر کوری کلۆل کوری بابانه‌رده‌لان.

مه‌نمون له‌پاش مردنی باوکی، بوو به‌ فرمانه‌وای سهره‌خۆی شاره‌زوور و ماوه‌یه‌کی دوورودریژ، زۆر به‌ بالاده‌ستی و سهره‌ستی ژیاوه و که‌ عه‌مری خوی به‌جی هیناوه، سی کوری له‌پاش به‌جی ماون: بیگه‌ به‌گ، سورخاب به‌گ، محمه‌مد به‌گ.^۱

بیگه‌ به‌گ

له‌ پاش مردنی مه‌نمون به‌گ، بیگه‌ به‌گ جیگه‌ی گرته‌وه. به‌لام چونکه‌ مه‌نمون به‌گ هه‌ر له‌ پۆژگاری ژیانیدا ولاته‌که‌ی به‌ سه‌ر کوره‌کانیدا به‌ش کردبوو، هه‌ر ناوچه‌کانی زه‌لم^۲، ته‌غه‌سوو^۳،

۱- نه‌مینه‌زه‌کی له‌ تاریخی سوله‌یمانی و ده‌وریبه‌ریدا ده‌لی: مه‌نمون به‌گ له‌ سالی ۸۶۲.ك (۱۴۵۷.ز) داتا سالی ۹۰۰.ك (۱۴۹۴.ز) واتا نزیکه‌ی سوه‌شت سال حوکی کردوه و به‌ هۆی پسپۆری له‌مه‌ر پی‌راگه‌یشته‌وه، زۆری به‌ره‌و پێداوه و ده‌وله‌تۆکه‌کانی هواساشی، وه‌ک میرنشینه‌کانی درنه و پینجوتین -که‌ لای نیران- و میرنشینه‌کانی کۆیسنجق و حه‌ریر و په‌واندز-که‌ له‌ناو دوزی دان- و میرنشینی عه‌قره و عیمادیه و ده‌وک و ده‌وریبه‌ریانی خسته‌ سه‌ر ده‌وله‌تی خۆیه‌وه و له‌وساره‌ تا شه‌مپۆش -له‌ هواسایه‌تی عیراقد- ده‌وله‌تی وا به‌هێز دانه‌مه‌زراوه.

له‌ تاریخی نه‌رده‌لاندا ده‌لی: مه‌نمون به‌گ به‌زیندی سه‌ر ولاته‌که‌ی له‌ ناو کوره‌کانی دابه‌ش کرد؛ زه‌لم و نه‌وسود و هاوار و ده‌دان و گولنه‌به‌ری دابه‌ بیگه‌ به‌گ. ده‌شتی سه‌ریوان و ته‌نوره و کلوکلاش و دهنشکاش بوونه‌ به‌شی سورخاب به‌گ. سه‌روچک و قه‌رده‌اغ و شاریاژیر و میهر و سه‌ره‌رشتی کاروباری هۆزه‌کانی تا عیمادیه‌ی به‌ محمه‌مد به‌گ شه‌سپارد. جه‌میل

۲- نه‌مینه‌زه‌کی له‌ تاریخی سوله‌یمانی و ده‌وریبه‌ریدا، له‌ باسی تاریخی سنه‌ ده‌گێرتنه‌وه و ده‌لی: قه‌لای زه‌لم (زه‌لم) سالی ۵۶۴.ك (۱۱۶۸.ز) به‌ فرمانی بابانه‌رده‌لان دروست کراوه و له‌ شیوی زه‌لم دایه و نه‌ق کیلۆمێتر له‌ ناوچه‌ی خورمال (خولمار: گولنه‌به‌ر) دووره و نیستا ناوی قه‌لای خان‌شه‌حمه‌دخانه.

زه‌لم به‌ تووژیکێ سووری لیچق ده‌لین که‌ له‌سه‌ر ناوی پاره‌ستاودا ده‌وه‌ستی. جه‌میل

۳- په‌نگه‌ نه‌وسود بێ که‌ گوندیکه‌ له‌ هه‌ورامان و سه‌ر به‌ هه‌له‌به‌جه‌یه. جه‌میل

شمیران^۱، هاوار^۲، سیمان^۳، راودان^۴ و گولعه نبر^۵، وهبر بیگه بهگ که وتیبون و نهوی ده ماشهوه - وهک لهوه پاشهوه لیتی ده دویم - ببوه بهش براکانی دیکه.

بیگه بهگ چل و دوو سالی ته و او فرمانره و ا بسوه. کاتی مالآوایی له ژیان کردووه و بهره و مهلبهندی نه مان چوه، دوو کوری له پاش بهجی ماوه: نیسماعیل و مه نمون.

مه نمون بهگ کوری بیگه بهگ^۱

بوو به جینشینی باوکی و فرمانره وایی شاره زووری گرته دهست و سالیکی به سهردا تیپه ریپوو، سولتان سولهیمانی عوسمانی^۲، سولتان حوسین بهگی فرمانره وای عیما دیه ده گهل هیندیک ناغاهوتی کوردی دیکه نارد سه و له قه لای زه لندا ده وره یان دا. زوریان کرد و کوشا، به شهر بزیان نهگیرا و سولتان حوسین به ناوی پیکه اتان و ناشت بوونه وه هاته پیش و مه نمون بهگی له قه لادرخت و ناردیه ناستانه و لهوی خستیانه به ندیخانه وه.^۳ کاتی سورخابی مامی بهو گیرانهی

- ۱- مهلبه ندیکی پرکهژ و کویه و له باشوری ههله بجه و سه رچه می سیروانه و نیستاش شوینه واری قه لاکه ی دیاره و لهو جیگه به که چه می تانجه ریژ و زه لم ده ریژنه سیروانه وه. جه میل
- ۲- گوندیکه لای ههله بجه به و کاکه بی لی ده ژین. جه میل
- ۳- په نگه شی خان بی له نریک نه و سو ده و گوری پیروزی سولتان نیسحاقی پیروی کاکه بی لیه. جه میل
- ۴- له تاریخی نمره لندا «دران» نو سراوه. جه میل
- ۵- شارۆکه بهک بووه ههژده کیلومتر له ههله بجه دوور و نیستا هه ر شوینه واری ماوه و گوندی خولمار له جینی نهوی ناوه دان کراوه ته وه. جه میل

۶- له تاریخی سولهیمانی دا نه مین زه کی له (گلشن خلفا) ده گپه ریته وه و ده لی: کاتی سولتان سولهیمانی قانونی چنگی خسته شاره زووره وه، بیگه بهگ دیده نی کرد و مه نمونی کوری به بارمه ی دزستایه تی له لا دانا و سولتان مه نمونی به والی به غدا سپارد و هه ر ماوه بهک بز لایه کیان ده نارد و له دوایدا کرد بوویانه کار به دهستی حیلله. جه میل

۷- سولهیمان قانونی کوری سولتان سه لیم، ده یه م نیپه راتوری عوسمانی، له سالی ۹۲۶. ک دابزه سولتان و گهلنیک جیگای له ناسیا و نه وروپا گرت.

زولفه فارخانی که له هوپ به ناوی نه و سولهیمانه به غدا ی گرت و ماوه بهکی ده ده ستدا مایه وه. جه میل

۸- نه مین زه کی ده لی: مه نمون بهگ سه ر به سه فه و به کان بوو؟ قه له مروه ی فرمانی خوی گرشاد کرده وه و گه بیشته سه ر زتی بچوک و هه ورامان و شاره زوور و قه ره داغ و ده شتی گه رمیانی داگرت. عوسمانی لیتی ترسان و ←

زانی، کیسی لی هانی و لوی و مشیله و میهران و تهنوره و کهولوس و نشکاش - که بهشی برازاکهی بو- داگیری کردن و خستنیه سر قهله مپهوی خزیهوه و پدناشی برده بهر شاتوماسبی سهفهوی. سولتان که زانی مهنمون بهگ بی تاوانه و به خورایی گیراوه، نازادی کرد و مهلبندی حیللهی له نزیك بهغدایه پی سپارد؛ که داهاتی بسخوا و کهس خوی تینه گهینه.^۱

تیستا که سالی ۱۰۰۵ ک. یه، حیلله به دست مهنمون به گهوهیه و ماوهیه که لهویدا زور به خوشگوزهرانی و به بی نیگهرانی رایده بویری و حکومت دهکا. هروه ها له دیوانی عوسمانیهوه سنجهقی سروچکیشیان دابه نیسماعیل بهگی برای مهنمون بهگ و ماوهیه که به سهری راگهیش و له پاشان بهروه شو دنیا باروینهی تیک نا.

سورخاب کوری مهنمون بهگ

وهک باسمان کرد له پاش گیرانی مهنمون بهگی برازای، ولاته کهی نهویشی وه بهر خوی داو خستیه سر قهله مپهوی خزیهوه. سهره پای نهوش بهشی محمه مد بهگی برا بچکولهشی کرده مالی خوی و بهو هزیهوه له شاره زور و زهلمدا بوو به فرمانرپهوی سهریه خوی.^۲

→ لهشکری نینکچاریان هینا کهرکوک. سالی ۹۴۵ ک. (۱۵۳۸ ز.) لهشکریان لی کو کردهوه و زوریهشی کورد بوون و به سرکردهایهتی حوسین پاشای نامیدی کورد، ناردیانه سر مهنمون بهگ و پلاماری شاره زور و مهرویوان و سنهیان دا. مهنمون شمری دهگمل کردن بهلام دهرؤستیان نههات و کشایهوه بز قهلاهی زهلم و لهوی دهرهیان داو هینایانه دهر و ناردیانه ناستانه و لهشکری عوسمانی بهریونه تالان و برؤ و مال ویران کردنی خهک. له دواپیدا حوسین پاشای نامیدی قهلاهی گولعه نهبری دروست کرد؛ شو قهلاهی که سی سال له وه بهریش ههر هه بووه و له جینگهی خورمالی تیستا بووه. جهمیل

۱- بینگومان نهوه شو حیللهیه نیه که نزیکی بهغدایه و نیسنویه توتته دهلی دیومه و نیوهی دانیشتروانی کوردن؛ چونکه حیلله و سروچک (بهرزنجه) هیچ فریان به سر یه کهوه نیه و دوریش نیه نهوه ههلبجه بی و ناوی گزپاسی و شو دهسه سر به لیوای بهغدا بووی. جهمیل

۲- دوی نهوهی که خوی کردهوه به هارویهمانی شاتوماسب و نم کارانهی کرد، سولتان سولهیمانی قانونی زوری بق لی هستا و له داخی شو مهنمون بهگی نازاد کرد و سنجهقی حیللهی دایه و سماییلی براشی نارد هسر سروچک - که کیشمی تی هالینن و بن کولی بکن- بهلام نهوان چیان بز دهگمل نهکا. جهمیل

سالی ۹۵۶ ک (۱۵۴۹ ز) نلقاس میرزا^۱ برای شاتۆماسب - به هه‌وای پادشاهیتهی ئیتران - په‌نای به سولتان سوله‌یمانی برد. له پاش ماوه‌یه‌ک به هۆی چەند که‌مایه‌سیه‌که‌وه که لیتی روودابوو، له سولتان ترسا بوو.^۲ په‌نای به سورخاب به‌گ برد، که‌له لای شای برای تکای بۆ بکا و لیتی ببوری و وه‌ک پیشوو ولاتی شیروانی بداتی و کاری به سەر کاریه‌وه نه‌بی. سورخاب به‌گ بۆ نه‌و که‌یخودایه‌تی کردنه هاته لای شاتۆماسب. شانه‌مه‌ی به سەرکه‌وتنیکی زۆر گرینگ زانی و شانیه‌مه‌توللای قه‌هستانی ده‌گه‌ژ سورخاب نارد که بچن و نلقاس میرزای بۆ بیننه‌وه. شانیه‌مه‌توللا و چەند پیارماقوولیک هاتن نلقاسیان برده‌وه لای شاو شاش ده‌ست به‌جی فرمانیدا نلقاسیان کۆت و پتیه‌ند کرد و له قه‌لای قه‌هقه‌ه‌دا به‌ندیان کرد و دوا‌ی سالتیک له سهربانی قه‌لاوه هه‌لیان داشت و له کۆژ دنیایان کرده‌وه.

له به‌رانبه‌ر نه‌و خزمه‌ته باشه‌ی سورخابدا، له لایهن شاهه سالانه‌ی هه‌زار تهمن^۳ به‌رات بۆ برابیه‌وه و هه‌تا ما هه‌موو سال وهری‌ده‌گرت و بشبوه دۆستیکی زۆر نزیک‌ی شاو زۆر خۆشه‌ویست و له‌پروو بوو.^۴ سورخاب زۆری ته‌مه‌ن رابواردوو و ماوه‌ی شه‌ست‌وه‌ت سال فرمانه‌په‌روایی کردوو. له دوا‌ی

۱- نلقاس میرزا کوره چکۆله‌ی شا نیسماعیلی دامه‌زێنه‌ری ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی ئیترانه؛ شا تۆماسبی براگه‌وره‌ی شیروانی پی سپاردبوو. له کاتی‌کدا که شمپی گورچی و ئیترانیا‌ن بوو، له شا هه‌لگه‌په‌یه‌وه و سه‌ربه‌خۆیی راگه‌یاندا؛ به‌لام شا به له‌شکری زۆره‌وه هاته سه‌ری و راوی نار چوه‌وه داغستان و له به‌نده‌ری که‌فه‌وه به سواری که‌شتی چوه‌وه ناستانه و په‌نای به سولتان برد که کۆمه‌گی بکا و ته‌ختی ئیترانی بۆ بستینی. جه‌میل

۲- *أخبار الدول* ده‌لی: قاسپ میرزا (ا) هه‌لآته ناستانه. سولتان قه‌دری گرت و دیاری به‌ نرخ‌ی زۆر دایه و به‌لینی پیندا که ئیترانی بۆ له شا تۆماسب بستینیته‌وه و بیکاته شا. له‌شکریشی بۆ نارد و زۆری له ئیتران گرت و کردیه حاکمی ته‌وریز. به‌لام نه‌و خه‌یانه‌تی به سولتان کرد و گوتی به فرمانی نه‌ده‌دا. سولتان بانگی کرده‌ناستانه، جوابی نه‌دایه‌وه و لیتی هه‌لگه‌په‌یه‌وه. سولتان له‌شکری لی کرد؛ نه‌و له‌به‌ری هه‌لآت و که‌وته ولاتی کورده‌نه‌وه. له‌ویندا ماوه‌یه‌ک مایه‌وه هه‌تا براکه‌ی گرتی و زۆر بی‌هه‌زیانه کوشتی.

نه‌مه‌ینزه‌کی له *تاریخ عالم آرای عباسی* ده‌گه‌ژپه‌ته‌وه که له سالی ۹۴۸ه نلقاس میرزا که‌وته ده‌ست چه‌کداری کورده‌وه و بره‌یانه لای سورخاب به‌گ و نه‌ویش دایه‌وه به خۆیان و نه‌به‌دو‌یست قزلباشان ولاته‌که‌ی لی داگیر کەن.

جه‌میل

۳- له *تاریخی نهرده‌لاندا* ده‌هه‌زار تهمن. جه‌میل

۴- نه‌مه‌ینزه‌کی له هه‌ردووک *تاریخه‌کانیدا* زۆری له سه‌ر رۆیشه‌توه؛ پوخته‌که‌ی نه‌مه‌یه: کاتی نه‌سته‌نبول ←

نوهش که موچهی ژبانی له لای خوداوه پراوه و له قه‌لای هه‌زار به هه‌زاری مهرگه‌وه هه‌ل‌تیراوه،
 یازده‌کوری له‌پاش به‌جی ماوه:

- ۱- هه‌سه‌ن ۲- نه‌سه‌که‌نده‌ر ۳- سو‌لتان‌عه‌لی ۴- یه‌عه‌قوب ۵- به‌ه‌رام ۶- به‌سات ۷- زولفه‌قار
- ۸- نه‌سه‌له‌میش ۹- شاسوار ۱۰- سارۆ ۱۱- قاسم.

محمه‌د به‌گ کوری مه‌نموون به‌گ

له پاش نه‌مانی بابی -وه‌ک بۆی دیاری کرابوو- به‌سه‌ر سروچک^۱، قه‌ره‌داغ^۲، شارباژتیر^۳، نالان^۴ و
 دمهران^۵ دا‌پاده‌گه‌یشت؛ چاری له‌وه‌ بوو هه‌موو ولاتی نه‌رده‌لانی ده‌ست که‌وی. له‌سه‌ر شو نیازه‌ خۆی
 هاویشته‌ بن‌بالی سو‌لتان سوله‌یمانی عوسمانی و داوای یاریده‌دانی لیکرد. سو‌لتان سوله‌یمان،
 روسته‌م پاشای گه‌وره‌وه‌زیر و عوسمان پاشای میری میرانی به‌غدا‌ی ده‌گه‌ل^۶ چهند میره‌ کوردیکدا
 به‌له‌شکروه‌ ره‌گه‌ل^۷ خست، که‌ خاکی نه‌رده‌لان داگیر بکه‌ن.^۸

→ کاره‌سانی شاره‌زور و گیرانی نه‌لقاس میرزای زانیه‌وه، له‌عه‌لی پاشای والی به‌غدا توووه‌ بوو؛ چونکه‌ نه‌رکی
 خۆی به‌رپه‌وه‌ نه‌بردوه‌وه، ده‌ریان کرد و له‌باتیان محمه‌د پاشای به‌لته‌چی سالی ۹۵۶.ک (ز. ۱۵۴۹) کرا به‌ والی به‌غدا
 و به‌سه‌رکردایه‌تی میری میرانی هه‌له‌ب، عوسمان پاشا له‌شکرینکی یه‌که‌جار زۆری نارده‌سه‌ر شاره‌زور و ده‌وری
 قه‌لای زه‌لمیان گرت، که‌ سورخابی تیدا بوو. ده‌وره‌دان ده‌وری کیشا؛ به‌لام عوسمان چی بۆ ده‌گه‌ل نه‌کرا. نه‌وسا
 به‌لته‌چی بۆ خۆی هات و به‌کر به‌گ و وه‌لی به‌گ -که‌ دوو نه‌میری کورد بوون- کردنیه‌ ناوێژی‌که‌ر که‌ وا بکه‌ن خۆ
 بداته‌وه‌ ده‌ست عوسمانیان.

القرون الاربعه‌ الاخيره‌ فی‌العراقیش هه‌ر شتیکی وا ده‌لی؛ به‌لام دوکتور فریح ده‌لی: سورخاب له‌ پاش ماوه‌یه‌ک له‌ ژبیر
 چاوه‌دێری نێزان ده‌رچوه‌ و حاکی سه‌ربه‌خۆ بووه‌ و به‌ زانایی خۆی ناژاوه‌ی بن‌پر کردوه‌وه. جه‌میل
 ۱- سروچک له‌ شارباژتیری سه‌ر به‌ سوله‌یمانیه‌ و که‌ونه‌ قه‌لایه‌کی زۆر به‌رزوه‌ و له‌ نزیک گوندی به‌رزسجه‌ بووه‌ و
 شوینه‌واره‌که‌ی ماوه‌. جه‌میل

۲- مه‌له‌بندیکه‌ له‌ باشووری پۆژه‌هلانی سوله‌یمانی. جه‌میل

۳- مه‌له‌بندیکه‌ له‌ پۆژه‌هلانی سوله‌یمانی و قه‌لاچوالانی پاته‌ختی بابان له‌وتیه‌ و نیستا گوندیکه‌. جه‌میل

۴- نالان شو مه‌له‌بنده‌یه‌ که‌ له‌ لای پشه‌ره؛ یان قه‌لایه‌کی که‌ونی لای خانه‌قینه‌ که‌ نیستا له‌به‌ین چوه‌وه. جه‌میل

۵- نه‌میس‌زه‌کی لای وایه‌ دل‌جوران بووه‌؛ من به‌ مه‌ریوانی ده‌زانم. جه‌میل

۶- تاریخی نه‌رده‌لان ده‌لی: سورخاب به‌گ لی نه‌گه‌را محمه‌د به‌گ به‌شکه‌ی خۆی پی بگا و لیتی داگیر کرد؛ ←

لهشکر هاته سهر شاره زوور و دهوری قهلائی زهلمیان دا؛ که له هه موو قهلاکانی نهو ناوه دژوار و ههله مووت و سهخت و پتهوتره و له قوچی و بهرزیدا شه ره قوچ ده گهله گومبهزی کاکیشانی عاسمانی شیندا ده کا. دهوره دانه که دوو سالی ره به قی خایاند و له شه پیکدا گولله یه که بهر محهمه د بهگ کهوت و له ژیر گلندا بۆی خهوت و په کی کهوت. له پاشان هیمدادی شاتۆماسپ بۆ دهوره دراوان هات و عوسمان پاشا^۱ له بهریان کشاوه و دهشتی شاره زووری گرت بهر و زۆری ده سهروه نه چوو، عیزرایلی گه یه شته سهر و داری ژبانی وشک و بیبههر کرد و بیبهه قهقی ریگ کوشی و بهری نه دا هه تا خۆئی شاره زووری وه سهر کرد.

لهو ده رفه ته شدا نهوانه ی نهو دوو ساله له قهلا دا قولاغه یان دابوو، هه لیان بۆ هه لکهوت و ده رکهوتن و ههر یه که به لایه کدا بۆی ده رچوون و قهلا یان چۆل کرد.^۲ سالی ۹۶۹ ک (۱۵۶۱ ز). محهمه د پاشاخۆی کوتایه قهلائی چۆله وه و کردیه بنکه و له وه بهو لاره به ده مه ی گهرم و زمانی نهرم و

→ له بهر نه وه محهمه د بهگ په نای به ناستانه برد و سولتان سوله یمان، پوسته م پاشا و هیندیگ نه میسه کوردی ده گهله نارد و هاتنه شاره زوور و ماوه ی دوو سالان له دهوری قهلائی زهلم هه لخولان؛ ته نانهت که لینیکیشیان بۆ تی نه خزا. بهلام نه میسنزه کی ده لی: له پاش نه وه که سورخاب بهگ خۆی کرده دۆستی ئیران و مه تموون بهگ بهردرا و سنجه قی حیلله ی درایه، محهمه د بهگ سه ری هه لدا و هیندیگ جیگه ی وه بهر خۆدان و داوا ی له سولتان کرد به که له پوو رگری ولاتی نه رده لانی بناسی و دانی پیندا بنی. ته واویش گویتی بۆ فه رمانی سولتان شل نه ده کرد؛ نه م له شکره یان نارده سه ر.

تاریخی نه رده لان ده لی: محهمه د بهگ ده گهله عوسمانیاندا بوو. له شهرا کوژرا و هیزه کانی ئیرانیش به سه رکرده یه تی حوسین لالا هاتنه یاریده ی دهوره دراوان و سوپای عوسمانی به ناچاری کشایه وه و له داخی نهو ژیرکهوتنه، عوسمان پاشا وه زگی داو ناو پته ی ناو و گلی شاره زوور بوو. جه میل له قسه کانی شه ره خانه وه - که محهمه د بهگ په نای به ترکان بر دووه و کۆمه گیان کردوه - وا ده رده گه ی تاریخی نه رده لان راست بکا. هه ژار

۱- نه میسنزه کی ده لی: نه وه ی که ده سته له گرتنی قهلا هه لگرت و هاته شاره زوور و له وی مرد، پوسته م پاشا بوو. جه میل

۲- تاریخی نه رده لان ده لی: نهوانه له ناو قهلا که دا بوون، کاتی زانیان عوسمانی بن کهوتوون و پاشه کسه ده کهن، بۆ تالان و پرۆ هاتنه دهروه و محهمه د پاشا هه لی له ده رکهوتنیان ده سه کهوت و خۆی خزانه جیگا که یانه وه و داگیر ی کرد. جه میل

له‌باززانی، توانی هم‌مو دژ و چه‌پهر و س‌نگره‌کانی نو ناوه بسخته ژیر چه‌پۆکی خۆیه‌وه و له‌وساوه
شاره‌زور و ه‌سەر قه‌له‌م‌په‌وی عوسمانی خرا.^۱

سولتان عدلی کوری سورخاب

که سورخاب به‌گ نه‌ما، سولتان عدلی کوری بوو به فەرمان‌په‌وای ولاتی نهرده‌لان. له پاش سێ سال
ده‌سه‌لاتداری^۲، سولتانی مهرگ به س‌ری دادا و به‌ره‌و گۆزستانی پادا و دو نیرینه‌ی سه‌روپیتچکه و
مندالی له‌پاش خۆی له دنیا‌دا به‌جیته‌یشت: ته‌ی‌موورخان و ه‌ه‌لۆخان؛ نه‌وانه‌ش سه‌ریان به‌ کوی
گه‌یشت و چیان به‌سه‌ر هات له داها‌تو‌دا باسی ده‌کری.^۳

بس‌ات به‌گ کوری سورخاب به‌گ

له پاش مردنی سولتان عدلی، بس‌ات به‌گی برای به س‌ر خاکی نهرده‌لان پاده‌گه‌یشت و توانی زۆری
سه‌ر و سامان پێ بدا؛ به‌لام کورانی سولتان عدلی - که خوشکه‌زای مونت‌ه شاسولتانی ئیستاجلوو
بوون- بۆ ساندنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی باوکیان په‌نایان به شانی‌س‌ماعیل سه‌فه‌وی دووم برد.
له پاش مردنی شانی‌س‌ماعیل، ته‌ی‌موورخان کوره‌گه‌وره‌ی سولتان عدلی له ولاتی به‌رده‌ستی بس‌ات
به‌گدا ملی‌نا له چه‌ته‌یی و ئازاوه نانه‌وه و دوژمنایه‌تی سه‌ختیان که‌وته نیتوانه‌وه و ه‌ه‌روا ده‌هات و
دوژمنایه‌تی گه‌رم‌تر ده‌بوو؛ به‌لام بس‌ات به‌گ ده‌به‌ر ده‌ستی مهرگدا سارد کرایه‌وه.

-
- ۱- نه‌مینه‌زه‌کی ده‌لی: شاره‌زور سالی ۹۶۱ ک (۱۵۵۳ ز) که‌وتۆته س‌ر ولاتی عوسمانی. ره‌نگه نیازی نه‌وجاره پێ
که ه‌یشتا سورخاب نه‌یساندبووه. جه‌میل
 - ۲- تاریخی نهرده‌لان ده‌لی: سێ سالان خه‌بات و به‌ریه‌ره‌کانی کرد، تا توانی حوکم بگریته ده‌ست و ه‌ه‌ر ده‌و ساله‌دا
عه‌مری خ‌وای کردووه. نه‌مینه‌زه‌کیش لای وایه سالی‌ک فەرمان‌په‌وا بووه. جه‌میل
 - ۳- تاریخی نهرده‌لان له د‌وای سولتان عدلی باسی بارامی برای ده‌کا و ده‌لی: باوکی به‌زیندی س‌ر عی‌ماده‌یی دابوویه
و ه‌ه‌تا ئیستاش نه‌وه‌کانی، حاکی په‌واندز و کۆیسنجه‌ق و ه‌ه‌ریر و جیگه‌ی‌ترن.
مست‌رل‌ونگریک له رووپه‌ر ۴۸ی کتیبه‌که‌یدا باسی ده‌کا و ده‌لی: سورخاب بارامی کوری کرده‌حاکی په‌واندز و
میرایه‌ته‌کی تیا دامه‌زراند، سێسه‌د سالی درێژه کیشا.

تیمورخان کوری سولتان عدلی

کاتی مردن بساتی کرده بندی پساتی، تیمورخان بوو به فرمانپه‌وای سمرزهمینی نهرده‌لان.^۱ سالی ۹۸۶ ک (۱۵۸۰ ز) په‌نای برده‌بهر سولتان مرادی عوسمانی و شه‌ویش له داهاتی زه‌ویه تاییه‌تیه‌کانی شاره‌زوری، سالانه سده‌هزار تاغ‌چهمی بۆ برایشه‌وه و خسته‌یه پیزی میسری میرانه گه‌وره‌کانه‌وه و پاشای وه‌پاش ناوه‌که‌می خراو بوو به تیمورخان پاشاو هر چوار کوریشی به خه‌لاتی سولتان سهرنه‌فراز کران. سنه و حه‌سه‌ناباد و قه‌لای قزلجه^۲ بۆ سولتان عدلی و قهره‌داغ درا به بداغ و مه‌ریوان بۆ مراد و شاربازیر بۆ برای به ته‌مه‌ن به‌ره‌ژیر^۳ و دینه‌وه‌ر - که به سهر نیرانه‌وه بوو - شه‌ویش خرایه سهر به‌شی تیمورخان پاشاوه.

له سهره‌نجامدا به‌فوق تیکردنی شه‌یتان و دنه‌دانی له‌خوبایی بوون، هه‌وای پادشایه‌تی و سهره‌خۆیی له که‌لله‌ی دابوو. جاریک ده‌بوره‌ پۆمی و به‌ تورکی ده‌یگوت: برای خۆمی و جاریک خۆی ده‌کرده‌قزلباش و له عه‌جه‌مان ده‌بوو به قارداش و هر پۆزه له سهر نیازیک و هر ده‌مه سازی به ناوازیک ده‌نگی ده‌دایه‌وه. له‌بهر به فیزی و بزۆزی، له ریگه‌ ده‌رچوو‌بوو؛ ده‌ر و دراوسیتی خۆی هه‌مرو ره‌نجانده‌بوون و کیشه‌ی پی ده‌فرۆشتن و گه‌ری تیده‌هالاندن. تالانی ته‌می ده‌کرد و به ره‌شه‌دزی مالی ته‌وی‌تری ده‌برد و ده‌ستی دریز ده‌کرد و پیی پاده‌کیشه‌ها‌تا به ده‌ست و پیوه به ته‌له‌وه بوو. په‌لاماری کوری عومهر به‌گی که‌له‌پوری داو تالانی کرد.^۴ شایریدی مه‌زنی لورستان^۱، به هانای کوری عومهر به‌گه‌وه هات و به جووته، ریگه‌یان له

-
- ۱- نه‌مین‌زه‌کی ده‌لی: تیمورخان حه‌جمینی له بساتی مامی هه‌لگرتبوو؛ عوسمانیه‌کانیش یاریده‌یان ده‌کرد و توانی مامی ده‌رکا و له جینی دانیشی. که‌وابی تیمور به‌رله مردنی بسات به‌گ هاتۆته سهر حوکم. جه‌میل
- ۲- قزلجه نیستا گوندیکه سهر به پینجین، له کوردستانی عراق. خانه‌دانی به‌ناوبانگی زانایانی قزلجه‌ی به‌و ناوه‌ن. له هه‌موان به‌ناوبانگتر مه‌لا عملی قزلجه‌ی بوو که گه‌لئیک کتیبی نووسیون و به تاییه‌تی له مه‌تقدا. نیستاش مه‌لا مه‌مه‌دی قزلجه‌ی هه‌یه، خاوه‌نی التعریف بمساجد السلیمانیه‌یه. هه‌زار
- تاریخی نهرده‌لان ده‌لی: قه‌لای زه‌لیمیش هر به ماله تیمور دراوه. نه‌و خه‌لات و به‌راته سالی ۹۸۸ ک بووه. جه‌میل
- ۳- نه‌مین‌زه‌کی ده‌لی: ناوی به‌درخان بووه. خاوه‌نی تاریخی نهرده‌لان به عمله‌مه‌دینی ناو ده‌با و ده‌شلی: تیمورخان دینه‌وه‌ر و کرماشان و سنقور و زه‌پرین‌که‌مه‌ری - که نیستا ناوی گه‌پروسه - بۆ خۆی هیشته‌نه‌وه. جه‌میل
- ۴- په‌نگه قوباد به‌گ کوری عومهر به‌گی حاکمی ده‌ره‌تنگ بی که له ولاتی خۆیدا به سهره‌خۆیی ته‌واو ده‌زیبا و هاوچاخ شه‌ره‌ف‌خان بووه؛ که‌چی نیسماعیلی کوری مه‌لا حه‌مه‌حوسین خاوه‌نی تاریخی نهرده‌لان و ←

تیمورخان گرت و له کاتیکدا که تالان و مالی ولاتی که لهورانی دابووه پیش خۆی و به خاترجه می بهره و مال ده گه پراوه، له خهسر بۆسه یان بۆ دانا و دهستهویه خه لیتی بلند بوون و له نه کاو، نامبازی خۆی و پیاوه کانی بوون و ده گۆیان پاچوون و ههتا به خۆیان زانی، که وئیان بردنه دهباغ و شهق و پهقیان کردن و تیمورخانیان به دیل گرت و ده گه ل ماله تالانیه که می خۆیان و تالانی پیاوانی تیموردا هینایانه وه و ماوهیه که له لای خۆیان به دهست به سهری گلیان دایه وه و له وه دوو بهره لدا یان کرد. په ندیان له و نامۆژگاریه به نرخه و هرنه گرت که گوتویانه:

پیسی گهر گهرای داخست له دلدا ناسچی تا نه تبا به ناخی گلدا

تیمورخان له سهر شه و پت په تینه شپا - که پیتی کرا - وازی له بزۆزی هه نه هینا و شه و جار شالۆی برده سهر زهرپین که مه ره؛ که ده و له تیار سیامه نسووری به فه رمانی شای ئیران کرایه وه فه رمانه وه ای شه ناوه. ده و له تیار بهره نگاری بۆوه و سه ریک پینکدا هاتن و ته تیمورخان شه و جاریشی به لادا نه هات و له شه ردا به لادا هات و که لاکمی له شه رگه دا تسخیل بوو. کوژرانی ته تیمورخان له سالی ۹۹۸ ک (۱۴۹۱ ز) دابووه.

هه لۆخان کوپی سولتان عه لی کوپی سورخاب به گ

له پاش کوژرانی ته تیمورخان، هه لۆخانی برای بوو به جینشین و مه زنایه تی لوپستانی خسته ناو ده ستانیه وه. گوپی به فه رمانی سولتان مرادخانی عوسمانی بوو. دلی قزلباشه کانی ئیرانیشی له خۆی نه ده په نجان و خۆی ده گه ل هه موو لایه کدا گونجان و کاریکی وای کرد وه که ده لیتن: نه شیش بسووتی نه که باب.

له سایه ی شه و زیره کی و وریایه وه، توانیویه به سه رهستی و بی بهره لست، هوکماتی خۆی به ریوه به ری. ئیستاش که سالی ۱۰۰۵ ک (۱۵۹۶ ز) یه هه روا به کامه وه ایی ده ژی و به دلنیایی رای ده بویری.

→ نه مینزه کی به گ، کوپیان بۆ نه نووسیوه. جه میل

۱- شاوریدی خان کوپی مسحه مه دی سه ردارای لوپی بچوک و نه ویشه که شاعه بباس ولاته که ی لی سهند. جه میل

به ندى دووهم

فەرمانرہوایانی ھەکاری (شەنبۆ)

لە لای گەفت و لغت خۆشانی دەم و پەل رەوانی پیتسۆڵ و زۆرزانى دیرۆک بیژ و میژوونوسان و میژووناسانی ژیر و دانا و بەبیروراویژ، بیگری و پیچ و پەنایە و شتیکی زۆر ناشکرایە کە بنج و مۆری خونکارانی ھەکاری، دەگەڵ پێشە و شادەماری شەنگەداری خانەدانى خەلیفانى عەبباسیدا لیتک ھالۆو و تینک ھالۆو و سەری بەند و بناوانى نەماوانیان سەرچاوتیکە و کانیاوتیکە و ناوبارەکەى جۆبارەکەى لە یەک دەراو ھەلبەسراو و لە یەک شیتلەگەو بەردراون و لە ناژن کردندا، لیتک ھەلبسراون. بەلام جینگەى ناخ و داخە -لەو چاخەدا و لە دواییشا- میژوونوسانى کارامە نەمرکی خۆیان بە نەنجام نەگەیاندوو و ھیندەدەخۆ نەنوساون، دانەدانى گەوھەرانى ئەو ملوانە -یەک لە دواى یەک- بەژننەو و ریزگەى کتیب بەو لیزگەى بەھادارە براژننەو؛ ھەتا خەلگ بیخویننەو. ھەر ئەو نەندەیان نووسیو کە ئەمانیش وەچی وانن. نیتەر نەیاندرکاندوو پەل و لکی زۆر بە کەلکی کامە خەلقە نەمانن و ئەو خەلیفەى ئەمانى لى کەوتۆتەو، کێھیانە. ^۱ ئالاً بەژن و بالاً زراوہکەى منیش دەخۆی پانەدیت و بە خۆی رەوا نەدیت لە دەراوی لیتلۆ و شلویتوہ پاراو بى و شتی تەواو دەبنە نەکراو، لە بەردەستى

۱- عەبباسیەکان بە ھۆی کۆمەلای نەینى و لە سایەى نازایەتى ئەبووموسلىمى خوراسانى، بوونە پادشای ھەموو ولاتى نىسلام. بەرى پانەختیان کووفە و دواى بەغدا بوو. یەکەمیان عەبدوللا کوپى مەحمەدعەبباسى سەفاحە؛ سالى ۱۳۲.ک(۷۵۰.ز) ھاتە سەر حوکم و ۶۵۶.ک (۱۲۵۸.ز) بە کوژرانی موستەعسەم دوابراو بوون. واتا ۵۴۴ سال خەلیفایەتیان کردوو. جەمیل

«ئەو ھەساو- وەک لەبەرچارە- بەسالى ھەتای نەبیتە ۵۰۸ و بەسالى مانگی ئەکاتە ۵۲۴ سال. ماجد»

ئەبووموسلىمى خوراسانى کورد بوو. ئەبووجەغفەر مەنسور خەلیفەى عەبباسى لە دیوہ خانى خۆیدا کوشتوو. ئەبوودولامەى شاعیرى خەلیفە بەمردنى خۆش بوو و فری ھاویشتۆتى و دەلى:

أبا مجرم ما غیر الله نعمة علي عبده حتی یغیرها العبد

أني دولة المنصور حاولت غدرة ألا ان اهل الغدر آياتك الکرد

کوردیەکەى نەمەیه: باوکی گوناھکار خوا لە بەندە ناگۆی، تا بەندە لە خۆی نەگۆی. تۆ لای مەنسور بووی و تەمای

غەدرت ھەبوو؛ بەلى دەزانن بارو کوردەکانیشت ھەر نەھلی غەدر بوون! ھەزار

ورىا و پىتۆلانى دواپۇژ دابنى.

ئەمۇي لە ھەممو كەس پۈونە و بى چەند و چۈنە، ئەمۇ ھۆزە بەدوم و پىرۆزە لە ناو فەرمانپەرەوايانى كوردستان و لە چاۋ ھەممو كاربەدەستان، بە ئاكارى تەرز و كردارى بەرز و بە خوينشیرىنى و گران و سەنگىنى، جىگەي بالايان گرتوۋە و ناويانگيان دەرکردوۋە. پاكى دەست و داۋىنيان و پەۋشت و خۆي خاۋىنيان، لە سەر ھەممو دەم و زارانە. دايم و دەرھەم خونكارانى شكۆدار و دنيادارانى دەسپەكار، پىزىيان گرتوون و ھۆگريان بوون و ھىچ نەيار و بەدكارىك ھەتا سەر دەگەلى دەرنەبردوون. نەگەر جارىك لە پۇژگارنىكدا دەسەلاتدار و زۆردارىك، زۆرى بردبن و دەستى ھاويشتبىتە ولاتەكەيان و لىسى داگىر كردبن، زۆر كەمى پى چوۋە كە زۆر پەژىۋان بۆتەۋە و قەسى خۆي خواردۆتەۋە و مالى بە مالتخۇ ئەسپاردۆتەۋە.

لەمەر ئەمۇ مەبەستەۋە، مەولانا شەرەفەدەين غەلىبەزدى لە تارىخى زەفرنامەدا دەلى: ئەمىرتەيمورى كورەكانى سالى ۷۸۹ لە پاش گرتنى قەلاي بايەزىد، پۈوى كوردەوان و وستان. عىززەدەين شىر - كە فەرمانپەرەواي ھەكارى بوو - لە قەلاي واندا قايمەكارى خۆي كرد و لى برا ھەتا شىرى دەپرى و ھىزى بر دەكا، بەگژ داگىر كەردا بچىتەۋە و لە ھىز و گوردى ئەمىرتەيمور سل نەكا و نەكشىتەۋە. ئەمىرتەيمور بە لەشكرى گران و زۆرىيەۋە، دەورى قەلاي وانى داۋ شەر دامەزرا و جار لە جار ئالغەي ئابلۇقە لە سەرنشىنانى قەلا تەنگ ھەلاتەۋە و دەمەگازيان لى وىك ھاتەۋە و بۆيان دەر كەوت كە ئەمۇ بەلايە لەمۇ قەلايە واز ناھىنى و ئەمۇ ھەزارەزىلە بەوان لەبنە نايە و لە بنەيان دىنى و ھاتە بىريان كە گوتويانە:

كى بە فوو دىويە نەرم كرى ئاسن؟ كوتك و سندان و كورە دەيناسن!

عىززەدەين شىر - كە خۆي بە شىرەكوللە دەزانى - لە پاش دوو پۇژ بەربەرەكانى، سەربەخۇ لە قەلا ھاتە دەر و بە سەرشۆپى سەرى خستە سەر خاكويى تەيمورەۋە و پاراپەۋە كە لىسى بىورى؟ بەلام ناسرەدەين ناۋىك - كە لە خزمانى عىززەدەين شىر بوو - بە لايەۋە شورەيى سوو بۆ كەۋچكە خوينىك بيارىتەۋە و دەپياۋەتى خۆي پانەدەيت كە سەر بۆ داگىر كەر بچەمىنى. گورجى لە پاش دەرچوونى عىززەدەين، دەرگاي قەلاي گالە داپەۋە و سەر لە نوئى ئاشى شەپرى نايەۋە و بىستەۋەموت پۇژان ژانى

به دوژمن کرد و تا هیز و توانای به‌ریه‌رکانی کردنی وشکاوی هات، ده‌ستی هه‌لنه‌ده‌گرت. له‌شکری ته‌یموور پڑانه قه‌لآوه و تیخی جه‌وه‌هدار و خه‌نجه‌ری مووکاریان لیّ وه‌کار خستن و له‌کاریان خستن و برستیان لیّ برین و هه‌ست و خوستیان پیّ نه‌هیشتن.

زانایه‌ک له‌ مه‌ر گرتنی قه‌لآی وانموه نومسا نهم دوو شیعه‌ری گوتوه:

شایه‌ک که به زه‌بری شیرنی نئیرانی گرت چند به‌گله‌ر و مه‌ر و یادشاو خانی گرت
پرسیم له‌ قه‌لهم ده‌گه‌ل قه‌لآی وان چی کرد نووسی که «به‌لادزی و گزی وانی گرت»^۱

نه‌مه‌یرته‌یموور نه‌وه‌نده‌له‌و قه‌لآیه داغدار ببوو، چاری پیّ هه‌لنه‌ده‌هات؛ ده‌ستوری به‌ نه‌مه‌ر «یادگاراندخودی» داکه قه‌لآکه وئیران و خاپوور بکا و داری به‌سه‌ر به‌رده‌وه نه‌هیلی و جیگاکه‌شی بکیلی. به‌لام قه‌لآ دژتکی کۆنه نیجادی پوژگاری ده‌سه‌لآتی شه‌ددادی کوری عاد بوو. نه‌و گابه‌رده‌سه‌خت و زلانه‌ی که چینی دیواریان پیّ هه‌لچنابوو، نه‌و وه‌ستاکاری و کارامه‌بیه که له‌ چینه‌دانان و مؤره‌ی دیوارانیدا ده‌کار کرابوو، وئنه‌ی له‌ سه‌ره‌زه‌وین نه‌دیتراوه و نه‌شیسراوه. زۆری ده‌گه‌ل مانوو بوون که میان ده‌س کهوت هه‌ر په‌نجیکی دایان هه‌ر په‌نجه‌سه‌سار بوون و هه‌ر کۆشیتکیان کرد، بابه‌کۆش مانوه و سه‌ریان له‌ به‌ردی ره‌ق داو شاخیان تیدا شکا و بۆ ده‌ره‌مانیش تیزمالکتیکیان بۆ هه‌لنه‌کرتنرا و هه‌ر چۆنیک بوو به‌ چنگه‌کرتی تۆزیتکیان پوشاند و پیچه‌کیان له‌سه‌ر مؤره تازه نیجاده‌کانی هه‌لوه‌شاند و ده‌ستیان لیّ هه‌لگرت و قه‌لآ به‌ سه‌ره‌رزی مایه‌وه و جوابی ته‌یمووری نه‌دایه‌وه.

ته‌یموور له‌شکری به‌ره‌و سه‌لماس و خۆی ناژۆت. کاتی ختیه‌وت و باره‌گسای په‌نگیسن و

۱- دوو به‌یته فارسییه‌که ناوان:

شاهی که به‌تیغ ملک ایران بگرفت ماه علمش سرحد کیوان بگرفت
تاریخ گرفتن حصار وان پا گر پرسندت بگو که «کیوان بگرفت»

«کیوان بگرفت» به‌حسابی نه‌بجهد ده‌بیته ۷۸۹. مامۆستا پوژیه‌یانی له‌ ته‌رجه‌مه‌ عمره‌بیه‌که‌دا «هم اولاء فتحوا حصن وان» ی بۆ دیوه‌ته‌وه؛ به‌لام نهمه به‌ نه‌بجهد ۷۸۴ ده‌گرتیه‌وه و ده‌ری‌ناهیته‌ی. من لام وایه «هؤلاء هم فتحوا حصن وان» بووه و له‌ چاپ‌کردندا تینکچوو.

«به‌لادزی و گزی وانی گرت» دیسان به‌ نه‌بجهد ۷۸۹ دیته‌وه. هه‌ژار

سهراویهردهی گوشاد و بهرینی خانی تهنه ره سه ره هدرده بهرپا کرا و له بهر لووتکه و قوتکه می نه ستوندهک و چه لاکمی کۆن و چادری شاهانه می گه ورده می گهوران تاو له بهر می ههوران وه لا درا، نه میر ته می مور عیزه دینی له دیواندا پیدئا و ناوپی به خیری ویدا و به رووخوشی فرمان و نیشانی فرمانپه وایی پیدئا و مؤری سووری ته می سووری بۆ پیوه نا و نارده یوه سهر ولاتی خۆی.

سالی ۸۲۴ ک. (۱۴۲۱ و ۲۲. ز) مه لیک محمد کورپی مه لیک عیزه دین ده گهل نه میر شه مسه دینه دا به ختیان هینای و دیده می شارپۆخ میرزیان بۆ ره خسا. شارپۆخ میرزا زۆری به خیر هینان و گه لیکمی روو پیدان و دلخوشی دانه وه و له کار و باری پیچانه وه و به سهری کردنه وه و فرمانی حوکمی بۆ نوئ کردنه وه و به ریتلینه وه له لای خۆی گلیدانه وه. بهر له وه می شه پی نیتوان شارپۆخ میرزا و کورانی قهراویوسفی تورکمان^۱ له لای نالشکورده روو بدا، نیزی نیدان و هاتنه وه مال خۆیان.

ههروه ها له پادشایانی خانه دانی چه نگیزیشه وه به خه تی نیغۆری^۲ و به مؤری شه خونکارانه، فرمانیک نووسراوه ده تی: هه می شه پادشایانی خاوه ن شکۆ دهریاری شه و نه ماله چاکه یان کردوه و درتغییان نه بووه و ولاتی خۆیان به مولکایه تی به خۆیان به خشیون. نووسه ری شه م می ژوه بۆ خۆی چاوی به و فرمانه که وتوه.

نه و بیواوه که له و خانه دانه دا به پله و پایه گه یشتون - نه گهر خوا یار بی - له مه به ولاره به درتۆی باسیان ده کری.

۱- قهراویوسف به ره سه له و ته تارانیه که هاتونه ته نیران و سه ره هۆزی قه ره قۆینلووی تورکمان و میری به شیک له نازربایجان بوو. له زه مانی ته می سووری له نگدا ده گهل سولتان نه حمه دی جه لایی پهنایان به سولتان بایه زیدی عوسمانی برد. که نه ویش کوژرا، چونه لای زا هیر بهر قوقی پادشای میسر. که ته می سوور مرد، هاتنه وه بۆ ته وریت و هاوپه یمانی نه حمه دی جه لایی بوون. له پاشان بوو به شهریان و قهراویوسف، سولتان نه حمه دی به دیل گرت و ناچاری کرد که وه سیه تیک بنوسی، نازربایجان بهری به پیریداغ و والیه تی به غذا بۆ شامحه مه دی بی؟ که هه ردوکیان کورپی قهراویوسف بوون. دوا می نووسینی وه سیه ته که - هه ره له ناره وا - کوشتی.

جا چونکه شامحه مه دی وینه می مه لیکمی ره شی به نالاره بوو، به ده ولته قه ره قۆینلوو (مه ره ره شانی) ناوی ده کرد، که حوکمی گه یشته لای دیاربه کریش. جه میل

۲- چۆره خه تیکه ته تار له نه لقبای نه ستوریه کانیا نه وه و هه رگرتوه؛ که له چه رخ می پینجه می میلا ده وه باو بووه.

ئەسەدەدەين كورپى گولوى عىمادەدەين

نوسەرى پىتى پەرەكانى ئەم مېژوۋە، لە پياۋانى دوورەدرۆ و راست و پەوانى بېستوۋە، كە جارىك لە جارەن لە رۆژگارانى پىشودا - بە ھۆى چەپگەرانى چەرخى ناھەموار و سوور و خولى دىناي بىيارەۋە - يەكەنك لە بەچكە شىترانى پادشاكانى ھەكارى، لە ۆلات ئاۋارە بوۋە و سەرى خۆى ھەلگرتوۋە و كەتوتتە ميسر و سەرگەردان و كەساس و كەس نەناس و بېكەس، پەناي بە پادشاي چەركەس بىردوۋە.^۱ بەلام دەلەين «شىر لە ھەركوتتە پەنجەى خۆى پىتە» لە چەند شەر و شوپىكدا كە لە نىۋان چەركەسان و دىن دوژمن و خوانەناساندا قەوماۋە، شىر دەكالان نەۋەستاۋە و كورپى كوردى ئازا، جەۋھەرى خۆى نىشانداۋە و لە گىنانبازى و نەركى سەربازىدا ھۆى داۋەتەۋە و دەرگاي پايە و مايەى بەروودا كراۋەتەۋە و ئاۋرى ۆى دراۋەتەۋە.

دەلەين جارىك لە مەيدانى مەردى و نەبردىدا دەستىكى پەرىۋە. پادشاي چەركەس دەستى زىرى بۆ كورپوۋە و زەند و مەچەكى پۆلايىنى بە نەفسون و جادۋوى خۋاي شەر، ۋەزىر گەپراۋە و باسكى گەنم پەنگ، زەرد ھەلگەپراۋە. لەو ساۋە ناۋى ئەسەدەدەين چەنگ زىرى بەسەردا پراۋە.

كاتى كە ھەسەن بەگى ئاققۆينلو (مەرەسپىانى)^۲، لە ئىران بىۋە پادشا، نىھادى دەرپارەى كورد زۆر خراپ بوۋ؛ دەپەويست كوردستانيان لە بەر دەستان دەرىنى و خۆى بە سەردا بسەپىتى. بۆ ئەو مەبەستە دوو كەس لە دەستە و بەستەكانى خۆى - كە سۆفى خەلىل و غەرب شابەگ بوون - بە لەشكەرە ناردەسەر مەلئەندى ھەكارى. سۆفى خەلىل ماۋەيەك مايەۋە و پلانى ھىرشى دادەنسا و لە دەرفەت دەگەپرا ھەتا لە رۆژىكى چوارشەممەدا فەرمانى ھىرش بردنى داۋ ھەلئانكوتايە سەر ۆلاتى

۱- پادشايانى چەركەس لە بەرى ئەو كۆيلانەن كە لە سالى ۷۸۴.ك (۱۳۸۲.ز) تا ۹۲۲.ك (۱۵۱۶.ز) واتا ۱۳۸ سال پادشايتى ميسريان كروۋە. يەكەمىيان مەلىك زاھىر سەيفەدەين بىرقوق، كۆيلەى ئەمىر يەلغاي غومەرى بوۋە؛ كە يەلغاش لە پىشدا يەكەنك بوۋە لە كۆيلەكانى مەلىك سالى ئەمىۋىۋى و حوكمى ميسريان لە دەست ئەمىۋىۋىيان دەرىناۋە. جەمىل

۲- ئوزون ھەسەن (ھەسەنەدرىژ) كورپى غەلى بەگ، كورپى قەرە ئەبىلولعوسمان، ميسرى ھۆزى ئاققۆينلو (مەرەسپىانى) تەتەر و لە سەردارانى لەشكرى تەمىمورلەنگ بوۋە. دەۋلەتى مەرەسپىانى لە سەر دار و پەردۋوى دولەتى مەرەسپىان (قەرەقۆينلو) دامەزراندوۋە و پاتەختى لە دىيارەكرەۋە بردۆتە تەمورىز و سالى ۸۸۳.ك (۱۴۹۷.ز) مردوۋە. درۆشمى ئالاكەى شكلى مەرىكى سېى بوۋە. جەمىل

هه کاری. میر عزیزه دین شیتری میری هه کاری لای وابوو رۆژی چوارشه ممه نابئی پیاو شهر بکا؛ دوژمنیش نهوا هاته بهره وه. سهر کردهو پیاو ماقو لانی هه کاری دهست و داوینی بوون و به دهوریاندا هه لخوایتند که هاواری سهرو مالمانه و ناموس و نابروومان ده که ویتته بهر چنگی دوژمن؛ فرمان بدهبا پاریزگاری ماآ و مندال و ناموس و ژیانی خۆمان بکهین. به لام چ ده که ی؟ عزیزه دین شیتره ههر به رهوتیک فیتره و نهویش سویتسکه ییه! چوارشه ممه بهد ودمه و شهر ناکهم و ناشیه لم کهس له چوارشه ممه دا به گۆ دوژمندا بچتی و ههرچی ده بی، به لا بسی! ههرچی کردیان و کرانیدیان نیستتا و نیستاش دهستی له چوارشه ممه ی خۆی ههر بهر نه دا.^۱

سو فی خلیل و عمره ب شابه گ کهینه سه ری و سهریان پری و ده خوینی خۆیان که وزاندا و هۆزی هه کاریان به زاندا و چوارشه ممه یان له بیس برده نه وه و خانه دانی میریان لی کۆر کرده نه وه.^۲ چوارشه ممه بۆ ناقوینلوو به ودم بوو. له چوارشه ممه دا ولاته که یان گرت و دایانه دهست هۆزی دونبولی، که به گزیری عجه مان پی رابگهن. نیتر ماوه یه کی زۆر و زه ونده هۆزی دونبولی ببوونه قوله چۆماغی تورکمان و بۆ نهوان و به ناوی نهوان به رو بوومی ولاتی هه کاریان ده خوارد.

هیندیك له مه سیحیه کانی ناوچه ی دز، له ولاتی هه کاری، که به ناسۆری ناو ده برین - وه که پیشه ی هه میشه یانه - بۆ سارد و سه ودا بهره و شام و میسر چوو بوون؛ ناویانگی نه سه ده دین چنگزیرپان بهرگۆی که وتبوو؛ زانیبووشیان که له ماله میرانی هه کاریه. هومیدیکیان له وه پهیدا کرد و گوتیان نه گهر نه وه مان بۆ بیته وه، ولاتی خۆمان دهست ده که ویتته وه و هه موو لایه که له سایه ی نازادیدا ده سه سیته وه. ده ناو خۆیاندا پیك هاتن و نه سه ده دینیان له نیاز خه به ردار کرد و ده ردی بی که سییان بۆ شی کرده وه. چنگزیر به ده نگیان وه هات و به شاره زایی ناسۆریه کان، خۆی گه یانده وه ولاتی هه کاری. به نه یینی و نه ناسیاوی له ناو ناسۆریه کانددا ده ژیا و چاوی بریپوهه ده رفه تیک که بتوانی زه بری خۆی تیدا بوه شیینی و دوژمن له نیستانه که ی خۆی ده ریه پرتنی.

۱- نیستاش لهو ناوه چوارشه ممه و به تایبتهتی ناخر چوارشه ممه ی مانگی سه فهر، بی ودمه و هیندیك لایان وایه

زه ردهشت لهو رۆژهدا مردووه. جه میل

۲- سالی ۸۷۵.ک (۱۴۷۰.ز) نهو هه رایه رووی داوه. جه میل

مەكۆی دونبولیەكانی كاربەدەست دژتێك بوو لە ناوچەى دزدا و چوار دەرهى ناسۆرى بسوون. لە سهريان بوو هەموو پۆزى شەموان كە لە كاروبارى خۆيان دەبوونەوه، بێگارى قەلا بکەن و تیشووی هەوتووتێك لە نان و پێخۆر و تفاق و ئاليك و دار و ئاورد، بۆ دژداران بەرن و تا شەمۆى دیکە نازادبن و هەر كە شەمۆ نوێ بۆه، بێگارىش نوێ بێتەوه.

شەمۆيەك لەو شەمۆيانە نەسەدى چنگزێر و چەند پیاویكى زۆربویر و چاونەترسى ھۆزەكەى، جلکى ناسۆریەكانیان دەبەر کرد و چەك و پێداویستى جەنگیان کردە ناوناخنى كۆلەدار و تیتلەكە گيا و كۆلەباریان لە خۆ شەتەك داو دژى دز بگرە و هاتم! كاتى دەرگایان بۆ كرایهوه و هەموو چوونە ژوورەوه، وزاقيان بەست و كەوان و تیسر و نيزه و شیریان لە ناو كۆلە پووشكە و گياوشكە دەرخست و بەر بوونە گیانى داگیركەران؛ «چت خواردوو تەرش و چەوئەندەر؟» ناشیتکیان بۆ نانەوه، هەرچى خۆى نەدەبوارد، دەمەولەجى دەكرا بە ئارد. هەروا سەر بوو دەپەپان و هەر وەرگ بوو دەدپان و هەر تیسر بوو جەرگی كۆن دەکرد و هەر دونبولى بوو پرای دەکرد و خۆى ون دەکرد. ئەو پۆزە ئەوى بە سەر دونبولى هات، تازە ناییتەوه و هەرگیز لە بيسر ناچیتەوه.

پوختەكەى ئەمەيه: ئەو پالەوانە دژپەپانە و ئەو كارامە شيردپانە، «هەر هێندەى فوو لە دژ كەى» قەلاى دزبان لە ناحەزبان پاكردەوه و حيسابى كۆنيان يەكلا كردهوه و پارسەنگيشيان بۆ خستنه سەر و سلاویشيان بۆ دانەوه. پۆزى شەمۆ تۆلەى چوارشەمۆى كردهوه و فەر و ودمى ئەم، بىفەپى و شوومى ئەوى پامالى و لەو شەمۆ پيسۆزەدا ئالای فەرمانپەرەوايانى هەباسنەژاد دووبارە لە سەر پۆسەى بەرزى قەلاى دزدا شەكايەوه و سايهى ئالای فەرمانپەرەوايانى كوردى سەريەخۆ، موژدەى نازادى دايهوه و هەموو داغ لەدلتىكى لەبەر حەسايەوه. ئەو جلکە رەشەى كە بۆ نازيەتبارى لە پۆزانى بێكەسى و هەژاریدا دەبەر دەكرا، كرا بە ئالای هەكارى و پۆزگارى عەبباسيانى دەهێتايەوه بەرچاو. زمانى زەمانە لەو سەرویدانەدا ئەو شیعەرە خۆشەنەى دەخویندەوه:

شەمە شەمماسى دژرەكەى رەبەنان خۆى وەدەر خست لە بن چلۆوى دەوهنان
دوژمى هەلئەژارد و كەوتە بەزم گوتى كسى پێم دەويترى بێترى ئەزم

جا چونكە سەريەستى ولاتى هەكارى بە پۆزى شەمۆ دامەزرایهوه، هەكاريش بە شەمۆ دەلتين

شهنشو، نو تیره فرمانره وایه به شهنشو به نایانگن.

شهنشودین زور نازا ژیا و به نازادی پایوارد و له شهنشامدا وهک هه موو گیانله به ریتک گیانی پاکتی به خودای تاک نه سپارد.

داری ژینی هه که سیتک هه چهنده به رزیش بیته وه

تهوری پیمیردی خودا کۆلک و رهگی ده بریته وه

مه لیک عیززه دین شیر کوری نه سه ده دین چنگزیر

له پاش مه رگی بابی بوو به فرمانره وای مه لبه ندی هه کاری و له دنیا داری و شیرین نا کاریدا پیاویتی بژارده و ژیهاتی بوو. له پاش ماوه یه که نه ویش له ناسوی ژیان ناوا بووه و مه زنا یه تی به زاهیدی کوری سپاردوه.

زاهید به گ کوری عیززه دین شیر

فرمانره وای سه ره خوی ولاتی هه کاری بووه. نزیکه ی شیتست سال حوکی کردوه. هاموشوی لای شائیسماعیلی سه فهوی کردوه و نه وه نده یان نیوان خۆش بووه وهک ده لئین «موویان ده به ره وه نه چوه».

شائیسماعیل پیتی کوتوه مامه؛ فرمانیشی بز ده رکرد بوو که ولاتی هه کاری بۆ خوی بیت.

زاهید دوو کوری به خته وری هه بووه به ناوی مه لیک به گ و سه یدمه مه د به گ. هه به زیندی، سه ره مه لبه ندی هه کاری له ناودا به ش کردوون.

مه لیک به گ کوری زاهید به گ

له پاش بابی فرمانره وای قه لای بای بوو. پیاویتی راست و دروست و دلنه رم و دادگه ر بوو؛ که مرد حهوت کوری له پاش به جی مان:

زه ینه ل به گ، بایه ندور به گ، بداغ به گ، بایه زید به گ، حوسین به گ، به هانه دین به گ، پوسته م به گ.

پوسته م به گ هه له زه مانی بایه وه به سه ناوچه ی کواش و قه لای ناخته مار راده گه یشته؛ له شه ریتکدا که ده گه ل رۆژه کیانیان کرد کوژا.

زهینهل بهگ دژی بابی خۆی دخهبتی و دهگهل مهحموود ناغای سلبی - که دژداری قهلائی بابی بوو - پرتک کهوت و چهند کهسیکی بهدهست و زلی تریشی ره گهل خۆی خست و کیشهی دهبابی خۆی هالاند.

باوک و کوپ بهرنگاری یهک بوون و له پاش شهرپتکی زۆر بهسام و خویناوی، باوک به دیل گیرا. زهینهل ویستی بیکوژی؛ له پاشان نهیکوشت و بریاری داههردووک چاوی باوکی خۆی بکوژی. بهلام هیتتا نهو نامهرديهشی له دهست نههاتبوو که حوسین بهگی برای دهفریای باوکی کهوت و پفانندی و گهیاندی لای سهیدمهحمهد بهگ - که لهو دهمهدا بهسهر وستان رادهگهیشته - لهویش گیر نهبوو پرووی کردهبدلیس و پهنای به میرشهرهف بهگ برد. میرشهرهف بهگ زۆری قهدر گرت و قهت وای نهدهکرد گهردیگ له دلی میوانی خۆشهویستی بنیشی.

زهینهل بهگ - که کوپه گهوهی مهلیک بهگ بوو - له دواي نهوه که سهیدمهحمهد بهگی مامی کوژرا، دهستی به سهر ههموو ولاتی ههکاریدا گرت و بوو به فرمانرهوای سهربهخۆی نهو مهلبهنده. له دوايیدا به دووردریژی باسی بهسهرهاتی سهیدمهحمهد بهگیش دهکهین.

کوپهکانی دیکهی مهلیک بهگیش، بایهندور بهگیان سهری خۆی ههلگرت و خۆی هاویشته پهنای شاتۆماسبهوه؛ بهلام شاهههندهی پرووی خۆش نیشان نهدا که دلی ناو بخواتهوه. به ناهومیندی بهرهو ولات هاتهوه و له شاری وان بهرهو نهمان گلار بۆوه و سی کوپیشی له پاش بهجی مان: زاهید بهگ، مهحمهد بهگ، حاجی بهگ.

بداغ بهگ چوو بووه حج له ری مرد و نهگهراپهوه. نهویش دوو نیرینهی له پاش مان: میرعهزیز و سولتان حوسین.

بایز بهگ له شاری دیاربهکر له لای کاربهدهستانی عوسمانی دامهزرا بوو. کاتی لهشکر به سهرکرادیهتی مستهفا پاشای سهردار دهچووه شهپی شیروان، بایز بهگیش رهگهل کهوتبوو. له شهپهکهی چلدر، قزلباشان به دیلیان گرت و بردیانه قهزوین و شاسولتان حوسین فرمانییدا دایانه دهست زاهید بهگی برازای خۆی و نهویش کوشتی.

حوسین بهگ جاروباره به سهر ناوچهی نالباق رادهگهیشته؛ ههتا مهرگی گهیشته سهر و له

تهنگه بهری گۆریچهدی توند کرد.

بههانه دین کوری مهلیک بهگ - خوا یار بی- ده گهل بهسه رهاتی زهینهل به گدا باسی شهویش ده کم.

سهدمه مهده بهگ

کوری زاھید بهگ کوری عیزه دین شیر

سهدمه مهده بهگ و زهینهل بهگی برازای همیشه نیوانیان ناخۆش و پیتکوه مشت و مریبان بوو. مام له دژی برازای ده گهل هۆزی پنیانشی رپک کهوت و به همر دووک لا بوونه هیتیکی گهوره و هیتیشیان کرده سهر زهینهل و دهسه لاتداری ولاتی هه کاری، هه مووی دهست سهدمه مهده بهگ کهوت. زهینهل جیگهی پی لیتز بوو؛ جی نه ما تیتیدا بسرهوی و ناچار له ولات هه لات و خۆی گه یانده نامیدی و په نای به سولتان حوسینی فرمانپه وای نامیدی برد. سولتان حوسین بهگ تکانامه ی بز نووسی و په وانه ی لای سولتان سولهیمانی عوسمانی کرد.^۱

لهو ده مهدها پوستهم پاشاوه زیر بوو؛ زۆری به خیز هینا و گه لیتی بهر پیز گرت. به لام تیتیکه یانده که نیمه ده زانین تۆ زۆر لیتکراوی و به شخوراوی و له دهست نامۆزا و کهسی خۆت راتکردوه و چووته نازریایجان و په نات به شاتۆماسب بردوه. شهویش دالده ی داوی و ماوه یه کیش لهوی ماوی. جا له بهر شهو نیمه ناتوانین لیت دوو دل نهیین و تۆزیکت لی نیکه رانین. نه گهر ده تهوی نیمه دلنیا کهیت، ده بی خۆت یه کلا کهیته وه و بچی مال و خیزانت له ولاتی بهردهستی قزلباشان ده رینی و بیانیه تینه ولاتی عوسمانی؛ شهوسا دردۆنگیمان بهرانبهرت نامینی و په نات ده دهین و فرمانی فرمانپه وای هه کاریشت بو دهر ده کهین.

زهینهل بهگ شهمی به مۆده یه کی خۆش زانی، به نیازی چوونه نیران و هینانی مال و خیزانی، له شهسته مبوله وه به رهو مهلبهندی هه کاری کهوته ری. له کاتیکدا گه یشتبووه ولاتی بۆتان، به در بهگ فرمانپه وای بۆتان بهو هاتنه ی زانی؛ له بهر خۆی لیتی دایه وه و وای به باش زانی بهردیک به گریته دوو چیشکه وه؛ له لایه که وه دووژمنایه تی دیرینی ده گهل هه کاریان هه بوو، به خوینی زهینهل بهگ

۱- سولتان سولهیمانی قانونی سالی ۹۲۶ ک. (۱۵۲۰ ز.) بۆته پادشا و تا ۹۷۴ ک. (۱۵۶۶ ز.) حوکمی کردوه.

تۆلهیهك دهستیزیتتهوه، له لایهکی تریش زۆر دۆستی سیدمسهحه مده، نهگه زهینهل بهگی بۆ بکوژی و نهو بهلایهیی له کۆل کاتهوه، دۆستایهتی خۆشتر دهبی و دهیکاته چاوبه ره ژیری چاکهیی خۆی و تازه له بیسری ناچیتتهوه. چهند پیاویکی زۆر نازا و گه پراسی بۆتانی نارده سهر پینگه و کهمینیان بۆ دانا و زهینهل بهگ و پیاوه کانی وه بهر هاتن و دهگزیهک پاجوون و زهینهل بهگ و پیاوه کانی ههر چهنده هیندیکیشیان دهستهوه کهری کرد، بهلام نهوان زۆریان بردن و هه موو گیران و کوزران. پیاوی بهدر بهگ - سهری زهینهل بهگ نهبی - سهری هه موانیان بری و به دیاری و بهلنگه بۆ میسری خۆیان بردن و لاشه کانیان له شه رگه به جیهیتشت.

بهدر بهگ که له سه ره کانی روانی، سهری زهینهل بهگی دناو سه راندا نه دیت؟ که له پیاوه کانی پرسی، گو تیان زهینهل بهگ پیاویکی گه و ره بوو؛ شه رپیمان کرد سهری بهیرین؛ نه گینا به مردوو یی به جیمان هیتتهوه.

نهو دهنگوباسه دهشاری جزیری گهراو خانمی خیزانی بهدر بهگ بیستیهوه و به میرده کهی خۆی گوت که زهینهل بهگ پیاویکی خانه دان و جی گه و ره بووه و نهگه ههر کوشتووشته وا جواته ره تهرمه کهی بیتهوه شار و له سه رپوشوینی نایینی ئیسلامه تی بیشوین و به خاکی بسپیرین و بۆمه که مایه سیه لاشی لهو دهشته بکهوی و خۆی تی ته گه یه نین.

له سه ر داخوازی خاتوون، چهند پیاویک چون که تهرمه کهی بینن؛ کاتی گه یشتنه سه ر لاشه ی گوژوان، دیتیان زهینهل بهگ هیتتا دلێ له کار نه که وتوه و شاهیکی تیدا ماوه. به نیوه گیانی هینایانه وه ناوه دانی. خیزانی بهدر بهگ زۆر به میهره بانی بۆی وه خۆ کهوت و چهند بۆیشک و هه تاری له جزیریدا هه بوون، هه مووی لی کۆ کرده وه و ده رمان و هه توان و خۆراک و هه رچی پێداویستی چاره ی نه خۆشیک بی هه مووی له دراوی تایبه تی خۆی دا.

بهدر بهگ ههر له سه ر نهو سوور بوو که بیکوژی و له کۆل دنیای کاته وه؛ به لام پارانه وه و نامۆزگاری و فرمیسک و هه نیسکی خانمی دلنهرم، ناگری رکی له سینهی میرده کهیدا کوزانده وه و له سایه ی پیاوه تی نهو شوژه ژنه وه زهینهل بهگ ژسانی دووباره ی به سه ر گرتیه وه و زۆر زوو هاته وه سه رده قی پێشووی و ههر له سه ر داوای خیزانی بهدر بهگ، بهو په ری پێژ و حوره مه ته وه به ره و هه کاری

به‌رئى كرا. باسى سه‌رته‌نجامى كارى زهينه‌ل بهگ و ژيانى كورپائيشى لهو زووانه‌دا ده‌خه‌مه بهر چاو.
 سه‌يدمه‌مه‌د بهگ - وهك لئى دواين - ولائسى هه‌كاريانى به خروپرى كه‌وته به‌رده‌ست و بئى
 به‌ره‌لست فه‌رمانه‌وا بوو. نه‌سكه‌ندهر پاشاميرى ميرانى وان، نيوانى ده‌گه‌ل تىك چووبوو؛ هه‌ر
 ساته پلارتيكى تئده‌گرت و هه‌ر تاوه به‌هانه‌بيئكى پئده‌گرت و به هه‌موو زمانان له لاي سولتان
 دووزمانى ليئده‌كرد و بؤى تئده‌چانده. له نه‌نجامدا توانى فه‌رمانى سولتان به‌خاته ده‌ست كه
 فه‌رماندارى مه‌لبندى هه‌كارى له سه‌يدمه‌مه‌د به‌سهرئى و به زهينه‌ل بهگ به‌رئى. نه‌سكه‌نده‌ر به‌رئى بؤى
 هه‌بئى له كوئى تووشى سه‌يدمه‌مه‌د ده‌بئى، ماوه‌ى پئى نه‌دا و بيكوژئى.

به شوئين نهو فه‌رمانه‌ده‌رئنانه‌دا نه‌سكه‌ندهر پاشانارديه شوئين سه‌يدمه‌مه‌د بهگ كه بيته ديوانى
 وانئى. سه‌يدمه‌مه‌د ده‌يزانى له ژئير كاسه‌دا نيوكاسه هه‌يه و ريئگه‌ى وانئى توژتيك به‌قيه و ته‌له‌ى بؤ
 نراوه‌ته‌وه و په‌تى بؤ هه‌لخراوه، كوژمه‌ليئكى زؤرى له پياوى هه‌ره به‌كار و نازا ده‌گه‌ل خوئيدا به‌رد و له
 ده‌رى شارى وانوهه ولائى بؤ نه‌سكه‌ندهر نارد كه عه‌رزى پاشابكمن شاه‌كه نازارى چاو‌قولكه‌ى تئدا و
 ناويرم توخنى كه‌وم و خوئى له دوورى شار كوئيم بؤ داده‌ئى، بيته و چاومان پيك ده‌كه‌وى. نه‌سكه‌ندهر
 پاشاچارى ناچار بؤى له شار ده‌ركه‌وت و هه‌ر چاوى به‌و ته‌نته‌نه و سه‌نسه‌نه‌يه كه‌وت هه‌ستى كرد كه
 نهو چه‌رمه‌چه‌قالتيه به‌و ناجورئى و گه‌راى گه‌رئى نهو جاره‌شى ناگورئى، نه‌بيوئرا فزه‌ى له به‌ر بكا و
 به‌رئى كرده‌وه. سه‌يدمه‌مه‌د بهگ هاتوهه وستان و به‌شتئندى خاتره‌مه‌ى لئى كرده‌وه و پياوه‌كانى
 بلاوه پئى كردن. به‌لام كه نهو خه‌وت، دوژمن چاوى نه‌قووچانده‌بوو. هه‌ر كه زانى سه‌يدمه‌مه‌د بهگ
 به نارخه‌يانى پالئى داوه‌ته‌وه و كه‌سى واى له ده‌وره نه‌ماوه‌ته‌وه، هه‌لى له‌ده‌س نه‌دا و سه‌ركرده‌ى
 كوژيله‌كانى وانئى به ده‌سته سوارتيكه‌وه نارد و راپسپارد كه به سه‌يدمه‌مه‌د به‌لئى ده‌نگوباسى زؤر
 ناخوش له سه‌ر سنوورانوهه هاتوهه و گؤيا نهو قزلباشه كللوسوورانه هروژمئيان به ده‌سته‌وه‌يه؛ به
 هه‌له‌داوان بيته وان تا بيئكه‌وه بارى كاره‌كه له‌به‌ر چاو رانئيين و پلانى بؤ دانئيين. تئشى گه‌ياندن
 نه‌گه‌ر دنيا بوو خوئى گرت و پرتاندى، نه‌وا به زؤرئش بئى په‌پيئچه‌كى ده‌ن و بؤم بينن.

سه‌يدمه‌مه‌د زؤرى بؤويه‌هانه داتاشى و گه‌ليئكى قوونه‌جوولته كرد؛ به‌لام مينگه و فينگه دادى
 نه‌دا و به زؤره‌ملى پئش خوئيان داو به‌رديان و پاشاش ده‌ست به‌جئى فه‌رمانى داو له كونه‌ره‌شى زيندانئيان

په ستاوت. لهو گهرم و گورې بگره و بهره یه دا، یاقوب بهگ کورې سیدمه محمد بهگ پای کرد و خوی دهر یاز کرد. حه سمن بهگی مه محمودی - که ماکی گهر و سره سوډره که نهو بوو - به فرمانی نه سکه ندهر پاشا چهند کویله یه کی برد و کهوته شوین یاقوب بهگ که بیگریته وه؛ یاقوب بهگ زانی له بهریان دهر ناچی، خوی هاویشته مائی شاقولی بلیلان و لای وابوو هوزی پنیانشی په نای ددهن و ده بیاریزن و ده یکه نه وه به حاکمی هه کاری. شاقولی نه گهرچی نه مک خورده ی باوکی یاقوبیش بوو به لام نه مکدانی شکاند و زور نامهردانه بزووته وه. شاقولی و حه سمن بهگ ناشنا بوون؛ حه سمن بهگیش به ناواته وه بوو توی سیدمه محمد له سر زه مین نه مینتی. شاقولی قولی یاقوبی به دست و دایه دست حه سمن بهگ و نه سکه ندهر پاشا باب و کورې ههر له جی کوشتن. نهوسا زهینه له بهگی کرده وه ده سه لاتداری ولاتی هه کاری.

یاقوب بهگ سی کورې هه بوون: نولامه، سولتان نه محمد، میرزا.

نولامه بهگ نه گهرچی ده ولاتی هه کاریدا به شی نه درابوو، به لام له دیوانی سولتان مراده وه ناوچه ی خوی پی سپی را بوو. له پاشان نهویشی لی سینرایه وه و ده گهل عومری کورې هاتنه نهسته مبول و لهویش وه چونه ناو گزری کور و قول وه.

زهینه له بهگ کورې مه لیک بهگ

له پیشوودا لی دواين که زهینه له بهگ هه لیک دژی بابی ده جوو لاه و چه لیک بهگ سیدمه محمدی مامیدا ده چوو. نهویشی له بۆتان به سر هات که به سر هاته که مان گنپرایه وه. جا که له سایه ی پیاره تی ژنی به در بهگ له مردن خه له ست و گورې به ستوه و گهیشته وه هه کاری، بز ناماده کردنی کار و باری خوی که وتبووه جم و جوو و نیازی بوو به چیتته نهسته مبول؛ له نه کاو بیستی که وا پوستم پاشای وه زیر - که جی هانای نهو بوو - له سر کار لابراره. تهواویک ناهومیتد بوو. سه فهری نهسته مبولی چوو، نهشیده زانی چ بکا؛ لهو باره وه توویشی سر گهردانی بیوو. له پاش لیکدانه وه یه کی زور، هاته سر نهو بیسه که گیسر نه بی و به چیتته نیران و په نا به شاتو ماسب به ری؛ به لام وه ک تی گرتبوو وا دهر نه چوو. شای نیران سیدمه محمدی بهو نه دا و پرویکی خوشی نشان نه دا. ماوه یه که

بی‌دهره‌تان خولایه‌وه و کس ناوری وی نه‌دایه‌وه. به‌لام له پر د‌رووی پرووی به‌روودا کرایه‌وه و له ناو قزلباشاندا خه‌بر بلاو ب‌زوه که پوستم پاشاگه‌پراوه‌ته‌وه سمر کورسی وه‌زارت. نهم خه‌بره زهینه‌ل به‌گی بو‌وزانده‌وه و بلتسه‌ی دل‌ساردی کوژانده‌وه و به بی خ‌و گرتن و وه‌ستان، پرووی کرده‌ناستانه‌ی سولتان و لاشیپانه‌ی ده‌رگای ماچ کرد و خ‌وی گه‌یاند‌ه‌لای پوستم پاشا؛ که جیگه‌ی هانا و هاوارانی بوو. به‌لام نهو جاریش تیری سه‌ری کرد و نه‌پیکا. پوستم پاشا‌حاشای له د‌وستایه‌تی ک‌زن کرد و به مؤنیکه‌وه دواندی و به گیره‌گیر له باتی ولاتی هه‌کاری، ناوچه‌ی بوسه‌نه‌ی له ولاتی ر‌ؤم‌ئیلیسی پی‌ سپارد، که به ده‌رامه‌ته‌که‌ی ب‌زی. نیتسر ناچار له بوسه‌نه مایه‌وه تا چند شتیکی گرینگ لهو ماوه‌دا هاته کایه‌وه.

یه‌ک له‌وانه کوژرانی سه‌یدمه‌مه‌د بوو له لایهن میری میرانی وانه‌وه و به‌هانه‌که‌ش نه‌وه بوو که له پاش گیرانی قه‌لای وان، سه‌یدمه‌مه‌د له نیتوان شازاده‌سولتان مسته‌فا^۱ و شات‌وماسبدا نامه‌ی نالوگ‌ز کردوون و قسه‌ی ب‌ز یه‌کتر هیتان و بردوون و چند بوختانیکی تریشیان ب‌ز هه‌لبه‌ست و کوشتیان؛ دووه‌مینیان له کار به‌رکه‌نار کرده‌وه‌ی پوستم پاشابوو.

نه‌سکه‌نده‌ر پاشاتکای ب‌ز زهینه‌ل به‌گ کرد و له ر‌ؤم ئیلیسه‌وه گو‌زایانه‌وه ب‌ز وان و کردیان به جاسوس و زوانگیری خ‌ویان و ب‌ز ئیرانیان نارد. جارتیک لهو جارانه که زهینه‌ل له ئیران بوو، له لای سل‌ماس تووشی بایه‌ندور به‌گی برای خ‌وی هات؛ که نه‌ویش کاره‌که‌ی زهینه‌لی ب‌ز ئیرانیان ده‌کرد و به‌ره و خاکی عوسمانی ده‌هات. دوو برای جاسوسی دوو د‌وژمن به‌گ‌ز یه‌ک‌دا چون و بایه‌ندور شکا و زهینه‌ل چند پیاویکی لی به‌ دیل گرت و به دیاری ب‌ز وانی هیتانه‌وه. به‌و دیاری هاوردنه‌ی پاروی ده‌ر‌ؤنی که‌وت. نه‌سکه‌نده‌ر پاشاله به‌ر سولتان پاراوه که پاداشتی زهینه‌ل به‌گ به ولاتی هه‌کاری بداته‌وه و سه‌یدمه‌مه‌دیشی به کوشتن له ک‌وژ بکاته‌وه. سولتان هه‌موو داخوازیه‌کانی ب‌ز پیک هیتا.

۱- چیر‌ؤکی سولتان مسته‌فا ناوا بووه: دایکی سولتان سه‌لیم که ژنی سولتان سوله‌یمان بوو، ره‌قیبی ب‌ز کوری خ‌وی نه‌د‌ه‌ویسته ب‌ز سولتان مسته‌فای تی‌چاند‌بوو که پیلان د‌زی بابی ده‌ر‌ؤی و ده‌یه‌وی بیک‌وژ و هه‌ر نه‌ویش شا ت‌وماسبی هه‌لناوه هیتش بینیته‌وه سه‌ر عوسمانی. ده‌گه‌ل پوستم پاشاشدا یه‌له‌بوون. ژن و پوستم، سوله‌یمانان وا له هه‌ساندا کوره‌که‌ی خ‌وی بک‌وژ. سولتان چووه قورویه ب‌ز سه‌ردانی ک‌ور. ک‌وپش که ناگای له هیچ نه‌بوو، هاته پیتشوازی باوکی و هه‌ر گه‌یشته ناو خیته‌ت، و به‌ر شیرانیاندا و فراقی ره‌شیان لی بری. جه‌میل

زهینهل بهگ کراوه به فرمانپره‌وای ولاتی هه‌کاری و چل سالان نهو مه‌زنایه‌تیهی ههر به ده‌ستهوه بوو. جار و باره‌یهک به‌هائه‌دینی برای له جینگهی نهو ده‌کرا به کویتخای ولات؛ له پاشان نه‌ویش ههر به ده‌ستی زهینهل بهگ و سهیدی خانی کوپری، کوژرا و شرت و گوم کرا. زهینهل بهگ بی‌پهره‌لست مایه‌وه و له سهر ته‌ختی فرمانپره‌وایی هه‌کاری پالی دایه‌وه.

زهینهل بهگ چوار کوپری هه‌بوون: زاهید بهگ، سهیدی‌خان، زه‌که‌ریا بهگ و برابیم بهگ. زاهید بهگ سه‌رچه‌وتی ده‌گهل باوکی ده‌کرد و له پوی هه‌لنده‌که‌پرایه‌وه؛ له نه‌نجامدا بو جینگاکه‌ی پیتشووی باوکیان هه‌لداشت و له بوسه‌نه‌یان قایم کرد.

زهینهل بهگ فرمانی جینشینی خوی بو سهیدی به‌گی کوپری له سولتان ساندبوو؛ به‌لام سهیدی بهگ ههر به لای له سهر نه‌سپ گلا و جوانه‌مه‌رگ بوو. نه‌وجار فرمانی جینشینی به‌ ناوی زه‌که‌ریا بهگ کرا و پاشیسه‌پارد که له پاش مه‌رگی ناوچه‌ی نالباق به‌شی برابیم به‌گی چواره‌مین کوپری بی. سالی ۹۹۲.ک (۱۵۸۵.ز) سولتان مراد^۱ فرمانی به‌ عوسمان پاشای گه‌وره‌وه‌زیردا که نازربایجان بگری و به زهینهل به‌گیشیان پراگه‌یانند که هیرش به‌ریتته سهر ولاتی قزلباشان و له کوشتن و تالان دریتی نه‌کا.

له‌و سه‌روه‌نه‌ده‌شدا شاسولتان محمهد و همزه مه‌رزای کوپری له ته‌وریز بوون؛ خه‌به‌ریان بو هات که زهینهل بهگ گه‌بیشته‌ته مه‌رند. هیزیکی زوری تورکمان به فرمانی شای شیران به‌ره‌و زهینهل بهگ به‌ری کران. زهینهل بهگ و هه‌والانی تازه له تالانی ولاته‌کانی کرکر و زنوز و مه‌رند به‌ره‌و دوا ده‌که‌پانه‌وه و زهینهل بهگ ده‌گهل چند که‌سینکدا له نزیک کاروانسه‌رای ته‌لکی خه‌ریک بوون نویژی ئیواره‌یان ده‌کرد؛ تورکمان به‌ سه‌ریان دادان و ملیان ده‌به‌ر ملی یه‌ک نا و زهینهل بهگ و هه‌والانی کوژران و برابیم به‌گی کوپری به‌ دلیل گیرا.

هیندیک ماله‌ سه‌ید و خه‌لکی دیکه‌ی مه‌رند، ته‌رمی زهینهل به‌گیان شارده‌وه و دوا‌یی که عوسمانی ته‌وریزیان گرت، لاشه‌که‌یان له مه‌رنده‌وه برده‌وه جو‌له‌مه‌یرگ و له مزگه‌وتینکدا - که ههر زهینهل بهگ دروستی کردبوو - نیژرا. سولتان مراد فرمانی فرمانپره‌وایی هه‌کاری بو زه‌که‌ریا بهگ

۱- سولتان مرادی سه‌ههم له سالی ۹۸۲.ک (۱۵۷۴.ز) پا تا ۱۰۰۳.ک (۱۵۹۴.ز) حوکی کردوه. جه‌میل

تازه کرده‌وه و برایم به‌گیشیان به دراویکی زور له قزلباشان کرپه‌وه و ناردیانه سهر نارچمی ثالثاق.

زه‌که‌ریا به‌گ کوری زه‌ینمل به‌گ

دوو سال بوو زه‌که‌ریا به‌گ سهررداری مه‌لبه‌ندی هه‌کاری بوو. لهو کاته‌دا که جه‌عفرپاشای وه‌زیر، به سهر کاروباری ولاتی وان و نازربایجان راده‌گه‌یشت، دووزمانان دنه‌یان داکه بلی به پیی ری و شوینی نیسلام، ده‌بی ولاتی هه‌کاری بیته به‌شی زاهید به‌گ کوره‌گوره و له زه‌که‌ریا بستیندریته‌وه. لهو باره‌وه نامه‌ی بو سولتان نویسی و فرمانی بو ده‌رکرد و زاهید به‌گ هاته‌وه سهر ولاتی هه‌کاری. خه‌لکی ولاته‌که حمزبان له زاهید به‌گ نه‌ده‌کرد و فرمانیان نه‌برد؛ لیی راپه‌رین و ده‌گه‌لی به شهر هاتن و زاهید و کورپیکی لهو شه‌په‌دا کوژران.

جه‌عفر پاشاکه نه‌مه‌ی زانیه‌وه، فرمانی سولتانی بو مدلیک به‌گ کوری زاهید به‌گ له سولتان وه‌رگرت؛ که بیته جینشینی بابی. له‌شکرپیکی زوریسی له وان و ته‌وریزه‌وه په‌گه‌ل خست و چوونه جه‌سته‌ی زه‌که‌ریا به‌گ، که ده‌ری کهن و مدلیک به‌گی له جیگه دانین. زه‌که‌ریا نه‌یتوانی خویان له بهر بگری و هه‌لات و په‌نای به سیدی خانی فرمانه‌روای نامیدی برد.

سیدی خان وای به باش زانی که سولتانی عوسمانی له بنج و بناوانی کاره‌که ناگادار بکات. سه‌نان پاشای وه‌زیریش خوی کرده‌هاریکار و سهر له نوی فرمانیک له سولتانه‌وه ده‌رچوو که زه‌که‌ریا به‌گ بکریته‌وه مه‌زنی ولاتی هه‌کاری و بهو مرجه له جیگه‌ی جاران دابمه‌زریته‌وه که هه‌موو سالی سه‌ده هزار فلوری به ناوی دیاریه‌وه بو سولتانی عوسمانی بنیری.

مدلیک به‌گیان بو زه‌که‌ریا به‌گ ده‌رکرد و نه‌ویش له‌سهر داوای حکومه‌ت هاته نه‌سته‌مبول و نیازیشی وابوو به ههر نخیک بی‌ئو مه‌زنایه‌تیه به‌لای خویدا بچه‌رخینیه‌وه؛ به‌لام نازاری چاو‌قولکه فریای کهوت و بارگه‌ی پی له گوژستان خست.

له سه‌ره‌تای سالی ۱۰۰۵ ک (۱۵۹۶ ز) دانه‌بویه‌کراغای کویخای زه‌که‌ریا به‌گ - که پیی‌اوکی راست و دروست و سه‌رناس و که‌بخودا بوو - له نه‌نجامی دووزمانی کردنی سه‌خره‌دین ناویکدا کوژرا. نهو سه‌خره‌دینه‌ش چند سالیک بوو کاروباری زه‌که‌ریا به‌گی له پاته‌ختی ده‌وله‌تدا راده‌په‌راند.

چیرۆکی به کوشتدانی ئەبووبه کراغاش ئاوا بوو:

مندا لانی شاقولی بلیلان، به هۆی سهیغه دینی برازایانهوه، ناوچهی خۆی یان له دیوانی عوسمانیهوه درابوووه و دهسته بهری چهند مهرچیک بیوون. فهخره دین به رهه لستی نهو کورانهی شاقولی کرد و له لایهن دیوانی سولتان محمه مدخانیه خهزا که رهوه^۱، ناوچهی خۆی بۆ ههسهن بهگی کورپی سهیدی خان بهگی برازای زه که ریا بهگ وه رگرت. نهو کرده وهی نهو فهخره دینه سوو به هۆی دوزمندی و کینهی نیتوان نهو دوو بنه ماله که له سایهی که یه خودایهتی ئەبووبه کراغادا زۆریان نیتوان خۆش سوو. نیتیر لهو رۆژه وه لیک ده خهفتان و سیبه ری یه کتریان به تیر ده نگاوت.

برایم بهگ کورپی زهینه ل بهگ چهند جار لیک له شکر ی برده سه ر خۆی که داگیری بکات و سهیغه دین به گزیدا دهاته وه و ئاوا گه لیک خۆین پێژی که وته نیتوان و زۆر که س له هر دوولا به کوشت چوون. برایم بهگ هاواری بۆ زه که ریا بهگ ده نارد که لهو شه پرانه دا کۆمه گی پی بکا؛ به لām ئەبووبه کراغا لاگری شه ر و ناژاوه نانه وه نه بوو؛ نه یده و یست دوزمن و خۆینه خۆی بۆ ئاغای په یدا بن. ته و اویش ده ستیان به پرووی برایمه وه نه ده نا؛ به لām هیمدادی زۆر که م و روالته تی یان بۆ ده نارد.

سه نان پاشا کرابوو ه میری میرانی وان. زه که ریا بهگ ئەبووبه کراغای به دیاری و پیتشکی شه وه نارد به خێرهیتانی سه نان پاشا. فهخره دینی ناو براو به هه لی زانی که به لایه ک به سه ر نهو پیاوه باشه بیتی؛ ده گه ل هه سه ن بهگی کورپی سهیدی خاندان ریک که وتن و به شوین ئەبووبه کراغادا چوونه وان. هه ر دوو کیان ده یانزانی که سه نان پاشا کابرایه کی زۆر چاوچنۆک و پوول په رست و خۆپه یه؛ چوونه لای و له زمان زه که ریا به گه وه پیتیان گوت: بهگ ده لێ بۆیه ئەبووبه کراغا به دیاریه وه بۆ ناردوو ه که لیتی بیتزارم و ده مه وی له چنگی رزگار بسم. نه گه ر پاشانه و کابرایم له کۆل کاته وه من سی خه روار زێری به دیاری بۆ ده نیترم. سه نان پاشا که ناوی زێری بیست، وهخت سوو له خۆشیان زیه ر بکا. هه ر ئەبووبه کراغا هات گرتی و به بی

۱- سولتان محمه دی سیته م له ۱۰۰۳ وه تا ۱۰۱۴. ک حوکی کردوو ه. جه میل

هیچ پرسوفا کوشتی.

نیستا که سالی ۱۰۰۵ ک (۱۵۹۶ ز) یه زه کهریا بهگ له جۆله میترگی بنکهی خانه دان، فرمانداره و برابم بهگیش به سهر داهاتی نالباق رادهگا. به هومیتم له کرداری چاکدا سهرکهوتوو بن.^۱

۱- نه مین زهکی له هیندیک میژروانی دهگپیتسهوه که حکومتهتی ههکاری ههتا سالی ۱۲۶۴ ک (۱۸۴۵ ز) ههر ماوه و تا سالی ۱۰۴۹ ک (۱۶۳۹ ز) میر عیماده دین ناویکی له سهر بروه و به دواي نهویشدا چهند نه میریک هاتوون و نوره للا بهگی حاکمی بۆتان دوامین میری نهو بنه ماله بروه و له نهولیا چله بی دهگپیتسهوه که ههکاری میرنشینیکی زۆر بههیز بروه و هه میشه دههزار چه کرداری نامادهی هه بروه و دهسیتوانی له وهختی شهردا لهشکرکی په نجاههزار نهفهری ساز بکا. نیتر شتیکی تری وامان دهسگیر نهبوو که بهسهرهاتیان تا شه دهمانه بیته. جه میل

بەندى سىھەم

فەرمانرەوايىنى ئامىدى (عىمادىيە)

كە بە بادىنانى بە ناربانگن

خۆشپىژانى ديوە خانى دەنگ و باسان و چىرۆك بىژى بە سەرھاتى مېرخاسان، بۆمان باس دەكەن كە
بەنچەكەى فەرمانرەوايىنى ئامىدى بە گەرەبىي و سەرناسى دەگاتەو سەر بەنەمالەى پادشاكانى
عەبباسى؛ بەلام وردەكاران و زانىارانى لىزان، دان بەو مەبەستە دانانېن و لايان وايە ھەلبەستەيە و
تەنيا پياويك لە باپىرانى ئەو مىراندە - كە ئازا و گەرپناس بوو - ناوى ھەباس بوو. ئەوانەش خۆيان
بەو ھەباسەو ناساندووە و ناوەكەيان بەخۆو نووساندووە. ئەوانە لە رۆژى خۆيدا لە ولاتى شەمزىنانەو
بەرەو ئامىدى ھاتوون و بەرلەو ھەش كە ئەو كۆچ و بارە بگەن، قەلاى تارونيان بە دەستەو بوو كە سەر
بە شەمزىنانە. ئەو كەسەش كە دەپىشدا مائە خۆى لە شەمزىنانەو ھىناو تە ئەو ناو، ناوى
بە ھانەدەين بوو. بەو ھۆيەو ئەو بەنەمالەى كە لەو كەوتۆتەو، بە بادىنان ناويان رۆيشتووە. ئەو ھى كە
ھىچ گومانى تىدا نەبى ئەو ھى كە نىكەى چوارسەد سالا ئەو بەنەمالە لە ئامىدى فەرمانرەوا و
دەسەلاتدارن.

قەلاى ئامىدى قەلايەكى تازە ئىجادەو عىمادەدەين زەنگى - كە لە سەر مووسل و شىنگال والى
بوو - درووستى كەردووە. قەلا و شار لە سەر بەردىكى جەغزى و پان بنىات نراو و لە ھىندىك
جىگاوە ئەو كەئە گەرە بەرزى سەد گەز و لە برى لاو پەنجا ھەتا شىست و لە جى جىش بىست
گەزىك لە تەختى عەرزەو بەرزە. دوو چالاو لە ناو قەلادا لى دراون، ئاوى مەدرەسە و گەرماو و
جەماو ھى ناو دژە كە دابىن دەكەن و خەلكى شارىش بە مەشكە و كوندەو بارەبەران لە ھەندەران ئاو
دەكېشن و دەبىنە سەرەو.

زمانى دانىشتووانى ئامىدى و ئاكارىيان عارەبى و كوردى تىكەلاو و ھەموو خەلكەكەى بە
تىكراپى لە خواترس و خىرەومەند و چاكەكار و دەست بلاو. فەرمانرەوايىنى ئامىدى مزگەوت و

مەدرەسەيان زۆر بىنات ناوہ و مەلای زۆر زانا و بەناویانگيان بە سەرەوہ داناون و بە رېسەرى و نامۆزگارى بەھرى زۆريان بە خەلک گەياندووه.

ھۆزە گرېنگەکانى لای نامىدى يەكەم مزورى^۱ و دووم زىبارين. زى ناوى چەمىتکە لەو ناوہ و چونکە ئەو ھۆزە لە سەر کەنارى ئەو پرويارەن، بە زىبارى ناو براون. ھەر ئەو چۆمە، چەمە شىتەشى پى دەلین. چونکە ئەوئەندەخور و بە تەوژمە، ئەو ناوہى بەسەردا پراوہ.

ھۆزىكى دیکە لە نامىدى ناوى پادگانىيە کە ئىستە کوردەکان رېکانى پى دەلین و ھۆزەکان پەرورەرى^۲ و مەحەل^۳ و سیابروى و تىلى و بوھلى^۴ ش ھەر لەوى نىشتەجین. بوھل بە شىوہى ئەو ولاتە بە شىوو گەلى دەلین.

يەك لە قەلآ بەناویانگەکانى نامىدى قەلای ئاکرەيە کە شارۆکەيەكى بە لاوہیە و ھەزارودووسەد مالىكى موسولمان و جووى لىيە. قەلآکانى تىرىشى قەلای دھۆک و قەلای دىرن کە مىسرزادەکانى نامىدى بە سەريان پادەگەن. قەلای بوشرىش ھەيە بە دەست ھۆزى پادگانىيەوہیە و قەلادەو شووش و عىمرانى و بازىران^۵ یش قەلآن و بە دەست زىباريانەوہن.

ناوچەى زاخۆش ھەر سەر بە نامىدىيە و دوو ھۆزى کوردى لى ھەن: سەندى و سلىمانى^۶ و خەلک بە زاخۆ دەلین ولاتى سەندىيەکان. زۆربەى زانايان و ھۆزانانى کوردستان لەوتیوہ پەيدا بوون. لە رۆزگارى پىشىندا زاخۆ سەر بە نامىدى نەبووہ و حاکمى سەربەخۆى ھەبووہ. لە دواییدا -کە مەزنەکانى زاخۆ پى ھىز و کەنەفت بىوون- فەرمانرەوايانى نامىدى لە دەستيان دەرئىناون و خستويانەتە سەر ولاتى

۱- ئەمىن زەكى دەلى: ھۆزى مزورى لە بنەچەكەى مەيسورين كە لە رۆزگارى پاشا سناخريبي ئاشوریدا لەو ناوچە دەژيان. جەمیل

۲- ئىستە بە ناوى پەرورارى دەناسرین. ھەزار

۳- مەحلمى ھۆزىكەن عەرەبى و كوردى تىكەل داختون. ھەزار

۴- وئیدەچى ھۆزى بۆلى لەواتەبن. ھەزار

۵- زۆر وئ دەچى ئەمە بارزان پى و دەنووسیندا تىك چو پى. ھەزار

۶- ئىستە بە ناوى «سلىمانى» بەناویانگە. ھەزار

خۇيانەمۇە. ئىستاش يەكەن لە بىنچەي ئەمۇ كۆنە كاربەدەستانەي زاخۇ، ھەر ماوہ و يوسف بەگى ناوہ و لە لای حاكامنى جىزىرە دامەزراوہ.

ھىندىك لەوانەي كە لە بىنچەكەي بەھائەدىن، بەسەر نامىدى پاكەيشتون، ھەر ناويان بۆ ئىتمە نەزانراوہ و ئەوانەش كە ديارىن و ئاشكرايە - بە يارى خودا - بە شويتىن يەكدا دەياننوووسىن:

ئەمىرەينەدىن

لە پۇژگارى دىيادارى و خونكارى خاوەن شىكۆ، ئەمىرەيمورى كورەكانى و لە دەورانى شاپۇخ سولتانى كورە گەمورەيدا، فەرمانپەرەواي نامىدى ئەمىرەينەدىن بووہ و بە سەرىبەرزى و شانازى و بە كامەرانى و خۇشگوزەرانى پايبواردووہ و كاتى ئەمۇ پايبەلالايەي دۆست لاوتىنەوہي دۆزمن تاوتىنەوہ، پرووى كوردۆتە باغ و باغاتى بەھەشتەوہ، سەيفەدىنى كورى جىنگەي گرتۆتەوہ.

ئەمىرسەيفەدىن

لە پاش مەرگى مىرەينەدىن، مىرسەيفەدىنى كورى بوو بە جىنشىن، سايەي دادى ئەمۇ دادەگەرە، ھەممو كەسى گرتەوہ و بەھرى دەھندەيى ئەمۇ دلۇقانە، ھەممو ژان و كول و كۆفانى لە بىر ھەژاران بىردەوہ. كە ئەويش بەرەو سەراپەردەي نەمان لاي كىردەوہ، دوو كورى بە يادگار لە سەر شانۆي پۇژگار بەجى ھىشتىن: ھەسەن و بايرىك.

ھەسەن كورى سەيفەدىن

ھەسەن كرا بە جىنشىنى مىرسىتوہدىن و لە زەمانى فەرمانپەرەوايى ئەودا، پادشايانى ئاققۆزىنلوو (مەرەسپىيانى) لەشكىركىيان بە سەركرديەتى سولەيمان بەگ بىژەن نوغلوو نارد كە نامىدى داگىر بكا. سولەيمان ھات و توانى قەللى ناكرى و قەللى شووش بگرى؟ بەلام ھەرچى كىرد و كۆشى، ھىچى دەگەل قەللى نامىدى بۆ نەكرا و بە ناھومىدى دەستى لى ھەلگرت. لە دواي ئەوہ كە ئاققۆزىنلووكان لە ئارادا نەمان و پروو بە نەمان گلار بوونەوہ و سەفەوى جىگايان گرت، مىرھەسەن چووہ لاي

شائىسماعىل و گەلىكى رېزى و پايە بۆ پەيدا بوو.^۱

قەللى دەۋكى لە ھۆزى داسنى ساند و خستىيە سەر مەلبەندە كەي خۆي. ناۋچەي سىندىشى لە سىندى سەند و فەرمانرەۋايى سەربەخۆي پېشورى لى رېشەكەن كەردن. كەوشەنى ۋلاتەكەي زۆر بەولاولە برد و سەرزەمىنى قەلەمپەرى گوشاد و ھەراۋ كەردەۋە. كە خۇداي بى ھاوتتا ئەۋىشى لە سەرزەۋى ھەل كەند و بۆ مەلبەندى نەمانى بىردەۋە^۲، ھەوت نىزىنەي لە سەرزە دىنيا مان: سولتان ھوسىيىن، سەيدى قاسم، مرادخان، سولەيمان، پىرىداغ، مىرزاسەھمەد و خانئەھمەد.

سولتان ھوسىيىن جىگەي باۋكى گرتەۋە و بەم زوانە باسى خۆي و كوپانى دەكەم. سەيدى قاسم كوپىكى ماۋە ناۋى عدلى خانە. مرادخان نىزىنەي لە پاش بەجى نەماۋە. سولەيمان كوپىكى بە ناۋى شاپوستەم لى كەۋتەۋە. پىرىداغ كوپىكى ھەبوو. مىرزاسەھمەد كوپىكى بە ناۋى سولتان مەھموود لە پاش بەجى ما. خانئەھمەد كوپىكى ماۋە ناۋى شاپووسفە. بايرىك كوپى مىرسەيفەدىن كوپىكى شىتۆكەي ھەبوو كە قويا بەگ، كوپى سولتان ھوسىيىن، لە سۆنگەي ئەودا بەكوشت چوو.

سولتان ھوسىيىن

كوپە گەۋرەي مىرھەسەن و ھەلبۇزاردەي بىنەمائەي ھەباس، لە پاش مەرگى بابى بو بە جىنشىن و بە فەرمان و نىشانى جى بەرزى سولتان سولەيمان خان سەرفراز كرا و بەو ھۆيەۋە پىرۆزىيىي فەرمانرەۋايى لىكرا.

ئەو رېزى و قەدرەي لە سولتانى عوسمانىيەۋە لەو نراۋە، كەس لە كارىدەستانى كوردستان ۋاي بە خۆيەۋە نەدىۋە. پايەي لە دىۋانى دەۋلەتى عوسمانىدا گەشىتۆتە پادەيەك، ھەر كەس لە پىياۋماقۇلانى كوردستان كارىيان بەكەۋتايە دىۋانەۋە، دەباۋايە بەرپىسى ئەو بەكەن يان بىكەنە تىكاكارى خۇزىيان و ئەوسا بۇيان ھەلدە سوۋرا. دەيتوانى بى پەردەۋە لەمپەر ھەرچى ئارەزۋى با، پوۋبەرۋو بە سولتانى پابگەيەنى و بۆ ھەرچى رۋوى لى نابا، سولتان دلى نەدەشكاند و بۆي پىك دىنا.

سولتان ھوسىيىن زۆر دىندار و پارىزگار و زانا و زانادۆست و چاكەخواز و گەلخۇشەۋىست بوو.

۱- ئەم چۈنە لە سالى ۹۰۶.ك (۱۵۰۰.ز) دابوۋە. جەمىل

۲- سالى ۹۴۰.ك (۱۵۳۳.ز) مردوۋە. جەمىل

سویایی و رهشایی و گهوره و بچوک له سایه‌ی دادگه‌ری نه‌ودا حسابونه‌وه. بیمار و دهرده‌دار و دارا و نه‌دار، له خزمه‌ت کردنی نه‌ودا مله‌یان ده‌کرد و خژیان به قوریان ده‌کرد. هم‌مو شه‌وه‌کی و نی‌واران بۆره‌پیاگ و هه‌ژاران به نزا و لالانه‌وه له بهر خوا ده‌پارانه‌وه که سایه‌ی نه‌و فه‌رمانه‌وا سایه‌چه‌موره‌یان له سهر کهم نه‌کاته‌وه. ماوه‌ی سی سالی ره‌به‌ق زۆر به کامه‌ره‌وایی فه‌رمانه‌وایی نامیدی کرد و هومی‌دی ناواتخ‌وازان‌ی پیک هینا و سالی نۆسه‌دو...^۱ که بارگه‌ی به‌ره و به‌هه‌شت لیتنا^۲. پینسج کوری له پاش به‌جی مان: قویاد به‌گ، به‌یرام به‌گ، روسته‌م به‌گ، خان نیسماعیل و سولتان نه‌بووسه‌عید.

قویاد به‌گ کوری سولتان‌حوسین به‌گ

له سهر فه‌رمانی سولتان سه‌لیم‌خان^۳ قویاد له‌جی سولتان حوسین دانرا؛ پیاویکی سه‌رسۆفیلکه و نامان ده‌رویش هه‌لکه‌وتبوو؛ کابرایه‌کی بی نازار و دلنه‌رم بوو. شه‌وگاری به نویژ و شه‌نویژان پۆژ ده‌کرده‌وه و پۆژگاری به پاووشکار به‌سه‌ر ده‌برد. نه‌وی نه‌و سه‌ری لی ده‌رنه‌ده‌چوو دنیسه‌اداری و مشوورخۆری بوو. بۆ گوناھیتی بچوک سزای زۆر زلی داده‌نا؛ که‌چی له تاوانی زۆر گه‌وره چاوی ده‌پۆشی و سزای که‌م و بچووکیشی پی ره‌وا نه‌ده‌دیت. نیتر وای له خۆی کرد هم‌مو که‌سی ده‌ورو به‌ری له به‌ری وه‌پز بوون و خژیان لی ته‌کانده‌وه. خه‌لکه‌که به دل به‌یرام به‌گیان ده‌ویست و ویستیان نه‌وه بوو بچنه ژیر

۱- له نوسخه‌که‌ی چاپی پروسیه‌شدا دوا‌ی نۆسه‌ده‌که سپی ماوه‌ته‌وه. مردنی -وه‌ک له سهر ده‌رانه‌ی گومبه‌زه‌که‌ی نووسراوه- سالی ۹۸۴.ک (۱۵۷۶.ز) بووه. جه‌میل

چونکه قویاد به‌گ هه‌ر له پاش بابی سالی ۹۷۴.ک (۱۵۶۶.ز) به فه‌رمانی سولتان سه‌لیم بۆته حاکم، که‌وابی سولتان حوسین له ۹۷۴ دامردوه. عه‌ونی

۲- سولتان حوسین حاکمیتی زیره‌ک و زۆر نازا و به‌جه‌رگ بووه. زۆری به‌ره و سه‌ندوه و چوار سالانیش مووسلی له به‌ر ده‌ستدا بووه. زۆری خزمه‌ت به ده‌وله‌تی عوسمانی کردوه و له پیتناری عوسمانیاندا زۆری کورد فه‌وتاندوه و سالی ۹۴۴.ک هیرشی بۆ بردونه سهر شاره‌زور و ده‌گه‌ل تورکان گرتویه و بۆته هۆی له‌ناو چوونی ده‌وله‌تی نه‌رده‌لان. سالی ۹۶۰.ک بۆ عوسمانیان شه‌ری نیترانی کردوه و ته‌وریز و کوردستانی نازریایه‌جانی بۆ گرتوون و پیاوی خۆی تی به‌رادون و به ناره‌زوی خۆیان ملیان له تالان و پرۆ ناوه. جه‌میل

۳- سولتان سه‌لیم کوری سولتان سوله‌یمانی قانونی له ۹۷۴.ک (۱۵۶۶.ز)، تا برانه‌وه‌ی سالی ۹۸۲.ک (۱۵۷۴.ز) حوکمی کردوه. جه‌میل

دهستی نمو. بهیرام نمیتوانی بهریره کانی قویاد بکا و پرووی کرده قهزوتین و به دیدنی شانیسماعیلی دووم به ختموهر و به بهلین و لاواندنهوهی شاهانه سرفراز کرا.

هؤزی مزوری - که زؤر لایه نگیری بهیرام بهگ بوون - له بهر فرمانی قویاد چوونه دهری و شوپشیان کرد و له سهر کاریان لابرده و سوله ییمان کوپی بایرکی نامؤزازای قویادیان - ههر بؤ گالتسه - له جینگهی نمو کرده مهزنی خویان.

زهینهل بهگ فرمانپهروای هه کاری - که زؤر له قویاد بهگ دلپرسو - پیسوی خؤی ناردنه نیران و بایرام بهگی له زیندانی شاسولتان محهمه دیزگار کرد و هینایهوه لای خؤی. قویاد به هاتنهوهی بایرام زؤری ترس پرتیششت و حوکی نامیدی بهجی هیششت و بهرهو مووسل و شنگال پای کرد.

بایرام بهگ به نیازی مهزنایهتی نامیدی کهوته ری. سرداری بهناویانگ فهرهاد پاشای وهزیری عوسمانی که بهم کهینوبهینهی زانی، مهلبهندی زاخوی به فرمانیک به بایرام بهگ سپارد. قویاد بهگ لهو ترس و لهرزهدا له مووسلهوه هاته دیاربهکر و لهویشهوه خؤی گه یانده نهسته نیول؟ چاوی به سیاوش پاشای گهوره وهزیر کهوت و گلی و گازی خؤی له لا کرد. سیاوهش پاشا فرمانی فرمانپهروایی نامیدی بؤ نوی کردهوه و بهرهو نامیدی بهری کردهوه.

له پتی گه پانهوهی، که گهیشته قه لای دهوک، وای به باش زانی ماوهیهک لهویدا بمینیتتهوه و نازاوهچی و بهدفران دهگیر بخا و تو لهی خویان لی بستینیتتهوه و کهنگی نهیاری له سهر پینگه لابردهن، نهوسا به نارخه یانی بچیتته نامیدی و به یه کجاری پال داتهوه و بحه سینتهوه.

سوله ییمان کوپی بایرک - که باسمان لیوه کرد - ده گهل میرمه لیکی مزوری، کاکه و برالهی خویان کرد و کؤمه لیک دز و پیواکوژ و شهرفروشیان له خؤ کؤ کردهوه و هاتنه دهوهی قه لای دهوک و گه پریان ده قویاد بهگ هالاند. له بنهوه ده گهل دژداراندا پینک هاتن که دژی قویاد بن و لی گه پین بهریادی کنه. به دزی ده رگای دژیان بؤ کراوه و پیواکوژ پڑانه ناو قه لاهه و دهستیان به قه لاهو کردن کرد. قویاد بهگ و کوپتکی و کؤمه لیک زؤر له هاوده ستانی لهو شالاهه دا کوژران و شه خؤز به قه لاهه و ره بوون و هه رچی له بهرد نهرمتر و له بهفر گهرمتر بوو بردیان.^۱

۱ - نهم پروداوه سالی ۹۸۴ ک (۱۵۷۶ ز) پرووی داوه. جه میل

بایرام بهگ وهختی بهو کاره‌ساتهی زانی، به هه‌له‌داوان له زاخۆ ده‌رکوت و هاته‌وه نامیدی و ناو هۆز و خزمانی. سوله‌یمان بهگ و میرمه‌لیکی مزوری وایان دانا که بایرام بهگ به سهر ولاته‌که رابگات و نه‌ویش نه‌یده‌ویست له بیسر و بروای هۆز و تیره‌کان سه‌رپیتی بکا؛ خو‌ش و ناخو‌ش ملی داو هاته‌وه سهر کورسی فه‌رمانه‌وایی.

سه‌یدی‌خان و سولتان نه‌بو‌سه‌عیدخان کورانی قویاد بهگ به گریان و قورپیتوان پری ده‌شت و کیتوانیان دایه بهر و خو‌یان که‌یانه‌به‌ر باره‌گای سولتان مرادخان.

به‌یرام بهگ کورپی سولتان هوسین بهگ^۱

ده‌پیشدا نووکی خامه نه‌مه‌ی بۆ خستینه ناو نامه که: بایرام بهگ له ترسی قویاد بهگی برای، نه‌یکرا له نامیدی بژی و خۆی هاویشته بهر په‌سیوی شائیسماعیلی سه‌فه‌وی و زۆری پایه و مایه ده‌سکه‌وت. له پاش مه‌رگی شائیسماعیل، شاسولتان محمه‌دی برای - که کرابوه شا - به‌یرام بهگی ده‌دزا و هه‌زی له چاره‌ی نه‌ده‌کرد و زۆر به‌ دهرد و سزا هه‌لیداشته ناو قه‌لای «نه‌له‌مووت» و له گۆشه‌ی زیندانی توند کرد. زه‌ینه‌ن بهگ فه‌رمانه‌وای هه‌کاری، خۆی کرده‌تکا‌کاری و پاش کۆشش و ته‌قالای زۆر، توانی نه‌میرخانی والی ته‌وریز راست بکا و ده‌گه‌لی پیک هات که پینج هه‌زار فلوری به‌ ناوی دیاری و پینشکه‌ش وه‌رگری و ده‌گه‌ن شاسولتان محمه‌د پینکه‌وه به‌شی که‌ن و بایرام بهگی ناو قه‌لای نه‌له‌مووتی بۆ به‌رده‌ن و بینیره‌ لای نه‌و.

به‌ پینی بریاره‌که سه‌ودا سه‌ری گرت و زه‌ینه‌ن بهگ دراوی خسته ناو مشت‌ی پیاوی نه‌میرخان و نه‌وانیش په‌لی بایرام به‌گیان گرت و ده‌ناو له‌پی زه‌ینه‌ن به‌گیان نا و هینایه‌وه و هه‌ر وه‌ک له‌مه‌وه‌ر گوتمان، به‌یرام بهگ کرایه‌وه به‌ فه‌رمانه‌وای نامیدی و نه‌وه‌نده‌سه‌رداریکی به‌هه‌رده‌ار و پیاوچاک و دلپاک و گه‌لدۆست و پی به‌ودم و سایه‌چه‌ور و هونه‌روه‌ر بوو که به‌ خه‌یالی که‌سه‌دا نایه. ناوبانگی پیاوه‌تی و له‌ گه‌ل نزیکی و خو‌ین‌شیرینی نه‌و دنیا‌داره‌ به‌ختیاره‌ به‌ هه‌موو لایه‌کی‌دا ته‌نیه‌وه و

۱- له ژماره ۵۷۱۹ هجریه‌/خجاری به‌غدا له مه‌قالینکدا نووسراوه: نه‌و بایرام به‌گه سالی ۹۵۴ ک. (۱۵۳۸ ز.) له دایک بووه و شه‌ش سال حاکم بووه و سالی ۹۹۴ ک. (۱۵۸۶ ز.) کوژراوه.

گەشتەو بەر گوئی عوسمان پاشای گەورە وەزیری عوسمانی و سەرداری لەشکری سەر عەجەم و ئەویش دەم و دەست لە قەستموونییەو فەرمانی فەرمانرەوایی نامیدی بە سۆزکراوی بۆ نارد. لەو لاشەو سەیدی خان کۆری قویاد بەگ، دادی خۆی برەلای سولتان مراد و نووک و بەدی بەسەرھاتی لە بەردەم دانا کە چۆن ئەو ھۆز و تیسرانە لە باوکی راپەرپوون و چۆنیان سەری باب و برای بپیو و چۆنیان مالا و ناو مالا دزەپیو و سەریاریش بەیرام بەگیان بە سەر نامیدیەو داناو.

سولتان مراد دلای دایەو و فەرمانی نامیدی بەدیئەو بە سەیدی خان و بە فەرھاد پاشای سپارد کە دەبێ یاغی و نازاوەخوازن سەرکوت بکا و بەیرام بەگیش بکوژی.

فەرھاد پاشا بۆ ئەو کە بایرام بەگێ قوشقی نەکا و بێ قوہ و فرە دەگێر کەوێ، بۆ چیشتەخۆری نامیدیەکی بۆ نارد و زۆری بە بەژن و بالای ھەلگوت و پیتی راگیاندا کە ویستمان پتەرت بلاوتینەو؛ جا چونکە بە فەرمانی پیروزی شاھانە دەبێ نامیدی بۆ سەیدی خان بێ، ئەوا ئێمە ناوچەیی ھەسەنکیفمان بۆ خستێ سەر زاخۆ، کە تۆی پێ رابگەیی و تۆلەیی نامیدییمان بۆ کردووپیو. ئەمساڵیش دەگەڵ سوپای بیھاوتای عوسمانیدا دەچیە سەر گورجستان و ئەگەر گورجگوژ بێ و بتوانی لەو شەھەدا ناودەرکەیی و خزمەت بە پادشا بکەیی، لە گەرانیەو دا دلتسۆزی و نۆکەری تۆ بە خزمەت سولتان دەگەییەن و ئەگەر خوا ھەزکا فەرمانرەوایی نامیدیشت بۆ وەر دەگێنەو.

بایرام بەگی گیلۆکە و بەستەزمان، بەم چاپ و چوپیانە فریوی خوارد و دەستی لە فەرمانرەوایی ھەشت مانگەیی نامیدی بەردا و دوو دەستەکی نایە ناو پەنجەیی پۆلایینی سەیدی خانەو و پکیفی ھینایە و چوو ھەسەنکیف و لەویشەو خۆی کردە پیتشمەرگەیی لەشکری بیسەروینی سەرداری سەرکەوتوی عوسمانی و پروی کردە گورجستان.

کاتی کە لە گورجستانیش گەرایەو - ھەر لە پێدا - سەرداری ناوبراوا پاداشتی دایەو و لە قەلای ئەرزەرزەدا لە گۆشەیی زیندانێ رەشدا جیتگەیی بۆ کردەو! ئیتەر چی بە سەرھات، دوايي دەیزانین.

سەیدی خان کۆری قویاد بەگ

سولتان مراد ھەر لەو کاتەدا کە فەرمانی نامیدی بۆ سەیدی خان دەکرد، ولاییشی بۆ مییری میرانی بەغدا و شارەزووور و ھەموو خاوەن دەسلالتانی کوردستان نارد کە ئەگەر دنیابوو بایرام بەگ

سەری بۆ فرمانم نەچەماند و بە ئەنجامی نەگەیاندا و نامیدی نەدا بە دەستەوه، ئەوا هەمووتان گەلە کۆمەگی لێ بکەن و بچنە ویزەیی و بە زۆرەملی دەریبەرینن و سەیدی خانی لە جی دانین.

کاتی سەیدی خان گەیشتە مووسل، بایرام بەگ نامیدی بە جی هیشت و لە ناوەرێستەکانی مانگی قوریانی سالی ۹۳۳ ک (۱۵۸۵ ز) دا سەیدی خان بە کۆمەگی خالی -کە سولهیمان بەگی میری سۆزان بوو- هاتەوه سەر نامیدی و جیگەیی باوکی خۆی گرتەوه.

فرهاد پاشاکە لە سەفری گورجستان گەرایەوه و بارام بەگی گرت، ناردی بە شوین سەیدی خاندان و هینایە ئەرزەپۆم و دراویکی یەكجار زۆری بە ناوی بەخشش لێ وەرگرت و دنەیی داكە داوای خوینی بابی لە بایرام بەگ بکا.

داواكە خرایە بەردەمی شەرعەوه و خوینی قویاد بەگ بە سەر بایرام بەگ داسەپینرا و درایە دەست برازای باو کوژراوی و ئەویش سالی ۹۹۴ ک (۱۵۸۵ ز) مامی لە تۆلەیی باییدا کوشتەوه.

وا نیستا بۆتە یازدەسالێ کە سەیدی خان فرمانەرەوای نامیدییه و بگرە و بەردە و گیروداری ئەو ناوە هەر بە ویه و کەس ناتوانی پەل ببزیوی و کەس زات ناکا بلێ لەل.

ئەگەرچی هەتا ماوەیهك هۆزی مزوری زیری و زوریان دەکرد و ئاژاوەیان دەنایەوه، بەلام زۆر زوو لە دەمی دانەوه و هیندیکی لێ کوشتن و ئەویتری پام کردن و ناوری سەریتیچی دامرکاند.

لە راستیدا سەیدی خان لاویکە بەکار و هەلکەوتە و ئازا و بە دەست و دل و لەشکر و خەلک و خوا خۆشیان دەوی و لە سایەیی ئەودا کەوتووێ خۆشی و شادیەوه. هومێد وایە لە کاری چاکدا هەر سەرکەوتوو بی.^۱

۱- ئەمیسزەکی لەتاریخی دوول و ئەماراتی کوردی دا درێژە بەو باسە دەدا و دەئێ: وادیارە لەپاش سەیدی خان یوسف خان بۆتە فرمانەرەوای نامیدی و مەلیک ئەحمەد پاشای والی دیاربەکر هیرشی بردۆتە سەر و سالی ۱۰۴۸ ک (۱۶۲۸ ز) گرتویوه و لە دیاربەکر خستویوتە زیندانەوه و سەرانیەکی زۆری لێ ساندووه و بەری داوه. لە پاش ئەویش کۆرەکی بۆتە میر و زۆر دەسلەتدار بۆوه و سالی ۱۰۷۱ ک (۱۶۶۰ ز) دەهەزار سوار و دەهەزار پیسادی شەری هەبووه.

سالی ۱۱۱۲ ک (۱۷۰۱ ز) قویادپاشا میری نامیدی بووه. بۆ دامرکاندن شۆرشی موتەفیک -لە باشووری عێراق- دەگەڵ لەشکری مووسل و دیاربەکر هاتووه.

سالی ۱۱۳۸ ک (۱۷۲۶ ز) بارام پاشای گەوره کۆری زویتر پاشا کۆری قویاد پاشا کۆری ئەمیر سەعیدخان ←

→ کوری سولتان حوسین، به سمر نامیدی راگه‌بیشتووه؛ که سالی ۱۱۰۷ ک. (۱۶۹۹ ز.) له دایک بسووه و سالی ۱۱۳۸ ک. (۱۷۲۶ ز.) بۆته میسر و گه‌شهی زۆریشی به ولاته‌که‌ی داوه.

له پاش مەرگی نه‌ویش، سمایل پاشای کوری بۆته جینگری و ماوه‌یه‌کی زۆر له سمر حوکم بسووه. زۆر جار ده‌گه‌ل براکانی پینک هه‌لپه‌ژاون؛ که لیره‌دا باسی ناکری. سالی ۱۲۱۳ ک. (۱۷۹۶ ز.) مردووه و مرادخانی کوری بۆته جینشین و نه‌ویش ده‌گه‌ل محمه‌ده‌تیار و قویاد به‌گی برای خۆیدا - که حاکمی زاخو بوو - سالی ۱۲۱۴ ک. (۱۷۹۹ ز.) به‌شهر هات و والی مووسل ناوژی کردن.

سالی ۱۲۱۵ ک. (۱۸۰۰ ز.) له‌شکری عوسمانی چوه سمر نامیدی و قه‌لای ناکرییان له نامیدی دابری و دایان به قویاده‌گ و له نه‌نجامدا همر قویاده‌گ سالی ۱۲۱۸ ک. (۱۸۰۳ ز.) نامیدی گرت و سالی ۱۲۱۹ ک. (۱۸۰۴ ز.) هۆزی مزووری چونه سمر قویادپاشا و گرتیان و خستیانه گرتووخانه‌وه.

سالی ۱۲۲۰ ک. (۱۸۰۵ ز.) عه‌لی پاشای والی به‌غدا له‌شکرتیکی زۆری میرانی سۆزان و بابانی ناره‌ده‌سمر نامیدی و کورده‌کان له رینگه له ناو خۆیاندا تیکچوون. عه‌لی پاشا عه‌مه‌د پاشای جه‌لیلی والی مووسلی کرده‌سهریشک که حوکمی نامیدی به‌کی ده‌دا، بدا؛ نه‌ویش دای به‌عادلپاشا و خه‌لاتیشی کرد. که عادلش سالی ۱۲۲۳ ک. (۱۸۰۸ م.) مرد، زوییر پاشای برای کرا به‌کاربه‌ده‌ست و ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌گه‌ل والی مووسلدا شهر و همرای بوو.

که محمه‌ده‌ پاشای کۆره مییری سۆزان هیزشی برده‌سمر نامیدی، سمعید پاشای پی‌راده‌گه‌بیشت. دوا‌ی نه‌مانی محمه‌ده‌ پاشا، سمایل پاشای مه‌زنی پیتشووی عه‌قره هاتموه نامیدی و محمه‌ده‌ پاشا به‌یره‌قداری والی مووسلی خسته‌ته‌نگانه‌وه. محمه‌ده‌ پاشای گه‌وره وه‌زیر له‌شکری هینایه سهر و به‌رده‌ستی کرد و خستیه به‌ندیخانه‌ی به‌غداوه؛ که تا سالی ۱۲۶۹ ک. (۱۸۳۴ ز.) همرما و له‌زینداندا مرد. هیندیک ده‌لین له به‌غدا ده‌سه‌سهر بسووه و عه‌له‌په‌زا پاشای والی، چاویری کردووه و که‌ریه‌لاشی پی‌سپاردووه و له‌ویش لایراوه و هاتۆتموه به‌غدا و له‌مزگه‌وتی شیخ عومهری سوهره‌وه‌ردیدا مه‌ده‌سه‌یه‌کی گه‌وره‌ی دروست کرده‌وه و سالی ۱۲۹۲ ک. (۱۸۷۱ ز.) ههر له به‌غدا مردووه.

تاریخی مووسل ده‌لی: نووسه‌ریک تاریخی بادینانی نووسیوه و له‌گوندی زیرای لای نامیدییه. جه‌میل

بهندی چوارهم

فهرمانره وایانی جزیره

که نهویش ده کرین به سی به شهوه

له وتاری هیژا و بایی دار و بهنرخ و سەنگینی باوه پینکراوانهوه و له رووپه ره نووسراوی رهنگینی کۆنه پیاوانهوه وامان بۆ ده رکه وتوه که زنجیره ی بنه چه که ی فهرمانره وایانی جزیره سەری ئەو سەری به خالیدی کورپی وه لیدی هه والی پیغه مبه ره وه گیره.^۱

یه که م سەر وه ریتکی که له سەر تهختی فهرمانره وایی جزیره رۆنیشتوه، ناوی سوله یسمانی کورپی خالید بووه. سەر ده مایه که ئەو خانه دانه خودان پایه و مایه، دابوویانه سەر رچه ی نایینی یه زیده کان و پشتیان به رهوشتی ئەوانه وه دابوو؛ له گومراییدا ده سوورانه وه. به لام له ئەنجامدا خودای بهنده په ره ور بوو به ریتبه ریان و خستنیه سەر شه قامی نیسلامی راست و بوونه سونی مه زه هب و مزگه وت و مده ره سه ی زۆریان ناوه دان کرده وه و گه لیتک گوندی ناوا و قه وغا و زهوی و زاری به پیت و ریتزه و یان بۆ مانه وه و پاراستنی ئەو خانه ی خودا و فیترگانه ده قه به ن کردوه و وه قفنا مبه یان بۆ نووساوه.

هۆزی بوختی (بۆتی) که هۆزه که ی ئەوانه و له مه لبه ندی بۆتانه، بۆ نه ترسی و نازایی و مه ردی و نه به ردی ناو به ده ره وه ن و گه و ره و گسچکه و نه ناس و سه رناسیان ره شید و ده سه که ره وه ن و له مه دیدانداری و چاپک سواریدا له هه موو کورده ستاندا، هه ر ئەوان زۆر له سه ره وه ن. چه کی شه ریان له لا

۱- ئەم چیرۆکه درۆیه و چی به سه ر چیه وه نیه. خالیدی کورپی وه لید نه ک هه ر کورپی نه بووه، ته نانه ت میسرات گریشی نه بووه. نه گه ر مرده وه هه ر مولکتیکی له مه دینه دا بوویه تی، عه بدوللای کورپی سه لسه می کورپی عه بدوللا ده ستی به سه ردا گرتوه. ئەو جار خالیدی وه لید هه رگیز ریتی نه که وتۆته کورده ستان؛ هه ر هه تا عیراق هاتوه و له عیراقه وه گه رپاوه ته وه شام. من لام وایه ئەو هۆزه ی که نه مه یان بۆ خۆیان هه لبه ستوه، پاشماوه ی خالیدی (هالیدی یان کالیدی) بن که له باپیرانی که ونارای کورد بوون. به وه شدا ده ره که وه ی که هه تا ئەم دوا یانه ش هه ر له سه ر نایینی یه زیدی (یه زهانی) مابوون. ویش ده چی سه رۆک هۆزێکی پیتشوویان ناوی خالید بووی. خالیدی کورپی وه لیدیان پیت نازا بووه و لایان وابوو نه گه ر بلین سه ریه وین ده بنه نه چه یزاده. چه میل

نوشته‌ی سردلّه و نه‌سپی ره‌سن و کارامه‌یان به لاره گوتی سه‌رچله و شیسری جه‌وه‌ردار و ده‌بانی ناودار و نه‌سپی به‌کاریان پیّ له نان و ناو و به‌رگ باشتره. یه‌ک ده‌نگن و یه‌ک ره‌نگن و له رۆژی هه‌را و جه‌نگدا هه‌موو شان به شانی یه‌ک ده‌وستن و بز یه‌ک نامانج ریز ده‌به‌ستن و هه‌ر نه‌و هۆیه‌شه که به دوژمنانی خۆیان ده‌وستن و ریگیه‌ی سه‌رکه‌وتنیان لیّ ده‌به‌ستن و له ناو کوردستاندا ناویان له سه‌رووی ناوانه‌وه‌یه.

شاری جزیر شاریکی که‌ونا‌رایه. سالی حه‌فده‌هه‌می کۆچی، له رۆژگاری خوالیخۆشبوو عومه‌ری خه‌لیفه‌دا، نه‌بووموسای نه‌شعه‌ری و سه‌عدعه‌یاز -کۆپی عوسمان- به بی‌شه‌ر، نه‌و شاره‌یان گرتوه و سه‌رانه‌یان له خه‌لکه‌که‌ی ساندوه^۱. هیندی‌ک له هۆزه‌کانی عاره‌بی به‌نی ته‌غله‌ب -که له ده‌روویه‌ری جزیر بوون- سه‌ریان بز سه‌رانه نه‌نواند و مالی خۆیان رفاند و خۆیان گه‌یاند هه‌شام و په‌نایان به ولاتی رۆم برد و له‌ویوه په‌یامیان نارد که نه‌گه‌ر ناوی سه‌رانه بگۆین و پیتی بلین یارمه‌تی و کۆمه‌گانه، نه‌وا دینه‌وه و چیتان ده‌وی ده‌یده‌ین! نیمام عومه‌ر که نه‌مه‌ی بیسته‌وه فه‌رمووی: یارمه‌تیش هه‌ر سه‌رانه‌که‌یه؛ نه‌وان بیده‌ن و به‌هه‌ر ناوی‌ک ده‌یده‌ن لییان ورده‌گرین. واتا: چ سه‌ر له به‌رد و چ به‌رد له سه‌ر!

قه‌لای جزیره کرده‌وه‌ی عومه‌ری کۆپی عه‌بدولعه‌زیزه؛ که هه‌شته‌مین خه‌لیفه‌ی نه‌مه‌ویه و له دادگه‌ری و گه‌له‌په‌روه‌ری و دلۆقانی‌دا به عومه‌ری دووه‌مین ناسراوه.

له رۆژگاری ده‌سه‌لاتداری نه‌مه‌ویه‌کاندا نزیکه‌ی سه‌د ساڵ له سه‌ر به‌رزه‌کی مزگه‌وتان و له پیش هه‌موو نوێژاندا، پیش نوێژ و خودبه‌بیژان ناو و ناتۆره‌ی زۆر ناشیرینان له نیمام عه‌لی کۆپی نه‌بووتالب ده‌نا و ناوی هه‌سن و حوسینی خۆشه‌ویستی خویان به خراپه ده‌برد و جوین و پلاری ناشایستیان تیده‌گرتن. عومه‌ری کۆپی عه‌بدولعه‌زیز له رۆژگاری فه‌رمانداری خۆیدا نه‌و جنیودانه‌ی به‌ریه‌ست کرد و خه‌لکی له‌و گونا‌ه و تاوانه‌ پزگار کرد.

۱- له نوسخه‌کانی به‌رده‌ستاندا وا نووسراوه و له میژووی عه‌ره‌بانیشدا «عه‌یاز کۆپی غه‌نهم» نووسراوه؛ که‌وابی، په‌نگه‌ نووسرابی؛ به‌ سه‌عی (کۆششی) عه‌یاز کۆپی غه‌نهم. فه‌ره‌جوللا زه‌کی

قەلە و شارى جىزىر لە كەنارى رېووبارى شەتولعەرەب^۱ ھەلگەوتوۋە و لە كاتى لەھى ھاتىندا، ناۋى رېووبار دەبىتتە دووپاژ و قەلە و شار دەگرىتتە ھامىتېزى خۆيەۋە. بەندىكى زۆر گەۋرە لە لاي ژووروى قەلەۋە بە قىسل و بەرد ھەلبەسراۋە؛ بۆ ئەۋە نەگەر لەھى گور بىستىنى و زۆرى بىتىنى، زىيان بە قەلە نەگەينى. لە ھەمىۋ لارە پرد لە سەر بەندەكە كراۋە و خەلكى پىدا دەپەرئەۋە و بەۋە بۆتە دوپرگە و پىتى دەلئىن: جىزىرى عومەرىيە.

لە شارى جىزىر و دەۋرۋبەرىدا، گەلنىك دژى دژوار و ناۋچەى ھەۋا خۆش و سازگار ھەيە كە ئىمە لەم نامەيدا ھەر ناۋى چاردەقەلە و ناۋچە ۋە بىر دىئىن؛ بۆ ئەۋە خويىندەۋارى بەرپىز لە درىۋدادپىنمان ۋەرپىز و بەبىز نەبن. ئەمەش بەرپىز ناۋى قەلە و ناۋچەكانە:

۱- ناۋچەى گوركىل، كە لە سەر چىيى جوودىيە و دەلئىن گەمبەكەى نوۋح پىغەمبەر- دروود لەۋىش و لە پىغەمبەرى خۆشمان بى- بە سەرىۋە نىشتۆتەۋە. لەۋ ناۋچەيدا ھەوت تىرە دەژىن: (الف) شەھرىۋەرى (ب) شەھرىلى (ج) گوركىل (د) ئەستورى؛ ئەم چوار تىرە شىعە مەزھەبن. (ھ) نىۋىدكاۋن (و) شوور (ز) ھىۋد؛ ئەم سى تىرەش يەزىدىن.

۲- قەلە و ناۋچەى بركە، ھۆزى بركەى لىيە و ناۋى خۆيانىان لى ناۋە.

۳- دژ و ناۋچەى ناروخ، بە دەست ھۆزى ناروخەۋە و قەلەكەى لە قەلە ھەرە ھەلەمروتەكانى كوردستانە.

۴- ناۋچە و دژى پروز، سەر بە ھۆزى پروزە و ئەۋانىش سى لىكىان لى بۆتەۋە. (الف) جاستولان (ب) بەزم (ج) كرافان.

۵- دژ و ناۋچەى بادان، كە بە دەست ھۆزى گارسىيەۋەيە.

۶- ناۋچەى تەنزى، قەلەكەى بە ناۋى كەلھۆك ناۋ دەبرى و ئەۋىش ھەر ھى ھۆزى گارسىيە.

۷- ناۋچەى فىنىك، چوار ھۆزى لى دەژىن؛ لە باسى فىنىكدا دىمەۋە سەرى.

۸- ناۋچەى تور.

۹- ناۋچەى ھەيتم، زۆرىيە دانىشتوۋەكانى ئەرمەن و عىسايسىن و زۆرىيە دەرامەتى ھاكىمانى

۱- رېووبارى جىزىر لە پەناى دجلەيە. ھەژار

جزیر لەوی پەیدا دەکری. تیرە ی جلەکی لەوی نیشتەجین.

۱۰- ناوچە ی شاخ، خەلکی ئەوێش زۆرەیان نەرمەن و فەلەن و ھۆزی شیلدیش لەوێن. شاخ بە ھەناری چاک بەناویانگە.

۱۱- قەلای نەشاتل.

۱۲- قەلای نەرمشات، بە دەست ھۆزی براسی یەوہ و ئەو ھۆزە لە ھۆزە ھەرە بە ھێزەکانی بۆتانە و لە پیاوی چە کدار و لە سامان و دارا پیداکەسیان ناگاتی.

۱۳- قەلای کیوہر - کە قەمیزی پی دەلێن- ھۆزی گارس و قورشی پی رادەگەن.

۱۴- قەلای دیردە، لە ناوچە ی تەنزی ھەلکەوتووہ و ھیندیکیش عارەبی بە دەورەوہ ھەن؛ ئەوانیش طەری و سفان و بنی عبادەن. زۆریە ی نەرمەنەکانی ئەو ناوہش بە عارەبی داخیتون. ھۆزەکانی تری بۆتانیش ئەمانەن:

۱- دونبولی ۲- نوکی ۳- مەحمودی ۴- شیخ بزنی ۵- ماسکی ۶- رەشکی ۷- مەخنەھران ۸- پەیکان ۹- بلان ۱۰- بلاستوران ۱۱- شێرۆیان ۱۲- دوتوران.

ئەوی راست بی ئەمە یە کە ھۆزی دونبولی و مەحمودی زۆر لە مێژینەوہ لە جزیر پەریوہ بوون و ھەر وەک دەپیشدا پێرستم بۆ داناون. ئەگەر خوا یاری لە روپەری سێھەمدا سەریان دەدەمەوہ و باشتریان شی دەکەمەوہ.

وا ئیستاش دەست دەکەم بە گێرانەوہ ی سەربھوردی فەرمانرەوایی کوردی جزیر و لە خوا دەخوازم نیازم رەواکا.

سولە یمان کوپی خالید

وہک لە پێشدا لێی دواین، یەکەم کەسێکی لەو خانەدانە فەرمانرەوایی جزیری کردووہ سولە یسانی کوپی خالید بووہ. ماوہیەک ژیاپی بە کامەرائی رابواردووہ و کاتی مالاوایی لە جیھانی بی ییمان کردووہ، سێ کوپی بەجی ھیشتووہ کە ھەرسێکیان شیرین کور و ھەلبژاردەبوون و ناویان حاجی بەدر و میرعەبدولعەزیز و میرئەبدال بووہ.

میرعه بدولعه زیز له ناو براینیدا وهک مانگی چارده له ناو نهستیراندا دره وشاوه تهوه و هموو به جموه رتک له حاند نهو کشاوه تهوه و گوره بی همر له خزی وهشاوه تهوه و سهرزهوی به روخساری نهو گهشاوه تهوه.

نهستیره ی بهختی دهره وشایه وه همر کاری دهیکرد هزی ده دایه وه

بهم پیودانه له پاش نهمانی میرسلیمان، میرعه بدولعه زیز کرا به فه زمانهوا و نهویش حاجی بهدری برای نارده سهر ناوچه ی گورکیتل و ناوچه ی فنیکیشی به میرنه بدال نهسپارد. همرسیتک برا پیکهوه شانیان دابهر و سهر و بهریان به ولاتدا و رۆژگاریان به خوشی بهسهر دهرد و له گفتی یهک دهرنه ده چون و له برایتی باشدا کارامه بوون و بهسهر نه ده چون.

لکی په کلم

فهرمان په وایانی عه زیزان

میرعه بدولعه زیز سمرده میټک به حاکمی گوزهراندی و پیمیردی خودای لیّ سوو به میوان و بانگی کرده سر خوانی کوچ کردوانی جیهانی گوزهران و دهستی پیّ له دنیای په ست بردا و بر دیه مه لبه ندی هرمان و ههستی هوه. دوو کورپی به یادگار له پژگاردا به جی هیشت: سه یفه دین و نه میرمه جده دین.

میرسه یفه دین کورپی عه بدولعه زیز

میرسه یفه دین له جی باوکی کرا به جینشین. تهواو دایه سر شوپی شه باوه هیژایه و هه موو ناکاری به هرهداری شهوی په چاو کرد؛ دلی خه لک و یاریدهی خوی بز خوی کیشاو دلی که سی لیّ نه یشاو کول و که سهری له دل و سهری کلؤل و سهرکرزان تهرت و توناو بلاو کرد. کاتیکیش که بارگهی به ره و نه مان تیټک نا و دهستی مهرگ بهرگی کتیبی ژیانی لیټک نا، براکهی جی گرت هوه.

نه میرمه جده دین کورپی عه بدولعه زیز

له جی برا چاکه کهی کرا به فهرمان په ووا و شهویش وهک ده لټین: «شه نده له مهنده که متر نیه» له پاکی و چاکی و مشوور خوریدا له باوک و برای خوی تیپه راند. بۆتانی وا گه شه پیټدا که تهوس و توانجی ده به هشت ده گرت. دپرزهمانیټک به کامهرانی فهرمان په وایی کرد و پژژی ته مهن و ژینی که و ته خۆرنشین مهرگه وه و له ناسوی دنیای بیّ پژ ناوا بوو.

نه میرعیسا کورپی مه جده دین

شوینی بابی خوی گرت هوه و بۆ هه میسه نه م شیعه ری کرده سهرمه شقی ژیان که ده لیّ:

پاست و دلپاک و دادپهروه به تا هتا سهریلند و سهرور به

دهرگای ته‌بایی و خیرخوایی و دل‌نمایی و پاک‌ره‌وشتی - له سهر گازی پشت- به روی خه‌لکدا کرده‌وه. بز چاری دهرده‌داران و به سهر کردنه‌وی هه‌ژاران، گرژی له هه‌موو سهرداران برده‌وه. له هه‌موو ته‌مه‌نیدا که‌سی به خۆزایی دل‌مه‌ند نه‌کرد و قه‌ت هیچ بی‌سوچ و تاوانیکی توزکاله تاوانیکیش به‌ند نه‌کرد.

کاتی بلتسه‌ی ژبانی میرعیساش له نایسان که‌وت و ناوگل کوژان‌دیوه، به‌ری نه‌و شه‌نگه‌داره:

میربه‌دره‌دین کوری میرعیسا

نه‌و مانگی چاره‌دیه - که نه‌سپارده‌ی پیاوچاکان بوو- به تیشکی خۆی دلی ژێرده‌ستانی رۆشن کرده‌وه. هه‌ورینکی مانگی نایسانی به‌زه‌یی هه‌لگربوو. به نووزه‌و به‌خت و هاتی بز لیویه‌باران داده‌باراند. ده‌ستی به‌خشنده‌ی نه‌و هه‌توانیک بوو برینی دلی دل بریندارانی سارپژ ده‌کرد و توژی پی دینانه‌وه. فرمیسکی له چای گریاوی بی‌باو و دهریه‌ده‌ران ده‌سپریه‌وه. ده‌ستی ده‌ستدریژان و بالی هه‌نگاوه‌هاوژیژانی نارها و بی‌قه‌ری ده‌پریه‌وه.

کاتی چای تیری له دنیا‌ی چاونه‌زیر پۆشی، رۆله‌ی شیرینی میرنه‌بدال بوو به جینشینی.

میرنه‌بدال کوری میربه‌در

دایه سهر شوینی باب و باپیرانی و هه‌رگیز به موو لای نه‌دا و به لای هیچ نارهاوایه‌کدا لای نه‌کرده‌وه و قه‌وینتی و پاسپیری خانه‌دانی گه‌وره‌ی له بیسر نه‌برده‌وه.

کاتی نه‌ویش نالای فه‌رمان‌په‌وایی له مه‌ل‌به‌ندی نه‌ماندا چه‌قاند و به‌هه‌شتی بز خۆی ستاند:

میرعیزه‌دین کوری میرنه‌بدال

فه‌رمان‌په‌وایی بزتانی گرته‌ ده‌ست و له رۆژگاری نه‌ودا مانگۆکی ئالای نه‌میرته‌یمووری کوره‌کان تیریزی جیهانگیری به سهر زه‌ویدا په‌خشان کرد. وه‌ک مه‌ولانا شه‌ره‌فه‌دین عملی یه‌زدی له تاریخی زه‌فه‌رنامه‌دا نووسپویه: پادشای خاوه‌ن‌شکۆی بی‌سنوور، نه‌میرته‌یمووری کوره‌کان سالی ۷۹۶.ک (۱۳۹۳و ۹۴.ز) له دوا‌ی نه‌مه که به‌غدا‌ی نارامی داگیر کرد و قه‌لای تکریتی کاول کرد و هه‌موو

ناوچه و مهلبند و دژه‌کانی لهو ناوه خسته ژیر چۆكهوه، پروی کرده‌ماردین. له چه‌ملیک - که حهوت فرسه‌خی ده‌گه‌ل ماردین مه‌ودایه - نه‌میرعیزه‌دین حاکمی جزیره هاته خزمه‌تی و به رایخ پاموسانی ته‌یمور سرفراز کرا و پیتشکه‌ش و دیاری شایانی شانی ته‌یموری هیتابوو؛ له بهر چاری پانا و ته‌یمور به چاری بهزه و خۆشه‌ویستی لیتی روانی و ده‌سته‌به‌ریش بوو که نازوقه و تفاق بۆ له‌شکر بنیتری و نه‌وسا بۆ ولاتی خۆی گه‌رایه‌وه.

سولتان عیسا کاربه‌ده‌ستی ماردین هیتندیک په‌فتاری وه‌ها ناله‌باری ده‌ریاره‌ی چه‌کدارانی نه‌میرته‌یمور کردبوو که زۆر ناپه‌سندن و ناکرێ لیره‌دا باسی بکری. نه‌میرته‌یمور نیازی وابوو ده‌وری قه‌لای ماردین بگری؛ به‌لام له بهر زۆری له‌شکر و کهم له‌وه‌ری نه‌سپان، وای به باش زانی جاری واز لهو بیتی. پۆزی سی‌شه‌مه‌سه‌هشتی مانگی په‌بیعی دووه‌می نه‌و ساله له ماردین گه‌رایه‌وه و پروی کرده‌مووسل و له‌وتیه‌ خاوه‌ن شکۆی دل‌گوشاد پیایوی خۆی هیتندیک ساز کردن که دیاری و شتومه‌کی نایاب و گرانبایی بۆ خان و شازاده‌کان به‌رنه سولتانیه. کوردیک که ناوی شیخ و له هۆزی بوختی بوو، کاتی خۆی له چه‌ملیک ده‌گه‌ل میرعیزه‌دیندا به رایخ پاموسان سه‌ربه‌رز کرابوو؛ له لاواندنه‌وی شاهانه‌یشی به‌ش درابوو؛ تا نه‌و ساته ده‌ناو له‌شکری دنیاگردا بسو. نیزی خواست که ده‌گه‌ل کاروانه‌که‌دا بروا و به‌چیتمه‌وه مالی خۆی. نیزی وه‌رگرت و په‌گه‌ل کاروان کهوت و کاتی گه‌یشته ده‌وروبه‌ری جزیری، شیخ له راسته‌پێ لایدا و دیاریه‌کانی برد و خۆی کوتا شاری جزیره‌وه و په‌نای به میرعیزه‌دین برد.

نه‌میرعیزه‌دین په‌یمانیکێ که ده‌گه‌ل پادشای خاوه‌ن شکۆدا به‌ستبووی شکاندی و ده‌گه‌ل نه‌و به‌خت وه‌رگه‌راوه‌دا به‌ختی خۆی تیکه‌ل کرد و خۆی کرده‌شهریکه‌دز. پایه‌به‌ری خاونه‌شکۆ بۆ به‌لگه‌ پێ نه‌هیتستن دوو جارانی نارده‌لای میرعیزه‌دین که شیخ بۆ بگره و بینیره لام؛ نه‌وسا له گوناه‌ی تو ده‌بوورم. نه‌گینا هه‌رچی قه‌لا و ناوچه و دارونه‌دارت هه‌یه له ژیر سمی نه‌سپاندا تارومار ده‌بی. میرعیزه‌دین زۆری ده‌سه‌ختی قه‌لاکه‌ی راده‌دی و به تابه‌تی که ده‌یزانی ناوی پووباریشی له به‌رده‌ست دایه، گوئی نه‌دا فه‌رمانی ته‌یمور و شیخی به‌ ده‌سته‌وه نه‌دا.

نه‌میرته‌یمور پۆزی دووشه‌مه‌سه‌سیزده‌ی جیمادی یه‌که‌می نه‌و ساله، گرانباری به‌جی هیتشت و

هیرشی له نه کاوی بۆ کرد و هەر لهو شهووه دا هه موو له شکره که ی له ده جله په پراندهوه و ده به یاندا له شکرى هه همیشه سهر که وتوو وه که به لای له نه کاو و لافاوی به شالو ده وری جزیری دا و پزانه ناوه وه و هیچ سه عاتیکى نه برد قهلا و شاکه وته ده ست له شکر و دهس کرا به تالان و کوشتن و خوین پشتن و ویران و کاول کردن و ورده و یه خسیس بردن.

له جهنگه ی پشتوینیدا سهر بازیکی ته یمووری، عیززه دینی ده ست که وت؛ به لام نه یناسی و به لیدان و کوتان زۆری شت لى ساند و به ره له دای کرد. میر عیززه دین به هه زار گیپه و نیپه و ده ردیسه ری و له پاش سوو کایه تی به سه هاتنی زۆر، نیوه گیانیکی له مهیدان ده رکرد و بهر کوشتن نه که وت.

ده رباره ی نهو کاره ساته خه لکی جزیر شتیکی تر ده گپه نه وه و ده لاین نه میر ته یموور ده پیشدا زۆری نه میر عیززه دین خۆش ویستوو و ته نانه ت شه تر نه جیشى ده گه ل له یستوو و گه لیکى وه بهر دل که وتوو و هۆگری بووه. پرووی لیتاوه که بۆ سه فه ری شامیش ده گه لى بی. به لام چونکه هه موو سالتیک پادشایانی شام دراوی زۆریان بۆ نه میر عیززه دین برپوه ته وه، خۆی لهو سه فه ری عه ره بستانه یواردوو و نه میر ته یموور له سه ره نه وه لى تووپه بووه؛ فه رمانی تالان و کاول کردنی جزیر و بۆتانی ده رکردوو.

نه میر عیززه دین له ناو هۆزی نه روخیدا ماته ی هه لگرتبوو زۆر به په ریشانی و شپه زه یی پرایده بوارد و به پرووتی و که ساسی سه ری نایه وه.

میره بدال کوری میر عیززه دین

له پاش بابی هاته سه ره حوکم و سه ره به رستی هۆز و تیره کانی ده کرد و زۆری پس نه چوو که مردن هیرشی له نه کاوی کرده سه ره و له دنیا یه ی برده ده ر.

۱- نه میر ته یموور سالی ۸۰۳.ک (۱۶۰۰ ز) به ره و شام چوو. جه میل

میرنیراهیم کوپی میرنهدال

له جینی میرنهدال کرا به فرمانبرهوا و ماوهیهک دنیا داری کرد و خوا چیدی پی رهوا نهدی و دایه دست مهرگ و له تهختی گۆردا جینگهی بۆ کرایهوه. شهویش سی کوپی له جینگه مایهوه: میرشهرهف، میربهدر، کهک محهمهد.

میرشهرهف

هیندیکی مهزنایهتی کرد و بهرهو مهلبهندی نهمان پتی داگرت و براکهی جینگهی گرتهوه.

میربهدر

ماوهیهکی زۆر سهرداری کرد و نهوسا پرووی له دنیا وهرگیرا و کۆچی یه کجاری کرد و سی کوپی له پاش بهجی مان: میرشهرهف، میرمحهمهد، شاعهلی بهگ.

کهک محهمهد کوپی میرنیراهیم

له پاش نهمانی براکانی فرمانی جزیر کهوته بهردهستی نهو و ههر له رۆزگاری شهویشدا هسهن بهگ ئاققۆینلوو (مهیره سپیانی) هیرشی هینایه سهر ولاتی بۆتان و داگیری کرد و ههمووی ویران و خاپوور کرد و زۆریه پیواوه گهورهکانی بۆتانی له ناو برد.

کهک محهمهد دهگهڵ میرمحهمهد و شاعهلی برازایدا بهدیل گیران و کۆت و پیوهندیان خرایه پی و پیلهوه و بردیانه عیراق. ولاته که به خروپری کهوته دست ئاققۆینلووی تورکمان و شهوانیش دایانه دست چلهبی ناویک که بۆ نهوانی به سهر رابگات. ئیستاش وهچی نهو کابرایه له ناو تورکماندا به چلهبی لوو ناو دهبرین.

چلهبی پیاویکی لیزان و به مشوور بوو. سههندهو زهرندهیهک بوو کهس نهیده توانی سهر بزێوی بکا و پشیتینی بنیتهوه. جزیر ههر دهبر دهستی چلهبیدا بوو ههتا نهو سهردهمه که نه میرشهرهف کوپی میربهدر ولاته کهی له ژێر چنگالی ئاققۆینلووه کان پرزگار کرد.

میرشهرهف کوری میربهدر

لهو دهمانه‌دا که کهک محهمه‌دی مامی و میرمحهمه‌د و شاعه‌لی برای له لای شاق‌قۆینلووانه‌وه به‌دیل گران، میرشهرهف خۆی پزگار کرد و به نه‌ینی ده‌ژیا؛ تا نه‌و کاته که پۆژی به‌ختی شاق‌قۆینلوو که‌وته زه‌رده‌په‌ری نه‌هات و شه‌وه‌کی کامه‌رانی نه‌و تورکمانانه شه‌وه‌زه‌نگی چاره‌په‌شی به‌ سهر داهات. وه‌ک گوتویانه:

یه‌ک که‌ساس و هه‌ناسه‌سارد ده‌مری یه‌ک به‌ شادی ده‌چیت و جیی‌ده‌گری

که‌م‌که‌م په‌له هه‌وری چلکنی زۆرداری تورکمانی دوژمن، به‌ری عاسمانی کوردستانی به‌رده‌دا و به‌ره‌و نه‌مان ده‌په‌وی و که‌ویه‌به‌فری داگیرکه‌ری بی‌ به‌زه‌وی، به‌ هه‌لمی ئاه و نزووله‌ی هه‌ناسه‌ساردان ده‌توایه‌وه و به‌ زه‌ویدا ده‌چۆرایه‌وه و نه‌ستیره‌ی هاتی میرشهره‌فیش پۆژه‌پۆژ به‌ خۆدا ده‌هات و ده‌په‌ده‌م تیشکی ده‌نگاوت و گاویه‌گاوت تریفه‌دارتر له‌ ناسۆی ژیاندا ده‌ده‌وه‌شایه‌وه.

نه‌وانه‌ی که له‌ چنگالی مه‌رگ قوتار ببوون و له‌ بۆتان به‌ تایی گیان پزگار ببوون، له‌ ده‌وری میرشهره‌ف کۆ ببوونه‌وه و به‌ هومیدی نه‌و پۆژه ده‌ژیان که هه‌لیکیان بۆ به‌خسیتته‌وه و داگیرکه‌ر له‌ کوردستان ده‌به‌کرتته‌وه و نه‌و ته‌می نه‌گه‌ته به‌په‌وتته‌وه.

له‌ پاش سی ساڵ ناهومیدی و ده‌سته و نه‌ژنۆیی و گرده‌نشینی، ده‌رفه‌ت هاته‌وه و پۆژی کورد هه‌لاته‌وه، که مه‌یدانی مه‌ردان گه‌رم کاته‌وه.

میری جوانمیر وشپۆر، له‌ لان هاته‌ده‌ر و خاوی خۆی ده‌رکرد و تاویدا دوژمن و به‌ خه‌نجه‌ری زگدر و شیریی سه‌رپر، که‌وته گیانی دوژمنانی کوردستان و پیتی دادان و ملی بادن و له‌ به‌رخۆی پادان و ناسه‌واری نه‌یاری به‌یه‌وه و په‌له‌ی نه‌نگی دیلی به‌ خویتی داگیرکه‌ر سه‌په‌وه و ئابرووی خۆی و هۆزه‌که‌ی کپه‌وه و زۆر به‌ شانازی و سه‌ربلندی هاته‌وه سه‌ر ته‌ختی جزیر و فه‌رمانه‌په‌وایی باب و باپیرانی سه‌نده‌وه. هه‌ر له‌و سه‌روه‌نده‌شدا که‌ک‌محهمه‌د و شاعه‌لی و میرمحهمه‌دی مام و برای، له‌ به‌ندی تورکمانان خۆیان پزگار کرد و هاته‌نه‌وه جزیر و بوونه‌ پشتیوانی میرشهره‌فی پاله‌وان.

له‌و سه‌رده‌مانه‌دا که شانیسماعیلی سه‌فه‌وی سه‌ری هه‌لدا و هه‌ردوک عیراق و نازربایجانی له‌ چنگ تورکمانان ده‌ره‌یتنا و پادشایه‌تی ئیرانی بۆ چه‌سپا، به‌ هه‌وای زه‌مینگیری به‌وه‌نده‌وه گیر نه‌بوو؛

پتوه چوو، دیاربه کر و مووسل و شهنگالیشی گرت و نهوسا لهشکری گرانى نیرانى بهخړى ناردهسه ر جزیر و دهگژ میرشهره فى راکرد. میرشهره ف لهو کیتوانه نه بوو به ره شه با له جى هه لکه نن. زه بریکى له عه جهمدا، گيژ و وړى کرد و به سه رسورماوى له بهرى هه لات و جارتيك و چهند جارتيكى دیکه شه ناسويان په پړاند و گه پړيان تى هالانده وه و هه موو جاريش له پيشوو پيستر دهيدراندن و دهيشکاندن؛ ته نانه ت هه ليك له ته نيا شه پريکدا که له بهر ميرشهره ف به زين، هه زاروچه وسه د قزلباش له خوړيني خوړياندا گه وزين و يه کجار زوريشيان لى به دليل گيرا.

جارتيكى تر خان محمه مد نيستاجلوو، ميرى ميرانى دياربه کر و قه ره خانى برابى، لهشکرى قزلباشيان دهنگ داو هاتنه جهنگى ميرشهره ف. نهو جاره شه به دهردى پيشوو چوون و زور شپرزه بوون و به سه رى شكاو و هيچى نه ماوه به په له پرووزه خوړيان دوور خسته وه و برينى خوړيان دهلسته وه!

شاهم جار ته واو غه زرى بوو؛ هه ميسان بژ جارى سيهه مين لهشکرى زور و زه به نده وه هه موو پياوى دهسکه ره وه و هه لېژارده ي پاسه وانانى تاييه تى شايى و چه کدارى نامدارى تريش کو کرانه وه و به سه رکردايه تى يه کانه ي قزلباشان يه کان به گتکلوى سه ره ک پاسده رى شا، له هه مه دانه وه به ره و جزير هات و پتو سپيرا که ده بى به بى سه رى ميرشهره ف نه گه پريته وه.

لهو شه ره شدا خوداى بانى سه ر دهه اناى ميرشهره ف هات و وهك خوړى فه رمويه: «چهند کو مه لى کم به خواستى خودا به سه ر کو مه لى زوردا زال بوون!»
يان وهك گوتويانه:

خسا هاريكارى، نهوانه ي پياون با که ميش بووين، زوربان پاوانون

پاله وانانى كوردى بو تانى - که وهك پلنگى زامدار و ورچى برچى و شيرى نيرى ناوشكير و لپره وارن، تامه زروى هارپنى تيسكى نه ياران و تينسوى خوړينى ناله بارانن و له جهنگدا وهستان و به دهسته وه دان نازانن - زور گورج و گو لانه دهورى ميرى خوړيان گرت. سه ر له سه ر دهست و دهست له بان ده بان و گوى له سه ر ههست و مهستى مهيدانى مهيدان، زور به گوپ و تين و دل پر له كين، بوونه په روينى ناسينن و له سه ر دوژمن بوونه له مپه ر و بهرانبه رى وهستان و پريزان بهست.

قزلباشیش لهولاره پرویه پرویان بزووتن و تینک ههله نگووتن و ههوله ههله متی بویرانی کوردستان کاریکی پینکردن به داستان بگه پرتتهوه. هیند به دهست و برد وزا قیان بهست و دهستی خویان وه شاند، قزلباشیان شاش کرد و تاساندیان و بویان نه کرا بیتنه دهست و سهرکه وتیان له دهست داو شکستیان دهست کهوت.

به همر لایه کدا لات ده کردهوه همر لای کوردی شیرین کردهوه بوو دهیگورپاند و دهیدرپاند و نهیده دۆرپاند و همر قزلباش بوو دهیه ژپاند و دهیه ژپاند و به پروت کراری و به لهشی خویناوی لهو شهرگه پان و بهرینه دا، یک به مهیدان تسخیل ببوو. هیشتا جه هه نده می شهر تهواو نیل نه درابوو که قزلباشه ماوه کان به پاشدا کشانهوه و له جیاتی جزیر قووتدان، خوین پشانهوه.

نیتر همر نهو شکانه بوو که پینی شکان و تازه بپرایی - بپرایی ههتا سیبهری میرشهرهف له سهر دنیا مابوو، عه جه می قزلباش پروی نه کردهوه جزیر و ده می بۆ نهو بقهیه نه برد و به خه یالیش ناره زووی گرتنی جزیری نه کرد.^۱ نه میرشهرهف نه مجار به دنئیایی له سهر کورسی فرمانپه وایی جیتی گرت و ههتا ما همر به سهر بهرزی و نازایی ژیا و له نه جامدا بارگه و بنه ی بهرپی کرده ناوجهرگه ی سهرخوشانی شاری خاموشان و له به ههشتی خودا، له نه زمی پیای مهرد و نازادا جینگه ی بۆ کرایهوه.

شاعه لی به گ کوری میربه در

که میرشهرهف له سهر دنیا نه ما، هۆز و تیره کانی بۆتانی شاعه لی به گیان به په سندن زانی که فرمانپه وایان بی. نهویش قهلا و ناوچه ی فنیکه به میرمحه مده ی برای نه سپارد که به سهری رابگا.

له کاتیکدا که پیاهه گهوره کانی کوردستان خویان له دهسک نابوو که به تینک پایی بچنه ته وریز و خویه و خویان بکه نه دۆستی شای نیتران و بچنه ریزی کاربه دهستانیه وه؛ شاعه لی به گیش به بی نهوه بییری لی بکاته وه و لیکه داته وه و بییتته وه بهرچاوی که بۆتانی چیان به سهر له شکره نیتران هانیوه و چ دهردیکیان له دهست برا و خزمی نهو دیوه و چهندیان خوین له سهریه تی، همر به ده بده به و

۱ - نه هیرشانه له سالی ۹۰۸ هتا ۹۱۷. ک (۱۵۰۳ هتا ۱۵۱۱ ز). دابوون. جه میل

تهتته‌نهی ناغایانی کوردستان و به زرم و کوت و زه‌نا-زه‌نای بهره‌ست و کوئخایان، بای ره‌گوی کهوتن و هم‌موو پایدووی له بیر برده‌وه و ره‌گه‌ل کهوت و وئرای دوازده‌کس له سه‌ناسانی کوردستان، پرووی کرده‌باره‌گای شانیسماعیلی سه‌فه‌وی و به ده‌ستی خۆی، خۆی به داوتوه کرد.

نه‌گه‌ر شاعه‌لی چاوی نوقاندبوون و خۆی نه‌ده‌دی، شانیسماعیل چاوی لیک نه‌نابوو؛ نووک و به‌دی کاره‌ساتی له بیر مابوو. نه‌و برینی بۆتانی له قزلباشیان کردبوو ببوو تیراوی ره‌شه و کیم و زووخواوی ده‌ده‌لاند. برای میرشهره‌ف به پیتی خۆی هاتوو ده‌لی تۆلم لی بکه‌نه‌وه؛ چۆنی ده‌سه‌ره‌وه ده‌چی؟

هیتشتا میر و به‌گله‌ری کوردان ته‌واو رۆژباش و سلایان وشکاوی نه‌هاتبوو که قزلباش تییان وه‌رووکان و له جیاتی خه‌لات و نیشان، به کۆت و زنجیریان پازاندنه‌وه و له زیندانی تاریکیاندا پازاندن.

له پاش ماوه‌یه‌ک زیندان کیشان، هه‌ر یه‌که به جۆرتیک له زیندان به‌ردران و شاعه‌لش وه‌ک نه‌وان رزگار کرا و به‌ره‌و جزیر گه‌راپه‌وه^۱. نه‌و ماوه‌ی که نه‌و له زینداندا چله‌ی ده‌کیشا، شانیسماعیل جزیری دابوو ده‌ست ئولان به‌گ برای خان محه‌مه‌دی نیستاجلووی والی دیاربه‌کر. شاعه‌لی به‌گ به یارمه‌تی هۆزه نه‌به‌زه‌که‌ی خۆی په‌لاماری سه‌ر ئولان به‌گی داو پاری نا و جزیری سانه‌وه.

له پاش نه‌وه شاعه‌لی ده‌گه‌ل میرشهره‌ف‌خانی بدلیس بوو به هاوپه‌یمان و هه‌ر دوولا وایان به‌باش‌زانی که سه‌ر وه به‌ر باری سولتان سه‌لیمی عوسمانی^۲ بێتن و نیتتر دان به قزلباشاندا نه‌هیتن. وه‌ختی خۆیان کرده‌دۆستی عوسمانی، هانی سولتان سه‌لیمیاندا که دیاربه‌کر و نازربایجان و نه‌رمه‌نستان له قزلباشان بستینی.

شاعه‌لی دواي نه‌وه که چه‌ندیک فرمانه‌واپی کرد، له دنیا مالاوایی کرد و به په‌حه‌مت چوو. چوار کوپی بوو: به‌در به‌گ، ناسر به‌گ، که‌ک محه‌مه‌د، میرمحه‌مه‌د.

به‌در به‌گ جینشینی باوکی بوو، کورانی ناسر به‌گ و که‌ک محه‌مه‌د - که رۆژگاریک له جزیردا

۱- له پاش شه‌ری چالدریان - که سالی ۹۲۰.ک (۱۵۱۴.ز) له نینوان ئیتران و عوسمانیدا پرویدا و ئیتران تی شکا-

شاعه‌لی پاش سی سال زیندان کیشان به‌ردراوه. جه‌میل

۲- سولتان سه‌لیمی یه‌که‌م کوپی سولتان بایه‌زیدی دووم، باوکی ده‌رکراوه و سالی ۹۱۸.ک (۱۵۱۲.ز) کراوه‌ته پادشا.

سەردار بوون- لە نۆرەى خۆياندا باسيان دەكرى له مېرمەدەيشەوه سلیمان بەگ بەجى ماوه؛ كورپكى زۆر نازى و پەشیدەو ئیستاش ھەرماوه.

بەدر بەگ كورپ شاعەلى بەگ

لە پاش نەمانى باوى لە سەر تەختى فەرمانرەوايى جزيرى جىگىر بوو. لە سايمى دادگەرى و ھونەرورەرى خۆيەوه بۆتانى ئاوەدان و خودان پييت و برەو کرد و ھيمي سەردارى و دنيادارى خۆى قايم و پتەو کرد و نزیکەى ھەفتا ساڵ بە سەربەستى و بى بەرھەلست بە مەزنایەتى گوزەراند و کار و بارى راپەراند. لە ھەموو دەورانى پادشایەتى سولتان سولەيمان خاندا -ھەر لە سەرتایەوه تا برایەوه- خزمەتكارى دۆسۆزى ديوان و ھەميشە و دايم گوى بە فەرمان بوو. بۆ سەفەرى وان و تەوريز و گرتنى بەغدا و عیراقى عەرەب، دەگەل خۆيدا بردوو و ھيچ کاتىك لە خۆى ھەلناواردو. بەو لە سولتان نزیکە ھەوايەكى لى پەيدا ببوو، لای وا بوو نازى بە سەر ديوانى عوسمانیەوه ھەيه و ھەرچى بيكا لى ناپرسنەوه. دوو کارى زۆر نالەبارى کرد کہ ھەم سولتان و ھەم پوستم پاشای وەزیريشى لى رەنجان. يەكەم کارى نابەجىيى ئەوه بوو خونكاران و سەردارانى کوردستان -کہ شەرى ئيزانيان بۆ عوسمانيان کردبوو- گەرپاوبونەوه؛ دەبايە بچن دەستى سولتان ماچ کەن و ئيزنى چوونەوه مالى لى بخوازن. جا چونکہ لە کۆرەكەدا سولتان حوسینى حاکمى نامیدی وەلاى سەرووى بەدر بەگ خرابوو، لە سەر ئەوه بەدر بەگ تۆرا و دەستى سولتانى ماچ نەکرد و بە بى ئيزن خوازی، لە بەغدا دەرکەوت و ھاتەوه جزير.

کردهوه بى جىکەى دیکەشى ئەوه بوو زەينەل بەگى ھەکارى بە ھاریکارى پوستم پاشای وەزیر، بۆ وەرگرتنەوى ولاتى خۆى لە ناستانەوه بەرەو ماڵ دەھاتەوه. بەدر بەگ ھیندیک پياو کوژى خوينمى ناردەسەر پى و پىگەى لى گرت و وەك لە مەو بەر باسمان کرد پياو کانى کوشت و زەينەل بەگ خۆشى زۆر بە بریندارى لە دەشتى شەرگەدا بەجى ما. لەوساوه پوستم پاشاچارەى بەدر بەگى دەدزا و بە دزیەوه خەرىكى بنگۆل کردنى بوو. جا کہ جارى دووھم پوستم پاشا کرایەوه بە وەزیر، تەگبىرى لە ھەلداشتنى بەدر بەگ کردەوه. ناسر بەگى براى دندا کہ داواى مەزنایەتى جزير بۆ خۆى بکا و بۆ ئەو

مه‌به‌سته خژی بگه‌یه‌نیته ئاستانه.

ناسر بهگ — له‌سەر هاندان و ناو تێدانی روستم پاشا — خژی گه‌یاندەبارە‌گای شاهانه و وه‌زیریش له ژێره‌وه کاریکی وای کرد که سولتان به لای ناسر به‌گدا بێ و فرمانی بۆ ده‌رچوو که فرمانپه‌وایی جزیر به ناسر بهگ په‌وایه و کار و باری بۆتان له ده‌ست نه‌وایه.

که ناسر بهگ به فرمانه‌وه به‌ره‌و ماڵ ده‌هات، به‌در بهگ له ده‌ستانی هه‌لات و پرووی کرده‌ژه‌نگار (شنگال). له پاش دوو ساڵ به‌در بهگ په‌نای به سه‌رده‌رانه‌ی شاهانه برده‌وه و ناوچه‌کانی تور و هه‌یتیمان له جزیر جوێ کرده‌وه و سه‌ر له نوێ فرمانپه‌وایی جزیریان بۆ به‌در بهگ نوێ کرده‌وه. ئیتسر هه‌تا له سه‌ر دنیا ژیا به هۆی فرمانی خاوه‌ن شکۆه له سه‌ر جزیر دامه‌زرا و لانه‌برا.

به‌در بهگ له ناو کۆز و کۆمه‌لدا به ناشکرا به‌نگی ده‌کیشا. به‌نگ کیشانه‌که گه‌یبوه پاده‌یه‌ک پۆژانه بایی پیتسج‌سه‌د دره‌م به‌نگ ده‌کرا و ده‌کرا به دووکه‌ل و به هه‌وا ده‌چوو. هه‌ر خودی خۆی ته‌نیا له شه‌و و پۆژیکدا بایی سه‌د دره‌می دووکه‌لی به‌نگ هه‌لده‌مژی و کيسه‌داره‌که‌ی خۆی پاسپاردبوو که نرخی به‌نگی ميره‌هه‌ر له دراوی هه‌لال و په‌وا بدا و زێڕیکی که بۆنی نا‌په‌وا و هه‌رامی لیبی بۆ به‌نگی بهگ ناشی!

وه‌کی دیش پیاویکی زۆر دیندار و به‌ناکار و دلپاک و چاک بووه؛ نوێژ و پۆژووی نه‌ده‌چوون؛ ده‌گه‌ل مه‌لا و زانا و پيسر و پیاوچاکاندا چاکه‌ی ده‌کرد و نه‌وه‌نده‌ی هۆزان و خۆینده‌واری گه‌وره له ده‌وره‌ی خۆی کۆ کردۆته‌وه که هه‌رگیز جزیر نه‌وه‌ی به خۆیه‌وه نه‌دیوه، بۆ نمونه مه‌ولانا مه‌حمه‌د به‌رقه‌لمی و مه‌ولانا نه‌بووبه‌کر و مه‌ولانا هه‌سه‌ن سوڕچی و مه‌ولانا سه‌یدعه‌لی و مه‌ولانا زه‌ینه‌دین‌به‌بی — که نه‌مه‌یان له زانسته‌کانی پوه‌له‌ت و نه‌هینیدا سه‌رده‌سته‌ی مه‌لایان و پیتشه‌نگی خواپه‌رستان بووه — هه‌روه‌ها گه‌لیک زانای شه‌وتۆ که ناویانگیان پۆیشته‌وه و نووسراویان ده‌ستا و ده‌ست ده‌کا، هه‌م‌و‌ی له‌و کاته‌دا له جزیر و له لای به‌در بهگ حاواونه‌وه. ده‌لێن جارێک مه‌ولانا نه‌بووبه‌کر دلی له به‌در بهگ په‌نجاهه‌ و لیبپراوه که له جزیر به‌روا. به‌در بهگ ده‌گه‌ل که‌یخودا و ریش‌سپییانی جزیر خۆیان هاویشته‌ته مائه‌وه و دلی داوه‌ته‌وه و گه‌لیکی خه‌لات و به‌خشش پێداوه تا گه‌پراوه‌ته‌وه.

١- نه‌مه‌ینه‌که‌ی له ناو/دراوی کرددا ده‌لی: له دوا‌ی نه‌و گه‌پانه‌وه‌ی، هه‌ر ته‌نیا سائیک ژیاوه. جه‌میل

کاتی ناسر بەگی برای عەمری خۆی کرد، بەشەکی ئەویش -کە ناوچەیی تور و هەیتەم بوو- هەر هاتەوه سەر بەشی بەدر بەگ و تێکەلاو کرایەوه.

بەدر بەگ زۆر ژیاوه؛ لە ئەوەد دوور کەوتۆتەوه و لە سەد نزیك بۆتەوه. لە دواڕۆژەکانی ژیاویدا پیسری وای دەوره لێدابوو هۆش و گۆشیککی بۆ نەمابوو. کاری لە ئاوەز بەدووری دەکردن. لە باوەر پێکراوانەوه بیسراوه کە جاریک کابرایەک گزندەیی لە لا کردووه، گوتویە قەسابی شار دژمانی پێداوم. لە جزیر بە گازر دەلێن قەسار. ئەویش ناروویە گازریان هێناوه و تیر و پریان کوتاوه و لە پاش ئەوی زۆر باش شل و کوت کراوه، کابرا هاواری کردووه میسرم من قەساب نیم، قەسارم. بۆ دەتەوی قەزای بۆزه لە گۆزه بکەوی. بەدر بەگ لە وەرماندا فەرموویە قەساب و قەسار هەر یەکن ناوە کانتان ویک دەچن و تۆلەیی ئەو هەلە یەش هاسانە!

بەدر بەگ کە مانگی ژیاو لە ناسۆی نەماندا ناوابوو، کوپێکی لە پاش بەجی مابوو بە ناوی میرمحەمەد^۱.

میرمحەمەد کوپێ بەدر بەگ

لە دەورانی ژیاویدا باییدا بە سەر کاروباری ولاتە کە پادەگە یشت و هەمەکارە هەر خۆی بوو. لە دراو کۆکردنەوه دا چاوچنۆک و قیسیچمەیهک بوو، تەکی ناییتەوه. وەک دەلێن سالانە دوازدەهەزار مەری زاوه؛ کە هەر سالە لە بەروویوان دراویکی زۆری وەسەر یەک ناوه. سەدەهەزار سەرەمیشکی بە دۆخە بە سەر گوندیاندا برپووه^۲ و بۆی برپوونەوه کە هەر سالە دەبێ دەمەر لە هەر مریشکێک ئەوەندە هیلکە بۆ میربە دیاری بێنن و دیارە دەبێ مامەرە کەش نەمیری! بە کورتی ئەو پیاوه لە دراو هەلکراوێکەدا ئەوەندە بلیمەت پەسکاوه کە لە دنیا دا وێنەیی کەم دیتراوه.

لە پاش مردنی، بەدر بەگ بوو بە فەرمانرەوای سەر بە خۆی جزیر و بۆتان و حەوت سال بێ دەردی سەر فەرمانرەوایی کرد. سالی ۹۸۶ ک (۱۷۵۸ ز) کە بە فەرمانی سوڵتان مراد لەشکری

۱- ناو دارانی کوردی ئەمێنەزەکی دەلی: بەدر بەگ ۹۵ سال ژیاوه. جەمیل

۲- فارسیە کە دەلی: «صدەزار قەطعە مرغ»؛ پۆژەییانی دەلی: سەد هەزار پۆلە بالندەیی کەوی، بەلام قەطعە بۆ بالندە، وەک وشەیی نەفەر، سەر، دانە بۆ مرۆف و نازەل و وردە وایە. «مرغ» مریشکە. «یک قەطعە مرغ» واتا تاکەیهک مریشک. هەژار

عوسمانی به سرکردایه تی له له قهرا مستهفا پاشای دوهم وه زیر بۆ سهر شیروان و گورجستان بهرێ کرا، میرمهدهمیش ره گهله لهشکری دنیاگری موسولمانان خرا.

کاتی عهسکهری مهحشهر بهرپاکهری عوسمانی له سنووری گورجستان چوونه ژووره وه، مهحدهمدهخان توقماق نهوی قازوقههمزهی نیستاجلوو، میری میرانی چغورسهعد و نیمامقرلی سولتانی قاجار، میری میرانی قهرا باغ و گهنجهی نارپان، به دههزار سواری نازا و به کاری قزلباشه وه له جینگایهک - که ناوی چلدره - سهری پیتگیان له مستهفا پاشا وهزاره زیلهی لهشکره کهی گرت. به ههلهکوت لهو رۆژهشدا دهرویش پاشا - که به گلهر بهگی دیاربه کر بوو - کوردهکانی ده بهر دهستابوو؛ کرابوو سهرکردهی دیدهوانهکانی پینشهنگی لهشکری نیسلام و پیشهروی ده کرد و دهراوی تاقی ده کرده وه.

دهم دهمی زهرده بهر بوو، نیسی شوپر بوون. لهو جیهه دا که پیتی دهلین چلدر - له دامینی چیادا - گوز و گومبهت تووشیان بوو به تووشی سوپای نیرانه وه و لووت و بزووت تیک ههلهنگوتن. نیتیر کوره کورهی له خۆبایی و پشت نهستور له نازایی، خۆیان لیکیان نه دایه وه که دوژمن چهنده و چۆنه و سواری سهری خۆیان بوون و ههلیان کردنی و بهو بادی ههوا بوونه تیشکان.

مهلی دوژمنم هیچه، خۆت ههرجی هه	له خۆبایی بوونت بگاتی، ههلهی
وه کووو تو ده نازی به نازایه تی	دهبی بیری بهری دوژمنیش لایه تی
مهلی په نجه ناسنم و ناشکیته وه	که پۆلاش به شاگر ده تاویته وه

لهشکری قزلباشان ته نیا دووهزار سواریان وه که پیشهروی لهشکر نیشانی عوسمانیان دابوو. پالنهوانه زۆر نازا و رهشیدهکان و گورگه بالان دیدهکانیان لهودیوی کهژه کهوه حاشار دابوو. کاتی سهیری نه لهشکره که مهیان کرد، شه ره کهیان به گه مهزانی و نازا وه بهردانی کوردان وه که پلنگی ناو ماه و زهردان گورپان بهست و دهست له سهر خه نجهر خۆیان ده پال هاویشتن و تییان بهر بوون و هه هیندهی فوو له قهنههی کهی به دهیان و سهتان لاشی قزلباشی بی سهر و سهری مینشک پزوايان به گۆرپی وه کرد و وه که تووی هه رزن په رژ و بلاویان کردن. نهوان خه ریکی نهو بگره و بهرده و برین و دپینه بوون، که له پرونه کاو شه ههزار سواری زۆر به کاری له کل ده رهاتووی ههنگامه دیتووی

قزلباش - وه کیتی ناگرپژ و هزیای خوینمژ - هه لچوون و خوشین و له چه شنی لافاوی که نداد
 کهندی به تهوژمی به هاران، له لامله کی که له وه سه بره ره خواری بوونه وه و کورده کانیاں ده ناو خو گرت و
 کلی شهر نیل درا. نعره تهی سواران و حیلهی نه سپان و زرمهی لیدان و خرهمی سمان و زیرهی زورنا
 و قیره ی که رها و ته په ی ده هژل و شه قهی ناوزه نگی و هاشه ی تیران و کرپه ی شیران، گوئی
 عاسمانی ده زیرگانده وه و نه و دیمه نه زنده قه بره، دتو و درنجیشی له خو ده پرینگانده وه.

چۆراوگهی شوپراوگهی خوینی که له پیاوان له شهرگهی به فرزاواندا شه پۆلی دده و کساوان هه لده پشرا.
 له بهر توژی سورخوون و بژی بهر ناوزه نگی خورت و پوآلان و ده خاک و خوئل گه وزینی به خوین شه لالان
 و له بهر سیبهری نالا و مه تالان، رۆژی زه رده په پری زهرد و بیتره نگ وه که شه وه زهنگی لیتهات.

گورپینی سواران و ورشهی ده بان	گور و شیری له زیان ده کردن نه بان
بریقهی ده می شیری تینوو به خوین	بزه ی مهرگ و ده پیرسی زیندوو له کوین؟
به شیر و به نیزه له شهرگهی بهرین	وه کووو ته رزه بارانی سه ر داوه ریمن
فرشته ی مرن گیانی هیند بر دبوون	سه وه و تیسر و توریشنی پر کرد بوون

میرمحمد مه د و ساروخان به گی مه زنی حه زۆ، ده گه ل دومان به گی زه رقی و میرمحمد مه دی
 فنیکی، له وه شه رده دا کوژران. له پاشانیش هه ر له شکرکی قزلباشان شکا و له وه هه نگامه به سامه دا،
 سی هه زار هه تا چواره هه زار کهس له هه ردووک لا له مهیدانی شه ردا گیانیان دۆپاند و سه ریان نه برده وه.
 هه ر له وه جیبه که محمد مه د به گی لی کوژرا، پر و پرئسکه کانیاں پشکنی، دووسه ده هه زار زتیری
 سووری له سکه دراوی عوسمانی پیبوو؛ نه وه جگه له پارچه ی نایاب و که له په لی جوان و گه وا هتیره ند
 و نه سپا باتی زۆر و زه بند بوو. گه نجینه و داراییه کی که محمد مه د به گ بوویه تی، له وه زه مانه دا هیچ
 فه رمانه وایه کی کوردستان نه ییوه. چوار کچی له پاش به جی ماوه ده گه ل کوپتیکی پینج سالانه که
 ناوی سولتان محمد مه د بووه.

سولتان محمد مه د کوپی نه میرمحمد مه د

که نه میرمحمد مه د کوژرا، سولتان محمد مه د زۆر مندال بوو. له کوردستاندا باوه مندال به ناو باوکی

نه‌ماو ناو دهنین. جا رهنگه شه‌ویش ناویکی دی لی نرابی و که بابی کوژراوه ناوه‌که‌ی نه‌ویان لی ناوه. ویتشه‌چی همر له سهره‌تاوه ناوی سولتان محهمه‌دی لی‌ترابی و به سولتان له میرجیا کرابیتته‌وه؛ نه‌مه خوا ده‌یزانی.

دایکی سولتان محهمه‌د کچی مه‌لیک محهمه‌دی کوری مه‌لیک خه‌لیلی فه‌رمان‌په‌وای حه‌سه‌نکیف بووه. شوژه‌ژنیک بووه له پی‌اوان به داب و ده‌ستورتر و به مشورتر بووه. که‌له‌پووریکی له نه‌ندازه به ده‌ریشی له باوکی کورپه‌وه بۆ به‌چی ماوه^۱. هه‌موو کار و باری سهرداری و مال‌داری وه‌ک گول به‌رپه‌وه ده‌برد و چاوه‌دیری کوری خۆی ده‌کرد. ههر که‌سی به‌ر گومان بووه که له‌و خانه‌دانه‌دا خۆی به‌شت ده‌زانی و به‌ره‌وژور ده‌پوانی، به داوی دیاری و دراو، چاوی دادروون و ده‌مکوتی کردوون و سهر‌بزیوی له بیسر بردوونه‌وه! کیژه‌کانی خۆی دابه‌ می‌رناسر و می‌رشه‌ره‌فی کورانی خان‌ته‌بدال و نه‌رکی دژواری فه‌رمان‌داری خسته سهر شانی زاواکانی و به هۆی نه‌و خزمه‌ به‌هیزانه، له هه‌موو له‌مپه‌ر و کۆسپی سهر ریبازی ده‌ریاز بوو. به کورتی نه‌و ژنه‌ نازا و مه‌رده، سهر و به‌ریتیکی به ولاته‌که‌دا که ههر باسی نا‌کری.

له ده‌رفه‌تیک‌دا کوره‌که‌ی خۆی هه‌لگرت و بر‌دی‌ه نه‌سته‌نبوول و پروی کرده‌باره‌گای سولتان مرادخان و دیاری و پیش‌کیشی زۆر و زه‌وه‌ندیشی بۆ سولتان و وه‌زیر و کویتخا و گزیر و سوورباش و سهرکارانی بردن و سمیلی چه‌ور کردن و کاریکی وای کرد که سولتان خه‌لاتی کرد و فه‌رمانی سهرداری جزیری بۆ سولتان محهمه‌د تازه کرده‌وه و نه‌وسا خاترخوازی کرد و گه‌رایه‌وه.

پینج سال به سهر ساوه‌ی ده‌سه‌لاتی سولتان محهمه‌ددا تیده‌په‌ری، که نه‌و شازنه‌ که‌وته زه‌رده‌په‌ری ژیان و گیانی دل‌وفانی به‌ره‌و به‌هه‌شت فری و سولتان محهمه‌دیش له پاش دایکی زۆری نه‌برد و له سالی ۹۹۱ ک (۱۵۸۲ ز) دابه‌له‌وه‌ری گیانی پاکی له رکه‌ی که‌لاکی خاکی ده‌رکه‌وت و به‌ره‌و داکي دل‌سۆز و چاکی بۆ به‌هه‌شتی به‌رین سهرکه‌وت. ده‌شلین نه‌یار و نا‌کۆکی چا‌و‌چنۆک و ترسنۆک هه‌بوون که ژیانی خۆیان له نه‌مانی نه‌ودا دیوه و ژه‌هریان بۆ ده‌خۆراک گووشیوه و به

۱- له فارسیه‌که‌دا «از پسر و پسر» نووسراوه؛ رهنگه‌ واوه‌که‌ ناوه‌کی بی. راسته‌که‌ی «پسر پسر» بووه؛ واتا باوکی کور. جه‌میل

دهرمانداوی مردووه. نیتسر رهچه لاکئی بهدر بهگ له بهر و سیبهر کهوت و تازه وهچی تازهی لیّ
دهرنه کهوتهوه.

ناسر بهگ کوری شاعلی بهگ

لهو پوژگارهدا که سولتان سولهیمان پادشایهتی دهکرد و پوستهم پاشای به گهوره وهزیر دانابوو،
دهرویش مهحموودی که لهچیتیری همددهمی ههمیشهی سولتان و پراویژکهری کاروباری ناسهفی
بهرخیاوی دووم (پوستهم پاشا) بوو. نهو دهرویش مهحمووده به رهسهن له هۆزی پوژهکیه و له
شاگردانی مهولانائیدرسه و هونهری نامه رهنگاندن و شیعر هۆندنه وه لهویهوه فیتر بسوه و ماویهک
میرزای دیوانی شهرهف بهگی بدلیسی بووه. له پاش به کوشت چوونی شهرهف بهگ کهوته ولاتی
پۆمهوه و کرا به فیکاری کیژی سولتان سولهیمان، که ژنی پوستهم پاشابوو. لهو سایهوه به پایهک
گهیشت که پلهی وهزارت و بریکاری میرشهرهف بهگیش بهو درابوو. وردهورده بهرتر بزوه، ههتا وای
لیتهات که پاپهپاندنی کاروباری ههموو سهرداران و فرماندارانی کوردستان دههاته بهر دهستی نهووله
سۆنگهی نهو پله گرینگهیهوه، پوستهم پاشاش تهواو چوو بووه بئنج و بناوانی ههموو رووداوانی
کوردستانهوه و لهوبارهوه پسپۆریهکی تهواوی پهیدا کردبوو.

نهو پیتشهکیهه بۆیه لیرهدا گونجانده چونکه له پیتشدا باسمان کرد که پوستهم پاشادنهی ناسر
بهگی دادژی بهدر بهگی برای بیّ و داوای جزیری لیّ بکا. ناسریش به دهنگیهوه هات و پوری
کردهناستانه و فرمانی سولتانی وهرگرت و بهدر بهگی له جزیریّ دهر کرد.

دوای نهوه که دوو سالی جزیر خوارد، بهدر بهگ پهناوی به بارهگای پرشکۆی شاهانه برد و جزیری
ساندهوه و ناوچهی ههیتم و تووری لیّ دابرا و درا به ناسر بهگ. ناسر بهگیش له پاش ماویهک مرد و
همهیسان نهو بهشده دهگه لّ جزیر لیک درایهوه. جا هیندیک کهس لایان وایه که نهو بهزم و ههرا و
گۆلمهزانه و هیندیکه دیش له ناّ و گۆر کردن و جیّ پیگۆپینی فرماندارانی کوردستان، فیتی
دهرویش مهحموودی که لهچیتیری بووه.

پوختهی وتار، کاتیّ ناسر بهگ دنیای بهجیّ هیشته. خان نهبدالی کوری ناسر بهگ له پوژگاری
دهسهلاتی سولتان سهلیم خان و له دهوانی وهزیرایهتی محهمده پاشای گهوره وهزیردا به نیازی
وهرگرتنهوهی ناوچهکانی تور و ههیتم پهوانهی ناستانه بوو. ههواوی فرمانپه وایشی چوو بووه که للهوه،

دهیهویست داوای جیگای بهدر بهگیش بکا و خۆی بکاته فرمانپه‌وای جزیر.

محهمه‌د پاشای وه‌زیر له لایه‌که‌وه دۆستی نزیکسی بهدر به‌گ بوو، له لایه‌کی‌تریشه‌وه بۆ به‌رژه‌وه‌ندی ده‌ولت نه‌یده‌هویست که خانه‌دانی جزیری له بهر به‌ک هه‌له‌وه‌شی؟ بریاری‌دا هیندیک گوتی خان نه‌بدال پراکیشی و سزای بدا و تۆزیکسی بیراز بکا و ده‌ستی له‌و خه‌یاله‌ خاوه پی هه‌لگری. محهمه‌داغای چاوه‌ش‌باشی ده‌گه‌ل چهند جه‌ندرمه‌یک به شوین خان نه‌بدالدا نارد که بۆی بینن. شه‌و پرۆه خان نه‌بدال ده‌گه‌ل ده‌سته‌یه‌ک له میرزاده‌کانی بۆتانی و چهند پیاویکی خۆیدا له شاری نه‌درنه بوون و له کاتی‌کدا که خه‌ریک بوون له مزگه‌وت نوێژی نیواره بکه‌ن، چاوه‌ش‌باشی و جه‌ندرمه‌کانی فرمانی گه‌وره‌ه‌زیریان پی راگه‌یانند و تییانگه‌یانند که ده‌بی ره‌گه‌لمان که‌وی و بته‌ینه دیوان.

شه‌و کوردانه‌ی ده‌گه‌ل خان نه‌بدال بوون دل‌یان که‌وته خرت و پرته‌وه، که ده‌بی به‌و دره‌نگ وه‌ختیه و له‌و ته‌نگی نوێژی شی‌وانه‌دا بۆچیان بی و دیاره ده‌یان‌ه‌وی بی‌ه‌ختی ده‌گه‌ل بکه‌ن و له‌وانه‌یه به‌و شه‌وه شرت و گومی که‌ن. هه‌ر له‌سه‌ر شه‌و گومانه، کوردیک که‌ ناوی شیخی شی‌خان بوو به بی هیچ پامان و دامان، هه‌لیکی‌شاخه‌نجهر و هه‌تا هیژی ده‌گری دایه‌شانه‌ناوشانی چاوه‌ش‌باشی و نووکی خه‌نجهر له سینگی‌ه‌وه دیوه‌ده‌ر بوو. جه‌ندرمه هه‌ر به‌که به لایه‌کدا هه‌لاتن و هاواریان بۆ وه‌زیر برد و شه‌وی شه‌و کورده‌کردبووی بۆیان گێرایه‌وه.

خان نه‌بدال و هه‌والانی که شه‌و کاره‌ساته‌یان دیت، په‌شوکان و به سه‌رگه‌ردانی و سه‌راسیمه‌یی به ناو شاری نه‌درنه‌دا بلاو بوونه‌وه و هه‌ر به‌که خۆی ده‌قوژینیک په‌ستاوت و چهند که‌سیکیان له شار ده‌رچوون و ملیان له‌و ده‌شته نا.

چارچی له کووچه و کۆلانه‌کانی نه‌درنه‌دا جارپان کیشا، که به فرمانی سولتان و وه‌زیر ده‌بی هه‌موو خه‌لکی شار ویکه‌ون و نه‌وانه به‌رده‌ست بکه‌ن و په‌نایان نه‌ده‌ن. خه‌لکی شاره‌که به تیکرایی بهر بوونه مال پشکینس و کورده‌کانیان ناچار کرد که خۆ به ده‌سته‌وه به‌ده‌ن. هه‌موویان هینانه دیوان و ده‌ست به‌جی فرمانی خواکردی شاهانه به کوشتنی شه‌و کوردانه درا و خان نه‌بدال و نزیکه‌ی سه‌د که‌س له پیاوه سه‌رناسه‌کانی بۆتانی هه‌ر شه‌و له سه‌ریان درا. دار و نه‌داریشی خه‌زینه‌داری نیسه‌لام سیایی بۆ گرت و خرایه پال خه‌زینه‌ی دارماله‌وه.

خان نه‌بدال سه‌وت کورپی پاکه‌وه‌شتی له پاش به‌جی مان: میرناسر، میسه‌ره‌ف،

میرمحمد، شاعلی، میرسفه‌دین، میرعیزه‌دین و میرنه‌بدال.

میرنسر کوری خان نه‌بدال - که کیژی میرمحمدی بدر به‌گی ده‌بالدا بو - له باتی سولتان محمدی ژنبرای که هیشتا منداڅ بوو، په‌گهډ له‌شکری عوسمانی کهوت و چووه یه‌ریوان و له گه‌رانه‌وه‌دا فهاد پاشاله قه‌لای قارس بیستی که سولتان محمد مردووه. بیر و بروای پی‌رتزی سردار هاته سهر شهوه که له خزمانی سولتان محمد نه‌وانه‌ی ده‌گهډ له‌شکری هه‌میشه سرکه‌وتودا چونه‌ته یه‌ریوانی، یه‌کیان بکاته که‌له‌پورگر و به سهر جزیر و بۆتانیه‌وه دانی. که‌یخودا و پی‌اوه‌گه‌وره‌کانی بۆتانی سهاره‌ت بهو مه‌به‌سته هاتنه لای نووسه‌ری نم پیتانه و پرویان له منی هه‌ژار نا که به سردار رابگه‌یه‌نم نسر به‌گیان بۆ بکاته فرمان‌په‌وا. سرداریش په‌سندی کرد و به‌لینی داکه فرمان‌په‌وایی جزیر به نسر به‌گ په‌وا بیستی. به‌لام میرعه‌زیز کوری که‌ک محمد بالی‌چاوشی پاساردبووه لای سردار که سولتان محمد سده‌هزار لیسه‌ی عوسمانی و مال و شتومه‌کی له نه‌ندازه به‌ده‌ری له پاش به‌جی ماوه و جگه له دوو خوشک که‌سی که‌له‌پورگری تری له پاش به‌جی نه‌ماوه. نه‌گهر مه‌زنایه‌تی جزیر بدن به من ناماده‌م سده‌هزار فلوری سکه‌ی شاهانه له مالی سولتان محمد و دوازه‌هزار فلوری له کیسه‌ی خۆم بخه‌مه ناو خه‌زینه‌ی سولتانه‌وه.

سرداری به‌دا‌موده‌ستور نم پیشنیا‌ره‌ی به سرکه‌وتنیکی گه‌وره دانا. رۆزی دووم که ده‌بوايه میرنسر بۆ ده‌ست راموسان بچی، میرعه‌زیزیشیان بانگ کرده‌دیوان و سردار پروی ده‌بۆتانیان کرد و لئی پرسین میرنسر و میرعه‌زیز کامیان به خزمایه‌تی له سولتان محمدی خۆالی‌خۆشبوو نزیکترن؟ که‌یخودایانی بۆتانی گوتیان میرعه‌زیز به یه‌ک پشت نزیکتره. سردار فرموی که‌وابی فرمان‌په‌وایی جزیر به خزمی نزیکتر ده‌گا و ده‌بی بهو بدری. دووباره گه‌وره‌پیاوانی جزیر هه‌لگه‌رانه‌وه و گوتیان نه‌گهرچی میرعه‌زیز خزمی نزیکتره و نه‌گهر مه‌زنایه‌تیه‌که میراتی بی به میرعه‌زیز ده‌گا، به‌لام هه‌موو تیره و هۆز و پی‌اوماقوولانی بۆتان به تی‌کرایی میرناسریان گه‌ره‌که و بۆ سه‌روه‌ر پیدان و ناوه‌دان کرده‌وه و پاراستنی ولات نهو له مه‌زنه‌کانی پیشووشمان زۆر باشتره.

سردار گوتی جا باواشبی، من مه‌زنایه‌تی جزیر داوه به میرعه‌زیز. یه‌ک له‌سه‌رناسانی بۆتی بهر په‌رچی دایه‌وه و گوتی فرمانی سولتان سوله‌یسمانه هه‌ر که‌سیکی هۆز و تیره‌کانی خۆجی به مه‌زنی خۆیانی هه‌لبۆترین، هه‌ر شهوه و ده‌بی به ناره‌زوی خۆیان بی؟ ئیسه هیچمان میرعه‌زیزمان ناوی.

سردار بهو قسانه شله‌ژا و بانگی میرغزبی کرد و لهو رۆژه‌دا - که پینج‌شهمه و بیست و نۆیه‌می مانگی رهمه‌زانی پیرۆزی سالی ۹۹۱ ک (۱۵۸۳ ز) بو - له بهر دهرکی خیتوه‌تی دیوه‌خان، میرناسریان سه‌رژۆی کرد. نیتسر بوو به شین و شه‌پۆر و گریان و له خۆدانیک ههمه‌گین خوا بزانی. لافاوی فرمیسک له چاوی پیر و لاوه‌وه سه‌ری کرد. کوشتنی شه‌و بی‌تاوانه تاوانیک بوو دلی به‌ردیشی ریک ده‌کوشی. گه‌وره و گچکه له تاوانی، سه‌ریان به هه‌نسکانه‌وه هه‌لده‌که‌ندرا و شاه و نزوله‌ی هه‌ناسه‌ساردان، که‌فری ده‌تاوانده‌وه و هه‌موو که‌س ببووه شینگیژ و شه‌و بی‌گونا‌هه جوانه‌مه‌رگه‌ی ده‌لاوانده‌وه.

سه‌ری کرد‌بوو خوی‌ن له چاوانه‌وه دلی دار و به‌ردیش ده‌تاوانه‌وه

له دهره و که‌سه‌ر گۆل یه‌خه‌ی دادری فری بولبول و قه‌ل له باغا قری

له پاشان فه‌رمان‌په‌وایی جزیری دابه میرعه‌زیز و به خه‌لاتی سولتانی و به لاوانده‌وه‌ی شاهانه‌ی سه‌رفراز و خه‌نی کرد و بالی‌چاوه‌شی ده‌گه‌ل نارد که جزیری بۆ وه‌رگری و بیداتی. میرشه‌رف و براکانی له ناوچه‌ی ته‌نزی‌دا بوونه گۆشه‌نشین و نه‌گه‌ر خودای گه‌وره هاریکار بی، به‌م زووانه قه‌له‌مه‌ کروج و بی‌ زوانه‌که‌م به‌سه‌رهاتی شه‌وانیش ده‌نووسی.

میرعه‌زیز کوپی که‌ک مه‌مه‌د

له دوا‌ی شه‌وه که به کۆمه‌گ و یاریده‌دانی فه‌ره‌اد پاشای وه‌زیر کرا به مه‌زن و کاریه‌ده‌ستی جزیر و سالتیک و چوارمانگی له‌و گزیری‌ده‌ا رابوارد، عوسمان پاشای گه‌وره‌وه‌زیر له سه‌ر کاری لا برد و مه‌زنایه‌تی جزیری دابه میرمه‌مه‌دی کوپی خان شه‌بدال.

میرعه‌زیزی ده‌رکرا و بۆ شه‌ری ته‌وریز ره‌گه‌ل له‌شکری سه‌رکه‌وتووی نیسلا‌م که‌وت و چه‌ندی پی سپی‌ر‌با شه‌ه‌ندی خزمه‌تی پادشای عوسمانی ده‌کرد و گوی به فه‌رمان بوو. له پاشان مالی خۆی بار کرد و له جزیر ده‌رکه‌وت و که‌وته شنگاله‌وه و له‌ویی راده‌بوارد. که عوسمان پاشاله ته‌وریز مرد و جارتیکی‌تر فه‌ره‌اد پاشای سه‌ردار به‌ره‌و تیران به‌پی کرا، میرعه‌زیز له شه‌رزه‌پۆمی خۆی گه‌یاندی و دیسان بازار دامه‌زراه.

فەرھاد پاشا بۆی دانابوو ئەگەر سی گوندی فەلەنشینی بۆتانی بەخاتە سەر مولکی تایبەتی سولتان و سالانەش بەرانبەر بە شەستەھزار زۆری سکہ لەو گوندانە بە خەزینە دارمائی شاھانە بگا، ئەوا دەیکاتەو بە میر. میرعەزیزیش بۆ ئەو مەرجە ملی چەماند و پێک هاتن.

میرمحەمەد کە بە سارد و سەودایەکی پاشای زانی، بە ھەلەداوان ھاتە ئەستەنبوول و بە ھومێد بوو چارەیک بدۆزیتەو.

کاتی کە ھەوساری کار و باری وەزارەت کەوتە ناو لەپی بە ھیزی سەنان پاشا، لە سەر داوای میرعەزیز -کە دەترسا تووشی گێرە و قەرەشی کەن- میرمحەمەدی بەشخواریان بەرەو پۆمئیلی ھەلداشت و لە کۆل میرعەزیزیان وەکرد.

میرشەرف دەگەڵ برايان -کە خزابوونە ناوچە تەنزی و ژیانیکی نەقەر نەپریان دەگوزەراند- میرعەزیزی سەرەسۆدرە، گەری دەوانیش ھالاند و ناوچە تەنزی لی بڕین و دای بە حاجی بەگی کوپ خۆی. قومی خۆشی خۆش کردبوو کە منداڵانی خان ئەبدال بە یە کجاری لە ناو بەری، ئیتر بیترس و دل خورتی و بی بەرھەتست و تەگەرە، دولینگانە بەسەر ملی جزیریاندا بەردایەو، بەلام وەک پێشینە دەتین: «بەرخ ھەر بن سەوہ نابی، پۆژیک دی شاخی پەیدا بی»، کورەکانی خان ئەبدالی وردەوردە پێگەشتن. نەمامی ساوا بوونە دار و تازەلای بەژن زراو. ھەموو بوونە کەلەپیاوی بەدەست و مەچەک و بەشان و باھۆ و تیکسپراو و پتەو و چوست و چالاک و بی پاك و بە دەردی کابرا گوتەنی «کەریان بە پلار داویشت و گنجیان لە توێڵ نەدەنیشت».

ھەموو خەلکی بۆتانی زۆر لە میرعەزیزی کورسی کر دلپەر بوون؛ بەلام زۆریان پسی نەدەشکا. کە دیتیان کورگەل گەورە بوون و بۆ سەرداری گەل دەست دەدەن، ھێز و گوریان لە دل گەرا و گەلیک ھومێدیان پێیان بوو کە خوا بە ھۆی ئەوانەو دەرووی روونیان لی بکاتەو.

میرشەرف کە سوور دەیزانی ھەموو جزیری و بۆتانی بە دل و گیان دەگەڵ ئەون و دژی میری بە زۆرەکی داسەپاون و چاوەچاون ھەر ئەستی و بەردیک لیک بدری و قاوہ و پووشووی شۆرپشیکیان بۆ ھەلگرسی، ئیتر سوتمان و دووکەل و چەرە چەمان لەوان دەبی، بە خۆی و بە برایانەو لە میرعەزیزی پاپەری و ھەموو خەلکەکی بۆتانی و پیکرا دەگەلیان ھرووژا و بوونە خوینگر و خوین

نهستین؛ هاتنه سهر خوین کر و خۆفروژ و داوای خوینی میرناسر و رزگاری خۆیان لیده کرد. هه موو لایان له میرعهزیز زهوت کرد و ئەوی به دهستیوه مابوو ته نیا قهلا و شاره که بوو.

له ههر کوی دهست و پتوهندی میرعهزیزیان بدیتایه، نه گهر نه شیان کوشتابیه خۆزگهی به مردنی ده خواست. میرعهزیز له ترسان هه جیمینی نه ما. قهلا و شاری بو حاجی به گی فرزهندی و میرهاوهنده برازا کهمی به جی هیشته که پارێزگاری ولات بن و له بو خۆشی - به هومیدی هانا و هیمدای سولتانی - رهوانهی بهر باره گاهی جیهان په نای پادشایی بوو.

میرشهرهف و زۆریه ی زۆری هۆز و تیرانی بۆتانی - که ببوونه دار و دهستی - دهوری قهلا ی جزیریان دا. حاجی به گ به په نایه کدا خۆی کووزوو کرد؛ فیسمالکی دایه و به ره و دیار به کر په ل بوو. بهو هه وایه که به لکوو ئیبراهیم پاشای میری میرانی دیار به کر ده هانا و هاواریه وه بی؛ به لام مهرگ فریای کهوت و ههر له دیار به کر مرد و ناواتی هیمدای پاشای ده گه ل خۆ برده گۆزه وه.

دژدارانی قهلا چل رۆژ به شیرزی و په ریشانی له بهیان ههتا ههنگۆری، چاوه چاو و دهست له بان چاو، به ره و ناستانه یان روانی؛ چاویان خیل بوو؛ میرعهزیز ههر نه هاته وه و هاتنی هیمدای رۆمیان بوو به هات - هاته کهمی رۆمی! ناچار چاریان له وه دا دی ئەوی سهزی بو درده چی، تا زوه سهری خۆی هه لگری و کهوتی له ده باغ رزگار کا. میرهاوهنده مال و خیزانی میرعهزیزی به چهند پاسداریک سپارد و ده ههنده - ههندی نیوه شه ویدا - ده گه ل چهند زه لامتکی خۆیدا - ده روازه ی قهلا ی کرده وه و له سووچیتکه وه قاچاندی.

میرسه یفه دین - که برایه کی میرشهرهف بوو - ههستی پیکرد؛ کهوته شوینی و پتی ده رچوونی لی بریه وه و ده گز به کتری راجوون و میرهاوهنده میرسه یفه دینی کوشت و خۆی ده رباز کرد.

میرشهرهف و میرعهزیزه دین خۆیان گه یانده قه لایه، دار و نه دار و بوود و نه بوودی میرعهزیز و عهزیزانی تالان کرا. ژن و مندال و خیزان و ورده و به خسیری دیل کران و درانه دهست کوردی بۆتان. که نیه که و سه ما کهر و به زم گتیریان به سهر دۆستاندا دابهش کرد و نهوانیش ده کاریان هیتان. کوپکی پچوکی میرعهزیزیش له و ناوه دا بی سهرو شوین شرت و گوم بوو.

کاتی دهنگ و باسی ئەو کاره ساته ده ناستانه گهرا و به گویتی پیروزی هه ره بهرز گهیشته، فه رمان

بۆ هه‌موو ئاغا و به‌گله‌ری کوردستان ده‌رچوو که ده‌ژێر سه‌رکردایه‌تی حوسێن پاشای می‌ری می‌رانی مووسلدا میرعه‌زیزی به‌رنه‌وه سه‌ر جزیری و بۆتانی له ده‌ستی ناحه‌زان بۆ بستینه‌وه و میرشه‌رف و برایانی - که به زۆری زۆره‌ملی، جزیریان زه‌وت کردوه - تۆله‌یان لێ بکرتیه‌وه و سزایه‌کی وایان به‌دی کرد که هه‌موو سه‌ریزویی تر یه‌که‌جاری چاوترسین بین.

حوسین پاشا له سه‌ر فه‌رمانی سولتانی، ده‌گه‌ڵ نه‌مه‌رمحه‌مه‌دی مه‌زنی سه‌زۆ، له‌شکریان له مووسله‌وه هینا و زستانی سالی ۹۹۹ ک (۱۵۹۰ ز) هاتنه سه‌ر شاری جزیری.

میرشه‌رف و برایانی که به هاتنی وانیان زانی، قه‌لا و شاری جزیریان به‌جۆ هه‌شت و چوونه‌وه ناوچه‌ی ته‌زی و له‌وتشه‌وه به دزیه‌وه پیلی مندال و خێزانی خۆیان گرت و روویان کرده‌لای خێزان و مه‌کس.

حوسین پاشا میرعه‌زیزی بۆ ناو قه‌لایه‌ گۆیژه‌وه و به‌ره‌و دوا گه‌رایه‌وه.

میرشه‌رف و براکانی کاتی نه‌مه‌یان بیسته‌وه: که پاشاو له‌شکری پاشاله‌و ئاقاران نه‌ماون و ده‌وری میرعه‌زیز چۆڵ بووه، دیسان هاتنه‌وه و یزه‌ی و ده‌وری قه‌لایان دایه‌وه و ته‌نگه‌یان لێ کێشایه‌وه و هه‌یچکیان لێ وێک هینایه‌وه.

میرعه‌زیز تیگه‌یشتبوو میرشه‌رف خواردنی ئه‌و نیه و ئه‌و به‌لایه‌ به‌لایه‌ که هه‌ر ده‌بێ له به‌ری پراکه‌ن. خۆی و هاوه‌ندی برازای وه‌کووو چواله له کونیکه‌وه بۆی ده‌رچوون و له شاری جزیر ترازان و تفه‌ده‌ستی خۆیان کرد و جوچک هه‌لێ هه‌لۆ هات! وا هه‌لاتن که رویشکی سیخوار له پشتیان مه‌ودایه‌ک وه‌پشت خۆ ده‌دا.

میرشه‌رفه‌یش ده‌م له سه‌ر پشت که‌وته دوویان و ریزه‌ راوی لێ دابه‌شین و میره‌هه‌ندی وه به‌ر هات و کوشتی و له پاش چهند رۆژێک، که له‌شی بی گسانی میرعه‌زیزیشیان له ده‌شت و بیابان دیته‌وه.

به‌چی دلخۆش بین له‌م جیهانه‌دا پشتی کێی گرت و ملی با نه‌دا
زۆر شێسو بۆ گۆه‌ند وه سه‌ر نراوه له سه‌ر شین گێران دابه‌ش کراوه

میرمه‌مه‌دی کوری خان نه‌بدال

وهك گوتمان سالی ۹۹۱.ك (۱۵۸۳.ز) فەرهاد پاشای گه‌وره‌ه‌زیر، میرناسری برای میرشهره‌فی کوشت و مه‌زنایه‌تی جزیر و بۆتانی دابه میرعه‌زیز و بالئی چاوه‌شیشی نارد که بچی دارایی سولتان مه‌مه‌دی سیایی بگری و جی‌نه‌جیتی کا! میرمه‌مه‌دی برای میرناسره کوژراوه‌که، ژن و مندالی میرناسری برد و پرووی کرده‌ده‌رگای عه‌رشاسایی پادشایی که دادی خۆی له لا بکا. وا پرووی‌دا له‌ر سه‌روبه‌نده‌دا له سۆنگه‌ی درئیگی کردن و که‌مته‌رخه‌می، فەرهاد پاشاله سهرداری له‌شکری سهر نیتران خرا و عوسمان پاشاله جیاتی نه‌و کرا به سهردار له‌شکر و نه‌ویش میرعه‌زیزی لی‌خست و مه‌زنایه‌تی جزیزی دابه میرمه‌مه‌دی. که عوسمان پاشای په‌حمه‌تی له ته‌وریز عه‌م‌ری خوای کرد و فەرهاد پاشاکرایه‌وه به سهرداری به‌ری عه‌جه‌م، نه‌و باسه‌شمان گیتراپه‌وه که میرعه‌زیز له نه‌ره‌زپۆم چاوی پی‌ کهوت و سه‌ودای لیتکرد و میرایه‌تی جزیری به سی گوندی نه‌رمه‌نی‌نشین لی‌ کپی و مه‌رجیش وابوو سالانه شپست هه‌زار فلوریان لی‌ په‌یدا بی‌ و بکرتته ناو خه‌زینه‌که‌ی لپاولپ و دارماله‌وه. نه‌وسا میرمه‌مه‌دی فرۆشراو، پرووی کرده‌ده‌رگای شاهه‌نشای خاوه‌ن شکۆو.

له سهر فیتی فەرهاد پاشاله باتی نه‌وه جزیری خۆی بده‌نه‌وه، ناردیانه ولاتی «بدون» و کاریتکیشیان بۆ دۆزیه‌وه که هه‌تا ده‌مری له‌وی بی‌.

میرشهره‌ف و براکانی بۆ سه‌فه‌ری گورجستانی له به‌ر ئاوزه‌نگی و مامزه‌ی به‌ زه‌بر و زه‌نگی سهرداری له جه‌نگان سه‌رکه‌ه‌وتوودا بوون. له دوا‌ی نه‌وه‌ی که سهرداری هه‌ره به‌کاری می‌ترخاسان له خه‌زای خودانه‌ناسان ده‌گه‌راوه، میرشهره‌ف و براکانی له ناچاری چوونه مه‌لبه‌ندی ته‌نزی و خزینه‌ ناو سووچیکه‌وه. به‌لام میرعه‌زیزی تاین نه‌وه‌شی پی‌ په‌وا نه‌دین. هه‌ر به‌ فه‌رمانی پادشایی نه‌ویشی به‌ ناوی سنجه‌ق خسته سهر ناوی حاجی به‌گی کوری. له‌و رۆژه‌وه‌ش که هینابوویانه جزیر، هه‌موو بی‌سری دابوه سهر وه‌ی که کورانی خان‌نه‌بدالئی له بنه‌ بی‌نی و که‌سیان له دنیا نه‌میتنی. به‌لام خه‌ون به‌راوه‌ژوو وه‌راست گه‌ران؛ وه‌ك زانیمان میرعه‌زیز و میره‌اوه‌ندی برازای و حاجی به‌گی کوری خۆی و زار و زیچی

۱- مامۆستا زیرنۆف له سهر «بدون» پرسه‌کی داناوه؛ وادیاره «بوسونه»یه و به‌ هه‌له نووسراوه. چونکه له‌ پرویهر

۱۸۳ی فارسیه‌که‌ی چاپی میسرده‌لئی: لای «رۆمئیلی» له‌ پرویهر ۱۸۶ ره‌وانه‌ی «بدون» کرا؛ له‌ پرویهر ۱۸۷

ناردیان له بوسه‌نه‌وه هینابوویانه‌وه. بروانه‌ چاپه‌که‌ی مه‌مه‌دی عه‌لی عه‌ونی. هه‌زار

نیرو و میویان له بنه هاتن و دواپراو بوون و میرشهره فیش به جهوهدر و هونهری خۆی ملکی جزیری ساندوهه و خۆی تیدا دامه زاندهوه و ناوچه و قهلاکانی تری بۆتانی به برابان نه سپارد.

له کاتیدا نهم دهنگ و باسی بۆتانه رووی کرده کۆنه به ختی ناستانه و گووچکهای پیچکهای ته ختی پیروزی سولتانی زرینکاند و دلی سرداران و سهرکارانی مهزنی داخوړپاند، دهنگی پیاوانیان داو به ههله داوان ناردیاننه بوسه نه و به لهز و پهله، له پهلی محهمه د بهگی نهوین و ره پیچکه کیان داو گورج هینایانهوه نهسته مبولتی مؤلگهی خهلیفایه تی و له سهر تکای برابم پاشای وهزیر، جزیریان پی به خشی. فرمانیش به محهمه د پاشابوسنهوی، میری میرانی دیاربه کر درا که میرهکانی کوردستانیش ده گهله خۆی بهری و جزیری له برابانی بستینهوه و محهمه د بهگی به سردا بسه پینن.

کاتی محهمه د پاشاو میرانی دیاربه کر چوونه سهر جزیر و بۆتان. میرشهره ف بی شه پ وههرا ولاته کهی بۆ میر محهمه دی برای به جی هیشته و ده گهله براکانی دیکهی پرویان کردهوه مهلبه نندی ته نزی و کروشهمه یان کرد.

له پاش چهند رۆژیک که یخودا و ریش چه رموانی بۆتانی خۆیان خسته نیوانهوه و میرشهره فیان هینا جزیر و ده گهله میر محهمه دی برابا پیکیان هیناوه و بریار درا ناوچهی شاخ و چهند مووچه و مهزرا و ناوه دانی تر - که نزیک به نیوهی ولاتی بۆتانی ده گرتوه - بدری به میرشهره ف و براکانی دیکهی و به داهاته کهی بۆین. شاری جزیر و ناوچهکانی تر که ده میننهوه، بۆ میر محهمه د بن و میر محهمه دیش دهسته بهر بی شهو سه دوپه نسجا ههزار فلوریه ی که به لینی داوه سالانه بیخاته گیرفانی سولتان و وهزیرهوه، ههر له بهریکی خۆی پیدا.

ههردووک لا ملیان بۆ شهو بریاره شل کرد و برابیه تیان خۆی توند کرد.

ماوه یه که به سهر شهو ناشت جوونهوه دا رابرد. پیاوماقوولانی بۆتانی دلیان ده گهله میرشهره ف بوو. میر محهمه دیش دهیزانی که له ناو هۆزه کهی خۆیدا ره زاگران و خوینتاله و بۆی ده رکهوت که شهو سه دوپه نسجا ههزار فلوریه ی ده بی پیدا، بۆی لهو خهله که ناسیندری و له نه جامدا ههر ملی خۆی ده گرتتهوه. نیتتر له ترسی نابوت بوون، وازی له مهزناهی هینا و شاری جزیری به جی هیشته. کاتی که پیاوه ته رزه کان و وهزیره پایه به رزه کان و کۆله که به ختهکانی پادشای به ههشتی (مرادخان) جهوهدر و هونهری میرشهره فیان بۆ ده رکهوت، مهزنایه تی جزیریان به بهخشش دایه و فرمانی

میرایه تیه که ی بز نووسرا و نیشانی فرمانبره وایی بز بهری کرا.

میرمحمد به که نهم هه والهی بیسته وه، رایکرد و پهنای به محمد به گی فرمانبره وای چه زو برد. ژنی میرمحمد خوشکی محمد به گی چه زو بوو. مال و مندالی له چه زو به جی هیشته و تکانامی میرمحمد دی ده تنکه ی باخله پاکرد و ره وانهی ده رگای سولتان بوو. له سایه ی به زهی بی برانه وه ی پادشایی، سنجه قی حسن کینفی به به خشش درایه. له دوایه ش چونکه بز شهری دین دوژمنه لامه زبه کان و له دوره دانسی قه لای نه کیدا میرمحمد به دیش وه ک سرکه وتن و دنیاگرتن، ده بهر رکینفی پیروزی شاهانه ی سولتان محمد دخانی خه زاگر دابوو - همه میسه پایه دار بی - پاداشتی داوه ته وه و فرمانی فرمانبره وایی جزیری له دیوانه وه به ناو نووسراوه و هردی بزتان بهو دراوه؛ به لام له ترسی میرشهره ف ناویزی همر به لاشی دا بجی.

میرشهره ف کوپی خان نه بدال

میرشهره ف هه لپورده و دیارده ی نه و خانه دانه سایه چه وره یه و هه تا خوا چه زکا دلآوا و مهرد و پهنه و سربلند و بالاده ست و گه وره یه. له مهیدانی مهرداندا به کاشوی پیاره تی گوی بردو ته وه و مایه ی وه ج و پایه ی هه صوری بز خوی گرتو ته وه. مه چه کی بویری له جهنگی دوژمن هه لوه ژیری دا، داد نه دا و دهستی بگاته دهسکی خه نه جهری، هه زار سهری له چاوتروکانیکدا به رباد نه دا.

له کاتی به خششی، حاتم چروکه، رژه کرا ل له جهنگ و سدنکی نه وا گالته جاره پوسته می زال چ له شگری و چ بز ره پیاو، چ ره مه کی و چ خاوه ن ناو، همر کهس له جزیردا دیته بهرچاو، چاوبه ره ژیری خیزویتری نه و میره داد په روره یه و به ره مه ندی چاکه ی نه و سه روره به خته وره یه. ناشنا ویتگانه له ناکاری پیوانه ی دلخوش و شادن و له غم نازادن و گه وره و گچکه ی بزتانی دایم و ده ره هم دهسته و دو عا و ده په نزا له بهر خوا ده ریا رپینه وه که نه و میره ژیر و به بیره یان پاره ستاو کا. ناگری زوری به ناوی تیغی تیژ کوژانده وه سیس و شه مزای به سروی پیاره تی بوژانده وه چاره ره ش به دلی به زام و چای خوین دایینه وه بهر بزیکسی نه و کوی ژینی به بیت و پتیه وه له پاش نه و به سه ره اتانه ی که له نیوان میرعه زیز و میره اوه ند و میرشهره فدا رووی دا و به دریزی لیتی دواین، هه وساری کاروباری جزیری که وته ناو له پی میرشهره ف و له پاریزگاری بی هیزان و

پی‌چارانی کاری بیچاراندا، کاریکی وای کردووہ کہ لہوہ چاتر بہ خھیائی خھیالیشدا نایہ و نایہ تہ بہر بییری بییریشہوہ.

لہ مہر میرمحہ مدیشہوہ دواہن کہ وہزیری رۆژگار لہ بوسہ نہوہ ہیٹنایہوہ و جزیری دایہ و نہویش لہ دەستی نہہات نہرکی فرمانرہوایی پتک بیٹی و سہرلہنوئی وازی لسی ہیٹنا و دیسان لہ دیوانی سولتانہوہ مہزنایہتی جزیر درایہوہ بہ میرشہرف و فرمانہ کہیان بۆ ناردہ بۆتان.

میرشہرف ماوہیہک بی کیشہ و ہہرا مایہوہ. بہلام میرعیززہ دینی برای ہہرای نایہوہ. ہہوای گہورہیی لہ کہللہی داو شہیتان بہ ناقلی پتکہنی و کہلکہلہی خۆپرہستی لہ میٹشکیدا جۆلاتہ نہی تہنی و چہورہ و لات و لوت و پیاو کوژ و بی باری لہ خۆ کۆ کردنہوہ و ہہر رۆژہ لہ لایہ کہوہ شالاری بۆ سہر مالان دہبرد و مائی بیچارانی تالان دہ کرد.

میرشہرف لہ بزۆزی و ناہنجاری برای زۆر چارز ببوہ؛ پیشی زہوت نہدہ کرا. وک دہلین «چاری ددانی بہ بازار ہہر کیشانہ»، نیشانی برای لہ داو و دہرمان دہرچوہ؛ دہبویہ گازی تی بخا. رۆژتیک پیاری ناردن گازی بکہنہ جزیری و ہہردووک چاویان پتک بکہوی و بزانی نہو چی لہم دہوی تا بۆی بکا!

چہند نۆکہری راز ہہلگر و باوہر پتکراوی راسپاردن کہ لہ سہرہستووشیار بن ہہرگا میرعیززہ دین ہہنگاوی بہرہو دیوان نا، بیکہن بہ میوانی گۆرستان. میرعیززہ دین شہو قاچی نایہ ژورہوہ تازہ بہرزی نہ کردہوہ و پیوانی میرژیانیان لہ بیس بردہوہ و بہ دووخ و دہمی خنہجہریان کہللہی سہریان لہ خھیائی پوچ فالآ کرد.

نیتسر لہو ساوہ میرشہرف لہ جزیری فرمانرہوایی سہریہ خۆیہ و بہ نازادی و کامہرانی مہزنی و سہرداری خۆی دہکا و نہویہری گہشہ و برہوی بہ ولاتی بۆتانی داوہ و لہ خودا ہومیڈہوارم کہ ہہمیشہ سہرکہوتوو بی.

۱- شہرف خان باسہکمی تا ۱۰۰۵ ک. (۱۵۹۶ ز.) ہیٹناوہ؛ بہلام نہو میرنشینہ ہہتا دہورانی بہدرخان پاشا ہہرما. بہدرخان پاشا سالی ۱۲۲۷ ک. (۱۸۱۲ ز.) لہ تہمہنی ۱۸ سالیڈا فرمانرہوایی جزیری دہسکوت و کہوتہ سہر نہو نیازہ کہ دەستی تورکان لہ سہر ولاتہ کہی بسری و دہولہ تیکی سہریہ خۆ لہ کوردستاندا دابمہزینی. پیوہ بچی تا ہہمرو کوردستان لہ دەست تورکان دہردینی و دہیخاتہ سہر نہو دہولہتی کوردستانہ. دەستی کرد بہ ←

→ بە کەختەنەوێ میر و مەزەنەکانی کوردستان و بۆ ئەو مەبەستەش کاربەدەسته کوردەکانی وان و هەکاری و خێزان و مووش و هیندیک لە شینخە بەناوبانگەکان ھاوکاریان دەگەڵ کرد.

میر بەدرخان کەوتە خۆ و کارخانەى تەنگ و فیشەکی لە شاری جزیر دامەزراند و پێتو بوو لە هەموو باریکەوه خۆی بۆ ئەو پرۆژەپە نامادەبکا. لەو سەرۆبەندەدا فەلەکانی ولاتی بۆتان لێی هەلگەپرانەوه و باجی سالانەیان نەدا. میر لەشکرێکی دەهەزار کەسی بر دەسەریان کە بیانخاتەوه ژێر فرمان. کاروباری میر لە دەولەتی عوسمانی خۆش نەدەهات و ترسی لێ پەیدا بوو. نوێنەری ناردنە لای کە هەولتی بە کەختەنەوێ کوردان نەدا و بە کەشتی نەتەواپەتیا و بەر نەخا. باری دنیاى گۆرپا؛ ئوروپا لە سفر فەلەکان وەجواب هات و تورکیان تینگەیاندا کە دەسێ ئەو فەلانە پیاڕێژی. ئەستەمبوول ئەو هەلەى بە دەرفەت زانی و قرمى خۆش کرد کە ئەو میرنشینە لە ناو هەلگرتی. بە حافیز پاشای مویشیری نەنادۆلی سپارد کە بە هەر چۆنیک بێ بەدرخانێ بێنیتتە ئاستانە؛ بەلام حافیز پاشا هیچی بۆ دەگەڵ نەکرا. دەولەت لەشکرێکی زۆری ناردەگۆ بەدرخان؛ لەشکرە کە شکا و زۆر بە شپەزەیی بەرەو دوا گەپاڤەوه. هەنگاری دووهمی میر لە وەرآمدنا ئەوه بوو سەکی بە ناوی خۆی لیتدا و قەلەمپەوی گوشاد کردەوه و وان و سابلاخ و پەواندز و مووسلیشی و بەر خۆ داو قەلاکانی سنجار و وێرانشار و سیورەکیشی گرتن و دەسەلاتی گەیشتە دەوری قەلاى دیارپەکر. لە دواى ئەوهش کە لە دەوری مووسل ئاژاوهیان نایەوه و سەرکوتی کردن، شاری سنۆ و ورمیشی گرت.

لەم بەینەدا حکومەتی عوسمانی لەشکرێکی بەکجار زۆری بە سەرکردایەتی عوسمان پاشا ناردەسەر میر و لەشکرى هەردو کە لا نزیك ورمی گەیشتنە یەک و لە جەنگەى شەردا میر عیززەدین شێر - کە بەرپۆبەری لەشکرى بەدرخان و خزمیشی بوو- بە هەموو چەک و سیلاح و پیاوی خۆپەوه لە بۆتان ئاژاوانە ھاویشتە بەر ئالای دوژمن و لە میر هەلگەپرانەوه و یاری دەى تورکانیان داو جزیر گیسرا. بەدرخان کە ئەمەى زانی هیندیک لە لەشکرە کەى لە بەرانبەر عوسمان پاشادا پارگرت و بە بەشە لەشکرە کەى ترەوه بەرەو جزیری پاتەختی هاتەوه و شەری تورک و عیززەدین شێری کرد و جزیری لێ ساندنەوه.

پوختە کەى ئەمەیه؛ خەیانەتی عیززەدین بەرستی بەدرخانێ بری و عوسمان پاشا لەشکرە کەى شکاند و میر بە ناچارى جزیری بەجێ هێشت و لە قەلاى ئاروخدا خۆی قایم کرد و تورک و عیززەدین دەوریان داو هەشت مانگی شەڕ کرد و لە پاشان بۆیو و جەبەخانە ئەما و ناچار بوون کە لە دژ دەرکەون و زۆر ئاژاوانە خۆیان دەناو دوژمن هەلکرد و تا توانیان شەریان کرد و لە ئەنجامدا شکان و میر بەدرخان و دوو کوپى بە دیل گیسران. لەو سالەدا (١٢٦٢.ک. (١٨٤٨.ز) حکومەتی عوسمانی بۆ ئەو سەرکەوتنەى میدالیکی بە ناوی میدالی جەنگی کوردستان داڕژتا!

سالی ١٢٩٤.ک. (١٨٧٧.ز) کە تورک و پروس بە شەڕ دەهاتن، حکومەتی عوسمانی، عوسمان پاشا و حوسین کەنەان پاشای کوپانی میر بەدرخانێ راسپارد کە بۆ ئەو شەڕە، خەزاجی کوردان زۆر کۆ بکەنەوه و بە ناوی شەری نایینەوه بە گۆ رووسی دا کەن. ئەوانیش ئەمەیان بە هەل زانی و دەگەڵ هیندیک کاربەدەست و ئەفسەران پێک کەوتن کە شوێرشى بابی گەورەیان هەلگیسرینەوه و بە ئەنجامی بگەینن.

سالی ١٢٩٧.ک. (١٨٧٩.ز) بۆ دامەزراندنی کوردستانی ئازاد خۆیان گەیانەوه جزیر و سەرپەخۆیی ←

→ میرنشینەكەى لە مێژوینەى خۆیان ڕاگەیاندا. دەولەتى عوسمانى چەند جارێك لەشكرى بردنە سەر و ھەموو جارێش دەشكا. جۆلەمیرگ و زاخۆ و نامێندى و ماردین و مدیات و نوسەییىن ھاتە بەر ھوكیمان و بىراى گەورە (عوسمان پاشا) تاجى ھەرماترەوایی لە سەر نا و لە سەر مینبەران خۆدەبەى بە ناو خۆیندراپەو.

تێشكانى جار لە دواجارى لەشكرى عوسمانى و خۆ قايم كردن و برە و پەيدا كردنى ھوكمى نەمیر عوسمان پاشا لە كوردستاندا وایان لە سولتان عەبدولھەمید كرد كە بەرانبەر بە كورد و كوردستان خۆى نەرمتر نیشان بدا و بە تايبەتى دەگەڵ بەدرخانیاں چاكەى بكات. ھەر بەدر خانىكەى سەر بەو مائە گیسراپوو بەرىدان و پیاوی تايبەتى ناردەلاى نەمیر عوسمان و داواى لێكرد كە بە ناشتى پێك بێن و چىدى خۆینى موسولمانان نەپۆئى!

ئەو خزانەى بەدرخانیاں كە لە ئەستەمبوولێ دەژیا، میر عوسمانیاں ھەلئا كە بكەوتنە وتووێژ. دەگەڵ توركان داياں مەرزاندەگفتوگۆ و ماوھەك ناوا پارا. ھەرچى عوسمان پاشا دەيگوت، تورك زۆر بە نەرمى و خۆشى و ھەرامیان لى و دەدەگەراند و سەرزارەكى داواى كوردیاں بە شتىكى پەوا دەزانى. لە راستیشدا ئەو نەرمیە ھەمووى گزى و دەسبەرىن بوو.

كاریان گەیاندەئەو بارە كە میر عوسمان و میر ھوسێنى بىراى زۆر باش بۆیان ھەلخەلەتان و پشتینى خاترجەمیاں لى كردهو و كە دەچونە كۆ بوونەو بۆ وتووێژ، ناگادارى خۆ نەبون و دوژمیاں بە دەست دەزانى. ڕۆژێك تورك دیتیاں ھەلە؛ لە نەكاو ھەردووکیان گرتن و بردیاں بۆ ناستانە و لە بنى زیندانیان توند كردن. لە پاش ماوھەك بەریان دان؛ بەلام بەو مەرجە كە ھەرگیز لە ئەستەنبوول دەر نەكەون.

سالى ۱۳۰۶ ك (۱۸۸۹ ز) ئەمىنەعالى بەگ و مەدھەت بەگ -كوپانى بەدرخان بەگى گەورە- دەچونە ناستانە و بە ھەلیان زانى لاياندا تەراپزون و لەوتۆە نامەیان بۆ سەرزۆك و سەردارانى كوردستان نووسى و بپيار درا كە ھێژىكى زۆرى كوردان بێتە جویزلك -كە لە نزىك تەراپزونە- لەوى چاویان بەو دوو مېرانیە بكەوى. ھێژ ھات و مېرەكانیاں دىستە بەلام ھكۆومەت زانیبووى؛ كار قايسى خۆى كردبوو. ھێژىكى زۆر گەورەى تورك پێگە و بانى لى بەستبوون كە نەگەنەو كوردستان. لە باشوورى شارى بايبورد لە دوو لاوھ لەشكرى تورك دەورەى دان و شەرى گەرم و گران قەوما و لەشكرى كەمى مېرەكان شكا و ناچار بوون دايانە چیا و خۆیان گەیاندەچپای نەرعەنى و مەعدەن. ھێژى تورك دوايان كەوت و لە ناو چپاش زۆریان شەر كرد و لە ئەنجامدا بە ناچارى خۆیان داىە دەست توركەو.

خولاسەى تارىخى كورد و كوردستانى ئەمىنەزەكى، تەرجەمەى مەھمەدەلى عەونى، چاپى بەغدا، رۆبەر ۲۳۶ تا ۲۳۸. ھەزار

لكى دووه فهرمانره وایانی گۆرکینل

له پیتشدا گوتمان نهموهی سولهمانی کورپی خالید، ولاتی جزیریان له ناو خودا بهش کرد و ناوچهی گۆرکینل وه بهر میرحاجی بهدر کهوت. فهرمانره وایانی گۆرکینل همموویان لهو حاجی بهدرهوه کهوتونهوه. گۆرکینل دهپیتشدا ناوی جوردقیل بووه؛ له پاشان له بهر زۆر لی دوان سواوه و گۆرکینلی به سهردا براره.^۱

جیای جوودی که گهمیه کهی نوح پیغه مبهه- درودی زۆر له سهر نهو و پیغه مبهه ری خۆمان- به سهریهوه نیشتهوتوه، لهو مهلبه نده هه لکه وتوه.

ناوچهی گۆرکینل سه د گوندیکی فهله و موسولمان نشینی لیه. زۆزان و هاوینه واری زۆر سازگار و به چینکه و زهنویر و زۆر گهمه سیبری بژوین و به پوش و پاریشی ههیه. گه لیک هۆز و تیره و خینلی کوردی کۆچهر، بژ له وه رانی ناژه لیان- له هممو کۆنکی سالد- رووی تی ده کهن.

کاتی حاجی بهدر مرد و ده ربه ده ری شه دنیا سوو، له نهوهی شهو حاجی محهمه د کورپی شه مسه دین ناویک شوینه کهی شهوی گرتوه و کاتی شهویش به ره وهندی به رهو مهلبه ندی نه مان چوو، میرشه مسه دینی کورپی شهو له جی ههواره کهی هه لدا و شهو که لینه ی پر کردهوه و کاتی خودای گه وره و گران شهویشی بژ خۆی بردهوه، سی کورپی له رووی رۆژگاردا به یادگار به جی هیشتن: میربه در، میرحاجی محهمه د، میرسه ی دئه حمه د. هه ر سین برا به شوین یه کدا مه زنا به تی ناوچه کهی خۆیان کردهوه؛ به لام چونکه من ده رباره ی دوانی پیشوو تیشوو ی سه رگوروشته م نه بوو، له نووسینی شه م میژوووه، دوو میره به رپیواره کانم هه لباردوووه و هه ر له میرسه ی دئه حمه ده وه ده ستم پیکرد.

۱- ده پیتشدا ناوی گوردکینل بووه؛ عه ره ب گوردی کردهوته جوود و کینلی کردهوته قیل. له پاشان کورده کان بۆیان وهک خۆی لی نه هاتۆته وه. هه ژار

میرسەیدنەحمەد کۆری میرشەمسەدین

لە ئەندازە بەدەر بوێر و نەترس و بیبەک و سامناک بوو؛ لە مەیدانی هەرا و هەنگامەدا دەسگەرم و بەدەستوێرد و چوست و زەبر بەدەستتیک بوو هەلبۆاردەزەبر و زۆری زراوی دوژمنی دەبرد.

جا لەو سەرووبەندانەدا کە مەزنەکانی کوردستان سەریان وەبەر باری سولتان سەلیم خانێ هیتنا، سەیدنەحمەد ببوو هەمدەمی سولتان و قسەیی خۆش و حەنەکی زۆر پێ لە کەنی بۆ دەکرد و چیرۆکی سەیر و سەمەرەیی بۆ دەگێراوه و ببوو هۆگر و خەمپەرەوێنی.

پاش مەرگی سولتان سەلیم دەگەڵ سولتان سولەیماندا هەر بەو ناوایە رابوو و هەمیشە هەر خۆشەویست و نزیکی پادشایان بوو. وەختیک مووسڵ و سنجاریشیان بۆ خستۆتە سەر گۆرکێل و کەوتووێ ژێر فەرمانیەوه.

دەلێن ئەو جارە کە سولتان سولەیمان خان لە نارامگەیی بەغداوه دەگەرپاوه، میرسەیدنەحمەد خۆی نایە ناو تابووتیکهوه و لە سەر رێبازی سولتانیان لە گەز دابوو. پادشاپرسیاری فەرموو گەلۆ ئەو داریهستەیی کێیە؟ گوتیان: تەرمی میرسەیدنەحمەدی تێدایە و عەرزت دەکا سنجەقی مووسڵی بۆ من وەک گیانی شیرینم وایە و پادشاش بە نامۆی دایە و لەو سایهوه گیان لە لەشماندا نەماوه. پادشاهەمی لێ خۆش هات و فەرمانی دا مووسڵیان خستەوه سەر گۆرکێل و گیانی تازە و مایەیی ژبانی بی ئەندازەیی بۆ گەرپاوه.

میرسەیدنەحمەد زۆر ژیاوه و لە لای هەموو سولتانەکانی هاوچەرخ، پێزی زۆری لێ گێراوه. قەلای گۆرکێل لە دژە هەرە هەلەموت و پزدهکانی کوردستانە کە سولەیمان بەگ بێژەن-نوغلی دەوری قەلای نامیدی دا و زستانی سەختی دوچار بوو؛ هاتە گەرمەسێری بشیڕی، عیززەدین شیڕی هەکاری خۆی لە قەلای بای قایم کرد و نیتەر قەلاکان و ناوچەکانی نەم ناوانە هەموو کەوتنە دەست پیاوانی ئاققۆینلوو. میرسەیدنەحمەد ولامی بۆ سولەیمان بەگ نارد، گوتی تا قەلاکانی نامیدی و بای و سۆی -کە نزیک بدلیسە- لە دەست نێمەدایە، هیچ ترسیکمان لێتان نیە و دیسەنی خێوەتەکانتان سەریاک لە بەرچاوی کوردان وەک شیاکە

گاميش دهنويتن.

ميرسهيدنه حمده - که نه ميرى ناوچهى گورکيل و مووسل بوو - عه مري خوداي به جى هينا و برازاي جينگه ي گرتوه.

ميرشه مسهدين کورى ميربه در

کرا به جينشيني ميرسهيدنه حمده ي مسامى و شهویش سى سالان فه زمانه وايى گورکيلي کرد و مالاوايى له ژيان کرد و سى براى هه بوون: ميرثيبراهيم، ميرعومهر، ميرحاجي مسه مده.

ميرثيبراهيم کورى ميربه در

له وان سه رويه ندانه دا که به در به گي جزيرى ده گه ل ناسر به گي براى له سه ر مه زمانه تي جزير به کيشه و هه را هه تبوون، ميرثيبراهيم - براده رى ناسر به گ - سه باره ت به و ناشنايه تيه لاگري له ناسر به گ کرد و چوه شارى وان و نامه ي له فه رهاد پاشاوه رگرت که ناسر به گي پى سه ر خا و نامه ي له ته نکه ي باخه ل نا و روى کرده لاي ناستانه ي سولتان سوله يمان خانه وه.

هه ر له و سه رويه ندانه شدا شاتوماسب به له شكري يه کجار زور و له هه ژمار به ده رى - که زور له دلويه بارانى په له و له په لکي داران پتر بوو - ده رويه رى شارى وان و هه ريم و مه لبه نده کاني سه ريه وانى دابووه به ر و ده ره تانايان له زينده وه ران بريبوو. جا هه ر وه کوو گوتويانه:

هه ريش بردن و دهس له گيان شردن هه والسن ده گه ل خو رزگار کردن

کاتى زانى تووش به تووشى قزلباشه و لى ده رچوونى زور چه تونه، ليکي داوه که هه ر چونيك بى سه ر ده رکا و نيازى لينگرت که پى دزه يه کي بکا و به دزيه وه خو ي بخزينيته بدليسى. به لام ريسه که ي هه لوه شاو له نيوانى بارگيرى و ناوچه ي نه رجيش لووت و بزووت ده قزلباشان هه له نگووت و نه شیده کرا به ره و دواوه بابداته وه، له ناچارى ده سکرده وه و هه ريش بردن و دهس له گيان و سه ر شردن و دهس بؤ دهسکي شير بردنى هاته بير و شيرى کيشاو نازا خو ي ده ناو هه لکردن و درى پيدان و زور مه ردانه خو ي گه يانده ناو قه لاکه ي نه رجيشه وه.

شاتۆماسب هەر خودی خۆی سەرداری لەشکری کرد و دەوری قەلای ئەرجیشی داو دەس کرا بە شەر و لێكدان و تێكدان. نزیکەى چوار مانگی خایاند قەلاکە بۆ شانەگیرا؛ بەلام ئەوانەى ناو قەلا لە تەنگانەى بى‌بۆیوى، زۆر شپەزە و شپەرۆ بپوون. وایان بە لاوه پەسند بوو کە نامان لە شابخوازن و ئەویش لە خۆتێیان خۆش بپۆ و ئەمانیش بە خۆشى خۆیان، خۆیان و قەلای بدەن.

میرئىبراهیم و ئەو بۆتانیەى دەگەلى بوون، ملیان ئەدا و دەستیان ئەدا کە خۆ بۆ شای سەرشۆر کەن و دەس لە هەرا و شەر هەلگرن. خۆجێیەکانى ناو قەلا بە نەیتى دەگەل دوزمندا پێک کەوتن و دەجەنگەى نیوئەهەوێکدا دەرگای قەلایان کردەوه و پێنجسەد هەتا شەشسەد چەکدار لە قزلباشى زۆر بەکار و کارامەیان پزاندەناو قەلاکەوه و لە بەرەبەرى بەیاندا خۆیان و قزلباشەکان بە تەفەنگ و تیر و شپەرۆه شیشانە گیانى بۆتانی. میرئىبراهیم لەو پشپۆى بگەرە و بەردەى خافلگىرەدا، تیرپێکى پێمىردى خودای لە نەکاوتێکا بەرکەوت و روو بە نەمان وەرپۆ کەوت. دیسان برازایەکیشى برینى حەستەمى لى بوون، دەگەل پەنجە شپست کەسێکتر لە بۆتانیەکاندا گرا و برانە پێش شاتۆماسب. شافەرمانى داھەموویان بە زیندوویى کەولۆ کردن و بەو ئێش و دەرد و ژانەوه تلانەوه؛ بەلام هێندەنەمانەوه و مردن دەفریایان کەوت.

میرئەحمەد کوپى میرئىبراهیم

لە پاش کوژرانى بابەکەى لە سەر فەرمانى سولتان سولەیمانخان، گۆرکێلى بە مەزنایەتى درایە و سێ سالانى پى راگەشت. کورپێکى گەلێک بى‌فەر و جووت‌مۆر و ناجۆرى هەبوو؛ ناویشى میرمەحمەد بوو. لەو پۆژ و پۆژگاردەدا کە میرعەزیز گەپى دەکوپانى خان ئەبدال ھالاندىبوو، میرئەحمەد یاریدەى بەرەى خان ئەبدالى دەکرد. کورپەکەشى لە ئینکەبەرى بابى خۆى، خۆى دابووه لای میرعەزیز و هەر بە فیتی میرعەزیزى باوکى خۆى لە سەر کار لاگرت و بۆ خۆى جێگەکەى گرتەوه.

میرئەحمەدى وەدەرناو، لە دەست کوپى ناپسەنى، رووی کردەبارەگای سولتان مرادخان کە دادى خۆى لە لا بکا؛ لە رینگەدا پەیکى مردن تووشى ھات و لە دنیای روونى بردەدەر.

میرمحمد کوری میرنہ محمد

له پاش باوی لادراوی، ماوه یهك خۆی به مدزنایه تی دیتهوه؛ بهلام زهلامیکی کهلله کلۆری گیژ و گه لۆر و بی هۆش و گۆش بوو. نه گهر له ریزی پیاواندا به رهو پاشت وه خویندایه، هه میسه یه کهم دهرده چوو. به شش ته قه ل و مانگه شهو بهری له دنیا گرتبوو نه شی ده زانی چ باسه چند پۆژیک له سۆنگه ی یاری و هاریکاری میرعه زیزه وه خۆی رانا؛ بهلام دوا یی سه ری دۆراند.

پسمامانی (میرعومه ر و میرمحمد و میرمه حمود)، پۆژیک سواری سه ری بوون و میرمحمد توون به توون چوو.

میرنہ محمد کوری میرمحمد

ئه و کاته ی با به که یان کوشت گچکۆکه و مندالۆکه بوو. نیستاکێ که میژووی کۆچی سیهه م پۆژی په مه زانی سالی ۱۰۰۵ ک (۱۵۹۷ ز) به له ژیر سایه ی چاوه دیری و یاریکاری میرشه رف کوری خان ئه بدال به سه ر گۆزکینی راده گا.

لکی سیمه

فهرمانره‌وایانی فنیك

دانشتووانی ناوچهی فنیکی چوار هۆزن: به‌جنوبی، شوقاقی، میران، کۆینه. فهرمانره‌واکانی فنیك ده‌چنه‌وه سهر میرنه‌بدالی کورپی سوله‌یمان کورپی خالید.

وهك باسمان کرد سوله‌یمان کورپی خالید له جزیری کۆچی دوایی کرد و کورپه‌کانی ولاته‌که‌ی بابی خۆیان له ناو خۆیاندا دابه‌ش کرد. ناوچه‌ی فنیك وه‌بهر میرنه‌بدالی کهوت. ماویه‌کی زۆر میرنه‌بدال به سهر شه‌وی راگه‌یشتوو و که مردوو و نه‌توه و وه‌چی شه‌و، مه‌زنایه‌تی ناوچه‌که‌یان به ده‌ست بووه. له دواییدا تورکمانی ئاق‌قۆینلوو له به‌ر ده‌ستیان ده‌رتان و ده‌ستیان به سهردا گرتوو. له‌و رۆژه‌وه ناله‌باری و تیکه‌ل پیکه‌لی و ئالۆزی و بی‌سهره و به‌ره‌یی بێداد، هه‌موو ناوچه‌که‌ی داگرت و مه‌ودای نزیکه‌ی سه‌دسالیک له ژیر چه‌که‌ی تورکمانی ئاق‌قۆینلوو دا نالاندی.

له پاش شه‌وی که ده‌ولته‌تی ئاق‌قۆینلوو گلۆسه‌ی لی کهوته لیژی، دووباره ولاتی خۆیان ده‌س کهوته‌وه و نیتس له‌وساوه که‌سی‌تر به نیازی ده‌ست درێژکردن، په‌لی بۆ درێژ نه‌کردون. ته‌نیا جارێک له سه‌رده‌می مه‌زنایه‌تی شاعه‌لی به‌گ - که فهرمانره‌وای جزیر بوو - ده‌ستی به سهر فنیك داگرت و دای به میرمه‌حه‌مه‌دی برای؛ به‌لام دیسان هه‌ر به یارمه‌تی خودی فهرمانره‌وایانی جزیر، ناوچه‌که دراوه‌ته‌وه ده‌ست خاوه‌نانی پیشووی و هه‌تا شه‌مۆ که میژوو ۱۰۰۵ ک (۱۵۹۶ و ۹۷ ز.)یه، ده‌بهر ده‌ستی خۆیان دایه.

بهندی پینجهم فهرمانره وایانی حه سه نکیف

که به ملکان^۱ به ناوربانگن

جیهان بی بی جان خانمی جادووه یه کی سهر ده خا و دهسته یهک ون بووه
له یهک باز ده دات و یه کی ساز ده دا له هر کاته سازیکی شواز ده دا

وتاردا بیژی دانسته پیژی خوشویژی گوهه ریژی و هه قایه تخوانی به سه روزوانی ده پراست و به پراویژ،
وایان له گیژه و داوه و دان بیژیان کردووه و پوخته که یان پاناوه که له دوا ی نه وه ی گهر دوونی چه پگهر د
و رژیگاری دل به رد، پرووی له بنه ماله ی پادشایانی نه ییوی و هر گیژا و پرویه ری کامه رانی لی
هه لگیژانه وه و سالی ۶۲۲ ک (۱۲۶۳ و ۱۲۶۴ ز) بۆ خه لکی کورده واری بوو به قه له منداری خاکه ساری و
له و ساله تووش و شوومه دا نه و خانه دانه ناوه دان و به به روبومه بوو به هیلانه ی کونده بوومه و رژی
سهروه ختی تهخت و به خته وه رییان مژوته می ماته مین دایگرت و له پشت کهژی دژا ماندا په نای
گرت و شیژایه وه و نه ستونده کی کژن و تاوئی خونکاران و سهر دارانی میسر و شامی، له بهر ته وژمی
ره شه بای چاره پشی چه مایه وه و که چایه وه و چی له جیگه نه مایه وه و بنه و یاریان به یه کجاری له و
ناوه دا پیچرایه وه، یهک له پاش ماوه ی خانه دان، تا ماوه یهک به نهی نی له شاری حه مادا ژیاوه و له وه
پیوه پرووی کردو ته قه لای ماردین و بۆته میوانی دژدرا و گه لیتیکی ریز لیگیراوه و به ناوات و
ناره زووی دل له لای خاوهن قه لای مهرد و رهند و ناکار به سند دامه زراوه و به پیواه تی باربووی میوانی
کردووه و قه لا و مه لبه ندی ساوه ری پی به خشیوه. تا ماوه یهک له ساوه ری پای بواردووه و له ویش دلی

۱- نه مین زه کی ده لی: مه لیکانن واتا پادشایان. به لام من لام وایه له مه لکاتیه وه هاتووه که یه کی تکه له سی مه زه بی
فه له کان؛ مه لکاتی، یاقووی و نه ستوری؛ که سهر به قدیس نه نتون یۆسن. هیتدیک له کورده مه سیحیه کان به ناوی
مه زه به کانیانه وه ناو براون. کۆمه لیک له میژوونوسان لایان وایه نه ستوریه کانی لای مووسل - که نیستا به خویان
ده لئین ناشوری - و فه له یاقووی به کان - که سهرده میک جوزقانیان پی ده گوتن - به ره سهن کوردن. جه میل

ههلقه ندراره و به جینی هیشتهوه و پرووی کردۆته راس الغول (سهردیوه زمه) که نیستا به حهسه نکیف ده ناسری.

ناووهه وای سازگاری حهسه نکیفی پی کهوتوه و زۆری وه بهر دل کهوتوه و لهوی پالی داوه تهوه و یه کجاری حهساوه تهوه و بۆ خۆی ژنی لی هیناوه و خیزانی پیکهوه ناوه. سه ره پای خزمایه تیشی، بناغهی دۆستایه تیشی ده گهل خه لکا دارۆتوه و رۆژه رۆژ لای خۆجیبه کان خۆشه ویستی بهری گرتوه تا سه رنه انجام وای به سه ر هاتوه پیر و لاو و ژن و پیاو و دارا و نه داری نهو ناوه به دل و داو ریزیان لیتناوه و تهواو دلیمان کهوتۆته سه ری و چی گوتوه لییان بیستوه و بۆ مه زنی خۆیان ویستوه. به دهستی گهل کردوویانه به مشور خۆری خۆیان و بۆیان په نسجه مۆر کردوه. قه لآ و سه نگه ر و چه پیریان هه لئاونهوه و داداونهوه و تازه میریان لی داناوه.

دژدار و سه رداری ماردین دابویه کزی و که نه فتی و دژ و شوروه قه لاکانی پرویان کردبوه ویرانی و زگیان دابوو و هه ره سیان هینابوو؛ له دهسکاری و هه لئاونهوی قه لآی حهسه نکیف زۆر ترسا. پیایکی ناره لای میری حهسه نکیفی که بی و چاری پی بکهوی. میرناماده نه بوو بچی و نیتر نهو خۆ بواردنه بوو به نامیانی دپدۆنگی و سه ری کیشایه هه را و جهنگ.

لهشکری ماردین دهنگ دراو بۆ گرتنی قه لآی حهسته می حهسه نکیف، پرووی کرده ناوچهی راس الغول. دژداری قه لآی بهر به لآ، وه ک شیر له مهیداندا چهقی و وه ک پلنگی چنگ خۆیناوی بهر نه گاری نه یاری بوو؛ ناچاری کرد به شکاوی و هیزنه ماوی به پاشدا بگه ریته وه و نیتر تازه جاریکی تر ناسۆ نه په ریتیته وه.

لهو رۆژه وه دووباره هه یثکی بهختی ده ولته تی بهری نه سیووی گه شاهه و نالای هات و بهخته وه ریان له سه ر ناوچهی حهسه نکیفی شه کاوه و به ماوه یه کی فریه که م، زۆری سنوور و کهوشه نی ده ورویه ری خۆی په راند و حوکماتی خۆی لی دامه زراند.

له دیوان و فه رمانان و له ده سنووسی رابردوواندا، حهسه نکیف به سینیش نووسراوه و سه باره ت بهو مه بهسته وه له باوه ر پیکراوانه وه شتی کمان به دهسته وه یه؛ گوایه: جاریک عاره به سواریک حهسه ن نار له شه ریکدا فه رمانداری نهو قه لآیه گرتوویه سی و خراوته زیندانه وه و ماوه یه کی تیدا ماوه و

هەرچی ههولیان دهگهڵ داوه هیچ رازی نهدرکاندوون و زمانی خۆی گری داوه و بههره‌ی به دیلگر نه‌داوه. دژدار هه‌ره‌شهی لی ده‌کات نه‌گهر هه‌ر قروقپ بکا له سه‌ر دنیا به نامینی و نه‌و لاساری و سه‌سه‌ختیه‌ی وای لی ده‌کا بیفه‌وتینی.

حه‌سه‌ن که زانی ده‌کوژی ولامی بۆ دژداری نارده: که بوخچه‌ی مه‌رگم تیک ناوه و هومیدم له ژیان براره. تکام وایه دوا ناواتم بۆ پیک بێنن؛ لیم گه‌رین تاوێک ماینه‌که‌م ده‌ناو قه‌لادا تاو دهم و چاوتان به سه‌ر و سوارییم و جوانی و له‌باری ماینه‌که‌م بکه‌وی؟ نیتر نه‌وسا له خۆینی من گه‌ردنتان خۆش و نازاد بی و خۆشم به دلخۆشی ده‌مرم. خۆی قه‌لا ناواته‌که‌ی بۆ پیک هینا و ماینه‌که‌ی خۆیان بۆ هینا و گوتیان فه‌رموو سوار به! هه‌سه‌ن که‌وته سه‌ر ده‌ست و پای میر و خۆی هاویشه‌ سه‌ر خوانی زین و ماینی تاینی سم‌کوژکی کلک‌سه‌گلاوی حدودی گوی‌به‌لی که‌فه‌لپانی، ده‌مه‌یدانی‌دا هینا و برده. به‌لام ماین چ ماین؟

به له‌ش نه‌رم و دهم گه‌رم و ناوده‌س بلاو	ره‌وان و به له‌سه‌نجه وه‌کووو بلقی ناو
له به‌ر خۆشبه‌زی و سووکی وه‌ختی ره‌وی	به ناڵ و سمان نه‌یده‌پرووشاند زه‌وی
وه‌کووو ده‌نکه بارانی نه‌وورۆز به تاو	له کیتو پیتوی تیوتتر له تیشکی هه‌تاو
گه‌ری زۆر به‌گه‌وهرتر له به‌یر و خه‌یال	له لات وابوو تووکی هه‌موو بوونه بال
به نه‌رمی‌که‌وه که‌وتبا کایه‌وه	شنه‌ش تۆزی پای پی نه‌ده‌شکایه‌وه
وه‌کووو به‌ختی کوردی هه‌زار مۆن و سل	که‌سه‌ی پی نه‌گیبوو، وه‌ک ناواتی دل

حه‌سه‌نی چاپک‌سوار له به‌رده‌می دژداردا جارێک به ره‌وت و هه‌لیک به نه‌رمه‌غار، سوارچاکی خۆی و له باری ماینه به‌کاره‌که‌ی رانا و له‌په‌ر ناوزه‌نگی لی ته‌قاند و هه‌ی لیکرد. ماین له بانی قه‌لاوه په‌ری و له به‌رزایی پتر له سه‌دوپه‌نجا گه‌زی به‌ننایی، خۆی هه‌لداشته ناو زیوه‌که له‌ویوه تیده‌په‌ری. سوار هیچ له سه‌ری نه‌په‌ری؛ به‌لام ماین به‌و ته‌وژمه، له نیرینه‌ی چه‌مدا پسا.

سوار وازی له ماین هینا و هه‌ر به مه‌له ملی لینا و له‌و ناوه خوێ و به‌گه‌وهر و نه‌هه‌نگ فرتنه‌، په‌ریه‌وه و خۆی پزگار کرد. کاتی هه‌سه‌ن له به‌رچاوی خاوه‌ن قه‌لا و خه‌لکی ون بوو، هه‌موو تیکرا به سه‌رسامی لیکیان په‌رسی: هه‌سه‌ن کیف؟ واتا هه‌سه‌ن چۆن؟ جا وه‌ک ده‌لین: هه‌ر له‌و ساوه له سه‌زنگه‌ی

نەم عاجباتیەوێ ناوی نراوە حەسەن کێف. قەسەدەکی سەدیرە گەر درۆ نەبێ!

هێندیکیش دەلێن کێف کۆری تۆلۆن ئەو قەلایەیی بنیات ناوە و حەسەن کێفای پێ گوتراوە؛ کە حەسەن بە عەرەبی قەلایە. نەمەش خوا دەیزانی.^۱

هۆز و تیرە گرێنکەکانی ناوچەیی حەسەن کێفی سێزەن:

- ۱- ناشیتی ۲- محەللی ۳- میهرانی ۴- بەجنەوی ۵- شقاقی ۶- نەستورکی
- ۷- کوردلی مەزن ۸- کوردلی گچکە ۹- پەشان ۱۰- کیشکی ۱۱- جلەکی ۱۲- خەندەکی
- ۱۳- سوهانی و بیدیان.

ئەو شوێنە گرێنگانەیی کە بە سەر حەسەن کێفەوێ، شاری نەسەرد و ناوچەیی بشیری و توور و نەرزەن؛ کە نەرزەن بە دەست مەزنی حەزۆوێ و دواز دەهەزار فەلەیی باج و پیتاک دەری لێیە.

لەو رۆژەوێ کە خاوەنی قەلایە دەگەڵ مییری ماردینی دا کێشە و هەرای لێ پەیدا بوو، هەتا ئەو پۆژەیی پێسیری ژیانی لە بەرچنگۆرکی مەرگدا بزگۆر بە بزگۆر هەلتیشا، هەر فەرمانرەوایی سەربەخۆی ناوچە و قەلایە و مییری هۆز و تیرەکان بوو. ئە دواي ئەویش -وێ کوو دەساو دەم هاتووە- گوايە:

مەلیک سولەیمان

کە ناوی یەکیک لە کۆرانی بوو، بۆتە جێنشینی و ماوێهەکی زۆر بە فەرمانرەوایی ماوێتەوێ و تا دواییهەکی دەوڵەتی چەنگیزیەکان، و اتا هەتا سالی ۷۳۶. ک (۱۳۳۵ و ۳۶. ز) ولاتی حەسەن کێفی هەر بە دەستەوێ بوو. لە دواي ئەوێش کە سولەیمان پەیمانی دەگەڵ ژیا ن هەلەوێشان و مەرگ بۆخۆی پفاند:

مەلیک محەمەد

کە رۆلەیی مەلیک سولەیمان بوو، کرا بە جینگەر. پیاویکی لێزان و مشوورخۆر و دادگەر بوو. لە سەرداری و دنیاواری و چاوەدێری، دەست و پێوێند و رەعیەت و ژێردەستانی خۆیدا، لە ناو فەرمانرەوایی

۱- کێف: کێو. هیچ دوور نیە هەسان کێو پێ. هەسان بەردیکی سەختە و تیخی پێ تیو دەکەن. کە هەفی عەرەبی -کە بە نەشکەوت دەلێن- هەر کێفە کوردیە کە یە. هەژار

پایه‌بهرزه‌کانیشدا وینهی نه‌بووه. هرگیز پادشاو خاوه‌ن ده‌سه‌لته‌کانی نیترانی له خۆی سلّ نه‌ده‌کرد و دلی گشتانی راده‌گرت. هه‌تا دوا‌یی پادشای مهرگ به سه‌ریا داو به‌ره‌و دنیای نه‌مانی برد. نه‌وسا:

مه‌لیک عادل کوری مه‌لیک مسحه‌مه‌د

له سه‌ر نه‌سپارده‌ی مه‌لیک مسحه‌مه‌د کرا به فه‌رمان‌په‌رای ولاتی حه‌سه‌نکیف و به‌ویسه‌ری دلتسۆزی و دادگه‌ری ده‌گه‌ژ خه‌لکدا په‌فتاری ده‌کرد و ولاته‌که‌ی له ناوه‌دانیدا کرده‌وینهی به‌هه‌شت و له پایه‌به‌ره‌زی و شان و شکۆدا زۆری له باب و با‌پیره‌رانی خۆی تیپه‌پرانده‌. تا له سالی ۷۸۱ ک (۱۳۷۹ ز) دا په‌شه‌به‌ای مهرگ په‌لکی لکی ژبانی هه‌لوه‌رانده‌ و دا‌یوه‌رانده‌ناو چاله‌وه‌.

مه‌لیک نه‌شه‌رف کوری مه‌لیک عادل

کراوه به جینشینی مه‌لیک عادل و هاوچه‌رخ‌ی نه‌میره‌تیه‌مووری کوره‌کانی بووه. مه‌ولانا شه‌ره‌فه‌دین عه‌لی‌یه‌زدی خاوه‌نی ظه‌رنامه‌ ده‌لی: «سالی ۷۹۶ ک (۱۳۹۳ و ۳۹۴ ز) نه‌میره‌تیه‌مووری به‌داب‌بووده‌ستور له دوا‌ی نه‌وه که به‌غدا‌ی گرت و قه‌لای تکریتی خسته به‌ر ده‌ست، له‌وی‌پا‌ر پووی کرده‌ماردین. کاتی گه‌یشته شاری پو‌حا، سه‌رداری حه‌سه‌نکیف له‌وی به پاموسانی پایه‌خی ژیر نه‌میره‌س‌ره‌راز کرا و تو‌لی بیچاره‌یی و سه‌رکزی به زه‌مینی به‌نده‌یه‌تی‌دا ساوی و دلتسۆزی خۆی له خزمه‌تکاریدا پینک هیتنا و له پووی خۆش و چاکه ده‌ریاره کردنی شاهانه‌وه به‌شی درا و گه‌پایه‌وه بۆ ولاتی خۆی.»

له پاش نه‌وه‌ش ماوه‌یه‌کی زۆر ما و نه‌وسا ته‌یموور له‌نگی مهرگ به سه‌ری کرده‌وه و خوا‌ی گه‌وره بۆ خۆی برده‌وه.

مه‌لیک خه‌لیل

کوری مه‌لیک نه‌شه‌رف که نازناوی مه‌لیک گامیل بوو، له دوا‌ی کۆچی باوی هه‌موو هۆز و تیره‌کانی حه‌سه‌نکیف به تی‌ک‌پایی کردیانه سه‌رداری خۆیان. سالی ۸۲۴ ک (۱۴۲۱ و ۲۲ ز) شارپۆخ میرزا کوری نه‌میره‌تیه‌مووری کوره‌کانی - که بۆ شه‌ری کوره‌کانی قه‌ره‌یوسفی تورکمانی ده‌هات - گه‌یشته کهوشه‌نی وان و وستان. مه‌لیک خه‌لیل پیتشوازی شایانی کرد و به سه‌رده‌رانه ماچ کردنی شارپۆخی

سهربرز و به خته‌ور کرا و لهو کاته‌شدا که میرزا شاپروخ له سنووری نه‌لشگردی مه‌زنه‌کانی کوردستانی وهک میرشه‌مسه‌دینی بدلیس و مه‌لیک محمه‌دی هه‌کاری و کوری سولتان سوله‌یمانی خیزانی به‌پری ده‌کرد، مه‌لیک خه‌لیلیش ده‌گه‌ل وان گه‌راوه بۆ ولاتی خۆی و هه‌تا ژیا هه‌ر به ناسووده‌یی و کامه‌رانی رایبوارد و له‌شکر و به‌رده‌ستانی له چاکه‌ی زۆر به‌هه‌ردار و دل‌خۆش ده‌کرد. سالی ۸۶۲ک (۱۴۵۷ز) فریشته‌ی گیان‌کیشان ناوی له سیایی خه‌لکی دنیا ره‌شکرده‌وه و به‌ره‌و به‌هه‌شتی به‌رینی به‌پریکرد.

مه‌لیک خه‌له‌ف

کوری مه‌لیک سوله‌یمان بوو. ده‌بووه برازای مه‌لیک خه‌لیل و به خه‌له‌ف چاوسوور ناسراوه. له پاش نه‌مانی مامه‌که‌ی کرا به سهرداری هه‌سه‌نکیف و مه‌زنی هۆز و تیره‌کانی شه‌و ناوه بوو. له شه‌ر و هه‌رایه‌کدا که له نیوان وان و بۆتانیاندا قه‌وما، خه‌له‌ف نازایه‌تی و نه‌به‌رده‌یکه‌ی وه‌های نواند که نیتسر له ناو خه‌لکدا به خه‌له‌ف جووت شیر ناویانگی ریوشت.

لهو سه‌روه‌ندانده‌دا که هه‌سه‌ن به‌گی بایه‌ندوری شاق‌قۆینلوو خۆی له گرتنی کوردستان خۆش کرد، له‌شکرکی تورکمانی نارده‌جه‌سته‌ی هه‌سه‌نکیف و گرتنی قه‌لای پی سپاردن. له‌شکر ده‌وره‌ی قه‌لکه‌ی دا؛ به‌لام هه‌رچی ته‌قه‌لای داو کرد و کۆشاجی بۆ ده‌گه‌ل خه‌له‌ف نه‌کرا. کاتی به شه‌ری رووبه‌روو به‌هه‌ره‌یه‌کیان ده‌س نه‌که‌وت، که‌وتنه‌ باری گه‌روگی و به‌ دزیه‌وه نامۆزایه‌کی مه‌لیک خه‌له‌فیان فریو دا که نه‌گه‌ر مه‌لیک خه‌له‌فمان بۆ بکوژی تۆ ده‌که‌ینه مییری ولات.

نیتسر هه‌تیو گرتی نامووس و پیاوه‌تی، بۆ بیگانه‌ی نامۆ شل کرد و دوژمن له خه‌شته‌یان برد و به خه‌یالی پر و پووچی شوین کلای قوچ که‌تبوو؛ لیتی ده‌خه‌فتا هه‌تا رۆژیک له گه‌رماودا کیس و ده‌رفه‌تی لی هینا و کوشتی و کۆلکه‌ی خانه‌دانی گه‌وره، به ده‌سکه‌ته‌وری خۆمالی براییه‌وه و که‌وته چنگ تورکمانه‌وه. نه‌و کابرای نامووس‌فرۆشیش چی پی نه‌پرا و هه‌ر په‌شیمانی بۆ ماوه! گوتویانه «هه‌ر که‌س بکا بیگانه‌په‌رستی، ناخری هه‌ر دینی نوشوستی» خاپینۆکان خاپاندیان و به ناوه‌زی پینکه‌نین و خۆیان به خۆی مال‌ویران کرد.

تسوی نه‌مه‌گ نه‌گهر له‌زه‌ویشدا هه‌بووی زوو بارانی لی نه‌بباری، نه‌گوروا، سه‌وز نه‌بوو
 ناوی وه‌فا له ناوی جنۆکه و پهری ده‌چی ههر بیستمان ده‌لین هه‌س و که‌س نه‌میدی پروبه‌پرو

مه‌لیک خه‌لیل کوری مه‌لیک سوله‌ییمان

له‌ پۆژگاری تورکماناندا به‌ نه‌ینی له‌ شاری حه‌ما ده‌ژیا. کاتیک که‌ ده‌ره‌م به‌ره‌می که‌وته به‌ره‌ی
 تورکمانی ئاق‌قۆینلوو، مه‌لیک خه‌لیل به‌ یارمه‌تی میرشام‌حه‌مه‌دی شێرۆیی له‌ شاری حه‌ما
 ده‌رکه‌وت. مه‌لیکیانی حه‌سه‌نکیفی، هه‌میشه وه‌زیری خۆیان له‌و شێرۆیانه هه‌لده‌بژارد. هۆزه‌کانی لای
 حه‌سه‌نکیف له‌ مه‌لیکیان کۆ بوونه‌وه و چه‌کیان هه‌لگرت و چوونه سهر شاری نه‌سهرد و به‌ زه‌بری
 شیر، ئاق‌قۆینلوویان ده‌ره‌پرانده‌ و له‌وێه هاتنه سهر قه‌لای حه‌سه‌نکیف و گه‌لیک پیاوانه نه‌ویشیان له
 دوژمنان پاکرده‌وه و مه‌لیک خه‌لیل بوو به‌ پادشای سه‌ربه‌خۆ. له‌ پاستیشدا له‌و چاخه‌دا که‌س له
 مه‌زنانی کوردستان به‌ پله‌وپایه و شکۆ و مایه‌ی نه‌و سهرداره نه‌گه‌یشتوه و زۆریش پادشایانه ژیاوه.

خوشکی گه‌وره‌ی شانیسماعیلی سه‌فه‌وی - کاتی که‌ له‌به‌ر ده‌ستدریژی سولتان یه‌عقوب په‌وی و
 زێد و نیشتمانی خوی به‌جی‌هینشت و به‌ نیازی زیاره‌تی کابه‌، هاته دیاره‌که‌ - که‌ گه‌یشته
 حه‌سه‌نکیف، مه‌لیک خه‌لیل له‌ خۆی ماره‌ی کرد و له‌ پۆژی شیرینی خواردن و زه‌ماوه‌ندا به‌زمیکی
 نه‌وتۆ به‌ریا بوو، که‌ وینه‌ی له‌ پروی دنیا‌دا نه‌ده‌بیسری و نه‌دیتراره‌وه. که‌ یه‌خودا و کاربه‌ده‌ستان و
 گه‌وره‌پیاوانی کوردستان ته‌نانه‌ت خه‌لکی په‌مه‌کیش له‌و ناهه‌نگه‌ شاهانه‌یه کۆ بوونه‌وه.

به‌ ههر لایه‌کدا لات ده‌کرده‌وه دیلان و سه‌ما و گۆه‌ندی روال و کیژ و لاوان بوو. نازداری باوان و
 به‌ره‌دراوان و به‌له‌ک‌چاوان و به‌له‌ک‌خر و جه‌رگه‌چران، ده‌ست له‌ ده‌ستی تازه‌لاوان و شیرین‌کوراندا
 هه‌لیان ده‌خپرانده‌وه و خه‌می دلیان ده‌په‌راند.

له‌ دیوانی میر و مه‌زنان، مه‌دیگه‌پانی لووس و ساده‌به‌ قوم‌قۆمۆکی باده‌وه سوورپیان ده‌دا و به‌ په‌وتی
 به‌له‌نجه‌ولاریان و بزهی لیتی شه‌کریاریان په‌رده‌ی شه‌رمیان له‌ پروی شه‌رمیان داده‌پرانده‌ و ته‌نانه‌ت
 دلی زۆرهانی په‌ک که‌وته‌شیان به‌ ناز ده‌پرانده‌.

چاوه‌نده‌ازی به‌ژنویالای نۆنه‌مامان و تالی مه‌ی و نالی کۆلمی گۆلندامان، پی‌ری له‌ ژیان
 زویریشیان ته‌پ ده‌کرده‌وه و پتر له‌ لاوی چاره‌سه‌ان، به‌ تاسه‌وه دل و چاویان ده‌له‌وه‌پرانده‌.

گۆزانی بیژانی خوش‌دهنگ و له‌به‌روه‌گیژانی خوش‌دهنگ، له‌و ناو به‌زم و ناهه‌نگه‌دا که‌وتی‌بونه گاله و نه‌وی ده‌یان‌گوت نه‌یانده‌گوت‌هوه. چووزله و بلوور و ساز و سه‌متوور به‌سه‌د ناواز و هه‌زار جوور له کۆردا ده‌نگی ده‌داوه. خو‌ش‌خوانی خو وێژ به‌و هۆیه‌ نه‌م شی‌عه‌ریان خو‌تینده‌وه:

به‌زمی‌شاهانه‌یه‌ نه‌ی‌دل! هه‌له‌ خو‌ت سه‌رخو‌ش که‌ چاوی مه‌ست هۆش ده‌رفینن وهره‌ خو‌بی‌هوش که‌ جوانترین گول له‌ گولستانی عه‌جه‌م می‌وانه‌ دیاری شایانه‌ له‌مه‌ولا گولتی کوردستانه‌ ته‌ختی به‌لک‌سه‌هه‌سه‌نکی‌ف و خه‌لیل‌سی‌مانه‌ پرکه‌ پی‌وانه‌ که‌ مه‌ی‌گی‌ر! هه‌ره‌تی په‌ی‌مانه‌

له‌ دوا‌ی نه‌وه‌ به‌ ماوه‌یه‌ک که‌ ته‌خت و به‌ختی ئاق‌قۆینلووان وهر‌گه‌را و پۆژی هاتی شانی‌سما‌عیل له‌ ژێر هه‌وری که‌ساسیه‌وه‌ هاته‌ ده‌ری، میر و مه‌زنانی کوردستان به‌ ناواتی سه‌رده‌رانه‌ پامووسانی باره‌گا‌که‌ی، پرویان کرده‌شاری ته‌وریز. شاه‌هر که‌ چاوی پی‌ که‌وتن بی‌ چاک و چۆنی و چه‌ند و چوون، مه‌لیک خه‌لیل‌یش و هه‌موو میسه‌ر کرده‌کانی گرت و دانیه‌ ده‌ست زینه‌ل به‌گی شاملوو. نه‌ویش جی‌گه‌ی له‌ لا‌گۆشه‌ی زینه‌داناندا بو‌ چاک کردن.

مه‌لیک خه‌لیلی زاوا‌شی وه‌کو‌وو چاوی جوو هه‌لپێ‌چا که‌ هه‌ر ئیستا‌که‌ خوشکی خو‌م به‌ مناله‌وه‌ ده‌وێت‌هوه‌. مه‌لیک خه‌لیلی زاوا‌ی شا، ژنی و کو‌رپێ‌ک و سی‌ کچی بو‌ هی‌نانه‌وه‌ ته‌وریزێ، وه‌سه‌ر خه‌زووری کردنه‌وه‌. ماوه‌ی سی‌ سا‌ل مه‌لیک خه‌لیل له‌ گرتووخانه‌ خیزنرا و له‌و ماوه‌شدا ولاته‌که‌ی به‌ ده‌ست قزلباشه‌وه‌ بوو. له‌ شه‌ره‌که‌ی چال‌دی‌راندا مه‌لیک خه‌لیل ده‌رفه‌تی‌کی له‌ بو‌ره‌خسا و ده‌گه‌ل باشی بیو‌که‌بایکی‌دا رێک که‌وتن و پاسدارانی زینه‌دانی کو‌شت و له‌ ته‌وریزه‌وه‌ پای‌کرد و پروی کرده‌نالی دیاره‌کر. کاتی‌ گه‌یشته‌ نزی‌ک وان، چه‌کداری هۆزی مه‌حموودی سه‌ری رینگه‌یان لی‌ گرت و خو‌یان لی‌ سازدا بی‌گرن. مه‌لیک خه‌لیل زۆر مه‌ردانه‌ هاته‌ ده‌ست و خو‌ی له‌ ده‌ستی‌ان پزگار کرد و له‌ ریتی‌ گه‌لی بدلیسه‌وه‌ به‌ره‌و هه‌سه‌نکی‌ف هاته‌وه‌. به‌لام باشی بیوکی هاو‌رپێ، له‌ شه‌ری مه‌حموودیه‌کاندا سه‌ری تیندا چوو.

وه‌ختی‌ له‌ به‌ندی‌خانه‌ بوو، هۆزی شی‌رۆیی و زه‌رقیه‌کان و هۆز و تیره‌کانی ناوچه‌کانی لای هه‌سه‌نکی‌ف، مه‌لیک سوله‌ی‌مانی کو‌ری مه‌لیک خه‌لیلیان کردبووه‌ مه‌زنی خو‌یان؛ به‌لام هۆزی ره‌شان، کاروباری ناوچه‌ی خو‌یان دا‌بووه‌ ده‌ست کو‌ره‌مامی‌کی مه‌لیک خه‌لیل و هه‌ر له‌و ماوه‌شدا بو‌تانی

لەشكریان بردبووه سەر شاری ئەسەرد كە لە چنگی قزلباشانی پزگار كەن. لە پڕ دەنگ و باس داكەوت كە مەلیك خەلیل هاتەوه. كورانی مەلیك خەلیلی هاتنەوه خزمەت باوكیان و لەشكری هۆزی بۆتانیش لە دەوری ئەسەرد وەكشین.

مەلیك خەلیل پاش چەند پۆژیتك قەلات و شاری ئەسەردی لە قزلباشان ساندەوه. قزلباشان لە وەختی خۆی قەلا و ناوچەى حەسەنكیفیان بە یارمەتی هۆزی بەجنەوی گرتبوو. هەر بەوانیشیان سپاردبوو كە بۆیانى بپاریزن. ئەو بەجنەویانە زۆر جارن لە لایەن قزلباشەوه خزمەتیان پى سەپتارەوه و بۆ عەجەم فریو دراون. جا كە هەوائى هاتنەوهى مەلیك خەلیلی داكەوت، بەجنەویەكان خۆیان گەیانده ناوچەى توور لە بۆتانی كە بژیو و جەخانە كۆ بكەنەوه و بەخزینەوه ناو قەلاوه و هەروا هاسان دەست مەلیك خەلیل نەكەوی.

مەلیك خەلیل بە پلانی ئەو بەجنەویانەى دەزانی و كێس و دەرەفتى لى هانی و لەشكری خۆی كۆ كردهوه و لە پڕ بە سەرى دادان و ئەوانیش - كە خافلگێسر بوون- بپاریاندا نەگەر ئەمانیان پى بەدی و نەكوژین، قەلا بە دەستەوه بەن. مەلیك خەلیل چاوی لە كوشتنیان پۆشى و ئەوانیش بە خۆشى خۆیان قەلایان داہەوه دەستی. دەگەژ حوسین بەگى مەزنى بەجنەویشدا ناشت بوونەوه و لە جیاتی خۆینى باب و براى - كە لە دواى باسیان دەكەین- گوندى بالى بە مولكایەتى پى درا.

باوهر پینكراوان وادەگێرەنەوه كە بەجن و بەخت هەردووکیان كورپی حاکمى كى جزیرى عومەر بیه بوون و لە سەر مەزنایەتى، ئەو دوو برایه هەرایان لى پەیدا بووه و مەزنایەتى جزیر بەر بەخت كەوتوووه و بەجنیش هاتۆتە لای حەسەنكیف و بنەمالەى مەلیكانیش حەسەنكیفیان لەو بەجنانە زەوت كردهوه.

نیواش هەبوون گوتووایانە: هەموو كوردی كوردستانی لە ڕەگەزى بەجن و بەختسن. ئەمەش هەر خودا دەیزانى لەو كاتەدا كە میرشەرەف كورپی میربەدر فەرمانرەواى جزیر بوو، هۆزی بەجنەوى -بە هۆی دوژمنایەتى كۆنەوه- گەر و گێچەلیان تى دەهالاند. میرشەرەف ویستی تۆلەیان لى بكاتەوه؛ ناردیه لای مەلیك خەلیلی كە دەبى تەننیهیان بكە. مەلیك خەلیل، میرمحەمەدى بەجنەوى و پازدەكەس لە كور و دەست و پێوەندانی بۆ خاترى میرشەرەف كوشتسن. حوسین بەگى كورپی میرمحەمەد بە هەلاتن پزگارى هات و ماڵ و دارایی هۆزەكەى هەمووى وەبەر تالان كەوت. جا نێستاكانى وەك دەلین: لە بەر ئەو خۆینەخۆییە بووه كە حوسین بەگ دەگەژ قزلباشان رێك كەوتوووه و

مەلىك خەلىپىش بۆكۈزۈنەھەي ئەو خوتىنەھەي كە گۈندى بائى داۋە بە حوسىن بەگ و دەگەلى ناشتەھە بووگە.

مەلىك خەلىپە لە دواي ئەوھە كە ھۆزى بەجنەھوي قەلاي ھەسەنكىفیان داھەھە، ماوھەك لە سەر تەختى فەرمانپەرھەھەي بە كامەرانى پالیدایەھە و ئەوسا پادشای مەرگى لى بوو بە ميسوان و نارديە ديوانى رازىپوشانى شارى خاموشان و لە گۆشەي گۆپرى تەنگەبەردا جىيى بۆ چاكرار. چواركۆپرى بە يادگار بەجى ھىشتەن: مەلىك سولەيمان، مەلىك عەلى، مەلىك مەھمەد، مەلىك حوسىن.

مەلىك حوسىن كۆپى مەلىك خەلىپە

مەلىك حوسىن لاۋىك بوو سەربەرز و بەدەمار و بەخشنەھە خواھن بەزەھى. دەگەل ھەموو ئاكارى جوان و لەباریدا جوان چاكيك بوو نەبەكى نەبخۆي تماشای ساي گەردنى كەي. ھەمووخەلكى ئەو ناوھە شوو و پۆژ پەسنى لاوھتى و پياوھتى ئەو كۆرەھەيان دەدا. ھىشتا بلووغى نەببوو، بە مەزنىان ھەلبۇارد و كار و بارى ۋاكتەكەھەيان پى سپارد.

جوانى كە لە پروتە تيشكى دلته پونساھى خودايە ئار و گلتە

بەلام كە لە جىگەي باوكى جىگىر بوو، لە براكانى خۆي دلگىر بوو. مەلىك مەھمەد و مەلىك عەلى گرتەن و مەلىك سولەيمانى براىترى لە ناۋچەي ئەرزەن راي كىرد و خۆي گەھەندەھەلاي خوسرەھە پاشاي مىسرى مىراني دياربەكر و داواي جىگەي مەلىك حوسىنى بۆ خۆي كىرد.

خوسرەھەپاشا بەو ناوھەھە كە ناھەھەي برا پىنكەھە كىتەھەيان پى و ناشتەيان دەكەھەھە، ناردى مەلىك حوسىن و براكانى ھىننەھە ديوانى دياربەكر و مەلىك حوسىنى كوشت و مەزنايەھە ھەسەنكىفنى دا بە مەلىك سولەيمان.

مەلىك سولەيمان كۆپى مەلىك خەلىپە

شارەھەزايانى دىن و رىبوارانى شاپتى ئاين بە تىكرابى فەرموويانە كە شايانى گەھەھەي ئەو كەسەھە ھەمىشە بەو فەرموودەھەفتار بكا: «چاكە بكە ۋەك خوا چاكەي دەگەل كىردى» و گەھەھە و گچكە لە چاكە و بەزەھەي بەھرەھەر بن و بەرانبەر بە فەرموودەھە «خزم لە خەلكى تر لە پىشتەرن» ئەوانەھەي كە

خزمایه‌تی له بیس ناکهن و له چاوه‌دیتریان دریغیان نیه، زۆر زوو خه‌لگ شیره‌ییان پیّ ده‌با.

دوو یار گه‌ره‌که وه‌ک برینگه‌ک و ابن دوژمن بېرن و بوّ یه‌ک ته‌با بن

نیاز له‌و پېشه‌کیه شه‌ویه که مه‌لیک سوله‌ییمان به‌ فرمانی خواکردی سولتان سوله‌ییمان‌خانی خه‌زاکهر و به‌ یاریده‌دانی باشی خوسره‌وپاشای میری میران و والی ولاتی دیاربه‌کر، کرا به‌ میری حه‌سه‌نکیف و کاتی هاته‌وه پاته‌ختی خۆی، ده‌گه‌ل مه‌لیک محهمه‌د و مه‌لیک عه‌لی برای‌دا کیشه‌ و هه‌رایان لیّ په‌یدا بوو.

مه‌لیک عه‌لی خۆی له‌بهر نه‌گرت و په‌نای به‌ شه‌ره‌فخانی فرمانپه‌وای بدلیس برد. هه‌موو هۆز و تیره‌کانی حه‌سه‌نکیف به‌ هۆی به‌ کوشت دانی مه‌لیک حوسینه‌وه کینه‌ی زۆریان له‌ مه‌لیک سوله‌ییمان ده‌دل گرتبوو. که‌س خۆشی نه‌ده‌ویست و ببوونه به‌ره‌ه‌لستی. مه‌لیک سوله‌ییمان ژیا‌نی پیّ تال ببوو؛ له‌ ترسان خه‌و و خۆزاک‌ی لیّ هه‌لگیرا بوو. خۆی گه‌یانه‌دیاربه‌کر و کللی قه‌لاکانی له‌ به‌رده‌م خوسره‌و پاشادانا و به‌ خۆشی خۆی وازی له‌و مه‌زنایه‌تیه هیتا و داوای له‌ پاشاکرد که له‌ باتی حه‌سه‌نکیف جیگایه‌کی‌تری پیّ ببه‌خشن. خوسره‌و پاشانه‌م هه‌واله‌ی به‌ پیتچکی ته‌ختی هه‌ره‌به‌ری سولتان راگه‌یاند و له‌ به‌زه‌یی شاهانه‌وه روجا(ئورفا) و حه‌وسه‌ده‌هزار ئاقچه‌ی به‌ ناوی والیه‌تیه‌وه له‌ باتی حه‌سه‌نکیف درایه. سێسه‌ده‌هزار ئاقچه‌ش به‌ ناوی زه‌عامه‌ت درا به‌ مه‌لیک محهمه‌دی برای و دووسه‌ده‌هزار ئاقچه له‌ داها‌تی ئورفا به‌ مه‌لیک عه‌لی به‌خشا.

ماوه‌یه‌ک مه‌لیک سوله‌ییمان به‌ سه‌ر ئورفه‌ راگه‌یشت و له‌ داوایدا گیانی ده‌به‌ر چه‌نگی مه‌رگدا له‌ فه‌ره‌ کهوت و له‌ ژێر توپی ئاخدا لیتی خه‌وت.

مه‌لیک محهمه‌د کوپی مه‌لیک خه‌لیل

له‌ پاش مردنی براکه‌ی سنجه‌قی په‌هایان لیّ سانه‌وه و له‌ دیوانی سولتان‌وه، عه‌ریگیری به‌ ناوی میرنشین پیّ سپی‌را و له‌ پاشان بدلیسیان به‌ سنجه‌ق دایه و له‌ویش نه‌وه‌نده‌ی هه‌لنه‌کرد؛ بوّ خۆی وازواری و هینه‌هیشیان گۆر به‌گۆر پیتکردبوو، ته‌واو له‌ گیان و ژیا‌ن بیزار ببوو. سه‌ریشی له‌ گزیرایه‌تی و باجگیری دیوان ده‌ر نه‌ده‌چوو. جا ده‌لین «پیاوکه‌ ناچار بوو خزمی دوور و وامی کۆن په‌چاو ده‌کا!»

ئەوئىش لە زوويىكەو دەستايەتتى دەگەژ بەدر بەگى فەرمانرەوای جزیردا ھەبوون، كچى خۆشى دابوو بە میرمەھمەد بەگى كۆپى و لە مېژىشەو ھەر ھاوسای یەكتىرى بوون. چوو ھەزىر و بوو بە گۆشەگىر و ھەتا رۆزى لە سەر زەوى مابوو، لەوى نەبزووت و دوايى رۆژىك دەپتەمىردى خودا ھەلەنگوت و دنیای پەنازاو ھەراى، بە یازدەكۆرەو بەجى ھىشت:

مەلىك خەلەف، مەلىك سولتان ھوسەين، مەلىك نەشەرەف، مەلىك عەلى، مەلىك سولەيمان، مەلىك خەلىل، مەلىك زاھىر، مەلىك عادىل، مەلىك مەھمۇد، مەلىك ھەسەن، مەلىك نەھمەد.
 مەلىك خەلەف لە ھەرەتى لاوھتى و جەنگەى بەھارى ژيانیدا جوانەمەرگ بوو؛ كۆپىكى ھەبە ناوى مەلىك ھەمزەبە. مەلىك سولەيمان و مەلىك زاھىر و مەلىك ھەسەن ھەر سىكیان بە گەنجى مردن. مەلىك سولتان ھوسەين داواى سنجەقى بابى كرد و لە دیوانى سولتان سەلیمخانەو دایانى. براكانى تریش بوونە پیاوى میرەكانى كوردستان و لەو ناوھەدا دین و دەچن.

مەلىك سولتان ھوسەين كۆپى مەلىك مەھمەد

سنجەقى باوكى پى درا و ئەوئىش چەند جارێك ئالوگۆپى پى كرا و بە دەردى بابى، وەرەز بوو؛ دەستى لەو نەركە گرانە ھەلگرت و ئىستا كە سالى ۱۰۰۵.ك (۱۵۹۶.ز) بە لە كوردستان پايدەبوئىرى و كەم تا كورتىك بەھەرى مەوقوفەجاتى باب و باپىرانى پىدەگا. چونكە نەجىبزادى، ھومىد دەكەم خوداى گەورە و گران ناوئىرى وە سەر بەداتەو و بە پلە و پاىەى باب و باپىرە گەورەكانى شاد كاتەو.

رووپه‌ری سیټه‌م

فهرمان‌ه‌واکانی دیکه‌ی کوردستان

نه‌ویش سی‌ به‌شن

به‌شی یه‌که‌م

به‌نۆ به‌ند باس ده‌کرین

به‌ندی یه‌که‌م

فهرمان‌ه‌وایانی چه‌مشکه‌زه‌ک

نه‌ویش سی‌ ده‌سته‌ن

زیت و وریاکانی سەرگوروشته‌زانی کارامه و ناگاداری پرووداوانی دیوانی میژوو، به‌گفت و نامه‌ پێیان راگه‌یانندووین که‌ فهرمان‌ه‌وایانی چه‌مشکه‌زه‌ک خۆیان لایان وایه‌ به‌ بنه‌چه‌که‌ ده‌چنه‌وه‌ سەر خه‌لیغه‌کانی عه‌بباسی و باپیریان ناوی مه‌لکیش بووه‌؛ به‌لام هیندیک له‌ گه‌وره‌پیاوان وای ده‌بناوان ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ نه‌میرسلیق کورپی عه‌لی کورپی قاسم له‌ وه‌چی پادشایانی سه‌لجوقیه‌ و له‌ پۆژگاری ته‌لپ نه‌رسه‌لان‌ ی سه‌لجوقیدا خاوه‌نی نه‌رزه‌پۆم و ده‌وربه‌ری بووه‌ و له‌ سالی ۵۶۶ ک (۱۱۶۱ ز) دا ده‌گه‌ل فهرمان‌ه‌وایانی گورجستاندا شه‌رێکی زۆر به‌ سامیان کردووه‌ و ده‌گه‌ل زۆر له‌ سه‌رناسانی

۱- زیزنۆف پرسه‌کی له‌ سه‌ر داناهه‌. چونکه‌ ته‌لپ نه‌رسه‌لان سالی ۴۵۳ حوكمی خوراسانی کردووه‌. وادیاره‌ قلیچ‌نه‌رسه‌لان بی‌ که‌ سالی ۵۵۵ بۆته‌ پادشای ولاتی رۆم و له‌ ۵۷۰ مردووه‌. جه‌میل

لەشکرە کەمی بە دەست گورجیان بە دیل چوون؛ بەلام خوشکە کەمی - کە ژنی پادشای نەرمەن بوو - دیاری و پیتشکیشی زۆری بۆ گورجستان نارد و برای لە زیندان دەرتنا.

لە پاش مەرگی سلیق، مەلیک مەحمەدی کورپی بۆتە جینشینى و کاتى ئەویش چاوی لە دنیا پۆشیو، میرنشینە کە دراوێتە دەست ئەوێ ئەو^۱ و کە ئەوێش مردوو مەلیکشاکورپی مەحمەد لە سەر تەختی فەرمانرەوایی جینگیر بوو و ئەوای سەر بە خۆیی و پادشایەتی لە کەللەى داو و بەو نیازووە پاپەرپووە و لە ئەنجامدا سالی ۵۹۸.ک (۱۲۰۱.ز) سولەیمانی کورپی قلیج نەرسەلان بپرستی برپووە و گرتووێ و کوشتووێ و لەو ساوێ نەرزەرپۆم کەوتۆتە بەردەستی سەلجوقیەکانی رۆمەو.

وێدەچى کە فەرمانرەوایانى چەمشکەزەک وەچەى ئەو مەلیکشایە بن و ناوی مەلیکشالە دەمى کورداندا سوایى و کرابى بە مەلکش. ناوی فەرمانرەواکانیشیان هەروا دەگەینى کە بنیچە تورک بن؛ چونکە هیچ وەک ناوی عەرەب و کوردان ناچن.^۲

هەر وەها دەلێن مەلکش ناویک لە ئەوێ کانی مەلکشى پیتشو، حەشاماتیکی زۆری رەگەل خۆی خستوو و هێرشى بردوو و سى و دوو قەلا و شازدە ناوچەى داگیر کردوو؛ کە نىستا بە دەست هۆزەکانى چەمشکەزەک و ناوی مەلکشیان بە سەردا سەپاوە.

مەلکشىەکان سى تیرەن و بە زۆرى قەوغایى و حەشامات و دارایى، سەرتۆپى هۆزەکانى کوردستانن. نزیکەى هەزار مائیکیان خزمەتى پادشای ئییران و هیندیکیشیان لە ریزی پیاوماقوولانى لای پادشابوون. چەمشکەزەک هەمیشە فەرمانرەوای سەر بە خۆ و خۆمالیان بە سەر وە بسوو. بەرفەرەوانى ولاتەکیان و زۆرى حەشامەتەکیان لە پادەیک دایە کە هەموو کەسێک و تەنانەت پادشایانى زەمان، لە دەفتەر و پسوولەکانى دیواندا بە ولاتەکیان دەلێن «کوردستان».

لەو ساوێ کە مەلکش سى و دوو دژ و شازدە ناوچەى خستە دەستەو - وەک باسکرا - کوپ و ئەوێ کانی مەزنايەتى ئەو ناوێیان بە بالا براو. تەنانەت پادشایانى خاوەن شکۆى وەک چەنگیزخان و

۱- جاقدش نووسراو. مەحمەدەلى عەونى دەلى لە دوو نوسخە حەفیدش ئەوێ نووسراو. بەلام رەنگە حەفیدش نووسراوى حەفیدش و جاقدش لێک دەگۆرین. هەزار

۲- ئەمىنزەکی بە مەلیکشایى نووسىووە و نىستاش لە ناو کوردا هۆزى مەلیکشایى هەن. جەمیل

نه میرته‌یمووری کوره‌کان و شاه‌پۆخ میسرزا و قه‌رایووسفی تورکمانیش ده‌ستیان بۆ نه‌بردوون و لییان زه‌وت نه‌کردوون و هه‌روا ماونه‌ته‌وه؛ هه‌تا نه‌و پۆژگاره‌ی که شیخ نه‌میرکوری یه‌لمان فه‌رمانه‌په‌وایی چه‌مشکه‌زه‌کی که‌وته ده‌ست.

کاتی پادشایه‌تی ئی‌ران که‌وته به‌ر چه‌نگی حه‌سه‌ن به‌گی بایه‌ندوپی و شه‌ویش به‌ دل لیتی‌سپا که هه‌موو خانه‌دانه‌کانی کوردستان له‌ ناو به‌ری و به‌ تاییه‌تی ناسه‌واری نه‌وانه‌ به‌سپێته‌وه که ده‌گه‌ل به‌ری پادشایانی قه‌ره‌قۆینلو‌دا دۆستایه‌تی و هاوکاریان کردووه و به‌ر له‌ هه‌مووان چاوی به‌پیه چه‌مشکه‌زه‌ک. هۆزی خه‌ربه‌نده‌لوو - که له‌ هۆزه هه‌ره به‌ هی‌زه‌کانی سه‌ر به‌ ئاق‌قۆینلوو بوو- پیتی‌سپیرا که ولاتی چه‌مشکه‌زه‌ک بگری و خاکی به‌ تووره‌کان بکیشی. نه‌و هۆزه هاتن ولاتی چه‌مشکه‌زه‌کیان به‌ ملسه‌وری له‌ ده‌ست میرشیخ حه‌سه‌ن ده‌ری‌نا.

له‌و ده‌مه‌دا شیخ حه‌سه‌ن مندالیک بوو؛ به‌لام کاتی پی‌ گه‌یشت و زۆر نازا و دلا‌واش بار هاتبوو، شه‌و و پۆژ هه‌ر ده‌بیری نه‌وه‌دا بوو که نیشتمان‌که‌ی له‌ چنگ داگیرکه‌ران پزگار بکا و له‌ سه‌ر نه‌و نیازه به‌ خۆدا هات و کۆمه‌لیکی له‌ پالنه‌وانانی ده‌سکه‌ره‌وه و ناویه‌ده‌ره‌وه له‌ ده‌وری خۆی کۆ کرده‌وه و ده‌ست له‌ ده‌ست و قه‌وه‌ت له‌ خوا، به‌ سه‌ر هۆزی خه‌ربه‌نده‌لووی دادا و زیدی خۆشه‌ویستی له‌ دوژمنان پاکرده‌وه و کاری تورکمانی یه‌ک‌لا کرده‌وه. کاتی شه‌ویش گیانی به‌ر تالانی مه‌رگ که‌وت، کوره‌که‌ی:

زۆراب به‌گ

کرا به‌ جینشینی و شه‌ویش زۆری به‌ مردن نه‌شکا و له‌شکری ژیا‌نی شکا و له‌ به‌ین چوو. کوره‌ گه‌ره‌که‌ی:

حاجی پوسته‌م به‌گ

جینگه‌ی گرت‌وه. هه‌ر له‌و سه‌رویه‌نده‌شدا شانیسماعیلی سه‌فه‌وی هاته سه‌ر ته‌ختی ئی‌ران و له‌شکرێکی قزلباشی به‌ سه‌رکردایه‌تی نوورعه‌لی خه‌لیفه‌ ناو، نارده‌سه‌ر ولاتی چه‌مشکه‌زه‌ک. حاجی‌پوسته‌م به‌گ هیچ ده‌سته‌وه‌که‌ری نه‌کرد و به‌ بی‌شه‌پوشو‌ر ولاته‌که‌ی دایه ده‌ست نوورعه‌لی خه‌لیفه‌ و پووی کرده‌باره‌گای شانیسماعیل. وه‌ختی پیتی لاشیپانه پاموسانی پی‌ گه‌یشت و به‌ خه‌لاتی شاهانه سه‌رفراز

کرا، پارچه زه مینیکیان له عراق - له بری چه مشکه زه ک - پی به خشی.

نورعه ملی خلیفه ملی له نامهردی و دل بهردی و خوینپریشی نا و قهلت و بری خسته ناو چه مشکه زه کوه و گدلیک له میرزاده و گه وره پیاوانی هوزه که ی کوشتن. نیتیر کاریکی وای کرد که پیر و همزه کار و گه وره و بچوکی ولات له دهستی وه زاله هاتن و کیردیان به نیسقان گه یشت. هر کهس له بهر خوینه دهستی بۆ چه ک برد و بهر هنگاری زۆردار ویستان و به هله داوان به شوین حاجی پوسته میاندا، نارده لای عراق و نیسفه هان که بیتوه. لهو ده مه شدا شانیسماعیل به له شگری عراق و فارس و نازربایجانوه بۆ شهری سولتان سلیم به ره و چال دیران ده چوو؛ حاجی پوسته ده گه له شکره که دا بوو.

دوای نهوه که شاشکا و سولتان سلیم خان به نیازی گرتنی ته ورئز هوساری بریاری وه رگتیرا، حاجی پوسته له شوینیک به ناوی یام - که سهر به مه رهنده - به رکیتف ماچ کردنی سولتان، خوئی به خته ور کرد و هر نهو رۆژه به فرمانی خوا کردی سولتانی، حاجی پوسته و نهوه ی و چل کهس له ناغایان و سهرناسانی مه لکیشی لهو جینه له سهریان درا.

به قسه ی خه لک گوایه کوشتنه که ی بۆیه بووه چونکه سالی ۸۷۸ ک (۱۴۷۳ ز) که سولتان محمه مدخان والی رۆم چو بوو قه لای که ماخ بگری، حه سن به گی بایه ندوپی به گزیدا هاتوه و محمه مد خان شکاندوویه و دژداری که ماخ ویستویه قه لاکه بدا به پیاوه کانی سولتان محمه مد؛ حاجی پوسته به گ نه یه یشتوه. له پاشان به ماوه یه ک قه لاکه ی داوه ته ده ست پیاری شانیسماعیل سه فهوی. فه روخشاد به گی بایه ندوپی نهو که ین و به ینه ی به پینچکی ته ختی خه لافه تی سولتان گه یاند و گوئی حاجی پوسته به گ خاوه خاوی کرد و نه یه یشت قه لای که ماخ وه گیر باپییری پایه به رزتان بکهوی؛ که چی زۆر به سوک و هاسانی دایه ده ست پیاهه کانی شانیسماعیل. لهو رۆژه وه نهوه ببوو گری له دلی سولتاندا و به خوینی حاجی پوسته به گ و نهو چلو یه ک کورده، خه شی خوئی رشت. به لئی:

کی له رووی شاهان وه رگه رپته وه تۆله ی زۆر سه ختی لی ده کرپته وه

پیرحوسین به گ کوری حاجی پوسته به گ له عراق بیستیه وه که بابی کوژراوه، سهری خوئی هه لگرت و به نیازی نهوه که بچپته میسر و په نا به پادشایانی چه رکهس به ری، ملی رپی گرت.

له ریتدا لای داشاری مهلاتیه و بوو به میوانی مه‌مای به‌گ؟ که له لایمن چهرکه‌سه‌کانه‌وه به‌و شاره راده‌گه‌یشت. به‌سهرهاتی خۆی و خانه‌دانه‌کی بۆ مه‌مای به‌گ گیت‌پاوه و ده‌رباره‌ی چپوونه میسریش پرسی پیتکرد و وه‌ک خوا فەرموو‌یه: «له کاردا پرسیان پی‌ بکه» لیتی داوا کرد که نامۆژگاری بکا و چی به باش ده‌زانی و ه‌پیتشی که‌وی. مه‌مای به‌گ پی‌سره‌پیاویکی ساردوگەرم چیتشتوی له دنیا گه‌یشتوی له کل‌ ده‌رهاتوو بوو. زمانی زه‌مانه له به‌سنی ئه‌ودا ده‌یگوت:

هه‌موو گه‌نجی زانستی کۆکرده‌وه له مه‌یدانی نه‌زموون گرۆی برده‌وه

مامه پی‌سه سه‌ریکی باش بۆی راما و له وه‌راما پی‌ی گوت: کورپی من! نه‌مپۆ پایه و مایه‌ی شکۆ و سه‌روه‌ری پادشایانی به‌ره‌ی عوسمانی له سه‌رووی هه‌موو به‌رزانه‌وه‌یه. ئاوازه‌ی زه‌نگی دنیا‌داری و سه‌رداری نه‌وان له دنیا‌دا ده‌نگی داوه‌ته‌وه. له‌و لاشه‌وه چهرکه‌سه‌کان بوونه هه‌رکه‌س - هه‌رکه‌س و له‌به‌ر بیت‌دای، تووشی نامرادی بوون و گلۆله‌یان که‌وتۆته لیژی و که‌س چاکه‌یان نابیتژی. به‌و زووانه سلار ده‌بنه‌وه و گلار ده‌بنه‌وه و له بی‌سه ده‌چنه‌وه و ولاتیان به‌ خه‌لات بۆ خه‌لکی‌تر ده‌چی. وا به باش ده‌زانم هه‌ر خۆت باویتی‌یه به‌ر سایه‌ی سولتان سه‌لیم خانه‌وه و جله‌وت به‌ره‌و رۆم با‌ده‌یه‌وه.

پیرحوسین به‌گ کورپی حاجی‌روسته‌م به‌گ

پیرحوسین په‌ندی مامی پی‌ری به‌ دل‌ه‌وه نووسا. ده‌یزانی به‌ دل‌سۆزی نامۆژگاری کردوه و له نیازی چاکه به‌ده‌ر مه‌به‌ستیکی نه‌بووه.

په‌ندیک له که‌سی که‌ دووره‌گه‌رده ده‌رمانی دل‌انه، چاری ده‌رده

پای لی‌پرانی خسته ناو ئاوزه‌نگی گو‌ی نه‌دانه‌وه و به‌رانبه‌ر به‌و فەرمووده‌ی «نه‌گه‌ر بپاریت داپشت به‌ خوا به‌سته»، پشت به‌ خوا پرووی کرده‌لای دوژمنی با‌به‌کوشته‌ی و زۆر بیت‌یاکانه خۆی هاویشه‌ ناستانه‌ی عه‌رشاسایی سولتان سه‌لیم‌خانه‌وه و له ناماسیه به‌ ودمی رایه‌خ رامووسی گه‌یشت.

سولتانی عوسمانی له نازایه‌تی و به‌جهرگی نه‌و خۆزته سه‌ری سوور ما؛ هه‌یاران! من باوک و کورپ و چل که‌سم له ناودارانی مه‌لکیش سه‌ر بریوه؛ نه‌م کورپه‌ چۆنی ده‌خۆ رادیوه، بیت و پرویه‌پرووم

بوهستیت و وهك نه بای دیبی و نه بۆران، به بی پهنگ گۆپان و دلتهپی هاتوو و دهلی پهنام هیناوه.
ئیتتر سولتان سهلیم نهو شیعهری هاتوهه بیسر که دهلی:

به نازایهتی ههر کورینک ههلهکهوی ئهگهر دوژمنیشت بی خۆشت دهوی

پیرحوسینی لای لاواندهوه و چلوره و بهستهلهکی ناهومیندی تاواندهوه و له ناو هاوسالان و
هاومالانی خۆیدا راینا و له لای سهرووی نهوانهوه داینا و فرمانیشتی بۆ محهمه دپاشایبغلوی
میری میرانی مهرعیش دهکرد که پهگهل پیرحوسینی کهوی و ولاتی چهمشکهزهکی بۆ له
قزلباشان بستینهوه و به میرایهتی میراتی باب و باپیرانی دایمهزیننهوه. بهلام پیرحوسین له
سهر نهوهیش پانهوهستا که لهشکری محهمه دپاشای بگاتی ههر قوم و قیلهی خۆی کۆ کردهوه و
هیرشی بردهسهر نوورعهلی خهلیفه. نوورعهلیش به لهشکروه هاته پیشی و له تاکرییلاغیدا تووشی
یهک هاتن و پینکدههاتن. کوره کوردی به گوری دلپری تینوو به خوینی داگیرکهران، وهک بهرانی
شهرانی ههلیان کردهعهجهمه سهرسووری ئیرانی و کۆپی شهریان لی گهرم کردن و سهری پهقیان نهرم
کردن و شهرگهیان لی پر تهرم کردن و نهو باز و سهقرانه ههر قزلباشیکیان وه بهر دههات لوروی
دهبوونی و تیی رۆ دههاتن و چهرمیان به بهروه نهدههیشت و زۆری نهخایاند سهری نوورعهلی
خهلیفه یی شهرمشوره- به کلای سوورهوه- به سهرنیزهی کوردیکهوه قیت ههلتروشکا و چاوی
پیس و سیسی برپیوهه جوری سهبرپان و زگدرانی هاودهمه عهجهمهکانی خزمی و له لاک و لاشی
قزلباشی نزمی ههلههروانی.

پیرحوسین بهگ گولزاری کوردهواری له بهشهکهی خۆیدا بزارکرد و دوژمنی ههلهههژارد و تاوانی
پۆزانی داگیرکرانی دهقات پی بزاردهوه و کلای فرمانپهواپی به لاتیلگی سهریهوه ناو سی سالی
تهواو به کامهرانی رایبوارد و نهوسا گیانی به بینایی چاوان سپارد.

شازدهکوری ههبون: خالید بهگ، محهمهدی بهگ، پوستهم بهگ، یوسف بهگ، پیلتههن بهگ،
کهیقویاد بهگ، بههلل بهگ، موحسین بهگ، یاقوب بهگ، فهروخشاخ بهگ، عهلی بهگ، گولای
بهگ، کهیخوسره بهگ، کهیکاوس بهگ، پهرویز بهگ، یهلمان بهگ.

له پاش مردنی باو، برایان تهبابیان له بیسر برد و بهو نامۆزگاریهیان نهکرد که گوتویانه:

یەك موو دەپسێ، بەلام بە دەستە بیهۆنەوہ فیلی پتوہ بەستە

تەنیا لە سەر ئەوہ پتێك هاتبوون كە هەرگیز پتێك نەین و لە بەر یەك بلاو بوون و هەر كەسە لە بەر خۆیەوہ پرووی كرده ناستانەوی سولتان سولەیمان و پینشیریان كرد كە لە ولاتی چەمشكەزە كدا هەرچی تۆزێك بە كار دێ، وەك سەرانی و باجی فەلەكان و پووشانەوی ناژەل و چەند گوند و ناوچەیدەکی وا كە دەشین بکەونە سەر بەشەمولکی پادشایی، ئەوہ هەمووی بۆ سولتان بێ و ئەوی بە ئەیاغیش دەمیینتەوہ بکریتە دوو سنجەق و چارەزەعامەت و تیمار. لە سەر داخوازی خۆیان فەرمانی پیرۆزی سولتانیش دەرچوو كە ناواتیان پتێك بێنن و هەرچی لە بەشی سولتان دەمیینتەوہ -وەك خۆیان ویستووینانە- پارچە- پارچە بکری و بە ناویاندا بەش بکری. مەرچیش ئەوہ بێ کەسیان بەشی خۆی نەدا بە بێگانە و هەر لە ناو تۆرەمەوی پیرحوسپندا دەستاودەست بکا و ناشبێ تازە هەرگیز هیچ کامێك لەو خانەدانە داوای هیچ شتی تر لە دەولەت بکا.

باسی ئەو چوار دەبرایە و ناوچەکانی بەردەستیان، بەم جۆرەییە:

دهستەى بەگەم فەرمانەرەوایانى مەجنەنگورد

ناوچەى مەجنەنگورد لە سەر فەرمانى سولتان سولەيمان خان بە سنجەق درا بە محەمەدى بەگ، كۆرەگەرەى پىرھوسىن بەگ. سالتىك مەزنايەتى كرد و مرد و چوار نىزىنەى ھەبوون زۆر منداڵ بوون؛ كاروبارىيان بۆ ھەلنەدەسووپا. لە دىوانى پادشاه، سنجەقەكە درا بە فەرۆخشاد بەگى براى. لە پاش چەند سالتىك براكانى - كە نىزەريان پى دەبرد - بۆيان تىچاند كە لە داھاتى پادشای دزیوھ و ئەمە گەيشتوھ بەر پىچكى تەختى پر لە دادى سولتانی و بە فەرمانى سولتان لە سەرياندا. ئەویش دوو كۆرەى لە پاش مان. خەلىل بەگ و حوسىن بەگ.

لە سنجەقى مەجنەنگورد زەعامەتەك جوى كرايوھ و درا بەو دوو كۆرانە و سنجەقەكەش درا بە قاسم بەگى براى سەنان پاشای ھەرنەھوتى، مىرى مىرانی ئەرزەپۆم.

چوار كۆرەكانى محەمەد بەگىشيان دامەزراندن و بۆيوئىكيان بۆ ديارى كردن. لە داوييدا روستەم بەگى پەرتك بە تەككارى خۆى گەياندەلای سولتان سولەيمان خان و پىي گوت: ئەگەر فەرۆخشاد بەگ كارى ناشايستى كر دووھ بە سزای خۆى گەيشتوھ. ئەو منداڵە سەروپىچكانە گوناھيان چ بوو؟ نىستا پارانەوھ لە دەرگانەى پىرۆزت ئەوھىبە وەك خۆت مەرچت داناوھ كە نابى ئەو ولاتە بدرى بە بىگانە، با مەجنەنگورد بدرى بە پىلەتەنى كۆرە محەمەد بەگ. لەو دەمەشدا پىلەتەن دەگەل سەردار مستەفا پادشاچووبوھ سەفەرى شىروان. سولتان لە سەر تەكای روستەم بەگ مەجنەنگوردى داىوھ و فەرمانى بۆ دەر كرد.

كە لە سەفەرەكە گەرايوھ، نىزنى ھاتنەوھى خواست و بەرەو مەجنەنگورد دەھات، گەيشتبوھ ناوچەى تورجان، پىمىردى خۆى گەيشتە سەر و گيانى دەتوورى رابەردووان ھاويشت و نەبەيشت مىرايەتى بە خۆيوھ بىينى. ئەویش چوار كۆرە ھەبوون: عەلى بەگ، جىھانگىر، عوسمان، كەلەحمەد بەگ.

لە سەر فەرمانى بەرزى سولتانی خاوەن شكۆ (مەرادخان) مستەفاپاشای سەردار، سنجەقى

مىجەنكوردى دابە عدلى بەگى كۆرە گەورەى. براكانى دىكەش ھەر يەكە مووچەيەكيان بۆ براپەوہ و كارتىكيان بۆ دۆزراپەوہ.

عدلى بەگ چەند پۆژىتك بە سەر مىجەنكوردى پاگەيشت و مردنى پى گەيشت و دنيى پى لى گىرە و نىرەى پى بەجى ھىشت. سى كۆرى بوون: ھەيدەر بەگ، ئەللاوئىردى، پىلەتەن. لى ديوانى سولتان مرادخانەوہ ھەيدەر بەگى كۆرە گەورەى بۆ سەر سنجەقەكە ديارى كرا؛ بەلام بەر لەوہ تامى بكا، مەرگى بە ديارى بۆ ھات و بە گۆرپىچەيان ئەسپارد.

سنجەقى مىجەنكورد بە مىرات بە ئەللاوئىردى برا و ئىستا كە سالى (۱۰۰۵ك) يە و پۆژى دووشەممە و ھەژدەى مانگى رەمەزانە، سنجەقى مىجەنكوردى بە دەستەوہيە.

دوسته‌ی دووهم

فەرمانه‌ی وایانی په‌رتک

وهك باسمان كرد له پاش پیرحوسین به‌گ ولاتی چه‌مشكهزهك ده‌ناو كوپه‌كانیدا دابه‌ش‌كرا. ناوچه‌ی په‌رتك لهو به‌ش‌به‌ش‌ه‌دا به‌ر پوسته‌م به‌گی كوپه‌ی دووهم‌ی پیرحوسین كه‌وت. ماوه‌یه‌ك له‌ سه‌ر فەرمانی دیوان به‌ سه‌ری راگه‌یشت و پوسته‌می مه‌رگی توش‌ه‌ات و كه‌مه‌ندی لی‌ه‌الاند و له‌ گۆرستانی توند كرد و سی‌ كوپه‌ی له‌ پاش به‌جی‌ ما: بایسنقور، محمه‌دی، عه‌لی.

باوك بایسنقوری كردبووه‌ جینشین و له‌ پاش مردنی جینگی گرتوه‌ و له‌ راستیشدا گه‌وره‌یی هه‌ر له‌وه‌شیتته‌وه‌. كردار باشه‌، ئاكار جوانه‌، به‌ قورساغ و سه‌نگین و گرانه‌؛ ده‌گه‌ل ورد و درشت و گه‌وره‌ و گچكه‌دا سازاوه‌ و سه‌رداری به‌و رازاوه‌ته‌وه‌.

له‌ مشوورخۆزیدا بی‌هاوتایه‌ و له‌ نازاییدا كه‌س ده‌رۆستی نایه‌. له‌ به‌خشیندا حاتهم‌ تۆزی ناشكینتی و له‌ مه‌یداندا ته‌سه‌فهن‌دیار ده‌شكینتی. به‌ زانست و كرده‌وه‌ له‌ هونه‌ری مۆسیقادا زۆر له‌ سه‌ره‌ و گه‌لینگی ناهه‌نگ و هه‌وای خۆش و شیعری باش له‌به‌ره‌.

پیشه‌نگ و راویژكهری نامۆزایانی و هۆزه‌كانی چه‌مشكهزه‌كه‌ و هه‌موویان به‌ دل‌ هه‌ر نه‌ویان گه‌ره‌كه‌ و هه‌رگیز له‌ فەرمانی ده‌رناچن. به‌ هومیدم‌ وه‌ك باب و باپیره‌ گه‌وره‌كانی حكومه‌تی گه‌وره‌تر دامه‌زرینتی و هه‌رگیز بۆ هیچ‌ ناواتیک‌ دانه‌مینتی.

دهسته‌ی سیئه‌م

فهرمان‌ره‌واییی سوقمان

وهك له پيشدا گوتمان، له زه‌مانی سولتان سوله‌یمان‌خانی خه‌زاكردا ولاتی چه‌مشكه‌زهك كرایه دوو سنجهق و چارده‌زه‌عامه‌ت. شارۆكه‌ی چه‌مشكه‌زهك و ناوچه‌ی سوقمان كه‌وتبوونه سه‌ر مولکی تاییه‌تی شاهانه‌وه. كه‌یخوسره‌و به‌گ و كه‌یكاوس به‌گ و په‌رویتز به‌گ، كوران‌ی پی‌سرحوسین به‌گ -كه‌ هه‌ر سێك له‌ دایكێك بوون و له‌ پاش بابیان سه‌روپیتچه‌كه‌ بوون- شتیکی كه‌میان بۆ دیاری كرابوو. كاتی پیتگه‌یشتن و بوونه‌ پیاو، هه‌ر سێکیان بۆ به‌شی ره‌وای خۆیان روویان كرده‌نه‌سته‌مبوون.

به‌چكه‌شیتز چنچوپك و كه‌لپی ده‌ركه‌وت، ده‌رچوو له‌ لان

روویی شه‌و رۆژه‌ی ددانی لسی ده‌سوون ورچی ته‌لان

دادی خۆیان به‌ -هۆی وه‌زیره‌ گه‌وره‌كان- به‌ گویی په‌رده‌دارانی سه‌رده‌ران‌ی خه‌لافه‌ت پازینه‌وه‌ راگه‌یاند و نه‌وانیش به‌ دانیشه‌توانی له‌مپه‌ری دستوو‌ر پته‌ویان گه‌یاند. له‌ ده‌ریای بی‌ كه‌ناری به‌زه‌یی پادشاهانه و چاكه‌ی بی‌ سنووری سولتانانه‌وه، ناوچه‌ی سوقمان -كه‌ ببوه مولکی تاییه‌تی پی‌رۆزی پادشا- به‌ ناوی سنجهق به‌ كه‌یخوسره‌و به‌گ به‌خشرا و به‌ مۆزی و دم زۆری پادشایانه‌ش نه‌خشی بۆ لیدرا و براكانی‌شی هه‌ر یه‌کی زه‌عامه‌تیکیان پیدرا.

كه‌یخوسره‌و به‌گ ماوه‌یه‌ك به‌ كامه‌رانی گوزه‌رانی كرد و له‌ پاش شه‌وه، گیانی به‌هه‌شت‌خوازی، تاوازی نیازی خۆی به‌ هۆی فرشته‌كانی سه‌ر شانیه‌وه به‌ ئاسمان گه‌یاند و عاسمان‌نشینانیش به‌ عی‌زرایلیان راگه‌یاند و شه‌ویش له‌ كه‌یخوسره‌و به‌گی نه‌ستاند و بۆ به‌هه‌شتی ره‌تاند.

به‌ ره‌گ کوتان و بلندی مه‌نازه! بای مردن له‌ تۆ به‌رزتری هه‌لكه‌ند، كه‌ هاته‌ هه‌لكردن

سی‌ كورپی له‌ پاش به‌جی مان: سالح به‌گ، قاسم به‌گ، عومه‌ر به‌گ.

سالح به‌گ كرا به‌ جیتشین‌ی باوك. قاسمیان پیاویکی شیتتۆكه‌ و گه‌للای بوو؛ سه‌ری له‌ كاروباری

دنیایی ده‌رنه‌ده‌چوو؛ ژیا‌نیکی ده‌رویتی ره‌چاو كرد و به‌ گۆشه‌نشین‌ی ده‌ژیا.

عومر بهگ ركونی و خۆبهرست بوو؛ چاوی بریبووه جینگای برای و لیتی دهخفتا. رۆژنیک هملی دهست خست و هملیکوتا سهر و کوشتی و له جینگهی نهو خۆی کردهسهزنی ولات. بهوهندهشوه نهوستا؛ مرخی له براژنه بیتوهژنهکەشی خۆش کرد که بیخوازی و دارایی و کهلهپووری برا کوژراوهکەشی دهست کهوی؟ نارديه خوازینیی. ژنه دهیزانی پرسهگورگانهی پی دهکهن؛ دهنه خۆشی پی و ناخۆشی پی ههر داگیر دهکری. ملی داو له ژیریشهوه کهوته سهر نهو بیسه که تۆلهی خۆینی میتردی خۆی لهو دامینتەر و سهروشک و نامهردهبکاتهوه. نهو شیرهژنه پلانی خۆی له لای هیندیک له نوکهرانی رازپۆش و نهمهگداری سالخ بهگ درکاند و نهوانیش به گیان و دل نامادهی یاریدهدانی بوون. بریار وا درا شوهی بووکینی، نهوانه له سهر ههست بن؛ ههر کاتی زاوا دهچیتته پهردهوه، لیتی راپهپن و کاری بیینن.

شهو ی بووک گوێزانهوه، عومهری زاوا به ههزار نیاز و نازوه و به فیز و شانازی و لووتبهزیهوه، رووی کردهپهردهی بووکی تازهوه. کوپرگهلی بههیزوگور و شیردپ، له بۆسه دههپهپین و بهر خهنجهریان داو کاسه لکهی سهری گلاویان له خهیاڵ پلاو بهتال کرد و خهنجهریان به خۆینی پیسی مشت و مال کرد و ههقی تاوانه کهیان نایه مشتوه و که خۆینی برای رشتبوو، خۆینیان رشتهوه.

سالخ بهگ سی کوپی له پاش بهجی مابوون: کهیخوسره بهگ، مهحموود بهگ، مههمد بهگ. نهو شازنه به نامووس و خاوهن ئابرووه، کهیخوسره بهگی کوپهگهوهی خۆی ههنگرت و پهوانهی ناستانهی سولتان مرادخان بوو. نهو کارهساتهی به سهری هاتبوو - به هوێ وهزیره گهوره کانهوه - به جینگهی رانانی پهردهی باره گای عهرشاسایی سولتان گهیاوند. له بهزیی سی کهمایهسی پادشاهانهوه سنجهقی باوک درا به کوپ و نیشانهی پادشاهی پی بهخشرا و به نارەزوی دل گهراپهوه.

نیستا که سالی ۱۰۰۵ ک یه، کهیخوسره بهگ به سی کیشه و دهردهسهری سهرداری ناوچهی سوقمانه.

بهسهرهاتی کوپهکانی دیکهی پیسرحوسین بهگیش بهم جوړهی خوارهویه: یه کهم یوسف بهگ؛ له بهش بهشینه کهدا سالانه ههفتا ههزار ئاقچهی بۆ برابهوه. که مرد چونکه نیرینهی لی نه کهوتهوه، نهو دراوه به زولفهقار و مستهفا و زۆرابی ئیبنولقاس دهگهیشته؛ که ههر

سینکیان کوری محمدهد بهگ بوون.

دووم موحسین بهگ؛ هفتاهزار ناقچهی بژ پرابژوه و له پاش خۆی کورهکانی - که برابیم و جعفر و شیخ حسن و مراد بهگ و نهیبه سولتان بوون - له ناو خویاندا بهشیان دهکرد.

سینهم یاقوب بهگ؛ چلهزار ناقچهی بهرات بوو. له پاش خۆی سی کورهکانی - که فبروخ و دوندار و بابر بهگ بوون - وهریان دهگرت.

چارهه که یقوباد بهگ؛ سالانه پهنجاهزار ناقچهیان بژ بریهوه؛ بهلام شهو حیزه بخویی و سهرشۆریه به دل نهبوو؛ ولات و دراوی بژ برایانی بهجی هیشته و خۆی گه یاننده یه من. له ویش زۆری خدمت به دهولت کرد. به هیوای مهزنا یه تی ولاتی چه مشکه زهک، هاتهوه نهسته نبول و لهوی خوا بژ خۆی بردهوه. چوار کوری هه بوون حوسین بهگ و مهسیح و زاھید و نیسلام بهگ.

پینجهم کهیکاوس بهگ؛ به مووچه یه کی زۆر کهم داسه کنا بوو. که مرد، ده یاندا به مه نسور بهگی کوری.

شهشم پرویز بهگ؛ زهعامه ته که ی له پاش مردنی درا به حیدره بهگی کوری.

ههوتهم بالۆن بهگ؛ چلهزار ناقچهی جیره بوو. دواي خۆی درا به محمدهد بهگی کوری و که نهویش نه ما، کورهکانی - نه لوهند و نه روهج و نه حمده - له خۆیان بهش دهکرد.

ههشتهم گولوی بهگ؛ به شه که ی چلهزار ناقچه بوو. ده گه له مستهفا پاشای سردار چووه شیروانات و له شه که ی چالديراندا، ده گه له زۆر له پیاوه گه ورهکانی کوردستاندا نهویش سهری تیدا چوو. پشکی شه، محمدهد بهگی کوری وهری دهگرت. که نهویش مرد، درا به عدلی خانی کورهزای.

نۆیهم یه لمان بهگ؛ به بیسته هزار ناقچه پازی کراوه و خوا ته مه نی زۆری پیتاوه و نیستا که (ک. ۱۰۰۵) یه، هه ماوه.

به ندى دووهم

فهرمانره وایانی مهرداسی

نهویش ده بنه سی دهسته

کۆنه پیاوانی پسرپۆر و لیزانی راست و چهوتی پروداوان، به بنج و بناوانی پابردووانی خانه دانه ناوه دانه کاندای رۆیشتون و بزیان روون بۆتهوه که ره گهزی سه رۆکه کانی هۆزی گه پناس و سه رناسی مهرداسی، به زنجیره ی کورانی نیمام هه باسی مامی پیغه مبهری خواوه لکاو و چۆر چۆره ی شه پاشاوه لهو سه رچاوه به هه شتیه وه داتکاوه.

یه کهم هه لکه وته یان پیرمه نسور کورپی سیدحه سه نه شه له بووه. پیاویکی دووره دنیا و خواپه رست و خۆپارێز بووه و جار و باره - به گوێچکه ی دلێ - رازی نادیار و به رپیواری بیستوهه. ره سه ن نامه یێکیان به دهسته وه یه به هه ئه پشته ده یانباته وه سه ر عه لی کورپی عه بدوللا کورپی عه بباسی خوالیخۆشبوو.

پیرمه نسور ده پشته له لای هه کاری ده ژیا؛ له وێهه باری کرد و هاته نه گیل له ده وره بهری دژی نه گیلدا، له گوندی پیران گه رساوه؛ ده رویش دانێکی بنیات ناو دهستی کرد به ده رویش گرتن و شیخایه تی کردن.

شه و رۆژ له سه ر دووگه رده لا نه ده کهوت؛ کهمی ده خوارد و که متر ده خهوت و دنه ی خه لکی ده دا که له گونا ه دوور و له خوا نزیک بن. تا وای لیتهات هه موو خه لکی ولاته که ی که مه ندگیه ی پسر کرد و بوونه تۆبه کار و خزمه تکاری.

کاتی پیرمه نسوری پسرۆز دنیای بی پیری دایه پشته وه و چوو به لای خۆریه کانی به هه شته وه، پیرمه وسای جگه رگۆشه ی، شوینه واری له بیسه نه برده وه؛ خانه قایه کی سۆفی به ندیشی له گونده که دا نیجاد کرد و نامه خوا خواپه رستی دووچه ندانی زیاد کرد. نه وه نده ی به پرچ و ریش لێ هالان که لێ کۆتانیسی به موو ده به سه ته وه. زۆریه ی هه ره زۆری هۆز و تیره کانی مهرداسی ده ستیان گلاو کرد و به

پیری دەستگیری خۆیان ناسی.

ناوبانگی پیاوچاکی و دەست و داوینپاکی ئەو پیاو بەئەفیز و خاکبە، کەژ و چیا و دەشتەکانی، کاکای بە کاکای داگرت و لە هەموو لایەکەو هەروا بۆرەپیاو و خواوەن ناو و نێر و مێ بۆون وەك شارەمێروو رچەیان دەبەست و دەهاتن و تۆبەیان لە سەر دەستی دەکرد و نوشتەیان بە موفەرک دەبرد. کاتی پیرمووساش ناھۆی مەرگی پتوہ نووسا و تیریزۆی ودمی لەو دنیای نەمردا چرووسایەوہ، کۆرپی وەك دۆرپی - کە ناوی پیربەدر بوو- بەو پەری ریز و قەدرەوہ لە سەر کەول و پۆستی خودادۆستی جیگیر بوو.

پیربەدر لە باب و باپیرانی خۆشی تێپەراند و سەرەوبەرە زۆری بەو پیشە بەھەرەدارە خۆیدا و پیری لی کردەوہ کە دەرویش دانەکە ی بکا بە دیوہ خانی سەرداری و سۆفی بەندەکە ی جیگە ی گیروہەندی خونکاری بی و واز لە مانیش نەھیتی و مەزنایەتی دووسەرە دامەزریتی.

دەرویش و دیوانە ی دەنگدان و سۆفی و موریدی بۆ جەنگ سازدان و بە زۆری زۆرداری دژداری ئەگیلی دەربەراند و لە گۆشەگیرەوہ بوو بە قەلاگیر و بەرمالی شەویتیاری لە سەر تەختی خونکاری پراخت و کەول و پۆستی دەرویشی لە سەر قالی و لاکیشی قەلا ی ئەگیل داخست. دژی ئەگیل دژکی فریہ سەخت و دژوارە؛ بە لاشاخیکی رژد و ہزار بە ہزارەوہ ہەلخراوہ تەوہ. ئەو لاشاخە ئەوہندەخوار بۆتەوہ پیاو لە تێھەلروانینی زەندەقی دەچی و ہیندەبە سامە ئەوی تماشای بکا مچورکی بە لەشدا دیت.

دەماوہ دەگێرەوہ و دەلین جارنک پیرتکی سەر بەرمان بە لای ئەو قەدپالەدا پابردوہ و بە زمانی تورکی دەو چیاہی پاخوپیوہ و لە توانای خوداوە ئەو لاشاخە بەرەو پیرە تورکە چەمیوہ تەوہ و تازە خۆی بە راستی نەدیوہ تەوہ. ئەمەش خودا دەیزانی. ئەو ھۆزە ی کە لە ناو دژ و ولاتەکەدا دەژین بە مەرداسی ناو دەبرین.

مەرداس کۆرپی ئیدریس کۆرپی نەسیر کۆرپی نەسر کۆرپی جەمیل، مەزنی ھۆزی بەنی کلاب^۱ بۆوہ و لە پێشدا لە دەرووبەری حەلب ژیاون؛ کە ئەوسا حەلب دەبەر دەستی پادشایانی ئیسماعیلی

۱- واتا: بەرە ی سەگەل.

میسردا بوو. ئەمیرانی میسر خۆبەخۆ بە شەر هاتوون و دانیشتوانی ولایتیش تێوہ گلاون و تووشی گێرہ و قەرەش کراون. سالح کوری مەرداس کوری ئیدریس، کێسی لەو دووبەرہ کایەتیبە هیناوە و دەوری قەلای داوہ و تەنگی بە دژداران هەلچنیوہ و قەلاکە ی گرتووە. کە ئەو دەنگ و باسە گەیشتەوہ میسر، زاھید کوری حاکم ٢٠ ئیسماعیلی لەشکری ناردەسەر و لە سالی ٤٢٠ ک (١٠٢٩ ز) دا خۆی و کورہ کەیان کوشت. ئیتر ھۆزەکانی ئاوارە بوون و لە لای ئەگیل گیسرسانەوہ.

پوختە ی وتار، پیس بەدر کە بە یاریدەو کۆمەگی ھۆزی مەرداسی، قەلا و مەلبەندی ئەگیلی خستە ژێر چۆکی خۆیوہ، ماوہیەک فەرمانرەوایی کرد و چیدی نەیدایە سەر شۆبی باب و باپییرانی.

یەک لە پادشایانی سەلجوقی^١ چاوی برپە وەلاتەکە ی و قەلاکە ی لە دەست دەرھینا و بە ناچاری ھەلات و لە مەبەستی دواییدا پروونی دەکەینەوہ کە چی بەسەرھات.

١- رەنگە تەتاش کوری ئەلپتەرسەلان بێت کە لە سالی ٤٧٨ را تا برانەوہی ٤٨٨ پادشایەتی کردووە. جەمیل

دهستى يه كه م

فهرمانر هويانى نه گيل

كه به بلدوقانى به ناوبانگن

نووسمى نهم پروويه پانه له باوه پيكر اوانيهوه بيستوه كه ناوى بلدوقانى چون پيدا بووه: دواى نهوه پير بهدر له بهر دوزمن ههلا توه، پهنای به ميفارقين بردوه و له لای ميرحوسامه دين حاواوه تهوه و له دواييدا شه پيكت له نيوان حوسامه دين و ميرنارتقدا^۱ پرووى داوه، پير بهدر لهو شه پدها كوژراوه. پوختهى مهبست نهويه ميرنه رتق به فهرمانى نه لپنه رسلان هاته سمر ميفارقين و دهورى قهلاى داو دژدارانى خسته تهنگانهوه و له جهنگهى تيره بارانتيكدا، پهيكائيتك ميرحوسامه دينى پيكتا و تيكيهوه گلاند و گياني لي ساند.

به كوژراني سهدار، دژداران خوڤيان بي سهر ديتوه و بي سهره و بهر بهى پرووى تيكردن و ديته زمهى دلساردى خوڤى ليكردن و رږږ به رږږ له كزى و كه نه فتيان دا و نه ميرنه رتق له نيوه شه ويكدا هير شيكى توند و تيڤى بردنى و خوڤى دهنه و پاكردن و مردن وه بره و كهوت و به شير و نيزه دهنه اويان كهوت و قهلت و برى تيختستن و كهسيان نه خه لستن و پير به دريش يه كه لهو سهر به راوانه بوو.

له بنه مالهى پيرانى مهرداسى، تهنيا پيره كى ناوسى پير بهدر له كوشتن خه له ست و به دزيهوه خزيه قوژنيكوه و خوڤى له دژمن دزيهوه. نيتر هه موو هوميد و هيواي هوڤى مهرداسى نهو گه رايه بوو كه لهو زگه دا گوڤا بوو. گه وره و گچكه يان دهست به دوعا و دهم به نزا بوون كه خودا نيترينه يان بو بنيري و دوازوڤيان بهو بسپيري و بي سهر و سهروه نه ميئنهوه.

هه موو رږږى دوو جارن، بوومه ليئلهى بهياني و سه رله نگوږهى نيواران، ريش چه رمووانى مهرداسى

۱- مير نارتق له لايمن نه لپ نه رسلانى سه ل جوقيهوه به سمر ماردين و ديار به كر پاده گه يشت. نهوهى نهو نارتقه له دواييدا هتا هه لب و بهغدايان له بهر دهستا بووه و كهوت كهس لهو ماله سمر يان به پادشاهيتى گه يشتوه. ميژوونوسان نهوانيشيان هه ر له ره سنى سه ل جوقيقى حساب كردهوه. دوامين كهسيان مهليك ناسره كه له رږږگارى ناق قوژينلوودا به دهستى هه سمن بهگى بايه ندورى به كوشت چوه و به نه ماني ناسر، دهولتهى نارتق له بهين چوه.

له دهوری کولیتی ژن بیه که کوّ دهوون و باس و خواسی پیره عزیزه که بیان لیّ دهپرسی؛ تا رۆژتیک که قهیران به سهر چوو، ژن ژانی هاتی و کهوته زه‌یستانیه‌وه.

حه‌شاماتیکی زۆر له دهوری کۆخه که ناپۆزه‌یان داو به تاسه‌وه دلّ له مست و له‌سهر هه‌ست ویستابوون و گوی‌قولاغی موژده‌یه‌کی خۆش بوون. یه‌کی که له هه‌مووان پاپاتر و کور‌خواتریوو گوری به‌سته ژوره‌وه و به مزگینی کوره‌وه هاته دهر و بوّ نه‌وه هه‌موو کهس تینه‌گا که چی ده‌باران دایه، به تورکی گوتی بولدوق واتا: په‌یدامان کرد.

نیتر له خۆشی نه‌وه موژده‌خۆشه‌وه، ناوی بولدوقیان دابه میسری دوارۆژ و هه‌رچی له‌ویش که‌وتوونه‌وه به بولدوقانی ناسراون.

یه‌کی پش‌سپی بۆی ده‌گیرامه‌وه	که سالتیک له سالان له لای شامه‌وه
ژنیک زگیر و بیکه‌س و بی‌په‌سیو	په‌نای برده ویرانه‌یه‌ک بی‌بژیو
کورپی هانی، بیچاره سه‌یری نه‌کرد	له تاوی کورپی مرد و زۆری نه‌برد
نیتر نه‌یده‌زانی خودا رۆژی خۆی	چه‌نی گه‌وره‌یی و رۆزی داناوه بۆی
نه‌وه‌ند گه‌وه‌هر و گه‌نجی دینیته‌ چه‌نگ	که دهرچی له پیوان و هه‌ژمار و سه‌نگ

که نه‌میر بولدوق هاته دنیاوه، دایک له سهر زه‌یستانی مرد و دنیاوی به‌جی هینشت. هۆزی مه‌رداسی کورپیان برد و زۆر به دلّ و داو به‌خیتویان کرد. کورپیک رۆژه‌ی دوو رۆژه بوو. وه‌ک نۆنه‌مامیتی شوخ و شه‌نگ و چه‌له‌نگ هه‌لیدا و پینگه‌یشت و داوی خاوی هه‌ره‌تی شلکی گشت کرده‌وه و بوو به لایتیک وه به‌ر هه‌موو دلّ و چاویتیک ده‌که‌وت و له گشت کرده‌وه‌دا پیای ته‌واو بوو. هۆزی مه‌رداسی به ده‌ستی‌گه‌ل ده‌ستیان گرت و له سهر ته‌ختی فه‌رمانه‌په‌ویی نه‌گیلیان رۆنیشان‌د و به‌ ناواتی دیرینی خۆیان گه‌یشتن.

نه‌میر بولدوق له داد‌گه‌ریدا دادی سه‌رووی داو رایه‌خی دلنیا‌یی له ژیر هه‌موو ژیر ده‌ستانیدا پاخست و ده‌رگای ترس و ناهه‌مواری به‌ هه‌وگۆله و کلیلان داخست. چاکه‌ی هۆزی نه‌مه‌گداری، گویتل به‌ بار و لاویج به‌ ته‌غار دایه‌وه و هه‌مووی له ژیر سایه‌ی نه‌وه خونکاره‌دا هه‌سایه‌وه.

تا چه‌ند سالتیک به‌ شانازی و سه‌رفرازی فه‌رمانه‌په‌ویی کرد و نه‌وسا مالا‌وایی له ژیان خواست و

راسته پیتی مهرگی گرتته بهر و لاشی له باوهشی دایکی خاکا خهوت و گیانی پاکی بهرهو بهههشتی سهرکهوت. نهوسا فرزهندی دلبنندی:

میرئیبراهیم کورپی میربولدوق

کرا به جینشین و نهویش وهك باوکه هیژاکهی ده‌رگای چاکهی به پرووی خه‌لکدا کردهوه و له داد و به‌خشنده‌بیدا گرژی له زۆران بردهوه. به‌لام هیتمان جینگهی خۆی ته‌واو گهرم دانه‌هینا بسوو که سئ بردهوی نایه مست بووکی ناو په‌ردهی دنیا‌داریهوه و کۆچی یه‌کجاری کرد.

میرمه‌مه‌د کورپی ئیبراهیم

له شوین باوکی کرا به میر و نهویش زۆر به سهرداری نه‌مایهوه و به سهر داره‌بازی مهرگهوه نیشهوه و سئ شیرین کورپی له جینگهی خۆی هیشتهوه: نه‌میرعیسا و نه‌میرته‌یموورتاش و نه‌میرحوسین. میرعیسا له پاش بابی کرا به فه‌رمان‌په‌وای نه‌گیل. ته‌یموورتاش له رۆژگاری باوکیدا به سهر قه‌لای و ناوچهی باغن پاده‌گه‌یشت. میره‌کانی پالهو له نه‌میرته‌یموورتاشهوه که‌وه‌توونهوه؛ که له لیزگهی لکی دووه‌مدا نه‌وانیش ده‌هۆنینهوه.

میرحوسین به زیندی سهری باوی قه‌لای بردنج و ناوچهی چه‌رموگی به ده‌ستهوه بوو. هیندیک لایان وایه میرحوسین خزمی میرمه‌مه‌دهو کورپی نیه و له بهر خزمایه‌تی، نهو مولکانه‌ی دابوویه. خوا هه‌ز کا له لکی سیه‌مه‌مدا ده‌باره‌ی میرحوسین و کورانیشیهوه ده‌دویم.

میرعیسا کورپی میرمه‌مه‌د

له جیتی بابی کرا به میری نه‌گیل. ده‌گه‌ل براکانیدا زۆر یه‌کدۆل و ته‌با بوون و په‌شایی و سوپایی له رۆژگاری نه‌ودا له‌وپه‌ری خوشگوزه‌رانی‌دا بوون. له دوا‌ی نه‌وه که سوپای مهرگ به سهری دادا و له ره‌شایی گۆرچه‌دا جیتی بۆ کرایهوه. کورپه‌که‌ی:

ده‌وله‌تشابه‌گ

به ده‌وله‌تی بابی شابوو. ماوه‌یه‌ک به شادی راپی‌بوارد و شای مردن به سهری کردهوه و بۆ ده‌وله‌تی خۆی بردهوه و میرعیسای کورپی جینگهی گرتتهوه.

میرعیسا

بۆ چاکه و مردایه‌تی، چاکی مردانه‌ی به لادا کرد و له رۆژگاری شه‌دا شاه‌دانی و خۆشی هه‌مووانی، به سهر نه‌و ولاته‌دا بالی کیشاو که نه‌ویش سیبهری له سهر زه‌وی نه‌ما دوو کورپی له پاش به‌جی مان: نه‌سفه‌ندیار و شامحه‌مه‌د.

شامحه‌مه‌د به‌گ کورپی میرعیسا

به‌ژبه‌اتووپی کرایه جینشینی باوکی و زۆری نه‌برد کۆچی دوایی کرد و پیتنج کورپی له دوا مان: قاسم به‌گ، عیسا به‌گ، مه‌نسور به‌گ، نیسفه‌هان به‌گ، میران به‌گ.

قاسم به‌گ

پیاویکی ژیر و پیتۆن و توند و تۆن و مه‌رد و په‌ند و هونه‌رمه‌ند بوو. بۆ مشهورخۆری و شاه‌ز زۆری شه‌ره‌سواری مه‌یدان بووه و له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌ست‌نیشان کراوه. له رۆژگاری پادشایانی ئاق‌قۆینلوودا زۆر له‌پروو بووه. به‌خێو کردنی کورپه پادشایه‌کی پی سپی‌راوه و له‌و ساوه‌ ناوی له‌له‌قاسمی به‌ سه‌ردا پراوه.^۱

سالی ۹۱۳ ک (۱۵۰۷ ز) که شانیسماعیلی سه‌فه‌وی دیاربه‌کری گرت، له‌له‌ قاسم لایسی کرد و نه‌هاته لای. شاه‌وه زۆر قوشقی ببوو؛ له‌شکرینکی به‌ سه‌رکردایه‌تی خان‌مه‌مه‌دی نیستاجلوو نارد سه‌ر نه‌گیل و گرتیان و له‌له‌ قاسمیان لی ده‌رپه‌راند و کابرایه‌کی قزلباشیان له سه‌ر کرده‌گزیڕ و سورباش، که ناوی مه‌نسور به‌گ بوو.

نه‌گیل هه‌وساڵ به‌ ده‌ست قزلباشه‌وه بوو. له‌ دوا‌ی شه‌ری چال‌دی‌ران - به‌ کۆمه‌گی سولتان سه‌لیم‌خان - له‌له‌ قاسم نه‌گیلی ساند هه‌وه و خۆی لی دامه‌زراند هه‌وه. ده‌ش‌لین له وه‌ختیکدا که دیاربه‌کر به ده‌ست قه‌ره‌خانه‌وه بووه^۲، له‌له‌ قاسم به‌ فیلتیک ده‌ستی بریوه و دیاربه‌کری له ده‌ست قزلباش دره‌یتاوه

۱- ناوی نه‌هیتاوه به‌لام ده‌بی یاقووب کورپی هه‌سه‌نی درێژ بی. جه‌میل

۲- قه‌ره‌خان برای مه‌مه‌دخان نیستاجلوو، له نه‌میره‌کانی قزلباش بووه. جه‌میل

و داویته دست محمدهد پاشای میری میرانی دیاربه‌کر.^۱

له لای عوسمانیانیش له‌له‌قاسم زۆر له‌پیش بووه. زۆر به خویشی ژبانى پابواردوووه و كه گیانى به خوا سپاردوووه، هیچ نترینهی له پاش به‌جیّ نه‌ماوه و مه‌زنایه‌تیه‌كه به مراد به‌گی برزای دراوه.

مراد به‌گ کوری عیسا به‌گ

به پاسپیری مامی و به فرمانی سولتان سوله‌ییمان‌خان، کرا به فرمان‌په‌وای نه‌گیل. مراد به‌گ بیایتی‌کی به‌ده‌ست‌و‌دۆ و خواپهرست و گه‌لدۆست بووه. مردن و پرسینه‌وه‌ی له بیسره‌کردوووه و دلای هم‌مو که‌سی راگرتوووه. گومبه‌زیکی تهرز و به‌رزى به سهر گۆڤخانه‌ی قاسم به‌گی مامیه‌وه هه‌ل‌خسته‌وه. غه‌واره‌خانه‌یه‌کی بۆ ناواره و بیچاران له نزیک گۆڤخانه‌که بنیات ناوه؛ ههر پیتسواره‌کی هه‌ژار به‌ویدا پابواردوووه، لای‌داوه و نان و شیو و نوین و پایسه‌خیان داوه و به خیری مامی تیروپری خواردوووه و شەوی تیدا پابواردوووه. ئەو میوان‌خانه‌ی هه‌ژارانه، قۆناغیک له شار دووره و به‌ه‌خانی شه‌ریه‌تین مه‌نشوووه.

چەند سائیک ناوا به پاک و خاوتینی، چاک و داوتینی له چاکه هه‌ل‌کرد و به‌ریک و به‌رۆکی له بیایینی و پاک‌داوتینی ناخنی و ئەوسا له ناواره‌خانه‌ی دوو ده‌رگانه‌ی ئەم جیهانه بی‌په‌ییمانە ده‌رکه‌وت و له میوانگه‌ی ناو به‌هه‌شتی به‌ریندا به ناوات گه‌یشت. دوو کوری له پاش به‌جی‌مان: عه‌لی خان و قاسم به‌گ. هه‌ردووک برا یه‌ک له دو یه‌ک کرانه میر؛ به‌لام هیچیان ته‌واو تامی مه‌زنایه‌تیان نه‌چیشته و له ته‌مه‌نی گولدا چوونه بن گله‌وه و دنیای پیریان به جوانی به‌جی هیشته.

قاسم به‌گ دوو کوری بوون: جه‌عفر به‌گ، غه‌زه‌نفر به‌گ.

جه‌عفر به‌گ

ههر به‌ه‌سری شلکی سایه‌ی باوکی له سهر په‌وی و سیتی بوو. به فرمانی سولتان سه‌لیم خان کردیانه میری نه‌گیل. نیستا که تاریخ ۱۰۰۵ی کۆچیه، جه‌عفر به‌گ ماوه و ماوه‌ی بیست و پینج ساله به سهر نه‌گیل راده‌گا.

۱- محمدهد پاشا بیقلو (سپیل‌قش) له زه‌مانی سولتان سه‌لیمی یه‌که‌مدا میری میرانی دیاربه‌کر بووه. جه‌میل

دهستى دووهه فهرمانرہوایانی پالہو

وہك ده گدلّ باس و بہسہرہاتی نہ گیلدا رابورد و بہ وہستایی لیزگہ مرواریہ کہمان بہ شوین یہ کدا پیوہ کرد، فہرمانرہوایانی پالہوہ لہو نہ میرتہ یسمورتاشوہ ہاتوون کہ نہویش کورپی میرمصحہمد کورپی میرٹیبراہیم کورپی میربولدوق بوو.

میرتہ یسمورتاش لہ ناکاری باشدا بیہاوتا و لہ زاناییدا زور بہر چاو و زور بہدلّ و بہرچاوفرہوان بووہ و لہ بہ جہرگیدا ناوی لہ سہرووی ناوانوہ نووسراوہ و لہ دلّاویسی و کاری پیوانوہدا لہ پیش زوربہی کہ لہ پیوانندا باسی کراوہ. لہو ساوہ کہ باوکی لہ بہہشتی بہریندا حساوہ و نہم نہسپی تۆسنی سہرداری لہ ژیر رکینفی خزیدا دیوہ، تا نہو کاتہی کہ چاوی لہ دنیا پۆشیوہ، ہمرگیز گہردی نہخستہ سہر دلّی ہہژاریک و باریکی نہ پەراندہ سہر لیوی ہیچ داساو و پہژاریک.

کاتی چرای ژیانی لہ سہر دہ لاقہی جیہان بہ بای مہرگ کوژاوہ، تاقہ کورپیکی لہ پاش بہجیّ ما ناوی ہہمزہ بوو. ہہمزہش ماوہیہک مہزناہتہی کردوہ؛ کہ مردوہہ چوار کورپی ہہبوہ: حوسین، یہغموور، عہلی و پوستہم.

حوسین بەگ کورپی میرہمزہ

لہ جینگہی باوکی کرا بہ فہرمانرہوا و لہو سہردہ مانہشدا - رۆژگاری ناققۆینلوو بوو - ہہرا و ناژاوہ کہوتہ ولاتی دیار بہ کرہوہ.

حوسین بەگ بہ نیازی گرتنی قہلای نەرغہنی، ہیرشی بردہ سہر تورکمانان و لہ شہردا کوژرا. نہم لاوہ کہ ہیشتہ لہ بادہی کامہرانی چہند چۆرپیکی فر نہ کردبوو، مہدیگپری مہرگ پیالہی بۆ پر کرد و بہو پہیمانہ سپی کرد و گیانی شہر کرد. چونکہ نیرینہی لہ نہ کہوتہوہ، جہمشیدی برازای جیسی گرتہوہ.

جەمشید بەگ کۆری پوستان بەگ

لە پۆزگاری فەرمانداری حوسین بەگدا جەمشید بەگ ببوو پیاوی خالید بەگی پازۆکی. پۆزۆیک لە جەنگی پاووشکاردا، بازی خالید بەگ لە پر لە دەستی بازەوان فری و بەرەژوور چوو؛ هەر چوو لە تەشقی عاسماندا لە بەرچاوان بوو. هەموو کەس لای وابوو تازە ئەو بازە واز لەو بازەبوونە نانی و ناگەرپتەوه و لە سەر دوندی ئەستێران نەبی نانیشتەوه. بە سەر سوپەرماوی لەو بەرزە فەریان دەروانی و هەر هێندەیان زانی باز بە تەقلە و قەلەمباز سەرەو نشیو هاتەوه بەرچاوان و زۆر بە گوپوتاو خۆی لور کرد و سەری جەمشید بەگی کردەلیس و بە سەریهوه نیشتەوه.

خالید بەگ و هەوالانی -کە لەو پروداوه سەمەرەیان دەروانی- ئەوەیان بو جەمشید بەگ بە نیشانەیی ودم زانی و هەر واش دەرچوو:

پیلاری دەسی کۆیرە هات و نەهات وەدی هات ئەوی گالتهیهک بوو لە لات

زۆری پێ نەچوو مامی مرد و فەرمانپەرەویی پالەوی دەست کەوت.

جەمشید بەگ پیاویکی دنیا دیتە و بە گەرم و ساردی ژیان نامیتە و خاوەن ئەزمون و بەرچاوان بوو. کاتی کە گەورە پیاوان و خاوەن ناوانی کوردستان هەستان و چوونە ژێر سایەیی ئاستانەیی سولتان سەلیم خانەوه، ئەویش وێرایی ئەوان قوڵفەیی کۆیلەیی سولتانی ناوبراوی بە گوپچکانەوه کرد و کۆلوانەیی فەرمانبەری بە شانەوه گرت.

بە کۆمەگی سولتان و بە زۆری بازوانی خۆی، هێرشێ بر دەسەر عەرەبشای تورکمان، کە لە لایەن ئێرانەوه بە گزیری لە سەر پالەو دانرابوو؛ پارێزگاری ئەوتی پێ سپێرابوو. چەند جارێک زۆر مەردانە دەگۆزێ باشان پاچوو؛ دەستی لێ هەلنەگرتن هەتا لە پالەوی دەرکردن و زیدی باب و باپیسراخی خۆی ساندەوه و حوکمی لێ دامەزراندەوه.

چیرۆکی سەیر لەو پۆزگارەوه دەگێرنەوه. گوایه لە شەڕێکی نێوان کورد و تورکماندا پیاویکی جەمشید بەگ شیرێکی وەبەر سەری دەکەوی، لایەکی قاپێلکە سەری دەپەرێ، نیوهی میشکی بی سەریۆش دەمینیتەوه. برین پێچان تەلەزمە کۆولە کەیهکی بە لاسەریهوه دەنووسینن و بە هەتوان و شەلتە پنچی دەکەنەوه و لە پاش ماوه یەک کەللە و کۆولە کە بەسەر یە کدا جۆش دەخۆن و درز نامینن

و گوشته زون دینی و پیستی به سمر ده کشتیموه و به کهلهی نیسکی کووله که به ندهوه شهونده ژیاوه که چند منداآئیکی دیکهشی بهرهم هیتاوه. شم چیرۆکه نه گهرچی ندهوشیا لیژهدا بنوسری، به لام باوی میژوونوسانی دستپه نگیسن وایه؛ نه گهر تووشی رووداوی سهرسوپین بن، به سهریدا باز نادهن. منیش دامه سهر رچی نهوان و چاوم لهوان کرد.

جهمشید بهگ به زیره کی خۆی توانیویه میر ووه زیره کانی عوسمانی به لای خۆدا بیینی و خۆی دهگهژ کاربه دهسته بهرزه کانی ولاتدا زۆر ریک خستبوو؛ دۆستایهتی دهگهژ به سستبوون. وای له خۆی کردبوو که پادشاهانی خاوهن شکۆ و سولتانانی پایه بلند به دل و گیان هۆگری ببوون و برپای خۆیان خستبووه سهر و به دلسوژی ههره راستیان دهزانی.

سولتان سولهیمانی خهزاگر چند جاریک که بۆ گرتنی ئیران به کوردستاندا پاده برد، بۆ ههمدهمی و راپیژگهری سولتانی - زیاد له ههموو کوردان - ههر جهمشید بهگی پهسند ده کرد و دهگهژ خۆی ده برد.

ههرچی ده کهی و ده لئیی پهسنده ئاکار و کرت ده لال و پنده
ههر وه که سه ده فی رواله تت کر قاپیلکی دل و ده روون له دوو پر

ههرچی له دهمی جهمشید بهگ ده رچویا به دلی سولتانهوه دهنوسا و ههرچی به دل به ئاواتی به خواستایه له دهمی پادشاهه به فرمان ده رده کهوت. بهو دهستلآت و شیرین بوونهشی، خۆی له لای خه لک و خوا خۆشه ویست کردبوو؛ خیرخواز و دهست و دلواز و زۆریش هه نه که بیژ و جهفه نگیباز بوو. ده ولهت و داهاتیسی ده ژمار نده دهات. لهو رۆژگاره دا شه نه غدینه و ماژ و پاتال و ناژاله که جهمشید بهگ بوویه هیچ حاکمه کوردیک نه بیووه.

ده لئین ههموو سالی سێ ههزار تهگه و خهرتی سێ سالی دینا و ههر یه که ناله شه سپیک یان ناله ئیستریکی ده مل ده کردن و بۆ بازاری هه له بی ده بردن و له بهرچاوی کپیارانی پاده نان و به ناله وه ده یفرۆشتن که ههر ناله کان سهنگی چل خه لاری و شتری ده بوون.^۱ سالانه ده ههزار مهری سهر کاسه ی

۱ - خروار به فارسی و خه لوار به کوردی سیسه د کیلویه. جا بهو پییه یان ده بی چله که چوار بی یان سێ ههزاره که سێ ههزار بی؟ ده نا ده ری نایه نی! هه ژار

دهبوو؟ بمو پيئيش مائى بهرجووت و رهشهو ولاغ و بهرزهبى ليك دهرهوه! كه دهبى چهندى بووى؟

قلا و فيرگهينيكي نايىنى له پالو دروست كردوو و له سرچاوهينيكي زور دوورهدهستهوه ناوى بو قلا و شاره كه بردوو. له شوينيكا كه ناوى دهرقاپوو (دهرگاناسنه)يه، كاروانسهر و ميوانخانهينيكي زور گوشاد و بهرفرههى درووست كردوو؛ كه هاتوچوكهران له زستان و هاويندا بههرهى لى دهبينن.

تهدنى له ستهى تى پهراند و شيتت سالان فرمانپهوايهتى كرد.

له سولتان سولهيمان خانى خزاكهروه فرمانيك دهرچوه كه دهبى پالو هتا هتاييه، سهدهله دواى سهدهو بهرهباب به شوين بهرهبابدا به دهست كور و نهتهوهى جهمشيد بهگهوه بيت و همركس هم فرمانه پيك نههينى بهر لهعنهتى خوا كهوى.

همر به زيندى سهرى خوى حوسين جانى كورى كردبووه جينشين. له نهنجامدا له كهپروكهى ناهه موارى مايهى شهكهتى و رنج بهخسارى دنيا، گويزتبهوه خانوى يهكجارى و كهوته بهر بهزهى بهروهردگاربهوه.

چلوزن دل به زيني جيهان خوش دهكهى؟ چلوزن بيىرى مردن فراموش دهكهى؟

جيهان چهشنى كاروانسهرى دوودهى له يهك دهچيه زور، دهچيه دهر لهو سهرى

گوئى گهش هتا پهلك و پهرده دهكه دهبينى كه زهرده و خهزه لوه دهكا

جهمشيد بهگ پينج كورى له پاش بهجى مان: حوسين جان، هسهن، همزه، تهيمور تاش، دهوله تاش.

حوسين و هسهن سهرىان به فرمانپهوايى گهيشت و له دوايه باسيان دهكرى. همزه بهگ له خرتوپرت (متفرقات)ى دهركاى پادشادا، به موچهى سالانهى دههزار ناقچه، پلهى زعامهتى پيدر ابوو؛ بهلام چونكه دلى باوكى رهنجاندا، ناوى له خانهدان سراپهوه و دهركرا. له پاش مردنى همزه، پوستهم بهگى كورى له لايهن مستهفا پاشاى سهردارهوه بهلئينى وهرگرت كه نهگه دهگه عوسمان پاشادا بهچيته پاراستنى شيروان، فرمانپهوايى پالوى دهاتى؟ بهلام له شهپرى شهماخى دا - كه دهگه نهرهس خان كرا - به دهستى قزلباشان كوژرا و نهگهراوه.

تسیمور تاش - که چواره‌مین کورپی جه‌مشید به‌گ بوو- له زه‌مانی باییدا به سهر خه‌ریووت راده‌گه‌یشت و ههر زور زوو مرد و دوو کورپی هه‌بوون به ناوی نه‌للاویردی و نه‌سیل.
ده‌وله‌تشیای کورپی پینجه‌می ههر له رۆژگاری باوکیدا سالتی چله‌هزار ناقچه‌ی مروچه بۆ برابۆوه و له خرت و پرتی پادشاییدا (متفرقگی) به زه‌عامه‌ت [!] دامه‌زرا‌بوو. نه‌ویش له‌و زووانه‌دا مرد و دوو کورپی به‌جی‌هیشتن: یوسف و نه‌حمه‌د.

هوسین‌جان به‌گ کورپی جه‌مشید به‌گ

جه‌مشید به‌گ ههر به زیندی سهری سه‌روه‌ری ولاتی پاله‌وی دابووه ده‌ست هوسین‌جان و فه‌رمانی به‌رزی سولتان سوله‌یسمان خانیشی بۆ وه‌رگرتبوو که جی‌تشین بی. له پاش سه‌رگی جه‌مشید به‌گ، هوسین‌جان به سه‌ربه‌خۆیی له سه‌ر ته‌ختی فه‌رمانه‌وایی پاله‌و پالتی داوه و له‌وه به‌ولاه له‌و ناوه‌دا کهس نه‌یتوانی بلتی نه‌زم.

سه‌زنیکی دۆده‌روون‌پاک و بۆ هه‌موو کهس چاک و بۆ بیچاران به تایبه‌تی باب و کاک بوو. ناشنا و بیگانه خۆشیان ده‌ویست و قسه‌یان لی ده‌بیست. ناوازه‌ی چاکه و پیاره‌تی ههر به کوردستانه‌وه نه‌ویستا؛ عیراق و حیجازیشی ته‌نیه‌وه و له به‌خشنده‌ییدا حاتهم ورکه‌نانی له‌بهر خوانی نه‌و ده‌چنیه‌وه. دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌رگ و باری قیامه‌تی ساز داو رووی کرده‌باره‌گای خوی بی‌نیاز، دوو کورپی هه‌بوون: مه‌حموود و سه‌سه‌ن به‌گ.

مه‌حموود شیت‌توپه‌تیاره بوو؛ به کاری دنیا‌داری نه‌ده‌هات؛ هۆزه‌کانی پاله‌و شه‌ویان هه‌لبوارد و مه‌زنایه‌تیه‌که‌یان به سه‌سه‌ن به‌گ نه‌سپارد.

سه‌سه‌ن به‌گ کورپی جه‌مشید به‌گ

له‌سه‌ر هه‌لبۆترانی له لایه‌ن هۆز و خزه‌مانیه‌وه و به پیتی فه‌رمانی سولتان مرادخان، کرا به فه‌رمانه‌وه‌ا و سی‌سالان زور به لیزانی و دلسۆزی فه‌رمانه‌وایی پاله‌وی کرد و سالتی ۹۸۶.ک (۱۵۷۸.ز) - له‌و ده‌مانه‌دا که مسته‌فا پاشای سه‌ردار له شیروانه‌وه ده‌گه‌راوه - سه‌سه‌ن به‌گ مرد و دوو کورپی له پاش به‌جی مان: سوله‌یسمان و موزه‌فهر به‌گ.

سوله یمان بهگ کوپی حه سهن بهگ

مستهفا پشای سردار، سوله یمانی کرده سرداری پالو. محمده پشای گه وره وه زیریش له سهر چند مرچیک ده گهل یوسف بهگ کوپی ده وله تشای جه مشید به گدا ریک کهوت و له ناستانه ی بهخت هیتلانه ی سولتان مرادخانه وه فرمانی پالو ی بۆ ساند. چند سالیک له ناو نهو دوو خزمانه دا شه پر ههرا بوو. له ههردووک لاهه گهلنیک لاهه کوژان و خویننیک ی بیداد رژا.

خهلکی پالو لاگیری سوله یمان بهگ بوون و یوسفیان به دزیسو ده زانی؛ نه گهرچی یوسف لهو شیرین کوپانه بوو ده بوو بیبۆتری. لایکی زانا و رووناکبیر و به راوته گبیر و هیمن و له سه رخو و نهرم و نیان و مهند و مهرد و په ند بوو. به لام ده لینی چی؟

جیهان پرووی له خوپی و کهر و ناکه سه که تو تیده گهی، نه م گونا ههت به سه زوری نه ولان نه م لا کرد و به ناچاری له ده رک ی نامهردانی داو ده ستیان به سنگیه وه نا و چونکه شتیکی وای نه بوو چاوی چا و چونژکان پر بکا، له ده رک و دیوانان ریگهی نه ده درا؛ له داخان دایه باری باریکی و رژی ژبانی تاریکی به سه ردا هات و به مردن له نه هات رزگاری بوو.

له پاش مردنی یوسف-ههر به هه مان مرچی پی شوو- به لینی پالو یان به نه حه ده بگی برای دا. ماوه یه کی زوریش نه حه ده بهگ به ره ره کانی سوله یمانی کرد و له ناو دوستانه ی نهو دوو دوژمانه دا شه پر و کوشتاری زور قهوما؛ به لام زیره کی و کوشایی که بهخت و هاتی ده گهل نه بوو، به ره ره یه ک نادا:

زور هه یه زور گیله ستیره ی گه شه	هه یه شه گهلنیک زیره که بهختی ره شه
کویره له تاریکیه هات و نه هات	کوش و له پی پر له گوژالک و نه بات
نسایه ته بهر چاویه وه میر ونه ویت	زوری فسوس گوپیچ ده رفینن له شیر

نه حه ده بهگ زوری کرد و کوشی، بهخت پرووی خو ی لی داپوشی و له نه نجامدا به هومیدی ناو رویتدانه وه ی سولتانه وه پرووی کرده نه سه نه بوول و ههر له وان رۆژانه شه دا نه خو شنی پشانه وه ی تووش هات و تووشی گۆرستانی کرد. ئیتتر مه زنا یه تی پالو -به بی- به ره هه لست- بۆ سوله یمان مایه وه.

دهستهي سينهم فهرماندرواياني چهرموگ

گوتمان ميرمحمد قهلاي بردنج و نارچهي چهرموگي دابه ميرحوسين و هينديك به كوري
ميرمحمددي دهزانن و برپيكيش هر به خزمي دادهنين.
ميرحوسين سمردهميك مهنايهتي چهرموگي كردوو و مردوو و كورهكهي جي گرتوو.

ميرسهيديدين

بوته جينشيني ميرحوسين و كه نويش له دنيا كوچي كردوو و له بههشت نيستهجي بووه:

شايوسف

به ميراتي شابوو و نويش ماوهيك مهنزي چهرموگ بووه و مردن بهرينگي گرتوو.

ولات بهگ

ولاتهكهي دست كهوتوو؛ كه نويش بهرو مهلبندي مردووان باري كردوو:

شاعدلي بهگ

قولي له سرداري هلماليوه؛ له پاش ماوهيك نويش بهرگي ژياني داماليوه و له دنيا نهديو بووه،

نهسفهنديار بهگ

نهسپي له مهيداني مهنايهتيدي تاو داوه و كاتي پوستهمي مهرگ تيري له چاو داوه و له شازادا
نهماوه،

بایه‌ندور بهگ

باوی بووه و حی‌نشینی باوی بووه و که دهستی مهرگ خاوی کردۆته‌وه و مه‌زنایه‌تی حی‌هیشتووه،
 فه‌رمانه‌وایی چه‌رموگ به محمه‌د بهگ گه‌یشتووه.

محمه‌د بهگ

که ناوی مه‌زنایه‌تی لی‌نراوه، له‌و ده‌مه‌دا چه‌رموگ له‌ لایه‌ن قزلباشانه‌وه داگیر کراوه. محمه‌د
 بهگ قزلباشی لی‌ده‌ره‌راندن و مه‌زنایه‌تی باب و باپیرانی وه‌گیر خۆی هی‌تاوه.
 له‌ پاش گیرانی دیاره‌کر، له‌ لایه‌ن سولتان سه‌لیم‌خانی خه‌زاکه‌ره‌وه فه‌رمانی پیرۆزی بۆ ده‌رچوو
 که ناوچه‌ی چه‌رموگ بۆ شه‌و خانه‌دانه‌ بی‌ به‌لام مه‌رجیش شه‌وه‌یه‌ داهاتی فه‌له‌کانی شه‌و ناوه‌ ده‌بی‌ به
 دیوانی دیاره‌کر بگات و هه‌موو ساتی ده‌یخه‌نه‌ ناو خه‌زینه‌ی دیاره‌که‌ره‌وه.
 نیستا مه‌زنایه‌تی چه‌رموگ وا به‌ ده‌ست محمه‌د به‌گه‌وه.

بەندى سىتھەم

فەرمانرەوايىنى ساسۆن

كە ئە پاشان بە ناوى ھەزۆ ناسراون

چىرۆكوانى وتارزانى ئاستانى راستان و پىشەنگان و ئاللا بە دەستانى داستانى زۆر بە داب و دەستور، لە سەر ئەو مەبەستە سوورن كە پەگەزى كۆنى فەرمانرەوايىنى ساسۆن و پادشايانى ساسانى، ھەر لە يەك تۆ گورواون و ھەر لە بنجىك پرواon و پاراوى يەك دەراون. ھىچ گومان و سۆشى نىيە خانەدانى ساسۆنى و مېرەكانى بدلىسى، پشتى پىشووياون كىسرا بوون و لە يەك ھىشوو چىنابوون و لە دوارۆژدا لىك جىيا بوونەو. ئەو دوو مائە لە دوو برا كەوتوونەو: عىززەدەين و زىيائەدەين.

ئەو دوو برايە لە پاتەختى ئەرمنەو - كە ئەوساكە ئەخلات بوو - دەرچوون و ھاتوونە بدلىس و قەللى ساسۆنيان لە «تاويت» ناوتكى گورجى گرتوو و عىززەدەينى بە سەر پراگەبىشتوو.

درىژەي ئەم باس و خواسە لە بەسەرھاتى فەرمانرەوايىنى بدلىسدا دەخەينە بەر چاو.

چونكە كورد بە عىززەدەين دەلتىن عىززىن، ئەو فەرمانرەوايانە بە عىززانى ناسراون^۱ بە شوين ئەو بارەبارەدا گەلىك لە ھۆزى پۆژەكى چوون و لەو ناوہ مانەوہ و ھۆزى نىشستەجىنى كەوناراش چوارن:
۱- شىرۆيى^۲ ۲- بابوسى ۳- سوسانى ۴- تەموقى. كاتىكىش ناوچەي ئەرزەن^۳ يان گرت، ھۆزەكانى خالدى و دىرمغارى و عەزىزان و ھى تىرىش ھاتنە ژىر فەرمانيانەو.

فەرمانرەوايىنى ساسۆن دەناو پىياوہ مەزەنەكانى كوردستاندا بە بەخشنەيى و سەررەزى بەناوبانگن و لە رۆژى ھەرا و ھەنگامەشدا ناو ھەر ناوى خۆيانە و ھەمىشە دەگەل^۴ خونكار و دەسەلاتدارە زۆر زەلامەكاندا بە دۆستايەتياون رابواردووہ. پادشايانى ئاققۆينلووى توركمانى و قزلباش و

۱- لە نوسخەيەكدا عىززەدەين نووسراوہ. عەونى

۲- لە نوسخەيەكى دەسنووسدا شىروينى. عەونى

۳- شارىكى زل و قايم بوو لە باكورپى پۆژاواى وان. جەمىل

عوسمانى - كە ھىرشىيان بۆ كوردستان كوردوۋە - دەستىيان بۆ مەزنىھ كانى ساسۆن نەبردوۋە و بە خۆپىك خىستىن و نەرمونىيانى لە دەستىيان خەلىستون و بىگرە زۆرىش پىزىيان لى گرتون.
يەكەم كەسىكى لەو فەرماندارانە ناۋى بە كارى كەوتۈتە سەردەم و زارانەۋە، مېرنەبوۋىھ كره؛ كە دوو كورى زۆر بە كردهۋە و ئاكارچاكي بوۋە و ناويان: خدر بەگ و عدلى بەگ بوۋە.

خدر بەگ كورى مېرنەبوۋىھ كره

لە پاش مەرگى مېرنەبوۋىھ كره، خدر كرا بە جى تشىن و كاتى كە پەلكى سەۋزى ژيانى بە سۆزى شەختەى مەرگ زەرد ھەلگەرا و سەرچاۋەى زىندەگانى وشكاۋى ھات - چونكە ھىچ نىزىنەى نەبوون -
براى كرايە جىگرى.

عدلى بەگ كورى مېرنەبوۋىھ كره

لە پاش نەمانى خدر بەگ بە قۆل لە سەركىشانى ھۆز و تىسەرەكانى ئەو ناۋچە و مەلئەندانە، جىگەى باپىرى گرتەۋە. عدلى بەگ پىاۋىكى بادەنۆش و دلئەر و سەرخۆش و تەپىۆش بوۋ؛ ھۆشۋىپىرى ھەر لە دەۋرى بەلەكچاۋان و بەژنزاۋان خولى دەخوارد و دل و دىنى بە بادەۋ مەيگىپرى سادەنەسپاردبوۋ؛
ھەمىشە دەدلى خۆيدا بە زەمزەمە دەيگوت:

رەزان پاراۋكە ھەۋرى خاكەلىئە! چت لە دەريايە؟ دلئىپىك مەى ھەزار خەلوار و بار مروارى ھىژايە

كۈلەكەى بادەى ئال بېۋە كۈلەكەى گيان و كۆلەكەى ژيانى و ماچىكى دىم و پرونالانى، لە گەنجى ناروون و قاروونان بە چاكتەر دەزانى. كۆرى قسەى خۆش و بە پىنكەنىسن و بزە و چزەى كەبابى مەزەى بەلاۋە لە دىتنى مزگەۋت و بىستىن لە مەلای مېزەر بەسەر پى خۆشتەر بوۋ.

لەو كاتەدا كە مېر ومەزنىھ كانى كوردستانى - بۆ خۆ نىك كوردنەۋە - چوونە لای شائىسماعىل و زۆرىيانى گرت و ولاتەكەيانى داگىر كره، شاعەلى بەگى بەدلئەۋە نووسابوۋ. ئەۋى عدلى بەگ رەچاۋى كرددبوۋ ھەر ئەۋەش رەقتارى شابوۋ. بەۋ ھۆيەۋە لە چنگ گىرۆدەبوون خۆى رەھا كره و تەنانەت بوۋش بە ھاونشىسن و ھارپىئالەى شا. شەۋ و پۆژ لە ژوورى تايپەتيدا دەگەل شا و شايانى بەردەمى شادا مەست و پىئالە بە دەست نۆشانۆشى بوۋ؛ بە سەرخۆشى رايده بوارد.

عەلی بەگ دەگەڵ شەرەف بەگی بدلیسدا زۆر ناشنا بوو و شەرەف بەگ کچی ئەوی هانیو و بە چاوی باب و فرزندێ لە شەرەف بەگی روانیو.

عەلی بەگ هەر لە تەوریز بەدەی مەرگی لە دەست فریشتەیی خوا فر کردوو و کە مردوو سێ کۆری هەبوو: محەمەد بەگ، خەر بەگ، شاوێ بەگ.

خەر بەگ کۆری عەلی بەگ

کە عەلی بەگ لە تەوریز بوو، محەمەد بەگی کۆری دەگەڵ بوو. هۆز و خزما - کە بە مردنیان زانی - بە تیکرایی خەر بەگیان بەگەرە هەلبۆارد و مەزناوەتی ساسۆنیان پێ سپارد؛ بەلام شایسماعیل فەرمانی ساسۆنی بۆ محەمەد بەگ دەرکرد. سەرئەنجامی بەسەرھاتی ئەو دوو بڕایە لە داھاتوودا دی. شاوێ بەگیان هیتشتا بابی مابوو بە جوانەمەرگی کۆچی لە دنیا کرد و ئیستا کۆریکی ماوێ ناوی دیادینە.

محەمەد بەگ کۆری عەلی بەگ

کە زانی هۆزەکانی ساسۆن خەر بەگیان بە گەرە داناو، چاری هەر لەویدا دی کە بە خۆی و چەند کەسیک لە دەست و پێوەندانو پەنای بڕدەبەر سولتان سەلیمخان. لە کاتیکا کە سولتان بە نیازی گرتنی قاھیرەیی میسر کەوتە پێ، محەمەد بەگیش وێرایی بەخت و هات، دەبەر ئاوەنگی دوژمنپەرەتیی سولتاندا بوو.

لە شەری چەرکەساندا زۆری گیانبازی کرد و تەنانت ئەو پۆزە کە چەرکەس شکان و لاشەیی کۆزراوان بەسەر دەکرانەو، کە لەشی محەمەد بەگیان بە زامداری و کەلەلایی و بگرە بیگیان یان نیوہ گیان دەناو کۆزراواندا دیتەو، وەزیران و سەرداران ئەم رووداوہیان گەیاندەسولتان و فەرمانیدا بۆیشک و لوقمانیان لێ کۆکردەو و پێداویستی دەرمانیشی لە خەزینەیی دارماڵ درا. وەزیرانی پایەبەرز گوتیان ئاوات چیه بیدرکینە تا بۆتی پێک بینین؟ ئەویش دڵخوازی ئەو بوو کە والیەتی ساسۆنی بەدەنی و ئەرزەنیشی بۆ بخەنە سەر؛ کە لە سەر ئەرزەن دەمیك بوو دەگەڵ میرانی حەسەنکیف هەر

ههرا و مشتومریان بوو. وه زیرانی پایه‌بلند هه‌موو دنگ‌خواریان پیتک هیتنا و فرمانی بی‌لام و جوومی بوو ده‌رکرا. خدر بهگ هه‌ر به خوئی خوئی دهستی له ساسونئی به‌ردا و کاریکی له ولاتی هه‌رزو بی سپیتر و ماوه‌یه‌ک له‌وی مایه‌وه نه‌وسا له ژیر نوینی خاگا هه‌سایه‌وه.

خدر بهگ چوار کوپی له پاش مان: سولتان مه‌حمود، نه‌حمه‌د، یه‌عقوب، مه‌مه‌د.

سولتان مه‌حمه‌د به مردنی خوئی مرد و یاقوب بهگ سالی ۹۹۲ ک (۱۵۸۴ ز) نزیک به کلیسای مورخان - که له نزیک تغلیسه - له شه‌ری قزلباش و سماعونی گورجیدا شکا و له گه‌پانه‌ودا له ده‌به‌ندی تومانس کوژرا.

به‌ئی مه‌مه‌د بهگ بوو به فرمانه‌وای سه‌به‌خوئی ساسون؛ به‌لام مه‌لیک خه‌لیل - فرمانه‌وای هه‌سه‌نکیتی - ناوچه‌ی نه‌ره‌نی نه‌دایه و قه‌لاک‌ه‌ی ده‌سکاری و قایم کرد و دژداری لی دانان که بیپارترین.

مه‌مه‌د بهگ به یارمه‌تی شه‌ره‌ف‌خانی بدلیس و شاعه‌لی به‌گی والی جزیری، له‌شکری برده‌سه‌ر و قه‌لای شه‌ره‌نی خاپوور کرد و مرۆقی مه‌لیک خه‌لیلی له شه‌ره‌نی دوور خه‌ستنه‌وه. پاش هه‌قه‌ده‌سال فرمانداری کردن، فرمانی مردنی بوو هات و قه‌لای ژینی ویران کرا و له بن توئی ناخدا دامه‌زرا.

شه‌ش کوپی بوون: سوله‌یمان بهگ، به‌هانه‌دین بهگ، ساروخان، خان‌بوداغ بهگ، حوسین بهگ و عه‌لی بهگ. سی کوپی - یه‌ک له دوو یه‌ک - مه‌زنایه‌تیاں کرد و له حوسین بهگ هه‌سه‌ن بهگ ناویک مابوو. له پاش کوژرانی ساروخان - که مه‌مه‌دی کوپان کرد‌به‌وه جینشینی - نه‌و هه‌سه‌نه به‌رینگی مه‌مه‌د به‌گی گرت و هه‌ر که‌سه بوو لای خوئی پاکیشاو مه‌مه‌د بهگ هاواری بوو فه‌ره‌اد پاشای سه‌ردار نارد و شه‌ویش هه‌سه‌ن به‌گی گرت و دایه ده‌ست مه‌مه‌د بهگ و شه‌ویش به سی کوپانه‌وه له ناوی برد.

بوداغ بهگ مرادخان ناویکی له پاش به‌جی ما و له سه‌فه‌ری گورجستان بی‌سه‌روشوین چوو. مرادیش دوو کوپی ماوه به ناوی به‌هانه‌دین و بوداغ. عه‌لی بهگ هه‌ر له پرۆگاری بابیدا مرد و که‌سی له پاش به‌جی نه‌ما.

سوله‌ییمان بهگ

کوری محهمهد بهگ کوری عملی بهگ

سالی ۹۲۷ ک (۱۵۳۰ و ۳۱ ز) له‌سهر فرمانی به‌رزی سولتان سوله‌ییمان‌خان، کرا به جیتشینیی بابی و فرمان‌په‌وایی ساسونی درایه. ناوچه‌ی نهرزه‌نیش کرا به مووچه‌ی به‌هانه‌دین به‌گی برای.

سوله‌ییمان بهگ زۆر به‌وهج و سه‌نگین و گران و خۆگر و ئاکار ره‌نگین بوو؛ لافسی پادشایانی لیده‌دا. به‌ویه‌ری سه‌ره‌رزی و چاو‌تیره‌وه ژیاوه و هه‌رگیز سه‌ری بۆ هیچ ئافه‌ریده‌یه‌ک نه‌چه‌ماندوه و له ده‌هنده‌یی و نان بده‌ییدا له هه‌موو که‌سی تیپه‌پراندوه.

کاتی که سولتان سوله‌ییمان‌خان به‌غدا و بدلیسی گرت و له ده‌ره‌ندی کیغندوره‌وه تی‌په‌ری و خیه‌تی عاسمان رووشین و باره‌گای زه‌وی له‌رزینی له ده‌شتی نهرزه‌ندا لیدا و له سامی ئه‌و سامداره، بالدار بالی ده‌وه‌راند و نالدار نالی ده‌په‌راند و که‌ژ و کۆ -له ترسانی- سه‌ریان ده‌به‌رخۆ نابوون و نه‌ستیره‌ی عاسمانان به سه‌رسامیه‌وه تیوه رامابوون، سوله‌ییمان بهگ هه‌ر مووشی لی نه‌بزوتن و گنج مانابی نه‌یهاتی و مینا تۆلا پۆلایه‌ک له ساسۆن ما و ته‌کانی نه‌خوارد و نازووچه و بزویی له‌شکری نارد و به‌خیز هیئانی به راسپاردن پاسپارد و خۆی نه‌هاته سه‌رده‌رانه رامووسان و به ده‌ست و په‌لدا نووسان. ته‌نانه‌ت نه‌یه‌یشت که شه‌مه‌دین به‌گیش روو بکاته مه‌لاتیا.

سوله‌ییمان بهگ بیاویتیکی ته‌ر و دل به دنیا خۆش و خۆشگوزهران بوو؛ هه‌ر به زیندی سه‌ری -به‌ر له‌وه سه‌ری ئاوابی- به‌هه‌شتی خۆی ساز دابوو. هه‌موو ده‌م و ژه‌میتیکی ده‌گه‌ل باده‌ی پیسر و ساده‌ی جواندا پاده‌بوارد و له هه‌موو سات و کاتاندا کولمه‌سۆر و مل به مۆری وه‌ک فریشته و په‌ری و هۆری ده‌وریان دابوو. لیوی شیرین و نالی ده‌مۆی و مه‌ی دیرین و تالی فر ده‌کرد. تاویک بی‌یار و خه‌مه‌په‌ینی شوخ و شه‌نگ و ده‌لال و چه‌له‌نگی به‌سه‌ر نه‌ده‌برد و گاویک دوور له ده‌نگی قاقا و ساز و سه‌متوور و ده‌ف و بلوور هه‌لی نه‌ده‌کرد. هه‌روا به‌کامه‌رانی رایبوارد تا له نه‌نجامدا به نه‌خۆشی خورویتلکه‌ فه‌ره‌نگی، دنیا‌ی به‌رچاو ته‌نگی به‌جی هیشت و که‌سیشی بۆ جیتشین له پاش خۆی به‌جی نه‌ه‌یشت.

پرونی له ژین و سه‌ره‌نه‌جامه‌که‌ی سه‌ره‌وژیتری کردن جه‌م و جامه‌که‌ی

به‌هاری ژیان پاییزی مه‌رگی هه‌س هه‌تا سه‌ر خودایه ده‌می‌نیت و به‌س

به هائهدین کوری محمدهد بهگ

له پاش مهرگی برای - به فرمانی بمرزه نیشانی سولتانی سولهیمان خان - له جیگهی سولهیمان بهگ له سمر تهختی فرمانپه‌وایی ساسون دامه‌زرا، فرمانه‌که‌ی به ناوی فرمانپه‌وای چه‌زۆ نووسراوه.

به هائهدین پیایکی سهرسۆفیلکه و نامال‌دیوانه بووه و زۆریش دلّاوا و ده‌ست بلاو و نازا و نه‌ترس بووه. له رۆژگاری سولهیمان به‌گدا چیان له نهرزه‌ن نه‌ده‌دایه و له باتیان سه‌ده‌هزار ناقچه له ده‌رامه‌تی ناچه‌یه‌کی‌تر وهرده‌گرت. ولاتی خۆی به‌جی هیشته‌بوو؛ پازده‌سالان جار به سواری و جار به پیاده‌یی، ده‌بهر ناوزه‌نگی هم‌میشه له سهری سولتاندا له نه‌سته‌نبوون خهریکی پراووشکار ده‌بوو.

سولتان سولهیمان ناوی لی نابوو «ده‌لوه‌به‌هائهدین». هم‌میشه به‌سهری ده‌کردوه و به‌خشش و خه‌لاتی شاهانه‌ی ده‌دایه. هیندیک جاران له سویره‌ک میرلیوا بووه و به سمر جیگهی‌تریش راگه‌یشتوه؛ به‌لام ده‌ست بلاویه‌که‌ی کاری له‌وه‌یدا نه‌بووه. نه‌گهر یه‌کیک کۆله‌پووشکه‌ی بۆ هینابی، کۆشکی به پاداش داوه‌تی و له به‌رانبه‌ر پشیله‌ینکی پینشکه‌شی، وشتری لۆکی ده‌به‌خششی. ئیتر چاوپنۆک و خوازه‌لۆک و نانی - نانی و چه‌وره و لات و زمان لووسان - که ناسیان چنده‌ساویلکه و له باران خۆشبار هاتوه - ده‌وریان لیداو سهریان پینچا و ههر یه‌ک به جۆریک ده‌یدۆشی و شتی لی ده‌کیشایه‌وه. سالانه دۆژی شیست هه‌تا هه‌فتا هه‌زار فلوری زی‌ههر ده‌رامه‌تی چه‌زۆ بوو؛ بیست هه‌زاریشی له‌م و له‌و به‌ده‌سته‌وا وهرده‌گرت و هیشته‌ به‌رگهی نه‌ده‌گرت و له‌شکری گه‌دا و دادۆشان هه‌روا له زی‌ده‌بووندا بوون. کاتی که مرد سی‌هه‌زار فلوری وامی بی‌جیگهی بۆ میراتگران به‌جی هیشته.

تۆ که به‌خشنده‌ی بیه‌خشه له بوود مه‌یکه به کلاوی نه‌حمدهد و مه‌حموود

پینچ کوری هه‌بوون به‌لام قهرزدار و نه‌داری بابیان له په‌روپۆی کردنه‌وه و لیشیان نه‌ده‌وه‌شاوه بینه فرمانپه‌وا. بۆ چه‌ند رۆژیک سولهیمان به‌گی کوری ناوی حاکی چه‌زۆ لی‌ترا. دوایی درا به ساروخانی برای.

به هائهدین پتر له سی سال مه‌زنايه‌تی چه‌زۆی کرد و کوره‌کانیشی نیرینه‌یان لی نه‌که‌وته‌وه.

۱- ده‌لوه‌به‌هائهدین: به‌هائهدینه شیته.

ساروخان بهگ کوری محمدهد بهگ

هدتا بههانه‌دین بهگ له سهر دنیا بوو، ساروخان بهگ له هه‌ژۆ ناواره و هه‌لوه‌دا ببوو؛ به ده‌ریه‌ده‌ری و خاکه‌سه‌ری ده‌ژیا. جار به جاره بارگیری یان شیسروی یاخۆ کسان یان مووش یا سویره‌کی له دیوانی پادشاهه به زه‌عاصه‌ت پی‌ده‌درا و مووچه‌ی شه‌وی لی‌ده‌درا و زۆر جاریش به به‌ره‌ه‌ل‌دایی ده‌سوورایه‌وه و که‌س ناو‌پی وی نه‌ده‌دایه‌وه. جا وه‌ک ده‌لین: «مه‌رگی که‌ر بۆ گورگ خه‌نه‌به‌ندانه»، له پاش هه‌ژده‌سال به کلۆلی ژیان، که به‌هانه‌دین له گ‌ل‌دا خه‌وت، به‌ختی ساروخان له خه‌و پاپه‌ری و په‌نای به‌ ناستانه‌ی سولتان سه‌لیم‌خان برد. خوالی‌خۆش‌بوی به‌هه‌شتی محمدهد پاشای وه‌زیری زانا و به‌راوته‌گی‌یر، که وه‌ک شیسری جه‌وه‌ردار و زێری ته‌واو عه‌یار و چاوه‌دیری نه‌جیم‌زاده‌ بی‌خودانه‌کان و لایه‌نگری که‌ونه خانه‌دانه‌ ناوه‌دانه‌کان بوو،

هه‌زار ئافه‌ریم بۆ وه‌زیری وه‌ها گرتی کاری ئالۆزی کردن ره‌ها

ده‌ماوده‌م بیسته‌بوویه‌وه که به‌هانه‌دین له زه‌مانی ژیانیدا هه‌میشه ده‌یگوت: کوره‌کانم بۆ شه‌وه ناشین که فه‌رماندار بن و تییان رانایینم که بتوانن له سهر کار بن؛ هه‌ر چه‌نده‌حه‌سه‌ن پاشای می‌ری می‌رانی دیاره‌کر - که فه‌رزه‌ندی دلبه‌ندی خودی شه‌و وه‌زیره هونه‌رمه‌نده‌ش بوو- له‌به‌ر باوکی پایه‌به‌رزی خۆی پارایه‌وه که سوله‌یمان به‌گی کوره‌گه‌وره‌ی به‌هانه‌دین بکرتیه‌ جینشین، ملی نه‌دا و گوئی پی نه‌دا و شانی لی هه‌لته‌کاند. فه‌رمانی هه‌ژۆی بۆ ساروخان ساند و به‌ خه‌لاتی شاهانه‌ی لاوانده‌وه و له سهر کورسی فه‌رمان‌په‌وایه‌تی دامه‌زراند. ماوه‌ی پینج سال زۆر به‌ دادگه‌ری و گه‌له‌په‌روه‌ری مه‌زنایه‌تی کرد و چونکه‌ فی‌ره‌ تریاک‌کیشان ببوو، تووشی چه‌ند نه‌خۆشه‌کی ده‌بنه‌وه‌پر و چه‌سته‌م هات‌بوو. شه‌ویشی لی ببوونه سه‌ریاری ده‌ردی تریاک به‌باکردنی.

له‌و کاته‌دا که له‌شکری هه‌میشه له سهری پادشاهی، به سه‌رداری مسته‌فا پاشابه‌ره‌و شیره‌وان و گورجستان ره‌وانه‌ کرابوو، ساروخان به‌گیش ره‌گه‌ل که‌وت و له شه‌ری چال‌دی‌راندا شه‌ویش ده‌گه‌ل له‌شکری دیاره‌کر و کوردستاندا پی‌شه‌نگی سوپای نیسه‌لام بوو؛ که له په‌رونه‌کاوه‌ گاوێ پۆڤه‌ردا قزلباشان وه‌ک باشووی ناکام لوریان بوونی و تییان پۆهاتن و چه‌رمیان کردن و له ناویان ب‌ردن و ساروخانیش وێ‌پای شه‌وان ده‌سته‌ملانی مردن بوو. محمدهد به‌گی کوری له‌و دروچه‌دا خۆی کوزووو کرد و به‌ هه‌زار

پهله‌پرورزه له چنگ مردن خه‌له‌ست و کهولی خۆی دهرباز کرد.

له پاش پرسه و سهره‌خۆشی و شکاندنی نازیه‌تباری و ره‌شپۆشی، له جیتی باوکی دانرا. کورپه‌که‌ی دیکه‌ی -که ناوی عدلی به‌گ بو- هیتشتا هر لاییکی ده‌مرووت بوو که مردن کردیه قهره‌برووت و به جوانه‌مهرگی سهری نایه‌وه.

مسحه‌مه‌د به‌گ کورپی ساروخان به‌گ

سالی ۹۸۶ ک (۱۵۷۸ ز) که باوکی کوژرا، ته‌مه‌نی هه‌ژده‌سالان بوو. به هیمدادی مسته‌فا پاشای سهردار کرا به سهرداری مه‌ل‌به‌نده‌که و گیسروبه‌ندی دنیا‌داری و پارێزگاری که‌وشه‌نان و ناگاداری له‌شکر و قۆشه‌نانی پی‌ سپیتر. له پاستیشدا لاوتیک بوو لاوچاک و پالک‌په‌ه‌شت و قشت و ئاکارچاک. لاسا و په‌په‌روی پۆمییانی ده‌کرد و خۆی له باری نه‌وان هه‌ل‌ده‌خسته‌وه. به گه‌وره‌یی هه‌وای فیتر بوونی خۆیندن و نووسینی که‌وته سهر و ده‌به‌ری پاچوو. سیوادی فارسی و خه‌تیک‌ی شکسته‌ی بۆ خۆی پی‌که‌وه‌نا. جار‌جاره که مه‌شقی له به‌ر ده‌سنووسی میرزا چاکانی کارامه ده‌کرد، زووی هه‌ل‌ده‌گرتی و زۆر جوانی دیناوه و له ناو هونه‌راندا هر ته‌مه‌ش فیتر بووه.

له پال خۆیدا ناواتی به‌رزی هه‌بوو؛ به‌لام به کرده‌وه چی وای بۆ نه‌کرا. نه‌وی چاک‌ی لینه‌زانی هر لاسا‌کردنه‌وه‌ی به‌چکه پۆمیان بوو. له جلکی ره‌نگا‌وره‌نگ و خواردنی گران‌بایی و خواردنه‌وه‌ی سهر و دل‌خۆشکه‌ردا که‌س له باژێریانی‌ش به‌ قوله‌قا‌به‌ی پانه‌ده‌گه‌یشت و پۆمیش ده‌سکیان له دوو نه‌ده‌کرد.

له پاشان وازی له‌ وازوازیه‌ش هیتنا و سالی ۱۰۰۱ ک (۱۵۹۳ ز) به نیازی حیجاز باری سه‌فه‌ری لیتنا و چه‌ند چۆل و بیابانی بری و به چه‌ند که‌ل و که‌ژ و ده‌شت و به‌ژاندا تیپه‌ری و خۆی گه‌یاند به‌ستی پی‌سروزی مه‌که‌که و چاوی به‌و کابه‌یه‌ روون کرده‌وه؛ که جیتی له ده‌ورگه‌رانی «پیاوانی که سارد و سه‌ودا و بازرگانی خویان له بیسر ناباته‌وه» و به فه‌رمانی «روو بکه مزگه‌وتی به‌سته‌وه» پشته‌مالتی به‌ست و چووه نه‌و شوینه که «هر که‌سی بچتی ترسی نامینتی» و بانگه‌وازی «کی له ده‌ستی دی ده‌بی سهر له مالتی خودا بدا»ی به دل ژنه‌وت و له سهر سپارده‌ی «له ئه‌رک پی‌ک هیتاندا یادی یه‌زدان زۆر بکه‌ن» ده‌می له نزا نه‌سه‌روت و ره‌گه‌ل کاروانی: «هه‌موو به‌ره‌و ئی‌مه دینه‌وه.» که‌وت که شه‌ه‌ش شه‌وه‌ری به‌ختیاریه.

به‌لام زوری خۆ به کاروباری سهرداریه‌وه ماندوو نه‌ده‌کرد و شهرکی فرمانداری -وهك پئویسته- به‌پرتوه نه‌ده‌برد. هوساری کارداری دابووه ده‌ست شه‌مسهدین کوری فهریدوون‌ناغا و کردبوویه همه‌کاره‌ی خۆی و نه‌ویش به‌ ئاره‌زویی خۆی ده‌بزوت‌ه‌وه و ده‌ستی میری له‌ ته‌خته‌ به‌ستبوو. به‌ بی‌پرسی شه‌مسهدینی نه‌یده‌توانی په‌نجه‌ ده‌ئای پابکا یان ده‌ست بۆ پووشکه‌یه‌ک به‌ری. له‌ هه‌ستان و رۆنیشن و سهردان و به‌ خه‌لك گه‌یشتنیشدا، ده‌بوایه‌ پرسی به‌و کوئخا سه‌هنده‌یه‌ی بگردایه.

خزم و دۆسته‌ دلسۆزه‌کانی محهمه‌د به‌گ -که‌ رکیان لی هه‌لده‌گرت و سه‌ریزیویان ده‌نواند- هه‌مووی له‌ ولات وه‌ده‌رنان؛ ته‌نانه‌ت نیازی شی وابوو ناغاکه‌ی خۆی بکوژی. کاتی که‌ سه‌هن‌خان و غازان‌خانی کوری سه‌هن‌خانی پسامی کوژان، کچی سه‌هن‌خان و خوشکه‌که‌ی خۆی -که‌ ژنی غازان‌خان بو- له‌ شه‌مسهدینی کوئخای ماره‌ کردن. میتشکی محهمه‌د به‌گی به‌ جوئیک له‌ بادی هه‌وایی ده‌ماندبوو، که‌لله‌ی پی له‌ که‌لله‌ی فرمانه‌وه‌وا پایه‌به‌رزه‌کان ده‌دا. له‌شکری برده‌سه‌ر جزیر و نیازی وابوو که‌ شهره‌ف به‌گ ده‌رکا و میرمحهمه‌دی برای له‌ جینگه‌ دابنی. هه‌میشه‌ش ده‌گه‌ل هۆزی رۆژه‌کی و زه‌رقی و سلیمانیدا -که‌ هاوسای بوون- شه‌روکیشه‌ و هه‌رای بوو.

سالی ۱۰۰۴ک (۱۵۹۵ و ۹۶ز) له‌ پاش هه‌ژده‌سال مه‌زنایه‌تی کردن، کوئخای مردن به‌ سه‌ری کرده‌وه و خوا بۆ خۆی برده‌وه و چ مندالیشی نه‌بوون.

ئه‌حمه‌د به‌گ کوری خدر به‌گ و محهمه‌د به‌گی برای

دوای نه‌وه که‌ محهمه‌د به‌گی ساروخان به‌گ فیزخانه‌ی جیهانی به‌جی هیشته‌ و به‌ره‌و گۆزیان رۆه‌یشت، شه‌مسهدینی کوئخا -که‌ خۆی کردبووه‌ شیره‌کولله‌ و که‌وچک به‌ده‌ستی گه‌ل- ئه‌حمه‌د به‌گی کرده‌مه‌زنی چه‌زۆ و هۆز و تیره‌کانیش به‌ ده‌ستی گه‌ل ملیان‌داو دایاننا و به‌ هۆی مراد پاشای میری میرانی دیاربه‌کره‌وه، رهوداوه‌که‌یان به‌ به‌ر گوئچکی پتچکی ته‌ختی به‌به‌ختی سولتان راگه‌یان.

محهمه‌د به‌گ کوری خدر به‌گ له‌ رۆژگاری محهمه‌د به‌گدا له‌ ده‌ست ده‌سه‌لاتی شه‌مسهدین ولاتی جیه‌یشت و له‌ لای میری بۆتان ده‌ژیا. له‌و کاته‌دا که‌ محهمه‌د به‌گ مرد، نه‌و له‌ شاری

نەسەرد بوو. کاتى که زانیهوه نەحمەد بەگى براى کراو تەمىرى ھەرزۆ، دەگەل بەھانەدین بەگى کۆپى مرادخان - که نەویش نزیکەى دوو سال بوو و تپای شامراد و ھوسین تاغای سۆسانى و بارام تاغای و ھیندیک تاغای ترا، لە چنگ شەمسەدین ناوارە بېوون و لە بدلیس و شیروانیان پادەبوارد - بە تیکرایی بەرەو ھەرزۆ ھاتن. لەو گەلە کۆمەگى شەمسەدین زۆرى ترس پى تىشت و چووه بن کلىشەى نەحمەد بەگەو و ھینایە سەر ئەو برۆایە که ھەرچۆنیک بى مسەد بەگى براى خۆى بکۆژى. مسەد بەگ ھەستى بەو کەین و بەینە کرد و خۆى نەخستە داوى کۆتخاوە و لە پتوہ باى داوہ و دەگەل تاغاکانى سۆسانیدا خۆى گەیانە قەلای ساسۆن.

پیاوماقوولانى ئەو ناوہ - که لەبەر دەست و دەمى پىسى شەمسەدین و تەنگ ھاتبوون - لە دژى ئەو دەگەل دۆژمنى پىک ھاتن و زۆر بە پووختى پىشوازیان لى کرد و دەرگای قەلایان بەرپوودا کردوہ. ئەو قەلایەش لەو ھەلە مووتانەى کہ خەرتەل تا بەسەریا خولدەخوا دەبى ھەزارجار تل بدا و پەشەبا لە پى ھەلگەرانیدا شەکت و فل دەبى.

دەبوو پاسدەر لە سەر سەربانەکانى پشتى دانسۆت

دەترسا گومبەزى عاسمانى شىن شانى پرۆوشىنى

بە شوین ئەو پرۆوداوانەدا شەمسەدین بنىشتى لى پووچەل بوو؛ مەنچەلى نامەردى ھاتە کول و ھەلچوو؛ پەلامارى نەحمەد بەگى دەستکردى خۆیدا و کراسى سەردارى - کہ خۆى بۆى برېبوو - لە بەر دادپى و کۆت و زنجىرى خستە پا و دەستەوہ و ھەک دىلىک لە گۆشەى زىندانى بەستەوہ و بەھانەدین بەگى لە جىگەى ئەو قوت کردوہ. سى - چوار ھەزار پىادەو سواری بۆتانى و شیروانى و زەرقى لە خۆى ھالاند و بە نیازى تالان و گرتنى قەلای ساسۆن و مسەد بەگ و پیاوہکانى، بە ھەلە داوان خۆى گەیانە ئەو ناوہ و لە پۆژاواى قەلآوہ لەشکرى بەرزى کرد و شاگرى شەر و ھەرا ھەلگىرسا.

مسەد بەگ و یارانى تووشى پەرىشانى ھاتن و لە پرۆوى ناچارى ھوہ پۆژى سى شەمۆى چاردەى مانگى شابانى سالى ۱۰۰۴ ک (۱۵۹۶ ز) پیاویکی ناردەلای فەرمانرەواى بدلیس و داواى کۆمەگى لى کرد. نەویش بە دەنگی ھوہ ھات و دوسى ھەزار پىادەو سواری پۆژەکی لە دوو لاوہ بە ھاوارەوہ نارد.

شهمسه‌دین که به‌مهی زانی، خۆی له سەرگه‌ردانیدا دیته‌وه و هه‌ر هینده‌ی بۆ کرا له نیوه‌شه‌وینکدا تفعده‌ستی لی‌کرد و خۆی کوشی و به‌ره‌و چه‌زۆ کشایه‌وه و هه‌ر ئاو‌ریشی نه‌دایه‌وه. محهمه‌د به‌گ و ناغایانی پۆژه‌کی -که‌ عه‌لانه‌ین ناغای بلباسی و نه‌لوه‌نداغای قه‌والیسی بوون- ده‌گه‌ل هۆزه‌کانی موده‌کی و زیندانیشدا که‌وتنه‌ شوینی. له‌شکری شه‌مه‌دین که‌ گه‌یشتنه‌وه چه‌زۆ، هه‌موو له‌ ترسان بلاوه‌یان کرد و سه‌ری کویتخا بی‌ کلاو مایه‌وه و جینگه‌ی بی‌ لیژ ببوو. چاری ناچار پیلی مال و مندالی خۆی گرت و ده‌گه‌ل میرشامحه‌مه‌دی شیترویدا روویان کرده‌لای زه‌ینه‌ل به‌گی شیرویی، که‌ ده‌بووه‌ خه‌زووری کیژی شه‌مه‌دین و په‌نای برده‌به‌ر خزمی خۆی. حوسین ناغای کوریشی پاسپارد که‌ به‌چیتته‌ قه‌لا و له‌ زیندانداندا نه‌حمه‌د به‌گ بکوژی و به‌هانه‌دین به‌گ ده‌گه‌ل خۆیدا بیتنی و له‌ پینگه‌ بگه‌نه‌ وان. به‌هانه‌دین به‌گ -که‌ له‌ قه‌لاکه‌دا بوو- بیستیه‌وه که‌وا شه‌مه‌دین به‌ره‌و شیروان هه‌لاته‌وه و له‌شکری محهمه‌د به‌گ و پۆژه‌کیانیش به‌ره‌و چه‌زۆ هاتوه؛ نه‌حمه‌د به‌گی له‌ زیندان په‌ها کرد و کاتی که‌ حوسین به‌گ پای نایه‌ ناو قه‌لاهه‌، نه‌وان گرتیان و خستیانه‌ ناو زیندانه‌وه و جینگه‌ی نه‌حمه‌د به‌گیان بی‌ پر کرده‌وه.

شه‌مه‌دین که‌ به‌و به‌لایه‌ی زانیه‌وه، له‌ نه‌ژنۆ و رانی خۆی داو به‌ شین و گابۆر و قورپیتوان هه‌لات و دایه‌ کیتوان. نه‌حمه‌د به‌گ و به‌هانه‌دین به‌گ -وه‌ک براگچکه‌ی به‌رفه‌رمان- به‌ پیرمه‌حمه‌د به‌گه‌وه هاتن و قه‌لایان دایه‌ ده‌ست و کردیانه‌ مه‌زنی ولات و مووچه‌یه‌کیش که‌ هه‌ر له‌ میژوه‌ه بۆ کوره‌میران دیار کرابوو، به‌وان درا و دامه‌زران و محهمه‌د به‌گ داوای فه‌رمانه‌ه‌واپیه‌که‌ی -که‌ پیاوماقوولان و حاکمه‌ گه‌وره‌کانی کوردستان قۆلیان بۆ له‌ سه‌ر کیشابوو- به‌ پیتچکی ته‌ختی خه‌لیفایه‌تی سولتانی هه‌ره‌ زل و به‌ شکۆ و شان، سولتان محهمه‌دخان گه‌یاند. به‌ یاریده‌ی پیاوانه‌ی وه‌زیری گه‌وره‌ (برایم پاشای گه‌وره‌ه‌وزیر) ولاتی چه‌زۆیان پی‌ به‌خشی و فه‌رمانه‌که‌ به‌ نیشانی سولتانی نه‌خشی و به‌ لاوانه‌وه‌ی پادشاو خه‌لاتی گرانبه‌ها و هیژا، سه‌رفرازی ناو هه‌والانی کرا.

هیشتا ماوه‌ی سی‌ سال به‌ سه‌ر فه‌رمانه‌ه‌واپیه‌که‌یدا پانه‌برده‌بوو، شه‌مه‌دینی دل به‌رک و کینه‌، گپی ناژاوه‌ی ده‌هه‌ناوان هه‌لگرا و لی‌ برا که‌تنیک بنیته‌وه. خۆی گه‌یاند هه‌زیر و په‌نای به‌ میرشه‌رفسی جزیر برد و داوای لی‌کرد که‌ تکای بۆ له‌ محهمه‌د به‌گ بکا و حوسین ناغای کورپی له‌ گرتووخانه‌

پزگار بکن. بدر لهوه پیاوی میرشهرهف به تکانامهوه بگاته ههزۆ، هوسپنناغا کوژرا. میرشهرهف لهسه ره شو کاره دلی له محهمهد بهگ بهنجا. نهسجار شهمسهدین به بهرگویتدادا که ههزۆ و ههزه کانی ههزۆ له میری خویان وههزهن و نامه و پیاویان ناردهوته لای شهمسهدین کویتخا که دهستی خوی تیتخا و ههر کهسیان له بهچکه میرهکانی ههزۆ بو دیاری بکا، به محهمهد بهگی دهگۆپنهوه. میرشهرهف به چاپ و چوپ و شات و شووتی شهو دوزمانه جانانهیه فریوی خوارد و نزیکهیی پینجههزار کهسی له بوئانی و شیریی و زهرقی و کوردی دیکه کۆ کردهوه و لاشی وابوو که بهرلهوه بگاته نهسهرد، میرزادهو ههزۆ و تیرهکانی ههزۆ دینه پیتشواز و بهر فرمانیهوه و ههرچی شهو بلتی له گهتی دهراچن. بهلام پینچهوانهی خهیاالاتی شهو، ههززانیهکان یهکپا پارهستان و دهستیان له میری خویان ههلهنگرت و لیپران ههتا رهگی تهپیان تیتدا مابی، لاگیری محهمهد بهگ بن و بسۆ ههموو پیهاتیک چاوهنۆر و نامادهی ههموو کارهساتیک بوون.

ههتدیک له میر ومهزنان هاتنه بهریوانی و میرشهرهفیان له چوونی ههزۆ گیر داو لهسه ره شهو وتووێژه میرشهرهف له نهسهردهوه بهرهو بدلیسی باداوه و نیازی کرد که شهمسهدینی دهگهل چهند پیاوماقوولتیکدا بنیترته ههزۆ و بیکاتهوه کویتخا و کاربهدهستی محهمهد بهگ. له پاش لیتدان و سهروبهه کردنی کارهکه، خاننهبدالی برای میرشهرهف و خهلهف بهگی برای منی ههژاریان به چهند سهرناسیکی بوئانی و پۆزهکیهوه دهگهل شهمسهدین نارد و دایانسههزراندهوه.

له پاش ماوهیهک که بوئانیهکان گهپانهوه، شهمسهدینی کویتخا دیسان وهک جاران ههلی تۆزاند و گهپری دهگهورهپیاوانی ههزۆ هالاند. فهله و موسولمانهکانی شهو شارۆکهیه که زانیان تۆبهی گورگ مههگه و چاریتری نیه، به دهستی گهل لیتی پاپهپین و لیپران له کۆل دنیای کهنهوه. خهلهف بهگ و ههتدیکتری توانیان به ههزار قهیره و گوی پچرکی له چنگ دوزمنانی قهستهسههری پزگار کهن. میرشهرهف له بیستنی شهو خهبهره هومیدی پی نهما و گهپارهو جیزی. نیتسر لهوه پۆزهوه - که بیستهمی مانگی ناو جیژوانی سالی ۱۰۰۴ ک (۱۵۹۶ ز) بو- گپی ناژاوه دامرکا و ههرا و کیشه، بیدهنگی لی کرا.

عهلی پاشای میری میرانی موسولتی - دۆستی له میژینهی برابم پاشای گهورهوهزیر - دهپیتدا له

ناستانه بوو؛ کاتی خهبر و باسی محمهد بهگ به بهرگوتی وهزیری پرونالهیبیری خاوهن تهگبیر گهیشت، نهو عهلی پاشایه که پیاویکی زۆر پوولهکی و چرووک و رژد و پووک بوو، بهو ههوایه که دراو و مایه ی زۆر له محمهد بهگ وهردهگری، نهویش بهشی خۆی تیتخت و لاگیری لی کرد. به شوین نهوهدا بۆ وهرگرتنی بهش و پرکردنی گیرفانی، هاته سهردانی و بوو به میوانی. محمهد بهگ هیچ درتغی دهگهل نهکرد و نهوهندی له دهستی هات پیزی لی گرت و دراویکی زۆری دایه؛ بهلام نهو خهیاڵ پلاوهی که دلّه گلارهکهی عهلی پاشامهگیرانی پیدهکرد، به هیچ کابانیک لی نهدهنرا و به هیچ دهم و ددانیک نهدهخورا. وهک نهو بۆ خۆی تیی گرتبوو به ستهی وهک محمهد بهگیش نهدهدرا. چاوچنۆکی و خوازه لۆکی نهو کابرایه له جههندهم تیندارتر و به جۆشتر بوو؛ ههر چهندی تیت برژتایه نهیدهگوت بهس و له پهستا گر خۆشتر دهبوو؛ ههر دهیگوت بیتنه و نیه ی نهدهزانی:

شهرم و شووره و پیاوهتی لای نهو دراو و پاره بوو

ترسی خرا و مهردایهتی لای نهو دراو و پاره بوو

بۆ دراو کۆ کردنهوه و خواردن له هزیا و دینو دهچوو

بۆ له باش بیسر کردنهوه خوپی و قزهو بینکاره بوو

به دلّهنجای له ههزۆ دهرکهوت و چووه مووسل و له پاش شمش مانگ له سهر کار لایرا و هاته جزیر و شه مسه دینی برده لای خۆی و دژی محمهد بهگ پیلانیان پیک خست. فهرمانیکی به درزیان ساز داو پرونووسی فهرمانه که یان نارده ههزۆ و دایان به نهحمهد بهگ کهوا تۆ کراویه مییری ههزۆ و گیرمه به و وهره جزیری. نهحمهد بهگی گیل و بهسته زمان فریوی خوارد و دهگهل چهنده پیاویکی خۆیدا له ههزۆ ههلات و هاته جزیر. شه مسه دین و عهلی پاشاپیشوازیان کرد و به قهدر و حورمهت هینایانه لای شهرهف بهگ و فهرمانیکی تری دهسکردی خۆشیان نیشاندا که له سهر عهلی پاشاو میرشهرهف پیوسته یاریده ی نهحمهد بهگ بدهن و بیکنه مهزنی ههزۆ. میرشهرهفیش سابوونی له بهر پیی درا و به دهردی نهحمهد بهگ برا و بهو ساخته کاریه فریوی خوارد و له برانهوی مانگی شابانی سالی ۱۰۰۴دا لهشکرکی زۆری دهگهل عهلی پاشاو نهحمهد بهگ و شه مسه دین و شاعهلی

به‌گی برای خویدا بهرهو حزو نارد.

خهلکی حزو که بهو باس و خواسه‌یان زانی، پیاماقبولانی سؤسانی و خالدی و چمند
که‌یخودایدک بیریان هاته سهر شهوه که‌وا محمه‌د به‌گ له سهر حوکم لادراوه و نه‌حمه‌د
به‌گیش ده‌یه‌وی به هیزی باسکی بیتگانان بیتشهوه سه‌رمان. وا باشه نیشه له ناو خۆماندا
مه‌زنیك هه‌لبۆزیرین و کاروباری ولاتسی پی بسپیرین. نه‌وسا نه‌گهر نه‌حمه‌د به‌گ و
شه‌مه‌دین زانیان نیشه مه‌زنی خۆمان هه‌یه و نه‌وانمان ناوی، له‌وانه‌یه بهرهو دوا
بگه‌رتنه‌وه و وازمان لی بینن. له‌سهر نه‌و بیرورایه، به‌هانه‌دین به‌گی کوری مرادخانیان به
گه‌وره‌ی خۆیان هه‌لبۆارد و نیازیشیان وابوو محمه‌د به‌گ بکوژن. هه‌تیو مه‌تیوی
هه‌رزه‌کار و بی‌تاکار، ده‌ستیان دایه چه‌ک‌وچوونه جه‌ستی محمه‌د به‌گ. نه‌ویش وه‌ک
گوتویوانه «ناچاری سهرت به مالی دوژمندا ده‌کا» زۆر به نه‌رمی هاته پیش و گوتی
چونکه هۆز و خزمان له ره‌وشت و تاکاری من خۆشیان نایه، وا من به دل و ده‌رون ده‌ست له
مه‌زنایه‌تی هه‌لده‌گرم و به‌هانه‌دینم به گه‌وره‌ی خۆم قبول کرد و په‌یمانی به‌ره‌فرمانی
ده‌ده‌می. نه‌وسا پسووله و فره‌مانه‌کانی پادشای ماچ کردن و له به‌رده‌می به‌هانه‌دینی
دانان.

شه‌مه‌دین که نه‌م خه‌به‌ره‌ی بیست، نامه‌یه‌کی پر له گه‌فه‌وه‌ره‌شه‌ی بۆ به‌هانه‌دین نووسی که
محمه‌د به‌گ کوری منی کوشتووه؛ نه‌گهر بۆم بگری و رایگری هه‌تا من ده‌تگه‌می، نه‌وا مه‌زنایه‌تی
حه‌زۆت ده‌ده‌می؟ نه‌گینا گله‌ی خۆت له ملی خۆته.

محمه‌د به‌گ که به نه‌اوه‌رۆکی نامه‌ی زانی رایسپارده‌لای به‌هانه‌دین که زۆر
شه‌په‌ونه‌نگه تۆ من بگری و به سووکایه‌تی ب‌مه‌یه ده‌ست شه‌مه‌دین و له تۆله‌ی کوریدا
بمکوژی؟ من نامۆزای خۆتم؛ نه‌گهر ده‌زانی شیایوی کوشتم، بۆ خۆت له گه‌ردنم ده. به
هه‌ر فیل و ته‌له‌که‌یه‌ک بوو خۆی له ده‌ست نه‌و نه‌زانه بی‌ویژدانه‌ پرگار کرد و په‌نای به هۆزی
خالدی برد. به کۆمه‌گی محمه‌دناغای خالدی ناب‌کی، له‌ویوه‌ پرووی کرده‌قه‌لای ساسۆن و
به یاریده‌ی خهلکی ناوچه‌که خۆی له قه‌لاکه داگرت و لیی دامه‌زرا.

شەمسەدین و عەلی پاشا و گەورەپیاوانی بۆتانی، ناوی مەزناپەتیان لە ئەحمەد بەگ نا و بە سەد تەنتەنە و سەنسەنە بەرەو حەزۆ هاتن. بەهائەدین بەگ نزیكەى هەزار سوار و پیاوێ لەشکر سازداو بە نیازی پێی ئەدانی هێرشبەران، خۆی لە دەسک نا. هیندیک کەسى لە هۆزی خالدی ناردنە گوی چەم کە پاسەوان بن و لاشى وابوو چونکە چەمەکە بوار نادا، بۆتانی ناتانن بپەرنەوه؟ خۆیشی سەرى پردى لى گرتن.

لە بولێتەى بەیاندا، بۆتانی هەر بە سواری، خۆیان رە زگ چەم نا و ئەسپەکانیان بە مەلە پەرنەوه و چەند پیاویکیان لە پاسەوانە خالدیەکان کوشتن و ئەوانى تر هەڵاتن و هەوانیان بۆ بەهائەدین برد.

بەهائەدین کە زانی کار لە کار ترازاو و دەستەوه کەرى بۆ ناکرێ، رکیفی هینایە و بەرەو سۆسانی راکرد و ماژ و مندالی لە ناو سۆسانیان بەجێ هێشت و بەرەو ساسۆن هات و نیازی وابوو لە قەلاکەیدا خۆ داگرێ. کاتى نزیك کەوتەوه بیستی کەوا دوو پۆژ لەمەوبەر محەمەد بەگ دەگەڵ ساسۆنیەکاندا پێک کەوتوو و چرووتە ناو قەلاوە و دەرگاشى زۆر قایم داخراوه؛ ناچار دەگەڵ شامرادئاغای سۆسانی و چەند پیاویکدا، پۆژی دووشەمە بیست و پێنجەمى مانگی پۆژوانى ئەو سائە هاتە بدلیس و یازدەپۆژان لەوی مایەوه و پۆژی دوازدەمى هەر چەندی دۆست و برادەران بە بەریان هەلخوێند کە بپینیتەوه، بەهرى نەدا و گوتى هەر دەپۆم. درۆیکى بیستبوو کە گواپە خەلکی حەزۆ بە کۆمەگى محەمەد بەگى زەرقتى، ئەحمەد بەگ و شەمسەدینیان دەرکردوو و چاوەنۆرى ئەوین کە بچیتەوه و بیکەنەوه گەوره. لە قەلاى بدلیسەوه کە وەرێکەوت، گەیشتە سەر پردى خاتوون؛ پیاویکی ترووش هات بە هەلەداوان لە ساسۆنەوه دەهات و هەوائى دایە کە شەوى هەینی شەشى شەشەکانى محەمەدئاغای ئابەکى شەمسەدینى لە ناو قەلادا کوشتوو. ئەحمەد بەگیش لە مەزناپەتى خراوه و خەلکی حەزۆ هەموو پیاوێکانى عەلى پاشایان وەك پەلکی سیر لى کردوون و بە دەردى سوورەساقەیان بردوون و پووت و قووت دەناو خانووەکانى شەمسەدیندا قەتیس ماون و پیاویشیان بە دووی محەمەد بەگدا نارد و هینایانەوه و ئیستا بە

فرمانرہوایی پالی داوہتہوہ.

بہاتہدین بہ یسہ کجاری نہترہی بہردا و بہ ناہومییدی رووی کردہ دہرزینی و چہند
رؤژیکی دہگہل محمہد بہگی زہرقی گوزہراند و لہسہر نامؤژگاری نہو بہرہو جزیر تیتی
تہقاند و خوی ہاویشتہ بہر پسیوی میرشہرف و نہویش مووچہیہکی لہ داہاتی سنجاقی
نہسعد بؤ بریہوہ؟ کہ نہو مووچہیہی دہپیشدا دہدا بہ محمہد بہکی کوری خوی.
نہحمہد بہگ لہ ہرزؤ کوژرا و نیستا لہ ناوچہی ہرزؤدا محمہد بہگ فرمانرہوای
سہرہ خویہ.

به ندى چوارهم

فهرمانره وایانی خیزان

نهویش ده بنه سی دهسته

نهو گولچنانهی له باخچهی رهنگاورهنگی پر بۆنوبه رامهی میژوودا گولبۆترین و نهو کارامانهی له ناو میترگ و میسرخوزاری به سهرهاتی رابردوواندا ناودترین، بنوسیان گولوی داداوه و گوینچکهی مهیان وا ناو داوه که فهرمانره وایانی خیزان له ناوچهی بلیجانه وه هاتوون؛ که سهر به مهلبه ندى خه نسه. وادیاره باب و بایسرانیان جی گه وره و خانه دان بوون و هاتوونه ته بلیجان و قهلاکهیان له ده ستدا بووه. ماوه یه که له وی ماونه وه، له وه چهی نهوان سی برای زۆر نازا به ناری: دل و بل و بلیج په ییدا بوون و به ره و خیزان بزوتوون و به زۆرداری گرتویانه و به سی پشکیان به ش کردووه: خیزان بۆ برای گه وره بووه و نیتونجی مه کسى بردووه و نه سپایرد بهر گچکه کهیان که وتووه. ههر سیکیان، ههر کهس له جینگای خۆی مه زنیك بووه.

باسی به سهرهاتی تۆره مهی نهو برایانه - وه که ده ماودهم هاتووه و چۆن خوکیان له وه مهلبه نده کردووه - به یاری خودای پهروه ردگار له لکی یه کهم و دووهم و سیته مندا به نووکی بنووسمی دادیتیم و له سهرکاغه زیان ده چه سپیتیم.

دهسته‌ی په‌که‌م

له فرمانه‌وایانی خیزان و هزی نهو ناوه‌یان

چیرۆکیکی زۆر بلاوه و ده‌ماو‌ده‌م وا پاگو‌یزراوه که له سه‌ره‌تاوه ناوی خیزان، سه‌حه‌رخیزان^۱ بسوه. چونکه خه‌لکی نهو ناوچه‌یه له چاو خه‌لکی تری کورده‌ستان زووتر له خه‌و هه‌ستاون و بۆ نو‌یژ و پارانه‌وه له به‌ر باره‌گای خودا و‌تستاون و گه‌وره و گچکه و پیسر و به‌چکه‌یان سه‌ریان به‌چی نو‌یژیان ناچی، سپیده‌ی به‌یان و گزنگ له سه‌ران و جه‌نگه‌ی نیورۆیان و دانی ئیواران و به‌ درژیایی شه‌وگاران، له‌به‌ر نو‌یژان نه‌سه‌ره‌وتوون و نه‌خه‌وتوون و ناوی سه‌حه‌رخیزان ته‌واو پر به‌ پیستیانه. نه‌م ناوه له ناو کورده‌ستاندا هینده‌ی هاتوچۆ پیکراوه، سوواوه و سه‌حه‌ری لیکه‌وتووه و خیزانه‌که بی‌ه‌والا ماوه‌ته‌وه. کورد هه‌ر پیشه‌یه‌تی له ناوان داده‌پرسی: به‌ شه‌مه‌سه‌دین ده‌لێن شه‌مز و عیزه‌دینیش بو‌یته عه‌زۆ؟ جه‌مشید ناوی جه‌مۆیه و نه‌بدال به‌ نه‌بدۆ بانگ ده‌که‌ن.

هیندیکیش ده‌لێن نه‌وی قه‌لاکه‌ی بنیات ناوه چۆته زیاره‌تی مالی خودا و کاتی له حج گه‌راوه‌ته‌وه دۆداران ده‌رکه‌یان لی گاله داوه و پێگه‌ی چوونه‌ژووریان نه‌داوه و شه‌ویش رکی هه‌ستاوه و گوتویه: خیزانی هیچ‌پوچ^۲ و سه‌ری خۆی هه‌لگرتووه و پۆیشتووه.

زۆریه‌ی فرمانه‌واکانی نهو ناوچه‌یه به‌و ناوه‌وه ناسراون. شاری خیزان شاریکی تازه‌ئی‌جاده‌و له‌ ره‌زگاری ئیسلامیدا بنیات تراوه. خه‌لکی نه‌وی ده‌لێن: خاوه‌نی مه‌راغه‌ی لای ته‌وریز نه‌و شاره‌ی درووست کردووه و نووسه‌ری نه‌م پوو‌په‌رانه گه‌لیکی کتیب بۆ پشکنیوه و پادشایه‌کی وای به‌ به‌رچاودا تینه‌په‌ریوه، خیزان ده‌سکرده‌ی وی بی؟ ویده‌چی نه‌و کاره‌ کاری وه‌زیریک یان شه‌میریک بسویی.

۱- سحرخیز: شه‌وه‌کی بیدار؛ سحرخیزان: نه‌وانه‌ی به‌یانیان زوو له خه‌و هه‌لده‌ستن.

۲- په‌سته‌ی «سحرخیزان» و «خیزانی بی‌اعتبار» فارسیین؛ ناشی بینه‌ ناوی کوردان. من لام وایه هه‌ر «خیزانه» که به‌ ناوه‌دانی مال ده‌لێن. جه‌میل

«سحرخیزان» فارسیه؛ به‌لام «خیزان» وه‌ک جنیو، یان ناوه‌دانی مال، کوردین و ده‌فارسیدا نیین. خیزی بی‌ ئیعتبار جنیویکی کورده‌انه‌یه. هه‌ژار

هەلێش دەگری ئەو کاتە کە ھولاکۆخان دەسکاری شاری مەراغەیی کردوو و بۆ خۆی لەوێ دانێشتوو و خواجەنەسیری تووسی ھەمەکارەیی بوو، قەلا و شارە کە کاری نەو بێ و دەگەڵ یەکیک لێ پیاوێ گەورەکان یان وەزیرەکانی نیسلاندا پێکەو ھاوکارییان کردبێ. مزگەوتی گەورەیی نەو شارە ھەر کاری بنیاتنەری قەلاکەبەتیی؛ چەند کۆلەکەبەکی تێدا، خەلکی ولاتە کە نازانن چ داریکەن. ھیندیک دەلێن نەو دارەبە کە تورک «ئیتبەرنی» و کوردان شیلانی بێ دەلێن^۱. خەلکە کە برۆیان وایە کە زۆر لێ پیاوچاکان ھاتوونە نەو مزگەوتە و لێ و دەمی نەوانەو ھەر کەس لەوێدا پیاوتتەو، نزی دەستەولەجیی پەوایە. ژووری قەلا وەک پوانگەیی نەستیرەناسان ھەلخراوەتەو؛ بە خشتی سوور و قسلاو دارژارە. باغاتیی زۆر و ھەموو جۆرە میوہ و تریی و کشمیشی لای تەوریز و عەجەمستانیشی لێ ھەبە و نەگەر بەو ھەبەو بنیاتی نەو شارە بەدەنە پال خواجە نەسیرەو، لێ ئاوەز بە دوور نیە و خواش دەبێت. بەلام ئاو و ھەوای خێزان زۆر ناسازگارە؛ پایزان ھەموو کەس لەوێ تووشی لەرزوتە نەو و لام وایە نەو ناسازگاریە تاوانی داری فندقی بێ کە زۆری لێ ھەبە.

ھۆزی ولاتی خێزان بە نەمیران بەناوبانگن. ھۆی نەو ناوھش نەمەبە ھەرکەس لەو ھۆزە بمردایە، مەزنی ولات مووچە و ئازوو قەبەیی نەو بە میراتگرانی دەدا و گەورە و چووکی وەک یەک تەماشادەکردن و کابرا وەک نەمردبا و ابوو.

فەرمانرەوایانی خێزان ھەمیشە دەگەڵ زۆردارە زلەکاندا نەرم خۆیان نیشان داو و دەگەلیان پێک کەوتوون و نەوانیش خاتریان گرتوون. چەند جارێک پادشایان کە دەستیان بە سەر کوردستاندا گرتوو و خاوەنە کوردەکانیان لێ دەرکردوو، خۆیان دەو بنەمالە نەگەیان دوو و بێ ترس و زیان ماونەو.

مەولانا عەبدولپەزاقی سەمەرقەندی لێ کتیبی مطلع/سەعدیندا دەلێ: سالی ۸۲۴ ک (۱۴۲۱ ز). کاتی میرزا شاپروخی کورپی نەمیرتەیسووری کورەکانی بۆ سەرکوتانی کورپانی قەرەبووسفی تورکمانی گەبەتە کەوشەنی نازربایجان، کورپی میرسولەیمانی خێزانی دەگەڵ شەمسەدینی بدلیسی ھاتن بە پەسیرەو و بە ئاوپ و پێدانەوێ شەھانە و لاواندەوێ خاوەن شکۆیانە، سەرفراز کران.

۱- «شیلان» پەنجە؟ قەت ھیندەنەستور نابێ دەسکە تەوریشی لێ پێک بێ، چجای کۆلەکەیی مزگەوت. وادیارە نەو خەلکە ھەر وەک داری کۆلەکەیان نەزانوہ شیلانیشیان نەناسیو. ھەژار

لە پاش میرسولەیمان و کۆرەکەمی -وەک دەماودەم هاتوو- میرمەلیک ماوێهەک مەزناوەتی تێدا کردوو و کە ئەویش کۆچی لە سەر سەرزه‌میین کردوو و لە گۆرستان خەوتوو:

میرداود کۆری میرمەلیک

سێوێۆ سالان بە بێ‌کێشە و دەردەسەری، سەرداری سەریه‌خۆی خێزان بوو. شەو و پۆژی بە خواردنەوی مە و بادەو بە هەمەمە نۆنەمامی جوان و سادە پابواردوو. فێرگەییکی لە خێزاندایەتیات ناوێ کە بە فێرگەمی داوودیەوێ ناو براوێ؛ هەتا نێستاش زانا و هۆزان لەو جێگەدا دەس‌بە‌کار و لەو فێرگەیدایە فێرکارن.

ئەو میرداوێ سێ کۆری بوو: سولتان ئەحمەد، میرسولەیمان بەگ، حەسەن بەگ.

سولتان ئەحمەد کۆری میرداود

لە پاش نەمانی بابی، مەزناوەتی خێزانی گرتە چنگ و زۆر بە زیتی و لێزانی گەلیک سەروسامانی بە ناوچەمی بەرفەرمانی داو هۆزەکانی نەمیری و دانیشتووای ئەو ناوێ لە دڵسۆزی و لە ژیری میری خۆیان هەموو شاد و دلخۆش بوون. لەو چاخەدا کە میران و سەردارانێ کوردستان دەگەڵ سولتان سولەیمان‌خاندای پڕویان کردە نارامیگەمی بەغدا، سولتان ئەحمەد زۆر خزمەتی زۆر گرینگی بۆ سولتان کرد و لەو ناوێدا ناوی دەرکرد. لە پاداشتا فەرمان درا کە نازناوی جەنابیان بۆ ئیجاد بێ و خانەدانیان لە ناو فەرماننامەکاندا وێژەمی حاکیمان بۆ بە‌کار بێ و خێزانیشیان بە مولکایەتی بەدریتی و بە نەفرین و تووک لە داگیرکەرمان بەریه‌ست بکری و لەو ساوێ بە حاکمانی خێزان ناویراون.

هەر چەندەهەر زۆر لە مێژینەوێ خانەدانی خێزان و بنەمالەمی شەرف‌خان خۆشەویستی یە‌ک‌تر و زۆر نێوان خۆش بوون، بە‌لام لەو ساوێ کە تۆلمە پێی نایە رۆمەوێ، چەند شتیکی وا پڕوی داوێ کە نێوانیانێ تێک داوێ و لێکی کردن بە دوژمن و لە باسی بەسەرھاتی شەرف‌خاندای پڕون دە‌کریتەوێ. سولتان ئەحمەد بەگ و تۆلمە پێکەوێ رێک کەوتبوون خانەدانی شەرف‌خانی لە ناو بەرن. شەرف‌خانیش لە تۆلمەدا لەشکری کرد و هێرشی بردەسەر خێزان و نیازی وابوو کە خێزان و

سولتانه که ی بهره‌ست بکا. له همر دووکلا کوشتاریکی بی‌داد کرا و ناو بی‌کمر هاتنه بمر و شهره‌فانیان گه‌راندوهه.

سولتان نه‌حمده پی‌ای ناره‌دیاریه‌کر و تۆلمه‌ی هاندا که بیته سهر شهره‌فان و ده‌گژی راجی. تۆلمه‌هات و به‌له‌شکری دیاریه‌کره‌وه چوه‌ه خیزان و به‌رابهری سولتان نه‌حمده له‌خیزانرا هاته‌تاتیک و له‌ویشه‌وه هاته‌سهر بدلیس. له‌وشهره‌دا میرشهره‌فان کوزرا و له‌پاش نه‌ویش سولتان نه‌حمده هینده‌نه‌ژیا و سهرزه‌میننی به‌جی هیشت و له‌ناو گۆزدا نیشته‌جی بوو.

به‌دل گهر چاوی بخشینی له‌مه‌لبه‌ندی کفن‌پۆشان

سهری دل سوورده‌میتنی، هینده‌سه‌یره شاری خامۆشان

دلی‌پر ناره‌زووی شاهان ژه‌میتی سووکله‌ی ماره

له‌دهم میرووله‌یه‌کدا خاکی لاکمی مه‌زن و خوونکاره

نه‌وی نازی ده‌کرد و ده‌نگی دابوو ساز و ئاوازی

ده‌گه‌ل گازنده‌کهر تۆزن له‌خۆلدا بی‌جیاوازی

پینج کوری له‌پاش به‌جی‌مان: میرمه‌مه‌د، یوسف به‌گ، مه‌لیک خه‌لیل، مه‌لیک خان، خان

مه‌حمود.

میرمه‌مه‌د کوری سولتان نه‌حمده

له‌پاش مهرگی سولتان نه‌حمده، له‌سهر فه‌رمانی -ناکری نه‌زانی- سولتان سوله‌یمان‌خان، مه‌لبه‌ندی خیزان کرا به‌دوو به‌ش: به‌شیکی درا به‌میرمه‌مه‌د و به‌شه‌که‌ی‌تری بۆ مه‌لیک خه‌لیل. ههر ته‌نیا سائیک میرمه‌مه‌دیش به‌سهرداری ژیا و مهرگی کتوپر، ته‌مه‌نی بری و سنی کوری له‌پاش به‌جی‌مان: سولتان مسته‌فا، داود به‌گ، زه‌ینه‌ل به‌گ.

له‌پاش مهرگی نه‌و، مه‌لیک خه‌لیلی برای به‌شه‌که‌ی ویشی خسته‌سهر به‌شی خۆی و دیوانی سولتانیش به‌وه‌پازی بوو. به‌لام سولتان مسته‌فا به‌کۆمه‌گی به‌هانه‌دین به‌گی حه‌زۆ -که‌خالۆی بوو- رووی کرده‌ناستانه و به‌شه‌بابی بۆ خۆی نه‌ستانده‌وه؛ شه‌ش سالان مه‌زنایه‌تی کرد. پۆژیک چوو‌سووه‌پاؤ نه‌گه‌راپه‌وه و که‌له‌دوای گه‌ران که‌لاکه‌که‌یان له‌لیپه‌واردا دۆزیه‌وه و ههر چه‌ندی له‌و کاره‌ساته‌یان

توزیهوه، نیتستاش نهیازانی بز کوزراوه و کی کوشتوویه. داودبهگی برای چیگهی گرتسهوه و شهویش دواى سالتیک سدرزهوی جی هیشت.

له پاش داود بهگ، زهینهلّ بهگی برای چوه ناستانهی سولتان سلیمخان و دوو بهشهی خیزانی به چهشنی پیتشو کردهوه یهک و به ناوی نووسرا؛ بهلام بهرلموهی له مهزنایهتی چیژنیک بچیژی و ثارهزوی پیتک بی، مدیگیژی مردن ژههراوی مهرگی به گهروودا کرد و له پیتی نهستهنبوولّ - زؤر به ناکامی - هدمو ناواتی ناویتهی گل بوون.

مهلیک خلیل کوری سولتان نهحمده

ههر وه که لهمهویهر توزیکی لی دواين، ههتا براکه و برازاکانی له نارادا بوون، جارجاره نیوه و جاری واش ههبدو هدمو خیزانی دهبر دستدا بوو. له پاش نهمانی برازاکانی - له پوژگاری سولتان سلیمخاندا - به کۆمهگ کردن و یاریدهدانی پاوژکهری بهرز و ژیر (محمدهد پاشای گهورهوهزیس) ههردووک پارچهی خیزانی کردهپشکی خۆی. بیستو دوو سالتیک بی بهرههتست و بی چهت تیکهوتن مهزنایهتی کرد. بهلام پیاویکی دهستهوستان بوو؛ پی نهدهوهستا نهکی گرانی فرمانپهواپی بهپرتیه بهری و ههست و نستی خۆی نابوه ژیردهستی نهبدالّتاغاوه که نهو نهبداله سهر به کۆماری بلیلانی بوو. نهه له جیاتی نهو کاروبارهکی جی بهجی دهکرد و مهلیک خهلیلش لهو سهرداریهدا به ناو و نانیک قنیاتی دهکرد. هاتیشی وابوو (خوا وای دابویه) چی ناوات بوايه بزى پیتک دههات و هیچ دانهدهما.

سالی ۹۹۱ ک (۱۵۸۳ ز) به نهخۆشی فی - که زؤر لهمیژ بوو پیتی دوچار بیسو - کۆچی دواپی کرد و کورپیکی چکۆلهی له پاش بهجی ما ناوی حهسن بهگ بوو.

میرمهحموود کوری سولتان نهحمده^۱

هۆز و تیرهکانی نهمییری له چیگهی مهلیک خهلیلی برابیان دانا و فرمانی پیروزی سولتان

۱- له باسی سولتان نهحمدهدا کوری پینجهمی ناری خانمهحموودهو لیرهدا به میر مهحموودی هیتاوه. ههزار

مرادخانیشی بۆ هات و دهستی به کار کرد. له راستیشدا پیاویکی به کار و مشوورخۆر و لیزان بوو؛ شهه‌ندهی سه‌ره و به‌ره بهو مه‌لبه‌نده‌دا و شهه‌ندی وه به‌ره و خست که هه‌ر باسی نا‌کری.

سالی ۹۹۲ ک (۱۵۸۴ ز) که عوسمان پاشای وه‌زیر به له‌شکری جیهانگیره‌وه بۆ گرتن و به‌ریی دانی ته‌وریز بزووتبوو، میرمه‌حمودیش په‌گه‌ل کهوتبوو. رۆژنیک که سه‌نان‌پاشای وه‌زیر له سه‌عدابادی ته‌وریز ده‌گه‌ل قزلباشان تیک هالقا و ناوقای په‌کتری برون و هه‌واله‌کانی هه‌لاتن، میرمه‌حمود و چهند سه‌رناسیکی خیزانی له مه‌یدانی شه‌ردا به شه‌هیدی به‌خته‌وه‌ر بوون.

دوو کۆپی به ناوی سولتان نه‌حمه‌د و میرمه‌حمود له پاش به‌جی مان و میرمه‌حمود هه‌ر زۆر به مندالی جوانه‌مه‌رگ بوو.

میرحه‌سه‌ن کۆپی مه‌لیک خه‌لیل

له پاش به کوشته‌ چوونی میرمه‌حمودی مامی - هه‌ر چه‌نده‌زۆریش منداڵ بوو - هۆز و تیره‌کانی نه‌میری کردیان به میسری خۆیان و به‌رانبه‌ر به فه‌رمانی سولتان مرادخان فه‌رمانه‌وایی خیزانی کهوته ده‌ست.

یوسف به‌گ کۆپی سولتان نه‌حمه‌د - که ده‌بووه مامی - به نیازی مه‌زنایه‌تی خیزان، پووی کرده‌ناستانه‌ی کونه‌به‌ختی سولتان مرادخان و له به‌زه‌یی بی پڕانه‌وه‌ی شاهانه‌وه سه‌رداری خیزانی درایه و کاتیک له ناستانه‌وه گه‌رپاوه و هاته‌وه خیزان، له تیره و هۆزه‌کانی نه‌میری که‌س نا‌ورینگی به خیزی لی نه‌دایه‌وه و سه‌رینی نا‌هومی‌دی نایه‌وه و به دلتساردی پووی کرده ته‌وریز و خۆی خسته سه‌ر خاک و پای جه‌غه‌ر پاشای وه‌زیره‌وه. جه‌غه‌ر پاشایاوی خۆی ده‌گه‌ل ناردن که خیزانی بۆ بگرن و بیده‌نی؟ به‌لام خه‌لکی ناوچه‌که فه‌رمانی پاشاشیان به پاشدا گێپاوه و جوابیان نه‌داوه.

چهند جارینگی تریش له ده‌رکانی‌داو هاوار و دادی بۆ شه‌و و شه‌م برد تا له نه‌نجامدا که‌یخودا و خیزخوایان که‌وتنه‌ نیوان و ناوچه‌ی نه‌میرانیان به ناوی سه‌نجه‌ق دایه و خیزان و ده‌وروبه‌ریشی بۆ میرحه‌سه‌ن مایه‌وه.

ماوه‌یه‌کی که‌م ناوا رابرا؛ به‌لام به دنده‌انی که‌تن گێپان یا خۆ به شه‌اره‌زووی جوانه‌مه‌رگ بوون؛ یوسف به‌گ هه‌وای هه‌موو خیزانی که‌وته‌وه سه‌ر و سه‌ری له شه‌ر ده‌خورا. میرحه‌سه‌ن ده‌سته و

به‌ستمی خۆی لی کۆ کرده‌وه و هۆزی شیروانیش هاتنه هیمدادی و په‌لاماری یوسف به‌گی دا.
 یوسف به‌گ له گوندی ناز - که له ناوچه‌ی نه‌میرانه - سه‌نگه‌ریه‌ندی خۆی کرد و له به‌ریان ویتستا.
 کاتی شه‌ره‌که گهرم بسو، هه‌واله‌کانی بلاوه‌یان لی کرد و یوسف به‌گ خۆی له ناو په‌هه‌ندی
 ناوده‌ستیکدا وه‌شارد و زۆر به‌ پیسی له ناو پیساییدا کوژرا و که‌سبش نه‌یزانی کی کوشتووینه. به‌لام
 بۆگه‌نی کاره‌ساته‌که، سه‌ر و می‌شکی میرحه‌سه‌نی باش ناخنی. کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی - که
 گیتچه‌لیان ده‌کری - گه‌ریان تیه‌الاند و شه‌ریان پی‌فرۆشت و نه‌وی پی بلین شت و له به‌رد نه‌رمتر بی،
 هه‌مووی به‌ به‌رتیل داو ته‌نانه‌ت چه‌ند پارچه زه‌مینتیکی زۆر باشی له ولاتی خیزان هه‌بوون، ده‌گه‌ل
 هه‌موو نه‌و مولک و ماله‌ی له باب و باپیرانه‌وه بۆی ما‌بۆوه، هه‌مووی کرده‌گیرفانی کاربه‌ده‌ستانی
 عوسمانیه‌وه و ئیستاش که له سه‌ر ساجی عه‌لیان داناوه و قۆشه‌ی سووتاوی نه‌ماوه، گیره‌ و هه‌را و
 گزی و به‌هانه هه‌ر ماوه.

سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش حاجی به‌گی نامۆزای^۱ - که که‌چه‌زای سه‌سه‌ن به‌گی مه‌حموودیه - به‌ گزی داها
 و داوای ناوچه‌ی نه‌میرانی لیده‌کرد و له پاش هه‌را و کیشه‌ی زۆر، به‌ریار درا که ناوچه‌ی سه‌روانان
 بخوا و ده‌گه‌ل میرحه‌سه‌ن بۆی و پیکه‌وه به سه‌ر ولاته‌که رابگه‌ن و ئیستا ئیوانیان خۆش بسووه و
 کاروباری خیزان زۆر به باشی رووبه‌را ده‌بی.

۱- له دوو ده‌سنووسدا حاجی به‌گ کوپی داود به‌گی نامۆزای. عه‌رنی

دهستەى دووهم

فەرماننەروايانى مەكس

لە دەلاندنى زمانى تەز و پاراوى دادراوى بنووسى بىنگرى و پەوانەو و لە دركەى نركەى پالەى بەهيزى ناوپەريزى ئەم پالەوانستانەو و امان بۆ دەرکەوت كە فەرماننەروايانى پيشووى خيزان و مەكس و ئەسپايرد، سى برا بوون و لە بليجانەو هەلەو دا بسوون و هاتوون و لاتى نەميرانيان داگرتووه و لە خۆيان بەش كردووه و هەركەسە بەشى خۆى بردووه و حوكمى لى كردووه. هەيشە دەلەين نامۆزا بسوون و پىكەو تەبا بوون و دەگۆ سەلجۇقيان راچوون و ولاتەكەيان لى گرتوون. هەر چۆنەك بيت يەكەم كەسەك كە لە مەكس بۆتە ئەمير و ناوى لە بىر خەلك ماره، ميرنەبدالە. ميرنەبدالەيش دوو كورپى بووه بە ناوى ئەحمەد بەگ و حەسەن بەگ.

ئەحمەد بەگ كورپى ميرنەبدال

كاتى ميرنەبدال ئەمارە، ئەويان لە جىگە داناه. زەينەل بەگى هەكارى -كە چارى نەويستووه و ويستويه نازارى بىدا- حەسەنى براى لە دەسك ناوه و كردويهتە داردهستى خۆى و بردويهتە بەر ناستانەى سولتان سولەيمانى خەزاكەر و ناوچە و قەلاى كاركارى لە ولاتەكەى ميرنەحمەدى پى دا بريوه و بە ناوى سنجاق بە حەسەن بەگى بەخشيوه. فەرمانى كارىگەرى بۆ دەرچووه كە هەردووك برا هەتا ژياون پىكەو فەرماننەرواى ئەو ناوه بن. سى سال بە جووت حوكميان كرد و ئەوسا ئەحمەد بەگيان مرد و دوو كورپى لە پاش مان: ئەبدال بەگ و ميرعيمادهدين.

ئەبدال بەگ كورپى ميرنەحمەد

لە پاش نەمانى بابى -بەرانبەر بە فەرمانى هەميشە پىك هاتووى سولتان سولەيمان خان- مەكسى خرا بەر فەرمانەو. هەر ئەو سەرويهندانەشدا حەسەن بەگى مامى فەرمانى مەرگى بۆ هات و لە گۆرستان دامەزرا.

ئەبدال بەگ - کە کێژی زەینەل بەگی هەکاری دەباخەلدا بوو - بە کۆمەگی خەزووری کارکاری وەك
 رۆژگاری باپیرانی، خستەوێ سەر مەكس و لەویارەوێ نیشانی بەزەیی نیشاندەری سوڵتان سەلیم خانی
 وەرگرت. لە دواییدا رۆستەم بەگی میرحەسەنیش - بە یاری دەی هۆزی مەحمودی - سەرلەنوێ ناوچە
 کارکاری دابڕیوێ و خستەوێ بەردەستی خۆی. لەسەر ئەوێ شەڕ و هەرای زۆر و زەوێند لە نێوانی
 نامۆزایاندا پەیدا بوو.

لە سەرەتای سالی ۱۰۰۵ ك. (۱۵۹۶ ز.دا)، شەویك دۆژی شیو و خەوتنان، ئەبدال بەگ بە نیازی
 دەس بەئاو گەیانندن هاتبوو سەر لیواری قۆنگرە قەلا و لەسەر خۆشیان هەلخلیسكا و مەستانە كەوتە
 خوارەوێ و تازە ئەغیاری ئەدیوێ.

دوو كۆپی هەبوون: میرئەحمەد و مەحمەد. لەسەر قۆلا لەسەر كێشانی هۆزەكان و خزمانی،
 میرئەحمەد كرا بە جێنشین.

رۆستەم بەگ كۆپی حەسەن بەگ

هەر وەك لێی دواین، لە داخی نامۆزایانی، کێژی حەسەن بەگی مەحمودی خواست و بە کۆمەگی
 مەحمودیان و ئاوڕۆتدانی مستەفا پاشای سەردار، ناوچە کارکاری کردەپاری خۆی.
 لە پاش ماوێهەك لە ژیان تەکیوێ و تەکی دابە گۆپی تەنگەوێ و حەسەن بەگی كۆپی جینگە
 گرتەوێ. جا کە ئەبدال بەگ لە بەرزیهوێ هەلدێرا و لە دنیا هەلئوێژێرا، حەسەن بەگ بۆ گرتنی مەكس
 یاری دەی لە سەنان پاشای میری میرانی وان خواست و ئەویش نزیکە سیسەد سوار و پیادە دەگەڵ
 نارد و میرئەحمەدیش بە هۆز و خزمانی خۆیهوێ لە قەلا دەرکەوت و هاتە بەرایی حەسەن بەگ و
 پێكەوێبوون و تێكەبەریوون و لەو ناویدا حەسەن بەگ وەبەر هات و ماوێ ژیانی بەسەر چوو.
 میرئەحمەد هەر خۆی ما و بوو بە فەرمانبەرەوای سەربەخۆی مەكس و ئیستا دەستەلاتداری بی
 بەرەهەستە.

دهستہی سینہم

فرمانروایانی نەسپایرد

وہک زانیمان نەسپایردیہ کانیش ہەر خزمی میرہکانی خیزان بوون. کاتی کہ کاربە دەستانی کوردستان خۆیان خستہ ژیر ئالای عوسمانیانہو، محەمەد بەگ بە سەر نەسپایرد را دەگەشت. کہ دنیای بەجی ہیشت، دوو کوری لە پاش بەجی مان: سولتان ئیبراہیم و میر شەرف.

سولتان ئیبراہیم کوری محەمەد بەگ

بەرانبەر بە فرمانی سولتان سولەیمان خانی خەزاکەر، کرا بە جینشین باوکی و میرایەتی نەسپایردی کەوتە دەست. ماوەیەک بە سەرداری رابوورد و لە پاشان کہ قزلباشان ہاتنە دەوری قەلای وان، ئەویش دەگەڵ فرہاد پاشای میری میرانی وان، شەری قزلباشانی کرد و بە دەستی وان کوژرا و دوو کوری لە پاش مان: محەمەد بەگ و حەسەن بەگ.

محەمەد بەگ کوری سولتان ئیبراہیم

لە پاش کوژرانی باوی -بە گوێرەیی فرمانی سولتان- فرمانروایەتی نەسپایردیان پێ نەسپارد. ئەویش چوار کوری بوون: ئەییووب بەگ و خالد بەگ و ئوہیس بەگ.^۱ ہەر بە زیندی سەر وەسیەتی بۆ ئەییووب بەگ کردبوو. لە پاش مردنی کرا بە جینشین و ئیستا کہ سالی ہزار و پینجی کۆچیہ وا نزیکەیی بیست سالہ ولاتەکی بە دەستەوہیہ و لە بەخۆوہ بژیوی و دراو ہەلکراندن و زانیاری دنیا دریدا، جی ئیرہیی ہەوالانیہتی.

۱- لە فارسیہکی چاپی میسردا ناوی کوری چوارم نیہ؛ بەلام لە ترجمەمە عەرہبہکی محەمەدعلی عەونی دا، رووبەری ۲۱۳، چوارەمیان سولتان ئیبراہیم بەگ. ہزار

میرشهرهف کوری محمد مد بهگ

له و کاته که سولتان نیبراهیمی برای کرا به مهزنی ولاتی نسهپایرد، میرشهرهف په‌نای به ده‌رگای سوله‌ی‌مان برد و له سۆنگهی فرمانی به‌رزه‌نیشانی سولتانه‌وه ناوچه‌ی ناغاکیسی - له قه‌له‌م‌ره‌وی برای - بۆ دابرا و به ناوی سنجه‌قه‌وه به سه‌ری پاده‌گه‌یشت و له پاش ماوه‌یه‌ک له‌ویش دابرا و به‌ره‌و نه‌و دنیا باری کرد و به‌هانه‌دین و نۆرکه‌مزی له پاش به‌جی مان؛ به‌لام هه‌ردووک زۆر منداڵ بوون و گزیرایه‌تی ناغاکیسیان پی‌جی‌به‌جی نه‌ده‌کرا و له دیوانه‌وه لییان برا و درا به میسه‌ره عوسمانیه‌کان. نۆرکه‌مزیان می‌منداله بوو که تووشی نه‌خۆشی فی‌داری و دوچارای بیماری شی‌تی و په‌تیارای بوو. به‌هانه‌دین کوردستانی به‌جی هیشته و له عه‌ریسان گیرسایه‌وه و له لای به‌سرا و نه‌حه‌ساوه^۱ چوو‌بو‌وه ریتی نۆکه‌رانی پادشاهه.

۱- الاحساء مەلبەندیكە له باكوپى به‌هرین و له كه‌نارى رۆژاواى خه‌لیجى به‌سه‌ریه و ده‌كه‌ویته باكوپى رۆژه‌لاتى جزیره‌ی عه‌ره‌ب. جه‌میل

به ندى پينجهم

فهرمانره وایانی کلیس

با نهوانه‌ی ری‌پی‌بهری سهر و بهری به‌ره‌ی باشی هاشمیانن و ناسینه‌ری وه‌چ و بهری لك و پۆیی گه‌ش و زۆیی شه‌نگه‌داری بژ و چرۆ پهرتیشانی قوره‌یشانن، باش بیزانن که نهوانه‌ی له سهر کلیس هوکمرانن، پینان وایه له ریشاژۆی فرزندانی شیمام‌هه‌باس - خوالیی خوش بی - پرواونه‌وه و بنجی خۆیان سهر بهو تیره و زنجیره‌یه هه‌ساو ده‌که‌ن.

هیندیك که‌شیش - که باشتری لیده‌زانن - لایان وایه که نهوانه ده‌گه‌ل به‌ره‌ی بنه‌ماله‌ی ماله میرانی هه‌کاری و نامیدییدا نامۆزان و به‌لگه‌ی راستیشیان نه‌مه‌یه که ده‌پیشدا سی برا بوون؛ شه‌مه‌دین و به‌هاته‌دین و مونه‌شا. هه‌کاریه‌کان - که له شه‌مسن - ناوی شه‌مۆیان لی نراوه و نامیدییه‌کان له‌به‌ر ناوی به‌هاته‌دین بوونه به‌دین و فهرمانره‌وایانی کلیس - که تۆره‌مه‌ی مونه‌شابوون - به ناوی مه‌ند ناو‌نراون.

ههر چۆنیک بووی نهو مه‌نده - که ره‌سه‌نی نهو میرانه‌ی پیوه بنده - پیاوی به‌ده‌س‌ویرد بووه و کۆمه‌له کوردیکی نازای له ده‌وری خۆی کۆ کردووه و به‌رهو میسر و ولاتی شام رۆشستوه و له لای پادشایانی به‌ره‌ی نه‌یوویی دامه‌زراوه. نهو پادشادا‌گه‌رانه‌ش ناوچه‌ی قه‌سیریان له نزیك ولاتی نه‌تاکیه‌وه پی سپاردووه؛ که خۆی و ده‌ست و پیوه‌نده‌کانی تیا به‌حاوینه‌وه.

نهو کورده‌یه‌زیدپانه‌ش که له ناوچه‌ی قه‌سیر ده‌ژیان، هه‌موو هاتنه ژیر سیبهری پارێزگاری مه‌نده‌وه و مه‌ند رۆژه‌روژ به‌ره‌ی ده‌سه‌ند و مه‌ردی و ره‌ندی و سه‌ربلندی و قوول و مه‌ندی مه‌ند، له لای هه‌موو که‌سی جوان و په‌سه‌ند کرد و زۆر پی نه‌چوو کورده‌کانی جوم و کلیسیشی که مه‌ندکیشی ناکاری خۆی کرد و سهر له به‌ریان، سه‌ریان و به‌ر باری نهو لاره‌ پند و له‌وه‌نده هیتا. پادشایانی میسر و شامیش له کرداری دلشاد بوون و کورده‌کانی ده‌وری شام و لای هه‌له‌بیان گه‌ش بهو سپارد و بهو خه‌لاته شایانه‌یان به دلخوازیان گه‌یاند و سه‌رفرازیان کرد و له‌وساوه مه‌ند بوو به میری خاوه‌ندگی و

لکی دووہم^۱

کرنی

نہوانہ لہ نہوہ و نہوہ چرکی میرمحمہدی کوری میرحسین کہوتونہوہ؛ کہ باوک ولاتہ کہی لہ ناو کوراندہ بہش کرد و قہ لای شہبستانی بہو میرمحمہدہ دابوو. وا نیستاش زہینہ ل بہگ کوری سولہ یمان بہگ لہ دیوانی پادشاوہ قہ لآ و مہزرای شہبستانی بہ زہ عامہت پیدراوہ و بہ سہری پادہ گا.

ہیندیک جاریش میرحسینی مہلیک سولہ یمان، کہ پسمامیہتی - وہک لہ باسی بہ کوشت چوونی نہبدال بہگدا لیتی دواہن - بہ سہر کفرادا دہستی پڑیشتووہ.

دہراستیدا زہینہ ل بہگ لایکی دوورہسن و کارزانہ و ہر لہ نیستاوہ زہ عامہتہ کہی خوی خستوتہ سہر ناوی کورہ کہی و ناغاکہسی بہ زہ عامہت لہ دیوانی سولتان محمہدخانہوہ بو خوی و ہرگرتووہ؛ براہیکہشی ہدیہ ناوی نہبدالہ.

۱- دانہر لہ سہرہتای بہندی شہشہمدا، شیروانیان دہکاتہ سی لک؛ کہچی بو کرنی و نیرون، یہ کہم و دووہمی داناوہ؛

کہ دہی دووہم و سیہم بن. ہزار

لکی سیٹھم

ٹیرون

میرمهلیک، کوری میرحسەن، کوری شەمسەدین، کوری میرحسەن، تیرونی بە ناوی زەعامەت بە دەستەوہیە و زانیشمان کہ میرحسەنی ھەوہلی تیرونی بۆ شەمسەدینی باپیری ئەو میرحسەنە جوی کردبۆوہ.

میرمهلیک لاریکە -بۆ نازایەتی و دلایایی- لە کوردستاندا ناویانگی دەرکردووہ و بۆ دینداری و لە خوا ترسیش لە ئەندازە ی دەربردووہ.

به ندى جهوتهم فهرمانره وایانی زهرقی

تهویش چوار دهستهن

مهله وانانی سهر رووباری دورره بواری که فچرپینی که لدر فیینی به تهوژم و پرژد و تیژ و پر له کیتژی میژووی که ون، بنی گۆمیان پشکنیوه و بو بنیچهی قوم سووی کوم سووی خانه دانی میره کانی کوردستانیان لی روانیوه و له ناو زیخ و چموو قومی تهختاییدا، سهر ره سنی بنه ماله ی زهرقیه کانیان دیوه تهوه و دهریان خستوه که عاره به و شامی بووه.

شیخ حسن ناو کوپی سهد عه بدولره حمانیک، شه و ولاته به ریژه وهی جهیشتوه و - کاری خواجه - ناوارییی توش کردوه و به ره و مه لهنندی ماردین هاتوه و کوردستانی به دل بووه. ملی له خوداپه رستی ناوه و پرژووی گرتوه و چله ی کیشاوه و نویژی درژی کردون و سوژده ی به بینی بردون و هه میشه جلیشی سهرتاپا شین بووه و له بهر شه خه لک ناوی شیخی نه زره قی (شیخه شینه) یان به سهردا بریوه. عه رب به چاوشینان ده لئین نه زره ق. هیچ دور نیه شه شیخه چاوی شین بووی. هر چۆنیک بیته نه خورتنده واران هیئنده یان جووه تا «(ئه) به که ی لی که وته وه و زهرقیکی رووت ماوه ته وه»^۱.

۱- نه مینزه کی به زراکی (زریکی) ناوی بردوه. ره نگه له لاتینی وه رگرتی. من لام وایه شه ناوه له نه زره قیه وه هاتی. نافع کوپی نه زره قی حنه فی - که شه بووراشدیان پی ده گوت و له خارسیان بوو - مه زه بیکی نیجاد کرد و ده پیتشا کهم بوون؛ دوایه وایان لی هات نه هواز و زور له نیترانیان تا کرمان گرت. به فرمانی عه بدوللا کوپی زویه میر - گزیری به سرا - عه بدوللا کوپی حمرس خوزاعی، به گزیان دا هات و له بهریان شکا. چهند جارتیکی تریش هاتنه سهریان، ده رستیان نه هاتن. دواپی موهه للهب کوپی شه سو سو فوره - میری خوراسان - بلاوی کردن و نافع و جینشینه که شی کوشتن و دهستی هر لی هه لنه گرتن؛ ته نانه له روژگاری عه بدولمه لیک کوپی مه پروان و حه جاجی گزیری عه اقیشدا، هر ده گزیان پاده چوو. نه زره قیه کان «قه طری» کوپی فوجانه یان کرده پی شه وا و له پاشان له ناو خژدا بوویه کیشه یان. عبدریه گه وه، به حموت هزار که سه وه و عبدریه گچکه، به چواره هزار وه به جییان هیشت و پرویان کرده ده رو بهری کرمان و قه تهری له فارسدا مایوه و موهه للهب زوری برد و به ره و کرمان پاری نا. جه میل ویتشه چی ناوی زهرقی له زهرگه وه هاتی و کابرا شیخ بووه و زهرگی وه شاندوه. هه ژار

نه‌ه‌نده‌دوره‌دنیا و خواخواز و نویژ و رۆژوو پاک بووه، زۆربه‌ی پیاوماقوولانی ماردین بوونه‌ته ده‌رویشی و پادشای نه‌و سه‌رده‌مه‌ لئی ترساوه و له‌ قه‌لای ماردیندا خستویه‌ته‌ گرتوو‌خانه‌وه. له‌ پاش چهند رۆژیک شیخ به‌ پادشای نواندووه و دل و هوشی لی‌ ساندووه و که‌مه‌ندکیشی کردووه و پادشاه‌زمی لی‌ هاتووه و بۆته‌ ده‌رویش و شیخی له‌ به‌ندیخانه‌ ده‌ریناوه و ده‌ستی ده‌به‌ژنی وه‌ریناوه و داوای بوردنی کردووه و شیخ به‌خشیویه و نه‌ویش بۆ دلنه‌وازی کیژی خۆی به‌ شیخ به‌خشیویه. ئیتسر له‌و ساوه‌ هم‌وو‌ خه‌لکی نه‌و ناوه‌ بوونه‌ خاکی به‌ری پیتی شیخه‌شینه و هه‌ر مه‌بینه‌ چه‌ندیان بپروا پیه‌تینا و چتۆ ریزیان لی‌ ده‌نا!؟

له‌ پاش نه‌وه‌ی که‌ پادشاه‌هرگی مهرگی پیداکرا و شین و شیوه‌ن وه‌لابرا، شیخه‌شینه‌ جیتی گرته‌وه و کرا به‌ جینشین و مه‌لبه‌ند و ناوچه‌کانی ده‌ورو به‌ری به‌ سه‌ر کوره‌کانیدا به‌شینه‌وه.

ده‌ست‌ی په‌کهم فرمان‌روایانی دهرزینی

له کورانی شیخ حسنی زهرقی، نه‌وی هاتوته دهرزینی، ناوی هابیل بووه و کورپی هابیلیش قاییل بووه. لهو سمرده‌مانه‌دا که قه‌لای دهرزینی له دست‌دین‌دوژمنانی دل کویردا بوو، کلیسایه‌کی گه‌له‌ک مه‌زنی به ناوی دیرزیر^۱ تیدا بوو. جا که هابیل و قاییل پرگاریان کردوه و بۆ خۆیان ده‌ستیان به سردا گرتوه، نه‌و ناوه له‌بهر زۆر ده‌کاره‌یتانی، له ناو دم و زاراندنا سواوه و کراوه به دهرزینی. نه‌وانه‌ی میسری دهرزین بوونه و میژووویان ناشکرا و پروونه، به شوین په‌کدا ناوونوس ده‌کرتین.

میره‌مه‌زه

کورپی مره‌خلیل کورپی مره‌غازی

میره‌مه‌زه ماوه‌یه‌ک له‌سمر فرمانی شانیسماعیلی سه‌فه‌وی به سمر دهرزینی پاده‌گه‌یشت. کاتی که نه‌و نه‌ما، مسحه‌مه‌د به‌گی کورپی ده‌گه‌ل میر و مه‌زنه‌کانی کوردستاندا هاته به‌ر فرمانی ده‌رک و دیوانی وینه عاسمانی سولتان سه‌لیم‌خان و به خشل و زیوه‌ری جیهان جوانکه‌ری ناوری شاهانه سرفراز کرا و به هه‌ستی تهرز و به‌زه‌یی به‌رزی سولتانانه، کاری ساز درا و دهرزینی درایه. له دهریاری پوژگاردرا چوار کورپی به یادگار به‌جی هه‌یشت: عه‌لی به‌گ، شاقولی به‌گ، یه‌عقوب به‌گ و جیهان‌شابه‌گ.

عه‌لی به‌گ کورپی مسحه‌مه‌د به‌گ

له پاش مهرگی بابی، براكانی که‌وتنه به‌ریه‌ره‌کانی کردنی و له سمر مه‌زنایه‌تی گه‌ریان تیه‌الاند و شهریان پی‌ فروشت. له نه‌نجامدا به هیزی ده‌ست و بازوو زۆری، نه‌وانی برد و خپی کردن و حدوسالان به بی به‌ره‌ه‌لست فرمان‌روایه‌تی کرد و که نه‌ویش مرد براكه‌ی:

۱- له ده‌سنووسیکدا «دردیز» و له یه‌کی ترا «دیرزینر» نووسراوه. عه‌ونی په‌نگه «دیرزیر» بی. هه‌ژار

شاقولی بهگ کوری محمدهد بهگ

سالی ۹۴۱ ک (۱۵۳۴ ز) لهسەر فرمانی له بان سهرانی سولتان سولهیمان خان کرا به فهرماترهوای دهرزینی و بوو به جینشینی برای. ههشت سالان به مهزنایهتی مایهوه. جاریکیان له ناستانهوه دهگهرایهوه؛ له شارۆکهی بولی، ناسر بهگی زهرقی گردکانی - که له زوویکهوه دوژمنایهتیا ههبوو - تووشی هات و خۆی و چهند پیاویکی کوشت.

یاقوب بهگ کوری محمدهد بهگ

له پاش کوژرانی شاقولی بهگی برای، کرا به کاربهدهستی ههموو ولاتی سر به زهرقی. یاقوب بهگ زانا و خویندهواریکی له زهر بووه و سهرسۆفیلکه و دهرویشانهش ههلکهوتوووه و هاموشۆی پیاوانی خدا و ههژارانی زۆر کردوووه. شیعی دهرویشانهی دههۆندهوه و زۆریه شیعهکانیشی به زمانی کوردی گوتوون و دیوانی شیعی به کوردی ههیه. بۆ پههوشت پاکی و پهفتار چاکی و بۆ سهرداری و دنیاداریش، له رۆژگاری خۆیدا بیۆینه و تاک بووه.

دوای بیستوپینج سال گهورهیی کردن، خۆی لهو نهکره گرانه نهبان کرد و دومان بهگی کوری خۆی له شوین خۆی دانا. دوو سال به سهردا تیپهپیبوو، دومان بهگیش دهگهڵ میر ومهزنه کوردهکانی تردا چوو بووه شیروان و له شهری چالديراندا قزلباشان کوشتیان. له پاش جوانه مهرگ بوونی دومان بهگ، یهعقوب بهگ تهنیا سالتیک ژیا و سهفهری مهرگی هاته بهر و نهمان نهیهشت چی دی له دومان بچی و ناردیه لای دومان کوری. دومان بهگ دوو کوری له دوو مان: محمدهد بهگ و عدلی بهگ.

محمدهد بهگی کوری دومان بهگ

سالی ۹۸۶ ک (۱۵۷۸ ز) - که دومان بهگ کوژرا - یهعقوب بهگ، محمدهد بهگی پازده سالانهی نهوهی له جیتی بابهکی دانا. دهگهڵ نهو تهمن کهمیهشی، نهوهندهی به لهباری سهرداری دهکرد و هیندهی له باری دهزانی که له کردهی زۆر کردهو پیرانیش تیپهپیبوو، به جوریک سهروبهری به مهلبهنده که داو دهوله مهندی کرد و به نهنازهیهک رتیز و پایهی بهرهو خۆی برد که باب و باپیرانیشی ههرگیز نهوهیان به خۆیا نهوه نه دیبوو.

محهمد بهگى گردكى هدر له كۆنوه دوزمنايهتى دهگهڤ ئه و بنه ماله دا هه بوو؛ بسۆره خزمىتى شه مسه دين كه دخوداى جهزوه ييش بوو. شه مسه دين دهنى دا كه تۆلئى كۆن له محهمد بهگى تازه ميربستينئيهتوه. ده مى فيز و ههوا ده ماندى و پفى كرد و شه يتانى شه پ ده مى تفى و له خشتهى برد و دم و لهوسى كه دخودا بوو به نهستى و بهرد پريشكى بهراند و به ميتشكى وشكى گهياند و ناگرى پك و كينى هه لكرد و ده محهمد بهگى ده رزىنى بهردا و چه ندين گوند و مه زراى له و ناوه دا تالان كرد و سوتاند و زىانى زۆرى پئنگهياند.

محهمد بهگى ده رزىنى هينديك ناموزا و پياوى دلسۆزى خۆى ناردن و پاي سپاردن كه ناگادارى سنوران و پاريزگارى ولات بن و ده ست وه بهر ده ست دريژكه ران به يئين.

محهمد بهگى گردكى له هيز شه كه ي پيشويه وه چيشته بسوو، لاي وابسو ژاژى بسۆرۆ كراوه؛ نه يده زانى ته له ي بسۆرۆ ته وه. ديسان خۆى لى گيف كردن و به گه ف و هه ره شه وه هه له شه بوو هاته مه جهسته ي ده رزىنيه كان. به لام وه كه ده لئين: «دابىكى دز جاريك سنگ ده خوا و جاريك سنگ ده كوتى»، پياوه كانى محهمدى دومان بهگ بهر سينگهيان لى بريه وه و قه لت و بريان وه خۆى و پياوه كانى خست و برستيان پرى و له شه ردا مه زنى هيز شه بهر چند تيبخ و تيسرىكى بهر كه وت و بريندار كرا و كه لاكى له و گوڤه كه وت و به نيوه گيانى له مه يدانيان راگوڤرت و گهيانديانه قه لاي گردكان و له پاش رۆژيك ئه و نيوه گيانه شى له ده مى برينانه وه هاته ده ر و بهر تالانى عيزرايل كه وت.

محهمد بهگى دومان بهگ ده زانى هينديك له ئاغاكانى بهر ده ستى خۆى له بنه وه ده گهڤ دوزمنيدا پك بوون؛ گرتنى و كوشتنى و مالا و داراييشى به تالان بردن.

ئىستا كه سالى ۱۰۰۵ ك. يه، به سه ره خۆى و بى بهر هه لتست فه رمانه و اى ولاته كه يه تى. له م به ينانه دا به هه و اى كۆمه گى مير شه ره فى جزير ويستى محهمد بهگى كورپى خدر بهگى خزمى خۆى له جهزۆ ده ر بكا و به هاته دين بهگى مرادخانى له جى دانى؛ به لام ئه و گاشه گرانه ي نه توانى و كه وت به بهر تيسر و توانج و تيز پى كردنى هه والانى. چونكه جوانكه يه، له خوا ده خوازم كه رتيگه ي راستى نيشان داو فيزى پياوه تى و نه مه گدارى بكا.

ئهى دل گومان نه بهى كه نه مه گ بيته ريت چجار يان هه ر نه هاته سه ر زه وى يان بوو به به فزى پار

دەستەى دووھەم

فەرمانرەوايانى گردكان

لەمەوبەر قەلشتى قەلەم دەلاندى و خشپە و جيسرەكەى گەياندى كە ھايىلى شىخەشىنە (شىخ نەزەقى)، دىرزىرى وەگىر خۆ خست. كورپى كە ناوى قابىل بوو چوربووھ زگ كچە كاويلەك و زگى پىر كرد و بىژونكى لى بېو. ^۱ بۆ نەوى ھايىل پى نەزانى و نەو شورەبىيە شرت و گوم كا، كورپە چكۆلە زۆلەكەى نارده گردكان. فەرمانرەوايانى گردكان نەوھ و نەتسۆھى نەو پىژون و نامۆزاي مىرەكانى دەرزىنين.

مىرئاسرى گردكانى و خاوەنەكانى دەرزىنى، لەسەر گوندىك كە لە دۆژى دوو ناوچەيە و سەرسنورە (تم و تم و ھەرو) ھەر ھەر كىشە و ھەرايان بووھ و كاميان زۆرى بەسەر نەوتسردا شكاوھ، منارى و ھەر خۆ داوھ و چەند جار دەستاودەستى كردوھ؛ تا سەرتەنجام شاقولى بەگى مىرى دەرزىن چۆتە ديوانى سولەيسمانخان و فەرمانى پەنگىنى وەرگرتوھ و منارى وەسەر دەرزىنى خستوھ. ناسر بەگ كە نەمەى بىستوھ، رك و كىنەى لە سىنەدا ھەلگراوھ و لى براوھ كە تۆلەى خۆى لى بكاتەوھ و بە نۆرەى خۆى نەويش دەربى لى بداتەوھ. دەستە و بەستەى كۆ كردنەوھ و وەشوين خۆى دان و شوينى شاقولى ھەلگرت و نيازى وابوو لە ھەر شوينىك تووشى يەك بن كارى دەگەل يەك لا بكا و بىبىرپتەوھ و نەو فەرمانەى كە ھىناويە بە خوين و خور بىرپتەوھ. شاقولى بەگ دەگەل ھىندىك لە نۆكەران — كە لە پاتەختەوھ دەگەرانەوھ — و ھەر بۆسەى ناسر ھاتن و لە پاش شەرپ و پىكەھلپىرژان، ھەموو كوژران. نەمىرليوای شارى بولى كە بەم پىگىرەى زانىەوھ، گرد و وردى خەلكى شارى گەلەجاپ داو پەلامارى ناسر بەگيان داو خۆى و سى كەس لە نۆكەرانىيان دەردەست كردن و بال بەستە ھىناياننەوھ. دەنگ و باس بە پىچكى تەختى خەلىفە گەيشتەوھ و لە كۆشكى شكۆدارەوھ فەرمانى بى چەند و چوون بۆ بە

۱- كاولى يان كاوتى: تىرەيەكى ھەرجايى و بى نىشتمانن و لە ھەر جاوى مەردم سووكن.

دارداکردنی ناسر بهگ و ههوالآنی ده‌رچوو. هه‌ر سی و یهک نه‌فه‌ریان به داری ده‌م ریگه‌وه هه‌لا‌وه‌سیسن و هه‌موو له ری لاداویکیان بی چاوترسین کرد.

ده‌ته‌وی بی‌ده‌س و هه‌ژار تیر بن؟ ده‌س دریزان هه‌ژار و بی نان که!
ده‌ته‌وی ناوه‌دان بی مه‌لبه‌ندت؟ کی دز و چه‌وته مالی ویران که!

محمدهد بهگ کورپی ناسر بهگ

له پاش کوژرانی بابی گردکانی درایه. فه‌رمووده‌ی پیغه‌مه‌ری خودایه که «خۆشه‌ویستی و نه‌ویستی ده‌بنه که‌له‌پوور». نه‌ویش له رکه‌به‌ری ده‌رزینیان خۆی ده‌گه‌ل شه‌مه‌سه‌دین که‌ده‌خودای هه‌زه‌ویی و زه‌ینه‌ل به‌گی شیره‌ویی ریگ خست و دژی محمدهد به‌گی ده‌رزینی ده‌خه‌بتی. وه‌ک له‌وه‌پیش لیسی دواين، له دوايیدا نه‌ویش له‌و ریگه‌دا سه‌ری تیدا چوو؛ پیاوه‌کانی محمدهدی دو‌مان به‌گ کوشتیان.

ناسر بهگ کورپی محمدهد بهگ

نه‌گه‌رچی مندالیش بوو به کۆمه‌گی شه‌مه‌سه‌دین که‌ده‌خودا له جینی باوکی دانرا و گوندی منار و هیندیگ مال و درویشی له‌باتی خوینی بابی و نۆکه‌ره کوژراوه‌کانی پی‌درا و فه‌رمان‌په‌وای هه‌زه‌و و زه‌ینه‌ل به‌گی شیره‌ویی بوونه هۆی ناشت‌بوونه‌وه‌یان و بریار درا مه‌حموود به‌گی زه‌رقی - که کویتخای محمدهد به‌گی ده‌رزینی و هه‌وینی کوژرانی محمدهد به‌گی گردکانی بوو - له ده‌رزینی نه‌میینی و محمدهد به‌گ ده‌ستی به‌ پرووی نه‌و میرانه‌وه نه‌نا و مه‌حموود به‌گی پال پیته‌ نا و نه‌ویش په‌نای به‌ بدلیس برد.

له پاش چه‌ند رۆژیک به‌ فیتی شه‌مه‌سه‌دین که‌ده‌خودا، نۆکه‌رانی مه‌حموود به‌گ ناغای خۆیان کوشت و به‌ره‌و هه‌زه‌و هه‌لاتن. خوینی مه‌حموود به‌گ ناگری رکی ناسر به‌گی به‌ یه‌که‌جاره‌کی کوژانده‌وه و نیوان ناخۆشی له‌ نیواندا نه‌ما.

ناسر به‌گ هینشتا مندال بوو گالته و گه‌پی مندالانه‌ی لی خۆش ده‌هات و رۆژگاری خۆی به‌ هه‌ره‌کاری و گه‌مه و گه‌په‌وه ده‌گوزه‌راند. هه‌سه‌ن ناویک نۆکه‌ری بوو، نازناوی چه‌نبه‌ری لی نرابوو؛

پیاویکی گالته جار و حنه کچی بوو. چهنبر ببووو خه مره وینی و ناسر بهگ زور هوگری ببوو. رۆژیک چهنبر له تیزیوی بهنگ کیشاندا له جهنگه ی راو و شکاردا همر به گالته، خه نجهریکی داهینایه و سهری کرد و سینهی ناغای وه بهر هات و نووکی خه نجهر سینگی سمی و به دیواوده ری له پشتیه وه سهری هه لدا و ناسر بهگ خه لتانی خوین بوو؛ دهسته و له جی همر لهو جییه مرد. خزم و کسه و دهسه و بهسه ی ناسر بهگی که لهوی بوون، نه مه یان دی داو رووکان و به پیتلاقه و به چه پۆکان بهری بوونی و چهنبریان له چه رخی چهنبر داو ههست و خوستیان لی پری و جه فهنگ و خدیالی بهنگیان له سهر دهر کرد و سهنگه ساریان کرد.

کابراهه که هه بوو مره خه لیلیان پی دهگوت. له رۆژگاری ناسری باپیری نه م ناسر هدا کویتخای گردکان بوو. له پاش خنکانی ناسر بهگ به سهر ولاته که راده گه یشت. کاتی که مسحه مه د بهگ هاته سهر کار، مره خه لیل باری کرد و له کن ناغایانی کورد نوکهری ده کرد و له پاشان له بهر پیسری و زه بوونی به گرده نشینی هاته وه گردکان و له لای مره ناسری چکۆله په نانشین بوو. رۆژی کاره ساته که دووزمان و شۆفاران مره خه لیلی بهسته زمانیان تیوه داو گوتیان به فیتی نهو چهنبر نهو خه نجهره ی وه شاندوه. خه لکه که هاروژان و نهو پیاوه بی تاوانه شیان کوشت.

مره ناسر دوو کوری سهرو پیچکه ی له پاش به جی مان: مره مسحه مه د و مره نه بووبه کر. نیستا بهرام بهر به فرمانی سولتانی، مره مسحه مه د له جی بابی فرمانی وه ای گردکانه.

دهستەى سېھەم فەرمانرەوایانى عیتاق^۱

خانەدانى نەحمەد بەگ كۆپى مېرەسەمەدى زەرقى، لە بنەمالە بەناویانگەكانى كوردستانە و نەحمەد بەگ ھاوژەمانى شائىسماعىلى سەفەوى بوو. ئەو سەردەمە كە ئەو شایە دیار بەكر و كوردستانى داگیر كرد، عیتاقى لە نەحمەد بەگ ساند و بە ھۆزى قاجارى سپارد.^۲ ھۆزى زەرقىش لە زىد پەرەوازە بوون و بە ولاتاندا بلاو بوونەو. دواى ئەو كە خان مەحمەدى ئىستاجلوو كوژرا و شائىسماعىل لە چالدىران شكا، لە ھەموو لایەكەو كوردەكان وەخۆ كەوتن كە مەلبەندەكانى خۆیان بستیننەو.

كوردەكانى عیتاق زستانى ئەو سالا خۆیان خزاندىبوو ناو وێرانەكانى قەلاى مەلخەو. قاجارەكان -كە لە ناو قەلاى عیتاقدا بوون- وىستیان لەو كاو لە قەلاى شىيان وەدەر نین. زەرقىەكان زۆریان لە بەر پارانەو كە زستانە و دەرەتان نىە و ھۆزى مەرداسى دوژمنانن و دەترسىن ئەگەر بەجى مان بزانن، بىنە سەرمان؛ دەرەنەچىس و لە سەرمان كەسىرە ببىس و وردەو بەخسىرمان بەرن. ئەگەر ھەتا بەھار لىیان گەپین و دەریان نەپەرتین، ئەوسا بۆ خۆیان بارەكەن و سوپاسگوزارىش دەبن. قاجارى دژدار بەزەبى پىدا ھاتن و وازى لىھىنان.

زەرقىەكان كە زانىان تازە قزلباش نایەنەو سەریان و دەستیان لى بەرداون، بۆ گرتنەوہى قەلاى خۆیان، خۆیان ساز كرد و نەردىوانىكى لە دار و پەتیان لىك داو لە شەوتىكى تۆف و تووشى زستاندا پارەوانانى كورد ئەو سەرى گورىسیان دەلىتواری بورجان ترىنجانن و دلاوہرانى زەرقى بە پەيژەدا چوونە

۱- لە كۆنە كىتەبەكانى ئىسلامىدا، قەلاى «ھىتاخ» بەناویانگە؛ ئىستا ناوى لیجەبە و لە ئەستانى دیار بەكرە و سەریە توركە. عمونى

۲- قاجار ھۆزىكى زلى توركمانە و خەلكى رەى و ئوستراباد و تەبەرستانى باكۆرپى ئىرانن و ماوہبەكیش شایەتى ئىترانىان كرد. جەمىل

بان و له سمر بانرا دهست له بان خه نجر بۆ عجه مان چورنه خوار و تيبان بهريون و قهلت و برتيان تيختستن كه نه بيتهوه. قزلباشي خه والو هيتا چاويان هه نه گلژفيوو سهريان برا و تاقيان لي برا و سه ره كانيان به به نهوه كردن و وه كوله كه سهراوي به ديواي قه لادا شزريان كردنهوه و كه لايان گوڤ كردن و ماژ و منداليشيان له قه لا وه در نان. پياويان نارد و نه حمده به گيان هينا بهوه و مه زنايه تيان پي دايهوه و فه رماني سولتان سه ليم خانيش ميرايه تيه كه ي داکوتا و ماوه يه كه به سه رداري مايهوه و به پله ي ته مندانا سه ر كهوت و له سه رباني قه لاي ژيانه وه داکهوت و له ژيتر ناخدا خهوت و سي كوپي له پاش مان: شاهم بهگ، يوسف بهگ، مه محمود بهگ.

له پاش بايان هيچيان سهريان بۆ يه كتر نه چه ماند و له سه ر مه زنايه تي كردن پيك هه لپرژان و خه لكيان له خۆ تيگه ياند و له نه نجامدا هه رسيك چورنه ناستانه ي به ختخانه ي سولتان سوله يمان خاني خه زاكهر، كه نهو بۆيان پي رابگا. ميرزياه كيان له ديواني پادشاوه ده گه ل ناردن، ولا ته كه ي لي بهش كردن و به شيكي باشيشي كرده پشكي تايه تي سولتان.

زيريان دزيوو سي دزي بي فه ر له سه ر بهش كردن لييان بوو به شه ر
نه وان خه ريك ي مشت و مر كردن يه كي لا پر سه ن هات و لي سي بردن

شاهم بهگ كوپي نه حمده بهگ

فه رماني پيرۆز بۆ ميري ميرياني ديار به كر هات بوو كه ميرزياه كي شاه رزا بچيته ناوچه ي عيتاق و به شي برايان تاق كاته وه. ميرزاش چه ند گوند و مه زرايه كي بۆ مه محمود بهگ به زه عامهت دياري كرد كه سالانه بهر و بووميان به شيتت ههزار ناچه بگا و يوسف به گيش به زه عامهت سه د و دههزار ناچه ي بۆ جيكراره و پارچه زهويه كاني دهوري ره بت و ميا فارقين و گوندي جه سقه و سه رانه ي فه له كان بوونه به شي سولتان و دووسه د ههزار ناچه ش هه ر به سنجا بۆ شاهم بهگ برپايه وه. دواي نه وه كه مه محمود به گيش مر د به شه كه ي نه ويان به ناوي ئاليكانه به قويا د به گي ره مه زانلوو به خشي و له پرۆگاري وه زي ره تي روسته م پاشادا شاهم به گيان كرده خاين و به فه رماني سولتان له سهريان دا. ناوچه ي عيتاق نزيكه ي بيست ساژ له دهست ميرياني زه رقي ده ر كهوت و

میرانی عوسمانی دهیانخوارد.

یوسف بهگ کوری نهحمده بهگ

له سهرویهندی همرای نهلقاسمیرزادا، که پادشای سولهیسمان پایه همر به خودی خوی بهرهو نازهربایجان دهچوو، سنجاقی عیتاقی به یوسف بهگ بهخشی و خستیه سهر زعامهتهکمی و مهرجیشی بز داندرا که قهلاکمی ویران بکا.

یوسف بهگ چند سالتیک به سهر عیتاق راگهیشته و خوش دهژیا و کاتی رۆزی له سهر دنیا برپیا، سهر له نوی عیتاق درا به کابرایکی عوسمانی که ناوی نهحمده بهگی حاجی حوسین بوو. یوسف بهگ، حهسن بهگ ناوتیکی له پاش بهجی ما.

حسهن بهگ کوری یوسف بهگ

له پاش مردنی بابکهکی ولاتهکه دوو سالان به دهسته بیتگانهکانهوه بوو. کاتی ههوساری خونکاری و دنیاواری و زنجیری گیر و بهند و زهمینگیری هاته ناو لهپ و دهستانی سولتان سهلیمخانهوه، حهسن بهگ بز دادخوازی رووی کردهکابهی نیازان و سهردهرانهی کارسازان، که ناستانهی سولتان بوو. به یاریکاری و هیمدادی محهمده پاشای گهورهوهزیر، بهر بهزهیمی بهریژهوی سولتان کهوت و عیتاقی به سنجاق پی بهخشرا و بیست سال میری و گزیری کرد.

ههتا بلتی پولکی بوو؛ له قههچیشی باش دهزانی. گردههکۆیی بهو دهکرا له وزهی دیشدا نهبوو. کهس وانهبوو؛ قۆشه- قۆشه و پاره- پارهی سهر یهک دهنا و زارکی کیسهی لی ویک دهنا و لهو کون، لهو کاژپ، لهو پهنا دهیشاردهوه. ههموو ژیانی وا به سیسی و چیرکیسهیی و دراو زۆری و ناننهخۆری بهسهربرد و به زگی نیتز و لهسوتی ژهمی خوش و چهور، کامی کرد و تامی نهکرد و مرد.

کسی زۆر چنۆک و پیسه، به پۆدی بیبهزینسه	زێر بساخنه قولینچکان وهک مشککی سهر خهزینسه
نهو پۆزی دهچیه بن گل، ههزار گری له سهردل	مشکان له میشکی وشکت بازباز و گهزگهزینسه
کۆت کردهوه به بیهۆ، ویستت نهخۆی دهبیخۆ!	نهو بازه سل بهزینسه، نهو گازه دلتهزینسه

که چنگ و پلی له دنیا شل کرد و چوار پهلوی راکیتشا، جگه له گهنجینه‌کهی، دوو گهنجی به ناوی یوسف و وهلی له پاش به‌جی ما.

له‌سهر فرمانی به‌ریز و جوانی سولتان مرادخان خوالیخوژشبوو، جیگهی حسه‌سن درا به یوسف به‌گه؛ به‌لام هیشتا له تهمه‌نی گولدا و هیچ گولتی نه‌کردبوو که ته‌زروی ساردی پایزی مهرگی به‌سهردا هات و گولتی ژبانی په‌ریه‌ر کرد و هه‌لیپیریواند و بۆ گۆزستانی شاندا.

وهلی به‌گ

میراته‌که بۆ نه‌و مایه‌وه؛ به‌لام جیهانشابه‌گ کوری زۆراب به‌گ - که دووره پسمامینکی بوو - گه‌ری تیها‌لاند و ده‌سته‌به‌ر بوو که نه‌گه‌ر عیتاقی به‌نه‌ی هه‌ر سال بیست هه‌زار فلوری به‌ خه‌زینه‌ی دیاربه‌کر بدا. له باره‌گای پادشای گه‌ردوون که‌مه‌ره‌وه، بازی به‌زه‌یی به‌ سه‌ره‌وه نیشه‌وه و عیتاقیان به‌ سنجاق دایه، وهلی به‌گ به‌و دراوه بۆ خزی هه‌لیگرته‌وه و جیهانشا له‌و سه‌ودایه هه‌لی‌نه‌گرته‌وه. له پاشانیش که برابیم پاشای نه‌گریس و بی‌فه‌ر دژی ده‌وله‌ت پاپه‌ری و گه‌ری ده‌وله‌تی په‌بیعه [مووسل] هالاند و شه‌ری بۆ دیاربه‌کر و کوردستان^۱ به‌ دیاری هینا، له به‌رانبه‌ر چل هه‌زار فلوریدا - که سالانه به‌ دیوانی دیاربه‌کر بگا - عیتاقی دابه‌ زولفه‌قار به‌گی کوری شاهم به‌گ.

کاتی له‌سهر فرمانی پادشایی، برابیم پاشاله‌ والیه‌تی دیاربه‌کر به‌رکه‌نار کرا و بردیانه‌ نه‌سته‌نبوول و له یه‌ددی‌قه‌له [حه‌وقه‌لا]دا خرایه‌ گرتووخانه‌وه و کاتی که پادشای خاوه‌ن شکووشان سولتان مسحه‌مه‌دخان - هه‌ر پایه‌دار بی - هاته‌ سه‌ر ته‌ختی هۆگره‌به‌خت و له سه‌ر کورسی کیسپا و قه‌یسه‌ران، چوار میترده‌کی دادا، ملی نه‌و حه‌ججه‌ دو‌مینیه‌ی بادا و کردیه‌ په‌ندی پساتی و بۆ ترسانی به‌دکارانی ناهه‌نجا له مه‌یدانی نه‌سته‌مه‌بوولدا به‌داردا کرا.

پیاوی بی‌فه‌ر سه‌ری با هه‌ر شوپ‌ر بی زه‌وی پی پیس ده‌بی با جیتی گۆز بی

وهلی به‌گ وه‌ک پیتشوو به‌ بی‌مه‌رج و پیتودان و دوور له کیشمه‌ی دووزمانان، مه‌زنایه‌تی عیتاقی کرده‌وه هی خزی و ئیستا نه‌و ناوچه‌یه له ده‌ست نه‌و دایه.

۱- نیازی له کوردستان مه‌ل‌به‌ندی چه‌مشکه‌زه‌که؟ که ئیستا لیوای ده‌رسیم و ده‌رویره‌یه‌تی. جه‌میل

دەستەى چوارەم فەرمانرەوايانى تەرجىل

شوتنى پېشورى زەرقىەكان تەرجىل و عىتاقە. تەرجىل لە نزيك دياربەكرە و دوو قەلاى ھەيسە قەلاى تەرجىل و قەلاى دارعىن^۱ و دەرزىنى و گردكانىش لكى شەوانن. ھەوئەلەين حاكىمى زەرقى سەيدحەسەن كورپى سەيدعەبدولرەحمان، كورپى سەيد ئەحمەد، كورپى سفىل، كورپى سەيد قاسم، كورپى سەيدعەلى، كورپى سەيد تاهىر، كورپى سەيد جەغفەرى كوژراو، كورپى سەيد يەحيا ئەقنەع، كورپى سەيد ئىسماعىلى گەورە، كورپى سەيد جەغفەر، كورپى نىمام مەحمەد دباقر، كورپى نىمام زەينەلەابدىن، كورپى نىمام حوسىن، كورپى نىمام مورتەزاعەلى خوا لىي پازى بوو.

گوتمان سەيدحەسەن لە ئالى شامەو كەوتۆتە ماردىن و لە ناوچەى عىتاق نىشتەجى بوو و لە گۆشەيەكدا كروشمەى كردوو و پىاوتكى لە گوناھ دوور و لە خوا نزيك و خۆپاريز و لە خۆشى جىهان دوورەپەريز و لە ژيانى نەرم و نىيان بە قىز و بىز بوو و كەسەى خواردوو و زىرى پۆشيو و گەل و حەشامات بە دل و داو پروايان پى ھانىو و بە شىخيان زانىو. دەلەين چاوى شىن بوو؛ دەشەين شىنى دەبەر كردوو و بە شىخەسەنى شىن ناويان بردوو.

لەو سەروپەندانەدا ئەمىرىكى پايبەرزى سەر بە سەلجوقيان - كە ناوى ئەمىرئەرتق كورپى ئەكسەب بوو - پى راگەيشتنى دياربەكر و ماردىن و خەرىپوت^۲ و مەجەنكورد و ھەسەنكىتى پى سپىرابوو. كچىكى يەكجار جوان و ھىژاى ھەبوو ماخوليايى تووش بوو و لە ئەنجامدا شىت بوو. ھەر چەندى بژيشكانى كارامە دەرمانيان كردوو بەھرى نەداو و رۆژبەرۆژ دىنتر بوو. ئەمىرئەرتق ھاوارى بۆ شىخەسەنى ئەزەرقى ناردوو، كە نزاىەك دەريارەى كىزەكەى بكا. شىخ ھىندىكى بە سەر ئاودا ورتاند و بە سەر كچەيدا پېژاند و لە ودمى پىرۆزى شىخەو، خواى گەورە كىزى مىرى

۱- داراچن. عمونى

۲- لە دوو دەسنووسدا لە جياتى خەرىپوت جزيرە نووسراو. عمونى

چا کرده‌وه. نه‌میرنه‌رتق کیژه‌که‌ی به شیخ پیتشکیش کرد؛ شیخ نه‌یویست و له سه‌یدحه‌سه‌نی کوری ماره کرد و هر وه له‌مه‌ویهر له سه‌ره‌تای باسی دهرزینیدا گوتمان، ناوچه‌ی تهرجیلی پیّ به‌خشیوه^۱ و ماویه‌کی زور تهرجیل و عیتاق به ده‌ست سه‌یدحه‌سه‌نوه بووه و به میرات به نه‌حه‌مه‌دی سه‌یدحه‌سه‌ن و سوله‌یمانی کوری قاسم و یوسف و حوسین گه‌یشتوه و که نه‌ویش مردووه، عومهری سه‌سن‌به‌گ جینگه‌ی گرتوه.^۲

عومهر به‌گ کوری سه‌سن به‌گ

بووه به جینشینی بابی و چۆته لای نوزون‌سه‌سن بایه‌ندوری^۳ و زوری ریز لیناوه و کچی عومهریشی له خۆ ماره کردووه و ناوچه‌کانی میهرانی و نه‌وشادی خستۆته سه‌ر تهرجیل و عیتاق و پیّی به‌خشیوه. سه‌سن به‌گ کورپکی له کیژی عومهر به‌گ بووه و نه‌و کاته که هیندیک ولاتی له کوردستان گرتوه، میرایه‌تی عیتاق و تهرجیلی داوه به‌و کورپ و به بدلیس راگه‌یشتنیشی به عومهر به‌گ نه‌سپاردووه.

بداغ به‌گ کوری عومهر به‌گ

که بابی مرد، نوزون‌سه‌سن ولاتی بدلیسی نایه به‌رده‌ست و کاتی یه‌عقوب به‌گی کوری سه‌سن به‌گ له سه‌ر ته‌ختی پادشایه‌تی شیران دانیشت، سالی ۸۸۸.ک (۱۴۸۳.ز) تهرجیل و عیتاقی وه‌ک پیتشو دابه‌ بداغ به‌گ و چهند سالتیک له‌وی فرمان‌په‌وایی کرد و له گۆرستاندا سه‌سایه‌وه.^۴

۱- له سه‌ره‌تای باسی زه‌رقیدا کچ شیت نه‌بوو؛ میر پادشا بوو؛ ناوی سه‌یدحه‌سه‌ن کوری شیخ‌سه‌سن نه‌هاتوه. بز دهرزینیش هرر هابیله و سه‌سن نیه؛ له په‌سه‌ن‌نامه‌که‌شدا دوو سه‌سن نین. لیره‌شدا گوتی: تهرجیل و عیتاق بز سه‌یدحه‌سه‌ن بووه. وادیاره سه‌یدحه‌سه‌نی کور زیاده. هه‌ژار

۲- ده‌بی حوسینی دوا یوسف سه‌سن بوویی و عومهری بوویته جینشین. هه‌ژار

۳- سه‌سنی دریز له دیاره‌کر و نازریاب‌جاندا ده‌ولته‌تی ئاق‌قۆینلوی دامه‌زاندووه. عه‌ونی

۴- بداغ به‌گ سالی ۹۱۱.ک (۱۵۰۵.ز) مردووه. عه‌ونی

نه‌حمده بدگ کوری بداغ بدگ

جینگهی بابی گرتوه و دوو سالان مه‌زنایه‌تی کرد و سالی ۹۱۳ ک (۱۵۰۷ ز) که شائیسماعیلی سه‌فهوی دیاربه‌کری گرت، قزلباشان شه‌هیدیان کرد.

عه‌لی بدگ کوری بداغ بدگ

له جیتی برای مه‌زنایه‌تی ده‌کرد و بیست سالان به میرایه‌تی مایه‌وه و نه‌وسا مرد.

شه‌مسی بدگ

دوای نه‌وهی که میر ومه‌زنه‌کانی کوردستان له باری ناله‌باری قزلباشان وه‌ره‌ز بیوون، هم‌وو هاتنه بهر فرمانی ناستانی سولتان سه‌لیم‌خانی خوالی‌بورددوو. به‌لینی ته‌رجیلی پی‌ درا و لهو کاته‌دا که فرمانی هه‌ره کاریگه‌ر بۆ رزگاری دیاربه‌کر ده‌کار کرا، نه‌وساش ته‌رجیل نازاد کرا و ده‌به‌رده‌س شه‌مسی بدگ نرا. کاتی نه‌ویش به‌رهو گلکز بهر و بوخچی کۆکرده‌وه، کوره‌که‌ی جینگهی گرتوه.

عه‌یدهر بدگ کوری شه‌مسی بدگ

سه‌باره‌ت به فرمانی ته‌رز و جوانی سولتان سوله‌یسمان‌خانی خه‌زاکه‌ر، میرایه‌تی میراتی بهو گه‌یشت و له‌جیتی بابی خۆی دانیش‌ت. لهو کاته‌دا که مسته‌فاپاشای سردار به له‌شکری هم‌یشه له سه‌روه به‌رهو شیروان و گورجستانی نازۆت، له شه‌ره‌که‌ی چال‌دیراندا هه‌یدهر ده‌گه‌ل گه‌لێک له میره کورده‌کان بهر په‌لی قزلباشان کهوت و کوژرا و نه‌گه‌راوه.

بداغ بدگ کوری هه‌یدهر بدگ

له لایهن مسته‌فا پاشای لاله سرداره‌وه میرایه‌تی درایه‌وه و پازده‌سال مه‌زنایه‌تی کرد و نیمجا بهر په‌لی مه‌رگ کهوت و له چالی ده‌خمه‌دا لیتی خهوت و تازه هه‌لنه‌ستایه‌وه.

هوسین بهگ کوپی بداغ بهگ

کرا به جینشینی باوکی و ماوهی ههشت مانگان باوی بوو. نهوسا مهرگ ماوهی نه‌دا و جینگه‌ی له ناو
گوپچه‌دا بۆ دیاری کرد.

نیسماعیل بهگ کوپی بداغ بهگ

له پاش برای کرا به میر وچوار سالانی سهرداری کرد و له پاشان مرد.

عومهر بهگ کوپی حه‌یده‌ر بهگ

له دیوانی پادشایی جه‌ئاسایی سولتان مرادخانه‌وه فه‌رمانی هه‌میشه به‌کاری بۆ ده‌رچوو که
فه‌رمانه‌وای ته‌رجیل بی. عومهر بهگ لایکه له‌وه‌ند و مه‌رد و په‌ند و خۆپه‌تکه‌خه‌ر. زۆر ده‌گه‌ل په‌میان
تیه‌که‌لاوه و زۆریه‌ی وه‌خت و کات و ساتی به‌ هاوده‌می میسری میسرانی دیاره‌که ده‌باته سه‌ر و
کوره‌کانی دیاره‌که هه‌رگا کاریان له دیوان بی، ده‌چنه لای و کارویاریان بۆ په‌تک دینه‌ی.

به ندى هه شتم فهرمانره وایانی سویدی

زیرپنگهرانی وهستا و لیزانی خشل سازدانی بووکی چیرۆکان، کهوههرناسانی راستهبازاری گهوههرستانی پیره دیرۆکان که رهنجیان کیشاوه و سهرنجیان داوه و کونجی کهنجینهی دهنگ و باسانیان کۆلیوه تهموه، له دور هه موواندا دوری نه پهنی کهونه رهسه نی سویدی کانیان دۆزیوه تهموه و له رستهی گشتی گهشتی میژوودا - به گشتی - وایان هۆنیوه تهموه که سهراچاوهی دوری ره گهزی بنه مالهی میرانی سویدی، ده گهژ ده راوی به ره ی بهرمه کیان لیکه ده داتهوه و تیکه ده کاتهوه. هۆزه کانیشیان وهچهی «آسود» (رهش)ن؛ که له وهختیکدا کویلهی یاریکی پیغه مبههر - دروودی خودای له سههر بی - بووه. هیندیکیش ده لئین ژینگه ی سویدیان گوندی سویده؛ که دوو قوناغ ری می مه دینه ی روونه و به لای شام دایه. خوا زاناته ره.¹

به لام بهرمه کی² رگهزی خزیان به کیسراکانی فارس ده گه یه ننه وه و زۆر له میژوهه له بهلخ ده ژیان و ناگر به رست بوون؛ هه تا له نه کاو سهروه ی بهزه ی خوا نه نگوتوه و بهر تیشکی په خشان و بی پرانه وهی کهوتوون و له گاری و ناوری دۆژه ی ته کاندوونه وه و به دلای خه مین و دیدهی نهمینه وه له دینی پیشوو پۆشمان بوون و هامیتریان به هیتز ده موسولمانی وه ریتاوه و گه نده له داری بی باوه رپیان له بن و

1 - نهوی به نهقله وه ده نویسه ههر نه مه یه که نه م کورده سویدیانه له قه لای «سویدا» وه هاتوون که نیستا سپوره که و ده نیوان دیار به کر و نۆر فا دایه. عمونی

2 - له تورکستانه وه ره گه ل له شکر دی ده مهویان کهوتوون و هاتوونه عراق و بۆ دامه زرانی ده ولته تی عه بباسی زۆر تیکۆشاون. چواریان زۆر به ناویانگن: 1 - خالد که ده گه ل نه بو موسلیمانا هاتۆته عراق و بۆته وه زیری عه بباسی خۆپنێۆ. 2 - یه حیا کۆری خالد که نه بوو جعفری مه نسوور، نازربایه جانی پی سپارد و مه هدی کردیه وه زیر. 3 - فزۆل کۆری یه حیا که له زمانه هاروونه ره شیدا وه زیر بوو 4 - جعفر کۆری یه حیا که وه زیری هاروونه ره شید و

هه مه کاره شی بوو. له رۆژگاری جعفر دا فه رمانه ی بهرمه کی قران ده رچوه. جه میل

روونه چاوي ناوي بۆ تو تى تزا كامره وايه دن كه بۆ تو هه لکزا

جەعەفەری باوکی خالیدی بەرمەکی لە رۆژگای عەبدولسەلیک کۆری مەرپان یان لە زەمانی سولەیمانی کۆری عەبدولسەلیکدا بە دارایی و سامانی زۆرەو هاتۆتە دمشق پاتەخت و کە پادشاهە هاتنی زانیوە، لیتی گێراوەتەو و هیناویەتە کۆری دیوەخان و هەر بە هاتنی، پەنگی شاگۆراوە و دەنگی پیاوانی لێداوە و لە دیوانیان وەدەر ناوە. کاتی هاوئشینان هۆی نەو پەنگ گۆزان و دەنگ گۆزانەیان پرسێوە، لە پەرسقدا فەرموویە: من دوو موورووم بە زەندەمەو بەستۆتەو، دژی ژەهرن. نەگەر ژەهریان تسخون کەوی دەبزوونەو. نەو کابرایە ژەهری پێیە و کە هاتە ژوور، مووروو جوولان و پێم زانی و لە میوانخانەى خۆم رانی. کاتی لە جەعەفەریان پرسى گوتى: بەلێ ژەهرم پێیە و دەناو نقیتمى هەنگولیسک دایە و هەرگا بکەومە تەنگانەى وا کە دەرئەچم و سەرەودەرەى لێ دەرئەکەم، نەو ژەهرەى پێمە «بەرمەکم» (هەلێ دەمژم) و خۆ دەکوژم. لەو پۆژەو وێژەى بەرمەک بوو بە باو و بە نازناو بە سەریاندا برا.^۱

پێبایکی جەعەفەر لە مەرگ و بەجەرگیەکی، زۆر لە سولەیمان خۆش هاتن و زۆر بە رووی خۆشەو دواندی و کردی بە هاوئشینى خۆی و پۆژ بە پۆژ پتەری پۆژ دەگرت هەتا کردیە وەزیرتیکى پایەبەرز.

ژیان هەنگوینە، ژەهری تینکەلاوہ دلی پێ خۆش بکەى، بیسرت بلاوہ
مەترسە! بەرگی مەرگی بۆ دەبەرکە بە مەردى بمرە، ناوی چاکە دەرکە

۱- نيزامەلمولک ئەم چیرۆکەى ئاوا بۆ ئەلپەنەرسەلانی سەلجوقى گێراوەتەو: گوايە سولەيمانی کۆری عەبدولسەلیکی ئەمەوى زۆر خۆشەلکێش بوو و پۆژتیک بە بافیش گوتوویە: «دێوى لێ دەرکەى، چم لە سولەيمان پێغەمبەرى هاوناوم کەمتەر؟» پەردەدارتیک لە وەرما گوتوویە: «گەورەم وەزیرتیکى وەک ئاسەفى بەرخیات پێدەوى». سولەيمان گوتى: «راستە، بەلام لە کۆى پێنم؟» کابرا گوتى: «جەعەفەرى بەرمەکی لە بەلخە و ساسانى هەر ئەوانیان دەکردە وەزیر و زۆر تیرەبەکی ژیرن». ناردیان هینایان و لە دەرى شارەو پێشوازی لێ کرا و بپرایە خزمەت خەلیفە و دەست بەجێ گرتیان و خستیانە زیندان... تا چیرۆک دەپێتەو. جەمیل

لهوه به دواش رۆژگارێك خالید كورپی ئەو جەعفەرە و كورپی خالید وەناو جەعفەر(؟) لای ئەبولعەبباسی سەففاح^۲ و براكەى ئەبووجەعفەر دەوانیقی^۳، وەزیرایەتیان كردووه.

هەرۆه‌ها له سەردەمی خەلیفەگەری هاروونەرەشیدیشدا، یەحیا كورپی جەعفەر له سەر كورسی وزارت دانرا و ئەو پەلە و پایەى بەو درا و ئەو رێژە و قەدرەى لەو نرا، هەتا ئەو رۆژە هیچ كەس شتی وای بە چاوە نەدیوه. خۆ نەخوازا كورپەكانى ئەو یەحیايە (فەزل و جەعفەر و مووسا) لەم دنیاىەدا ئەو پایە و مایە و ئەو بەخت و هاتەى بۆ ئەوان رەخسا، بۆ هیچ وەزیرێك له ناو ئیسلامدا وا نەرەخسیوو؟ خاكیان له مشتدا دەبوو بە زیر و زیریان وەكووو خۆل بە تێر و جۆرک و خەرار بەخشیوو. هەر چەند بزووتوون و هەر چەند سەرەوتوون، بى پشوو سەرکەوتوون و له هەموو لاه هەر خێر و بێریان بۆ داباریوه.

كە نەهاتیش هات، قورتی دژوان. واهێرش دینی كینو له بن دینی، شاخ پەرپەرە دەكا، كەل هەلنەدێرێ، حەزیا دەپسێنێ. ئەو بەرمەکیانەش له سەرئەنجامدا هەوتنی شیرى بەختیان هەلنگەرا و پێچكە و پەوارەى چەسپان و رەختەى تەختیان و ەرگەرا و نەهاتى چنگرەش پێسیری گرتن و جارێان كە شیرى مووكارى میسرى له پاست تالێك مووی ئەواندا كۆل بوو، ئەوجار -كە بەلەز بەرەو هەلنەدێران سەرەوتێر دەبوون- دەمی دوزمانان كاری لێكردن؛ چەپى ناكەسان له میتشك و دلتى هاروونەرەشید بوون بە چێوهسان و تێژیان كرد و هانیان داو فەرمانى بەرمەكى قرائیان پى دەركرد. جەعفەرى وەزیر دەگەل هەزاران له بەرمەكى تر بە داردا كرا و یەحیا و فەزلیشیان خستە زیندان و

۱- ئەو پرسە مامۆستا زېرنۆف دایناوه؟ چونكە جەعفەر كورپی یەحیا كورپی خالیدە. مامۆستا دەسەر هەلنەو نەچوو. جەمیل

۲- عەبوللا كورپی سەمەد، كورپی عەبباس، كورپی عەبدولسەمەتەلیب، سالى ۱۳۲.ك (ن. ۷۵۰). بۆتە خەلیفە. پیاوتىكى بەخشنەو سەنگین و دلرەش و دەسروەشتین و خوتێرێز بوو؟ سالى ۱۳۶.ك (ن. ۷۵۴). مردوو. جەمیل

۳- ئەبووجەعفەر مەنسور سالى ۱۳۶.ك (ن. ۷۵۴). چەند رۆژێك بەر له مەرگی براى، كرا بە خەلیفە. پیاوتىكى بە پرشت و سەنگین و تینگەبشتوو بوو؛ بەلام زۆر دەستێژد بوو و لەو چرووكیەى ناوى «دەوانیقی» (دانگی) بە سەردا پراوه. سالى ۱۵۸.ك (ن. ۷۷۵). مردوو. جەمیل

دانگ شەشیهى كى مسقالتى زیر و زیوه. مسقالت چوار گرهە و نیوه. خەلیفە له دانگیكىشى پرسىووتەوه! دانق هەر دانگی كوردیە. هەزار

خۆشی و ناخۆشی نامینن بۆ کەس هەرچی دیتە دی، بپرانەوهی هەس

مال و داراییش - کە بپهژمار و دوور له پیتوان بوو - هه‌مووی خپ و پپ به سەر کۆی خه‌زنه‌ی تێژ و دارمائی ده‌وله‌تدا کرا.

پوخته‌ی نه‌مه‌یه: هاروون وای هارپین که هه‌تا نیتاش کۆپ و دیوه‌خان به‌ ده‌نگ و باسی نه‌و خانه‌واده‌خانه به‌ریاده شو پاده‌بویرن و مندال و پیران - بۆ په‌ندی دنیا - گوئی لی ده‌دیرن. هەر کەس بیهوی زۆرتەر ده‌رباره‌ی نه‌وکاره‌ساته‌ی به‌رمه‌کی دیتیان بکۆلێته‌وه، ده‌بی ویکه‌وی نه‌و نووسراوانه‌ی که بۆ نه‌م باسه‌ ته‌رخان کراون به‌خوینیتته‌وه. نه‌م کتێبه‌ی من نه‌و توه‌ی نه‌بوو که سه‌رله‌به‌ری تیدا جی وه‌که‌م؛ هەر وا به‌ کورتی و سه‌رچل لیتی دوام. به‌لام من بۆ خۆم زۆرم پوانیه‌و و په‌ره‌ کتیبم زۆر پشکنیه‌و؛ تاویتسا هه‌چم له‌ چاره‌نووسی مووسای به‌رمه‌کی نه‌خویندۆته‌وه و به‌ به‌رچاومدا تینه‌په‌ریوه. گه‌لۆ! چی لی هات؟ دوور نیه‌ کاتی هارونه‌ره‌شید باب و براکانی ده‌رده‌ست کردبی، نه‌و راپکردبی و خۆی گه‌یاندیتته‌ ناو چیاکانی کوردستانه‌وه و بۆ شوینه‌ونی ناوی گۆریبی و له‌ ناوه‌ ژیاپی. چونکه‌ چیرۆکیک ده‌ماوهم هاتوه‌ و بلاو بۆته‌وه و واده‌گێر نه‌وه‌ که سی کوره‌ به‌رمه‌کی له‌ پۆژگاری عه‌بباسیه‌وه له‌ لای به‌غداوه‌ په‌ره‌وازه‌ بوون و له‌ کوردستاندا گیسراونه‌ته‌وه و له‌ چیا‌ی شه‌فتالوو - که سه‌ربه‌ کنجه‌ - له‌ ناوچه‌یه‌کدا به‌ ناوی خان‌چۆک نیشته‌جی بوون و برا گه‌وره‌که‌، به‌ نوێژ کردن و پۆژوو گرتن و خواپه‌رستیه‌وه‌ خۆی خه‌ریک کردوه‌ و له‌ لاک‌ی گه‌نی دنیا‌ی بی‌بنیاد زۆر ته‌ریک بووه‌؛ له‌و دۆل و شیوه‌ به‌زه‌یی خودا سه‌ری لێداوه‌ و دۆز و ناواتی بۆ پیک هه‌تاوه‌ و داوای هەر چیه‌کی له‌ خوا کردوه‌ پیتی په‌وا دیوه‌.

ده‌لین پۆژۆکی براگچه‌که‌ - بۆ پیدادوستیک - له‌ که‌ل کل بووه‌. خه‌لکی نه‌و ناوه‌ش نانی پۆژانه‌ی شیخ و دۆستانی شیخیان هه‌تاوه‌ و شیخ و یاران و برای ناونجی نانیان خواردوه‌ و به‌شه‌ نانه‌کی برا گچه‌شیان جووی کردۆته‌وه‌. کاتی که‌ برای بچوک هاتوه‌ و به‌شه‌ ژه‌می ویست، برای ناونجی گوتی تۆ پۆسی و هەر نه‌هاتیه‌وه‌ و دره‌نگت پی‌چوو، منیش پی‌م وابوو نانت خواردوه‌، به‌شه‌نانی تۆش هەر من خواردومه‌. برا گه‌وره‌ - که له‌و ده‌سدیژی و

خۆرای برای زۆد تووپه بيسو- تسوك و نهفرینی خراپی لی کرد؛ گوتی: تۆیه کی به بهشه کهی خۆت دانسه کناری و پاری براشت دهورگت خزاند، له خوا ده خوازم جیتی نهو پاروانهت پاره پاره بئی. شیخ هیشتا تهواو پارانهوه کهی له دهه نه پرابوو، ورگ و ریسخۆلهی برای پاروودز ههلا-ههلا بوو؛ هیچ کس به دهنگی نه گه یشته سهه. ئیتتر له وساره بپروا و باوه پری خه لکی نهو ناوه و نهو دهوروبه ره به رانبهه به شیخ، له یهك بسو به سهه. هۆزی سویدی لیتی پارانهوه که بچته ناویان و دلی نهشکاندن و ده گه ل براکهی تر دا - که ناوی نه میرشه هاب بسو- که ژیان جیته یشت و هاتنه ناوایی و ناوایی خانچوک، بسو به هی شیخ و قهلا و دژیکي پزده و پتهوی لی دروست کرد و بشبووه رابهه و پیسه و پیشهوی سویدی کهان و له دوا جاریشدا که به یه کجاری له ژین ته کیهوه و ته کی دا به لای گۆرستانهوه، زارۆی نیرینهی بۆ جینشینی لی به جی نه ما و میرشه هابی برای کار و باره کهی نهوی گرتسه دهست و له جیتی براکهی کرا به سهه دار و له وه چهی نهویش نهوانهی که لهو ناوچه و مهلبه نهده فهه مانه وه باوون، به یاری خودا یهك به دوو یه کا باسیان ده کهم و ناویان ده نووسم.

میرجه لال کوری میرشه هاب

له پاش نهمانی شه هابی بابی، بۆ مهزنایه تی جیگه ی گرتسه وه و تا دیزه مانه گه وه یی کرد و سهه نه انجام نهویش پینمیردی خودای گه یشته سهه و گیانی برد و مرد.

میرمه هه ده کوری میرجه لال

له جیتی باوکه کهی کرا به میر وله پاش چند سالتیک فهه مانه وه یی و به جی هیتانی نه رکی گرانی کار راپه راندن و گه وه یی کردن، بۆ یانهی مردن خۆی له دهسک نا و کۆچی دوا یی کرد.

میرفه خوه دین کوری میرمه هه ده

له شوینی بابی بوو به جینشین و زۆریش پیانوکی دل و دهروون پاک و دادگهه و چاکه کاربوو.

ولآت‌کهای خۆی زۆر وه بره و خست و ناواتری کرد و له پاش ماویه‌ک، کونجی خه‌مانی خه‌مانی
ژیانی دایه دواوه و به‌رهو ژیانی همه‌میشه خۆشی به‌ههشتی خودا، کۆچ و باری کرد.

میرحه‌سه‌ن کوپری میرفه‌خره‌دین

له شوین باب و باپیرانی بۆ مه‌زنایه‌تی پۆنیشته؛ به‌لام نه‌یدابووه سهر شوپی شه‌وان. دژ و پ‌کوونی و
زمان‌دریژ و جنیوفروژش و ده‌ست و دل‌په‌ش و تووش و خوین‌پژ بوو. خوا کوپری کرد و به‌گرده‌نشینی
هه‌لیپه‌سارد و فه‌رمان‌په‌واپیه‌کهای به‌ میرفه‌خره‌دینی کوپه‌گه‌وره‌کهای شه‌سپارد.

میرفه‌خره‌دین کوپری میرحه‌سه‌ن

به‌ده‌ستیکی زۆر به‌هیز هه‌وساری فه‌رمان‌په‌واپیی گرت و تووشی و چه‌مووشی پی‌نه‌هیشته و به
ئارامی پامی کرد و له سهر پشته ته‌ختی سه‌رداری و دنیا‌داری -قۆز و له‌بار- خۆی پانا.
برایه‌کی هه‌بوو به‌ناوی میرحه‌مه‌ده؛ جوان‌چاک و شوخ و له‌وه‌ندیك بوو نه‌بکه‌ی نه‌بخۆی،
تماشای سای گه‌ردنی که‌ی. سه‌ره‌پای شه‌نگ و چه‌له‌نگیسی، هه‌تا خوا هه‌زکا وریا و زرینگ و مه‌رد
و په‌ند و به‌خشنده‌و سه‌ربلند و نازا و به‌جه‌رگ و دل‌په‌ته‌و بوو. جا هه‌ر وه‌ک گوتوویانه:

شاردنه‌وه‌ی جوانی به‌که‌س ناچته سه‌ری ده‌قوتووی خه‌ی له‌ده‌رز دیتته ده‌ری

وه‌ک دانه‌ مرواری تاقانه‌ له‌دور‌دانه‌ی قاپی‌لکی خان چۆک ده‌رکه‌وت و به‌شوین به‌ختی خۆیدا
هه‌لیگه‌ته‌ په‌وت و به‌نیازی خۆپانان له‌ده‌رک و دیوانان، بۆ لای دیاریه‌کر و به‌هه‌وای شه‌زوان‌ه‌سه‌ن
دیتن وه‌پێ که‌وت و له‌و ناواته‌شیدا سه‌رکه‌وت و به‌پاموسانی لاشیپانه‌ی باره‌گای شه‌و
پادشاپایه‌به‌ره‌هه، سه‌ربه‌رز کرا و ناوپی به‌خیری شاهانه‌ی به‌رکه‌وت و چاکه‌ی زۆری ده‌گه‌ل کرا و
فه‌رمانی مه‌زنایه‌تی خان‌چۆک و جب‌جور ی پی‌درا و به‌پێ کرایه‌وه.

هاته‌وه‌ جه‌سته‌ی برای و کیشه و هه‌رای بۆ نایه‌وه و کار گه‌یشته‌ شیرکیشه‌ن و تیره‌که‌وان و خوین

۱- محمده‌علی عمونی له‌ترجمه‌ه‌ه‌ره‌به‌کهای چاپی قاهیره‌دا روپه‌ر ۲۵۱ «چبا‌چور» و «جب‌جور»

نووسیه‌وه. هه‌زار

که‌وته نیوان و دواى پىنک هه‌لپرژان و خوینترژانى زۆر، میرمحه‌مه‌د له زۆر کهوت و کهوته گۆر و به کوژرانى، پەريشانى بارى کرد و گپى نازاوه کوژراوه و میرفه‌خره‌دین -بى به‌ره‌ه‌تست- مه‌زنایه‌تى بۆ مایه‌وه و له پاش چەند سالیکن ته‌ویش به‌ره‌و نه‌مان باى دایه‌وه و چونکه که‌سیکی وای نه‌بوو که‌له‌به‌رى پرکاته‌وه، کوپى برا کوژراوه‌که‌ى جیتی گرت‌ه‌وه.

نه‌بدال به‌گ کوپى میرمحه‌مه‌د

کرا به‌ جینشینی مامى و کاروبارى ولاته‌که‌ى پاده‌په‌راند. له سه‌رده‌مى مه‌زنایه‌تى نه‌ودا، له‌شکرى قزلباشان به‌ سه‌رکردایه‌تى نیقوت نۆغلى -گزیرى جبججور- بۆ گرتنى خانچۆک په‌لامارى نه‌بدال به‌گى دا. نه‌بدال به‌گ روانى واپیوى به‌ پیتی خۆى به‌ره‌و ته‌له‌ دى، به‌ره‌گه‌ى لى گرتن و سه‌نگه‌رى دابه‌ستن و له که‌مىندا چاوه‌نۆپى ده‌کردن و ده‌سته و یه‌خه‌ لییان راپه‌رى و له شه‌رگه‌دا بوو به‌ چرین و گوپین و درین. شه‌ریکی زۆر له هیز و گوپ و پر له خوین و خوڤ له ناو قزلباش و کوپه‌ کورداندا پرووى داو زۆر لاوى شیرین لاو و زۆر پیاوى خاوه‌ن ناو له‌و ناوه‌ له خویندا گه‌وزین. به‌لام کوپه‌ کورد -که‌ه‌ه‌تا شه‌ریان لى گه‌رمتر بى، دلگه‌رمتر ده‌بن و به‌زین نازانن- خوین به‌رى چاوى گرتن و حیرس گرتنى و ده‌ست له سه‌ر ده‌ستوى خه‌نجه‌ران، نه‌ستۆ و سینه‌ى قزلباشیان دایه‌ به‌ر و وه‌ک پالەى چاک بکه‌وتتسه سه‌ر به‌رى پوینته، به‌ریان لى گرتن و به‌ریبونه‌ دروونه‌ه‌ى گیانى کللا‌سوروان و که‌له‌شیان له‌ گیشه‌دا. نیقوتنۆغلى له‌وه‌نگامه‌ به‌سامه‌دا نه‌ت‌ره‌ى نه‌ما و وره‌ى به‌ردا و به‌ لایه‌کدا خۆى ده‌ریازکرد و قاچاندى و قزلباشیش -که‌ له‌ پاشى نه‌ده‌ژیان و پۆژى عه‌جه‌م‌ق‌رانیان دى- هه‌رچى تینى تیدا مابوو، لاسای سه‌ردارى بى‌زراوى کرده‌وه و هه‌رکه‌سه‌ له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ پیتی ده‌ره‌تانى به‌دى کرد و سه‌له‌ته‌سواره و به‌ سووکبارى بۆى ده‌رچوون و که‌وتلى خۆیان رزگار کرد. گرانباریشیان هه‌رچى بوو که‌م و زۆرى له‌ خپوته و نه‌سپاباتی هه‌موو جۆره و هه‌مه‌ په‌نگه‌ و له‌ نازوو‌خه و تۆشه‌ى جه‌نگ و نه‌سپ و نیستى و باره‌به‌ر -سه‌روه‌رى- به‌ر کورد که‌وت و بوو به‌ تالان.

نه‌بدال به‌گ دواى نه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ چەندسالان ما و زۆر به‌ شادی و نازادى ژیا و له‌ نه‌نجامدا -که‌ گیانى نه‌مى پرووى کرده‌مه‌ل‌به‌ندى هه‌رمانه‌وه- دوو کوپى له‌ پاش به‌جى مان: سوپهان به‌گ و سولتان نه‌حمه‌د.

سوبحان بهگ کوری نه بدالّ بهگ

کرا به جینشینی بابی و دهگه لّ سولتان نه حمدهی برابدا به تهبابی فرمانره وایی ولاتیان ده کرد و له بهرانبر نه یار و بهدکاراندا - رهك دوو دیواری له پۆلا و ناسن- پشتیان پیکهوه دابوون و ویستا بوون.

دوو برا که له پشتی یه کترینه خوی گهوره هه والّی سیته مینه

چونکه برابیه تیان خۆش و پیکهوه دلپاک و چاک بوون و به دلّسۆزی هاوکاری یه کترینان ده کرد، بهختیش چاکي بۆ هینان و همر له خوداوه به سه ریاندا ده پڑا. دواي نه وهی که خالید بهگه شه لهی پازۆکی مرد، ناوچهی کنجیشیان ده ست به سردا گرت. له نه نجامی شه ره که ی چال دیراندا - که دیاره کر ده ست سولتان سه لیم خان کهوت- ناوچهی جبججوریان له ده ست ثیقوت نۆغلی ده ریئا و مه نسور بهگی پازۆکیشیان له سر ناغچه قه لا ده رکرد؛ که به ناوی شانیسما عیله وه به سه ری راده گه یشت. ههروه ها به هیژی بازووی خۆیان ناوچه کانی زاك و مه نشکور دیان له قزلباش پا کرده وه و قادر بهگی قزلباشیان پا و نا و قه له مرهوی خۆیان زۆر له پیشوو پتر هه راو و به رین کرده وه.

له پاشان نهو دوو برابیه ولاته که بیان له ناو خۆیاندا به ش کرد. جبججور و ده ور به ری بهر سوبحان بهگ کهوت و قه لا کانی دیش بوونه پشکی سولتان نه حمده.

چهنده سالیک ناوا رابرا له دوا جاردا دووزمان و که تنگیزان برابان له یه کتر کردن و تیکیان بهردان. سولتان نه حمده بوختانی وای بۆ برای هه لبه ست که به فرمانی سولتان سوله یمان خان کوشتیان و جبججوریشیان به میرتیکی عوسمانی به خشی.

سوبحان بهگ کوریتیکی به ناوی مه قسوود بهگ له پاش به جی ما.

سولتان نه حمده کوری نه بدالّ بهگ

له دواي به کوشت دانی برای، له دنیا دا زۆر مایه وه و پتر له په نجا سا ل مه زنا یه تی کرد و دنیای خوارد و مهرگی لی بوو به میوان و بۆ دیوانی خودای نار د.

زۆر هاتن و تاوی مانسه وه و رابردن ده ستاری مهرگ به نۆره وردی کردن

دهر گایه کی تنگ به ره و ژیا نت دینی سه درای به ره لا هه یه به ره و پرووی مردن

سولتان نه حمده دوو کوری له پاش مان: مراد بهگ و محمه مد بهگ.

مه‌قسوود به‌گ کورپی سولیمان به‌گ

له پاش کورژانی بابی، ده‌گه‌ل ناوزه‌نگی به زهبر و زه‌نگی سولتان سوله‌ی‌مان‌خاندان چوویوه شه‌ری نه‌خچه‌وان. له شوینیکدا که نارپه‌چای پی‌ ده‌لین و سر به نه‌خچه‌وانه، له مه‌ودای پاسه‌وانیدا توشی قزلباشان هات و زور مه‌ردانه هاته ده‌ست و به نه‌به‌ردی ناوی ده‌رکرد. کاتی په‌سنی دل‌اوه‌ری به بیسه‌ری پایه‌برز و شکو‌داری شاهانه گه‌یشت، سنجه‌قی جبججوری به ده‌ستوری پیشین پی‌ به‌خشی و فرمانی پی‌روزی‌شی بو‌ ده‌رچو که مولکایه‌تی پی‌ و بو‌ کورانی به که‌له‌پور بسمینیتته‌وه.

له‌و سهرده‌ماندا که نه‌سکه‌نده‌ پاشای چهرکه‌س میری میرانی دیاربه‌کر بو‌و، مه‌قسوود به‌گ وه‌ک هم‌وو کوردیکی سهرپه‌ق به‌و گیان‌بازی و خزمه‌ته‌ی که بو‌ سولتانی کردبو‌و، له خو‌ بایی ببوو؛ خو‌ی ده‌گه‌ل پاشادا ری‌ک نه‌خست و دل‌ی خو‌ش نه‌ده‌کرد. پاشا ناوچه‌ی جبججوری لی‌ساند و دای به میریکی عوسمانی. نه‌ویش دایه سهر ری‌ی ناستانه‌ی به‌خت هیلانه‌ی سوله‌ی‌مان و جه‌وسالی ره‌به‌ق له نه‌سته‌مبولدا خولی خوارد و ده‌رکاوده‌رکی کرد؛ به‌لام هم‌وو وه‌زیره گه‌وره‌کان له‌به‌ر دل‌ی نه‌سکه‌نده‌ر پاشا، حاشایان لی‌کرد و داد و بی‌داده‌که‌میان به پی‌چکی ته‌ختی خاوه‌ن به‌ختی پادشایه‌تی نه‌گه‌میانند و همر خو‌شیان تی‌نه‌گه‌میانند؛ هه‌تا خودای داد‌گه‌ر مهرگی بو‌ شیاند و له ده‌ست زوردارانی نه‌ستانند.

مراد به‌گ کورپی سولتان نه‌حمه‌د به‌گ

له پاش نه‌مانی سولتان نه‌حمه‌د به‌گ، نه‌سکه‌نده‌ر پاشای میری میرانی دیاربه‌کر، میراته‌که‌ی به کورانیدا به‌خشیه‌وه. خان‌چوک و ناغچه‌قه‌لای دابه‌ مسحه‌مه‌د به‌گ. جگه‌ له جبججور - که درابوه‌ عوسمانیان - ناوچه‌کانی‌تری دابه‌ مراد به‌گ و بو‌شی دانان که پی‌که‌وه به سهر کار و باری ول‌اته‌که‌ رابگه‌ن. مراد به‌گ دو‌ای شازده‌سال مه‌زنایه‌تی، به‌شی خو‌ی به سوله‌ی‌مانی کورپی نه‌سپارد و له پاش چند سالتیک ژیان، خو‌ی لی‌ بو‌ارد و مهرگ له دووی نارد و بردی.

جگه‌ له سوله‌ی‌مان به‌گ، عدلی خان و نولوخان و مسته‌فا به‌گیشی هه‌بوون. له وه‌ختی گرتنی ته‌وریزدا مسته‌فا به‌گ ده‌گه‌ل میسه‌ر کورده‌کاندا، قزلباشان له سه‌عدابادی لای ته‌وریز کوشتیان. عدلی‌خانی‌ش همر له‌و شه‌رده‌ا به دیل گیرا و ده‌گه‌ل مراد پاشای میری میرانی قه‌راماندا، دوو

سالان له قهلاي قهقهه به كۆت و زنجيرهوه گوزهراندى. له پاشان دهگهڤ پاشا بهرله كرا و پتكهوه هاتنموه رۆمى و به كۆمهگى مراد پاشاو له بهزهيبى بهرزى شاهانهوه، بهگلهر بهگى دياربهكر، سنجهقى جبجورى به ناوى مولكايهتى پى بهخسى. ئولوخانى براشى دهگهڤ پياوه كاربهدهست و گهورهكانى دياربهكر دايه و به ئاسوودهيبى دهژى.

ميرمحمدى مەزنى خانچۆك ئاغچهقهلاي به دهستهوه بوو. بهلام زۆر باشى پاريزگارى لى ندهكرد. لهسەر ئهوه فهرهاد پاشاى سەردار، سنجهقى نهويشى هەر به سولهيمان بهگ بهخسى و چەند سالتىك محەمەد و سولهيمان لهسەر ئهوه كيشه و هەريان بوو؛ هەتا مەرگ هاتە بەريوانى و محەمەد بهگى برد و شەرەكه داکوژا.

سولهيمان بهگ كورپى مراد بهگ

بى رويىنى و دهروايسى و بى سرتەى بهر پهنا و پهسيو، لاويكە له ناو لاواندا بژاردهو زۆریش خواردهو دهستبلاوه و هەتا بلتى نازايه و تا خوا حەز دهكا پياوه. له سهههتاي لاهوتيدا لهلاي ميسرى ميسراني دياربهكر و بهغدا ژياوه. له چنگ ئاوارهيبى دهردى چيشتووه و پهنجى زۆر و نهركى گران له دلئى ئەودا يادى تالئى جئ هيشتووه. له هونەرى سوپاييدا رۆميانهيه و له سوارچاكيذا تاقانهيه و له كوردستان بهناوبانگه.

كەس هيندهزيت و زيرەك و پيتۆل و ژيسر نيه تسای ئەو، جيهانه كهونه كەسى كەى له بيسر نيه
بهلام به داخهوه چونكه ناوى خۆى بيستۆتهوه، تۆزىك لووتى بهرزه و فيزيكى پى نيشتووه و له
بهفيسرۆدان و تهخشان پهخشان كردنى دراودا، تهواويك بى پهروايه.

نازانی هەتا بهخۆ نهوهستيت ماوه تا بهرزى به لای خۆتهوه، پهستيت ماوه
بايى كه موسولمانى؟ له بوت رزگارى؟ بهو فيزه كه لاتە، بوت پهستيت ماوه

هەر زۆر له زوهوه باب و باپيرانى له كنج ژياون؛ كه زۆر شوينىكى سهخت و چرپه و له بنارى چيايهكه چهسمى فوراتى بهبهردا دى و له هەر دوو لاهه له دوژمنان پاريزراوه. بهلام بهرزهفپى و بهرچاو گوشادى سولهيمان بهو تۆزهوه نهوهستا و له كونجى لانەى تەنگى كنجدا هەلى نهكرد. له دهشتى

مهنشکوردی برپاندا شاریکی بنیات ناوه و مزگهوتیتیکی بهرزیشی ده بهرچاو گرتووه؛ به لام سهری نه گرتووه و چند سالتیکه بهو شارهوه و بهو کارهوه خهریکه.

له سهرده مهکانی گرتنی نیران و شیروان و نازربایجاندا، زوری خزمهتی گهوره کردووه؛ به تایبتهتی لهو کاته دا که دووسی ههزار سهربازی چفرسه عد - به سهرکردایهتی نیاز به گی پازوکی - هیرشیان هینا سهر قهرایازی و هوزی باولی یان تالان کرد، سوله ییمان بهگ براکانی و چند ناغایه کی ره گه ل خو خست و کهوته شوینیان و به گویناندا هات و خوینیان پرشت و مال و نه سپاب و ناژه ل و پاتالی تالانی به زور لی ساندنه وه و به خاوه نیانی گه یانده وه. به هوی مسته فا پاشای سهرداره وه لاوانه وهی شاهانه ی پی برا.

له وساره که بابی به زیندی سهر کردیه جینشین خوی، تا نه مرۆ که میژوو سهرده تای مانگی ناوجیژنانی سالی ههزار و په نجه، مدزنی ولاتی کنجه و مهزنایه تیش هر له خوی ده وه شیتته وه. یاخوا له کاری قه نجه دا هر سهر که وتوو بی.

به ندى نۆھەم

فەرمانرەھوایانى سلیمانى

ئەویش دوو لکی لی دەبیتتەوہ

رودا و گیتپەرەوی بە دەم و دوودی قۆز و بە نموودی ناو کۆز و کۆری ھونەرپەروران و دەپراست و کارای دیاردەو بژاردەى کەلەنووسەران - کە سەرگوروشتەى وردەو درشتەى چەند پشتاوپشتى خۆى و ھەندەرانیان لە بەرە - پيشەى رەگەزى سولەيسمانيان تۆمار کردووہ و بردوویماننە سەر مەروانى حیمار [کەر] کە دوامین پادشای ئەمەوى بووہ. ^۱ دەلین بۆیە مەروان دەگەل کەردا پیلۆز کراوہ، بە مندالی پۆژتیک لە فیرگە ھاتتۆتەوہ و قامکی خستۆتە ناو ئالغەى دەرگاوہ و دەویدا قەتیس ماوہ و پەنەماوہ و بربەندیان ھیناوہ و ئالغە کەیان بربوہ و بزگاربان کردووہ. کەچی بە دەردى خۆیەوہ دانەسەکناوہ پۆژتیکى تریش ھەمان تاس و ھەمان حەمام تلى دەگەوى دەرگا گیراندۆتەوہ و ھاواری لی ھەستاوہ. باوکی بە توورەبیەوہ پیتی فەرمووہ: بە خوا مەروان زۆرم پى کەرى. نیتەر لەو پۆژوہ ناوى کەرى بە بۆقى ملیەوہ نووساوہ. ھیندیکیش لایان واہە چونکە عەرەبان بە سالى سەدەمینی چەرخ دەلین سالى کەر و چونکوو سەرەتای پادشایەتى مەعاویەى کورپى ئەبووسفیان تا پادشایەتى ئەو مەروانە سەدسالیان نیتوان بووہ، کەرى سەد سالى وە شوین مەروان خراوہ.

مەروانە کەرە، کورپى مەحەمەد، کورپى حەکەم، کورپى ئەبوولعاس، کورپى ئومەبیە، کورپى عەبدى شەمس، کورپى عەبدولمەنافە. حەکەم پۆژى یە کەمى گرتنى مەککە موسولمان بووہ.

مەروانە کەرە لە سەرەتاگانى سالى ۱۲۷.ک (۷۴۴.ز) دابۆتە پادشاو چۆتە سەر تەخت و لە دواى پینچ سالان ئەبولعەبباسى سەفاحى لی راپەرپوہ و پرزەى پرپوہ و دەریبەراندووہ و پەرپوہ بووہ و بەرەو میسر چووہ و سالى و ئەبووعەونى عەبباسى وە شوین خراوہ و پۆژى بیست و ھەشتەمى مانگی

قوربانی سالی ۱۳۲ ک (۷۴۹.ز) له گوندی بوسییری لای میسر تووشی هاتوون و کوشتوویانه. دوو کورپی به ناوی عەبدوڵلا و عوبەیدیلا له پاش بەجە ماوه. عەبدوڵلا کەوتۆتە حەبەشەوه و عوبەیدیلا به نهیتی له فەلهستین دەژیا. زەمانی هارونەرەشید پێیان زانی و گزیری سەر فەلهستین گرتی و ناردیه بەغدا و خرا زیندانەوه و هەموو دەورانی هارون له گرتووخانەدا گوزەراندی و له ئەنجامدا لەبەر پییری و کویری له بەندیخانە دەرکەوت. وێدەچی سوله‌ی‌مانیەکان وەچەیی ئەو بن. بەلام وەك ناوی سوله‌ی‌مانیان له سەرە، دەشی راستەوخۆ سەر به سوله‌ی‌مانی کورپی عەبدوڵسەلیک، کورپی مەروان بن، خوا دەزانی چۆنە.

کەونەپیاوان و باوەڕپێکراوانی ئەو ھۆزە -کە شەرە و شاتالی چەند سالەیی خۆیان دۆزیووە- وەیان دۆزیووەتەوه کە له شالۆی عەبباسیەکاندا، مەروانیەکان و تاساون، پاش قولپ بوونەوه نەپەرژاوان خۆ خڕ کەنەوه و له بلاوەکردندا سێ نەفەر له کورپانی مەروانەکەرە، کۆمەڵتێکیان وەدوو خۆ داوه و له فەلهستینەوه دەلینگی خۆیان وەریناوه و له مەڵبەندی قولپ^۱ گیرساونەوه و له دۆلێکدا -کە دەری خۆخی پێ دەلێن و سەر به ناوچەیی غەزالیە- نیشتهجێ بوون. بەرەبەرە و بەرودوای یەك تیسره و ھۆزی ئەو ناوچانە -کە قەوغاتر له ھەمووانیان ھۆزەکانی بانۆکی بوون- له دەورەیان کۆ بوونەوه و بە یاری وان قەلاکانی قولپ و جسقە^۲ و تاش و حسولی و مفارقین [میافارقیین] و مۆچە و مەزرا و کێلگە و بەیارەکانی ئەو ناوچانەیان تا سەر پوواری دیاربەکر، خستە دەست و ھەروەھا قەلا و دژ و زەوی و زاری بێدیان و کاروکان و دلکولقییا و پسات و جریس و ئیدنیك و سلیك و کنجیان له ژێرچنگی گورجستانی و ئەرمەنیەکانی دین دوزمن ھینا دەر و ئەوسا ھەركی بەری مەروانی خۆش ویستووه و له سەروان ئاوارە بووه، له شام و میسریشەوه بەر بەوان ھاتن و لێیان ھالان و له ژێر ئالایاندا خۆیان گرتەوه.

ئەو ھۆزانەیی مەروانەکانیان وەخۆ گرتبوو، ھۆزەکانی بانۆکی و ھویدی و دلسخیران و بوجیان و زیلان و بسیان و زکریان و بەرازین و ھیندیک لەوانە سوننی مەزەبن و له سەر شوپی شافیعی خوالیخۆشبوو دەپۆن و پرتکیشیان له سەر ئۆلی یەزیدیانتن. میرەکانیان -بە تیکرایی- بە باوەر و له

۱- له کوردستانی ناوەندیە و لای دیاربەکرە. عەونی

۲- له دەسنووستیکندا حبقە نووسراوه. عەونی

خواترس و نوژره‌وان و ناكار جوان و له په‌پره‌وانی فرموده‌كانی پیغه‌مبهری سه‌روه‌رن، دروودی خودای له سهر بی. زوریان دووره‌دنیا و شیخی سهر به‌رمال لى هه‌لکه‌وتووه. سه‌د خیلتيك له‌وانه كۆچهر و ناژه‌ل به‌خټوکه‌رن و زۆزانیان كوستانى بدلیس و چپای شه‌ره‌فهدین و ناله‌تاقه. پایزانیس له سه‌ره‌تای فروره‌دین^۱ دا به‌رهو گهرمه‌سیر دیتنه‌وه. پووشانه‌شپان له سیسه‌د سهر سه‌ریکه و به‌فه‌رمانه‌وای بدلیس ده‌گا.

پوخته‌ی مه‌به‌ست: نه‌و هۆزانه که به‌سه‌رداری مه‌روان^۲، گه‌لتيك قه‌لا و ناوچه‌یان گرت و ماوه‌یه‌ك له ژیر سه‌رکردایه‌تی نه‌ودا بوون، که مه‌روان له دنیا ده‌رچوو، به‌هائه‌دینی کورې بوو به‌جینشینی. نه‌ویش زۆری پی نه‌چوووه گیانی ده‌رچوووه و میرعیززه‌دین و میرچه‌لاله‌دینی له پاش به‌جی ماون. میرعیززه‌دین بۆته سه‌ردار و که نه‌ویش له سه‌ر ترۆپکی داری ژبانوه که‌وتووه و سلار بۆته‌وه - چونکه میربرایمی کورې منداډا برووه و که‌لکی مه‌زنایه‌تی نه‌بووه - له سه‌ر په‌سندی سه‌رکۆماره‌کان، جه‌لاله‌دینی برای جیتی گرتۆته‌وه و هه‌تا نه‌ویش مرد میربرایم کورې عیززه‌دین په‌سیده‌ببوو؛ به‌مه‌زن هه‌لبۆتیا. نه‌ویش سه‌رده‌مایه‌ك مایه‌وه و به‌رهو نه‌مان بای دایه‌وه و میردیادین و میرشیخ نه‌حمه‌دی لى به‌جی ما. له‌سه‌ر نه‌سپارده‌ی باوك، میردیادین بوو به‌جینشین و هه‌شتا ساډ ژیا و زۆر به‌کامپه‌وایی فه‌رمانه‌وایی کرد. له‌دوای نه‌وه که شائیسماعیلی سه‌فه‌وی دیاره‌کری گرت، خان‌مه‌حمه‌دی نیستاجلووی له‌بری خۆی به‌سه‌روه دانابوو که ناگای لى بی. مه‌حمه‌دخان خۆی ده‌گه‌ل میردیادیندا رتيك خست و بیگیسی^۳ خانمی کچی لى خواست و به‌خزماپه‌تی میردیادین و به‌هاریکاری سوله‌یمانیه‌کان، خۆی زۆر به‌هیتز کرد و کارویاری باش ده‌رۆیسی. بۆ نسوونه: جارتيك عه‌لانه‌ده‌وله‌ی زولقه‌در - که میری میسرانی مه‌رغش بوو - به‌نیازی داگیر کردنی دیاره‌کر، ساروقپلانی برازای خۆی نارده‌سه‌ر مه‌حمه‌دخان و شه‌ریکی زۆر گرانیان له ناودا قه‌وما.

۱- فروره‌دین، خاکه‌لیتوه‌ی به‌هاره و مانگه‌کانی پاییز میته‌ر(ره‌زیر)، نابان (گه‌لارپیزان) و نازه‌ر (سه‌رماوه‌زن).

۲- ده‌پیتندا به‌ره‌ی مه‌روانی گوتووه و ناوی حاکیکی ناو مه‌روان نه‌هاتووه. هه‌ژار

۳- له‌ده‌سنوسیتکدا بیکیسیه؛ وادیاره‌ بیکه‌س خانم بوو. عمونی ویتشه‌ده‌چی به‌لکیس یان بیگیسی (بی‌که‌زی) بی.

دههۆل مات و کړ بوون له بهر تیک خوړین مه گیرانی شیرانه بو زگ درین
له هر لاره لاشه کورواو سهرپواو له هر شویتنی خوین هلدپه پرا به تاو

کوره کوره سولهیمانی -یان دیوانی سولهیمانی- لهو لیکدانه دا دادیان کرد و هر نه یاری هاته
بهریان، بهریادیان کرد و یادی جهنگی جهوتخوانی مازنده رانی پوسته می دهستان و دیوگورانی سامی
نریمان، له بهر هالاوی نهو شهره گرم و گوریهان توانوه و هر به نه فسانه مانوه.

نهو کورده گورد و نه بهردانه به هوی باهوی هم به برته زین و چوستی و داهوی دوژمن به زین و به
دهبانی تازه ساو و شیریه به ژهر ناودراویان، دریان به لهشکری دژدا و پلانی ساروقپلانیان هلدوه شاند
و گهله کز مه یان تیک گلاند و له بهر یه کیان هلدته کاند و له ژبیانیان داته کاندن و سهر کردهش سهری دهر
نه کرد و له مهیداندا له گه زیاندا و سهریان بری و زگیان دری و بیسری شهریان له میسک و دلی
سریهوه. خان محمدهد شاگهشکه بوو؛ زوری چاکه ده گهل میر وهوی سولهیمانی کرد و شانازی پیوه
ده کردن. میردیاین که مهیدانی زین و ژانی نه م جیهانه ی به جی هیشت، هیچ نیرینه ی جی نه هیشتن.
شیخ نه حمدهدی برای نۆ کوری بوون: شاه لهد بهگ، بهلول بهگ، عومرشابهگ، سۆسن، وهلیخان،
نه لوهند، خلیل، نه حمدهد و جیهانگیر. مهزنایه تبه که بو نهوان مایهوه.

لکی په کهم

فهرمانږه وایانی قولب و با تمان

خودانی نهم پروپه پراڼه چند جارانی له پیاوی باوهر پی کراو بیستوهه که میردیادین زور پیر و زه بون بپو؛ فرزندتیکي واشی نه بوو کاروباری دنیاداری بؤ هلسوورپینی و چا و چنؤکان وه پرینگینی. برازای بهرینگیان گرتوه و قرمی خویان خوش کردوه که له سرداری دهی کهن. میردیادین هانای وه بهر محمه مدخانی نیستاجلوو هیټاوه و نهویش له شکرې بؤ ناردوه و مام و برازا پیتک وه بون و تیک بهر بون و ههنگامه قومواوه. لهو شه پره به سامه دا، عومهرشابهگ و سؤسه ن و جیهانگیر بهگ کوژران و شاهه لد بهگی براگه وره - که هویټی پشیټیټی بوو - وهک چالوو خوی کووزوو کرد و زوو ده ریز بوو؛ خوی گه یانده نالی شام و لای شاکانی چه رکس دامه زرا. که قزلباش پاش شه پره که ی چالديران که وتبونونه کلکه له قی و ده ستیان له کوردستاندا شل بپوو، عدلی فیری ناویک - که پیاویکی سمرناسی هؤزی بییان و سرکرده ی ناغاگان بوو - قه لای میافارقینی گرت و پیاری ناره شام و له شاهه لد بهگی گپراهه که گیر نه بی و بیټه وه. شاهه لد بهگ به هه له داوان به ره و مائی باوان هاته وه و به کؤمه گی عدلی فیری و به پهنندی هؤزه کانی، مه زنايه تی گرته ده ست.

لهو هه له دا که ده ولته تی هه لپشکوتوی عوسمانی دیار به کر و کوردستانی وه بهر خؤدان، مه زنی ساسؤن - که دؤایه تی کؤنیان ده گه ل سوله یسمانیه کانداهه بوو - تیره ی خالیديان دنه دا که له میافارقین خؤ داگرن و لهو چاوه ش و جه ندرمانه ی که نرکیان له کوردستانه و به کاروانه پریدا دین و ده چن، چند که سیکیان لی بکوژن تا بهو فیټله شاهه له ده بهگی تپوه ده ن.

خالیدی نرکی خویان نه نجام داو کاره ساته که شیان دایه پاژ شاهه لد بهگ، میری میرانی دیار به کر. نهو خه به ره ی به پیچکی ته ختی شکؤدار و بهرزی سولتان راگه یاند و فهرمانی ده سته جی پره وای پادشابه له سردانی شاهه لد بهگ درا. میری میران ناردی و بر دیه دیوان و شاهه لد بهگ که

به کپوکی کاره‌کمی زانی، به هزار ناری عملی توانی خۆی پژگار کا و له ده‌ستیان پا‌کا و خۆ بگه‌یه‌نیتته قه‌لای قولپ.

ولاته‌که‌بیان کرده‌مولکی تاییه‌تی سولتان و گزیریان به سه‌روه دانان و شاه‌لهد به‌گیش به قه‌لای قولپ و زه‌ویه‌کانی ده‌ورویه‌ری ده‌ژیا و سیزده‌سالان هه‌روای رابوارد، هه‌تا مه‌رگ له دوا‌ی نارد و له ده‌ست میر و به‌گله‌ران و بوختان‌که‌رانی پژگار کرد و به خاکی سپارد.

شه‌ش کوری له پاش به‌جی مان: عملی به‌گ، میردیادین، وه‌لی‌خان به‌گ، جیهان‌گیر به‌گ، میریوسف و میرسوله‌یمان.

عملی به‌گ کوری شاه‌لهد به‌گ

له پاش بابی ماوه‌ی چل سالان قه‌لا و ناوچه‌ی قولپی له ده‌ستدا بوو. هه‌موو که‌س خۆشی ده‌ویست و نا‌کار و ره‌فتاری هه‌موو په‌سند بوون. کاتی له دنیا کۆچی کرد، دوو کوری به ناوی سولتان‌حوسین به‌گ و وه‌لی‌خان به‌گ له پاش مان.

سولتان‌حوسین به‌گ کوری عملی به‌گ

سالنی ۹۸۰ ک (۱۵۷۲ ز) له سه‌ر فه‌رمانی له‌به‌ر دلانی سولتان‌سه‌لیم خان بوو به‌جی‌گری بابی. سالنی ۹۹۳ ک (۱۵۸۵ ز) که سولتان مرادی خوا‌به‌خشیو له‌شکری شکان‌نه‌دیوی به‌سه‌رداری عوسمان پاشای گه‌وره‌وه‌زیر ناره‌سه‌ر نازربایجان، سولتان‌حوسین به‌گ له سه‌عدابادی نزیک به‌ته‌وریز، قزلباشان شه‌هیدیان کرد. شه‌ش کوری بی باب مانه‌وه: قلیج به‌گ، سه‌یدنه‌حمه‌د، زه‌ینه‌ل به‌گ، زا‌هید به‌گ، حه‌یده‌ر به‌گ و قاسم.

سه‌یدنه‌حمه‌د کاتی بایبان کوشت، قزلباشان گرتیان و زنجیریان کرد و دوو سالان له قه‌لای قه‌هقه‌ه‌دا به‌ندیان کرد و له دوا‌ییدا به‌کۆمه‌کی هیندیک ناغایان به‌ردرا و هاته‌وه ولات. له دیوانی سولتان مراده‌وه مه‌زنایه‌تی به‌زه‌ینه‌ل به‌گ درابوو. قلیج به‌گ — که به‌ته‌مه‌ن له‌و زیاتر و به‌ناوه‌ز له‌و که‌متر بوو — به‌کۆمه‌گی محمه‌د به‌گی چه‌زۆ میسرایه‌تی خسته سه‌ر ناوی خۆی و له‌سه‌ر مه‌زنایه‌تی ده‌گه‌ل زه‌ینه‌ل به‌گدا کردیه هه‌را و دوژمنایه‌تی و هه‌لسور و داسوپنکی بی‌سوودی کرد و

هر لئو سردوبه‌ندانهدا - له‌سەر تووشی و به‌دفری خۆی - به‌دهستی خزم و هۆزه‌کانی به‌کوشت چوو.

سەید ئەحمەد بەگ کوری سولتان هوسین

کە قزلباشان بەرە‌لایان کرد، له‌نەرزه‌ڕۆمی چاوی به‌فهرهاد پاشای سەردار کهوت و به‌لگهی دڵسۆزی و گیانبازی خۆی خسته‌به‌ر چاو و خزمه‌ته‌کانی له‌بەردەمی دیوان دانا. له‌بەزه‌یی بی‌پران‌هوه‌ی پادشاهه، سەرداری به‌کار و له‌بار، فرمانی قوڵپ و باتمانی پی‌به‌خشی.

زۆری نه‌برد که هۆزی بسیان، به‌هلل به‌گی خالیان کوشت و نه‌وسا بی‌به‌ره‌تست بوو به‌فرمان‌په‌وای سەربه‌خۆی نه‌وی. به‌لام له‌پاش چه‌ند سالتیک، میسری میسرانی دیار‌سه‌کری له‌خۆی په‌نجاند و له‌ناستانه‌ی پادشاهه‌ میسرایه‌تی قوڵپ درا به‌کابرایه‌کی عوسمانی نه‌ویش به‌ده‌رکراوی - به‌نیازی دادخوازی - رووی کرده‌ناستانه‌ی سولتان و سالی ۱۰۰۳ ک. (۱۵۹۴ ز) گه‌یشته‌ناستانه‌ی گۆرستانی نه‌سته‌مبول. سەرله‌نوی قوڵپیان دایه‌وه به‌زه‌ینه‌ل به‌گی برای و نیستا که میژووی کۆچی هه‌زار و پینجه‌به‌سەر قوڵپ راده‌گا.

لکی دووہم

فہرمانرہوایانی میافارقین

نہو میرانہش ہر دہچنہوہ سہر میرشیخنہحمہد کوری میرعیززہدین و دہگہل میرہکانی قولپدا پسمامن۔ یہکہم فہرمانرہوایان بہہلول بہگ، کوری نہلوند بہگ، کوری شیخنہحمہدہ۔ بہہلول بہگ پیاونیکی دہسکہرہوہ و کارامہ و دلآوا بووہ۔ دہپیشدا خوی و عومہرشاہہگی برای لہ لای نہسکہندہر پاشای میری میرانی دیارہکر بوون۔ نہسکہندہر پاشالہسہر فہرمانی کاریگہر ہیرشی بردهسہر جوازر^۱ و قہلایہکی تیندا نیجادی کرد و ناوی لیتنا نہسکہندہریہ و بہہلول بہگی کردہدژدار و ناوچہکہی بہ سنجحق پی^۲ بہخشی؛ زوری خزمہت بہ دہولت کرد و جہوہری لہ خو نیشان داو میری میرانی دیارہکر و میر ومہزنانی کوردستان بوی تیکہوتن و بوی ویکہوتن و تکانامہیان بو نووسی کہہ بہشیکی لہ میراتی باب و کالان بدریتتہوہ و پہوانہی ناستانہی پیروزہ ہیلاانہ و بارہگای شاہانہی سولتان سلیمخان کرد۔ لہ ناوی ویدانہوی بی^۳کہمایہسی پادشاہانہوہ، ناوچہی میافارقین و ہدرچی سہریہویہ لہ قولپ جوی^۴ کرایہوہ و بہ ناوی مولکایہتی تہرخانہوہ پییان بہخشی۔ ہدروہا بہ فہرمانی بہرز دہرچوو، باج و پیتاکی ہوزہکانی بسیان و بوجیان و زیلان - کہ وہختی خوی لہ شاوہلد بہگ سیتراہوون و وہسہر مولکی تایبہتی سولتان خرابوون - بہہلول بہگ کوی بکاتہوہ و سال^۵ بہ سال^۶ بیخاتہ ناو خہزینہی دیارہکرہوہ۔ چہند سالتیک بہو ناوایہ گوزہرا؛ کۆچ و کۆچار بہرہو ولاتی عہجہم دہستی پی^۷ کرد۔ ہوزہکانی سولہیمانہی لہ چنگ زورکاری و نالہباری دہسلاتداران ولاتیان جی^۸ دہہیشت و دہچونہ نہو مہلبہندانہ کہ قزلباشیان لی^۹ دہرکراہوو۔ بہ پاسہوان دادہمہزران و دہکرانہ نالای بیگی و سنجحق و زہعامہتیان دہدانی؛ ہمر نہوہندہکہ لہ پاریزہرانی پبارین۔ ہوزہکانی بہر پہلی بہہلول بہگیش کہ ہہستیان بہم باس و خواسہ کرد، گوئیسان لہ کلاو دہریہراند و قوشقی و

۱- لہ دہستہنووسینکدا «جواز» نووسراوہ۔ پہنگہ قہلای عادل جہواز پی^{۱۰}۔ عہونی

کورپه گوی بیوون و خویان له پیتاک ده‌بارد و کلکیان پی هه‌لده‌په‌سارد. تنانته کارایه‌کی بیسانی - که ناوی شاسوار بوو - خوی کرده‌میرلیوای قه‌لای بایه‌زید و هه‌زار مالتیکی سلیمانی^۱ و کوردی‌تری له خۆ کۆ کرده‌وه و لاتیان چه‌قاند که به نامان و زامان پوله‌سوتاوینک چیه پیتاک ناده‌ین. به‌هلول به‌گ حوکی وه‌رگرت که بچی نهو باجانه کۆ کاته‌وه و مال و مالاته‌کانیش بو میافارقین بیتیتسه‌وه. لهو چونه‌یدا تووشی شهرهات و ده‌گه‌ل شاسواردا ملیان ده‌بر ملی یه‌ک نا و له شه‌ردا به‌هلول به‌گی کلۆل شه‌هید کرا و پینج کورپی له پاش به‌جی مان: میرخان، عومر به‌گ، مه‌حمود به‌گ، محمه‌د و عوسمان.

میرخان کورپی به‌هلول به‌گ

له پاش کوژرانی بابی، کاره‌که‌ی نه‌ویان پی سپارد. چند سالتیک به‌ سه‌ردا رابرد؛ هۆزه‌کانی به‌رده‌ستی کاری زۆر ناشایستیان ده‌کرد و خه‌لک له ده‌ستدریژی و زۆرکاریان وه‌زاله‌هاتبوون. دادیان له ده‌ست برده‌به‌ر باره‌گای پادشای دادپه‌نا و فه‌رمانی کوژرانی میرخان و تیره‌کانی بیسان و بو‌جیان و هه‌مسو خرابه‌کاریکی سه‌ریه‌وان، بو محمه‌د پاشای میری میرانی دیاربه‌کر هات. محمه‌د پاشامیرخانی هیتنا دیوانی دیاربه‌کر و به‌ فه‌رمانی سولتان کوشتی.

عومر به‌گ کورپی به‌هلول به‌گ

له پاش کوشتنی برای، میافارقینیان به‌و سپارد. ده‌بویه سالتی چوار خه‌روار^۲ زیتر بو خه‌زینهی دیاربه‌کر کۆ کاته‌وه. نه‌رکی خۆی به‌ نه‌نجام نه‌گه‌یاند و نه‌و دراوه‌ی بو هه‌لته‌سوویا. له‌سه‌ر پینشیری میری میرانی دیاربه‌کر و ده‌فته‌رداره‌که‌ی، میرایه‌تی کورده‌کان و پی پاگه‌یشتنی میافارقین له دیوانی پادشای ده‌ولته‌په‌نای به‌ شه‌وکت و شان، سولتان‌محمه‌د خانه‌وه، به‌ برام به‌گ ناقساق^۳ کورپی جیهانگیر درا. عومر به‌گ ده‌پیشدا په‌نای به‌ فه‌رمانه‌وای بدلیس برد و خه‌ریک بوو دراوه‌که‌ی ده‌ولته‌ په‌یدا کا؛ به‌لام شتیکی وای به‌ ده‌مه‌وه نه‌چوو. نه‌مجار گه‌لیکی خۆری و تۆری له خۆ هالاند

۱- له دوو ده‌سنووسدا بیسانی له باتی سوله‌یمانی نووسراوه و بیسانیه‌که راسته. عه‌ونی

۲- محمه‌دعه‌لی عه‌ونی نهم خه‌رواره‌ی به‌ کیسه مانا کردوه. هه‌زار

۳- له دوو ده‌سنووسدا ناقساق. عه‌ونی

و له ناوچه کانی مووش و خه نس و مه لازگردا خۆی کرده چه ته و پرتگری ده کرد. له نیتوان هه زۆ و باتماندا چهند جارێک کاروان و هاتوچۆکه ری پرووت کردوون و چهند موسولمانتیکیشی کوشتوون. عه لی به گ میرلیوای خه نس و محهمه د به گی مه زنی هه زۆ چوونه سه ری و برازابه کی و هیندیك له هاوکارانیان کوشت و هه رچی بوویان به تالانیان هینا و بو خۆشی به هه زار جیره بابه و چه رمه سه ری خۆی ده رباز کرد. نه گه رچی ناوی میرایه تی له سه ره، به لام دز و سیرمه خۆره و ناتوانی له هه یچ کوی بحاوتیه وه.

به‌ئشی نوووم له رووبه‌ری سینه‌م

ئه‌ریش دوازه‌به‌نده^۱

به‌ندی یه‌که‌م

فه‌رمانه‌روایانی سۆران

نیچیسروانی له‌بارزان و پازه‌وانی رازی به‌رز و بی‌پیتیلکه‌می تیشه‌شاخی لوس و هه‌لجوری میژووی دوور و بی‌سنووری کورده‌واری، به‌له‌باری بزمان چوونه‌دور پنچک و ناوده‌وه‌ن و به‌به‌نده‌نان هه‌لگه‌پراون و ورد گه‌پراون و چند به‌رداوبه‌ردیان کردووه و زه‌رد و هه‌ردیان پشکنیه‌وه و زۆر و زه‌وه‌ندیان ئۆپیه‌وه و گه‌لیک قۆناغیان گۆپیه‌وه و له‌لامی زۆران لایان داوه و به‌ره‌و سۆران روویان ناوه و په‌سه‌نیان خستۆته‌داو و ئاویان له‌به‌ر پاناوین که‌زنجیره‌می بنه‌چه‌که‌می خانه‌دانی میسری سۆران، ده‌گاته‌سه‌ر که‌ئۆس^۲ ناویک که‌عه‌ره‌بی به‌غدا سووه! له‌گه‌ردانی گیتۆگه‌ری گه‌ردوونی چه‌په‌گه‌رده‌وه و لا‌تسی خۆی جی‌هیتشووه و گه‌ردی ده‌ردی لی‌نیششووه و ئاواره‌بوونی چیششووه و به‌ره‌و ئه‌وان(?)^۳ - که‌سه‌ر به‌

۱- له‌دوو دسنووسدا ۱۰ به‌نده‌و به‌ندی ۱۱ و ۱۲ نیه. عه‌ونی

۲- ده‌بی که‌ئۆس نازناوی میسریکی ددان‌که‌لی ماله‌میرانی له‌میژینه‌ی په‌واندز بووی. ئیسماعیلی مه‌لاحوسین له‌تاریخی ئه‌رده‌لاندا ده‌لی: سورخاب به‌گی ئه‌رده‌لان بارامی کورپی خۆی به‌سه‌ر نامیدیسه‌وه دانابوو؛ که‌تستاش نه‌وه‌کانی فه‌رمانه‌روای په‌واندز و کۆ و هه‌ریرتین. کتیبی الاربعه‌قرون الاخیره‌للعرّاق له‌په‌راوتیزی رووبه‌ر ۱۴۸ دا ده‌لی: «سورخاب کورپی خۆی کرده‌حاکمی په‌واندز و ئه‌و بنه‌ماله‌سیسه‌د ساڵ هه‌ر مان».

۳- ئه‌وان، له‌ولا‌تسی سۆران نیه. هه‌ر په‌وانه‌گۆراوه و «ئه» له‌جیتی «ر» داندراره. «دز» قه‌لایه. په‌واندز: قه‌لای په‌وان. په‌واندز ناویکی تازه‌یه و ته‌مه‌نی ناگه‌رپه‌ته‌وه بۆ پیتش هه‌زاری کۆچی. په‌وان په‌نگه‌له‌په‌وانده‌وه هاتیبی به‌ناوی نه‌و شاره‌وه که‌په‌وانده‌ی گه‌وره‌بنیاتی ناوه و به‌گفتی معجم‌البلدان به‌ئیه‌الته‌می مووسل ناسراوه. نه‌وسا ده‌بیته ←

ناوچەى سۆرانە- رۆيشتووه و لە گوندى ھەوديان^۱ دانىشتووه و بۆتە شوانى گوندیەکان و ددانى پيشەھەى نەبوون و بەو بۆنەھە چونکە بە زاراھەى ئەوان بە پياوى کەل دەلێن کەلۆس، ناوى پيشووى لادراوه و ھەر بە کەلۆس ناو براوه. کەلۆسى شوان سى کورپى بوون: عيسا و ئىبراھىم و شىخ و ھيس^۲. عيسا کورپىکى ھيژا و ھەلکەوتە و بەرچاوتير و نيرەپياو و دلآوا و مەشرەفخۆش بوو؛ ھەر چيەكى لە شەرتە شوانیەکەى دەست کەوتووه، دەرخواردى کورپوکالى ھەرزەکار و دەمپرووتى گوندى داوھ و بە جوانمىترى، چاوبەرەژيرى کردوون و ھۆگرى بوون و لە فەرمانى دەرئەچوون.

ھەر لەو سەرووبەندانەشدا دوژمنىکى زۆر زەرندە پرووى کردۆتە ئەو مەلەبەندەو فەرمانپەرھەوى و لاوتە کە خۆى بۆ شەرى ئەو ساز داوھ.

مىرمنداڵە و کورپوکالى دەورى عيسا - ھەر بۆ گائتە- ناوى مىريان لە عيسا ناوھ و کەوتوونە شوينى و پرويان کردۆتە لای بالەکان^۳ خەلکى ئەوتيش سەر و سىماى ميرعيسايان بەسام ديوھ و زۆريان بە دلەوھ نووساوھ و بە مەرد و پەنديان ناسيوھ و ئەوانيش بپياريان داوھ کە ئيتەر لەمە بە داوھ ميرعيسا مىرى پاستى بى و لە راست فەرمانى مل کەچ بن و چى گوت لە گفتى دەرئەچن.

بەم جۆرە خەلکىکى زۆرى پتوھ ھەلئيشت و ھيژ و پيژىکى بيتادى پيدا کرد و پەوانەى قەلای ئەوان[پەوان] بوون و دەوريان ليدا. دەوروبەرى دژەکە لە کەژەکە، کەفر و بەرى سۆرى زۆر بوون. عيسا و دەوروبەرەکانى لە ناو ئەو بەردەسورائە دامەزرا بوون و ھيئەد چاوسوور و غللوور و لەسەر شەپرکردن سوور بوون، نەترەى دژدارانيان برد و بە کۆمەلەى بەردەسۆران ناويان دەرکرد. بەردەسۆران لە ناو دەماندا زۆر بووھ و وردە وردە کە ھاوتيراوھ و بيژەى سۆران تاق بۆتەوھ و بەو مائەمىرە

→ قەلای پراوھند. عەونى

ويتشەچى دزى پەوان بى. پۆ، چۆمە و دز، دژە. واتا قەلای چۆمان. ھەژار

۱- گوندیکە لە دەکیلۆمىترى باکوورى رۆژاواى پەواندز و بە قەد کيتوى بالەکیانەوھى و لە پيشدا ناوى ھەفتخان بووھ و ھاوھنى الاعشى لە مسالك الابصاروھ بە ناوى خەفتيانى راگوتتووه. جەمىل

۲- ئەمىنزەكى و حوسين حوزنى بە «شىخ ئىدرىس»يان نووسيوھ. جەمىل

۳- گوندیکى قەواغايە و نزيکەى ۷ کیلۆمىترى باکوورى پەواندز و لە سەر لکيتى زنى گەورە ھەلکەوتووه. ھۆزى

گەورەى بالەکى - کە ۶۰ گوندیکيان داگرتووه- ئەو ناوھيان وەرگرتووه. جەمىل

سەرکردەھەكى لەشکرى گەزەنەفۆن ناوى «بالک» بووھ. ھەژار

سهرته‌نجام عیسا قه‌لای گرت و وهک عیسا‌ی مریمه، به هالای به ودمی ده‌می، ته‌می ماته‌می له بهر خه‌مباران ره‌واند و دهرد و سته‌می له سهر تارانندن. ته‌ستیره‌ی به‌ختی له ناسۆی هاتدا تیشکی دایه‌وه و ده‌م له شوین ده‌م و کات لجه‌م کاتا ده‌گه‌شایه‌وه. به مشوورخۆزی و زانایی زۆری، ماوه‌یه‌کی زۆر به کامه‌رانی و خۆشگوزه‌رانی، چاویری و شوانی گه‌لی دل‌سۆزی کرد و که پۆزی بپرا و گۆچانی ناکامی له گهردن هالا و له سهر ته‌ختی ره‌وانه‌وه هاته سهر ته‌خته‌ی داریه‌ست و ره‌وانه‌ی گۆرستان کرا، زۆر ناوی چاکه و تاکه کوپتیکی له پاش به‌جی ما.

شاعه‌لی به‌گ

له پاش بابی کرا به میر وله سهر ته‌ختی فه‌رمانه‌ره‌وایی جیگیسر بوو. کاتی که مهرگ هاته سهردانی و له ژییانی زویرکرد، چوار کوپی به‌ناوی عیسا و میریداغ و میرحوسین و میرسه‌یدی^۲ له پاش به‌جی‌مان. باوک ههر به زیندی سه‌ری ولاته‌که‌ی له ناو کوپه‌کانی دابه‌ش کرد؛ تا له دوا‌ی شه‌و پیله به یه‌کتری نه‌گرن. ناوچه‌ی حه‌ریری - که پاته‌خت بوو - به میرعیسا به‌خشی^۳ و له ده‌ورانی ده‌سته‌لاتیدا

۱- وشه‌ی «سنگ سرخ» لام وا نیه به‌ردی سوور بی. ناوی ولاتی سۆزان له کتیبی مسالک‌الابصاردا هاتوه؛ که دوو سه‌ده به‌رله‌و رۆژگاره نووسراوه. پیم وایه سنگ سووره و له سۆنگه‌ی سینه‌به‌ندی سووره‌وه شه‌و ناوه پسکابی. فریدریک میلنگن سه‌ده‌یه‌ک له‌مه‌به‌ر به کوردستاندا گه‌راوه و سه‌فه‌رنامه‌یه‌کی به ناوی ژییانی سه‌ره‌تایی ناو کوردان نووسیوه. ده‌وتیدا ده‌لی: کورد په‌نگی سووری گه‌لیک خۆش ده‌وی. هه‌تا کوردیک ده‌بینم باسه‌که‌ی ناو کتیبی گه‌زه‌نه‌فۆنی سه‌رکرده‌ی یۆنانیم بیه‌ر ده‌خاته‌وه که په‌سنی جلکه سووره‌کانیان ده‌دا... هتد. وا دیاره سنگی کورد له کن فارسان بۆته سه‌نگ. جه‌میل

۲- نه‌مین زه‌کی ده‌لی: له کتیبی کوردلردا میرعه‌لی نووسراوه. حوسین حوزنی ده‌لی: ناوی میرسه‌یدی عه‌لی بسوه و په‌نگه شه‌مه راست بی. جه‌میل

۳- نه‌مین زه‌کی و حوسین حوزنی ده‌لین: «شاعه‌لی به‌گ ده‌گه‌لتیدا چۆته حه‌ریر» به‌لام باسی به‌شی سی کوپه‌کانی‌تریان نه‌کردوه. زۆر ویده‌چی میریداغ له باله‌کیان و میرحوسین له ره‌واندن و میرسه‌یدی عه‌لی له شه‌قلاره دامه‌زیترابن.

ده گهَل پیریداغی فرمانرِه‌وای باباندا بوو به شهریان و له مهیداندا کوژرا.^۱

پیریداغ^۲ کوری شاعلی بهگ

له پاش بابی به سهر به شه‌که‌ی خۆی راده‌گه‌یشت و سۆماقلق^۳ (سۆما)شی له هۆزی نیلخاسی^۴ سهر به قزلباش رزگار کرد و خستیه بهر دهستی خۆیه‌وه و چهند سائیک فرمانرِه‌وایی تیدا کرد و نه‌مجار مالاوایی له زیان کرد و دوو کوری له پاش به‌جی مان: میرسه‌یفه‌دین و میرحوسین.

میرسه‌یفه‌دین

بوو به جینشینی بابی. به‌لام زۆری نه‌خایاند که پیمیردی خودا به‌ره‌و گۆرستانی شاند و شوینه‌که‌ی بۆ برای به‌جی ما.^۵

میرحوسین

له جینگه‌ی میرسه‌یفه‌دینی برای کرا به میر وهیشتا ده‌سته‌جلکی له میرایه‌تی‌دا نه‌دریبو که خوا پۆزی له سهر دنیا بری و نه‌ویش هه‌وت کوری هه‌بوون، گه‌وره‌که‌یان ناوی میرسه‌یفه‌دین بوو؛ نه‌و له جینگه‌ی بابی کرا به جینشین و سۆماشی وه‌ک باب و باپیرانی خسته به‌رچنگه‌وه.^۶

میرسه‌یدی کوری شاعلی بهگ

نه‌گه‌رچی کوری گچکه‌ی شاعلی بهگ بوو، به‌لام به پایه و ناویانگ زۆر گه‌وره بوو. بۆ نان بدهیی و

۱- حوسین حوزنیش هه‌روا ده‌لی؟ به‌لام نه‌میس زه‌کی ده‌لی میریداغی برای کوشتویه. پیم وایه به‌هه‌له چوه. جه‌میل

۲- له دوو ده‌سنووسدا میریداغه. عه‌ونی دانهر له باسی شاعلی به‌گیشدا میریداغی گوتوه. هه‌زار

۳- له دوو ده‌سنووسدا سوماقلو. عه‌ونی حوسین حوزنی به سۆمای نووسیوه؛ رهنه‌گه سیماقولی بی که گوندیکه

سهریه‌کۆیه. جه‌میل سۆما ناوچه‌یه‌کی به‌رفره‌وانه و له کوردستانی به‌رده‌ستی نیرانه و سهر به نه‌ستانی ورمی‌یه. هه‌زار

۴- رهنه‌گه له هۆزه‌کانی قزلباش بووی، پیریداغ راوی نان و ده‌ورمیی په‌ستاوتن. جه‌میل

۵- حوزنی ده‌لی: له پاش مهرگی سه‌یفه‌دین، هۆزی نیلخاس سۆمایان گرتوه. جه‌میل

۶- حوسین حوزنی ده‌لی: که سۆمای له نیلخاسان ساندوه، دواویی نیلخاسانیشی برانده‌وه. جه‌میل

به خشین، وک دهریای بی که نار و ابوو. ناوازی دلاوایی به دنیا دا گه پرابوو؛ له مهیدانی مهرداندا، له روی هیرش بهراند، بهرانبهر به هزاران بوو؛ کوتائی مهردازایی به بهژنی شو پرابوو. له پاش نهمانی بابی له شهقباد^۱ داده نیشست. تۆلئی کوژرانی میرعیسای برای له پیریداغی بابان ساندوهه و به گژی دا هات و پیریداغی کوشت و داخی خۆی پی رشت و ناوچهی براشی ده گه گن بهشی خۆی تیکه گن کردهه و له سهر مهلبهندی سۆزان و ناوچهکانی سهر بهوی، زۆر به سهر بهستی و نازاد و نازا فرمانپرهوایی ده کرد و له سهرته نجامدا که له بهر مهرگ بهزی و خزیه گۆپری بهرته نگهوه، سی کورپی به ناوی میرسه یفه دین و میرعیزه دین شیر و سوله ییمان له دوو به جی مان.^۲ میرسه یفه دین له هه پهرتی جوانی و جهنگی به هاری ژیانیدا له سهر نهسپ پهری و په ریوهی شو دنیا بوو.^۳

میرعیزه دین شیر

میری ههولیری بوو. سالی ۹۴۱.ک (۱۵۳۴.ز) که سولتان سوله ییمان خان نارامیگی بهغدای گرت، زستانه کهی له ههولیر گوزهراند.^۴ لهو بهینه دا عیززه دین شیر هیئندیک کاری نارهوای دهریارهی

- ۱- شهقلاوه کورنه و مسالک الابصار باسی ده کا. پهنگه ناوه که له شهقل (دار) و (ناو) پهیدا بسویی؟ که ده لئین شاقولیاوایه به لامهوه دوره؛ چونکه شاقولی بهگ له دواپی دا له سهری بووه. جه میل
- ۲- حوزنی موکورانی ده لی: میرسهیدی دهوری قه لای ههولیری داو قزلباش چیرقه لایان کرد و به ده ستیانه وه نه ده دا، دهوره دان شهش مانگی خایاند. میر له خوار قه لاره مزگه وتیکی گه وهی دروست کرد و گه لیک کی کورد هیتان و فرمانی داکه خانوان دروست کهن. بهم کاره شارۆکه یه که بهرهم هات.
- ۳- حوزنی ده لی: سی مانگ میریوه؛ له سهر سواریموه هه لئیراوه و دهسته و له جی مردووه. جه میل
- ۴- حوسین حوزنی ده لی: سولتان سوله ییمانی قانونی له سهری ته ورژی تی شکابوو. خۆی له سهرمای زستانی ته ورژی دزیه وه؛ هاته گهر میان و له ههولیر دابهزی. عیززه دین پیشوازی شایانی لیکر و هه موو زستانه که میوانداری زۆریاشی لیکر؛ به لام سولتان سوله ییمان چونکه زۆر خویری و نامهرد بوو، سزای سنماری داوه. سهرۆک هۆزی دنه ده دان له میر هه لگه رینه وه و پیاهه کانی خۆی فیز ده کرد نااوه بنینه وه و بهم ناوایه پلانی بز ریکخست و له شهوئیکدا بردییه مۆلگهی شاهانه و به نهیخی خنکاندیان. نه سجار به شیر بهریوونه دۆستانی و گه لیک سهرکۆمار و سهرناسی شار و مه لای مه زنیان کوشت. گهنجینه می ریشی تالان کرد و ههرچی بهر په لی کهوت بردی. جه میل

نۆکه‌رانی ناستانه‌ی به‌ری سولتان کرد و بۆ کوشتنی فرمانی بی‌وچان درا و کوشتیان!^۱
 هه‌ولیریش درا به حوسین به‌گی داسنی، که له ماله میره‌کانی یه‌زیدی بوو. له پاش کوژرانی
 عیززه‌دین شیر، سوله‌یمانی براشی خێر و خۆشی له دنیا نه‌دی و له پاش ماوه‌یه‌کی کهم پتی نه‌مانی
 به‌دی کرد و بوو به گۆرئشین و سۆ کۆپی به ناوی قولی به‌گ و میرعیسا و میرسه‌یفه‌دین له
 سه‌رزه‌مین به‌جی هیتشت. سولتان سوله‌یمان‌خان هه‌موو ولاتی سۆرانی وه‌سه‌ر هه‌ولیر خست و کردیه
 به‌خشش بۆ حوسین به‌گی داسنی. نیتتر هوکمداری سۆران به یه‌که‌جاره‌کی له ده‌ست خاوه‌نانی هاته‌ ده‌ر
 و بیانی بی‌پاده‌گه‌یشت!

میرسه‌یفه‌دین

کۆپی میرحوسین کۆپی پیریداغ

وه‌ک له‌مه‌وسه‌ر که‌له‌به‌ری ته‌رپه‌زنی قه‌له‌مه‌که‌مان ده‌لانیدی، میرسه‌یفه‌دین سوماقلق[سۆما]ی
 وه‌کووو باب و کالان له ده‌ستا بوو. له‌وان سه‌رده‌ماندا که هه‌موو خاکی سۆران له لایه‌ن
 پادشاهی خه‌زاکه‌روه به حوسین به‌گی داسنی به‌خه‌شرا^۲، چهند جارێک له نیوان میرسه‌یفه‌دین
 و حوسین به‌گدا شه‌ر و لیکدان پوی داو له نه‌نجامدا سه‌یفه‌دین خۆی له به‌ر یه‌زیده‌کان
 نه‌گرت^۳ و په‌نای به‌ بێگه‌ به‌گی حاکمی نه‌رده‌لان برد. بێگه‌ به‌گ له ترسی تووچه‌ بوون و پروو

- ۱- حوزنی ده‌لی: میر عیززه‌دین کۆپی پاوئۆکه‌رانی له مه‌لاچاکه‌کان پێک هینابوو؛ به‌ بی‌ پرسی نه‌وان هه‌یج کاری
 نه‌نجام نه‌ده‌دا. زۆریشی ناسه‌واری باش به‌جی هیتشت. بۆ نه‌مونه: گومبه‌زی یونس پێغه‌مه‌ری له مووسل^۱ نوی
 کرده‌وه و زۆری دووکان و زه‌وی‌وزاری ده‌م ده‌جله ده‌قه‌به‌ل کرد. له پۆژه‌ه‌لاتی هه‌ولیر دوو مزگه‌وت و میوان‌خانه‌یه‌کی
 دروست کرد و مه‌وقوفه‌ی زۆری بۆ برپێنه‌وه. شاری که‌رکوکی قه‌وغاخر کرد و ده‌شته‌کیه‌کانی له شار داده‌مه‌زراندن؛
 سۆ مزگه‌وت و فێرگه‌یه‌کی زانستی لێ بنیات نا. مه‌درسه‌ی سۆرانی - که له که‌رکوکه - له‌وانه‌یه‌ هی نه‌وی. جه‌میل
- ۲- حوسین حوزنی ده‌لی: که سولتان سوله‌یمان هه‌ولیری دابه‌ حوسین به‌گی یه‌زیدی، خه‌لک پێیان خۆش نه‌بوو؛ چونکه
 له زید و دینیان بێگانه‌ بوو. سه‌ره‌رای شه‌وش زۆر زالم بوو. تێکرا گلی‌نامه‌یه‌کیان نووسی و به‌ چهند پیاویکی گه‌وره‌دا
 بۆیان نارد. دوو له‌وانه: مه‌ولانا شیخ شه‌ره‌ف‌دینی نه‌خشبه‌ندی و مه‌ولانا سه‌یفه‌دینی سه‌هره‌وردی بوون؛ که نه‌وانه
 شیخی ته‌ریقه‌ت بوون. هه‌روه‌ها چوار مه‌لای گه‌وره‌شیان ده‌گه‌ل بوو. فرمانی‌دا هه‌موویان کوشتن! جه‌میل
- ۳- حوزنی ده‌لی: هۆی شه‌ره‌که شه‌وه‌ بوو؛ خه‌لکی سۆران له چنگ کابرای یه‌زیدی وه‌زاله‌ هاتبوون. ده‌سته‌ودامینی ←

لیوهرگیتانی سولتان، نه پرووی پيدا و نه یاریده‌دا. میرسه‌یفه‌دین به دل‌ساردی گه‌پاوه و هاتمه‌ه سۆزان و کۆمه‌لئیکی له خه‌لکی شه‌واوه له خۆ هالا‌ند و هه‌لیکوتا سه‌ر دوژمن و دژی هه‌ولئیری داگیر کرد.

په‌راندنی شه‌وه‌مه‌ره و سه‌رکه‌وتنی واسه‌مه‌ره، هومئیدی وه‌بره‌ه خسته‌وه و هه‌موو هۆز و تیره‌ی سۆزان به‌ تئیکرایی بووژانه‌وه و هه‌رووژان و هاتنه‌ به‌ر ئالای میری خۆیانه‌وه. چون سه‌رده‌مه‌یک شه‌بووموسلیم له ژیر درۆشمی عه‌بباسیان خزمی یه‌زیدی قه‌ر کردن، میرسه‌یفه‌دین هه‌ر به‌و نیازه‌ به‌ره‌ه یه‌زیدی‌ه‌کان بزووت. حوسین به‌گ به‌ له‌شکری یه‌زیدی‌ه‌وه پئیشی پئ‌گرت و شه‌پئیکی زۆر خه‌ست و خۆیناوی له‌ ناو سۆزانی و یه‌زیدی پرووی داو نه‌مه‌جاره یه‌زیدی شکان و له‌وه شه‌په‌دا پئئنه‌سه‌د پیاوی سه‌رناسی داسنی کوژرا و به‌ره‌ی حوسین سه‌رکه‌وت! تالان و مال و شه‌مه‌کی زۆر و زه‌وه‌ند وه‌گیر لاوانی سۆزانی و وه‌چه‌نگ میرسه‌یفه‌دین که‌وت و میرسه‌یفه‌دین بۆوه به‌ میری سه‌ریه‌خۆی سۆزان. میره‌حوسینی داسنی چه‌ند جارپئیکی تر شه‌ل و شه‌کسته و گه‌جه‌ر گوجه‌ری یه‌زیدیانی کۆ کرده‌وه و شه‌پری خۆدپئینی نایه‌وه و هه‌موو جاریش له‌شکه‌ه‌کی ده‌شکایه‌وه و جار له‌ جار پتر ده‌پووچایه‌وه و سه‌رکه‌وتن چوو‌بووه لای سه‌یفه‌دین و داسی داسنیان نه‌یده‌په‌ری. حوسین به‌گی داسنی که‌ تئئگه‌یشت ئاسنی سارد کوتانه و ته‌نگانه‌ی بی‌ده‌ره‌تانه، به‌ بۆدراوی و سه‌رشۆری به‌ره‌ه پاش گه‌پایه‌وه. کاتئ باس‌و‌خواسی شه‌و شکان و پاوانانه‌ گه‌یشته‌ ناستانه و بو‌به‌ مقۆمقۆ، ناریدیان حوسین به‌گیان برده‌نه‌سته‌نبوو‌ل و فه‌رمانی له‌ سه‌ردانی له‌ سولتانه‌وه بۆ ده‌رچوو‌ه به‌ هه‌زار ته‌شکنجه و نازاردانه‌وه کوشتیان.

که‌سئ هاوکاری زۆرداران بو‌و پئیشه‌ی ده‌سی زۆردار به‌ بیور دای له‌ پئیشه‌ی
که‌ تاژی پایی پئ‌ نه‌کرا و شه‌که‌ت بو‌و له‌ لای پاوکهر له‌ ژیردارا سه‌که‌ت بو‌و
که‌ویک هاوخۆینی خۆی بئئئته‌ سه‌ر داو نه‌ دووره‌ خۆی، خۆی لئینی به‌ شۆریاو

→ میر بوون که شه‌وه‌دۆلپایه‌یان له‌ کۆل کاته‌وه. هئرش برده‌سه‌ر و له‌ ده‌شتی هه‌ریر پئئکا هاتن و له‌شکری حوسین به‌گ هه‌لات و دایه‌ چیا و چوه‌ ناو قه‌لای هه‌ریره‌وه و ناردی که له‌شکری بۆی. به‌ فه‌رمانی سولتان له‌شکری موسلی بۆ هات و به‌ گۆ به‌کدا هاتنه‌وه و نه‌وجار میرسه‌یفه‌دین شکا. جه‌میل

سولتانی خدزاکهر فەرمانی به سولتان حوسیتنی فەرمانرہوای نامیدی داکه هموو میرهکانی کوردستان دهگهگه خۆ بهرئ و بچنه سهر میرسهیفه‌دین و خاکی سۆزانی له دهست ده‌رینن. به‌لام شهو هزار زیلهش هه‌رچی کردیان و کراندیان و مریان و مراندیان، چیان بۆ ده‌گهگه نه‌کرا و به‌ ئاوات نه‌گه‌یشتن و به‌ بۆراوی و دۆراوی گه‌رانه‌وه. نیتسر له‌و ساوه میری سۆزان هه‌ساوه و بی‌ ترس و پرس و به‌ کامرانی و نازاد و سه‌ربه‌خۆ گوزه‌رانی ده‌کرد و فەرمانی به‌ سهر هموو ولاتی سۆزاندان ده‌رۆیسی. به‌لام وه‌ک گوتووینانه:

به‌لای عاسمان که ویستی پیت بوه‌ستی ده‌پیتشدا چاو و گوئ و زارت ده‌به‌ستی
که قۆرتی ریت نه‌دی و چاکه‌ت نه‌بیسی گلار بووی و له‌ ناو چالدا قه‌تییسی
هه‌سه‌تا بزوا زوانت بۆ زیانه به‌لای بی‌ ئاوه‌زی ئاهۆی ژیانه

ئه‌ویش خوا لیتی گوژی و که‌وته ناو تۆره‌وه و یوسف به‌گی برادۆست - که نازناوی غازێ قه‌رآن بوو^۱ - هه‌لگیرواند و درۆی بۆ هه‌لگیرواندن که نه‌گه‌ر ده‌گه‌گه‌ ئه‌ودا بچیتته‌ لای سولتانی خدزاکهر و په‌نای پی‌ به‌رئ و ئه‌ویشی تکاکار بی‌، هه‌رچی ئاواتیه‌تی بۆی ده‌چته‌ سه‌رئ و له‌ ده‌ریای بی‌ینی به‌زی شاهانه‌وه هموو گوناھی هه‌لده‌وه‌رئ و لیتی ده‌بوورئ و به‌ ده‌ستووری باب و باپیرانی ولاتی سۆزانی ده‌گه‌گه‌ خه‌لاتی زۆر پی‌ ده‌به‌خشن و توپه‌ر و نیشانی به‌ سنگه‌وه ده‌نه‌خشن.^۲ میری وه‌دوی خۆیدا و ده‌گیری خست و ته‌واو پای نه‌خستبووه ناو ئاستانه‌وه میرغه‌زه‌بی به‌ پیره‌وه هاتن و خه‌ستیان و به‌ستیان و ده‌ستیان لی‌ هه‌لنه‌گرت هه‌تا هه‌ست و خه‌ستیان لی‌ بری.

۱- غازێ قه‌رآن کوپی سولتان نه‌حمه‌د و نه‌وه‌ی میره‌کانی هه‌سه‌نویه‌ بووه، که هاتوون و له‌و ولاته‌ بوونه میر. جه‌میل
۲- حوسیتن حوزنی ده‌لی: به‌وه فریو درا که بچی و په‌یماننامه ده‌گه‌گه‌ سولتان به‌ستی و تیا بریار به‌رئ که: میر خۆ ده‌سنووری عوسمانی نه‌گه‌یه‌نی و خه‌لکیشی لی‌ هان نه‌دا و بازه‌گانیان له‌ ناودا بی‌ و ده‌ولته‌ی عوسمانی سه‌ربه‌خۆیی سۆزان به‌ په‌سمی بناسی و سولتان میره‌کورده‌کانی بۆ بنیئری و ده‌گۆ نیران راچی و تاوئباران به‌نه‌وه به‌ یه‌کتر و سه‌فیران نا‌ و گۆر بکه‌ن و تا ده‌سال شه‌م په‌یماننه‌ ده‌گه‌ردا بی‌. هه‌روه‌ها باسی زۆر فیتل و فه‌ره‌جی تریش ده‌کا که بۆ چاو به‌ستنی خراوه‌ته‌ گه‌ره‌وه. جه‌میل

میرسه‌یفه‌دین پۆزی چواری مانگی قوربانی سالی ۹۶۶ ک. (۱۵۵۸ ز) کوژراوه. جه‌میل

قولی بهگ

کوپی سولهیمان بهگ کوپی میرسهیدی

لهو پۆژگارهدا که ولاتی سۆزان به دهست داسنیه کانهوه بوو، قولی بهگ چند جارێکیان به گۆدا هات و ههموو جاریش له بهریان دهشکا و هێزی پی نهشکان و له چاری ناچارهوه خۆی له کوردستان ناواره کرد و پرووی کرده ده رگانهی شاتۆماسب و پهناي به نێران برد.

سهبارت به دژمنی و کینهی کۆن و له میژینهی ههواخوایانی هوسین و ناشنایانی یهزیدی، داسنیهکان موسولمانی سۆزانیان دهگیرهتنان و ملیان لێنان و ده میان تینان و کارێکی وایان دهگهڵ کردن که ههموو کس به چاکهوه یادی هه جاجای یوسفی ده کردهوه و زوئمی بێدادی سهعدی کوپی زیادیان له بیهر بردهوه.^۱ کوردی سۆزان کێردیان گهیشه ئیسهکان و له گیان و ژیان وه رهز بیهوون؛ پیاویان نارد هه جه مستان و به تکا و نزا و داوین بادان قولی به گیان هینایهوه.^۲

ئهوسا ناردیانه ئاستانه و داوای پلهی باب و باپیرانی له سولتان کرد. سولتان سولهیمان خانی خهزا کهر بروای به قولی بهگ نه بوو؛ دلی ئاوی نه خواردهوه که بۆی بکا و بۆ ناچهی خۆشی نه نارد هوه؛ سه ماواتی^۳ سهر به بهسرای به سنجهق پی به خشی.

له پاش نه هیشتنی میرسه یهفهدین و کوشتنی هوسین بهگی داسنی و پرودانی ئهو پروداوانهی که لێی دواین، له سهر تکای سولتان هوسین بهگی فهرمانه پوهای نامیدی، له سه ماواتی به سهروه رایانگوزیت و له مهلبهندی سۆزاندان ناچهی هه ریریان دایه^۴ و بیست سالتیک له ویتنه دهی ما و

۱- سهعد کوپی زیاد سهر کردهیهکی لهشکری یهزیدی کوپی معاویه بوو که شه پری نیمام هوسینی کرد. جه میل
 ۲- هوسین حوزنی به جوژیکی تری ده گێرتنهوه و دهلی: میرقولی بهگ وهختی خۆی چوویه نێران. عوسمانی ناردیان هینایانهوه و چوار جاران لهشکریان دایه و له موسلهوه ناردیانه سهر میرسه یهفهدین و ده رۆستی نه هات و که زانیان چی بۆ ناگری، ناردیانه سه ماوه. دواي نهوهی میرسه یهفهدین هوسین بهگی داسنی و هێزی هیمدادی تورکانیشی شکاند، میرقولی بهگ ههر نه هاتهوه کوردستان. جه میل

۳- سه ماوه ئیستا له سهر نهستانی دیوانیهیه و له باشووری عراقه. جه میل

۴- حوزنی دهلی: سالی ۹۶۷ ک (۱۵۵۹ ز). سه رهک هۆزه کانی سۆزان و میره کانی کوردستان و دهولهتی نێران - که ده یانزانی سولتان سهری قاله - ینگه ی پاکردنیان بۆ میرقولی بهگ خۆش کرد و له سه ماوه پاره هه لات و پۆژی ۶ ی مانگی مه ولوود هاتهوه هه ریر و زۆری خه لک پیه هه لئیش و به کۆمه گی گوره پیاوان قه لاکه ی قایم دابهسته وه ←

مهزنايه تي كرد و له نهنجامدا پۆشاكی حەریری به جاوی بیشۆ وه گۆزی و سه نیری خاکی وه بن سهردا و له سه ر بهردی گۆزیچه، بۆ یه كجاری دهخه و راچوو. دوو كۆری بوون: بداغ بهگ و سولهیمان بهگ.

بداغ بهگ

كۆری قولى بهگ كۆری سولهیمان بهگ

له پاش نهمانی بابی، نالای فه رمانه روهایی له سه ر سه قاباد | شه قلاوه | شه كاوه؛ به لام به فیت و هژی بهدگۆیان و له راپه لئی بی پۆیان هوه، كری سفتی برایه تی دوو براله هه لوه شاو خۆشه ویستی و هه یمنی، بوو به كیشه و دوژمنی و پرته و بۆله ی سه ر زوان بوو به تیری ناو كه وان و شیریان له روی یه كدی كیشه و ربه ییان بۆ یه كتر هه ژاند و میربداغ بهر كه ی په یاغی سوله یمانی نه كرت؛ مهیدانی بۆ چو ل كرد و په نای به سولتان حوسین بهگی فه رمانه روه ای نامیدی برد و چاونۆز بوو كه ده روویكی لی بكریته وه و كۆمهگ و یاریده ی بكری و بیته وه سه ر جی ژرتی خۆی، كه چی نه وه شی بۆ نه لوا؛ مردن بهرینگی لی گرت و عیزراییل په لپی پێ گرت و نه یانه یشت و له عه قره ی سه ر به نامیدی ده ناخی هه ردیان پا كرد و گله و گازنی برده لای خودا.^۱

→ و كرده پاته ختی میرایه تی و زۆریش میریكی گه ل دۆست و داد گه ر بووه و ولاته كه ی گه شه پێداوه و قه له مپه روی خۆی زیاد كرده وه هتد. جه میل

۱- نه مین زه کی ده لئ: میربداغ به بی كیشه و ده رده سه ری، دوو سالانی مه زنايه تی كرد؛ هتد. حوسین حوزنیش هه ر لای وایه و ده شلی: برای سه ری پێ فرۆشت؛ مه لا و كه یه خودای نارده نه لای كه پێکیان بێنن؛ به لام برا ملی نه دا و گێچم به ری ده رگای پێگرت. سوله یمان بهگ له برادۆسته وه و میربداغ له شه قلاوه راهاتن و له ده شتی حه ریر، له نزیک باتاس تروشی یهك بوون و هه ردووك له شکر پێك وه ر بوون. له شه وه كیه وه تا ئیواره لێکیان داو هه ر دوو لا زۆریان زیانی مائی و گیانی لی كهوت. له نه نجامدا پیاوه كانی میربداغ له وه ته كینه وه و چوونه لای دوژمنی و كاتێ زانی به نی برای پێ با نادری، نارده لای كه هه رچی گرتووه بۆ خۆی و شه قلاوه و حه ریر و هه ولێزم لی نه ستی. له پاش چوار مانگ وه رام هاتوه كه وانا كه م. نه ویشت نه و جار له ناچاری هه لات و هتد. هه ره وه ده لئ: سالتی ۹۸۵ ك (۱۵۷۷ ز). مرد و له نامیدی نێژا.

نه مین زه کی لایهنگیری دانهره و ده لئ: هیزی بادینانی ده گه ل خۆی هینا، به لام نه گه یشته وه و له عه قره مرد. ناوه كه شی له مشاهیر/ الاكرا دا به بداغ كۆری قولى بهگ، كۆری میرسه یفه دین نووسیوه و به لامه وه راست نیه. جه میل

میرسوله یمان بهگ کوری قولی بهگ

له پاش مهرگی باب و برا، سوله یمان بهگ بوو به فرمانه‌وای سهر به‌خوی هم مو و لاتی سۆران. زۆر پیاویتیکی به هونه‌ر و دادگهر و هه‌ژاره‌روه‌ر بووه؛ له هۆش و بیروپا و ته‌گبیر و مشۆرخۆزی و وه‌ج و سه‌نگ و کارامه‌یی و زه‌بر و زه‌نگدا، له ناو هم مو سهرداران و سهر وه‌رانی کوردستاندا زه‌ق و زۆپتر دیاری داوه و به تلی نیشان دراوه و نموونه و به ناووده‌نگ بووه.

بنه‌ماله‌ی میری سۆران هه‌ر له میژرا دۆژمنی هۆزی زه‌رزا بوون^۱ و گه‌لێک جارن وێک که‌وتبوون و لێکیان دابوو؛ هه‌میشه‌ش لێکتر ده‌خه‌فتان. جا که ده‌وران شه‌و ده‌وه‌ی داو گه‌وره‌یی ده‌ست سوله‌یمان که‌وت، وه‌ک سوله‌یمانێ پیغه‌مبه‌ر هه‌ر که خودای گه‌وره‌ فرموویه «سوله‌یمان له‌شکری خۆی له‌ ساندای»، نزیکه‌ی سێژده‌هه‌زار پیاده‌و سواری دێو ناکاری کوردی کۆ کرده‌وه و هێرشێ برده‌سه‌ر زه‌رزا. شه‌و دێوانه‌ له‌و کێوانه‌وه به‌ ته‌ندوره‌ لوور بوونه‌وه و هاتنه‌ جه‌سته‌ی زه‌رزیان و هه‌تا شه‌وان به‌ خۆیان زانی، هه‌یج ده‌رفه‌تیان بۆ نه‌ما و میرلیوا و سیسه‌دوپه‌نجا که‌سیان له‌ سه‌رناسان و ناغایانی زه‌رزا کوشت و ورده‌و یه‌خسیریان به‌ تالان هێتان و هاتنه‌وه‌ بۆ ولاتی سۆران^۲. چه‌ند زه‌رزیای شل و

→ دانهر نه‌یگوتوه هیمدای هیتا! ده‌لی چاوه‌نۆزی کۆمه‌گ بوو.هه‌ژار

۱- هۆزیکه‌ له‌ کوردستانی به‌رده‌ستی نێران و له‌ دۆلی گاده‌ر، له‌ ده‌ستی شۆ نیشه‌جێن. جه‌میل

۲- حوزنی موکوریانی ده‌لی: زه‌رزا ناشای سه‌فه‌ویان بوون. سوله‌یمان به‌گ دوو سال بوو میره‌تی ده‌کرد که‌ نێرانی زه‌رزیان لێ راست کرده‌وه و ده‌گۆزی راچوون. له‌ پاشانیش عوسمانیه‌کان که‌ هه‌ستیان کرد هۆزی زه‌رزا بۆ پواز باشن و بۆ ده‌کار هیتان ده‌ست ده‌دن، سولتان پیای نارد له‌ لایان و زۆری دلخۆشی دانسه‌وه و رووی له‌ نێران بادانه‌وه و پاروه چه‌روه‌ی کرده‌ی خۆی و نه‌وسا هه‌مووی به‌ته‌یاری پرچه‌ک کردن و ده‌سوله‌یمان به‌گی به‌ردان. سوله‌یمان به‌گ بۆ شه‌و شه‌ره‌ چارده‌هه‌زار که‌سی چه‌کداری ناماده‌کرد و پوو به‌ له‌شکری زه‌رزا هات و له‌ گوندی سیده‌کان تووشیان بسو. له‌و ده‌مه‌دا که‌ شه‌ره‌که‌ران چاوه‌نۆزی فرمانی بوون، سوله‌یمان به‌گ به‌ وتاریک تیی گه‌یاندن که‌ زه‌رزا چن و کین و نامانجیان له‌و شه‌ره‌ چیه‌؛ چۆن بۆنه‌ قوله‌ چوماغی دۆژمنانی گه‌لی کورد و جار ده‌چنه‌ لای عه‌جه‌مان و ده‌گه‌ل هۆزی مه‌حمودیان هێرش ده‌بهنه‌ سه‌ر وه‌می و تالان و وێرانی ده‌کن و هه‌لێک یار و هاریکاری یوسف غازی قهران، تا بتوانی میرسه‌یفه‌دین له‌ ناو به‌ری. نیستاش خۆیان به‌ عوسمانیان فرۆشتوه و هاتوون کوردی بۆ بکوژن و ناسه‌وارمان بپه‌نوه. جا له‌ چاری منوکه‌ری ده‌ست هه‌لێنن؛ وه‌ریان لێ بتارینن؛ که‌س به‌زه‌یی به‌ زه‌رزا ده‌یه‌تمه‌وه. پۆژ پۆژی که‌له‌پیوانه‌ و ترس و قه‌ه‌یی تاوانه‌ و مردن بۆ ته‌پ و خاوانه‌. نه‌وسا فرمانی هێرشێ داو شالا و برایه‌ سه‌ر زه‌رزا و شه‌ره‌گه‌، چپای سیده‌کان بوو. به‌ شیر و تیر به‌ریبونه‌ یه‌ک و شه‌ره‌یک له‌و ناوه‌دا روی دا، باب ناگای له‌ کور ←

کوت کراو - که له بهرده می شیران به بهرماو مابونهوه - بهرهو نهسته مبول خوشین و به شین و گابزهوه پرویان کرده ناستانه می سولتان مرادخان و داد و بیدادی خویان کرد. پادشای خوالیخوشبو به دل لی برا که سولهیمانی به پهندیک بهری، سهری همموو سهرهده قیتیکی پیوه نهرم کا؛ که چی ههر لهو گهرماو گهرمیهدا سولهیمان بهگ پهلاماری همدی نیرانی داو هیندیک له ولاتی قزلباشانی تالان کرد و زوری لی به دلیل گرتن و دیلهکان و مال و سامانی زوری بهرتالانیشی به دیاری بو سولتانی خوابه خشبو نارد و بهو شیرینییه خهسته، پیلوی پیله دوزینهوه می سولتان پینکوه نووسان و چاوی له راست گونا می سولهیمان بهگ نوقاند و وه بهر به خشین و چاوپوشینی پادشاهانه کهوت!

قویاد بهگ ناویک به سهر سنجهقی تهرهک^۱ راده گهیشت و پسمامی میسر سولهیمان بهگ بو. نهو

→ نه مابوو. دوو رۆژ له بهر به بیانرا تا زهرهده پیری ههنگۆری شیروهشان و خوین پژان و مژی پژان و گوشت و کوشتار بوو. زهرزا تهواو شپزه کران و له مهیدانی شهر دهر کران و راوتران و بهرهو شۆ ههلاتن. لهو شهرهده نه میرلیوا - که تورکیکی عوسمانی بوو - ده گهله پینجسهده کهس له زهرزا به دلیل گیران.

میسر سولهیمان دوا می نهو شهره، لهشکری خۆی بلاو نه کرد و مانگیکی پشوو پیدان و پاشان له پرونه کاو، به پانهوه هیرشی برده سهر هۆزی نیلخاسی قزلباش و زۆریه می زۆری پیاهوکانی دهردهست کردن و له ناوی بردن و ئیتر تازه له سندوس و نهغهدهدا کهس نه ما خۆی له قهره بدا یا خۆ بیفرمانی بکا. نهو شویتانه می که گرتیشی پیای خۆی له سهر دانابوو.

خوینی پیدا دهوا و دهلی: سولتان مرادخانی سیهم کاتی دیتی که به زهرزا چی بو ده گهله میسر سولهیمان بهگی نهکرا، نهوجار ناردی قویاد بهگی کاربهدهستی تهرگهوه می بز شهر می سولهیمان بهگ راست کرد و له هه مبهر نامۆزایدا راستی کردهوه و بهزهبری زۆری، پسمامهتی و هاوسایهتی له بیسر بردهوه.

قویاد بهگ چوارهمزار شهر کهری هه بوو؛ چاره نهۆر بوو له نه زهرهده موه هیمدادی تورکانی بزینی. سولهیمان بهگ به مبهی زانی و ههلی له دهست نهدا و نهیهتشت دهره مبهوه بهچی و له پر به سهری دادا و رۆژیک ههتا نیواری دوو لهشکر شیشانه یهک به شیران و قویاد داوای شهر ویتسانی کرد و سولهیمان بهگ گوئی نه دایه و گوئی: ده بی به بی مهرج خۆیم بدا به دهستهوه. قویاد به شوو تیتی تهقاند و سولهیمان بهگ کهوته شوینی تا دهقه لای مهرگهوه می په ستاوتهوه. لهو شهرهده له ههردووک لا چوارسهده کهستیک به لادا هات. قویاد بهگ دوا می نهم شکانه ههژده کهسی له سهرناسانی دهووریه می خسته تهک خۆی و چونه وان و بهسهرهاتیان له بهردهمی والی دانا. نهویش له سوئنگی شکان و جهنگ دۆراندن، قویاد و چهند کهستیک کوشت و نهوانی تری له سوچی زیندان توند کرد. جهمیل

۱- تارپوتی، مهلی و ام کرد یان و امه چنشکه م بۆیگره، پیت دهلیم مامه! ههزار

۱- تهرگهوه می و مهرگهوه می: نهۆ له سهر کوردستانی بهردهستی نیرانن و له نزیک سنووری ئیستای تورکیا و عراقن ←

کابرایه چند کاریکی ناشایستی کردن و تنانته هوای فرمانرهبایی سوزان له میسکیدا تریتانهی ده کرد و دوزمنایهتی میرسولهیمانی له چیکلدانی دلی خزانده و کینهی نهوی له سینهدا کهوی بسو؛ چینه و پیپرژهی لیده کرد. سولهیمان بهگ لیتی دهخفتا همتا سالی ۹۹۴ ک (۱۵۸۵ ز) له نهکاوا هدی کوتا سر پسمامی بی تارامی و نهو و چارده خزم و پیاری زور نزیکی ویکرا کوشتن و داخی دلی خوی پی رشتن. نیتسر لهو ساوه دنیا هساوه و کی دهویزا شان له شانی میرسولهیمان دا؟ به سدرهستی و بی برهه تست ببوه میرنکی سدرهخو و لهو ناوهدا خاوهن پایه و خیتی شکو هر سو خوی بو. بهرز و نرم و نامو و خزم و دوور و نزیک سدری له بهر نرم ده کرد و میر ومهزنانی کوردستان هموو به دل لیتی دهترسان و دهسته ونه زهر له بهر دهستی دهویستان و له پاستهوی، پام و کهوی و له ژیر په نجهی زبری نهودا، نرم وه میتوپرون و ابون. نه گهرچی نه خویندواریش بوو، خویندهواری خوش دهویستن و دهیدواندن و لیتی ده بیستن و بسوه په پرهوی پیسران و زوریسهی ده می به نویژان و زوانوده می به نزاوه سرگهرم بوو. دوا سر نه انجام جیهانی دوا پوچ و تالی به قاقو و کراال زانی و به هشتیلهی گیانی پاک، به زهی خودای بهرز و تاکی لی بوو به بال و رکهی خاکی دایه دواوه و به رهو په ریایوی لای خودا، له شقه می شابالانی داو به ههشتی په روه ردگاری کرده هیلانهی یه کجاری^۱ و عدلی بهگی به یادگار لی بهجی ما.

عدلی بهگ کورپی سولهیمان بهگ

له دواي نهوی که بابی له نارادا نه ما، به فرمانی له بان سهرانی سولتانی خوالیخوشبوی

→ و له رزواوی شنو و داوینی چیاي دالانپه ردا هه لکه موتون. هه ژار

۱- حوسین حوزنی دهلی: همتا سالی ۹۹۸ ک (۱۵۸۹ ز) حوکمی کردوه و نهوسا عدلی بهگی کورپی له جیتی خوی داناوه و سالی ۹۹۹ ک (۱۵۹۰ ز) مردوه و زوریسی ناسهواری باش له پاش بهجی ماوه. مزگوتی گهره ی حدریر و نهو قه لایمی که نیتسه ش له کن نه شکوتی خرواتان شوینهواری ماوه، کردهوی نمون. خانزاده خاترونی به ناربانگ که «قمرالجهی سوزان» یان پی گوتوه، خوشکی بووه و کارواری ناوخوی پاپه پاندوه و له زور کاراندا میر پرسی پی کردوه. خوشکه پهروینی ویزهوانیش له چوپو کینکا که ده رباره ی خانزادی سوزانی نووسیوه و له روپه ۹۰-۹۳ می ژماره ۸۷ و گو فاری گه لایمی سالی ۱۹۴۲ دا چاپکراوه، خانزادی به خوشکی میرسولهیمان داناوه. به لام نه میسن زهکی له مشاهیرالاکراددا دهلی: ژنی بووه و کچی همدن بهگه. جه میل

بههشته‌لان^۱، کرا به میسری ولاتی سۆزان و ئیستا که میثووی کۆچی هزارویینجه، میسرنشین میسره‌خۆی باب و باپیرانی له ده‌ست‌دایه^۲.

۱- نیازی له مرادخانی سیه‌مه.

۲- شه‌رفخان هه‌تا ئێره‌ی هه‌تاوه و ئیتمه له سه‌ر ژیننامه‌ی بئه‌ماله‌ی سۆزان ده‌پۆین:

عه‌لی به‌گ له پۆزگاری بایدا به سه‌ر جۆله‌میترگ را‌ده‌گه‌یشت؛ کاتی که بوو به میسری سۆزان، پاته‌ختی برده‌ حه‌ریه‌ر. سالی ۱۰۱۰ ک. (۱۶۰۱ ز) پر‌دیکی به‌رینی به‌ردینی له‌و داوانی با‌له‌کیان و په‌واندا، له سه‌ر زێ هه‌لبه‌ست و پێگی گه‌لی بۆ کاروانه‌پێ خۆش کرد و له‌و سا‌ه به گه‌لی‌عه‌لی‌به‌گ ناساره؛ هه‌روه‌ها قه‌لا و سه‌نگه‌ری له زارگه‌لیدا دروست کردن. عه‌لی به‌گ پیاویکی هه‌یدی و هه‌یمن و دووره‌شه‌ر بووه. به‌لام بابانه‌کان گه‌ریان تێده‌هه‌لان و تووشی شه‌ریان ده‌کرد. نتوانی ده‌گه‌ل توک و ئه‌ریان خۆش بوو؛ ده‌گه‌ل میسه‌ر حه‌یده‌ری کوپی میسه‌ره‌پاشای میسری موکوریانیشدا دۆست بوو. که میسه‌ره‌پاشای عوسمانی شه‌ریان بوو، عه‌لی به‌گ له سه‌ر میسه‌ر حه‌یده‌ری کردوه. جار‌جا به‌ ماله‌وه ده‌چوه دین و چه‌لی واش هه‌بوو له خه‌لیفانی دۆلی ئالانه‌ داده‌نیشت. قه‌لاکانی سه‌رده‌ریا و سه‌رشمه و قه‌لا‌ی کلاسووی پیاوی حه‌ریه‌ش هه‌ر نه‌و کردوونی. زۆری حه‌ز له خۆینه‌ه‌واران ده‌کرد؛ شه‌یخ حه‌یده‌ری ماوه‌رانی به‌ناوبانگ و سه‌رۆکی زانایانی نه‌و پۆزگاره، نه‌و چاوه‌دێری کردوه. عه‌لی به‌گ سالی ۱۰۴۴ ک. (۱۶۳۴ ز) عه‌مری خۆی کردوه و دوو کوپی هه‌بووه: ئوغوز به‌گ و میسه‌ر به‌گ. ئوغوز به‌گ بۆته جێنشین.

میسره‌خۆی به‌گی گه‌وره‌ کوپی عه‌لی به‌گ

له پاش نه‌مانی بابی هاته سه‌ر حوکم و نیازی لێ گرت که میسرنشینه‌که‌ی هه‌راوتر بکاته‌وه. سه‌رده‌مایه‌ک بوو هۆزێکی بێگانه، په‌واندزی لێ ساندبوون. نامه‌ی بۆ ماقسوولانی شار و سه‌رناسانی هه‌رسیتک گه‌رپه‌که‌کانی نارد و نه‌وانیش وه‌رامیان بۆ نووسیه‌وه که با بێ و هه‌یرش بیه‌نی و ئیتمه‌ش به هه‌موو تاوانا کۆمه‌گی ده‌که‌ین. به دووسه‌د پیاوی زۆرنازا و به‌کاره‌وه هه‌یرش برده‌سه‌ر نه‌یارانی و په‌واندزی لێ‌ساندن و سالی ۱۰۵۳ ک. (۱۶۴۵ ز) حوکماتی خۆی برده‌شه‌وی و سالی ۱۱۰۷ ک. (۱۶۹۵ ز) مردوه.

ئه‌مه‌ین زه‌کی ده‌لی میسه‌ر ئوغوزخان له پاش بابی سالی ۱۰۲۱ ک په‌واندزی کرده‌پاته‌ختی خۆی و سیده‌کان و هاو‌دیان و ده‌شته‌دیانیشی وه‌به‌رخۆدا و هۆزه‌ فه‌له‌کانیشی هه‌تانه به‌ره‌فرمان.

میسره‌ به‌گ

ئه‌مه‌ین زه‌کی له تاره‌خ نیمه‌مای را‌گه‌رتتوه ده‌لی: میسه‌ر به‌گی سۆزانی بۆته جێنشین برای و سالی ۱۰۲۹ ک. (۱۶۱۹ ز) چاری به‌ خوسه‌ره‌پاشا که‌وتوه و له پۆزگاری شه‌ردا خاننه‌حسه‌مه‌دخانی شه‌رده‌لان ولاتی سۆزانی داگیر کردوه. گو‌مان له‌وه‌دا نه‌یه که نه‌و میسه‌ره‌به‌گ (میسره‌ به‌گ)ه، برای ئوغوز به‌گی گه‌وره‌ بووه. به داخه‌وه حوزنی باسی میسه‌رانه‌ به‌گی نه‌کردوه.

میسره‌ نه‌حه‌مه‌د کوپی ئوغوز به‌گ

که بارکی مرد [ده‌بوايه بلێ: که سامی مرد. هه‌زار] له جێگه‌ی شه‌و چوه سه‌ر ته‌خت و بانگه‌ه‌وازیان کرد و ←

→ همو که سیان کۆ کرده و نان و خوانی بۆ رازاندنوه. لهو به دوا که و ته ههراو کردنی میرنشینه که ی و دهرگه له و باله کان و وهرتی و سیده کانی و به برخۆ داو زۆر ده گه له ژێرده ستانی خۆیدا باش و دادگهر و دلّاوا بوو. سالی ۱۱۷۰ ک. (۱۷۵۶ ز.) رۆژیک له پاوی، به نازاری دلّه کپه مرد.

میر ئوغوز به گێ پهبوک کوری میرنه حمده

بوو به جینشینی بابی و پیاویکی ناوه دانگهره و چاندن دۆست و کاسبکار و دارودرخت په ره ره بووه؛ په زی به خه له گ ناشتوه و ده سگه رۆزی و هه زێرانی کردوه و زۆریش دووره شه ره و بێ نازار بووه و سالی ۱۱۸۲ ک. (۱۷۶۸ ز.) مردوه و شه ه کوری له پاش به جی ماوه؛ مسته فا به گ، ته مهر خان، په حیا به گ، بایز به گ، نه حمده به گ. هه تا مابوو مسته فا به گ جینشین و هه لسه رۆتی کاروباری رهواندزی پاته خت بوو. ته مهر (تهیمور) به سه ره هاو دیان و په حیا به سه ره سیده کان و بایز به گ به سه ره پاشتیان راده گه یشتن سه سه ن و نه حمده یشتن یاریده ی مسته فا به گیان ده دا.

میرسته فا به گ کوری ئوغوز به گ

له پاش بابی بوو به جینشین و براکانی به زه بری زۆر هینانه به رفهرمانه وه و له رانیه و کۆسجه مق و زینوی شیخی و سیده کان و برادۆست و حه ریر و هه مودیانی دامه زرانن. به لام برا دانه مه زران و له په ستا که تیان ده گێرا و نیازان و ابوو بنکۆلی کهن. هه موو جارێ ده چوه سه ریان و سه ری ده کوتان و تا ماوه یه ک دا به مرکاندنه وه. ناوا رابرا، هه تا سالی ۱۱۹۸ ک. (۱۷۸۴ ز.) براکانی له دژی نه و ده گه له بابان بوونه دۆست و دنه یان دان که بینه سه ره مسته فا به گ و ولاته که ی لێ داگیرکهن. بابانیه کان له و شه ره براه به ره ریان برد و له شکریان کرد و رانیه و کۆ و حه ریریان له سه زران دابری و خسته تانه ژێر ده ستی خۆیان. له ولاته وه تهیمورخان به گ هه مودیان و شه مزینانی کرده شی خۆی و تا سه نووری زه رزا و موکوریان چوو. بایز به گیش ده شه تکانی رهواندز و ناوچه ی پۆست و جیگه ی تری وه به رخۆ دا؛ ته نیا شاری رهواندز و ده وره به ری و سه رجیا و دۆلی گه وه ران و جۆله میزگ بۆ مسته فا به گ مایه وه. له شکرێ بابانه کانی هه روا به ره و پیتش ده هات و گه یشته ده وه ی دۆلی گه وه ران و گه ینه نزی که گوندی نه ران که له پیتشودا شار بووه. میر مسته فا کاتی زانی ده رۆست نایه، خۆی گه یانده میرسه له یمان پاشای بابان و ده گه لێ پتک که وت و بابانه کان کشته وه. نه مین زه کی ده لێ: میره بابانه که مه حمود پاشا بووه و میرسته فا ده گه لێ پتک هاتوه و فاتمه خانمی کچی له حوسین به گی کوری مه حمود پاشا ماره کردوه.

میرسته فا له وه به دوا هاته وه سه ره کاروباری دنیا داری خۆی؛ به لام تا سه ره لێ نه گه ران. تهیمورخان و په حیا به گ ده ستیان داوه نامه کاری و دنه ی پاشای بابانیان دا که بینه وه و مه له بندی سه زران داگیر کا.

سه له یمان پاشای بابانی سالی ۱۷۸۷ ک. (۱۲۰۱ ز.) به له شکرێ زۆره وه له پتیی بالیسان و تاکۆه بۆی هات. میر مسته فا سه پیلکی لینگرت و به گۆیاندا هات و به ره و پاشی گێرانه وه و چه مند پیاویکی هه لسه رده ی ناره ده ره بندی میگرێ بێجان، بۆسه یان بۆ بابانه کان نایه وه. له شکره که پیتشای گه یشتبووه کونه فیچ و دوا یه که ی هاته ناو ده ره بند؛ پالنه وانانی سه زرانی لیبان راپه رین و زۆریان شه رزه و بێ سه رو به ر کردن و هه موو گرانبه ر و نازووقه یان به تالان بردن و تازه به رایی به رایی بابانه کان بینه وه سه ری.

سێ سالی تریش مسته فا به گ میرایه تی کرد و برایانی سه تۆ کورکیان به ره نه ده دا و ناسایشتیان لێ هه لگرت؛ ←

→ تا وایلیتات له میرایهتی وه‌پرز بوو. سالی ۱۲۲۳.ك (۱۸۰۸.ز) بیان به گفتی نهمین زه‌کی ۱۲۲۵.ك (۱۸۱۰.ز)، میر محمهد به‌گی کوری -که به پاشای کۆره به‌ناوبانگه- له جینگه‌ی خۆی دانا و له دوایه‌شدا چاوه‌کانی کول بیوون و ماوه‌یک هه‌ر دهرمانی ده‌کرد هه‌تا عه‌مری خودای به‌جی هینا. دوکتۆز رووس له ۱۹‌ی مایۆی سالی ۱۸۳۳ بۆ چاری چاوی چۆته لای.

مسته‌فا به‌گ چوار کوری بووه: محمهد به‌گ، ره‌سوول به‌گ، سوله‌یمان به‌گ و نه‌حمده به‌گ. نهمین زه‌کی ده‌لیس پینچ بوون و پینجه‌میان ته‌یموورخان بووه.

میر محمهد (پاشای کۆره)

سالی ۱۱۸۹.ك (۱۷۷۵.ز) بیان به گفتی نهمین زه‌کی ۱۱۹۸.ك (۱۷۸۴.ز) له ره‌واندز له دایک بووه؛ بووک شاه‌ه‌مانی داکسی زۆر ژینکی که‌یخوداژن و تیگه‌یشتی بووه. میر محمهد له گوندی دیلزی له نارچه‌ی باله‌ک له لای مه‌لا نه‌حمده‌ی نیستوناده‌می خۆیندوه و له پاشان خه‌جیجی کچی بایز به‌گی مامی خۆی خواستوو و جۆله‌ میترگ و دۆلی گه‌وه‌ران و دۆلی هه‌رووتیان و سه‌رچیا و سه‌ریشمه و بیاییمان پی‌سپاردوه که به سه‌ری رابگا. سالی ۱۲۲۳ بیان ۲۵، بابی (میر مسته‌فا به‌گ) نه‌و و ره‌سوول به‌گ و سوله‌یمان به‌گ و نه‌حمده به‌گی برای بانگ کردونه لای خۆی و له لای هه‌مووان کردوییه به جینشینی خۆی و بۆ خۆی ده‌ستی له کار کیشاوه‌ته‌وه.

محمهد پاشا که بوته‌ میر، نه‌پوشلی و خاوه‌خاوی نه‌زانویه؛ هه‌ر کس سه‌ری بزواتیا بزوتی ده‌چار پاده‌کرد. ته‌یموورخان و یه‌جیا به‌گی مامی گرتن و هه‌لیواسین. نه‌وسا په‌ری هه‌لاویشت و که‌وته بیسری ناو ده‌کردن. په‌لاماری هه‌ولیزی داو هه‌تا سه‌ر زتی گچکه، گرتی و که‌وشه‌نی نیوانی ولاتی سۆزان و بابان و پردی و کۆیه و رانیه‌شی گرت و سالی ۱۲۴۹.ك (۱۸۳۲.ز) له‌شکرێکی یه‌کجار زۆری برده‌سه‌ر شاکری و نامیدی و سه‌عید پاشای میری بادینانی به دیل گرت و هه‌لیکوتا سه‌ر به‌عشیا و میری یه‌زیدینانی گرت و له ره‌واندز به‌ندی‌کردو له‌پاش دووسال کوشتی. به‌ره‌و جزیره‌شی ناژۆت، ماردین و نوسه‌ییینی داگیر کرد.

عوسمانی زۆر ترسیان پینشیت و له دژی ده‌ستیان به کار کرد. سولتان‌ه‌حمودی عوسمانی له‌شکرێکی به‌لیشاری به سه‌رکردایه‌تی محمهد ره‌شید پاشای سه‌دری‌شه‌عزم ناره‌شه‌ری و فه‌رمانیش بۆ عه‌لی‌په‌زا پاشای والی مووسل ده‌رچوو که له لایه‌کی تره‌وه به له‌شکروه بۆی به‌جی. میر محمهد پاشای کۆره زانی که له ده‌شتدا شه‌ری نه‌و له‌شکره زۆری بۆ شاکری، به‌ره‌و ره‌واندز هاته‌وه و له قالا قایمه‌کانی خۆیدا، خۆی قایم کرد و گه‌لی‌عه‌لی‌په‌گیشی له دۆزمن گرت. له‌شکری محمهد پاشا له ده‌شته‌دیان بوو؛ عه‌لی‌په‌زا پاشای تورکیش له سه‌ری له‌شکره‌زی کرد. سه‌دری‌شه‌عزم ناردیه لای و نامۆژگاری کرد که شه‌ری خه‌لیفه‌ی موسولمانان نه‌کا. مه‌لاشی به هه‌موو لایه‌کدا ناردن که فتواکه‌ی مه‌لای خه‌تی به ناو له‌شکری میردا بلاو بکه‌نه‌وه. نه‌و فتوایه‌ی که گوته‌بوی: هه‌ر کس له فه‌رمانی خه‌لیفه ده‌رچی ته‌لاقی ده‌که‌وی و خۆین و مالی بۆ موسولمانان هه‌لاله. له پاشان بۆی دانا که نه‌گه‌ر خۆی بدا به ده‌سته‌وه، زیانی پی‌ ناگا. خۆی دایه ده‌ست سه‌دری‌شه‌عزم و برده‌ ناستانه و سالی ۱۲۵۳.ك (۱۸۳۷.ز) له ته‌ره‌بزون کوژرا.

→ میجر فریدریک میلنگن باسی شو خو به دهستمه دانه - له په سوول پاشای برای میرهوه - به جوړنکی تر ده گڼرېتمه که بز نم پراوړیزه نابې. کی دهیوی زوړتری لی بزانی، با له کتیپی میرانی سوزان و تاریخ الدول و الامارات الکرديه و مشاهیرالکرد و کوردستان و ژبانی سهرتایی ناو کوردان و هند پروانی:

تا نیره پراوړیزی ماموستا جه میل روزه یانی بوو؛ به لام چونکه تاریخ می کورد و کوردستانی نه میسن زه کی به گ له هیندیک شوین پیچه وانه و هیندیک جاریش پتسری نو سیوه، من نهویشم ودرگتیا به سر کوردی. شو ده لی: مستفا به گ سالی ۱۲۴۱ ک (۱۸۲۶ ز) مرد و محمد به گی کوپی - که له دوایی به میری گهوره ناوی دهر کرد و به سهر بهستی دهستی به کار کرد - زوړ زیره ک و به پرشت و زیت و کپ و دهنه و بهر بوو؛ هرچی نیازی بویه دیکرد. بهر له هر شت میرنشین شیروان و برادوستی رامالی و سالی ۱۲۴۶ ک (۱۸۳۰ ز) سهر به خوی راگه یاند و سورچیا به تی و خو شنا و تیشی گرت و هاته سر هه ولیتر و نالقی لی ویک هینا و گرتی و نالتون کوپریشی بهر خو داو قه له مریوی زوړ ریک خستن و پیای خوی له سر دانان. کو و پانیهی له بابان گرت و سنووری تا زنی بچوک هات.

علی پوزا پاشای والی به غدا که زانی به شهر پیی ناوهستی، خوی کرده دوستی و له ناچاری حکومتی میری به په سمیهت ناسی و پلهی پاشاییشی دایه. سالی ۱۲۴۷ ک (۱۸۳۱ ز) هیرشی برده سر یه زیدیان. هوش نهوه بوو میری نهوان علی ناغای باله ته یی کوشتبوو. مه لایه حیای مزوری - برزازی علیاغا بوو - هاته لای میر و گازندهی خوینی مامی کرد. میر له شکر ی بز کرد و چوه سر یه زیدیان و په کجار زوری لی کوشتن و نهوی ماشن خویان له پیای جودی و تورعابدین و سنجاردا شارده وه؛ هیندیکیشیان به ره مووسل هه لاتن. والی مووسل له ترسی میر، پردی بری و په نابهران لهو به ره وه مانوه و پیارانی میر هاتنه گیانیان و له تل قویونجقا چند رزوژیک دهوریان دان و توانیان هه موویان بکوژن. له پاش سالتیک میر چوه سر جزیره یی بنوعومهر و ویرانی کرد و دهوری قه لای ناروخی دار شهرتکی زوړ خویناوی کرد و بای دایه وه سر یه زیدیان و فرمانی قه لچوژی دان و زوری کوشتن. له پاش سالتیک چوه سر شاکری و سمایل پاشای لی دهر کرد و نهوجار پوری کرده زیبار، که بهر دهستی سعید پاشای نامیدی بوو. سعید پاشاشی زوړ پیس شکاند و له ولاتی دهر بهراند و مووسا پاشای خرمی و دوژمنی له جتی شو دامه زراند.

پاش گرتنی نامیدی و دهوک، زاخوشی گرت. شو جار که و ته ریک خستی ولاته که ی. قانونی قورشان بوو؛ بی پرس مه لایان په نهجی ده تاو رانه دهر کرد. کارو باریشی - وه ک میجر لونگریک ده لی - له هه موو کهس ریکتر بوو. له زاخووه چوه جزیره و هسه نکیتف و ماله به درخانی شپزه کرد و قه لای مساردین و نووسه یینیش که و تنه بهر مه ترسیه وه.

چاخ لی له لایانه گه پاره، بیستی کهوا خه لکی نامیدی مووسا پاشاکه ی نهویان پاوناه و سعید ←

→ پاشایان هیناره تهوه. لهشکری به کن مووسلدا هینا؛ بهلام خۆی ده مووسل نه گه یاند. دهوهری نامیندی داو له پاش سئ مانگ گرتی و سه عید پاشای دهردهست کرد و خه لکنیکی زۆریشی لئ کوشتن و نهوسا ره سوول به گی برای خۆی له سر دانان و نامیندی خسته سر رهواندز.

لهو ماوه دا محهمه د پاشای والی مووسل - که دهیدی میر سهری قاله و رهواندز به تاله - ریستی بیگری. رهشید به گی بریکاری به لهشکر تیکه وه نارد و رهشید به گ ناچار کرا بداته چیا و والی مووسل چی بز نه کرا.

ههر لهو سهرویه ندانه دا حکومه تی عوسمانی به رهشید پاشای والی سیواسی - که پیتشو سه دری شه عزم بوو - نه سپارد که ولاتی بز نارام کاته وه. والی به غدا و «متصرفی» مووسلیش دهنگ دران که یاریدهی بکن. رهشید پاشا بز شهری میر خۆی ته یار کرد و به پئی جزیره و زاخۆوه هاته مووسل و لهویش لهشکری نینهجه بیراقدار نوغلی ره گه له کوهت و پیکه وه به رهو رهواندز چوون و لهشکری به غداش گه یشتی و له دهشتی هدریر هه لیاندا. کوری (?) محهمه د پاشا گه لی عه لی به گی گرتبوو. تورک وزه ی هیزشیان نه بوو؛ ناچار رهشید پاشا نامه ی بز میر نووسی و داوای ناشتی لئ کرد و به لئینی به هیزی پیندا که دهیبه خشن و با چیدی خوین نه پۆی و بچته لای سولتان و دهیکاته وه میر. نهویش چوه سویاگه ی عوسمانی و دهغاله تی کرد. ده لئین پۆنکی هه مینی مه لایه کی کوردی به ناویانگ له خودبه دا گوتی: دروست نیه شهری خه لیفه ی مووسلمانان بگری و هتد. نه مه زۆری کار کرده سر شه پرکه ران و محهمه د پاشای ناچار کرد که سر و بهر باری خه لیفه بئینی، نه وه زیان به دیانه تی بگا!

نوسراوتک له یاداشته کانی نه سه ده نه فهندی خه یلانی حاجی عومهر نه فهندی زاده وه ده گیزیتته وه که باپیری نهو بنه ماله ناوی خه تی نه فهندی بووه. قسه ی له سر میر پۆیشته وه و نهو نامۆزگاری کردوه که سر و بهر باری تورکان بئینی و ههر نهویش سه عات شه شی شهوئ ده گه له خۆی بردوه و داویه ته دهست سه دری شه عزم. رهشید پاشا به پیزگرتن پهوانه ی ناستانه ی کرد و به خشیان و ناردیانه وه به رهو ولات؛ به لام گهردوون کاری خۆی کرد. رهشید پاشای والی لهو بهینه مرد و به لئین هه چی لئ شین نه بوو. عه لی پهزا پاشای والی به غدا زۆری رهشید پاشا ده دزا و به خوینی میریش تینی بوو. پیای نارد له لای سولتان و وای تیگه یاند نه گه ر میر محهمه د به چیتته وه رهواندز ناگری سازاوه هه لنده کا و به هه یج دانامرکی. فه رمان ده رچوو که بکوژی. میر له ناستانه ده رچوو بوو به رهو سیواس دههات که بپته وه بز کوردستان، فه رمانیان نارد ه سیواس - که میر لهوئ هیوان بوو - دهست به جئ کوشتیان.

تاریخی کورد و کوردستان، جزمی په کم، ته رجه مبه ی عه ره ی محهمه د عه لی عه ونی، چاپی به غدا،

۱۹۶۱، پوهی ۲۲۸ هتا ۲۳۳. هه ژار

میر نه محهمه کوری مسته فا به گ

له زه مانی باپیدا به سر هیندیک جیگه پاده گیشته. کاتی میر محهمه د هاته سر حوکم و قه له مه روی خۆی گوشاد کرده وه، کردیه والی هه ولیر. سالی ۱۲۵۰ ک (۱۸۳۳ ز) که دوکتۆر پروس بز چاری چاوی بابی هاتوه، چاوی پئ که وتوه و میوانی بووه. که میر محهمه د نه ما، نهو کرا به میری سۆزان. ←

→ به لّام له دوو ساژ پتر نه مایه وه و به فیتی نامۆزایانی به گوشت چوو.

سوله ییمان بهگ کوری مسته فا بهگ

رۆزگاری بابی هیندیک شوتنی به دهستهوه بوو؛ که میر محمه مدیش هاته سرکار لیتی نهستانده وه؛ به لّام له پاشان نهویش و تهیمووری براشی گرتن و کۆت و زنجیری کردن و له قه لایه کی پینج سهعاته پئی له رهوانده وه دوور، خستیه زیندانه وه. له پاش کوژرانی میر نهحمدهی برای، کرا به میر و له شهش مانگ پتر نه مایه وه و له بهر دهستهوستانی ده رکرا.

ره سوون پاشا کوری مسته فا بهگ

دهورانی بابی همر چاره به سهر جیهک راده گه بشت، که میر محمه مد حوکی سۆزانی گرته دهست، کردیه سرداری لهشکر و دواپهش نامیدی پئی سپارد. له پاش نهمانی میر محمه مد و دوو برا جینشینه کانی -له سهر داوا و تکای خه لکی رهواندز- حکوومهت له نامیدییه وه هیتایه وه رهواندز و چوار سالانی میرهتی کرد. له نهجمادا خۆی له باج و دهرامهتی دهولت بوارد و عوسمانی لهشکریان نارده سهر و له حمیر و خهلیغان به گوڤاندا هات و خۆی نهگرت و هاته وه رهواندز و لهویش تهنگیان پئی هه لچنی و رایکرد و چوه شنۆیه و پینج ساژ له وینده ری ما و نهوسا ده گه ل عوسمانیان ریک کهوتوه و هاته وه؛ به لّام لهو بهینه دا میرایه تی سۆران په رده ی داگیرکه رانی به سهر دا درا و خرایه ژیر دهستی فرمانبه رانی تورک و تازه سهری هه لته دایه وه.

ره سوون پاشا له پاشانیش زۆر ژیا؛ کرا به «متصرفی» به غندا و کردیانه والی وان و مسترمیلنگنی گه ریده، لهوئی چاوی پینکه وتوه. دواپی کراوته والی نه ره زه رۆم و سالی ۱۳۰۱ ک. (۱۸۸۴ ز.) لهوئی مردوه و پینج کورپی بووه؛ نه سعه د و فه تاح و ره شید و بارام و نیحسان. نه سعه د بهگ سالی ۱۲۷۵ ک. (۱۸۵۹ ز.) له ده جله دا خنکاوه. نهوانی تریش کاروباری دیوانیان پئی سپیتر و که ستیک دهیوئی زیاتری لئی بزانی؛ با لهو په راویزه برهوانی که حوزنی موکوریانی بۆ کتیبه که ی فریدریک میلنگنی نووسیوه و له گوڤاری گه لاویتر و دهنگی گیتی تازه دا چاپکراوه. جه میل

ده مهویاییزی سالی ۱۹۷۱ ز. نووسه ری هیتر؛ مامۆستا محمه مد مه ولوود (مه م)، له هه ولیر ده رباره ی زنجیره ی بنه ماله ی سۆران مه علووماتی به نرخنی دامی؛ که شهویش به یارمه تی مامۆستا نوره دین به هانه دین، نه دامی دادگای ته میزی عراقی کۆ کردۆتمه؛ وا له ژیره وه نووسیومن. هه ژار

بنج و بناوانی میرانی سۆران

یه کهم میر که لۆس بووه. سئ کورپی هه بووه به ناوی میر عیسا شتیخ وهیس و نیبراهیم. له وه چه ی شتیخ وهیس و نیبراهیم شتیخ نازانین؛ به لّام میر عیسا شاعه لی به گی بووه. شهویش سئ کورپی لئی کهوتۆتمه؛ میر بداغ، میر حوسین و میر سهیدی. میر بداغ دوو کورپی بوون: میر حوسین و میر سهیغه دین. میر سهیغه دین بی کورپی بووه. میر حوسین کورپکی بووه به ناوی میر سهیغه دین و شهویش ←

→ به گنجی مردووه و بهره‌ی میر بداغ برآوده‌توه.

میر عیسا و میر حوسینیش بی کور بوون؛ به‌لام برای چوارم میر سهیدی سی کوری بووه به ناوی میر سوله‌یمان، میر سهیغه‌دین و میر عیزه‌دین‌شیر. سهیغه‌دین وه‌جاخ‌کویر بووه، میر عیزه‌دین خان شاورده‌لی هه‌بووه و نه‌ویش بی کور مردووه. میر سوله‌یمان سی کوری بووه؛ شاقولی بهگ، میر عیسا و میر سهیغه‌دین. نازانین میر عیسا و میر سهیغه‌دین چیان بووه؛ به‌لام شاقولی بهگ میر بداغ و میر سوله‌یمان بهگی لی که‌وتۆتوه. نه‌و میر سوله‌یمان قاره‌مانی داستانی خانزاد و له‌شکریه. شاقولی بهگ شه‌قلاره‌ی شاورده‌ان کردۆتوه[؟]. میر سوله‌یمان به گزیکاری والی به‌غدا له ناو براره و خانزاده‌خاتونی به‌ناویانگ بۆته حوکمرانی سۆران که پاته‌ختی حمیر بووه. تا نیتستاش شوینه‌واری کۆشکی فرمانداری خانزاده‌خاتون له حمیر هر ماوه. له زه‌مانی نه‌و شازنده‌ا شه‌قلاره‌ی زۆری گه‌شه کردووه و هاوینه‌ه‌واری قهرالیچه‌ی کورده‌واری بووه. له سهر لوتکه‌ی چیا‌ی سه‌فین گۆره‌پانیک به ناوی خانزاد هه‌یه؛ وه‌ک ده‌لتین هاوینان له‌وتی هه‌لداوه. خه‌لکی ناوچه‌ی حمیر خانزادی به خوشکی میر سوله‌یمان ده‌زان؛ که‌چی هیندیک میتوونوس لایان وایه کچی بووه. سوله‌یمان بهگ کورپکی به ناوی عه‌لی بهگ هه‌بووه رینگای گه‌لی نه‌و خۆشی کردووه و به ناوی نه‌وه. عه‌لی بهگ، میر نۆغزی لی که‌وتۆتوه؛ نه‌ویش دوو کوری به ناوی میر نه‌حمه‌د و میر عیزه‌دین‌شیر بووه. میر نه‌حمه‌د وه‌جاخ‌کویر و میر عیزه‌دین کورپکی به ناوی خاناورده‌ل له پاش به‌چی ماوه. نه‌ویش سولتان محممود و نه‌ویش نه‌حمه‌د بهگی به‌چی هیتتوه. نه‌حمه‌د بهگ، محممود بهگ و نه‌میش میر نۆغزی له پاش به‌چی ماوه؛ که ده‌بیتته بابی مسته‌فا بهگ و بابیری میر محممه‌د پاشای کۆره. میر نۆغز بهگ شه‌ش کوری بووه؛ میر حه‌سهن، میر نه‌حمه‌د، یه‌حیا بهگ، بایز بهگ، تهمهرخان بهگ و میرمسته‌فا بهگ.

له نه‌وه‌کانی میر حه‌سهن و یه‌حیا بهگ و تهمهرخان بهگ ناگادار نین؛ به‌لام نه‌حمه‌د بهگ عه‌بدوللا بهگی بووه. نه‌ویش دوو کوری به ناوی عه‌لی بهگ سلاحشور و حممه‌د بهگ هه‌بووه. عه‌لی بهگی سلاحشور کورپکی به ناوی سوله‌یمان بهگ سلاحشور بووه؛ که ده‌بیتته بابی نه‌و عه‌لی حه‌یدهر سوله‌یمان‌ه‌ی وه‌زیر و سه‌فیری حکومه‌تی عراقه و برای شه‌مسهدین بهگ که نه‌ویش نیتستا له هه‌ولیر ده‌ژی و هه‌روه‌ها براسینه‌میان بورهان بهگ و نیتستا له به‌غدا له نه‌مان‌ه‌ی عاسمه، حاکمه. نه‌م سی برابه‌ش زۆریان لی که‌وتوونه‌وه.

حممه‌د بهگ باوکی مه‌لاعه‌زیزی گوندی فه‌قیانه؛ که نه‌ویش دوو کوری بوون؛ کاکیل‌ناغا و عه‌بدوللا بهگ؛ که نیتستاش عه‌بدوللا بهگ ماوه.

بایز بهگی نۆغز بهگ کورپکی به ناوی به‌کر بهگ بووه و نه‌ویش چوار کوری بوون؛ سالح بهگ، عه‌بدوللا پاشا، حممه‌د بهگ و عه‌لی بهگ. سالح بهگ سی کوری بووه؛ عه‌لی بهگ، سدیق بهگ و خورشید بهگ. نه‌وه‌ی نه‌وانه له ناوچه‌ی حمیر و هه‌ولیرن. عه‌لی بهگ دوو کوری ماون؛ ناویان برابیم بهگ و سالح بهگ. خورشید بهگ باوکی نووری بهگ و قاسم بهگ و برابیم بهگ؛ که هه‌رستیک ماون و قاسم له دارایی هه‌ولیر فرمانبهره. دوو کوری سدیق به‌گیش ←

→ ماون؛ ناریان حوسین بهگ و نهوهر بهگه. عهبدوللا پاشا بابی سهعید بهگه؛ نه همیشه بابی سمایل بهگی رهواندزه، که نهندامی کۆری دامهزرتنهری عراق بوو؛ سالی ۱۹۳۲ز کوژرا و لهعلی خانی دایکی ژنیکسی بهناویانگ بوو لهه دواییانه دا مرد.

حهمه د بهگ دوو کۆری بوون؛ مهجید بهگ، شیخ سولهیمان بهگ. مهجید بهگ دوو کۆری ماون؛ شیخ سولهیمان که ئیستا له ههولیر «ملاحیظ» حهدهو عهبدوللا فدرمانبهری دائیره ی توتنه. عهلی بهگ کۆریکی به ناوی حوسین بهگ ههبوو دهگه له ملامستهفای بارزانی دا چوه رووسیا و لهوی مرد و بی مندالیش بوو. میرمستهفا بهگ کۆری میرنۆزغز بهگ چوار کۆری بوون؛ میر سولهیمان، میرمستهفا بهگ، میر نهحمه د و پهسوول پاشا. میر سولهیمان باوکی میرانی بهحیا بهگه که نهویش پینچ کۆری بووه؛ حهمه د بهگ، سولهیمان بهگ، خورشید بهگ، تهقیه دین و وهسمان بهگ. حهمه د بهگیان دوو کۆری بووه؛ مهجید بهگ و شینه بهگ. مهجید بهگیش کۆریکی به ناوی حهمه د بهگ ههبووه. سولهیمان بهگ باوکی عهلی بهگه که نهویش دوو کۆری به ناو حهسن و حوسین ههبووه. خورشید بهگ سی کۆری بووه؛ سدیق بهگ، میرۆ، حاجی سهعید بهگ. سدیق بهگ دوو کۆری ماون؛ ناریان حاجی شههاب و حاجی پاشایه. میرۆ نهسهه د و تهوفیق ناوی بهجی هیتشووه. حاجی سهعید بهگ له گوندی ئالانه داده نیسی و دوو کۆری ههمن؛ ئیسماعیل و محهمه د.

تهقیه دین بهگ سولهیمان بهگی بووه که نهویش کۆریکی به ناوی تهقیه دین بووه و باوکی سولهیمان بهگ بووه. وهسمان بهگ تهنا کۆریکی به ناوی میر مهلا ههبووه.

کۆری دووه می میرمستهفا، نه میرمه نسوور محهمه د بهگ بووه؛ که به پاشاکۆزه یان میری گه ره به ناویانگه و هیچ مندالی نه بوون. سیهه میان میرنهحمه د بهگی لای بووه. نهویش کهسی له پاش بهجی نه ماوه.

چواره میان پهسوول بهگ و پاشاشی پی گوتراوه. پینچ کۆری ههبووه؛ ۱- نهسهه د بهگ، باوکی عهبدوللا موخلیس بهگ باوکی زیانه دین بهگ و بهحیا بهگ. نه مهیان لهه سالانه ی داویدا بی فرزند مرد و سهرده میتک له ناچه ی ههولیر قایمقام بوو. ۲- فعتاح بهگ دوو کۆری بوو؛ خورشید بهگ و تهوفیق بهگ. نه مهش بی جینشین مرد. ۳- رهشید بهگ دوو کۆری ههبوو؛ عهبدوللا نه دیب بهگ و عوسمان بهگ. عهبدوللا نه دیب کۆریکی له تورکیا ماوه عوسمانیش زهکی ههیه، که له تورکیا دهوی. ۴- بارام بهگ. ۵- ئیحسان بهگ. نهه دووانه هه له تورکیا بوون و کۆریشیان نه بوون. (لیته دا معلوماتی مهه کۆتایی دیت).

به ندى دووهم

فهرمانره‌واياني بابان

ئەو ھۆنەراندەي بۆ وردە کاری زۆر ناگادار و دەرەبەند بەکارن، تا و بەند و داوی ناوری شمی خاوی کەونە پروداوی پیرەبابانیان بە دەمی گشت و سەری ئەنگوشتیان خستۆتە باو و زۆر لێک و لەبار، گشتیان کردوو و دوپ و یاقوت و لال و زمپوت و چەور و شیرین و کوژە کەي شین و پیرۆزە و شەو و سەنگی بازار و دانە مرواری وشەي پر گەشەي ناو کوردە واریان پسی ھۆندۆتەو و سینگ و بەرۆکی پالەواننامەي مائەبابانی مەرد و نەبەردی نەتەوەي کوردیان بەو گەردنەبەندە خوشیک و پرنەدە رازاندۆتەو؛ کە لێي دەروانین زۆر باش دەرزانین ئەو بنە مائە لە کوردستاندا لە چاوە ھەموو کەس بە ھۆزی قەوغا و بەھیز و توانا و دەستەلاتداری، بە ناوودەنگ بوون و کەسي ھاوچەرخیان ھاوسەنگیان نەبوو. بەلام لە داوی وەي کە فەرماندراي ئەو خانەدانە بە پیریداغي بەبەيي^۱ و برای گەشت^۲ ئەوانیش فرزندەي نیرینەیان بەجي نەھیتشتن، فەرمانرەوايي لە ناو ئەواندا کوتايي ھات و دەست و پیتوئەديان بوونە جیگر و ناوي بابانیان بۆ خۆ گرتەو.

میریداغ کورپی ئەبدال بەگ

بۆ دلآوایی، حاتەمی تايي دەسکی لە دوو نەدە کرد و لە تازایە تیدا پوستەم دەگەلێ دەر نە دەبرد. لە مەیدانی مەردیدا ھەمیشە گۆي نەبەردی لە بەر ھەوالان دەفراند و لە پینشە پرکەي پیاو تیدا ھەموو چاوە لەدوتیکي دەوستاند. ئەنجامی کاری گەشتە باری کە ھەوای دەرکەوتن و سەرکەوتنی کەوتە

۱- دانەر وەك میژوونووسانی تر جارتیک پیسر بداغ و جارتیک میسر بداغی نووسیو. جەمیل

۲- ئەمین زەکی دەلی برازای. جەمیل

دانەر ھەر خۆي لە روپیەر ۳۶۵ چاپە فارسیە کەي میسر دا دەلی: برازا کەي بداغ کورپی پوستەم. ھەزار

سهر و زۆریش سهرکەوت. مەلبەندی لارجان^۱ لە زەرزا ساند و سیوی^۲ لە سۆزان جودا کردەوه و سندوسی لە قۆلباش پاکردەوه و قەلای ماران^۳ ی -وەک جارانی پێشوو- ساز داڤهوه و بە میرلیوای خۆی سپارد و هۆزەکانی موکری و بانە ی -بە خواھێشت و بە زۆری- خستە بەر فەرمانەوه و شارباژێری لە دەست نەردەلان دەرینا و خستیه سەر ولاتی خۆیەوه و هەر مەلبەندی^۴ کە سەندبووی، کوێخا و گزیری سەربەخۆی لێ دانان و تەپل و نالای دادگەری و سەربەخۆیی، ئاوازی داو شەکاڤهوه و کەرکووکی سەر بە بەغدashi کردەباجدەری بابان و پاسەوانی لە سەر دانان. لە دەورانی فەرمانی خۆیدا شتی وا سەیری داھیناوه کە بۆ هیچ فەرمانپەرەواڤهکی کورد نەپەخساوه. بۆ نموونە کیژی میر و ناغایانی بەردەستی خۆی بۆ خۆی دەخواست و پێداویستی باوی پۆژی، بۆ گوێزتنەوه و بەزم و ناھەنگ بەجی دینا و پۆژی بووکی و شەوی پەردوو -بە بی تەوه کەس بزانی- کچیان بە جیازی سازەوه بۆ ناغایەك -کە داخواز بوو- دەگوازتەوه.

برای کە ناوی پوستم بوو، لێی دەخەفتا کە بیکوژی؟ پیاویکی دلتسۆزی بەداغ کەین و بەینەکە ی تینگەیاندا. کاتی کە دەچوو سەر زەرزا، پوستم بەگ و ھاوودەستانی -کە دەستیان دەو کارەدا بوو- فەرمانیدا خرمچون گیران و کوژران.

بە نیازی داگیرکردنی ولاتی سۆزان لەشکری بردەسەر میرسەیدی کوپی شاعەلی بەگ و لە جینگە ی خۆی و دەدرنا و میرسەیدی پووی کردەناو کۆسار و لێرەواران و چاوەنۆپی ھەلێک بوو کە تۆلە ی خۆ ھەلێنی. پیریداغ بە شوێن ئەو سەرکەوتنەدا زۆری بارەکەللە ی کەوتبوو؛ کەمتر خۆی دەپاراست. پۆژێک دەگەڵ چەند پیاویکی خۆیدا بە نیازی راووشکار چوو بوو ھەزوبیان^۱. بە ھەلکەوت میرسەیدی لەوی بوو. وەک بەلای لە نەکاو لە ھەشارگە ھاتە دەر و تاوی دانێ و میریداغ و ھەوالانی دانە بەر و کەسیان سەری دەر نەکرد و جوقەواری لێ پرین:

۱- لارجان نیە و لاجانە.

۲- دەبی سیوھیل یان زۆیە بی.

۳- لە نێوان مەھاباد و بۆکاندا- لە نزیک خانەقای شێخی بوھان- کیۆیکی سەخت و بەردەلان، وەناو «قەلات ماران» ھەبە. ھەزار

۴- دەبی گوندی عازەبان بی کە لە شارباژێرە. ھەزار

گریمان نه‌وند هه‌لکشای بوی به شا
 وه‌کووو تۆ نه‌بوو کهس له به‌هره و به‌شا
 هه‌موو ده‌فر و نیرباره‌کهت زیڤ و زیو
 نه‌گهر پێ ده‌کهی ده‌چیه سه‌ر پشتی دیو
 له گه‌نج و له گه‌وه‌هر هه‌زار کۆت هه‌بوو
 هه‌زاران هه‌زار شاه‌لئی دۆت هه‌بوو
 به تاو جووت گه‌رانتته و به بارانه ناش
 وه‌په‌ز بوی له به‌ر به‌رگ و خۆراکی باش
 له دنیا نیازت چبی، وا ده‌کهی
 له به‌ر چنگی مردن چلۆن راده‌کهی؟

شایه‌ران و خۆشبیژانی کوردستان ده‌رساره‌ی دلاوایی و نازایی نه‌و می‌ره‌وه به‌یتی زۆریان
 هه‌لبه‌ستوون و په‌سنیان داوه و پێیان هه‌لگوتوه و له کۆڤ و دیوه‌خاناندا ده‌نگخۆشان به‌ ناهه‌نگه‌وه
 ده‌یخویننه‌وه.

چونکه نێزینی لێ نه‌که‌وته‌وه، فه‌رمانه‌واپیه‌که بۆ برازاکی -که به‌داغی کۆڤی پوسته‌م بوو-
 مایه‌وه. به‌لام نه‌یتوانی که‌له‌به‌ری مامی پرکاته‌وه و له به‌ر ده‌سته‌وستانی، ناغا و نۆکه‌رانی به‌رده‌ستی
 له فه‌رمانی ده‌رچوونه‌ ده‌ر و له پاش دوو ساڵ مه‌زنایه‌تی کردنی پر له که‌مایه‌سی، له داخان وه‌زگی
 داو وه‌چه‌ی بابان که‌سیان له نارادا نه‌ما و نۆکه‌ران جێیان گرتنه‌وه.
 یه‌که‌م که‌سی که‌ پاش چوونی خانه‌دانی بابانه‌کان حوکه‌می بۆ خۆی گرتۆته‌وه پیرنه‌زه‌ر بووه.

پیرنه‌زه‌ر کۆڤی به‌یرام

پیاویک بووه ده‌ستودل‌گوشاد و سه‌ریه‌ست و نازاد و به‌زاکون و داد و هه‌موو ژێرده‌ستانی له ده‌ست و
 پێوه‌ندانیه‌وه هه‌تا سوپایی و ره‌شایی و بۆره‌پیاو و به‌ناو و بی‌تاو، له دل و هه‌نا و خۆشیان ویسته‌وه و
 سه‌رکه‌وتنی شه‌ویان له خوا ویسته‌وه. به‌ هێزی هۆز و بازو، ناوچه‌ی کفری له به‌غدای نارامگه‌ داپرسیوه
 و خسته‌ویه‌ته سه‌ر مه‌لبه‌ندی بابان. که پیرنه‌زه‌ر مرد، ولاتی بابان کرا به‌ دوو به‌ش.

سوله‌یسان و میسریرایم

هه‌ردوکیان په‌روه‌رده‌ی ده‌ستی میسریداغ بوون و له رۆژگاری فه‌رمانه‌واپیی خۆی، کردبوونی به
 میسرهنجه‌ق. له پاش نه‌مانی پیرنه‌زه‌ر نه‌و دوانه‌ پێک هاتن و ولاتی بابانیان له ناو خۆدا به‌ش کرد و

ماوهیه کی زور پیکمونه نیوان خوش و دۆستی گیانی بوون. له نهنجامدا دوو زمان و کهتن گێران خۆیان دهناو خزانندن و له یه کترین ترازانندن و دۆستایهتی بوو به دوژمنی و به گژ یه کدا هاتن. سوله ییمان برایمی کوشت و به شه ولاته کهی نهویشی و سه ره به شی خۆی خست. پازده سالان مه زنایه تی ولاتی بابانی کرد و به شه ژبانی لی سیندرا و رهوانه ی مه لبه ندی نه مان کرا و چوار کورپی به جی هیشتن: حوسین و پوسته م و محمه مد و سوله ییمان.

حاجی شیخ

له دوا ی مه رگی پیسرنه زه ر، نو سالان به سه ر نیوه ی ولاتی بابان راگه یشت و سوله ییمان کوشتی و سی کورپی مان: حاجی شیخ و میره و میر سوله ییمان. حاجی شیخ له پاش کوژرانی بابی، زید و هه مده می به جی هیشتن و پرووی کرده ولاتی عه جه م و چووه لای شاتۆماسب؛ به لام زۆری پرووی خوش له شا نه دی و به نا هومیدی گه رایه وه و له ناوچه ی نه لێن و دباله^۱ پیای میسرعیزه دینی برای میر سوله ییمانی کوشت و دهستی به سه ر نه و ناوچه یه داگرت. له پاش نه مانی میر سوله ییمان هه موو ولاتی بابانی خسته ژیر ده ست و بوو به فه رمانه روای سه ره خۆ. کاری ناشایستی ده راره ی شاتۆماسب ده کرد و نه ویش سی جاران له شکری ناره سه ر و هه رسیک جاریش قزلباش به پاشدا ده گه رانه وه و له بهر حاجی شیخ ده شان. له و شه رانه شدا - جگه له چه ند فه قی و مه لایه ک که بۆ خه زای قزلباش کوشتن تیر و که وانیان هه لده گرت و ره گه لی ده که وتن - هه یج سه ر و ده سه لاتدارێکی کوردستان نه ده چووه کۆمه گی.

سالی ۹۴۱ ک (۱۵۳۳ ز) که سولتان سوله ییمان خانی خه زا که ره به غدا ی نارامگای گرت و زستانی له ویدا رابوارد، حاجی شیخ به نیازی سه رده رانه راموسانی سولتان، به ره و به غدا ده چوو. کاتی گه یشته ناوچه ی مه رگه، مه رگه ییه کان خۆیان لی خوش کرد که له کۆل دنیای که نه وه. له وه ختیکا که میسرشێخ چوو بووه پا و ده گه ل چه ند که سی کدا خه ریکی نوێژ کردن

۱- دو نه لێن له کوردستانی به ردهستی نیران هه ن. به لام «دباله» نه بیسراوه. هه ژار

بو، کوردی دیوناکار به شیری جهوه مرداره وه ره شهبا هلیان کردی و گپری چرای ژیانیان کورژانده وه و کردیانه خۆله میثی بآبرده و میره ی براشی هر له و شه رده دا پیره کرا و سه ری تینداچو؛ براکه ی تریشی - که ناوی سوله یمان بو- تووشی دئیوی مهرگ هات و له مهیدانی ژیان دهرچوو.

حاجی شیخ دوو کوری له پاش به جی مان به ناوی بداغ و سارم. کاتی دهنگ و باسی هیترشی بلجه مهرگه بیان و مهرگی بی واده ی میرشینخ، وه بهر گوئیسه کانی به شه و کت و شانی سولتان کهوت، له بهزه بی بی برانه وه ی شاهانه وه ولاتی بابان درا به بداغی کوری.

بداغ کوری حاجی شیخ

بوو به جینشین ی بابی و ماوه ی شازده سالان بو پیری دل سوزیه وه فرمانداری کرد و له نهنجامدا به دنه دانی هیندیک له گه وره پیاوان، حوسین به گی کوری میر سوله یمان به رینگی گرت و داوای مه زنایه تی ولاتی بابانی ده کرد و له لایه ن پادشای سوله یمان پایه وه پینی درا و سولتان حوسینی فرمان ره وای نامیدی ده گهل خۆیدا هینا که ولاته که ی بۆ بستینیت. بداغ له وزه دا نه بوو ده گزیان پاچی و رایکرد و په نای به سهرده رانه ی شاتوماسب برد. شش مانگیک له وی مایه وه و روسته مپاشای سهدری نه عزم دلخۆشی دایه وه و به لینی دایه که ولاتی بابانی بۆ ره گریتسه وه و له ولاتی عه جه می پچریه وه و هینایه نه سته مبول و له سایه ی هستی به رزی سولتان وه دیسان بابانی پی به خشرایه وه و به لواندنه وه ی دور له هه ژماری پادشاهانه ش سهر فراه کرا و له ناو هه ولانی دا شانازی به خۆ ده کرد؛ نه وسا به ره و ولات گه راپه وه. کاتی گه شتبه وه نه و جینگی راپیه بولاق ی پی ده لنین، حوسین به گ کوری میر سوله یمان به هشت هزار سواره و پیاده وه رینگی لی گرت و به گزیه کدا چون. هینشتا شه ره که وا گهرم نه بوو که مووی تیندا هه لپروزی و هیچ کهس ده خۆین دا بگه وزی، که حوسین به گ ره ی به ردا و مهیدانی نه به ردی به جی هیشت و پرووی کرده ناستانه ی سوله یمان و به هوی

۱- له کورد هواریدا به ییتیک به ناوی بهیتی کاکه شیخ و کاکه میر هه یه که نه و کاره ساته ده گیتیه وه و زۆریش به رزه.

میره گهوره کانه، به پایه و پیزی نالقه پیز ماچ کردنی ده رگا سرفهراز کرا و فه رمانی بی پیچ و په نای پادشای بۆ ده رچوو که نیوهی ولاتی بابانی هه بی و ده بی ده گه ل بداغ به گ پیکه وه پی رابگه ن و هیچیان له و فه رمانه سه رچه وتی نه کهن.

حوسین به گ به هه له داوان به ره و ولاتی بابان هاته وه و دیسان کاریان که وته وه به رده می شیران و تیک گیران و حوسین به گ و روسته م به گی برای کرانه توژی به ر با و کاتی شه و ده نگ و باسه ده باره گای سولتاندنا دهنگی دایه وه، بلتسه می رکی سوله یمانی سه ری له ده میه وه ده رانی و فه رمانی دا که هه موو کورده کانی هاوسای بابان بچنه سه ر بداغ و بداغ که زانی به ربه ره کانی بۆ نا کری، په نای به سولتان حوسینی فه رمانه وه ای نامیدی برد و نه ویش راستی روودای به پیچکی ته ختی عاسمان ناسایی گه یاند و تکانه می ره گه ل خست که گونا هه کانی به ناوی به خشین و چاویوشی پادشاهانه بشوریته وه و ولاتی باب و باپیرانی پی بدریته وه.

سولتانی هه له پۆش له سه ر تکای فه رمانه وه ای نامیدی له سووچ و تاوانی خو ش بوو؛ له باتی ولاتی بابان ناوچه ی عینتابی پی به خشی و به شی بداغ به گیان به بولی به گ ناویک نه سپارد.

له و سه رده مانه دا که شازاده پایه به رزه کان سولتان سه لیم و سولتان پایه زید له قونیه قونه شه پان که وته نیوان و پیک هه لپرژان، بداغ به گ له سه ر پایه زیدی کرده وه و چووبوه شاری کوتاهیه. سولتان سوله یمان مه رچی بۆ سولتان پایه زید دانا که ده بی سه ری بداغ به گم به براوی بۆ بنیترتسه ناستانه؛ نه وسا لیتی خو ش ده بم؛ چونکه بداغ دوژمنی خانه دانه. سولتان پایه زید فه رمانی پیروزی له بانی سه ر دانا و سه ری بداغ به گی بری و به دیاری بۆ باره گای هه ره به رزی نارد.

بداغ به گ چوار کوری هه بوون: حاجی شیخ و حوسین به گ و محمه مد به گ و میرسه یفه دین. حاجی شیخ ده گه ل سولتان پایه زید چوو ه نیران و کاتی گیرا - به فه رمانی شاتۆماسب - حاجی شیخیش و پیرای ناغا و میره کورده کانی کلکه و پلکه ی سولتان، له سه ری درا و میرسه یفه دینیش مردن مه وودای نه دا و محمه مد به گیش سنجه قی که ستانه یان

میرحوسین کوری سوله یمان

له پاش بابی - چونکه حاجی شیخی کوری برابیم ناوچهی بابانی بۆ خۆی داگیر کردبوو - شهو نهیتوانی بهربهره کانی بکسا و رایکرد و پرووی کرده باره گسای شاتۆماسب و داوای هیمداد و کۆمهگی لیکرد. شاش چراغ سولتانی نیستاجلوی والی دینهوهری په گهله خست و ههتا قهراغ سنوور هاتن و چیان بۆ نهکرا و به بی دهماغی گهپانهوه. شهو جاره شا گۆکجه سولتانی قاجاری والی هه مه دانی نارد. لهو جاره شا گۆکجهی قاجار هه روا کلکی پی هه لپه سارد و پهروایه کی پی نه فرمووه؛ به دهم له پووشی گهپاوه. جاری سیههم عهبدو لالاخان نیستاجلوی میری میران و سوپاسالاری پاسپارد که ولاتی بابان بگری، شهویش له شکر تکی دوور له ههژمار و وهک لافاوی به هارانی په گهله خۆ خست و پهلاماری ولاتی بابانی دا.

میرحوسین - که پێشهنگ و چاوساگی له شکر بوو - بردنیه چیا ی گه لاله و دهناو دارستانیکی ترینجاندن که توله ماران له بهر داران پتی هاتو چۆیان لی برابوو. باوکی منی هه ژاریش به پیاده و سوارانی خۆیهوه ته شریفی لهوی بوو. حاجی شیخ لییان راپهپی و ملی له درین و برین نا و دهره تانی لی برین و له شکر قزلباش وهک به چه که ده لکه له ناو کلۆره داراندا عاسیه ببوون کهس نهیده زانی له کوپرا بۆی دین و به کوپیدا هه لی و کهنگی کهولی ده چیه سهر ده باغ! لهو شه په دا نزیکه ی دوو - سی هه زار قزلباش سلار بۆنهوه و سی که سیك له پیوانی هه لپه ژاره ی بابی بهندهش لهو گیرویه بنده دا جهنده کیان کهوت و شهو سهر کرده و پیاماقولانه ی که له بهر کوشتار مابوونهوه و له چنگ مردن پرگار ببوون، وهک سلقی رووت، به بی بهرگ و سهری قوت و پای پێخاوس، هاتنهوه بهر باره گای شا.

شاتۆماسب لهو رپه بهریه ی میرحوسین زۆر تووره بوو؛ شهو و محهمه د و پوسته می برای ههرسیک توردهانه ناو قه لایه کی نیرانهوه و دهناو گرتووخانه ی خستن. له پاش هیندیك

به‌ری‌دان و هدرسټک برا هەر رزگار بوون، به بی چەند و چوون، تفه‌ده‌ستی خۆیان کرد و له ئیترانه‌وه هەلاتن و به‌ره‌و دەرگا و ناستانه‌ی کۆنه‌به‌ختی سوولتان سوله‌ی‌مان هاتن. له به‌زه‌یی و چاکه‌کاری بێ‌سدریغی شاهانه‌وه، هەر کەس به گۆیره‌ی پایه‌ی خۆی موچه‌یه‌کیان له ولاتی رۆم‌ئیلی‌دا بۆ برینه‌وه و ناردینه‌وه.

له پاش شەش سال که له رۆم‌ئیلیان پاده‌بوارد، له‌سەر تکای حوسین بە‌گی فەرمان‌په‌وای نام‌ئیدی، له رۆم‌ئیلیان هینانه‌وه و ولاتی بابانیان پیدانه‌وه. جا هەر وه‌ک له‌مه‌ویه‌ر به‌سەر نووکی قه‌له‌مه‌که‌ماندا رابرا و له سەر کاغەز تۆمار کرا، میرحوسین کورپی سوله‌ی‌مان به‌ده‌ست بداغی کورپی حاجی شیخ کوژرا و خدر به‌گی له پاش به‌جی ما. ئەو خدر به‌گه‌ ماوه‌یه‌ک ناوچه‌ی مەرگه‌ی به‌ده‌ستوه‌ بوو. له دواییدا که زه‌مانی خوالی‌خۆش‌بوو سوولتان مرادخان، میره‌ به‌گی موکوری له قزلباش هه‌لگه‌په‌راوه و هاته‌ به‌ر فەرمانی عوسمانی. ناوچه‌ی مەرگه‌ش له خدر به‌گ سیندرایه‌وه و درا به‌یه‌کیتک له کورانی و له‌سەر ئەمه‌ بۆ ماوه‌یه‌ک شەر و هه‌را له نیوانی خدر به‌گ و میره‌ به‌گدا ده‌گه‌ردا بوو. له‌و به‌ینه‌دا خدر به‌گ به‌ر مەرگ کهوت و داوی کیشه‌ و هه‌را پسا.

ئێستا هۆزی بابان بی فەرمان‌په‌وا ماونه‌وه؛ به‌لام نزیکه‌ی چواره‌هزار چاپک سواری ئەسپ که‌حیتی سهرتاپا پرچه‌کیان هه‌یه و سه‌ریش بۆ کەس نانه‌وینن.

هیندیک ده‌لټین هۆزه‌کانی رۆژه‌کی و هه‌کاری له بابانه‌وه هاتوون. خه‌لکی بابان زۆر دیندار و له خواترس و پارێزگارن. و بیاوی زانایان زۆر لی پیدایه‌وه. هەر ناغایه‌ک له ناغایانی تیسره‌کان، ناوچه‌یه‌کی له ناوچه‌کان گرتۆته‌وه و سالانه‌ چوار خه‌روار زیتر له ناوخوا‌دا کۆ ده‌کهن و ده‌یدن به‌خه‌زینه‌ی شاره‌زور.

ولاتی بابان مولکی تایبه‌تی شاهانه‌یه و کویتخا و گزیره‌کانی ده‌گه‌ل خه‌لکه‌که‌ زۆر به‌نهرم و نیسانی په‌فتار ده‌کهن. هەر ساله‌ ئەندازه‌یه‌ک نه‌غدینه‌وما‌ل به‌وان ده‌گا و له‌وه به‌ولا فلسیکی سوور به‌میسری میران و ده‌فته‌رداران و کارگوزاران ناده‌ن. تا ئیمرو - که میژووی کۆچی هه‌زاروپینجه‌ - باری ئەو ولاته‌ ناویه.^۱

۱- ئەم باره‌ تا سەر و نه‌بووه. له برانه‌وه‌ی چه‌رخ‌ی یازده‌هه‌می کۆچیدا، فه‌قی‌ته‌حسەد که وه‌ک ←

→ ده‌لین کوری بابامیر، کوری بداغ بهگ، کوری میره بهک، کوری شیخ‌حمیده‌ری موکری بووه، بناغهی فهران‌پروایی لهو مه‌لبنده دامه‌زاندۆتیه‌وه و سوله‌ییمان به‌به‌ی کوری، کوشادتری کردۆتیه‌وه و هه‌تا سالی ۱۱۱۱ ک (۱۶۹۹ ز) حوکمداری بووه و بانک کراوه‌ته ناستانه و کراوه‌ته پاشا و که‌رکوکچی پی‌ سپی‌راوه. به‌لام دیسان ته‌یموور به‌گی برای به‌ سهر ولاتی بابان راکه‌یشته‌وه و لهو ماوه‌یه‌شدا زۆری شپ‌زه‌یی دیتووه و سالی ۱۱۱۵ ک (۱۷۰۳ ز) مردووه و سی‌ کوری بووه: خانه بهک، فهران‌به‌گ و خالی‌به‌گ. له پاش مردنی، به‌کر به‌گی برای -که به به‌کره‌سوور ناسراوه- کراوه به جینشین؛ که‌وشه‌نی ولاتی هه‌راوتر کرده‌بووه و تا سهر سیروان و له‌ولاشه‌وه تاسهر زیتی کۆیه‌ی برد و به‌کره‌جۆی سوله‌ییمانی و گوندی به‌کراوای لای هه‌له‌بجه به‌ ناوی شه‌ون. له پاش شه‌و ماوه‌یه‌ک شاره‌زوور به‌ ده‌ست عوسمانیانه‌وه بووه و سالی ۱۱۲۹ ک (۱۷۱۷ ز) دراوه‌ته ده‌ست کابرایه‌کی غه‌واره‌وه. به‌لام خانه پاشا تیکۆشاهه و سالی ۱۱۳۴ ک (۱۷۲۱ ز) میرایه‌تی بابانی خستۆتیه‌وه ده‌ست و دوا‌ی شه‌و خالی‌به‌گی برای و که شه‌ویش نه‌ما سه‌له‌یم‌پاشای کوری به‌کر به‌گ، سالی ۱۱۵۶ ک (۱۷۴۳ ز) هاته سهر حوکم و دوا‌ی شه‌و سوله‌ییمان‌پاشا هه‌تا و پاش شه‌و نه‌حمه‌دپاشای برای چینه‌گی گرتیه‌وه و دوا‌یه مه‌حمه‌دپاشای برای لسی‌ راست بۆوه و به‌ نۆزه پی‌ راکه‌یشته‌ون. نه‌مجار مه‌حموودپاشای برایان هاتۆتیه‌وه پووی کار و دوا‌ی شه‌و برایم پاشای کوری نه‌حمه‌دپاشا بۆته سهردار و ههر نه‌ویشه که سالی ۱۱۹۹ ک (۱۷۸۴ ز) شاری سوله‌ییمانی‌یه‌ی بنیات ناوه و پاته‌ختی له قه‌لاچوالانه‌وه بۆ شه‌وی هیناوه. سالی ۱۲۰۲ ک (۱۷۸۸ ز) عوسمان‌پاشا کوری مه‌حموودپاشا هاتۆتیه‌وه سهر کار و سالی ۱۲۰۴ ک (۱۷۹۰ ز) ناوړه‌حمان‌پاشا سهری هه‌لداه و ده‌گه‌ن دوو میره‌کاتی پی‌شهوودا کیشه‌ی کردوه و ههر که‌سه ماوه‌یه‌ک میسر بووه. سالی ۱۲۲۸ ک (۱۸۱۳ ز) مه‌حموودپاشا کوری ناوړه‌حمان‌پاشا هاتوه و له پاش چوار سال لادراوه و عه‌بدوللاپاشای له‌جی دان‌دراوه و دوا‌ی شه‌و سوله‌ییمان پاشا کوری ناوړه‌حمان‌پاشا و پاش شه‌و سالی ۱۲۵۴ ک (۱۸۳۸ ز) نه‌حمه‌دپاشا بۆته حوکمدار و ولاتی به‌ تهرزی تازه‌بابه‌ت ریک خستوه و سوپای ته‌کووزی پیکه‌وه ناوه. سالی ۱۲۶۳ ک (۱۸۴۷ ز) عه‌بدوللاپاشای برای بۆته میسر و سالی ۱۲۶۷ ک (۱۸۵۱ ز) شه‌و میرنشینه هه‌لوه‌شیتراوه و عه‌بدوللاپاشا کراوه‌ته قایمه‌قامی سوله‌ییمانیه. نیت‌ر په‌رده‌به سهر شه‌و میرنشینه‌دا درایه‌وه؛ هه‌تا سالی ۱۳۴۱ ک (۱۹۲۳ ز) که شیخ‌مه‌حمودی حه‌فیدزاده‌ی به‌مرزنجی بانگه‌وازی پادشایه‌تی کرد و سهریه‌خۆیی کوردستانی راکه‌یاند. به‌لام شه‌ویش له دوو سال و چند مانگیکی تینه‌په‌راند.

نوی گه‌ره‌کیه پتری لی بزانی با برونیتته تاریخ سولیمانیه و من عمان‌الی عمادیه. جه‌میل

به ندى سپهه فرمانده‌اويانى موكرى

نه‌وانه‌ى له پيټۆلى و له بله‌بانيدا ده‌ستى بالايان هه‌يه و له حه‌كايه‌تخوانى و سه‌رگوروشته‌زانيدا ته‌پل و نالايان هه‌يه و كالاى دوانى به‌ره‌وانى به بالايان براره و له مه‌كر و درۆ به دوورن، ده‌لئين: فرمانده‌اويانى موكرى به‌رى خه‌لكى شاره‌زوورن و هيتنديك ده‌لئين: سه‌ر به تيره‌ى بابانين و وه‌ك ده‌ماوده‌م زانيومه‌نه، كابرايه‌ك به ناو سه‌يفه‌دين سه‌رزنجهيره‌ى سه‌ردارانى موكرى بووه و زۆر به‌مه‌كر و داهۆ بووه و به مه‌كرى ناوى ده‌رچووه و ده‌شكرى مه‌كرۆى پى بلين. خوا ده‌زانى.^١

ميرسه‌يفه‌دين موكرى

له ده‌وره‌ى ده‌ل و به‌ل بوون و پۆژگارى سه‌رنه‌خوون بوونى ته‌خت و به‌ختى پادشاكاني توركومانى^٢، ميرسه‌يفه‌دين سه‌رى هه‌لدا و كوردى زۆرى له بابانى و شويى ديكه‌ى كوردستاندا له ده‌ورى خۆى كۆ كرده‌وه و په‌لامارى توركه‌گه‌لى چابقلوى داو درياسى له چنگ ده‌ريتان و هه‌ر به‌وه‌نده‌ش دانه‌سه‌كنا، ناوچه‌كاني دۆلباريك و نه‌ختاچى و نيلتمور و سلدوژيشى پزگار كردن و ده‌سه‌ر درياسى خستنه‌وه.^٣

هيزوتوان و زه‌بروزه‌نگى ميرسه‌يفه‌دين به‌ جوړيك بوو كه هينچ كه‌سيك نه‌ييده‌توانى له هه‌مبه‌رى سه‌ره‌لئينى و خوار راميينى. جا نه‌وانه‌ى كه له ده‌وره‌ى نه‌و هالاون و هه‌ر كوردى كه سه‌ر به‌و بووه، ناويان به موكرى ده‌رچووه. كاتى كه مه‌رگ سه‌رى داوه و ده‌سه‌لاتى لى براره، دوو كوڤى له پاش به‌جى ماوه: سارم و باباعومه‌ر.

١- نه‌مه راست نيه و ناوى موكرى زۆر له ميژينه‌تيره و ره‌نگه له «مغرى» وه هاتى؛ واتا ريگه‌ى موغان. جه‌ميل

٢- پادشايانى قه‌ره‌قزينلوو و ناق‌قزينلووى نيازه. جه‌ميل

٣- نه‌و ناوانه له ناو كوردى موكورياندا نيستا ناوان: درياز، به‌خته‌چى، يه‌لشه‌مر، سندوس. هه‌زار

سارم کوری سه یفه دین موکری

بوو به جینشینی بابی و له رۆژکاری نهودا شانیسماعیلی سه فهوی بۆ ناوبرکردنی نهوان و داگیر کردنی موکوریان، چهند جارتیکی لهشکر نارد و هه موو جاریش له پاش شهر و کوشتاری زۆر، قزلباشه کان تیدهشکان و به رهو پاش ده کهرانه وه. سالی ۹۱۲ ک. (۱۵۰۶ ز.) شانیسماعیل زستان هاتبووه شاری خۆی و له خۆیه را هۆزی شاملوی به سهردارای عه بدی به کی بابی دوورمیش خان و سارووعه لی مۆردار نارد هه شه ری سارم به کی. ههر دوک سهردار به لهشکری دوور له هه ژماره وه هاتنه جهسته ی سارم به گ. شهرتیکی زۆر خهست و خۆیناوی کهوته نیتوان و قزلباشتیکی زۆر و زه وه نند و ههر دوک سهرداریان له مهیداندا سلار بوونه وه و سارم به گ نهو جاریش هه لیبیرین و ده کونیی کردنه وه.

له پاش نه وه سارم به گیش - وێرای سهردار و میرانی کوردستان - خۆی هاویشه ژیر فه رمانی ناستانه ی سولتانی به شه وکت و شان و کیسرانیشان، سولتان سه لیم خان و خۆی له پێدا هه لپرووسکان و تیهه لپێچانی قزلباشان ناسووده کرد.

له کاتیکدا که سولتانی داده وان (سولتان سوله یمان خان) له سه ر ته ختی پر به رویۆمی قه یسه رانی پۆم، ته خت پۆنیشته و سانه وه ی فه رموو، سارم بۆ ودم و پیرۆزی پاموسانی لاشیپانه، به ره وه ده رگای جیهان په نا ره وانه بوو؛ به لاواندنه وه ی شاهانه خۆیندرایه وه و نه و ولات و ناوچانه ی که له باوکیه وه بۆ مابوونه وه، به مووچه و مولکایه تی پێ به خشرا. مۆری قه در و حورمهت زۆری سولتانی بۆ به پسوله وه نرا و نیجازه ی هاتنه وه ی درا و گه راپه وه. زۆری نه برد که شای مه رگ تیی هه لپێچا و ده رگای ژبانی لی دادرا و خه لاتی به به ردا کرا و به ره وه نه مان ره وانه بوو. که مه رد سی فرزه ندی هه بوون: قاسم، برابم، حاجی عومه ر. به لام هه ر سێکیان له هه رته ی نه مامیدا به نه کامی چرونه ژیر خا. له پسامان سی کور مابوون که نه وانیش شیخ هه یده ر و میرنه زه ر و میرخدر بوون. نه و سی برابیه هه ر سی کوری پوسته م کوری بابا عومه ر کوری سه یفه دین بوون.

له پاش مه رگی کورانی سارم، نه و سێیانه ولاته که یان کرده سی بهش و هه ر یه که یان به سه ر به شیک راده گه یشت. ناوچه کانی درياس و دۆلباریک و سلدوز و نه ختاچی وه به ر شیخ هه یده ری برا گه و ره کهوت.

نیلتمور ببوه پشکی میرنه زهر و ناوچه‌ی محمه‌دشا^۱ درابووه میرخدر. هرسیک برا به یه‌کوهه ته‌کیان به تەك شاتۆماسبوه داو که‌له‌وه‌ی به‌ره‌ی عوسمانیانان له ملی خو داری. سالی ۹۴۸.ک (۱۵۴۱.ز) که نه‌لقاس میرزا ناژاوه‌که‌ی نایه‌وه، سولتان سوله‌یمان‌خان له ناو حاکمانی کوردستاندا سولتان حوسین به‌کی نامیدی و زهینه‌ل به‌گی هه‌کاری و میره‌کانی برادۆستی ناردە‌سەر فه‌رمانه‌روایانی موکری و شه‌ری زۆر به‌سامیان له ناودا قه‌وما و هرسیک برا له‌و شه‌ری کورد به‌ کورده‌دا کوژران.

شیخ‌حه‌یده‌ر دوو کوپی هه‌بوون: میره و حوسین. میرنه‌زهر کوپیکی بوو به‌ ناوی به‌یرام. میرخدر دوو کوپی له پاش به‌جی مان به‌ ناوی تولوغ به‌گ و میرحه‌سه‌ن؛ به‌لام هه‌موویان سه‌روپینچکه و مندالۆکه بوون و بۆ نه‌وه نه‌ده‌شیان که نیش و کار راپه‌رپین.

میره به‌گ

کوپی حاجی‌عومەر، کوپی سارم، کوپی سه‌یفه‌دین

که خه‌به‌ری به‌ گوشت چوونی شیخ‌حه‌یدی به‌ر بیسه‌ری به‌خته‌وه‌ری سولتان سوله‌یمان‌خان کهوت، له سه‌ر تکای میر وه‌گله‌ری کوردستان، له دیوانی سولتان سوله‌یمان ناساییه‌وه، فه‌رمانه‌روایی موکوریان درا به‌ میره به‌گ و نزیکه‌ی سی سالان له سه‌ر دریاس و هۆزی موکری مه‌زنایه‌تی کرد و له فه‌رمانه‌رداریدا زۆر پایه‌دار و له خزمه‌تکاریدا یه‌کجار به‌کار بوو؛ تا له نه‌نجامدا فه‌رمانی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ مه‌ل‌به‌ندی نه‌مان بۆ هات و ده‌خه‌لاته‌وه پینچرا. کاتی مرد کوپیکی به‌ ناوی مسته‌فا به‌جی هیشته.

میره به‌گ کوپی شیخ‌حه‌یده‌ر

له پاش مه‌رگی مامی، خو‌ی کرده دۆستی شاتۆماسب و له دیوانی شاهه مه‌زنایه‌تی ولاتی موکری درایه و کاتی شاتۆماسبیش له سه‌ر دنیا نه‌ما میره به‌گ بۆ دیدنه‌ی شانیسماعیل رووی کرده‌قه‌زوتین و به‌ راپه‌خ رامووسانی سه‌رفراز کرا و بریکارانی شا نه‌وپه‌ری پرتیان لی نا و زۆر به‌ شادی به‌ری کرایه‌وه.

۱- محمه‌شه: ناوچه‌یه‌که به سه‌ر سندوسه. هه‌ژار

چاخى ھوسارى ھەرمانداری دەولەتتى سەھەوى كەوتە نىۋو لەپى شاسولتان محەمەد و سەرلەبەرى كاروبارى دىيادارى ئەو زنجىسەر، دەگىر داۋى قزلباشان كەوت و گىرە و كىشە و نىرە و بەرھەلدایى ھەركەس ھەركەس، ھەموو سەرزەمىنى ئىرانى گرتەو، مىسرە بەگ جىتى پى لىۋ كرا و نەيدەتوانى ھەروا ھەلكا و بە ناچارى دەگەل گەلىك لە مىران و ھەرماندارانى كوردستان و لوپستان و ئەردەلاندا -سالى ۹۹۱ك (۱۵۸۲ز) لە سۆنگەى رابەرى محەمەد پاشاى مىرى مىرانى واندا- ھاتە بەر ھەرمانى ناستانەى پىرۆز ھىلانەى سولتان مرادخان و لە ئاورویدانى بى بنەبانی سولتانەو، والىەتى ولاتى بابانىشى بۆ خرايە سەر كەلەپوورى باب و باپىرانەو. سنجەقى مووسلىشى بە بەخشش درايە و ھەروەھا ھەولپىر و ھىندىك لە ولاتى سەر بە مەراغە و تەورپىزىش درا بە كوپەكانى و لە چلەى زستاندا دەگەل محەمەد پاشاى والى واندا لەبەرى ورمىۋە ھىرشى برەسەر بەكتاش قولى بەگى ئىستاجلوۋ؛ كە حاكىمى مەراغە بوو.

قولى لەو قوليانە نەبوو كە بتوانى شەرىيان بكا؛ ولاتى بۆ بەجى ھىشتىن و ماڭ و سامانى بەكتاش قولى و دارايى و شەرى دانىشتوانى مەراغە -ھەموۋى- بە تالان برا و يەكپارچە گەسكى لىدرا. رەھى شاتۆماسب -كە زۆر لە مېۋ بوو لە ناۋچەى قەراجىق دەلەوہەرا و ھەموۋى نەسپى رەسەن و ھەلبۇاردەو حدودى گوى بەل و چواربەل قەلەمى بوون و لە ھىچ دەور و زەماناندا لە دەركى ھىچ پادشايە كدا شتى وا ھىۋا ھىشتا نەدىتەرا بوون- وەبەر ھەلمەتى سوارانى ھىرشبەر ھاتن و رەپىچەكيان دان و بۆ وانيان ھىنان.

ھەزار نەسپى رەسەن گشتى حدودە	لە روۋى وان رەخشى پوستەم بى نمودە
لە رەوتا ناۋى لافان، شەمالن	لە غاردا ھەر پەلىكىان جووتە بالن
نەگەر سەكۆل دەكەن لەو چۆل و دەشتە	دەلەرزى گايەكەى ھەردى لە پىشتە

محەمەدپاشاى مىرى مىرانى وان كە لەو ھىرشەى سەر مەراغەى بە سەركەوتوۋى گەراوہ، كوپى مىرە بەگى دەگەل خۇدا برەتەرزەرۆمى و چوونە لای سەردارى شىرىن ئاكار (فەرھادپاشا) تا پىنكەوہ نۆكەرچاكي و دلئۆزى و پاكى مىرە بەگى، بە بەر گوپچكى پىچكى تەختى خودان بەخت بگەيەنن. ھەر گەيشتنە ئەرزەرۆمى والى و پاشالىك كۆم بوون و نامەيەكيان بە جووت نووسى و بە

زمان لوسی، تیز و پریان به میره به گدا هدنگوت و پهوانه‌ی سهرده‌رانه‌ی هره‌به‌رزیان کرد. کاتئ راستی پروداوه‌که وه‌بهر دوو گوئی خاوه‌ن شکوی سولتان کهوت، له به‌زه‌بی بی‌پرانه‌وه‌ی پادشایانه، نازناوی پاشای پیدرا و له ناو ریزی پاشایانی بهر دیوانی عوسمانیدا به پیز و حورمه‌ت پیدرا و مه‌راغه‌شی به پی و شوینی به‌گلهر به‌گی پی سپترا. مه‌رجیشی بؤ دیاری کرا که خوی ده‌بی نه‌و ولاته له ده‌ست قزلباش ده‌رینی و نه‌وسا به سهری را بگا.

حه‌سه‌نی کورپی خدر به‌گ^۱ - که ناموزای میره به‌گ بوو - ماوه‌یه‌ک بهر له میره به‌گ به ماچ کردنی لاشیپانه‌ی ده‌رگای به‌رزی سولتان به‌خته‌وه‌ر ببوو؛ ناوچه‌ی دریاسیان به به‌خشش دابوو‌یه و به سهری راده‌گه‌یشت. که میره به‌گ کرا به پاشا هاته‌وه، نه‌و حه‌سه‌ن به‌گه نیازی نه‌بوو که دریاسی بداته‌وه و له قه‌لادا خوی قایم کرد. میره‌پاشا ده‌وری‌لیدا و زوری خسته‌ته‌نگانه‌وه و زور نه‌مابوو قه‌لا بگری و نه‌یاران قه‌لاچؤ بگا، نولوغ به‌گی برای حه‌سه‌ن به‌گ به ده‌سکیسی دؤستانی خوی له قه‌لاوه خوی دزیه‌وه و به دزیه‌وه خوی گه‌یاندنه‌ره‌رزه‌پۆم و داد و هاواری گه‌یاندنه‌فه‌ره‌ادپاشای سهردار و له‌ویش له ترسی میره به‌گ ئوقره‌ی نه‌گرت و گیر نه‌بوو، به‌ره‌و ئیتران بای دایه‌وه و په‌نای به شاسولتان محه‌مه‌د برد و بریکارانی شاش زوریان به‌رپیز گرت و مه‌لئه‌بندی ده‌خوارقانی^۲ لای مه‌راغه‌یان پی سپارد.

میره‌پاشا له حوسینی برای خوی دره‌دۆنگ ببوو لای وابوو ده‌گه‌ل ناموزاکانیدا ده‌ست و ده‌میان کردۆته یه‌ک و نیازیان وایه له ناوی به‌رن؛ گرتی و کوشتی و گه‌وره و چوکه‌ی دوزمنانی هه‌موو له سهر پی لابرد و سهریه‌خویی بی‌له‌مپه‌ر و ده‌سه‌لاتی له راده‌به‌ده‌ری به‌ره‌م هینا. چه‌ند سالتیک ناوا رابرا. له دواچاردا شاری ته‌وریزی پاته‌ختیش که‌وته به‌رده‌ستی عوسمانی و جه‌عفه‌رپاشای وه‌زیری به‌سه‌روه دانرا. جا چونکه هه‌ر زور له میژه‌وه مه‌راغه له‌سهر ته‌وریز بوو، جه‌عفه‌رپاشانه‌وه‌ی ده‌ویست میره پاشاش - که سهرداری مه‌راغه‌یه - سهریه‌وی بی و له به‌رانبه‌ر فه‌رمایشتی خیوی ته‌وریز سهرنه‌وی بی.

۱- نه‌مین زه‌کی و حوزنی به حوسین به‌گیان نووسیوه. جه‌میل

۲- شارۆکینکه له نیوان مه‌راغه و ته‌وریز، به قه‌یسی باش به ناویانگه و نیستا ناوی نازه‌رشه‌ره. هه‌ژار

میره پاشا - که نازناوی میری میرانی پیدرابوو - داوای پاشای دایه دواوه و ناوړتکی وای وی نه دواوه که پاشای تورک دابین کا. له سهر نه مه جعفر پاشالیی غه زری بوو؛ دهستی کرد به نامه کاری و ناکاری میره پاشای به ناله باری به پایهی ته ختی هره بهرز ده گه یاند و له سایهی نهو گهنده کاریه وه فرمانبره وایی ولاتی بابان و مووسل و ههولتیریان لی ساندوه و نه انجام گه یشته راده یه که نارویه لای میره پاشاو فرموی مهراغه سهر به ته ور یزه و نه گهر نه یته ریزه ی مولکی تایه تی شاهانه وه، داهاتی ته ور یزه به شی خوی ناکا. مهراغه سالی پازده خهروار زیتر له بهر بوومی ناوچه که بو سهر خه زینه ی دارمالی ده ولت ده نیری و پتویسته نهو زیتر و دراوه، له وه بهو لاهه یته ته ور یزه و له موچه و نازووقه ی سویای ته ور یزه به خت که یین.

میره به گ به ناچاری ده سته بهر بوو که هه موو سالتیک دراوړتکی یه کجار زور به خه زینه ی ته ور یزه بگه یه نی. دوو سی سالتیکش ناوای گوزه راند؛ به لام جعفر پاشا به وه شی لیخه نه بووه؛ له کاتیکدا که ده فته ری بز ته ور یزه ده گرتوه و چاری به ته زری چاوه دیریه کیدا ده خشانده وه، مهراغه ی خسته سهر ته ور یزه و کابرایه کی وه که ده سته بهر به میرسنجه ق له سهر دانا و بو شی دانا که ههر ساله پازده خهروار زیتری پیتاک کوکاته وه. له پاش سالتیک دانیش توانی لای مهراغه بلاو بوون و مهراغه بوو به ویرانه و فلسیکی سوور به بهر یکی میرسنجه قی ده سته بهری نه گه یشت و نه وی چووه سهر خه زینه ی نیسلا میسه وه، له تاکه خهروار تکی تینه په راند. میره پاشا پروت و نه دار و بی بزیو که وته دهشت و به ناواته وه بوو بچته وه سهر شوینی که ون و نهو پاشایه تیه ی ده خه ونیش نه یه.

لهو پوزگاردها که مهراغه و ده ور بهری، میره پاشای به سهر وه بوو، شیخ حیدره ری کوره گه وره ی به فرمانی بی چندوچوونی سولتان مرادخان قه لای ساروقورغانی سهر به مهراغه ی بنیات نایه وه. نهو قه لایه روزگار یک بهر غه زه بی نه میرته ی مووری کوره کانی که وتبوو؛ به جار یک تیکه و پیتک درابوو. سالی ۱۰۰۲ ک. (۱۵۹۳ و ۹۴ ز) که خدر پاشای میری میرانی به غذا کرا به والی ته ور یزه، کار به ده ستانی مهراغه پیمان گوت مهراغه نه گهر ویرانه تاوانی نهو قه لایه یه که شیخ حیدره ناوه دانی کرد ته وه. که تن گیران کاری خو یان کرد؛ خدر پاشا ته په کلاو تکی ته رب دوزی له گزی و گهر بز شیخ حیدره دوزیه وه؛ ناوچه که ی قه لاکه ی تیدا به سنجاق دای به هوژی مه محمودی و شهر و هه رای بز

لەو شەھەردا ھەمزە و قویاد -کە برازای مەنسور بەگ بوون- دەگەڵ کورپێک لە کورپانی زەینەڵ بەگدا -کە سەرکردەى ھۆزى مەحمودى بوو- وێرای گەلیتک لە پیاوانیان بە دەستی موکوری کوژران. سالی ۱۰۰۳ک (۱۵۹۴ و ۹۵ز) ھۆزى مەحمودى و عیوہز بەگ، کورپى ھەسەن بەگ -کە میرلیوای ماکو بوو- خدرپاشایان لە شیخ ھەیدەر ھان داو رەگەڵ خۆیان خست و بە نیازی تۆلە ساندى و قەلا رماندى ھاتنە سەرى. شیخ ھەیدەر زۆرى کرد و کۆشى کە دلى پاشاییتتە جى و جەنگ نەقەومى، زۆر پاراوە کە نامادەم ھەر مەحمودىەکی کوژاوە خوینى بەدەم؛ بەلام ئەوان جار لە دواجار تیزتر دەبوون و دنەى پاشایان لێدەدا کە نابى دەستی لى بەردا و دەبى قەلاى دەورە بەردى و چۆن خرابە وای لى بەکرى.

شیخ ھەیدەر کە زانى نەرم و نیانى دادى نادا و ھەرامى سندان ھەر قوززەلقورتە و ژيانى حیزانە لە ژێر مردنەوہیە، مەچەکی مەردانەى ھەلمالى و خۆى بۆ شەپیان لە دەسک نا و کۆمەلێک لە پالەوانانى کوردی لە بەرانبەر لەشکرى پاشا پاراگرت و دەستیان بۆ بالچوگەى شیر و گىرەى کەوان برد و دەبەر یەک راچوون.

پلوسک بوو بۆ خوین دەم و دوخی شیر	مەتال بوونە ژوشک لەبەر دێکی تیر
پم و نییزە نیسکبەر و رەگ پسین	نەسپ یال و بژیان دەرەنگا بە خوین
کەوان داسى مردن بوو بى سى و دوو	لەش و گیانى پيش خۆ دەدا و دەیدروو
دەمى خەنجەرى تازە ساوی کورپان	سەر و ورگی زۆر پى پەپان و دپان

عیوہز بەگ -وێرای زۆران- لە مەیدانى شەردا یەک بە مەیدان تەخیل کرا و دەخوینى خۆى گەوزى. میرەپاشافریا کەوت و دەستی وەبەر دەستی کورپى ھینا و نەبھیشت داخى دلى پى پریژى. خدر پاشاش نەوہستانی لە داوہستان پى باشتر بوو؛ ھەر ئەو رۆژە لە دەورى قەلا لا کەوت.

میرەپاشاچوار کورپى بووہ: بداغ بەگ، قاسم، شیخ ھەیدەر و حوسین. لەو کاتەدا کە بەر فەرمانى سولتان مرادخان بوون، ھەر یەکە سنجەقینکی درابوویە. بداغ مرد؛ قاسم بەگ بە

دهستی حوسینی براگچکهی به گوشت چوو؛ شیخ حمیدهر حوسینی له تۆلهی برایدا گوشت.

نیستا له کورانی میره بهگ هر شیخ حمیدهر ماوه و جگه له ناوچه و قه لاکانی پیتشویان - که به دهست باب و کوره وهیه - قه لای تهره قه و ناوچهی ناچری و ناوچهی ساروقورغان و ناوچهی دوئاب و ناوچهی لیلان و قه لای ساروقورغانیشیان ده بهر دهست دایه^۱.
به سه رهاتی نهو بنه ماله وه کووو ههیه ههتا نیستا که نه م نوسخه پرتشانه دیته نووسین له رووپه پانم چه سپاندوون. بۆ ناییندهش چی روو ده دا، پهروه ردگار ناگاداره^۲.

۱- نهو شویتانه -یهک له دووی یهک- نیستا له موکوربان نارا ناو ده برین: تهره غه، قاجر، قورغان، میانداو، لهیلان. به هه لکهوت، هه ژاری وه رگیزی شه ره فنامه، خه لکی گوندی تهره غه یه. هه ژار
۲- حوسین حوزنی ده لئی: میره بهگ دوو کورپی تیشی هه بوون: نه میرخان و ناوادل بهگ. نه میرخان ههتا هه رای موکوری قران، به سه ره گهر مرود پاده گه یشت. شاعه بباس نه سفه ندیار بهگی تورکومانی به لهشکرکی زۆروه ناره سه ره و هیزشیککی له نه کاوی بۆ کرا و له ماله خۆیدا کوژرا. ناو دالیان به ره سه ره کانی قویادخانی ده کرد و ده ره تانی بۆ نه ما و په نای به نه میرخانی یه کده ست، فه زمانه وه ای به ناویانگی برادۆست برد و هه ره ده گه ل ویش له مائی نه لیاس خه لیفه دا کوژرا.

شیخ حمیدهر ده گه ل جه عفه ریاشادا لهشکران لیک کرد و به گۆ یه کدا هاتن و شیخ حمیدهر خۆی هاویشه بنه بالئی شاعه بباسه وه، زۆری ریتز لینگیرا و له گوناهیی باییشی خۆش بوو. مه راغه و ناوچه کانی سه ره به مه راغه ی دایه و شیخ حمیدهر زۆر به دل سوژی خزمه تی شای ده کرد و ده گه لیا چوو نازریایجان و به هیتزی موکوربانسه بۆی به گۆ عوسمانیاندا هات و ته وریتز و نه خچه وان و چفرسه عد و یه ریفانی لئی گرتن و سوپای عوسمانی شپ کرد و له نه نجامدا له هیزشیکیدا له خوار قه لای یه ریفان کوژرا.
قویادخان - نه گهر چی مندالیش بوو - شاعه بباس له جینگه ی شیخ حمیدهری باوکی دانا و دایک و گه و ره پیوانی موکری بۆ کرده سه ره بره رشت و کاتی پینگه یشت و بوو به پیاو، حوکی گرتنه دهسته خۆی و ملی له هه راو کرده وه ی قه له مه ره وه که ی نا و شاعه بباس له وه په له لاویشه تنه ی ترسی ری نیش و خسته بووه ژیر چاوه دیزی و لئی به گومان بوو. سالی ۱۰۱۷ ک (۱۶۰۸ ز) که هیزش برایه سه ره قه لای دمدم، فه زمانی پیندا که ده گه ل نیعتما دوده وه له دا شه ری نه میرخانی یه کده ست بکه ن. قویادخان به ده نگیمه نه چوو. شا نه مه ی لئی ده ل گرت و ده ری نه بری و بۆ هه لیککی تری هه لگرت. له مانگی مه ولوودی سالی ۱۰۱۸ ک (۱۶۰۹ ز) دا که شاعه بباس له چپای قه ره باغ لهشکره یزی کرد بوو، قویادخان لای واپوو تووشی کیشه یهک ده کری و تۆله ی نافرمانیه که ی لئی ده کرتسه وه؛ وای به باش زانی بۆ خۆی به چیته لای شا. ده گه ل چه مند که سیک له دۆستان و ده ست و پیوه نداندا دیدنه ی شای کرد و شه ویش زۆری ریتز لئی نا و هیچی به روودا نه داوه و زۆریشی دلخۆشی داوه. نه مه شی له پیاو هه تیه وه نه بوو له دوو شت ده ترسا: کورده کان ←

→ سوننی مزه‌ب بوون و له‌وانه بوو عوسمانی سوننی، له دژی ده‌ولته‌تی شیعه مزه‌بیا ده‌کار بیتنی. له لایه‌کی تریشموه ده‌ترسا که کورده‌کان یه‌ک بگرن و شۆرشینک هه‌لگرسیتن. دواجار شاعه‌بباس به له‌شکره‌وه هاته ناو چیاکانی کوردستان و له لای مەرغه و له نزیك قه‌لای گادۆن هه‌لیدا؛ که نمو قه‌لایه پاته‌ختی میرنشینی موکری بوو.

قوبادخان به خۆی و کۆمه‌لێکی زۆر له ناو‌دارانی هۆزی موکوریه‌وه چونه به‌خێره‌ینانی و بوونه میوانی. به فرمانی شا بانگیان کردنه جێیه‌کی دیاریکراو و یه‌کیه‌ک ده‌یان‌بردنه ژووره‌وه و ده‌یان‌کوشتن و نه‌یاند هه‌یتت به یه‌کتر بزائن. به‌و جۆره تاقیان لی‌ برین و نه‌وجار هه‌ترش کرایه سه‌ر قه‌لای گادۆن و خافلگیران کرد و هه‌رچی ته‌یدا بوون کوژران و نه‌وسا قزلباش که‌وتنه ناو ده‌یات و ناوایانه‌وه و ژن و مندال و پیسر و په‌ک که‌وته‌شیا ن ده‌کوشت و گه‌لێکیشیا ن خه‌لگ به دیل گرت و هه‌تیا ن و له بن دار و قامچیدا کوشتیا ن. کاتی که شاعه‌بباس نمو که‌تنه‌ی به بنه‌ماله‌ی میرانی موکری کرد، سالی ۱۰۱۹ ک. (۱۶۱۰ ز.) موکوریانی داده‌ست شێر به‌گ ناویک.

شێر به‌گ خزمایه‌تی ده‌گه‌ن میرانی موکوریدا هه‌بوو [وێده‌چێ شێر به‌گی کوری ناسر به‌گ بی که له بنه‌ماله‌ی میرانی ته‌رگه‌وێر بووه و له دواییدا باسی ده‌کری] چونکه زۆری خزمه‌تی شا کردبوو، له کوژران خه‌لستبوو. زۆر به کارامه‌یی و مشوورخۆزی کاروباری موکوریانی هه‌لده‌سووراند و به یارمه‌تی مه‌قسوود به‌گی برای و گه‌وره‌پیاوانی ولاته‌که پاژه‌سالان به بی‌ خاوه خاوی، هه‌ر خه‌ریک بوو تا موکوریانی ته‌واو ناوه‌دان کرده‌وه و گه‌شه‌ی زۆری به کشت و کال و حال و بالی خه‌لکه‌که‌ی داو نه‌وسا که‌وته له‌شکر پێکه‌وه نان و هه‌ر کوردێکی که له سه‌فه‌وی داخدار بوو له ژێر نالای کۆ بوونه‌وه و سالی ۱۰۳۴ ک. (۱۶۲۴ ز.) هه‌ترشی برده‌سه‌ر مەرغه و شیشایه گیانی قزلباشان و شیرینی تینان و تۆله‌ی گه‌له قه‌ر تێخواه‌که‌ی خۆی کرده‌وه و به‌په‌ی خۆی بۆ پێوانه‌وه و سه‌ری پهرین و زگی دهرین و مالۆیرانی کردن و تالانی هه‌تیا ن. شا که به‌و به‌لایه‌ی زانی، خسی لی‌ شینوا و زه‌مان به‌گی هه‌مه‌کاره‌ی به پینچ‌هه‌زار شه‌رکه‌روه به‌ره‌و شێر به‌گ به‌پێکرد و فرمانی به له‌شکری فارس و هه‌یزه‌کانی نهمام قولیخانیشدا که بچنه هه‌مدا‌ی زه‌مان به‌گ و شه‌ری شێر به‌گ بکه‌ن. به‌لام نمو له‌شکرانه‌ش چیا ن بۆ ده‌گه‌ن نه‌کرا و به‌ بۆراوی و دۆراوی گه‌رانه‌وه.

له‌و سه‌رده‌مانه‌شدا حافه‌یزنه‌حمه‌د پاشای گه‌وره وه‌زیری عوسمانی له‌شکری هه‌تیا‌بووه سه‌ر سنووری تیران و له دیاره‌که‌ر دابه‌زبوو؛ پشپوێنی که‌وتبووه نێرانه‌وه. شا نه‌یویست که شێر به‌گ به‌ دوژمن به‌مینیتته‌وه. به نه‌سه‌پارده‌یه‌کی خۆیدا ستورکێکی بۆ نارد و راشیسه‌پارد که پیتی بلێ نه‌گه‌رچی بی‌تمه‌کیشت کرده‌وه، گه‌ردنت نازا بی. نیتسر شا چوو له‌ لای به‌غدا و شاه‌بنده‌رخانی میرانی نازریایه‌جانی ناره‌ده‌گورجستان و له‌وی کوزرا و شۆرش گورجیا ن هه‌ر مایه‌وه و سه‌ری شاعه‌بباسی قان کرد. به‌م جۆره شێر به‌گ ولاتی موکوری له چنگ قزلباشان پرگار کرد و شاری سابلاخ (مه‌هاباد)ی کرده‌پاته‌ختی خۆی. به‌لام نازانین نه‌نجامی نمو فرمانه‌وه‌ی به‌ کوێ گه‌یشت.

نابێ شه‌وه‌نده‌شمان له بیسر بچێ که کۆمه‌لێ نه‌پینی ژک له جه‌نگی دووه‌می جه‌هانی، هه‌لی ده‌ست خست و به یارمه‌تی یه‌کیه‌تی سوڤیت - که هاتبووه نێرانه‌وه - کۆماری کوردستانی پێک هه‌تیا و پاته‌ختی ←

→ سابلاغ (مهاباد) و سهرکۆماری قازی محهمهد بسوو. کۆماره که تا دوی شهر ما و زۆریشی خویندهواری و رۆشنییری له ولاته کهدا بلاو کردهوه. دوی تهواو بوونی شهر و کشانهوی هاوپهیمانان له نیران، دهولتهی نیران به هه مو توانا، بۆ له ناوردنی تیکۆشا و لهشکری کردهسهر و ماوهیهکی زۆر دهگۆر یهک راپوون و چونکه کۆمارینکی تازه و خۆنهگرتوو بوو نهیتوانی ههتا سهر خۆ بگری و هیندیکیش له سهر کردهو سهرۆک هۆزهکان خهیانهتیاں پیکرد و له ناویان برد و شهو دهستهی له سهر حوکم بوون گیران و له سێداره دران و نهم کۆماره نیشتمانیهش له نارادا نهما. جهمیل

نهر حوکماته له موکوریان که شیر بهگ دایمهزاندوهه، پتر له دوو سهدهی خایاند. له دهوری پاشای کۆردها نهولاخانی میری موکری به سهربهستی تهواو ژیاوه.

شهوی شایانی لیتوانه، پییری ژیر و ناگاداری موکوریانی وه که باوک و باپیرانی خۆیانهوه دهگپرنهوه: بداغسولتان به یهکه مین میر دهزانن که له دریازی گۆرتزهوه و گوندی سابلاغی کردهشار و پاتهختی خاکی موکوریان. چونکه مزگهوتی گهورهی شار که مزگهوتی سووری ناوه و ناسهواری ههره کهونارای سابلاغه، کردهوی بداغسولتانه و تهتهیهکی بهردینی دهسهر دهروازهی گیراوه و میژووی سالی دروست بوونی به دهسهختی سوهراب بهگی فرزهندی بداغسولتانه و ۱۰۸۹ی کۆچه.

لهوهرا وا دهردهکهوی شیر بهگ له دوی وهی که سالی ۱۰۳۴ک سهربهخۆی خاکی موکوری راگهیاوند، زۆر نهژیابی. یا خۆ له بهر گهروگهفسی قزلباش و خۆ سازدان بۆ به گۆدا چوونیا، نهپههراپی و نهیکرابی ناوپ وهسهر نهادهانی ولاته که و گهشه و پیش کهوتنی بدات. بداغسولتانی جینگری و شاسولهیمانی سهفهوی ناشنایهتیاں زۆر خۆش بووه و بی ترسی ساژاوه ژیاوه و به نارخهییانی و دلسوژی سهروسامان و پمیتی به ولات و دانیشتیوان داوه و خۆی هیند خۆشهویست کردوه که خهلکی دیار و پهههکیش، ناوی شهویان کردۆته نووشتهی سهر دل و له خۆشیانی، شیر بهگیشیاں له بیسر چووه. له دوی شهویش وهج و بژی نهو شالکesh شانازیان پیوه کردوه و خۆیان بهو ناوه پاناهه. گۆرخانهی بداغسولتان و هیندیکی له هۆز و خزماتی به گومبهزان بهناویانگ و له باشووری شارهکهیه و نهزههگهیهکی پیروزه و بۆ نیازانی دهچنه سهری.

پردی سووریش که له سهر چهمی سابلاغه، ههر بنیاتی شهو میرهیه. بۆ خزم له تافی لایمدا دراوتیکی مسینم دیت لیتی نهخشابوو ضرب فی ساوجبلاغ، اتا: له سابلاغ له سهکه دراوه. میژووهکهشی وه که له بیرمه ۱۱۱۴ بوو.

نیتستاش که دوامین سێیهکی بیستهم سهدهی میلادیه، وهج و شهوی بداغسولتان فریه ماون و گهلیک لهوان خاوهن ناون. ماله «إعظام الملك» لای بۆکان و خانانی چۆمی مهجیدخان و هۆزی ناوداری بهگزهدهی فهیزوللا بهگی و شیر بهگی، ریشاژۆی نهو شهنگه دارهن.

جیا لهوهش له زهمانی ناسرهدینشای قاجاردا، عهزیزخان سهررداری موکری سوپاسالاری نیران و والی نازربایجان بوو. حوکمیککی وینه سهربهخۆی له موکوریان له دهستدا بوو. دوی شهو سهیغهدینخانی موکوری کوپی، بیوهه ←

→ سەردارى ناوچەكە و دوا بە دواى ئەو ھەممە ھوسەين خان لە جىنى ئەو بوەتە سەردار و وىترى ھەممە خانىيانە و سەيفە دىن خانى سەقىزى، وىستوويانە كوردستان بگەنە دەولەت. بە رېبەرى شىخ باباى شىخى غەوسابات دەگەل رۇوسىيا پىك كەوتوون كە ئەوان دۇى توركان بن و رۇوسىياش پاش تورك راوانان، بە ناواتيان بگەيەنى. عوسمانى پىيان زانىوہ و فەرىق ناوتىك سەركردەى لەشكرى تورك، سالى ۱۳۲۵. ك گرتوونى و لە سەر فتواى مەلا و شىخان خنكاندوونى.

تاقانەى ھەممە ھوسەين خان - كە عەلى خانى سەردار بوو - كەلئىنى پىر نەكردوہ و بە دەستەوستانى ژيا و بە ھەناسە ساردى مرد و مالى سەردار دوابراو بوون.

ھەر لە دەورى قاجاراندا ھەمزاغاي مەنگوپ سەردەمىك و قادراغاي دىبۆكرى سەرتىك، لە موكورىيان سەر وەبەر بارى كەس نەبوون و ئىران پىيان نەوتراوہ.

مەبەستم لەو تۆزە دوانە كال و كىرچ و سەرچلانە، ھەر ئەوہ بوو كە بىزانىن ھەتا دەورانى رەزاشا خاكى موكورىيان بۆ ئىران وەك مارى بى ئىجازە بووہ و تا سەر، سەرى بۆ داگىركەر شۆر نەكردوہ. وەك دەشزانىن لە پاش رەزاشاكەى پىشوش، ئالاي كۆمارى كوردستان لە موكورىيان شەكايەوہ و لە بەر پاشەكشەى دۆست و گەلەكۆمەى دوژمنانى ئازادى كورد، كۆمارەكە لە ناو برا و خىوى ئەم رەشكە و پىشكانەش دەربەدەرى ئەو تىشكانەس.

ئەگەر تەمەن مەردا بەدا و ھەوداى ژيان ئالتوزاو و پس - پس نەبى و خوداش بە دەسمەوہ بىتى، سەر لەو مېژووہ پىر شانازىە دەدەمەوہ و بزگورپان تىك دەخەمەوہ و بە درىژى شى دەكەمەوہ.

شاعىرى بەناوبانگى كورد كاك ھىمنى موكورىيانى دەلى: لاوتكى زۆر زاننا و ژىرى مەھابادى وە نساو نەمىرى ھەسەن پور چەند سالتىكە خەرىكى مېژوووى موكورىيە و زۆرىشى نىش لى كىردوہ و نىستا لە نەمىرىكا دەژى. بەو مژدەيە زۆر دلخۆشم و بە پەرۆشم كە بەرھەمەكەى بىنم. ھەزار

بهندی چوارهم

فهرمانرہوایانی برادؤست

کہ دہبنہ دوو دستہ

ہیندی کہس ہروا دہزانن کہ میرہکانی برادؤست بہ بنہچہکہ گؤرانن. بہلام زؤر راست و پھوانہ کہ بہرہبابی ٹھوانہ راست و پھوان دہچتھوہ سمر ہیلال، کورپی بہدر، کورپی حسنہویبہ، کہ فہرمانرہوای دینہوہر و شارہزورر بووہ.

ہیلال لہ شہرپنکدا کہ دہگہل شہمسودہولئی دہیلہمی والی ہمدانی کرد، کوڑرا. سی کورپی بوون. ٹھو سی براہی لہ پاش بابیان، یہ کیان لہ جیٹی بابی دانیشٹ و بوو بہ فہرمانرہوای شارہزورر. یہ کیتریان بہ سمر ہؤزی ٹاکؤ رادہگہیشٹ و برای سیٹھم پھرہوازہی لای ورمی بوو؛ بسو بہ خواوہنی ناوچہی خانٹھلماسی سمر بہ ورمی. ہمر سینک برا وردہ-وردہگہشہیان کرد و برہویان سہند و لہ ٹہنجامدا ہموو سہریان بہ میرہتی گہیشٹوہ. پروای مہردمی برادؤست وایہ کہ سہردارہکانیان نھوہ و نہتیؤہی بیلالن؛ بہلام لیم پوونہ وا نیہ و ہمر ہیلالہ کہ راسترہ.

سہرتؤپی ٹھو بنہمالہ و شالکی ٹھو خانہدانہ، غازی قرانی کورپی سولتان ٹھمہدہ؛ کہ بہرلہوہی میرہکانی کوردستان پھنا بہرنہ بہر ناستانہی شانیسماعیل، ہیرشیتی کردہسہر ورمی و کہوتہ گیانی قزلباش و ہزار کہسیکی لی کوشٹن. دوایہش کہ ویرای میر و مہزنانی کوردستان، بہ پیتی راپہخ راموسانی شانیسماعیل گہیشٹ، شا زؤری دہگہل پووخوش بوو؛ یہ کجار زؤری بہخیر ہینا و ناوی غازی قرانی لینا و ناوچہکانی تہرگہوہر و سؤما و دؤل و ہموو قہلا و زہوی و زاری دہورویہری قہلاکانی پی بہخشی و فہرمانی والیہتیشی بؤ مؤر کرد. لہ دواییشدا دہگہل پیساوہ گہورہکانی کوردستاندا لاشیبانہی بہرزی دہرگای سولتانسہلیمخانی ماچ کرد.

رۆژگارێك كه سولتانسوله ییمان خانی خەزاكەر بە نیازی گرتنی ولاتی عەجەم هەوساری بریاری بەرهو تەوڕیز و نازربایجان وەرگەڕاند، بۆ هەمدەمی و پراویژکاری، لەو سەفەرە، غازی قرائی هەلبۆارد. گەفت و بیڕ و تەگبیری ئەم، دەربارە ی ولاتی عەجەم زۆر لەجی و بە پێوجی بوون؛ بەر دلی پادشاکەوت و لە پاداشدا هیندیک لە ولاتی هەولیر و بەغدا و دیار بە کری وەك سنجەق، جیا کردەو و بەوی بەخشی و بە لاواندەوێ شاهانە سەرفراز و خۆشبهختی کرد و دیزرەمانی غازی قرائ زۆر بە شادی و کامەرانی حوکمرانی کرد و زۆریش ژیا. کاتی که سەردەرانی گۆپی تەنگی پێ ماچ کرا، دوو کۆپی لە جینگە مانەو: شامحەمەد بەگ و عەلی بەگ.

۱- دۆستی زۆر نزیکیی میرسەیفەدینی سۆزانی بوو. هەر ئەویش هەلیفەریوانسە و بەردیە ئەستەمبۆل و بە کوشتنی دا. جەمیل

دانەر لە پێشەکیەکیدە دەلی حاکمانی برادۆست دوو لکن: لکی یەكەم میرانی وەشتی، دووەم میرانی سۆما. کەچی لە ناوەرۆکدا لکی یەكەم میرانی سۆما و لکی دووەم میرانی تەرگەوەر و قەلەداوودە؛ کە دەپێشدا نەهاتوون و ناوی وەشتیش سەری نەدراوەتەو. پروانە پووێر ۱۶ و ۳۸۴ و ۴۸۶، فارسێەکی چاپی قاهیرە. هەزار

دهستەى يەكەم فەرمانرەوايىنى سۆما

شامحەمد بەگ كۆپى غازى قران

لە پاش نەمانى بابى، فەرمانرەوايى دەست كەوت و چەند سالىك ژيانى رابوارد و ئەوسا لە ژىر خاكدا خەوت و چوار كۆپى لە پاش بەجى مان: بداغ بەگ، حەسەن، ئەسكەندەر و زەينەل. كۆپە گەورە كەى جىگەى گرتەوه.

بداغ بەگ كۆپى شامحەمد بەگ

لە دواى باوكى خوالىخۆشبووى لەسەر فەرمانى چاره و دەرمانى سولتان سەلىم خان، گەردانەى مەزنايەتى بە ستۆدا كرا و كاتى كە ئەوئيش لە دنياى بى فەر بۆ ئەولاي بى گەر پالەستۆ درا، چوار كۆپى هەبوون: ئەوليا بەگ، شامحەمد بەگ، شاقولى بەگ و سەيدى. ئەو كۆرانه زۆر مندال بوون؛ بۆ فەرمانرەوا نەدەشيان. لەبەر ئەوه مەزنايەتى بۆ حەسەن بەگى براى مايهوه.

حەسەن بەگ كۆپى شامحەمد بەگ

لە پاش براى بە فەرمانى سولتان، مېرئىنشىنەكەى برادۆستى پى بەخشرا. زۆر بزۆز و نەگونجاو بوو؛ خزم و هۆزى خۆى رەنجاندن و مېرى هاوساى وەرەز كردن. خزمانى گلى نامەيان نووسى و بە زەينەل بەگدا نارديانە ناستانە و فەرمانى پېرۆز بۆ حوسىن پاشاى مېرى مېراني وان هات كە لە كاروبارى حەسەن بەگ بكوئىتەوه. لەسەر فەرمانى هەر رەوا و رەوان، حەسەن بەگيان كىشايە پاى ديوانى وان و دواى توژىنەوه و لى پرسىنەوه، پەتيان خستە مل و بە دارى ناوحەسارى سەرايانەوه هەلئاسى و لە پاش جەزەبە دان و خنكانى، فەرمانى مەزنايەتى برادۆست بۆ عملى بەگ دەرچوو.

عەلی بەگ کوری غازي قران

لەسەر پەسندی حوسین پاشا، لە ناستانەی بەرزی سولتان سەلیم خانەوێ عەلی بەگ بە فەرمانێوەوا داندرا. چەند سالتیک بوو مەزنایەتی دەکرد، هۆزی برادۆست پروویان لێ وەرگێرا و هەزریان دەکرد ئەولیا بەگیان بە سەر رابەگا. ئەولیا بەگ رەوانەی ناستانەی سولتان خوالیخو شبوو بوو، داوای جینگە عەلی بەگی کرد.

لەو کاتەوێ که خوسرەو پاشا ورمیی گرتبوو، دابووێ دەست ئەسکندەر بەگی شامحەمەد. برادۆستیان لە عەلی ساند و ئەسکندەریان لە ورمی دەکرد و عەلی بەگیان لەجێ دانا. ئەسکندەر بەگ لە داوای ئەوێ لە سەر ورمی وەلا برا، فەرمانبەری نایە لاوێ و گۆشەگیری پەسند کرد و خەریکی نوێژ و پۆژوان بوو. عەلی بەگیش لە داوای سالتیک که ورمیی خوارد، پیمیردی خودا لە دوی نارد و بە دووگەزە خاکی ئەسپارد؛ هیچ نێزینەشی لێ نەکوتهوێ.

ئەولیا بەگ

کوری بداغ بەگ، کوری شامحەمەد بەگ

ئەگەر بابی مرد گچکە بوو، لە بەر ئەوێ مەزنایەتی بنەمالە تا چەند سالتیک کوته دەستی پسمامانی. بەلام کاتی که پیگەیی، ژینانی منالی داداوە و سیایی کالی کوژاوە؛ بە خۆدا هات و بوژاوە. سەر و سیمای مەردانە و کروکاری پیاوانە، دلی خەلکی بۆ خۆی کیشاو هۆز و خزم و کەس -سەر لەبەر- پەنا و هانایان برده بەر باره گای دنیا پەسیوی سولتان خودا بەخشیو و لالانەوێ و پارانەوێ که ئەولیا بێتە سەریان و سەرداری هەر بەو رەواوێ و کەسی تر بە کاریان نایە. سولتان نیازی رەوا کردن و سالی ۹۸۵ ک. (۱۵۷۷ ز.) عەلی بەگ لە میرایەتی خرا و مەزنایەتیە که بەو درا. ئیستا که میژووی کۆچی سالی هەزارو پینجە، میرایەتی سۆمایە دەبەر دەستی ئەو دایە.

دهستى دووهم

فهرمانرەوايانى تەرگەوهر و قەلاى داود

ناسر بەگ

كوپى شير بەگ كوپى شىخ حەسەن بەگ

سولتان ئەحمەد نايتىك - كە دەبىتتە بايپىرە گەورەى مەزنەكانى مەرگەوهر - لە زەمانى خۇيدا مەرگەوهرى لە برادۆست دابريووه و خۆى بە سەرى راگەيشتووه و دەستا و دەست هاتووه هەتا بە ناسر بەگ گەيشتووه. دەوختىكدا كە من بە نووسىنى ئەم چەند پووپەرە بى سەرەوبەرەنەو خەرىكم، هەر ناسر بەگ فەرمانرەواى مەرگەوهرە. پياوئىكى زۆر بوئىر و سەرگەرم و بە خۆوه ژيوه و دىناى زۆر ديوه و تەمەنى لە هەشتا تىپسەرپيوه. لەسەر كيشەى كەوشەن و سنوور، هەراى دەگەل هۆزى دىرى بەريا كرد. ئەوانىش سەر بە زەينەل بەگى هەكارى بوون و دەگژ يەك راچوون و سەد كەسەك لەو ناوهدا كوژرا.

سەرەختىك ولاتەكەى بەجى هەشت و خۆى گەيانە شاتۆماسب. زەينەل بەگى هەكارى بە نەيارى ناسر بەگ، شير بەگى كوپى لى هانداو سۆماى بۆ لە مەرگەوهر جيا كردهوه و بە ناوى سىناق بە سەرپيوه دانا. شير بەگ چونكە بى دالى بابى خۆى كرد، بەهرەينكى لە ژيان نەبرد و بە نەخۆشى چاوقولكە مرد.

لە پاش شير بەگ فەرمانرەوايى مەرگەوهر كەوتە دەستى زەينەدين بەگ، كە پسەماتىكى شير بەگ بوو. ئەويش لە جەنگى قزلباش لە سەعدابادى لای تەوريز - وئىراى مير وبەگلەرانى كوردستان - لە مەيدانى شەردا كوژرا و ناوچەى مەرگەوهر دووبارە وەدەست ناسر بەگ كەوتەوه.

پياوئىك بە ناوى خدر بەگ خۆى لە ناسر بەگ خۆش كرد و پەناى بە سولتانى رەحمەتى برد و مەرگەوهرى بە سىناق نەستاند. ناسر بەگ دەسەرپيوه نەچوو؛ لە تۆلەدا گيانى

شیرینی لی نهستاندا! پاش خدر درا به یوسف بهگ. دواى یوسف كهوتته دهست شامحه‌مه‌د بهگ. نهوجار دایان به حوسین بهگی شیخ حه‌سهن بهگ و نیستا بۆتهوه هی ناسر بهگ. ناسر بهگ بابی ههشت كوپر بوو: شیربهگ، یوسف بهگ، قهره‌خان، ساروخان، شامحه‌مه‌د، تهیموورخان، حوسینی و حه‌یده‌ر. وهك باس‌مان كرد شیربهگ به چاوقولكه مرد. یوسف و تهیموورخان خدر كوشتنی. سازوخانیس به دهستی حوسینی برای به كوشت چوو^۱.

۱- نازانین چاره‌نووسی نهو میرنشینیه پاش ناسر بهگ چی لی هاتوه؛ به‌لام نهوهی نه‌مین زه‌کی و حوسین حوزنی لهو باروه نووسیویانه پوخته‌ی ده‌كه‌ینه‌وه و ده‌یخه‌ینه بهر چاو:

نه‌میرخانی یه‌گده‌ست

نه‌میر (قهره‌تاج؟) كه یه‌كده‌ستیان پس گوتوه زۆر دۆستی شاتۆماسب بووه و ورمی و شنۆی پی سپاردوه. له دواى نهوهی كه میره‌كانی كوردستان په‌نایان به عوسمانی برد، ورمی و شنۆ دران به شامحه‌مه‌د بهگی برادۆست. نه‌میرخان سه‌ری بۆ نه‌چه‌ماند و چوه ژیر دالده‌ی میرعومه‌ر بهگی سۆزان و له شه‌رێكدا كه بۆ نه‌وی ده‌كرد، ده‌ستیكى په‌ری.

پۆژگاری شاتۆماسب میری سۆزان عومه‌رناویان نه‌بووه؛ عومه‌ر بهگی ده‌ره‌ته‌نگ و باباعومه‌ری كورپی سه‌یغه‌دین سوكری ههن كه ژیننامه‌شیان نازانین. هه‌روه‌ها ناوی میرقهره‌تاجمان به بهر چاودا نه‌هات. زۆر ویده‌چۆ قهره‌خان كورپی ناسر بهگ بی و له نووسیندا بۆ قهره‌تاج وه‌رچه‌رخابی. حوزنی له سه‌ری ده‌پوا و نه‌مین زه‌كیش هه‌ر لای وایه كه له دواى نهوهی شاعه‌بباس هاته سه‌ر ته‌خت و نازربایجانی له عوسمانی ساندوهه، نه‌میرخان چوه لای و شا زۆری پێز لیتنا و ده‌ستیكى زێری بۆ دروست كرد و نازناوی چنگزیری دایه و قه‌لای مه‌رگه‌وه‌ر و ته‌رگه‌وه‌ر و شنۆ و ورمی و سه‌رۆكایه‌تی هۆزی برادۆستی خه‌لات كرد و به‌ری كرده‌وه.

نه‌میرخان قه‌لای ورمیی په‌سند نه‌كرد و لای وابوو له به‌ر هێرشى نه‌یاراندا خۆ ناگری؟ بنیاتی قه‌لای دمدمی دارپشت كه سى فرسه‌خ له ورمیوه دووره. یه‌كجار پته‌وی دامه‌زراند و چه‌ند قه‌لایچه‌شى ده‌ناودا دروست كردن و عه‌نباری نازووقه و عه‌نباراو و پاسه‌گی دیده‌وانانی ساز كرد و دۆزكى بۆ پارازتنی ناوه‌كه‌و نه‌نده‌روونێكى زۆر قایمی بۆ خۆی و ماژ و مندالی لی هه‌لخسته‌وه. هه‌ر له‌و پۆژه‌وه كه ده‌ستی به دارژتنی هیمی قه‌لا كرد، نه‌میره شیعه مه‌زه‌به‌كان كه‌وتنه به‌ریه‌ره‌كانی و لای شا بۆیان تیده‌چاند و ته‌نانه‌ت پی‌ریداغ به‌گی فه‌رمانه‌ه‌وای نازه‌ربایجانیس كلکی تیخست و دنه‌ی شای داكه نه‌هیلێ پپۆزه‌ی قه‌لا سه‌ر بگری؟ به‌لام نه‌میرخان گوئی به دوو زمانی سۆزمانان نه‌دا و فه‌رمایشی پشت گوئی خستن و رانه‌وه‌ستا تا قه‌لای سه‌رگرت.

هه‌ر له‌و سه‌روه‌بنده‌شدا نزیکه‌ی بیست هه‌زار كه‌سیك له جه‌لالیان له به‌ر قویوچی مرادپاشای ←

→ عوسمانی رهوین و په‌نایان به نیران هیتنا. شا فرمانی داکه دهه‌زاریان بچنه برادۆست و حه‌سه‌ن‌خانی نیستاجلوی والی هه‌مه‌دانی به له‌شکرپیکوه ده‌گه‌ل ناردن و پایسپارده‌لای نه‌میرخان که ده‌بی نه‌و جه‌لالی‌یانه له لای خۆی جی بکاته‌وه. نه‌میرخان له ترسی نه‌وه که نه‌وه‌ک هۆزه‌که‌ی خۆی بکونه تنگانوه، سه‌ریچی له‌و فرمانه کرد و ده‌گه‌ل قزلباشه‌کانی شادا به شه‌ر هات و زۆریشی زیان پی‌ گه‌یاندن. شا که زانی نه‌میرخانی لی‌ یاغی بووه، له‌شکرپیکو زۆری کۆ کرده‌وه و له ۲۶ی شابانی سالی ۱۰۱۷ک (۵ دیسامبری ۱۶۰۸ز) به سه‌رکرده‌ی نه‌عمادوده‌ولئی وه‌زیر ناردیه سه‌ر نه‌میرخان. چهند نامه‌یک له ناودا ئال و گۆری کرد و داوای لی‌ کرا که بیته‌وه به‌ر فرمان و قه‌لا چۆن کا. به‌لام خان چونکه زۆری ده‌قه‌لاکه‌ی خۆی پاده‌ی، گوتی به‌ گه‌ف و هه‌ره‌شه نه‌دا و له قه‌لادا حاسیه بوو. له‌شکری نیران ده‌وری داو ماوه‌ی چوار مانگ شه‌ریان ده‌گه‌ل کرد و زۆریان خویین به‌خت کرد و چیان بۆ ده‌گه‌ل‌خان نه‌کرا. له نه‌نجامدا سه‌رچاوه‌ی ناوی قه‌لایان دۆزیه‌وه و ناویان لی‌ بپی و ده‌وره‌دراوان بیست و یه‌ک پۆژ نازاری توبه‌تیا کینشا و به‌ گه‌ناوانیان پاده‌بوارد. به‌لام عاسمان کۆمه‌گی کرد و بارانه‌یه‌کی به‌ خورپه‌م باری و عه‌نباراوی پر کرده‌وه. سه‌رکرده‌ی له‌شکری نیران که زانی به‌ ناو برین چی بۆ نه‌کرا، فرمانی په‌لاماردانی داو گوتی که‌س نابۆ تا نه‌مری ده‌ست له هه‌لمه‌ت بردن هه‌لگرئ. له‌و هیزشه هه‌موانیه‌دا یه‌کجار زۆریان که‌لاک داو خوشین هه‌تا گه‌ینه بن دیواران و له ناو دژداران و هیزش به‌راندا شه‌ری زۆر گران و به‌ سام قه‌وما و چهند مانگیک هه‌ر لیکیان داو خویینی یه‌کتریان پژاند و ناخاری قزلباش توانیان بورجیک له قه‌لا بگرن. نه‌و بورجه قه‌ره‌بگ و پیاوه‌کانی پاسداری بوون؛ هه‌موویان کوزران. به‌ گرتنی نه‌و بورجه قزلباش گورج بوونه‌وه و دژداران توزیک دژدامان. پاش ماوه‌یه‌ک نه‌و قۆنگره‌ش که پیریداغ دژداری بوو، کوری نه‌میرخانی ده‌گه‌ل پارێزگارانی‌دا بوو، که‌وته ده‌ست قزلباشه‌وه. که‌م که‌م هیززی‌خان که‌م ده‌بوو؛ گولله‌ تۆپ و به‌ره‌ تفه‌نگ - که‌ی که‌م نیسته‌ی که‌م - به‌ سه‌ر کورداندا ده‌باری و له لایه‌کیشه‌وه زۆر له پیاوه‌کانی‌خان که‌ تالانی قزلباشیان ده‌ست که‌وتبوو، به‌و ده‌سکه‌وته‌وه پۆییوون و نه‌گه‌ر ا‌بوونه‌وه. له‌و ده‌مه‌شدا نه‌عمادوده‌ولئی سوپاسالاری هیزشبه‌ران مردبوو، محمه‌د به‌گی بیگدلی هاتبووه شویته‌که‌ی. خان ده‌یزانی هه‌تا سه‌ر خۆی بۆ ناگیرئ، نامه‌ی بۆ بیگدلی نووسی و پیتی راگه‌یاندا که‌ ته‌گه‌ر بدیتم بدنئ نه‌مکوزن هه‌تا چاوم به‌ شا ده‌که‌وی، قه‌لایان بۆ به‌ جی دیلم. بیگدلی نه‌مه‌ی پی‌ خۆشبوو. خان هات و بوو به‌ میوانی و له ناو خیره‌تی بیگدلی‌دا په‌زیرایی لی‌ کرا.

حه‌سه‌ن‌خانی نیستاجلوی زۆری پک له‌خان هه‌لگرتبوو؛ کاتی به‌ هاتنی زانی، به‌ محمه‌د به‌گی بیگدلی گوت تۆ میرخان و پیاوه‌کانیت له یه‌ک جیگه‌دا داناون چۆن ناترسی؟ باشترو وایه له ناو سوپاگه‌دا بلاویان که‌ی. بیگدلی له سه‌ر قسه‌ی نه‌و، پیاوه‌کانی به‌ ناو خیره‌تاندا دابه‌ش کردن و نه‌میرخان و چهند هه‌وائیکه‌ی له خه‌یمه‌ی خۆییدا هیشتنه‌وه. خان ناودالی موکری و پیاوه‌کانی وه‌به‌ر خیره‌تی نه‌لیاس خه‌لیفه‌ که‌وتن و هیشتاش بۆ خۆی له سه‌نگه‌ری ده‌ر نه‌چووو. کاتی که‌ هاته‌وه و دیتی، واخان نه‌بدال و پیاوانی هه‌ر ←

→ به چه کمه ماونهوه؟ دهشیهویست له ناویان بهرئ. دهتوکهری خۆی راخوړی که بز هیندهگیتو و ویتن؟ چۆن شو میوانه بهریتزانه له مائی من همر به چه کمه دانیشن و ماندوویان نهحهسیتهوه. وهرن شو چه کانهیان لئ وهرگرن. خان ناودال زانی به دلپسی وا دهلئ و شتیکی دهبن سردا هدیسه. نامادهنبوو نه خۆی و نه پیاوه کانی چه ک دانیتن؟ بهلام نهلیاس خلیفه دهستی بهر نهدا و همر سوور سوو که چه کیان لئ وهرگری. خان ناودال لئی راپهړی و به شیر لهت و پهتی کرد و پیاوه کانیشیان هموو کوشت و بهو همرایه قزلباش هاروژان و دارژانه سهر شهپرکه رانی موکری و برادوست و سویاگه سوو به شهرگه و همر دوک لا شیشانه گیانی به کتری و هموو پیاوه کانی موکری و برادوست له شهردا کوژران و شو پالنهوانه بی هاوتایهش دوایی به ژیانی هات. جه میل

نهمین زهکی له روپهړ ۱۸۸ تاریخ کورد و کوردستان، ترجمه عمره بیه کی محمه دعلی عهونی، چاپی بغدادا دهلئ: نهمیرخان دهگه ل عومر به گی سوژان به شهر هات و دهستی پهړی. نهمه پیچهوانه پهراویزه کی پیتشووه که گوتی شهر یو عومر بهگ ده کرد و دهستیکی دۆراند. هه ژار

نولوغ بهگ

رهنگه کوړی میرخدر، کوړی پوستم، کوړی باباعومر، کوړی سهیغه دین موکری بووی له پاش شو کاره ساته جهرگبره که سوو به له ککه یه که به سر ناچاوانی میژووی جیهانهوه، نهمیر قویادخانی بیتگدلی برای مسحه مدخانی بیتگدلی سوپاسالاری عجه م، به سهر قه لای دمدم راده گیشته. حموت سالانی خه لکی شو ناوچانه به جوړیک چهوساندهوه که له پهړ و پوی کردنهوه. له م بهینه شدا هۆزه کانی برادوست بوژابونهوه و به بیبری تۆله و پزگار بوونهوه ده ژیان. په ریزاخاتوونی ژنی نهمیرخانی له پوژپین، له م ماویه دا همر له دمدم به نهیته ده ژیا و کاره کهری مالانی ده کرد و چاوه نۆزی هه لیک بوو که تۆله یو به نهیتهوه.

نولوغ بهگ له میرانی برادوست و خزمی نزیکی خانی له پ زتپینیش سوو. لهوساوه په پراهه سوو، دور له ناوه ده ژیا. په ریزاد خاتوون له په ستا نامه یو ده نارد و دنه ی ده دا که دهستیکی له قزلباشان بهوشیتن. نولوغ بهگ خۆی له دوری قه لا داگرت و له دهره تیک ده گه را. رۆژیک قویاد به نیازی راو له دژ دهرکهوت و نولوغ خۆی دناو پاشماوهی ده ژداران هه لکرد و دهستی کرد به قه لته و بریان و دواپراوی کردن. قویادخان که نهمه ی زانی به هه له داوان هاواری بو نهمیرناغا سولتانی مراضه نارد و نهوش پیریداغی حاکمی ته وریت و شیرسولتانی فهرانپه وای موکوریانی به هیمدادهوه نارد و دوری قه لایان داو نولوغ بهگ کهوته خو که ده گویان راجیتتهوه؛ بهلام به ختی چهوتی هینا و له کاتیکدا که جبه خانه ی به سر پیاوانیدا ده به شیهوه، ناگر بهر سووه باروتهوه و عه نباری فیشک ته قیهوه و گر په سهر و چاوی هالا و خۆی و زۆریه ی پیاوه کانی به سووتان شهرزه سوون و سووتمانه که پرزه ی برین و چاری ناچار به نیوه شو به برینهوه له قه لایه هاتنه دهر و به هه لاتن چاره سهری خویان کرد. نیتسر پاریزگاریک بو دژ نه ما. جه میل

بەندى پىنچەم

فەرماندە ھوایانى مەحمودى

ئەو كركارنەھى تىسكى پەستوۋى كۆلكەھى مېۋوۋىيان پىك پىشكىنپوھ و بەشى كراۋى بە سەر ددانەھى شەھى لىككەنەھى وردىيان داداۋە و چەند كەلوۋى خاۋىيان بە لوۋلدراۋى لى ھەلپىچاۋە و بە سەر نەتەرەھى بنووسى لووسىيان كرزىيان باداۋە و گرمۆلە و گلوۋىيان لى قرتاندوۋە و گرى و گرىنچكىيان لى پەھاندوۋە و بە گۆلە و لوۋلە ھەلپانمالپوھە و ماشەرى ژىنى پىشكىنپانىيان لى ھەلوۋىزىپوھە، سەرەتەھى داۋى تىك ئالۋزاۋى پەسەنى كۆنى ئەو بىنەمالەھىيان پەيدا كىردوۋە و يەكلا كىردوۋە و دەلپىن: فەرماندارانى ھۆزى مەحمودى، سەرى ئەو سەرىيان بە پادشاىيانى مەروانى دەگات و ھىندىكىش ئىژن: دەگەل مىرانى جزىر پىمامن.

سەرۋەختىك بوۋە لە پۆزگارى توركمانانى قەرەقۆىنلوۋ، شىخ مەحمود ناۋىكىيان لە شامەۋە يان لە جزىرەۋە - بە ھۆز و خىمانىپوھە - ھاتۆتە نازىباىجان و قەرەبوسى توركمانى لە قەلەھى ناشووت دايمەرزاندوۋن و شىخ مەحمودىشى دەنىپو پىپاۋانى بەردەستى خۆىدا جى كىردۆتەۋە. شىخ زۆر پىپاۋىكى بەجەرگ و نازا و چاۋنەترساۋ بوۋە؛ لە زۆر شەراندە ناۋى دەركىرد و سەر كىردە گەلپىك پىتەرى خۆشۋىست و ناۋچەھى ناشووت و ناۋچەھى خۆشبابى بە مىراپەتەھى پى سپارد و نازناۋى مەحمودى لە ھۆزەكە نا. كە ئەۋىش نەما، مەزناپەتەھىكە ھەر لە جى خۆى ما و كورپ، كەلەپوۋرى بابى دەسكەوت.

مىرھوسىن بەگ كورپى شىخ مەحمود

لە شوپىنى بابى بوۋە جىنشىن و لە پۆزگارى دەسەلاتدارى ئاققۆىنلوۋدا بەختى ھىنەھى و ناۋچەھى نەلپاقىيان بۆ لە ھەكارىيان ساند و دەگەل ناۋچەھى خۆى تىكەل كىردەۋە. توركمان زۆر جىر كۆمەگىيان داپە و عىززەدەھى شىرىيان بە ھۆى ئەو شكاند و ولاتى شەنپۆشى دەست بەسەردا گرت. عىززەدەھى شىر

هانای برده‌بهر میری بدلیسی که فریای کهوی و هۆزی مه‌حمودی له کۆن کاته‌وه. میری بدلیسیش له‌شکری زۆری به‌سه‌رکرده‌یی شیخ نه‌میری بلباسی بۆ هیمدادی نارد. میرحوسینی مه‌حمودی ناگای له مه‌حمودی بی‌زه‌واد نه‌بوو، به‌ئاره‌زوو له‌سه‌ر گوئی چه‌می خۆشاب - که چه‌می میرنه‌حمه‌دی ناوه - به‌و په‌رپی غلوری و سه‌ریه‌ستیه‌وه پرایده‌بوارد. شیخ نه‌میر و عیزه‌دین له‌په‌ر به‌سه‌ریاندا و خافلگیریان کرد و له‌و دهم رووباره شه‌ریک قه‌وما که به‌داستانی بگه‌رپه‌وه. چه‌ره و گوپه‌ی گوردی کوردان، گه‌ردوونی سه‌رگه‌ردان ده‌کرد. له‌هه‌موو لاره‌هه‌ر خوین بوو فیچقه‌ی ده‌کرد و هه‌ر سوار بوو سه‌ره‌نگرتی ده‌برد و هه‌ر شیر بوو بریقه‌ی ده‌هات و هه‌ر تیر بوو کاره‌ساتی ده‌گه‌تپا. تیریک میرحوسینی پینکا و تیکی گلاند و به‌ره‌و نه‌مانی په‌تاند و کورپکی به‌ناوی میرحامید له‌پاش به‌جی ما.

میرحامید کوری میرحوسین

له‌پاش کوزرانی بابی جینگه‌ی گرتوه و نه‌ویش هه‌ر به‌و جه‌زه زۆر سالان خۆی کرده‌پیاوی قزلباشان و له‌ریزی پیاوه گه‌وره‌کانیان بوو. کاتی که له‌شکری مه‌رگ به‌سه‌ریدا داو به‌تیری گیان‌کیشانی پینکا و له‌رووکاری پۆژگاری ته‌ره کرد، سی کورپی به‌جی هه‌شتن: میرشه‌سه‌دین، عیوه‌ز به‌گ و میره‌به‌گ.

عیوه‌ز به‌گ کوری میرحامید

له‌پاش بابی کرا به‌میرلیوای خۆشاب و به‌سه‌ر هۆزی مه‌حمودیش پاده‌گه‌یشت؛ به‌گه‌ر ئۆرکه‌مز سوئتان‌دا هات، که به‌فه‌رمانی شانیسماعیل کاروباری وان و وستانی به‌په‌تیه‌وه ده‌برد. ئۆرکه‌مز گرتی و له‌قه‌لای وان‌دا به‌ندی کرد. له‌گه‌رتوو‌خانه‌وه پیاوی ناره‌ده‌لای شه‌ره‌فخانی فه‌رمانه‌وه‌ی بدلیس و لیتی پاراپه‌وه که له‌و به‌نده‌ی رزگار کا. شه‌ره‌فخان نامه و پیاوی ناره‌ده‌لای ئۆرکه‌مز و داوای به‌ردانی عیوه‌ز به‌گی کرد؛ ئۆرکه‌مز به‌ری نه‌دا. شه‌ره‌فخان هه‌ر خۆی چوه‌ وان و له‌سه‌ر چه‌ومی خرکوم رۆنیشت و داوای نازاد کردنی کرد؛ ئۆرکه‌مز دیاربوو خاوه‌ خاوی ده‌کرد. شه‌ره‌فخان له‌داخان فه‌رمانی تالانی وان و وستانی به‌پیاوه‌کانی خۆی دا. ئۆرکه‌مز خمی لی شینوا و له‌په‌روی ناچاره‌وه عیوه‌ز به‌گی به‌ردا و ناردیه‌لای شه‌ره‌فخان. نیتیر عیوه‌ز به‌گ له‌پاش نه‌وه بۆ ماوه‌یه‌ک ببه‌وه به‌رده‌ستی شاتۆماسب و

ره گه‌ل میره‌کانی قزلباش خرابوو. نهوسا ناوچه‌ی نه‌لباقیش خرایه سهر خۆشاب و چهند سالتیک عیوه‌ز به‌گ به بریکاری قزلباشان به سهری راده‌گه‌یشت و کاتی که سولتانی مهرگ له قه‌لای گۆزستاندا به‌ندی بی‌پرانوه‌ی بۆ بریه‌وه، پینچ کوری له پاش مان: حوسین‌قولی به‌گ، شاعه‌لی به‌گ، هم‌مزه، حسهن و بداغ.

حوسین‌قولی به‌گ کوری عیوه‌ز به‌گ

له دوا‌ی نه‌وه که سولتان سوله‌یمان خانی خه‌زا‌کهر ولاتی بدلیسی داگیر کرد، ناوچه‌ی کارجیکانی بۆ ماوه‌یه‌ک به سنجه‌ق دایه و له‌دوا‌یه لیتی سیندرایه‌وه و به ده‌رکراوی چووه دیاره‌کر و له‌ویش نه‌ژیا و گۆزینکی کووری بۆ دیاری کرا و کوپینکی به ناوی بایه‌ندور به‌گ له دوو ما.

بایه‌ندور به‌گ کوری حوسین‌قولی به‌گ

له‌و رۆژه‌وه که خۆیه گیراوه - له لایهن سولتانی ره‌حمه‌تیه‌وه - قه‌لای نوانی سه‌ریه‌خۆیه‌ی پس‌ی دراوه و به سنجه‌ق به سهری راده‌گا.

شاعه‌لی به‌گ کوری عیوه‌ز به‌گ

له بریکاری شاتۆماسب بۆ ماوه‌یه‌ک مه‌زنایه‌تی مه‌حموودیان له ده‌ستا بوو. حوسین به‌گی کوری میره به‌گ - که میسرلیوای ئالباق بوو - کوشتی و کوپینکی به ناوی خالید به‌گ ماوه و نیستا ناوچه‌ی جورسی به سنجه‌ق ده‌بهر ده‌ستدایه.

هم‌مزه به‌گ کوری عیوه‌ز به‌گ

له پاش کوژرانی برای - له‌سه‌ر فه‌رمانی شاتۆماسب - خۆی و هۆزه‌که‌ی بوونه هاریکاری ده‌لوپیری ناویکی قزلباش؛ که کرابوه میری مه‌حموودیه‌کان. له نه‌نجامدا هۆزی مه‌حموودی ده‌لوپیریان به گیر هیئا و به‌ر شیریان داو هه‌ستیان لی بری و هم‌مزه به‌گیان کرده‌مه‌زن. شاتۆماسب نارویه سهری و به زۆر گرتی و ده‌سوچی زیندانی خزانده و له پاش سه‌رده‌میک به‌ری داو ده‌گه‌ل هیندیک له ناغایانی مه‌حموودی کردنیه پیاو و به‌رده‌ستی حاجی به‌گی دونبولی.

له نهجامدا هەر حاجی بهگ نهو و ناغا مهحموودیهکانی له خۆیه کوشت.

خان محمه مد

له پاش لهناوچوونی هه مزه، فرمانه‌وهایی مهحموودی له دیوانی شاهه به خان محمه مد، کورپی شه مسه دین، کورپی میرحامید درا. دواى چهند پۆژتیک شاعه‌لی سولتان حوسینی فرمانه‌وه‌ای وان، محمه مدخانی گرت و له قه‌لای واندا پێوه‌ندی کرد و سه‌رۆکایه‌تی هۆزی مهحموودی له دیوانی شاهه به هۆزی دونبۆلی درا و هه‌موو دونبۆلیه‌کان -جگه له تیره‌ی مامه‌شان- که چهند که‌سیکی که‌میان ده‌قه‌لای ناغچه‌قه‌لادا بوون و هه‌روه‌ها جگه له هیندیک که‌سێتر، که ده‌قه‌لای خۆشاب خزا بوون- هه‌موویان هاتنه بهر فرمانی حاجی به‌گه‌وه.

خان محمه مد هه‌ر چۆنیک بوو خۆی له زیندان پزگار کرد و خۆی گه‌یاند ناغچه‌قه‌لا و گه‌یشته پال مام په‌شیه‌کان. مه‌حموودی که‌ پێیان زانی، کۆمه‌لێکیان رایان کرد و نه‌وانیش چوونه لای خان محمه‌دی ناغایان. چهند لاییکی زۆر چالاک و بێباک ده‌گه‌ل خان محمه‌د خۆیان بۆ گیانی حاجی به‌گ ده‌ده‌سک نا و له شه‌ویکدا له پرۆنه‌کاوه‌لیان کۆتا سه‌ر قه‌لای ناشووت؛ که حاجی به‌گی تێدا بوو. خوت و خافل خۆیان تێکرد و به‌ شیر و تیر تێیان به‌ربوون و دونبۆلی زۆریان لێ کۆژرا و حاجی به‌گ بریندار کرا و به‌ هه‌زار کێشه و گیره‌ خۆی له ده‌ستیان ده‌رباز کرد و به‌ زامداری له‌ ناو قه‌لا خۆی شارده‌وه.

خان محمه‌د پیاوی نارده‌ دیاربه‌کر و رایسپارده‌ پوسته‌م پاشای میری میران و پێی راگه‌یاند که ناماده‌م سه‌ر وه‌به‌ر باری باره‌گای سولتان سوله‌ییمان خانی خه‌زا که‌ر بێنم.

شاتۆماسب که‌ وایزانی، فرمانیکی بۆ خان محمه‌د نووسی که‌ سه‌رۆکی هۆزه‌که‌ی بێ و بۆی نارده‌. له‌ دوايشدا فرمانداری هۆزی مه‌حموودی له‌ لایه‌ن دیوانی شاتۆماسبه‌وه‌ درا به‌ هه‌سه‌ن به‌گ و خان محمه‌د به‌ خۆشی خۆی ده‌ستی له‌و مه‌زنایه‌تیه‌ هه‌لگرت و به‌ ناغچه‌ قه‌لای ده‌ساچاند و پۆژانه‌ش سه‌د ناغچه‌ی تری له‌ دیوانی عوسمانیه‌وه‌ بۆ برابۆوه‌ و له‌ خه‌زێنه‌ی دیاربه‌کر ده‌یاندایه‌ و په‌گه‌ل تێپی په‌مه‌کی (هه‌تفرقه) خرا بوو. له‌ سه‌ر سنوره‌کانی نزیک به‌ قه‌لباش زۆر نازایانه‌ خزمه‌تی عوسمانیانی کرد و زۆریش له‌ سه‌ر دنیا ژیا. سێ کورپشی بوون: مه‌لیک خه‌لیل، میرشه‌مسه‌دین و

سیدمحمدهد هر له پژگاری باییدا مرد و پاش نهمانی خان مسحه مدیش کوره کانی له سر دزی ناغچه قه لا ده گزیه کتری راجوون و شه مسه دین مه لیک خه لیلی کوشت و ئیستا هر خوی جیشینی بابه و ناغچه قه لای له ده ستدایه و له راستیشازور لاریکی رینک پیتک و پیاوکی فره هیژایه.

میره بهگ کوری میسر حامید

له پاش نهمانی عیوه ز بهگی برای، له دیوانی قزلباشه وه کرا به فرمانه وه ای مه محمودی. لهو ده مه دا که میسر شه رفخانی بدلیس و نۆلمه تکلوو شه پریان بوو، میره بهگ له جهنگه ی جهنگدا له شه رفخان هه لگه پراوه و خوی گه یانده سوپای نۆلمه. پاش ماوه یهک له لای نۆلمه ش بوو به دۆلمه ی هه لوه شاو و هاته بهرچاو که راست ناکا و چی وای ده باراندا نیه. که دی خه نه ی رهنگی نه ما، به ره و تیرانی باداوه و له لای شاتۆماسب گیرساوه.

سولتان سوله یمان خانی خه زاکه ره بهو ناکارانه ی زانیبوو. کاتی له گه رمه سیژی به غداوه بۆ گرتنی ته ورئز ده چوو، میره به گیش لهو سایه دا بۆ ژیر سایه ی عوسمانیانی با دابۆوه. سولتانی هه موو دنیا به چاوه شینکی له چاوه شانی باره گا نارده شوینی. ده لئین خاین ترسه نۆکه. شه ویش ترسا و چاوه شه که ی سولتانی کوشت و کورده کانی بهر دهستی خوی بۆ ههرا و شه پ ناماده کرد. خوینی چاوه ش بوو به خوینی سیاوهش و هۆردوی سهر له بهر شله ژاند و له هه موو لاره هیرشیان بۆ کرد و پیاوه کانیان کوشت و خۆشیان گرت و ده گه ل چهند هاو کاریکیدا هیتانیانه بهر دیوان و هه ره دم و ده ست میسرغه زه بان خوستیان لی بری و به سزای په وایان گه یاند.

دوو کوری چووکی له پاش مان: مه نسوور بهگ و زهینه ل بهگ.

مه نسوور و زهینه ل

دوای نه وه ی که له خه م په خسین، لهو ساله دا که سولتان سوله یمان خانی خه زاکه ره سه فه ری نه خه چه وانی ده کرد، شهو دوو برایه به یه که موه چوونه باره گای شاتۆماسب و شاش ناوچه ی سه که م نه ئابادی سهر به خوی به ناوی سنجهق دابه مه نسوور؛ که هه تا ژیاوه لیتی نه سیئنه وه. زهینه ل

به گیشی له ریزی پاسدارانی پایه به رزدا دامه زرانند.

لهو سدرده مه‌دا که شائیسماعیلی دووم هاته سهر ته‌ختی ئیران، مه‌نسور به‌گ چوو ه‌خمه‌تی و ناوری به‌ختی شاهانه‌ی به‌رکه‌وت و گه‌لیکی ریز لی‌گیرا.

له پاش مهرگی شائیسماعیل - که هیمنی ناو دوو ده‌ولت جی‌گه‌ی خۆی به‌ دوژمینی داو ناشنایه‌تی نیو پادشایان وه‌شیرا و هه‌رایان لی‌ په‌یدا بۆوه - خوسره‌پاشای میری میرانی وان به‌لئینی به‌ مه‌نسور به‌گ دا‌که سنجاقی بارگیری به‌ مولکایه‌تی بداتی و هینایه‌وه لای عوسمانی و ناوچه‌ی مووشیشیان به‌ ناوی ئالی‌کانه‌وه بۆ خسته سهر بارگیری. زهینه‌ن به‌گیش زه‌عامه‌تیا‌ن بۆ بریه‌وه و کاتی‌ مردیش دوو کوری بوون: هه‌مزه به‌گ و قویاد به‌گ.

هه‌مزه به‌گ کوری زهینه‌ن به‌گ

سالی ۱۰۰۲ ک. (۱۵۹۳ و ۹۶ ز.) له سهر په‌سندی جعفریاشا، ناوچه‌ی سندووسی سهر به‌ مه‌راغه‌ی درایه ده‌ست. مال و مالات و خیل و خیلاتی مه‌حموودیان چوونه سندووس و هه‌ر وه‌ک له باسی موکریدا نووسراوه، ده‌گه‌ن شیخ‌حه‌یدهر به‌ شه‌ر هاتن و هه‌مزه و قویاد به‌گی برای و سه‌ده که‌سینک له مه‌حموودیان و دۆستانیا‌ن به‌ گوشت چوون و دار و نه‌داریشیا‌ن وه‌به‌ر تالانی موکری که‌وت.

حسه‌ن به‌گ

کوری عیوه‌ز به‌گ، کوری میرحامید

هۆزی مه‌حموودی که ئیزدی بوون، نه‌و حسه‌ن به‌گه یه‌که‌م میریکه ژنۆلابه‌ری پۆشمان بووه و براست و ژدل بسلمان بووه و له نویژ و پۆژی و ه‌ج و زه‌کات‌دان، گه‌لیک چی بووه و کوره‌کانی خۆی فیری قورعان خویندن و نه‌رکی دین به‌جی‌هینان و په‌یره‌وی کردنی پی‌غه‌مبه‌ر کردووه؛ فی‌رگه‌ی شایینی و مزگه‌وتی زۆری له ولاتی خۆیدا دروست کردوون. هه‌ر وه‌ک له مه‌ویه‌ر گوتمان کاتی که خان‌مه‌مه‌د کوری میرشه‌مه‌دین کرا به‌ فه‌رمانه‌وه‌ی مه‌حموودی، حسه‌ن به‌گ رای کرد و پروی کرده ده‌رگای شاتۆماسب. شا به‌ چاوی پر له به‌زه‌وه لئی روانی و فه‌رمانه‌وه‌ی مه‌حموودی و قه‌لای

خوشابی خهلات کرد و پهوانه‌ی کرده‌وه.

کاتی هاته‌وه، خان‌محمدخان -وهك بهختی به کار- به پی‌ریه‌وه چوو؛ هه‌ر به خوشی خوی مدزنایه‌تیه‌که‌ی بۆی به‌جی هینشت و چووہ تاغچه‌قله‌؛ که هه‌ر جی و شوینی له میژیان بووه و له‌وه قه‌لایه‌دا نیشته‌جی بووه. هه‌سه‌ن به‌گیش هیچ ده‌ست‌دریژی بۆ نه‌ده‌کرد.

له‌وه سه‌رده‌مایه‌دا که سولتان سوله‌یمانی خه‌زا‌که‌ر به نیازی ئی‌ران دا‌گی‌رکردن ده‌چووہ نازربایجان، هه‌سه‌ن به‌گ له‌ رووی ناچاری و به‌ نه‌ستولاری په‌وانه‌ی ناستانه‌ی سوله‌یمان بوو. هه‌ر وهك خویان هینشته‌وه و میرایه‌تی خوشاب و مه‌حموودبیان پی‌ به‌خشی. ئی‌تر له‌وه پۆژه‌وه زۆر به‌ پاک‌ی و دل‌سوزی خزمه‌تی پادشای ده‌کرد. کاتی که نه‌سکه‌نده‌رپاشای میری میرانی وان له‌شکری برده‌سه‌ر حاجی به‌گی دونبولی و له‌ خۆیه‌ کوشتی، هه‌سه‌ن به‌گ له‌ شه‌ره‌که‌دا گاله‌ی کرد و به‌ نازایه‌تی تۆله‌ی در‌دۆنگی چند ساله‌ی کرده‌وه. نه‌سکه‌نده‌رپاشاهه‌ر چۆنی دی‌بوو ئارای به‌ پی‌چکه‌ی ته‌ختی خه‌لافه‌ت گه‌یاند. سولتانی دۆست لای‌نه‌وه‌ی دوژمن تاوینه‌وه، شیری زێ‌رین و نه‌شتی زۆر هی‌ژای به‌ خه‌لات دایه‌ و له‌ ناو هاوسایه‌ و هه‌والانیدا سه‌رفرازی کرد. سالانه‌ هه‌مه‌به‌ر به‌ دووسه‌ده‌ هزار ناچه‌ی عوسمانی‌شی -له‌ به‌ر و بوومی زه‌مه‌ینه‌کانی تایبه‌تی شاهانه‌ی سه‌ر به‌ دیاربه‌کر، به‌ ناوی ئالی‌کانه‌- بۆ برایه‌وه. سه‌ره‌پای شه‌وه‌ش فه‌رمانیک در‌چوو که تا سی‌هه‌زار سه‌ر ناژه‌لی خیتلاتی هۆزی مه‌حموودی -که ده‌چنه‌ زۆزان و دینه‌وه گه‌رمیان- پوشانه‌ و سه‌رانه‌ نه‌ده‌ن. له‌ راستیدا شه‌وه‌ش هه‌تا خوا هه‌زکا له‌ خزمه‌تی ده‌وله‌تدا سه‌رراست بوو؛ له‌ فیداکاری و خزمه‌ت گوزاریدا هیچ در‌یغی نه‌بوو. خۆ نه‌خوازا له‌وه‌رانه‌دا که سولتان مرادخانی خوالی‌خۆشبوو به‌ نیازی ئی‌ران گرتن له‌شکری نارده‌سه‌ر قزلباشان، ئی‌تر شه‌وه‌ به‌خت و خۆشیه‌ی که‌ پروی کرده‌هه‌سه‌ن به‌گ و هۆزی مه‌حموودی، له‌ هیچ ده‌وریکدا هیچ میریک‌ی کورد شه‌مه‌ی به‌ خۆیه‌وه نه‌دیوه.

نه‌وسا که نه‌سکه‌نده‌رپاشا له‌ وان بوو، په‌لپی به‌ سولتان‌نه‌حمه‌دی فه‌رمان‌په‌وای خیتزان گرت که نابی له‌ دیوانی واندا له‌ لای سه‌رووی دانیشی؛ فه‌رمانی پی‌رۆزی له‌ سولتان سوله‌یمان‌خان ساند که جگه‌ له‌ زه‌ینه‌ن به‌گی هه‌کاری، که‌س ری‌ی ناکه‌وی و له‌لای سه‌رووی که‌وی. په‌نه‌جاسال به‌ سه‌ریه‌خۆیی میرایه‌تی کرد و سالی ۹۹۳ک (۱۵۸۵ز) له‌ وه‌ختی ته‌وریز گرتندا -که شه‌ری قزلباشانی ده‌کرد-

له سه‌دباد کوزرا. له پاش سالی که عسکری هميشه له‌سهر به سهرداري فهرادپاشاي وه‌زير بؤ
 هيمدادي جه‌فهرپاشاي ميرى ميراني ته‌وريز رويشت، پيشه‌ي له‌شيان کؤ کرده‌وه و هينايانه‌وه
 خوشاب و له فترگه‌يه‌کدا که خؤي بنياتي نابوو به خاکيان سپارد.
 سى کورى له پاش مان: عيوه‌ز، شير به‌گ و شيخي به‌گ.

عيوه‌ز به‌گ کورى حه‌سه‌ن به‌گ

ههر له رؤزگاري بابيدا - له‌سهر به‌ليني عوسمانيان - ناوچه‌ي ماكؤي سهر به نه‌خچه‌وانى له
 چنگ قزلباشان رزگار كرد و قه‌لايه‌كى تيدا درووست كرد و به مولكايه‌تى درا به خؤي.
 بيست سالانى به سهر راگه‌يشت؛ له شاخ و نوخري سالى ۱۰۰۲ ك (۱۵۹۳ و ۹۴ ز) به
 هه‌واي داواي تؤله‌ي خويى همزه به‌گ و قوباد به‌گي نامؤزاي، وي‌راي خدرپاشاي ميرى
 ميراني ته‌وريز، چوه سهر شيخ‌حه‌يدهر و ههر وهك ليسى دواين، شيخ‌حه‌يدهر شه‌ويش و
 گه‌ليكي تريشى له م‌حموديه‌كان كوشتن و خويى له ده‌ورى قه‌لا رشتن.

مسته‌فا به‌گ كورى عيوه‌ز به‌گ

له پاش كوژراني بابي، له به‌زه‌يى دورره به‌ستيني پادشاي دنيا نه‌ستين، سولتان م‌حمده‌دخانه‌وه،
 سنجه‌قى ماكؤي - ههر به‌وه ده‌ستوره‌ي كه درابوه بابي - پى به‌خشرا و نيس‌تاكى به ده‌سته‌يه‌وه‌تى.

عه‌لى به‌گ كورى عيوه‌ز به‌گ

ناوچه‌ي نوردويادي نه‌خچه‌وان بؤ ماوه‌يه‌ك به ده‌سته‌يه‌وه سووه. زؤريه‌ي پسامان و ناغاياني
 م‌حمودى له سايه‌ي سهرى حه‌سه‌ن به‌گه‌وه زؤر خو‌شيان بؤ هاتبوو. گوندى قه‌وغا و به‌رپژوه و
 موچه و مه‌زراي به بره‌وى نازربايجان و نهرمه‌نستانيان - كه له ده‌ست قزلباشان ده‌رينابوو - كامى
 ههره باش بوو، به‌وه بنه‌ماله و نه‌وه هؤزه سپيرابوو.

پياو له راست لانه‌دا، حه‌سه‌ن به‌گ پياويكى مهرد و رهند و كارپه‌سه‌ند و هؤزپه‌روه و داد‌گه‌ر

بوو. وریایهك بوو كهس له دنیا تای نه ده كرد. لهو پوژوهه كه هاتبووه بهر فرمانی عوسمانی تا نهو پوژوهی كه تییدا مرد، همر کاری كه بو دهولتهتی كرد: شهر و همر، نازیهتی، چههره ی به دهولت داوه، له لایهن هوزه كانیهوه، له لایهن كوره كانیهوه، همر خزمه تیک بهو سولتانانہ كراوه، سهر له بهر درشت و وردی له دهفتهردا سیایی گرتبوو. بهرگینگیشی تی گرتبوو. به به گلهر بهگ و دهفتهردارانی موز کردبوو. نهوجار لهوان ترازابوو، له وان به قازیانهوه گهراوو؛ چوو بووه لای هه موو میسه كورده كان، نه شه ده پیللای پی كیشابوون و بویان له دهفتهر نووسیوو، نهوجار چوو بووه لای سهردارانی پایه بهرز و دهره جه دارانی جینگوره و نهوانیسی ساز دابوو؛ موزی خویان بو پیوه نابوو. نهوسا دهفتهری به تهیاری نارده باره گای سولتان مرادخانی ره حمه تی و به تورپری شاهانه شی خه ملانند. نیتر خوا بتحه سیئیتتهوه، همر جاریکی همر کاریکی به دیوان با، دهفتهره بوزی ده بن كهوشی دنا و بی بهرگر و پیچ و پهنا، راست بو دیوانی بهرزی سولتانی مل لیئدنا و دهفتهری لیك ده کردهوه و کردهوی وه بیس دیناوه. دهفتهر ببوه عاسای موسا و هیژ نه بوو خوی له بهر بگری.

حه سن بهگ همر به زیندی سهری كه ماكوی بو عیوه ز بهگ ساند، شیر بهگی كوری دووه می کرده میری مه محمودی و خوشاییشی دایه.

شیر بهگ كوری حه سن بهگ

پیاویکی سهرسۆفیلکویه و دهریوشانه هه لکه وتوو. زۆرتری کات و ساتی به هاونشیني مه لا و خوینده وارانهوه راده بویری و خزمه تی پسر و پیاوچاكان ده کا و سهری له مالی خوداش داوه. خۆراك و پۆشاکي زۆر ده دا به دهریش و عهبدال و هه ژاران و هۆز و خزمانیسی زۆریان خوش دهوی و به ناکاری دلخۆشن. نیستا نهوه دوازه سهاله كه مه زنايه تی خۆشاب و پی شه وایه تی میسه كان و تیره کانی مه محمودی ده بهر دهستی نهودایه.^۱

۱- نه مین زهکی دهلی نهو میرنشینیه له پییدا ببوه دوو جون و له چهرخي دهی کۆچیدا سی بهش بوو؛ هه تا ناوه راسته کانی دهورانی عوسمانیش همر ما بوون. له نهولیا چه له بیوه ده گپرتتهوه كه: نه م نه ماره ته له سه د تیره ی زۆر به هیژ پینك هاتوو و له ده می هیمنايه تیدا شهش هزار چه کداری هیه. له هه مریش ده گپرتتهوه كه: سالی ۱۰۶۹ ك. (۱۶۳۹ ز.) عه لی پاشای حاکی ناشوت (ناشیت) میریان بووه و قهره مسته فاپاشای سه رهك ←

→ وهزیری عوسمانی له ناوی بردووه. به داخهوه نازانین شیخی به گی کوری حسهن به گ چی به سهر هات. ویدهچی
له شهری قه لای دمدم کوژرابی. جه میل

به ندى شه شه م

فهرمانره وایانی دونبولی^۱

ناش وهستانیانی ناسیاری پروودای بی‌وهستان، له کۆره‌گه و په‌ره و تۆپ و تهنبووره‌ی سه‌ربهوردی دوروهه پێدا هاتوون، تمه‌ره و شیش و بسته و گرده‌له و مورووی سه‌رگوروشته‌یان دابه‌ستوهه و له داشکستانی داستانی کهوناراهه -به تیبینی و به سه‌نگینی- سه‌نگ ناسیاری دۆز و ناوه‌زیان وه‌سه‌ر خستوهه. به فرکه‌ی ئاری دۆلی بنوس، زهنبووره‌ی نووکی له‌بار دادراویان وه‌گه‌ر خستوهه و وێژه‌ی بیژراو و گیژه و کراوی بی‌گورگه و زیوانی هۆری زمه‌ه‌ری ناشیژه‌کانی خه‌ت و دێپانیان له‌ سه‌ر بانیژه‌ی تژه‌ی مژه‌یه‌وه به که‌ویژه‌دا لووزه‌و پێداوه و به دهم چه‌قنه‌ی زمان و دانداه به ریز خزاوه و له گه‌رووله‌وه خولی پێدراوه و له سه‌ر په‌رانی بست و گوێل‌پانی بیراز کراوی له وازه‌داری پی‌لی داخرا و لییان کردوهه و مزه و تۆزاشی وشه‌گه‌ل باشی به پیژ و پشتیان له زۆرباراشان جیا کردۆته‌وه و به کاسه‌ی په‌لک و پسوله‌ی که‌پوله‌ وه‌ریان‌گێپراوه و نه‌وه‌هایان له هیله‌گ داوه که: میسه‌ره‌کانی هۆزی دونبولی باپیری زوویان عاره‌بی شام بووه و هیندی‌کیش ده‌لین له بنیچه‌دا خه‌لکی جزیرن و که‌وتونه نازربایجانه‌وه و هه‌مووش لایان وایه ناوی عیسا بووه.^۲ پادشایانی رابردو سه‌گمه‌ن‌تابادی لای خۆی‌یان

۱- قاموس‌المحیط، ج ۳، ل ۳۷۷ ده‌لی: دونبول له سه‌ر کیشی قونفود، هۆزیکێ کوردی لای مووسلن. نه‌حمه‌د کورپی نه‌میر و عه‌لی کورپی نه‌بوه‌کر -که هه‌ردوکیان هه‌دیه‌سه‌مان بوون- سه‌ر به هۆزی دونبولین. جه‌میل

۲- ره‌نگه میرعه‌سای کورپی میریه‌حیای نیاز بی که به سه‌لاحه‌دینی کورد به ناوسانگ بووه و له چاخێ خۆیدا سه‌ده‌زار مائی له کوردی یه‌زیدی به‌ره‌و نازربایجان و قه‌هستان (کۆهستان) هیناوه. نه‌میس زه‌کی له کتیبی *آثارالشیعة الامامیه* ده‌گێپه‌ته‌وه که بنکه‌ی هه‌وه‌لی، شاری ته‌وریتز بووه و ماوه‌یه‌کیش بوته وه‌زیری هارونه‌ره‌شید. له *ریاض الخلدی تاریخی دونبولیانیشه‌وه* -که عه‌بدولپه‌زاق کورپی نه‌چه‌فخولی دایناره- پاده‌گوتیزی و ده‌لی: یه‌که‌م میری دونبولی تاهیر، کورپی میرعه‌سای، کورپی میرمووسای حاکی شامه؛ که وه‌ک ده‌لین نه‌و مووسایه کورپی یه‌حیای به‌رمه‌کی وه‌زیری هارونه‌ره‌شید بووه. زۆر وێده‌چی نه‌مه‌ راست بی چونکه مووسای کورپی یه‌حیای ←

به ناورگانه داوختی. ^۱ ماوهیهک لهوی ژیاوه و بهره- بهره هۆز و تیره ی لی هالاوه و ههئیداوه.

دونبولیهکان له بهریدا سر له بهریان یهزیدی بوون. له دواییدا میرهکانی عیسا بهگی و هیندیك هۆزی نزیك به وان، لهو نۆله پاشگمز بوونهوه و خۆیان کردهسوننی مهزه به؛ بهلام هیشتا زۆریان ماون

→ بهرمهکی له ههراکهدا ناوی نیه و نازاندی چی بهسه هات. دهبی ئهو میر عیسا بهی ناو شهرفنامه، نهوی ئهو عیسا ی موسایه بی، نك ههه خۆی بی؟ چونکه مهودایان زۆر لیک دووره.

نهمین زهکی دهلی: ئهو هۆزه زۆر تیره لی بوونهوه و له ههموان بهناوتر بهری یهحیا و بهره ی شهمهکی -که دهچنهوه سر شهمسولهلیک جعفر و بهره ی عیسا به گلوی سر به میر عیسا و به گزاده ی بهره ی میر فهدون و نهیبوخانی و هیتیش، له پۆژگاران ی بهریدا له لاین پادشایانی وه که مهنمون و تهیمورلهنگ و سولتان سه لیمه وه بهره و کاشان و خوراسان و خبوشان و شیروان و گهنجه و قهرهباغ و قهره داغ و شویتی تر راوتران و دوور خراونهتوه و نهم ههمو لکانه یان لی بۆتوه.

وا نیتیه به سر چلی ژیننامه ی چوار میری بهر له میر عیسا، له نهمین زهکیه وه دهگێرنه وه. ئهو له مشاهیرالاکرادا دهلی: میر محمه د- یان نهحمه د- چواره مین میری ئهو بنه ماله، حاکی شام بووه و له پاشان له ولاتی ههکاری چهند قه لایه کی گرتوه و سالی ۳۸۷.ک (۹۹۷.ز) له قه لای به ناریانگی بایدا مردوه. میرسولهیمانی کور ی بۆته چیشینی و شیخی سر بهرمالیش بووه و کوردهکانی ناو کوردهستان و نازربایجان و شامی کردونه مریدی خۆی و قه لای زۆر و دام و دهزگای زۆر گرینگی ئیجاد کردون و له ههموان نادرترین سهرای سولهیمانیه، که له چپای سنجاری کردوه. فیزگه و تهکیه ی زۆریشی بۆ پهیرهوانی دامهزراندوه و چهند کتیبیشی داناون و سالی ۴۱۰.ک (۱۰۱۹.ز) مردوه و میر جعفری دووم -که کور ی بوو- جیتی گرتۆتوه و کانی زیری له چپای ژهنگار پهیدا کردوه و سالی ۴۴۱.ک (۱۰۴۹.ز) مردوه.

بهلام ناخۆ جعفری یهکه م کۆ بووه؟ نهمین زهکی دهلی: دهبی جعفری بهرمهکی بهناویانگ بی. من پیم وا نیه؛ چونکه نیتوانیان زۆر بووه. وادهزانم میر جعفری کور ی ئهو میر سهسه نهیه که پیاویکی زۆر بههیز بووه و له خهلیفه موعتسه می عبباسی یاغی بووه و دوو جارانی بهگۆدا چوو و جاری پیشوو له چپای داسنیانان شکاندوه و جاری دووم به سهر کردهی ئیتاخ لهشکری زۆری ناردۆته سر و دههریان داوه و نزیك بووه به دیلی بگرن، خۆی دهمانداو کردوه و پێ مردوه و مردنه کهشی سالی ۲۲۶.ک (۸۴۱.ز) بووه. برهوانه ۱۶۸/۱ مشاهیرالاکراد. بۆیهش نهمه به دوور نازانم چونکه ئهو شه میره له چپای داسنیان بووه. کهوابی یهزیدی و دونبولیش یهزیدین.

سپهه میان میریه حیایه که نهمین زهکی دهلی: سیهزار مائی فهله ده بهر دستدا بووه و هزار و دووسه تهکیه له ناو چپاکانی کوردهستان و قههستاندا دروست کردوه و سالی ۴۷۷.ک (۱۰۸۴.ز) مردوه.

بهلام سهیره نهمین زهکی دهلی: شهرفخان وا دهلی و شهرفنامهش باسی چمیر یه حیایانی نهکردوه. جهمیل

۱- ئهو پادشا رابردوه دهبی سهلاحه دین نهیبوی بووی. شازاده نادر میرزای قاجار -که باسی دونبولی دهکا- له ابوالفیدا دهگێرتتوه و دهلی: دونبولیهکان پیاوی سهلاحه دین بوون و شهریان له سهر دهکرد. جهمیل

که دەست له یەزید بەر نادەن و وازیان لێ نیه لیتی لادەن!

له مەر پەسەنی دونبۆلی ئەوی له هەمووان راستتر بێ ئەوێه که: ئەو هۆزانه رۆژگاریک له لای بۆختی [بۆتان] هوه هاتوون و کورد دونبۆلی بوختیان پێ دەلێن.^۱

شیخەحمەد

له دەورانی تورکمانی ئاققۆزینلوو، شیخەحمەد بەگ له کورانی عیسا بەگ، قەلای بای و هیندیک ولاتی هەکاری لهو تورکمانانەوه پێدراوه و زۆریان له لا خۆشەویست بووه.^۲
دێزەمانی دژداری بای و مەزنایەتی دەرووبەری هەر له دەست دونبۆلیاندا بوو. شیخەحمەد که مرد، دوو کۆپی بوون: شیخەئیسراھیم^۳ و شیخەهلول.

شیخەهلول

له سەر سپاردە ی بابەکه، شیخەهلول بوو بە جێنشین^۴. ئەویش ماوێهەك دنیای خوارد و کۆچباری

- ۱- ئەمێن زەکی دوو میسری خستوونە نیوان میرعیسا و شیخ ئەحمەدەوه که لێدوانیان بێ بەهره نیه: یەکهەم: میرجەعفەر شەمسولمەلیک هاوچەرخی میرمەنووچپەهری شیروان بووه؛ سالی ۵۳۵.ك (۱۱۴۰.ز) مردووه. شاعیری بەناوبانگ خاقانی شیروانی زۆری پێ هەلگوتوه.
- دووهەم: ئەمیر بەگ هاوچەرخی سولتان سەنجەری سەلجوقیە که سەنجەر له ۵۱۱-۵۵۲.ك (۱۱۱۷-۱۱۳۱.ز) دا فەرمانپەرەوا بووه. زۆریشی ئاواپی له شاری خۆ بەجێ هێشتوووه و سالی ۵۹۰.ك (۱۱۹۴.ز) مردووه. جەمیل
- ۲- ئەمێن زەکی بە میرئەحمەدخان کۆپی ئەمیر بەگی ناو دەبا و دەلی: دارایی زۆر و ناوی چاکە ی زۆرتری له پاش بەجێ ما؛ جەزی له زانست دەکرد و ئەدیپی زۆر خۆش دەویستن. مەولانا جەلالەدین رۆمی خاوەنی کتیبی بەناوبانگی مەسنەوی، له لای ئەو بووه و له هەموو کەسی لێ نزیکتر بووه. له چیا ی سنجار له گوندی بابا، عەمری خودای کردووه.
- ۳- له تەوریز دەبوو؛ دەگەڵ چەنگیزخان دۆست بوو. ولاتەکە ی له بەلای مەغولان پاراست. سالی ۶۹۲.ك (۱۲۹۲.ز) مرد. ئەمێن زەکی دەلی: کۆپکی بە ناری جەمشید بەگ هەبووه و بۆتە جێنشینی و له چیا ی هەکاری دەگژ مەغول پاچوو و سالی ۷۲۵.ك (۱۴۲۲.ز) غازانخان لەشکری ناردۆتە سەر و له چیا ی چلەخانە کۆژراوه و له گوندی سیا بای نێژراوه.
- ۴- ئەمێن زەکی دەلی: کۆپی جەمشید بەگە و میسری تەوریز بووه و سالی ۷۶۰.ك (۳۵۹.ز) مردووه.

بۆ گۆرستان نارد و جهوت كوپى له پاش به جى مان: جهمشيد بهگ^۱، محهمهد بهگ، خالقوئيردى بهگ، حاجى بهگ، نهحمهد بهگ، ئيسماعيل بهگ و جعفهر بهگ.

حاجى بهگ كوپى شيخبههلول بهگ^۲

جيا له پهيوهندي ديريى به ماله سهفهويهوه، دلسووزى به تينى دهبراهى شاتوماسب كردهسهربار و له دهباردا وهك خۆشهويستىك پىدرا و شارى خۆى له لاي شاهه بۆ خرايه سمر سهگمهن تابساد و دايانه دهستى و نازناوى سولتاني پىدرا و لهو ساوه بوو به حاجى سولتان. دهباويه سنوورى وان و كهوشهنى ئيران - به دونبوليان - له رۆميان پياريزى.

دونبوليهكانى حاجى سولتان - كه ههموو چۆلپههست و كيوى بوون - له سهربزويى سهربان دهخورا و ههركيز شارى ناوهدانيشيان دهخهونيش نههاتبوو. وه ناو شارى خۆى سهبرهخويان كهوتن و ههر كهسه خۆى به گۆدهرز و گيو و سامى نهريمان نهدهدا و به لووتبهرزيهوه بافيشيان دهكرد كه نيمه بووينه لهمپهر و له بهر عهسكهرى رۆمهوه راگيراوين و خوين بههامان، شا خۆى، شارى خۆى پيداوين.

به فيز و بايى بوونهوه بهرپوه دهچوون و به تيز و پلارانهوه ناوريشى مهردم دهبوون و به دهردى كاورا كوردهكه، له تووشيهوه تووشى كهر و تۆشه خۆشهى ناو بار دهبوون. وهكى مامۆستا فهرمويه:^۳

كوردى كهرى ون ببوو له كابه	قيراندى له عارهبان كه يابه!
ئهو چۆله جهههندهمه له بهر تاو	رهمله، گرهبايه، وشكه، بى ناو
به پيادهيى فيز نهبووم وهك ئيوه	چۆن بى كهرهشين برۆم بهرپوه؟
تووهره و بهرك و له سمر بههانم	بهم خوايه كهوا منى له خانم

۱- شازاده نادر ميرزا له كتيبى *عالم آراى عباسى دهگيرتتهوه* و دهلى: نهم جهمشيد سولتانه حاكمى مهروند بوو؛ به پينجسهده كهسهوه دهگژ لهشكرى سهنانپاشاى چغالهزاده راجوو؛ له بهرى شكاه و ههلات.

۲- نهمين زهكى دهلى: له رۆژگارى ئهو ميرهدا دونبوليهكان بوونه پهيرهوى شيخسهفيهدينى نهمروئى و ئهو ميره سالى ۸۲۲ك (۱۴۱۹ز) مردوه.

۳- مامۆستاكه «نظامى گنجوى» و ههلبهستهكه ده «لهيلى و مهجنون» دايه و بهو بهيته دهست پيادهكا:
كردى خركى به كعبه گم كرد در كعبه دويد و اُشْتَلُم كرد

کسی بیسته بهرم، دزی کهرم بی
 گش گیانی نه‌شی وهدار نهرم بی
 نهو لهم گه‌فهدا بوو کهر په‌یا بوو
 خنیا که به چاری یاری شابوو
 ده‌یگوت هه‌ره‌شهم فره وه‌کار بوو
 نه‌ینا وه‌خودا نه کهر نه بار بوو

گویاه چند که‌سیک له جه‌زایه‌رچی دونبولیان ده‌چنه دووکانی شیرینی فروشیتک و تا گنجیان لی
 ده‌بری هه‌لوا ده‌خون و کاتی مَر ده‌بن، لئی ده‌دن پرۆن. کابرای دوکاندار ده‌لی: کاکه دراوه‌که‌ی ناده‌ن؟
 لئی مۆر ده‌بنه‌وه و ده‌لین: نه‌وه تو ده‌لئی چی؟ شاخۆی شاری خۆی به هه‌لواوه به نئمه به‌خشیه‌! جا
 نهمه له ناو تورکاندا بوته باو، ده‌لین: «شهر بزم حلوا بزم» و اتا: شار شاری خۆم، هه‌لوا ده‌خۆم.

دیسان همر له‌وانی ده‌گپرنه‌وه که هیندیک له‌موسولمانه‌کانیان رۆژیکه‌ی هه‌ینی ده‌چن گوی له‌خودبه
 بگرن؛ خودبه‌خوین له سهر ری و شوینی شیعه‌گه‌ری به ناوی دوازده‌نیمامه‌کاندا دیتته خواری. که ناوی
 نیمام جه‌عفه‌ری سادق دینی، دونبولیه‌کان تووره‌ ده‌بن و به یه‌کتر ده‌لین نهم پیش‌نوێزه چند نه‌زان و
 گپزه! ناوی حاجی به‌گ و براکانی‌تری له بیس کرد و ههر ناوی جه‌عفه‌ری برا گچکه‌ی برده. نه‌وه
 پیش‌نوێزه‌ی به سهر ناوی حاجی به‌گ و براینیدا باز بدا بو نه‌وه ناشی نوێزی له پاشه‌وه بکری! زۆر
 شتی دیش به گالته‌وه له دونبولیان ده‌گپرنه‌وه که خۆی لی لاده‌م باشتره.

پوخته‌ی وتار، حاجی‌سولتان ماوه‌یه‌کی کم و هندک کوخایه‌تی شاری خۆی کرد. دوژمنایه‌تی
 زۆر که‌ونی ده‌گه‌ل هۆزی مه‌حمودی بوو؛ چند جار له‌شکری لی کردن و ههر وه‌ک له‌مه‌ویه‌ر باس‌مان
 کرد، هیچ جارانیس چی بو نه‌کرا. له نه‌نجامدا هه‌سهن به‌گ و خان‌مه‌حمه‌دی مه‌حمودی
 نه‌سکه‌نده‌ریاشای میرانی وانیان لی هان داو له پرۆنه‌کاو هیرشیکه‌ی برده‌سهر شاری خۆیه و
 حاجی‌سولتان به‌گ و گه‌لینک له هۆزی دونبولی خافلگیر کران و کوژران. حاجی‌سولتان کوپیکه‌ی مندالی به
 ناوی حاجی به‌گ له پاش به‌چی ما.

نه‌حمه‌د به‌گ کوپری به‌هلول به‌گ

ده‌پیتشدا شاتۆ‌ماسب ناوچه‌ی سه‌گمه‌نابادی پی سپارد؛ به‌لام دونبولیه‌کان له پاش نه‌مانی حاجی به‌گ،
 خمیان لی شتوا و پاید و پۆیان تیک هالابوو. هه‌لینک یاری شای ئیتران و چه‌لینک هاوکاری رۆمیان

بوون. ریشه کی وایان هه‌لنه‌بژارد هه‌تا سهر، له سهری برۆن. به‌و وازوای و بازیازینه شاتۆماسییان سل کرد و زۆری ڤک لێ ده‌دل گرتن. له‌و چاخ و سه‌روبه‌نده‌دا که سولتان سوله‌یمان‌خانی خه‌زاکه‌ر له نه‌خچه‌وان گه‌رايه‌وه، شاتۆماسپ هه‌رسیک برا، نه‌حمه‌د به‌گ و نیسماعیل به‌گ و جه‌غه‌ر به‌گی ده‌گه‌ل هیندیك قزلباشان نارده‌مه‌ل‌به‌ندی نه‌رده‌هان و قزلباشی تیگه‌یاندن که فلانه پوژ هه‌ر دونبۆلیه‌کی ده‌گه‌لتانه له سهری دهن و منیش لی‌ره له‌و پوژده‌دا هه‌ر دونبۆلیه‌کی له‌ باره‌گای به‌رسی شاهی پاسه‌وانه، به‌ شیر شه‌ق و په‌قیان ده‌که‌م. پوژی ژوانی دونبۆلی قران، قزلباشان له‌ نه‌رده‌هان هه‌رسی برا و چوارسه‌د پیایوی هه‌لبژارده‌ی دونبۆلیانیان کرده‌که‌لاک و شاتۆماسیبیش له‌ لای خۆی، بیست سی که‌سیک پاسه‌وانی په‌گه‌ز دونبۆلی خنکاندن. مه‌نسور به‌گی مه‌حمه‌د به‌گ له نه‌رده‌هانه‌وه راپه‌کرد و خۆی گه‌یانده‌ ناستانه‌ی سولتانی خه‌زاکه‌ر و وه‌به‌ر به‌زه‌بی سولتان و ناوپۆیدانی شاهانه‌ کهموت.

مه‌نسور به‌گ

کوپی مه‌حمه‌د به‌گ، کوپی به‌هللول به‌گ^۱

له‌ چاوه‌دیتری که‌س نه‌بویری پادشاهانه‌وه، ناوچه‌ی قتورده‌ره‌سی^۲ دۆلی کۆتۆلی به‌ سنجه‌ق پی به‌خه‌شرا. هه‌ر دونبۆلیه‌کیش که‌ به‌رپه‌که‌موت له‌ ده‌می شیر ترازابوو، وه‌ رپه‌که‌وتن و له‌ ژیر نالای میسری ماویان کۆ بوونه‌وه. هه‌تا ژیا مه‌زنایه‌تی کۆتۆلی کرد و کاتی مرد، دوو کوپی له‌ پاش به‌جی مان: وه‌لی به‌گ و قلیج به‌گ.

وه‌لی به‌گ کوپی مه‌نسور به‌گ

جیگه‌ی مه‌نسور به‌گیان دایه و له‌ راستیدا پیایه‌که‌ له‌ مه‌یدانی نه‌به‌ردیدا تا که‌سواره و سو ئاکاری

۱- نه‌مین زه‌کی ده‌لی: کوپی به‌هللوله و نه‌وه‌ی نیه و سالی ۷۶۰.ک (۱۳۵۹.ز) بۆته میسر و سالی ۷۹۵.ک (۱۳۹۳.ز) مردوو و کوپیکی به‌ ناوی میسر مه‌حمود بووه و سولتان‌بايه‌زیدی عوسمانی زۆری خۆش ویستوو.

شارۆکه‌ی مه‌حمودی سهر به‌ وان، بنیاتی نه‌وه و سالی ۸۲۰.ک (۱۴۲۷.ز) هه‌ر له‌وی مردوو. جه‌میل

۲- کۆتۆل له‌ نازربایجان و له‌ سهر چه‌می کۆتۆله و چل کیلۆمیتری باکوپی خۆرنشینی خۆیه. جه‌میل

مهردانه، به سهریهرزی له هه‌موو که‌سه‌وه دیاره و شایانی هه‌موو پله و پایهی به‌رزه و هه‌تا دل ده‌خوای ئاکارته‌رزه. وا ئیسته که میژوو هه‌زاروپینجه، ناوچهی کوتۆل و مه‌لبه‌ندی ته‌بقای به‌ ناوی ناگردانه‌وه ده‌بهر ده‌ستی شه‌و دایه و له‌وه تا نه‌خچه‌وانیش گراوه، ناوچهی ئوجوق به‌ قلیج به‌گی برای دراوه و بی له‌مپهر و به‌رگر به‌ سهری را ده‌گا.

حاجی به‌گ پۆله‌ی حاجی به‌گ

ته‌مه‌نی دوو مانگان بووه که بابی کوژراوه و وه‌ک له‌ ناو کورداندا باوه، کوپ به‌ ناوی باوی نه‌ماو ناو‌ناوه. شاتۆماسب بژیویکی له‌ خه‌زینه‌ بۆ برپه‌وه. کاتی زل بوو هاته‌ کایه و پله‌ی به‌رزى پاسداشتنی شای درایه. له‌ هه‌رای سولتان بایه‌زید، ناوچه‌ی ته‌بقایان پی سپارد و هیتدیک دونبۆلی بلاوی له‌ ده‌وره‌ هالا و دامه‌زرا و نزیکه‌ی بیست سال له‌وی ما. پاش نه‌مانی شانیسماعیلی ده‌میه‌ن - که پۆژگاری شاسولتان محمه‌د بوو - له‌ هه‌لێکدا که مسته‌فاپاشای سهردار له‌ که‌ناری چه‌می قه‌نع دابه‌زیوو، نه‌میرخان له‌ نیوه‌شه‌ویکدا هیرشی هیتا سهر عه‌سکه‌ری نیسلامه‌تی و حاجی به‌گ و چه‌نده‌میرنکی قزلباشان له‌ ناو چه‌می کوپدا خنکاند. سه‌گمه‌ناباد که وه‌ختی خۆی - هه‌تا لاگری پۆمی سوون - له‌ ده‌رگای سولتانی به‌هه‌شتیه‌وه به‌ نه‌زه‌ر به‌گ و کوپانی حاجی به‌گ درابوو، ئیستاش به‌ ده‌ست زارۆی حاجی به‌گه‌ویه و کوپى گه‌وره‌ش دیسان ناوی حاجی به‌گه‌.

سولتان‌عه‌لی به‌گ

کوپى جه‌مشید به‌گ، کوپى به‌هلۆول به‌گ

نه‌و چاخه که شاتۆماسب دلی له‌ دونبۆلیان گۆرا و فه‌رمانی دا که له‌ ژیانان داچۆپینن (پۆژی ژوانی دونبۆلی قرانه‌که) سولتان‌عه‌لی به‌گ - که له‌ پاسداره‌ پایه‌به‌رز و نازداره‌کانی شابوو - ناردرابوو ئیسفه‌هان که باج بۆ شاکوۆ کاته‌وه. سه‌د ته‌مه‌نیکی ده‌ست و پا کردبوو، که بیسته‌یه‌وه مام و برا و خزمه‌کانی - له‌ شاهه - له‌ شیش دراوین و هه‌موو قه‌لاچۆ کراون. به‌ په‌له‌په‌ل سه‌د ته‌مه‌نی له‌ ته‌نکه‌ی باخه‌لی نا و خۆی له‌ په‌ل - په‌ل بوون پزگار کرد و هاته‌وه ناو هۆزی دونبۆلی و به‌ نه‌پنی له‌وی ده‌ژیا. کاتی په‌قی شانیسته‌وه و له‌ گوناھی دونبۆلیان خۆش بوو، سولتان‌عه‌لی سه‌د ته‌مه‌نی باجانه‌که‌ی

هینایوه و وهک نۆکهریکی زۆر دلۆسۆ هاتهوه بهر باره گای شاو ناویری به خیری ویدرا و به لاواندنه وهی شایانه و خهلاتی شایان، دیسان سهرفراز کرا و ههر وهک پینشوو کرایهوه به پاسداری پایه دار و کاتیکیش که شاسولتان محهمه مد بیستی حاجی بهگ له نارادا نه ماوه، سولتانعهلی بهگی کرده مهزنی دونبولیان و نیوهی ناوچهی نه بقای خسته سهر سوله یمانسهر و پیتی به خشی.

چهند سالتیک لهو ناوه دا مهزنایه تی کرد؛ به لام چونکه مهلبه نده که له سۆنگهی ههرا و به لاوه، ویران و بی خیر ببوو، بژیوی نهوی نه ده دا و له شروردا زۆر به پرووسی و ناگوزوری ده یگوزهراند و بۆ نه وهش که ههر سهری پی راگرن، له داهاتی باجی دۆلی نه لکیس و شرور - که سهر به نه خچه وانه - سالانه کۆمهگ بژیویان بۆ بریووه و دراویکیان پی ده گه یاند. له ناکامدا مه رگ کۆمهگی پینکرد و ژیانی له شرور بریهوه و سی کوری له دوو مان: نه زهر بهگ، قلیج بهگ و حه سهن بهگ.

نه زهر بهگ کوری سولتانعهلی

له دیوانی شاسولتان محهمه ده وه فه رمانپوایی دونبولی پیدرا و کرا به جی نشینی باه که ی. له پاش نه وهی که عوسمانی چنگیان به سهر یه ریواندا گرت و ده بهر چهنگی سه نان پاشای وه زیریان نا، نه زهر بهگ و هیتندیکی تر له رۆملویی و چه مشکه زهک و نه لباوتی و سه عدلویی - که خه لکی لای چفرسه عد بوون و له ریزی قزلباشاندا سه رکرده و پله دار بوون - وازیان له ئیتران هینا و پیتیان پینه نا و پروویان کرده ده رگای گه ردوون په نای عوسمانی و به رابه ری سه نان پاشای چیغال نوغلی له نه رزه رۆم به دیستی فه ره هادپاشای سه ردار سه رفراز و له به زه یی پایه به رزی سولتانه وه، ناوچه کانی چال دیران و سوله یمانسهر و سه گمه نابادیان - وهک پینشوو - به نه زهر و قلیج بهگی برای به خشی. سه گمه ناباد له پینشوودا شاتۆماسب و له دوایهش سولتانی به هه شتی خستبوویانه سهر بارگیسری و درابوه ده ست مه نسوور بهگی مه حموودی. مه نسوور بهگ نه ویی نه ده دا به نه زهر بهگ و ته فره ی ده دا. جاری دووهم فه ره هادپاشای سه ردار فه رمانی به رز و جوانی سولتانی بۆ وه رگرت.

نه زهر بهگ که ههر رۆژی به ری، کاتی ده هاته بهر فه رمانی ناستانه ی پاشاوه، ده رباره ی سه گمه ناباده وه - که ههر زۆر له میژینه وه دونبولی به سه ر راگه یون - ده گه ل سه نان پاشا پیک

که و تیبون و سهریاریش فرمانی به رزی سولتانی لهو باره وه و هرگرتبوو، ویستی به زوری بازووی خوی فرمانه که بخاته کار و محموودیه کان ناچار بکا بینه به ربار، دزایستی که نارایان - که وه سکلی ژیر کا مابوو - به فوری شهرانی و شهرخوازان گه شایه وه و گر و بلتسهی ناژاوه له هر دووک لاره گرشی کرد و له هر دوو لاله شکریان لیک کرد و یرم و شیریان لیکتر کیشاو کیشو ههرا دهستی پیکرد و پیکداهاتن. نه زهر بهگ و حوسین بهگی^۱ برای و ههشتا پیای سرناسی دونبولتی لهو شهره وه بن گلّ خزان.

قلیج بهگ کوری سولتان عملی بهگ

له پاش کوژرانی برایانی، دهگه لّ خزم و که یخودایانی هوزی دونبولیدا پرویان کرده نه زره پۆم و چونه خزمهت فهادپاشای سردار و هاواریان بۆ برد و سرداریش مهنسور بهگ و سرناسانی محموودی - که له شهردا دهستان ههبوو - هممووی هینانه دیوان و نووسه ری نهم پرویه پانهش لهو کۆردها جی درابوو.

دهس کرا به توژینه وه و ده رچوو که ماکی ناژاوه دوو فرمانی دژی یهک بوون که سردار ده مشتی هر دوو لای نابوون و دهستی له پشتی هر دوو دژدا بوو.

دزه که م پاسه وانسه که ی خۆم بوو	بواری شاندام که تی که تم، گۆم بوو
نهوی پییم وابوو حاجی شیمحه مده	له بنه وه ناوی خواجه شالۆم بوو

سهره نجامی کار سرداری دادکردار ورتسی له دم نه هاته دهر و به دادره سینتی رهوای وه بن پالدیمی کهوای داو به رانبر به فهرمووده ی: ناشتی تازه ناژینه وه؛ باشتتر وایه ناشت بینه وه. خوی کرده به ریوان و له خوینخواهی په ژیوان کردنه وه و پیکی هینان و بریاری بۆ دان که مهنسور بهگ سهگمه ناباد به جی بیلّ و حاجی بهگی نه وه ی حاجی بهگی هه وه لّی پی رابگا و قلیج بهگیش چالدرانی پی بسپیرن و هموو لایهک خۆ له شهر و دوژمنایه تی ببویرن. دونبولیه کان چاری ناچار بهو

۱- ده پیتشدا به حسن ناو برا. هه ژار

کوئخایه تیه گورگانه‌ی که له پرسه گورگانه‌یه‌ک زیاتر نه‌بوو، رازی بوون و گه‌رانه‌وه.^۱

۱- شه‌رفنامه باسی ئەو بنه‌ماله‌ی تا ئیره هیناوه. ئەمیین زه‌کی له تاریخ جهان‌نمای تورکی وه‌رگرتووه، ده‌لێ: ئەم ئەمیره هه‌موو کوردستان و نازربایجان و نهرمه‌نستان و مه‌لبه‌ندی هه‌کاری ده‌ژیر فرماندا بووه و پاته‌ختیشی خۆی بووه؛ ئەمیره‌فره‌یدونیشیان پێ گوتووه. سالی ۸۶۰.ک (۱۴۵۶.ز) مردووه. ئەمه ده‌گه‌ل شه‌رفنامه‌دا یه‌کتر ناگره‌وه و میژوووه‌که‌یان نزیکه‌ی چه‌رخ و نیمێکی نیتوانه. جه‌میل له تاریخی دول و نه‌ماراتی کوردی و مشاهیرالکورد و کردستانی ئەمیین زه‌کی و له تاریخی دونبوتلی، نووسینی شازاده‌نادرمیسرای قاجار و له کتیبی ناودارانی کوردی حوسین حوزنی موکوریانیدا باس له چه‌ند دونبوتیه‌که‌وه کراوه که گێرانه‌وه‌یان بێ به‌ره‌ نیه.

میره‌هلوول کوری میره‌ره‌میدوون

جگه له ولاتی دونبوتلی، ته‌به‌رستان و داغستانیشی هه‌بووه و خۆی کردۆته په‌یره‌ی شیخ‌حه‌یده‌ری سه‌فه‌وی و سالی ۸۸۰.ک (۱۴۷۵.ز) که شیخ‌حه‌یده‌ر و شاخه‌لیلی ناسق‌قۆینلوو به شه‌ر هاتن، ئەو لهو شه‌ره‌دا کوژرا.

میررۆسته‌م کوری به‌هلوول

له ته‌مه‌نی یازده‌سالان کرا به جینشینی بابی و شاوریدیشیان پێ‌ده‌گوت. سالی ۸۹۸.ک (۱۴۸۹.ز) که شیخ‌حه‌یده‌ر په‌لاماری داغستانی داو شکاش، رۆسته‌م له چۆمێکدا خنکا.

میر به‌هرووز کوری رۆسته‌م

دێر زه‌مانتیک میر بووه و نازناوی سوله‌ی‌مان خه‌لیفه‌شی هه‌بووه. سالی ۹۴۵.ک (۱۵۳۹.ز) که شاتۆماسب و سوله‌ی‌مانی قانونی لێکیان دا، به‌هرووز ده‌گه‌ل شای ئێران بوو. سالی ۹۸۵.ک (۱۵۷۷.ز) مردووه.

ئه‌بیوووب‌خان

نه‌وه‌ی به‌هرووزه و کوری سوله‌ی‌مان‌خانه. پاش بایسری بوو به مه‌زنی دونبوتیان و هه‌لێشیدا. شا نازناوی به‌گله‌ر به‌گی دایه و پاشان کردیه سوپاسالار؛ چونکه زۆری به نازا دیت. سالی ۹۴۴.ک (۱۵۸۵.ز) مرد.

شابه‌نده‌رخان کوری ئه‌بیوووب

نه‌ویش ماوه‌یه‌ک مه‌زنایه‌تی کردووه و له پاشان مردووه.

به‌هرووز‌خان کوری شابه‌نده‌ر

زۆر له شاعه‌بباس نزیک بوو؛ سوله‌ی‌مان‌خانی دووه‌میشیان پێ‌ده‌گوت. که سولتان مراد هاته سه‌ر نازربایجان، ده‌گه‌ل له‌شکری شاسه‌فیدا بوو. دواپه‌ش که نه‌حه‌مه‌دپاشای والی به‌غدا په‌لاماری ئێرانی دا، ئەو نازا و چاونه‌ترساوه له چای هه‌کاری دژی فه‌ره‌ادپاشا شه‌ری ده‌کرد. سالی ۱۰۱۴.ک (۱۶۰۵.ز) مرد.

دووو نیه سوله‌ی‌مان‌خانی دونبوتلی که خاوه‌نی چورس و سه‌لماس بووه و مه‌حه‌مه‌دپاشای کوری زال ←

→ پاشای حاکمی نرجیش و عادلجهوازی به دیل گرتووه، شو بههرووزه بی.

عهلی خان کوری بههرووز

نازناوی سفسی قولی خان بووه. که سولتان مراد هاته نازربایجان، شو دهگه‌ل شاسه‌فسی به گزیدا چووه. که فهاد پاشا بز کوردستان هات، عهلی خان زور نازایانه له چپای هه‌کاری بهه‌نگاری بوو، که نه‌حمده پاشای والی به‌غداییه به‌رهو نازربایجان ده‌هات په‌یمانی دۆستانه‌ی ده‌گه‌ل به‌ست و کیشه‌یان نه‌ما و هه‌تا مرد نازربایجان و نهرمه‌نستانی ده‌بر ده‌ستا بوو.

مورته‌زا قولی خان کوری عهلی خان

شاعه‌بباسی دووه به یارمه‌تی شو چوربووه سهر ته‌خت. جا له بهر شهوه زوری خو‌ش ده‌ویست. به‌لام له دوایی غیاس به‌گ ده‌رمانداوی کرد و مراندی.

غیاس به‌گ کوری عهلی خان

له شوین برای بوو به میسر و شاعه‌بباسی دووه زوری ریتز لی‌ده‌نا؛ ناردیه سهر قهنده‌هاری. به‌لام به شکاوی گه‌راوه و زیانی زور به نیران گه‌بشت و له رووی نه‌هات بیتته لای شا. به‌لام شا هیندیک گوندی لای کاشانی دایه و ده‌گه‌ل خزمانی چوونه وینده‌ری و هززی زه‌رپابی له‌وان که‌وتوونه‌وه و فه‌تح‌علی خان مه‌لیکوشوعه‌رای ده‌ره‌ی قاجار و مه‌حمودی کوری لهو بنه‌مالهن.

شاه‌بازخان کوری مورته‌زا قولی خان، کوری نه‌ییوب، کوری سوله‌یمان خان

سالی ۱۱۲۲ ک (۱۷۱۰ ز) بسو به میری دونبولیان؛ به‌لام له رۆزگاری شاسوله‌یمان و شاسولتان حوسیندا، خو‌ی کرده‌گزشه‌نشین و شیخایه‌تی ده‌کرد. سالی ۱۱۴۴ ک (۱۷۳۱ ز) که عه‌بدوللا پاشای عوسمانی هاته سهر خو‌ی، خو‌ی ده‌قه‌لا په‌ستات و ماوه‌یه‌ک هه‌روا ما و ناچار خو‌ی به ده‌سته‌وه داو ده‌گه‌ل سه‌وه‌شت خزمی کوژان.

میرنه‌حمده‌خان کوری مورته‌زا قولی خان

نادرشا کردیه میری دونبولی و بانگی کرده‌لای خو‌ی و به ته‌گیبری شا به سه‌ده‌زار مائه‌وه هات و حوکمی خو‌ی به سهر خو‌یه و مه‌رند و چه‌می ناراز و ته‌وریز و سه‌لماس و قه‌رجه‌داغ‌دا سه‌پاند و خوداداخانی له ته‌وریز وه‌ده‌رنا و نه‌حمده‌خانی برزازی به دیل گرت و شاری خو‌ی زور شاه‌دان کرده‌وه و گومبه‌زی پیروززی عه‌سکه‌ری و دیوانی حوکمات و چه‌ند مزگه‌وت و باغچه‌ی گشتی دور له شار و شاری پان و دره‌ختکاری و دوو کاریزی نریک ریگا، کاری نه‌ون.

پیاویکی نازا بسوه و دوژمن خو‌ی له بهر نه‌گرتووه و ده‌گه‌ل خزمانیدا زوری چاکه کردوه. ده‌ورانیکسی زور حوکمی کرده‌وه و له نه‌نجامدا برازاکانی لی ده‌خه‌فتان؛ رۆزی چوارشه‌مه ۱۴ مه‌ولودی سالی ۱۲۰۲ ک (۱۷۸۹ ز) به ناوی بانگیتستن، خو‌ی و سی کوری چوونه مائی یه‌ک له‌وانه و زور له هه‌والی پیلان گیزان هاتبوونه پیشوازی. له هه‌ویانیکدا رۆنیشتیبوو که زانی ده‌داو که‌وتووه، له کۆشکه‌وه خو‌ی ←

→ هه‌لداشت و كهوتنه شوینی و دیتیان‌هه و به چهند گولله‌یهك كوشتیان و له مرگه‌وتیتی ده‌سكردی خویدا ناشتیان. هه‌ر نهو رۆژه كه‌لبالی‌خانی كوپه گه‌وره‌شیان له هه‌یوانی ماله‌كه كوشت و حوسین‌خانی كورپان گرت و به ته‌ما بون جعفر قولى‌خانی برایشان ده‌ست كه‌وی؟ به‌لام نهو هه‌لات و نه‌گیرا. میرنه‌حمه‌دخان هه‌موو سالی هه‌زار ته‌منی باج به كه‌ریم‌خانی زه‌ند ده‌دا.

حوسین‌قولى‌خان كورپى میرنه‌حمه‌د

ناموزاكانى گرتبوویان. جعفرى‌برای خوی گه‌یاند‌ه‌ناو هه‌زه‌كان و له بیست رۆژدا له‌شكرى زۆرى پتکه‌وه نا و هاته‌وه سه‌ر په‌سامان. خه‌لگی خویه كه‌ زانیان نهو هیزی رۆژه و ناموزاكانی‌شان ده‌دزا، به‌ر له له‌شكر نه‌وان راپه‌رین و هه‌موو ناموزاكانیان به‌ ما‌ن و منداله‌وه له ناو به‌رد. جعفر قولى‌خانی حوسین‌قولى‌خانی له به‌ند ده‌رخت و کردیه جینشینی بابی و كه‌ریم‌خانی زه‌ندیش په‌سندی کرد.

سالی ۱۲۰۵ ك (۱۷۹۱ ز) كه‌ نا‌قام‌حمه‌مدى‌قاجار هاته‌ نازربایجان، حوسین‌قولى‌خانی ره‌گه‌ل خوی خست. به‌لام چونكه‌ لیتی ده‌ترسا، ما‌ن و مندالی به‌ بارمه‌ برده‌قه‌زوتین. له پاشان ته‌وریز و خوی نایه به‌رده‌ست.

سالی ۱۲۱۳ ك (۱۷۹۸ ز) كه‌ فه‌ت‌عه‌لیشا په‌لاماری ورمی‌دا، حوسین قولى‌خان بانگ‌تشتنی کرد و نان و خوائتیکی رازاند‌ه‌وه كه‌ وینسه نه‌بیراوه. هه‌ر نهو ساله ده‌گه‌ل جعفر قولى‌خانی برای بوو به شه‌ریان و جعفر قولى‌شكا و دایه چپای هه‌کاری.

حوسین‌قولى‌ زانا بووه و له بۆیشکی و هه‌نده‌سه و نه‌ستیره‌ناسیش سه‌ری ده‌رچووه؛ گه‌شه‌ی زۆری به‌ ولات داوه. سالی ۱۲۱۳ ك (۱۷۹۸ ز) مردووه و فه‌ت‌عه‌قولى‌خانی شاعیر شه‌پۆرنامه‌یه‌کی زۆر به‌رزی بۆ داناوه.

جعفر قولى‌خان كورپى میرنه‌حمه‌د

گوتمان: دواى هه‌لاتن هاته‌وه خوی و تۆله‌ی باب و برای كرده‌وه و حوسینى‌برای كرده‌میسر. مانگی مه‌ولودى سالی ۱۲۱۲ ك (۱۷۹۷ ز) فه‌ت‌عه‌لیشا کردیه والی ته‌وریز و خوی؛ به‌لام نهو شای به‌جی نه‌هیتت. سالی دوايه كرا به حاکمی نازربایجان و له تاران‌ه‌وه هات. سادق‌خانی میسری هۆزی شكاك له ترسانی، سه‌راب و سه‌رده‌پۆ و گه‌رم‌رودى به‌جیه‌تشت و پووی كرده‌لای شیروان؛ به‌لام كاتى هاته‌ ته‌وریز، پیاوماقوولی كۆ كرده‌وه و زۆرى دلخۆشى دان‌ه‌وه و نامه‌ی بۆ سادق‌خان نووسی و هینایه‌وه و هه‌ر دوولا دژی قاجاران په‌ی‌مانتیکیان پتکه‌وه به‌ست. مه‌حمه‌دقولى‌خانی نه‌فشاریش سویند‌خۆریان بوو. نه‌میرحوسینى نه‌فشاری برازای، راستی لى گرتن و فه‌ت‌عه‌لی‌شا له‌شكرى ناره‌سه‌ر و هیزی‌كانی لى بلاو کرد. نه‌مجار سالی ۱۲۱۳ ك (۱۷۹۸ ز) شكاك و دونبولى و هیندیک یه‌زیدی ره‌گه‌ل خۆ خستن و به‌ گۆ حوسین‌قولى‌خانی برای‌دا هات و ده‌رۆستیشی نه‌هات. هه‌ر نهو زستانه‌ براكه‌ی مرد و به‌ له‌شكره‌وه هاته‌وه خوی و پيشوازی كرا و زۆرى دلخۆشى خه‌لكه‌كه‌ دایه‌وه و خه‌لاتی زۆرانسی کرد و له سه‌ر ته‌ختی میریه‌تی رۆنیتت. نامه‌ی بۆ فه‌ت‌عه‌لی‌شا نووسی كه‌ قۆلى بۆ له سه‌ر بكیشی. شه‌ویش مه‌رجی بۆ دانا كه‌ ←

→ یهك له كورانی به بارمته له تاران دانئ. كوریتکی خۆی نارد كه بچئ و له ڕنگه‌دا تووشی عه‌بباس‌میرزا هات، كه كرابووه بریکاری شا و به له‌شکری زۆره‌وه ده‌هاته ته‌وریز تا بیکاته بنکه‌ی خۆی. عه‌بباس‌میرزا کوره‌که‌ی زۆر به قه‌دروه به‌ره‌و تاران به‌ڕیکرد؛ پیاری خۆشی ره‌گه‌ل خستن. دوايه نامه‌ی بۆ جعفهرقولی‌خان نارد كه بئ و له ته‌وریز بیبینئ. جعفهرقولی لای وابوو داوه و بۆی تراوه‌ته‌وه؛ نه‌هات و خۆی بۆ شه‌ر ساز کرد. برایه‌کی کرده‌حاکمی خۆیه و بۆ خۆی به له‌شکروه هات و به ناو هۆزه‌کانی شکاک و یه‌زیدی و سپیکیدا گه‌را و پاژه‌هه‌زار که‌سیتکی له ده‌وری خۆی هالاند و به‌ره‌و عه‌بباس‌میرزا بزروت. له‌وه‌ده‌مه‌شدا عه‌بباس‌میرزا چووبوووه سهر قه‌لای هود، که‌خانه‌به‌دال‌خان له لایه‌ن جعفهرقولی‌خانه‌وه دژداری بوو. قه‌لای هود خۆی له به‌ر نه‌گرت و خان‌ته‌به‌دال پای کرد و پووی کرده‌خۆیه. قه‌لای هود تالان کرا و خه‌لکه‌که‌ی قه‌لاچۆ کران. جعفهرقولی‌خان شاری زۆری خسته سهر ده‌شتی سه‌لماس و هه‌وته‌م پۆزی مانگی مه‌ولوود ده‌گه‌ل دوژمن پوویه‌پوو. له‌شکری دوژمن دوو چه‌ندان له‌شکری شه‌و بوو. زۆریشی زیان لێدان؛ به‌لام تا سهر خۆی له به‌ر نه‌گرتن و پایکرد و خۆی له قه‌لای ماکوۆ قایم کرد. عه‌بباس‌میرزا چوووه سهر خۆیه و خاپووری کرد و زۆری کوشتن و له دوا‌ییشه‌دا پی‌رقولی‌خانی قاجاری به سه‌روه دانا و هاته‌وه ته‌وریز.

جعفهرقولی‌خان ده‌گه‌ل ده‌وله‌تی پووسدا ڕێک که‌وت و هیزیان دا‌یه که ولاتی خۆی له داگیرکرد و هه‌رگرتیه‌وه. سه‌ره‌تای سالی ١٢٢٠ ک. (١٧٩٥ ز.) عه‌بباس‌میرزا که زانییووی ده‌وله‌تی پووس کۆمه‌گی ده‌کا، هه‌موو می‌ره‌کانی به‌رده‌ستی خۆی لێ ده‌نگدا که له پڕ هیزشی بۆ به‌رن. به‌لام جعفهرقولی‌خان بئ‌خه‌به‌ر نه‌بوو؛ زۆر باشی خۆ لێ ساز دا‌بوون. هه‌تا سالی ١٢٢٨ ک. (١٨١٣ ز.) شه‌ر له نێواندا هه‌ر به‌رده‌وام بوو.

له‌وه‌ساله‌دا جعفهر قولی‌خان بۆ کۆمه‌گی مسته‌فاخانی تالشی چوووه شیروان. له ناوچه‌ی شه‌کی له‌شکریتکی قاجاریانی وه‌به‌رهات و زۆری شه‌رزه کردن. عه‌بباس‌میرزا که نه‌مه‌ی زانی، پی‌رقولی‌خانی قاجاری به له‌شکریتکی زۆره‌وه نارد‌ه‌سه‌ر پتی. به‌لام نه‌وانی‌شی هه‌للاداد کرد و زۆریه‌ی زۆری له ناو بردن. هه‌رچی له کورژرانی‌ش خه‌له‌ست، به‌ره‌و نه‌رده‌ویژ قاجاندیان. عه‌بباس‌میرزا نه‌مجار هه‌ر خۆی له‌شکری هینا و پووی کرده‌ شه‌کی. جعفهرقولی‌خان له‌وه‌ده‌مه‌دا له ئاق‌مۆغ‌لان هه‌لیدا‌بوو؛ که زانی له‌شکر هاتوووه، نیوه‌شه‌وتیک له نه‌خافل به سه‌ریدا دان و کردینه ناردی ناودرپکان. عه‌بباس‌میرزا له نه‌سپ گلا و چه‌ند برینتکی هه‌لگرت و تاقه‌سواره خۆی ده‌ریاز کرد. هه‌رچی هه‌بوو له گران‌بار و چه‌خانه و نابدارخانه، هه‌مووی وه‌گیر کوردان که‌وت. سو‌یای پووسیش پیلن‌ز و قه‌ره‌باغیان داگیر کرد. سالی ١٢٣٠ ک. (١٨١٥ ز.) جعفهرقولی‌خان که شه‌کی و خۆی گرتبوو، کورپی خۆی له سهر دانان و هاته‌وه ماکوۆ و له‌وی مرد.

ئه‌چه‌فقولی‌خان کوری شایازخان

نادر شا کردبوویه یه‌ك له سه‌رکرده‌کانی له‌شکری و والی ته‌وریزیش. شاعیر و نووسه‌ر بووه. ←

→ سالی ۱۱۹۶ ک (۱۷۸۲ ز) مردوده.

شاهزاده نادر میرزای قاجار دهلی: کوری مورته زاقولی خان و برای نه حمه دخانی ناو براوه و پیماوتیکی نه بمر و به زیسک و شاهدانی دوست بووه. شوهری تهوریز شو کردوییه و گهلینک دام و دهزگای گهوره و دیوانی حوکات - که نیستا دهفته رخانه می شاهی پی دهلین - کاری نمون و میری میرانی تهوریز و دهوریه می بووه. شو جیبانه می که بهرانبهر به فرماینیکی که ریم دخانی زهند به دهستیموه بووه و سالی ۱۱۷۷ ک (۱۷۶۴ ز) مانگی قوریان ده فرمان نامه که دا نووسراوه، نه وانن: شه تراب و شالان و براغوش و نه ورنه ق و میهران زوود و سردسه حرا و مستعان و ویدهر و حاکم پروود و برووجرد و دهخوارقان و پروود قات و بدوستان و نوجان و دهوریه می و گهرم پروود و سهراب و هه شتروود و مهرانده و گرگر و زنوز. ده شلی: ده بی بنکی می فرمانده و اییه که می تهوریز بی و کاروباری هوزه کانی شکاک و هیتیریش و خیلنه کانی تورکمایش راپه رینی و سالانه ده پم جهوسده تمن - بهدره له دراوی تهوریز - به درباری بهر بگه می.

شو میره کوری زور بوون؛ به ناویانگیان خود اداخان، ناقام حمه دخان و عه بدولر هزاق به گه.

نه میر خود اداخان کوری نه جه فقولی

که باوکی مرد، نه میر نه حمه دخان کردیه جینشین. به لام زور له سر حوکم نه ما؛ چونکه له نه میر نه حمه دخانی مامی یاغی بوو. شویش چل ههزار چه کرداری هینا سر و له چپای سورخاب له شکر بهزی کرد. خود اداخان له قه لای تهوریز دا خوی داگرت و ده ههزار که سی دوی مامی هه بوو. میر نه حمه دخان دهوری تهوریزی بهر نه دا هه تا گرتی و بر دیه خزیه و پاشان بهر نه لدای کرد و پدیمانی دؤستایه تیان بهست.

عه بدولر هزاق بهگ کوری نه جه فقولی

دؤستی هره نزیکی عه عباس میرزا بووه و له شاعیره ناوداره کانیته می و نازناوی مافتون بووه و چند کتیبی داناون که له وانن: مائرسلطانی در حالات سلاطین قاجار از بدو تأسیس تا سنه ۱۲۴۱، که به فارسیه و له تاران چاپ کراوه. ههروه ها ده سنووسیتی به ناوی تاریخ دنباله هیه و له کتیبخانه می شاهانه دا له تاران نوسخه میکی هه لگیراوه. چند شتی تریشی نوویون. سالی ۱۲۴۳ ک (۱۸۲۷ ز) مردوده.

به هانه دین حمه دخان

کوری عه بدولر هزاق بهگ، زانیه کی له زهر و شاعیرتکی داهینهر بووه. له دواپوزده کانیدا حاکمی تهوریز بوو. دیوانی شتیری زور تم و ناسکی هیه و کورپکی به ناوی کوچک خان له پاش بهجی ماوه.

هه تحه می کوری خود اداخان

رنگه هوی می که سر به هوزی زهر پابی دونبولیه و نه میرو شوشوعه رای درباری قاجار بووه.

شاهزادگان کوری مورته زاقولی خان

میری میرانی شیراز بوو. سالی ۱۱۲۵ ک (۱۷۱۳ ز) کرایه نه میری هه مو کورده کانی ←

→ نازربایجان و له دژی که ریم‌خانی‌زهند، بوو به هه‌والی فه‌تح‌علی نه‌فشار و له شیراز گیرا و دوایه که ریم‌خان بمریدا و کچه‌کشی بۆ نه‌بولغه‌تح‌خانی کورپی‌خۆی هیتنا. من لام وایه هه‌ر نه‌و شابازه‌یه که خۆی کرده‌شیخ. هه‌زار

مه‌همووده‌خان کورپی شاباز

بیوه میری میرانی نیسه‌هان. شاعریک بوو مله‌ی ده‌گه‌ل نه‌نوه‌ری به‌ناویانگ ده‌کرد. هیتندیک زانست و هونه‌ری تریشی ده‌زاتین. سالی ۱۲۶۰ ک (۱۸۴۴ ز) مرد.

شابازخان کورپی مه‌هموود

له‌رۆژگاری ناسره‌دین‌شادا میرلیوا بوو. یاشان کرا به‌ میری میرانی نیسه‌هان.

مه‌مه‌ده‌سادیخان کورپی حوسین‌قولی

میری میرانی نازربایجان بوو. که فه‌تح‌علی شا مرد، وازی له‌ حوکم هیتنا.

نیسه‌ماعیل‌خان کورپی جه‌عفه‌رقولیخان

باوکی له‌ سهر‌شه‌کی دانابوو. که نه‌و مرد، خه‌لکه‌که‌ لیتی پاپه‌رین و له‌ فرمانی ده‌رچوون. سوپای پروس کۆمه‌گی کرد و شۆرش‌گیترا ب‌لاو بوون و خه‌لکه‌که‌ش کړ بوون و به‌ سهریانه‌مه‌ مایه‌وه.

نه‌میرنه‌سه‌لان کورپی نه‌میرنه‌حه‌ده‌خان

له‌ پاش مه‌رگی جه‌عفه‌رقولی برای، په‌نای به‌ عه‌بباس‌میرزا برد. سالی ۱۱۴۳ ک (۱۷۳۰ ز) سوپای پروس نازربایجانی گرت و عه‌بباس‌میرزا قه‌ده‌ریک له‌ خۆیه‌ماته‌ی هه‌لگرت و له‌ویشی هه‌لنه‌کرد و قه‌لای به‌و نه‌سپارد و بۆ خۆی هاته‌ سندوق و ساین‌قه‌لا. نه‌میرنه‌سه‌لان ده‌گه‌ل بسکاوچی سهر‌کرده‌ی پروس پتک‌هات و خۆیه‌ی دانۆ و بۆ خۆشی له‌ باتی پروس به‌ سهری راده‌گه‌یشت. کاتی ئیتران و پروس پتک‌هاتن، خۆیه‌هاته‌مه‌ به‌ر حوکمی ئیتران و نه‌وی هه‌ر له‌ سهر بوو هه‌تا مرد.

سوله‌یمان‌خان کورپی نه‌سه‌لان

که باوکی هاته‌ به‌ر فرمانی ئیتران، شه‌ویش هاته‌ ناو پتیزی میرانی سهر به‌ ده‌وله‌ت و خۆی خۆشه‌ویست کرد و سالی ۱۲۶۲ ک (۱۸۲۶ ز) کردیانه‌ کاربه‌ده‌ستی به‌ستام و شاه‌روود و سالی ۱۲۶۶ ک (۱۸۳۰ ز) له‌ ولاتی خوراسان به‌ سهر شاری توریه‌ت راده‌گه‌یشت. جه‌میل

بهندی دهیم^۱

فهرمانه‌وایانی که له‌هور

نه‌ویش سی لکی لی ده‌بیتته‌وه

قسه‌قوت و نه‌قالان و عهدالان و سهرقالانی هه‌له‌ده‌ای شوین شوینه‌واری کورده‌واری، وه‌چه و تۆمی سام و زال و پوسته‌می به گورز و گۆیالیان -که هور- هور به بیسر دۆزیوه و سهر بهوردی که له‌هورانیان

۱- له بهندی شمشه‌وه هاتۆته سهر بهندی دهیم. بهندی هه‌وتهم و هه‌شتم و نۆیه‌می هه‌له‌باردوه؛ که ده‌بویه باسی زهرزا و نه‌ستونی و داسنی بویه. ئیتسر شه‌ره‌ف‌خان خۆی لی بواردوون، یان له ناو ده‌سنوس ده‌رچوون، بۆ ئیمه به‌ریبواره. به‌لام هه‌ر ده‌سنوستیک که ده‌ستکه‌وتوه، نه‌و سی به‌نده‌ی تیندا نه‌بووه. ئیمه‌ش جارێ ده‌رساره‌ی زهرزا و نه‌ستونه‌وه شتیکی وا نازانین که شیایو باس بی؟ به‌لام له مه‌ر داسنیانه‌وه کم تا کورتیکمان هه‌له‌کراندوه و له کتیبه‌کانی تاریخی سۆران و تاریخ الدول والامارات الکرديه و الیزیدیه‌ن فی حاضرهم و ماضیهم نه‌ونده‌مان ده‌سکه‌وتوه که ده‌لین: هۆزی داسنی (یه‌زیدی) به‌ره‌رمانی پێشه‌وا ئاینیه‌کانیان بوون و هه‌وه‌لیان شیخ‌عه‌دیه و دوی نه‌و، شیخ‌عه‌سه‌نی کوریه‌تی؛ که به‌ده‌ده‌ین‌لۆلی خاوه‌نی مووسلی لی ترساوه و گرتویه و له قه‌لای مووسلدا به‌ زێ که‌وان خنکاندویه. له‌ ره‌زگاری ته‌میسوره‌نگدا میسر عیزه‌دینی بۆتانی هیرشی بۆ برده‌وون و له‌ ره‌زگاری سولتان‌قانسوه‌ی غوری چه‌رکه‌سی‌دا، شیخ عیزه‌دینی یه‌زیدی سه‌ره‌پای یه‌زیدیان میسری کورده‌کانی نیوان هه‌له‌ب و هه‌ما بووه و له‌ زه‌مانی سولتان‌سه‌لیمی عوسمانیدا له‌ سهر کار لایراوه، دوی نه‌وه‌ش که سولتان‌سوله‌یسانی قانونی -به‌ گۆیکاری- عیزه‌دین‌شیری میسری هه‌ولێری له‌ ناو برده‌وه، حوسین به‌گی داسنی به‌ سهر هه‌ولێره‌وه داناهه‌ و سه‌یفه‌دینی برای عیزه‌دین ده‌گۆی پاچوه‌وه و ده‌ریه‌پاندوه و نه‌و خۆی کوتاوه‌ته‌ ناستانه و له‌ پاداشتی هه‌لاتنه‌که‌ی، تورکان خنکاندویه‌نه. له‌ دوی نه‌وه‌ش یه‌زیدی هاتونه‌وه هه‌ولێر و نه‌میسرقولی به‌ره‌نگاریان بووه و کوشتاری زۆر له‌ هه‌ر دوولا کراوه. ئیتسر تا زه‌مانی میسری ره‌وانز باسیان نیه. نه‌و په‌لاماری دان و سه‌رده‌اره‌که‌ی گرتن و له‌ ره‌واندن به‌ندی کرد و زۆریشی لی کوشتن و تالانی زۆریشی هیتان.

سالی ۱۳۰۸ ک. (۱۸۹۰ ز) یه‌زیدی له‌ ده‌وله‌تی عوسمانی هه‌له‌گرانه‌وه و کوشتاریکی بێ‌دادیان لی کرا و زیاره‌ته‌کانیان لی داگیر کرا و کرانه‌ فێرگه‌ی مووسلمانان و پاشان ازبان لی هیتان.

سالی ۱۳۵۴ ک. (۱۹۳۵ ز) له‌ دۆی سه‌ریازگری، ده‌گۆ حوکومه‌تی عیراق پاچوون و سه‌رکوتیان کردن. جه‌میل

به بهر میشکا تپه‌ریوه - لایان وایه تیره‌یه‌کن له تۆره‌مه‌ی گۆده‌رزى 'گیو'؛ که نهو گیوه له رۆژگاری پادشایانی که‌یانیدا به سهر بابل^۳ راده‌گه‌یشت؛ که نیستا پیی ده‌لین کوفه[!] گیو کورینکی بوو ناوی ره‌هام بوو. له سهر فرمانی به‌همه‌نی‌که‌یانی^۴، له‌شکری برده‌سهر شام و قودس و میسر و ملی له ویرانکاری و کوشتر و زۆرداری نا و هیئنده‌ی به‌نی‌یسرائیل کوشت که به خویئیان ناشی گئیرا. میژووناسان ناویان ناوه به‌ختونه‌سر و له پاش شهوه که رپیره‌وی خۆی ته‌خت کرد، چوووه سهر ته‌خت و لهو رۆژوهوه نهو مه‌لپه‌نده‌به ده‌ست به‌ره‌ی نه‌وه‌ی نه‌وه و نهو هۆزی له‌وان که‌وته‌وه، نیستا به‌ گۆران ناسراون.^۵

۱- دوو پادشای نه‌شکانی و دوو پالنه‌وانی نیرانی ناریمان گۆده‌رز بووه: ۱- شاپور، که پیاوینکی به‌دفه‌ر بووه و کلیسا و په‌رسگای خاپور کردوون و یه‌سوع پیغه‌مبه‌ر له رۆژگاری شه‌ودا هاتۆته سهر دنیا ۲- گۆده‌رز کۆپی نیرانشا ۳- گۆده‌رز کۆپی قاپوون، کۆپی کاوه‌ی ناسنگه‌ری به‌ناوبانگ. ۴- گۆده‌رز کۆپی گه‌شواد، کۆپی گیو؛ که نهو گیوه وه‌زیری که‌یکاسو بووه و ره‌نگه شه‌ره‌ف‌خان شه‌مه‌یانی نیاز بی. شهو گۆده‌رزوه دوو کۆپی به ناوی گیو و ره‌هام هه‌بووه. که‌وایی گۆده‌رزى گه‌شوادنه گۆده‌رزى گیوه.

۲- سهر‌کرده‌یه‌کی به‌ناوبانگی که‌یکاسه و خزمی روسته‌م و باوکی بیژنه و ره‌هام برای بووه و پیاوینکی‌تریش به ناوی گیو، فه‌رمانه‌ره‌وای خاوه‌رزه‌میس و پالنه‌وانی خوسره‌وی کۆپی سیاوش بووه.

۳- پاته‌ختی کلدانیانه و ده‌لین نه‌وسا ملیۆن و نیویک خه‌لکی تیا ژیاوه و گه‌وره‌ترین شاری دنیا بووه. کوفه دوور له‌وی دامه‌زراوه و نیستاش بابل هه‌ر بابه‌له و کوفه له بابل جیاوازه و دوو کیلۆمیتتری نه‌جه‌فه.

۴- به‌همه‌ن نه‌سه‌فه‌ندیاری که‌یانی، نازناوی شه‌ره‌شیر بووه. کتیبی اخبارالدول، رۆپه‌ره‌ ۳۵۰ ده‌لنی: به‌هراسه‌ب (بیوراسپ) ره‌های نارده‌وه؛ به‌لام راست نیه؛ چونکه بیوراسپ زه‌حاکه. سروج‌الذهب و برهان‌قاطع ده‌لین: لوه‌راسب نه‌وه‌ی که‌یقیاد نارده‌ویه. جه‌میل

۵- نازانسه‌م بۆچی یه‌ک له چوار لکی کورد ناوی که‌له‌هۆری لینه‌راوه؛ به‌لام خویایه‌ که شه‌و تیره سهر به‌ کلاهۆری پالنه‌وانی فه‌رمانه‌ره‌وای پی‌شهووی مازه‌نده‌رانه‌ن و که‌یکاسو ویستی بیخاته ژیر فه‌رمانه‌وه و به‌ روسته‌می زالدا نامه‌ی بۆ نارد و فه‌رمانه‌ره‌واکه زۆر درشتی جواب داوه و هه‌ره‌شه‌ی کرد. به‌لام کلاهۆری وای کرد که دانه‌وینێ و گوتی: نیه‌مه ده‌ره‌وستی روسته‌م و پالنه‌وانه‌کانی نایه‌ین. شانامه له چه‌ند جێگه‌یه‌که‌دا ناوی شه‌و کلاهۆری هیناوه؛ وه‌ک ده‌لنی:

هه‌موو نازی هه‌ر به‌و بوو مازه‌نده‌رانه‌ن

کلاهۆر که‌ لافاوه بۆ له‌مه‌په‌رانه‌ن

سه‌ری داله سه‌رداری نازا و دلیر

یان ده‌لنی: کلاهۆر په‌یا بوو وه‌کسو شیری نیر

←

هه‌موو ناخونی وه‌ک خه‌زه‌ل هه‌لته‌رانه‌ن

یان: که په‌نجه‌می ده‌به‌نجه‌می کلاهۆر په‌رانه‌ن

→ ویشدهچی له ناوی «کلهوران» وهگیرایی، که به کلهگا ده‌ئین. کلهوپی و گوزان یهک تیره نین؟ به به‌ره‌باب

لینک جیان؟ به‌لام پینکوه ده‌ژین. جه‌میل

خلاصه تاریخ کرد و کردستانی نه‌میس زه‌کی، ترجمه‌مهی عه‌ونی، چاپی به‌غدا، روپه‌پ ۳۹۱، له پراویزه‌که‌دا له راونسون ده‌گیتیه‌وه و ده‌لی: کالا و کله‌هوی لینک نزیکن. کله‌هوی خزیان زۆر به‌ ره‌گدار ده‌زانن و لایان وایه وه‌چی ره‌هامن؟ که نه‌ویش به‌ختونه‌سری به‌ناویانگ و داگیرکهری ده‌وله‌تی جووله‌که‌یه. له راستیشدا ناوی جووله‌کانه له ناور کله‌هویاندا زۆره و دووریش نیه تایینی جووله‌که‌شیان هیندیک ده‌ناو خزایی. هه‌ژار

لکی به کهم فهرمانره وایانی پلنگان^۱

له ناو شهوانه دا چوار پیاو بوونه خاوهن ناو و له لای مهردم ناسراون:

غدیبوللا بهگ

پیاویکی خواپهرست و کاربه سه‌سند و هونه‌رمه‌مند بوو. پاشماوه‌ی نهو قه‌لا و ناوچه‌کانی دیتودز و نه‌ودز و دزمان و کواه کور و موور و که‌لانه و نشوور و مراوی‌دیمه‌ن‌یان به ده‌سته‌ویه و خوشی هه‌ر له پی‌شودا هاته بهر فرمانی شاتۆماسب و له پاشانیش له سهر فرمانی مردن، مرد.

مسحه‌مه‌د کورپی غدیبوللا بهگ

بوو به جی‌تیشینی بابی و دیوانی شاتۆماسبیش قۆلی بۆ له سهر کیشا. پیاویکی دادگهر و هونه‌روه‌ر و به‌خته‌وه‌ر و مه‌رد و په‌ند و خیره‌ومه‌ند و زاناپه‌روه‌ر بووه و فیرگه و نویژگه‌ی له پلنگان دروست کرد و شاتۆماسب کیژی لی خواست و خزمایه‌تی ده‌گه‌ل داخست. چند سالتیک به سه‌ربه‌خۆیی فهرمان‌په‌وای ناوچه‌که بوو. چوار کورپی بوون: میرنه‌سکه‌نده‌ر، میرسوله‌یمان، سولتان‌موزه‌فهر و جه‌مشید به‌گ. به زیندی سهر ولاته‌که‌ی له ناو کورانی‌دا به‌ش‌کرد. نه‌سکه‌نده‌ری بۆ جینشینی ناودیز کرد و له پاشان مرد.

نه‌سکه‌نده‌ر بهگ

که باوکی نه‌ما، چوه قه‌زوین و شاتۆماسب په‌یسانی بۆ نوی‌کرده‌وه. له رۆژگاری شانیس‌ماعیلش هاته لای شاو شه‌ویش زۆری ده‌ستی قه‌دری لیتا و له به‌زه‌یی بی‌پرانه‌وه‌ی شاهانه‌وه کرایه‌وه فهرمان‌په‌وای پلنگان و به دلخۆشی و کامره‌وایی گه‌رایه‌وه. بیست ساژ به مه‌زنایه‌تی راپیوراد و له نه‌نجامدا په‌نجه‌ی پلنگی مردنی ده‌کر‌کراگه‌ی گه‌ردنی هالا و ریکی کوشی و ناوی ژسانی پی هیتق

۱- پالنگان بنگه‌ی ولاتی که‌له‌روه و سهر به سته‌یه.

کرد و بۆ تاریکستانی گۆری نارد.

له مردن بهرله نادا خۆ بواردن مرۆخۆریکه تیر نابی له خواردن

هەر که نه میرنهسکه ندهر سهری ئاوا بوو، سولاغ حوسین تکلو - که به بریکاری شانيسماعيل
 فرمانپه‌وای دینه‌وه‌ر بوو - دهرفته‌ی له‌و مهرگه هینا و هاته سه‌ر قه‌لای پلنگان و نه‌و قه‌لایه‌ی - که بۆ
 پرۆدی و هه‌له‌مووتی له هیچ هه‌ردان وینسه‌ی نه‌بووه - به زۆری زۆرداری گرتی و جیسی نه‌سکه‌نده‌ری
 گرتوه.

سولتان حوسین برای سولاغ - که زۆر له کاکای ده‌ترسا - خۆی له به‌ر چنگی دزیه‌وه و به‌ دزیه‌وه
 چوه‌و شاره‌زوور و له لای مه‌حمود پاشای کورپی شه‌مس‌پاشا خۆی دامه‌زراند. له پاش مهرگی
 شانيسماعيل - که قزلباش لییان شیوا و دنیا ببوه هه‌رچی و په‌رچی و هه‌ر یه‌که‌ی له ئاوازیك و هه‌ر
 سه‌ره‌ی سازیکه‌ی ده‌ژهند - سولاغ حوسین - که نانخۆری له میژینه‌ی خانه‌دانی وه‌لی‌خانی تکلوی
 هه‌مه‌دان بوو - نانی خوارد، ناندینی دراند و له فرمانی وه‌لی‌خانی سه‌ری پچی کرد و نه‌ویش سزای نه‌و
 بی‌تسه‌کیه‌ی نایه‌ مشت و گرتی و کوشتی. له شکره‌که‌ی شاره‌زووریش کیش و هه‌لیان له ده‌س نه‌دا و
 پلنگانیان له به‌ر چه‌نگی به‌ره‌ی تکلوی ده‌رتنا و بنه‌ماله‌ی میسه‌ره‌کانیش تا نه‌وسا که‌سیان نه‌ما بوو؛
 نیتساکه‌ی ناوچه‌ی پلنگان له دیوانی عوسمانیه‌وه به‌ بیگانه‌ ده‌سپێردی.

لکی دووهم

فەرمانرہواییانی دەرہتہنگ

لہ پوژگاری پیشیندا^۱ بہ ناچہی حلوان دہناسرا. فەرمانداریکی دەرہتہنگ - کہ نووسہری شہم پەرانہ بیستوویہتی زۆراب بہگہ - پیاوئیکی نازا و دلیر و دہستودلواز و جوامیر وسەرگہرم و بہزیبک و نیر بووہ. ناوچہ و قہلای پاوہ و باسکہ و نالانی و قہلای زنجیر و پروانسہر و دوان و زرمانیکی بہ دہستوہ بووہ و کہ مردووہ عومہری کوری جیی گرتووہ.

عومہر بہگ

دہپیشدا توش و چہمووش و دہست دریزکەر و خوینریژ و بادہخۆرہوہ و زۆردار بوو. لہ دواییدا بہزہی خودا دہستی گرت و دہستی پی لہ گوناہان ہدلگرت؛ ئەو جار ببووہ پاریزگاریک نویژی لہ سہر داوین دہکرا. لەو کاتہدا کہ سولتان سولہیمانخانی خەزاکەر دہستی بہ سہر نارامگہی بەغدادا گرت، عومہر بہگ ہاتہ بہر فەرمان و بہر بہزہوی بہریژہوی پادشاہانہ کہوت و فەرمانی فەرمانداریہکەمی لہ دیوانی سولتانہوہ بۆ نووسرا. لەو دہمہوہ کہ ہاتہ ناو پیز و کۆری نۆکەرانی ہەرہبہرزی پادشاہی، ہەرگیز لہ پئی بہندہییدا - سہری موویہک - کلانہبووہ و بۆ خزمەتی کەس وانہبووہ. زۆریش ژیا؛ لہ ئەنجامدا لہ دہریای بی بنی مەرگا بہر شہپۆلی نہمان کہوت.

وای دانئێ کہ زۆر زہلام و بہرزی
زۆرزان و زرینگ و پیک و تہرزی
مردن کہ گہری دہپساوی ہالا
نازانی بلند و کورہہ بالا

۱- لہ دہسنووسیکدا لہ باتی پوژگاری پیشین، نووسراوہ: پوژگاری کيسراکان. عہونی

قوباد بهگ

چ بۆ بوییری و نازایی، چ بۆ دهست و دلآوایی و چ بۆ قشتی و خوین شیرینی، گوئی سهرتویی لاوانه و بۆاردهی خاوهن ناوانه. جگه له ناوچهی دهره‌ته‌نگ - که بهرانبه‌ر بهو زۆره، ته‌نگه - هه‌ر له که‌وشه‌نی دینه‌هر بگره هه‌تا به‌غدا‌ی هیمنا‌ییگه، ده‌به‌ر فه‌رمانی شه‌و دایه. له‌مه‌ر ولسات و پاتان و دراوی نه‌غدینه و ما‌ن و هاوکار و یار و هه‌واله‌وه، له‌و ناوه تاکی بی‌تایه.

لکی سینھم

فہرمانڑہوایانی ماہیدہشت

لہ سہردہ می نویسنی نھم نوسخہ پەرشانەدا، کەسیکی وام دەست نەکەوت کە شارەزای ماہیدەشت و ناگای لہ سەرگوروشتە یی. بەلام کەم کەم لہ دەماودەم بیستووہ کە بنکە ی نەو خانەدانە لہ میژووہ ماہیدەشت و تیلاوەرە^۱. زوربە ی ھۆز و تیرەکانیان خیتلەکیں و خاوەن مەر و ئاژەلدارن. لہ بەریدا ولاتە کە دەبەر دەستی دوو برادا بوو: شاباز و مەنسور. سالی ۱۰۰۲ ک (۱۵۹۲ ز) مەنسور شابازی کوشت و ھەموو ھۆز و خیتلەکانی کوردەکانی ماہیدەشتی خستە ژێر دەست و ئیستا ھەر خۆی لہ و ناوہدا فہرمانڑہوای سەر بەخۆیە.

شاباز کورێکی لہ پاش بەجی ما بە ناوی نەلقاس؛ جار جار بە گۆ مامیدا دی. ھەموو سالی چل ھەزار سەر ئاژەل لہ میری ماہیدەشتەوہ دەبی بە دیوانی بەغدا بگا و مەنسور پیی دەستەبەر بووہ. دەگەل میر و گزیرانی سەر بە بەرە ی عوسمانی و نەخوازە میری میرانی بەغدا یە، تا بلێی نەرم و نیان و بەرفەرمانە و وەکی دیش زۆر سەرگەرم و ئازایە و لہ دەولەت و سامانی شدا لہ ولاتی خۆی یە کەم کە سە.^۲

۱- نەمین زەکی «بیلار» ی نویسوہ. جەمیل

۲- خان ھەتا نیرە ی ھیناوە. نەمین زەکی ش زیاد ی نەبووہ بیخاتە سەر. بەلام لہ تاریخی کوردستان دالە پاولینسون دەگێرێتەوہ کە: ھۆزی کەلھور زۆر کەوناران؛ لہ بیست ھەزار مال زیاترن. نیویان دەناو ئیژاندا بلاو بوون و نیمە کە ی تر لہ چای زاگروس - کە زندی پیشوویانە - دەژین. نەوانەش دوو بەرن: یە کە میان شابازی، کە بەرە ی شابازن و ھەشت ھەزار مالتیک دەبن و لہ کرماشان و ماہیدەشت و مەندەلین. دووہ مەنسوری، دوو ھەزار مال دەبن و لہ گەیلان دەژین. نەوشمان لہ بیس نەچی کە ھیندیک لہ میرە مەزنەکانی کەلھوری، کە لہ قەلەمی شەرف خان کەوتووہ نەوانەن:

ئیراھیم سولتان خان

شانیسماعیلی سەفوی کە بەغدا ی گرت؛ دا یە دەست ئیراھیم سولتان خان، کە نەمیریکی کەلھور بوو. سالی ۹۳۰ یان ۹۳۴ ک (۱۵۲۳-۱۵۲۷ ز) کە بە سەردان چوو بووہ ماہیدەشت- زولفەقارخان ی برازای بە سەری دادا و ←

→ کوشتی و بهغدای لیّ ساند.

زولفه قارخان کوری نه خوهت خان

سهره کی هۆزێکی که لهوێر بوو، به ناوی هۆزی مووسلوو؛ میری هیندیک له لورستانیش بوو. دژی برابرم سولتان خانی مامی راپهیری؛ که بۆ شاتۆماسب به سهر بهغدا رادهگه‌یشت و کوشتی و له جیتی دانیشته و زۆریه‌ی شاره‌کانی عراقی خسته ده‌ست خۆی و نه‌وسا له ترسی سه‌فه‌ویان، خۆی ده‌گه‌ڵ عوسمانی پێک خسته و ده‌گه‌ڵ سولتان سوله‌یسمانی قانونیدا بالۆزیان ناڵ و گۆر کردن. شاتۆماسب سالی ۹۳۶ ک (۱۵۲۹ ز) یان ۹۴۰ ک (۱۵۳۳ ز) له‌شکری هینا سهر و ده‌وری به‌غدای ته‌نی و زولفه‌قارخان زۆر نازایانه به‌ره‌نگاری بوو، نه‌یه‌یشت زه‌فه‌ری پێ به‌ری. شا که زانی له مه‌یدان چی بۆ ده‌گه‌ڵ ناکری، که‌وته گزی و به دزی عه‌لی به‌گ و نه‌حمه‌د به‌گی برای فریو داو نه‌وان بۆیان کوشته. جه‌میل

بهندی یازدهمین فهرمانره‌وایانی بانه

ئەو ییاوەران و یارانەیی دەست و مەچەك لە بارانەیی تۆز و گەردیان لە بەژن و پرووی میژووی پێشوو تەکاندوو و کیمخو و خارا و ئال و والای زەرد و سووریان بە بەر بالایدان کردوو و بە دانستە خال و میلیان دانەدانە بە دەم شانەدا هیناو و لە پرچی ئاوریشمی و لوولی، چەند پەلکەیان هۆندۆتەو، لە مەپ بانووی ئاوداوتینی ئارەبەباوە - کە لە بەر ناز بانەیی ناوە - وایان بۆ گێڕاوینەو: بانە ناوی مەلەبەندیكە سەرەك هۆز و میرەکانی بە بانەیی بەناوبانگن. دوو قەلا و ناوچەیی تێدا: ناوچەیی بانە و قەلایی پیروز یەکیانە و ئەوی تر قەلایی شیوەیی؛ کە لە نیتوان نەردەلان و خاسکی بابان و موکوریان هەلکەوتوو. میرەکانیان پێیان نیتوان نەختیارودین؛ گواهی هەر بە خۆشی خۆیان دەستیان لە گاوری بەرداوە و بە بێ ئەوی هیچ خونکاریك لە پادشایانی موسولمان فەرمانیان بە سەردا بەدا، هاتونە سەر دینی ئیسلام و ئەو نازاوەیان لی ناون. خوداش پتری ناگا لێیە.

میرزا بەگ کوپی میرمەمەد

وەك دەماو دەم هاتوو و مەردم بیستوویانە، یەكەمین میریكی لەو میرانە ناوی بلاو بۆتەو، میرزا بەگ بوو. ماوەیەك بوو فەرمانره‌وای بانە بوو. کیژی بێگە بەگی فەرمانره‌وای نەردەلانی هینا و بوو بە فەرماندارێکی سەریەخۆ. لە سەر ئەو کیژەیی بێگە بەگ - کە میرزا بەگ بۆ خۆی خواستبوو - سولتان عدلی بەگی غنلیج کە ئەو کیژی دەگەڵ دەکرد و کێشەیان لە نیتوان توند بوو. سولتان عدلی میرزا بەگی لە ناوچەیی بانە وەدەر نا و قاتنمش بەگی برای خۆی لە جی دانان. میرزا بەگ پەنای بە بێگە بەگ برد و بە کۆمەگی ئەو قاتنمش راو نا و خۆی کردوو بە فەرمانره‌وای بانە و

له دواى نهوه ميرزاي مهرگ، له ناو سيابي مردوانيدا ناونوس كرد.

پيښج كورې به يادگار بهجې هيشته: بداغ بهگ، سولهيمان بهگ، غازي خان، ميرمهدهد و نهغوره لوو.

بداغ بهگ كورې ميرزا بهگ

له پاش نه ماني بابي، بوو به فرمانبرهواي بانه و دواى نهوه كه چند سالتيك مهزنايه تي به دست بوو، ميرمهدهد و نهغوره لوى براى -كه له دايكيكي ديكه بوون- گهريان تى هالاند و له ولاتيان ودهر نا و نهویش پهنای به ناستانهی شاتوماسب برد و شاكومهگي كرد و نيازي وابوو به هيمدادى شاهه بهرهو بانه بيتهوه و توله بستينيتهوه؛ بهلام شاي مهرگ موله تي نهدا و تهقله كوت ههراي كردى و هه ر له شاري قهزوينى له ناو گلکودا خپى كرد.

سولهيمان بهگ كورې ميرزا بهگ

له دواى برا گور غهريبهكهى، له ديوانى شاتوماسبهوه ميرايه تي بانه ي به ميرات درايه و بولقلى بهگي نايدين ناغاي زولقه درى والى مدهاغى ره گهل خرا كه پشتى بگرى و له سهر بانه ي دانيتتهوه. به هيمدادى بولقلى بهگ و بهرانبهر به فرمانه كه، بزوه به سهردارى بانه و بيست سالتيك مهزنايه تي كرد. چونكه پياويكي ديندار بوو، كاروبارى دنيادارى به نهركيكي دژوار زانى؛ بهدر بهگي برازاي خوى له جيگه ي خوى كرده مير وكيوى خوشى لى ماره كرد و ملي له خواپهرستى نا و دوو جار سهرى مالى خودا و مهدينه ي نيژگه ي پيغه مبهري دا- خوا له پيروزيان كه م نهكا- جارى دووهم نه هاتهوه و له سهر چاكي هدره چاك و نارامگه ي فره پروناكي چاكترين مرؤى سهر زه مين -گه ليك دروود و نافه ريني خودا بو خوى و خزم و ياراني- كروشمه ي كرد و له مهدينه ي بهروشنى نيشته جي بوو.

بهندی دوازدهمین

فهرمانره وایانی گه لبأخی^۱

گول چینانی ناو باغانی به پهرژینی کوت کراوی رتیکخراوی بهسرهاتان و پروداوان - که پوژی خۆی باغهوانی پیره مامیان، نۆنه مامیان لی ناشتووه و به سه لیه به تاماوی لیهی دهواتیان داشتووه - ده لئین میرانی گه لبأخی یه کم سه رناسیان هه باسه و باسه کهش وادهست بی ده کا: هه باساغا ناو له گوره کانی ختلی نیستاجلوه و له هۆزی خۆی به هۆی پروداویک ناواره بووه و لای بیتگه به گی میری نمرده لآن گیرساوه تهوه و په نای دراوه. زۆر زووی توانیوه خۆ خوشه ویست کا. پیاویکی نازا و زیت و

۱- له پیشه کی شهرفنامه دا - که سیایی سه رهنده کان نووسراوه - ده لی: بهشی دووم له پروپری سیهم به دوازده بهند کۆتا ده بی. بهندی یازده بهمر «بانه» کهوتووه. «تهزرا» که ده بوو دوازده هم بی، لادراوه. ته نانهت رستی: «بهندی دوازده هم» نه نووسراوه. مامۆستا عملی عهونی له پاش بهندی یازده - که باسی بانیه - دیسان هه ر نووسیویه: بهندی یازده هم: گه لبأخی. له داوینی پروپری ۱۶۷۱ ی چاپه کی میسردا نووسیویه: «نهم بهندم له ناوهرۆکی نوسخه جیاوازه کانهوه و هرگرت که له کۆتایی چاپ کراوه کهی زیتروف دایه. دیاره هیسن شهرفه خانیش نیه؛ چونکه نه یخستۆته ناو فیه رسته کهوه.» نهوی سه رنجی راکیشام، نارپکی و ناکۆکی وشه و رسته کان بوو؛ که ده گه ن فارسیه کهی شهرفه خاندان عاسمان و رتسمان بوون. ده رده کهوی کابرایه کی فارسی نه زان نووسیویه و ناخنیویه ته ناو بهرگه شهرفه نامه یه کهوه. جگه له وه که سه ر و گوئی فارسیه کهی تیک کردۆته وه و زۆر رسته شی هه ر مانا نادهن، له باسی حوسین بهگ ناویکدا که کهوتۆته پروپری ۱۶۷۳ ی چاپه کی میسره وه، ده لی: نیستا که سالی ۱۰۹۲ه [۱] لای هه لۆخانی نمرده لانه. مامۆستا پوژی بهیانی نه وه کهی عملی عهونی و هرگتیاوه؛ به لام که زانیویه هه لۆخان هاوچه رخی شهرفه خانه، تاریخه کهی کردۆته ۱۰۰۲. له مهش ورد نه بوته وه که هه موو نیستا کانی شهرفه خان بۆ سالی هه زار و پینجه؛ که کتیبه کهی تیدا نووسیوه ته وه.

من نهم بهنده به نووسراوی شهرفه خان نازانم و ناشمهوی له ناو بچی. وهک پهراویزیک یان سه ریارزیک په گه لیم خست و خواخیزی نووسه ری بنووسی. هه زار

نهوی شایانی باسه، کیژی هیتوا و کوردناسی سوئیاتی، ژ. فاسیلیقا - که شهرفه نامه ی کردۆته پروسی - له سه ر نهم باسه په خنهی له مامۆستا عهونی گرتووه و له پروپری ۱۵ ی پیشه کیه کهی خۆیدا ده لی: نهو نووسیینه هیچ له کرده ی شهرفه خان ناکا و هه له ی رتیمانیشی زۆر تیدایه. که مال مه زه ر

زۆرەتای و زۆر دەسکەرەوه و چاونه ترساو و شیرین ناکار و خزمەتگوزار و مەردانە بوو. بێگە بەگ زۆری پەسند کردوو و کێژی ئەلیاس ناغای ڕەنگەرێژانی بۆ خواستوو و کانی و بەرکانیەکی لە مەریوانی بە خەلات داوەتی و دايمەزراندوو. هەباس ناغا لە زەویە کەیدا باغی ناشتوو و زۆریش پیاویکی دلّاوا بوو؛ ڕێبوار و ناسیار کۆ ڕا بردبا، بە زمانی تورکی -کە زمانی خۆی بوو- بانگی لێ دەکرد: کاکە! گێل باغە. واتا: وەرە باغ. کوردی ئەو ناوە زمانی تورکیان زۆر پێ سەیر بوو؛ هەر لە بەر ئەوەش ناویان لێ ناوە عەبباساغای گەلباغی^۱.

پوختە می مەبەست: ئەم کابرایە لای بێگە بەگی شارەزور -کە لە قەلای زەلم دادەنیشت و خواوەنی دوازدەهەزار سواری یەدە کدار بوو- دامەزرا و لە سایە نازایەتی و بەکاری خۆیەوه زۆری خۆ ڕەپیش خست و زۆری چاکە دەربارە کرا و پلەمی مۆرداری میری پێدرا. ئەوسا ناردی لە ناو هۆزە کەمی خۆیدا دوو خوشکی هەبوون هێنانیە جەم خۆ و دانی بە خزمە ڕەنگەرێژە کانی و چەند لاویکیان لێ کەوتەوه و پتر لە پێشوو ڕەگی داکوتا.

نەیاران و بەدکاران -کە نێرەیان پێ دەبرد- دوو زمانیان لە لای بێگە بەگ کرد، کە هەباساغا نیازی وایە بئەوه تێتی. هەباس کە بەو کەمین و بەینەمی زانی، ڕۆژێک بە نوێژی نیوهرۆ خۆی و یارەللاغای خوارزای -کە لە هۆزی ڕەنگەرێژی بوو- پیلای مالا و مندالیان گرت و لە شاری زەلم دەرکەوتن. بێگە بەگ کە باش دەیزانی ئەو جووتە چەند نازا و دێون، کەسی نەناردە بەرایی و وازی لێ هێنان. ئەو دوو هاتنە بیلاوهر و نیشته جێ بوون. وەرە- وەرە دەگەل هۆز و تیسەرە کانی لەک و مادکی و سولەیمانی و کەلھوردا دۆستایەتیان داخست و خزمایەتیان دەگەل کردن.

لەو کاتەیدا شاتۆماسب دەچوو سەر ولاتی نوزبەگ و لە کن سورکنج دابەزیبوو، خال و خوارزا چوونە لای شاو بۆ ئەو شەرە ڕەگەل کەوتن و لە مەیداندا بۆ مەردایەتی دادیان داو لە سوپاگەمی سەرکەوتواندا ناویان لە سەر ووی ناوان بوو. پادشای نوزبەگیان بە دیل گرت و دەگەل چەند دیلیکی تردا هێنایانە بەر سێبەری تەختی خەلیفایەتیەوه و شازۆری نافەرم دانی و بە پاداش سەربەری کردن و

۱- ئەمەین زەکی دەلی: «شارۆکەمی سەرچاوەی لە مەریوان دراوەتی و عەبباس ناغای گەلباغی دامەزرێنەری ئەو میرنشینە» من لام وایە ناوی باوکی گولویاغا (گولایاغا) بوو؛ بۆیە بوو تە گەلباغی. جەمیل

فەرمانى فەرمانپەرۋاىى بىلاور و دوازده ئۆيماق [؟]ى بۆ نووسىن.

چەند سالتىك مەزنايەتى بىلاور و ئەو ئۆيماقانىيان كىرد و خەلىكىكى زۆر لە ھۆزەكانى سولەيمانى و بادكى و كەلھور و ۋەرمەزىار ھاتنە لايان و تىكرايان بە ناۋى ھۆزى گەلباغى ناودىر بوون. چەند جارىك لە ناۋ ئەوان و محەمەد بەگى گۆراندا چەند شەپ و ھەرايەك پرووىدا؛ لە نەنجامدا ناشت بوونەۋە و محەمەد بەگ كىيى خۆى دابە محەمەد قولى كوپى يارەللاغا و بوونە خزم. ئەمجار شەختەى مەرگ پارىيىكى بىرەباغى ژىنى ھەباسى گەلباغى و بەرگ و بارى لى ھەلۋەراند.

جىهان چون جامە، مەى تاكامە، دەوران
لە پەستا تىدەكا بۆ چوك و گەوران
بە خۇشى خۇت نىە و نۆشىن بە زۆرە
دەبى ۋەيخۆى سەرىشت بەرىە ھەوران

يارەللاغا كە لە رۆزگارى ھەباساغا ھۆز و ناۋچەكانى سەرىشتى دەكرد، لە پاش مردنى خالى، ھەموو كار و بارى مەزنايەتيەكەى دايە دەست عەلباغى خالۆزاي و گۆيا بەھانەى دەست لە كار كىشانەۋى ئەۋە بوۋە گوتويە من خىزانبارم و پىكارم و قەرزدارم؛ ھەر ھىندەم بۆ دەكرى بە كاروبارى خۆم رابگەم و ناپەرۋىمە دىيادارى. ئەو ئەركەى بە تۆ دەسپىرم و خۆم لە گىرودار دەبويم؛ چاۋەدىرىشت لىدەكەم. يارەللا زۆر دەۋلەمەند و ناۋەلدارىكى قورس بوۋە. دەلئىن لە ناۋ رەۋەى ئەۋدا سىسەد ئىستىرى تۆر ھەبوۋە.

لە پاش دامەزراندنى عەلىش، ديارى و پىشكەشىكى زۆرى بە نامەۋە بۆ بىنگە بەگ بەرپى كىرد و باسى مەرگى ھەباساغاى پى راگەياند و ئەۋەشى ۋەبىر ھىناۋە كە ھەر ۋەكوۋ ھەباساغا پلەى مۆردارى تۆى ھەبوۋە، كورپىشى ھەر بەندەى تۆيە و پىم خۇشە سەرفرازى كەى و ئەگەر لە ژىر ساىەى تۆبى، بۆمە جىگەى شانازىە. بىنگە بەگ تىكاي يارەللاغاى گىرت و ناۋى مىرىك لە مىرانى بەردەستى خۆى لە عەلباغى گەلباغى ناۋ پىنداۋىستى مىرايەتىش ھەرچى پىويستە پىى بەخشى. عەلى بەگ بە ئارخەيانى لە مەلبەندى ژىردەستىدا فەرمانپەرۋاىى خۆى دەكرد.

لە ۋەختىكدا كە سەنان پاشالەشكرى بەرەۋ نەھاۋەندى ھىنا و ناۋچەكانى دەۋرۋەرى داگىر كىردن، عەلى بەگى گەلباغى - كە عالى گەلباغىشيان پىدەگوت - ھاتە بەر فەرمانى عوسمانى و

سه‌نان‌پاشاناردیه سەر کردن و شی‌خان و نامەشی دەریاره نووسی و یاره‌للاغا نامە ی بردەئەستە مەبوول و گەیاندیه دەر یاری سوئتان و له دیوانی عوسمانیه‌وه ناوچه‌کانی کردن و شی‌خان و چکران و قەلای تفاع و خوڤخوڤه و تیره‌زه‌ند و قەلاته‌په و چەند شوینتکی‌تریش، به سنجه‌ق درا به عەلی و ئەرکه‌له و ڕه‌نگه‌ریزان و سه‌هبانانیش به تیمار دران به یاره‌للاغا.

عەلی گەلباغی

روداو گێسپه‌وه‌ی زیت و خو‌ش ناخێو و ئەندازەگری راست و دروس پێو، مێژووی پیشوویان هەلسەنگاندووه که چایی و لاریان لێ پەراندووه و پوخته و پتەویان ڕاگەیاندووه و له باسی عەلی‌گەلباغی‌دا گوتوویانه: پیاویکی زۆر خاوه‌ن دەست و به دەست و پێوه‌ند و دەوله‌مەند بووه. هەموو ساڵ زۆری پیشکەش و دیاری بۆ بێگه به‌گی ئەرده‌لانی ناردووه و بێگه به‌گێش زۆری خاتەر گرتووه.

مەرپومالەت و چادر و چیغی میر وولسەت و ئاژەلێ خێلانی گەلباغی - له پاش خاکه‌لیتو‌ی به‌هاران - دەچوونه بانەمەران و هەواریان له زۆزانی کردن بوو. دەبوا‌یه به ناو زه‌هاودا تێپەرن و پایزانی‌ش - که خێل بەره‌و ژێر دەبوونه‌وه - ڕێبازیان به ناو پووش و پاوانی زه‌هاودا ده‌هات. فەرمانی‌کی سوئانیان به دەسته‌وه بوو که هیچ‌کەس ناتوانێ پووشانه و سه‌رانو مەرپانه‌یان لێ وەرگری‌یان به‌رگریان لێ بکا. قویاد به‌گی زه‌هاو - که زۆر زیانبار ده‌بوو - ناچار به‌ره‌نگاریان ده‌بوو؛ ڕینگه‌ی کویتانی لێ ده‌به‌ستن. هەموو ساڵی دوو جارن پایزان و به‌هاران زه‌هاوی و گەلباغی لێک وه‌خۆ ده‌که‌وتن و ده‌بووه هه‌را و شه‌ره‌په‌یاغ.

عەلی بەگ به‌هاری ژیا‌نی که‌وته به‌ر پایزی مەرگ و له خێلی زیندوو‌ان به‌جێ ما و له گۆرستان هه‌لیدا. دوو کوپێ له پاش به‌جێ مان: حەیدەر بەگ و کح بەگ.

حەیدەر بەگ

جێگه‌ی بابی گرتووه؛ هەر له‌و ساڵه‌شدا یاره‌للاغا - که تیماری سه‌ریه‌خۆی به دەسته‌وه بوو - له پاش

سه‌دسال ته‌مدن، تیماری لی بوو به بیماری و به ناچاری دنیای پر له شازاری وه‌لا نا. سی کور و پینج‌سده ماله بۆره‌پیاگی له پاش به‌جی مان. ناوی کوره‌کان: محهمه‌دقولی و نه‌سه‌د و شاه‌ویس بوو.

حه‌یدهر و محهمه‌دقولی

که یاره‌للاغا به شوین عه‌لی به‌گدا مرد، محهمه‌دقولی کوری یاره‌للاغا خۆی گه‌یاندنه‌سه‌سته‌مبول و فرمائی هینا که حه‌یدهر له جیتی عه‌لی به‌گ بی و محهمه‌دقولیش به سهر به‌شی بابی خۆی را بگا. سهره‌رای نه‌وه‌ش عوسمانی چونکه محهمه‌دقولیان به ده‌ست پاک ده‌زانی، سی جاران باجان‌یان پیندا ناردنه‌ناستانه و نهرکی خۆی زۆر به باشی نه‌نجام ده‌دا.

حه‌یدهر به‌گ کوریک‌کی هه‌بوو ناوی سورخاب به‌گ بوو. دوو خالی نه‌و سورخابه - که یه‌کیان ناوی موحیبه‌دین بوو - له وه‌ختیکدا له بهر نه‌گونج‌جای خۆیان، له ولات ناواره بېسوون و له نه‌سته‌مبول ده‌ژیان.^۱ چهند جاریک حه‌یدهر به‌گ رایسپاردبوو که موحیبه‌دین به‌ریتته‌وه، به‌لام نه‌و سویندی خواردبوو که هه‌رگیز نایه‌ته‌وه. جاریک‌تر سورخابی خوارزای زۆری روو لیتنا و موحیبه‌دین دلی نه‌شکاند و هاته‌وه و له تۆله‌ی تۆیه شکاندنه‌که‌شیدا سی پۆژان به پۆژوو بوو. کاتی تم خه‌بهره به حه‌یدهر به‌گ گه‌یشت، سورخابی بانگ کرد و گوتی نه‌و ناراسته سویندی خۆی به هیچ نه‌گرتوه؛ گه‌ره‌کمه هه‌ر نیسته بچی و بیکوژی. سورخاب سوار بوو به پیر خالیه‌وه چوو، له نیوه‌ی پی تووشی بوو. تیریک‌کی ژه‌هراوی له سینگی دا، له مؤغهره‌ی پشتیه‌وه سه‌ری کرد و خالی خه‌لتانی خۆین کرد و په‌له‌قازه‌ی لی بری. نیستاش نه‌و جیبه له ناو گه‌لباغیاندا «موحیب‌کوژه» پی ده‌لین. له پاش کوژرانی نه‌و، دوژمنایه‌تی زۆر سه‌خت که‌وته نیوان خزم و تیره‌ی هه‌ر دوو لاهه. حه‌یدهر به‌گ و سورخاب به‌گ^۲ له‌شکریان له عیلی کح به‌گ کرد و سورخاب هه‌ر به ده‌ستی خۆی حه‌وت که‌سی له خالوانی خۆی کوشت. له نه‌نجامدا هیندیک تفه‌نگچی عیله‌که هه‌ردوکیان به گولله کوشتن و هاتیشن خیتلی

۱- نه‌م باسی حه‌یدهر و محهمه‌دقولیه تا سویند شکانه‌که له روپه‌ر ۴۲۱ فارسیه‌که‌ی چاپی قاهیره دایه و زۆر پچرپچر و په‌رت و په‌ریشان و تیک چرژاوه هه‌ر نه‌وه‌ندم لی هه‌لکړاند. هه‌زار

۲- له فارسیه‌که‌دا سغاب نووسراوه که دیاریشه سورخابه.

حیدر به گیان ساف له ساف تالآن کرد. له پاش نهوان، حوسین بهگ^۱ بهشی حیدر بهگی له دیوانی سولتانهوه به سنجهقی بۆ خۆی نهستاند و دهگهژ مرادخانای برابیدا دووبه دوو به سهری رادهگه ییشتن. حوسین بهگ، «بهگم» ی کیژی عییل بهگی که لهویری ژن بوو. ژنه - وهك له ناو که لهویراندا باوه - همر خۆی همه کاره بوو؛ حوسین بهگی میردی ههلهپه ساردبوو، چهند که سیکی پاسپارد مرادخانیا بۆ کوشت. کورانی مرادخان - که حوسین بهگ و سوبحان ویردی بوون - به رابهری خزمانیا بۆ خۆیان گه یانده بهغدایه و له لای بهگله بهگی شکاتیان کرد. نهویش فهرمانی بۆ قویاد بهگی درنه نارد که خۆینی بابیان بۆ بسینی. قویاد ههلی به دهرهفت زانی و ده شهویکدا نهخافل به سهر حوسین بهگی دادا و حوسین بهگ و دهسته و بهستهی رایانکرد و له سیروان چون بهو بهروه و پهنایان به ههلوخانی نهرده لآن برد و ئیستاش که سالی ۱۰۹۲ هه ره له لای فهرمانهوای نهرده لآنن. خوا دهیزانی.^۲

۱- هیچ دهرناکهوی نهو حوسین بهگه چه کهس بووه؟!

۲- ناوا نووسراوه. وهك له مهو بهریش گوتمان پۆزیه یانی دهستکاری کردووه و کردوویه ته ۱۰۰۲. لام وایه هیچیان خۆی نیه؛ پروانه پهراویتری سهری نهده که. ههژار

۳- نه مین زهکی دهلی: هۆزی گهلباخی سه ههزار و پینجسه د مالتیک دهبن و له بان هۆبه توو و ساراژ و قهره دهوار نیشته جین که سهر به نهستانی سنه. جه میل

ناوی نهو هۆزه - له سهر زاری خۆیان و جیرانه کانیان - «گه لوخی» یه. وهك ده لاین: «گه لی یاخی» بیان گو تون؛ که بۆته گه لیاخی و نه مجار گه لوخی. نهو خیله ئیستاکه زوریه یان وان له ناوچهی ساراژ که ده که ویتته باکووری سنه ونزیک به دیوانه رهوه و له سهی تایفه ی گاملی، مراوگۆزانی و چۆخه ره شی پیتک هاتون و دهوری سهی نابادیسه کن. جیرانه کانیشیان قالدالی و خورخوره و تیله کۆیین. له ههوه توشدا دو تایفه ی کاک سهوه نی و قه مهری، گه لوخین. ماجد

بەشىسى سىتھەم لە رووبەرى سىتھەم

فەرمانرەوايانی كوردی ئىيران

ئەويش دەبنە چوار دەستە

زانا و ھۆزانان - وەك پالەمى قۆچاغ - پالەوانانە ھاتوونە دەست و لە تەختە و پەلەمى نوخشەمى پەسىيوى داسوپەرىيوى مېژووى روودانى بە پشت و دانى گۆلگۆل داويستاو و بە گېژ لېك ھالاً و زەند و مەچەكيان لى ھەلمالىيوە و شاقەلى شۆپريان ھەلازىيوە و داسى بنووسيان بە سان ساويوہ و بە تووژى و كرژى مليان لىناوہ و بەر خۇيانداوہ و گەوزيان لىنداوہ و گەوز بوونە قول و قول بوونە مەلۆ و لە پەرىژى پاك، باغە بەسراوہ و لە گرشە دراوہ و بەخىشكى زانست، كېشە كراوہ و لە سەر جېخونى رووبەل پاخراوہ و گېرەى جەنجەپرى وردەوہ بوونيان لە سەر گېپراوہ و خۇيانى كاودان كۆما كراوہ و بەشەنى ئەزمون ھەلاوېژراوہ و كوئېز كوتراوہ و چى چەت و چىوہ، لە كەو دراوہ و ھەلاوېراوہ و كە زانىويانە كا چوو، ما دانى، خەرمانى مېژووى پاكژ و پوختى شەقل كراويان - بۆ چاوەنۆرى ناھەنگ و بەزمى رۆژى سوورانە - لە بەر پاناوين. ولۆ خويانە كە سەردارانى كوردانى ئىيران دەبن بە سى كوت: سىيامەنسورى، چكىنى و زەنگنە.

وەك دەماودەم دەگېرنەوہ، ئەو كوردانە لە سى براوہ - كە وەختى خۆى - لە مەلئەندى لوپستانرا يان لە ولاتى گۆزانرا لە زىند پەپەوازە بوون و بەرەو عەجەمسان ھاتوون و بە ئاواتى پەلە و پاىە ھاتوونە ژىر ساي شاي ئىيران و بە نىيازى خۆ گەبىشتوون و ھەرسىك برا كراونە مىسر. ئەو ھۆزانەش - كە لە دەورەى ئەو سى براپە كۆ بوونەوہ - ھەر كامىك بەرەى كام مىسرە، ناوى بۆ خۆى گرتۆتەوہ و بەو نازناوہوہ ناسراوہ. ھۆز و تىرەىترى كوردىش - كە لە ئىيران بەر فەرمان و ھارىكارى شا و ديوانن -

ئاويان سايي گيراه: لهك، زهند، رۆزبه‌هان^۱ متيلج، حه‌سيري، شاره‌زووري، وه‌رمه‌زيار، كه‌لاني، نه‌مينلوو، مه‌ملويي، كچ، كوراني، زكتي، كه‌له‌گير، پازۆكي، وه‌هي، چه‌مشكه‌زهك، عه‌ره‌بگيرلو و هي‌تريش. چوار له‌وانه -كه‌ پازۆكي و چه‌مشكه‌زهك و وه‌هي و عه‌ره‌بگيرلوون- هه‌ر زۆر له‌ ميژينه‌وه مير و ميرزاده‌ي خۆيان به‌ سه‌ريان راگه‌يشتوون؛ ميرايه‌تي له‌ ناوياندا به‌ ميرات هاتووه. بيستوچوار هۆزي‌تري كورديش له‌ قه‌ره‌باغي ئيتراندا نيشته‌جۆن و به‌ ئيگرمي‌دورت (بيستوچوار) به‌ناويانگن. له‌ رۆژگاري شاتۆماسب نه‌حمه‌د به‌گي پرتان ئۆغلي كرا به‌ ميرى نه‌وانه و بريا‌ردرا كه‌ هه‌ميشه‌ سچ له‌ سه‌فه‌ريان له‌ مال بۆ -ده‌بى به‌رانبه‌ر به‌ سى‌هه‌زار شه‌ركه‌ر و پاسدارى هه‌بۆ.

له‌ خوراسانيش كورد هه‌ن و به‌ ناوي گيئل ناسراون و له‌ رۆژگاري شاتۆماسب، شه‌مه‌سه‌دين به‌گيئل ميريان بوو. كوردي پۆ نه‌زانراوئيش له‌ خاكي ئيتراندا زۆرن؛ كه‌ ليتره‌دا دريژه‌دان ده‌بته‌ مائه‌ي سه‌ره‌گيژه‌ و به‌ ناچاري خۆم لى بواردن. سوپاس بۆ خوداي به‌نده‌ناس.

۱- له‌ك: هۆزتي گه‌ره‌ن و له‌ ئيتراندا بلاون، زۆريه‌يان له‌ له‌كستان ده‌ژين كه‌ له‌ باشووري ئيتران و باكووري لوپستانه‌. زهند هۆزتي له‌ ميژينه‌ي كورده‌به‌ سه‌رداري كه‌رمي‌خاني زهند بوونه‌ ده‌سه‌لاتداري هه‌موو ئيتران و حوكميان له‌ سالي: ۱۱۶۷ك (۱۷۵۳ز) را تا ۱۲۰۲ك (۱۷۸۷ز) هه‌ر ما و فه‌رمانه‌ه‌واي به‌ناويانگيان كه‌رمي‌خان و لوتعه‌لي‌خان و سادق‌خاني زهند بووه. پاش هه‌له‌ه‌شاني حوكميان، له‌ به‌ر يه‌ك هه‌له‌ه‌شاون و هه‌يندتيك له‌وانه ئيستا له‌ زه‌نكشاوا (زه‌ند ناوا) لاي قه‌ره‌ته‌په‌ي كوردستاني عيراق ده‌ژين. روزه‌هان: په‌نگه‌ به‌ ناوي روزه‌هي وه‌زيري به‌هراهي گۆره‌وه ناو نرابن و نه‌مۆ به‌ رۆزيه‌ياني ده‌ناسرين. زه‌ماني شاتۆماسب ميرسه‌ه‌ري روزه‌هاني ميري شه‌م هۆزه بووه و ناوي له‌ قاموس‌الاعلامي شه‌مه‌سه‌دين سامي‌دا هاتووه. جه‌ميل

دهسته یه گهم فهرمانه وایانی سیامه نسووری

خه لیل به گ

سالنی ۹۶۰ ک (۱۵۵۲-۵۳ ز) کورپه میرتکی سیامه نسووری - که ناوی خه لیل به گ بوو- شاتۆماسب بردیه جهم خۆ و بۆ سهراستی له راست کارووباری دنیاواری پهروه راندی و به گی بۆ به خان گۆزیه وه و کردی به میری میرانی هه موو کورده کانی نیران. بل ژ هۆزی سیامه نسوور بیست و چوار تیره و هۆزی کوردی تریش - که هه به ره ی میری خۆیان به جیا هه بوون- به رانبه به فه رمانی شا، هه موو هاتنه به رفه رمانی و سولتانیه و زه نجان و ته به هه و زه پرین که مهه و چه ند مه له بند و ناوچه ی تری نازربایجان و عیراق پی خه لات کرا؛ فه رمانیشی بۆ ده رکرا که گه ره که سی هه زار سواری کورد ساز بدا و له نیوانی قه زوین و ته وریتز دامه زرتین و پاسداری پی و بانان بن و نه هیلن دز و پیوا خراپ پی بگرن یان له پی ده رچن.

دوو- سی سال ناوا گوزه را. کوردی ده ستپیس و شه خۆر، زۆریه ی زۆریان چوونه لای خان و راست و ره وان پیچه وانهی فه رمانی شا ده بزوتنه وه؛ چه ته یی و پی پرپیان ده کسرد و کاروانیان رووت ده کردنه وه و به خانیش زهوت نه ده بوون و له نه نجامدا کۆ بوونه وه ی شه کوردانه له وه هه ردانه ببسووه مایه ی په رتشان ی و نازاردانی هه موو رتوینگ و رتیبواران و شاتۆماسب خواخوا ی بوو وه ک خۆی لی بیتسه وه. خه لیل خانی له وی هه لداشت و ناوچه یه کی له خوار عیراقی پی به خشی و نارویه سنووری خوراسان و کاتی به ختی خوار ی هینا و دز و چه ته نانیا ن پرا، هه موو هه ر یه ک به لایه کدا بلاو بوون و شه ویش هه تا له دنیا ژیا، هه ر له که وشه نی خوراسان ده گه ل هۆزی سیامه نسوور، کارووباریان پاسداری بوو. کاتی که کاروانی ژیا نی تووشی رتگری مه رگ هات، کورپکی به ناو ده وله تیار به یادگار لی به جیما.

دهولته تيار كورې خه ليل خان

به فرماني شاسولتان محمدهد، دوله تيارى ميرمنداڻ له جينگه ي بابى دانرا و نازناوى خانى پيدرا و بوو به دهولته تيارخان. لهو سهرده مانده دا كه ولاتى نازريابجان ده بدهرده ستي عوسمانياندا بوو، دهولته تيارخانيان ناره سهر سنوورى نازريابجان كه ناگادار بى. ناوچه ي كرشب و زه پرين كه مهر و سجاس و زهنجان و سورلق و قيदार و شه بستان و شهنگوران و قانسجوغه ي سهرى و قانسجوغه ي خوارويان پى سپارد. نهو مه لبه ندانه له بهر شهر و شوږ و هه لات هه لات و كيشه و ناژاوه به سمى شهسپى قزلباشان و له تهق و پهوى كوردان، ده بهر پيياندا چووبوون و هه موو ويران و خاپوور بوون. دهولته تيار ده بوو به فرماني شاهه سهر رابگا و رتيكيان كاته وه و ناوه داننيان تى بخاته وه. شهویش ناوچه ي كرشى كرده بنكه ي خوى و دژيكي زور پتهوى لى دروست كرد و شارو كيكى به دهوره وه بنيات نا. ديوى بابى بوون ده كه لله ي ده مى و قه لاي حه سته مى بيسرى پى گوږى و نو كهرى كردنى پى سهر شوږى بوو؛ له بهر فرماني شاهه دهر كهوت.

سولتان محمدهد ويستی ته ميبى كا. دهولته تيارخان كه زانى خوى لى ساز ده دن، شهویش وه خو كهوت و له دوژى شهنگوران و شه بستاندا، هيمى قه لايه كه گه له كه مه زنى دارپشت. له سهر فرماني شاسولتان محمدهد شهش هه زار سوار به سهردارى مورشيد قولى خانى شاملوو هاتنه سهر دهولته تيارخان و دهورى قه لايان دا. شهويك له شهوان دهولته تيارخان و كو مه ليك كوردى نه بهرد و نازاي يار و هاوكارى، له قه لا دهرچوون و وه كه به لاي عاسمان خو يان پيدادان و بهر بوونه گياني قزلباشه كان. وه كه گورگى برسى خو باويو پته ناو كوژى كاران، كارتيكيان به قزلباش كرد و كاره ساتيكيان به سهر هينان و دابريكيان وى خستن و قرانيتيكيان تى خستن، ههر مه گهر قزلباش باش بزنانن كه چوون ناشيكيان بو نانه وه و چهند لاشيان لى گلدانه وه. قزلباش به وره نه ماوى و بى زراوى و شپره كراوى و سهر لى شيواوى، رپى هه لاتنيان گرته بهر و دهولته تيارخان كهوته سهر يان و پراوه دووى نان و زوره يى زوريان به ده مى شيران له ت كران و زوريان پييان له بهز ده چوو، ده گيران و ده بورانه وه. دايكه پيره ي دهولته تيارخان - لهو ناو شهر و هه نگامه دا - سواري شهسپى بى زين ببوو، وه شوين را كردووان ده كهوت و هه راي ده كرد: «هه ي به نه قاره! هه ي به نه قاره!» انا ته پل و كه په نايان له مل دارنن. ملوانه و نه قاره ي حموت ميرليويان وه ده ست دهولته تيارخان كهوت و هينانيه وه ناو قه لايه. قه له وقته

و گه جهرگوجهری شپ و شهپرئوی پاشماوهی شیر و خهنجهری کوردان - که ده‌ریاز ببون - له پروویان نه‌هات بگه‌رئنه‌وه مؤلگه‌ی پیتشوویان و له ترسی شاعه‌بباس^۱ به‌رهو پاته‌خت نه‌گه‌رانه‌وه و له رووی ناچاری چرونه گه‌یلان و خزیان حاشاردا. خان‌نه‌حمه‌دخانی والی گه‌یلانی په‌سیوی دانی و بژیو و نانی بز دابین کردن و له پاش چن رۆژیک به فرمانی شاله جه‌له‌ی دان و بردنیه قه‌زوین و له سهر گونا‌های له شهر هه‌لاتن - ده‌گه‌ن کۆمه‌لئیک له تاوانباران - به‌داردا کران.

بهو سهرکه‌وتنه گرینکه، ده‌وله‌تیارخان له خۆ ده‌رچوو؛ شه‌یتانی شهر قانه‌قدی داو وازی به ئاوه‌زی ده‌کرد و رۆژبه‌رۆژ له پتی ده‌رده‌برد؛ تا وای لیهات که په‌رده‌ی شووره‌یی درپی و پای له بی‌شه‌رمی هه‌لبیری و گوپی به‌سته سهر عیراق و ویستی ناوچه‌کانی سولتانییه و نه‌به‌ه‌ریش ههر به‌خاته ژیر ده‌ستی خۆی. به‌لام تا سهر بزئ نه‌چوهه سهر؛ شاعه‌بباس له‌شکری زۆری هۆزی شاملوی به سهر‌داری مه‌ده‌ی قولی‌خانی نه‌وه‌ی ئوغ‌زیوارخان نارده‌سه‌ری و بز کۆلی لهو ده‌مه‌دا هۆز و تیره‌ی سهر به ده‌وله‌تیارخان و پیاوه شه‌رانیه‌کانی لی دوور ببون. چهند که‌سیکی که‌می ده‌گه‌لدا بوو؛ قه‌لاش هیشتا سهر و به‌ری نه‌گیرابوو؛ بورج و روانگه‌ی دیده‌وانی لی نه‌کرابوو. له قه‌لادا خۆی مه‌لاس داو شاملوو ده‌وری قه‌لایان گرت و ولامیان بز شاعه‌بباس نارده. شا زۆر به‌له‌ز به‌رهو شه‌رگه که‌وته رینگه. ده‌وله‌تیارخان له هاتنی خودی پادشازۆر سهرسام بوو. به خۆشی خۆی له قه‌لاکه‌ی هاته ده‌ر و به سهرشۆپی و پارانه‌وه ریتسه‌می ده‌رگانه‌که‌ی ماچ کرد. له‌سهر فرمانی شاعه‌بباس سیسه‌د که‌سیک له ناغایان و سهرناسانی خزم و که‌سی ده‌وله‌تیارخان خرانه کۆت و به‌نده‌وه و زنجیر کران و ژن و مال و وردهو مندالیان به تالان بران و پاش چهند رۆژیک ده‌وله‌تیارخان به داریکدا هه‌لئاسرا و له دنیای پر له فیزه‌وه به‌رهو دنیای خۆشیان رۆیی.

باوه‌رت بی به‌گفتی دوژمنی خۆت په‌تی خنکان ده‌خه‌پته گه‌ردنی خۆت
 کلکی مارت په‌راند و بوویته برای خۆت به‌خۆتی ده‌که‌ی که‌ پتوه‌ی دای^۲

۱- باسی له‌شکری شاسولتان محمه‌ده‌و له پر ناوی شاعه‌بباس دی؛ دیاره نه‌وه‌نده‌ماوه بووه که شای پیتشوو نه‌ماوه و شاعه‌بباس په‌یدا بووه؛ به‌لام دانر نیوانی به باسه‌که نه‌داوه. هه‌زار

۲- حوسین حوزنی له تاریخ عالم‌آرای عباسی ده‌گێرتیه‌وه ده‌لی: نه‌میسر ده‌وله‌تیارخان له میسه ←

→ به‌ناویانگه‌کانی شاتۆماسی سه‌فهوی بوو. له لای هه‌مزه‌میرزای سه‌فهویش زۆر له پێش و خۆشه‌ویست و نیاز ره‌وا بوو. کاتی هۆزه‌کانی تکلوی تورکمانی له شا هه‌لگه‌په‌رانه‌وه، زۆری یاریده‌ی شا داو له پادا‌شتا کرا به یه‌کێک له سه‌رده‌ره پایه‌به‌رزه‌کانی تابه‌تی شاهانه و تا سالی ۹۹۳.ک (۱۵۸۴.ز) هه‌ر به‌و پایه‌وه مایه‌وه. که شاسولتان محهمه‌دی خودابه‌نده‌ی سه‌فهوی له ته‌وریزه‌وه پووی کرده‌مه‌لبه‌ندی سولتانیه و له‌وتی هه‌لدا، کردیه میری سیامه‌نسوریان و له شه‌ری خۆبه‌خۆی نیوان شازادانیش به‌شدار بوو. به له‌شکری خۆی زۆری تۆماسب‌میرزای برد که ده‌ه‌زار تورکمانی ده‌گه‌لدا بووه و به‌و نازایه‌تیه لای شای سه‌رخستروه و ده‌گه‌لێشی چۆته ساین‌قه‌لایه و شه‌رکۆتایی هاتوه.

هه‌روه‌ها حوزنی ده‌لی: ده‌وله‌تیارخان - وه‌ك هه‌موو میره كورده‌کانی نێران- ده‌یزانی شا زۆر به‌هێزه؛ قه‌لای خۆی پته‌و کردن و ناچه‌ی گوشاد ده‌کرده‌وه و قه‌لای سجاسی دروست کرد و چی پیوتستی بوو تێسی خزانده. سالی ۹۹۵.ک (۱۵۸۷.ز) که شاعه‌بباس هاته سه‌ر ته‌خت، مورشیدقولی تورکمانی دووزمانی له ده‌وله‌تیار کرد. شا هێشتا خۆی نه‌گرتبوو بۆه خۆی تینه‌گه‌یانده. سالی ۹۹۸.ک (۱۵۹۰.ز) له‌شکریکی به سه‌رکرده‌ی حوسین‌قولی سولتانی سیامه‌نسوری نارده‌سه‌ر و ده‌وله‌تیار به گۆی دا هات و له‌شکری شا شکا و شاعه‌بباس هه‌یج پێی بۆ نه‌مان، پێگه‌ی گزی و فزی نه‌بێ؟ به‌لام به‌ویش چی بۆ نه‌کرا.

سالی ۱۰۰۰.ک (۱۵۹۱.ز) شاعه‌بباس زۆر به هێز ببوو. له قه‌زوینه‌وه له ده‌وله‌تیارێ گێپراوه که با چاری پێ بکه‌وی و په‌یمانێ دۆستانه بیه‌ستن. ده‌وله‌تیار له وه‌رامی شادا هه‌لیکوتا سه‌ر زه‌نجان و سولتانیه و نه‌به‌هر و تارم و هه‌مووی داگیر کردن. شاعه‌بباس له‌شکریکی یه‌کجار زۆری لێ کۆ کرده‌وه و به سه‌رداری مه‌ه‌دی‌قولی خانی شاملووی تورکمانی، نارديه سه‌ری و ده‌وله‌تیارخان نه‌و له‌شکره زۆری له ناو برد و بلاوی کرد و نێزانی زۆر زیانبار کرد. به‌لام شا ده‌ستی لێ هه‌لنه‌گرت له پێشوو پتر له‌شکری ته‌یار کرد و به سه‌رکرده‌یی حوسین‌قولی خانی قۆزوچی به گز ده‌وله‌تیاریدا کرد و نه‌ویش له‌وی پێشوو خراپتر به‌سه‌ر هات. نه‌م‌ب‌جار شا حوسین‌قولی شاملووی حاکی قومی به له‌شکروه نارد و نه‌و له هه‌مووان ته‌خت‌تر پشته وه عه‌رزێ کهوت و نه‌و له‌شکروه بووه به‌فری پار.

شا هۆری-هۆری هاته‌وه سه‌ر گزیه‌بۆری و زانی نه‌گه‌ر به شه‌ر نابێ، با به گه‌ر بێ. نامه‌ی بۆ ده‌وله‌تیار نووسی و نیوه هه‌ر شه‌ه و زۆر به زمان لووسی و دلخۆشی دانه‌وه و گله و سکالای دۆستانه بوو؛ داوای لێکرد که ببنه‌وه دۆستی گیانی و شه‌ر به ده‌لاقه هه‌له‌سه‌رن. ده‌وله‌تیارخان له وه‌رامدا داوای کرد که له جێیه‌ک چاری به شا بکه‌وی و شا به ناوی راوه‌ه هاته دیدنه‌ی و هێزێکی زۆری ده‌گه‌ل خۆ هێنا و له نزیک قه‌لای نه‌و له‌شکریه‌زی کرد. ده‌وله‌تیار چوه دیداری و شا پێشوازییه‌کی گه‌رمی لێکرد و ده‌ستی نایه ناو ده‌ستی و برديه ناو خێه‌تی خۆی و هه‌لی لێ هێنا و خێمچون گرتیان و خستیانه ناو کۆت و زنجیران و دانیشتروانی قه‌لایشان به شیران له بنه هێنان و ده‌وله‌تیاران به دیلی هێنا قه‌زوین و له مه‌یدانی سه‌عداباد - که هه‌ر بۆ لێ هه‌لواسینی کوردان ته‌رخان کرابوو- به داردا کرا. دوا‌یسی هۆزی سیامه‌نسوری درانه ده‌ست میرحوسین‌قولی خانی سیامه‌نسوری؛ که له‌وه‌به‌ر پاسه‌وانی شا بوو؛ زۆری به‌پێز و پایه بوو. هه‌ر نه‌ویش سالی ۹۹۹.ک (۱۵۴۹.ز) قه‌لای نیسته‌خر و چه‌ند شوێنێکی بۆ شاعه‌بباس گرت و به‌وه زۆری خزمه‌ت پێکرد.

دهستى دووهم

فهرمانره وایانى چکنى^۱

نمو هۆزه له ناو كوردی ئییراندا له هه موو هۆزان نازاتره و له به سامى و سه ربه رزیدا له گشتان دهست بالا تره. له پاش نهوى كه بی سه ر و سه ردار و بی داژدار مانه وه و له میر و میرزاده كانیان كه سیان له نارادا نه ما^۲، وه كه كه كه مه پرى دووره شو ان، په رژ و بلا و بوونه وه و هه ر پارچه یه ی له شه رتینى كدا گه رسانه وه و هیندیك چو بوونه عه راق و په رىك به ناو نازر بایجاندا خولیان ده خوارد و په رى گه رسیان كرده كرده وه و هه یچ كه سه شیان هه لئه ده بوارد. بازرگان و سه ودا گه ر و چه رچى و كاروانى له هه موو لای ئییرانه وه، به داد و قور په یوانه وه هاواریان بو شاتمه سب نارد و دادیان له دهست چنگه نیان كرده. شاهه رمانى كى وای ده ركرد كه له شكرى و خه لكى ته ریش له هه ر جى په ك چنگه نى بیه نى بیه كوژى و مالى به رى و نه بى له هه موو لایه كه وه له ئییرانیان ده رخنه ده روه و بو كوى ده چن بچن. په نجه سه د كه سه ك له مو چنگه نیه به نه ازى چوونى هه نده ستان روو به خوراسان په كه وتن.

قوزاق خانى تكلوو - كه حاكمى هه راتى بو- له شاتمه سب ده ترسا و لای و ابو په یه وه ده دا. له مو چنگه نیه ی گه رپه وه و له لای خوى دا به مه زاندى و زورى چا په رى په كرده ن.

كه مه عسووم به گى سه فه وى كاری قوزاق خانى په كجاری په كلا كرده وه، چنگه نیه كان روویان كرده غورجستان^۳ و له وى مه كوژى خویان دانا. شاه ئییران كه نه مه ی زانى و ده شه زانى چه ند نازان و هه موو كه سه لیه ان ده ترسى، میرزاده یه كى چنگه نى به ناوى بداغ دۆزیه وه و كرده پاسدارى شاهانه و پایه ی مه رپه ته دایه و ناردیه وه ناو چنگه نیان و ناو چه یه كى له خوراسانى په به خه سین، كه په نى بۆین

۱- چگنی: چنگنی.

۲- سالى ۹۵۵ ك (۱۵۴۹ ز) عهلى سولتانی چنگنی میری نمو هۆزه بووه و قه لای وان و سنوره كانى له دژى عوسمانى پاراستوه و ته نانه ت كه سولتان سوله یمان ها تووه، بهو مه ره نه وه ستاوه و پاشه كشه ی له بهر كرده وه. جه مه یل

۳- مه لبه ندى كه له نۆیان كابل و هه راته و له نه فغانه ستانى نه ستایه. جه مه یل

و هم‌مویان باش بوژانه‌وه.

سالی ۱۰۰۱ ک. (۱۵۹۲ ز.) عه‌بدولمؤمن‌خان، کوپری عه‌بدوللا‌خانی نوزبه‌گ، بۆ گرتنی قه‌لای قۆچان به سوپایه‌کی سی‌هزار که‌سیه‌وه هاته سمر بداغ‌خان و ده‌وری لیدا؛ شاعه‌بباس به هاواریه‌وه چوو. عه‌بدولمؤمن‌خان وازی له قه‌لاکه هیتنا و شا، بداغ‌خانی به لاواندنه‌وه‌ی شاهانه سهر‌فراز و بی‌ نیاز کرد و پیتنج کوپری بۆ کرده‌میر و خۆیشی کرده‌میری میران و گه‌راوه عیراق و ئیتستا له ریتی میره گه‌وره‌کانی شاعه‌بباسه.^۱

۱- حوزنی موکوریانی ده‌لی: نهم بداغ‌خانه میرتیکی به‌ناویانگ بووه. له پاش مهرگی نیسماعیل‌میرزای سه‌فهوی و هاتنه سمر ته‌ختی محمه‌مدی‌خودابه‌نده، «خه‌یره‌نسا به‌گم» دایکی شاعه‌بباس، خوراسانی به بداغ‌خان سپارد که به سمری رابگا و له ته‌ته‌ر و نوزبه‌کانی بیاریژی. بداغ هیتنک گه‌وره‌ی له هۆزی چنگنی پیکه‌وه ناو چووه خوراسان و خستیه ژیر په‌نجه‌ی خۆیه‌وه سالی ۹۹۷ ک. (۱۵۸۹ ز.) شاعه‌باس کردیه له‌له‌ی شازاده‌سولتان حوسین و مه‌لبه‌ندی مه‌شه‌دی له خوراسان بی‌ به‌خشی و خه‌بوشان و ده‌ورویه‌ریشی دابه کوپه‌کانی؛ که حه‌سمن سولتان و حوسین سولتانیان له هه‌مووان به‌ناویانگ‌ترن.

نوور محمه‌د خانی نه‌ته‌وه‌ی چهنگیز و عه‌بدولمؤمن‌خانی نوزبه‌گ هاتنه سهری و شهری زۆر خۆیناویان له ناودا قه‌وما و کورده‌کان توانیان هیتش‌به‌ران به پاشدا بگپه‌نه‌وه و سنووری ئیتزانیان زۆر باش پاراست. که ئیتزان و عوسمانی بوو به شهریان، شاعه‌بباس حه‌سه‌ن‌عه‌لی‌خانی کوپری بداغ‌خانی کرده‌والی هه‌مه‌دان؛ که سنووری بیاریژی. تا سالی ۱۰۰۵ ک. (۱۵۹۵ ز.) له هه‌مه‌دان مایه‌وه. سالی ۱۰۰۶ ک. (۱۵۹۶ ز.) له‌شکری نوزبه‌کان هاته سمر دامغان و به‌ستام. حه‌سه‌ن‌عه‌لی‌خانی چنگنی به گۆیاندا هات و شهری پالنه‌وانانه‌ی کرد و ده‌گه‌ل میرزاعه‌لی ده‌بیری له مه‌یدانی شهردا کوژرا. دوی شه‌و به‌ستام درایه ده‌ست عه‌لی‌سولتانی برای ناو‌نجی.

سالی ۱۰۰۷ ک. (۱۵۹۷ ز.) بداغ‌خان هیتشی برده‌سمر مه‌روشاهجان و ماورائونه‌هر و په‌لاماری تورکمان و نوزبه‌کانی داو به‌ره‌و باغباد و بوخاری ره‌تانندن و نیسا و نه‌پویه‌ردی گرت و شاهجانی هیتنا به‌ره‌فرمان. سالی ۱۰۱۱ ک. (۱۶۰۱ ز.) مه‌زنایه‌تی قه‌لای ماروچاق درا به یوسف‌عه‌لی‌خانی کوپری بداغ‌خان و مه‌لبه‌ندیکی زۆر هه‌راویش به بایرام‌عه‌لی سولتانی کوپری بداغ‌خان سپی‌را و ده‌گه‌ل یوسف‌عه‌لیدا به هاویه‌شی به سهر به‌شی هه‌ردوولا راده‌گه‌بشتن.

روویه‌ر ۲۰۷ کتیبه‌که‌ی ره‌شیدیا‌سمی - که ناوی کورده - ده‌لی: «عاشوورخانی چنگنی له میره گه‌وره‌کانی شاعه‌بباس بوو؛ به سمر مه‌روشاهجان راده‌گه‌بشت.» ئیتستا به ته‌واوی نازانین شه‌و هۆزه له کوی ده‌ژین. به‌لام سئ هه‌زار مالتیکی په‌وه‌ندیان زستان له لای هه‌له‌بجمن و هاوین له مه‌راغه ده‌ژین و په‌نگه شه‌وانی‌تر له شه‌فغانستان بن.

جه‌میل

دهستى سینه‌م

فهرمان‌ه‌وایانی زهنگه‌نه

له رۆژگاری دهسه‌لاتداری شانیسماعیلی سه‌فه‌ویدا زۆریان گه‌شه کرد و پله و پایه و سایه و مایه‌ی فیه‌یان بۆ په‌یدا بوو. له‌وانه بوون که نزیکان ئیتره‌یان پێ ده‌بردن. به‌لام که میره‌کانیان له ناو چوون، ئه‌وانیش بلاو بوون و بوونه خزمه‌تکاری قۆلباشان و له عیراق و خوراسان دامه‌زران و هیندیکیشیان په‌گه‌ژ پاسدارانی پایه‌به‌رسی شا خزان.^۱

۱- له مه‌ر میره‌کانی پێش‌ه‌وایانه‌وه شتی‌کمان چنگ نه‌که‌وت. به‌لام نووسه‌ری تاریخی ئه‌رده‌لان ده‌لی: «عه‌لی‌بالی‌خان میری زهنگه‌ له میره هه‌ره نزیکه‌کانی لای شاعه‌باسی سه‌فه‌وی بوو.» په‌شیداغای زهنگه‌ش له کتیبه‌که‌ی خزیدا که هیتشتا چاپ نه‌کراوه، ده‌لی: «له چه‌رخى دوازه‌هه‌می کۆچیدا میرسمایل، میری زهنگه‌ بوو که له پاشان بۆ عوسمانیان ببووه گزیری که‌رکوک.» هه‌تا میر بوو له زنوراوی نزیک قه‌یتولی سه‌ر به سه‌نگاو بوو - که ئیستا وێرانه‌یه - قه‌لاکه‌شی ناوی قوله‌ی خورمادار بوو. مه‌لا و فه‌قی و شاعیری خۆش ده‌ویستن؛ کاروانه‌رتی ناو ده‌ریه‌ندی باسره و پۆخانه‌ی خۆشکرد و له پاش نه‌و، نه‌لقاسی کورپی ببووه سه‌رکۆماری زهنگه‌ و پاش ئه‌ویش نه‌حمه‌د به‌گ و محمه‌ده‌اغای کورپی پێ پاده‌گه‌یشتن. نه‌حمه‌د، محمه‌دی وه‌ده‌رنا و ئه‌ویش په‌نای به ئیتران برد و جوانزۆیان پێ سپارد. محمه‌ده‌ئاغا به قه‌سیده‌یه‌ک، گله له برای ده‌کا و قه‌سیده‌که‌ش سالی ۱۹۴۵. ز له ده‌نگی گیتی تازه، ژ، به‌رگی ۱۵ چاپکراوه. له‌ویدا ده‌لی:

نه‌ه‌ز چیش باچۆم زویان به‌ستانه‌ن وه‌رنه تهرک زید چه‌ته‌ور شاسانه‌ن
ناو عه‌واسان، سه‌دای پۆله‌رۆ خه‌یلی خاسته‌رن جه بوزورگی تۆ

نه‌حمه‌د به‌گ په‌لی هاویشته و زهنگه‌ و گیل و هه‌مه‌وه‌ندی خسته ژیر ده‌ست و له ده‌ریه‌نده‌وه په‌لاماری شاره‌زوروی داو سالی ۱۱۳۳. ک (۱۷۲۰. ز) خانه‌پاشا به‌ره‌و پاشی گیتراپه‌وه. نه‌حمه‌د به‌گ په‌شید و به‌هیز و دادگه‌ر و زانا و دلاوا بووه؛ چه‌ند قه‌لا و په‌نا و کۆشکی هاوینه‌ی دروست کردوون و ئیستا رماون و نه‌ماون و شوینه‌واریان له نزیک قه‌یتوله‌وه ماوه. سوله‌یمان به‌گ، کورپی مسته‌فا به‌گ، کورپی میرسمایل - که نازناوی شیعری «زه‌بوونی» بووه و له پسمامانی نه‌حمه‌د به‌گه - رۆژیک چۆته چپای خوڕنوزان که لای گوندی کانی قادر و له ناچه‌ی گیل دایه و شوینه‌واری کۆشک و قه‌لای نه‌حمه‌د به‌گی دیوه؛ قه‌سیده‌کی پێ هه‌لگوتوه که له ژ، به‌رگی ۵ ده‌نگی گیتی تازه‌دا چاپکراوه. ←

چوو له کیفی نیشته چی بوو. شو خه بهره له نهسته نبول به بیسه ری خاوهن شکوی سولتان سوله یمان خان گه یشت، فرمانی له بان سهرانی به مؤر نه خشانده که درزی داود^۱ گیر نه بی و سهری وهیس و هاوکارانی و دست و پیوه ند و خزمان و ژن و مندالی به براری بنیریتته ناستانه ی کونه به ختا به پیی فرمان، درزی گه ییه کیفی و سهری وهیس به گ و وه له ده به گی برای و خالیید و نه لوه نندی کوپی بری و به دیاری بو ناستانه ی نارد و دوو کوپی مندالوکی وهیس: قلیچ به گ و زولفه قار به گ وه بهر سهر بران نه که وتن و بردیانه لای نه حمده به گی زهرقی؛ که میری عیتاق بوو. میری زهرقی په نای دان و بویشیان له بهر سهرده رانه ی بهرزی به خته وهرگای ده رگای پادشا پارایه وه و بژیویکیان بو برینه وه. له پاش نه وهی پی گه یشتن و بوونه پیاو، ده گهل خزم و هوزی خویشان باریان لینا و چوونه په نای شاتوماسب و دالده ی دان.

قلیچ به گ کوپی وهیس به گ

ههر که گه یشته لای شاتوماسب کردیه میری پاروکیان و ناوچه ی زکمی سهر به ولاتی گه نجه ی دایه؛ نو سالانی له وی رابوارد. له و کاته دا که شاله گورجستان ده گه راره، ده رزی مهرگی ده دل راجوو. کوپیکی منالی جیه یشت که ناوی وهیس بوو.

زولفه قار به گ کوپی وهیس به گ

له جیی برای کرا به مه زنی پاروکی و شاتوماسب ده یهروه راند؛ به لام زور له جیهانیدا نه ما. ته مه نی هر له ته مه نی گولدا بوو، که گرهی مهرگی لی هه لکرد و لک و پویی تیک کرده وه و په ر به په ری هه لپرووزاند و ده ژیر خاکی ره شی خزانده.

گه شه میتلاقه بوچی جهرگی ره شه؟ بو وه نه وشه هه میشه سهر به هه شه؟
تیده گهن هه رچی جوانه کهم ته مه نه شینه بو زور نه مانه وهی چه مه نه

۱- نه مین زه کی به داود درزی ناو ده با و ده لی له هوزی «دورزی» بووه که له سووریا ده ژین. جه میل

چونکه نیرینهی لی نه کهوتهوه، مهنزایهتی پاژۆکی بۆ وهیس بهگی برازای ما و یادگار به گیان بۆ کرده له له و دایکی وهیس بهگ له یادگار بهگ ترسی پیدا بوو مه بادا کوره کهی شتیکی به سهر بی، وهیسی ههنگرت و هاته قهزوتین و بر دیه مالی شاتۆماسب.

یادگار بهگ

کوری مهنسور، کوری زهینه،

کوری شوکور، کوری حوسین عه لی بهگ

له دواى نهوه دایکی وهیس کوره کهی خۆی له مهنزایهتی پاژۆکی دوور خسته وه، سه رناسان و که یخوايانی پاژۆکی قۆلیان بۆ یادگار بهگ کیشاو به فه رمانی شاهى مهنزایهتی پاژۆکیان و میرایهتی نه لشگوردی درایه ده ست. یادگار بهگ پیاویکی زۆر بیچم خول و دێوانانه هه لکه وتبوو؛ هه میشه ده گه ل هه والی دێ ساویلکه و شیت و ویت و بێ په روادا زۆر به گه لۆری پایده بوارد. بۆ خوا په رستیش خۆی نه بوو؛ زۆری گوی به دین نه ده دا. مه لا و کال خۆشیان نه ده ویست و جویتن و نه فرینیان بۆ نه نار د. له سهر نه وه شرا تا بلتی نازا و مه رد و نان بده بوو. له سایه ی مهنزایه تیه که ی پاژۆکی زۆر بوو ژانه وه؛ ده ولت و داها تیان زۆر بوو. نزیکه ی دوو هه زار مالتیک کوردی لا وه هاتنه به ر پنی و گوند و مه زرای نه لشگوردیان هه موو ناوه دان کرده وه و کیتلیان و به رو بووی داو به گه ل خۆیان به هۆزی پاژۆکی ده زانی.

پازده سال مهنزایهتی کرد و خوا له کۆل بۆله ی مه لایانی کرده وه و بۆ خۆی برده وه.

نیاز بهگ کوری یادگار بهگ

به فه رمانی شاتۆماسب مهنزایهتی پاژۆکیان و میرایهتی نه لشگوردی پی سپی را. به لام نهو بۆ له دین لادان و گوی به فه رمانی خاوه دان، زۆر له بابی خۆی ته په راند. کار به ده ستی سنووری پۆم - بۆ ته وس و ته شه ر و پلار - و لامیان بۆ شای ئیتران نار د که به رگی نو تی لی موباره که نه گه ر نا کار و کرداری قزلباشیش هه ر وه ک په فتاری پاژۆکیان و خه نسلووی و چه مشکه زهگ بی، با له کووله که ی ته ریشدا

نه‌لین نیمه موسولمانین. شاتۆماسب بهو سهرکۆنه‌یه شله‌ژا و هیندیکی خه‌نسلوو کوشتن و مه‌قسوود به‌گی خه‌نسلووی له قه‌لای نه‌له‌مووت به‌ند کرد و کاربه‌ده‌ستانی سنووری هم‌وو له سهر کار لابردن و نیاز به‌گیش وه‌بهر که‌وت؛ له مه‌زنایه‌تیان ده‌رکرد و وه‌یس به‌گیان - که نازناوی قلیج به‌گ بوو - له جیگه‌ی نه‌وا کرده میر و تا شاتۆماسب زیندوو بوو، نیاز به‌گ به نیاز نه‌گه‌یشت و به هیچ کاره‌یی ده‌خولاوه.

له دوا‌ی مه‌رگی شاتۆماسب، شاسولتان محهم‌هد، پارۆزی کردنه دوو‌پشک: نه‌وانه‌ی شوکور به‌گی بوون به نیاز به‌گی نه‌سپاردن و بوونه به‌رده‌ستی نه‌میرخان؛ به‌ره‌بابی خالید به‌گیش - که هاتبوونه لای قلیج به‌گ - توقماق‌خان سهر کرده‌یان بوو. نه‌لشگوردیش وه‌ک هۆزه‌که ببووه دوو که‌رت.

نیاز به‌گ لهو سهر سنووره زۆری نازایه‌تی نواند و لهو کاته‌دا که نه‌میرخان شه‌ری له‌له‌پاشای کرد و شکا، نیاز به‌گ له شیروانی له چه‌می قه‌نهدا - که لکیکی پروباری کوره - خنکا.

وه‌یس به‌گ - که ناوی قلیج به‌گیشی لی نرابوو - وه‌گ لیلی دوا‌ین، له دوا‌ی نه‌وه که دایکی له ترسی کوشتن پفاندی و گه‌یانده به‌ر دالده‌ی شاهه و له قه‌زوینیدا گیرساوه، چونکه له شار گه‌وره ببوو، زمانزان و وریا و دریا بار هاتبوو؛ له ناو دۆست و هه‌والاندا ده‌ستنیشان بوو. شاتۆماسب خسته‌یه ریزی پاسدارانی پایه‌به‌رز و نزیک بیست سال نه‌و کاره‌ی کرد. له پاش نه‌وه‌ی نیاز به‌گیان له سهر زمان شه‌ری و گونا‌هباری له مه‌زنایه‌تی وه‌ده‌رنا، نه‌ویان له جیگه‌ی نه‌م دانا.

قلیج به‌گ زۆر مشهورخۆز بوو؛ به‌ لیژانی و پێک و پێکی کاروباری راده‌په‌راند. جوین‌دان به‌ نیمامی سوننی و قسه‌ی سووک و کفر کردنی له ناو پارۆکیان هه‌لگرت و نیسلامانه ده‌بزووته‌وه و نه‌وه‌ندی له وزه‌یدابوو، به‌روه‌ی به‌ نایین ده‌دا و دل‌ی سونیانی راده‌گرت. کاتی که شاتۆماسب مرد - وه‌ک ده‌زانین په‌یمان و سویندی پادشایان بنیان شه‌ر و هه‌لده‌وه‌شین - نه‌لشگورد وه‌ک ده‌وری پێشوو تووشی ویران بوون هاته‌وه و کونده‌به‌بۆی کاول دۆستیش شوینی هیلانه‌ی بو نه‌ما. هۆز و ئاپۆزه‌ی پارۆزی ولاته‌که‌یان جیه‌یشت و هه‌له‌وه‌دای شوین چاره‌نووس بوون.

نه‌میرخان یاریده‌پێکی دان؛ میریه‌تیه‌که‌ی کرده‌وو به‌ش؛ قلیج به‌گی له نه‌خچه‌وان دامه‌زراند و موچه‌یه‌کی بۆ برپه‌وه و ده‌گه‌ل توقماق‌خان پێکه‌وه له چفرسه‌عد رایان‌ده‌بوارد. لهو که‌وشه‌نه زۆر

خزمتی زور گرینگی نه‌نجام ده‌دان.

سالی ۹۹۳ ک (۱۵۸۵ ز) که عوسمان‌پاشا ده‌چووه سهر ته‌وریز، لهو رۆژه‌را که عه‌سکه‌ری دنیاگری نیسلامه‌تی له ده‌وری حه‌رامی بلاغی له شکر به‌زی فه‌رمو بوو، توقماق‌خان و عدلی قولی‌خانی قلیج‌نوغلی و نه‌سماخانی شاملوو و که‌وره‌کانی تری قزلباش له شویتیک به‌ ناوی نیبسه ده‌گه‌ل سهدان‌پاشا چیغال‌نوغلی دا - که پیشه‌نگی له شکره‌ی هه‌میشه له سهر بوو - ده‌سته‌ویه‌خه تیک هالان و خوین و کیان به تالان ده‌چوون و مه‌یدان ببوو کۆمی خوینی و کن ده‌یویزا ملی لینی و لیتی وه‌په‌ری و که‌له‌کی که‌له‌شی وه‌رنه‌که‌ری؟

لهو شه‌رده‌دا قۆبوچی به‌گ کورپی شاقولی بلیلان سهری قلیج به‌کی بری و هیتنایه پیش عوسمان‌پاشا و نافه‌ریمی پادشاهانه‌یان پی‌نگه‌یانده.

قلیج به‌گ کورپکی به‌ ناوی نیمام‌قولی به‌گ له پاش به‌جی ما. ده‌پیشدا ده‌بووه پی‌اوی سه‌ر کرده‌کانی قزلباش و به‌ تابه‌تی خزمت‌کاری زولفه‌قارخانی فه‌رامانلوی حاکی نه‌رده‌ویلی ده‌کرد. له دوایدا شاعه‌بباس به‌ پله‌ی پاسداری سه‌رفرازی کرد.

هیتیک له پازوکیان ده‌گه‌ل میسه‌کانی دونبولی له نه‌خچه‌وان هاتنه به‌ر فه‌رمانی ناستانه‌ی سولتانه‌وه و له لایه‌ن فه‌ره‌اد پاشاوه درانه ده‌ست نیسراهیم به‌گ ئوقچی‌ئوغلی و هیتدیکیش له ناوچه‌ی نه‌لشگوردیان ده‌به‌ر ده‌ست نا و پاش دووسالان وه‌ده‌ریان نا.^۱

۱- نه‌مین زه‌کی ده‌لی: هۆزیکه‌ی گه‌وره به‌ ناوی پازوکی له نه‌ستانی تاران ده‌زین و هیتدیکیشیان له باشووری تیران و پی‌نج هه‌زار مالتیکیان له نزیك مه‌ریوانن. جه‌میل

پووپه‌ری چواره‌م

فهرمان‌ه‌وایانی بدلیس

که ده‌بنه باب و بایسرانی نووسه‌ری نهم پووپه‌پانه

سه‌ره‌نا

شار و قه‌لای بدلیس کی بنیاتی ناوه و بۆ نه‌و ناوه‌ی لی تراوه؟

وتسار! چۆن په‌یا بووی و له کوپوه دتی؟
نه‌دیوی و له تۆران هه‌م‌وو نه‌خش و په‌نگ
له تۆزا پله‌ی پی‌اوه‌تی ده‌ر‌که‌وت
نه‌شه‌ی دل‌ته‌پانی و گه‌شه‌ی دل‌به‌ران
نه‌وه‌ی تۆوی کار‌ت‌ک بچینی نه‌تۆی
چ جیت دیاری نه‌کراوه هینده‌ش به جیتی!
کری تۆن هه‌را و به‌زم و شاه‌نگ و جه‌نگ
له هاندانی تۆ بوو مرۆ سه‌ر که‌وت
له تۆن نرخی تاجی سه‌ری سه‌روه‌ران
نه‌گه‌ر یاد‌گار‌ت‌ک بمینی نه‌تۆی

وه‌ستا‌کارانی شیرین‌کار و پهل به‌نه‌خش و نیگاران‌ی هه‌وش و بان و دیوارانی باله‌خانه و ته‌لارانی
کۆشک و سه‌رسه‌را و دووده‌ری و شانشین‌ی دیوه‌خانی مه‌کۆ و کۆری چیره‌کوانانی پی‌شینان، له سه‌ر
پووپه‌ری کاغه‌زی مینامه‌رمه‌ری بی ده‌غه‌ز، بۆ وتاری وه‌ک پازاری هیژا و نازاری هه‌لسه‌نگاوی لیک و
لوس و له‌بار کراو و له چه‌رخ و مشت و مال دراو، خشتی قشتی خه‌ت و خالی ورد و درشتیان -بۆ
نموودی پر له سوود و چاوه‌ندازی دلنه‌وازی به دلخوازی هونه‌رمه‌ندان- پال یه‌ک داوه و کۆنگره و
بورجی ته‌رز و به‌رز و پته‌و و گورجی دژی رژی سه‌ره‌وردی که‌ونارایان بۆ هاوردینه ناراوه و له مه‌ر

قهلای بدلیسه‌وه به نووسین وایان پاناوه که قهلای بدلیس شوینه‌واری نه‌سکه‌نده‌ری یۆنانیه. حمدوللا مستهوفی قه‌زوینی نووسر و دانهری *زینت‌القلوب* ده‌لی: «سەرچاوه‌ی رۆخانه‌ی ده‌جله له قه‌لاکه‌ی نه‌سکه‌نده‌ری جیوت قۆچه‌وه سەر هه‌لده‌دا و له لای میافارقینه‌وه ناوه‌کانی چیاکانی کوردستانی تیکه‌ل ده‌بن.»^۱

نوسه‌رانی تورک و فارس هیندیك جاران «بدلیس» یان به پیتی «ت» نووسیوه، به‌لام هەر «دال» که راسته؟ بۆ چی؟ چونکه ئەوی زۆر له باوه و له زمان زانای به ناگاوه ده‌گێرنه‌وه، ناوی یه‌کێک له پیاوانی نه‌سکه‌نده‌ره که قه‌لا و باژێری بدلیس نه‌و پیاوه بنیاتی ناوه. له لایه‌کی‌تری‌شه‌وه خودانی *لوغته‌ی قاموس*^۲ له مهر نه‌و ناوه ده‌نووسی: «بدلیس به جیگه‌یه‌ک ده‌لێن ناوو هه‌وای سازگار بی.»

هیندیك ده‌لێن شاری بدلیس سەر به نازربایجانه و برێکی‌دیش واده‌زانن به‌شیک له نهرمه‌نستانه؛ به‌لام ئەوی بیگومانه و جیگه‌ی باوه‌ری مه‌زانانه، له سەر ئیقلیمی چواره‌مه.

پوخته‌ی مه‌به‌ست:

ئەوی که زۆر سهرنجی پیاو راده‌کیشی و له بهر گوێ سه‌مه‌ره و سه‌بیره و هه‌والنووسانی پینشینه و شوینه‌وار ناسانانی دێرینه له سه‌رده‌می قه‌له‌مه‌وه خستوویانه‌ته سەر رووپه‌ر: له رۆژ و رۆژگارێکدا که نه‌سکه‌نده‌ر له بابل و عیراقی عه‌ره‌بانه‌وه به‌ره‌و رۆم وه‌رێ که‌وتبوو، رێبازی که‌وته که‌ناری رووباری «شط العرب» و ناوه‌که‌ی وه‌به‌ر دل که‌وت و فه‌رمانی دالیزان و پسپۆرانی ئاو به لیواری نه‌و چۆمه‌دا پی هه‌لکشین و ویکه‌ون هەر ئاوێک که پاژی زێهه، بیده‌نه بهر نه‌زموونه‌وه و به چاری زیت و پروونه‌وه لیتی پروانن و بیجیژن و پوخت و په‌زی پی بیژن و سه‌نگی که‌ن و بیکه‌لێنن و بیپالێنن و دایده‌لێنن و ژنان مه‌شکه‌ی پی بژینن هه‌تا باش روون ده‌بیته‌وه کام ئاوی کانی و ده‌راوان -له چاوپرایی سهرچاوان- سووک و په‌وانتر و سارد و ته‌زی و به‌تامتره، دیاری که‌ن و به‌ره‌می نه‌و توژینه‌وه و دۆزینه‌وه‌م بۆ بیئنه‌وه. به ئاوه‌زانی له ئاوزان، له دواوانه‌وه به‌ری بوون و به‌ره‌و بناوان پێداچون و هه‌موو ته‌رزه ئاویان

۱- قه‌لائی «ذوالقرنین» له سەر ترۆکی چیاي نهرغهنیه. گۆری «ذوالکفل» پیغه‌مبهریش ها له‌وی. عه‌ونی

۲- مسحه‌مه‌ده‌دین کوری یه‌عقوبی فه‌یروزابادی، که خاوه‌نی قامرۆسی به‌ناویانگه. جه‌میل

نه زمون؛ تا گهینه سهر شو ریژگهیهی چه می بدلیس ده گهل ده جله تیکهل ده کا. که ده دیده نه
 بهرهل سه نگان، له هاوسه نگان گهلنک سفکتر دیته وه؛ که لایچی لی پر ده کهن و چند قومینکی لی
 فرده کهن، دلان فینک ده بیتته وه و ماندوویان ده حسیتته وه. ناوه و ناو پی هلدده چن تا ده گه نه نه
 بهستزهی که چه می کسور و رهبات لهوی باوهش پیکدا ده کهن. شو دوو ناوهش همبهر به یه کتر
 راده نین، لایان ناشکرا و سوور ده بی ناوی رهبات له چاو کسور وه ک سوالات و بلوور وانه و کسور
 گزوی بردوته وه. بهو دهم چه مهش هلدده گهرین تا ده گه نه بناوانی که له سهر چه شمیک هلدده قولی:

له لای شو ناوه پرونی چاوی قرژان	ده که وته به ریلار و تهوس و تیتان
له شهودا رهنگی نه ستیره ی دهنه خشان	له ری ری ریژیکه وه نساوری ده قه لشان
سه هژل له گریه ساردی دابه زیبوو	ته ماشات کردبا چاوت تهزی بوو
رهشی زهنگی له ویدا خوی بشوتبا	ده با کافوور و بهفرت پی بگوتبا
له ناوا تاوی نه سه کهندهر گره وهر	له مرواری چهوی ناوی بره وهر
له پرویا ناره قی سهر کولمی یاران	له شهرمان خو وه دهر ناخن چجاران
خدر لهو ناوه لایچی کی نوشی	به بی پیرسوون ده زی تاسهر، به خوشی

مژده به نه سه کهندهر درا که شو ناوهی تو شو ماوهی چندین ساله له تاریکی بسوی ده گه پای، له
 کوردستانی پروونا کدا به ریژی پروون دوزرایه وه. به بی هیچ وچان و پشو به چوار ناله نه سپی ناژوت و
 خوی گه یانده کانی و ناوی به سند کراو. ده ورینکی له سهر چاوه دا و به ده وهی کانیدا روانی؛ چون
 دیمه نیک و چون چیمه نیک؟! نه وهندی چاو هتهر ده کا، هموو میرگ و میرغوزاره؛ پاک چیمهن و
 لاله زاره؛ چینکویه و شینکهی نزاره و چند جویار و چند پرویاری به ناودا دین. بو هر لای
 ده کرده وه گه شکه ده بوو، گشتی سه وزهی تازه رواوی گهش و شق و بهره ونه قه له دهم دهر و کم کم
 سهری دهریناوه؛ وه ک مندالی ساوای نازدار له باوهش و کوش و بهری گیای هراشدا له نامو خوی په نا
 داوه. سوینسن و به بیون و هلاله و بیزا و هلتز و دوری و ژاله و به رها و چنور و مهندی و بیژان و
 گیابه ند و خاوه، لیک هالون و سهریان به یه که وه ناوه. چیا و که زی بهرز و سهرکش قیتوقوز له هر

چوار دهوره وه کووو خدری زیندهی پیروزی به ودم و بیت و جیگه و ره، سهرتاپا که سکیان پوشیوه. گول و دوهونی داوین و تیسوی و کیفاری ته لانان، تورت و شلک و شه مندن و هینده به گشه و له شوقن، سویندی بخز ناوی ژینی ناو نه فسانه یان نوشیوه.

هه موو جی پنجه یه که لهو میرگ و دهشته به رهنگ و بۆ هه زار هیندهی به هه شته
 هه زار گول هه گولهی بۆنیک و رهنگیک هه زار مهل هه مهلهی ناواز و دهنگیک
 چلان سروه به سرته دهبواندن به نهرمی پاینده ژانندن بۆ نواندن
 تکهی شهونم له سه رهلکی گولالان وه کووو خوه دان له سه ر گۆنای روالان
 له دهم چه م داری میوه و داری بی سه ر ده یسانرازانده وه دوو سه ر به سی سه ر
 هه ور تا ریتی ده که وتسه لی سه ر واری له جیتی باران گولوی لی ده باری

نه سه کهنده ر باوه ری نه بوو که هه رگیز دیدهی رۆژگار لهو شوینه جواتتری دیبی و له وه خۆشتر به سه ر بیسه خه یالوی و به به رده م گویی خه یالیشدا تی سه ری بی. به دلنک نا به هه زار دل شیت و شه یدای نه و جوانیه بوو. ناواتی بوو شانه بوایه و بزی بلوایه هه تا مردن هه ر لهو مه لیه بنده بی تی و لهو دیسه نه وه رامی تی و چاوانی لی نه تروکی تی.

باروبنه ی شایان هانی و له گۆزایی ده وری کانی خپوت و خه رگا هه لدر و بار و نابدارخانه خرا و باره گای کۆری خۆنکاری له لای سه رووی سه رچاوه وه به ریا کرا و دهس کرا به به زم و ناههنگ و به زمگه ر به تار و که مانچه و بلویر و دهف و چهنگ و ساز و سه متور، کۆری به زمیان گه رم کرد و سترانوانانی خۆشخوانی خۆشهنگ و خۆشه رهنگ و له بار، به گۆرانی و په ستهی دل و سه روپی بزوتنیان، سه ما که ریان له فیز و ناز نهرم کردن و بالابه رز و به ژن ته رز و قه دزراو و به له کچاو و که فه لخر و مه چه کپه ر و شوخ و شهنگ و رند و چه لهنگ و جگه ریر، به دهم سووردان و له ره و سه ماوه، دلی شکاویان زاخاو ده دا و مه یگنیرانی لووس و ساده، به زه رک و کۆجیلهی باد ه وه، کۆری گه رمی مه ی نۆشانیان نه خسته سه ر جۆش و تی پروانینی شه که ره سیوان و ماچ و موچ له کولم و لیوان، دلی بیسرانیان ده شیان و دار و به رد سه ر خۆش بیوان و که له لا له سه ر هۆش چوو بیوان.

له سۆنگهی نازاری که وه که نه سه کهنده ر تووشی بیوو، دوو پی شه - وه کووو شاخه گا - له لاجانگیه وه

دهرچوویون، بژیشک و لوقمانان گهرا؛ دهرمان و ههتوانی زۆر و جۆر به جۆری دهکار کردن؛ بههره‌ی نه‌دا و دوو شاخه نهره‌وانه‌وه و هیتنده‌له‌وه سهره مانه‌وه تا خۆیان کرده‌نازناو و گوی به گویی ناوی دههاتن. ناو و هه‌وای نه‌وه‌واره سازگاره‌ی زۆر پینکه‌وت. له‌وه‌وه‌وه که هاته‌وه‌ی، خۆی قه‌وی و شاخ‌لاواز ده‌بوون و به‌ره‌به‌ره پووچانه‌وه و ره‌وانه‌وه و پاش سهرده‌مانیک ههر نه‌مان و له‌سه‌ر زمانی زه‌مانه، وه‌کووو ناوی بی‌نیشان مان. گۆرپانیتک که له‌ده‌وری کانیه‌که‌یه، نیستاش ناوی گۆرپه‌پانی نه‌سکه‌نده‌ره.

نیازی کرد که یادگارنیک بۆ شوینه‌وار له‌وه‌واقاره به‌جی بیلی؛ بدلیس ناوی پیای راسپارد که له‌وه‌ناوه‌شار و قه‌لایه‌که‌دروست کا، له‌قایمی و پته‌ویدا به‌جۆرنیک بی‌ته‌گهر زۆردارانسی وه‌که‌خۆم بیته‌سه‌ری، سه‌ر بۆ هیچ که‌س نه‌چه‌میته‌ی و که‌س زه‌فه‌ری پی‌نه‌هیتنی.

بدلیس به‌فه‌رمانی خونکار -بی‌خۆگرتن- وه‌کار که‌وت و دوو فرسه‌خ دوور له‌وه‌سه‌رچاوه و له‌نیوانی دوورانی کسور و ره‌بات، قه‌لا و شاریکی بنیات ناو له‌ماوه‌یه‌کی هندکدا نه‌رکی سه‌رشانی نه‌نجامدا و له‌قه‌لا پالی دایه‌وه.

نه‌سکه‌نده‌ر که له‌لای نیران به‌ره‌ودوا ده‌گه‌رایه‌وه، سه‌ری له‌بدلیس دایه‌وه. بدلیس قه‌لای لی‌دابه‌ست و ده‌رگای شاری لی‌داخست و نافه‌رمانی خۆی راگه‌یاند و ده‌شای گه‌یاند که منیش بۆ خۆم شتیکم و ههر که‌س ناسۆگ به‌په‌رینتی، سیبه‌ری به‌تیر نه‌پینکم.

نه‌سکه‌نده‌ر له‌وه‌بابی بوون و یاخی بوونه‌ی هه‌موو مووی له‌شی گرژ بوون. فه‌رمانی به‌له‌شکری داشالا و به‌رنه‌سه‌ر نه‌وه‌شاره و خاپووری که‌ن و داری له‌سه‌ر به‌رد نه‌میته‌ی و نه‌وه‌ناکه‌س و بی‌ته‌مه‌گ و پینه‌زانه‌شم بۆ بگرن تا ده‌خویتی بیگه‌وزینم و بزانی نه‌سکه‌نده‌ر کیته و جیی بدلیسی نۆکه‌ر کویتیه؟ به‌لام هه‌یه‌اته؟ دژ و شاری، شووره‌قایم و دژوارنیک بوون قۆچی ناسنی دیوی ده‌شکاند. ههر چه‌ندی کردیان و کراندیان و خۆیان له‌دار و به‌رداندا نه‌خشتیکیان پی‌پووختنرا و نه‌شووره‌یان پی‌پوشینرا و قه‌لای به‌لام به‌فیزه‌وه‌تیزی به‌نه‌سکه‌نده‌ر ده‌کرد، که نه‌یتوانی تیزمالکی لی‌هه‌لکرتنی. ناچار ده‌سه‌برداری بوون و شاریان بۆ کابرا جی هیتت و به‌جیان هیتت.

قۆناغه‌ریته‌که‌ دوور له‌وه‌ی نه‌سکه‌نده‌ر له‌شکریه‌زی کرد و فه‌رمانی حه‌سانه‌وه‌ی دا. بدلیسی نۆکه‌ر

پهیدا بوو! شمشیر و کفن به گهردن و کلیلی شار به دهستهوه و به سهرشۆپری و لاره‌ملی کهوته سهر خاك و پای. گوتی: من نافهرمانیم نه‌کردی؛ تو چۆنت پیّ فهرمووم وام کرد. تو قه‌لایه‌کت له من ویست هیچ کس وینه‌ی نه‌دیتبی و نه‌بیستبی و به خونکار و زۆرداران‌ی وه‌کووو خۆشت داگیر نه‌کری و پارویکی هیند درکاوی بی به پۆلا‌خۆرانیش نه‌خوری. من شانازی به خۆم ده‌کم که تو انیومه نه‌رکی سهرشان به‌جی بیتنم و نه‌مه‌گذاری خۆم بنویتم. قه‌لاکه به خۆت نه‌گیری؛ انا له محک دراوه و چی تو فهرمووته کراوه. نیستاش نه‌وا من و کفن و نه‌وه‌ش شیری سهرپرینم. مهرگ و ژینم به‌ده‌س خۆته و به‌خشینیش له تۆله خۆشته‌ره. نه‌سکه‌نده‌ر دلّی هاته جی و زۆری نافهرین لی کرد و لاواندیه‌وه و قه‌لای به ناوی نه‌و ناو نا و شاره‌کشی به خۆی به‌خشی و نه‌خشی هینای و خوا دای و نه‌گهر خوا دای، پالته‌وه‌ده.

نومای قه‌لای شاری بدلیس سی گۆشه‌یه. چونکه سی گۆشه‌ش بی‌فهره؛ بویه وا سهر به گیتچه‌له و گهر و گۆنگه‌لی تووش ده‌بن. پیره‌پیاوی باوه‌رینکراو ده‌گیتنه‌وه که له رۆزگارینکی دوردا، هینده‌ی مار لی په‌یدا بووه، دژداران له ناو قه‌لادا جه‌مینیان زۆر دژوار بووه و تینکۆشاون چاری بکهن. له نه‌نجامدا جادوگهران ته‌لیسمی‌کیان له ده‌رگاکی هه‌لکه‌ندوه که ماران توخنی ناکه‌ون و خه‌لکی قه‌لا ناترسینن. نه‌و ته‌لیسمه نیستاش ماوه؛ زه‌لامیک به ماریکه‌وه - که ده‌ناو قۆلی گرتوه - له به‌ردنیک هه‌لکه‌ندراوه و ده‌دیواره‌که گیراوه و ناوی ته‌لیسمی ده‌رگایه.

شاری بدلیس ده‌ربه‌ندیکه له نیوان نازربایجان و دیاره‌کر و په‌بیعه و نه‌رمه‌نستاندا. نه‌گهر حاجی تورکستانی و هیندوستانی، یان ئیرانی له عیراق و خوراسانرا به‌ره‌و مه‌که و مه‌دینه‌ بیتن - خوا له گه‌وره‌بیان کم نه‌کا - دنیاگهرانی جه‌ده‌یی و زه‌نگباری و بازرگانی خه‌تا و خوته‌ن^۱ و رووس و سقلاب و بولغارای و سه‌وداگهرانی عه‌ره‌ب و عه‌جه‌می به ورده‌والهر و کاروانچی و هات‌وچۆکه‌ران، له هه‌نده‌ران وه‌ریتکه‌ون و بیانه‌وی به بدلیسدا بیتن، کونه‌به‌ردتیکیان وه‌به‌ردی؟ گه‌ره‌ک به‌ره‌هۆله به‌ردا تیتیه‌رن و پتی‌تریان نیه. به‌رده‌کونه له باکووری شاره‌وه‌یه و فرسه‌خیک له بدلیس دووره. گراوینکیشی لی هه‌یه له

۱- خه‌تا نیه و خیتایه و ناوچه‌یه‌که له چین و تیبسنوبه‌تووته دیویه و له خان‌بالغی پاته‌ختی ژیاوه. نیستا منگۆلیای ناوه‌وی پی ده‌ئین. خوتان له تورکستانی چینه و له ولاتی سینکیانگ دایه. جه‌میل

شاخه‌کوه داده‌رژئی و ورده-ورده‌دیه‌تته بهرد و ده‌رگای کون‌ته‌نگ ده‌کاته‌وه و جاری واش هه‌یه ده‌یگری. خاتونیتیکی زۆر خیره‌ومه‌ند - که لهو رۆژگاره‌دا ژیاوه- پتی لهو به‌رده‌دابیره‌وه و شه‌و کونه‌ی هه‌راو کردووه و نیستا کاروان به‌هاسانی ده‌ریاز ده‌بن و هینه‌ده‌ی پیاوچاک پیندا هاتوون، شوینیتیکی پاک و پیس‌رژه. هه‌ر شه‌و خاتوونه کارچاکه مزگه‌وت و پردیتیکی دیشی له‌ناو شاردا بنیسات ناوه‌پرد و مزگه‌وتی خاتونیان ناو‌نراوه.

واقدی^۱ له‌نوفل کورپی عه‌بدوللاوه ده‌گه‌په‌تته‌وه که له‌رۆژگاری ده‌سه‌لاتی عومه‌ری کورپی خه‌تابدا - خوای لی‌خۆشیی- سالی ۲۷ ک (۶۴۸ ز)^۲، عه‌یازی کورپی غه‌نه‌می نارده‌سه‌ر دیاره‌که‌ر و نه‌رمه‌ن. له‌وه‌مه‌دا سه‌روه‌ند کورپی یونس به‌تاریقه، به‌سه‌ر بدلیس راده‌گه‌یشت. مووش و ساسۆن به‌ده‌ست سه‌ناسه‌ری کافه‌روه بوون. پیشه‌وا و سه‌رداری شه‌وان، یوستینوسی فه‌رمانه‌ه‌وای شه‌خلاتی بوو؛ که تاروون ناوی کیژی خۆی بۆ جینشین دیاری کردبوو.

کتیبی فتح‌البلاد^۳ ده‌لی: باوکی تاروون نیازی وابوو که کیژه‌که‌ی بداته بوغوز کورپی سه‌روه‌ند؛ که نامۆزای خۆی و فه‌رمانه‌ه‌وای بدلیس بوو. کیژه‌که‌ش دلی چوو بووه سه‌ر مووشی کورپی سه‌ناسه‌ری؛ که لاوتیکی زۆر جوان چاک و خۆین‌شیرین و له‌به‌رچاو بوو. له‌وه‌جنگه‌دا که فه‌رمانه‌ه‌وا کافه‌ره‌کان ده‌هاوار و هانای مریه‌می^۴ کورپی دارابی فه‌رمانه‌ه‌وای نامید هاتن، تاروون له‌باتی بابی هات. له‌وی چاوی به‌مووش که‌وت و هه‌ر به‌جارتک هۆش و دل و دینی دۆراند و دوامین تنۆکی شه‌رمی و ناز و فیزی میوینه‌یی له‌راست شه‌و لاوه‌داچۆراند و له‌جی‌ژواندا په‌یمانیاں دا که یان ده‌بی بۆ به‌کتر بن، یان ناوتته‌ی ناو و گل‌بن. پلانی ره‌وینیاں دانا و به‌نه‌یتی له‌ناو سوپاگه‌ ده‌رچوون و ناگری دل گه‌یاندنیه‌ لای عه‌یازی کورپی غه‌نه‌م و له‌سه‌ر نایینی دلداران به‌ئیسلام سه‌رفراز کران و شه‌ویندار لیتک گری‌دران و گرتی دلپان ره‌وانده‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک تاروونی بووک، ده‌گه‌ژ عه‌یاز و یارانێ که‌ین و به‌ینی

۱- عه‌بدوللا کورپی عومه‌ری واقدی دانه‌ری فتح‌الشام له‌رویه‌ر ۶۱ و ۱۱۷، جزمی یه‌که‌مه‌دا شه‌و باسه‌ ده‌کا. جه‌میل

۲- ۲۷ هه‌له‌یه و ده‌بی ۱۷ بی؛ چونکه عومه‌ر سالی ۲۳ مردووه و عه‌یازیش سالی ۱۸ هاتۆته‌ جزیر گرتن. جه‌میل

۳- نیازی «فتح‌البلدان»ی شه‌حمه‌د، کورپی یه‌حیا، کورپی جابری بلازه‌ری‌یه و شه‌و باسه‌ له‌رویه‌ری ۲۰۲-۲۱ دایه.

جه‌میل

۴- به‌و مریه‌مه‌دا ره‌نگه‌ نیر نه‌بووی. جه‌میل

خویان کرد و کیژ وهك پاكردووی دهس دوژمن هاتهوه مائی باوانی و تاوانی خسته سمر موسوش و له ههلینگدا کیسی له باوکی خۆی هینسا و کوشتی و نهخلاتی - به بی شهپر و شوپر - خسته دهستی موسولمانان. سهروهندی مهزنی بدلیسیش یوقه نای ناره دلای عه یاز و سه دهه زار دینار دراو و هه زار توپ کووتالی جوان و پارچه ی نایابی فه رهنگی و پینج سه د سمر نه سپی عه ره بی و سه د نه سپی سواری خۆمائی - به ناوی پیتشکه شی و دیاری - پیتشکه ش به عه یازی کرد و له ری ناستیه وه پینک هاتن.

دانیشتوانی شاری بدلیس زۆریه ی زۆریان نه ره نه یین و موسولمانه کانی شه وی له سه ره رچه ی شافعیین و هیندیکی زۆر هندک نه بی که له رۆژگاری پیتشودا، چونکه ژیره ده ته ی تورکان بوون، بۆ مه زه بیش لاسای تورکیان کردۆته وه و په یه ره وی نه بوو حه نیفه ن و به خۆیان ده لێن حه نه فی. خوا له هه ره دوکیان پازی بی. تیتکرای خه لکی ولاته که له نویتو و پۆژوان زۆر خیران و خیران ده که ن و دلآوان و پیتواردۆست و میوان په رست و مه ردانه و سه ره رز و نازان. هه ره گوندیکی موسولمانان - با هه ره دوو - سی مالتیکیش بی - مزگه وتیکی لی چی کراوه و بانگ ده ری بۆ پاکیسراوه و پیتش نویتویان بۆ خۆ هیناوه و له راسته ری دینداریدا بی درین و نه رکی تاییین به سه ره راستی به چی دینن.

شاری بدلیس زانای گه وه ری لی هه لکه وتون. یه ک له وانه مه ولای گه وه و به ناویانگ و له زانستاندا شه شدانگ و له خودا به ترس و بیم، مه ولانا عه بدول په حیمی بدلیسی یه؛ که په راویزی زۆر به ریزی له سه ره مطالع^۱ نووسیوه؛ که باس له «منطق» و «معانی» ده کا و لای مه لایان زۆر به بره وه. هه ره ها مه ولانا محمه د به رقه لعی که شه رع و حه دیسی وهك تاو له به ره و بۆ «نسحو» زانیین یه که جار له سه ره و که ناره ی له سه ره هیندی و خه بیسی به ناوی نه میسر شه ره فی بدلیسی نووسیوه، په ره وه ده ی شاری بدلیسه.

سه ره ده ته ی خودا خواهان و ریتشاند هری گومراهان و په ناد هری بی په ناهان و هه میسه لای خودا گر شیخ عه مماری یاسر^۲، که پییری ده ستگیری شیخ نه جمه دینی گه وه^۳ و موریدی شیخ نه بوونه جیبی

۱- مطلع الانواری قازی سراجه دین کوپی نه بویه کری خه لکی ورمی یه؛ که سالی ۶۸۹ ک. مردووه. جه میل

۲- له زانا گه وه کانه و پییری بهر مالیش بووه. سالی ۵۸۲ ک. (۱۱۸۶ ز.) مردووه. جه میل

۳- نه جمه دین نه حمه د، کوپی عومه ر خه یوفی. نازناوی طامقالکبری (به لای گه وه) بووه. سه ره ته رقه ی کوپه ویه له میسر. زیاره تی شیخ رۆزه هانی گه وه ی کردووه و که چه که شی هیناوه. ته فسیرێکی قورنانی به ناوی ←

سوهروه‌وردی بووه - خودا رهوانیان شاداكا - بدلیسیه^۱. زانا و دانای هونه‌روه و خوداپه‌ره‌ستی به‌خته‌هر و به‌وه‌ج و گران و سه‌نگین، مه‌ولانا حوسامه‌دین^۲. - که په‌روه‌رده‌ی نازه‌نینه‌ی ده‌ستی عه‌ماری یاسره - به‌ده‌رویشی و چله‌کیشی پی‌نگه‌یشت و له‌پازی ده‌روون تی‌گه‌یشت و هر له‌باری سو‌فیانه‌وه، ته‌فسیره‌که‌گه‌له‌ک هیژا، بز قورعانا پی‌روژ نویسی و نه‌ویش هر بدلیسی بووه.

مه‌ولانا ئیدریسی بدلیسی زانا، کوری نه‌و مه‌ولانا حوسامه‌دینه‌یه که له‌پیشدا دیرزه‌مانی لای شاهانی ئاق‌قۆینلوو میرزا بووه؛ له‌پاشان به‌هه‌منشینینی سولتان سه‌لیم‌خان سه‌رفه‌راز کرا.^۳

→ بحرالحقائق والمعاني في تفسير السبع المثاني له يازده‌به‌رگدا نویسیوه و له ۱۰ی جیمادی یه‌که‌می سالی ۶۱۸ک (۱۲۲۱ز) مردووه. جه‌میل

۱- شیخ زیانه‌دین نه‌بوونه‌جیب عه‌بدولقادیر سوهروه‌وردی، سالی ۴۹۰ک له‌گوندی سوهروه‌ورد هاتۆته دنیا و بز خۆیندن چۆته به‌غدا و لای عملی کوری نیهانی و نه‌سه‌د کوری موه‌نه‌نای خۆیندوه و ته‌کیه‌یه‌کی بز له‌لای پۆژاوی ده‌جله‌وه دروست کراوه و سالی ۵۴۵ک (۱۱۵۰ز) بۆته فیرکاری فیرگه‌ی نیزامیه و سالی ۵۶۳ک (۱۱۶۷ز) مردووه و له‌که‌نار چۆم له‌فیرگه‌که‌یدا نیژاوه. جه‌میل

۲- حوسامه‌دین‌عملی له‌ته‌ریقه‌ی نووره‌خشیدا خلیفه بووه. نووره‌خش باپیری سه‌یدی به‌رزنجیه‌یه. شه‌رح‌چکی باشی له‌اصطلاحات صوفیه‌ی عه‌بدولپه‌زاق کاشانی کردووه. ته‌فسیر‌چکی به‌دوو به‌رگ هه‌یه به‌ناوی اشارة منزل الکتاب؛ ده‌سنووستیکی له‌کتیبه‌خانه‌ی سولتان‌سه‌لیم له‌ناستانه هه‌یه. شه‌رح‌چکی به‌فارسیی له‌سه‌ر گلشن راز هه‌یه. سالی ۷۰۰ک (۱۳۰۱ز) مردووه. جه‌میل

۳- نه‌و مه‌ولانا ئیدریسه خۆیندنی له‌ئیران ته‌واو کردووه و بۆته میرزای به‌رده‌ستی سولتان یه‌عقوبی کوری حه‌سه‌نه‌دریژی ئاق‌قۆینلوو. له‌پاشان کرا به‌وه‌زیر و له‌وه‌بینه‌دا سه‌ری له‌سولتان بایه‌زییدی دووم داو کتیبه‌ی هه‌شته‌به‌هه‌شتی بز دانا. دوايه بیوه نووسه‌ری شائیسماعیلی سه‌فه‌وی و له‌نه‌نجامدا که زانی عوسمانی زۆر له‌پیشن، هاته لایان و سولتان‌سه‌لیم کردیه قازی عه‌سکه‌ر و دلخۆشی کوردانی دایه‌وه که بیته به‌ر ئالای عوسمانی و ولاتی خۆشیان هر به‌چنگ بی. سالی ۹۲۶ک (۱۵۲۰ز) مرد و له‌گۆرستانی نه‌بوونه‌ییوی نه‌نساری نیژوا. نازناوی شه‌ئعری نه‌میره‌ک بوو؛ دوو کوری به‌ناوی نه‌بولغه‌زلز محمه‌د و مسته‌فاعه‌لی هه‌بوون که نه‌مه‌یان بۆیشک بوو.

مزگه‌موتی «زیتنه‌بخاتوون»ی ناستانه، زیتنه‌بی ژنی مه‌لائیدریس دروستی کردووه. جه‌میل

نه‌میس زه‌کی له‌خولاسه‌ی تاریخی کورد و کوردستان‌دا، وه‌رگه‌راوی عه‌رهبی محمه‌د‌عملی عه‌ونی، چاپی به‌غزدا‌ی سالی ۱۹۶۱، له‌لایه‌ر ۱۶۴-۱۷۷، باسی نه‌و مه‌لائیدریسه ده‌کا و ده‌ئس: شائیسماعیلی سه‌فه‌وی نیازی وابوو حکومه‌ته کورده‌کان و میرنشینه‌کان له‌به‌ین به‌ری و قزلباشی شه‌مه‌یان له‌جی دان. له‌سایه‌ی مه‌لائیدریسی زاناوه، سیاسه‌تی عوسمانی له‌مه‌ر کورده‌نوه دژی سیاسه‌تی عه‌جه‌م بوو. نه‌وان کوردیان دلخۆش ده‌کرد و دۆستایه‌تیان ده‌گه‌ل ده‌کرد و هر به‌هۆی نه‌و سیاسه‌ته‌نهرمه‌شوه هه‌رچی نیازیان بوو ده‌ستیان که‌وت. که سولتان‌سه‌لیم ←

→ له ناماسیهوه شه‌ری نیرانی ده‌کرد، چهند جارێك شیخ حه‌كیمه‌دین نیدریسی بدلیسی نارده‌كوردستان كه چاوی به میر و سه‌ره‌ك هۆزه‌كان بكه‌وی و له‌ پروی شیعه و شانيسماعیلیان راست كاته‌وه. شیخ شه‌و نه‌ركه‌ی زۆر زانا‌یانه نه‌نجام داو ساتی ۹۲۰ ك (۱۵۱۶ ز) كه عه‌جهم له‌ چال‌دیران شكان، هه‌موو كورده‌كان ده‌گۆ نیران راچوون. دیاربه‌كه‌ر شو‌رشی كرد و مه‌حه‌مه‌دخان نیتساجلوویان وه‌ده‌رنا و هاتنه‌ به‌ر فه‌رمانی عوسمانی. شه‌ره‌ف به‌گی بدلیس، خالید به‌گی برای راونا - كه‌ گزیری عه‌جهمان یوو- نا‌لای عوسمانی له‌ سه‌ر قه‌لای خۆی چه‌قاند.

مه‌لیك‌خه‌لیلی خاوه‌نی حه‌سه‌نكیف و سه‌رد - كه‌ له‌ وه‌چی بنه‌مائه‌ی نه‌ییویی یوو- سه‌روه‌ختیك شای نیران گرتی و قه‌ره‌خانی نارده‌سه‌ر چی‌نگا‌كه‌ی و قه‌ره‌خان سه‌ردی گرت و حه‌سه‌نكیفی بۆ نه‌گیرا. له‌م هه‌له‌دا ولا‌ته‌كه‌ی خۆی ساندوه. مه‌حه‌مه‌د به‌گی ساسۆن تپیی سواره‌ی عه‌جهمی له‌ نه‌رزه‌ن ده‌ركرد. سه‌یدنه‌حه‌مه‌دی زه‌رقی به‌ كه‌مه‌گی دیاربه‌كریان ئاتاق و میافارقینی گرتوه. قاسم به‌گ نه‌گیلی ساندوه. جه‌مشید به‌گی مه‌رداسی پالۆی له‌ عه‌جهم داگیر كرد.

عه‌ونی ده‌لێ: به‌در به‌گی بوختی سوپای نیرانی له‌ جزیر ده‌ركرد. سه‌ید به‌گ كورپ شاعه‌لی - كه‌ میسری سه‌ۆران بوو- نیرانیه‌كانی له‌ كه‌ركوك و هه‌ولێر ده‌ركرد. كه‌ سو‌لتان‌سه‌لیم ده‌چوه سه‌ر نیران، شاه‌زه‌میره‌ كوردی ده‌گه‌ل چوون. سو‌لتان، مه‌لانیدریسی كرده‌سه‌كیس كه‌ كورده‌كانی نیران مه‌لاتیه و گۆلی ورمیی بۆ تاو بكا. سو‌لتان سه‌لیم ته‌وریزی گرت و پاش ماوه‌یه‌ك به‌جیی هیتشت. شانيسماعیل كه‌وته خۆ خه‌ركنده‌وه و به‌ سه‌ر كرده‌یه‌تی قه‌ره‌خان له‌شكری نارده‌سه‌ر دیاربه‌كه‌ر و له‌ رینگه‌ی چیاچه‌وره‌وه رۆیشت و قه‌لباشی قه‌لا‌كانی مه‌ردین و په‌هاشی ره‌گه‌ل كه‌وتن و ده‌وری دیاربه‌كریان دا. خه‌لكی دیاربه‌كه‌ر ده‌گۆیان راچوون و هاواریشیان بۆ سو‌لتان نارده‌. سو‌لتان له‌ ناماسیه‌وه حاجی یه‌كتای به‌ هیتیکه‌وه بۆ نارده‌ن و دریان به‌ قه‌لباش داو خۆیان گه‌یاند هه‌مه‌دا‌خو‌ازان. شانيسماعیل زۆری له‌شكر بۆ یارمه‌تی قه‌ره‌خان نارده‌ و گه‌شیتبووه‌ نزیک نه‌رجیش و لێپه‌واریش زۆر چو‌غو‌ر بوو. مه‌لانیدریس كورده‌كانی بدلیس و خیتزان و مه‌كس و ساسۆنی وه‌دوو خۆ داو له‌نه‌كاو به‌ سه‌ری دادان و شكاندنی و جووقه‌واری لێ بپین. قه‌لباش سا‌ل و نیو‌سك ده‌وری دیاربه‌كریان به‌ر نه‌دا. خه‌لكه‌كه‌ی زۆر شه‌پزه‌ بوون؛ پا‌زده‌هه‌زار كه‌سیان لێ مرده‌. به‌لام شه‌و كلۆلانه‌ی چاره‌سه‌ال پاله‌وانانه، به‌ گۆ دو‌ژمه‌ناندا ده‌چوون؛ وازیان له‌ شه‌ر هه‌ر نه‌هیتنا. له‌ حه‌سه‌نكیف نامه‌ی سو‌لتان به‌ مه‌لانیدریسی گه‌یشت كه‌وا مه‌حه‌مه‌دپاشا بیقلی به‌ هیتزه‌وه بۆ هه‌مه‌دا‌ی دیاربه‌كه‌ر به‌رێكرا. مه‌لا نامه‌ی به‌ كه‌وتنێکی نامه‌به‌ردا نارده‌دیاربه‌كه‌ر. خه‌لكی دیاربه‌كه‌ر به‌و مو‌ژده‌یه‌ بو‌ژانه‌وه و نا‌هیکیان تی‌گه‌راپه‌وه. مه‌حه‌مه‌دبیقلی هاته‌ حه‌سه‌نكیف و چاوی به‌ مه‌لا كه‌وت. قاسم به‌گ و جه‌مشید به‌گ و حوسین به‌گ، ده‌هه‌زار كوردی چه‌كداریان هه‌بوو؛ هاتبوونه‌ لای مه‌لانیدریس. مه‌لا و پاشا - به‌ له‌شكری كورده‌ و توركه‌وه- په‌لاماری قورده‌ به‌گی قه‌لباشیان داو قه‌لباشیان ده‌له‌شكری خست و روویان كرده‌دیاربه‌كه‌ر. قه‌ره‌خان ترسا و وازی له‌ دیاربه‌كه‌ر هیتنا و هاته‌ مه‌ردین و مه‌لا و پاشا - به‌ بێ كوشتار - چوونه‌ دیاربه‌كه‌ر. مه‌لانیدریس نامه‌ی بۆ مه‌ردینیان نووسی و زۆری نایه‌ت بۆ تی‌خستنه‌ن و له‌ قه‌لباشانی هاندان. سه‌یدعه‌لی ناو به‌ بریکاری هاته‌ لای مه‌لا و تی‌گه‌یه‌نرا كه‌ كاتی شه‌ر ده‌رگای شارێ بکه‌نه‌وه و قه‌لباشانیش هان به‌ده‌ن كه‌ خۆیان به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌ن.

قه‌ره‌خان چو‌بو‌وه‌ سه‌نجاری؟ له‌شكری مه‌لا و عوسمانی به‌ هاسانی ده‌یانتوانی بچنه‌ شاری مه‌ردینه‌وه. به‌لام ←

→ قزلباشی دژدار شهربان کرد و قهلاکش نموده سه‌خته که به تهمورز لنگیش نگرا. کیشمی ماردین کوزتا نه‌ببو، شادی پاشا و محمدمدیقلی کیشمیان له ناو پیدا بوو. شادی تزّوا و چووه نانا دژل. مه‌لائیدریس هیمدادی له سولتانی خواست. سالی ۹۲۲.ک (۱۵۱۶.ز) لهشکرتکی بیست هزار کسی به سدرکردایه‌تی خوسره‌ویاشای بۆ هات. قهره‌خانی قزلباش لهم به‌یندا شش‌سهد پاسه‌وانی شاهی - به سدرکردایی حاکمی هم‌مدان و گوشه‌هر - ناره‌سنجار و له رینگه تووشی موهاب چله‌بی کوری مه‌لائیدریس و میری‌جزیر هاتن و دواي سووکه شهرتک نه‌بولم‌وهاب هه‌لات و بهو رینگدا هات که عه‌جه‌م‌کانی لیوه هاتبورن. ماردین و حسه‌نکیف هر به ده‌ست قزلباشه‌وه بوون. لهشکری خوسره‌ویاشا هاته پاڤ لهشکری محمدمدپاشا و مه‌لائیدریس وای پی باش بوو که ده‌ست به‌جی به پانه‌وه هیرش به‌رن. محمدمدپاشا به قسه‌ی نه‌کرد و حوسین به‌گی میر خه‌ریوتی به چوار هزار که‌سه‌وه به پیتشه‌نگ به‌ری‌کرد که ده‌راو تاقی که‌نه‌وه. نهو پیتشه‌وه تووشی داوی قزلباش بوون و سی هزاریان لی کوژوا و هزاره‌که‌ی‌تریش خوزگه‌میان به مردن ده‌خواست. دواي نه‌وه لهشکری تورک و عه‌جه‌م له کۆنه قۆچ حسه‌سار گه‌ینه یه‌ک، خوسره‌ویاشا به شش هزاره‌وه راستمی له‌شکر بوو. چۆبه‌ی لهشکریش چوار هزار کورد بوو که سمر به مدلیک‌خه‌لیل و محممد به‌گی ساسۆن و میرانی شیروان و قاسم به‌گی نه‌گیل و شهره‌ف به‌گی بدلیس و داود به‌گی نه‌میران و نه‌حممد به‌گی زه‌رقی، میری ناتاغ و شاه‌له‌د به‌گی سلیمانی بوون و مه‌لائیدریس سهرداری هم‌مووان بوو. شهرتکی زۆر به سام قومما. له جه‌نگه‌ی شهردا گولله‌یه‌ک بهر قهره‌خان که‌وت و کوشتی و عه‌جه‌م وره‌ی به‌ردا و مه‌یدانیان چۆن کرد. مه‌لائیدریس و کورده‌کانی راوه‌دوویان نان و ده‌ماردینیان په‌ستاتن. ده‌سکه‌وتی نه‌وه شهره‌ نهرغهنی و سنسجار و ته‌له‌عفر و چهرمک و سویره‌ک و بیره‌جه‌ک و ناو شاری ماردین بوو؛ که گیر عوسمانی که‌وتن. به‌لام سوله‌ی‌مان‌خانی برای قهره‌خان قه‌لای ماردینی چۆن نه‌کرد و خوسره‌ویاشا سالیکی به ده‌وره‌دا هه‌لخولا چی بۆ ده‌گه‌ل نه‌کرا.

سولتان سلیم دواي گرتنی هه‌له‌ب و شام، محمدمدیقلی به له‌شکروه بۆ خوسره‌ویاشا نارد و قه‌لای ماردینیان بهر تۆپ داو قه‌لاکانی حسه‌نکیف و ره‌ها و ره‌ققه و مووشیش بهر چه‌نگی عوسمانی که‌وتن و ته‌نانه‌ت هۆزه ره‌وه‌نده‌کانی پۆشنی و حه‌ریری و سنجاری و نیستاجلی و جزیری و هۆزی موالی عه‌ره‌بیش هم‌موو ده‌غاله‌تیا‌ن به عوسمانی کرد. بوخته‌که‌ی نه‌مه‌یه له سایه‌ی وریایی مه‌لائیدریس و نازایی محمدمدپاشاوه، عوسمانی هم‌موو کوردستانی گرت. مه‌لائیدریس - که‌ده‌یزانی لهو چهند ساله‌دا کوردستان چهند شه‌رزه به‌وه - بۆ سولتانی پیتشه‌نگ کرد که یاری‌ده‌ی کورده‌کان بدری و دلیان به عوسمانی خۆش کری و زۆر باشی ده‌زانی که کوردستان له باریکی تاییه‌تی دایه و میر و ناغاکان شه‌ری یه‌کتر ده‌کهن و به هه‌وای نازادی و سه‌ره‌ستین و نه‌وه داوای سه‌ره‌خۆیی کورده‌میان سه‌ر ده‌کیشته‌تته شیرکیشان و نه‌گه‌ر ته‌نیا ئیداره‌یه‌ک بۆ هم‌مووان دابه‌مزری و هم‌موو کوردستان دابگری، سه‌ر ناگری، مه‌لائیدریس - بهو هم‌موو زیره‌کی و زیتیه‌ی خۆی - زۆر به زه‌حمه‌ت توانیبوی هم‌موو کوردان بکاته پیاوی عوسمانی و نه‌یده‌ویست په‌نج به خسه‌سار بی. بیری له‌وه کورده‌و که ئیداره‌ی کوردان وه‌ک ولاتی‌تری عوسمانی نه‌بی و هیتدی‌ک له دۆز و ناواتی کورده‌کان نزیک بیته‌وه. هه‌رچی نه‌وه پیتشه‌نگی کرد خاوه‌ن شکۆ (سولتان سلیم) پی‌ی رازی بوو. زۆری به‌روا به مه‌لا به‌بوو؛ که‌لیک فه‌رمانی سه‌ی بۆ ناردوه و مۆری پتیه‌ناوه و گوتویه مه‌لائیدریس بۆ خۆی چۆنی ده‌وی، سپی ←

→ کاتموه. حه‌ده‌نالآ و پینج‌سهد خه‌لاتی بۆ نارد که له ناو میره‌کانی کوردستانیدا به‌شی کا. بیست و پینج هزار دۆکه‌ی زیتیشی بۆ خودی جه‌نابی مه‌لائیدریس نارد. عملی‌عمونی ده‌لتی نهو دراوش ههر بۆ میره‌کان بوو. له سهر پلانی مه‌لائیدریس، دیاربه‌کر کرا به نۆزده‌سنجق؛ یازده‌یان تورکی به سهر پاده‌گه‌یشت و وه‌ک نه‌نادۆل و ابوون. هه‌شته‌که‌ی‌تر که سه‌مغان و قولب و مه‌هرانیه و ته‌رجیل و ناتاغ و په‌رتک و چه‌رمک و چپاق‌چور بوون، به ده‌ست کوردانه‌وه بوو؛ به میرات بۆ کورپان ده‌مایه‌وه. سهره‌پای نه‌وش پینج حکومه‌ت له لیوای دیاربه‌کر دامه‌زران که راسته‌موخۆ سهر به سولتان بوون. نه‌ویش نه‌گیل و پالۆ و جزیر و جه‌زۆ و کنج بوون. کتیبی جیهان‌نوما ده‌لتی: به حکومه‌تی خاپوور و نائش‌گورده‌وه، جه‌وت حکومه‌ت بوون. سه‌رۆکی نهو حکومه‌تانه پله‌ی میرمیرانیان هه‌بوو. له کاروباری ناوخۆدا ده‌سه‌لاتدار بوون.

لیوای وانیش کرا به سی‌وجه‌وت سنجق و چوار حکومه‌ت؛ که سولتان بۆ خۆی پۆ پاده‌گه‌یشت. نه‌وانه‌ش: ۱- حکومه‌تی هه‌کاری؛ که هه‌میشه ده‌هه‌زار چه‌کدار و بۆ شه‌پیش په‌نجا هه‌زاری بوو. ۲- حکومه‌تی بدلیس؛ نه‌ویش له هه‌کاری بی‌هه‌یتر نه‌بوو. ۳- حکومه‌تی مه‌حمودی له رۆژه‌لاتی وان؛ سه‌دویست هۆزی کوردی لی بوو؛ شه‌ش هه‌زار چه‌کداری هه‌میشه‌یی هه‌بوو. ۴- حکومه‌تی پنیانش هاوسای مه‌حمودی و به قه‌د نه‌وانیش به‌هه‌یتر بوو. نه‌ولیاچه‌له‌بی له به‌رگی ۴، ل ۱۷۸دا جگه له‌مانه باسی پینج حکومه‌تی کوردی‌تر ده‌کا که زه‌مانی نهو سهر به ته‌وریز بوون. نه‌وانه‌ش کۆتۆل و پیره‌دۆزی و دمدمی و جۆلانی و دونبولین.

گومان له‌وه‌دا نیه نهو دابه‌ش کردنه‌ی که مه‌لائیدریسی بلمیه‌ت به بییریدا هات، ته‌وار ده‌گه‌ل باری کورده‌واری نهو رۆژه‌دا رێک ده‌هاته‌وه. کوردستانی وا سه‌خت و گه‌ردنکه‌ش که خه‌لکه‌که‌ی هه‌میشه به ناواتی سه‌ریه‌ستی شوپش ده‌کن و خۆ به کوشت ده‌دن، که‌س تا نیتستا نه‌یتوانیوه و که‌سیش ناتوانی وه‌ک مه‌لائیدریس که‌وی و ده‌سته‌مۆی بکا. پیش زه‌مانی سولتان سه‌لیم چل و شه‌ش میرنشینی کورد هه‌بووه که له سایه‌ی پێشنیاری مه‌لائیدریسه‌وه زۆریه‌یان له ناو چوون. دوا‌ی نه‌وه که مه‌لائیدریس به شیرینکاری خۆی کوردستانی وا لی کرد، ههر به ده‌ستی خۆی ته‌په‌ل و نالای به ناوی سولتان‌ه‌وه به سه‌رمیره‌کاندا به‌شیه‌وه. مه‌لیک‌خه‌لیلی یادگاری به‌ره‌ی سه‌لاح‌دینی نه‌ییویش له‌وه‌هۆل و نالآ پیره‌زانه‌ی پۆ برا. مه‌لائیدریس بیروه ده‌رزی به‌ر کۆژه‌ی سولتان و له نه‌ندازه‌به‌ده‌ر خۆشه‌ویست بیوو. که سولتان له نێزان ده‌هاته‌وه و که ده‌چوه‌هه‌میس‌ریش، مه‌لای ههر ده‌گه‌ل بوو.

کوردستانی وا سه‌خت و به‌هه‌یتر -به‌ خۆین رشتنێکی زۆر که‌م و به‌ بۆ شه‌ری گران و به‌ خۆشی و په‌زامه‌ندی کوردان- سهر بۆ حوکی عوسمانی بچه‌مینی؟! نه‌مه له میژوودا وینه‌ی نه‌بووه. کوردستان هه‌رگیز بۆ هه‌ج داگیرکه‌ریک ته‌واو نه‌هاته‌وته به‌ر که‌مه‌ند. ههر له زه‌مانی ناشۆروه هه‌تا نیتستاش زۆر به‌ توند و تیزی ده‌گژ داگیرکه‌رانی راچوه‌وه. ناشۆری، نێزانی، په‌رتی، رۆمانی و یۆنانی بۆ سه‌رکوت کردنی کوردان و داگیرکردنی کوردستان له‌شکری زۆریان هه‌تاوه؛ به‌لام هه‌یچان وه‌ک مه‌لائیدریسی بلمه‌تیا‌ن پۆ نه‌کراوه. نهو پیاوه به‌ وریایی و سیاسه‌ت زانی خۆی، کارێکی وای کرد عوسمانی بیگرته ناو په‌نجه‌ی خۆیا‌نه‌وه و نهو به‌هره‌ گه‌وره‌یان پۆ بگه‌یه‌نی.

فرمانی سولتان سه‌لیم -که بۆ مه‌لائیدریس نو‌سراوه- تورکیه که له تاج‌التواریخی خواجه سه‌عه‌ده‌دین، ←

→ بمرگی ۲، ۳۲۲۱ دا ههیه. عملی عموونی کردوییته عهرهیی و دهگهگن تورکیه کهدا له خولاسهی تاریخی کورد و کوردستانی نه مین زهکی دا خستوییته که نارهی لاپهري ۱۷۲ و ۱۷۳ او. من له تورکیه که یهوه وهرمگیترا. ههزار

فرمانی به شان و شکوی شاهانه:

سرداری شتزانان! پیشه‌وای ناکار جوانان! پیبوری شاپیی تهریقته! شاهزای دهستوری شه‌ریعته! کارامهی گریی ره‌هانی! تیشکده‌ری ناسۆی بی‌گومانی! نمونه‌ی یه‌کتاپهرست و خواخوازان! مه‌ولانا هه‌کیمه‌دینی چازان! خوا بۆ کرداری چاکت بیلی.

به‌گیشتنی فرمانی به‌رز و پیروزمان لیته‌ پرون بی که نامه‌کته‌ گه‌یشته‌ سهرده‌رانه‌ی به‌خته‌وه‌رمان و موژده‌ی پیی داین که به‌ بۆنه‌ی ئیوه و له‌ سایه‌ی ده‌سپاکی و خودابه‌رستی و راستی و دروستیتانه‌وه، هه‌موو لیوای دیاربه‌کر گیرا. منیش هه‌ر وام ده‌تۆ پاده‌دیت؛ پروت سه‌ی بی. نه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ حه‌ز بکا ده‌بیه‌ هۆی گرتنی هه‌موو لیواکانی‌تریش. گش‌چاوه‌دیزی به‌رزی شاهانه‌مان پروی ده‌تۆیه و ده‌ریاره‌ت ده‌کری. ده‌گه‌گن مووجه‌ی تا دوا‌ی شه‌شه‌کانی مسماره‌کدا، دوو هه‌زار فلوری و که‌ولیکی سمۆر و یه‌کی وشه‌گ و دوو پارچه‌ فاسۆن و دوو چۆغ و کورکیکی خوری ناسته‌ر که‌وله سمۆر و کورکیکی به‌ر که‌وله و شه‌گ و شیریکی کالان زێر و کیمخایه‌کی فه‌رنگیمان بۆ ناردی. له‌ خوا ده‌خوایم به‌ دلخۆشی و له‌ش‌ساغی وه‌ریان بگری و له‌ خۆتیا‌ن به‌خت که‌ی و به‌رانبه‌ر به‌ خزمه‌تکاری و دل‌سۆزی و راستیت، شیایو ناو‌پۆدانه‌وه‌ی شاهانه‌ی شکۆدارمان بی.

چونکه‌ نه‌و میرانه‌ له‌ دیاره‌که‌روه‌ هاتوون و دوا‌ی تۆ که‌توون، تۆ ده‌زانی چۆن و کام نازناویان پیی ره‌وایه و چه‌ندیان لی ده‌ه‌شیتته‌وه و له‌ سنجه‌قان چیان پیی به‌سری باشه و له‌و دابه‌شه‌دا گه‌ره‌ک هه‌ر که‌س به‌ پیی خزمه‌ت و دل‌سۆزیه‌وه لیی به‌روان. نه‌وا چه‌ند فه‌رمانیکی سه‌یم بۆ ناردی و تو‌پره‌ی شاهانه‌ی به‌ سه‌ره‌وه‌یه که‌ به‌ریتته‌ ده‌ست. جی‌شانازی میره‌گه‌وره‌کان و پشتیوانی زل و مه‌زنه‌کان و جی‌گه‌وره و له‌ پیش، پایه‌به‌رز و به‌پۆز، له‌ خودای بی‌تیازه‌وه یاری دراو، میسری میرانی دیاربه‌کر (مه‌حه‌مه‌د) هه‌میشه‌ به‌ختیار بی.

پیوسته‌ هه‌ر پارچه‌ هه‌رد و ناویک، هه‌ر مووجه و دراویک و هه‌ر نازناویک، به‌ میسریک له‌و میرانه‌ ده‌دری، و هه‌ر فه‌رمانیک له‌ باتی سولتان ده‌نوسری، هه‌مووی له‌ ده‌فته‌ری تایبه‌تیدا بنوسری، و بۆ سه‌رده‌رانه‌ی پیروزمانی به‌پۆر بکه‌ن؛ تا لیته‌ هه‌لبگیسری و هیچ شتی‌ک ون نه‌بی.

به‌ درێژی باسی نه‌و سنجه‌قانه‌ بنوسن که‌ به‌و میرانه‌ ده‌درین و بشنوسن چۆنتان داوونی و چ نازناوتان بۆ دیونه‌وه و چه‌ندتان به‌خشش بۆ داناون. مه‌رج نه‌وه‌یه‌ نه‌م دابه‌شه‌ له‌ ماکی کار زیان نه‌دا و له‌ ناویاندا نیوان تیک نه‌دا. هه‌روه‌ها چه‌ند کاغه‌زکی سه‌یم بۆ ناردی، تو‌پره‌ی شه‌ریفیان له‌ سه‌ره. بۆ نه‌و میرانه‌ی بنیته‌ که‌ نیازمانه‌ بیانکی‌شینه‌ لای خۆمان. ده‌بی نامه‌ی لاوانده‌وه‌ به‌ ریک و پیتی بنوسری و ده‌گه‌گن خه‌لاتی شاهانه‌ بۆیان بنیته‌.

نه‌و فرمانه‌ شاهانه‌ش ده‌گه‌گن نه‌ندازه‌ی به‌خشش و هۆی چاوه‌دیزیه‌که‌، له‌ ده‌فته‌ری تایبه‌تیدا روونوسوس بکه‌ن و بۆ ناستانه‌ی منی بنیترن - که‌ په‌نای جیهانه‌ - تا هه‌موو شتی‌کمان له‌ به‌ر چاو بی. له‌و بابه‌تسه‌وه‌ کاروباری شاهانه‌ به‌ ناره‌زووی من پیتک هاتوه‌وه. خودای به‌رز هه‌زکا، هه‌وساری به‌زه‌یم بۆ نه‌و لایه‌ وه‌رده‌چه‌رخنی و پتر چاکه‌ی شاهانه‌یان بی ره‌وا ده‌بینم.

←

بۆ میسرگرتن، دهژیر ناوزهنگی به زهر و زهنگی شاهاندا بووه. لهویش ههلبهستهی زۆر به کاکلی به بهژن و بالای سولتان ههنگوتوووه و له قهسیدیگدا دردهدل دهکا و ئهو چهند تاکانهم لی ههلبژاردوون:

تا نهزانیین له برهه و دایه، نه من بی برهه
 رۆژ ههتا رۆژی کهر و گا بی، له تاریکه شهوم
 ههر نهزانه وه کووو بان بانکه له بان زێر و زێو
 منی زاناش به زگی برسی له خه پلێک ده نهوم
 ئهم و ئهو رۆژ و شهوی شادییه، خۆشی و بهزمه
 دهه له پووشم منی بیچاره، نه ئهمم و نه ئهوم
 وا گریمان که له لات تهنبهله و بیکارهه من
 خۆ له رێی نۆکهری تۆدا دل و باوه پتهوم
 زۆر کهست برده به رهوژوور و به ریکت پرکرد
 من گلێشم نیه پایخهه، سپی سهه خیز و چهوم
 خزم و خیزانی نه دارم که له کوردستانن
 ههر کهسه چاری له رینگامه که فریای بکهوم
 شوینی تۆ که وتهم و لام وابوو له بیرت ناچم
 ئیسته بۆ نانی گهرهک بیتر و بهه ویدا برههه

→ وا ئیستاش کورێ شهرده و نیلی (ئیسماعیلی گومرا)، حوسین بهگ و بارام بهگ ناوی ناردۆته خزمهت بهختیاریمان. به زمان و به نووسین ههموو جژه بهندهی خۆی ده نوینی و ده پارێتهوه و به زمان لووسی و رۆن تیدان دهیوی دهگهلی ناش بیه و گوتوووه: ههرچی من بهوی و نارهزوو بکهه به بی خۆ گرتن- دهیکا. بهلام بهلین و دلسۆزی جیگهی باره نیه. له بههر شهوه ههر دوو راسپاردهه گرتن و خستهه قهلاهی دیمقووه و پیاوه کانیشیانم هاویشتهه قهلاهی «کلیدالبحر». له سهه تۆش پیویسته ده ربارهی ناوبرای بارکهوتوو، زۆر باش بیهر بکهیهوه و ههر ئیستا بیهری لی بکهوه؛ بۆ بهرژه وهندی دهولهتی پایهدار و له گهشه مان تینکۆشهه به!

له کۆتاییدا به هومیتم که زۆر ناکاری باش و ناسهواری جوان له تۆ دیار بدا. ئهوهش بزانه پشتی خۆت به توپیره پیروزمانهوه بهسته. نیوه پرستی شهشه کانی مبارهک، سالی ۹۲۱، باره گای خلیفه، نهدرنه.

گهر بزانی که چه‌وزانم و خاوهن هونهرم

تیده‌گهی چهندی کزم، هینده‌به زانین قه‌لوم

دهستی ئیدریسه به داوینسته‌وه‌یه و لیم روونه

نایه‌لی چیدی له سه‌رمان و له برسان نه‌خه‌وم

ژیننامه‌ی هه‌شت پادشای عوسمانیانی، به نزیکه‌ی هه‌شتاهزار شیخری جوان و ته‌ر و له‌بار هۆندۆته‌وه؛ که به راستی بۆ ره‌وانی دادی داوه و له ویژه‌دا گۆی هونهری بردۆته‌وه و ناری ناوه هه‌شت به‌هه‌شت. که شانیسماعیل په‌یدا بوو، شیعه‌گه‌ری بره‌و پیندا. مه‌لائیدریس میژووی نه‌وسای به نه‌بجه‌دی بۆ ئیجاد کرد؛ پیته‌کانی «مذهب ناحق» پر به پیتستی ده‌هاته‌وه. شانیسماعیل که نه‌مه‌ی بیست، مه‌ولانا که‌ماله‌دین ته‌بیسی شیرازی - که هه‌م‌ده‌م و هه‌منشین هه‌میشه‌ی بوو - بان کرده‌کن خۆی و فه‌رمووی: نامه بۆ مه‌لا بنووسه و لیتی پیرسه نه‌م تاریخه کاری نه‌وه بیان نا؟ که‌ماله‌دین نامه‌یه‌کی نه‌رم و خۆش و دۆستانه‌ی بۆ مه‌لا نارد و نه‌م پرسه‌شی تیندا گونجاند. مه‌لائیدریس له وه‌رامدا نووسی: به‌لێ من گوتومه؛ به‌لام راستی رسته‌ی عه‌ره‌بیه و نیازم «مذهبننا حق» بووه. شانیسماعیل وه‌رامه‌که‌ی به دل بووه و له مه‌لای گپراوه‌ته‌وه که بچته لای و بیکاته هاوشینی خۆی. مه‌لا نه‌چووه و له وه‌رامدا قه‌سیده‌یه‌کی بۆ ناردوه که من چهند تاکه به‌یتیکیان لیره‌دا ده‌خه‌مه به‌ر چاو:

که به‌نده‌و نۆکه‌ری خۆت باش بناسی باشته‌ره می‌رم

له میژوه نۆکه‌ری نه‌وخانه‌دانن باب و باپیرم

ده‌زانی بابی به‌نه‌نده‌باوه پیره‌ت درزی داداوه؟

خوداناسینی فی‌رکرد و له ریگه‌ی چه‌وتی لاداوه

منیش لای شاهی حه‌یده‌ر بووم و بۆ من تا بلیتی چابوو

نزیکه‌ی و هۆگریمان راست وه‌کوو شیر و شه‌کر وابوو

۱- مذهب ناحق: مه‌زه‌بی ناروا. مذهبنناحق: مه‌زه‌بی نیه‌مه‌ ره‌وايه. هه‌ژاره

له باره‌ی خۆم و خۆشت پاكه بۆ قورعان و سپپاره

له هەر جى ناوى ئىسماعىله نىدرىسى له لا دىساره

ئەبولفەزلى كورپىشى زۆر زانا و هونەرمەند بوو. له زەمانى سولتان سولەيمانى بەهەشتەلاندا بە دەفتەردارى شارى رۆمئىلى سەرفىراز كرا. ماوه‌يهك لەوى ژيانى دەرباز كرد.^۱

دوو كورپى زۆر شايستەى هەبوون؛ بى ناگا له چاره‌نووسيان له غەلتەوه له سەر كەشتى بەرهو ئەستەمبوون دەبنهوه و له نەكاوا باى پىچەوانە هەلەكا و راپەل و پۆى هەوداى هومىد تىكەل دەكا و دەرياي خەمان پىلان دەدا و فرزندى ئەو هونەرمەندە دەكەونە ناو گىژى بەلا و گىژيان دەدا و بە ناكامى دەيانخاتە ناو هەناوى ئاكامهوه و نەهەنگى مەرگى مەروخۆر، تىيان رۆدى و بەرهو نەمانيان رۆ دەبا و له رووى جىهانىيان رادەدا.

كەلەكە ژىنى مەرو، گىژى مەرگ بىرپىتى خىگە دەردى و چەپەرو بىل و سەول دەشكىنى

ئەبولفەزلى ئەفەندى دەفتەردار - له تاو و سوئى جووتە كورپى جوانە مەرگى - وا شپىزە و پەرىشان بوو، داو بەنى هەلازناوى تەونى ئاواتى تەمەنى، دەلەتەرى سەردەفتەرى دىوانى گىانكىشان هالا و هالاوى دلئى بە كولى، گولى ژيانى ژاكاند و پەنجەى رەشى رۆلە مردن، پەر-پەر هەلى پىرواند و بەر شەپۆلى نەمانى دا. جىا لەوانىش فرزندى نىزىنەى نەبوو. بە مەرگى ئەو، ئاسەوارى خانەدانىيان بىرپاىهوه.

دىسانەكە لەو ماقولە بدلىسىيانە - كە ناوبانگىيان دەركردوه - يەكيان شىخ ئەبووتاهىرى كوردە، كە زانای زۆر بە ناو و دەنگ، مەولاناعە بدولپە حەمان جامى، له كىتیبى نەفەحات دا باسى دەكا و گۆرى

۱- ماوه‌يهك له مغنىسيا مامۆستا بوو. پاشان بوو بە قازى تەراپلوس؛ دوايه كرا بە دەفتەردار و سىوسى ساڤ ئەو كارەى كرد و دواى ژيانى له ناستانە دەيگوزەراند. زۆر زانا بووه و زۆر كىتیبىشى نووسىون. تفسىر حەسین واعظ و زەخىرەى خوارەزمشای وەرگىزپاون و كەنارەى بۆ تارىخى نىدرىس بدلىسى - كە باوكى بوو - نووسىوه. *تەصص الانبياء و تارىخى عوسمانى* ئەو دايناون. دىوانى بە فارسى و عەرەبى و توركى هەيه. بە دىوانىك لاساى حافىزى شىرازى كردۆتەوه. مزگەوت و فىزگەيهكى له گەرەكى تۆپخانە كردوه و هەر بە ناوى خۆيهسى. سالى ۹۸۲. ك (۱۵۷۳.ز) مردوه.

بە ودم و پیرۆزی، واله گەرەکی کسورە؛ لە لای خۆرنشینى بدلیس.

شوکری شاعیر، کە سەردەمێک لای میرانی تورکمان و رۆژگارێک لای شەرفخانى بدلیس بوو، پاشان کەوتە پیزی هەمدەمانى سولتان سەلیمخان و پروداوی زەمانى ئەوى بە شیعەر ھۆنیوەتەووە و بە پاستیش گالەى کردوووە و بە سەلیمخانەى ناناووە. لەتییى رۆمى خاوەنى تەزکەرەى شووعراى تورکى ناوی ئەویشى نووسیوە؛ مندالی شاری بدلیسە.

مەبەست ئەووە کە: ھەمیشە شاری بدلیس مەکوێ دانا و زانایان و بنکەى بە ھۆش و گۆشان و پەرورەندەى خۆتندن بوو. ئوستادی جى بەرز و بەرێز مەولاناموسا - کە ئیستا مامۆستای فێرگەى شوکریەس - لە مەولانا شاحوسینی باپیری خۆى - کە زۆر ژیاووە و دوازدە پێیلکەى دەسائەى لە سەر دنیاووە دوا داووە؛ واتا: سەدویست ساڵ ماووە - چیرۆکى خۆشى بیستوووە و بۆ نووسەرى ئەم پەرانەى گێژاپەووە کە: بارام بەگى زولقەدرى لە بریکارى شائیسماعیل، پارێزگارى عەدلجەواز و نەرجیش و بارگىرى پى سپێزابوو. کارگوزارانى شەرفخان لە ئەخلاق و سەرکەوشەنان دامەزرا بوون. ئەو دوو ھیزە تێک گىران و ھەرا قەوما. شەرفخان لە بدلیسەووە شێخ ئەمىرى بلباسى نارد کە سەرپەرشتى شەرى بکا پێنجسەد فەقى و مەلای بدلیس تیروکەوانیان ھەلگرت و بۆخەزا پەرگەلى کەوتن؛ وێرپای ئەو چووونە نەرجیشى.

ناوھەواى سازگارى شاری بدلیس بە نووسین پەسنى نادری؛ شیبای نەرمى شەوگارانى و گەشت و سەیرانى باغانى و جوانى دام و دەزگاگانى، لە وزەى لى دوان بەدەرە.

سەردەستەى بەرى میرخاسان کە خەلیفەى شێخەلتیسلا، مەولانا عەبدولخەللاق کورپى شێخجەسەن خێزانى، کە خەلیفەى شێخەبدوللای بەدەخشانى و گومبەزى پر لە رۆشناکى لە نزیکى گۆکمەیدانە و جى پەوا بوونى نزایە و سەرزنجیرەى تەریقەتیان شێخ روکنەدین عەلانودەولەى سەمناپە - رازى لای خودا پیرۆز بى - لە مرخى گەوھەرباریەووە، مروارى و دوو داوھەریووە و لە پەسندى ناوھەواى خۆش و نەرمى بدلیسیدا، ئەم چەند شیعەرەنى نووسیوە:

ئەى دڵ وەرە تا ماوى رابوێرە لە بدلیسا

تا سەرۆبەکى لى بى نرخی نپە فووى عیسا

كوا خدرى نەمر بابى لىم ئاۋە بىكا چىۋى
 چەندەى ھەپە ئاۋى ژىن لىم پوونە كە دەپىرئى
 باغاتى بەھەشت كوانى؟ با دەركەۋى خۇپانى
 دەروپش ۋەرە ئەو ساكە و كولكەت لە گرەو دانى
 ھۆرى كە دەيانزانى لە گرە چ بەھەشتىكە؟
 بىزىيان بوو لە جىنى خۇيان لايمان ۋەبوو نەشتىكە
 كەس لىپرە بەرامەى خۇش نافرۇشى نىرخ ناكە
 سەد بۇنى بەھەشت بىمۇ ھەر دەم لە ھەۋاى پاكە
 زىيان كە دەغەزدار بوو سوورپاىەۋە چەند سالىك
 بۇ تۇزى كە دەرمان بوو نەيدۇزىەۋە تۇزكالىك
 دار و دەۋەنى پىر گول، باخ و پەزى پىر مېۋە
 دەشت و دەرى پەنگىۋە كىۋوكەۋى خەملىۋە
 بدلىسە مەكۆى پازان بۇ دلبەر و چاۋپازان
 پىك ھىنەرە بۇ نىازان جى پەسنە لە لای چازان

كۆى زستان - لە بەر بەفر و مۇ و بۇران - خەلكى بدلىس سەغەت دەبن. بەلام دىسان سەرما و
 سۆلەى ھىندەبە سۆزە و گەز نىە بىيان ئىشىنى.

دارا و نەدار و ناۋىجى و نامۇ و غەۋارە و شارەبى، ئاوردوۋىيان لە سەر دارە. بارى دارى
 قەلاشكەرى - ئەۋەندەى ئىستىر ھەلدە گرى - نىرخى درەھەمىكى زىۋە كە دەكاتە دوازە ئاقچە.
 سوۋتەمەنى گەرماۋانىش ھەر ئىزنگە. ھىندىك جاران لە رىبەندانى زستاندا، بەفر رىنگاىان ھەلدەنى و
 رىنگەى ھاتوچوۋ دەبەستى.

ھەر لە زۇر لە مېۋىنەۋە سولتانى دادگەر و خونكارانى خاۋەن شىكۇ - لە سۆنگەى شارى پارىزى -
 موسولمان و كافرەكانى ئەم شارەپان بە فرمانان لە باج و پىتاك لاداۋە و نەفرىن نامەشيان نووسىۋە بۇ
 ھەر كەسى دەستە لاتتار، كە لە فرمانەكان لادا.

فرمانبره‌وایانی بدلیس بهره‌ودوای یهك، مزگهوت و ته‌كیه و پشوگه و فیترگه و خانه‌قا و گهرماو و پردیان لیّ کردووه. بیستویهك پرده‌به‌ردینه له ناو شاره‌كه‌دا هه‌یه؛ مه‌ردم لیّیان ده‌به‌رپنه‌وه. شازده‌گه‌رگ و هه‌شت گهرماو^۱ و چوار مزگهوتی گه‌وره‌ی هه‌یه. مزگهوتی‌كیان له پیش‌شودا کلیسای هه‌رمه‌نیان بسووه؛ نه‌و کاته‌ی له‌شکری نیسلاام نه‌م ولاته‌یان گرتسووه، کردویانه‌ته مزگهوت و قزل‌مه‌سجیدی پیّ ده‌لین. یه‌کی‌تریان سه‌ل‌جوروقیه‌كان کردوویانه و میژووی دروست کرانه‌که‌ی به‌خه‌تی کوفی نووسراوه و ناوی مزگهوت‌ه‌کۆنه‌یه. یه‌کی‌کی‌تر می‌رشه‌مه‌س‌دین و پیرای کاژتیه‌ ده‌رویشیک له‌ته‌نیشتی گۆك‌مه‌یدان‌دا چیّ کریه و ناوی لیّ ناوه‌شه‌مسیه. نوژی‌که‌ی چوارم شه‌ره‌فخانی باوه‌پیره‌ی منی هه‌ژار ده‌گه‌ل فیترگه و ده‌رویش دانیک له‌تاخاماردین کردوویه و ناوی ناوه‌شه‌ره‌فیه‌یه. مزگهوت‌ه‌كان پیش‌نوژی و بانگ‌ده‌ریان هه‌یه و مووچه‌شیان خه‌یلی فره‌یه. له‌و رۆژه‌وه که‌رێ و شوینی نیسلامه‌تی په‌یدا بووه هه‌تا نیستا، بروات وابیّ جاریک نه‌بووه نوژی هه‌ینی و نوژی به‌گه‌ل له‌شاری بدلیس نه‌کراپیّ.

منی هه‌ژار پینچ فیترگه‌م لیّ بنیاد ناوه: خه‌تیبیه، حاجی به‌گیه، شوکریه، نیدرسییه، نیخلاسیه؛ لای خانه‌قا‌که‌ی شه‌مسیه‌ن. سالی نۆسه‌دونه‌وه‌توئۆ سه‌رم گرتوون و نیستا‌که‌ پرن له‌فه‌قی، هۆزانی هه‌لبژارده‌و مه‌لا چاکانی دیارده‌-بۆ فیترکاری- له‌فیترگه‌كان دامه‌زاون. مه‌ولانا خدی‌به‌بی^۲ -که‌ بۆرێ و شوینی شافعی و مانا کردنی قورعان و فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر زانیه‌کی بی‌ۆینه‌یه و ده‌لین هه‌ر که‌س لای خویندبیّ خوا ناواتی پیک هیناوه- ده‌رس‌پیشی شه‌ره‌فیه‌یه. به‌رپزێ شه‌مه‌دین مه‌ولانا‌مه‌مه‌دی شه‌رانشی -که‌ بۆ گوتنه‌وه‌ی مانای قورعان و باسی عاسمان و «مه‌نطق» و «کلام» زۆر کارامه‌یه و به‌ناکارته‌رزی له‌کورده‌ستاندا و له‌لای مه‌لایان زۆر جینگه‌به‌رزه‌- مامۆستای فیترگه‌ی نیخلاسیه‌یه. نایسنزان و مه‌لاچاک و خۆباریز و راست و پاک، مه‌ولانا مه‌مه‌د زه‌رقی، سۆفی فیترگه‌ی حاجی به‌گیه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه و ده‌رسی تیدا ده‌لینه‌وه. مه‌ولانا عه‌بدوللای ره‌شک -که‌ زۆر زانا و به‌هونه‌ره‌- به‌فرمانی ئاستانه، خۆی کردۆته هه‌مه‌کاره‌ی نیدرسییه و قۆلی

۱- له‌ده‌سنووسیکدا بیست گهرماو. عه‌ونی

۲- له‌ده‌سنووسیکدا خدر خیزانی. عه‌ونی

بۆ لهسه‌ر كيشراوه.

مەردمی تری شاره‌كه - له پيشه‌وه‌ر و كاسبكار - هه‌شتسه‌د دوكانتيكيان هه‌يه. له ناوشاردا شويني به‌هه‌رده‌ر زۆر هه‌يه. به تايبه‌تی بليمه‌تی دادگه‌ر و داديار و خيژه‌ومه‌ند و چاكه‌كار و باريۆكاري داماوان و په‌سيوي ليقه‌ومه‌وان و دئسوۆزي خوينده‌واران و هه‌لبسوۆزده‌ي سه‌رداران و خوۆشه‌ويستي خونكاران و جي باريوي سولتانان، خووسه‌وپاشاكۆنه ميسري ميسراني وان - به‌ر باراني به‌ پيژه‌وي چاكه و به‌زه‌وي خوا كه‌وي - دوو گه‌رمای له سه‌ر مه‌ر و دوخان و سه‌د دووكانيكي دووده‌روازه و دووه‌لاڙخانه و نيديشي درووست كردوون و ده‌قه‌به‌لتي ده‌رويشداني «ره‌ها» ي كردوون و جگه له‌وه كه سوود و به‌هه‌ريان زۆره، شاره‌كه‌شيان جوان كردووه. ورده‌كاري ويژه‌وان و پايوۆ و گه‌ستولفت جوان و پيۆۆ و ده‌م و پل په‌وان و شاره‌زا له هونه‌رمه‌ندي، مه‌حه‌مه‌دجان نه‌فه‌ندي كه به‌ په‌گه‌ز قازي‌زاده و نه‌جيم‌زاده‌ي ئەم ناوه‌يه و باب و كالاني تم و تم پله و پايه‌ي به‌رزيان بووه، بۆ ميۆوي نه‌و كرده‌وانه رستي «بنای خسروانه» ي هاتۆته بيير^۱.

سه‌رباري ئەم كاره‌چاكه‌ش دوو پيۆۆزي زۆر گرينگي خسته‌ كار و به‌ ماوه‌يه‌كي پره‌ندك، سه‌رله‌به‌ري گه‌ياندي و هه‌موو كه‌س ناهه‌ريني كرد. يه‌كه‌ميان ناوایي په‌هوا له نيوان گوندي تاتوان و شاري بدليس هه‌لكه‌وتووه. دوو كاروانسه‌راي هه‌راو و ده‌رويشدانيكي بلند و گه‌رماييكي به‌ ديسه‌ن و مزگه‌وتيكي له گيان خوۆش و ده‌دوكاني شتفه‌روۆشان له ناوایيه‌كه‌دا هه‌يه. به‌ مه‌وداي دوازه‌هه‌زار گه‌ز ناوه‌كانيه‌كي هه‌ناوه و سي مال فه‌له و موسلمان ي له ده‌رويه‌ر دامه‌زراندوون و نه‌و زه‌ويانه‌ي كه پادشاي خواليخۆشبوو سولتانمه‌رادخان به‌ به‌خشش دابووني، به‌ خووسه‌وپاشاده‌قه‌به‌لتي په‌هواي كردووه و ده‌رامه‌تي بۆ پييواران و ميوانان ده‌دری به‌ شوۆيا و چرا و نان، ميسر و سه‌رناس، پووت و كه‌ساس، تورك و تاجيك، عه‌رب، عه‌جه‌م، به‌نده‌و نازاد و كه‌سه‌نه‌ناس، هه‌ر كه‌سيك شه‌و بگاته‌ وي - به‌ پيی پله‌ي - به‌خيۆ ده‌كري. شوينيكي زۆر كووتستانيشه؛ گه‌رچي له نيوان باۆير و تاتوانيدا گوندي زۆر و كاروانسه‌راي زه‌وند هه‌يه، به‌لام به‌ هۆي به‌فري فره و سه‌رمای زۆري - كه ساليك له ناو سالاندا هه‌ر جاري به‌فر باريوه، خه‌لكي بدليس پيواويانه، هه‌موو چه‌لان، له سه‌رانسه‌ري زستاندا، له شيست بست

۱ - «بنای خسروانه» به‌ حيسابي نه‌بجهد ده‌بيته ۹۸۵. هه‌زار

که متری نه بووه - هه موو کۆتکی زستانه‌ی، چهند ریتونگ و بازرگانیک لهو ریتیه سه‌رما بردوونی. له پادشایانی پیتشین و فه‌رمانه‌ه‌وایانی گه‌وره به تایبته‌تی باب و کالتی پایه‌به‌رزی شه‌مه‌ه‌ژاره، چهند جاریک لیتی وه‌خۆ که‌وتوون که شه‌مه‌ه‌دانیه ساز که‌ن. نیتاستاش شوینه‌واری دیوارانیان له پیتیه‌ک بلندتر ماوه. به‌لام به هۆی دنیا شیوان، شه‌وانیش لیتیان شیواوه و به سه‌رنه‌گرتویی ماوه.

شاره‌زوو زۆره و رای ژیشان سه‌خته شاخۆ بۆ کۆ بی شه‌مه‌تخت و به‌خته؟

وا نیتستا بیست سال زیاتره که له سایه‌ی کار باشی شه‌و پاشاخوالیکه‌خۆشبووه، هیچ گیانداریک له په‌ه‌وایه به سه‌رمایه نه‌مردووه. حاجی و ریتیار و بازرگان - به بی‌ترس و دلته‌پێ - تیده‌په‌رن. دووه‌مین: له شاری وانیش مزگه‌وتیککی ته‌رز و به‌رز و فیرگه‌یه‌ک و نیتۆگه‌یه‌ک و گۆشه‌یه‌کی ده‌رویشانی خۆش و جوانی بنیاد ناوه. قورعان خویینی خۆش‌ئاواز و خه‌لکه‌دوینی سه‌ره‌به‌رزه‌ک و بانگده‌ری سه‌لا و بانگه‌ه‌وان و زارا و شیرین و ناهه‌نگزان و مسجیوری ژیکه‌له و رووخۆش، له‌و نیتۆگه‌یه دامه‌زراوان و هه‌ر که‌س به گوتیه‌ی شه‌رکی خۆی، موچه‌ی بۆ دیاری کراوه. دوا به دوا‌ی هه‌ر پینج نیتۆه‌کان، بۆ شاد بوونی گیانی پاکی به گه‌ل فاتیه‌ا ده‌خوینن.

شه‌وانی هه‌ینی و دووشه‌موان خه‌تمی قورعانی لی ده‌کری و به بی گومان گیانی پاکی شه‌و گه‌وره‌یه و دم و پیته‌که‌ی وه‌رده‌گری.

سپه‌ه‌مینیان: نووسه‌ری شه‌مه‌ رووپه‌رانه و شه‌پۆره‌ی هۆزی پۆژه‌کی - که ماوه‌یه‌ک سه‌ره‌گرده‌انی بیابانی په‌شیمانی و نو‌قمی ده‌ریای گومرایی بووین و چله‌چوار سال له ده‌س به‌دکار ملک و مال و زید و هه‌والمان جیتیشته و که‌وتینه ناو قزلباشان و به بیستنی قسه‌ی سووکی ناکه‌س به‌چه و به‌دناکاران گرفتار بووین - خوسره‌وپاشابووه ریتبه‌ر و ریتشانده‌رمان و له نازارمان بوو به ده‌رمان و زۆری شه‌رک و نازار کیتشاته له درووجاری ده‌رکیتشاین و پیتشان که‌وت و هیتانییه‌وه ناو باخچه‌ی بی چقلی نیتسلام و گه‌یشته‌مه‌وه نیتشمانی خۆشه‌ویست و شوینی باب و باپیرانم.

۱- ده‌پیتشدا گوتی دوو کاری زۆر گرینگی کردووه، وا سپه‌ه‌میشی خسته سه‌ر! جه‌میل

پوخته‌ی وتار

منی هزار و نیرای نریک به هزار کس ژن و پیاو و زورهان و لاو، گه لیک سالان له بهر خودا پاراینه وه بمانباته وه ناو نیسلام. خودا نرای رها کردین و خوسره و پاشابوو به سه بهب. کۆششی نهو پیاره کردی و تهقلای نهو پاشایه دای، له نه ندازه چوو یوه ده ری. کاری نهو بوو که پادشای خوالیخوشبوو له نه خچهوان ناردیه شوینم و ده گه له نهو هه زاره زیله ی به تاسوخ و په ره وازه، هاوردینیه وه ناو مه لئه نه کانی نیسلام و چاومان به زید روشن بۆوه و به خته وه ر و سه رفراز بووین. سوپاس بو خوا.

نه خللات

ناوچه کانی ده روبره ری بدلیسیش هر یه کجار خوئن. ناوچه ی نه خللات - که شماره کدی شوینه واری که ونارایه و له رۆژگاری نژیرواندا جاماسب^۱ ی مامی له سه ر بوو، له دوایشدا پایته ختی پادشایانی نه رمن بووه - هه وای له نه ندازه به ده ر خوئشه. باغات و ره زی بیداده و هه موو جو ره میوه ی هه یه و ته نانه ت شیتلانه و سیتی له دنیا دا بی ژینه یه. زۆر سیتی له کیشانه دا به رانه ر به سه د دره مه! سیتی نه خللات لای نه رمن و نازربایجان به ناویانگه. هه رمینی زۆر باشیشی هه یه.

مرگه وت و فیرگه و خانه قا و ته کیه و ده رویشدانی زۆرن و فره ش زانای به ناویانگ و چاک و پیسری لی هه لکه وتوون. یه ک له وانه سه یه دحوسینی نه خللاتی^۲ یه؛ که هه م شیخ و هه م مه لا بووه و له جه فری جامع^۳ زانیدا له دنیا ناویانگی هه بووه. به زه بری جه فر زانیویه که چه نگیزخان په ییدا ده بی و نیران و تووران تیک ده دا و هه ر پی شه کی - بهر له وه بین - دوازه ده هزار مالی خزم و دۆست و په یروانی شوین خو ی داوه و نیشتمانیان جی هینشتوه و چوونه ته میسر و تا چه نگی چه نگیزی مه رگ به رگی ژینی لی دادری، هه ر له وی بوو. نیستاش گو مه زی پیروزی له وی جینگه ی نیازانه و له میسر

۱- کوری فهیروز، کوری به زدیگوره. فهیروز بیسته مین پادشای ساسانیه. جه میل

۲- رهنگه نیازی حوسین، کوری یوسف، کوری عهلی خهلاتی به ناویانگ بی که سالی ۷۹۵ ک (۱۳۹۴ ز). هاتۆته دنیا و له ته وریز و ستانی خویندوه و له جزیر بۆته قازی و فیرکار و چووته قاهره و شام و حه ج و له مه ککه ماوه ته وه و سالی ۸۵۹ ک (۱۶۶۴ ز). له وی مردوه. جه میل [!؟] چه نگیز سالی ۱۲۲۷ ز. مردوه. هه زار

۳- پیترانیسی بی ده لئین؛ گۆیا هه موو نه یینه کی دواپۆزی بی ده زانن. جه میل

گه‌ره كيتك هديه، تاخی نه‌خلاتیانی ناوه.

یه‌کی‌تریان مه‌ولانا مه‌جیه‌دینی نه‌خلاتی‌یه. که بۆ ژماره و پیوان و زانستی له مه‌ر عاسمانان، زۆر کارامه و زانا بووه. کاتی که نه‌سیره‌دین مه‌مه‌دی تووسی به‌ فه‌رمانی هه‌لاکۆخان له مه‌راغه‌ی لای ته‌وریزی پوانگه‌ی داده‌مه‌زاند و خه‌ریک بوو زیج‌ی ده‌نووسی، مه‌ولانای برده‌لای خۆی و وێرای نه‌و و موته‌یده‌دین عه‌رووزی و نه‌جسه‌دین ده‌بییرانی قه‌زوینی، نه‌و نه‌رکه‌یان نه‌نجام داوه.

له‌ رۆژگاری ئیسلامیدا نه‌خلات زۆر به‌ربه‌لا بووه و زۆر جاران کاول کراوه. سالی ۶۲۶.ك (۱۲۲۹.ز) سولتان جه‌لاله‌دین خواهره‌زمشابه زۆری زۆرداری له‌ به‌ر چنگ و پلی سه‌لجوقیانی هینسا ده‌ر و کوشتاری زۆری تیدا کرد. نه‌و جار مغولی هاتنه‌ سه‌ر و وێرانکاری له‌ نه‌ندازه‌ به‌ده‌ر بووه. سالی ۶۴۴.ك (۱۲۴۶.ز) بوومه‌له‌ره‌ی‌کی وای تووش بوو، زۆریه‌ی زۆری خانوه‌کانی هه‌رپانندن. سالی ۹۵۵.ك (۱۵۴۸.ز) چله‌ی زستان، شاتۆماسب ده‌وری قه‌لای نه‌خلاتی داو له‌ به‌ر چه‌نگی پیاوه‌کانی سولتان سوله‌ی‌مان‌خانی ده‌رینا و فه‌رمانی دابه‌ سه‌عاتیک قه‌لاکه‌یان ده‌گه‌ل زه‌وی ریک کرده‌وه. له‌ پاشانیش سولتان سوله‌ی‌مان‌خانی خه‌زاکه‌ر خۆی ده‌شار و دژی پیتشو نه‌گه‌یانند و له‌ سه‌ر پۆخی ده‌ریاچه‌که، قه‌لا و شووره‌که‌ی دامه‌زاند و له‌ سایه‌ی نه‌م نا و گۆره، کۆنه‌شار ته‌واو وێران بوو؛ شاری تازه‌ش ناوا نه‌بوو.

جیهان کۆخیکه‌ وێرانه‌ له‌ سه‌ر پێبازی لافاوا

به‌ ده‌ستی گۆج و چه‌نگی خاک و خۆل، چاوی ده‌که‌ی ناوا؟

ئێستاش هه‌رگا شوینه‌واری شاری وێران ده‌ده‌نه‌وه، خانی و خان و گه‌رماوی له‌ به‌رد تاشراو و مه‌ر مه‌ر تیدا ده‌کار کراو، ده‌رده‌که‌ون.

مووش

نه‌ویش هه‌ر سه‌ر به‌ بدلیسه. شاریکی زۆر که‌ونا‌رایه‌ و ئاسه‌واری وارش و قه‌لای له‌ میژینه‌ی ئیسته‌ش ماوه. له‌ رۆژگاری ده‌سته‌لاتی باب و کالی نه‌م هه‌ژاره‌ سه‌رگه‌ردانه، قه‌لای مووش مه‌ودای فرسه‌خیک

۴- نه‌و جه‌دوله‌یه‌ که‌ نه‌ستیره‌ناسان ده‌کاری دینن. جه‌میل

له باكوورپي شاره كه موه له سهر كه ژتيك هه لنگه وتبوو. گه ليك سالان ناوه دان بوو. پاشان سولتاني خه زاكهر خزي لي كرده و پيرانكهر و له كه رسته ي دار و پهدوي، له سهر گرد تيك نيوه ي دژيكي كه ونازاي ساز كرده وه و په نجا كه سيكي دژدار و تويجي و كه لوپه لي پيداويستي بز ديارى كرد.

نهرمه ني به مژ ده لئين «مووش». له بهر مژ و دوماني زور، دار و باري گه شه ناكاه؛ به لام له ده وري شاره كه هينديك په زى ههنگور هه يه. په زه كانيان له سهر ته پك و له قه دي كيوان ناشتوه. ميوي نه وي نه گهر له بهر زايي نه بي و نه گهر به عه رزدا رانه كشي، بهري نايي. ته نانه ت ناشي نه و ميوه به خرينه سهر سنده گليش.

دانه وتيله ي هه مه جوژه و هه رزنيشي بيداد ده بي. ده شتي باش و له وه رگه ي بزوييني زوره. ده شته كيه كاني وينده ري گا و گاميش و په زى فره به خيو ده كهن. نه وان جووت به كوژتان ده كهن؛ به لام له بري جوته گايه ك بيست و چوار لينگه ي تيده كهن. تورك به ده شتي مووش ده لئين: مووش نه واسي. مه وداي تيكرپاي راستايه كه ي ده وازده فرسه خ دريژه و له چوار تا پينج فرسه خ پانه و تزي له گول و پيخانه.

ده وري ده شته كه كيواته و كيوه كانيشي جهنگه لي پر و چوغر و تزي به فر و سهوز و شينن. چاوه و كاني و پروباري زور روون و ته زي و به ته وژم له بهر زايي كه ژانه وه سه ربه ره ژير فركه يانه و له ده شت يه كتر ده گرنه وه. چه مي فورات له باكوورپي نه وه ده شته وه سهر هه لده دا و سي يه كي ده شته كه ده بري و به ره و باشوور تيده په ري. چه مي ناوداري قه ره سوو جوانوي چيبي نه مرووده و له خاوه ري مووشه وه دي و به ناوه ندي نه وه ده شته وه كه به هه شته دا چه ندي خوا هه ز كا مشه يه. بازي چه رموگ - كه بالداريكي نايابه - له ليته واري وي هه يه و داري لاويش بازي سپي به سه ره وه.

هه موو وه رزي سهوزه و هه مووده م به هار	به هه شتي يه كه ده وره ي چه و ليته و ار
چلوي هه ر يه كه ي بهرگ و سازتيك له بهر	هه موو پيره داريكي بازيك له سهر
له ري ني نه مامان به سه د نازه وه	به زم گيره بالدار به سه د سازه وه
له بهر ناوي كانياوي كه وسهر به زيو	به زستاني گهرمه و به هاوين ته زيو
به هه ر لايه كا لا ده كه ي هه ر گولته	له چاو هيتزي بينين و فينكي دلته

لهو میرگ و میرخوزاره‌دا نژیکه‌ی سه‌د مال همرمنی له ده‌وری یه‌ک کۆ بوونه‌وه و له‌ولا و له‌م‌لای ده‌شته‌که‌شدا گوندی موسولمانان هه‌نه.

هه‌مدوللامسته‌وفی گوته‌نی: له زه‌مانی پادشایانی چه‌نگیزیدا بیتاکی مووش سی چه‌ل بیست و نۆ هه‌زار و پینج‌سه‌د زیر بووه. کاتی سولتان سوله‌یمان‌خانی خه‌زاکه‌ر ناوچه‌ی بدلیسی پرزگار کرد و چاوی پیتدا خشانده‌وه، جیا له داها‌تی نه‌وقاف و زه‌وی و زاری هومایونی، داها‌تی عوسمانی له مووش به سه‌رانه‌ی چواره‌زار کافریشه‌وه — که له سه‌ر پیتدانی پیتشو هه‌ر که‌س ده‌بوو هه‌فتا ناچه سه‌رانه‌ی بده‌ تیکرا ده‌کاته پینج‌سه‌د و سی و سی‌هه‌زار و سیسه‌د و بیست و چواره‌ ناچه. که دوازه‌ناچه‌ی عوسمانی مسقالینک زوی بی‌خه‌وشه.

ده‌لین به‌ر له نیسلا‌مه‌تی — که نه‌رمن ده‌سته‌لاتدار بوون — فه‌رمانه‌ی‌وای نه‌وساکه‌ی مووش، پرۆژیک له‌شکری خۆی پانا. ده‌ژیر سوارانی سوپادا شه‌ش‌سه‌د نه‌سپی هه‌بله‌قی دیت؛ هیتشتا ناخی هه‌ل‌کیشه‌وه و گوته‌یه‌تی: «مووش سه‌رداری به‌ مشووری له سه‌ر نیه!»

خه‌نس

ناوچه‌ی به‌ناویانگی بدلیس یه‌کیکی‌ترین خه‌نسه؛ که هه‌وارگه‌ی زه‌حف هه‌یه. زۆزانی هه‌ره گرینگی سوشه‌هری و بین‌گۆل و کویتسانی شه‌ره‌فه‌دینه. له پرۆژگاری باب و کالی نووسه‌ری نه‌م په‌ل‌کانه‌دا، په‌وه‌ند و خیلاتی کوردان ده‌هاتنه نه‌و زۆزانا‌نه و داها‌ت و قازانجی زۆریان له‌و پرینگه‌وه پیتده‌گه‌یشت. دوو کانی لین: یه‌کیان ده‌بیته خوی سپی و نه‌وی‌تر نه‌م‌کی سووره و داها‌تی خوی نه‌و دوو جییه هه‌موو سالی‌ک خۆ له دوازه‌هه‌زار ناچه ده‌دا. بۆ خه‌رج و باجی دیوانیش به‌رانه‌به‌ر به‌ مووش دیته‌وه. نه‌گه‌رچی نیستا وه‌رزیز و پاله و فه‌له‌خوی هه‌رمنی له جاری جاران که‌مترن، به‌لام گوند و مه‌زراکانی به‌ قه‌به‌ل چوون و تیمارن و هه‌ر نیستاکی چواره‌سه‌د پارچه ده‌مب‌به‌ر به‌ ده‌ست خه‌ل‌که‌وه‌یه. نه‌سپی که‌حیلی عاره‌بی له مه‌ل‌به‌ندی خه‌نس هه‌یه. داها‌تی زه‌وی و زاریشی هه‌ر ته‌نیا دانه‌وینله‌یه. شتی زۆر دیدنه‌ی و سه‌یری زیرباری بولانقه؛ که چواره‌ ده‌وره‌ی به‌ گومانم فرسه‌خیکه. هه‌میشه‌ ناوی شلۆبیه و قوراوتیکی نامال سووره و چه‌می‌کیشی له‌به‌ر ده‌روا هیند قوراوه که هه‌رگیز روون نایته‌وه.

گۆلیکی تر له نیوانی نهخلات و بولانق ههیه، ده‌ریاچه‌ی نازکی پێ ده‌لێن. ناوی بێ‌ته‌ندازه‌ روونه و زۆریش خۆش و سازگاره. زستانان جوړیک ده‌بیه‌ستی که چوار مانگان کاروانی به‌ سه‌ردا ده‌روا. نیزیکی نه‌روۆز - که سه‌هۆل دیته‌ شکه‌ستن - قرچه و گرمه‌ی هه‌تا سی فرسه‌خ پێ ده‌چی. کاتی سه‌هۆل له‌وی نه‌ما، نیشانه‌ی هه‌وا خۆش بوونه. قورابه سووری به‌هاران ماسیه‌کی زۆر له‌و گۆله‌وه خۆ به‌ دهم سه‌رپێژ داده‌ن و له‌ ناو جۆم و چۆمیلکه‌ی گچکه‌دا، خۆ ده‌گرنه‌وه و ئاپۆره‌ی خه‌لکی ناوچه‌که به‌ گه‌ل ده‌چنه‌ راوه‌ماسی و هه‌تا هه‌یفه‌ک هه‌ر که‌س هه‌رچه‌ندی بخوازی ماسی هه‌یه و په‌ک ناکه‌وی. ماسیه‌کان زۆر گۆشتیان خۆشه؛ درێژیان له‌ نیوگه‌ز پتیه‌. سه‌یر نه‌وه‌یه‌ گه‌رای ناوژگی ماسیه‌کان وه‌کووه‌ ژه‌هرن! هه‌رچی لێی بخوا پێی ده‌مری. چهند که‌سێک له‌ به‌رچاوی خۆم که‌میکیان له‌و گه‌رایه‌ خوارد، شه‌و و پۆژیک بورانه‌وه و به‌ ده‌رمانان پشانه‌وه و پزگاریان بوو. هه‌تدیک کارگوزاری دیوان لێ برابوون نه‌و ماسیانه‌ پاووان که‌ن و بیانفرۆشن. ته‌نه‌ته‌ له‌ منی هه‌ژاریان به‌ نیجار گرت که قازانجیک بۆ ده‌وله‌ت بێ. به‌ هه‌لکه‌وت نه‌و چهند ساڵه‌ ماسی له‌ گۆل ده‌رنه‌که‌وتن و کابراش هه‌یچیان ده‌س نه‌که‌وت.

له‌ باکوپی شاری بدلیس و له‌ نیوانی مووش و نه‌خلات، چیا‌یه‌کی مه‌زن هه‌یه، کێوی نه‌مروودی پێ ده‌لێن. وه‌ک ده‌ماو‌ده‌م ده‌گێرنه‌وه: نه‌مروود زستان له‌وی بووه و بۆ هه‌واریش هه‌ر له‌وی هه‌لکشاهه و له‌ سه‌ر ترویکی چیاکه‌ دام و ده‌زگای پادشایانه‌ی بنیاد ناوه. زۆریه‌ی کاتی له‌و کۆشکه‌دا رابواردوه. کاتی‌ک خوا رووی لێ وه‌رگێت، کێوه‌که‌ی خسته‌ له‌رزه‌وه و ته‌پله‌سه‌ری چیا پما و پۆچوو. له‌ شوێن قه‌لا و سه‌رسه‌راکه، ناوه‌لقولی.

چیا‌ی نه‌مروود له‌ زه‌ویه‌وه به‌رزایی دووه‌زار گه‌زه. نه‌و شوێنه‌ی که‌ داته‌پاوه، نه‌ندازه‌ی داخزینه‌که‌ی هه‌زار و پینج‌سه‌د گه‌ز ده‌بی و له‌ ناوه‌ندی چیاکه‌دا له‌ هه‌ر چوار لاهه‌ پۆچوووه و ده‌ریاچه‌یه‌کی زۆر هه‌را و له‌و شوێنه‌دا په‌یدا بووه که‌ چوار ده‌ره‌ی پینج‌ه‌زار گه‌ز بگه‌ر زیاتریش مه‌ودایه‌تی. هه‌تد به‌رده‌لانیکی دێر و هه‌تد لێره‌واریکی چیه‌، ته‌نه‌ا دوو-سی رینگه‌ هه‌یه‌ مه‌ردم بتوانن بیه‌چنی. و‌لاخه‌رپیش هه‌ر دوانن. ناوی گۆل زۆر روون و ساره‌وه‌ ده‌وران‌ده‌وری نه‌و گۆلاوه‌ دیواریکی به‌ردی په‌شی وه‌ک شانه‌ هه‌نگوین کون‌کونه و له‌ هه‌تدیک جێ نه‌و کونانه‌ پیر بوونه‌وه و به‌رده‌که‌ی پته‌و کردوه و سه‌نگی زۆره‌. هه‌تدیکیشی زۆر سووکه‌له‌ن؛ وه‌ک به‌رده‌یه‌یی خۆمائی وان. تورکان به‌و جۆره‌

بەردانە دەلێن «دەوێ گویزی» (چاوه وشتەر). قەراغی خۆلی زۆر کەمە؛ بەلام نەگەر گل کەندی لێ
 بدۆزیهوه و بیدەیهوه، ناوی گەرمی لێ دەردهچی.

لە لای باکووری چیاکە -لە پشتەوه- ناویکی خەست و پەش هەیە. چەشنی ئەو گۆراسنانەیه کە
 لە کوورەئێ ئاسنەگەران پەیدا دەبێ. لە سەنگینی و لە سەختیدا ئاسنیش وەپاش خۆ دەدا. ئەو پەشواوە
 کە هەلدهچی، کەم کەم بەرەوژێر دادەخزی. منی هەزار وای بۆ دەچم کە ساڵ بە ساڵ دێتە سەری و دوو
 چەندانە دەبێتەوه. لە بەرزایی سی گەزهوه و بە گومانم لە درێزایی پێنجسەد هەتا شەشسەد گەزدا،
 لە چەند شۆینەوه دەردهچی. نەگەر کەستیک وای نیاز بێ کە پارچەیهکی یەك مەنی لەو پەشواوە جوی
 کاتەوه، تابۆی دەکری، لە شەکەتی خۆی فل دەبێ. دەستەلآت هەر لای خودایە.

بېرى يەكەم

ھۆزى رۆژەكى و ھۆى نەم ناوھيان

كەھىتل سوارانى ساراي خۆشزوانى و جليست بازانى دەشتى وئىژەوانى، بە واژەى پاست و زاراوہى پەوانيان لە بارەى رۆژەكیەوہ فەرموويانە: وشەى رۆوزەكى فارسىيە و بە جيم و شينيش نووسراوہ؛ بەلام بە بنچينە نەم وشەيە «رۆژە» و «كى» يەكى بۆ يەكیەتى وەدوو خراوہ؛ وەكوو پياوہكى و شتى تروش. ھيندىكى پيتۆل و زۆزان دەلین كاف و يى بە فارسى پالدىمى شتى گچكۆكەن و جيمەكەش كارى عمرەبە؛ لە ھەر كۆى ژتيان بيتە بەر، جيمىكى لەجى دادەنيتن. كورديش زۆر جار لە جينگەى ژى شين دەبيتۆن. جا وەك دەلین، وئە ئەگەر بيست و چوارە، ھەر يەك وەوانى بەكارە؛ با باسى ھۆزەكە بكەين. گوايە رۆژنىك لە رۆژاندا بيستوچار تيرەى سەرەكى لە بەرەبابى رۆژەكى لە نزيك تاب -كە سەر بە ناوچەى خويتە - كۆ بوونەوہ و بوونە دوو بەش. دوازەيان يەكتريان گرت و ناويان لە خو نا بلباسى. دوازەھۆز و تيرەكەى تر بە قەواليسى ناسراون. دەلین قەواليس و بلباس دوو ھۆزى بابانەكانن. ناوى بلبيس و قەواليس لە دوو گوندانیش نرپاوہ كە ھان لە ناو ھەكاريدا.

پوختەى وتار: كاتى لە تاب كۆ بوونەوہ، زەويەكانى نەو ناوھيان لە ناو خۆياندا بەشيموہ و بە دلئۆزى يەكتريان گرت و مەزنىكيان بۆ خو ھەلبۆارد و بوونە ھيژىكى بە پيژ و مليان لە ولات گرتن نا. رۆژەكى پەسەن نەويە بەشى لە گوندى تاب ھەبى. ئەوى بەرى نەكەوتبى، پيى دەلین زەرەرۆژەكى. ئەوسا كە بدليس و ھەزۆ لە دەست تاويت ناويكدا بوون -كە نەتەوہى شايانى گورجستان بسوہ- رۆژەكى دەگۆى پاچون و لە ولاتيان تارانئوہ. ھيندىكى دەلین ھەزۆ لە گورجى گيراوہ و بدليس لە ھۆزى گردكى. ھيندىكى تر لايان وايە ناوچەى بدليس لە ناو دەسى ھۆزى زوقەيسى^۲ دەرخوا. كامى

۱- نيازى وايە كە رۆزكى و رۆجكى و رۆشكى ھيچيان پاست نين و ھەر رۆژەكیە و واى بە سەر ھاتوہ! ھەزار

۲- لە دەسنوسىكدا زوقەيشى نووسراوہ. عەونى

پاسته و کام ههلهیه، ئۆبال و ه ملی چیرۆکه میژان.

دوای گرتنی چهزۆ و بدلیس چند ماوهیه که له ژێر سایه ی سه رکۆماری سه رداریاندا به سه ره خۆی و ئارامی پریانبوارد و کاتێ سه رۆک گیانی پاکێ به پینمیردی خودا نه سپارد، نێرینه ی لێ نه که و ته وه و رۆژه کی بێ سه ر مانه وه و هه ر که س بۆ لای خۆی راکیشاو نێوان پسا و پیتک وه ربوون و تیتک به ربوون و شیعری مه ولانا هاتفی زۆر به جێیه که فه رمویه:

گه ر ولات لینی نه مینێ فریاره س مائی وێرانه بێ ده س و بێ که س
هێزی فه رمانه رها ته گه ر فه وتا قه حبه ده ر شیتته وه له مزگه وتا

سه رده مینکیش وا رابرا. له نه نسجامدا سه ره ک هۆز و پراویژکه ران کۆ بوونه وه و به دل لێ بران که بۆ چاری نه و بێ تاربه کارتیک بکه ن. تیکرا وایان به باش زانی عیزه دین و زیاته دین - که هه ر دوکیان برا بوون و له ره گه زدا ده چوونه وه سه ر کیسراپان و نیشه ته جی شاری نه خللات بوون - به میوانی بێننه ناوخۆ و له ناو گه ل و هۆزدا بۆین و هه لئیان سه نگینن و بیاندۆزن و هه رکێ له وان بۆ فه رمانه رها ده ست ده دا و حاکمه تی لێ ده وه شیتته وه، بیه که نه سه ردارێ خۆیان و خۆیان له و هه ر که س هه رکه سی و ناباریه رزگار که ن و چیدی سه رزیوی نه بی و پشپۆینی له ناو لاجی و ئارامی بێته وه کایه و گه شه به ناوچه که بدری. گه وه و گچکه ش سه ر له به ریان نه م بیه ریان په سند کرد و په یمانیان دا که سه ری موو لیتی لانه دن. هیندیک له سه رناسانی هۆز چوونه نه خللات و له شازادانیان گێپراوه و به و په ری قه در و پێزه وه هینایانه شاری بدلیس. کۆمه لێکیان عیززه دینیان کرده فه رمانه رها ی بدلیس و ده سه ته یه کان زیاته دینیان به دل بوو، ده گه ل خۆیان برده چه زۆ و کردیانه فه رمانه رها ی خۆ. خه لکه که به گوی له مستی، هه موو هه ست و نستی خۆیان دایه ده ست نه و دوو برایه و شه وانیش زۆر به له باری به کاروباریان ده چاران.

په سنی هۆزی پۆژه کی

له ناو هه موو کوردستاندا و له چاو هه موو تیه ره و هۆزان - بۆ شازایی و دلآوایی و مه ردایه تی و به نامووسی و پاستی و چاکی و شه رم به خۆی و ده ست پاکێ و ئایینه داری -

هۆزى پۆزەكى دياردەو لە ناو كۆدا ھەلبژاردەن. دلتسۆزى گەورەى خۆيانن و ھەتا بلتى ئەمە گداران. ھەر كاتى فەرمانپەرەوايان تووشى گيسرە و قەرەش دەبى، ئەوسا بيانبنە چدەكەن؟! كەس ئاوپر و ھەسەر خۆ نادا و لە پىناوى پارىزگارى و ناسودەبى مىرى خۆيان، سەر و مالىيان بەخت دەكەن. ھەر جارێك ولاتى بدلىس بىگانە زەوتى كردوو و مىر و مەزنى پۆزەكيانى لە سەر فەرمان لا بردوو؛ پۆزەكى واھاروژاۋن بى ئەوھى كەس كۆمەكيان بى، دەست لە دەست و قەووت لە خوا ھاناش دەست و پرمى خۆيان؛ شيشاۋنە گيانى دوژمن و ھەلواى شەقانىيان پى كردوون. لە ناو كوردان باوھ دەلتىن بە ھەژمارى ھەر بەردىكى دەديوارى قەلاى بدلىسى گيراوھ، ئەوھندەش سەرى پۆزەكيان لە پىناويدا پەراوھ. پادشايانى زل و زۆردار كە چاو دەبرنە كوردستان و خۆ لە گرتنى خۆش دەكەن، بەر لە ھەركار پەلامارى سەردارى ناوچەى بدلىس و چەكدارى پۆزەكى دەدەن. ھەتا پۆزەكى بە ھىز بن، كوردستان بەكەس ناگيسرى و ھۆزەكاني تىرى كوردیش چاو لە پۆزەكى دەكەن و خۆ بە گز دوژمندا دەدەن. كاتى سولتانی خەزاكەر^۱ ولاتى بدلىسى گرت و شەمسەدین خانى سەردارى لى و ھەر نا و بەرەو ئىيران ئاوارە بوو، تا سى سالان ھۆزەكاني بايەكى و مودكى و زىدانی و بلباسى نەھاتنە بەر فەرمانەوھ و سولتان ھەموو مىر و مەزنى زلى كوردستانى ناردنە سەرى و ئەو كوردانە -وھەك دىۋەكاني كىسوى قاف- پەلامارى پۆزەكيان داو نەشيانتوانى پاميان بكەن.

سولتانی سولەيمانپايە، كە زانى بە توند و تىژى چى بۆ ناكرى و باريان نابا، بەھاتەدین بەگى ھەزۆى ھىنا و كردیە دەسكيسى خۆى و خەلكى دۆلى كیفندور و تیسرەكاني بايەكيانى بۆ راست كرد و لەولاشەوھە برايم بەگ و قاسم بەگى كورپى شىخ مىرى بلباسى دلخۆش كرد و مەلاسى كردن؛ ئەوسا توانى بدلىس بگرى.

گەلتىك جار وا ھەلدەكەوى كورپە مىرانی كوردستان دىن و سەر لە بدلىس دەدەن و ماوھەك دەيگوزەرىنن. بەلام ھەرگىز ناغازادەو كورپە مىرانی پۆزەكى بۆ پۆزەكیش

۱- واديارە نيازى سولتان سولەيمانى قانونیە. عەونى

نەچوونە بەردەرکی مالى يەك لە ميرانى كوردستان. لاوى كۆمارى پۆژه كسى لە ژيانى ناوارەييشدا زۆر خۆراگر و بە پشوون؛ دلسارد و ناھوميد نابن و كۆشش و خەبات دەكەن و رينگەى خۆيان دەكەنەو و ھونەر و جەھەر دەنوئينن. بۆ نموونە دەرويش مەحمود كەلەچيرى -گەرەى تيرەى كەلەچيريان- ولاتى خۆى بەجيهيشت و خۆى گەياندەبەر بارەگاي عمرشاسايى سولتانى سولەيمان پاىە و لە ساىەى وريا و دريايى و ھونەرماندى و مەردى و رەندى و پيتسۆلى و لەبلەبانى خۆى، خۆى دەگەل پادشايتىك خست و ببوو ھەمدەمى تايبەتى و دەقى دەكويى سولتاندا بوو. ھيندەى ھەمووشت دەزانى، نيويان لى نابوو ھەمووشت. شاعيرينكى بىوينە بوو؛ زۆر ھەلبەستەى بە فارسى و توركى داناون. نووسەرى نەم بيتۆكانە تاك بەيتيكي لە شيعرەكانى لەبەرە، دەلى:

سەوزەى بە ناوى ژينە لە بان ليتوى ئالەوہ يان وردەبازى ھەنگە بە ھەنگوينى قالەوہ

قورشان خوئينيكي ئەوەندەليزان و دەنگخۆش بسوو كە نازناوى نيدريسى دووہمى پى وەرگرتبوو. ببوو كۆرنشيني پادشاو پلە و پاىەى كتيبەدارى ديوانى خۆى پى بەخشيبوو. ھەيدەر بەگى برازاشى بۆ رەشىدى و چاوەترسان، دەست نيشانى ھەمووكەس بوو. لە ديوانى سولتانەوہ سنجەقدارى و ھۆزى بەلكو (بەگلو) پى سپيتر و ھينديكيش لە ولاتى پالۆى بە مولكايەتى درايە.

سەرناسيكي ترى پۆژەكى، ئيبراھيم بەگى بلباسى، كورپى قەلەندەر ئاغايە. دللى لە خزمان رەنسجاوہ و ئاوارەى سيستان بسوو. لەوى خۆى كردۆتە پياوى مەحمەدخانى توركمان؛ كە ئەوسا فەرمانرەوا بوو. شيردەكالان ئەوەستاوہ و جەھەرى خۆى نيشان داوہ و مەحمەدخان كردوويەتە سنووردارى لای بلوجان. لەو كەوشەنە دەگەل بلوجان چەند جارتىك بە شەر ھاتووہ؛ بەلام كوردەى ديوناسايى لە نازايى دروست بووہ، چۆن بلوجى پى دەوتيرن؟ بەزانوونى و شكاندوونى و كوشتارتىكى واى لى كسردوون زۆربەى پياوى كارى و نازايى بلوجانى لە ناو بردوون و ولاتى لى داگير كردوون و خەلكى ناوچەكەى سەرانسەر ھاتوونە

بهر فرمانیه‌وه و خۆی به سهردا سه‌پاندوون و به مه‌زنایه‌تی رای‌پورادووه.

یه‌کی‌تر به‌ستم‌ئاغایه، نه‌ویش گه‌یوه‌تسه قه‌نده‌هار بۆته پی‌اوی سولتان حوسین میرزا و له ماوه‌یه‌کی هندکدا زۆریان به‌ره‌ژوور بردووه و بۆته نه‌ندامی‌کی کۆژی بریکارانی میرزایی و کات و ساتی به هم‌مه‌می حوسین میرزا رابراه.

ناو‌داری‌کی پۆژه‌کی دی، قاسم به‌گی شاحوسین‌ئاغای مۆر هه‌لگره. کاتی که ده‌گه‌ن پۆژه‌کیان له نه‌خچه‌وان به‌ره‌و بدلیس گه‌راینه‌وه، قاسم به‌گ هه‌ر له جیی خۆی بوو. نه‌و به‌ران‌به‌ر به باره‌گای فرشتا‌وای ممبره‌ک و به‌رز و پی‌رۆز هی‌ند به نه‌مه‌گ و دلسۆز بوو، دانی به جهرگی خۆیدا گرت و له پێگه‌ی راستی لانه‌دا! چونکه نه‌وسا پاسه‌وانی پایه‌به‌رزی سولتانی بوو، له‌به‌ر فه‌رمانی ده‌ره‌نچه‌رو! به‌لام هی‌ندێک کوردی عیراق - که رکیان له پۆژه‌کیان بوو - ده‌داو و ده‌لینگی به‌ریوون و له‌سه‌ر پله‌ی یووزباشیه‌تی نه‌وه‌نده‌یان گه‌ر تی‌هالاند که له نه‌ندازه ده‌رچه‌وو بوو؛ ته‌میان لی‌ نه‌ره‌وانده‌وه هه‌تا هه‌موو پله و پایه و سایه و مایه‌یان لی‌ ساند و بی‌کاریان کرد. قاسم به‌گ وه‌ک فه‌رموویانه: پشوو ده‌رگا ده‌کاته‌وه؛ خۆی مات داو پی‌شی خواردووه تا نه‌و ده‌مه‌ی که بریکارانی خونکاری تی‌گه‌یشتن چمالێکه و چه‌ند نان‌خۆری‌کی به نه‌مه‌که. زۆر به‌باشی هاتنه‌ پیش و کردیان‌وه به یووزباشی و نی‌ستا که تاریخی کۆچی سالی هه‌زار و پینجه‌مه، نه‌و فه‌رمانه‌ی به ده‌سته‌وه. پی‌او راست برپوا، لای‌کی زۆر شایسته‌یه و زۆر مه‌رد و نازا و میرخاسه. به هومیت‌م هه‌ر سه‌رکه‌وی.

سه‌باره‌ت به‌م نا‌کارانه‌ش پۆژه‌کی له کوردستاندا له هه‌موو هۆزه‌کانی‌تر له سه‌رت‌ر و ناو‌دات‌رت‌ن. نه‌و هۆزه بی‌ست و چوار تیره‌ن؛ پینج له‌مانه - که قیسانی و بایه‌کی و مۆدکی و زوقه‌یسی و زیدانی‌سن - کۆنه دانیش‌تووی بدلی‌سن. ده‌شیان - که به‌ره‌ی بلباس‌ن - که له‌چیری و خه‌ریلی و باله‌کی و خه‌یارتی و کۆژی و بریشی و سه‌کری و گارسی و بی‌دوری و به‌لا‌گه‌ردین. نه‌و نه‌ هۆزه‌ش - که زه‌ردووزی و نه‌نداکی و پرتافی و گردیکی و سه‌ره‌وه‌ردی و کاشاغی و خال‌دی و واستوکی و عه‌زیزان‌ن - قه‌والی‌سی‌سن.

بیری دووهم

بنه چه که ی فەرمانرہوایانی بدلیس

له زۆرانرا زانیومانه و له میژووانیشتدا دیومانه که ره گهزی فەرمانرہوایانی بدلیس دچتوه سەر کيسرايه کان. هیندی کەس برۆایان وایه له نەتەوێ نۆشیروانن. بەلام قسە ی راست نەمە یه جاماسبێ کورێ فەیرۆز - که پینجەمین [؟] کيسرا بووه^۱ - له بریکاری کيسرا قوباد سەرپەرشتی ناوچه کانی نەرمەنستان و شيروان بوو. که نهو مرد سی کورێ له پاش مان: نەرسی^۲ و سورخاب^۳ و بهوات^۴. نەرسی بوو به جی نشین و نۆشیروانیش بۆ دنیا داری پەروراند و رۆژبه رۆژ به رهو پیش ده چوو؛ و بههیز بوو که له شکری وه دو خزی داو هیرشی کرده سەر گیلان و به زۆر دهستی به سەر دا گرت و کیوی شاهینکی گیلانی بۆ خزی هینا و نەم ژنە ی کورینکی هینا، ناوی گیلان شای [؟] لی نرا^۵. پادشایه کانی روسته مدار له نهو ی نهو گیلان شایه ن. سورخاب پادشای شيروان بووه و میرانی شيروان وه چە ی نهون. بهوات له نەخلات نیشته جی بووه و به هندک داها تیک ساچاندرویه تی و بۆ جیهانگیری تینه کۆشاهه و خزی گۆشه گیری له لاسای باب و باپیری پی باشتەر بووه.

میرانی بدلیس نهو ی بهواتن و ده گەل شاهانی روسته مدار و شيروان پسامی هەفن. هەتا

۱- نهو پرسه که دهست نیشانی زۆرنۆفه و دیاره به هەلە ی زانیوه چونکه فەیرۆز کيسرای بیسته مه. جه میل

۲- دو شازاده ی نەرسی ناو هەبوون: ۱- کورێ گۆدەرز، کورې بلاسی نەشکانی ۲- کورې بارامی ساسانی. زۆر گه پام چیترم بهو ناوه دهست نه کهوت. جه میل

۳- سی سورخاب هەن: ۱- سورخاب کورې یەزدگورد، مامی نۆشیروان ۲- سورخاب کورې بارام گۆر ۳- سورخاب کورې روسته می پالەوان، که زۆر ابیان پی گوتوه. جه میل

۴- زۆر گه پام تووشی نهو ناوه نه بووم؛ ویده چی به هرام بووی وای به سەر هاتبێ. جه میل

۵- *سورج‌النهب*، روه پەر ۱۱۰-۱۲۰ ده لی: «پاداشی سمریر گیلان شابوو که نەتەو ی بارامی گۆر بوو». زۆرنۆف پرسه کی له سەر داناوه؛ دیاره به هەلە ی زانیوه. جه میل

نه مړو که کلکه‌ی مانگی قوربانی سالی هزار و پینجی کۆچه، وا بوو به هوسه‌د و شیتست سال،
 فه‌رمانه‌وایانی ناوچه‌ی بدلیس و ده‌روبه‌ره‌کسی و حه‌ول و حه‌وشه‌کمی و سوود و نه‌بوودی،
 مشورخوړانی تم خانه‌دانه سه‌رپه‌شتی بوون و له‌و ماوه‌یه‌شدا بیخه‌یه سه‌ریه‌ک، سه‌دوده‌سالیټک لیټیان
 سینراوه و نامۆ و بیانی بی‌راگه‌یشتوون. نه‌و بیټگانانه‌ش که ده‌ست درټیټیان له‌و ماله‌ کرد و به‌ زۆر
 بدلیسیان لی‌ زه‌وت کردون، چوار چینه‌ پادشان؛ که له‌ جی‌ خزیدا به‌ دوور و درټی‌ له‌ مه‌ریان
 ده‌دوټیم^۱.

پوخته‌ی مه‌به‌ست، وه‌ک له‌مه‌ویه‌ر نووکی بنووسی خه‌مه‌رپه‌وټین بو‌ی نه‌خشان‌دین:

عیززه‌دین له‌ ناوچه‌ی بدلیس و زیانه‌دین له‌ حه‌زۆ، بوون به‌ سه‌رداری پۆزه‌کیان. پۆزگار
 ده‌هات و پاده‌برد؛ خه‌لکی بدلیس ورده‌ورده‌له‌ عیززه‌دین سارد بوونسه‌وه و زیانه‌دینیان خو‌ش
 ده‌ویست. زیانه‌دین هه‌ستی پی‌کرد که خه‌لک له‌ برای دردوڅنگن و نه‌ویشیان زۆر خو‌ش
 گه‌ره‌که و به‌ ناواتن که خو‌ی به‌ سه‌ریان رابگا. پۆزټک بو‌ دیداری برای له‌ حه‌زۆرا هاته
 بدلیس و پیتشوازی گه‌رمی لی‌ کرا و جووته‌ی برا پټک شاد بوون و دل‌یان به‌ یه‌ک گه‌شایه‌وه و
 نیت‌ر بوو به‌ به‌زم و هه‌را و ناهه‌نگ و شایی و شای‌لوغان. ناووه‌ه‌وای سازگاری شاری
 بدلیس زۆر به‌ زیانه‌دین که‌وت و جگه‌ له‌وه‌ش ده‌یدی که‌ و گه‌وره و گچکه و به‌رز و نرمی
 خه‌لکی ولات - به‌ دل و به‌ گیان - ده‌گه‌ل نه‌ون، قرمی خو‌ی له‌ بدلیس خو‌ش کرد و به‌ دل
 لی‌پرا که‌ بو‌ خو‌ی یه‌کلا کاته‌وه. به‌ دزیه‌وه که‌مین و به‌ینی ده‌گه‌ل دژدارانی قه‌لا داخسته؛
 گوتی: کاتی که‌ من ده‌رۆم برام بو‌ به‌رئ کردنم له‌ قه‌لایه‌ درده‌که‌وی، نه‌وسا به‌ فیټیک
 فه‌ره‌جټک بو‌ قه‌لا ده‌گه‌رټمه‌وه. پۆزی سه‌فه‌ر زیانه‌دین مال‌اوایی له‌ برای کرد و پرو به‌ حه‌زۆ
 ملی رټی گرت و براش بو‌ به‌رئ کردنی ده‌گه‌لی چوو هه‌تا له‌ شار دوور که‌وتنه‌وه. زیانه‌دین
 له‌ پرټکدا پروی کرده‌عیززه‌دین و گوتی: نه‌نگوستیله‌م له‌ قه‌لادا به‌جی ماوه و خو‌شم نه‌بی
 که‌س نازانن له‌ کام شوټنه. نیت‌وه تو‌زټیک لی‌ره گیر بن تا من به‌ له‌ز ده‌چمه‌ قه‌لا و
 نه‌نگوستیله‌کم دټنمه‌وه. خو‌ برا له‌ برا دل‌پیس نابی؛ عیززه‌دین له‌ ده‌شت مایه‌وه و به‌

۱- وا درده‌که‌وی له‌م چوار ده‌ولته: قه‌ره‌قۆینلوو، ناققۆینلوو، سه‌فه‌وی و عوسمانی نیاز بی. عه‌ونی

راوهوه خۆی خهريك كرد. زياتهدين دهرهتی خۆی لی هینا و هاته قسه لا و دهروازهی دژ دابهسترا و پهيامی بۆ براكهی خۆی نارد که پیتی بلین: تکا ده کم وهک برای چاک و به ناکار نهو پیاوه تیهه ده گهل بکا و چه ند پوژتیک بجیته چه زۆ من له بدلیس ده میتمه وه ناوه هوای شاری بدلیس له لهش و بهنده نم خۆش دی. تا عیززه دین به خۆی زانی، کاری له کار ترازابوو؛ له لای برای شیرینی هوه، تالای به ده مدا کرابوو.

هاته وه بهر دهروازهی دژ و ده گهل برای بی به زهیی گوتی و پرستی و شیر و پتوی بۆ هیناوه، به رههی نه دا. توورپی شاری سارد به خۆه! چاری ناچار زیان له نیوهش وه گه پێ هه ر قازانجه. به کلکی بارگینی دادا و چه زۆ و ساسۆن بگره و هاتم! و خۆی لهو ناوچانه دامه زراند. فرمانپه وایانی چه زۆ که به خۆیان ده لێن عه ززان، نه ته وهی نهو عیززه دینه ن. فرمانپه وایانی بدلیس نه ته وهی زیاته دینن و ناویان کردونه دیادین.

نهو میرانهی به سه ر بدلیس راگه یشتوو و ناویان له تاریخدا ههیه و منی هه ژار خویندومه وه، هه ژده که سن. ماوهی حوکمیان له چوار سه د و په نجا سال تۆزیک زیاتره و به بی ناوپ سه رداری نه م مه لبه نده بوون. نهو میره یان که نه تابیک ناقسونقور، بدلیسی له ده ست ده رینا، نه مزانی کامه یان بووه. که نه م په رانه شم نووسین، چه ند تاریخیکم بۆ دۆزی، ناوی نهوم نه دۆزیه وه. راستی رووداوه که وایه: نهوسا که قزل نه سه لان خاکی نازربایجان و نه رمه نستانی داگیر کرد، بدلیسیشی وه بهر خۆ دا. پاش زه مانی سه له جوقیانیش ناخر و تۆخری خواره زمیان بوو که سولتان جه لاله دینی کورپی سولتان محمه دی خواره زمشاهاته بدلیس، مه لیک نه شرف حوکمی ده کرد. دواي نه شرف مه لیک مه جده دین به دواي نهودا عیززه دین و له دواي نهو میره بویه کر، نهوسا نه میرشێخ شه رف و دواچار میرزیه دین بووه؛ که هاوچه رخی نه میرته یموری کوره کان بووه و چاویان به یه کتر که وتوووه و لهو ده مه وه هه تا نیستا - که فرمانپه وایی بدلیس به که له پوو بۆ نووسه ری نه م په رانه ماوه ته وه - سه ره و ردیان پیک و پیکه و خۆش و ناخۆش هه رچیکیان به سه ر هاتوووه، له شوینی خۆی باسی ده کری.

هیتدیک له میرانی بدلیس بهر ناوپی پرپه زهیی و خه نی که ری سولتانانی سه ریلند و میرخاس

۱- نه تابیکی مووسل بووه و سالی ۵۲۱ دهولهتی نه تابیکی دامه زراندوووه. عه ونی

په‌سند كهوتوون و خۇيان له ژيتر چاوه‌ديري كهس نه‌بوييري سه‌روه‌راني به‌خته‌وه‌ري خاوه‌ن شكۆ و كامره‌وادا به‌ چاو ديوه و له سايه‌يان پايه و ريژ و هيژ و پيژيان سه‌ري له عاسمان ساويوه. هيئنديكيشيان به‌ ره‌شه‌باي نامال گره و گري ناگري تووره‌يي خاوه‌ن ناوي وه‌ك لافاوي به‌ستين بپري كهدالډ دري هه‌رده‌ستين وا خنكاون، وا سووتاون، بوونه ليته و قه‌ره‌برووت و ناو راي داون و گيژه‌لووكه لوولي داون.

جا نيمه بۆ هه‌ردوو باران - كيهه‌يان ژيني خوۆش بووه و كامه‌يان چاره‌په‌ش بووه - دووره په‌ريژ ناوه‌ستين و ده‌ست له ده‌ست و ياري له خوا، به‌پريزه ريژيان لي ده‌گزين.

چيروك ليتره ده‌ست پي ده‌كا له ره‌ژوگاران پيشيندا دنياگريك كه مرخي خووي له‌م كوردستانه خوۆش كرد و كيته و هه‌راي بۆ ميهره كوردان نايه‌وه، سه‌لجوقي نازربايجاني بوون.

سولتان مه‌حمود، كوري سولتان مه‌مه‌دي كوري سولتان مه‌ليكشاي سه‌لجوقي، نه‌تاييك عيماده‌دين ناقسونقوري به‌ سه‌ر به‌شيك له عيراق عه‌ره‌به‌وه دانابوو. كوئخايه‌تي نازه‌ربايجان و نه‌رمه‌نيش به‌ نه‌تاييك ئيلدگز سپيرا بووه؛ كه ده‌بيته باييري قزل نه‌سه‌لان. نه‌م جووته كارگوزارانه پاسداري سه‌ر سنوران و پاريزگاري به‌ره‌وه‌ندي سه‌لجوقيان بوون و هه‌ركه‌س له مه‌له‌ندي خويدا نه‌ركي خووي به‌پريوه ده‌برد.

سالي ۵۱۱ ك (۱۱۱۷ ز) ^۱ كه خاوه‌ني مووسل نه‌ما، نه‌ويشيان هه‌ر خه‌سته به‌رده‌ست عيماده‌ديني زه‌نگيه‌وه. ره‌ژه‌ره‌ژو، هات پرووي تيكرد و پله‌ي به‌ره‌و ژورتر ده‌چوو هه‌تا گه‌يشته نه‌و پاده‌كه له‌شكري هيرش به‌ري برده‌سه‌ر شام و هه‌له‌ب و له ماوه‌يه‌كي زۆر كه‌مدا ده‌ستي به‌ سه‌ر نه‌ويشدا گرت. سالي ۵۳۴ ك (۱۱۳۹ ز) كوردستان و دياربه‌كري په‌لاماردا؛ بدليس و ناشووت و ئاكري و شوينه‌كاني تری گرتن و قه‌لاي ناشووتي كاويل كرد و قه‌لايه‌كي به‌ ناوي خووي لي ناوا كرد و عيماده‌يي كرده‌پاته‌خت. كوردستان و به‌تاييه‌تي شار و قه‌لاي بدليس، چل سال پتر له به‌رده‌ستي سه‌لجوقيه‌كان زالهي ده‌هات.

سالي ۵۷۶ ك (۱۱۸۰ ز) كه سولتان سالحه‌دين، كوري نوره‌دين كوري [؟] سه‌يفه‌دين

۱- پاسته‌كه‌ي ده‌بي: ۵۲۱ ك (۱۱۲۷ ز) بي. جه‌ميل

غازی نه تاییکی^۱ له شه‌ری میسرانی شکست خوارد، ئیتر لهو پۆزه‌وه پۆزی به‌ختیان کشایه‌وه و دایه زهرده‌په‌ری کزی و بازه‌بران به‌ره‌وکانی قوره‌په‌شی دۆزی ده‌ریای شه‌پۆل ده‌ری شه‌وی په‌شی به‌لا و نه‌هاتی داکشی و کشی و ماتی به‌سه‌ردا هات. نه‌وساکه هۆزی پۆزه‌کی - که چند سال بوو نه‌ستیره‌ی به‌خت و ئیقبالیان ئاوا ببوو - ژینی تالیان ته‌می سته‌می بیگانان داپۆشیبوو، ده‌ره‌تانی لی پرییوون و له ترسی ده‌ست وه‌شاندن و نازاری ناکار کتیوان، وه‌ک جان‌ه‌وه‌رانی کتوی دابوویانه‌ لیپ و کتیوان و چاوه‌نۆزی ده‌ره‌تیک بوون گزیالیان له خیز بیته‌ ده‌ر. که دیتیان هه‌لیان هاته‌وه و نه‌مجار نۆزه‌ گورزی وانه، وه‌ک شیر له بیته‌ ده‌رچوون و ده‌گیانی دوژمنان به‌ربوون و هه‌لیان کرده‌کلکه و پلکه و قه‌له و قوته‌ی نه‌تاییکان و به‌خه‌نجه‌ری جه‌وه‌رداریان، که ژ و کۆی زیندی نازداریان له به‌دکاران و نه‌یاریان، به‌یه‌کجاره‌کی هه‌له‌ژارد.

نه‌و کابرایه^۲ که له لایه‌ن سه‌لجوقیه‌وه له سه‌ر بدلیس داندراره، زۆر شوینه‌واری به‌ به‌هره‌ی وه‌ک خانقا و کاروانسه‌را و مزگه‌وت و پرد، له شاری بدلیس و نه‌خلات به‌ یادگار له پاش ماوه.

وه‌کووو ده‌لین: شاری بدلیس به‌ره‌رمانی نه‌تاییک قزل نه‌سه‌لان بووه. هه‌ر چۆنیک بیته‌ گزیریته‌تی ناقسونقوری^۳ [؟] له سه‌ر عیراقی عه‌ره‌ب و کویتخایه‌تی نیل‌دگزی له ولاتی

۱- ده‌ناو نه‌و ناوه‌دا مامۆستا زیزنۆف پرسه‌کی داناه و به‌هه‌له‌ی زانیوه. وا دیاره بۆیه بووه که دانهر ناوی دوانی تیکه‌ل کردوو؛ به‌کیان مه‌لیک سالح نیسماعیل کوری نوره‌دین مه‌حمودی زه‌نگیه و سالی ۵۶۹ ک. (۱۱۷۳ ز.) ده‌سالان بووه و کراوته پادشای شام. دوايه سه‌لاحه‌دین مولکی لی هه‌لقراچاندوو و هه‌ر حه‌له‌بێن ماوه‌ته‌وه و سالی ۵۷۰ ک. (۱۱۷۴ ز.) مردوو. دووه سه‌یغه‌دین‌غازی، کوری قوتبه‌دین مه‌ودود، له نه‌تاییکانی مووسله. سالی ۵۶۵ ک. (۱۱۶۹ ز.) کراوته حاکی مووسل و تا سالی ۵۷۵ ک. (۱۱۷۹ ز.) حوکی کردوو. جه‌میل

۲- له نوسخه‌ی ماکدا جی ناوی نه‌و پیاره به‌سپی ماوه‌ته‌وه.

۳- زیزنوف نه‌م پرسه‌که‌ی لی کردوو، که وه‌دیاره به‌هه‌له‌ی زانیوه؛ چونکه ناقسونقور و نیل‌دگزی به‌کتر ناگره‌وه. دوو ناقسونقور هه‌بوون: به‌کیان قه‌سیموده‌وله نه‌بووسه‌عیدحاجب. سالی ۴۷۸ به‌سه‌ر شام و حه‌له‌به‌وه دانراوه و ۴۸۷ کوزراوه. دووه‌میان: قه‌سیموده‌وله سه‌یغه‌دین نه‌بووسه‌عید ناقسونقوری به‌رسقی بووه. سالی ۴۹۸ والی به‌غدا و ۵۰۷ والی مووسل و شام بووه و ۵۲۰ کوزراوه. نیل‌دگزی له سالی ۵۵۵ یا تا ۵۶۸ حوکی کردوو. جه‌میل

ئازىرايىجان بەرانبەرن و دەورى حكوومەت كەرنىان لە يەك چاغ و مېژوودايە. ^۱ نىستاش بەرەى سەراجيان - كە لە ناوچەى بدلىس دەژىن- پاشماوہى سەلجوقىيەكانن و سەلجوقيان بوەتە سەراجيان. بەرەبابى تاج نەحمەد و قەراكوته و قولى ئوزبەكان و ھى تىرىش لەو تىرەيەن.

۱- لە نوسخەى تردا نووسراوہ: ئەو دەمەى ئاقسنگور گزىرى عىراقى عەرب بوو، ئاران و ئازىرايىجان درابوو دەست نىلدگزی باپىرى قەل نەرسەلان و دەورانى حوكمىان ھەمبەرە و پۆزگارىيان بەرانبەرە. عەونى

بیری سیئەم

فەرمانرەوایانی بدلیس

کە لای پادشایان بەرێز بوون

مەلیک ئەشرف

ئەو دەستە زانا و ھۆزانە ی کە بۆ مێژووی تیرە و ھۆزەکانی کرمانج ڕووداوی راستیان نامانجە و بۆ تارانێ تەتارانێ چەوتی و ھەلە و چەت و پەلە ی چەوت و خواری ھەرزەکاران، چابوکانە ھاتونە دەست و بە چوستی گۆریان بەستووە و بەرگی ھونەریان پۆشیووە و بە یارمەتی شۆرەسواری زۆر بە کاری بنووسی سەرپل و پەنجە، پەنجیان داووە و تیکۆشاوان و ڕووبەری پڕ لە شانازی سەربرزانێ کوردستانیانی پێ نەخشیووە، لێرەدا درکاندویانە: ئەو گەوھەرە یە کدانە یە ی ھیمدانەری خانەدانی مەزنەکانی بدلیس بوو، بە مەلیک ئەشرف ناسراو و پادشایانی میسر و شامی، زۆریان لە لا بەرێز بوو و چاوەدێریان لێ کردوو و ھاوچەرخێ مەلیک ئەشرف^۱ و بە بریکاری ئەو سولتانە، بۆتە سەرپەرشتی بدلیس.

سالی ۶۲۵ ک (۱۲۲۷ و ۲۸ ز) سولتان جەلالەدین کوری سولتان محەمەد خواپەرەزمشا، لە بەر چەنگی زەبر و زەنگی چەنگیزخانێ خۆی نەگرت و دەستەلاتداری ئێرانێ بەجێ ھێشت و کەوتە ولاتی ھێندەو؛ کاتی بیستی کە چەنگیزخان لە جەنگی مردندا شکا و بە خاکی گۆرەوہ لکا، لە پێی کیچ و موکڕانەوہ گەیشتموہ نیسفەھانی پایتەخت و بە نیازی گرتنەوہی ئێران، شیرانە ھاتە مەیدانی. ھەر وەک کرگاری پەوانی کەمال نیسماعیل نیسفەھانی گوتەنی:

۱- مەلیک ئەشرف موزەفقەرەدین نەبولقەتەح موسا، کوری مەلیک عادل سەیفەدین ئەبوو بەکر محەمەد - برای سولتان سەلاحەدینی ئەیبوی - سالی ۵۷۸ هاتۆتە دنیاو ڕۆژی ۴ محەدیرەمی ۶۳۵ مردووہ. دەگەڵ کەمقیوادپادشای رۆمدا دژی جەلالەدین مەلیکشا پێک ھاتوو و بە جووتە لە ۲۸ رەمەزانی ۱۵۲۷ شکاندویانە. جەمیل

جیہان پیت تاوہدان بۆوہ دووبارہ
 دہمت ودمی ہمیه و پیروزہ دہستت
 کہ دوژمن تین و زہبری تۆی گہیشتی
 لہ پوی کافر کہ شیری تۆ بریسکا
 موسولمانی بہ دہستی تۆ گہشہی کرد
 لہ سایہی تۆ ہہموو کہس کامپہوایہ
 وہ کووو نۆخی و پہہات کردین لہ لافاو
 لہ دہردی دہرہ داران بویہ چارہ
 دلّت پرووناک و فرمانت لہ بارہ
 لہ نارادا نہما، وہک بہفری پارہ
 وہ کووو بالدار دہ کہونہ بہر شہوارہ
 لہ تۆزا زہنگ و خاچن پارہ پارہ
 نہوی لامان نہبی دہرد و جخارہ
 بمینی و سہر بکیٹی بی ہہزارہ

وہک ناگری بی نامان بہربوہ سہر و سامانی تہتاری گہمار و بہ ماوہیہ کی زۆر کہم سہرپاکی نہو
 ولاتہی لہو پیسانہ پاک کردہوہ. بہلام لہ دواۓ دوو سالان کہ نۆکتای قاتان^۱ زانی لہ تیراندا چرووی
 داوہ، سی ہزار مغولی وہک غولی پیواکوژ و خوینمژی بہ سہر کردایہتی بہ ہادوپ و جرماغون نۆیان،
 بۆ شہری سولتان جہلالہ دین ناردہ تیران. سولتان مانہوی بۆ نہما و بہر بہ نمرہنستان و ناران پہوی
 و لہ پتی خۆیدا تفلیسی گرت. کہ لہو بارہوہ کہ مال نیمساعیل دہلتی:

لہ تفلیس تا عومان ناژۆت بہ سہر پہو و پوہیتر بوون مغول لہم سووکہ غارہ

خاوہنی تاریخی روضۃ الصفا دہلتی: «سولتان لہ عیراقہوہ پیشان پرووی کردہ نہخلات. مہلیک
 نہشرف لہ بدلیس بوو؛ مہلیک مہجدہ دینی برای بہ سہر نہخلات رادہ گہیشت. دانیشٹوانی شاری
 نہخلات مژ و تم، مژی تیک دابوون. بہ پتہوی شورہی شار و بہ قہلاۓ بہرز و دژوار و زۆری دژدار و
 چہکداران، وابایی بوون ناوریان وہ سولتان نہداوہ و تہنانت جوینیشیان پیدا. نہویش لہشکری لسی
 دہنگ دان و گہریان دہ نہخلات ہالاند و گری شہری لہ چوار کہنار دہدار و دیوار ہہلگرا و دہرہتان لہ
 ناشتی پرا.

دہرہدانہ کہ زۆری برد و زۆریہی زۆری ناپۆرہی شار لہ برسان و لہ ترسانیش لہرز و زہرد و زہبوون
 ببوون و بہری شالوایان نہدہ گرت. پیوانی سولتانی توورہ، کہلینیان دہشورہ کرد و خۆیان توپردایہ ناو

۱- کوری چہنگیزخان، سالی ۶۲۴ ہاتہ سہر حوکم و سالی ۶۳۹ ک (۱۲۴۲ ز) مرد. جہمیل

شار و ملیان له كوشت و كوشتار نا. دژتیک له ناوهندی شار بوو کزیلهیه کی مهلیک نه شرف - که عیززه دینیان پی ده گوت - دژداری نهو قه لایه بوو. مهلیک مهجده دین راپیکرد و خۆی گه یانده لای عیززه دین.

هیچک له قه لاش هاته یهک؛ بی بژیوی هیرشی هینا؛ وره و توانا باری لیتنا و چاری ناچار خه لکی قه لاش هاواری شه به سیان کرد و مهلیک مهجده دین ده رکهوت و هه ر نهو پوژه خۆی گه یانده لای سولتان و سولتان له تاوانی خۆش بوو؛ زۆریشی دلخوشی داوه و به چاکه سهر فزازی کرد. که رووی خۆشی له سولتان دیت، له کۆره که ههستا سه ریی و بو به خشینى عیززه دینیش پارایه وه. سولتان له وه رامدا فه رموی: پیاویک خۆی به شایان نیه راسپارده ی کزیله ی خۆی بی. عیززه دینیش له پاش دو پوژ - ویترا ی هیندیک هه مکارانی - زری یان وه ژیر خه فتان داو به ناوی چوونه ژیر فه رمان، له قه لاکه وه ده رکهوتن و نیازیان وابوو که بینه ناو کۆری سولتان، دهسته و خه نجه ر هه لیکه نی و له پاله وه بیه نه جنن. هیندیک له پیاوانی سولتان بهو کهین و بهینه یان زانی، تا چه کیان لی نه کرده وه نه یانه یشت سولتان ببینی. فه رمان درا عیززه دین و مهلیک مهجده دینیش ده گه ل زنجیر کران و به جووت گران».

لهو بهینه دا که نه خلالت ده وه درابوو، مهلیک نه شرف نامه و پیاوی بو لای پادشایانی شام نارد و داوای هیمدادی لی کردن. له جهنگه ی گیراندا له شکر میسر و شام گه یشت. مهلیک نه شرف به سوپای کوردستانیه وه پیتشوازیان چوو. له دهشتی مووش گهینه یهک و تیکرا بو ته می کردنى سولتان جه لاله دین هاتن. له شکرى جه لاله دینیش له دهشتی مووش پیتشه و بره ی لی برینه وه و بو شه ر کردن وه کووو ده لیتن: وهک تای ته وراس به ناماده یی هاته پیتش. هه ر دو له شکر پیتکیان دادا و به بی ناو بر سى شه و ورۆژ شه ری زۆر خهست و ههسته م و پر له مه ترسی و خویناوی له ناو نهو درانه قهوما. به هه لکهوت جه لاله دین نهوسا که توژیک نه خۆش بوو، له سه ر ته ختی ره وانه وه له شه ر که رانی ده روانی. سه رته نه جام له شکرى سولتان هیتزی نه ما و شکا و هه لات. به لام سامی جه لاله دین نه وهنده لهو سه ر خه لکه بوو،

كەس نەوئىرا شوپن شىكستەكەي كەوى. سولتان گەرايەوۈ نەخلات. ھەر نەو رۆژە دەنگ داكەوت سوپاي مغول گەيشتوونەتە ئارپان و قۆلى سوپاي بەھادور و جرماعون نويسانىش كەوتوونە رې و لە ئالى تەورىزەوۈ دېن. كە بېسەرى بەرزى سولتان نەم خەبەرە ناخۆشەي بېست، زۆر شەژا و لە ناچارى بارى كردارى خۆي گۆرې؛ مەجدەدېن و عىززەدېنى لە زىندان بەرھەلدا كردن و راي سېاردە مەلىك نەشرف كە دژايەتى نەمىنى و كەس لە كەس تۆلە نەستىنى و ناشت بېنەوۈ و ۈك دۆست پىشتى يەكتەر بگرېن. مەلىك نەشرف زۆر بە نەرمى ھاتە پىش و زۆر بە گەرمى دەستى دۆستايەتى گوشى و ھەر بەمەشەوۈ نەوۈستا، كىزى خۆي دابە سولتان و بوونە خزمىش. سولتان گۆرېتەوۈ بەدلىس و لەشكرەكەي بلاو كرد و خۆي لە ناو شاردا ھەشار داو خۆي دايە سەر گەپ و گەمە و چەقەنە و بەزم و ھەمەمە و ھەموو دەمان ھەر خەرىكى بەدەخۆرى و گەلۆرى بوو.

مەلىك نەشرف ناوۈ-ناوۈ سەرى دەدا و بە نەرمى سەركۆنەي دەكرد و نامۆزگارنە پىي دەگوت نەم جۆرە خدەو ئاكارە لە سولتان ناوۈشىتەوۈ و بە بېسىرې مەن لە ناو شاردا نەمىنەوۈ و لە شوپنىكى چەپەك بۆي زۆر باشتەرە؛ خوا نەخواستە نەگەر مغول پىت بزانن، دېنە سەرمان؛ دەترسم بەرپەليان كەوى و تۆي نازەنېس و خۆشەويست تووشى نەشكەنجە و نازار بى و دۆست و يار و خزمانىشت لە سۆنگەي تۆ زىانبار بىن. بەلام پەندى كىتى دادەدا؟ ھىندەوۈبەر ھەلخوتېندەنە و شىر و رېوى ھىنانەوۈ، با دەبېرد و بە ھىچ دەچوۈ؛ باش تەنەت جارىك بە بەرگوتى دانەدا. پاش ملە بە مېنگە دەيگوت: نەركم لە سەر مەلىك زۆرە و لە مېواندارېم ۈرەزە و نيازى وايە لە بەدلىسمان ۈدەر بىنى و خۆر زگاركا!

سەردەمايەك بە سەردا چوۈ؛ شەوتك لە پېر نېماس بەھادورې مغول بە سوپاۈ گەيشتە بەر شوورەي بەدلىس. نەو شەوۈش ۈك ھەموو شەوان سولتان سەرخۆش و كەلەلا لە مەستى لالاموى دەكرد. بە دەبەنگى لە سەر جىگا بى جۆلە خۆي لە گەز دابوو. بە پەلە خەبەريان بۆ برد؛ بەلام كرديان و كراندېان بېھۆش بېدار نەكرايەوۈ! ئافتاۈويەك ئاوى ساردېان بە سەردا كرد؛ نەنجا تۆزىك نەغيار بووۈ و لە كارەساتيان تىگەيانەند. گوتيان نەسپى زىن كراۈيش

ئامادەنە. سولتان بە خەيزانى خۆى گوت: بابت زۆرى نىسەت كىردم، مەن بەراوە ژوم وەر دەگرت؛ مەن نىستا دەپۆم؛ تۆ دەگەلم دى يان نايەى؟ كىژى مەلىك لە تەھى دل خۆى لە سولتان ھەلئاوارد و ھەر ئەو شەو بە نىو شەو جووتە سوارە لە شارى بدلىس دەركەوتن. كەس نەيزانى ئەو سولتانە چى بەسەر ھات! بەلام شىخ پوكنەدىن ەلئاودەولەى سەمانى - رازى لە لای خوا پىرۆزە - لە رسالەى اقبالىەدا فەرموویە: لە پىسرى خۆم (شىخ ەبدولرەھمانى كسرفى)م بىستووە كە سولتان بۆتە ئەوليا و لە گوندىكى نزيك بەغدا بە پىنەدۆزىەتى دەژيا؛ ھەتا خوا بۆ خۆى بردەوہ.

خاوەنى تاريخ گزىدەدەلى: كوردىك براى لە ھەراكەى شارى ئەخلاتى كوژرابوو، لە پرى تووشى سولتان ھات و لە تۆلەى برايدا كوشتى. خىوى تەكرەدولتھامى دەلى: كوردان لە پرى تووشى بوون و بۆ خاترى ئەسپ و پۆشاكى كوشتيان و شەرت و گوميان كىرد. خوا دەزانى!

مەلىك ئەشرف بە بى ئەوہ كە سەر وەبەر بارى ھىچ پادشاو خونكارىك بىنى، گەلىك سالى فەرمانپەرەواىى كىردووہ و كاتى لە سەر دنياى پوونىش كۆچى بە كجارى فەرمووہ. -وہەك باسەمان كىرد- مەلىك مەجدەدىنى براى جىگەى ئەوى گرتۆتەوہ و كە ئەوئىش بەرەو نەمان بوو، كۆپ و نەوہ و نەتەوہيان بە مەزنایەتى ھاتوون و تا زەمانى دنياوانى خونكارى زۆر بە زەبر و زەنگ (تەيمور لەنگى كورەكانى) خۆى لى خۆش بى، ھىچ كەس خۆى تى نەگەياندون و زيانى پى نەگەياندون.

ھاجى شەرف كۆپى زىائەدىن

بازرگانى سەودا خۆشى شارستانى مېژوووزانى كوتال و پارچەى نايابى قەنەوز و خامەك و خارا و تافتە و بافتە و خانم مەپۆ و ھەرىر و ئاگرارانە و ئەتلەسى و كىمخا و داوماسى و مەخمەرى ھەورەنگ و شىلە و ھەورى و چىتى گول باتمانى و كەتان و زەپى و كرىشەى گولدار و پىپى و ساكارى سفت و بەرپان و جى چاكيان، بە تۆپ لە بان چاوەى نەردەبەر چاوى كىپاران داوہ و بە بال و گەزبان پىواوہ و قولانجىشيان لە دو داوہ و دەمى خامەى تىژ كراويان بە ناو قەداندا ھىئاوہ و لە سەرخۆ دايان درىوہ و كولۆنجە و كۆلوانە و سابە و

كراس و لهچك و دهسماليان به بهژنى چيرۆك بريوه و كۆك و پۆشته، رايان ناوه و باس و خواسمان - به پەرداغى - به بەرچاودا رابوريوه كه: خاكه ليتوهى سالى ۷۹۶.ك (۱۳۹۴.ز) فەروەردين مانگى جەلالى - كه ئەو سالاھى سالى سەگ بوو - دنيادارى به ناوودەنگ و خاوەن شكۆ (تەيمورى لەنگ) پاش داگير كردنى بەغدايه و گرتنى جزير و مووسل و تكريت و ماردین و نامید، له سيواسرا بەرهو زۆزانى ئالەتاق وەپى كەوت و پۆزى شەممە پازدەهەمى رەجەبه مانگى ئەو سالاھى دەشتى مووش فەرمانى پشودانى داو چەند پۆزىك وچانى فەرموو. حاجى شەرف - كه به گەفتى خاوەنەكەمى ظفرنامە، له مەرىيە كەنگى و سەنگينى و دۆستايەتى و مەردايەتى له سەرتاسەرى كوردستان بى هاوتا بوو؛ بۆ بەر فەرمانى خونكارىش، بى درىغى و به دلسۆزى، هەميشە دەس له بان چاوه و دەستەونەزەر هەلوستا بوو - كليلى قەلاى بدليس و ئەخلات و مووش و دژى تيرىش - كه سەرىهەو بوون - وپراى ديارى زۆر نايابى هەمە رەنگە و به سەنگ سووك و نرڭ گران و چەند ئەسپى عەرەبى نەژاد و ئىستىرى شەش دانگ و دوياد و رەهوان، به ناوى پيشكيش هينانى و به سەرىنەنجە رامووسانى پيرۆز و به پىست و جوانى سەردارى هەموو سەروەران، بەختەوەر بوو.

يەك لەو ئەسپە پيشكەشيانەى، كووتىكى داوين تاريك و سم كۆك و جومگە پەيت و لە سەر لنگ و ناودەست بلاو و سینهتەخت و قەد باريك و دوو ئەستور و گوى سەگلاوى و هەنيە رەق و لاجانگ لەپوو دەم و چار و لىموزشوووش و بەژن رىك و كلكگر و بالا بەرز و ديەمن تەرز و قىت و قۆز و زيت و نيسكە و لەنجهكەر و شوخ و شەنگ و بەرپاپەر و رەوت مەر و ئاسكەباز و نازەنين و بى مانگرى و جووتە و گاز و سەروەشپن و هۆگر و پام و دەستەمۆ و جلهو خووش و لە رەمبازيدا رەوان و پشودار و بى هەژان و سركى و نرکە و سەرسەم دان بوو. هيندەجوان بوو دەتگوت به قەلەم كيشراوه. به تەمەنیش گەلتيك جوان و جوانويكى تازه گيراوى سى سالان و پىكراو بوو؛ ددانسى شيلهى پى مابوون. گەلتيك مير و بەگلهرى ديش ئەسپيان به پيشكيش هينابوون. له دەشتى مووش ملەكرا و بەرچاو دران.

هیچ که چیلنیک تۆزی نه شکاند و برهوی همه مووانی شکاند.

زریانی به زان دبوو له گهردا ده یکرده مژ و دومان له شهردا
 کلکی له زهوی به گهرد و یالی لهو بهرزیه ههوری پاده مالتی
 بهرتهنگ بوو زهوی لهوئی به شهردانگ چوار نالی په لئی ده خسته سر مانگ
 له برووسکه له پیتش له ریگه پیوان لای بردبوو کات و سات له نیوان
 رابوردنی هیند به هه لپ و زوو بوو سد پینه شهوی له رۆژ دروو بوو

مهزتر سهرداری سهرزهوی، به چاکه و بهزهوی، ده حاجی شهرفی روانی و به سهر و روی پر
 خوشهوه دواندی و شهوندهی لی پیچایهوه و هیندهی دلخوشی دایهوه و لواندییهوه، که هامپا و دۆست
 و یارانیش نیره یان به جیگهی ده برد. سهره پای شهو ریژگرتنهش جبهی تان تالی زیترین و همه مایه له
 شیرزی خهلات کرد و سهره پای مه لبهندی خوشی، ناوچهی یاسین و تۆنیک و مه لازگوردیشی پی
 به خشی و فرمانی مه زناهی نامه و نه فرین نامه له ناه فرمان، به مۆزی سهر بزئو خۆزی شاهانهی
 تهیموری نه خشی و به جارتیک سهر فراز کرا.

نایق سۆفی پادشاهادیکی نوزبهگ بوو؛ دژی سهرداری جیهانگیر، ده دلدا بیبری خرابوو؛ له سهر
 شهو سوچهی گرابوو. شهویش درایه دهست حاجی که له زیندانی بدلیسدا بهند و کۆت و پیوهندی کا.
 شهو فرمانه بابی داره - وه ک یادگاری پرهیژا - ههتا سالی ۹۴۰ ک (۱۵۳۳ ز) هیشتا مابوو.
 شهوسا که شهرفخان نه ما^۱ و شه مسه دین خانی فرزهندی به دلمهندی ده گه ل پیوانی رۆژه کی شاواری
 عه جه مستان بوو، نیشان و مۆزی تهیموری و فرمانی شاهانی پیشووش، دیر و دهویدا له ناو چوون.
 که شهرفخان ده خه لاتان وه ریچرا و وه بن خاکی رهش ئیخرا، رۆلهی دل بهند و شیرینی
 (میر شه مسه دین) که به وه لی به ناویانگه، به جینشین داندرا.

۱- ده پیتشدا هه ناوی حاجی شهرف بوو؛ دوابی پیتی ده لی: شهرفخان! هه ژار

میرشاه مسهدین کوری میرحاجی شهره‌فغان

ته‌ونگه‌ری کر و نه‌خشی ته‌شکه‌به‌ری سهرگوروشته‌ی دوری سفت و پریزهور، له سهربه‌پان له هدیشک و له‌پده‌ستی به‌رچه‌نه‌یان، داره‌نه‌یان چه‌قاندووه و له خه‌تۆکه‌ی گشت و قشتیان، تاسی تانیان رایه‌ل کردووه؛ ماشه‌ری هه‌ودای پرووداویان هه‌لوئیزنیوه؛ قانگله‌ی مه‌به‌ستی زۆر جوۆر و ره‌نگاوپه‌نگیان له‌و ته‌ونه - که میژووی که‌ونه - هه‌لواسیوه. واژه‌ی ویژهی بار پیندراویان به‌ داوه‌پۆ تیوه‌داوه؛ گورد و شیش و هه‌پۆ و که‌رکیتی به‌ند و بر و دیر و تیپی ریژه‌پیتی له ده‌ستان خوۆش و له باری داستانیان به‌ په‌یتی لی خستۆته کار و پرسته‌یان تیک په‌ستاوتووه و به‌ قه‌یچی و تۆرتۆ و برینگی رامان و ره‌خنه‌گرتن و له سهردا پینداچوونه‌وه، بره و گرنچک و زیده‌و گلوی دزیوکه‌ر و ناهه‌مواریان ریک و لووس و لیک کردووه و شه‌ر و شوپ و مه‌یدانداری پائه‌وانان له چوار فه‌سه‌لی زۆر سالاندا، وینه‌ی لی کراوته وینه و وه‌ک ئاوینه‌ی جه‌مشیدی جه‌م، پیواران دینیتته به‌رچه‌م و نیمه له تیوه‌رامانی گوۆشه‌یه‌کی که‌ناره‌که‌ی، وامان به‌و پرووداوه زانی که: له پاش شه‌وی قه‌رایوسف کوری قه‌رامحه‌مه‌د تورکمانی، له به‌ر لیشاوی له‌شکری ئارا و هه‌رد و بوۆدگری نه‌میرته‌یموری له‌نگ به‌زی و رایکرد و به‌ یلدرم بایزیدخان^۱ والی رۆم په‌ناهه‌نده‌بوو، نه‌میرته‌یمور پیای له قه‌یسهر^۲ پاسپارد قه‌رایوسفی په‌نابه‌ری بداته‌وه و شه‌م چه‌ند شیعه‌رش خراشه ناو نامه‌که‌وه و به‌ پیایه‌که‌دا بۆیان نارد.

نه‌من نامه‌وی رۆمی نارامگا رمی کیو رمینی منی پی بگا
کوماخ^۳ ده‌یه و جه‌نگ مه‌که و ده‌نگ مه‌که جیهانی گوشادیش له خو ته‌نگ مه‌که

۱- سولتان بایزیدخان یه‌که‌م، کوری سولتان مرادی یه‌که‌م، سالی ۷۹۱.ک (۱۳۸۹.ز) هاته سهر ته‌خت و زۆری

دنیارگرت و ته‌یمووری له‌نگ شکاندی و گرتی و سالی ۸۰۵.ک (۱۴۰۲.ز) له به‌ندی ته‌یموردا مرد. جه‌میل

۲- بۆیه‌ی به‌ قه‌یسهر ناو بره‌دووه چونکه رۆم و قه‌یسهر ده‌میک سالان هاتوونه گوئیوه و فیزی بوون؛ نه‌گینا سولتان بوو.

۳- المنجد ده‌لی: کوماخ شاریکی شووره‌داره و له باشووری نه‌نادۆلی تورکیایه و له سهر ره‌خی چه‌پی چه‌می فوراتییه و

له چه‌رخه‌ی ۷ی میلادی له سهر وی بیژه‌نتی و عه‌ره‌ب شه‌ریان بوو. سالی ۱۵۱۵.ز سولتان سه‌لیمی یه‌که‌م (نۆه‌م

پادشاهی عوسمانی) داگیری کرد. هه‌زار

قه‌رای یوه‌سفی ناپه‌سند و کوری که پرتگی له حاجیانی مه‌ککش بری
په‌نات داوه کاتی له بهر من رهوی گه‌ماره له تو نایه توخنی که‌وی
سزای هه‌ر نه‌مه‌س سه‌ره‌نیستی بکه‌ن به خه‌نچه‌ر سه‌ری ژیکه پیستی بکه‌ن

راسپارده‌که‌ی نه‌میرته‌یمور گه‌یشته رۆم و نیاز و نامه‌ی پادشاکه‌ی له بهر بیسر و تی‌زامینی
هه‌موو سه‌ر هه‌ر ده‌خه‌ملینی سولتان پانا. وه‌رامی نامه‌ی نووساند و قه‌رایوسفی تی‌گه‌یاند که له‌و
نزیکه نه‌مینی و خو بخزینیته ژیر بالی سولتان فه‌رپوخ^۱ والی میسر.

قه‌را یوسف و پیرای سولتان نه‌حمه‌د جه‌لایری حاکمی به‌غدا - که نه‌ویش په‌نابه‌ریک بوو - چوونه
میسر و له‌و ده‌مه‌شدا والی میسر ده‌می دلی بو هه‌م‌خه‌می و دۆستایه‌تی ته‌یمور ده‌برد. گورجی
هه‌ردوکیانی گرت و له بورجیکی قه‌لای میسر دا به‌ندی کردن. کاتی بیستی که ته‌یمور مرد و بوو به
خۆراکی مار و موور، زنجیری له مل دامالین و هیتانیه‌ده‌ر و هه‌ر یه‌ک پینجسه‌د نۆکه‌ریان گرت
که بریویان له سه‌ر خه‌زیننه‌ی میسر بوو. هاتنه ناو پرتزی نه‌میران و خزمه‌تی پادشایان ده‌کرد و نه‌سپ
و چه‌کیش - چیان بویستایه - مشه بوو. به‌لام هه‌رچی بو نۆکه‌ری له سولتان نه‌حمه‌دی هالان،
هه‌مووی به‌غدایی ناواره و منال و کالی بینکاره و هه‌رچی و په‌رچی و شاگرد چه‌رچی و کۆنه‌که‌ردار و
چه‌وره و لات و لووتی شار بوون.

هینه‌کانی قه‌رایوسف تورکمانی، قه‌راقۆینلوی به‌کار و له کلّ ده‌رهاتوی پۆژگار و ساز و ناماده‌و
ته‌یار بوون. میسری له‌و تورکمانانه و به‌و زۆریه ترسیان ری‌نیشته و ده‌سولتان فه‌رپوخیان گه‌یاند: په‌نا
به‌خوا، نه‌گه‌ر بیتو قه‌رایوسف و تورکومانی ئاق قۆینلو و ابمینن، ئازاوه‌یه‌ک ده‌نینه‌وه و هه‌یج دوور
نیه که‌نتیکی زۆر گه‌وره بکه‌ن. له نه‌نجامی راویژکاری و سه‌روین کردنی کاره‌که، چاره‌که‌یان وا
دۆزیه‌وه رۆژی وازی گۆچانبازی، سولتان فه‌رپوخ به‌ قه‌رایوسف به‌فرمووی و پیرای ده‌ست و پینه‌ندانی،
رده‌به‌ردوکه‌ی مه‌یدانی کۆ که‌نه‌وه و که نه‌وان داده‌نه‌ونه‌وه، ده‌سته‌یه‌ک چه‌کداری میسری - به‌تیخی

۱ - ده‌بی نیازی سولتان فه‌ره‌ج کوری به‌رقوق بی. عه‌ونی که دووم پادشای کۆیله چه‌رکه‌سه‌کانی میسره و سالی ۸۰۱
بوو به‌ پادشا و له سووریا ده‌گۆ ته‌یمووری له‌نگ راچوو؛ به‌لام پین نه‌وه‌ستا و پرتک که‌وتن. سالی ۸۰۸ له پرتک ون بوو؛
که‌س نه‌یزانی چی به‌ سه‌ر هات. جه‌میل

جه وهدرداره وه - هه لئان كه نئى و بئ سوچ و تاوان بئانكوژن.

قهرابوسف هاى لهو كه مين و بهينه هه بوو؛ پساوانى خۆى به چه كدارى و ناماده بئ هئنانه
 دوړ مهيدانه وه. سولتان له سهر نيازى گۆرين، فهرمانى دا قهرا يوسف و پساوانى په يابن و
 زيښك و چهوان خړ كه نه وه. قهرا يوسف هه به سوارى هاته بهرانبهر سولتان و گوتى:
 گه ووره! هه تا نئستا تۆ به چاوى باوك و فرزند له م نۆكه رهى خۆت روانيوه؛ نئمه ش بۆ تۆ
 نان خۆرىكى راست و چاك و چاكه له چاو و شيرپاك بوين. نئستاش به فئيتى به دكاران و له
 تئ چاندى شو فاران، ده توى خوينمان برئشى؟! هئچى من و هئچى تۆ؛ نئمه ژئيمان لئره
 نه ما. له سهر سواريوه بۆ كړنوش بهرانبهر به شاهه ماوه و مامزهى گه يانده ته پرادان و
 هئيدئى له نۆكه ران كرد و نه سپيان به ته قله كوت پرادان و گۆر و مهيدانيان به جئيهشت و
 وه كووو ده لئين تا گه يونه دياره كرى، سه دوههشتا جار له شكريان هاتۆته سهر پئ و هه موو
 جارئش هئند مهردانه و نه بهردانه هاتوونه ده ست، ده ستى ده ستديان شكاندوه و
 له مپهريان به زۆر په راندوه و خۆيان گه يانده تۆته بدليس و مهليك شه مسه دئنى حاكم په ناي
 داون و قه لائى تۆنيك و پاسينى به قهرايوسف به خشيوه و كيژئيكئشى لئ خواسته وه.

قهرابوسف زستانى لهو ناوه رابوارد. تاوسانى سالى ۸۰۹ ك (۱۴۰۷ ز) به يارى مهليك
 شه مسه دين، له چغرسه عد ده گؤ مئيرزا نه بوويه كرى كورى مئيرزا مئيرانشاهى كورى
 نه مئيرته يمور راجوو^۱. مئيرزا نه بوويه كرى پاونا و چغرسه عد و نه خچهوان و مه رند و
 سرور و ماكوئى گرت و زستانى برده مه رندئ. تاوسانى سالى ۸۰۹ ك (۱۴۰۷ ز) مئيرزا
 نه بوويه كره ده گه ل مئيرزا مئيرانشاهى باوكى - له عئراق و خوراساندا - له شكركئى بئ
 ژماريان بۆ نازربايجان هئنا و هاتنه ويزهى قهرايوسف و له شئوى غازانى ته وريز به شهر
 هاتن و له شكركى مغولان شك و مئيرزامئيرانشابه كوشت چوو؛ نازربايجان - سه ر له بهر -
 وه گير قهرايوسف كه وت. نئتر لهو ساوه رۆژبه رۆژ پلهى به ختى بالا ده چوو. دؤستايه تئ و
 خزمه يه تئشى ده گه ل مهليك شه مسه ديندا - ده م له شوين ده م - خۆشتر ده بوو؛ كه ده يدواند

۱- رهنه گه مه به ستئى خه لئيل كورى نه مئيرشاه، كورى ته يمور بئ. جه مئيل

پیی ده گوت رۆلهم. که بووش به شا، به شه کانی سر به بدلیس و بدلیسیشی به مولکایه تی سی به خشی و فرمانه کانی که ده رباره می رشه مسه دین ده رکاروه - بی ده س تیدان - رای ده گوئیم.

رونووسی شه زمان:

فرزهدانی زۆر خۆشه ویست! خوای بهرز به منتان بیلی. سهردهستان و سهرپه لان و سهرلقان و سهرهنگان و سهرداران و نه میسران و گزیران و سهرورهان و کوئخایان و ناغایان و مهلیکانی کوردستان و بۆرهبیگ و دهشته وان و بازرگان و سهرناسانی دانیشتوانی بدلیس و نه خلات و مووش و خهنووس و ده ورهبریان و نه وانه ش که سهریه وان! با بزنان که بی هیچ رۆده روایسی، دل سۆزی بی که ماهیسی و یه کرهنگی بی تلته و خلته و فیداکاری ریشه داری کوری گوره و پایه بهرز و به ناوهز و چاکه هز و ده فریاره سی بیته سان و پیلکه هیئنه ری مه به سانم، میری میره کانی عجه م (میرشه مسه دینی سهربلند) له نه ندازه به ده ر بووه. له خودام ده وی هه رگیز پایه ی نه وی و هه تا قیامت سه لامه ت بی و چی ناوا ته ده ستی که وی. نیمه ش له لای خۆمانه وه بۆ پاداشتی شایانی نه و، به نه رکی خۆمانمان زانی که وه ک رۆزانی رابراو جه نابیی میری ناوبراو به هه موو جوړ چاوه دتیری و به زه مین بی به خشی نی زۆر، بیبهینه سه رووی نامپایان. له و باره وه دلئی نه رمی پر به زه بی شاهانه مان - جارئ وه کووو ده م خۆشکه ره - نه م فرمانه مانی ده لاند:

مهزنایه تی و میسرایه تی و ده ستلآت و باج و پیتاکی دیوانی بدلیس و نه خلات و خهنووس و مووش و دژ و قه لاکانی تر و زیاده پارچه ی سهرخراو و پاژه زه مینی لاهیی ده پال خراو و ره پال نراو - که ده پیشدش هه ره ی خۆی بوون - له نوی پیی ده به خشی نه وه و نابئ کهس به شی تیدایی و به و هزیه وه نه م فرمانه ره وانه مان - ده ی خودا پیس رۆزی کاتن - له سه ر هه موو هاوولاتیان په خش کرا و پر یاردرا که میری ده ست نیشان کراو ناوچه و مه لبه ند و پاوان و ده ست و که ژ و ناوی و به ژئ که بوویه تی، هی خۆیه تی و به سه ریانتو هه مه کاره س و نابئ کهس به نیازی هاویه ش - هیچ کاتی به لایدا بجئ یان له ده وره شی هه ل خولی و کهس نه کا ده ست و پیوه ندی تووشی هه را و کیشه بکا. هه رکیش بزانی ن ناباره و لیچی له م فرمانه خواره، ده کیشریته پای قه ناره و سزای زۆر بی رزه ی ده درئ. نه رکی شانی

کارداران و سرکار و کارگوزاران و ریش چهرموان و سهرناسان و نیشته‌جی و دانیش‌توانی بدلیس و نه‌خلات و مووش و خه‌نوس و شوینه‌کان و گیتلکه‌کان و پاسداران و دژدارانه، همه‌میشه زه‌لامه‌کانی میری پایه‌داری کورم به گه‌وره‌ی خویان بزائن و به راسپیتری و تاموژگاری و به‌ندی رهند و به‌هره‌مندی رفته‌تار بکن و مل بۆ دۆزی بچه‌مینن و خاوی و خلیسکی نه‌نوینن. هر ته‌گه‌ره و گرتیه‌کیشیان دیته بهر، په‌نا به پیایوی نه‌و بهرن و هر پسوله‌ی نه‌و وه‌خوینن و به سهرشۆپی ویدا برۆن، تا سهر و مال نه‌دۆزینن.

نه‌و فرمانه باوه‌رنامه، ده‌ی مانگی مه‌لولودی سالی هه‌شتسه‌د و بیست، نویسه‌را و به نیمزای بهرز و جی گه‌وره رازینراوه و خه‌میلیندرا.

خاوه‌نی مطلع‌السعدین ده‌لی: سالی ۸۲۳ ک (۱۴۲۰ ز) رۆژی هه‌ژده‌ی مانگی قوریان - که چل رۆژ بوو قه‌رایوسف له سهر دنیا به نه‌مابوو - نامه‌یه‌کی زۆر دۆستانه‌ی بۆ شاروخ میرزا نویسی و نۆکه‌ریکی باوه‌ر پیکراو له قه‌ره‌باغی ئارانی، نامه‌کی به شاروخ گه‌یاند.

ده‌خاکه‌لیوه‌ی به‌هاردا میرزا بۆ شه‌ری کورانی قه‌رایوسفی تورکمان، له گه‌رمه‌سپیری قه‌ره‌باغ وه‌رئ کهوت و هاته سنووری نه‌رزنجان. یه‌کی جیمادی یه‌که‌می سالی ۸۲۴ ک (۱۴۲۱ ز) میرشه‌مه‌دین والی بدلیس، دیاری و پیشکه‌شیکێ زۆری - به غیاسی قازی محه‌مه‌د دا - بۆ شاروخ‌میرزا ناردبوو. له شوینیک به ناوی کتبه دیاریه‌کان گه‌بیشته‌ن میرزا و غیاسی زۆر به خیر هینا و له دیوانی به‌رزی خۆیدا جیتی نیشان داو دای‌نیشانند و نیاز رها به‌رپی کرده‌وه. که له‌شکری دنیاگری میرزاشاروخ، له لای نه‌خلات له مرگوا - که میرگ و میرخوزاریکی سه‌وز و خۆش و سازگاره - خێوه‌ت و باره‌گای هه‌لدا، میرشه‌مه‌دین و چه‌ند که‌سیک له میره‌کانی کوردستان، چوونه پیشوازی به‌رپی و یه‌کی جیمادی دووه‌می نه‌وی سالی، به‌راموسانی سهر به‌نجه‌ی به‌رپیوه‌ی سهرفرز بوو؛ وه‌به‌رئاویری خه‌فه‌تسیری شاهی کهوت و به لاوانده‌وه‌ی شاهانه و خه‌لات په‌خشانی شایانی، شادی کرد و فرمانی فرمانه‌وایی بدلیسی بۆ نوێ کرده‌وه.

نه‌لیم چونکه که‌سی خۆمه و نه‌لین باری وێژه‌وانی خۆی پاده‌نی و به میرشه‌مه‌دین هه‌لده‌لی. نه‌وی راست بی میرشه‌مه‌دین خواپه‌رستیکی به راستی و دنیا‌داریکی لیزان و توانا و به‌وه‌ج و

زۆرزان بوو. دانیشتوانی ولاتەكە زۆریان لەلا پیرۆز بووه و ویستاشیان زۆر برۆا پییه. گوایه له پری خواناسیدا له حموت ناو په پیره تەوه و په دهی له نیوان راداوه و له هیئندیك نامە و نامیلکە دەرویشانەدا نووسراوه: جانەوهر و مهلی کتوی دهسته مۆی بوون و له کاتی دهسنوێژ هەنگرتن، ناوی دهستیان ده خواردهوه. که شف و کهراماتی تریش زۆرن؛ بەلام که من باسیان بکه، به جۆریکی تر بۆی دهچن. هه موو دەم و کات و ساتی به هه مده می و هه منشیانی چینی هه ره جی یلندی مه لا و زانای به جه وههر و سۆفی و ده رویش و پیران بوو. به میرشه مه سدینی مه زن به ناویانگه و گش مه رد می نهو ناوچانه، داوای هیمدادی پیرانه، له گیانی پاکي نهو ده کهن. له ده ورانی ده ستەلاتی تورکومانان سکه و خودبه به ناوی خۆیه وه بووه. نیستاش له ناو کوردستاندا زیروزیوی مسقالی هه ن؛ پییان ده لێن شه مه سدینی و کورد بۆ و دم هه لیده گرن و منی هه ژاریش دیتوومه. سی جۆرسکه ی دیشم دیوه که سی فرمانپه وای بدلیس لێیان داوه. نهو سی میره ش: مه مه دکوری شه ره ف و شه ره ف کوری مه مه د و شه مه سدین کور زیاته دین بوون.

له سالی ۸۱۰ ک (۱۲۰۸ ز) دا میرشه مه سدین ته که یه که و نه خۆشخانه و میوانسخانه و مزگه وتیکی له گۆک مه دیدان بنیاد ناوه و به شه مسییه به ناویانگن. گوندی ترمیتی لای مووش و کفوی سه ره به گورجیکان و گوندی کازوخ - له نیوان ته رجیش و عه دلجه وازن - ده گه ل چوار پارچه زه مین و حموت دووکان و کاروانسه رایه ک و بیست خانوی هه رمه نی نشین له بدلیس و ده ورویه ری، له مه وقوفه جاتی ماون و زۆری تریش بوون، فه وتاون. ته که یه که هه ره ناوه دانه و نان و شیوی بی بژیوی تیدا ده درئ. گوندی کازوخیش هه روه تر؛ نان و خوانی بۆ خۆمالی و لاوه کیان هه ره کووو یه که و هه ره که س داواکا، ده یده نی.

له نه نجامدا میرشه مه سدین شه هید کرا. میرزا نه سکه نده ری کوری قه رایوسفی تورکومان - که پیاویکی زۆر نه زان و سه رشیت بووه - له شاری نه خلالت کوشتویه.

هیئندیك ده لێن هه ره له نه خلالتی نیژراوه؛ هیئندیکی تر پیچه وانه ده لێن جه نازه ی پیرۆزی راگوژیتراره ته بدلیس و له به رانه به ره ته که یه که ییدا، له پۆژه لاتی گۆک مه دیدان ناشتوویانه. هۆی کاره ساتیش - وه که ده لێن - خیزانه که ی که ده بووه خۆشکی نه سکه نده ره، چونکه کیژه تورکومان بوو،

نەسپ سواری و تیرئەندازی و کاشۆیازی زۆر پێخۆش بوو. گاڤا لە بدلیسیش دەژیا؛ جاروبارە وازی لیبوو بە دەستووری مائەباوان پەفتار بکا. میری گەورە گەلیک جاران سەرکۆنەیی دەکرد و دەیگوت: نێمە کوردین و ئەوکارەیی که تۆ دەیکەیی لە کوردان ناوەشیتتەو و داب و باوی تورکومانان، دەبێ لە بیسره خۆت بەریهوه. بەلام ژن، ژن نەبوو؛ ژان بوو. ئەوەند چەقە سرۆ و سەهەندەو دەم گەرم و چەقاوە سوویوو نەبیتتەو. دەیشیراند و دەینیراند و پەکی بەهیچ نەدەکەوت و وازی لە کورپیتی نەدیتنا.

کار بە نەرمی و شلی نەبەت چاری توندوتیژی دەبیتتە سەرباری

رۆژتێکیان لە دوو ئەو شەپە دندوکەدا - که زۆر قەرەچەناغی کرد - میرکێردی گەیشتە نێسکانی و بەهێز مستەکۆلەیکەیی بە دەم و لەوسی داکیشاو کەلپە ددانیکسی شکاند و خاتوو پکومانی سەرەسۆدرە، هیچ سی و دوی لێ نەکرد و کەلپە زەردی دەپریسکەبەکەو پێچا و بە گازندە نامیکەو بە ئەسکەندەری برای نارد، که ئەوساکە لە ئەرچیش بوو.

کاتی که ئەمیرشەمسەدین بۆ دیدەنی برای ژنی - که دەلوشی بە نازناو بە سەردا برابوو - چوو بوو ئەخلات، هەر چاویان بە یەکتەر کەوت، دەلووئەسکەندەری بێفەر، بە بەهانەیی کەلپە خوشکی، گەپێ تێ هالاند و کوشتی؛ بەلام بە بیس و باوەری نووسەری ئەم روویەپرانە، ددانەکە بەهانە بوو و دۆستایەتی شاروخ میرزا ئەو کەتنەیی کرد.

میرشەرف کورپی میرشەمسەدین

عەوداتی بە کەول و پۆست و خەرگە و سەلتە و تەیلەسان پۆش، مەشاو تەوەرزی بە دۆش، بەندی تۆریه و حەمایەل و شیر و تەزبێ و مت و مۆری درشت و هور لە ئەستۆدا و کلافەتا و دەرزیدان و نەینۆک و شانە و کلتووڕ لە ناو بەریک و باخەلدا و کەشکۆل و دەف و کۆلەکە دەلاقۆلدا و گمگمۆکە و زەرکی ناو و جامی چلکلیلی حەج و زەرکی بەزریزە و پلپلە لە شوتکدا، شەتە کدراو و عاسای سەر بە گۆ لە مشت و تەپلەیی لوا لەسەرپۆری پەریشانێ بە زەمزەمەیی دەرویشانە و یاهوو کیشان، ئەم بەیت و باوەی گێپراو. پاش نەمانی میرشەمسەدین، میرشەرفیان لە جێ دانا؛ بەلام پیاویکی

دیوانه و نامال شیت و کهلهیی بوو؛ هۆش و گۆشی دنیاداری له لانا نهبوو؛ گهمهی بهم ژیانه دههات؛ خهوی شهوی له تونخانهی گهرماوان بوو. قهقهزێکی به بالایی خۆی له ناسن دروست کردبوو، پۆژانه دهچوو ناویهوه و لاسای کهوی دهکردهوه و به قاسپاندنوه دهیگوت: جیی نیره که و ناوپکهیه! فهرمانپهروای ناوتون و تول هیندهنهژیا؛ تۆر و داوی پاوی مهرگی له مل هالا و ههر به لاوی توونی جیهانی جیهنشت و له ناو پرکهی گۆرپچهدا له فره و پهلهقاژه کهوت.

پروانه به بییری خۆت چهند شاه و گه دا پۆیی بیهوده له ژینی خۆت مه پروانه به نامۆیی
لیکی مه دهوه هینده، گۆشتن وه ده کا و له پ وا گهلایی وه بهر خۆیده! چۆن لیتی خوری واده روا

له م بهینهدا که نه م له ناوپرکه و توندا پرایده بوارد و به بهزم و نهزمی جهزمهوه سههرگهرم بوو، شاهم خاتوونی خیزانی - که شازادهی هسه نکیف بوو - له سههر پرس و پای مه لایان ماره ی خۆی هه لوه شاندهوه و شووی به میرسهیدی نه حمهد ناسره دین کرد و له پاش مردنی میرشهره ف - له بهر نه وه ی میرشه مه دینی جینشین زۆر مندال بوو؛ به کار و بار نه ده چارا - هه موو داهات و دارایی و مه زنا به تی ولاته که کهوته ناو له پ و چنگوری شاهم خاتوون و میرده که ی. پیاو ماقولانی پۆژه کی نه و دوانه یان وه ک لاپره سه نی خۆسه پین سه یر ده کرد؛ کردیانه که له وه کیشی و سه ریان وه بهر بار نه هینا و ملیان نه خسته بهر نیر و ههر کهس خۆی به میرده زانی و ههر که سی له بهر خۆیه وه دهستی به سههر ناوچه یه کدا گرت. میرمه مه د ناسره دین، نه خلایاتی برد و عه بدولپه حسمان ناغای قهوالیسی، چه قچوو و مووشی زهوت کرد و بهر بهر له دایی بهربلاو کهوته ناو پۆژه کیانه وه.

تاوتیک دنیا بی میره گزیر له جی وه زیره
نه گهر نه ما پشیله مشکان تللیلیله!

ئاوا دیتی سه یریزیوی، به نه گرسی بدلیسی کرده جی گه را و چه شنی دۆلپا دولینگانه ی تی وه ریتنا. له و بهینهدا شه مه دین له خه م په خسیبوو. پۆژیک به نیازی پاوشکار به سواری له شار درده چوو گه یشته سه یردی عه ره ب و له ولاره ه عومهریادگاران - که پیاوه کی بایه کی بوو - به چه ند باره داریکه وه له کیفه ندوره وه دههات و له سه یردی تووشی میرهات. خۆی گیل کرد و ههروه ک

نەیناسیسی و هیچ جارن میری نەدیسی پووی وەرگێرا و هەمی لە گویدریژەکان کرد و هەلی پیچان و لەو ملەدا سەرە دارێک وە بەر کەشکەژنۆی میرکەوت و نیش و نازاری پسی گەیانە. میربە سەریا گوران و تی: کویری! بۆ کەرەگەلت لانا دەی؟

عومەر لە وەراندای گوتی: من کویر نیم؛ ئەو کەسە کویرە کە خەنیمی خۆی ناسی و عەیب و عاری خۆی نابینن. میرلی پەسا کە بیکوژی؟ بەلام زوو دەستی سارد بۆو و بەزەیی پێدا هاتەو و وازی لی هیئا و بەجیەشت.

ترشە بەرسیلە لە دەم خۆش نیە، پراوەستە کەمی سەردەمی پی بچی لەو ترشە شوکت دەدەمی میرلە ری بیسی کردەو، هەیاران! ئەو کابرا پروتە چۆن وێرای وا لە پروما هەلگەریتەو و ئەو تەوسە چ بوو دەمنی گرت؟ نابێ ئەو ماستە بی موو بی؛ شتیک دەژێر لیفە دایە و من نازانم. نیواری کە دەگەرپاوە تووشی عومەریادگار بوو، ئەویش باری خۆی فرۆشتبوو لە شار بەرەو مال دەبۆو. لیسی پرسی وەرە پییم بلێ تەچاڤا ئەو سخیف گۆتن و ئەو پلارەت بۆ لە من دا؟

عومەر زۆر شوورەیی گرتی و سەری داخست و پاراوە کە لە تاوانی ببوری و بە تەریقی و شەرمەزاری گوتی: چ بکەم بە دەست خۆم نەبوو؛ ئەوەندە من تۆم خۆش دەوی و دلسۆزی خانەدانی تۆم، مەگین خوا بۆ خۆی بزانی. ئەگەر بە سووک باستان بکری و تەوس و تانوتان لی بدری، چاوم بەر پیتی خۆم نابینن و بۆ خۆم نازانم دەلیم چی. ئەگەر بە گرانی نەزانی و ئەگەر لیشم توورە نەبی، پیتم خۆشە کول و زووخوای چەند سالت لە لا هەلرێژم و چی لە دلما یە پیتم بیژم. چوونە سووچیتی دوورەچاو و نووک و بەدی کارەساتی دایکی و میرسەیدی ئەحمەدی بۆ گێراوە؛ چۆن بە زیندی سەری بابی، دایکی حاشای لۆ کردوو و خۆی دەباوەش بیگانە یەک هاویشتوو و چۆن نیستا بە مەرگی شادن و خەلک و خواش لە پاشملەدا چۆن گۆری مردوو دەشیلن و فلان و فیستان دەلین چی؟

میرشەمسەدین زانی عومەر زۆر دلسۆز و ئەمەگدارە، لاواندیەو و بۆ درکاندنن ئەم پازەیی سوپاسی کرد و پینشی گوت: وەک لەم خەوت پاپەراندەم و دەدەردی خۆم گەیانەم، دەرمان و چارەشت هەیه؟ خۆت دەزانی برینەکە وەبنی داو و دەبی بە نەشتەر هەلنەری. تۆ ئەو نەشتەرە وەبینە؛ تا منیش ئەم پەرۆشینە لە شانێ خۆم بکەمەو. عومەر ناوی چەند لایکی لە لا هەلدا و گوتی: تۆ

خۆشت بیانبینە و دلایان بە لای خۆتا بێنە؛ ئەوسا پێت دەلێم چۆن دەکەین. میرشەمسەدین لە سەر پلانی یادگار ھەر پۆژە یەک-دوو لایەکی بە دزیبەوہ چاوە پێدەکەوت و دەگەڵیاندا پێک دەکەوت و پەیمانێ دەگەڵ دەبەستن.

میرسەیدنەحمەد^۱ بە کەین و بەینەکەمی زانی و بۆ رزگاری کەول و گیانی، بێ ئاوردانەوہ ھەڵات و خۆی گەیانەلای میرنەبدالی بۆتانی و پەنای بێ برد.

میرشەمسەدین ھەر دەسبەجێ دایکی خۆی بە زویڵ ھەلێنا و دوای عەریفی دایکی کەوت. میرنەبدال ناگادار کرا کە لەشکری پۆژەکی دی. ئەویش لەشکری بۆتانی کۆ کردەوہ و خۆی بۆ شەپری نامادەکرد. دوو لەشکر بەرانبەر وێستا و ھاوێستا و ھا تەوێکی تر پێک دادەن و شەپر بقمەومی، میرشەمسەدین پیاوی نارەلای میرنەبدال، میرسەیدنەحمەدی بداتی. میرنەبدال وەرانی داوہ: پیاو بە پیاو دەگۆڕینەوہ. ئێمە خویتی میرزادێکی بۆتانیمان لە سەر میرحەسەن شیروەییە و پەنای بە ئێوہ ھێناوہ. میرحەسەنمان بەنەوہ و میرسەیدنەحمەدی بەرنەوہ. پاش زۆر قسە بە زۆران دان و وتووێژ، بریار درا. چەند ئاغاھەکی پۆژەکی بە بارمتە لە بۆتان بن تا میرحەسەن پەیدا دەکری و ئەویش ئیستا میرسەیدنەحمەد بداتە دەست میرشەمسەدین. ئاوا سەودایان سەری گرت. میرشەمسەدین وەناو کەوت، چەند پۆژەکی زۆر مەلەوان و کارامەیی ھەلبژاردن و تێگەیاندن کە لەوێ بچنە خانووی وا لە پروبارەوہ نزیک بێ. ھەر گا قریوہ و ھەراتان لە ئێمەوہ بەر گوی کەوت، بزانت ئەوہ نیشانەیی پەلاماردانی شەومانە. چەک و ئەسپان بەجێ بێلن و بە رووتی خۆ پەزگ چەم نین و بە مەلە لی پەپەرنەوہ و وەرنەوہ ناو سوپای خۆمان؛ چونکە ھەرگیز نامادەنیم میرحەسەنیان بەدەم دەست. لە سەر بریار چەند ئاغاھەکی پۆژەکی پەوانەیی لای میرنەبدال بوون و ناشت بوونەوہ و شەپرەس کرا و میرسەیدنەحمەدیش ناردا.

کاتی خودای پۆژپەرستان مەودای ھەنگفاری بری و لە ئاسۆی زەردەپەرەوہ بەرەو بارەگای خۆرنشین نشیو بۆوہ و لە سەر تەختی شەوہزەنگی شەوہرەنگی پازا و بەکری دەخەو راجوو، ئەستێرەیی بۆز بۆزان و بەجریوہیان دەشەو بیدارانیان خوری: رابن! شەو

۱- دەپێشدا میر سەیدنەحمەدی بێ گوتووە و لێرەوہ پێی دەلی میر سەیدنەحمەد. ھەژار

پەردەى رەشى شەوگە سور دەپۆشى نازدار دەخەوئیت و کوپ دەكۆشى

مېر شەمسەدین بى خۆگرتن مېر سەيدىنە حمەدى نان خۆزى ناندین دېرنى گرت و بە سېرمەى راپهئنا و فەرمانى شەوہىخونى داو كەلەكەلەى دل پتەوى لەشكرى ھۆزى پۆژەكى، ئەو شەوہ پۆژ پۆژى وانبوو؛ بە چرە و گوپ و ھەر شەوہ، ھەلمەتیان برد و خۆيان گەياندەسەر رەخى چەمى زەلم.^۱ پاسدارانى بۆتانیەكان بە جارىك سەريان لى شىوا و ھەروا تىكەوہ دەگلان و دەست و پىتى خۆيان لى ون بوو. ئاغای پۆژەكى بارمتەش، كىسىيان ھانى و بە سۆيایى لە ناوہكە پەرىنەوہ و ھاتنەوہ ناو سوپاگەى خۆ.

شەوہكى سەرى سېئى، دەبوومەلئەى بەياندا - كە پېشپەوى سوپای خونكارى خاوەرى تەق و پەوى وەناو لەشكرى قولان خست و شەوى شكاند و لە ترسى تىخى تىرىژى بە ئاورىنگ و پېرشەدەرى خاوەن شكۆى رووناكايى، ئەستىرە بە تاق و وازى و بە ناسازى و پەنگ پەرىوى، بەرەودا پەرىوہ بوون و لە ئاسۆگەوہ نەدىو بوون- لە ھەر دوو ئالى چەمەوہ لەشكرى بۆتى و پۆژەكى لىك ھاروژان و بۆ لىكدان بەرانبەر بە يەكتر وئستان.

مېر شەمسەدین ئەسپى رادا و تا دەنگرەس نزيك كەوتەوہ و بانگى مېرئەبدالى كرد و گوتى: من نۆكەرى بى تەمەگ و سېلە و پىئەزانى خۆم كوشت و پەلەى خۆم بە خوين سېرەوہ. دەگەل تۆ دوژمنسىم نىہ و ھەزىش ناكەم بىنە دوژمنى خوتىنى. ئەگەر ھەر وازىش نەھىنى ئەو تۆ و ئەو گۆمەيدان، تا پەش و سېى دەرکەون. كە بۆتانى ئەمەيان بىست مېرئەبدال بە دەنگىەوہ ھات و بە دەنگى قەو بانگى لى كرد: مېرى گەورەم! باو و كالى جى بەرزى تۆ زۆر دەمىكە گەورە و پىشسېى تايەفە و باب و باپىرانى من بوون و ھەمىشە نىوان خۆشبوون و ھەرگىز لىكتر نەپەنجاون. من ھىچ كاتى رىم ناكەوى نىوانى وا خۆش بېسىنم و تۆرى دوژمنى بچىنم. خاوەنخواستە من ھىندەناشاىستە بىم ئەو دام و دەستوورە تىك دەم. لە فەھىت و شەپمەزارىم ناشى تازە سەر ھەلئىنم و لە مەر پىاوہتىەوہ بىدوئىم.

۱- چەمى جزىرى بۆتان دەجلەيە؛ زەلم لە شارەزورە. وا ديارە لە دەسنوسدا ئەم ھەلە پووى دابى. ھەزار

مىرسەيدىنە حمەدى نۆكەرت كە پاى بە ئەندازەى بەرەى خۆى رانە كىشابوۋ؛ تۆ پات پى ھەل كىشايەو ە و سزاي كردهوت دايەو ە دەستت خۇش بى. ئىستاش مىرم نەچوۋە بچى؟ با ئەو دلمەندىبە نەمىتى. بمانبە خشە و با دىسان ەك جارى جاران ھىمى دۆستايەتى داخەين و ھەر چى بووشە با بەردىكى لە سەر دانىيىن. مىرشەمسەدىن بەو قسانە كىنەى لە سىنەدا نەما و گەردى لە سەر دۆل سىراو ە و خۆى گەياندەمىرئەبدال و ھاتنە دەست و پرووى يەكتەر و لە تەھى دۆل ئاشت بوونەو ە و مىرشەمسەدىن گەرايەو ە و لەو رۆژو ە ناويان نابو نەمىرشەمسەدىنى دۆوار.

مىرشەمسەدىن پىتچ كورپى بوون: سولتان ئەحمەد، سولتان مەحمود، زىئەدىن، ئەمىرشەرف، ئىبراھىم. سولتان مەحمود و زىئەدىن سالى ۸۳۵.ك (۱۴۳۲.ز) بە فەتاي چاقوۋولكە مردن؛ مىرشەرفىش لە ھەرەتى لاو ەتيدا و لە جەنگەى بەھارى ئىنا، بەر گەرەباى مەرگ كەوت. مىرئىبراھىم بوو بە جىنشىنى بابى و ماو ەيدەك فەرمانرەوا بوو. كە ئەو ىش بوو بە گۆرئىشىن، مىرھاجى مەھمەدى كورپى جىتى گرتەو ە و سالى ۸۴۷.ك (۱۴۴۴.ز) لە ناو ەندى شارى بدلىس و لە سەر رەخى چەمى رەبات، فىرگە و مزگەوتىكى چى كورد و لە سالىكدا سەريان گىرا. سالى ۸۶۵.ك (۱۴۶۱.ز) رەنجى ئىيانى لە كۆل بۆو ە و لاي مزگەوتەكەو ە نىئورا و دوو كورپى لە پاش بەجى مان: ئىبراھىم و مىرشەمسەدىن. ئىبراھىم بە راسپىرى باب، بە جىنشىن دىارى كرا و ئىننامەشى لەمەبەولا باسى دەكرى.

مىرئىبراھىم كورپى مىرھاجى مەھمەد

و ەرزىرى چا و لە گەنجىنەى ئاسەوارى كوردهوارى، گاسنى و ەسەر دەندەخست و بەرپولەى دەشىلە راکرد و ەھوجارى دالە بنەو ەند و ھىرتەى لە سەرمۇانە بەست و كەلى ھىنانە بەر نىر و كەلەو ەى لە مل گرى دان و پاى لە سەر پاشدەندەدانا و دەستە كەوشەى لى داگرت و بە ھىل و كووز و ھۆگانان كۆدەو بەيارى شىئوپرى و وەرد و سى گاسنەى دايەو ە و لە بەرھەمى تۆزىنەو ەى وا دەر كەوت كە ھەر زۆر لە مېۋىنەو ە بەرەى قەراقۆينلوان و خىلەكانى ئاققۆينلو دوژمىنى بابە كوشتە بوون و لە پەى سەرى يەك دەخەفتان و ەك بەرانى رەش و

سپی ناوچیرۆکان، یه کتریان بهر قۆچان ده‌دا و همه‌میشه و دايم شه‌ريان بوو.

ده‌پيشدا نه‌مه‌شمان زانی قه‌رايوسفی قه‌راقۆينلو، خزمی ميرانی بدلیس و خۆی له جیسی بايبان ده‌زانی. کاتی نوزون حه‌سهن به‌گ جيهاننشای شاق‌قۆينلو، کورپی قه‌رايوسفی کوشت، دياربه‌کر و نه‌رمه‌نستان و نازربايجانی داگیر کرد و به دل لێ برا ناسه‌واری بنه‌ماله‌ی قه‌راقۆينلوی تورکمان به‌پرتتوه و خزم و دۆست و همه‌کاريشيان به‌یه‌کجاری له ناو به‌ری. به‌و مه‌به‌سته به‌رله هه‌رشت له‌شکرێکی بێ هه‌ژماری به‌سه‌رداری سوله‌يمان به‌گ بیژهن‌ئوغلی ناره‌بدلیس تا ميره‌کانی بۆ بگری و مه‌لئه‌نده‌که‌ش داگیر بکا. سوله‌يمان به‌گ به‌ره‌و کوردستان ره‌وان بوو؛ له‌شکر گه‌يشته بدلیس و تورکمانان له‌ رووکاری قه‌لاکه‌یدا چادريان هه‌لدان. نه‌و ده‌م فه‌رمانه‌ره‌وای بدلیس ميرنیه‌راهم، کورپی حاجی محهمه‌د بوو. بورج و شووره‌ی دابه‌ستن و ده‌روازه‌ی لێ داخستن و ملی له‌ سه‌نگه‌ربه‌ندی نا. سوله‌يمان به‌گ مه‌نجه‌نیق و به‌ره‌قانی و که‌ره‌سته‌ی قه‌لاگرتنی هه‌مه‌ جوژه‌ی خسته‌کار و سێ سالی ره‌به‌ق ده‌وری دا. هه‌موو سالی که‌ خه‌زه‌لی گه‌لاپێزان به‌ په‌نگ په‌ریوی و له‌ره‌زۆکی داده‌وری و به‌ خشکه و به‌ خشیه و چرپه‌ خه‌به‌ری شالۆی شه‌خته‌ی به‌ گوئی زه‌ویدا ده‌سرتاند و عاسمان له‌ ترسی سه‌رمایه، که‌به‌نکه‌بۆری هه‌ورانی کونپر ده‌خۆوه ده‌پێچا و په‌شه‌بای وه‌یشوومه‌ی پاییز ده‌سکه‌نه‌ی گژوگیای ده‌کرد و چل و گوئی به‌ قاللۆزی ده‌خپ و بودران داخنی و داری بۆ ناگر ده‌شکاندن، سوله‌يمان به‌گ بیگومان بوو که‌ به‌فری زستانی بدلیس له‌ باتی شه‌و ده‌وره له‌ دژداران ده‌دا و ده‌ره‌تانیاں بۆ ناهیتلی؟ وازی له‌ بدلیس ده‌هینا و پرووی ده‌کرده‌گه‌رمه‌سیری ناوچه‌ی ماردین و بشیری. خاکه‌لیتوه‌ی به‌هارانیش که‌ له‌شکری تین و تیشک به‌ سه‌رکرده‌یی با و باران ده‌هاته جه‌سته‌ی بۆزان و بارن و کرێوه و که‌ره‌سیسه و گلێترکه و شه‌ش‌په‌ر له‌ پرووشه‌کردن ده‌که‌وتن و قه‌لای که‌وی ده‌وره ده‌دران و کلێله هه‌ره‌سیان دینا و پنووده‌پسان و داده‌رمان و پادشای نه‌ورۆز تاوالتی گوئی له‌ ده‌شت و چیمه‌ن هه‌لده‌دا، بیژهن‌ئوغلی - له‌ چالۆی پر هالۆی گومر‌پایه‌وه - پرووی ده‌کرده‌وه بدلیس و ده‌هاته‌وه شه‌ره‌جنگی شه‌و روسته‌م و گوژه‌رزانه و ده‌وری قه‌لاکه‌ی ده‌داوه و ده‌بووه گرمه‌ی مه‌نجه‌نیق و زرمه‌ی به‌رد و هاشه‌ی تیر و له‌ ژیر و ژور هه‌ر میتشک و خوین بوون ده‌پژان و له‌ دار و دیوار ده‌په‌ژان.

دوچین پاله‌وانی به‌ باهو و مه‌چه‌ک له‌ یه‌کدی هه‌موو دل پر و ده‌س به‌ چه‌ک

پرمینى مەرگ بوو له ژوور و له ژیر
 كه بهردیك دهبارى له بانى قهلا
 ژماره‌ی له دهس چووو بو مردوو ژمیر
 له گای ژیرزه‌مین ده‌بووه دهرد و به‌لا
 ده‌جهرگ و دلى كاكه‌شان پاده‌چوو
 ده‌گرمینى به نیازی كوێخایه‌تى
 ده‌ر و دار و دیواری دژ په‌نگی گول
 شه‌لال بوون له خوینی له‌ش و جهرگ و دل

ئهم شه‌ره درێزه‌ی كێشا؛ برسایه‌تى و بى بزوی و نه‌خۆشى زۆر هێزى به‌ دژداران نه‌هێشت و زۆربه‌ی به‌ ناخدا پۆهێشتن. سه‌ره‌پای توركومانانیش په‌تا و چاو‌قولكەش ده‌ورى دان و یه‌ك له‌ دوو یه‌ك چینییه‌وه و میربرایم و هه‌وت كه‌س نه‌بى، زیندوو ده‌قه‌لادا نه‌مان.

له‌و به‌ینه‌دا مه‌حمودئوغلى كه‌ شاعیر و په‌سندده‌رى سوله‌یمان بیژهن ئوغلى بوو، هه‌لبه‌ستىكى توركى نووسى و ئهم تاك به‌یتەى تیدا گونجاند و بۆ خزمه‌ت هه‌سه‌ن به‌گى نارد.

چچار سه‌ر بۆ سوله‌یمان نانه‌وینن كوردی بدلیسى

ره‌گه‌ز كورد یاری ئاورگێكه‌ ئاوری هه‌ر بنایىسى

له‌ نه‌نجامدا كه‌ له‌ سۆنگه‌ی ئهو شه‌ره‌وه، هه‌ر دوولا زۆر زیانبار بوون و تووشى زۆر دهرد و ئازار بوون. پێكهاتن پێشنيار كرا و پێكهاتنه‌ر بوونه‌ ریش‌سپى و پرپار درا سوله‌یمان به‌گ ژيان و ئابرووی میرئىبراهیم بپاریزی و ئه‌ویش قه‌لا و مه‌لبه‌نده‌كه‌ به‌جى بیللى. كاتى وتووێژ سه‌رى گرت، هه‌سه‌ن به‌گیان ئاگادار كرد و نه‌نگوستیله‌ی به‌ نیشان نارد و په‌یمانى ناشتى به‌سترا. میرئىبراهیم له‌ قه‌لايه‌ هاته‌ دهر و چووه‌ ته‌وریز بۆ لای هه‌سه‌ن به‌گ. سوله‌یمان به‌گ ده‌ستى به‌ سه‌ر بدلیسدا گرت.

گوایه‌ دوا‌ده‌ماله‌ پۆژه‌كى - كه‌ یه‌ك له‌وان مالى شه‌مس‌عاقلان بووه‌ - په‌گه‌ل میرئىبراهیم كه‌وتوون

١- زه‌مانى ئاق‌قۆینلوو تفه‌نگ نه‌بوو؛ نازانم دانهر چۆنى ئهو شیعره‌ هێناوه‌؟ به‌لام وه‌رگێر ده‌سپاكى كردووه‌ كه‌ بى‌ ده‌سكارى پايگۆیزتووه‌. هێمن

٢- عه‌لى‌عه‌ونى ده‌لى: نیازی وابوو كورد بۆ بنه‌ماله‌ نه‌بى سه‌ر ناچه‌میتن. پۆژه‌یانی ده‌لى: نیازی ئهو چیرۆكه‌یه‌ كه‌ به‌ نه‌فسانه‌ گوتراوه‌ ناگر خۆشكه‌ره‌كه‌ی برام پێغه‌مبهر كوردیك بووه‌ به‌ ناوى هه‌برین. ده‌شكرى یادی كۆنه‌ كورده‌ناگر په‌رسته‌كانى كردبى. هه‌زار

و چونته نازربایجان. که میرگه‌یشته تهوریزی، له سهر فرمانی حسهن بهگ له شاری قوم
موجهیه کیان بۆ بریهوه و بهرهو عراقیان بهریتکرد.

نه‌هندهی حسهن بهگ مابوو زۆری چاوتیری لی ده‌کرا. له نه‌نجامدا که حسهن بهگ
نه‌نگوستیلهی مهرگی بۆ هات و قه‌لای جیهانی جی هیشته و له گۆرستانیان دامه‌زراند و سه‌ری
هه‌ودای کاروباری دنیاداری وه‌ده‌ست یه‌عقوب به‌گی کورپی کهوت، به‌تاوانی سه‌ربزیتوی رۆژه‌کیان و
دانه‌مرکانیان له بدلیس، فرمانی داله شاری قوم میرنبراهیمیان سه‌ریپی. میرنبراهیم ژنی له
خانه‌دانیکی سه‌رناسی قومی هیتابوو لهو ژنه‌ی سی کورپی هه‌بوون: حسهن‌عه‌لی، حوسین‌عه‌لی،
شامحه‌مه‌د.

بیستونۆ ساڵ ناوچه‌ی بدلیس له ده‌ست شاق‌قۆینلوودا بوو. هۆزی رۆژه‌کی به‌یه‌که‌جاره‌کی
لییان قه‌ومابوو. پیاوه سه‌رناس و ماقووله‌کانیان هه‌ر کهس بۆ لایه‌ک په‌ره‌واز بوون و نه‌وی
مابوشن بوونه گۆشه‌گیر و له مالتی خۆیان ده‌رنه‌که‌وتن و ده‌ستیان به‌کلای خۆیان
داده‌گرت نه‌وه‌ک با بیبا. ته‌نانه‌ت پیاوی وه‌ک محه‌مه‌دئاغای که‌له‌هۆکی -که هه‌لبژارده‌ی
راویژکه‌رانی لای خانه‌دانی زیانه‌دین و گه‌وره که‌یه‌خودای ناو رۆژه‌کیان بوو- له‌پرووی
ناچاری ببوووه نۆکه‌ری تورکه‌مانانی شاق‌قۆینلوان و له‌عیراق ده‌ژیا. زۆر جار واده‌بوو ده‌چوووه
شاری قوم سه‌ری له‌و کورپه‌میرانه‌ی ده‌دا و بۆ خزمه‌تکاری و دلخۆش کردنیان درێغی
نه‌بوو. تۆمه‌ز پیاویکی زۆر جیهانئیده‌و خاوه‌ن نه‌زموون و تیگه‌هیشته‌و بوو هه‌ر هیدی هیدی
باسی رۆژه‌کی و پیاوی زۆریان و له‌خۆ بوردوویی و چاونه‌ترسیان به‌گویی هه‌لدینان و بۆی
ده‌کوتن که‌ چۆن خانه‌دانی وان له‌ کوردستاندا که‌س تایان نیه‌ و له‌پایه‌به‌ری و په‌گه‌زیاکیدا
بی به‌ره‌ه‌لستن. جارجه‌ره‌ش خۆشی که‌شی کژان و ته‌رزی باغان و سه‌وزی چیمه‌ن و دیمه‌نی
جوانی ناوچه‌ی بدلیسی بۆ باس ده‌کردن و مه‌به‌ستی خۆشی ده‌خسته سه‌ری و له‌بنه‌وه
ده‌یگوت وه‌نه‌بی قه‌لا و شووره‌کان هینده‌سه‌خت و دژوار بن به‌که‌س نه‌گیری. هۆزی
رۆژه‌کی سه‌رداریان هه‌بی، زۆر به‌هاسانی به‌رده‌ستیان ده‌که‌ن. که‌ زانی کورگه‌ل گویی بۆ شل
ده‌که‌ن، به‌راشکاوای له‌لای درکاندن که‌ نه‌گه‌ر یه‌کێک له‌ ئیوه‌ی نازیز بینه‌ کوردستان، هه‌ر
بگاته‌وی، هه‌رچی رۆژه‌کیس گه‌وره‌ و گچکه‌یان شوینی ده‌که‌ون و به‌یاری خودا چی وای پی

ناچي قهلاكان ده گرین و نهوسا به دلی خوش، خانه دانی سیس، گهش ده کهینه وه و به تاوات ده گهین. نهوجار ما دایک؛ چووه خزمهت نهویش و به زمانی خوشی و نهرم و نیانی گرتی دلی خوی له لا کرده وه و گوتی نهزیهنی نهگمر دلت بی و یهک له کوره کانت ره گهلا نهم بندهی دلسوزهی بخهی و من له خزمهتیا بچمه کوردستان، به دل و به گیان نوکهری ده کم و هوزی پوژه کیش بۆ دهنگ ده دم و ده توانین بدلیس له ژیر چنگالی تورکومانه کان به زور ده رینین و تۆلهی چهند سالهی خۆمان بستینین و هوزی پوژه کیش - که ده ریه درن و زور خاکه سهرن- له سایهی تۆوه دینه وه مال و سهر خاک و ناویان و چاویان به میریان روون ده بیته وه و نهو چاکهت له بیس کهس ناچیتته وه. هیندهی بۆ هه لخویند و ده سوتندانی گرت، دایکی بیچاره له رووی ناچاری رازی بسو پۆلهی لی دوور که ونه وه. دوو جگهر گووشی که حسه نعلی و حوسین عه لی بوون دانه ده ست ناغا و محمه دناغاش هه ردووک میرزادهی ده گهلا خۆ هینا و هاته هه کاری و بوونه میوانی هوزی ناسوری - که له ناو خه لکی به سه وه چنان ناویانگیان هیه - لای بیاماقولی هۆزه کهی دانان و گوتی نهوانه فرزند ی منن و پیوسته زور باش ناگاتان لی بن و تا من دیمه وه له پاریزگاریان دریفی نه کن. خوشی به ته نیا رووی کرده بدلیس که هۆز و خزمان ناگادار بکا و کویمان کاته وه و مژدهی هاتنه وهی میرزاده کانیان پی راگه یه نی و خۆ ناماده کن تا له ژیر سایهی شهابالی واندا ولاتی خۆیان له ده ست داگیرکهر پرگار بکن و ژیانی سه رهستی دامه زیننه وه.

نهو سه روبه ندهش نهو ناسۆریانه که ژیر فرمانی عیززه دین شیری میری هه زۆ بوون، فرمانی میریان خسته به ریپوه و له ری لایان داو هه رچی میرگوتی جوابیان نه داوه و هه رایان ناوه و میرعیززه دین شیر خوی لی خوش کردن ته میتیان بکا و له پر له شکری هینانه سهر و شیشا جه ستیان.

نهگمر ریگای هه لاتن بکری به ره به ست پشیلهش دپته شه پر وه ک شیری سه ره به ست

ناسۆری که دیتیان چاریان ناچاره و هات و هاواری سهر و مالیانه، زور نه بهردانه پروبه رووی بوون و ده گۆی راچوون و ده ستیان دانه نواند و پالنه وانانه هاتنه مه یدان و هه نگامه یان کرد. هه ردووک میرزادهش که لهو شه ره دا بۆ هاریکاری خانه خویی خۆیان

ھاوکاریان دەکرد، شەھید کران و سەریان تیدا چوو.

مەحمەدناغا لە لای خۆیەوه هۆزی پۆژەکی دەدەسک نابوو، هەر چاوهنۆڕ بیوون میرزادەبێن و پێشوازیان بچن و فەرمانیان دەنی و هەلکەنە دژ و دەگۆیان پراچن و دژ و قەلایان لە دەس دەریسن و هەرەها مەزن و سەرۆکەکانی کوردستانی بۆ ئەو مەبەستە تیگەیاندا بوو. گەش چاوهنۆڕ بیوون کە ئەمەڕۆ و سبە میران بێنەوه و شۆرش هەلگێرسی؟ کەچی لە نەکاوە دەنگ و باسە جگەربرۆژین و هەناوسووتینە میەرگی ناکاوی ئەو جووتە لاوی هێندەچاوە لە دوو، کەوتە بەر گۆییان و گەشکەس لە سوێیان و لە تاو و توێیان هۆشی لە دەس داو دەسی کلۆلیان و بەر توێلی ناهومییدی داو دلسارد بوونەوه.

بوو بە شین و شەپۆڕ و گریان و قورپیتوانتیک، پۆژی حەشریش وانابێ. پۆژەکی بە دابی خۆیان بۆ شینگێڕی و نازەیه تباری، خۆیان دەخۆڵ دەگەوزاند و کولاقی رەشیان کردەبەر و پەڵاس و کۆینە دەواریان بە سەر شان و پیلان دادا و پێسیری خۆیان دادەری.

هەمرو چاویک لە تاوان خۆینی باراند دلان بۆ جیتی کەسەر، خۆشیان دەتاراند

بەلێ دنیا هەروا بووه؟ هەرواش ئەوی. هەرچی لە ناسۆ سەرکەوی و تیشک بەدا، ناواش ئەوی. کام دام و دەزگای پتەوه کە هەتا سەر هەر بێینی و بوومەلەرزە دەستی گەردوون نەیلەریتی و نەپرمینی؟

چمان دی و چەنی بەژن و بالا چەمان؟ گۆلی گەش وەرین و نەمامان نەمان!

لە باغی جیهان چی هەتا سەردەژی؟ مەڕۆ بۆ گۆلی گۆرە، دار بۆ پەژی

باش ئەو بەلای ناگەهانە، مەحمەدناغای کەلھۆکی کەوتە ناو شیوی شیتوان و قەلەمی دەست و پیتی شکا و رایەل و پۆی بییر و هۆشی تیک ئالقان و ئالۆزان و دایە کیتوان و دەستە و ئەژنۆ بە قورپیتوان دەگۆشە و کەناران دەخزی و فرمیسکی هەلئەوه وەراند و بە دەم قولپێ گرینەوه و بە جەرگی پر برینەوه، لە بەرخۆیەوه دەبیورتاند: گۆل خۆنچەمی گەشی باخی ناواتم! هیوای دواپۆژی کوردستانە کەم! شەختەمی نەهاتی و چوون بەسەردا هات؟ مەرگی بیوادەچۆنی دینەوه؟ چز و هەلۆەرین؟ چۆنتان جی

هېشىتم؟ بەھارى ساوام خەزەلۆھرى كرد و چومە پايىزى ھەناسەساردى. ھەزار ناخ و داخ بۆ نۆنەمامى شەنگ و چەلەنگى باغى مىرانم؟ كە جى ھومىندى كوردەوارى بوون. كامە چاوپىس بوو كە بەژنوبالاي بە چاۋ ھەنگاوتن؟ مەرگى لە نەكاۋ وا بە ناكامى ھەلى پەرتاوتن و بە تەورى سەتم بە لايدا ھىتان! من لە دواي ئىتوھ ژىنم بۆ چىھ؟ ئىتوھ ھومىند و ئاۋاتى من بوون؛ پىساۋى ناھومىند دارى بىبەرە و چارى بىرېنە و بۆ ئاگر دەشى.

ئەو خەرىكى شىن و شەپۆز و ھەناسەى سارد ھەلگىشىيان بوو، كەچى لە پرى يەككە لە دۆستانى لى پەيدا بوو پىتى راگەياند كە مزگىنىم بۆ ھىناۋى ئەوسا كە سولەيمان بەگى بىژەنئىغلى ھىرشى كردبوو سەر بدلىس و ئابلۆقەى قەلاگەى دابوو، برايەكەى ئىبراھىم بەگ مىرشەمسەدىن پۆژىك دەرفەتى ھىناۋە و لە قەلايە دەرگەوتووھ و راپىكردووھ و چۆتە بۆتان و خۆي كردۆتە پەنابەر و مىرەمسەمدى ئارپۆخى كىژى خۆي لى ماره كرد و لەو كىژە كورپىكى ھەيە ناۋى لى ناۋە شەرەف بەگ و ئىستا باوك و فرزەند ھەر دوو ماون و لە ناۋ بۆتانيانن. مەھمەدئاغا بەو موزدەتەمى خەمى لە سەر رەوى و ناھىتى دەبەر گەراۋە و تەواۋ بووژاۋە و گەشاۋە. بە لەز روى كوردەبۆتان و مىرشەمسەدىنى چاۋ پىنكەوت و زۆرىش ۋە بەردلى كەوت و لە ھەستان و پۆنىشتن و ئاخافتنى بۆي دەرگەوت زۆر پىساۋىكى بە قىمەتە و ئەوى ئەو بە ئاۋاتىمەۋە بوو، ھەمە. لە لاي دانىشت بە ھەنىسك و فرمىسكەۋە ھەرچى بەسەرھاتەكەى بوو سەرلەبەرى بۆگىتراۋە و مىرشەمسەدىن كولى گرى دەئەوكى ما و لىي پىرسى ئىستا چت دەۋى و بۆچى ھاتوۋى؟ گوتى: ئەز غولامى تەمە؛ ئاخىر چارەمان ھەر ئەتۆي. دەست لە دەست و قەۋەت لە خوا پابە و لەگەلما ۋەرەۋە و سەردارى ھۆزەكەت بىكە با چىدى سەرگەردان نەبن و ۋەك پەزى بى شۋان نەمىتن. مىرشەمسەدىن دلى نەشكاند و لە تەكيا ھاتەۋە ۋەلات و ھەر دەگەل گەبىشتەۋەيان، ھەزار و پىنجسەد مەردنازا و كارامەى ھۆزى پۆژەكى لە ژىر ئالاي كۆ بوونەۋە و بى خۆگرتن دەورەى قەلاي بدلىسيان دا. لەو دەمەشدا ناۋچەكانى بارگىرى و ەدەلجەۋاز و نەرجىش، بە دەست ھۆزى توركمانى مەھمەد شالويىبەۋە بوون. ھەر كە زانىان مىرشەمسەدىن ھاتۆتە سەر قەلاي بدلىس، بە لەشكرىكى زۆرەۋە ھاتنە يارىدەى دژداران. شەمسەدىن پىشى لىگرتن و شەرى توركمان و كوردان لە دەشتى رەھۋادا قەوما و ھەر دوۋلا زۆر بە دلئىرى دەگۆ بەكتىرى پاچوون و

کوردی نهبرد و پالھوان له عهگیدی و میرخاسیدا کاریکیان کرد که میژوو شانازی پی بکا. بهلام دیسان بیتهنجام بوو.

که گهردوون چاکی لی کردی بهلادا کهمهند و شیر و تیرت بههره نادا!

لهشکری رۆژهکی شکا؛ میرشه مسه دین بهر لهوه به ناوات بگا و قۆلی دوزمن بپرتهوه، قهلی مه رگ لیتی قراند و مەلی گیانی ههلقراند و گۆلی ته مەنی بابردي و پهژاره ی ناکامی ناکام -چەشنی تیکان و درکەزی- به برك و سی یاران و دۆستانی داچوو. محەمدناغا نه کوژرا؛ بهلام سه دخۆزگه ی به کوژراو «ماوم بهلام چمانی؟ گه لیک خۆشتره نه مان.» کهوتوه ناو نامرادی و خۆشی و شادی لی تهره بوو. خزا بن تهره ی دلساردی و به چاری تهر و سووره وه له بهره ژووری ده پوانی و بۆ گازنده ی چاره رهشی بهم جۆره گهردوونی دهواند:

کهنگی له خهوی راده په پری بهختی رهشی من؟ تا کهنگی کلۆلی و کول و بی به شیه بهشی من؟

وهک جاران بگره زیاتریش سه ری نه ژنۆی کرده سه رین و شین و گرینی نو ی بۆوه؛ بارانی رۆندکی سووری خو یواوکی له برینان پرژاند و کوته جەرگی تو ی- تو ی بۆوه، نه ههوا ی سه ره سه تی مابوو، نه دهستی ده چوه ه یچ کاران. ته نیا تامه زرۆی مردن بوو! کهچی له ناکاو وهک یه کیک له عاسمانه وه بیدۆنی و فرشته بیتیکی به ههشتی ده گو یی هۆشی بسرکینی:

سه رت هه لبتنه تاکه ی سیس و سستی	به لادا که به گورجی چاکی چوستی
ده نک ده رۆی بمینی زۆر له بن گل	ته شی ده رچی هه تا گول بی له سه ر چل
له سه ر خۆ لاده په رده ی ناهومیدی	ته مه ل بهختسی له کاردا بووی کی دی؟
به دلساردی مه وێژه چی له من دی؟	له خۆبوردو به! کیوت بۆ له بن دی

لهو دۆژدامانه تی په ره! له م خه وه چاوه هه لگۆفه! ببزوو، راپه ره ته کانیك، به تیسری سارده کهوانیک، کیتی تامانجان بنگیوه! مامزه ی شنگل له خۆدانیك، له ته رادی نه سپی ناواتان بیزیه! له خوه دان و

ناره قانیدا شتلّ کمو به سمرره و هەرۆ عیراقی و میرشامحه مه دیکت ماوه سه ریکیش ده گهلّ وی بسووا! له ناسۆی نهم خانه دانه، نعویش نه ستیریکي گه شه؛ مه هیلّه له قوم بسمینی و له ده ریای دووریدا قوم بی. بیخموه ناو گهل و هۆز و کلیلی دلخواز و دۆزت -لیت پروون بی- له ده ست نهو دایه. محمه دناغا که له پر نهم بیسه ی به دلدا رابرد، ترووسکیک له درزیکه وه تاریکی له بهر چاو په واند و جی باقه تیشکیکي شاندا که سه ر پۆچنه ی ناخ و په کوان دایپوشیبوو. پیتی ده رکیف ناو عیراق و قوم بگره و هاتم! چوه خزمه ت دایکی میرزادان و به دهم کولتی گریانه وه کاره ساتی جهرگمبیری حه سه ن و حوسینی گپراوه؛ که به راستی شینی شه هیدی که ره لای دیناوه یاد. باسی بۆ کرد که چۆن میرشه مسه دینیشی کوژرا و چۆن پۆژه کی بی سه رکرده و سه ردار ماوه و منیان نارده و ته خزمه ت تۆ میرشامحه مه دی بنیری و به به نده ی خۆتی بسپیری و بیبه مه وه کوردستان و هه مرو هانامان هه ر به وه.

دایکی کلۆل و به سه ته زمان کۆنه برینی کولانه وه؛ گهرمه شینی لی ژیانه وه و ده ستی کرد به بانگ و هاوار و سینگ کوتان و هه رپۆله پۆ! نیتسه داوخوازی محمه دناغا و کسوپتری ده گهلّ ناردن تازه نه ده کرا باس بکری. ژن له تاو جه رگی بهو زگسووتانه کاریکی ده کرد هه ر مه گه ر دایکی دوو گوپر غه ربیان بزانی چۆنه! له باتی وه رام، محمه دناغا چهند جوینیکي خوارد و گوپچه کی باش ناودا که نهو خه ونانه ی به راوه ژوون و بۆی نایه نه دی. محمه دناغا ده سه به ردار نه بو؛ داوینی تکای له ده ست نه ده دا و به کزی ده یگوت: نه گه ر به مکوژی و سیرمه - سیرمه م که ی تازه وه ک هاتووم به ده ستی والا و بی شامحه مه ناگه رپمه وه. خاتوونی به رپیز! تۆ هه ر به زه ییت به خۆتا نه یه؛ سه روکه ناو رپیکیش وه سه ر مه بده. هۆزی پۆژه کی به نیر و میوه، گه وه و گچکه یان، مندال و لاویان، پیر و زوره انیان، به ده ره ده ری و هه ناسه ساردی و نیتز و ناواره، له وده ر لهو کۆلان، بیچاره و کلۆل ده سه روپینه وه و گش کات و ساتیک ده ستی نزیان به ره و عاسمانه و له ده رگای یه زدان ده پارینه وه و هه ر خواخوا یانه شامحه مه دیان پی رهوا بینی و دل و دیده یان پی پروون بیته وه. نه گه ر به زه ییت به مندا نایه، بۆ نهو بابه کوشته و زگ سووتان هه ش سو ت نایته وه؟ نیتسه هه ر چۆن بوو دایکی بیچاره له رووی ناچاری نهو تاقه کوپه شسی دابه محمه دناغا و نارده یه کوردستان. هیندی کیش ده لئین بی پرسسی دایک

مسحومه داناغا میرشامحه مهدی هه لفریواند و ده گه لّ خۆی هینا .

میرشامحه مهد له سالی ۹۰۰ ک (۱۴۹۴ و ۹۵.۹۵ ز) دا به پی و قه ده می پیرۆزی بدلیسی به سمر کرده و هۆزی پۆژه کی به نیاز گه یشتن و ده هۆلی درا و شای لۆغان کرا و گاو گهر دوونیان ده پیتشدا کرد و خیر و خیراتیان ده به شینه وه و سوژده ی سویاسیان بۆ خودا ده برد .

ده ست به جی کۆری پسرۆزان گیرا و له مهر گرتنی قه لای بدلیسی به دریزی دوان . چون لایان و ابوو که نم چند جاره به ناشکرای ده وره یان داوه و ههر نه گیراوه و میرشه مسه دین و زۆر کوره ناغای هۆزی پۆژه کیش لهو ریگه یه دا سهریان داناوه ، بریاریان وادا باری شه ره که نه مسجار بگۆن و نه مهش پلان بی له ناو دلّی ره شی شه ودا که گهر دوون بۆ نازیه تباری سه رتاپا ره شی پۆشیبی و نه ههنگی ده ریای تاریکی ، ماندووی پۆزی هه لّووشیبی و جندۆکه ی شو فار و گوینگر ، به بهری عاسمان هه لّووسکابی و دژداری تورکومانی چاو و دلّیان ده خه ودا بی ، نهوسا رازه وانی چازان که مه ندان باوینسه بورجان و گورجان به دژ هه لّگه رین و بیکه یه نه جهنگی ته ن به ته ن . ناوا نه بی نه ستیره ی چاره ره شیمان ناوا نابی . بهو ناوایه پیاویان نارده ناو بایه کی و مۆده کیان و رازه وانیان دۆزینه وه و هینایانته خزمه تی میرشامحه مهد و نهویش زۆری دلّ دانه وه و به به لّین دلّخۆشی کردن . رازه وان په یمانیان دایه هه رگا فه رمانیان پی بدا ، نه گه ره جیتی په ت و گوریس شاده ماری خۆیان دابی و به پی ییلکه ی مه رگی ره شدا سه رکه وتبسن ، به قه لّ هه لّده گه رین و نهوسا یان گیان ده دۆرین یان دژداری تورکمانان ده خوین و خوړ ده گه وزینن . نه مسجاره که وتنه سه ر بیری لیکنانی نه ردیوانان و هۆنینه وه ی که مه ندان و په ت و دار ناماده کردن . جا وه که ده لّین نه گه ره خودا کار ریک بینی ، هۆیه که شی ده ره خسینی ؟ خوا گه یانندی نه بو به کر ناغای بایه کی - که پیاوه کی دنیا دیده و زۆر کارامه و به نه زموون و دلّسۆز و ده بنه وه بر و کار قایم و دوور نه ندیش بوو - هاته خزمه ت میرشامحه مهد و عه رزی کرد لهو پۆژه وه که تورکمان بدلیسیان لی داگیر کردوین کار و پیه شی شه وورۆژم نه ردیوان هۆنینه وه بووه . هه ر ده مگوت پۆژیک هه ر ده بی سه ردارمان په یدا ببنه وه و دیسان به سه رمان که نه وه . نهوسا با منیش نه وه نده م له ده ست هاتبی . ئیسته ش هه تا ده لّین به سه په ت و دارم لیک هالّاندوون و له کوویاندا شار دو منه وه و کوپه شم وه بن گلّ داون و چاوه نۆری نه مرۆژه بووم . سوپاس بۆ خودا که به نیازی دلّ گه یشتم .

خودای گه‌وره! له سهرمه همر سوپاست کم هتا ماوم

به نساوات گه‌یاندووم و نهوی ویستومه بیت داوم

نیترا خوا بتحه‌سینیتته‌وه! نه‌ردیوانی نه‌بوویه‌کرناغا خیتری خوا بوون و تیتری کاره‌که‌یان ده‌کرد.
میرشام‌حه‌مد همر شاگه‌شکه برو؛ پاش لاواندنه‌وه و نافه‌رینی زۆر، دوو گوندی مولکی که
خه‌زونگیس و نیگسور بوون و سهر به تاتوانن، کردنه خه‌لاتی نه‌بوویه‌کرناغا.

که‌رسته ساز بوون؛ نۆبه‌تی کارهات؛ ده‌هنده‌هنده‌ندی نیوه‌شویتکا که نه‌گهر مانگیس هاتبا له بهر
تاری نه‌نگوسته‌چاو به ده‌سته‌کوته ده‌رۆیی و عاسمان بۆ دیتنی زه‌وی به هه‌زاران چاو ده‌یروانی و
ده‌ریا و چیشی نه‌ده‌دین، رازه‌وانان له لای باکووری قه‌لاوه -وه‌ک په‌له‌پووشی گه‌رده‌لوول- به دیواری
بورجی ره‌شدا وه‌سهر‌که‌وتن و ژوریتکی که‌س تیدانایان له ساو ژوراندان به‌دی کرد و سه‌ره‌په‌تی
په‌یژه‌کانیان له په‌نجهرانی گریدا و هاتنه‌وه خوار. سا نۆره‌ی پال‌ه‌وانان هات:

سه‌وه‌ندی که‌مه‌ند روو به بالا ده‌چوو	ستیره‌ش له ترسی له‌په‌ی لا ده‌چوو
له جیتی نه‌رده‌وانان له سهر پیل و شان	له دیواری دژ سه‌رکه‌شان هه‌لکشان
کوپی کوردی شیشانه گیانی نه‌یار	په‌لاماری گورگانه بۆ کۆزی کار
کری شیر و خه‌نجهرپینه و برین	له کوردان گورینه و له دوژمن گرین

کوردی دل‌په‌ر و مه‌رگ‌ک‌ر و دوژمن‌د‌ر، ده‌ستیان له گیان و ژیان به‌ردا و داوینیی هومیدیان گرت و
وه‌سهر که‌وتن. دژداران و پاسه‌وانانی تورکومان خاو-خاو له ناو نوین و باندا به پرخه‌وه ده‌یان‌م‌پ‌اند و
کوپه‌کوردیان گه‌ینه سه‌رئ و زۆریان همر به خه‌والوویی له‌وه‌ عاسمانه به‌رزه‌وه به جه‌هنده‌م
موشه‌پرپه‌ت کرد و به هه‌لداشتن هه‌پروون به هه‌پروونیان کردن. هیتدیگیس که له ژوراندان بوون،
ده‌رگه‌یان له سهر گاله‌دان و کۆمه‌لێک هه‌ره به‌کار، خۆیان ده‌پال حاکمی قه‌لاکه هاریشت و
ده‌ریانکیشاو رایانکیشاو سه‌که‌تیاں کرد و نه‌وه جار چوونه ویزه‌ی ده‌ست و پتوه‌ندان و کارداران و یه‌ک
یه‌ک په‌تیاں خسته‌ن مل و کیشایانه پای حه‌سابی و قه‌ت تاقتیکیان لئ نه‌بواردن و خر و پریان به
عیزرائیلی نه‌سپاردن. ژن و منداله‌کانیشیان له قه‌لا و ولایتیش ده‌رکرد و گولستانی نیشتمان و

مىرخوزارى كوردستانيان له گيا بۆگنه بۆار كرد و له در و داليان پاكردهوه.

مىر شامحه مەد بە شادى فەرمانرەوايى پۆژەكى گرتە دەست و لە جىيى باب و باپىرانى پاىەبەرزى خۆى دامەزرا و ئەويش وەك ئەوانى پيشوو تيشوودەرى هەزاران و پەنادەرى بيتچاران و دادگەر و گەلپەرورە بوو. بەلام دەورانى فەرمانى، وەكووو -هەپەمەى لاوەتى- زوو راپىرا و ماوەى سەرورەرى كردنى لە بەر كورتى وەك دەستى نەداران دەچوو. سى سالان سەردارى كرد و لە سەر داربەستيان بەرپىكرد. لاوتىكى زۆر هيتۆا بوو؛ زۆر نازا و دلآوا بوو و بە سەربەرزى و ناكارتەرزى نىستاش هەر زۆر بەناوبانگە.

سالى ۹۰۳.ك (۱۴۹۴.ز) عەمرى خواى كرد و لە گۆك مەيدان لە لاي گۆپى پر لە نوورى ئەمىرشەمسەدىنى وەلى -خوا بىبەخشى- ناشتوويانە. كورپىكى تەمەن مندالى لە پاش بەجى مابوو كە ناوى مىرئىسراھىم بوو.

بړی چوارهم

مانه میرانی بدلیسی چونیان بدلیس له دست داوه؟

چوار هزی هه بوه

هوی یه گم:

کیشه و همرای میرئیراهیم و مهرشرفی خوالیخوشبو

خودا گهر بویه کی هینایه پیشی	له گشلا هاته پیللی پاده کیشتی
له سر ههسته و بهری چاوانی پوونه	وشه و فهرمایشی بی چهند و چوونه
ههچی دهیللی و ههچی دهیکا په وایه	له بهریا کامره وایسی وه کسه وایه
چ کس بی و بهر هه لستی بی زه برونه	په له پیالته ی ژیان و سهرنخوونه
له هه مبهریا نه گهر سهد شیری بیتنه	ده یانهاری مه و اچوئینه چیتنه؟

چاپلکه سوارانی قیت و قوز و دلستوزی هوز، به خهفتان و کلاو خود و زری و قه لغان و ته وهرزین و گورز و گزیال و که مهند و تهرککش و کهوان و نیره و رمی هه زده قه فی هه زه ران و شیر میسری جه و هردار و خه نجهری دشام و ده بان و قه زبین و تیخی قهره خوراسانی دوخ و مهودا پیک و مووکار و کالان زیپر و ده سک ماهی و سی گۆ له سر و به کۆسته ک پازانه وه، پاوین له میژوودا به شی کارماز و ناسک و شوور و مه پره سوور و کور و گیتسک و نیپی شاخی و که له کیوی و قاز و قورینگ و هه له تانج و سووره قانگ و چیرگ و پوپ و سویتسکه و بۆرچین و سهر سهوز و ره شیشه و سی، ده نگ و باسیان هه لستاندن و قه فانه له ی ژتی دوباد و کرزو به کیشیان کیشان و به تیری به پهر و په یکانیان پیکان و ناوقای نالقه و گهوی که مهنه دانیان کردن و بهرزه فریان نهوی کرد و کوپر ره گوئیان کهوی کرد و له ناو بندی ریز و بیتان له خه تیان دان و شکارنامه ی نهم باسه یان بهم تهرحه نیشان نیمه دا:

میرئیراهیم که باوکی مرد - نه گهرچی هیشتا مندا ل بوو - به جینشین ناو دیتر کرا و هه ل سوپانی

کاروباری دنیا‌داریش درایه دهستی به هیژی عبدولرہ حمان‌ناغای قه‌والیسی و چند ناغایه‌کی
 رۆژه‌کیش لهو نرکه هاریکاری بوون. میرشهره‌فیش که زه‌مانی میرشامحه‌مه‌د له نهروخی بۆتانه‌وه
 هینابوویان، له سر په‌سندی رۆژه‌کیان، له بریکاری میرنیبراهیم ناوچه‌ی مووشی پی سپی‌را و
 ماوه‌یه‌ک ناوا رابرا. تا شیخ بلباسی له رکی عبدولرہ حمان‌ناغا و به‌ره‌بابی قه‌والیسی، له بدلیسی
 باری کرد و ماله‌که‌ی خۆی برده‌مووش و له کن میرشهره‌ف دامه‌زرا. نیتر نه‌وسا زمان‌شر و که‌تن‌گپ
 و چاوچنۆکان دهستیان خستی و ته‌بابی نامۆزایانیان کرده‌ناکوکی و دردۆنگی. میرنیبراهیم به
 یارمه‌تی عبدولرہ حمان قه‌والیسی، پیلاننیکیان بۆ میرشهره‌ف ده‌به‌رچاو گرت. وایان‌دانا کاریک بکه‌ن
 میرشهره‌فی بیننه‌ بدلیس و سو‌مای چاوی بۆ نه‌هیلن و هه‌رتک گلینه‌ی هه‌لکۆن. سه‌یدی ناغای
 قه‌والیسی^۱ - که خه‌زنه‌داریان پی ده‌گوت- به‌و کاکه و براله‌ی زانی و زۆر به هه‌له‌ خۆی
 که‌یانه‌میرشهره‌ف و ده‌نگ و باسی راوه‌چاو و چاوه‌راوی به گوئی گه‌یاند.

میرنیبراهیم نامیتی که به‌ شاب و تاب و گیلۆکه هه‌له‌ه‌له‌تینی - به‌ نۆکه‌ریکی رازدار دا-
 نارده‌مووش و بۆ میرشهره‌فی نووسیوو: ناره‌زووی دیداری نیه‌ نارامی له من بریوه و زۆر ده‌میکه
 تۆم نه‌دیوه و تکا ده‌که‌م نه‌گه‌ر لیتان گران نه‌یه بۆ چند رۆژنیک بیننه‌ بدلیس و بۆ ماوه‌یه‌ک پیکه‌وه
 خۆشی رابویرین. نهم ما‌به‌ینه‌ش نه‌گه‌ر جار-جار ده‌ردی دووری گه‌ردیکی خستۆته نیتوان و ته‌نکه
 ته‌میک دیتنه‌ به‌رچهم، به هه‌مه‌مه‌ی به‌ ودمی تۆ رایمالین و بیسه‌وینین.

میرشهره‌ف که سوور ده‌یزانی نهم دانه‌خۆره بۆ راوه و داوی چاوی له به‌رچاو بوو، خاوه‌خاوی له
 چووندا کرد و خۆی له قهره‌ی ته‌پکه‌ی نه‌دا. زۆر نامه‌ ئال و گۆر کران و ورده‌ورده‌بۆره‌گله‌یی ورد و نهرم
 بوونه‌ قسه‌ی زل و درشت و گه‌ف و هه‌ره‌شه‌ لیک کران و میرنیبراهیم ده‌گه‌ل هیندیک له میره‌کانی
 کوردستان له‌شکری برده‌سه‌ر مووش و مووشه‌ده‌مه‌ی شه‌ری ده‌ماند. لاگرانی میرشهره‌فیش - که سوار
 به‌گی پازۆکی (له‌له) و میربلباسی و سه‌یدی عه‌لی‌ناغای پرتافی و جه‌لال‌ناغا و سه‌ید خه‌زینه‌داری
 برای و شیخی ناغای جله‌کی بوون- وێرای ده‌ست و پیوه‌ندی میر، خۆیان بۆ نه‌و شه‌ره‌ سازدا و خزانه
 قه‌لای مووشه‌وه و سه‌نگه‌ریه‌ندی خۆیان کرد و وه‌ک تای ته‌رداس ناماده‌ی به‌ریه‌ره‌کانی و خه‌بات بوون.

۱- هه‌ر جارنیک «سه‌یدی» نووسیوه و دوايه ده‌یکاته «سه‌ید» یی رووت. هه‌ژار

له نهجامدا هەر دوو لهشکر پیتک داهاتن.

زرپۆش و تیخانێ هیندی به چەنگ
 دوو دەریا له پۆلا و پراوپر نههنگ
 به یه‌کتر گه‌ییان، بوو به قیسه و گوپین
 جه‌لیک سه‌ر برینه و چه‌لیک زگ درین
 له به‌ر خویین و خور ده‌ستی شه‌ر ببوه گۆم
 له تیران مه‌تال بوونه تیژنگی دوّم
 به جوژیک ده‌قه‌لشی کلاوخود به شیر
 وه بیریان ده‌هیناوه کێرد و په‌نیر
 ده‌هۆل کۆت بوو پتیمیدی مردن له‌وی
 که‌می دیبوو ئاوا هه‌لیک هه‌لکه‌وی

چون له‌شکری میرنیه‌براهیم گه‌لیک زۆر و لاگرانی میرشه‌ره‌فی زۆر که‌متر بوون، یه‌که‌مین پۆژ
 سروهی باوخۆشی و سه‌رکه‌وتن ئالای بدلیسیانی شه‌کاند؛ به‌لام چونکوو پیاوماقوولانی پۆژه‌کی دلپان
 ده‌گه‌ل میرشه‌ره‌ف بوو، به‌ نه‌یتی نامه و پیاویان نارده‌قه‌لا و دلسوژی خۆیان نیشان دا. چولاخ‌خالیید،
 کورپ سواره‌به‌گی بازۆکی - به‌ پینچه‌وانه‌ی باوکه‌که‌ی - شه‌رکه‌ری میرنیه‌براهیم بوو. پۆژیک شیخ
 میری‌بلباسی - که‌ه‌لۆی بوو - ده‌گه‌ل سواره‌به‌گی باشی رایان نه‌سپاردی که‌ ئیتمه‌ دۆستی
 میرشه‌ره‌فین؛ زۆریه‌ی سه‌رناسی پۆژه‌کیش دۆستی ئیتمه‌ په‌سند ده‌که‌ن. تۆ چوویه لای میرنیه‌براهیم،
 پیمان نالیتی به‌هره‌ی چیه؟ به‌ باب و فرزه‌ندایه‌تی رووت لی ده‌نیین؛ تۆش وه‌ره‌ ناو کۆری ئیتمه‌ و
 به‌رفه‌رمانی میرشه‌ره‌ف به‌ و فه‌رمایه‌شتی وه‌ک ئالقه‌ی کۆیله‌ی زێرخرید، ده‌گۆی بگره‌.

خالیید به‌گ به‌ گۆیی کردن و هه‌والی بۆ باب و خال نارد وا شه‌وه‌کی میرنیه‌براهیم په‌لاماری قه‌لا
 ده‌دا، ئیته‌ ده‌رگا گاله‌ مه‌ده‌ن؛ خۆم و هه‌موو پیاوه‌کانم خۆمان ده‌خه‌ینه‌ ژووره‌وه‌.

سوژی که‌ پادشای پۆژه‌ه‌لات هێرشێ برده‌سه‌ر قه‌لای دیوی په‌شی نه‌ستیره‌گر و مه‌نه‌جه‌نیقی
 ناگرپۆی تیشک و تینی له‌سه‌ر ناسۆگان دامه‌زراند، تیری تیژی تیپه‌ر و نیشان‌پێکی دووره‌ هه‌له‌ی له
 دار و دیواران باراند و ده‌شت و کۆساری به‌ر خۆ داو خیتوی شه‌وی تا نه‌ولای هه‌وکیوان تاران. کوردی
 سه‌ر و خه‌نجه‌ر وه‌شپین و خویین خۆروه‌ و خویین پۆژینی ژیر فه‌رمانی میرنیه‌براهیم شالوویان بۆ قه‌لا
 هینا و له‌ جه‌نگه‌ی هه‌لمه‌ت بردنا، خالیید به‌گی خاوه‌ن به‌لین ده‌رفه‌تێکی خسته‌ ده‌ست و له‌ لای
 فیه‌سماکی دایه‌ و خۆی ناوتته‌ ناو قه‌لایه‌. میرنیه‌براهیم که‌ ئه‌م به‌لایه‌ی به‌سه‌ر هات، په‌نگی بزپکا و

شده‌ا و ترسی هاتی که هات پرووی لی وهرگیتابی و هدر به‌وندهش نه‌بریتته‌وه و هیت‌ریشی به دوودا بی، دهستی له ده‌وره‌دان به‌ردا و به‌رهو بدلیس گه‌رایه‌وه.

میرش‌ه‌رف به له‌شکریه‌وه که‌وته شوینی و ده‌وره‌ی قه‌لای بدلیسی دا. هه‌م‌وو رۆژی ده‌سته-ده‌سته و کۆمه‌ل-کۆمه‌ل، له ناغایانی رۆژه‌کی میرنیب‌س‌را‌ه‌ی‌م‌ان جی‌ده‌ه‌یشت و ده‌هاتنه خزمه‌ت میرش‌ه‌رف. دم له شوین دم نیشانه‌ی کزی و زه‌بوونی و گلان و سه‌ره‌ون‌خوونی له دۆداران ده‌رده‌که‌وت و ناهوم‌یت‌دان به‌رده‌که‌وت. تا کار به جی‌گایه گه‌یشت له سه‌ر بی‌ری میرنیب‌س‌را‌ه‌ی‌م و دنه‌ی عه‌بدول‌په‌حماناغا، ریش چه‌رم‌گ و که‌ی‌خودایان پاسپارده‌لای میرش‌ه‌رف و که‌ساسانه پارانه‌وه و گوتیان ئیمه که پسمامی هه‌ق‌دوین نهم ولاته به که‌له‌پوور پشکی مه‌یه، میرش‌ه‌رف برای مه‌زن بی؟ بدلیس که وار و بنگه‌هی له میژینه‌ی خانه‌دانه، نه‌خلاتیشی ده‌خه‌ینه سه‌ر، با بۆ نه‌و بی؟ مووش و خه‌نوس ده‌می‌تنه‌وه بینه پارا میرنیب‌س‌را‌ه‌ی‌م و هه‌ردوو پسمام لث‌ریه‌وه به هاویه‌شی به‌و مه‌ل‌به‌ندانه رابگه‌ن و دنیا‌ش پینج و دوو رۆژتیکه و ده‌بریتته‌وه؛ نامۆزا بۆ مالی دنیا شیر له پرووی هه‌ق‌دو بکیتشن و خونا یه‌ک و دوو بریژن، کاره‌که گه‌له‌ک نه‌قه‌نجه و نا‌کاره‌کی پر گه‌ماره.

میرش‌ه‌رف و هه‌والانی نه‌و ریتی‌بازی و فیت‌سازیه‌ی نه‌مان هینایانه کایه، به ده‌سکه‌وتی زیان زانی و گوتیان به‌و به‌ش به‌شه رازین.

بریار درا میرنیب‌س‌را‌ه‌ی‌م ناماده‌بی و میرش‌ه‌رف بانگ‌یشتن بکا و بچته قه‌لآ و ناشت بنه‌وه و په‌یمانی دۆسی به‌سن و بینه سویند‌خۆری یه‌ک‌تر و هه‌تا ماون به به‌شی خۆیان بساچین و که‌سیان چا‌و‌چنۆکی نه‌کا. میرنیب‌س‌را‌ه‌ی‌م نان و خوانی بۆ میوانی رازانده‌وه و میرش‌ه‌رف ده‌سته پی‌او‌یک‌ی له هاوده‌ستان و یارانی نزیک و تیرادیوی خۆی ده‌گه‌ل خۆدا برده‌قه‌لآ و نامۆزای هاته پی‌ش‌و‌ازی و یه‌ک‌تریان ده‌هه‌م‌ب‌یز گرت و هاتنه سه‌ر و پرووی یه‌ک‌تر و زۆریان چاک و خۆشی کرد و چوونه سه‌ر خوان. به‌زم و ناهه‌نگ شاهانه بوو؛ مه‌ی‌گ‌یت‌انی شل و مل و چاو به‌کل و به‌ل‌ه‌ک پر و سپی و سۆل و نهرم و نۆل و ده‌س به‌ خه‌نه و دم به‌ خه‌نه و پرووگه‌ش و شاد -به نازه‌وه- بادی زیت‌پینی پر باده‌ی یاقووتی و نالیان ده‌گیترا و به دیسه‌نی خه‌مه‌روین و به نهرمه‌گه‌شتی کۆتری، به‌روه‌ری هۆری و په‌ری نادیار و به شه‌رابی نیشه‌ده‌ریان، رمین به‌ری نه‌و مه‌یه بوون که له به‌هه‌شتی پاکاندا پروویار‌یکه.

ستران بیژی له چه زان و شایه و سازنده سازان، به گه لیک ساز و ناوازان حمیران و لاوکی کوردانه و شور و ماهووری عهجم و کوچه باغی و بهیاتی تورک و پهردهی مقامی حیجازیان لیدا و دهنگیان لی هه لبرپی و ههست و هوشیان له مهست و سهرخوشان بری و ته نانهت هدیقی عاسمانی له خوشیان خۆی دهزاوت و نهستیره لهو بهر لهو بهران چایان له یه کتر داده گرت.

له بادهی ئال و تال سینی له سه دهست	له هر گۆشیکه وه مدیگتیری چاومهست
له هر سووچیک ده گالین تار و تهنبور	له گش لایهک گهوال و ساز و سه متور
به بلویری ده گوت ناودهنگی خۆمی	له کړنوش بردنسا چهنگیش به کۆمی
ههزار دل پیکه وه دهبران به تالان	به ستران بیژ و شوخ و کولمه نالان

لهو جهژنه پیروزه - خۆشه که چاویاز به دلواز ده گمین و ناواتخوازان نیاز رهوا بوون و هر کهس له گه وه تا بچوک بووکی هیوای گرتنه باوهش - میرزادان فهرمانیان فهرموو که ناغایانی پۆزه کی هر کهس و پیرای هه مه زمی خۆی، بچیتته گۆشه و که ناران و له نه دیوو به ریواران با به پاشکاو یابوین! خوشیان ده گه ل چه ند لاریکدا به ته نیا له هۆده که مان. لهو ده مه دا له پر شیخ میری بلباسی ده گه ل چه ند سه ربزیو یکدا وه ژوو که وتن. له بان کورسی میرئیسبراهیمی دابه زاند و پیتی گوت:

کهی رهوایه لیسای بازان کونده بوو بیگرتته وه؟ کوند ده گه ل کوندان له ویرانان ده بی بوخلیتته وه

دهستی میرشه ره فیشی گرت و له سه کورسی دانیشان و نه م شیعه رشای بۆ خوینده وه.

پیروزه بووکی ده ولته تی بگره ده باوه شی با هر که سه ی له شوینی بنیشی که پیتی ده شی

میرزاچاکانی دیوانی یه زدان له ژیر سه ردتیری «به خشنده خواهه» گهواهی نامه ی شیوای مه زناهیان دامیرشه رف و جارو که شانی حموش و باره گای «بیگانه سه ده ر» میری به رتیان له پا هه تا مل زنجیر پیچ کرد و ره بیچه کیاندا بۆ سووچی زیندان.

که نزمی و بلندی ده بن جارویار خودایه و به دهس خۆیه تی کارویار

یه کی ته ختی خونکاری بۆ گۆر ده کا یه کیکی به ره و گۆر سه ره و شوپ ده کا

هیز کار نه گه یسه به رده می شیر و پرمه پرمب و رهمبان، دسته و یه سته می میرایم و عه بدولر ه حمان قه والیسی - که چه شنی کۆ لیک کۆ ببوون - لیسی خزیان به جه پیتشت و وه ک حدوبراله یان لیتهات و هر که سه رووی کرده لایه ک.

میرنیراهیم حه سالان له زینداندا ما. نهو کاته می میرشهره ف گیرا و خه بهر ده کوردستان گه پرا - که نه م باسه ش له دواییدا باسی ده کروی و چۆن سه رکهوت و چۆن دا کهوت و چی به سه هات، له دوی ده ده یین - رۆژه کی میرنیراهیمیان له گرتووخانه ده رینا و کردیانسه وه فهرمانه پوا و گهنج و سامانی میرشهره ف ساف له سافی تالان کرا و نیازیشی بوو کوره که شی میرشه مسه دینی دوو سالان - که له کیوی عه لی به گی ساسۆنی بوو - ویرای دایکه که می بیکوژی؟ تا عیما داغای بایه کی خۆی گه یاندی و لیتی پاراوه که دایک و کوپ بدرین به م و له تۆله ی زیندیناغای مامی خۆیدا - که میرشهره ف کوشتوویه تی - بیانکوژی ت و بهو فیله نهو بی سووچانه می له مردنی رزگار کرد و ده گهل دست و پیوه نداندا باری کردن و هینانیه دژی کیفه نندور و پارژیگاری لیده کردن.

پوخته ی وتار:

که میرشهره ف له ته ورژی خرایه به ندی، به فهرمانی شانیسماعیلی سه فهوی، چاپان سولتان نیستاجلوو به له شکرک ده وه ی قه لای بدلیسی گرت و میرنیراهیم دوو سالانی خۆ له بهر گرت و له وسا پیوه، بهرگه می قزلباشی نه گرت و سی ته لاقه می نایه مستی بووکی سهرداری کردن و چوه نه سهرد و له ویش مردن پیسیری گرت.

نهو بهینه می که له بهندا بوو، که نیزیکی نیرینه می که بو دیبوو، سولتان مردایان ناونابوو. که میرشهره ف گه پرایه وه، سولتان مراد هاته لای و نهویش گرتی و زۆر له زینداندا مایه وه و هر له زندانیشدا رۆیشت. پاش هه لاتنی میرنیراهیم، رۆژه کی هه تا شه ش مانگان دژیان بو دژمن چۆل نه کرد و به ته ما بوون میرشهره فیان بو بیته وه؛ به لام که لهو ناهومید بوون، سالی ۹۱۳ ک (۱۵۰۷ ز) جاری ناچار قه لایان دابه ده سته وه و چاپان سولتان، کورد بهگ شه ره فلوی نیستاجلوی کرده فهرمانداری بدلیس و بو خۆی گه پراوه ته ورژی.

دامه زانوهی میرشمرهف له سر بدلیس

دلرونك و ناكارچاكي نهم جیهانی ناوواکه لییان پروونه هر کهس ده گهل خوی خوی پاک بی و پهنا و هانا و هیوای تهنیا به یه زدانی بهرز و تاك بی و لهو پیوه پرووی ده کهس نه بی و به کهسی تر دهرسهس نه بی و خزله نارهبایان لادا، خواش پشتی له همدی نادا و بهردی سارد و گهرمی دهردی ناگوزوری و کهمایهسی ناخاته بهر و کوشکی نیازانی سهرده گری و باغی ناواتی بهرده گری و گولتی هیوای دهپشکوی و سروی شادی بۆ دهنگوی و چی بوی، بۆی دهچیتته سهر. هر خاوهن پایه و مایه یکیش که هر بایی زیر و زوره و دین به دنیاوه ده گوزی و له راست خودا دل ده گوزی و سهری له بهر ناچه مینی، له نهنجام هر داده مینی و خودا زور زوو له بنهی دینی و دژی لوسوتبهرزی و به فیزی، به بای توورهی ده مینی و کونده به بووی لی ده خوینی و له جی باغچی بهخت و هاتی، گیا بۆگه نه و که کره و گوژالک و نوسه که و درک و دال و کارگه گولانه ده پوینی و ده کریتته گندهلی بی بهر.

که تو پینکی خهی بهنده یه که سهر که وی	سهر و جی بلندوه به کهس نانه وی
که سینکیش هه لیدیتری خوی ناگری	هه زار جار به لاساری پی داگری!
کری تزیه نهستور و باریک بسوه	نه گهر تنگه که یان ملی میرووه
نه توئی تیژ ده کهی نووکی درک و چقل	له پاسی گولته و بۆته په رزینی چل

مه بهستم لهم پیشدهستیه سهره تایه که بۆ ژیننامهی خویش نهنجامی میرشهره فی کامره وایه. کوپینکی مندال و بی باب کهوتبووه ناو بۆتانیان و له نهرؤخدا ده یگوزهراند. هر وه که له مه و بهریشه وه بنووسی هونه ریشه مان به ژیهاتی به سهرهاتی به سهر زوانی لووسیدا هات، میرشامحه مه د ناردی له وی هینایه وه و پهروه راندی. کاتی شویش له ژیر سهرپوشی خاک خوت، له بریکاری میرثیبراهیم به سهر هیندیک لهو ناوچانهی سهر به بدلیس راده گه یشت. دوايه به یاری رۆژه کیان بوو به فه زمانه وای بدلیس و له پاش مه و دایه کی هندک شانیسماعیلی سه فه وی به له شکر هاته سهر مهرعش و عه لاته ده ولتهی زولقه دری ده رۆستی نه هات و شکا. له پاش شکانی زولقه دری به ره و دیار به کر وه چهرخا و لهو ده مه شدا بابی دایکی نووسه ری نهم روو په رانه - که نه میر به گی مووسلو بوو - به

دیاربه‌کری^۱ پاده‌گه‌یشت؛ خۆی کرده‌بهرفرمانی شاو دیاری زۆر و زۆر به‌نرخه به ناوی پیشکیش بۆ هیتنا. یه‌ک له‌وانه پارچه لاتیکی «بوکرک^۱» بوو؛ له‌گورچیله‌مهری ده‌کرد. له‌خه‌زینه‌ی خونکارانی که‌وناراوه که‌وتبووه ده‌ست پادشایانی بایه‌ندورپی و له‌مانه‌وه به‌و په‌سیبوو. له‌و ساوه که‌کتیوی خه‌تلان له‌زه‌مانی عه‌بباسیاندا له‌بهر بوومه‌له‌رزه قه‌لشی و ساله‌های سال له‌ناو گه‌رادانی به‌ردین، پارچه لاتی وه‌ک منالی ساوای نازدار به‌خوینی جگه‌ر په‌روه‌راند، هیتشان دیده‌ی خاس په‌سندی دورناس و گه‌وه‌رفروشان نه‌به‌و په‌نگه و نه‌به‌و سه‌نگه و نه‌به‌و رندی و قه‌شه‌نگیه لاتی هاوتایان نه‌دیوه و تازه‌ش وینه‌ی نابیته‌وه. شاله‌خۆشیان هه‌ر خه‌نی بوو به‌گی بۆ گۆریه‌وه به‌خان و کردیه‌مۆره‌لگری شاه‌ی و پله‌ی له‌له‌ی شاتۆماسییشی دایه و خوراسان و هیراتی‌شی له‌باتی به‌خشش پی‌به‌خشی و پایه و پیزی هاته‌ریزی هه‌ره‌به‌رزان. سه‌ره‌رشتی دیاربه‌کریش به‌مه‌مه‌دخان نیستاجلوی کوری میرزا به‌گ سپی‌را.

هیتدیک له‌هۆزی زولقه‌دری له‌دژی «خیرت^۲» غه‌زری بوون و نه‌هاتنه به‌ر فرمانه‌وه؛ شائیسماعیل چوه‌سه‌ریان و به‌حه‌وته‌یه‌ک قه‌لاکه‌ی له‌ده‌ست ده‌رینان و له‌ویوه به‌ره‌و نه‌خلات هات و له‌نزیك نه‌خلات داوه‌زی.

میره‌ه‌رف بۆ میوانداری که‌وته خۆ ئاماده‌کردن. خیتوته‌ی شایسته‌ی شایان و کۆنی هه‌راوی په‌نگاره‌ه‌نگ، تاوولی هه‌ژده‌نه‌ستونده‌کی و ده‌واری به‌نه‌خش و نیگار، سه‌ریان له‌هه‌وران ده‌ساوی و وه‌ک هه‌وری پری نیسانی به‌کتیریان پاله‌ستۆ ده‌دا و به‌نده‌ئاوری‌شمی گورزه‌هۆن لییان ببوه‌ئاویزیکه‌ر و سه‌رانسه‌ریان له‌بهر جوانی مه‌یگێرانی چاوتاسک و له‌ش‌ناسک و باسک و زه‌ندی هه‌لمالای سپی مینا، به‌فر و بلور و لاوی ده‌مپووت و لووس و پوس و زه‌پینه‌پۆش و مه‌شه‌ره‌فخۆش، که‌بانگی نۆشانۆشیان بوو، چادر خه‌رمانی گولان و سابات جی‌راوگه‌ی دلان بوون. ئاوپووی تریسی ره‌ش پزابوو؛ خوینی کرابوو په‌پاله‌وه و روومه‌تئالان و چاومه‌ستان به‌و ئاله‌خۆشه‌تاله‌وه، به‌بهر پیزی به‌پیزاندا به‌سه‌د

۱- بوکرک نووسراوه. ده‌بی «بوئیکه‌ه» ی تورکی بی؛ که‌به‌گورچیله‌ده‌لین. وادیاره له‌عه‌که‌هه‌ر وه‌ک بیچی

گورچیله‌ی بووه؛ په‌ه‌نگی‌شی به‌و سووریه‌بووه. هه‌ژار

۲- په‌نگه‌خرت برت (خه‌پووت) بی. جه‌میل

کریشمه و نازوه، بۆکړنؤش ده چه مینه وه و به له باری و له چه مزانی نؤشی گیان و فرمویان بوو. ساز لیده ری به زم سازدهر - له سهر هوای گولگه شت و دهشت - به گهوال و بسور و چه ننگ، گۆرانی بیژانی خوش ده ننگ، به بهسته و دلؤ و لاوک و گهلؤ و نازیزه و پایزه و سوارؤ و درکانه و شو و نیوه شهو، شهویان کرده رؤژی خوشی و رؤژیان کرده جیژن و شایی.

له سهر دهستی کیژی زهری کیژی رهز که هات پیسر و دهر ویش له دین بوون و په رهز سه ماکهر له کؤرډا به سهد نازوه ده سووران به دم سراز و ناوازه وه نه وه ندهی له بالا له رین زهرده مام دلئی نؤقره نؤقره نه ما زؤر و کهم به حیلکان و چه پلهی کچی شوخ و شه ننگ له پسر لاوک و دیمه نی لای لاو نه گوی گوی له کهس پاده داشت و نه چاو

نان دانهر و خوانه پازین نه وه نده یان شیو و تاشتی همه ره نگی ئیشتیا بزوینی لیکاو تکین به تنگی یه که وه دابو که جیکل دانهی ناره زوی چاو چنؤک و خوازه لؤکیش به سه دیه کی نده ده گیش و پاروور پیینی تامه زؤر و زگه پرستی دهر فته په خستین، له زه حفیان سامی ریده نیشت و واقی چلیسی ور ده ما و هر به تماشامی ده بوو.

له پاش فراوین خارن و به زیاد کردنی زه واده که، نؤره ی پیشکش و دیاری هات. په وه نه سپ و که ره په ز و نیستر و و شتر، به قه تار پیشکش کران و گلینه ی پر له به زهی مه زاننه یان هه لآزنی و دهری دلئی دیاری گری شاهانه یان وا ناخنی که خه نی بسو؛ فه مانه پوه انامه ی بدلیس و زؤر خه لاتی گرانبایی دابه میر و سه ره زری کرد.

جاری دووم: شانیسماعیل زستانی له خوی پاده بوواد. میر شه رف و مه لیک خه لیلی هسه ن کینف و شاعه لی به گی بؤتانی و میری جزیر و میر داودی خیزانی و عه لی به گی ساسؤنی و یازده پیساو ماقولی تریش له میره کانی کوردستان، بؤ راموسانی سهر ریتسمه ی باره گای شاپوونه خویه و به ماچی سهر ده رانه که ی سهر فراز بوون. ده پیشدا زؤر ریزیان لی تان. محمه دخان سهر په رشتی دیاره کر، کورد زؤریان به سهر هیتابو نازاری له ده ستیان دیبوو. بؤ نمونه ده لئین کاتی محمه دخان روو به

دیاربەکر دەچوو لە دژی پانشین - که سەر بە ناوچەى بدلیسه - داوه زیبوو؛ کارگوزاری ئەمیرشەرف - که شیخ میری بلباسی بو - چوو دیدەنى و کاتی هەستا بە گۆپالە کەى چەند جارێک تەپەى لە قالیچە هینا و بە توورەبى تى راخوړى ئۆمحمەد بەگ! گەرە که چاڤین خۆ وە کەى؛ تەسخۆ شان مرۆڤین تە د بدلیسیۆه ببوورن بە زۆر گیسکیتک لە پۆژە کیه کى بستینن، لە چنگى من پزگار نابن.

شاقولى سولتان ئیستاجلوو چاوشلوو - که دوايه والى هیرات بو - بۆ نووسەرى ئەم پووێپرانەى گێراوه، گوتى: باوکم پیاوی ئەو محەمەدخانە بوو؛ دەگەلى دەچوو دیاربەکرى. لە هەموو ڕى و بە تاییەتى لە لای بدلیس بى تۆشەبى کارێکى کرد که هەموو کەس ئەسپ و چەکى خۆى فرۆشت و بەنانیان دا. باوکم لە دۆلى کیهەندور ئەسپە کەى خۆى بە چوارنانى گارس فرۆشت و کەس نەى دەکرا بە خۆراى مەنە جۆبەک یاخۆ نانە کى بەتەرسى لە بۆرە پیاگان بستینى. شتى لەمانەش بیستەرى بە چاوی دیبوو که لە میرانى دەزانى و لێرە بیلیم دەبیتە درێژادەرى. جا که زانى وا میرە کورد بە سەرجمى چوونە بەر بارە گای شایى، لە دیاربەکرەوه راپیسارد ئەگەر فەرمانى شاهانەى بى چەند و چون بۆ گرتنى ئەو میرە کوردستانیانە بێتە دانى، بەلین دەدەم ئەو شوینانەى کوردستانیش که هیچ کاتى نەهاتوونە بەر کەمەندى پادشایانى لە میۆینەش، من بە ماوێدە کى زۆر هەندک بیگرم و بیخەمە مشتت. کاتى ئەم پێشنیارەى ئەو لە بەردەمى شادانرا، لە سەر گفتى ئەو کافرە بەرەهە ئدایە - جیا لە شامحەمەد شێرەبى و عەلى بەگى میرى ساسۆن - خرمچوون هەموویان پێچان و هەر یەک لەوان درانە دەست ئەمیرێک لە قۆلباشان. میرشەرفى دابە ئەمیرخان مووسلو.

لەشکری شاگەلێک پتر لە دەنکى بارانى غوړرەم کۆ بوونەوه و بوونە سى قۆلێک: قۆلێک چاپان سولتان بردى که بدلیسى پى بستینى. دىو سولتان پۆملووش بە قۆلێک پووی کردە ناوچەى هەکارى. یەکان بەگى قۆرچى باشى تکلووش بە تیبە لەشکرێکەوه رەوانەى سەر جزیر کرا. دیسان باسى ئەو گێرانە و پزگار بوونى هیندیک میران - خودا یار بى - بە نۆرەى خۆیان لى دەدویم.

پوختەى مەبەست:

ماوەیهك ئەو ئەمیرانە لە گرتووخانە مانەو و پوژتیک لە پر دەنگ داكەوت كە شەبەهك خانى ئوزبەكى بە لەشكرى بێدادەووە لە ناوی جەیحون پەریەووە و دەیەوی خوراسان بگرت. بە بیستنى ئەم هەوالە شانیسماعیل شاش و واش بوو؛ ئە گرتنى میر و مەزنانى كوردستان تووشى پەشیمانى ببوو. هێندىكى لى نازاد كردن؛ لىشى پرسیسن سەردار و پێشەواتان كین؟ هەموو بە دەستى جەم گوتیان میرشەرف و مەلیك خەلیل. ئەوانى دى هەموو بەردا و ئەو دوانەى بە بەندى هێشتن و دەگەڵ خۆشیا بەرو خوراسانى بردن.

مەحمەدئاغای كەلهۆكى^۱ و دەرویش مەحمود كەلهچىرى - كە بە بیرى كۆكەرەوێ نەم پەراڤە بۆ دۆسۆزى و ئاكارچاكى لە ناو هۆزى پوژەكیدا و بگرە لە هەموو كوردستان وەك ئەو دوانە دەس ناكەون - بە بى ئەوێ كەس بیاناسى پەگەڵ هۆردووی شادەكەون و دەچنە عێراق. هەر لە دۆزى چەند پوژتیکدا میوه و خۆراك هەلەدەگرن و دەچنە چادری توركمانان و سەر لە میرشەرف دەدەن و كەین و بەینى خۆ دەكەن كە چۆن پاكا و كەنگى هەلى.

لەشكرى شالە چالیکولى سەر بە رەى و چانى گرت. مەحمەدئاغا و دەرویش مەحمود زانیان هەلە و هەلەكەوتوو؛ چەند ئەسپتکیان بە زینەووە لە ئەدیوی هۆردوو راگرت. مەحمەدى میرناخوێ پرتاڤى - كە لە بەرگی دەرویشاندا خزمەتكارى میرشەرف بوو - لە شوێنى میرشەرف خەوت و میرشەرفیان لە ناو چادری دەست بە سەرى هێنا دەر و سواریان كرد و چەند پیاویكى زۆر بە كارى پەگەڵ كەوتن و كوردستانیان كرده پوگە. بۆ بەیانى لای نىسەر پۆ توركمانان پێیان زانى و لە خۆبوردوویى و بە جەرگی مەحمەدى میرناخوێیان بە لاوه زۆر پیاوانە بوو، بە نەترسى خۆیان بەخشى و چیان لى نەكرد.

مەحمەدئاغا و دەرویش مەحمود و میرشەرف هاتنە مەلبەندى هەكارى و چوونە گوندیک كە شیخ ئەمىرى بلباسى لە بەر گینچەلى قزلباش لە زىدى خۆى تەرە ببوو، لەو گوندەدا خۆى مات دا بوو؛ خەرىكى گارس چانندن بوو. لەو دەمەدا كە ئەوان چوون، بێلینكى بە دەستەووە بوو پەلە

۱- لە فارسیهكەى چاپى میسر، لێره «یارمەدئاغایه» بەلام دواى هەر «مەحمەد»ى بى یاره. هەژار

گارسه که ی ناو ده داشت. مسحه مدناغا و دهر ویش مه محمود لهو لای ته خته گارسه که وه قنوی لیده کهن و ده لئین: وهره مؤدانی مان ده به تا میر شمرهفت نیشان دین. باوهر ناکا و ده لئی شه وه له ناوهر به دووره. ده لئین خوا دهرهفتی داوه و له بهندی پزگار کراوه و ده گهل خومانمان هیناوه و هیچ گالتهشت ده گهل ناکه مین. بیلی ناودی ری هه لداشت و سوژده ی شوکرانه ی خوی برد و رایکرد خوی گیانده میر و کهوته سمر خاک و پایه وه و فرمیسکی شادی هه لوه راند. مینا یاقوب، که له گۆشهی غه مخانده له سوئی یوسف سومای نه ما و به بوی کراس بینا بۆوه، نه ویش به ماچی ده ست و پای میری ههره خۆشه ویستی، چنوی دل و دلی چنوی پوون بوونه وه و به گه شکه داریه وه ده یگوت:

سوپاسم بۆ خودا وا به خته یارم له مهولا رینک و پینکن کاروبارم
له ناسۆ تیشکی دلشادی په یا بوو شهوی دهرد و که سهر ته فروتونا بوو

شه و پۆژنیک له وی مان و له سپیدی کدا - که میری نیقلیمی چواره له خیتوهتی گرتوو خانهی شه و دهر کهوت و له ناسۆی کۆساران هه لات و تاری له کوردستان تاراند - شه کۆسواره نه سپیان تاودان و چونه ناو هۆزی نیسپایرد. شه رف به گی نیسپایردی پیشوازی گهرمی لی کردن و تا چهند پۆژنیک بۆ پشودان و میوانی له و نیوانده مانه وه. شیخ نه میرده گهل چهند که سیک به پیشرویی چونه بدلیس که مزگیننی هاتنه وه ی میرا گه یه نن. تا میر گه یشته به ره وه، ناپۆره و حه شاماتی زۆر چاوه پیتی میر و فهران بوون. ده سته و له جی ده وه ی قه لای بدلیس درا.

کورد به گ شه ره فلوو - که له سهر بدلیس و عه دلجهواز و شه رجیش گزیری شانیسماعیل بوو - کاتی زانی وا شیخ نه میر به دوو هه زار چه کداره وه ده وری قه لای بدلیسی دا، ده گهل قزلباشه کانی ناوچه ی بارگیری و شه رجیشدا په لاماری شیخ میری داو له گوک مهیدانی بدلیسی دوو له شکر ده گزیه ک پاجوون. زۆر نه مابوو شنه ی شادی سهر کهوتنی به ره و پۆژه کیانی هه لکا، که له پرینکا مسحه مه د به گی پاژۆکی ولامی نارد: من له قزلباش بیژوم و دیمه هیمدادی خزمانم. به گزیکاری و ریوی بازی فریوی شیخ نه میری داو له جهنگه ی جهنگ و تهنگانه - که تینی بلیسه ی شه ری موی عاسمانی هه لده پرووزاند - ده گهل پینجسه د کهس پاژۆکی له نه سه کندهر بۆلاغی به وه هات و پشتی له شیخ میری سه ند و به شیر ده پۆژه کیان به ربوو!

پژوهه کی که تا نه و ده مه وه کووو لیزگی کۆ لیک کۆ بوون، به دهردی هموراله چوون و لیک بلاو بوون! به ختی بن ته می کورد به گی وهک نه ستیره ی کاروان کورژه ی لای شهوه کی گه شه ی کرد و چاوی وره ی پژوهه کیانی به شهواره له سو خست و به پانه وه شالای برد.

شیخ میروهک هه سیره ی بنه له سیره کرتن نه کهوت و له مهیدانی ناوا نه بوو؛ خهزای کرد و هه رای کرد تا و پرای عه لیاغای کوری، بهرکی شه هیدانیان پووشی و مهردانه له مهیدان کهوتن. قزلباشان که شیخ میریان ناو لینابوو: قهره یه زید، لاشه ی نه و کورد که بیان له ناو کۆک مهیداندا سووتاند. دوا ی نه و به لا دلته زینه، دۆز له میر شه رف نالۆزا و دیسی دلخواز له پشت په رده ی ناهومیدی خۆی مه لاس داو تا چاره سازی بینچاران دهره تانی بۆ نه ره خساند، کری کویزه ی ره ها نه بوو.

هۆی سیهه م:

چیرۆکی بدلیس ساندنه وه و دوا به سه ره اتی مه شه رف

خودادای پاڵ ده وه! هه مرگا خودا دای له ناو مه لبه ندی هاتان خیتو و کویخای
 ده بهر ناوزه نگه تۆدان خیتیر و خۆشی له سه ره خه رمانی سووری بی کلتۆشی
 هه موو شویتنیک له تۆزا شه وانه مه لیش رامت ده بن بی ناو و دانه

میر شه رف که له وه هه له دا بۆی نه ره خسا بدلیسی ده سخاته وه و به شویتن چاره دا ده گه را، کاتی زانی که خونکاری سه رزه مین گر (سولتان سه لیم خان) به نیازه بازیک به ره و تیران باوی و داگیری کا، نه ویش و پرای شو په سواری دنیا دیده و په سن دیده ی هونه ره وه ران و سه ره ته ریده ی به خته وه ران و شه ره زای هه موو ری و شویتن و مامۆستای سپی وه خویتن، له کر و نه خشی دینداریدا ته ون گه ری کر ژرپس و نه وه ی خواناسانی بدلیس (حه کیم نیدریس) و ده گه ل نامۆزگاری هه لبه ژاردی خانه دانی ناس و دیارده ی (زیانه دین محمه د ناغای که له ژۆکی) په ایمان و گه تی دل سۆزی و سۆزی دوور له گه رد و تۆزیان به ناسانه ی ده ولته تخانه ی به ره ی عوسمانی را گه یاند و بۆ شه م مه به سه ته بیست که سیان له مه زن و میری کوردستان ده گه ل خۆدا کرده هه مده ست و نامه ی به نده واری خۆیان به هۆی مه ولانا نیدریس و محمه د ناغای که له ژۆکی بۆ ناستانه ی هات هیلانه ی سولتان په وانه کرد و سولتانی دۆست

لاوتنه‌وی دژ و نه‌یار تاوتنه‌وه، له سمر بیسر و پیشنیاری میر و مه‌زنانی کوردستان، بیره‌و
 عه‌جه‌مستان بزووت و بۆ نهرمن و نازربایجان بوو به بزووت و له سمر سارای چالدیرانی،
 شائیسماعیلی به‌رخۆ داو تیکی‌شکاند. میرشهره‌ف و چند سهرداریکی کوردستان، جله‌وداری کامیاری
 سولتانی به‌خت له‌بار بوون. خان‌محمد -سهره‌رشتی دیاربه‌کر- له‌و شهره‌ سهری تینداچو؛ سی برای
 بوون: قهره‌خان و عیوه‌ز به‌گ و نولاش به‌گ. قهره‌خان بوو به‌ جیگری و کرا به‌ والی دیاربه‌کر و بدلیس .
 درا به‌ عیوه‌ز و فرمانروایی جزیریش، دیوانی شانایه‌ به‌ر چهنگی نولاش به‌گ.
 که نالای به‌ریزی سولتان له‌ ته‌وریزه‌وه بۆ لای پۆم رووی وه‌رگیترا، حه‌کیم نیدریس به‌ سولتانی
 خاوه‌ن شکۆی پیشنیار کرد که میره‌کانی کوردستان له‌ به‌زه‌یی شاهانه‌تان چاوه‌نیتین، و لگه‌ی باب و
 باپیرانیان پی‌ به‌خشۆ و یه‌کینکیشیان هه‌ر له‌ خۆیان بۆ بکه‌ی به‌ سهرداری گشتی و به‌ تیکرایی
 هیتش به‌رنه‌ سمر قهره‌خان و له‌ دیاربه‌کری ده‌ره‌پیتین. سولتانی هه‌موو دنیاگر له‌ وه‌رامیاندا
 فه‌رمویان هه‌ر کام له‌و میر و مه‌زنانه‌ی کوردستان بۆ میری میران ده‌ست ده‌دا با بۆ خۆیان ناودیزی
 کهن و دابنری و میره‌ کورده‌کانی‌تریش ده‌ژیر فه‌رمانی نه‌ودا بن و کۆشش بکه‌ن قزلباش له‌ ناو به‌رن.
 حه‌کیم نیدریس جوابی‌داوه‌ که نه‌وانه‌ زۆربه‌یان هیتند خۆبه‌رستن هه‌چیان سهریان بۆ نه‌وی‌تر ناچه‌میتنی
 و نه‌گه‌ر تۆ چاوت له‌وه‌ بی‌ قزلباشان له‌ ناو به‌ری، وا باشتره‌ نۆکه‌ریکی به‌ر باره‌گای دنیا په‌نا نه‌م
 پله‌ی پی‌ بسپێدری تا سهرداره‌ کورده‌کانیش زوو بیته‌ به‌ر فه‌رمانیه‌وه‌ و نه‌م کاره‌ زووتر کۆتا بی‌! له‌
 سهر پیشنیاری مه‌لا چاوش، محمدداغا -که‌ بیغلمحمدمه‌دیان پی‌ ده‌گوت- کرا به‌ میری
 میرانی دیاربه‌کر و سوپاسالاری کوردستان بۆ گرتنی دیاربه‌کری په‌وانه‌ کرد. هه‌ر دوو له‌شکر له‌
 قوچ‌حه‌سار -که‌ له‌ نالی نووسه‌بیینه‌- وه‌ک هه‌وری به‌ شریخه‌ و گرمه‌ به‌رانبه‌ر به‌ یه‌ک ریزیان به‌ست.
 یه‌که‌م ده‌سته‌ی به‌ر له‌ هه‌رکس بوونه‌ ده‌سته‌چپله‌ی شه‌ری، پۆژه‌کی بوون. نه‌وان زووتر هیتریان کرد و
 تاج نه‌محمد و قاسم نه‌نداکی و میرشاهوسیتنی کیسانی و میرسه‌یفه‌دین و عومه‌ر جاندار -که‌
 قاره‌مانی پۆژگار و پاله‌وانی هه‌ره‌ به‌کار بوون- له‌و پۆژه‌دا شه‌هید کران.
 زۆربه‌ی ناغای پۆژه‌کیانیش به‌ تایه‌تی میرمحمد ناسره‌دینی و سه‌یدسه‌لمانان قه‌والیسی و
 قه‌رایادگار و زۆری دیش -که‌ دادی مه‌ردایه‌تیا‌ندا- له‌ مه‌یدانیدا زامار بوون. قهره‌خان له‌ شه‌ردا

کوزرا و لهشکری قزلباش شکا و زۆریه‌ی زۆریان به دپل گیران.

سهری دوژمنانیان نهوی کردهوه پهری بهختی سلیمان کهوی کردهوه
ولاتی گراویان به شیر ساندوه برینیان به سهر بهستی برژاندهوه

نهوسا که هدر میره کوردتیک بۆ گرتنی مهلبه‌ندی خویان بزوتن، میرشهره‌فیش به هاوکاری محهمه‌د به‌گی حمزه‌ویی و میرداودی مه‌زنی خیزان و میرشامحه‌مده‌ی شیروه‌ویی و میرانی مه‌کس و نیسپایرد، ده‌وری قه‌لای بدلیسیان دا. نابلقه‌دان زۆری کیشاو دژداره قزلباشه‌کان له قه‌لادا زۆریان بۆهات. گوتیان نه‌گهر محهمه‌د به‌گی غه‌رزانی و میرشامحه‌مده‌ی شیروه‌ویی ده‌سته‌به‌ر بن - که خوین و مال و مندالمان ده‌پارتیزی - قه‌لا به ده‌سته‌وه ده‌ده‌ین. له سهر نمو مهرجه پیک هاتن و میرشهره‌ف نمو دژدارانه‌ی به دوو میره‌که نه‌سپارد و گه‌یاندیاننه سهر سنووری شه‌رجیش و وان و ره‌وانه‌ی نیرانیان کردن.

نیت‌ر هه‌تا دیزه‌مانی له دیوانی سولتانه‌وه و له دوا‌ی شه‌ویش له لایه‌نی سولتان سوله‌یمان‌خانه‌وه، پارتیزگاری نمو سنوور و که‌وشه‌نانه به میرشهره‌ف سپی‌رابوو؛ نه‌رکی خۆشی زۆر به باشی نه‌نجام ده‌دا و ههر دوو لاشی دل راگرتبوون و نه‌یه‌یشت هیچ لای لی بره‌نجین.

هه‌تا نمو سه‌روه‌ب‌ندانه که چوها سولتان تکلو ببوووه کوئخا و هه‌مه‌کاره‌ی شاتۆماسب و ئۆلمه تکلوی خزمی کرا به سه‌ره‌به‌رشتی نازربایجان و بۆ پارتیزگاری که‌وشه‌نان زۆرت‌ر کاتی له وان و وست‌ان راده‌بوارد. کاتی حوسین‌خانی شاملو ده‌گه‌ل چهند قزلباشیکدا له کوئستانی که‌ندمانی نیسفه‌هانی، چۆها سولتانیان له ناو برد و خیلی تکلو لیبیان شتوا، ئۆلمه له ته‌وریز یاغی بوو؛ گه‌نجینه‌ی شاهانه‌ی سپوگرد و دارای ته‌وریزی پرووت کردن و به مله‌هوی مالی زۆری کۆ کرده‌وه و پروی کرده‌مه‌لبه‌ندی وان و نامه‌ی تۆی له کۆیله‌تی و به‌لینی زۆر دل‌خۆشکه‌ره‌ی به پیاوی پا‌زداری خۆیدا، بۆ باره‌گای سولتان سوله‌یمان‌خانج نارد. کاتی ده‌نگ و هه‌والی ناو نامه، وه‌به‌ر گوئچکه‌ی خاوه‌ن شکۆی سولتان که‌وت، به فه‌رمانی بی چهند و چون میرشهره‌ف به له‌شکه‌روه‌وه پروی کرده‌وان که ئۆلمه و مال و منال و پیاوه‌کانی بنیترتته ناستانه. ئۆلمه ده‌گه‌ل دووسه‌د سواریک له پیاوانی هۆزی تکلو تا خرکوم هاته پیشوازی و له سهر ره‌خی چۆمی خرکوم چاویان به یه‌ک و دوو که‌وت. ئۆلمه پوی له میرشهره‌ف نا

که له قەلای وان میوان بێ و بیته میوانی نۆلمه و پاش چەند رۆژ بچنه بدلیسی. لەم بەینەدا هیندیک خەلکی وان و وستان بە میریان گوت: ژنی نۆلمه دایەنی شاتۆماسبە و دەگەڵ براهەکی خۆیدا ناردیەتە لای شای نێران کە نیوانیان خۆش کاتەوه. نەوهک نۆلمه بەگزیکاری ئەو میوانداریەیی ساز دابی و تۆ و ناغایانی بەردەستت بکاتە دیاری دەستی خۆ و بە بەرتیل بتاندا بە شا. میرشەرەف لەو باس و خواسە تاسا و کەوتە دلتخورتیەوه و خۆی لە چوونە قەلا گرت و هەرچەند نۆلمه تکای لێ کرد بەهرەیی نەدا و زۆر بەهانەیی هینانەوه.

لە نەجامدا بریار درا نۆلمه سولتان و میرشەرەف لە گوندی خرکوم بمینن و نەمیرە بەگی مەحمودی و چەند پیاویکی نۆلمه بچن مالا و مندالا و بارخانەیی نۆلمه و دەست و پێوندانی لە قەلای وانێ دەرخن و پیتکەوه بچنه بدلیسی. میرەبەگ و هاوڕێکانی لە شویتدا گەینە وانێ و برای نۆلمه و چەندیکێ تر دەروازەیان قایم کرد و رێیان نەدا میرەبەگ و پیاوی نۆلمه بچنه ژووری. میرشەرەف کە نەمەیی زانی پێی وابوو چوونە سەر قەلا و دەورەدانی کەلکی نیە و لەوانەشە قزلباشی دەورەبەریان لێ کۆزە بن و نۆلمهش سەری تێدا بچێ. چاری ناچار نۆلمه و نزیکەیی دووسەد کەس لە پیاوانی -کە بە پیر میرەوه هاتبوون- خستە تەک خۆ و بەرهو بدلیس پەوانە بوون.

نۆلمه و هاوڕێکانی نۆلمه مالا و مندالیان بەجێ ما و عاشتەبايان بۆ دەرنەچوو. هەر بەو کەل و پەلی بەریان و بەو پاییزی سارد و زریان، هەناو بریان و چاو بەگریان و بە ئەسپی بێ زین و لغاو، بوونە هاوڕێی میرشەرەفی.

مەمەدشەخەمان قەوالیسی -کۆنە لەلەم- بۆی وەگێڕام گوتی: ئەوسا کە نۆلمه و چەند ناغایەکی هاوکاری هاتنە بەر دەرگای خێوەت و گوتیان کاریکی گرینگمان لە خزمەت میرشەرەف هەیە و دەمانەوی ئەرزێ بکەین، میرشەرەف فەرموی بێنە ژوور و لێی پرسین کارەکەو چیە؟ گوتیان نۆلمه لە دواي سلاو عەرزت دەکا: میردەزانێ کە ئەو برا و خزانەیی من چەند بە نزمی جوولانەوه و دەستیان بە سەر مالا و مندالی مەدا گرت و نێستاش ناوا وەک سلقی پرووت بچینە بەردەمی سولتان نە بۆمە جوانە نە بۆ تۆ. یان فەرمان دەمن و هەموو هەوالانم سەرزی کەن و سەرەکەمان بکە دیاری و بۆ ناستانەیی خونکاریان بەرێ بکە، یاخۆ بەرماندەبەرەو وان بگەرێنەوه ئەو ناکەسانە تەمبێ کەین و مالا و منالەکان بێنن و ئەوسا بە دلێی خاترجەم روو بکەینە خزمەت

سولتان و به سهره زری خۆمان پانئیسن.

میرشهره زۆری بۆ پاما و فهرمووی: فهرموودهی خودا و پیئغه مبه رانیسه که بۆ کاران نامۆزگاری به دۆست و هاوکاران بکری. ئیمهش ته گبیرمان ده نیرینه خزمهت سولتان. پیاری ئۆلمه گه رانه وه و هر له وشه وه دا میرشهره ف چند ناغای جی باوه پری خۆی کۆکردنه وه و مه به سه ته که ی خسته به ریان و هر کهس چی پی باش بوو گوتی.

له دوا جار میرشهره ف فهرمووی: له راستیدا ئهم کابرایه ی به م بیچمه وه به نیرینه خزمهت سولتان، ده یکه ی نه دوژمنی خۆمان. من به لامه وه وا باشه سی سه د که سیك پیاری نازا و لاوی به کار به نیرینه سهر ری وان و رینگه ی ئۆلمهش به دین بره و. کاتی که میك دور که وه ته وه هه را بکه یین: ئۆلمه هه لات! هیندیک پیایه شی شوتن به خه یین و ئۆلمه و چند که سیکی هاوری بکوژین و سه ره کانیا ن به خه به ری ناخۆشه وه به نیرینه ناستانه و نه وه به لایه ی له کۆل دنیا بکه ی نه وه. نه ینا ئاوا ئۆلمه بره و و بگاته باره گای سولتان، ئیمه کرده به شیمان و توهی گنجه ل و هه را دین. هیندیک گوتیا ن تۆ راست ده که ی؛ به لام هیندیک ملیان نه دا و گوتیا ن: میر وچا وه شی بیگانه و سه ره به ده ولت له ناو له شکرماندا زۆرن، نه گهر سه یی ناشکرا بی کاری مه یه، سزای زۆر گه وره مان ده ده ن و پاکانه ی خۆمان پی ناکری. ئیتر نه به ردانی ئۆلمه و نه پلانی میرشهره فی به جی هاتن. ئۆلمه وه ک دۆلمه ی هه لوه شاو هاته بدلیس و له وی پوشته یان کرده وه و به وه پری پیز و قه دره وه ره وانه ی ناستانه یان کرد.

ئۆلمه کاتی له به رده کونه ی بدلیسی چو به ودیوا، بوو به دیوئیک که له ناو غازی ده رچوی یان هه زیابه ک که تامه زۆری خوتن مژین بی، ریک و کینه ی له میرشهره ف له ناو سینه جی کرده وه و هه ر گه یشته به رده م سولتان رشایه وه و گله و گازنده ی هه لپشتن و گوتی: چونکه دۆستی هه ره باشی قزلباشه، سوو کایه تی به سه ره هینام و ته نانه ت نیازیشی وابوو بۆ دلخۆشی شاتۆماسب من بکوژی. له به زه بیته چاوه نۆرم میرشهره فی له کار به خه ی و بدلیس به به نده به سیتری و خوا یارم بی هه مو ولاتی عه جه م و مه لبه ندی نازربایجان خۆناگرن و به زویکی زوو ده یانده مه ده ست پیاری تۆ و نه وه کسه ره ش هه ربه من ده کری و له لام وه ک ناو خواردنه وه یه. بۆ راست و درۆی قسه شم به نیرن له دووی میرشهره ف؛ باوه ر ناکه م به قسه و بکا. له وه ده مه دا عه لی سه یدان - که پیاری قه والیسی بوو - ده گه ل ئۆلمه یان

ناردبوو؛ ھەر لەوی بوو. ناردیان ھینایانە دیوان و لییان پرسی: لە ناستانە سولتانەوہ لە میسرە کەت بگێرئەوہ دى یان نایە؟ کوردی دلئاسف و بیگزی گوتى: ئیستا و لەم کاتە ھاتنیان بۆ دەرگای بارەگای بەرز، شتى لە ئاوەز بە دوورە. وەزیران و کاربەدەستان و ھرامى عەلى سەیدانیان کردەبەلگەى راستى ئۆلمە و ھەرچۆن پیسە، وایان بردەبەردەم سولتان و ئەم قەسیان بە نیشانەى یاغى بوون و شۆرش زانى و گوتیان دیارە قزلباشى لە عوسمانى پى باشترە. لە سەر ئەمە ھەر ئەو دەمە بدلیس بە ئۆلمە بەخشرا و زۆر چەكدارى یىنگى چەرى و تازە شەركەر بۆ ئۆلمە کۆ کرایەوہ کە بدلیسى دەگەل بگرن و فیل یاقوب پاشای میرى میرانى دیارە کریان کردەسەردارى لەشکر و ئەویش سى ھەزار چەكدارى لە دیارە کر و کوردستان و مەرەش و ھەلەبى دەنگ داو بردنە بدلیس گرتنى.

میرشەرف لەو دەنگ و باسە تاسانى بە سەردا ھات و ئازام و ھەجمینی نەما. ھەر چەند دیارى و پاکیزینامەى ناردەبەر بارەگای بەرزى سولتان، سوودی نەدا. گەورە وەزیری ئەو دەمە رکی کۆنى لە میرشەرف دەلدا بوو؛ میرشەرف ئەسپىتکی باشى لە شەرى ھۆزى پارۆکی دەگەل تالانى ھینابوو، سەرەكەوئەزیر رووی لى نابوو کە ئەسپەى پێشکەش بکا، نەیدابووہ! ئەویش ئۆلەى خۆى کردەوہ و گوتى بە داد و بیئاد نەدا و بەھانەى ئەسپەکەى پێگرت.

میرشەرف کە ناھومئید بوو، چارى ناچار قەلای بدلیسى داہەست و سێسەد پیاوی خواہن ناوی مەرگکرى پلنگدېرى پۆژەکیانى خستە بەردەست ئیبراھیم ئاغای بلباسى و میرمەھمەد ناسرەدینى، کە پارێزگارى بدلیس بن و ئەسپاباتی قەلادارى و ئیروى پۆزى تەنگانان و ھەموو پێداویستى دانى. میرشەمسەدینى کورپى خۆى دەگەل مال و خێزانیدا ناردەقەلای ئەختمار و قەلاکانى مووش و ئەخلات و کیفەندور و نامورەك و کەلھۆك و فەيرووز و سەلم و گوئخار و تاتیک و سۆى - کە ئەو زەمان ئاوەدان بوون- ھەمووی پۆژەکی لى دانان و بۆ خۆشى وەك گوتووینانە «دوامین چارە داغ کردنە»، چەند کەسى دەگەل خۆى برد و خۆى گەیانە ناستانەى شاتۆماسب؛ کە ئەو سایە لە تەوریتز بوو؛ پەنای پى برد و داخوازی ھیمداد و کۆمەگى لى کرد و شائەو پەرى ریتزى لى گرت و ھەرچى میرگوتى، نەگوت نا.

فیل یاقووب و ئۆلمە سالى ۹۳۸.ك (۱۶۳۲.ز) ھاتن دەورەى بدلیسیان داو شەرى و ھەللا

هه‌لایسا و گری و بلایسه و کوانوی شهر له پشت هه‌ورانیش دایسا. هه‌موو رۆژان که پاشای شهری توغله‌مه‌ی قه‌لای عاسمان که‌مه‌ندی تیریزی به تاو ده‌بورج و بارووی کونگره‌ی مه‌کۆی نه‌ستیران ده‌گیراند، گرمه‌لای نایه‌ری جه‌نگیش ده‌خزایه ناو گه‌رمه‌لان و ده‌بووه شهری پاته‌وانان. هه‌رگا هه‌یفی عاسمان پیو، له ناسۆی کیو ده‌رده‌که‌وت و پاسه‌وانی ده‌شته‌پانی عابی په‌نگی به‌ر ده‌که‌وت و تریفه‌ی له سه‌ر کیتفه‌وه پشه‌ودانی راده‌که‌یاند، مه‌ردانی دل به‌رد و نه‌به‌ردانی ده‌شتی نه‌به‌رد، خوروی سه‌ریان داده‌مرکا و ده‌ستیان له شهر هه‌لده‌گرت و پایان له گه‌ر ده‌حه‌ساوه و له‌شیان ده‌خسته سه‌ر هه‌رد و مۆزلیان تیک ده‌په‌راند و پیلوویان به‌ چاودا ده‌دا و خه‌ونیان به‌ خۆینه‌وه ده‌دیت. ماوه‌ی سی مانگ واگۆزه‌را، بورج و کۆنگره‌ی شوره‌کان به‌ تۆبی قه‌لارمیتن و مه‌نجه‌نیقی که‌فر سوتین وه‌ک ددانی پیره‌نه‌نکان پر بوون له که‌لای و کولین و هیند نه‌صابو که‌ قه‌لا سه‌ر بچه‌میتن، شاتۆماسب له پاته‌ختی ته‌موریزه‌وه بۆ ریزگرتنی میرشه‌رف بۆ خۆی روه‌ی کرده‌بدلیس و کاتی خه‌به‌ری هاتنی شاله نه‌خلات و عه‌دلجه‌واز بلاو بۆوه، فیل یاقووب و تۆلمه به‌ جووت ده‌ستیان له بدلیس هه‌لگرت و پری هه‌لاتیان په‌چاو کرد. به‌ جۆزیک سه‌ریان لی شیوا، زۆربه‌ی زۆری گرانبار و خۆه‌ت و دوو تۆبی گه‌وره -که له لای رۆژه‌لاتی شار هه‌مه‌به‌ری ده‌رگای ته‌لیسم، دابه‌سرابوون و دار و دیواری قه‌لایان به‌و دوو تۆپانه ده‌ته‌پاند- له ده‌شتی شه‌رگه به‌جی مان. ده‌گۆپنه‌وه قه‌رایادگار که له دوایه دوره‌ک یان به‌ نازناو دایه، هه‌ر به‌ سواری له قه‌لاوه بازی برد و به‌ چوار ناله نه‌سپی تاو داو له نه‌خلاتی هه‌والی دوژمن هه‌لاتی به‌ باره‌گای شاهی گه‌یاند و به‌ لاوانده‌وه‌ی شاهانه و به‌ به‌خششی شایانی خۆی سه‌رفراز و بی‌ نیاز کرا.

میرشه‌رف بۆ پیشکه‌شی شا و دیاری هه‌وال و یارانی، فه‌رمانی‌دا که ده‌و و دووی ماڵ و داهات و مه‌رانه و پاتالانه‌ی هه‌موو هۆز و خیتله‌کانی ناوچه‌ی بدلیس و هه‌ر شویتیک که ده‌به‌رده‌ستی شه‌ودایه - چ کافر و چ موسولمان- هه‌مووی ده‌بی کۆ کریته‌وه. باج نه‌ستینی زۆر قیسه‌یچه و زیس و تیشی وه ناو خستن و به‌ سی رۆژان دراویکی بیدادیان بۆ وه‌سه‌ر یه‌کنا. له نه‌خلاتی به‌ خۆشی هاتنی شاهه، میوانداریه‌کی وای سازدا و ناهه‌نگیک وای به‌ریا کرد که هه‌چکه‌س وینه‌ی نه‌دیوه. هه‌وته‌وانه له‌و

عاسمانه به همر حوتان له دهۆتی مانگیان ده‌دا و بانگیان له نه‌ستیره ده‌کرد بینه
 سهیری. زوهره وه سه‌ما کهوتبوو؛ خۆی با‌ده‌دا. له‌یل و مه‌جرووم به‌یتی خۆیان له بیسر چووبوو؛ به‌و
 ناهه‌نگه‌یان هه‌لده‌گوت. جووته‌ی که‌وان، که‌وان ژهن و قرژانگ به‌ دوو سه‌ر ده‌هات و سه‌ری خۆی به
 شاباش ده‌دا. که‌لاویژو گله‌یی ده‌کرد که خۆر رینگه‌ی لی بریوه و ری نادا سترانه‌ک بیژی. کاروان‌کوژه به
 واق وری ده‌کاروانچیانی ده‌خوړی که له‌و خوانه‌دا به‌شدار بن. تایی ته‌راز و به‌ دوو سه‌ره همر میوه‌یان
 هه‌لده‌کیتشاو هیشوی پیرو له‌ خوای ده‌ویست هیشووه تریه‌کی وا با، که له‌و کۆیه‌دا خورابا. رۆژی
 گه‌وره دامین-دامین باوه‌ش-باوه‌ش خه‌لات په‌خشانی زیپی بوو؛ به‌ریکی داروده‌وه‌نی ناخنیبوو؛ ورچی
 زل و ورچه چوکه -بۆ مل و مۆی تیکه به‌رماو- پاسه‌وانی خێوه‌تان بوون. به‌ هه‌زاران چاو له‌ کادز له
 به‌رد و که‌لی ناورگی به‌ریه‌رۆشان پرووش بوون و ناویان ده‌کرد. په‌شمالی سه‌د نه‌ستونده‌کی و خێوه‌تی
 هه‌شتا چه‌لاکی و کۆنی له‌ بان چیغی تازه‌ی ناوریشم‌چن، همر یه‌ک بۆ زۆر خۆ نیشاندان، قوتکه‌ی
 گۆلینگه‌ی کولایان ده‌ورگی عاسمان گیرابوو. له‌ به‌ر ته‌ختی زیپ و زیو و مرواری به‌ند -که‌ که‌س
 نه‌یده‌زانی چه‌ندن- همر ری پیداریش نه‌ما‌بوو. له‌ هه‌رده‌ران و ده‌وه‌ران، داری عود و نه‌سه‌په‌نده‌ری
 چاواران، له‌ سه‌ر سه‌کلان هه‌لده‌قرچان و بیثقل و که‌پۆی میوانانیان ده‌ناخنی و بۆ پی هه‌لکالان له‌مپه‌ر
 بوون. سه‌تان لای قه‌د لاواری چاومه‌ست و له‌ دل هه‌نگیوه به‌ پیانی زیپ و زیوه‌وه و زه‌رده‌خه‌نه به
 لیوه‌وه، هه‌رای فه‌رموو به‌خۆره‌وه‌یان گاله‌ی ده‌کرد و به‌ تیله‌ی چاو، خواپه‌رستی له‌ زه‌به‌ریشیان
 وه‌رده‌گه‌راند. گۆرانی بیژانی ده‌نگ‌خۆش ژانی دلانیان ده‌په‌واند و خه‌میان به‌ره‌و‌پوو ده‌که‌واند و په‌گی
 که‌سه‌ریان ده‌خه‌واند. سه‌ماکه‌ران له‌ دلته‌ران و دلته‌ران به‌ به‌ر ده‌ف و دمه‌گه‌وه و به‌ جلگی
 هه‌مه‌ره‌نگه‌وه، ته‌نگی دلیان ده‌په‌تاند و ئیشتیای گراویان ده‌بزواند:

چ که‌س نه‌یدیگه‌ ناوا نان و خوانی	چلۆن بانگ‌یشتنیک؟ مه‌ر خوا بزانی
گه‌ری ده‌ریا و چه‌میش که‌میان ده‌ناسی	نه‌مه‌نده‌پێز که‌رابوو جوژه ماسی
به‌ کوژراوی و به‌شی سووره‌و که‌راوی	له‌ ناو رۆندا مه‌له‌ی قاز و مراوی
قرا‌نی پۆپه‌ لار و هیلکه‌که‌ر هات	م‌ریشک همر نه‌پرسه‌ چه‌ی به‌ سه‌ر هات
گمه‌ و قاسپه‌ له‌ سه‌ر دنیا نه‌ما‌بوو	که‌هۆک و که‌و نه‌وه‌نده‌سه‌ر به‌را‌بوو

چزین و هه لکرانیان بسو له سهر شیش
 ده بوو گای ژیر زه ویش پهل پهل کرابا
 کلاوی دوو گه بهر خیشی له سهر بوو
 وهیان زانی خوراون دیر زه مانئ
 گز و فتدهر بهزار و بیقل و چاو
 مهلا و شیخیان ده خسته سهر به هانه
 له خزرایان دراند پرو بهندی شهرمی

قورینگ و پۆر و چیرگ و بۆقله و سیش
 له بهر پیری نه گهر گۆشتی خورابسا
 پلاو ساوار نه بهس گۆشتی له بهر بوو
 ته نانه ت کار و بهرخی عاسمانئ
 گولاو و ماست و دۆ و دۆشاو و خۆشاو
 سجوق و میوژ و ههنگوینی شانه
 تری و گندۆر و شفتی و خۆخ و ههرمی

تا سی پۆزان بهزم و ناههنگ له نارا بوو. له ناو میوانان کهس نه ما له بهخشش گیرفان پر نه کا و هیچ تامه زرۆیه کیش نه بوو له چیهی خۆش، خۆی مر نه کا. نهو جار نۆرهی پیشکشی شاهاته پیشئ. شتی وایان له کۆر دانا و دیاری وایان هینا گۆرئ، که تا ئیستا نه هیچ چاویک نه وهندهی بینکوه دیوه، نه هیچ گوئییهک باس و خواسی نایابی وای به بهر گویدا تیپه ریوه. دهسته دهسته مهلی راوی له سهر و واشهوه بگره تا شاهین و تهرلان و باز، نه سپی که حیل به زینی قه لئاغ زیره وه، کهوله وشهگ، پارچهی چه وره ننگ، مه خمه ر و زیریافتی فه ره ننگ، له بهر چاوی شاریزکران و چاوی پر به زهی شاهانه به خۆشیه وه سهیری کردن. نه ویش که مبه ره شیرینکی زیر و گوهه ر وی خراو و خه فتانی ناوری شمی چوار تویی زیر دۆزی به خه لات دایه و نازناوی خانیشی لی نا و یه که جاری سهر فزای کرد و پلهی سهر داری له شکر و میری میرانی کوردستانیشی پی به خشی و فه رمانی پیروژ و جوانی لهو باره وه بۆ خسته کار که وا لی ره رای ده گو ییزین.

روونوسی شهرمان

چونکه نیازی بنه رتهی ده سه لاتئ خونکارانی نا کار تهرز و هه وینی به ره و ژوور چوونی کاروباری پادشایانی خاوه ن شکۆ، چاوه دیری و راهینانی کۆمه لئیک له سه ره ورانه که نه وانه دایم و ده ره هم له پیناوی بیس و پروا تینکۆشاو و له بهر هیچ کۆسپ و له مبه ریک دانه ماو و له مهیدانی ماندوو بوونی و بۆ نه ترسان له تینچوونی گۆی چالاکیان له نامپایان بردۆته وه، له پای خزه مت گوزاریدا و له باری

فیداکاریدا همر سوور بوون و له خاوی و گزی دوور بوون و هموو سهرمایه‌ی ژیانسان بۆ ده‌رگای جیهان په‌نامان و باره‌گای گه‌ردوون ناسامان به‌خت ده‌کهن و به‌گیانبازی و له‌خۆبوردن، کهنه‌د و کۆسپی سمر پئی ئیتمه‌ ته‌خت ده‌کهن، له‌و باره‌وه‌ پالادی فرمانپه‌وایی و گه‌شه‌ده‌ری دام و ده‌زگای ترۆپ به‌رزی حکومه‌تسمان، سه‌روه‌ری میرانی مه‌زن و پوخته‌ی بنه‌ماله‌ی گه‌وره، ژیهاتوی ده‌سته‌لات‌داری و به‌ختیاری دین و دنیا (شه‌ره‌فخان) زۆر به‌ دل‌سۆزی و بپرواوه‌ به‌م‌خانه‌دانه‌ به‌رزه‌مان - که‌ هیتلانه‌ی سه‌ربه‌رزانه‌ - په‌ناهیتنه‌ و وازی له‌ دوژمن هیتناوه‌ و داوینتی چاکه‌ و به‌زه‌یی و پیاوه‌تی ئیتمه‌ی باداوه‌ و وه‌ زوان حال‌ پیمان‌ نه‌وشی:

هاتنی من نه‌ له‌به‌ر پرتزه‌ نه‌ زی‌روزیوه‌ ترسی دوژمن منی پینچاوه‌ته‌ مالی ئیوه‌

به‌ کۆری به‌رز و پیرۆزمان سه‌رفراز بوو. بی‌گومان به‌زه‌یی و چاکه‌ی بئی نه‌ندازه‌ی شاهانه‌مان وه‌ری دل‌ و هیتز و پرتزی بئی ده‌به‌خشی و وه‌ک زانایان به‌ په‌وانی فه‌رموگیانه‌:

په‌سیرو و په‌نای بی‌کسه‌ مالی من
که‌سیک‌ خۆ به‌هاویتیته‌ بن‌ بالی من
له‌ که‌س با نه‌ترسی به‌ سویتند و به‌لین
وه‌ناکه‌م له‌ گوڵ کاتتری پئی بلین

وا نه‌و میره‌ په‌نابه‌ره‌ له‌ ژیر سیتبه‌ری دوویه‌ر و به‌ریانی ئیتمه‌دا رینگه‌ی درا و په‌له‌ و پایه‌ی نازناوی «خان» بئی پیندراو ناومان لی‌ ناوه‌ «شه‌ره‌فخان». پیتشه‌وایی کۆیله‌کانی دیوانی به‌رزیشمان پیندا و له‌ رتیزی خان و میرانی خودان شانی به‌ر باره‌گای سه‌ربلندا سه‌ساو کرا و کراش به‌ میری میران و فه‌رمانپه‌وای هه‌موو میرانی کوردستان. بدلیس و نه‌خلات و مووش و خه‌نوووس - ویتپرای نه‌و شویتناهی‌تریش که‌ ژێرده‌سته‌ی میری ده‌سنیشان کراو بوون - به‌ زه‌میننی پاریتزراوی بریکارانی پیرۆزی شاهانه‌ی خۆمانن زانی و به‌و پیاوه‌ شایسته‌ن به‌خشی و سه‌ر هه‌وساری بگه‌ره‌ و به‌رده‌و گیه‌روداری دنیاداری و دارایی نه‌و ولاته‌مان ده‌ناو مشتت گری گشتی نه‌و میره‌ نا؛ تا هه‌میشه‌ وه‌ک دیتن: «به‌ چاکه‌ کۆیله‌ په‌یداکه‌» نه‌ویش چاکه‌ی له‌ به‌رچاو بئی و له‌ شاپتی خزمه‌تی شادا نه‌مه‌گذار و ده‌س به‌کار بئی و وه‌ک نۆکه‌ری چاک و دل‌سۆز، با چاک‌ی لۆ بکا به‌لادا و بۆ هیم پته‌وی و هه‌مه‌رنگی، نه‌وه‌ند هه‌ول و ته‌قه‌لادا که‌ میر و مه‌زنانی هاوسای گشتیان لاسای نه‌و وه‌کهن و له‌ سایه‌ی نه‌م فیداکاریه‌ی، ده‌م له‌

دوو دهم له بهرچاومان پهسندتر و لامان خوښهويستتر دهې.

له سهر هموو مير وگزيړان و سهرکرداني كوردستانه، كه هم خانه ناو دراوه، به ميري ميران بزائن و سهركزي بهرفهرمانې بن و هيچ كات و سات و زه مانې له بهر فهرمانې دهرنهچن و خاوه خاويشي لې نهكهن و گوي بۆ جاره كاني شل كهن و ههر پيداويستيكي بوي -كه بۆ دولتهت بهرهې بوي- بوي پينك بيتن. پادشايان و كوښخان و بۆزه پياگ و دانيشتواني هم ناوچانه و سهركومار و خيئلوار و نازه لداري سهر بهوينه، گهره كه خاني ناوبراو به تهرخاني شابزائن و فهرمانېهواپان خوښهسي و ههرچي نيژي وه گوي بكنه و لاري و چهوتي دهگم نهكهن. نهركي سهرشاني خانيشه نهراي مسكين و ژيردهستان رهفتاري نهونده خاسوي، نزي بهخيري بۆ بكنه. زؤردار، بي زؤر بهرخوندها و لاسار، همزار دانه كرؤزي؛ تا ميري دهرودراويش چاوليكيهري رهچاو كهن و بهسهر شوپي نهودا برؤن.

ههرگا هم فهرمانه جوانه به نيمزاي بهرز و پيرؤزمان رازايهوه و نهخشيندرا، نهوا فهرمان سهپيندرا. به فهرمانې بهرزيانه خوي بهرز بهرزتري كا و ههتا ههتايه بيهيلي و همهميشهش دهرميتندا بي و دهستي كهسي بي رانهگا.

له بيستي سهفهره مانگي ناخر خير و له باو خوښي سالي نؤسه د سي و نؤ نفيسهرا.

دواي وهې كه سهرچاوهي بهزهې رهوان و پروني شاهانه هم فهرمانه جوانهې ده لاند، شهرفهخان جگهرگؤشه كهې -كه ميرشه مسهدينې ناوبوو- له نيختيمارهوه هينا و رهگم پياوه كاني شاي خست. نالاي لهشكري پادشا پروي كرده نازربايجان و له پاتهختا ههسايهوه.

لهو بهينهدا خه بهرياندا كه عوييدخاني نوزيهكي، خوراساني بهرخو داوه و وا نزيكهې ساليكيشه له دهرهې شاري هيراته و بارام ميرزاي خستهته ناو تنگانهوه و پياوه كاني بارام ميرزا له برسانا ههر چهرمي كولؤو دهجان! بهو باسه چهرم برؤينه، شا شله ژا و ميرشه مسهدينې ناردهوه و نامهې سپر له دلدانهوهې بۆ شهرفهخاني نووسين و كاروباري نازربايجاني بي سپارد. هينديك ميري قزلباش وهك: ههلهل سولتان عه ره بگيرلوو و نهويس سولتاني پازوكي و نهجهل سولتاني قاجار و نه ميربهگي مدهموودي و مووسا سولتان -كه سهرپهرشتي تهوريژ بوو- راي سپاردن كه بينه يار و هاوكاري و

هرگا له دوی همرکامی نارد و کۆمهگی له کئی داوا کرد، زۆر زوو به دهنگیهوه بچن. خۆیشی بۆ کیشمی عوبیدخان پروی کرده نالی خوراسان.

له باوکی خۆم بیست دهیفرموو: کاتیک که من مالآواییم له شاتۆماسی دهخواست، فره موی: بچۆ به باوکی خۆت بلی ههتا ئیمه له لای خوراسان دینهوه، همر چۆنیک بی دهگه عوسمانیاندا ریک بی و تیکی نه دا؛ چونکه ئۆلمه دوژمنیهتی و له بی فهری و که تنگی پی و دوژمانیدا له دنیا دا بی وینهیه. له بهر چاومه دنی عوسمانی لیده دا و تووشی گیتجه لیک ده کا. به لام شهرفخان گوی نه دا بهو ناموژگاریه باشانه و ویستی تۆله لهو کوردانه بکاتهوه که هاوسای بوون و وهختی خۆی چوو بوونه لای فیل یاقوب پاشا و ئۆلمه و هاتبوونه بدلیس گرتی. چوه سهر میرداودی خیزانی ناوچه کهی لی تالان کرد و سی رۆزانی دهوری قه لای خیزانی دا؛ که میرداودی تیدا بوو. له ههر دوو لا چند بریندار و کوژراویش هه بوون. له پر دهنگ و باس دا کهوت: ئۆلمه گه یشته بدلیس. شهرفخان قه لای خیزانی واز لی هینا و گه رایه وه. له سهر شهوه میره خدیانهت باره کان ته واوله شهرفخان سل بوون و به کۆمه لای ئۆلمه. ههر له ناو رۆژه کیانیدا نه میرداغی کیسانی و برایماغای بلباسی کوپ شیخ شه میر و قه لهنده راغای فرزندنی محهمه داغای که له هۆکی و ده ویش مه محموود که له چیری له شهرفخان زیز بوون و ته کیاندا وه ته که ئۆلمه وه.

پوخته می شه مهس: دیسانه وه ده ههزار چه کداری پیاده و سوار و تفهنگوان و که وان به شان به سهر کردایه تی ئۆلمه و به کۆمه گی فیل یاقوب و به هاوکاری شه کوردانه، ده پایزی سالی ۹۴۰ ک (۱۵۴۳ ز) دا به رینگه ی ناوچه ی خیزاندا له شکریان به ره و تاتیک هات و له وه مه شدا چه کدارانی شهرفخان له پینج ههزار پتر نه بوون. پاسپی ر شاتۆماسی هاته بی ری؟ ویستی روو بکاته ناله تاغ و نه لشکوردی و پیاو بنیری مووسا سولتان و میری تر له ته ورتیزا کۆمه گ و هیمداد بنیرن و نه و سا ده گۆ ئۆلمه راجی. بهو بیسه ناغای رۆژه کی ملیان نه دا و به تایبه تی سهیدی عه لیاغای پرتاشی - که له وه ده مه دا هه مه کاره ی شهرفخان و پش چه رموگی رۆژه کیان بوو - به سه ره قی و هیچ نه زانی له کۆری دیواندا گوتی: رۆژه کی شه گهر ده خویان رانه بینن که به گۆ ئۆلمه دا بچن، من فه له و ههر مه نیه کانی ولاتی بدلیس کۆم ده کم و ههر به وان شه شه ره ی ده کم! شهرفخان له مه ر زانیاری

پەمەل و ئەستێرە ناسیەو دەستیکی زۆر بالای هەبوو؛ گوتی لە پەمەلم پوانیوە، ئەمجار پەلە بەختی
 نۆلمە زۆر لە سەرە و چارەنووسمان بەرەوژێرەو داکەوتوو؛ بە هیچ جۆرێک پەوا نیە لەم دەمەدا دەگۆی
 راجیسن. بەلام چەنە بازی زۆر و هەر و گیفی ئەو کوردانە نامۆژگاری وەبن خۆ دان و پێیان چەقاند کە
 بەو لەشکرە کەمەو دەگۆ ئەو هەزارە زیلە نۆلمە و فیلە و کوردان راجن!

نۆلمە گەیشتە تاتیکی - کە سەر بە ناوچە ی بدلیسە - و هەر دوو لەشکر لەویندەرێ تووشی یەک
 بوون. نۆلمە پشتی لەشکری خۆی دا بوو کەژ و پێشەکەشی زەمینیکی بوو هەرزنی لێدا چنابوو. شەوی
 ناوی تیکردبوو، ببوو قوڕ و پێزی لەشکری خۆی رانا، ینگیچەری و کەوانداری کردبوو دوو قۆل و لە
 ناو دلێ لەشکریدا جێ کردبوو.

شەرفخانیش لە هەمبەر دوژمنی خۆیدا پێزی لەشکری خۆی رانا و چەکارەکانی پۆژەکی بە سێ
 ئەو زۆری دژ و پۆزی جینگە یێننە بەرچار، بە فیز و دەخۆرا دیوی هێرشیان برد و لە هەردوو لا
 لاوانی لە شەر سەرخۆش و کفن پۆش و شیر و هشین و شیر گورین، لەو دەشتەدا مەحشەریان بەریا
 کردبوو. تۆز و تینی شەر و گەران ببوو هەور و خۆینی گەرمی لێ دەباری.

لە دوو لاو لاوانی کوردی نەبەز	بەگۆ یەکترا چون لە دەشت و پەوێز
سەمی یە کسمان ناگری هەلده کرد	لەهی خۆینی گەش لاش و کەللە ی دەبرد
کەمەند هەژدیها بو دەهالا لە مل	وەبەر خۆی دەدان هەر هەلە ی سی و چل
مەتال ببوو سەندانێ ناسنگەران	درینگە ی دەبیسرا لە زۆر هەندەران
لە بەر پێژەو و گێژەوی تیسیر و شیر	ئەگەر مار هەبا دەچو ناو پەلکە سیر
تسەنگ دوو کەلێ ببوو هەوێک لە بان	برووسکی دەدا دووخی تیخی دەبان
لە گش لا مەرگ دادەباری بە تاو	لە گەرمی شەرێ توانەو جەرگ و ناو

لە جەنگە ی ئەو هەنگامەدا و لەو تەنگانە بە سامەدا - کە هەموو مەردێکی گەپناس لێ پرابوو
 یان سەری خۆی بدۆرینێ یان ئەو شەرە ی بەریتەو - ئەمە بە گەمی مەحموودی کە سەرکرده ی بالی
 راستی لەشکری شەرفخانێ بوو، کورده نامووسی بەریتدا و پەرۆی شینی بی تاموسی لە دور هەنیە ی
 خۆی گریدا

نەمەگیان ھەر نەبوو یان تۆمى فەوتتا پىر و پوچە نەگەر دىشت لە خەوتتا

بە خۆی و ھاوکارانیەو لە شەرفخان ھەلگەپراو و گەیشتە سوپاگەى نۆلمەى! بە ھەلگەوت لەو دەمەشدا گوللەى تەنگ شانى چەپى خانى پىنکا و تىك ھەلگلا و خۆى لە سەر نەسپ بۆ نەگرا و دەستى جەلەوى شل بۆو. پۆزەكى كە نەمەیان دى، ھەر يەك بە لایەكدا ھەلات. لەو پۆزەدا ھەوسەد پىاوى پالەوان و لەشكرشكىن دەخوینى خۆدا شەلال بوون؛ پىنجسەدیان لە نەمىرزادەو ناغایانى پۆزەكى بوون كە دەگەل سەیدى عەلیاغای برىكار سەریان تىدا چوو. سەكر بەگى كورپى و ھىندىك لە پۆزەکیان بە دىل گىران. نۆلمە لە پاش شەر بردنەو، ھەر لەوتوھ پووى كوردەوان و وستانى و پىسى نەنايە ناوچەى بدلیس. مندال و مەزنى پۆزەکیان نەم كارەساتە گورەیان لە سەیدى عەلیاغای زانى و بە تووك و نەفرین و جوینان بەرى بوونى و نزاى خەلكى لى گىرابوو بۆرە خزمىشى فەوتان و ھەموو كەسیان دواپراو بوون.

شەرفخان كە شەھىد كرا، تەمەنى لە چل بەولاوو تەكى دابوو بە پەنجاو. سى سال پتر فرمانرەواى سەریەخۆ بوو؛ مەرسەمسەدىن تاقانەى بوو؛ كە لە كىژى عەلى بەگى ساسۆنیەو خۆدا دابوو. بووكەشى كەنىشكى مەمەد بەگى خەزوى بوو؛ كە خۆى بۆى خواست. ھەو شەوورۆژ بەزم و ناھەنگى بۆ گىترا و ناھەنگ لە گۆك مەیدان گىرا؛ نەپەشت ھىچ شتى ناپەوا و پىچەوانەى دىن و نایىن لەو بەزمەدا بىتە كایە و ھەرچۆنى شەرىع فرەمووبوى و شوینى موسولمانەتى بوو، شاوا كرا. بەلام تەرزە نان و خوانىك پازایەو كاكىشانەكەى نەو سەرە ھەزاران چاوى داچەقاند و لە دوورەو تىنى پادەما و ھەسىرەى جگەرگۆشەى خۆى بۆ شاباش پىشنىار دەكرد و گول نەستىرەى دادەباراند. خىوت و كۆن بە ھەزار جۆر نەخش و نىگار خەملىترا بوون و ھەزاران بۆ گول و پىحان بۆ بۆ و بەرامە چىنرابوون و بە سەتان تام شىو لىنرابوون. مىسرانى مەزنى كوردستان سەیدمەمەدى ھەكارى و شاعەلى بەگى بۆتانى و مەلىك خەلىلى نەبىوى و ھەسەن بەگى پالوھى لەو زەماوئەبەشدار بوون و زۆرى پى گەش و دلشاد بوون. نەو سەردەمە گەمەى لاوانى كوردستان گوینى و كاشۆزایى بوو؛ یا خۆ

گالتهی قه‌به‌قین^۱ بوو. هه‌روا یالته به‌که‌زیر بوو به‌شابه‌ش و به‌خشش ده‌درا. له‌ پاش ته‌واویوونی گزوه‌ند، پیتشکه‌ش و جیازی زۆر نایاب درا به‌و میر و مهنزانه و به‌ دلخۆشی گه‌رانه‌وه.

میرشهره‌ف‌خان خراپه‌ی له‌ بیسر نه‌ده‌چوو؟ هه‌ر که‌س له‌ سال^۲ و زه‌مانان ده‌گه‌ژ باب و کالانیسه‌ی ناهه‌نجاری لی^۳ روودابی، ده‌سه‌ریانه‌وه نه‌ده‌چوو؛ تو‌له‌ی خۆی لی^۴ ده‌کردنه‌وه. بۆ نمونه شانیسماعیل چۆلاق‌خالیدی پازۆکی کرده‌سه‌رداری کوردستان و نه‌ویش مه‌لبندی ئوچکانی له‌ ناوچه‌ی مووشی^۵ دابری و خستیه‌ سه‌ر ناوچه‌ی خه‌نوس و دای به‌ پوسته‌م به‌گی برای و زۆری زۆری له‌ هۆزی رۆژه‌کی ده‌رکرد و زستانان له‌ ئوچکان ده‌ژیا. سالی^۶ نۆسه‌دویست و دوو له‌ چله‌ی زستان و سه‌رمادا، تفت هه‌لاوتبا ده‌یبه‌ست و هالاو له‌ دم ده‌رکه‌وتبا هه‌رده‌م و ده‌ست وه‌های ده‌به‌ست به‌ شه‌ردین و سمیله‌وه خله‌ی ده‌هات، سمۆره‌ نینزگی دینا و به‌راز پووشی سه‌ر یه‌ک ده‌نا و قه‌قنه‌س بالی بۆ لیک ده‌دان، که‌ ناوری دزانه هه‌لکه‌ن و تو‌زیکیان گه‌رم بیتسه‌وه، میرشهره‌ف‌خان کیسی هینا و هه‌زار و پینج‌سه‌د جعیلی رۆژه‌کیانی ته‌یار کرد و هه‌موو لاکان^۷ یان کرده‌یا و پوسته‌م به‌گیان په‌لامار دا. پوسته‌م به‌گیش و دوو کوری و چواره‌سه‌ده‌لامی پازۆکی زۆر نازایان له‌ ناو بردن. کوت و کویرم ناپارێزم، شیر و خه‌نجه‌ریان هه‌لکیشاو به‌ربوونه گه‌وره و گچکه‌یان و جو‌قه‌واریان لی^۸ نه‌هیشتن. هیندیك له‌ ده‌ستیان ده‌رچوو بوون، چوو بوونه نه‌شکه‌وتیکه‌وه که‌ له‌ لای قه‌لای ئوچکانه. نه‌وانیشیان به‌دوو‌قانگ داو له‌ دوو‌که‌لدا خنکاندیان. نووسه‌ری شه‌م رووبه‌رانه له‌ دۆستانی خۆی بیستوه گۆیا ته‌نیا پی‌ری‌وینیک چوو بووه بن هه‌مبانیکه‌وه و له‌و پازۆکی قرانه‌دا ته‌نیا هه‌ر شه‌و پرگار بووه. نا به‌م جۆره‌ سه‌زای کرده‌وه‌ی ناره‌وای شه‌و پازۆکیانه‌ی دایه‌وه! مال^۹ و منالیان هه‌رچی بوو به‌ دیل و تالان هینانی و به‌ بی‌زیان گه‌راییه‌وه.

سالی سی و نۆ^{۱۰} لی^{۱۱} برابوو قه‌لای نیختمار وه‌ستینی. شه‌و قه‌لایه‌ له‌ مابه‌ینی ده‌ریاچه‌ی وان و

۱- ده‌لی «قبیحا انداختن» و اتا: کووله‌که‌ هاویشتن؛ که‌ شه‌م گه‌مه‌یه‌ نه‌بیسراوه. په‌نگه‌ هه‌ر تو‌پینی نیاز بووی. هه‌ژار

۲- لاکان پیتلۆیکه‌ بۆ سه‌ر به‌فر له‌ شو‌ل ده‌پچن و وه‌ک نالیکی گه‌وره‌ وایه و نه‌وعه «نیسکی» به‌که؛ بۆتانی «لیسان» یی ده‌لین. هه‌ژار

۳- له‌ ماکه‌ فارسیه‌که‌دا: تسع و ثلاثین و اتا: ۳۹ نووسراوه. عه‌ونی ۹۳۹ی نووسیوه. رۆژه‌ییانی ده‌لی په‌نگه‌ ۹۳۹ یی. من لام وایه «تسع‌مايه و ثلاثین» بووه و مبه‌سته‌ی سالی ۹۳۰ یی؛ چونکه‌ میژووی فه‌رمانی شا ۹۳۹ی ده‌لی هه‌ر چوه‌ سه‌ر خیزان و له‌ به‌ر نۆلمه‌ وازی هانی و له‌ چلیش‌دا کوژرا. ده‌شلی سالی ۹۳۸ کوری نارده‌نیختمار ←

ئەرچىشە و ھەر زۆر لە مېژىنەشەو بە دەست رۆژە كيانەو بەو. پاشان مېرەكانى شەنبە دەستيان بە سەردا گرتىبوو. چەند كەشتىيەكى نامادە كرد و بە زۆردارى قەلاكەى لە دەست دەرتيان. پوستەم بەگى كور مەلىك بەگى ھەكارى - كە فەرماندارى قەلا بوو - گوللەيەك پىتكاي و كوژرا. فەرمانپرواي بوۋتى بە زۆر نەسەردى وەبەر خۆ دابوو، شەرفخان لىتى ئەستاندەو و دايەو مەلىك خەلىلى فەرمانپرواي ھەسەنكىفا. ھەر وەك بەرئىش لە چىرۆكى پىك و پىتكدا باسى كرا، ناوچەى نەرزەنى لە چىنگى مەلىك خەلىل پزگار كرد و نايە مەشتى مەھمەد بەگى ساسۇنى. نەوساش كە ھۆزى مەھمودى بە كۆمەگى قزلباشان چوونە سەر عىززەدەين شىرى ھەكارى، شىخ بلباسى نارد و مەھمودى لە كۆل كەردەو. وەك گوتىشمان كاتى كە ئوركەمز سولتان سەر كەردەى قزلباشى وان، عىووز بەگى مەھمودى گرت، بە زۆرى پىنى بەرھەلدا كرد.

بۆ خىر و خىرات كەردىش مەزگەوتىكى زۆر لەبار و فېرگەيەكى زۆر تەيار و دەروىش دانىكى نازدارى ھەر لە بدلىس بنىاد ناو و ناوى ناون «شەرفىيە» و پاستەبازار و خانىكى دوو نەۆمى گەورە و چەند گوند و مەزراى زۆر باش و چەند دووكان و ناشىكى ھەمىشە گەپ و بەھرە فرەى كەردەو ھەق و سەپەرشتى ئەو ھەق و زەوى و زارانەى داو بە وەچى نىرنەى، ھەتا دىنا دەپرەتەو. لە لاي مەزگەوتە گەورەكەى شەرفىيە جى گۆرپى بۆ خۆ ديارى كرد و كە مرد، شايىنگى خاتونى ژنى - كىزى عەلى بەگى ساسۇن - گونبەزىكى لە سەر كرد و سەرىشى گرت. لە دراوى مەوقوفە جاتى، قورعان خويىن بە كرى گىراون ھەموو بەيانى و ئىتواران لە سەر گۆرە پىرۆزەكەى خەرىكى قورعان خويىندەن.

ھۆى چوارەم:

ژىننامەى مېرەسەدەين، كورپى شەرفخان

ئەوانەى پىتۆل و ژىرن و دوور دەيىنن و لە سەر بىرن و بە چاوى دل تىشكى بەزەى خويان دىو و مېشكىيان بەژەكى يەزدانى پەروەريو، لايان پوونە ھەر كەس خودا دەستى بگرى و نىيازى بى بەرزى كاتەو و ھەى لاوينى و دلخۆشى كا و خەمى لە بىر بباتەو، ھەروا لە چاولىكناىكدا تاجى بەختى

→ كە ديارە ھى خۆى بوو. ھەزار

له سهر سهر و له سهر تهختی کامرپهوا بوونی رادهئی و له بهرچاوی هممو کهسی خۆشهویست و جوان و پرندهو جیی بلندی بۆ دادهئی و خودا به دهستی توانای خۆی، راپیدیئی و دهپهروه ریئی و که فرموویه «چل بهیان ههر به دهستی خۆم قورپی ئادهمم شیلاوه»، نهم نیازه دهگهیهئی که بۆ مرۆ جوانی و شکۆ و بهختهوهری و تیژی و نیژی، خاکهسهری و کرژی و خاوی و لهز و سستی و بهزهوقین و بهرزی و پهستی و تۆله و بهخشین، ساردی و کهرمی و خۆشی و ترشی پهیدا دهبن. گشتی ههر دهسکاری وین و بۆ فرمانی ئهو سهرنهوین.

که فرموویه «بۆیهم ناردی که دنیات له بهر وهحهسی»، فرمووشیهتی «هیچ شتیگ به دهس تسۆ نیه»، مانگی چاردهبهو جوانیه - که نۆبووکی عاسمانیه - کیران و پهلهی دتته سهر. بههاری واخۆش و پهنگین پاییزی سارد و خهمگینی به شوینهوه و رنوی بهفران - که ری دهبرن - به بای بههار دهتوینهوه و پنجه پووشی بابردهله له زه نوئیران دهروینهوه. نهوانه پهندن بۆ نیمه و پهنده کهش زهحفه نهکیتمه. دهستیکی له پیتوار ههیه ژاری و تهیاری بهش دهکا و بهختیاریت کاری ئهوه و نهویشه چارهت پهش دهکا.

ژیننامهی پر له ههنگامی میرشه مسه دین، پاژیکه لهم مه بهسته مان. دهپیتدا له شوینی باوکی، بوو به فرمانپهوا ی بدلیس و له نهجامدا بهخت کۆمهگی نه کرد و سولتانی خهزا که ره نجا و له نیشتمان ناواره بوو. درێژهی باسیش نه مهیه:

له دواي ئهوهی که میرشهرهف له تاتیکی شههید کرا، هۆزی پۆژه کسی چوونه دووی و له قهلاي نیختیمارهوه هاوردیانهوه بدلیس و کردیانه فرمانپهوا ی خۆ و سهریان وه بهر باری هینا و گیرودار و کاروباری دنیاداری خرا ناو له پی له باری حاجی شهرهف، کورپی مسحه مه دناغا که له هۆکی. له پاش سالیگ و شش هه یقان که فرمانپهوا یی ده کرد، له برانهوهی سالی ۹۴۱ ک (۱۵۳۴ و ۱۵۳۵ ز.) له سهر دنهدانی نۆلمه، به فرمانی سولتان سولهیمان خان، ئیبراهیم پاشای سهروه زیر کرا به سهردار لهشکر و پهوانه ی نازربایجان بوو.

کاتی ئالای بهرزه بالای لهشکری هه میسه له سهر، دیاربه کریان پۆشن کردهوه، شه مسه دین بهگ دیاری و پیتشکیشی زۆر باشی به پیتشوازی پاشاوه برد. کاتی گهیشته سوپاگه ی عهسکه ری هه رگیز نه بهز و له خزمهت پاشا دبهزی، پاشا گه لیکی ریتز لی نا و بۆ خۆی له بریکاری سولتان فرمانی

فرمانروایی بدلیسی بۆ نیمزا کرد و ده گهل لهشکری قهت نهشکاو نهویش پرووی کرده تهووریزی. شاتۆماسب که زانیهوه وا عوسمانی هاتوونه سهر، دهستی له خوراسان بهردا و به ههله داوان هاتهوه نازربایجان. که نیبراهیم پاشاییستی شاله خوراسانهوه هات، زۆر به پهله پیاوی ناردنه ئاستانهی عاسمان ئاسایی سولتانی و پهیکی پاشاوک ره شهبا ریتی ده پیتوا و به نامهوه خۆی گه یانده بهر باره گا. له نامه که دا نووسرابوو: شاتۆماسب خۆی دیتهوه و چهتری عاسمان پرووشینی تۆش له عهجه مستان بی باشه. نیتسر سولتانی خهزا کهر بۆ شه پری نیران کهوته خۆ و لهشکری نهوهنده ساز دا که له نهستی بهی عاسمان و له پهمل و گهلای دارانیش زۆر پتسر بوو. له پاته ختی بی چاوتینی نهسته مبهوولی وه درکهوت و به رهو تهووریز جوولهی فهرموو. ههردوک پاشاله مانگیتکدا گهیشته نازربایجان. نهوسا سولتانی خهزا کهر - له سهر دهستووری عوسمانی - پهیکی وه سهر زورنای شه پ خست و وای تی توراند که په دهی گویتی فریشتهی عاسمانیان دراند. دههۆلی تورکی شه پانی، دار و بهردی دههژاند و زار و زورهانی ده بزاند. سولتان به گویتی میره زهلامهکانی کرد؛ نهو که سانهی که زۆر جارن له زۆر شه پان سهرکهوتوون و کارامه و له کلی مهیدانی دهرکهوتوون، هه مووی کردن به پیشهنگی لهشکری به زهبرونهنگی تا به ههله و گوپ و تاویان و شیریی جهوهرداری تازه ساویان زراوی عهجه مان بهرن و زۆر زوو بی سهرویهریان کهن. راسته و چۆبه و دوپ لهشکری وهک شوورهی نهسکهنده رتهنی و به ههوی عیراق دهنگی دان. شاتۆماسب هات گهیشته سولتانییه و سهر ریتی سوپای سولتانی گرت. لهو ده مه دا قزلباشان ههر خۆ به خۆ تیک بهر ببوون؛ سهر و خمیان لی شیتوابوو؛ له ههشت ههزار سواری پتسر ده گهل شای نیراندا نه بوو. له بهر نهوه بۆی نه ده کرا خۆ له بهر سوپای وهک ده ربای سولتان سوله ییمان رابگری و بۆ شه پ کردن پی دابگری، ناچار به رهو ده رگهزین و هه مه دان چوو. پلهی سهرما له حانندی پلهی تهرزوو شازده ده ره جه تیپه ری. لهشکری به فر و کرپتوه و باده وه و بۆران و تۆفان - که ی کهم نیسه ی کهم - داباری و رینگه و بانئ و ناخنیس که لهشکری پی و قهدهم خیری عوسمانی نهیده توانی ههنگاو بنئ و له سهرمانا - سهرله بهریان - وهک میوژۆکه هه لده له رزین. زینده و ریتیکی زۆر بیئداد له رۆمی و نهسپ و کهر و چارهوی و پهرواری له هۆردووی پیروزی سولتان که سیره بوون و له بهر سهرما و بهسته لهک و به فری زۆر و بۆیوی کهم، به هیلاک چوون. چونکه عهسکه ری نیسلامئ چاوتینی

کاری لی کردن!

سولتان ناچار ینگچه‌چری و گرانباری له تهوریز له لای نۆلمه به‌جی هیشت و به‌رهو نارامگی به‌غدایه وهری کهورت. محهمه‌دخان شه‌ره‌فهدین نۆغلی تکلر - که سهریره‌شتی به‌غدا بوو- همر که بیستی سوله‌یمان هات، وهک میروله عه‌جه‌مانه کهورته په‌له و په‌لی مال و مندالی گرت و به‌رهو شوشتر و ده‌زفولی قاچاندی و ناوری نه‌داوه. به بی هیچ شه‌ر و خوین‌پژی، سولتان به‌غدای هاته ده‌ست و زستانی له‌وی گوزهراند.

شه‌مه‌دین به‌گ - که نهو به‌ینه همر ده‌گه‌ل سولتانیدا بوو- له به‌غدایه نیزی خواست و به‌رهو بدلیس گه‌پراهه.

کاتی سولتانی خه‌زاکه‌ر له خاکه‌لیتوهی به‌هاردا له خه‌تی نالتون کۆپریه‌وه پروی کرده‌نازربایجان و ده‌نگ و باسی گه‌رانه‌وی به‌رهو باره‌گای شکۆدار له گونبه‌زی په‌نگاوپه‌نگی عاسمانی ده‌نگی دایه‌وه، له پشت نه‌خلات چیغ و چادری به‌سبات و سه‌یوان و ساباتی پرهات سه‌ریان ده‌مانگ و پۆژ هه‌لسون. له سۆنگه‌ی گۆلمه‌زی نۆلمه و وه‌زیره پایه‌به‌رزه‌کان، له دووی شه‌مه‌دین به‌گیان نارد و له دیوانی سوله‌یمان تییان گه‌یاند که پادشاوی نیازه لیت به‌خوای ده‌ست له بدلیسی هه‌لگری و ناوچه‌ی مه‌لاتیه و مه‌رعیش به‌ مولکایه‌تی وه‌رگری. شه‌مه‌دین به‌گ وه‌رامی دانسه‌وه و فه‌رموی: مولک و سه‌ر و مالی نیتمه‌ هی پادشایه.

مه‌حمود عیما‌دان پایه‌کی - ناغایه‌کی سه‌رناسی هۆزی پۆژه‌کی - که لهو کۆپه‌دا نه‌مه‌ی بیست، پروی کرده‌شه‌مه‌دین به‌گ و همر به‌ کرمانجی دواندی و گوتی: نه‌گه‌ر بدلیس داگیر که‌ن و ناگردانی خانه‌دانمان کور کهنه‌وه، پۆژه‌کی ژینیان بۆ چه‌یه؟ میرم نه‌گه‌ر تو لیم‌گه‌رتی همر نیسته‌ ئیبراهیم پاشای گه‌وره وه‌زیر به‌م خه‌نجه‌ره‌م ده‌هه‌نجنم. همر شه‌مپۆ و له‌م دیوانه‌دا سه‌دویه‌نجا پۆژه‌کی هه‌ن؟ هه‌موومان له‌ پتی ئیوه‌دا گیانی خۆمان به‌خت ده‌که‌مین و ژیانی دیلی و ناوی زیند و به‌جی دیلین. میرشه‌مه‌دین جوابی داوه: پادشاو وه‌زیر خراپه‌م ده‌ریاره‌ ناکه‌ن سوچ و تاوان له نۆلمه‌یه.

له‌ دوژمن به‌خت و هات یه‌کلایه‌تی کرد ده‌نا فه‌هاد گه‌لیک‌ نازایه‌تی کرد

بەکر بەگى پۈژبەيانى - كە سەرۆكى كۆيلەكانى دياربەكر بوو؛ لەو دەمەشدا بە سنجەقى
 عەدلجەواز پادەگەيشت - كە ھەرەشە و گەفى كابرەى بە گوى گەيشت، ئەويش ھەر بە كوردى گوتى:
 نەكەى بە قسەى كوردى نەزان بەلەيك بە سەر خۆت بىتىنى؛ بدليسيشت لەدەس بچى. ھەر خۆت
 بىتمزەرەت بىمىنى، زۆر پى ناچى ديسانەو دەيسىنيەو.

كاتى جوابى دلتسوزانەى شەمسەدين بەگ بە خزمەت پادشاگەيشت، خەلاتى شاھانە و نەسپى
 بەزىن و لغاو و رەشمە و زىزەى زىرەو و پەسولەى فەرمانرەوايى مەلەتەى بۆ ھاتە دەر؛ بدليسيش
 درا بە نۆلمە. شەمسەدين بەگ قەلاكانى ولاتى بدليسى چۆل کرد و نايە مشت كارگوزارانى سولتان.
 پازدەكەسى لە سەرناسانى پۈژەكى پىش خۆى ناردە مەلەتەى. دواى وەى كاروانى بەودمى بارخانەى
 سولتان كۆچى کرد، شەمسەدين بەگ مالى و خاو و خىزانى برد و نيازى بوو بە پى ساسۆندا بەرەو
 مەلەتەى بچى؛ ئەو سەردەمە سولەيمان بەگى عەززانى - ميسرى ولاتى ساسۆن بوو - چوونەكەى
 شەمسەدين بەگى بە دل نەبوو. كاتى كە ھەر خۆ بە خۆ بوون پى گوت: لە خانەدانى ئىوەدا ھەر تۆ
 ماوى كەلەبەرى پركاتەو. پۆمى بلحن؛ جىيى متمانە و باوەرپە نىن. ئەگەر شرت و گوميان كردى،
 ئەوسا خانەدانى بدليس ئاسەواريان دەپرەتەو. ئەو قسانە ترسيكى زۆرى وەبەر نا و لە مەلەتەى
 دوودل کرد.

وا ھەلگەوت لەو دەمەشدا شاتۆماسب لە نەرجيش بوو؛ مونتەشاسولتان و عەبدوللاخان و
 بەدرخانى ئىستاجلووى ھەر سىك ناردن مووش و ئەخلاتى تالان كەن. ترس ھەبوو كە لەشكرى
 قزلباش دەريىكى باش لە ھۆزى پۈژەكى بەن. ناچار بيسرى مەلەتەى گۆزى و يەكسەر بەرەو قزلباشى
 باداوە و ھاتە بەر بەيداغى شاو؛ پوى كۆچى خستە تەوريزى و شەش ئاغاي ھۆزى پۈژەكيش رەگەل
 كەوتن. كە نۆلمە بەم كارەى زانى، ترسا و بدليسى بەجى ھىشت و لە شوين سولتانى خەزاكەر خۆى
 گەياندە دياربەكرى تا ماوہەك قەلەى بدليس بى خاو و دژدار ماوہ. پاشان لە سەر پىتەنيارى نۆلمە،
 ھەر چوار ناوچەى نامورەك و خويت و پوغناد و كرنج، لە بدليس جوئى كرانەو و ناوى سنجەقيان لى
 نرا و دران بە نىبراھىم بەگى كورپى شىخ ميسرى بلباسى. نىبراھىم بەگ قەلاكانى نامورەك و
 كەلھۆك و پوغنادى وەرگرت؛ بەلام بەختەكويتى نەيگرت، دلئى ئاغاي پۈژەكيسانىش وەخۆ بگرئ.

قله‌نده راغای لی رهنجا و به هاوکاری میرمه‌مه‌د ناسره‌دینی و ده‌ده‌به‌گی قه‌والیسی و چوارسه‌د چه‌کداری پۆژه‌کی، له میرلیواکه‌ی بدلیسی یاخی بوون و خیزان و مالیان بار کرد و له زیدیان ناواره بوون و نه‌ویش بۆ نازربایجان چوون.

له پاش هاتنی نه‌مانه شاتۆماسب ناوړی له شه‌مه‌دین داوه و ناوی نا شه‌مه‌دین‌خان و وه‌کووو میره‌ مه‌زنه‌کانی ده‌خوینده‌وه. سه‌راب و چهند شوینی‌تری پی سپارد و پاشان ناردیه سه‌ر مه‌راغه و سه‌رده‌می‌کیش ده‌ماوه‌ند و داره‌لسمه‌ری دایه و سه‌رنه‌نجام به‌هری جه‌هروود و گریه‌روود و فه‌راهانی عیراقی به‌مووچه له بز بریه‌وه. شه‌مه‌دین‌خان زۆریه‌ی کاتی -له زۆزان و گه‌رمه‌سیران- له خزمه‌ت شادا راده‌بوارد. نزیکه‌ی سه‌تویه‌نجا که‌س له پۆژه‌کیان چوونه ریزی پاسه‌وانه گه‌وره‌کان و نۆبه‌چیه‌ خاوه‌ن پایه‌کان. دوو له‌وانه -که شیخ نه‌میری بلباسی و ده‌ده‌به‌گ قه‌والیسی بوون- پایه‌ی به‌ریزی سه‌رلقایه‌تیاں درایه و به‌و پله سه‌رفراز کران.

دوای کۆچی قله‌نده‌راغا و ده‌ده‌به‌گ و میرمه‌مه‌د، خوسره‌وپاشامیری میرانی دیاره‌کری له نیبراهیم به‌گ دردۆنگ بوو؛ ناردی که بیته دیاره‌کری. نیبراهیم به‌گ له خۆی ترسا و خۆی له قهری پاشانه‌دا و قه‌لاکانیشی دابه‌ستن. کاتی نه‌م دهنگ و هه‌واله ده‌ده‌رویره‌ی به‌رپینچکی ته‌ختی خودان به‌خت هالا، فه‌رمانی له بان سه‌رانی بۆمیرانی کوردستان نارد هه‌موو ویکرا بچنه سه‌ر نیبراهیم به‌گ و ده‌رده‌ستی که‌ن. نه‌و میرانه له سۆنگه‌ی نه‌و فه‌رمانه‌وه، ده‌وری قه‌لای که‌له‌وکیان داو ده‌برایم به‌گیان هه‌لپینچا و هینچکیان لی ویک هینایه‌وه و هیندیان ته‌نگه‌ پی هه‌لچنی خۆی کرده‌دۆستی دوژمنی و داوای ناشتی و هیمنی کرد و قاسم‌ئاغای برای خۆشی نارد که بجیتته لای خوسره‌وپاشاو داوای به‌خشینی بۆ بکا. پاشا فه‌رمووی: خۆی بیته لام تا بیبه‌خشم. برایم به‌گ زاتی نه‌کرد خۆی ده‌داوی پاشابخا. نه‌مجاره شیخ میری برای نارده‌لای نه‌و نه‌میرانه که ده‌وری قه‌لایان دابوو. رووی لی نابوون که شیخ میری بگه‌یه‌ننه خوسره‌وپاشاو پیتی بلین که چهند پۆژیک مه‌ودا بدن و ده‌وری قه‌لاکه‌م چۆل بکه‌ن نه‌وسا به‌ خزمه‌تی ده‌گه‌م و هه‌ر چۆنی فه‌رمووی واده‌که‌م. نه‌میره‌کان له‌و باره‌وه پرسیان له خوسره‌وپاشا کرد. ملی نه‌دا و قاسماغای به‌ سزادانه‌وه له شاری دیاره‌کری کوشت و فه‌رمانی بۆ میره‌کان نارد که شیخ نه‌میری براشی به‌ ده‌دی قاسماغا به‌رن و

دهستیش له قهلا هه‌لنه‌گرن. شیخ میرله دۆستانی خۆی بیست که ده‌بسی چسی ده‌گه‌ل بکری، نویژی شیوان به بیانوی ده‌سنویژ هه‌لنگرتن له کۆزی میران ده‌رکهوت و خۆی هاویشته می‌شه و لیسر و رای کرد و چوو ناو هه‌کاریان و له‌وی‌شه‌وه به‌ره‌و قزلباشان په‌وی.

برایم به‌گ که زانیه‌وه قاسماغای برای کوژی‌ساوه و شیخ میرله‌و ناوه نه‌ماوه، له که‌له‌ه‌زکیی کوژی‌ایه‌وه و چوو ناو قه‌لای ناموره‌ک و له‌وی‌ش هه‌جیمی بۆ نه‌ما و پای ئیرانی گرته به‌ر و په‌نای به قزلباش هاورد. گه‌مارۆ دراوه‌کانیش ده‌سته و دامانی میران بوون که ده‌س له خوی‌نیان بشۆرن. به هۆی به‌هانه‌دین به‌گی هه‌زۆ، چاویان له تاوانیان پۆشی و به سلامه‌تی ده‌ریان‌کردن و هه‌مر سیک قه‌لا ویران کران.

شاتۆماسب و شه‌مسه‌دین‌خان روویان به برایم به‌گ نه‌دا. له دوا‌ی دوو سا‌ل هه‌میسان هاته‌وه پۆمی و شیروکفنی ده‌ستۆ کرد و خۆی هاویشه ژیر سه‌ر پێسمه‌ی ده‌رگای سولتانی خه‌زا‌که‌ر (سوله‌یسانی دووه‌م). له به‌ر تیشکی به‌زه‌ی سولتان گونا‌ه‌ه‌کانی توانه‌وه و سنجه‌قیتکیان له ناوچه‌ی پۆم‌ئیلی دایه و هه‌تا مابوو هه‌ر له‌وی بوو؛ له دوا‌ییدا چه‌ند کۆیله‌کی خۆی کوشتیان.

شیخ نه‌میرسه‌ر له هه‌وه‌لی زۆری چاکه ده‌گه‌ل کرا و یه‌که‌جار زۆری پێز لی‌ نرا و کرا به سه‌رله‌قی به‌رزی پاسه‌وانه‌کانی شایی و له دوا‌ییدا نه‌ه‌نده‌ی تریاک ده‌کیشابه جاریک تامی خۆی به‌ری و له به‌رچاوی شاو سوپایی و هۆز و خزم و خۆیی کهوت و هه‌موو که‌س لینی ده‌ته‌کیه‌وه. سا‌لی ۹۶۵. ک (۱۵۶۱. ز) که منی هه‌زار کردبوومه بریکاری خۆم، له شیروان عه‌مری خودای کرد. ده‌ده‌به‌گیش له سه‌رله‌قی قۆلجی تارانیا‌ن ده‌رکرد و وێرای چ‌ل قۆلجی پۆژه‌کی بریکاری و خزمه‌تکاری باوکی به‌پێزمی ده‌کرد و سا‌لی ۹۵۶. ک (۱۵۵۵. ز) له کوردستان شه‌هید کرا.

شه‌مسه‌دین‌خان یه‌که‌جاره‌کی له هه‌مه‌ده‌می شاه‌په‌ز بوو؛ خۆی کرده‌گۆشه‌نشین و وای نه‌ده‌کرد که‌س ببینی. سه‌د تهن - که ده‌کاته دووسه‌د هه‌زار نا‌قچه‌ی دراوی عوسمانی - له با‌جی شاری ئیسه‌فه‌هان به مووچه بۆی برایه‌وه؛ حوکی ترخانیشیان دایه. بکه و مه‌که‌ی له سه‌ر نه‌بی، ده‌سا‌ل له‌و شاه‌ده‌ا پای‌بوارد.

که شانیسماعیلی دووه‌م له دژی قه‌هقهه‌ه ده‌رکهوت و له قه‌زوین نیشته بان ته‌ختی پادشایی ئیران

زهمین، ناردیه شوین باوکی به پرتزم و بردیه قهزوین. ته‌اوایک به ناودا چووبوؤ؛ شیت‌توحوه و پله‌ی له په‌یژه‌ی ته‌مهنی وه‌بهر خۆ دابوو. زۆریه‌ی کاتی ممبراره‌کیان به کول و که‌سهر ده‌بووری و دهردی سوخته و شیله و نیگار و تریاک کیتشانیش میتشکیان وشک هه‌لینابوو؛ نه‌ی‌ده‌په‌رژا هاوده‌می خونکاران بکا و تیکه‌لی که‌سی نه‌ده‌کرد و ههر هۆگری ته‌نیایی بوو.

هه‌تا دل بییری تزی بی، کیتی له بیسه؟ دل و میتشک به بییری تۆوه گیره

ته‌می لیک دووری و جودایی کوپ و کیژان و خزمان و هه‌موو هۆزی پۆژه‌کیانی لی هالا‌بوؤ؛ ژیانان لی تال کردبوو. به هه‌لکه‌وت نه‌و کاته‌ی که هاته‌ه‌ه‌زوین، زار و زیچی گه‌وره و گچ‌که و پیسوی سه‌رناسی پۆژه‌کی له قه‌زوین بوون. پیتیان شاد و شوکور بۆوه و به دیداریان گه‌شایه‌وه. ههر له‌و سه‌رویه‌ندانه‌شدا به‌ره‌به‌ره‌ دایه‌ باری زه‌بوون بوون و هیژ و گوپی به‌ ناسازی باری کرد و له‌ که‌نه‌فتی په‌کی که‌فت و بانگه‌وازی «وه‌گه‌رپ بۆ لای خودای خۆت! رازیت ده‌کا» بی به‌ گۆشی هۆشی شنه‌فت و مزگینتی «ژیان خۆشه و ها له به‌هه‌شتی به‌رژدا» بی به‌ دل بیست و گه‌لیکی له‌ گیانی خۆش هات و ههر له‌ قه‌زوین غه‌منامه‌ی ژینی سوتاند و له‌ سیایی به‌هه‌شتا نووسرا.

که‌س ناشی له‌ چنگ مهرگ په‌ها بی وا هاتووه، ههر نه‌شی وه‌ها بی
 نه‌م پینگه‌یه‌ پیره‌وی هه‌مانه گوپ‌خانه‌یه‌ کوپی هاوده‌مانه
 نه‌و گه‌یه‌ به‌هه‌شت و جینگه‌خۆشه بۆ نیتمه‌ نه‌مانی جیتی په‌رۆشه

دوو کوپی هه‌بوون: یه‌کیان شه‌ره‌ف که‌ نه‌م په‌رانه‌ ده‌نووسی، دووم خه‌له‌ف به‌گی ناوه‌ که‌ سه‌رده‌میک نۆبه‌چی شانیسماعیل بوو؛ چهند سالتیکیش به‌ شانازی پله‌ی سه‌رلقی درایه‌ه. زۆر دۆستی هه‌مزه‌میرزاش بوو؛ له‌ پاش نه‌وه‌ی میرزا کوژا، سه‌ری هیتنا به‌ر فه‌رمانی سولتان مرادخانی خودابه‌خشیو. به‌ پله‌ و پایه‌ی سنجه‌قداری نه‌لشگورد و مه‌لازگردی سه‌رفراز بوو.

کوتایى

ژیننامه‌ی منی هه‌ژاری شکسته‌بالی ژیان‌تان، له پۆژی له دایکه‌بوونه‌وه هه‌تا نه‌مپۆ، که میژووی کۆچ له سالی هه‌زاروپینج دایه.

منم وه گۆ له مه‌یدانی جیهانا	به‌ران‌به‌ر چاره‌نووس بی‌هیز و توانا
تلاوت‌سلمه و له‌به‌ر کاشۆ ده‌که‌م په‌و	نه‌ نارامم هه‌یه پۆژ و نه‌ شه‌و خه‌و
به‌ بسیرما دۆ به‌سه‌رهاتی ژیانم	هه‌لیک دلتخۆش و سه‌د جار دل به‌ ژانم
منال بووم خۆ نه‌گرتوو شلک و ساوا	به‌ ناز ده‌ژیام له‌ باوه‌ش دای و باوا
له‌ پشتی بيشکه‌ نه‌مه‌ده‌توانی هه‌ستم	گوناهیشم نه‌بوون، ده‌ستیان ده‌به‌ستم
چه‌چهم هه‌یزی نه‌بوو بیکه‌م له‌مه‌م گیر	ده‌مم پاهیندرا بۆ مژتانی شیر
به‌ گاگۆلکه‌ له‌ پۆیین پاده‌هاتم	به‌ره‌و پیری به‌ره‌و پیری ده‌هاتم
به‌ پا پامیان شه‌گرت بۆ داره‌ داره‌	که‌م و کسور پاده‌هوستام لاره‌ لاره‌
به‌ په‌یتی بوومه‌ ختوی باز و هه‌نگاو	له‌ خام خسته‌ ده‌ر به‌ژن و له‌شی خاو
درامه‌ ده‌ستی مامۆستا که‌ فیز بم	وه‌کووو به‌رخیک نه‌بم بمخۆن و شیر بم
نه‌لف بی‌ تازه‌ بینه‌ و کۆنه‌ لابه‌	په‌وانت بی‌ و له‌ به‌رکه‌ ناری بابه‌
به‌ داری شه‌و له‌ زانیسن بوومه‌ دارا	له‌ به‌رچاوم ته‌می تاریکی تارا
له‌ سیپاره‌ و له‌ ورده‌و پرده‌ده‌رچوو	زه‌مانی سوخته‌بیشم زوو به‌ سه‌رچوو
هه‌مووم زانیسن له‌ زانستی دیارده‌	هونه‌رمه‌ندیک په‌نیو هاتم بژارده‌

دلم کورکاندی بۆ ده‌رویشی کردن	که‌ لیم پوون بن ده‌راوی ژین و مردن
به‌زه‌ی خواهات و پاریکیشاده‌سی دل	له‌ گل ده‌رچووم و گول بووم چوومه‌ سه‌ر چل

ئەو تێستەش چاوەرێتی کۆچباری مەرگم
 لە هیژ و تاوی لاوی بەش بپاوم
 لە دوورادوور دەهۆلتی گوی تەبەیی دئی
 ددان دەمیان بە جیهیشتەم تەك و تەوك
 رەشانگی ریشی داپۆشیم کپتۆه
 لە کپنوش بۆ نەمان پشتم چەماوه
 بەرەو گۆر تێك نراوه ساز و بەرگم
 منەیی کز بوون دەکا سۆماییی چاوم
 کوتەیی مەرگە و دپەیفی هەیدی! کەیی دئی؟
 لە ناو وێرانە ورتەیی دئی پەپووی پووک
 لە لای خۆم لاوه لای لاوان دزیتۆه
 لە ئاواتی ژیان چم لا نەماوه!

هەموو ژیر و زیدەزان و میرزا چاک و خۆبێندەوارانی لە زەبر و زیت و دەبنەوەر و دیمن کپ، لیم
 تێدەگەن کە نیازم لە ریز کردنی نەم چەند کوچکە پێبازانە، شەرەزا بوونی رێبوارە تا لە بواری زرتیباری
 پڕ کۆل و خەم و پەژارەیی منی ژاری بپەرپوێ، نەرەونەو و پەپەرنەو و لەو رۆژەو دەنیای پرووم بە چاو
 دیو و بوومە هەودا و لە تەونی بپراھینل و پۆی پرووی نەم جیھانە کەونەدا تێو دراوم و تێو گلاوم،
 هەتا ویتستام کە لە شەكەتیا و ستاوم و چاوەنۆپم کەیی دەمکاتە برە و پرست و تاوم لئی دەبپری و
 هەلدەوهرم، لە بەر چاوانی رانیم و ژیننامەیی پڕ لە هەنگامە و سەمەرەیی من، لە ناو گۆرکی کۆری
 گەرمی پیرەپیاوان، خەمەرەوین و لە شەونشینیی لاواندا، خەوزرین بپ.

کاتی باوی خاوەن ناوی منی هەژار، چارەنووس پالئی پتوونا و لە نیشتمانی دلگیر و زیدی باب و
 باپیرانی هەلۆدەبوو، کەوتە عەجەمستانەو؛ کپژی نەمیرخان موسلوی خواست؛ کە ئەو ژنە دایکی
 منە. نەمیرخانی بابی داکم کۆری گولایی بەگ، کۆری نەمیربەگ تۆقات بایەندوهر؛ کە زەمانی
 دەسەلاتی حەسەن بەگی بایەندوهری میرتکی پایە پتەو و گەوینکی ئەو زنجیرە بوو. کە حەسەن بەگ
 لە قەرەباغ دەگەل سولتان نەبووسەعیدی کورەکان بوو بە شەرپان و نەوجارەش کە دەگەل سولتان
 مەحمەدخان خەزاکەر لە سەر سارای باپبۆرتی پێك هەلپەرژان، باپیرم لە هەردوک شەرپان زۆر عەگید
 و گەرناس بوو و کرابوو میری نەرزنجان. هیمان شوینەواری باشی -لە مەر مەزگەوت و فێرگەو-
 لەو شارۆکەدا هەر ماون.

سالی نۆسەدوچلونۆ (١٥٤٣.ز)، کە سالی ش کەرویتشکەساڵ بوو، ژینی دەربەدەری باقۆ تەمەنی
 حەوسالانە بوو. نەم مۆجاوہ بینکارە و نەم قەلەندەر و هەژارە لە ناوچەیی قومی عیراقی لە شارۆکەیی

گریهرودی رۆزی بیستی ناو جیژنانی له مائی قازی ژدی بووم. بهرهی ئەو مائە قازیانەیی گریهرودی دەچنەو سەر قازی شوورەیی کوفەیی و لەوەتا ناوارە بوون و لەو ناوەدا گیرساونەو، هەمیشە پیاوی زۆر زانا و بەناویانگیان لی هەلکەوتوون. من که هەر له شلکیمەو تا ئیستا، که پلەیی ژینم چۆتە ئەو دیوی پەنجاو و پالی بە شەستەو داو، هۆگری خۆیندەوارانم و هاوئشینیی زانیارانم و هەرگیز خۆم لی هەلناواردون، له پیتی نرای بیروزی ئەو بە ودمانەیی دەزانم.

هەستە بە لەز خۆتەکیته له خاک ریت بچە سەر شوین و پچەیی پیاوی چاک
کیته زیانبار بی له لای پیاوی مەرد؟ پاکوئی لای پاکە نە گەردە و نە دەرد

پادشاهی خوالیخۆشبوو شاتۆماسب کردبوو بە خو، منالی میر و مەزنانی له تەمەنی بەرایرا
دەناردەنا و ئەندەرروونی تاییەتی دەریاری خۆی و شان بە شانی شازادەو نەجیمزادەکان - له ژیر چاوەدیری
خۆیدا - دەبا پەرورەدەبوونایە و لەوی پێیان بخۆتندرایە. بە فێرکاری بە ناکار و دیندار و پەسپۆر و زانا
و دلسۆزی دەسپاردن و له تیکەلی پیاوی هەرزە و دەست و دامین پیس و نەگریس و زوان شپی
دەپاراستن. تا شلک بوون فیری قورعان و ئایین و خەت و سیوادیان دەکردن. که له خەمیش
دەپەخسین و دەگەینە پلەیی خۆناسین، فیری سوارچاکی و چالاکیی تیرئەندازی و شیروەشینی و
دام و دەستووری سوپایی و پەفتاری فەرمانرەوایی و گەمە و یاری هونەرایی وەك جلیت و شەقین
دەکران. دەیفەرموو: نیگار بکیشن! دەس پەنگینی هونەرایی بە بەهرەیی و فیرە سەلیقەتان دەکا:

خیری دلی پاک بەسەرتکاتەو شادی بە پیک هاتنی ئاواتەو
چاوی بگیری له زەوی پیاوی چاک گوڤ له درک دەردەچی، گەوهر له خاک
تیشکی بەزەیی پیاوی خودات وی کەوی رام بوو بەخت و له بەرت ناپووی

بە پیتی ئەو باو گۆرینە، که تەمەنی منی هەژار پای نایە ناو نۆ سالیەو، یانی له ساڤ
نۆسەدوپەنجاو هەشتا (ز. ۱۵۵۲) بریامە ئەندەرروونەو و شوینی تاییەتیم پیندا و ماوہی سی ساڤ له
ژیر سایەیی ئەو پادشاپەرەوشت پاکە و له پیزی خزمەتکارانی بە ناکاریدا پامان بوارد.

سالی نۆسەدوشەستویەك باوکی پایەبەرز و گەورەم خۆی له خزمەتی شابوارد و گۆشەنشینی

ههلبژارد. گهله کۆی هۆزی پۆژه کی روویان له شاتۆماسب نا که منیان به سه رهۆ دانسی. پاشاله سه ره تکای نهوان - هه رچهند دوا زده سالانه ش بووم - پله ی میرایه تی دامی و سالیان و مه حموودابادی له ناوچه ی شیروان پی به خشیم. سی سالان لهو ناوه دا مام. کاتی شیخ میری بلباسی - که له له و بریکارم بوو - عه مری خوی کرد، سالیانیشم لی گۆردرا. منی هه ژار له هاوینه واری هه رقان چوومه لای شا. نه ویش منی به مسحه مدد به گی لالۆم سپارد؛ که حاکی هه مه دان بوو. خالم - که له جیی باوکم بوو - کیژی خۆی لی ماره کردم و ره گه ل کورانی خۆی خستم. شاتۆماسب مووچه ی من و بژیوی هۆزی پۆژه کی له نالی هه مه دان ده دا. سی سالانیش له هه مه دانیم گوزه راند.

له هه رای سولتان بایه زید، که هاتبوه لای شاو گیرا و هاتوچۆکه ره له پۆمه وه زۆر ده هاتن، ناردیانه شوینی باوکم و بردیانه شاری قه زوین و زۆریان دلخۆشی دایه وه و دیسان کردیانه وه به میری هۆزی پۆژه کی و گریه پرودی سه ره به قومیان دایه ده ست و ناردیانه وی. به لām باوکم میرایه تی وای نه ده ویست؛ پاش چهند سالتیک دایه دواوه. شای به هه شتی دیسانه وه شه م هه ژاره ی کرده وه میری پۆژه کی و مووچه و نیروی پیاوه کانسلی له باجی نیسه هه ان ده دا و منیش له قه زوین مامه وه و دوو سالان هه ره له لای خۆی بووم. له نه نجامدا خوا وای ره خساند خانته حمه دی گه یلانی والی «بیه» گرا و شالی برا ولاته که ی داگیر بکا. منی ده گه ل چهند میریکی قزلباشدا نارد که به بیه رابگه یین. شه میره قزلباشه کان کاریکی وایان نه ده کرد که دلی شای پی وه حه سی؛ زۆریان ده ستدریژی ده کرد و خه لکیان وه زاله هینابوو. جگه له من که خه لک و خوام پازی ده کرد.

پیاوانی که کاربه دهستی خوونکاران چاکیان نه وه نه که هه وری دوو بارانن
گا به ردن و سه رشکینی زۆردارانن گا مه لحه می زامی دل بریندارانن

چاوه دیری دلسو زانه ی بۆه پیاگ و ژیره ده ستانی نه و ناوهم کرد و هه میشه ته قالام ده دا که شادلی به من شابی و به ناواتیشم گه یشتم. چهند جاریک بریکاری شاهه رمانی جوانی بو ناردم ده یانفه رموو: تو پیاویکی دادگه ره و گه لپه روه ری و نازایه تی و نه به ردیشته دیاری داوه؛ پروسووری هه ره دوو دنیا بی.

پوختهی وتار له سۆنگهی نزای پادشای دادپهروهه کسارم گه ییشتته چیگه یه ک من چوارسه دوپه نجا چه کداری سوار و پیاده م بوو، شازاده یه کی گه یلانی - که ناوی سولتان هاشم بوو - به ههژده هزار کهسه وه هاته سهرم و ده گۆی پاچوم. خودای گه وه یاریده ی دام و شکاندم. هزاروهه شتسه د گه یلانی لهو میدانده تسخیل بوون. سی که له کم له سه ره کانیا ن هه لچنی. جگه له وهش زۆر جاری دیش به زه ی خودا خویندمیه وه و له زۆر کاران هاته هانام و سه رکه وتسم و زۆر وه پمیین و بره وکه وتسم.

هه وای گه یلان زۆر ناخۆش بوو؛ نه خۆشینی زۆر تیدابوو. زۆریه ی پیای هه ره نازای رۆژه کی له وئ له ناو چوون. منی هه ژار گه یلانم له بهر بیژابوو. نهو بیژاریه و پیشیناری چی هیتشتم ده شاگه یاندم. له دوا ی هه وسال که له وئ بووم، نیزی درکه وتتم بۆ هات و هاتمه قه زوین و پادشام له وئ چا و پیکه وت و فه رمووی: هه ر ده گه ل خۆمدا ده بی. قزلباش لییان گۆرپوو؛ ببوونه هه ر کهس هه ر کهس و دوپه ره کیان ده نایه وه. شاتۆماسب پییری که نه فتی کردبوو؛ هاری پی زه وت نه ده بوون. زۆر ویده چوو زۆر پی نه چی تیک بهر بن و نازاوه به نه نیته وه. به لاهه وه هه یچ باش نه بوو به مینمه وه؛ لیم داوا کرد که بۆ لایه ک له ولاتی پارێزراویم به ری بکات. نه ویش له ولاتی شیروانی چند چیگه یه کی پی به خشیم و نازووقه ی هۆزی رۆژه کی له باجی مه لبه نده کانی سه ر به شیروانی بریه وه. نهو شوینانهش ته را کمان و نه رش و ناقداش و قباله و باکو و که ناراب بوون.

منی هه ژار چومه شیروان. هه شت مانگ بو له شیروان ده ژبام، که شامرد و هه را له قه زویندا روویدا و سولتان هه یده ره میرزا کوژرا و نیسماعیل میرزا له قه لآ ده رکه وت و گه یشته پاته ختی قه زوین. له سه ر فه رمانی پیروزی چومه قه زوین و له وینه به پله ی میری میرانی کورد سه رفراز بووم. بریاریدا که هه میشه به دیداری به ختیار بسم و فه رماندرا میر و مه زنانی کوردستان و لورستان و گۆران و هه موو کوردی دیش، هه رکی کاری به پادشایه، بیته لام و هه موو کاریک له سه ر ده ستی نه م هه ژاره ببیخته وه. هه ینده ی ده ستی قه دری لی نام که له نه ندازه ده رچوو بوو. پیای چاونه زیر و چنۆک و نه خوازا قزلباشه کان گشیا ن نی ره ییان پیم ده برد. تا سه ره نه نجام که تن گه یزان، شایان وا تیگه یاندمبوو که گوایه من و قزلباش نیازمان وایه سولتان هوسین میرزای برای بکهینه شا. هه ر خۆی پیسوئ وازوای بوو. له دوا ییشدا له قه لآدا فیتری تلیاک کیشان ببوو؛ شاهزی ته و او تیک چوو بوو. ده گه ل که سا

نهیده توانی مانگیك هه لكا. بهم هۆیهوه گهتی درۆی دوو زمانانی ده‌رباره‌ی بهنده‌قۆزیه‌وه. هیتندی له قزلباشانی سزا دان و خنكاندنی و هیتندیکی له كار وه‌ده‌ر نا و بهندی كردن و منیشی بهو به‌هانه‌وه كه نه‌خچه‌وانم ده‌داتی له ده‌وری خۆی دوور خسته‌وه. پسوولم ده‌سهرم چه‌قاند و په‌وانه‌ی نازربايجان بووم. هه‌ر ئه‌مه‌ خۆی له لای خواوه بۆ شادی به‌لگه و نیشان و هه‌وری پێش پێژنه‌باران و مزگینتی دینی یاران و هاتنه‌وه بۆ نیشتمان بوو. دواى ئه‌وه‌ی سالیك و چوار مانگ فه‌رمانه‌ره‌واى نه‌خچه‌وان بووم، له سۆنگه‌ی خوسره‌وپاشاوه -كه میری میرانی وان بوو- له زهینه‌ن به‌گی هه‌كارى و هه‌سه‌ن به‌گی مه‌حمودى را مۆده‌م بۆ هات كه له ده‌رگانه‌ی خونكارى دنیادارى به‌ختیار و دادگه‌ر و هه‌ژار به‌ختیكه‌ر و قه‌دروزان به‌هه‌شتی سولتان مرادخانى خودا لیخۆشبووی نورانیه‌وه، فه‌رمانی فه‌رمانه‌ره‌واى بدلیسیان پێ پها دیوی و له سایه‌ی به‌زه‌یی زۆر و بێ ئه‌ندازه‌ی شاهانه‌وه، مه‌زنایه‌تی خانه‌دانى باب و كالان هه‌ر به‌ خۆت به‌خه‌شرايه‌وه و به‌ بێ دوودلی و به‌خۆشى بگه‌رپۆه نیشتمان. وه‌ك فه‌رمووده‌س «هه‌موو شتیك به‌ره‌وماكى وه‌رده‌گه‌رێ» سێهه‌م پۆژی شه‌ه‌كانی سالی ۹۸۶ ك (۱۵۷۵ ز) ده‌گه‌ن چوارسه‌د كه‌سى هاوړیتم -كه دووسه‌دیان پۆژه‌كسى بسوون- له نه‌خچه‌وانی ده‌رچووین و به‌ یاریده‌ی عه‌سكه‌ری وان و به‌ كۆمه‌گی میر ومه‌زنانی كوردستان گه‌یشتینه‌ شاری وان و خوسره‌وپاشام چاو پێكه‌وت. پێشوازی گه‌رمی لى كردم و هه‌تا بلیی ریزی گرتسم و هاوړدمیه‌ ناو شاره‌وه و خه‌وه‌ری هاتنی منی به‌ پێچكى ته‌ختی به‌ به‌ختی شكۆداری سولتان گه‌ياند.

فه‌رمانی فه‌رمانه‌ره‌واى به‌ خه‌لاتی شاهانه‌وه و شیرینکی زێر كه له خه‌زنه‌ی سولتان قه‌دوانی چه‌ركه‌سى والی میسرئ^۱ گه‌یشتبووه خه‌زینه‌ی دارمالی سولتان، ده‌گه‌ن نامه‌ی پیرۆزبایی وه‌زیره پایه‌به‌رزه‌كان، به‌ تابه‌تی نامه‌ی وه‌زیری هه‌ره‌زل مه‌مه‌د پاشام بۆ هات و مسته‌فاچاوه‌ش هیتنانی. سه‌ره‌پای ئه‌مانه‌ هه‌موو، مسته‌فا پاشای سه‌رداری له‌شكری هه‌میشه له سه‌ر، شیرى زێر و خه‌لاتی زۆر گرانبایی بۆ ناردم و له ناو هه‌وال و ئامپایان شانازیم به‌ خۆم ده‌كرد و به‌ دلشادی و كامپرانى هاتمه‌وه بنكه‌ی سه‌رداری باب و بايیرانی مه‌زن.

۱- هيج «قه‌دوان» ناو له چه‌ركسان نه‌بوته شا. نۆیه‌م پاشای كۆيله‌كانی ده‌ریایی له میسرئ «فلاودون» بوو. له‌وانه‌یه فلاودون بووینته قه‌دوان. جه‌میل

خوا پیکی هینا ناوات و نیازم کاری راست هینا و گهیمه دلخوازم

لهو ده‌مه‌وه که سولتانی خاوه‌ن شکۆ سوپای همه‌میشه له سه‌ری بۆ شیروان و گورجستان و مه‌ل‌بندی نازربایجان نارد، ده‌سالان بئ پسانه‌وه له زۆریه‌ی شهر و هیرشاندا منیش وه‌ک به‌خت و پیروزی پا به‌پا ده‌گه‌لدا بووم و هرچه‌کم بئ سپی‌راوه، به دل و داو پینکم هیناوه و هیندم دل‌سۆزی و گیانبازی له خۆمه‌وه پیشانداوه که سولتانی به هه‌شته‌لان له بنووسی گه‌وه‌ریاریه‌وه مرواری بۆ باراندوم و هر به خه‌تی ره‌نگینی خۆی چوار جاران منی دواندوه و به سه‌ردی‌ری «دۆستی به راستیم شه‌ره‌ف‌خان» خویندوو‌می‌ه‌وه و درکاندووشیه که دل‌سۆزی و خزمه‌ت‌کاریت له به‌رچاو و دلی پروون و تیشکده‌رمان ناشکرایه و به راشکاو‌ی چاوه‌نۆ‌ری نه‌وپه‌ری چاوه‌دی‌ریم به.

سالنۆسه‌دونه‌وه‌دویه‌ک (١٥٨٢ ز)، کاتی فه‌ره‌ادپاشای سه‌ردار یه‌ریوانی خسته‌ده‌ست و قه‌لایه‌کی لی بنیادنا، منی ده‌گه‌ل‌ه‌سه‌ن پاشای میری میرانی شامیدا ناره‌ت‌فلیس و گورجستان که نازووقه و خه‌زنه‌به‌رین. لهو سه‌فه‌ره هیندی‌ک خزمه‌ت له ده‌س منی هه‌زار هاتن. له پاداشاناوچه‌ی مووش و چهند گوندی‌کی مولکی خاسه‌م بۆ خرایه سه‌ر بدلیس و دووسه‌ده‌هه‌زار ناچه‌شم بۆ پرایه‌وه و مووچه‌م گه‌یشته‌چوارسه‌دوده‌هه‌زار ناچه‌ی عوسمانی.

له رۆژگاری ده‌سه‌لاتی خونکاران و پادشایانی خانه‌دانی عوسمانیدا هیچ میر و فه‌رمان‌په‌ویه‌ک به قه‌ی من ره‌پیش نه‌خراوه و چون خۆم تماشای نه‌کراوه.

وا ئیم‌پۆش که میژووی کۆچی له کلکه‌ی مانگی قوربانی سالی هه‌زار و پینج دایه، له سایه‌ی شای سایه‌چه‌ور و گه‌وره (ابوالمظفر) سولتان محمه‌دخان‌ه‌وه - خودای مه‌زن بئ‌سه‌لای کتا - فه‌رمان‌په‌وایی چهند ساله له ده‌ست ئەم هه‌زاره دایه و ئه‌رکی دنیا‌داریه‌که‌شم به فرزه‌ندی کار په‌سند و نۆیه‌ره‌ی به به‌روبووم ئەبولمه‌عالی شه‌مه‌سه‌دین به‌گ سپاردوه‌وه؛ خوا ده‌ست ده‌بن بالی گری و همه‌میشه بالا ده‌ستی کا.

جا وه‌ک باوی نووسه‌رانه، به ئه‌رکی باو و فرزه‌ندی، هه‌ندی په‌ند و نامۆزگاری له کتییی «خردنامه»‌ی مه‌ولانای جامی خوابه‌خشیو راده‌گو‌ییم:

وه‌ره لامه‌وه کۆریه شیرینه‌که‌م! گه‌شه‌ی باغی ژینس و گسور و تینه‌که‌م

به پروابه دلَسۆز و خه-مخۆری تۆم
 نه گهر ژیری گوی بیینه گوههره
 په سه ندی و له لای هیچ کەسی نایه په ند

دلت بیته سه ههست و گوی شل که بۆم
 هه موو په ندی من وهك دور و گوههره
 که به گویم بکهی، ده بیه مهردیگی رهند

له رپی راستی خۆی لانه دا خواپه رست
 گه رای راستی ماکی پرزگاریه
 ده سی پیته سه وه و خۆشه ویستی له لای
 ههوا پیته ور و داری بی ته سه وه

خودای گه وره راسته و گه رکیه به بست
 ده سی راست بهشی هییز و پرکاریه
 هه تا خوات له بیره له بییری خودای
 کەسی خوا له بییر کا کلۆل هه سه وه

خودا ناوی بردوون له ریزه ی ده وار
 له فیزیوون و خویندن گه رهك نه سه روی
 به کار نایه خویندن به بی کرده وه
 که ری که و کتیبان له خۆ بار ده کا

له چاو و له دل کویره نه خوینده وار
 گه ره کته که باش هه لکه روی و سه رکه روی
 هه چی فییرکراشی ده کاری که وه
 نه گه ر خوینده وار ری له خۆ خوار ده کا

برپۆنی چیان بۆ لوا و چۆن لوان؟!
 نه وه ند چه وت و بی یار و لاساره هات
 به نابووتی هاتن، به پروتی په وین
 له بی یگار به بی نان به لی دانه وه
 له ژیر خاکی رهش بوونه تۆز و نه مان
 به دوویانه وه تا هه یه ئاو و خاك
 هه زار تووک و نه فرینی به شوینه وه
 له خۆشی ژبانان که خۆشیان پران
 نه وان نایه لئن بیته ریت کۆسپ و کۆست
 برای رژدی فییری گزی و گه ر مه به

له میژوی به سه رهاتی رابردووان
 نه وه ند میر و خونکار و زۆرداره هات
 نه وه ند دهسته لاتدار له سه ر پرووی زه مین
 هه ژاران هه زاران که چه وسانه وه
 سه رنجی بده ی گه ر له وان و له مان
 نه وی ماوه هه ر ناوه بۆ پیس و پاک
 لکا ناوی به ده فه ر به سه د جوینه وه
 به شی پیای باش ئافه ریم و نزان
 له خۆت چاکتران هه ل بۆیره به دۆست
 هه والی هه والانی بی فه ر مه به

بەرەو شییوی شیوان سەرەوژیر دەبی
 بەسەزمان لە تووش تووشی دەگریتەوه
 بە زیریان بکیشی هەر ئەو ناکەسەن
 لە دیزەئە ئەشی نەپڕی ماستی گەرم
 ئەگەر گەورە بێ مار دەبیتە زەها

سەری بەرد و هیلکەئە مەرت لێک دەدا
 بەن و پرسی ژیری و بەبیری پساند
 گری پادەکا و دەردی دل چا دەکا
 بە فیتووی نەرم مار لە کون دیتە دەر

بە باهۆ و مەچەک نسانی خۆت دەر بخە
 بەشی چاوە لە دەس، سووکییە و پەستیە
 نەوی تر دەوێستێ ملسی خاوازەلۆک
 شتیکیشی پاشقل دەبوو ژۆی پەش
 کول و دەردەپیری و هەژاری بە جووت
 پەشاوی لە دەم هات و مووی لێ پوا
 ئەگەر تیگەیشتووی ئەوەندەت بەسە

چ هاسان و زوو خۆی خراب فیڕ دەبی
 ئەگەر کە لە پال گا ببەسریتەوه
 وەخۆ مەگرە دۆستی قزە و نارەسەن
 کەسیکی بلی دوویشک پەرورم
 گەزەندەگەزین بوو تۆ ناکا پەها

پشووسواری کار و کرت تێک دەدا
 بە توورەییەوه هەر کێ خۆی هەلمساند
 لە سەرخۆیی نالۆزی یەکا دەکا
 بە بیهەنی فرەه دارە گوێز دیتە بەر

بە کار و بە کۆشش پلەت سەر بخە
 بەری پەنجی خۆت، گەنجی سەریەستیە
 لە پۆرگی دەسی دەسکەنەئەئە نیسک و نۆک
 ببەخشە و بخۆ هەرچی خوا داویە بەش
 نەوێک پەیکی مردن درەنگ بێتە دووت
 بنووسم لە نروسین زمانی سوا
 وشەئە باش گەلێکە و لە لای زۆر کەسە

خوای گەورە یاریدەئە دام و بنووسە وردەکارەکەم، بەرمۆزی دوو و مرواری سەر بەژۆرد و ناسەواری
 مەزەنەکانی کوردەواری، زۆر بە دانستە و لە باری پێوەکرد و لیزگەئە رێک و تەرز و جوانی سەرورەئانی
 کوردستانی لە بەر خۆیندەواران رانا و لێرەش پێوە -وەک لە دیباچە لیتی دوو- نیازمە خامەئە
 دەم هەراش و نامەئە پەوان و پاراوم بوو دووای دوانەپراوی سولتانەکانی عوسمانی و شایانی ئێران و
 تووران تەرخان بکەم.

خۆشه باسی كورد و كوردستانی خۆم
 باسی خزم و خویش و خانه و لانی خۆم
 زۆر سوپاس كه خوا گه یانندی و پێکی خست
 چوومه پیزه‌ی نامه‌نووسی كورد په‌رست
 پیتی ده‌ردانم له دل كووژایه‌وه
 سیس ببوو چیرۆکی كورد، بووژایه‌وه
 چی له ده‌ستم هات و هاته به‌ر وزه‌م
 ئه‌ركی خۆم هینایه‌ی دی و ده‌رچوم له خه‌م
 دێری كۆتابوون و پیتی دواپیه
 بشمرم چش پێچی مالاواییه

شهره‌فنامه لێره‌دا دواپیه‌ی هات

شهره‌ف‌خان لێره‌ی پریه‌وه. نه‌مینه‌ن زه‌كیش نه‌یكراوه‌ بیه‌خاته‌ سه‌ر. به‌لام ده‌لی سالی ۱۰۶۶.ك
 (۱۶۷۶.ز) مه‌لیك نه‌حه‌مه‌دپاشای والی وانی، پریه‌هانه‌ی دۆزیه‌وه و به‌ له‌شكرتیکی زۆره‌وه چووه‌ سه‌ر
 عه‌بدال‌خانی میری بدلیس. زۆریه‌ی له‌شكره‌كه‌شی كوردی ده‌وری بدلیس بوون. شه‌ری پی‌ی فرۆشت و
 ولاتی پی‌ی به‌جی هیشته‌ و تالانی كرد و نه‌و سامان و گه‌نجینه‌ی -كه‌ ده‌مێك بوو توركان چاویان
 پریه‌ویه‌- هه‌مووی هینا و نه‌و میرنشینه‌ی له‌ ناو برد. نه‌ولیا چه‌له‌بی ده‌گه‌ن لێنه‌ی تالان نووسدا
 بووه و ده‌لی: «حه‌و باری وشتر كتیبی بوون. كتیبخانه‌ی تایه‌تی میر، پتر له‌ چواره‌زار ده‌سنووسی
 زۆر نایاب و به‌هاداری تیدا هه‌بوو كه‌ هه‌موو ده‌به‌رگ گیراو و نه‌خشینه‌راو بوون و له‌سه‌ر نایین و
 تاریخ و زمان و جانه‌وه‌ر و گیا و گۆ و بژیشکی و «تشریح» و پێدوانی شیعر و قافیه‌ بوون و دیوانه
 شیعریش گه‌لیك بوون. زۆریش وینه‌ و نه‌خشه‌ و تابلۆی نایابی هه‌بوون. هه‌ر میربۆخۆی ۷۶ كتیب و
 ۱۰۵ نامیلکه‌ی به‌ فارسی و عه‌ره‌بی دانابوون».

په‌نگه‌ هه‌ر نه‌و میره‌ بووی كه‌ جیهانه‌گه‌ری فه‌رپانسی «مسیۆ بارن تاوانیه» چاوی پی‌ی كه‌وتوه‌. له‌
 نێوان سالانی ۱۰۴۵ و ۱۰۷۰.ك (۱۶۳۵ و ۱۶۶۰.ز) له‌ ده‌ورانی شاسه‌فی و شاعه‌باسی دوومه‌ و
 شاسوله‌یماندا -به‌ بازرگانی- هاتۆته‌ خاوه‌رزه‌مین. مسیۆ بارن ده‌لی: «كه‌ له‌ بدلیسی دابه‌زیم،
 گورجی حاكم پی‌ی زانی و ناردیه‌ شوینم. ده‌شمزانی چۆن ده‌بی بچم بۆلای میر؛ دوو تۆپ نه‌تله‌سی
 خه‌تخه‌تی هه‌ودا زێرین و زێوین و هیندیک ده‌سه‌ری ناوریشم و دوو شه‌وكلاوی توركانه‌ و ده‌ستی جلی
 شه‌وانه‌م بۆ برد. زۆری وه‌به‌ردل كه‌وتن و نه‌ویش دوو مه‌ری قه‌له‌و و هیندیک خواره‌مه‌نی تیر و تراوی
 دامی و هیشوه‌ تریه‌کی تازه‌شیان بۆ هینام؛ كه‌ له‌و كۆه‌دا زۆر پیم سه‌یر بوو هه‌یه‌.

لهو ده مه‌دا که له لای بووم، نه میری حه‌له‌ب ناردبووی بڑیشکیکی برینگه‌ری فه‌پانسی بۆ بنی‌رنه‌وه؛ که له شه‌ری کانادیا دیل کرابوو؛ له حه‌له‌به‌وه پایکردبوو په‌نای به بدلیس هینابوو. میربه کابرای پاسپارده‌ی گوت نه‌گه‌ر سپارده‌نه‌بای زۆر به بئی زه‌له‌تی ده‌مکوشتی؛ به‌لام پاسپارده‌ناکوژرین. بۆ میری حه‌له‌بی نووسی ده‌بی سولتان به‌و بی‌ته‌ده‌بیته بزانی. نه‌گه‌ر نه‌ویش سزات نه‌دا، خوا ده‌یزانی بۆ خۆم تۆله‌ت لیده‌ستینم. له پاستیشدا میریکی زۆر به برشته؛ نی‌رانی و تورکی لی ده‌ترسین و دیاری بۆ ده‌نیرن. چونکه زۆر باش له ده‌ستی دی ریگه‌ی نیوان حه‌له‌ب و ته‌وریز به‌ستی. عوسمانیش به بدلیسدا نه‌بی ریگه‌یان نیه بچنه وان. دۆلی بدلیس له هه‌موو شوینی دنیا سه‌ختتره. ده‌کسه بیگرن، هه‌زار کهسیان ده‌رۆست نایه. دوو که‌ژی پڑدی هه‌له‌مووت ده‌وره‌ی بدلیسیان گرتوه. قه‌لاش له‌و ناوه‌نده‌دایه و له سه‌ر کیتیکی خپ و لووس هه‌له‌که‌وتوه و ته‌نیا ریبه‌کی بۆ ده‌چی و به سی شووره ده‌وره دراوه؛ دوانیان نیوانیان هه‌راوه و شووره‌ی سیه‌م ته‌نگه‌به‌ره و کۆشکی میری ده‌ناودایه. بۆ سه‌رکه‌وتنی قه‌لایه، ده‌بی نه‌سپت زۆر به‌کار بی؛ به‌لام هه‌ر میر و میراخو‌ر ده‌توانن به سواری بیچنی. سه‌ره‌پای قه‌لای قایمیشی، ده‌توانی بیست تا بیست و پینج هه‌زار سوار و زۆریش پیاده‌ی چه‌کدار ناماده‌کا».

کتیبی القضاة الكورديّة، پوهه‌پر ۴۹ ده‌لی: «هه‌تا سالی ۱۳۳۱ ك (۱۹۱۳ ز)ش خه‌لکی بدلیس کۆلیان نه‌دا و داوای سه‌ره‌خۆ بوونیان کرد. دوامین شو‌رش مه‌لاسه‌لیم و شه‌هاب و عه‌لی هه‌لیانگیرساند و سه‌رنه‌که‌وتن. مه‌لاسه‌لیم په‌نای به قونسولخانه‌ی رووس برد و له‌ویدا ما هه‌تا تورک و رووس به شه‌ر هاتن. عه‌سکه‌ری تورک رژانه ناو قونسولخانه و مه‌لاسه‌لیمیان ده‌رینا و له خه‌یابانی بدلیسی هه‌لیانواسی. جه‌میل

ساعات حوتان حوت که می پاش نیوه‌رۆی رۆژی ههینی، بیستونۆهه‌می مانگی تاب، سالی ۶۹ ی زایینی - که حوتی خهرمانان ده‌کا- له گوندی حاجی ئۆمه‌ران، وه‌رگێرانی شهره‌فنامه کۆتایی هات. خوا یارمه‌تی دام؛ زۆر شوکۆر.

هه‌زار

شهو ی ههینی، حه‌فده‌هه‌می مانگی نه‌یار، سالی ۱۹۷۰ - که وه‌خت دوو سه‌عات و نیو له نیوه‌شه‌و تیپه‌ریبوو- له جی‌هه‌واری بیخۆلان، له لای گوندی مه‌می خه‌لان، له ناوچه‌ی باله‌کایه‌تی، وه‌رگه‌راوی شهره‌فنامه‌که‌م نووسیه‌وه. به‌ختیارم که خوای گه‌وره‌ ده‌رفه‌تی داو نه‌ه‌نده وشه کوردیه‌م له سه‌ر کاغه‌ز جی‌کرده‌وه. به‌هومی‌تدم له ناو نه‌چن و منالانی دوا‌رۆژی کورد به‌هه‌ریه‌کی لی‌ ببینن. خوا گه‌وره‌یه.

هه‌زار

سه‌عات یه‌ک و پینج ده‌قیقه‌ی به‌یانی، بیست و حه‌وته‌می ئاداری سالی ۱۹۷۳، واتا حوتی خا‌که‌لی‌توه، بۆ دوو‌هه‌مین جار منی هه‌زار شهره‌فنامه‌م پاك‌نقیس کرد.

به‌غدا، گه‌ره‌کی ئیسکان، هه‌زار

عزیز و محترم خادوم
 مکتوبی و مکتوباتی بود که اطمینان حاصل کردیم
 راجع به نگاره خود را به کتب حسنه و عاده عادت
 خود دیدیم. همچنین توبه ای که او کرده و عذر
 بخوردیم. او را در وقت صلوات بر او فرستادیم
 انشاء الله تعالی. مزه و او را در گذرانده
 در سلامت و سلام و در سلامت بودیم.

از داد ای که شما عزیزان هم در خدمت
 عادت شما بودیم. موفقیات دیدیم. مردم بد
 همه دیدیم همه خوب بودند. بواج و برکت
 با ما بودیم. با ما بودیم. با ما بودیم. با ما
 با ما بودیم. با ما بودیم. با ما بودیم. با ما
 با ما بودیم. با ما بودیم. با ما بودیم. با ما

هر چند اول منده فصولی بینا و عهد
 با ما بودیم. با ما بودیم. با ما بودیم. با ما
 با ما بودیم. با ما بودیم. با ما بودیم. با ما
 با ما بودیم. با ما بودیم. با ما بودیم. با ما
 با ما بودیم. با ما بودیم. با ما بودیم. با ما
 با ما بودیم. با ما بودیم. با ما بودیم. با ما
 با ما بودیم. با ما بودیم. با ما بودیم. با ما
 با ما بودیم. با ما بودیم. با ما بودیم. با ما

مرحوم شرفنامه (ببین) ۱۵۴۱ بیای
 عادت و کس هم شهرت با ما بودیم. در خدمت
 ۱۶۱۴ سنه سنه بنگرید و قایم ایلی .

برای پیوستن هم به شادی قطعه دیدیم
 در خدمت خود را به کتب حسنه و عاده عادت
 خود دیدیم. همچنین توبه ای که او کرده و عذر
 بخوردیم. او را در وقت صلوات بر او فرستادیم
 انشاء الله تعالی. مزه و او را در گذرانده
 در سلامت و سلام و در سلامت بودیم.

خادوم

این مکتوب در روز ۱۶۱۴ سنه سنه بنگرید و قایم ایلی .

ماموستا زیا شمره‌فخان نه‌وی شمره‌فخانی مه‌زن، ئیستا له بیروتی نه‌وی.
 زستانی سالی ۱۹۷۲ به هوی ماموستا نه‌جمه‌دین‌عمونی پرسیارم لی کرد: مرگی
 شمره‌فخان له چ سالی‌کدا بووه؟ له ورامندا ئه‌م نامه کلیشه‌کراوه‌ی به تورکی بۆ
 ماموستا نه‌جمه‌دین نووسیوه؛ که وهرمگنپاوه‌ته سهر کوردی. هه‌زار

برای خوشه‌ویست و به‌رێزم!

ئه‌مڕۆ نامه و به‌سته‌که‌م وهرگرت؛ سوپاسی په‌یوه‌ندیت ده‌که‌م. هینده‌ی که به نه‌ساغیت دلته‌نگ
 بووم، هینده‌پتر به چا بوونه‌وت شادم. هه‌جیشت پیروژ. ناواتمه ته‌مه‌ن درێژ و له‌ش‌ساغ بی.
 خیزانم ئیستا له مال نیه؛ به‌لام سلاوی ئه‌و‌یشتان لی ده‌که‌م. سه‌لامم بۆ خانم ئه‌فه‌ندی به‌رێزتان
 و چاری نازادی کورتان ماچ ده‌که‌م. ههر که‌س لی‌مان ده‌پرسی و دۆسته، سه‌لامی لی ده‌که‌م.
 به داخوه ئه‌و مابه‌ینه که له‌وی بووم هه‌زاری شاعیری هێژام نه‌دی. سوپاسی هه‌ستی دۆستانه‌ی
 ده‌که‌م و سه‌رکه‌وتنی ده‌خوازم. ههر پرسینکی ده‌رساره‌ی باپسیری خوالی‌خۆش‌بوم و خانه‌دانه‌که‌مانیه‌وه
 کردوه ئه‌وه‌نده‌ی ده‌یزانم وهرامی ده‌ده‌مه‌وه و نه‌گه‌ر که‌م و کورپشی تێدابی له قه‌ستان نیه و ده‌بی
 بمبه‌خشن. به‌ر له هه‌موو شتی‌ک ده‌مه‌وی له‌و باب‌ه‌ته‌وه بدویم که شمره‌فخان به نیازی پیتکه‌هینانی
 ده‌وله‌تی کورد نه‌وکتیبه‌ی نووسیوه. چونکه له‌و خانه‌دانه‌دا -به‌ر له شمره‌فخان و دای شمره‌ف
 خانیش- زۆر پیاری سیاسی و به‌نرخ هه‌لکه‌وتوون (ده‌سنووسی ناساندنی تورکی، به‌شی بدلیس).
 ده‌سه‌لاتی خانه‌دان له رۆژگارێ‌کدا گه‌یشتبووه نازربای‌جانیش؛ سکه‌یان به ناوی خۆیان لینه‌داوه و
 خودبه‌یان به ناو خۆیندراوه‌ته‌وه. بیست‌ودوو فه‌رمانه‌وه‌ی سه‌ربه‌خۆیان به شوین یه‌کدا هاتوون.
 (تورکه‌جه حیات نه‌نسلو‌ییدی، سلیمان دولتری کلیمه‌سی).

خوالی‌خۆش‌بوم شمره‌فخانی پینجه‌م، مانگی قوربانی سالی ۱۵۴۳. ز له شاری قوم -که سه‌ر به
 گریه‌روودی عیراقه- له دایک بووه و سالی ۱۶۰۳ و ۱۶۰۴. ز وه‌فاتی کردوه.
 شاعیری به‌رێز دلنیابی که ئه‌م نووسراوه‌ راسته و جیی گومان نیه. چاوه‌نۆی هه‌وائی ده‌که‌م.
 دیسان و دیسان چاوتان ماچ ده‌که‌م، برای خوشه‌ویستم!

براتان: زیا شمره‌فخان